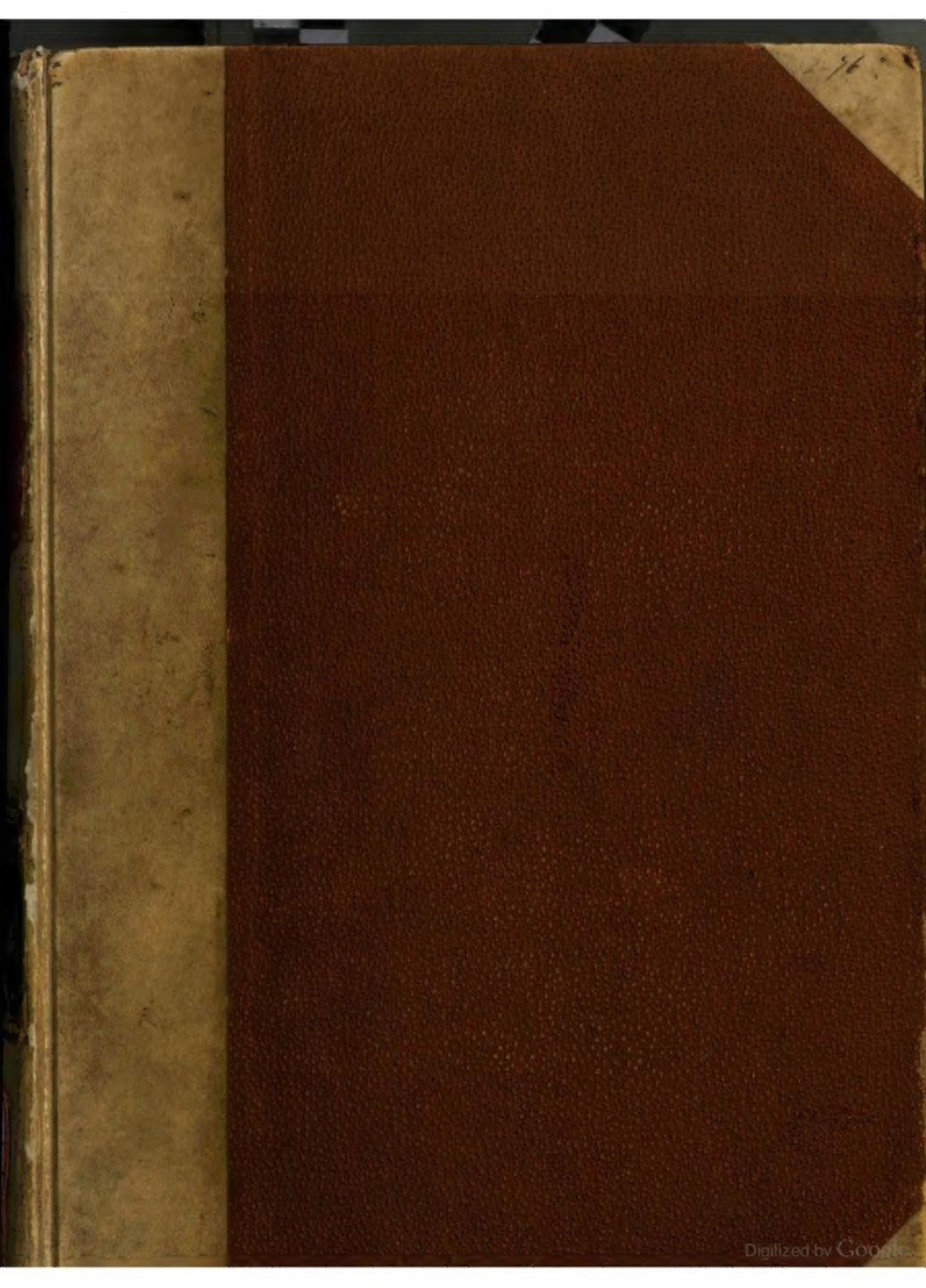

BIBLIOTECA
NAZIONALE
VITT. EMAN.
SALA
DI STUDIO

18

1

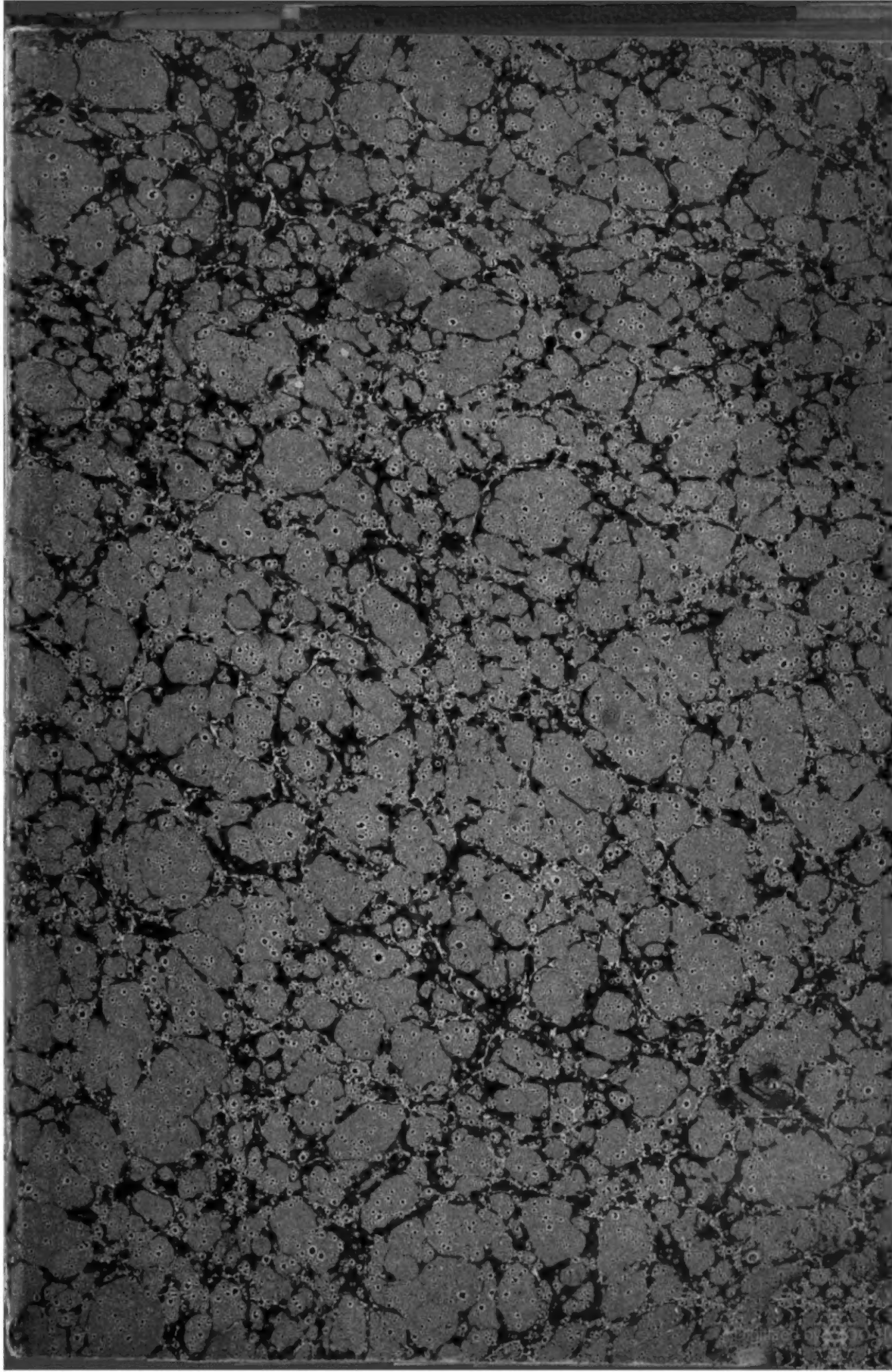
BNCR

S.S.

875 (08)

C 732

HESIODUS

XIII.51

2.4.1

ΗΣΙΟΔΟΥ ΠΟΙΗΜΑΤΑ.

HESIODI CARMINA.

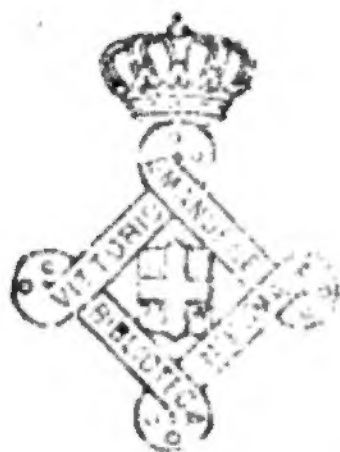
PARISIS. — EXCUDEBANT FIRMIN DIDOT FRATRES, VIA JACOB, 56.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΠΟΙΗΜΑΤΑ. HESIODI CARMINA.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ.	APOLLONII ARGONAUTICA.
ΜΟΥΣΑΙΟΥ ΤΑ ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.	MUSÆI CARMEN DE HERONE ET LEANDRO.
ΚΟΛΟΥΘΟΥ ΑΡΠΑΓΗ ΕΛΕΝΗΣ.	COLUTHI RAPTUS HELENÆ.
ΚΟΙΝΤΟΥ ΤΑ ΜΕΘ' ΟΜΗΡΟΝ.	QUINTI POSTHOMERICA.
ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ ΑΛΩΣΙΣ ΙΛΙΟΥ.	TRYPHIODORI EXCIDIUM ILII.
ΤΖΕΤΖΟΥ ΠΡΟΟΜΗΡΙΚΑ, κ. τ. λ.	TZETZÆ ANTEHOMERICA, ETC.

GRÆCE ET LATINE
CUM INDICIBUS NOMINUM ET RERUM
EDIDIT F. S. LEHRS.

ASH, PISANDRI, PANYASIDIS, CHÆRILI, ANTIMACHI
FRAGMENTA CUM COMMENTARIIS ALIORUM ET SUIS ADJECIT
FRIDERICUS DÜBNER.

PARISIIS,
EDITORE AMBROSIO FIRMIN DIDOT,
INSTITUTI IMPERIALIS FRANGLIE TYPOGRAPHO,
VIA JACOB. 56.

M DCCC LXII.

S.S. 875 (08) C 732 ~~39~~ Hesiodus.

AM

PRÆFATIO.

IN hoc septem poetarum corpore Hesiodo Apollonium ac Musæum subiunximus, ne reliquorum quatuor, qui de rebus Troicis sunt omnes, interrumpatur ordo. Critica, quam vocant, adhibita arte novas horum auctorum recensiones exhibendi fortasse ne facultas quidem fuisset, consilium certe non erat. Religiosi autem editoris esse putavimus, in usum suum convertere, si quid boni atque emendati virorum doctorum sive ingenio, sive studio nuper detectum invenerit. Quæ messis poetis nostris haud parcos reddidit fructus. Quo factum est, ut omnes, nisi forte Tzetzen excipere velis, permultis locis correcti, partim novam plane induti speciem, in lucem prodeant, plurimæque dici possint, quibus multæ, quas recepimus, lectiones explicentur, nonnullæ defendantur, excusentur non paucae. Ne tamen modum, qui præfationi constitui solet, transeamus, de singulis mutationibus in editione nostra obviis fusius disserere supersedebimus, quas ne enumerare quidem licebit, nisi ubi id aut paucis absolvendum, aut sine magno lectorum nostrorum incommodo non evitandum iudicaverimus.

Goettlingianus HESIODI textus quinquaginta emendationes in Theogonia, viginti quinque in Scuto Herculis a nobis receptas egregiæ Hermannî recensionî (in opuscul. vol. VI, pag. 142 sqq.) debet. Quum de prisca Theogoniæ forma hodiernæque origine nihil constet (1), versus longioresve locos transponere, quomodo Hermannus hic illic faciendum docet, ausi non sumus, sed satis habuimus uncis includere, quæ, quo loco hodie leguntur, carminis tenorem interrumpunt, sive dispositionis hodierna antiquioris, sive variarum recensionum, sive interpolationum vestigia sint. Quod ad

(1) Mützellius, quem his in studiis totum esse viri docti non ignorant, in recensione libelli, in quo Sætbeerus quidam sua Gruppiique somnia de primigenia Theogoniæ specie publici juris fecit (Zimmerm. ephemm. a. 1838, num. 10 sqq.), philologiæ hodiernæ vires difficultati huius quæstionis pares esse negat.

Scutum attinet, lectores ad egregiam Hermannii disputationem de triplici huius poematis recensione remittamus oportet. Carminis enim intellectui commodoque legentium male consultum fuisset, si nulla addita adnotatione textum dispositioni a viro doctissimo propositæ adaptare voluissemus (1). De tertii, quod superest, poematis Hesiodæi natura Lehrsii frater dilectus *Quæstionum epicarum* a. 1837 editarum disputatione tertia novam exposuit sententiam, quæ, quamvis minus probata a nonnullis, maxime tamen idoneum harum rerum iudicem nacta est defensorem (2). In nostra editione singulas facile agnosces sententias, quas Lehrsii non nisi propter verborum quorundam similitudinem interpositas cum reliquo carmine vix coherere demonstrat. Quæ idem interpolata esse iudicat, uncis inclusimus; quæ e variis recensionebus manasse vult, indicare non licuit. Multas lectiones in recensione textus Gœttingiani ab Hermanno commendatas in nostrum Operum et Dierum textum nova hac ratione dispositum introduci non potuisse apparet. Quod Hesiodi fragmentorum collectio tam aucta tamque emendata nunc in lucem prodit, id etiam Hermanno debetur, qui, postquam in recensione illa Gœttingianam collectionem castigavit multisque locis citatis locupletavit, triginta tria fragmenta addidit nova (l. l. pag. 266—271), quæ in editione nostra litera H. notavimus. Accedunt præterea complura, quæ quamquam in Lehmanni *de Hesiodi carminibus perditis particula* priori anno 1828 Berolini edita jam leguntur, a Gœttingio omissa sunt, triaque in Crameri anecdotis primum evulgata. Numeros Gœttingianæ collectionis sine ulla litera nostris apposuimus, numeris collectionis Lehmanni litera L., collectionis Gaisfordi vel Dindorfii litera D. adscripta est. Fragmentum CXVII Hermannus in præfatione ad Eurip. Helen. pag. XVII correxit, ejusque emendationem recepinus, quamquam Hesiodum ita cecinisse nobis persuadere vix possumus.

In APOLLONIO a Wellaueri lectionibus nonnunquam recessimus. Ex iis, quas editionis Wellauerianæ criticus (ephemm. litt.

(1) Versum 144, qualem in una trium illarum recensioneum fuisse Hermannus vult, textui suo loco subiunximus.

(2) Hermannum, qui in Jahnii annalibus philologiæ hunc librum atque illam præsertim dissertationem iudicavit. Aliud de eadem dissertatione iudicium in Zimmermanni ephemm. (a. 1836, pag. 1006 sqq.) sub calce recensione, quam Iulius Cæsar de illo Sætbeeri opusculo scripsit, nos legere meminimus.

Halenss. a. 1828, num. 305 seqq.) proposuit, has fere recepimus, e codicibus maximam partem haustas, paucas e conjectura: I. 61, ἀριπτήων. 176, Ὑπερησίου. 372, πρῶρον. 672, ἐπιγνοάουσαι. 806, δορυκτῆταις. 812, ἀτημελέως. 881, ταί. 893, ἄν τοι. 1120, ὀκρίοντι. 1161, χαμάτω. 1176, κακὰ. II. 87, φυσιώντες. 375, τρηχεῖα. 427, αἰζαντες. 504, χθονίης. III. 5, τοι. 15, μὲν γάρ. 173, τε. 198, ἀνὰ. 286, ἐπ'. 410 et 496, φυσιώντες. 519, ἐπιγνοάοντας, quod non recipere cautius fortasse fuisset; 1009, δέ. 1195, εὐφειγγέος. 1265, ζοφεροῖο. 1331, ὀκρίοισσα. IV. 59, δολίχσιν. 202, δ' ἐνί. 271, προχοῆσι. 323, ἐπιτ' et punctum post versum 326; 652, ἐπίουροι. 690, ἐστ'. 800, εἰσόκει. 1103, ἐφ' Ἑλλάδι. 1212, εἰσόκει. 1260, ἀκηχεμένοις. 1324, μηδ' ἐτι. 1647, τῆς. 1711, τόφρα φαάνθη. Præterea I. 523, ἀρτύνεσθαι. 533, ὑποκλάσθη. 749, ἀμυνόμενοι. II. 28, οἶον. 573, ἔκραγε. 1180, γε et ἡδέ. III. 1374, ἐπὶ τὸν. 1384, γούνων. 1396, ἀπὸ, scripsimus e coniectura Struvii, qui anno 1822 in libello scholastico præter has lectiones alias etiam emendationes Apollonii dedit, elegantes omnes, sed fortasse minus veras. Lib. IV. v. 290, τίλ' Wellaueri coniectura est. Lib. III. 1393, Hermannι ἀρούρης recepimus, quamvis, quid poeta scripserit, haud facile divinaris, vulgata tamen sensu omnino carente. Multas mutationes leviores, ad orthographiam plerumque spectantes, enumerare super sedemus.

MUSEUS Passowii maximam partem emendationum, quibus ornatus nunc editur, Wernickio debet, cuius coniecturas in commentario ad Tryphiodorum hic illic obvias recepimus has: v. 18 et 252, ἀμφοτέραις. v. 38, βροδλιαν, v. 58, χιονέης (e codd.) et παριῆς. v. 210, ἐμοί τινα. v. 272, τὰδ' ἔειπεν. v. 309, χυμερίαις. • Eodem Wernickio suadente v. 53, ἀθανάτοισιν ἄγειν, et v. 118, θαρσαλέη, e codicibus dedimus. V. 81, ἐν Hermannι coniectura, v. 271, παρακλάττει eiusdem emendatio est e codicibus sumpta (vid. emendd. ad Coluth. v. 278, opuscc. vol. IV, pag. 223). V. 219 antiquam lectionem, εἰ ἐτιὸν δ' ἐθέλεις, restituiimus (vid. Græfii *coniectanea in Musæum*, post Coluthum Schæferi, pag. 259).

COLUTHO post viri cl. Stanislai Iuliani editionem e Bekkeri recensione denuo impresso contigit ante hos undecim annos, ut Hermannus operam suam ei præstaret. Is elegantissimas huius poetæ emendationes anno 1828 edidit (repetitas in opuscc. vol. IV, pag. 205 seqq.), quarum multas in usum nostrum convertendas putavi

mus, neque tamen eas, quas sagax viri egregii ingenium excogitavit, quod antiqua lectio putida esset, nimis languida, minus elegans, etc. Alias etiam nonnullas coniecturas non recipiendas iudicavimus, ut v. 17, τοῖσι, quia ante hunc versum aliquid excidisse probabilius nobis videtur, quæ suspicio in his carminis centonibus facillime movetur. In iis, quæ Hermannus de v. 46 sqq. disputat, illud certe verum est, Lennepii ὁρῆξ ineptum esse, de reliquis vero, quæ addit, longe aliter sentimus. Si quid de nostro in textum introducere voluissemus, ὁρῆξ scripsissemus. Qui cum Hermanno in corrupta vulgata codicisque Mutinensis lectione vocem ὁρῆξ agnoscere vult, is coniiciat poetam scripsisse ὁρῆξ ἄχαμπτον aut ἄχαρπον. Spatiis illis, quæ inter duos versus passim vides, lacunas indicavimus in hoc poemate, verius dixeris, in his poematis fragmentis non raras.

Quinti textum plane novum lectoribus nostris tradimus. Quamquam hic poeta alterum Rhodomanum frustra adhuc expectabat, novaque editione, quam Spitznerum et Kæchlyum coniunctis viribus parare accipimus, magnopere indiget, tamen triginta duobus his annis post Tychsenii editionem magna moles emendationum Quinti hic illic dispersarum accumulata est, in quibus non pauca invenies, quæ Rhodomanus, adeo Pauwius recte viderat, Tychsenius neglexit. Ecce subsidia, quibus instructi Posthomerorum textum recensuimus. Multa egregia in Hermanni Orphicis insunt, nonnulla utilia in Wernickii commentario ad Tryphiodorum, multa bona in Spitzneri observationibus in Quintum ad calcem libri, quem *de versu Græcorum heroico* scripsit, anno 1816 editis. Eiusdem auctoris *observationum in Quinti Posthomericæ* particula prima et altera Vitebergæ a. 1815 prodierunt, tertia anno 1837 in Zimmermanni ephemeridibus (num. 143 sqq., pag. 1161 sqq.) (1), postquam Bonitii *symbolæ criticae in Quintum Smyrnam* ibidem anno 1836 publici juris factæ sunt. Struvius in compluribus libellorum scholasticorum, quos inter annum 1817 et 1822 Regimontii edidit, egregias Quinti emendationes proposuit (2). Glasewaldi *coniectanea* in poe-

(1) Spitznerus omnes, quas de Quinto scripsit, observationes in uno volumine coniunctas nuperrime edidit.

(2) Quo rariora hæc Struvii opuscula sunt paratuque difficiliora, eo maiores gratias lectores nostri habebunt viro clarissimo et humanissimo *de Sinner*, qui e bibliotheca, quam habet opulentam atque exquisitam, integram illorum collectionem nobiscum communicavit.

tam nostrum anno 1817 Vitebergæ evulgata non vidimus. Quum tamen ab aliis interdum laudentur, nihil eorum, quæ bona insunt, nos fugisse putamus. Lehrsius, a quo pauci Quinti loci in *questionibus epicis* emendati sunt, magnum numerum emendationum per literas nobiscum communicavit, cuius benevolentiae verbis nostris lectorumque nostrorum gratias amantissimo fratri agimus. Idem nos monuit, poetæ nostri libros Eustathio auctore (ad Iliad. pag. 4) Λόγους esse inscribendos. Novissimum idque optimum subsidium ad emendandum Quintum Kœchlyus nuper suppeditavit, qui codice Monacensi denuo collato *Emendationes et adnotationes in Quintum Smyrnæum* in actorum Societatis Græcæ, quæ Lipsiæ floret, Vol. II. Fasc. I. anno præterito in lucem emisit. Nisi hic fasciculus sero ad nos pervenisset, prior Posthomericorum pars bonis nonnullis lectionibus fuisset locupletata, quas recipere non amplius licitum erat. Iam nostræ editionis lectiones a textu Tychsenii recedentes hic subiungimus, prætermissa permagna copia correctionum minoris momenti ad accentus, ad orthographiam atque interpunctionem pertinentium. Legitur enim

IN TYCHSENI EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENI EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
L. I. v. 2. κέλευθε	κελεύθει	v. 426. τῇ	τῆς
v. 11. ὑπαί	ὑπὸ	v. 434. ἐπ'	ὑπ'
v. 22. εἶδν	εἶδν	v. 443. αὖ	αὖθ'
v. 32. νῦ	τιν'	v. 448. κείναι	κείνῃ
v. 39. ὑπαί	ὑπὸ	v. 457. ἐξαρχῆς	ἐξ ἀρχῆς
v. 44. κυανῶπις	κυανῶπις	v. 468. ἐπεντύνεσθε	ἐπεντύνεσθαι
v. 58. ἐρατεινόν,	ἐρατεινόν·	εἰ ἐντοσθι	ἐντοσθε
v. 60. ὑπαγλύνθη	ὑπηγλύνθη	v. 490. κέσσεν	κέσσεν
v. 99. τοῖα	τοῖον	v. 492. κέκλιτο	κεκλίιστο
v. 136. ἐν	ἐν	v. 504. ἀρραδίῃσι	ἐγγχείῃσι
v. 147. εἶετ'	εἶετ'	v. 505. λαομέδοντος	λαόν ἐλόντες
v. 159. βουπλήγατόν	βουπλήγ', ἐν	v. 529. Διίχον, ἡδὲ	Διίχον τ' ἰδ'
v. 166. ἀάσχετα	ἀάσχετον	v. 542. θορεῖ	θόρη
v. 167. τε, τόν	θ', ἐν	v. 558. ἱεσθε	ἱεσθον
v. 168. κιοῦσα	κιοῦση	v. 563. Ἥ. μέγα τοι δ'	Ἥ μέγα· τοι δ'
v. 179. Ἥ δ' εἶη	Οἶη δ' ἡ	v. 575. ἐπέσιν	ἐπέσιν
v. 190-200. θεῆσιν· Ἐκπά- γλως δ' ἡ σείω, θεῶ γένος, ἐστὶ γενέθλης·	θεῆσιν Ἐκπάγλως, ἡ σειω θεοῦδέος ἐστὶ γενέ- θλης·	v. 583. ἐτλης	ἐτης
v. 217. λαβόντες	βαλόντες	v. 596. μελίεσσιν	μελίεσσιν
v. 246. ἐν	ἐν	v. 598. δῶσαν	δῶσαν
v. 256. θερμώδουσιν	θερμώδουσιν	v. 613. ὑπαί	ὑπὲρ
v. 259. ἀκρυόεντι	ἀκρυόεντι (1)	v. 615. ἡδ'	ἡ
v. 286. πολυγνάμπτουσιν	πολυγνάμπτουσιν	v. 673. τετρυγμένοι, αἰψά γε	τετρυμένοι αἰψα
v. 287. ἐν	ἐν	v. 677. ἀεικτυπέοντι	ἐπικτυπέοντι
v. 308. κυδοιμός	Κυδοιμός	v. 715. ἀθανάτοιο	ἀκαμάτοιο
v. 310. θανάτοιο	Θανάτοιο	v. 723. ἦπαρε	ἦπαρε
v. 326. οἱ	ὡς	v. 724. οὔνεκα	εἵνεκα
v. 341. μιν	οἱ (2)	v. 727. μέμλετο	μέμλεται
v. 370.	in uncis.	v. 752. ἐπη	ἐπαι
		v. 753. θέμις εἰ ἀτῇ	Θέμις εἰ Ἀτῇ
		v. 759. προπάρειθεν	τοπάρειθεν

(1) Ad v. 256 Struvius: «Perpetuus, inquit, poetarum usus postulare videtur ὄρη. » Qua admissa mutatione τὴν φωνὴν describendum Lehrsius vidit. Conf. IX, 259, ubi Kœchlyus vulgatam (δῶρν) defendit.

(2) Lehrsius vult μετ'. Idem ad v. 336: «βίην, fortasse λίην. »

IN TYCHSENI EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENI EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
v. 761. ἐξεραάνθη	ἐξεραάνθην	v. 440. ἐπιστάμενος	ἐπισταμένως
v. 793. μένος μέγα	μέγα σθένης (1)	v. 443. ἐπεσσυμένως	ἐπεσσυμένῳ
L. II. v. 6. σκοπίασκον	σκοπιάζον	v. 452. αὐτῇ σὺν φήμῃ	αὐτῇ κεν φήμῃ
v. 30. πῶ	πῶ	εἰ μεγάθυμον	τάχα θυμόν
v. 48. ὄρνυτ'	ὠρνυτ'	v. 457. περιώσιος	περιώσιον
v. 55. ἢ μὲν	ἤμην	v. 464. ὄφελόν με	ὄφελόν με
v. 59. ἐνὶ	μετὰ	v. 467. ἀγανούς τε	γεραρούς τε
v. 61. ὄφελον, καὶ	ὄφελον καὶ	v. 469. δ' ἔθικεν	δὲ θῆκεν
v. 80. μαρναμένῳ	παρφαμένῳ	v. 480. πένθος	θυμόν
v. 127. Μέμνων	Μέμνον	v. 481. λευγαλέον· τό με εἶθε	πένθος λευγαλέον· τό
v. 163. τάχα	τοῖς	v. 502. ἀκάχησας	ἀπάφησας
v. 165. ἐν	ἐνὶ	v. 526. ὁ	ὄγ'
v. 169. ὀχέεσσι	ὀχέεσσι	v. 538. οἶον, ὅτ'	οἶόν τ'
v. 174. κεν	καὶ	v. 614. οὐ	τόν
v. 187. ὕστατος	ὕστατος	v. 619. ἄλλοτε	ἀλλ' ὅτε
v. 196. ἅπαν' οἱ	πάν' τοῖ	v. 661. θεῶν	θεῶν
v. 200. ἔσαν εἰ ἀγυῖα	ἔσαν εἰ ἀγυῖα	v. 665. Ἀλλ' ὅτε	Καὶ τότε
v. 224. θηγόμεν' εἰ πάρος	θεινόμεν' εἰ πυρός	v. 714. εὐ πνεύοντες	εὐπνεύοντες
v. 232. βαρὺ	βαθύ	v. 716. δ' ἐγίγνετο	δὲ γίγνετο
v. 233. οἷ γ'	οἷγ'	v. 783. τὰ μὲν	τά τε
v. 289. γὰρ	δὲ	L. IV. v. 6. σχεδόν	πέδον
v. 300. ἔτι ἐλθέμεν	ἐτ' ἐπελθέμεν	v. 17. αὖ	αὐθ'
v. 314. μάγου	μόθου	v. 22. ἦ	τοῦ
v. 320. Μέμνων	Μέμνον	v. 27. ἐπέδρακεν	ἐσέδρακεν
v. 339. τοῖ	οἱ	v. 33. αὖ	αὐτ'
v. 361. μοῖρα	Μοῖρα	v. 46. δ' ἐγήθεον	δὲ γήθεον
v. 421. προφρεστέρα	προφρεστέρη (2)	v. 70. δῆτ'	δαῖτ'
v. 446. βεβλημένος	βεβλημένος	v. 93. ἤδεσται	ἐλδεσται (4)
v. 495. ὑπέδραχεν	ἐπέδραχεν	v. 146. ὄσσ'	ὦς δ'
v. 520. ἢ μὲν εἰ ἡ δ'	ἡμὲν εἰ ἡ δ'	v. 168. ἔσσυτο	ἔστατο
v. 543. ἄσρ	αἶμα	v. 185. οἶδε	δοιοῖ
v. 546. ἐπεσμαράγησε	ὑπεσμαράγησε	v. 249. δένδρ'	δένδρε'
v. 602. θέρους	θέρους	v. 265. ἐν	ἐνὶ
v. 618. οὐτ' ἄρ' εἰ ὠπίσατο	οὐ γὰρ εἰ ὠπίσατο	v. 277. γ' ἐτέρπετο	τε τέρπετο
v. 665. ῥά Πηληϊάδεσ	μὲν ἄρ' Ἰηϊάδεσ	v. 311. κρατερώτερος	κρατερώτατος
v. 666. ὥϊξε	ἥϊξε.	v. 326. ἐνεγγυς	ἐγγυς
L. III. v. 28. δ' ἔθικε	δὲ θῆκε	v. 364. ἤλασε	ὀκλάσε
v. 49. ἤκαχε	ἤπαρε	v. 383. Ἰάσονος	Ἰήσονος
v. 57. εἰ	οἱ	v. 396. ἀμφιτετρυμμένα	αἶψα τεθρυμμένα (5)
v. 58. οὐδ'	οὐτ'	v. 400. προπάροιθε	τοπάροιθε
v. 65. ὑπὲρ	ὑπὲκ	v. 416. ἐπαλγύνεσκε	ἐτ' ἀλγύνεσκε
v. 69. τλήτω	στήτω	v. 420-421. ἀπόνητο, ἀγχιόν'	ἀπόνητο· ἄγχιον —
v. 70. τοῖ	οἱ	v. 441. θέρους εὐθαλπίος	θέρους εὐθαλπίος
v. 94. οἱ δὲ	ἡδὲ	v. 445. μὲν	μιν
v. 114. σχέτλιοι	σχέτλιοι	v. 487. ἔλευσσαν	ἐνευσαν
v. 159. ἤριπε γαῖης	ἤριπε, βαιὸν	v. 488. ἰδμονι πυγμαχίης	ἰδμονι, παμμαχίης
v. 169. τίσεσθ'	τίσεται ἄρ' (3)	v. 522. ἐνθορον'	ἐκθορον'
v. 184. εἰ	οἱ	v. 559. ἐν	ἐνὶ
v. 190. ἀρήγοιτ'	ἀρήγοιτ'	L. V. v. 14. ἀμφιτέτυκτο	ἀμφετέτυκτο
v. 210. πόλιν εἰ εἰρύσαντες	πόλιν εἰ εἰρύσωμεν	v. 35. θανάτου	θανάτου
v. 222. τε	ῥά θ'	v. 36. ὑσμῖναι	Ἵσμῖναι
v. 225. ὑπαὶ	ὑπὸ	v. 72. μειδιῶσ'	μειδιῶων
v. 295. δῆ	δῆτ'	v. 125. κ'	τ'
v. 304. ναιετάσκειν	ναιετάσκειν	v. 126. νύ κεν	νῦν
v. 319. ἀπαὶ	ἀπὸ	v. 127. μετεύαδεν	μέγ' εὐαδεν
v. 340. ἐμπνεύοντα	ἀμπνεύοντα	v. 134. Ἰδομενῇ' αὐτόν,	Ἰδομενῆα κλυτόν,
v. 379. οἷ	οἷγ'	v. 145. δῶη	δῶη
v. 386. εὔτε	ἔστε	v. 169. ἀνέρα, ὄντινα τῶνδε	ὄντινα κεν τῶνδ' ἄνδρα
v. 409. τ' αὖ	δ' αὖτ'	v. 176. ἐρατεινήν'	ἀλεγεινήν'

(1) V. 792 Struvius συγκεῖσθαι coniecit pro συγγεῖσθαι.

(2) V. 391 οἱ pro altero μαι scribendum esse coniecimus.

(3) Olim τίσεσθ', Hermannus voluit τίσεται'. Suamne lectionem Tychsenius sine codice e iudicio suo, an e codice hauerit sine iudicio, nescimus.

(4) Spitzneri emendatio. Struvius et Bonitius maluerunt φρεσὶ μῆδεσται, Lehrsio κῆδεσται in mentem venit. Mox v. 168 ἔστατο Lobeckii coniectura est ad Ai. p. 156.

(5) Struvius, cui haec emendatio debetur, αἶψα dubium esse ipse confitetur, Lehrsius αὐθι fortasse scribendum coniecit.

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
v. 212. ἔχεις	ἔχεις	v. 250. καρήκτα δ'	κάρη ζέ οἱ
v. 216. μ' ὑπόεικε	μοι ὑπείκε	v. 258. ἄλλοθεν	ἄλλοις
v. 240. οὔτιδανόν ei ἀργαλίον	ταρβαλίον οὔτιδανόν	v. 281. σὺ	αὐθ'
v. 249. ζεύγλης	ζεύγλης	v. 298. ἐώλεν	ἐώλεν (1)
v. 256. ἐυσθενεία	ἐυσθενέος	v. 317. Πολυδάμαντα	Πουλυδάμαντα
v. 281. μητιόωντο	μητιόωνται	v. 329. αὐτῶν ἡδ'	αὐτῶν τ' ἡδ'
v. 299. καταδοσκομένοισιν	κάτα βοσκομένοισιν	v. 384. τῷ δ' ἐπὶ	τῷ δ' ἀρ' ἐπ'
v. 354. ἀλλὰ γ'	ἀλλ' ἀρ'	v. 388. σχέτις,	σχέτιος,
v. 359. ὥς	ὥς	v. 392. δὲ	δ
v. 362. ἔρεξεν	ἔρεξεν	v. 418. ἐπὶ ἐλπη	ἐπ' ἐλπη
v. 386. ἡδὲ	ἡδὲ	v. 457. τετυγμένα	τετυμμένα
v. 388. βίη	βίη	v. 474. δ' ἐκείνο	δὲ ἐκείνο
v. 393. ἐπέβραχε	ἐπέβραχε	v. 485. τεταγμένη	τεταγμένη
v. 394. ὑπετρομέσκον	ὑποτρομέσκον	v. 500. δὴ τότε γ'	δὴ βὰ τότε
v. 399. ἐπεὶ	ὅτι	v. 526. ἐμπνέοντα	ἀμπνέοντα
v. 422. ἦκαχε	ἦκαχε	v. 532. ἡδὲ	ἡδὲ
v. 435. ὑποπτώσσουσι	ὑποπτώσσωσι	v. 533. ἀλλίσσως	ἀλλίσσως
v. 436. ὅτ'	ὅ δ'	v. 544. ἀρίδης	ἀρίδης
v. 444. κύων	κύων	v. 580. Ἐχέμωνα θεϊστῆτι	ἐλὼν ἀνὰ θεϊστῆτι
v. 457. χῶλον	δῶλον	v. 592.	in unciis.
v. 460. ἐπιβήμεναι,	ἐπὶ βήμεναι,	v. 602. ἐπισσόμενος	ἐπισπόμενος
v. 469. χεῖρας	χερσίν	v. 604. ἐνα	ἐνὶ
v. 470. δέ κεν	δὲ καὶ	v. 631. Μόυστον	Μόυσνον
v. 492. ὀδυρομένοις ei ὄϊον	ὀδυρομένων ei ὄϊον	L.VII. v. 28. ὑπὸ	ὑπὰ
v. 509. ἐδλαθεν	ἐδλάθη	v. 38. πόνου	γούου
v. 517. ὄφρα με	ὄφρ' ἐμὲ	v. 57. ἔξεεν	ἔβρεεν
v. 523. ἀπάντων	ἀνασσαν	v. 65. ταθνεότες	τεθνεώτες
v. 524. ἀνασσαν ἔμεν, ὤσων	ἀπάντων ἔμμεν, ὤσων	v. 71. θεῶν ἐν	θεῶς ἐνὶ
v. 550. νῦν μὲν	μὲν μοι	v. 77. πνοιῇ	πνοίῃς
v. 554. ἀνδρέσιν	ἀνδράσι οἱ	v. 78-79.	lacuna. (2)
v. 555. ἐπ'	ἐν	v. 79. οὔτοι εἰ ἄλλος	οὔτι εἰ σκολιός
v. 563. θεῶν,	θεῶν,	v. 137. φάραγγας	φάραγγας
v. 587. καὶ	οἱ	v. 163. μίην	μίαν
v. 611. ἀμφιγάνωσιν	ἀμφιγάνωσιν	v. 175. προπάρουθε	τοπάρουθε
v. 619. περὶ δινέσαντο	περινηήσαντο	v. 196. τεύχεα	τεύχεσι
v. 622. καὶ	οἱ	v. 247. ἀτρός εἰ μαῖρα,	Ἄτρός εἰ Μαῖρα, (3)
v. 649. πολυκμήτος	πολυκμήτου	v. 248. ὑπέκλινε	ὑπέκλινε
L.VI. v. 35. ἐκ	ὑπὲκ	v. 254. ἔρρυτο	ἔρρυτο
v. 54. ἀνέρας, ἡδ' ἱππους,	αὐτοῖς ἡδ' ἱπποῖς,	v. 261. πυμάτων	μυχάτων
v. 81. κεν	καὶ	v. 264. ὑπ' ἀργαλῆς ὑσμίνης,	κατ' ἀργαλῆς ὑσμίνης,
v. 99. βαλόντες,	βάλοντο,	v. 285. οὔνεκα	τούνεκα
v. 114. ἀπροσκοπίαζον	ἀπὸ σκοπίαζον	v. 290. οὔνεκ'	εἵνεκ'
v. 126. ἥμενοι	ἥμεροι	v. 299-300.	lacuna. (4)
v. 131. ἔσπετο	ἐπλετο	v. 340. μεγάλας	ἐπλάτας
v. 145. καθ'	καὶ	v. 348. λαοῦ	ἐλλοι
v. 149. ἥρετο	εἶρετο	v. 372. ἀρ'	ἀν'
v. 151. ἐνθ' ἀρα	ἐνθάδ' ἀρ'	v. 381. φέρων, καὶ ὅς	φέρων κλέος (5)
v. 183. ἠύχοντο	εὐχοντο	v. 395. πολυβρόχιοιο	πολυβρόχιοιο
v. 194. ἴσαν	ἴσαν	v. 426. δὲ	δὴ
v. 209. ἐπὶ	ὑπὸ	v. 436. νεώς	νεός
v. 214. μὲν	βα	v. 468. ἡ μὲν	ἡμὲν
v. 224. ἐτίνατο	ἐσίνετο	v. 475. μὲν ἐπέπλετε	σπίσιν ἐπλετο
v. 225. χρυσόιο	χρυσόιοιο	v. 483. τὴ ἡδὲ	τ' ἡδὲ
v. 227. Στυμφαλίδες	Στυμφηλίδες,	v. 485. αἰψ'	αἰψ
v. 247. ὑπὸ	ἐπὶ	v. 498. ὀκρυόεσσαν	ὀκρυόεσσαν
		v. 510. ἀνδρῶν,	αὐτῶν

(1) Idem mendum sæpius nobis tollendum erat, ut v. 21; VII, v. 692, etc.

(2) Lacunæ, quas in nostrum textum introduximus novas, solo spatio, quas Tychsenii editio iam habuit, asterisci innotantur.

(3) V. 224, quem Tychsenius primus exhibuit, παρατεχτήνασθαι vix recte habet. Coniicimus poetam scripsisse προπάρουθε ταχύσσαι vel τιταίνειν vel τιτῆναι.

(4) Quam lacunam ex Homeri Od. λ. 129 facile explendam Lehrsius vidit.

(5) Spitznerus κλέος voluit. Nos Lobeckii emendationem recepimus, nihil dubitantes, quin epici poetæ, qui ὀκρίζειν κλέος, κύδος φέρειν εἰ κύδος ὀπάζειν (conf. noster XII, 252, 265, 273) dicebant, φέρειν κλέος dicere potuerint.

IN TYCHSENII EDITIONE.	IN EDITIONE NOSTRA:	IN TYCHSENII EDITIONE:	IN EDITIONE NOSTRA:
v. 532. ἀήρ	αἰθήρ	v. 301. ἐπέπνευσεν	ἐνέπνευσεν
v. 547. καναχῇ εἰ περὶ πέτρῃ,	καναχῇ εἰ περὶ πέτρῃ,	v. 311. ἐρυμνῇ	ἐρεμνῇ
v. 549. βήμεναι	δύμεναι	v. 324. ἐπιτέρπετο	ἐπετέρπετο
v. 584. ὄν,	δαίος,	v. 330. ἡγαθείουσιν ἐπέγρα-	ἡ ῥα θεοῖσιν ἐπεγρά-
v. 610. κῶσεν	κῶσεν	σεν	σας
v. 650. φήσασκεν εἰ ἐμμεν,	φαίης καν εἰ εἶναι	v. 336. οἱ	τοὶ
v. 653. ἄρ	ἀρα	v. 376. οὔνεα' οἱ Εἰλος ἐμελ-	οὔνεκά οἱ μέλαν Εἰλος
v. 656. κέκλυθε	κεκεύθει	λεν εἰ ἰκέσθαι,	εἰ ἱκανε, (3)
L.VIII. v. 4. περὶ	ποτὶ	v. 382. ὑπὸ βρωθέντα θαλάσ-	ὑποβρωθέντα θαλάσ-
v. 11. μαψιδίῃ	μαψιδίῃ	σης	σης
v. 41-42.	lacuna.	v. 384. ἀπὸ στυγελοῖο,	ἀπο, στυγελοῖς —
v. 48. δῆ	δὲ	v. 392. παρέκειτο γε	παρεκέλιτο
v. 79. ναιετάσκει	ναιετάσκει	v. 409. ἔροντ'	εἰροντ'
v. 99. Ἐνθ'	Ἐν θ'	v. 420. μέγα	μάλα
v. 103. ναιετάσκει	ναιετάσκει	v. 467. ἀμφὶς ἔχρισαν	ἀμφὶ ἐχρίσαν
v. 137. δὲ	δέ ε	v. 469. οἱ	τοὶ
v. 157. ἀκρονύχων	ἀκρον ὕδαρ	v. 496. a Rhodomanno in-	lacuna.
v. 235. ὀχέεσσι	ὀχέεσσι	ventus.	
v. 303. ὅς τα παροῖθεν	ὅς τοπαροῖθεν	v. 501. ἀλλῇ	ἀλλῇ
v. 304. ναιετάσκει	ναιετάσκει	v. 502. αἶσαν,	αἶση,
v. 305. ἔδρακεν αἶαν.	ἔδρακε γαῖαν.	v. 519. εἶπου τις	τῶν εἰ τις
v. 332. περιβρίβησεν	περιβρίβησεν	v. 520. πλέσται νόος ἀνδρά-	νόος ἀνδράσι γίνεται
v. 333. θάπτον	τυτθῇ	σιν ἐσθλοῖς,	ἐσθλοῖς,
v. 337. Τρῶας εἰ ἄλλους	Τρῶσιν εἰ ἄλλον (1)	L.X. v. 30. ἀλλὰ γ'	ἀλλ'
v. 338. λαὸν ἐπαίσσοντας	λαοῦ ἐπαίσσοντος	εἰ ἀλευομένους	μέγ' ἀλευομένους
v. 339-340.	lacuna.	v. 32. (τι	ἐπὶ
v. 345. ἔδεισε	ἰσαιοσ' (2)	v. 42. τοι εἰ κἀκείνῳ	κεν εἰ καὶ κείνῳ
v. 377. ἀρα	ἄρα	v. 54. ὦμοις	ὦμοις
v. 378. τεύχεσσαν	τείχεσσαν	v. 64. ὀρτυνόντες	ἀρτυνόντες
v. 381. νεφέεσσι	νεφέεσσι	v. 66. ὥς που	ὥς ἡ
v. 400. οἱ ἤθελε θυμὸς ἀμύνειν	ἀμύνειν ἤθελε θυμῷ	v. 67. εἶαρος	χειμάτος
v. 412. ἐτέρωθεν	ἐτέρωσε	v. 68-69. — φέει, ἡ δ' ὥστε	— χέει, ἡ ὥς ὅτ' ἀν' ἀζα-
v. 436. ἐν	ἐνὶ	δε' ἀζαλέης ἐυλόχου Πύρ	λέην ἐυλόχον Πύρ Αἰθό-
v. 438. κραδίῃ	κραδίῃ	βράζει αἰθόμενον, ἡ δ' ὥς —	μενον βρομεῖ, ἡ ὥς —
v. 459. πάντας εἰ ἐπεί	παντ' εἰ ἐπεί	v. 73. ἄλλον	ἄλλῳ
v. 484. ἀνέμυζαν	ἀνάμυζαν	v. 81. Ἰάλλον, εὐγλώχινι	Ἰάλλον, εὐγλώχινι
L.IX. v. 2. ἀπείριτος	ἀπείριτον	v. 87. Χέδιόν τε,	Σχέδιόν τε,
v. 55. οὐδ' σ' ἐγὼ περ	οὔτε σ' ἐγώ γε	v. 89. Γαληνόν,	Γαληνόν,
v. 81. αὐτὸν	αὐτοῦ	v. 91. ἄμα πίσσι	ἄμ' ἀπείρον
v. 83. ὀλέσση	ὀλέσση	v. 126. ναιετάσκειν	ναιετάσκειν
v. 88. μῶνος	μῶνον	v. 131. πονέουσιν	περ ἐοῦσαν (5)
v. 110. ἐντύοντο	ἐντύοντο	v. 132. δ' ἄρ'	γάρ
v. 114. παρανήσει	παρανήσει	v. 135. κείνο δ' ἴησι	εἰ δ' ἐπίησθα,
v. 119. αὐτοῦ.	αὐτοῦ.	v. 136. ἱκηται,	ἱκηται,
v. 132. μή	μή	v. 139. καὶ μιν ἀεὶ σπαίρου-	καὶ ῥα μιν ἀσπαίρου-
v. 134. ἔγχεσσι	ἔγχεσσι	σιν	σαν (5)
v. 160. ὑπέρχεται	ὑπέρχεται	v. 143. Φύλλαις εὐζωνος	Φύλλαις εὐζωνος
v. 195. αὖθις	αἶεν	v. 155. ἀνευ	ἀνευθ'
v. 211. ἐτέρωθεν	ἐτέρωθεν	v. 172. πέτρης,	πέτρης,
v. 259. ὄρου	ὄρῃ	v. 194. ὥς ἔτεόν κῶσταιτο,	ὥς ἔτεόν, κεικαστο
v. 260. ἤρα	omissum,	μέγας	μέλας
εἰ τοῖον φάτο μῦθον	ποτὶ τοῖον μῦθον εἶπεν.	v. 211. ἐπ' ἐμμενε	ἐπὶ μίμνε
v. 298. δὲ βοήσας	δ' ἐβόησε	v. 250. ἐννεσίη	ἐννεσίη
v. 299. Τρώεσσι	Τρῶσιν δὲ	v. 276. βεβλημένος	βεβλημένος

(1) Lehrsius ad hunc versum: « ἐτίοντο, fortasse ἐοίοντο. » Conf. VI, 224.

(2) Egregiam hanc coniecturam vir cl. C. Lachmannus communicavit cum Lehrsio, amico suo, qui ipse coniecerat ἐβόησε.

(3) Ad v. 347 Lehrsius: « ἀπναίνεταί fortasse ἀγριάζεταί. »

(4) Orellius in epistolis philologicis (pag. 407) præter hanc emendationem tres alias (X, 105; XII, 580; XIII, 159) proposuit, quas recepimus. — Quom in nonnullis codicibus huius versus lacuna verbo ἐταίρετο expleatur, ea-que, quas sequuntur, cum præcedentibus vix cohereant, cui malo Kirchlyi coniectura non medetur, plura excidisse suspicamur poetamque huiusmodi aliquid scripsisse:

ἀθανάτην περ ἐοῦσαν ἐταίρετο δ' ἄρ φῖλον ἦτορ,
πρὶν κείνῳ φίλότητι μιγήμεναι, ἥς ἐτι νῦν περ
εὐνῆς σῆμα κ. τ. λ.

(5) Kirchlyi coniectura. Lehrsius voluit μένει σπαίρουσαν vel μένει ἀσπαίρουσαν.

IN TITCHSENI EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
V. 277. νοῦσιν, καὶ	νοῦσιν τε καὶ
V. 309. μεγάροισι, μεγ' ἀ- σπετα	μεγάρουσιν ἀάσπετα
V. 357. ἔμπροσθεν εἰ ἐμβεβα- νίας·	ἐντοσθεν εἰ ἐμβεβαυίης·
V. 379. προπάροιθεν	τοπάροιθεν
V. 398. με ἀσπετον	μ' ἀάσπετον
V. 405. ἰδάμασσα	ἰδαμ' αἶσα
V. 406. οὐ γούωσα	οὔτι γούωσα
εἰ τόσον, ὅσον	τόσον, ὅσον ἄρ'
V. 408. κείνη	κεῖνον
V. 409 εἰ 410. ἤδὲ	αἱ δὲ
V. 413. κώκυσεν,	κώκυσ',
V. 428. δρελόν ποτε	δρελόν τότε
V. 431. ἡώς·	αἰών·
V. 435. εὐπέπλους	εὐπέπλους
V. 459. μακρὸν περὶ κωκύε- σκον.	μόρον περικωκύεσκον.
V. 465. βοήσατο	γοήσατο
L. XI. V. 6. ἤδὲ	οἱ δὲ
V. 9. ἱκελοι	εἰκελοι
V. 23. δὴ	δὲ
V. 25. ἀνίη	ἀνίη
V. 56. ἐς δορί	δορί
V. 59. ἄμα πέπτατο	ἄμ' ἀπέπτατο
V. 63. αἰνόν	αἰνοῦ
V. 66. ἐπὶ	τότε
V. 103. τῷ	τοῦ
V. 123. ὑπαὶ	ὑπὸ
V. 136. βοῆς	βοῆς
V. 161. δ' ἄρ' λαίνετο	δ' λαίνετο
V. 173. ἐσσυμένως	ἐσσυμένους
V. 194. λείπεν εἰ κραταιήν	λίπεν εἰ κραμαστήν,
V. 195. ἐμπεφυῖαν	ἐκπεφυῖαν
εἰ ἐυγνάμπτει χη- λινολί,	ἐυγνάμπτοιο χελινοῦ,
V. 208. οὐς, ἄμοτον	οὐς τ' ἄμοτον
V. 209. τύφη ὑπαὶ	τύφην ὑπὸ
V. 219. ἀγε θέσθ'	ἀζεσθ'
V. 249. ἀπρωτίσπον ὁμίχλην·	ἀπρωτίσπος ὁμίχλη·
V. 251. ἔλοντο	ἔλοιτο.
V. 284. ἐπ'	ἄρ'
V. 286. μετ'	μέγ'
V. 324. αὐτεον.	αὐτευν.
V. 360. ἐντύναντο	ἐντύνοντο
V. 361. μίη—ἀρμη.	μίη—ἀρμη.
V. 365. τοῖαι Ἀργείων	τοῖαι ἄρ' Ἀργείων
V. 367. ἀρηράμεναι	ἀρηράμεναι
V. 372. βελέμοις,	βοείας,
V. 379. ἐρόμος εἰ δ'	βρόμος εἰ δ'
V. 432. πόληος, ἐὼν	πόληος ἐῆς, (1)
V. 450. ἐπεθήσατο	ἐπεθήσατο
V. 472. συνηλοῖωτο	συνηλοῖήντο
V. 495. καὶ	σὺν
L. XII. V. 30. πάντα	πάντες
V. 31. ἐν κλισίης	ἐς κλισίας
V. 43. ἄμα	ἀνά
V. 53. οὐ γάρ	οὐχί
V. 55-56. ἄλλα Ζηνός· ἃ μὲν	ἄλλα· Ζηνός μὲν
V. 65. σπιν	σπίσι
V. 76. πολλὰ	πάντα

IN TITCHSENI EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
V. 99. κάρτεος	θάρτεος
V. 103. ἡ Διός	ἐκ Διός
V. 106. γένος ἀμφιλιπούσα,	ἔος αἰπὺ λιπούσα
V. 111. ἐνδοθε	ἀγχόθι
V. 124. ἐς	ἀν'
V. 127. δαύοντο	δαύοντ' ἐκ
V. 135. ὀκρυόεντι	ὀκρυόεντι
V. 164. ἐπὶ	ποτὶ
V. 176. ὑπεσπαράγῃς	ἐπεσπαράγῃς
V. 186. οὔδεος	οὔρεος
V. 188. περὶ	ἀμφ'
V. 198. ἐν	ἐκ
V. 209. ἡμέας	ὕμεας
V. 212. γαίη ἀπειρεσίη·	γαίη ἀπαρεσίη·
εἰ ἀμμιν	ὕμμιν
V. 220. νῦν εἰ ἀκριτόμυθοι,	κλυτοὶ εἰ ὀβριμόθυμοι,
V. 224. τι	κα
V. 236. μέμνετε	μῖμνειν
V. 257. τοι	κου
V. 258. πολέμου	πολέμοιο
V. 260. αὐ	αὐθ'
V. 275. Νέστορ	Νέστορ
V. 277. τις	τοι
V. 284. μιν	τόν
V. 301. δ' ὅπ' Ἀρηί	κεν ὅπ' Ἀρει
V. 313. οὔρει αἰτε	οὔρει τ' οὔτε
V. 315. δ' ὁ	δὲ
V. 323. Ἀντίμαχος	Ἀμφιλοχος
V. 331. ἡ μὲν	ἡμὲν
V. 333. αὐ	αὐ
V. 343. ἔργῳ εἰ ἀνακτας	ἔργον εἰ ἀνακτε
V. 391. γινώσκει	γινώμεναι
V. 410. εἶδεν	εἶδεται
V. 414. θεή· λευκαὶ δὲ	θεά· γλαυκαὶ δ' ἄρ'
V. 430. περιστενάχουσι	περιστενάχοντο
V. 445. τῷ	τοῖ
V. 453. κικλίσκουσιν,	ἐπικλίσκουσιν,
V. 461. ἔξαν	ἔξον
V. 467. ἐνθα	ἐν δὲ
V. 476. δς	δγ'
V. 484. καὶ ἐπὶ	ῖ ἐπὶ
V. 488. ἀπραδίη	ἐν κραδίη (2)
V. 495. λυγρὸν	λυγρῷ
V. 496. ἐπὶ	περὶ
V. 515. ἀχλὺς ἄρ' ἀμπεκάλυψε	ἀχλὺς ἀμπεκάλυψε
V. 528. ἔξεν,	αἰέν,
V. 544. ἀρα	ἄμα
V. 545. χαίρετε	χαίρετ' ἄρ'
V. 559. πού	γάρ
V. 564. οὐνεκ' σπιν μέγα	οὐνεκ' ἀρα σπῖσι
V. 580. οὔρεσι κατγαλώωσα	οὔρεσιν ἀσχαλώωσα
V. 583. ἀχρυμένη	ἔσσομένη
V. 585. φόνου· εἰ σπῖσι	φόνῳ· εἰ μέγα
L. XIII. V. 4. περὶ	παρὰ
V. 19. φρένα	φρένας
V. 36. ἀτραπέως	ἀτραπέως
V. 42. ἐξανέδυσεν ἰδίων	ἐξανέδυ σανίδων
V. 54. ἄλλοθεν ἄλλοι	ἄλλος ἐκ' ἄλλῳ
V. 68. ἀτρομοι	ἀδρομοι
V. 70. ἀνίχχοι	αὐτάχοι
V. 73. ἐπιβρίσανσι	ἐπιβρίσασσι

(1) V. 404 interpretes in verbis ἄλλ' ἔσα πάντα offenduntur. Struvius ἄλσα πάντα tentavit, quod falsum esse Lehrsius videns requiri dicit huiusmodi aliquid : μηλονόμοι καὶ πῶες πάντα. Kœchlyus fortasse scribendum existimat αἰπόλοι αἰνά. Nonne sufficeret scribere : ἄλλ' ἄμα πάντα?

(2) Aut sic, aut ἀργαλήν scribi Lehrsius vult.

IN TYCHSENII EDITIONE :

v. 89. οί
v. 106. γε
v. 110. λυγρῆς
v. 113. ἔχειν
v. 132-133. Τρῶες, ὡς δ' ὑπὸ
v. 139. ὀλέκουσι μένοντες
v. 152. τμηθέντες
v. 162. μεγάρειν
v. 183. ἐνὶ
v. 192. γέροντι τεῖας
v. 241. κάρη.
v. 244. πολλὸν
v. 250. πολλῶν
v. 257. οὔτοι
v. 268. φίλου, αἰνόν
v. 276. ἐνὶ
v. 295. ὅς
v. 345. οἱ, et ἄλλων ἐν
v. 348. μίη
v. 362. σ' ἐδέχθη
v. 368. ἄρ' ἱμελλεν
v. 384. παρ'
v. 394. ἀρίζηλο
v. 401. θεῇ
v. 405. ἄρ' ἐθαλγεν
v. 410. ἀναιρέμεν
v. 425. οὐδὲ ἢ
v. 428. ἔτρεπεν
v. 429. ἐπεὶ οἱ
v. 445. αὐτὸν
v. 452. ἤριπεν
v. 489. ὑπὲρ
v. 518. οἱ
v. 522. ἀναμνήσαντο
v. 542. τι μυρομένων
et περικίπτατ'

IN EDITIONE NOSTRA :

τοί
έ
λυγρῆς,
ἐλεῖν
Τρῶες, ὡς ὑπὸ
ὀλέκουσιν ἔδοντες
δμηθέντες
μεγάρους
ἐπὶ
γέροντος ἑᾶς (1)
κάρην
πουλὸν
πάντων
οὐ πῶ
φίλου ἔνδον,
ἐνὶ
ὡς
καὶ et ἄλλ' ὅσ' ἐνὶ
μὴ ἢ
σε δέχθη
ἀρα μέλλεν
καὶ
ἀρίζηλον
θεῇ
ἀρα θάλγεν
ἐναιρέμεν
οὐδ' ἢ γ'
ἔτρεπεν
ὅτι οἱ
αὐτὸς (2)
ἔβριπεν
ὑπὲρ
τοί (3)
ἀνεμνήσαντο
κινυρομένων
περικίπτατ'

IN TYCHSENII EDITIONE :

v. 555. ἐπ' ὄψει
L.XIV. v. 12. οἶο
v. 20. Κασσάνδραν
v. 53. ἀκούτου
v. 92-93.
v. 113. καὶ οὐδὲος
v. 121-122.
v. 142.
v. 159. πάρος μεμπτῆαν
v. 166. ἰσχομεν
v. 171. ἄρ'
v. 172. βλεφάρων ἡλείβετο
v. 178. συνέχοντο
v. 188. ἄδην ἐμὸν
v. 198. ἀπηξήθηθ'
v. 214 et 241. εὐπεπλον
v. 262. ἔκχυστο
v. 263. χεῖματι
v. 265. περιτρίψωσι
v. 269. στεναχῆσι
v. 281. ἀνωλίζεσκε
v. 283. σπαργεῦσα
v. 292. ἢ δὲ et ἢ δ'
v. 299. ἐνὶ μαίνεται
v. 302. βλεφάρων χεύοντο
v. 328. οἶμα
v. 386. ἐξ τᾶ
v. 389. ἀπόπροθε
v. 402. αὐτοὶ
v. 444. οὔτοι
v. 495. τις
v. 504. διέχευον
v. 507. πότμον
v. 557. μὲν
v. 590. Ὡς

IN EDITIONE NOSTRA :

ἐπόψιαι
ἀμφὶ
Κασσάνδρην
ἀκούτεω
lacuna.
διειδέος
lacuna.
in uncis.
μέγ' ἐμμεμπτῆα
ἰσχόμεν
ἀμ'
βλεφάρειν ἡλείβετο
συνέχοντο
ἀρήϊον
ἐπηξήθηθ'
εὐπεπλον
ἐκχυστο
χεῖματι
περιτρίψωσι
στοναχῆσι
ἀνωμώζεσκε
σπαργῶσα
ἢ et ἢ
ἐνὶ λαίνεται
βλεφάρειν ἔχοντο
χεῦμα
ἐξ τᾶ (4)
ἀπόπροθι
πύρροι
οὔτοι
οἱ (5)
διέχευαν
πόντον
μέγ'
Ὡς

ΤΡΥΦΗΘΟΡΟΝ e Wernickii recensione imprimendum curavimus, nisi quod versus mendosos, quos ille asterisco notavit, e virorum doctorum coniecturis iis, quæ maxime probabiles nobis visæ sunt, emendavimus. Versum 301, magis corruptum, quam ut poetæ scripturam divines, dedimus, quomodo apud priores editores ipsumque Wernickium legitur.

ΤΖΕΤΖΕΣ e Bekkeri recensione prodiit, correctis levibus paucis sive editoris sive hypothetarum erroribus.

In *interpretationibus latinis*, quas nostris poetis addidimus, elegantiam frustra quæres, quum græca, quantum fieri potuit, ad verbum reddere statuerimus,

(1) In hoc versu a variis varie tentato αἰδεσθαι ἀντα γέροντος ἔχειν χεῖρας legendum olim coniecimus. Nunc tamen lectionem a nobis receptam bene habere putamus, neque Kœrchlyus aliquid excidisse nobis persuadet.

(2) V. 432 Struvius et Bonitius mutata interpunctione αἰνὸς ὁμοῦ καίοντο legere voluerunt. Sed ὁμοῦ, quod Rhodomanus interposuit, ubi lacuna olim fuerat, mendosum est. Totum locum intento animo legentibus nobis suspicio movetur, duo hemistichia inter αἰνὸς et καίοντο excidisse.

(3) V. 497 καίπερ ἐλδομένην vitiosum est. Lelursius καὶ πρὶν ἐλδομένην, Kœrchlyus καίπερ ἀλωομένην coniecit, uterque dubitanter.

(4) Versum 386 et 387, in quibus Pauwius verum iam viderat, melius ita disposuissimus :

καὶ ῥ' αἱ μὲν περὶ γούνατ' ἔχον χεῖρας· αἱ δὲ μέτωπα
αἱ δ' ἐκ τέναρα

ἀμπεχον κ. τ. λ.

(5) Miramur, cur Kœrchlyo, quum v. 483 κανεῶν improbaret, κοινῶν potius quam κοίλῳ succurrerit.

quo consilio in Hesiodo magis etiam stetimus quam in reliquis auctoribus. Priorum versionum, quæ earum natura erat, modo plura, modo pauciora, interdum nulla reperies vestigia. Tzetzen etiam interpretatione donavimus, non quo operæ pretium esse putaremus, hunc laborem in poetillam impendere, sed ut æqualitatis legem editioni nostræ præscriptam observemus.

Indicibus nominum et rerum, quos singulis auctoribus subiunximus locupletissimos, lectorum commodo nos optime consuluisse eorumque approbationem meruisse confidimus.

Iam lectores harum rerum periti operam nostram benigne iudicent, reliqui iudicio abstineant velimus, valere iubemus omnes.

Parisiis, Kalendis Decembribus a. MDCCCXXXIX.

PRÆFATIO

NOVÆ EDITIONIS.

Hoc volumen prelo iterum subjici nolui, quin emendarem quæ in recensendis his poetis minus bene fecisse mihi visus sum. Ac primum quidem in Hesiodi Operibus et Diebus variarum recensione vestigia a fratre dilecto agnita (Quæstt. epp. diss. III, p. 177 sqq.), quibus nihil esse verius, nihil ad illustrandam carminis naturam aptius intelligebam, signis quibusdam indicanda judicavi. Quod tamen quomodo vellem effici non potuisse ægrè sero. Nam præter crucis signum (+), quo illarum de quinque hominum generibus narrationum, quas a variis auctoribus confectas variisque ex recensione commixtas esse constat, notata vides initia, alias inveni notas, quibus binos locos e variis recensione superstitibus, qui sibi invicem respondeant, significarem. Quas notas quum frustra quæras in Hesiodi carmine, quale nunc prodit, locos illos hic indicabo, quia persuasum mihi habeo lectorem, qui in exemplari suo eos notaverit, facilius intellecturum carminis structuram ac sensum.

Sunt enim quinque loci, qui ex duplici recensione bis leguntur in hoc carmine, quale hodie est:

v. 227 ad 231 ex alia recensione repetitur.....v. 232-237,
v. 239.....v. 242-247,
v. 393-397 med.....v. 397 med.-404,
v. 618-642.....v. 646-662,
v. 678-681 **.....v. 682-688.

In Apollonio nonnullos mutavi locos e Kœchlyi *Collectaneis in Apollonium et Oppianum* (Lips. 1838). Hinc nunc legitur lib. I, v. 8, μεταίπειτ' αὐτὴν. v. 299, τῷ. v. 323, ἰθὺς ἰόντας. v. 644, ἐποιχομένου. v. 1099, πεπείρανται. v. 1187, δαίτα πίνεσθαι ἑταίρους. v. 1359, λάβρον (quod operarum errore non correctum video). Lib. II, v. 93-94, πῆχον τυτθὸν δ' ἀγχι —. v. 628, ἔσχειμαι. v. 915, παρεμέτρειν. v. 1258, ἀπ' —. Lib. III, v. 211, αἰθίρος. v. 1048, ἀσχατον. v. 1136, λιποῦσ' ἀπο. Lib. IV, v. 1647, librorum τήν restitutum. Quæ præterea ad lib. I, v. 747 et v. 881, ad lib. III, v. 1384 proponuntur, emendationes olim

Hesiodus.

jam dedi, e Struvii conjectura primam tertiamque, e Spitzneri secundam.

Coluthus duobus nunc auctus est versibus, quos vir cl. Millerus primus publici juris fecit *) e codice satis antiquo, sæculi fortasse decimi, a Mutinensi fere non diverso, qui in Græcorum bibliothecæ regiæ codicum supplemento latuit. Prior illorum versuum, versum 67 sequens:

Ἥρη δ' οὐ μεθέηκε καὶ οὐχ ὑπόειπεν Ἀθήνη·

a Millero ita editus:

Ἥρη δ' οὐ μεθέηκε, καὶ οὐχ ὑπόειπεν Ἀθήνη·

lacunam post v. 65 olim indicatam explet; posteriori (v. 239-240):

..... φῶλος κτέρας Ἀπόλλωνος

οἶκον Ἀμυχλαίοιο.....

Κάρνειος epitheton, cui debetur, Apollini redditur. Lacunam, quam olim post v. 257 indicaram, injuria oblitterarunt operæ. V. 48, οὔδας ἀσκαπτον e conjectura scripsi. Quoniam enim hoc loco ad conjecturam necessario refugiendum erat, prætuli dare quod auctor scribere saltem potuit, quam quod eum scribere non potuisse apparet.

Quum viri cl. Kœchlyi *Emendationes et annotationes in Quintum Smyrnæum*, (vid. Acta Societatis Græcæ, etc., vol. II, Fasc. 1.) ad priores etiam hujus poetæ libros emendandos adhibere nunc liceret, hæc præsertim carminis pars lectionibus novis locupletata est plurimis, quas vir doctissimus sive e conjectura, sive e codice Monacensi poetæ vindicavit. Idem in editionis meæ recensione, quæ in Zimmermanni ephemm. (a. 1841, n. 8 sqq.) legitur, multas lectiones sive novas introducendas, sive antiquas, injuria a me expulsas, revocandas indicavit, quarum ne plures, quam debebam, receperim, nimis indulgens viri egregii ingenio, vereor. Quas indefessus Quinti sospitator in *epistola critica* (in Zimmermanni ephemm. a. 1841, n. 84 sqq.) cum Spitznero,

*) Eloge de la chevelure, discours inédit d'un auteur grec anonyme, etc. par E. Miller. Paris. 1840. Introd. page 16 et 17.

exinde vita defuncto, communicavit emendationes, in usum meum nondum verti. Ecce jam locos, ubi hæc editio a priori recedit.

Nunc enim legitur lib. I, v. 3, *Πριάμιο πῶληα* pro *Πριάμου πολίεθρον*. v. 38, *ἀριζήλη* pro *ἀρίζηλος*. v. 98, *Τῆς δ'* — *ἐπάκουσεν* pro *Τῆσδ'* — *ἐσάκουσεν*. v. 99, *τοῖα φίλῳ* pro *τοῖον ἰψῳ*. v. 101, *ἔσται* pro *ἔστιν*. v. 142, *ἀργυρέην* pro *ἀργυρέην*. v. 184, *αἰπὺν* pro *ἡθῶν*. v. 250, *δουροτόμοι* pro *δρυοτόμοι*. v. 290, *κε* pro *γε*. v. 308, *ἀργαλέοι* pro *ἀργαλέον*. v. 313, *Γρώων τ' Ἀργείων*, inserta particula *τε*. v. 336, *θηρὶ* pro *Κηρί*. v. 337, *βαρυστόμῳ*, quod Pauwius jam conjecerat, pro *βαθυστόμῳ*. v. 339, *λοδόκην* pro *λοδόκον*. v. 341, *μετ'* e fratris mei conjectura, pro *οἱ*. v. 481, *ἥϊον ἄλλοι* pro *ἥϊον ἄλλος*. v. 505, *Λαομέδοντος* — antiqua lectio cum lacuna, pro *λαὸν ἐλόντες*. v. 527, *ἐμπλήσωνται*, e Rhodomanni conj. et cod. Monac. pro *ἐμπλήσσονται*. v. 545, *Ἀρήϊοι* pro *Ἀρήϊον*. v. 563, *δ' ἄρα* e conj. mea pro *μήγα*. v. 583, *ἔτλης*, antiqua lectio, pro *ἔρης*. v. 591, *ἀμφιχάνωσιν* pro *ἀμφιχέωνται*. v. 611, *ἐπιστῦμενος* pro *ἐπιστῦμένη*. v. 675, *ὕπὸ φρένας* pro *ἀάπλετον*. v. 677, *ἀγακτυπέοντι*, Hermannii conj. pro *ἐπικτυπέοντι*. v. 715, *εἰ Διὸς* — *παρέχ* pro *εἰδὼς δ'* — *πατρός*. v. 739, *νίκης* pro *νίκη*. v. 766, *ἀτρόμος* pro *ἀλκιμος*. v. 805, *ποτὶ* pro *περί*. v. 815, *ἐπ'* pro *ἐτ'*. Lib. II, v. 1, *ὑπὲρ ἡχηέντων* pro *ὑπερηχέντων*. v. 49, *μηδὲ* pro *μήτε*. v. 80, *μαρναμένῳ*, antiqua lectio, pro *παρφαμένῳ*. v. 82-83, *αὔσαι Κεῖνος* pro *αὔσαι Κεῖνος* —. v. 181, *καὶ* pro *ἐς initio versus*. v. 283, *ἡλιθάτοιο* pro *εὐρυθάτοιο*. v. 300, *μεμαῶτες* pro *μεμαῶτ' ἔτ'*. v. 348, *χειμα* — *δὲ* pro *χειμα*, — *τε*. v. 400, *κατέναντα* pro *κατέναντι*. v. 407, *σάκεος* *στυφέλιξεν* pro *σάκος ἱστουφέλιξεν*. v. 420, *καὶ* — *ἀλείνῳ* pro *κατὰ* — *ἀλεγιζῶ*. v. 536, *τεθνεῶτας* — *ἄλσος* pro *τεθνεῶτας* — *ἄλση*. v. 577, *ἀναειρόμενοι* pro *ἀναγειρόμενοι*. v. 616, *ἐκ* pro *ἧ*, deleto commate in fine versus, ex Hermannii conjectura. v. 618, *καὶ* pro *κιν*. v. 627, *φέρων*, Spitzneri conj. pro *φέρειν*. v. 665, *ἄρα Ἠλιάδεις* et v. 666, *ὦϊξε*, antiqua lectio, pro *ἄρ' Ἠλιάδεις* et *ἦϊξε*. Lib. III, v. 41, *εἰσέτι* — *κῆρας* pro *ὡς σ' ἔτι* — *χειρας*. (Non recepi σ', quod Kœchlyus ante ἐπὶ inserere vult.) v. 54, *αἰὶ* pro *ἄμκ*. v. 65, *ὑπὲρ* pro *ὑπέκ*. v. 81, *οἰζυρῶς* pro *οἰζυροῖς*. v. 94, *Ἀχαιοῖσιν*, *τοὶ δ' αὖ δίχ'ε* pro *Ἀχαιοῖς*, *ἧδὲ διάνδιχα*, quam tamen conjecturam ut multi faciam, tantum abest ut cum Kœchlyo fere consentiam, qui in epist. critica de hoc loco disputans, versum excidisse suspicatur, quamvis διὰ δ' ἀνδιχα ex uno Hesiodi loco Quinto sine dubitatione tribui, librique XII versu 162 satis probari nequeat deos Trojanorum Græcorumque pugnam observantes duplicem tantum sententiam

prodidisse, neque fuisse qui neutris faverent. v. 147, *ἔλκος* pro *ἔγχος*. v. 159-160, *γαίης Ἐκπνείων*, antiqua lectio, pro *βαῖων Ἀμπνείων*. v. 169, *αἰνὸν τίσει*, Gerhardi (lectt. Apollon. p. 186) conj., pro *τίσει* *ἄρ' αἰνόν*. v. 184, *καὶ ὡς* pro *οἱ*, *ὡς*. v. 209-210, *ἐρύκει*, *Ἰόνδ'* — *εἰρύσαντες*, antiqua lectio, pro *ἐρύκει* *Ἰόν δ'* — *εἰρύσωμεν* (operarum errore τὸν δ' separatim impressum est): v. 267, *ἰνεστρωφάτο* pro *ἰπεστρωφάτο*. v. 295, *κῆρ* pro *δῆτ'*. v. 336, *δ' ἄρ'* pro *γάρ*. v. 343, *ἀσχαλώων* *κῆρ* pro *ἀσχαλώοντι*. v. 367, *ἰσέχοντο πῶληα* pro *ἰπέχοντο πόληος*. v. 386, *εὖ τε* pro *ἔσται*. v. 417, *τις*, Hermannii emendatio pro *τοί*. v. 443, *ἀφιστάμενος* pro *ἐπεσσυμένῳ*. v. 452, *αὐτῇ δ' οὖν φήμη* (ita enim legenda, quæ operarum incuria deformavit), Hermannii emendatio pro *αὐτῇ κεν φήμη*. v. 454, *δσσι*, ejusdem conj. pro *αἴσι*. v. 475, *ἀλγεινῆσι* pro *ἐννεσίῃσι*. v. 534, *ρά τε* pro *ἄρ*. v. 692, *βάλοντο θυώδεα* pro *βάλοντ' εὐώδεα*. v. 735, *ἀθρόον ἐγγείσασαι* pro *ἀθρόα ταρχύσασαι*. v. 783, *τὰ δέ* pro *τά τε*. Lib. IV, v. 6, *σχεδὸν*, antiqua lectio, pro *πέδον*. v. 27, *ἔναντα κίων* pro *ἔναντ' ἰλθὼν*. v. 99, *σάθιν* pro *σευ*. v. 146, *δς* e Rhodomanni conj. pro *ὡς*. v. 151, *δ'* interpositum post *ὡς*. v. 245, *καταχέεται* pro *κατεχεύετο*. v. 421, *ἀγλαίης* *δῆ* pro *ἄγνοον ἦδῆ*, deleto commate in fine præcedentis versus. v. 488, *ἰθμονι παμμαχίης*, *εὖ εἰδότες*, Hermannii emendatio pro *ἰθμονι*, *παμμαχίης* *εὖ εἰδότες*. v. 534, *δ' ἄρ'* pro *γάρ*. v. 558, *ἱμάσθλην*, e Pauwii emend. pro *ἱμάσθλη*. Lib. V, v. 1, *δῆ* *β'* *ἄλλοι* pro *δῆ πολλοί*. v. 15, *τῶν*, antiqua lectio, pro *τῷ*. v. 27, *μίγδην* *οἷς* pro *μίγδα ἰοῖς*. v. 52, *πάντη* pro *πάντες*. v. 126, *καὶ νῦν κε*, antiqua lectio, et *τεύχε'*, pro *καὶ νῦν οἱ* et *τεύχε'*. v. 344, *ἐγγύθι*, mutata commatis sede, ex Herm. emendatione pro *ἐνθεοι*. v. 354, *δγ'*, Spitzneri conj. pro *ἄρ'*. v. 422, *ἧχχῃ*, antiqua lectio, pro *ἧπαρ*. v. 446, *ἔλδομένοισι* pro *ἔλπομένοισι*. v. 555, *ὑπ'* et v. 556, *παισὶ*, e Glaswaldi conj. pro *ἐν* et *πᾶσι*. v. 585, *ἄλλον* pro *ἄλλων*. v. 643, *ἧ οἷος* pro *ἧδ' οἷον*. v. 649, *πολύκμητον* pro *πολυκμήτου*. Lib. VI, v. 150, *ὡς* pro *ὡς*. v. 151, *ἦλθον δ'* et *ἔνθα δ'* pro *ἦλυθον* et *ἐνθάδ'*. v. 161, *λαοὶ* pro *Δαναοί*. v. 176, *οἷσιν* — *ἐπὶ* pro *ἦσιν* — *ἐνί*. v. 223, *ἀλγεινῶν* pro *ἀλγεινόν*. v. 258, *ἄλλοθεν*, antiqua lectio, pro *ἄλλωδε*. v. 276, *περὶ δμηθέντες* pro *περιδμηθέντες*. v. 326, *ἐκχόμεναι* pro *ἐσσύμεναι*. v. 469, *ἀντίθιος* pro *ἀντίθεον*. v. 485, *τετραμμένη* pro *ταταμμένη*. v. 529, *δ τι σθένη* pro *δ τ' ἴσθene*. v. 580, *Ἐχέμνονα* *δηριόωντα*, antiqua lectio, pro *ἔλῶν ἀνὰ δηριόωντα*. v. 650, *αὐτῶν* pro *αὐτοῦ*. Lib. VII, v. 68, *ὄρρανήν* pro *ὄρρανήης*. v. 71, *θυῶν*, antiqua lectio, pro *θεῖης*. v. 72, *Μοίρῃ γ'* pro *Μοίρῃς*. v. 74, *δ'* insertum post *τοῖς*. v. 77, *πνοιῇ ἑμῶς*, Spitzneri emen-

datio pro πνολης ως. v. 79, ἀλαδς, e Lobeckii emendatione pro σχολιός. v. 81, ἴχτος pro εἶδος. v. 85, οὔτι pro οὔτοι. v. 196, θνητοῖς τεύχεα pro θνητῶν τεύχεα. v. 224, προπάροιθε ταυύσσαι, quod jam olim proposui pro παραπεκτῆναι. v. 237, ἀπεσσυμένον pro ἱπεσσύμενον. v. 248, ἐπέκλασε, antiqua lectio, pro ἐπέτμυγε. v. 333, χήρην, Rhodomanni emendatio, pro χήρη. v. 363, αἰεὶ pro αἰέν. v. 364, καὶ pro οἱ. v. 384, θαλάμοισιν pro θαλάμῃσιν. v. 534-535, Νεοπτόλεμον φοβέοντο Πᾶν — pro Νεοπτόλεμον φοβέοντο Πᾶν —. v. 557, Οὐλύμποιο θυωδός pro Οὐλύμπου εὐωιδός. v. 571, διεγρομένη — αὐτμῇ, antiqua lectio, pro διεγρόμενον — αὐτμῆς. v. 583, κῆρος πολέμου pro μινεπτολέμου, durius enim videtur, κάματος e versu 581 ad verbum ἀμφεργεν (584) referre, revocata v. 584 δῖον, antiqua lectione, pro δῖος. v. 623, ἐνδοθι pro ἀγχόθι. v. 712, χήρην pro χῆραι. Lib. VIII, v. 1, περικίδνατο γαῖαν pro περικίδνεται αἶαν. v. 89, ὑπεκιντο pro ὑπέεικον. v. 157, ἀκρόνυχτοι, Spitzneri emend. pro ἀκρον ἔδωρ. v. 300, κατέπιονε pro γε κατέχτα. v. 400, δὴ γάρ οἱ — θυμὸς, ex Hermannii emendatione pro αἰεὶ γάρ — θυμῷ. Lib. X, v. 392, αὐτῷ τοι pro οἱ αὐτῷ. v. 431, τῶς, antiqua lectio pro αἰών. v. 459, νεκρὸν πέρι κω-

κύεσκον pro μόνον περιωκύεσκον. Lib. XI, v. 41, ἐπὶ pro περὶ. v. 379, θρόος, Lobeckii emendatio, pro βρόμος. v. 495, καὶ, antiqua lectio, pro σύν. Lib. XII, v. 195, ἀχαμάτησιν pro ἀχαμάτοισιν. v. 197, ἄλλοθεν ἄλλαι pro ἄλλοτε δ' ἄλλαι. v. 236, μιμνέμεν pro μέμνειν. v. 521, ἐπὶ pro ἐπὶ. Lib. XIII, v. 54, ἄλλοθεν ἄλλοι, antiqua lectio pro ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ. v. 132-133, Τρῶες· ὡς δ' ἐπὶ, antiqua lectio, pro Τρῶες, ὡς ἐπὶ. v. 139, μένοντες, item, pro ἔδοντες. v. 268, φόνον αἰνόν (quæ vocabula a typothetis inepte transposita esse video), Hermannii emendatio, pro φίλον ἐνδόν. v. 362, μέλας pro μέγας. Lib. XIV, v. 72, ἀναπνείων pro ἀποπνείων. v. 113, καὶ αἰδέος pro διειδός. v. 131, δὲ interpositum post ὡς. v. 178, συνέχοντο, antiqua lectio pro συνέχυντο. — Præterea tam in Quinto quam in reliquis auctoribus, qui hoc volumine continentur, satis multa correxi operarum errata; nova quædam, quæ, quamvis pauca sint, irrepsisse ægre fero, hac in præfatione prætereundo indicavi.

Parisiis, Non. April. a. MDCCCLXII.

F. S. LEHRS.

ΗΣΙΟΔΟΥ
ΕΠΗ
ΚΑΙ ΕΠΩΝ ΛΕΙΨΑΝΑ.

HESIODI
CARMINA ET FRAGMENTA.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΘΕΟΓΟΝΙΑ.

Μουσάων Ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ' αἰεῖν,
αἴθ' Ἑλικῶνος ἔχουσιν ὄρος μέγα τε ζᾷθεόν τε,
καὶ τε περὶ κρήνην ἰοιδέα πόσσ' ἀπαλοῖσιν
ὀρχεῦνται καὶ βοῦμόν ἐρισθενέος Κρονίωνος·
καὶ τε λουσάμεναι τέρενα χροά Περμητσοῖο,
ἢ Ἴππου κρήνης, ἢ Ὀλμειοῦ ζαθέοιο,
ἀκροτάτῳ Ἑλικῶνι χοροὺς ἐνεποιήσαντο,
καλοὺς, ἱμερόεντας· ἐπερρώσαντο δὲ ποσσίν.
Ἔνθεν ἀπορνύμεναι, κεκαλυμμένα ἤερι πολλῇ,
10 ἐννύχιαι στείχον περικαλλέα ὄσσαν ἰεῖσαι,
ὕμνευσαι Δία τ' αἰγίοχον καὶ πότνιαν Ἥρην,
Ἀργεῖην, χρυσεόισι πεδύλοισι ἡμειβομένην,
κούρην τ' αἰγίοχοιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα καὶ Ἀρτεμιν ἰοχέαιραν,
15 ἧδὲ Ποσειδάω γαῖόχον, ἐννοσίγαιον,
καὶ Θέμιν αἰδοίην, ἑλικοβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτην,
Ἥβην τε χρυσοστέφανον καλὴν τε Διώνην,
[Ἡῶ τ' Ἡελίον τε μέγαν, λαμπρὰν τε Σελήνην,]
Λητώ τ' Ἰαπέτόν τε ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην,
20 Γαῖάν τε Ὀκεανόν τε μέγαν, καὶ Νύκτα μέλαιναν,
ἄλλων τ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἰόντων·
αἶ νύ ποθ' Ἡσιόδον κελὴν εἰδίδαξαν ἀοιδῇν,
ἀρνας ποιμαίνουθ' Ἑλικῶνος ὑπὸ ζαθέοιο.
Τόνδε δὲ με πρῶτιστα θεὰ πρὸς μῦθον εἶπαν,
25 Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κούραι Διὸς αἰγίοχοιο·
Ποιμένες ἀγραυλοὶ, κίχ' ἐλέγχεα, γαστέρες οἶον,
ἴδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖς,
ἴδμεν δ', εὖτ' ἐθέλωμεν, ἀληθέα μυθήσασθαι.
Ὡς ἔρασαν κούραι μεγάλου Διὸς ἀρτίπειραι·
30 καὶ μοι σκῆπτρον ἔδον δάφνης ἐριθυλέος ὅζον
δρέψασθαι θητηόν· ἐνέπνευσαν δὲ μοι αὐδὴν
θεῖην, ὥς κλείομαι τὰ τ' ἐσόμενα πρό τ' ἔόντα.
Καί με κέλονθ' ὕμνεϊν μακάρων γένος αἰὲν ἰόντων,
ὅρῃς δ' αὐτὰς πρῶτόν τε καὶ ὕστατον αἰὲν αἰεῖν.
35 ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα περὶ ὄρν' ἢ περὶ πέτρην;
Τύνη, Μουσάων ἀρχώμεθα, καὶ Διὶ πατρὶ
ὕμνευσαι τέρπουσι μέγαν νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
εἰρεῦνται τὰ τ' ἔόντα τὰ τ' ἐσόμενα πρό τ' ἔόντα,
φρονῇ ὁμηρεῦσαι· τῶν δ' ἀκάματος ῥέει αὐδὴ
40 ἐκ στομάτων ἡδεῖα· γελᾷ δὲ τε δώματα πατρὸς
Ζηνὸς ἐγυρδούποιο θεῶν ὅπλ' λειριώσση
σκιδναμένη· ἤχει δὲ κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
δῶματά τ' ἀθανάτων. Αἱ δ' ἀμβροτον ὄσσαν ἰεῖσαι·
θεῶν γένος αἰδοίων πρῶτον κλείουσιν ἀοιδῇ
45 ἐξ ἀρχῆς, οὗς Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ἐτικτεν.

HESIODI THEOGONIA.

A Musis Heliconiadicibus incipiamus canere,
quae Heliconis habitant montem magnumque divinumque,
atque circa fontem nigrum pedibus teneris
saltant, et aram praepotentis Saturnii,
atque ablutae tenerum corpus aqua Permessi,
aut Hippocrenes, aut Olmii sacri,
summo in Helicone choreas ducunt
pulchras, amabiles; tripudiabant vero pedibus:
Inde concitatae, velatae aere multo,
noctu incedebant, perpulchram vocem emittentes,
celebrantes Jovemque argila-tenentem et venerandam Juno-
nem] argiram, aureis calceamentis incedentem:
filiamque argila-tenentis Jovis, caeruleis-oculis Minervam,
Phorbumque Apollinem et Dianam sagittis-gaudentem,
atque Neptunum terram-continentem, terram-moventem,
et Themis venerandam, et patris-oculis Venerem,
Hebenque aurea-corona, formosamque Dioneem,
[Auroramque, Solemque magnum, splendidamque Lunam,]
Latonamque, Japetumque et Saturnum versipellem,
Terramque, Oceanumque vastum et Noctem atram,
aliorumque immortalium sacrum genus semper existentium:
quae olim Hesiodum pulchrum docuerunt carmen,
agnos pascentem Helicone sub divino.
Hoc autem me primum Dera sermone compellarunt;
Musae Olympiades, filiae Jovis argila-tenentis:
Pastores agrestes, mala probra, ventres solpm,
scimus falsa multa dicere veris similia:
scimus autem, quando voluerimus, vera loqui.
Sic dixerunt filiae Jovis magni veridicae,
et mihi sceptrum dederunt, lauri perviridis ramum,
ut decerperem, mirandum. Inspirarunt autem mihi vocem
divinam, ut canerem futuraque praeteritaque.
Et me jubebant celebrare beatorum genus sempiternorum,
se vero ipsas primo et postremo semper canere.
Sed quo mihi haec circa quercum aut circa petram?
O tu, a Musis ordiamur, quae Jovi patri
canendo oblectant magnum animum in Olympo,
memorantes praesentiaque futuraque praeteritaque,
voce concinentes. Earum vero indefessa fluit vox
ab ore-suavis. Ridet autem dominus patris
Jovis valde-tonantis, Dearum voce Iliacea
dispersa. Resonat vero vertex nivosi Olympi,
domusque immortalium. Haec vero immortalem vocem emit-
tentes,] deorum genus venerandarum primo celebrant cantu-
lena] ab exordio, quos Tellus et Caelum latum genuerunt.

οἳ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοί, ζωτῆρες ἐάων.
 Δεύτερον αὖτε Ζῆνα, θεῶν πατέρ' ἧδ' καὶ ἀνδρῶν,
 ἀρχόμεναί θ' ὕμνευσι θεὰ λήγουσι τ' αἰοδῆς,
 ὅσων φέρτατός ἐστι θεῶν κράτει τε μέγιστος.
 50 Αὖτις δ' ἀνθρώπων τε γένος κρατερῶν τε γιγάντων
 ὕμνευσαι τέρπουσι Διὸς νόον ἐντὸς Ὀλύμπου
 Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
 τῆς ἐν Πιερίῃ Κρονίδῃ τέκε πατρὶ μιγεῖσα
 Μνημοσύνη, γουνοῖσιν Ἐλευθήρας μεδίουσα,
 55 λησμοσύνην τε κακῶν ἀμπαυμά τε μερμηράων.
 Ἐννέα γάρ οἱ νύκτας ἐμίγχετο μητίετα Ζεὺς
 νόστιν ἀπ' ἀθανάτων ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνων·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐνιαυτός ἐην, περὶ δ' ἔτραπον ὦρσι,
 μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἔματτα πολλὰ ἐτελέσθη,
 60 ἡ δ' ἔτεκε ἑννέα κόρας ὁμόφρονας, ἧσιν αἰοδὴ
 μέμβλεται, ἐν στήθεσιν ἀκηδέα θυμὸν ἐχούσαις,
 [τυτθὸν ἀπ' ἀκροτάτης κορυφῆς νιφέντος Ὀλύμπου,
 ἐνθα σπιν λιπαροὶ τε χοροὶ καὶ δῶματα καλὰ.
 παρ' εὖ αὐτῆς Χάριτες τε καὶ Ἰμερος οἶκ' ἔχουσιν,]
 65 ἐν θαλίῃς ἐρατὴν δὲ διὰ στόματ' ὅσων λείσαι
 μέλπονται πάντων τε νόμους καὶ ἥθηα κεδνὰ
 ἀθανάτων κλείουσαι, ἐπὶ ῥατον ὅσων λείσαι.
 Αἱ τὸτ' ἴσαν πρὸς Ὀλυμπὸν ἀγαλλόμεναι ὅπ'ι καλῇ,
 ἀμβροσίῃ μολπῇ· περὶ δ' ἔχγε γαῖα μέλαινα
 70 ὕμνεύσαις, ἐρατὸς δὲ ποδῶν ὑπὸ δοῦπος ὀρούρει,
 νισσομένων πατέρ' εἰς ἐν· ὃ δ' οὐρανῷ ἐμβασιλεύει,
 αὐτὸς ἔχων βροντὴν ἧδ' αἰθαλόεντα κερταυνόν,
 κάρτει νικήσας πατέρα Κρόνον. Εὖ δὲ ἕκαστα
 ἀθανάτοισι διέταξεν ὁμῶς καὶ ἐπέφραδε τιμὰς.
 75 Ταῦτ' ἄρα Μοῦσαι αἰεὶ δὸν Ὀλύμπια δώματ' ἔχου-
 ἑννέα θυγατέρες μεγάλου Διὸς ἐκγεγαυῖαι, [σαι,
 Κλειώ τ' Εὐτέρπη τε, Θάλειά τε Μελπομένη τε,
 Τερψιχόρη τ' Ἐρατώ τε, Πολύμνιά τ' Οὐρανίη τε,
 Καλλιόπη θ'· ἡ δὲ προφρεστώτη ἐστὶν ἀπασιῶν.
 80 Ἡ γὰρ καὶ βασιλεῦσιν ἄμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ,
 ὄντινα τιμῆσωσι Διὸς κοῦραι μέγαλοιο,
 γεινόμενόν τ' ἐς δῶσι διοτρεφέων βασιλῆων,
 τῷ μὲν ἐπὶ γλώσση γλυκερὴν χεῖουσιν ἔρσην,
 τοῦ δ' ἔπει' ἐκ στόματος ῥεῖ μέλιχα· οἱ δὲ νυ λαοὶ
 85 πάντες ἐς αὐτὸν ὀρώσι διακρίνοντα θέμιστας
 ἰθείησι δίκῃσιν· ὃ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύων
 αἰψά τε καὶ μέγα νεῖκος ἐπισταμένως κατέπνυσσε·
 τούνεκα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες, οὕνεκα λαοῖς
 βλαπτομένοις ἀγορῇ μετὰ τροπα ἔργα τελεῦσι
 90 ῥηϊδίως, μαλακοῖσι παραισάμενοι ἐπέεσσιν.
 Ἐργόμενον δ' ἀνὰ ἄστῳ θεὸν ὥς ἰάσχονται
 αἰδοὶ μελιγίη, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισι·
 οἳά τε Μουσάων ἱερὴ δόσις ἀνθρώποισιν.
 Ἐκ γὰρ Μουσάων καὶ ἐκ τῆδ' Ἀπολλωνος
 95 ἄνδρες αἰοδοὶ ἔσιν ἐπὶ γῆνι καὶ κιθαρισταί·
 ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆς· ὃ δ' ὀβριός, ὄντινα Μοῦσαι
 φιλῶνται· γλυκερὴ οἱ ἀπὸ στόματος ῥεῖ αὐδὴ.
 Εἰ γὰρ τις καὶ πένθος ἔχων νιοκῆδέϊ θυμῷ
 ἄλγεται κροδὶν ἀκχήμενος, αὐτὰρ αἰοδῶς

quique ex his prognati sunt Dii, datores bonorum.
 Secundo etiam Jovem, Deorum patrem atque etiam hominum,
 Incipientesque celebrant Deae finiuntque carmine *celebrare*,
 quam præstantissimus sit Deorum imperioque maximus.
 Porro autem hominumque genus fortiumque gigantum
 celebrantes oblectant Jovis mentem in Olympo
 Musæ Olympiades, filiae Jovis ægida-habentis :
 quas in Pieria Saturnio peperit patri mista
 Mnemosyne, arvis Eleutheris imperans,
 oblivioneque malorum solatiumque cararum.
 Novem enim cum-ea noctes mistus-est prudens Jupiter,
 seorsim ab immortalibus, sacrum lectum conscendens.
 Sed cum jam annus esset, circumvolverentur vero tempesta-
 tes,] mensibus exactis, diesque multi transacti essent,
 ipsa peperit novem filias concordēs, quibus carmen
 curæ-est, in pectoribus securum animum habentibus,
 [paululum a summo vertice nivosi Olympi,
 ubi ipsis splendidique chori et aedes pulchræ.
 Juxta vero eas Gratiaque et Cupido domos habitant,]
 in conviviis : amabilem autem per os vocem emittentes,
 canunt omniumque leges et mores venerandos
 immortalium celebrant, amabilem vocem emittentes.
 Illæ tum ibant ad Olympum exsultantes voce pulchra,
 immortali cantilena : circum vero resonabat terra atra
 canentibus : jucundus vero a pedibus strepitus excitabatur,
 euntium patrem ad suum. Is autem in cælo regnat,
 ipse habens tonitru atque ardens fulmen,
 vi superato patre Saturno. Bene autem singula
 immortalibus disposuit simul, et ordinavit honores.
 Hæc sane Musæ canebant, cælestes domos incolentes :
 Novem filiae magno e Jove procreate :
 Clioque Euterpeque Thaliaque Melpomeneque,
 Terpsichoreque Eratoque, Polymniaque Uraniaque,
 Calliopeque : hæc autem præstantissima est omnium.
 Hæc enim et reges venerandos comitatur.
 Quenique honorarunt Jovis filie magni,
 nascentemque adspexerunt a-Jove-nutritorum regum,
 huic quidem super linguam dulcem fundunt rorem,
 hujus vero verba ex ore fluunt suavia : at sane populi
 omnes ipsum respiciunt, reddentem jus
 rectis judiciis. Hic autem secure concionabundus
 statim etiam magnam contentionem scite dirimebat.
 Propterea enim reges prudentes sunt, ut populis
 læsis in-foro integras res restituant
 facile, mollibus alloquentes verbis.
 Incedentem vero per urbem, tanquam Deum, venerantur
 reverentia blanda : eminet vero inter congregatos.
 Taleque Musarum sanctum munus hominibus.
 A Mysis enim et eminus-feriente Apolline
 viri cantores sunt super terram et citharædi,
 ex Jove vero reges. Ille vero beatus, quemcumque Musæ
 amant : suavis ei ab ore fluit vox.
 Si quis enim vel luctum habens recens-afflicto animo
 tristetur, animo dolens, sed cantor

100 Μουσάων θεράπων κλεία προτέρων ἀνθρώπων
ὕμνῃσιν, μάκαρές τε θεοὺς, οἳ Ὀλύμπῳ ἔχουσιν,
αἵψ' ὅγε δυσπρονόων ἐπιλήθεται, οὐδέ τι κηδείων
μένηται· ταχέως δὲ παρέτραπε δῶρα θεῶν.

Χαίρετε, τέκνα Διὸς, δότε δ' ἱμερόεσσαν ἀοιδὴν.

105 [Κλείετε δ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ὄντων,
οἳ γῆς ἐξεγένοντο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
νυκτὸς τε ὀνοπερῆς, οὗς θ' ἄλμυρὸς ἔτρεφε πόντος.]

Εἰπατε δ' ὥς ταπρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γέγοντο,
καὶ ποταμοὶ καὶ πόντος ἀπείριτος, αἰδοματι θύων,
110 ἄστρον τε λαμπετόν τε καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεν,
οἳ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ, δωτῆρες ἐσόν,
ὥς τ' ἄρεος δάσσοντο καὶ ὥς τιμὰς διέλοντο,
ἥδ' ἐκ τῶν ἐγένοντο πολύπτυχον ἔσχον Ὀλύμπῳ.

Ταῦτά μοι ἔσπετε Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι
115 ἐξ ἀρχῆς, καὶ εἰπαθ' ὅ τι πρῶτον γένετ' αὐτῶν.

Ἴτοι μὲν πρῶτιστ' Ἥχας γένετ', αὐτὰρ ἔπειτα
Γαῖ' εὐρύστερνος, πάντων ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
[ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφέντος Ὀλύμπου,]

Γάρταρά τ' ἡρόεντα μυχῶ χθονὸς εὐρυοδείης,
120 ἥδ' Ἔρος, ὃς κάλλιστος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι,
λυσιμέλῃς πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων,
δαμνᾷ τ' ἐν στήθεσσι νόον καὶ ἐπίφρονα βουλήν.
Ἐκ Ἥχας δ' Ἐρεβὸς τε μέλαινα τε Νύξ ἐγένοντο·

Νυκτὸς δ' αὖτ' Αἰθήρ τε καὶ Ἥμαρ ἐξεγένοντο,
125 οὗς τέκε κυσπαμένη, Ἐρέβει φιλότῃ μιγείσῃ.
Γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγείνατο Ἴσον ἑαυτῇ
Οὐρανὸν ἀστερόενθ', ἵνα μιν περὶ πάντα καλύπτῃ,
ὅφρ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ.

Γείνατο δ' Οὐρεα μακρὰ, θεῶν χαρίεντας ἐναύλους,
130 Νυμφῶν, αἱ ναίουσιν ἀν' οὐρεα βηυστήεντα.
Ἢδὲ καὶ ἀτρύγετον πέλαγος τέκεν, οἰδοματι θύον,
Πόντον, ἄτερ φιλότῃς ἐπιμέρου· αὐτὰρ ἔπειτα
Οὐρανῷ εὐνηθεῖσα τέκ' Ὀκεανὸν βαθυοῖνῃν,
Κοῖόν τε Κρίόν θ', Ὑπερίονά τ' Ἰαπετόν τε,

135 Θείην τε Ρεῖην τε, Θέμιν τε Μνημοσύνην τε,
Φοῖβην τε χρυσοστέφανον Τηθύν τ' ἑρατεινήν.
Τοὺς δὲ μὲθ' ὑπλότατος γένετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
δεινότατος παίδων· θαλερὸν δ' ἤχθηρ' ἀτοκῆα.
Γείνατο δ' αὖ Κύκλωπας ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντας,

140 Βρόντην τε Στερόπην τε καὶ Ἄργην θυμολόχουμον,
οἳ Ζηνὶ βροντήν τ' ἔδασαν τεύχεά τ' ἐκ κεραυνόν.
Οἳ δ' ἦτοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλγῆχοι ἦσαν,
μοῦνος δ' ὀφθαλμὸς μέσσην ἐνέκειτο μετώπῳ.

[Οἳ δ' ἐξ ἀθανάτων θνητοὶ τράφον αὐδοήεντες·
Κύκλωπες δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμον, οὐνεκ' ἄρα σφείον
145 κυκλωτέρῃς ὀφθαλμὸς ἐξ ἐνέκειτο μετώπῳ]

ἰσχύς τ' ἡδὲ βίη καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ἔργοις.
Ἄλλοι δ' αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο
τρεῖς παῖδες μεγάλοι τε καὶ ὀυδριμοί, οὐκ ὀνομαστοί,
Κόττος τ' Ὀβριάρεως τε Γύης θ' ὑπερήφαν' ἀέκων.

150 Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων ἀΐσσοντο
ἄπλητοι, κεφαλὰ δὲ ἑκάστῳ πεντήκοντα
ἰξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσι.

Μουσάων θεράπων κλεία προτέρων ἀνθρώπων
ὕμνῃσιν, μάκαρές τε θεοὺς, οἳ Ὀλύμπῳ ἔχουσιν,
αἵψ' ὅγε δυσπρονόων ἐπιλήθεται, οὐδέ τι κηδείων
μένηται· ταχέως δὲ παρέτραπε δῶρα θεῶν.

Χαίρετε, τέκνα Διὸς, δότε δ' ἱμερόεσσαν ἀοιδὴν.
[Κλείετε δ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ὄντων,
οἳ γῆς ἐξεγένοντο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
νυκτὸς τε ὀνοπερῆς, οὗς θ' ἄλμυρὸς ἔτρεφε πόντος.]

Εἰπατε δ' ὥς ταπρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γέγοντο,
καὶ ποταμοὶ καὶ πόντος ἀπείριτος, αἰδοματι θύων,
110 ἄστρον τε λαμπετόν τε καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεν,
οἳ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ, δωτῆρες ἐσόν,
ὥς τ' ἄρεος δάσσοντο καὶ ὥς τιμὰς διέλοντο,
ἥδ' ἐκ τῶν ἐγένοντο πολύπτυχον ἔσχον Ὀλύμπῳ.

Ταῦτά μοι ἔσπετε Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι
115 ἐξ ἀρχῆς, καὶ εἰπαθ' ὅ τι πρῶτον γένετ' αὐτῶν.
Ἴτοι μὲν πρῶτιστ' Ἥχας γένετ', αὐτὰρ ἔπειτα
Γαῖ' εὐρύστερνος, πάντων ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
[ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφέντος Ὀλύμπου,]

Γάρταρά τ' ἡρόεντα μυχῶ χθονὸς εὐρυοδείης,
120 ἥδ' Ἔρος, ὃς κάλλιστος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι,
λυσιμέλῃς πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων,
δαμνᾷ τ' ἐν στήθεσσι νόον καὶ ἐπίφρονα βουλήν.
Ἐκ Ἥχας δ' Ἐρεβὸς τε μέλαινα τε Νύξ ἐγένοντο·

Νυκτὸς δ' αὖτ' Αἰθήρ τε καὶ Ἥμαρ ἐξεγένοντο,
125 οὗς τέκε κυσπαμένη, Ἐρέβει φιλότῃ μιγείσῃ.
Γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγείνατο Ἴσον ἑαυτῇ
Οὐρανὸν ἀστερόενθ', ἵνα μιν περὶ πάντα καλύπτῃ,
ὅφρ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ.

Γείνατο δ' Οὐρεα μακρὰ, θεῶν χαρίεντας ἐναύλους,
130 Νυμφῶν, αἱ ναίουσιν ἀν' οὐρεα βηυστήεντα.
Ἢδὲ καὶ ἀτρύγετον πέλαγος τέκεν, οἰδοματι θύον,
Πόντον, ἄτερ φιλότῃς ἐπιμέρου· αὐτὰρ ἔπειτα
Οὐρανῷ εὐνηθεῖσα τέκ' Ὀκεανὸν βαθυοῖνῃν,
Κοῖόν τε Κρίόν θ', Ὑπερίονά τ' Ἰαπετόν τε,

135 Θείην τε Ρεῖην τε, Θέμιν τε Μνημοσύνην τε,
Φοῖβην τε χρυσοστέφανον Τηθύν τ' ἑρατεινήν.
Τοὺς δὲ μὲθ' ὑπλότατος γένετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
δεινότατος παίδων· θαλερὸν δ' ἤχθηρ' ἀτοκῆα.
Γείνατο δ' αὖ Κύκλωπας ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντας,

140 Βρόντην τε Στερόπην τε καὶ Ἄργην θυμολόχουμον,
οἳ Ζηνὶ βροντήν τ' ἔδασαν τεύχεά τ' ἐκ κεραυνόν.
Οἳ δ' ἦτοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλγῆχοι ἦσαν,
μοῦνος δ' ὀφθαλμὸς μέσσην ἐνέκειτο μετώπῳ.

[Οἳ δ' ἐξ ἀθανάτων θνητοὶ τράφον αὐδοήεντες·
Κύκλωπες δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμον, οὐνεκ' ἄρα σφείον
145 κυκλωτέρῃς ὀφθαλμὸς ἐξ ἐνέκειτο μετώπῳ]

ἰσχύς τ' ἡδὲ βίη καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ἔργοις.
Ἄλλοι δ' αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο
τρεῖς παῖδες μεγάλοι τε καὶ ὀυδριμοί, οὐκ ὀνομαστοί,
Κόττος τ' Ὀβριάρεως τε Γύης θ' ὑπερήφαν' ἀέκων.

150 Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων ἀΐσσοντο
ἄπλητοι, κεφαλὰ δὲ ἑκάστῳ πεντήκοντα
ἰξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσι.

Musarum famulus gloriam priscorum hominum
celebraverit beatosque Deos, qui Olympum incolunt;
statim hic sollicitudinum obliviscitur, nec quicquam dolorum
meminit: cito vere deflexerunt eos dona Dearum.

Salvete, natæ Jovis, date vero amabilem cantilenam.

[Celebrate autem immortalium sacrum genus, semper existi-
stentium,] qui tellure prognati sunt et cælo stellato,
nocteq̃ue caliginosa, quosque salsus nutrit pontus.]

Dicite autem, quomodo primum Dii et terra facti-sint
et flumina et pontus immensus, æstu furens,
astraque fulgentia et cælum latum superne:

et qui ex his nati sunt Dii, datores bonorum,
utque opes divisserint et quomodo honores distinxerint,
atque etiam quomodo primum multivum tenuerint Olym-
pum:] hæc mihi dicite, Musæ, celestes domos inhabitantes,

ab initio, et dicite quidnam primum fuerit illorum.

Igitur primum quidem Chaos fuit, ac deinde
Tellus lato-pectore, omnium sedes tuta semper
[immortalium, qui tenent juga nivosi Olympi,]

Tartaraque tenebricosa in-recessu terre spatiosæ:
atque Amor, qui pulcherrimus inter immortales Deos,
solvens-curas omniumque Deorum omniumque hominum,
doinat in pectoribus animum et prudens consilium.

Ex Chao vero Erebusque nigraque Nox exiit-sunt.

Ex Nocte porro Ætherque et Dies prognati-sunt:
quos peperit, ubi-conceperat, Erebo concubitu mista.

Tellus vero primum quidem genuit æqualem sibi

Cælum stellatum, ut ipsam totam circumtegit,
ut esset beatis Diis sedes tuta semper.

Genuit vero Montes altos, Dearum grata domicilia

Nympharum, quæ habitant per montes saltuosos.
Atque etiam infrugiferum pelagus peperit æstu furens,

Pontum, absque amore suavi: sed deinde

Cælo concumbens, peperit Oceanum profundis-vorticibus,
Cœumque Crœumque, Hyperionemque Japetumque,

Theamque Rheamque, Themisque Mnemosynemque,

Phœbenque aurea-corona, Tethynque amabilem.

Hos vero post natu-minimus natus-est Saturnus veratus,

severissimus inter-liberos: floridum autem oderat parentem.

Vero etiam genuit Cyclopes superbum cor habentes,

Brontemque Steropenque et Argen forti-animo,
qui Jovi et tonitru dederunt et fabricarunt solmen.

Hi autem sane cæterum quidem Diis similes erant,

unus vero oculus media positus-erat in-fronte.

[Hi vero ex immortalibus mortales evaserunt loquentes:

Cyclopes vero nomen erat impositum, eo quod ipsorum
orbiculatus oculus unus inerat fronti:]

roburque ac vires et varix-artes erant in operibus.

Alii vero etiam e Tellureque et Cælo prognati-sunt
tres filii magnique et prævalidi, nefandi,

Cottusque Briareusque Gyasque, superba proles.

Quorum centum quidem manus ab humeris prorumpabant
inaccessæ, capita vero unicuique quinquaginta

ex humeris prognata-erant super robustos artus.

Ἰσχυς δ' ἀπλητος κρατερὴ μεγάλη ἐπὶ εἶδει.
 Ὅσσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανῷ ἐξεγένοντο,
 155 δεινότατοι παῖδων, σφετέρῃ δ' ἤχοντο τοκῇ
 ἐξ ἀρχῆς. Καὶ τῶν μὲν ὅπως τις πρῶτα γένοιτο,
 πάντας ἀποκρύπτασκε, καὶ ἐς φάος οὐκ ἀνίσχε,
 Γαίης ἐν κευθμῶνι, κακῷ δ' ἐπατέρπετο ἔργῳ
 Οὐρανός· ἥ δ' ἐντὸς στοναχίζετο Γαῖα πελώρη
 160 στενωμένη· δολίην δὲ κακὴν ἐπερράσσατο τέχνην.
 Αἴψα δὲ ποιήσασα γένος πολιοῦ ἀδάμαντος
 τεύξε μέγα ὀρέπανον καὶ ἐπέφραδε παισὶ φίλοισιν.
 Εἶπε δὲ θαρσύνουσα, φίλον τετιμημένη ἦτορ·
 Παῖδες ἐμοὶ καὶ πατρός ἀτασθαλοῦ, αἴ κ' ἐθέλητε
 165 πείθεσθαι, πατρός κε κακὴν τισαίμεθα λύσθην
 ὑμετέρου· πρότερος γὰρ αἰκία μήσατο ἔργα. [τῶν
 Ὡς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ἔλεν δῖος, οὐδέ τις αὐ-
 φθέγγετο· θαρσύνσας δὲ μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης
 ἀψ' αὐτῆς μύθοισι προσηύδα μητέρα κελνὴν·
 170 Μητέρα, ἐγὼ κεν τοῦτό γ' ὑποσχόμενος τελέσσομαι
 ἔργον, ἐπεὶ πατρός γε δυσωνύμου οὐκ ἀλεγίζω
 ὑμετέρου· πρότερος γὰρ αἰκία μήσατο ἔργα.
 Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ μέγα φρεσὶ Γαῖα πελώρη.
 Εἶσε δὲ μιν κρύψασα λόχῳ· ἐνέθηκε δὲ χεῖρι
 175 ἄρπην καρχαρόδοντα· δόλον δ' ὑπεθήκατο πάντα.
 Ἦλθε δὲ Νύκτ' ἐπάγων μέγας Οὐρανός, ἀμφὶ δὲ Γαίῃ
 ἱμερίων φιλότῃτος ἐπέσχετο καὶ β' ἐτανύσθη
 πάντῃ· ὃ δ' ἐκ λοχεοῖο πᾶσι ὠρέξατο χεῖρι
 σκαίῃ, δεξιτερῇ δὲ παλώριον ἔλλαβεν ἄρπην,
 180 μακρὴν, καρχαρόδοντα, φίλου δ' ἀπὸ μήδεα πατρός
 ἐσσυμένως ἤμασε, πάλιν δ' ἔρριψε φέριστα
 ἐξοπίσω. Τὰ μὲν οὕτι ἐτώσια ἔκφυγε χεῖρός·
 δεῖσαι γὰρ βαθάμειγες ἀπέσσυθεν αἱματόεσσαι,
 πάσας ἐδέξατο Γαῖα· περιπλομένων δ' ἐνιαιυτῶν
 185 γαῖνας· Ἐρινῶς τε κρατερὰς μεγάλους τε Γίγαντας,
 τεύχεσι λαμπομένους, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντας,
 Νύμφας θ' ἅς Μελίεας καλέουσ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν
 μήδεα δ' ὡς τοπρῶτον ἀποτμήξας ἀδάμαντι
 κάδυσσ' ἀπ' Ἠπείροιο πολυχλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
 190 ὡς φέρετ' ἀμπελάγος πουλὺν χρόνον, ἀμφὶ δὲ λευκὸς
 ἄρρος ἀπ' ἀθανάτου γροῦς ὠρνυτο· τῷ δ' ἐνὶ κούρῃ
 ἐθρέφθη· πρῶτον δὲ Κυθήροισι ζαθέοισιν
 ἐπλήτ· ἐνθεν ἔπειτα περίρρυτον ἔχετο Κύπρον.
 Ἰὺ δ' ἐβη αἰδομένη καλὴ θεὸς, ἀμφὶ δὲ ποίῃ
 195 ποσσὶν ὑπὸ βραδινούσιν ἀέξετο· τὴν δ' Ἀφροδίτην,
 ἄρρογενέα τε θεὸν καὶ εὐστέφανον Κυθήρειαν
 κικλήσκουσι θεοὶ τε καὶ ἄνθρωποι, οὐνεκ' ἐν ἀφρῷ
 θρέφθη· ἀτὰρ Κυθήρειαν, ὅτι προσέκυρσε Κυθήροις.
 Κυπρογενέα δ' ὅτι γέντο πολυχλύστῳ ἐνὶ Κύπρῳ·
 200 ἥ δὲ φιλομήδεα, ὅτι μηδέων ἐξεφαάνθη.
 Τῇ δ' Ἔρος ὠμάρτησε, καὶ Ἰμερος ἔσπετο καλὸς
 γεινομένη ταπρῶτα δεῶν τ' ἐς φύλον ἰούσῃ.
 Ταύτην δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχει ἥ δὲ λείλογγε
 μοῖραν ἐν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 205 παρθενίους τ' ὀάρους μειδμήματά τ' ἐξαπάτας τε
 τέρψιν τε γλυκερὴν φιλότῃτά τε μελιχίην τε.

Robur autem inaccessum, validum, ingenti in statura.
 Quotquot enim Tellureque et Cælo procreati sunt,
 potentissimi sunt filiorum, a suo vero infestabantur parente
 ab initio. Et horum quidem ut quisque primum nascebatur,
 omnes occultabat, et in lucem non emittebat,
 Terræ in latebris, malo autem oblectabatur opere
 Cælus, ipsa vero intus ingemiscebat Terra vasta,
 referta : dolosam vero malam excogitavit artem.
 Statim vero procreans genus cani ferri
 fabricavit magnam falcem et edixit liberis caris.
 Dixit autem animum-addens, suo moerens corde :
 Filii mei et patris nefarii, si volueritis
 parere, patris malam ulciscemur contumeliam
 vestri. Prior enim indigna machinatus est opera.
 Sic dixit : illos vero sane omnes invasit metus, neque quis-
 quam eorum locutus est. Confirmato animo tamen magnus
 Saturnus versutus] cursus verbis compellavit matrem vene-
 randam :] Mater, ego hoc certe in me recipiens peragam
 facinus, quoniam patrem detestabilem nihil curo
 nostrum. Prior enim indigna machinatus est opera.
 Sic dixit : gavisæ est autem valde animo Tellus ingens.
 Collocavit autem ipsum celans in insidiis : indidit vero manui
 harpen asperis-dentibus : dolum autem suppediavit omnem.
 Venit autem Noctem inducens magnus Cælus : circum vero
 Telluri] cupiens amoris incumbere, et sane extensus est
 undique : ex insidiis autem filius petiit manu
 sinistra, dextra vero immanem cepit harpen,
 longam, asperis-dentibus, suique genitalia patris
 festinanter demessuit, retro autem jecit ut ferrentur
 pone. Illa quidem non incassum effugerunt manus :
 quotquot enim guttæ proruperunt cruenta,
 omnes suscepit Terra : inversis autem annis,
 produxit Erinnyasque validas magnasque Gigantes
 armis nitentes, longas hastas manibus tenentes :
 Nymphasque, quas Melias vocant super immensam terram
 Genitalia autem ut prius resecta ferro
 projecerat ex Epiro in pontum undosum,
 sic ferebantur per pelagus longo tempore : circumcirca vero
 alba] spuma ab immortalī corpore oriebatur : in ea autem
 puella] innutrita est : primum vero ad-Cythera divina
 vehebatur, inde tum circumfluam pervenit ad-Cyprum.
 Præliit vero veneranda formosa Dea, circum vero herba
 pedibus sub mollibus crescebat : ipsam autem Aphroditem
 spumigenamque Deam et pulchre-coronatam Cytheream
 nominant Diique et homines, quia in spuma
 nutrita fuit : at Cytheream, quod appulit Cythera :
 Cyprigenam vero, quod nata est undosa in Cypro :
 atque amantem-genitalia, quod e genitalibus emersit.
 Hanc vero Amor comitatus est, et Cupido sequebatur pulcher,
 natam primum Deorumque ad cortum euntem.
 Hunc vero ab initio honorem habet, atque sortita est
 sortem inter homines et immortales Deos,
 virgineasque consabulationes risusque fallaciasque
 oblectationemque suavem amoremque blanditiamque.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΘΕΟΓΟΝΙΑ.

Τοὺς δὲ πατὴρ Τιτῆνας ἐπὶ κλήσιν καλέεσκεν
 παῖδας νεικεῖων μέγας Οὐρανὸς οὗς τέκεν αὐτός.
 Φάσκει δὲ τιταίνοντας ἀτασθαλίῃ μέγα βέβηαι
 210 ἔργον, τοῖο δ' ἔπειτα τίσιν μετόπισθεν ἔσεσθαι. [ὡς
 Νύξ δ' ἔτεκε στυγερόν τε Μόρον καὶ Κῆρα μέλαι-
 καὶ Θάνατον, τέκε δ' Ὀῖνον, ἔτι τε δὲ Φύλον Ὀνει-
 οὔτινι κοιμηθεῖσα θεὰ τέκε Νύξ ἐρεβεννή· [ῥων
 Δεύτερον αὖ Μῶμον καὶ Ὀϊζὺν ἀλγινόεσσαν,
 215 Ἑσπερίδας θ', αἷς μῆλα κέρην κλυτοῦ Ὀκεανοῖο
 γρύσεια καλὰ μέλουσι φέροντά τε δένδρεα καρπόν.
 [Καὶ Μοίρας καὶ Κῆρας ἐγείνατο νηλεοποίνους,
 Κλωθὴν τε Λάχεσιν τε καὶ Ἀτροπον, αἵ τε βροτοῖσι
 γεινομένοις διδοῦσιν ἔχειν ἀγαθὸν τε κακὸν τε,
 220 αἵ τ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε παραιδασίας ἐφέκουσιν,
 οὐδὲ ποτε λήγουσι θεὰ δεινοῖο χόλοιο,
 πρὶν γ' ἀπὸ τῶν δώσωσι κακὴν ὅπιν, ὅστις ἀμάρτη.]
 Τί τε δὲ καὶ Νέμεσιν, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι,
 Νύξ ὀλοή· μετὰ τὴν δ' Ἀπάτην τέκε καὶ Φιλότητα,
 225 Γῆρας τ' οὐλόμενον, καὶ Ἑριν τέκε καρτερόθυμον.
 Αὐτὰρ Ἑρις στυγερὴ τέκε μὲν Πόνον ἀλγινόεντα
 Λήθην τε Λιμόν τε καὶ Ἄλγεα δακρυόεντα,
 Ὑμῖνας τε Φόβους τε, Μάχας τ' Ἀνδροκτασίας τε,
 Νείκεά τε ψευδέας τε Λόγους Ἀμφιλογίας τε,
 230 Δυσνομίην, Ἄτην τε, συνθήεας ἀλλήλησιν,
 Ὅρκον θ', ὃς δὴ πλείστον ἐπιχθονίους ἀνθρώπους
 πημαίνει, ὅτε κέν τις ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόσῃ.
 Νηρέα δ' ἀψευδέα καὶ ἀληθέα γείνατο Πόντος,
 πρεσβύτατον παίδων· αὐτὰρ καλέουσι γέροντα,
 235 οὔνεκα νημερτὴς τε καὶ ἤπιος, οὐδὲ θεμιστέων
 λήθεται, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἤπιζ ὀθήναι οἶδεν
 αὐτὶς δ' αὖ Θαύμαντα μέγαν καὶ ἀγένορα Φόρκυν
 Γαίῃ μισγόμενος καὶ Κητῶ καλλιπάρῃον,
 Εὐρυβίην τ' ἀδάμαντος ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχουσαν.
 240 Νηρῆος δ' ἐγένοντο μεγάρτα τέκνα θεῶων
 πόντῳ ἐν ἀτρυγέτῳ καὶ Δωρίδος ἠυκόμοιο,
 κούρης Ὀκεανοῖο, τελέεντος ποταμοῖο,
 Πρωτῶ τ' Εὐκράντη τε, Σαῶ τ' Ἀμφιτρίτῃ τε,
 245 Εὐδώρα τε Θέτις τε, Γαλήνῃ τε Γλαύκῃ τε,
 Κυμοδόῃ, Σπειῶ τε, Θόῃ θ' Ἀλήῃ τ' ἑρόεσσα,
 καὶ Μελίτῃ, χαρίεσσα καὶ Εὐλιμένη καὶ Ἀγαυῇ,
 Πασιθέῃ τ' Ἐρατῶ τε καὶ Εὐνείκῃ ῥοδόπηχυν,
 Δωτῶ τε Πρωτῶ τε, Φέρουσά τε Δυναμένη τε,
 250 Νησαίῃ τε καὶ Ἀκταίῃ καὶ Πρωτομέδεια,
 Δωρίς καὶ Πανόπεια καὶ εὐειδὴς Γαλάτεια,
 Ἴπποθόῃ τε ἑρόεσσα καὶ Ἴππονόῃ ῥοδόπηχυν,
 Κυμοδόκῃ θ', ἥ κύματ' ἐν ἡεροειδέϊ πόντῳ
 πνοίας τε ζαθέων ἀνέμων σὺν Κυματολήγῃ
 βεῖα πρηνέει καὶ εὐσφύρῳ Ἀμφιτρίτῃ,
 255 Κυμῶ τ' Ἠϊόνῃ τε εὐστέφανός θ' Ἀλιμῆδῃ,
 Γλαυκονόμῃ τε φιλομειδῇ καὶ Ποντοπόρῃῃ,
 Λισαγόρῃ τε καὶ Εὐαγόρῃ καὶ Λαομέδεια,
 Πουλυνόμῃ τε καὶ Αὐτονόῃ καὶ Λυσιάνασσα,
 Εὐάρνῃ τε, φυήν τ' ἑρατὴ καὶ εἶδος ἀμωμος,
 260 καὶ Ψαμάθῃ, χαρίεσσα δέμας, ὅλη τε Μενίππῃ,

HESIODI THEOGONIA.

Illos vero pater Titanas cognomento vocabat,
 filios objurgans magnus Coelus, quos genuit ipse.
 Dictitabat autem eos tendentes *manus* protervia magnum
 patrasse] facinus, cujus deinceps ultio in-posterum futura-sit.
 Nox vero peperit odiosumque Fatum et Parcam atram,
 et Mortem : peperit vero Somnum : peperit vero agmen *Su-*
mniorum : nemini concumbens Dea peperit Nox obscura.
 Deinde etiam Momum et *Aerumnam* dolore-planam,
 Hesperidesque, quibus mala trans inclytum Oceanum
 aurea pulchra curæ-sunt, ferentesque arbores fructum :
 et Parcas et fatales-Deas genuit inexorabiles,
 Clothoque Lachesinque et Atropon, quæ mortalibus
 nascentibus dant habendum bonumque malumque,
 et quæ hominumque Deorumque delicta persequuntur,
 neque unquam deponunt Deas vehementem iram,
 priusquam ab illo sumserint gravem pœnam, quisquis pec-
 carit.] Peperit autem et Nemesin, cladem mortalibus homi-
 nibus,] Nox pernicioosa ; post hanc vero Fraudem enixa est et
 Concubitus] Seniumque perniciosum, et Contentionem pepe-
 rit pertinacem.] At Contentio odiosa peperit quidem Labo-
 rem molestum,] Oblivionemque Famemque et Dolores la-
 crimabiles,] Pugnasque Cardeasque Proeliaque Stragesque vi-
 rorum,] Jurgiasque mendacesque Sermones Disceptationes-
 que,] legum-contemptum Noxamque, familiares inter-ae,
 Jusjurandumque, quod sane plurimum terrestres homines
 lædit, quando quispiam volens perjurium juraverit.
 Nereum vero veracem et ingenuum genuit Pontus,
 maximum-natu filiorum : sed vocant senem,
 eo quod verusque et placidus : nec legum
 obliviscitur, sed justa et moderata judicia novit ;
 rursum vero etiam Thaumantem magnum et fortem Phor-
 cyn,] Terræ commistus, et Ceto formosiss-genis
 Eurybiamque, adamantis in pectore animum habentem.
 Ex-Nereo autem prognatae sunt peramabiles filiae Dearum
 Ponto in infructuoso, et e-Doride pulcra,
 filia Oceani, ultimi fluvii,
 Protoque Eucrateque, Saeque Amphitriteque,
 Eudoraque Thetisque, Galeneque Glauceque,
 Cymothoë, Spioque, Thoëque Haliaque amabilis
 et Melita gratiosa et Eulimene et Agave,
 Pasitheaque Eratoque, et Eunice roseis-brachiis,
 Dotoque Protoque, Pherusaque Dynameneque,
 Nesæaque et Actæa et Protomedia,
 Ioris et Panopia et formosa Galatea,
 Hippothoëque amabilis et Hipponoë roseis-brachiis,
 Cymodoceque, quæ floctus in obscuro ponto
 flatusque diviorum ventorum una-cum Cymatolege
 facile mitigat et cum Amphitrite pulcris-talis,
 Cymoque, Ejoneque, pulchreque-coronata Halimede,
 Glauconomeque hilaris et Pontoporia,
 Liagoreque et Evagore et Laomedea,
 Polynomeque et Autonoe et Lysianasse
 Evarneque, indole grata et specie inculpata,
 et Psamathe, decora corpore, divaque Menippe,

Νησώ τ' Εὐπόμῃ τε, Θεμιστώ τε Προνόῃ τε,
 Νημερτῆς θ', ἥ πατὴρ ἔχει νόον ἀθανάτοιο.
 Αὐταὶ μὲν Νηρῆος ἀμύμονος ἐξεγένοντο
 κοῦραι παντήκοντα, ἀμύμονα ἔργ' εἰδύσαι.

265 Θαύμας δ' Ὀκεανοῖο βαθυβρεΐταο θυγάτρα
 ἡγάγετ' Ἠλέκτρην ἥ δ' ὠκείαν τέκεν Ἴριν,
 ἡδύκωμος θ' Ἀρπυίας, Ἀελλίῳ τ' Ὀκυπέτῃ τε,
 αἱ β' ἀνέμων πνοιῶσι καὶ οἰωνοῖς ἀμ' ἔπονται
 ὠκείης περὶ γέσσι· μεταγρόνται γὰρ ἱππῶν.

270 Φόρκυι δ' αὖ Κητώϊ Γραίας τέκε καλλιπαρῆους
 ἐκ γενετῆς παλίας, τὰς δὲ Γραίας καλέουσιν
 ἀθάνατοί τε θεοὶ χαμαὶ ἐρχόμενοι τ' ἀνθρώποι,
 Περφρηδῶ τ' εὐπεπλὸν Ἐνυώ τε κροκόπεπλον,
 Γοργούς θ', αἱ ναίουσι πέρην κλυτοῦ Ὀκεανοῖο,
 275 ἐσχατῇ πρὸς νυκτὸς, ἐν' Ἑσπερίδες λιγύφωνοι,
 Σθεινώ τ' Εὐρυάλῃ τε Μέδουσά τε λυγρὰ παθοῦσα.
 Ἡ μὲν ἔην θνητὴ, ταὶ δ' ἀθάνατοι καὶ ἀγήρω,
 αἱ δύο· τῇ δὲ μὴ παρελῖξτο Κυανόχαιτης
 ἐν μαλακῷ λειμῶνι καὶ ἀνθεσιν εἰαρινοῖσι.

280 Τῆς δ' ὅτε δὴ Περσεὺς κεφαλὴν ἀπεδειροτόμησεν,
 ἐξέθορε Χρυσάωρ τε μέγας καὶ Πήγασος ἵππος.
 Τῷ μὲν ἐπώνυμον ἦν, ὅτ' ἄρ' Ὀκεανοῦ περὶ πηγὰς
 γένετ', ὃ δ' ἄορ χρύσειον ἔχεν μετὰ χειρὶ φίλῃσι.
 Χωὶ μὲν ἀποπτάμενος, προλιπὼν γόνυ μητέρα μή-
 285 ξκετ' ἐς ἀθανάτους· Ζηνὸς δ' ἐν δώμασι ναίει, [λων,
 βροντῇ τε στεροπῇ τε φέρων Διὶ μητιόεντι.

Χρυσάωρ δ' ἔτεκε τρικάρηνον Γηρυονῆα
 μιγθεὶς Καλλιρόῃ κόρῃ κλυτοῦ Ὀκεανοῖο.

Τὸν μὲν ἄρ' ἐξενάριξε βίῃ Ἡρακλεΐῃ

290 βοῦσι πάρ' εἰλιπόδεσσι περιβρύτῳ εἰν' Ἐρυθείῃ·
 ἤματι τῷ ὅτε περ βοῦς ἤλασεν εὐρυμετώπους
 Τίρυνθ' εἰς ἱερὴν, διαβάς πόρον Ὀκεανοῖο,
 Ὀρθρον τε κτείνας καὶ βουκόλον Εὐρυτίωνα
 σταθμῷ ἐν ἡρόεντι πέρην κλυτοῦ Ὀκεανοῖο.

295 Ἡ δ' ἔτεκε ἄλλο πέλωρον, ἀμήχανον, οὐδὲν ἐστικὸς
 θνητοῖς ἀνθρώποις οὐδ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 σπῆϊ ἐνὶ γλαφυρῷ, θείῃν κρατερόφρον' Ἐχιδνᾶν,
 ἤμισυ μὲν νόμῃν ἐλικώπιδα, καλλιπαρῆον,
 ἤμισυ δ' αὖτε πέλωρον ὄφιν, δεινὸν τε μέγαν τε,
 300 [ποικίαν, ὠμηστῇν, ζαθέης ὑπὸ κεῦθεσι γαίης.

Ἐνθα δέ οἱ σπέος ἐστὶ κάτω κοίλῃ ὑπὸ πέτρῃ
 τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων·
 ἐνθ' ἄρα οἱ δάσσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίων.]

Ἡ δ' ἔρυσ' εἰν' Ἀρίμοισιν ὑπὸ γόνυ λυγρῇ Ἐχιδνᾶ,
 305 ἀθάνατος νόμῃν καὶ ἀγήρας ἤματα πάντα.

Τῇ δὲ Τυφάονά φασι μιγθῆναι ἐν φιλότῃ,
 δεινὸν θ' ὕδριστῇν τ' ἀνεμὸν ἐλικώπιδι κόρῃ·
 ἥ δ' ὑποχυσάμενη τέκετο κρατερόφρονα τέκνα.

Ὀρθρον μὲν πρῶτον κύνα γαίνατο Γηρυονῆϊ·

310 δεῦτερον αὖτις ἔτικτεν ἀμήχανον, οὐτὶ φαιεῖον
 Κέρβερον, ὠμηστῇν, Ἀΐδω κύνα χαλκιδόφρονον,
 πεντηκοντακάρηνον, ἀναιδέα τε κρατερόν τε·
 τὸ τρίτον Ἰδρὴν αὖτις ἐγαίνατο, λύγρ' εἰδύσαν,

Nesoque Eupompeque, Themistoque Pronoeque,
 Nemertesque, quæ patris habet mentem immortalis.
 Hæ quidem ex-Nereo inculpato procreatas sunt
 filiae quinquaginta, inculpata opera callentes.

Thaumas vero Oceani profundisui filiam
 duxit Electram : hæc autem celerem peperit Irim,
 pulchricomasque Harpyias, Aelloque Ocypetenque,
 quæ sane ventorum flamina et aves una comitantur
 perniciousis alis : similes-tempori enim volitant.

Phorco vero dein Ceto Græas peperit formosas
 a partu canas, quas inde Græas vocant
 immortalesque Dii humique incedentes homines,
 Peplredoque pulchro-peplo, Enyoque croceo-peplo,
 Gorgonesque, quæ habitant trans celebrem Oceanum,
 in-extrema-parte ad noctem, ubi Hesperides argutæ.
 Sthenoque Euryaleque Medusaque gravia perpressa.
 Illa quidem erat mortalis, hæc autem immortales et senii ex-
 perites] duæ : cum una vero concubuit carulea-carsaria Ne-
 ptunus] in molli prato et floribus vernis.

Ejus autem quum jam Perseus caput amputasset,
 exsiluit Chrysaorque magnus et Pegasus equus.
 Huic quidem cognomen erat, quoniam Oceani apud fontes
 natus-erat, ille vero ense aureum tenebat manibus suis.
 Et ille quidem cum-avolasset, relicta terra matre pecorum,
 pervenit ad immortales : Jovis vero in domo habitat,
 tonitruque fulgurque ferens Jovi prudenti.

Chrysaor autem genuit tricipitem Geryonem,
 mistus Calliroæ filie nobilis Oceani.

Illum quidem armis-exiit vis Herculeæ,
 boves apud flexipodes circumflua in Erythia :
 die illo, ubi boves egit latas-frontes-habentes
 Tiryntha in sacram, trajecto Oceano
 Orthroque intersecto et bubulco Eurytione,
 stabulo in obacuro, trans inclytum Oceanum.

Ipsa autem peperit aliud monstrum, intractabile, nihil si-
 mile] mortalibus hominibus neque immortalibus Diis,
 specu in concavo, divinam infracto-animo Echidnam :
 dimidiam quidem nympham nigris-oculis, pueris-genis,
 dimidiam contra ingentem serpentem, horrendumque ma-
 gnumque,] [varium, crudivorum, divinæ sub cavernis terra.
 Illic vero ei specus est in-imo cava sub petra,
 procul ab immortalibusque Diis mortalibusque hominibus :
 ibi sane ei destinarunt Dii inclytas domos incolere.]
 At coarcebatur apud Arimos sub terra misera Echidna,
 immortalis nymphe et senii-expers diebus omnibus.

Huic vero Typhaonem aiunt mistum-esse concubitu,
 vehementemque violentumque ventum, nigris-oculis puellæ :
 ea vero gravida-facta peperit truces liberos :
 Orthrum quidem primo canem peperit Geryoni.
 Secundo iterum edidit-partu intractabilem, haud effabilem
 Cerberum, crudivorum, Plutonis canem ænea-voce,
 quinquaginta-capitum, impudentemque fortemque.
 Tertio Hydram rursus genuit perniciousa scientem,

Λερναίην, ἣν θρέψε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 315 ἀπληστον κοτέουσα βίη Ἡρακλειῆη.
 Καὶ τὴν μὲν Διὸς υἱὸς ἐνήρατο νηλεῖ χαλκῷ
 Ἀμφιτρωνιάδης σὺν ἀρηϊφίλῃ Ἰολαῷ
 Ἡρακλῆος βουλῇσιν Ἀθηναίης ἀγελαίης.
 Ἢ δὲ Χίμαιραν ἐτίκτε, πνέουσαν ἀμαυμάχeton πῦρ,
 320 δεινὴν τε μεγάλην τε, ποδῶκεά τε κρατερὴν τε.
 Τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί· μία μὲν χαροποιὸν λέοντος,
 ἡ δὲ χιμαίρης, ἡ δ' ὄφις, κρατεροῖο δράκοντος.
 [Πρόσθε λέων, ὅπῃθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ Χίμαιρα,
 δεινὸν ἀποπνεύουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.]
 325 Τὴν μὲν Πήγασος εἶλε καὶ ἐσθλὸς Βελλεροφόντης.
 Ἢ δ' ἄρα Φῖξ' ὅλοην τέκε, Καδμείοισιν ὀλεθρον,
 Ὀρθρῷ ὑποδμηθεῖσα, Νεμειαιὸν τελέοντα,
 τὸν β' Ἥρη θρέψασα, Διὸς κυδνὴ παράχοιτις,
 γουνοῖσιν κατένασσε Νεμείης, πῆμ' ἀνθρώποις.
 330 Ἐνθ' ἄρ' ὄγ' οἰκείων ἐλεφαίρετο φῦλ' ἀνθρώπων,
 κοιρανέων Τρητοῖο Νεμείης, ἡδ' Ἀπέσαντος·
 ἀλλὰ ἔἰς ἐδάμασσε βίης Ἡρακλειῆος.
 Κητιῷ δ' ὀπλότατον Φόρκυι φιλότῃ μιγείσας
 γείνατο δεινὸν ὄφιν, ὃς ἐρεμνῆς κεύθεσι γαίης
 335 πείρασιν ἐν μεγάλοις παγχρύσεια μῆλα φυλάσσει.
 Τροῦτο μὲν ἐκ Κητοῦς καὶ Φόρχυος γένος ἐστί.

Τηθύς δ' Ὀκεανῷ Ποταμούςς τέκε δινῆεντας,
 Νεῖλόν τ' Ἀλφειὸν τε καὶ Ἡριδανὸν βαθυδίνην,
 Στρυμόνα, Μαίανδρόν τε καὶ Ἰστρον καλλιρέεθρον,
 340 Φῆσιν τε Ῥῆσόν τ', Ἀχελῷον ἀργυροδίνην
 Νέσσον τε, Ῥοδίων θ' Ἀλιάκμονά θ' Ἐπτάπορόν τε,
 Γρήνικόν τε καὶ Αἰσηπον, θεῖόν τε Σιμοῦντα,
 Πηνειὸν τε καὶ Ἑρμιον, ἐὺρβείτην τε Κάϊκον,
 Σαγγάριόν τε μέγαν, Αἰδοῖνά τε Παρθενίον τε,
 345 Εὐχρόν τε καὶ Ἀρδισχον, θεῖόν τε Σκάμανδρον.
 Τίκτε δὲ θυγατέρων ἱερὸν γένος, αἱ κατὰ γαίαν
 ἀνδρας κουρίζουσι σὺν Ἀπολλωνι ἀνακτι
 καὶ Ποταμοῖς, ταύτην δὲ Διὸς πάρος μοῖραν ἔχουσι,
 Πειθῶ τ' Ἀδμήτη τε, Ἰάνθῃ τ' Ἠλέκτρῃ τε,
 350 Δωρίς τε Πρυμνῷ τε καὶ Οὐρανίῃ θεοειδῆς,
 Ἰππῷ τε Κλυμένη τε, Ῥόδειά τε Καλλιρόῃ τε,
 Ζευξῷ τε Κλυτίῃ τε, Ἰδυιά τε Πασιθόῃ τε,
 Πληξαύρῃ τε Γαλαξάυρῃ τ', ἐρατῇ τε Διώνῃ
 Μηλόδοσίς τε, Θόῃ τε καὶ εὐειδῆς Πολυδώρῃ,
 355 Κερκηίς τε, φυτὴν ἐρατὴ, Πλουτώ τε βοῶπις,
 Περσηίς τ' Ἰάνειρά τ', Ἀκάστη τε Ξάνθῃ τε,
 Πετραίῃ τ' ἐρώεσσα, Μινεστῷ τ' Εὐρώπῃ τε,
 Μῆτις τ' Εὐρυνόμῃ τε, Τελεστῷ τε κροκόπεπλος
 Χρυσήϊς τ', Ἀσίῃ τε καὶ ἱμερόεσσα Καλυψώ,
 360 Εὐδώρῃ τε, Τύχῃ τε καὶ Ἀμφιρῷ Ὀκυρόῃ τε,
 καὶ Στύξ, ἡ δὲ σφαιρὸν προφερεστάτη ἐστὶν ἀπασέων.
 Αὗται δ' Ὀκεανοῦ καὶ Τηθύος ἐξεγένοντο
 πρεσβύταται κοῦραι. Πολλαί γε μὲν εἰσι καὶ ἄλλαι.
 Τρεῖς γὰρ χίλιαί εἰσι τανύσφυροι Ὀκεανῖναι,
 365 αἱ β' αὖ πολυσπερείς γαίαν καὶ βένθεα λίανης
 πάντῃ δαμῶς ἐρέπουσι, θεῶν ἀνδρῶν τε τέκνα.

Lernaram, quam enutrivit Dea albis-ulnis Juno,
 implacabiliter irascens robori Herculeo.
 Atque eam quidem Jovis filius occidit saevo ferro
 Amphitryoniades cum bellicoso Iolao,
 Hercules, ex-consiliis Minervae praeiatricis.
 Illa vero Chimera peperit, spirantem inexpugnabilem ignem,
 nem.) truce[m]que magnamque, pernitemque validamque.
 Hujus autem erant tria capita: unum quidem terribilis leonis,
 alterum capellae, tertium vero serpentis, robusti draconis.
 [Ante leo, pone vero draco, in-medio autem capra,
 horrende efflans ignis vim ardentis.]
 hanc quidem Pegasus occidit et strenuus Bellerophon.
 At ea sane Sphingem perniciosam peperit, Cadmeis perniciem,
 ab-Orthro compressa, Nemeaenque leonem,
 quem sane Juno cum-enutrivisset, Jovis veneranda uxor,
 in arvis collocavit Nemeae, cladem hominibus.
 ibi sane hic commorans damno-affliciebat genera hominum,
 dominans Treto Nemeae monte atque Apesanti:
 sed ipsum vis domuit roboris Herculei.
 Ceto vero minimum-natu cum-Phorcyn concubitu mista
 peperit saevum serpentem, qui obscurae in-latibulis terrae
 finibus in amplis aurea mala custodit.
 Haec quidem Cetus et Phorcynis soboles est.

Tethys autem Oceano Flumina peperit vorticosa,
 Nilumque Alpheumque et Eridanum profundis-vorticibus,
 Strymonem, Maeandrumque et Istrum pulcherrimum,
 Phasinque Rhesumque, Acheloum argenteis-vorticibus
 Nessumque, Rhodiumque Haliaemonemque, Heptaporumque
 Granicumque et Escum, divumque Simoeonem,
 Peneumque et Hermum, amaeumque-fluentem Caicum,
 Sangariumque magnum, Ladonemque Partheniumque,
 Evenumque et Ardescum, divumque Scamandrum.
 Peperit autem filiarum sacrum genus, quae per terram
 viros tondent, cum Apollino rege,
 et Fluminibus: hanc vero a Jove sortem habent,
 Pitheque Admeteque, Jantheque Electraque,
 Dorisque Prymnoque et Urania Dea-similis,
 Hippoque Clymeneque, Rhodiaque Calliroeque,
 Zeuxoque Clytieque, Idyiaque Pasithoeque,
 Plexaureque Galaxaureque, amabilisque Dione
 Melobosisque, Thoëque et formosa Polydora,
 Cerceisque indole amabilis, Plutoque magnis-oculis,
 Perseisque Janiraque, Acasteque Xantheque,
 Petraeaeque amabilis, Menestoque Europaque,
 Melisque Eurynomeque, Telesstoque croceo-peplo
 Chryseisque, Asiaque et amabilis Calypso,
 Eudoreque, Tycheque et Amphiro Ocyroëque,
 et Styx, quae sane ipsarum excellentissima est omnium.
 Haec vero Oceano et Tethye prognatae sunt,
 majores-natu filiae. Multae quidem sunt et aliae.
 Ter mille enim sunt teneris-malleolis Oceanitides,
 quae sane multum-dispersae terram et profunditates lacus
 undique pariter obeunt, Dearum splendida proles.

Τόσσοι δ' αὖθ' ἕτεροι ποταμοὶ καναχχιδὰ βέοντες,
 υἱέες Ὀκεανοῦ, τοὺς γείνατο πότνια Ἥθυσ'
 τῶν ὄνομα' ἀργαλέον πάντων βροτῶν ἄνδρα ἐνισπεῖν,
 370 οἱ δὲ ἕκαστοι ἴσασιν, ὅσοι περὶ ναιετάουσι.

Θείη δ' Ἥλιόν τε μέγαν λαμπρὰν τε Σελήνην
 Ἥῳ θ', ἣ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαίνει
 ἀθανάτοισι τε θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
 γείναθ' ὑποδυθεῖσ' Ὑπερίονος ἐν φιλότῃ.

375 Κρίω δ' Εὐρυβίῃ τέκεν ἐν φιλότῃ μιγείσῃ
 Ἀστραῖόν τε μέγαν Πάλλαντά τε διὰ θεῶν
 Πέρσῃ θ', ὅς πάσῃσι μετέπρεπεν ἰδοσύνησιν.

Ἀστραῖω δ' Ἥῳς ἀνέμους τέκε καρτεροθύμους,
 Ἀργέστην, Ζέφυρον, Βορέην τ' αἰθήροκαλευθον
 380 καὶ Νότον, ἐν φιλότῃ θεὰ θεῶν εὐνήθεῖσα.

Τοὺς δὲ μετ' ἀστέρα τέκεν Ἑωσφόρον Ἡριγένειαν
 ἀστέρα τε λαμπετόωντα, τὰτ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται.

Στύξ δ' ἔτεκε Ὀκεανοῦ θυγάτηρ Πάλλαντι μιγεί-
 Ζῆλον καὶ Νίκην καλλίσφυρον ἐν μεγάροισι· [σα
 385 καὶ Κράτος ἦδε Βίην ἀριδείκετα γείνατο τέκνα,
 τῶν οὐκ ἔστ' ἀπάνευθε Διὸς δόμος, οὐδέ τις ἔδρη,
 οὐδ' ὁδὸς ἔππῃ μὴ κείνοις θεὸς ἡγεμονεύῃ,
 ἀλλ' αἰεὶ παρ' Ζηνὶ βαρυκτύπῳ ἐδριόωνται.

Ὡς γὰρ ἐβούλευσε Στύξ ἀφθιτος Ὀκεανίην
 390 ἥματι τῷ ὅτε πάντας Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς
 ἀθανάτους ἐκάλεσσε θεοὺς ἐς μακρὸν Ὀλυμπον,
 εἶπε δ', ὅς ἂν μετὰ εἶο θεῶν Τιτῇσι μάχοιτο,
 μὴ τιν' ἀπορραΐσειν γερῶν, τιμὴν δὲ ἕκαστον
 ἐξέμεν ἦν τὸ πάρος γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.

395 Τὸν δ' ἔραθ', ὅστις ἀτιμὸς ὑπὸ Κρόνου ἦδ' ἀγέραςτος,
 τιμῆς καὶ γερῶν ἐπιδησέμεν ἢ θέμις ἐστίν.

Ἦλθε δ' ἀρα πρώτη Στύξ ἀφθιτος Ὀλυμπόνδε
 σὺν σφοῖσιν παῖδεςσι φίλου διὰ μήδεα πατρός.

Τὴν δὲ Ζεὺς τίμησε, περισσὰ δὲ δῶρα ἔδωκεν.

400 Αὐτὴν μὲν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγαν ἔμμεναι ἔρκον,
 παῖδας δ' ἥματι πάντα ἐὼς μεταναιέτας εἶναι.

Ὡς δ' αὐτως πάντεσσι διαμπερές, ὥσπερ ὑπέστη,
 ἐξετέλεσσε· αὐτὸς δὲ μέγα κρατεῖ ἠδὲ ἀνάσσει.

Φοῖβη δ' αὖ Κόλου πολυήρατον ἦλθεν ἐς εὐνὴν·
 405 κυσαμένη δὲ ἔπειτα θεὰ θεοῦ ἐν φιλότῃ.

Λητὼ κυσνόπεπλον ἐγείνατο, μελιχον αἰεὶ,
 ἥπιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 [μελιχον ἐξ ἀρχῆς, ἀγνώστου ἐντὸς Ὀλύμπου.]

Γαίνατο δ' Ἀστερίην εὐώνυμον, ἣν ποτε Πέρσης
 410 ἡγάγετ' ἐς μέγα δῶμα φίλην κεκλησθῆαι ἄκοιτιν.

[Ἡ δ' ὑποκυσαμένη Ἑκάτην τέκε, τὴν περὶ πάντων
 Ζεὺς Κρονίδης τίμησε· πόρεν δὲ οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
 μοῖραν ἔχειν γαίης τε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.

Ἡ δὲ καὶ ἀστερόεντος ὑπ' οὐρανοῦ ἔμμορε τιμῆς,
 415 ἀθανάτοισι τε θεοῖσι τιτιμένη ἐστὶ μάλιστα.

[Καὶ γὰρ νῦν ὅτε πού τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
 ἔρδων ἱερὰ καλὰ κατὰ νόμον ἱλάσκηται,
 κικλήσκει Ἑκάτην πολλή τέ οἱ ἔσπετο τιμὴ
 βεῖα μάλ', ὅς πρόφρων γε θεὰ ὑποδέξεται εὐχάς]

Tot vero etiam alii fluvii cum-strepitu fluentes,
 filii Oceani, quos peperit veneranda Telhys :
 quorum nomina difficile est omnium mortalem virum pro-
 loqui,] sed singuli noverunt, quicumque circum-habitant.

Thia autem Solemque magnum lucidamque Lunam
 Auroramque, quæ omnibus terrestribus lumen-præbet
 immortalibusque Diis, qui cælum latum tenent,
 peperit, compressa Hyperionis in concubitu.

Crio autem Eurybia peperit in concubitu mista,
 Astræumque magnum Pallantemque diva Dearum,]
 Persenque, qui omni eminebat peritia.

Astræo vero Aurora ventos peperit validos,
 Argesten, Zephyrum, Boreamque velocem-viatorem
 et Notum, in concubitu Dea cum-Deo congressa.
 Post hos vero Aurora stellam peperit Luciferum mane-genita,
 astraque fulgentia, quibus cælum cinctum-est.

Styx vero peperit Oceani filia, Pallanti mista,
 Zelum et Nicen pulcris-malleolis, in ædibus ;
 et Robur atque Vim, præclaros peperit filios,
 quorum non est seorsim a-Jove domus, neque ulla sedes,
 nec via, quin illis Deus præeat,
 sed semper prope Jovem graviter-tonantem sedent.
 Sic enim consuluit Styx, incorruptibilis Oceanitis,
 die illo, quando omnes Olympius fulgurator
 immortales vocavit Deos ad latum Olympum :
 dixit autem, quisquis una secum Deorum contra-Titanas
 pugnet,] nulli se ademturum præmia, sed honorem quemque
 habiturum, quem antea inter immortales Deos.

Illum vero dixit, qui honoris-expers fuerit sub Saturno et
 immunis,] ad honores ac præmia se provecuturum, ut æquum
 est.] Venit autem sane prima Styx incorruptibilis in-Olym-
 pum] cum suis filiis sui per consilia patris.

Eam vero Jupiter honoravit, eximiaque dona dedit.
 Ipsam enim quidem constituit, Deorum magnum ut-sit jus-
 jurandum,] filii autem diebus omnibus sui inquitini ut-sint.
 Similiter vero omnibus continuo, sicuti pollicitus-erat,
 perfecit : ipse autem prævalet atque imperat.

Phœbe vero etiam Cœli perjucundum venit ad torum ;
 gravida-facta autem deinde Dea Dei in concubitu,
 Latonam caruleo-peplo peperit, blandam semper,
 mitem hominibus atque immortalibus Diis,
 [blandam ab initio, suavissimam in Olympo.]
 Peperit vero Asteriam claram, quam olim Perses
 duxit in amplam domum, sua ut-vocaretur uxor.

[Illa autem gravida-facta Hecaten peperit, quam præ omnibus
 Jupiter Saturnius honoravit : dedit vero ei splendida dona,
 potestatem ut-habeat terræque et infructuosi maris.

Ea autem etiam stellato sub cœlo sortita-est honorem,
 immortalibusque Diis honorata est maxime.
 [Etenim nunc, quando alicubi aliquis terrestrium hominum
 faciens sacra pulchra secundum ritum expiat,
 invocat Hecaten : ingensque eum sequitur honor
 facillime, cui benevola certe Dea suscipit preces :

420 καὶ τέ οἱ ὄλβον ὀπάζει, ἐπεὶ δυνάμεις γε πάρεστίν.]
 Ὅσσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο
 καὶ τιμὴν ἔλαχον, τούτων ἔχει αἶσαν ἀπάντων,
 οὐδὲ τί μιν Κρονίδης ἐβίησατο, οὐδὲ τ' ἀπηύρα
 ὅσσ' ἔλαχεν Ἰτιῆσι μετὰ προτέροισι θεοῖσιν,
 425 ἀλλ' ἔχει ὡς τοπρῶτον ἀπ' ἀρχῆς ἐπλετο δασμός.
 Οὐδ', ὅτι μουνγενῆς, ἥσσαν θεὰ ἔμμορε τιμῆς,
 [καὶ γέρας ἐν γαίῃ τε καὶ οὐρανῷ ἡδὲ θαλάσσῃ.]
 ἀλλ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον, ἐπεὶ Ζεὺς τίεται αὐτήν.
 Ὡς δ' ἐθέλει μεγάλως παραγίνεται ἡδ' ὀνίνησιν·
 430 ἐν τ' ἀγορῇ λαοῖσι μεταπρέπει ὅν κ' ἐθέλῃσιν·
 ἢ δ' ὁπότ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσονται
 ἄνδρες, ἐνθα θεὰ παραγίνεται, ὅς κ' ἐθέλῃσι
 νίκην προφρονέως ὀπάσαι καὶ κῦδος ὀρέξαι·
 ἐν τε δίκῃ βασιλεύει παρ' αἰδοίοισι καθίζει·
 435 ἐσθλὴ δ' αὖθ', ὁπότ' ἄνδρες ἀγῶνι ἀεθλεύουσιν,
 ἐνθα θεὰ καὶ τοῖς παραγίνεται ἡδ' ὀνίνησι.
 Νικήσας δὲ βίη καὶ κάρτει καλὸν αἶθλον
 βρεῖα φέρει χαίρων τε τοκεῦσιν κῦδος ὀπάζει.
 Ἐσθλὴ δ' ἱππῆσσι παρεστάμεν ὅς κ' ἐθέλῃσι,
 440 καὶ τοῖς οἱ γλαυκὴν ὄνυσπέρμελον ἐργάζονται·
 εὐχονται δ' Ἐκάτῃ καὶ ἐρίκτυπῳ Ἐννοσίγαιῳ.
 Ῥηϊδίῳ δ' ἀγρὴν κυδνὴν θεὸς ὕπασσε πολλήν,
 βρεῖα δ' ἀρείετο φαινομένην, ἐθέλουσά γε θυμῷ.
 Ἐσθλὴ δ' ἐν σταθμοῖσι σὺν Ἐριμῇ ληΐδ' ἀέξειν·
 445 βουκολίας τ' ἀγέλας τε καὶ αἰπολίας πλατέ' αἰγῶν,
 ποιμένας τ' εἰροπόκων ὄϊων, θυμῷ γ' ἐθέλουσα,
 ἐξ ὀλίγων βριάει, καὶ ἐκ πολλῶν μέϊονα θῆκεν.
 Οὕτω τοι καὶ μουνγενῆς ἐκ μητρὸς ἐοῦσα
 πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι τετίμηται γεράεσσι.
 450 Θῆκε δὲ μιν Κρονίδης κουροτρόφον, οἱ μετ' ἐκείνῳ
 ὀφθαλμοῖσι ἴδοντο φάος πολυδερχέος Ἡοῦς.
 Οὕτως ἐξ ἀρχῆς κουροτρόφος· αἶδε τε τιμαί.]

Ῥεῖη δ' ὑποδμηθεῖσα Κρόνῳ τέκε φαίδιμα τέκνα,
 Ἰστίην, Δήμητρα, καὶ Ἥρην χρυσοπέδιλον,
 455 Ἰφθιμόν τ' Αἰδὼν, ὃς ὑπὸ γῆνι δώματα ναίει
 νηλεὲς ἦτορ ἔχων, καὶ ἐρίκτυπον Ἐννοσίγαιον,
 Ζῆνά τε μητιόεντα, θεῶν πατέρ' ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 τοῦ καὶ ὑπὸ βροντῆς πελεμίζεται εὐρεῖα γῆνι.
 Καὶ τοὺς μὲν κατέπιπε Κρόνος μέγας, ὅστις ἕκαστος
 460 νηδύος ἐξ ἱερῆς μητρὸς πρὸς γούναθ' ἔχοιτο,
 τὰ φρονέων, ἵνα μή τις ἀγαθῶν Οὐρανίωνων
 ἄλλος ἐν ἀθανάτοισιν ἔχοι βασιληΐδα τιμῇ.
 Πεύθετο γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
 οὐνεκά οἱ πέπρωτο ἐὼν ὑπὸ παιδὶ δαμῆναι,
 465 καὶ κρατερῶν περ ἐόντι, Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς·
 τῷ καὶ ὅγ' οὐκ ἀλασκοπιὴν ἔχεν, ἀλλὰ δοκεῖον
 παῖδας ἰοὺς κατέπιπε· Ῥεῖη δ' ἔχε πένθος ἄλαστον.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Δι' ἐμελλε θεῶν πατέρ' ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν
 τέξεσθαι, τότε ἔπειτα φίλους λιτάνευε τοκῆς
 470 τοὺς αὐτῆς, Γαίαν τε καὶ Οὐρανὸν ἀστερόεντα,
 μῆτιν συμπράσσεσθαι, ὅπως λελάθοιτο τεκοῦσα
 παῖδα φίλον, τίσαιτο δ' ἐρινὺς πατρός ἰοῖο

atque illi divitias largitur, quoniam facultas sane ei adest.]
 Quotquot enim Terra Cœloque prognati sunt
 et honorem sorte-acceperunt, illorum habet sortem omnium,
 neque quidquam ei Saturnius per-vim-ademit, neque abstulit,
 quaecumque sortita est Titanas inter priores Deos,
 sed habet, sicut primum ab initio facta est distributio.
 Nec, quia unigenita est, minus Dea sortita est honoris,
 [et potestatem in terraque et cœlo atque in mari:]
 sed insuper etiam multo plus, quoniam Jupiter honorat eam.
 Cui vero vult, magnifice præsto est atque eum juvat:
 inque concione inter homines eminet, quem voluerit:
 quando autem ad bellum exitiosum armantur
 viri, tum Dea adest, quibus voluerit,
 victoriam benevole ut præbeat et laudem porrigat:
 inque iudicio reges apud venerandos sedet:
 eximia vero etiam, quando viri in-certamine colluctantur,
 ibi dea et his præsto est atque eos juvat.
 Qui vicerit vero virtute et robore, pulcrum præmium
 facile fert, gaudensque parentibus gloriam parat.
 Bona autem equitibus adesse, quibus voluerit:
 et his qui cæruleum mare trajectu-difficile exercent:
 vota-faciunt vero Hecate, et valde-sonanti Neptuno.
 Facile etiam prædam inclyta Dea dedit copiosam;
 facile autem abstulit apparentem, volens animo.
 Bona item in stabulis cum Mercurio pecus ad-augendum;
 armenta-que boum gregesque et greges magnos caprarum,
 gregesque lanigerarum ovium, animo certe volens,
 ex paucis copiosos reddit et ex multis pauciores reddit.
 Ita sane etiam unigenita ex matre (exsistens)
 omnes inter immortales honorata est muneribus.
 Fecit autem eam Saturnius altricem-juvenum, qui post eam
 oculis adspexerunt lumen multa-contuentis Auroræ.
 Sic ab initio nutrix-puerorum est: hi igitur sunt honores.

Rhea autem compressa a Saturno peperit illustres liberos,
 Vestam, Cererem, et Junonem aureis-calceamentis,
 fortemque Plutonem, qui sub terra domos incolit,
 immitte cor habens, et valde-sonantem Neptunum,
 Jovemque sapientem, Deorum patrem atque etiam hominum,
 cujus etiam a tonitru concutitur lata terra.
 Et illos quidem deglutiebat Saturnus magnus, quicumque
 utero ex sacro matris ad genua venerat,
 hæc agitans, ne quis clarorum Cœli-filiorum
 alius inter immortales haberet regium decus.
 Audierat enim ex-Terraque et Cœlo stelligero,
 quod sibi fatale-esset suo a filio domari,
 quamvis robusto (exsistenti), Jovis magni per consilia:
 ideoque hic non vanam-speculationem habuit, sed insidias-
 struens] filios suos devorabat: Rheam autem tenebat luctus
 gravis.] Sed quando jam Jovem erat Deorum patrem atque
 etiam virorum] paritura, tum tandem caris supplicabat paren-
 tibus] suis, Terraque et Cœlo stellato,
 consilium ut-conferrent, quo-pacto clam pareret
 filium carum, ulcisceretur vero furias patris sui

παίδων οὐς κατέπεινε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης.
 Οἱ δὲ θυγατρὶ φίλῃ μάλ' αὖ μὲν κλύον ἤδ' ἐπίθοντο,
 475 καὶ οἱ περὶ ζέτην ὅσα περ πέπρωτο γενέσθαι
 ἀμφὶ Κρόνον βασιλῆϊ καὶ υἱεὶ καρτεροθύμῳ.
 Πέμψαν δ' ἐς Λύκτον, Κρήτης ἐς πύονα δῆμον,
 ὁππότ' ἄρ' ἐπλότατον παίδων ἤμελλε τελέσθαι,
 Ζῆνα μέγαν τὸν μὲν οἱ ἐδέξατο Γαῖα πλώρη
 480 Κρήτη ἐν εὐρείῃ τραπέμειν ἀτιτλλέμεναι τε.
 [Ἐνθα μιν ἴκτο φέρουσα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν
 πρώτην ἐς Λύκτον· κρύψεν δὲ ἐ χειρὶ λαβοῦσα
 ἄντρον ἐν ἡλιβάτῳ, λαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
 Αἰγαίῳ ἐν ὄρει, πεπυκασμένῳ, ὑλῆεντι.]
 485 Τῷ δὲ σπαργανίσασα μέγαν λίθον ἐγγυάλιζεν
 Οὐρανίῳ μέγ' ἀνακτι, θεῶν προτέρῳ βασιλῆϊ·
 τὸν τόθ' ἐλὼν χεῖρεσσιν ἐλν ἐγκάθρετο νηδύν,
 σχέτλιος, οὐδ' ἐνόησε μετὰ φρεσίν, ὥς οἱ ὀπίσσω
 ἀντὶ λίθου ἐὼς υἱὸς ἀνίκητος καὶ ἀκηδῆς
 490 λείπεθ', ὅμιν τάχ' ἤμελλε, βίην καὶ χερσὶ δαμάσσας,
 τιμῆς ἐξελάαν, ὁ δ' ἐν ἀθανάτοισιν ἀνάξειν.
 Καρπαλίμῳ δ' ἄρ' ἐπειτα μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
 ἤϋξετο τοῖο ἀνακτος· ἐπιπλομένων δ' ἐνι αὐτῶν
 Γαίης ἐννεσίησι πολυφραδέεσσιν ὁλοκυθείς
 495 ὃν γόνον ἂψ ἀνέχε μεγας Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 νικηθεὶς τέχνῃσι βίῃ τε παιδὸς ἰοῖο.
 Πρῶτον δ' ἐξήμεσσε λίθον, πύματον κατὰ πίνων·
 τὸν μὲν Ζεὺς στήριξε κατὰ χθονὸς εὐρυοδαίης
 Πυθοῖ ἐν ἡγαθέῃ γυῖλοις ὑπὸ Παρνησοῖο
 500 σῆμ' ἔμεν ἐξοπίσω, θαῦμα θνητοῖσι βροτοῖσι.
 Αὖτε δὲ πατροκλαίοντες ὁλοῦν ἀπὸ δεσμῶν
 Οὐρανίδας, οὓς ὅττι πατὴρ ἀεσιφροσύνησιν
 οἳ οἱ ἀπειμῆσαντο χάριν εὐεργεσιῶν,
 ᾤκων δὲ βροντὴν ἤδ' αἰθαλόεντα κεραυνὸν
 505 καὶ στεροπὴν τοπρὶν δὲ πλώρη Γαῖα κεκεύθει
 τοῖς πίσυνος θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
 Κούρην δ' Ἰαπετὸς καλλίσφυρον Ἥκεανίνην
 ἡγάγετο Κλυμένην καὶ ὁμὸν λόχος εἰσανέβαινε.
 Ἢ δὲ οἱ Ἀτλαντα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
 510 τίκτε δ' ὑπερκύδαντα Μεινοίτιον ἠδὲ Προμηθεά
 ποικίλον, αἰολόμητιν, ἁμαρτίνοον τ' Ἐπιμηθεά,
 ὃς κακὸν ἐξ ἀρχῆς γένετ' ἀνδράσιν ἀλγρηστέῃσι·
 πρῶτος γάρ ῥα Διὸς πλαστήν ὑπέδεκτο γυναῖκα
 παρθένον. Ἰθυστήν δὲ Μεινοίτιον εὐρύοπα Ζεὺς
 515 εἰς Ἴρεβος κατέπεμψε βαλὼν φολόεντι κεραυνῷ
 εἶναι· ἀτασθαλὴς τε καὶ ἡγορέης ὑπερόπλου.
 Ἀτλας δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἔχει κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης,
 πείρασιν ἐν γαίῃ, πρόπαρ Ἑσπερίδων λιγυρῶνων,
 ἱστυῶς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτῃσι χεῖρεσσιν.
 520 Ταύτην γάρ οἱ μοῖραν ἐδάσσατο μητίετα Ζεὺς.
 Δῆσε δ' ἀλυκτοπέδῃσι Προμηθεά ποικιλόδουλον
 δεσμοῖς ἀργαλέοισι μέσον διὰ κίων' ἐλάσσας.
 Καὶ οἱ ἐπ' αἰετὸν ὤρσε τανύπτερον· αὐτὰρ ὃγ' ἦπαρ
 ἥσθιεν ἀθάνατον, τὸ δ' αἶξετο ἴσον ἀπάντη
 525 νυκτὸς, ὅσον πρόπαν ἦμαρ ἔδοι τανυσίπτερος ὄρνις.
 Τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου Ἀλκιμος υἱὸς

contra-filios, quos devoraverat ingens Saturnus versutus.
 Illi vero filiae dilectae bene quidem auscullarunt atque mo-
 rem-gesserunt,] et ei commemorarunt, quaecumque consti-
 tutum-esset fieri] circa Saturnum regem et filium magnani-
 mum.] Miserunt autem in Lyctum, Cretae in pinguem tra-
 ctum] cum minimum-natu filiorum esset paritura,
 Jovem magnum: hunc quidem sibi suscepit Terra vasta
 Creta in lata educandum enutriendumque.
 [Tum eum pervenit ferens celerem per noctem nigram,
 primum ad Lyctum: abscondit autem ipsum manibus pre-
 hensum] antro in excelso, divinae sub latebris terrae,
 Aegei in monte, denso, silvoso.]
 Illi autem fasciis-involutum magnum lapidem in-manus-de-
 dit] Caeli-filio, praepotenti, Deorum priori regi:
 quem tum arreptum manibus suam condidit in-alvum
 miser, nec cogitavit animo, quod sibi in-posterum
 pro lapide suus filius invictus et securus
 superesset, qui ipsum mox esset vi et manibus domitum
 honore expulsurus, ipse vero inter immortales regnaturus.
 Celeriter autem deinde robur et splendida membra
 crescebant illius regis: inversis vero annis,
 Terrae consilio astuto circumventus,
 suam sobolem iterum emisit magnus Saturnus versutus,
 victus artibus vique filii sui.
 Primum vero evomuit lapidem, ultimo devoratum:
 hunc quidem Jupiter defixit in terram spatiosam
 Pytho in divina, sub amfractibus Parnassi,
 monumentum ut-sit in posterum, miraculum mortalibus
 hominibus.] Solvit vero patruos perniciosos a vinculis
 Caeligenos, quos vinxerat pater ex-amentia:
 qui ipsi retulerunt gratiam beneficiorum,
 dederuntque tonitru atque candens fulmen
 et fulgur; antea vero immanis Terra ea occultaverat:
 quibus confisus, mortalibus et immortalibus imperat.
 Puellam vero Japetus pulcris-malleolis Oceanidem
 duxit Clymenen et eundem lectum conscendit.
 Ipsa vero ei Atlantem magnanimum peperit filium:
 peperit praeterea praeclarum Menertium atque Prometheum
 varium, versutum, amentemque Epimetheum,
 qui noxa ab-initio fuit hominibus inventoribus:
 primus enim sane Jovis fictam suscepit mulierem
 virginem. Flagitiosum vero Menertium late-videns Jupiter
 in Erebum demisit feriens ardente fulmine,
 propter improbitatemque et fortitudinem insolentem.
 Atlas vero caelum latum sustinet dura ex necessitate,
 finibus in terrae, e-regione Hesperidum argutarum,
 stans, capiteque et indefessis manibus.
 Hanc enim ipsi sortem destinavit prudens Jupiter.
 Ligavit vero indissolubilibus-compedibus Promethea ver-
 sutum,] vinculis duris mediam in columnam affligens.
 Et ei aquilam immisit expansis-alis: at haec hepar
 cometebat immortale; id autem crescebat tantum ubique
 noctu, quantum toto die edisset extensis-alis avis.
 Hanc quidem sane Alcmenae formosis-malleolis suus filius

Ἡρακλῆς ἔκτεινε, κακὴν δ' ἀπὸ νοῦσον ἀλαλκεν
 Ἰαπετιονίδῃ, καὶ ἰλύσσετο δυσπρόσυνάων,
 οὐκ ἀέκχρη Ζηνὸς Ὀλυμπίου ὑφιμέδοντος,
 530 ὅφρ' Ἡρακλῆος Θηβαγενέος κλέος εἴη
 πλείων ἐτ' ἢ τοπάρουθεν ἐπὶ γῆνα πουλυπότειραν.
 Ταῦτ' ἄρ' ὅγ' ἀζόμενος τίμα ἀριδείκετον υἱόν·
 καί περ χυόμενος πύθη γόλου ὃν πρὶν ἔχεσκεν,
 οὐνακ' ἐρίζετο βουλὰς ὑπερμενέϊ Κρονίῳ.
 535 Καὶ γὰρ οὗτ' ἐκρίνοντο θεοὶ θνητοὶ τ' ἄνθρωποι
 Μηκώνῃ, τότε ἔπειτα μέγαν βοῦν πρόφρονι θυμῷ
 δασσάμενος προῦθηκε, Διὸς νόον ἐξαπαρίσκειν.
 Τῷ μὲν γὰρ σάρκας τε καὶ ἔγκατα πίονι δημῷ
 ἐν βινῶ κατέθηκε, καλύψας γαστρί βοείῃ,
 540 τῷ δ' αὖτ' ὅστέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ
 εὐθετίσας κατέθηκε, καλύψας ἀργέτι δημῷ.
 Ἀὐτὸς τότε μιν προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Ἰαπετιονίδῃ, πάντων ἀριδείκετ' ἀνάκτων,
 ὦ πέπον, ὥς ἑτεροζήλως διεδάσσεο μοίρας.
 545 Ὡς φάτο κερτομέων Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης,
 ἦχ' ἐπιμειδῆσας, δολίης δ' οὐ λήθεο τέχνης·
 Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε θεῶν αἰεὶ γενεταῖον,
 τῶνδ' ἔλκευ ὀπποτέρῃν σε ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀνώγει.
 Φῆ ῥα δολοφρονέων Ζεὺς δ' ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς
 550 γνῶν ῥ' οὐδ' ἡγήσασθαι δόλον· κακὰ δ' ὅσσετο θυμῷ
 θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ καὶ τυλέσθαι ἔμελλε.
 Χερσὶ δ' ὅγ' ἀμφοτέρῃσιν ἀνείλετο λευκὸν αἶψα.
 [Χώσσετο δὲ φρένας, ἀμφὶ γόλος δὲ μιν ἔχετο θυμὸν,
 555 ὥς ἴδεν ὅστέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ.]
 Ἐκ τοῦ δ' ἀθανάτοισιν ἐπὶ γῆνι φῦλ' ἀνθρώπων
 καίουσ' ὅστέα λευκὰ θυθέντων ἐπὶ βωμῶν.
 Τὸν δὲ μὲγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἰαπετιονίδῃ, πάντων πέρι μῆδεα εἰδώς,
 560 ὦ πέπον, οὐκ ἄρα πῶ δολίης ἐπιλήθεο τέχνης.
 Ὡς φάτο χυόμενος Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς·
 ἐκ τούτου δὲ ἔπειτα, δόλου μεμνημένος αἰεὶ,
 οὐκ εἰδῶν μελέοισι πυρὸς μένος ἀκαμάτοιο
 θνητοῖς ἀνθρώποις, οἳ ἐπὶ γῆνι ναιετάουσιν.
 565 Ἀλλὰ μιν ἐξαπάτησεν εὖς παῖς Ἰαπετιόιο,
 κλέψας ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν
 ἐν κοίλῳ νάρθηκι· δάκεν δ' ἄρα νειόθι θυμὸν
 Ζῆν' ὑφιθρεμέτην, ἐχόλωσε δὲ μιν φίλον ἦτορ,
 ὥς ἴδεν ἀνθρώποισι πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν.
 570 Αὐτίκα δ' ἀντὶ πυρὸς ταῦξεν κακὸν ἀνθρώποισι.
 Γαίης γὰρ σύμπλασσε περιχλυτὸς Ἀμφιγυγίης
 παρθένῳ αἰδοίῃ Ἰκαλον Κρονίδεω διὰ βουλὰς.
 Ζῶϊσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ἀργυρῇ ἐσθῆτι· κατακρήθην δὲ καλύπτρην
 575 δαιδαλέην χεῖραςσι κατέσχεθε, θαῦμα ἰδέσθαι·
 [ἀμφὶ δὲ οἱ στεφάνους, νιοθηλέας ἀνθεσι ποίης,
 ἱμερτοῦς, περέθηκε καρήντι Παλλάς Ἀθήνη·]
 ἀμφὶ δὲ οἱ στεφάνην χρυσήν κεφαλῇφιν ἔθηκε,
 τὴν αὐτὸς ποίησε περιχλυτὸς Ἀμφιγυγίης,
 580 ἀσκήσας παλάμῃσι, χαρίζομενος Διὶ πατρί.

Hercules occidit, malam vero pestem profligavit
 ab-Iapetionida, et liberavit eum ab aegritudine :
 non invito Jove Olympio in-alto-imperante,
 quo Herculis Thebis-geniti gloria esset
 major etiam quam antea super terram multos-pascentem.
 His igitur is venerabundus honorabat præclarum filium :
 quamvis iratus remisit iram, quam prius habuerat,
 eo-quod certasset consilio cum præpotente Saturnio.
 Etenim quando disceptabant inter se Dii mortalesque ho-
 mines] Meconæ, ibi tum magnum bovem volente animo
 divisum proposuit, Jovis mentem fallens.
 Hic enim carnesque et intestina cum pingui adipe
 in pelle deposuit, tegens ventre bubulo ;
 illic rursum ossa alba bovis dolosa arte
 rite-disponens deposuit, tegens candida arvina.
 Jam tunc ipsum allocutus-est pater hominumque Deorumque :
 Iapetionida, omnium illustrissime regum,
 o amice, quam inique partitus-es portiones !
 Sic dixit eum carpens Jupiter perpetua consilia sciens.
 Hunc vero vicissim allocutus-est Prometheus vaser,
 leniter arridens ; dolosæ autem non obliviscebatur artis :
 Jupiter gloriosissime, maxime Deorum sempiternorum,
 harum elige utram tibi in pectoribus animus suadet.
 Dixit igitur dolosa-cogitans. Jupiter autem æterna consilia
 sciens] cognovit certe nec ignoravit dolum : mala autem spe-
 ctabat animo] hominibus mortalibus, quæ etiam perficienda
 erant.] Manibus vero hic utrisque sustulit album adipem.
 [Irascabatur autem mente : ira vero ejus circumvenit ani-
 mum,] ut vidit ossa alba bovis disposita dolosa arte.]
 Ex illo vero tempore immortalibus super terram genera
 hominum] adolent ossa alba odoratis in aris.
 Hunc autem valde indignatus allocutus-est nubicogus Jupi-
 ter :] Iapetionida super omnibus rebus consilia sciens,
 o amice, nondum sane dolosæ oblitus-es artis.
 Sic dixit irascens Jupiter æterna consilia sciens :
 ex illo tempore sane deinceps, doli memor semper,
 non dabat miseris ignis vim insatiabilis
 mortalibus hominibus, qui super terram habitant.
 Sed ipsum decepit egregius filius Japeti,
 furatus indomiti ignis eminus-apparentem splendorem
 in concava ferula : momordit vero sane intus-in animo
 Jovem in-alto-tonantem, et ad-iram-commovit eum carum
 cor,] ubi vidit inter-homines ignis procul-apparentem splen-
 dorem.] Protinus autem pro igne struxit malam hominibus.
 E-terra enim conformavit pereceleber Vulcanus
 virginis pudicæ simulacrum Saturnii per consilia.
 Cinxit vero et adornavit Dea lucidis-oculis Minerva
 candida veste : capiti vero calyptram
 artificiosam manibus imposuit, mirum visu :
 [circum vero ei sarta, recens-florentis floribus herbæ
 amicta, imposuit capiti Pallas Minerva :]
 circum vero ei coronam auream caput posuit,
 quam ipse fererat inclytus Vulcanus,
 elaborans manibus, gratificans Jovi patri.

Ἦν δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ τετεύχαστο, θαῦμα ἰδέσθαι,
κνώδαλ', ὅσ' ἤπειρος πολλὰ τρέφει τῇδ' ὀάλασσα.
Ἦν δ' οὖν πολλ' ἐνέθηκε, (χάρει δ' ἀπελάμπετο πολ-
θυμᾶσια, ζωοῖσιν ἰοικότα φωνήεσσιν. [λῆ,])

645 Αὐτὰρ ἐπεὶ τεῦξεν καλὸν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο,
εἰς ἅγαν' ἐνθάπερ ἄλλοι ἔσαν θεοὶ τῇδ' ἄνθρωποι
κόσμῳ ἀγαλλομένην Γλαυκώπιδος ὀμβριμαπάρης.
Θαῦμα δ' ἔχ' ἀθνήτους τε θεοὺς θνητούς τ' ἀνθρώ-
ῳσι δὸν δόλον αἰπὺν, ἀμύχανον ἀνθρώποισιν. [πρως,

650 [Ἐκ τῆς γὰρ γένος ἐστὶ γυναικῶν θηλυτεράων.]
Τῆς γὰρ ὀλώϊόν ἐστι γένος καὶ φύλα γυναικῶν,
πῆμα μέγ', αἱ θνητοῖσι μετ' ἀνδράσι ναιετάουσιν
οὐλομένης πενίης οὐ σύμφοροι, ἀλλὰ κόροιο.

Ὡς δ' ὁπότε ἐν σμήνεσσι κατ' ἐρεφέεσσι μέλισσαι
655 κηρῆνας βόσχωσι, κακῶν ξυνήοντας ἔργων·

αἱ μὲν τε πρόπην ἤμαρ ἐς ἡέλιον καταδύντα
[ἡμάτια] σπεύδουσι, τιθείσι τε κηρὶ λευκά,
οἱ δ' ἐντοσθε μένοντες ἐπ' ἐρεφέας κατὰ σίμβλους,
ἀλλότριον κάματον σφετέρην ἐς γαστέρ' ἀμύνονται·

660 ὡς δ' αὖτως ἀνδρεςσι κακὸν θνητοῖσι γυναικας
Ζεὺς ὑφ' ὀμβριμέτης ὄψεαι, ξυνήοντας ἔργων
ἀργαλίων ἕτερον δὲ πόρην κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο·
ὅς κε γάμον φεύγων καὶ μέγμερα ἔργα γυναικῶν
μὴ γῆμαι ἐθέλη, ὀλοὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἵκηται,

665 χήνεται γηροκόμοιο, ὃ δ' οὐ βιότου ἐπιδευῆς
ζῶει, ἀπορθημένου δὲ διὰ κτῆσιν δατέοντα
χρησται· ὃ δ' αὖτε γάμου μετὰ μοῖρᾳ γίνηται,
κεδὼν δ' ἔσχειν ἀκοίτην, ἀρηρυῖαν πραπίδεςσι,
τῷ δὲ τ' ἀπ' αἰῶνος κακὸν ἰσθλῷ ἀντιφερῖζει
670 ἔμμεναι· ὃς δὲ κε τέτμη ἀταρτηροῖο γενέθλης,
ζῶει ἐνὶ στήθεσσι ἔχων ἀλίεστον ἀνὴν
θυμῷ καὶ κραδίῳ, καὶ ἀνήμεστον κακὸν ἔστιν.

Ὡς οὐκ ἔστι Διὸς κλέψαι νόον οὐδὲ παρελθεῖν.
Οὐδὲ γὰρ Ἰαπετιονίδης ἀνάκτατ' Προμηθεὺς
675 τοῖό γ' ὑπεξήλυξε βαρὺν χόλον, ἀλλ' ὅπ' ἀνάγκης
καὶ πολυῖδριν ἰόντα μέγας κατὰ δεσμὸς ἐρύκει.

Ὀβριάρει δ' ὡς πρῶτα πατὴρ ὠδύσσατο θυμῷ·
Κόττω τ' ἡδὲ Γύη, ὅῃσε κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ,
ἡγορέην ὑπέροπλον ἀγώμενος τῇδ' καὶ εἶδος

680 καὶ μέγεθος· κατένευσσε δ' ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης·
ἐνθ' οἷγ' ἄλγε' ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες
εἴατ' ἐπ' ἰσχατιῇ, μεγάλης ἐν πείρασι γαίης,
δ' ἡθ' ἀλ', ἀχνύμενοι, κραδίῳ μέγα πένθος ἔχοντες,
ἀλλὰ σφας Κρονίδης τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,

685 οὓς τέκεν ἡύχομος Πείη Κρόνου ἐν φιλότῃ,
Γαίης φραδομοσύνησιν ἀνέγαγον ἐς φάος αὖτις·
αὐτὴ γὰρ σπιν ἅπαντα διηνεκέως κατέλειπε,
σὺν κείνοις νίκην τε καὶ ἀγλὸν εὖχος ἀρέσθαι.
Διτῶν γὰρ μάρναντο, πόνον θυμαλγέ' ἔχοντες,

690 Τιτῆνες τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο,
ἀντίον ἀλλήλοισι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
οἱ μὲν ἄρ' ὑψηλῆς Ὀθρυος Τιτῆνες ἀγαυοί,
οἱ δ' ἄρ' ἀπ' Οὐλύμποιο θεοὶ, ὀωτῆρες ἰάνων,
οὓς τέκεν ἡύχομος Πείη Κρόνω ἐν νηθείᾳ·

In hac autem artificiosa multa carlata-erant, mira visu,
belluae, quales continens multas alit atque mare.

Harum ille multas in-ea-posuit, (gratia vero resplendebat
magna,) mirabiles, animantibus similes vocalibus.

At postquam effecit pulchrum malum pro bono,
eduxit, ubi alii erant Dii atque homines,
ornatu gestientem *Palladis* splendidis-oculis, forti-patre-
prognatae.] Admiratio autem cepit immortalesque Deos
mortalesque homines,] ubi viderunt dolum exitiosum,
inexplicabilem hominibus.] [Ex illa enim genus est mulierum
feminearum.] Illius enim perniciosum est genus et gens mulie-
rum,] clades ingens, quae mortales inter homines habitant
perniciosae paupertatis non comites, sed luxus.

Veluti vero cum in alveariis tectis apes
fucos pascunt, malorum participes operum;
illaque quidem per totum diem ad solem occidentem
[diurnae] laborant, finguntque favos albos,
hi vero intus permanentes coopertis in alveariis,
alienum laborem suum in ventrem metunt:
ita vero similiter viris rem-malam mortalibus mulieres
Jupiter altitonans dedit, participes operum
molestorum: alterum autem praebuit malum pro bono:
qui nuptias refugiens et anxia opera mulierum,
non uxorem-ducere velit, gravemque attigerit senectulem,
ob-inopiam senectulem-foventis, is autem non victus indi-
gens] vivit, mortui tamen possessionem inter se dividunt
remoti-cognati. Cui vero contra nuptiarum conditio conti-
gerit,] pudicam autem habuerit conjugem, firmam in-mente,
huic tamen etiam post hominum-memoriā malum cum-bon-
certat,] ut-adsit: qui vero adeptus-fuerit noxium genus mu-
lierum,] vivit in pectore gestans perpetuum muerorem
animo et cordi, et immedicabile malum est.

Adeo non licet Jovis fallere consilium neque effugere.
Neque enim Japetionides innocens Prometheus
illius evitavit gravem iram, sed per necessitatē cum eum,
quamvis multiscium (existentem), magnum vinculum coar-
cet.] Briareo vero ubi primum pater iratus-erat animo
Cottoque atque Gyæ, ligavit forti vinculo,
fortitudinem immanem admirans atque etiam formam
et magnitudinem: collocavit autem eos sub terram latam:
ibi illi dolores habentes sub terra habitantes,
sedent in extrema-plaga, magnae in finibus terrae,
usque valde, moerentes, corde magnum luctum habentes;
sed ipsos Saturniusque et immortales Dii alii,
quos peperit pulchricoma Rhea Saturni in amore,
Terraē consiliis reduxerunt in lucem iterum:
ipsa enim eis cuncta longius recensuit,
cum illis victoriamque et splendidam gloriam eos acceptu-
ros-esse.] Dii enim pugnarunt, laborem animum-crucian-
tem habentes,] Titansque Dii et quotquot e-Saturno nati-
sunt,] contra sese-invicem per validas pugnas:
hi quidem ab alta Othry, Titans gloriosi,
illi vero sane ab Olympo, Dii datores bonorum:
quos peperit pulchricoma Rhea Saturno concumbens;

638 οἱ δ' αὖ τὸτ' ἀλλήλοισι μάχην θυμαλγὰ ἔχοντες
 συνεχέως ἐμάχοντο δέκα πλείους ἐνιαυτούς.
 Οὐδέ τις ἦν ἐρίδος χαλεπῆς λύσις οὐδὲ τελευτῇ
 οὐδετέροις, ἴσον δὲ τέλος τέτατο πτολέμοιο.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παρέσχεθεν ἄρμυνα πάντα,
 640 νέκταρ τ' ἀμβροσίην τε, τάπερ θεοὶ αὐτοὶ ἴδουσι,
 [πάντων ἐν στήθεσιν ἀέξετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 Ὡς νέκταρ δ' ἐπάσαντο καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν,]
 ὁ δὲ τότε τοῖς μετέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Κέκλυτέ μευ, Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀγλαὰ τέκνα,
 645 ὅφρ' εἰπω τὰ με θυμὸς ἀνὰ στήθεσσι κελεύει.
 Ἦδη γὰρ μάλα δὴρὸν ἐναντίοι ἀλλήλοισι
 νίκης καὶ κράτους πέρι μαρνάμεθ' ἤματα πάντα
 Τιτῆνές τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐκγεγόμεσθα.
 Ὑμεῖς δὲ μεγάλην τε βίην καὶ χεῖρας ἀάπτους
 650 φαίνετε Τιτῆνεσσιν ἐναντίοι ἐν δαΐ λυγρῇ,
 μνησάμενοι φιλότῃτος ἐνῆος, ὅσσα παθόντες
 ἐς φάος ἄψ' ἀφίκεσθε, δυσηλεγέος ἀπὸ δεσμοῦ,
 ἡμετέρας διὰ βουλὰς ὑπὸ ζόφου ἡρόεντος.
 Ὡς ῥά τοι τὸν δ' ἐξαυτίς ἀμείβετο Κόττος ἀμύμων·
 655 δαιμόνι', οὐκ ἀδάκτα πιφάσκειαι· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
 ἴδμεν δ' τοι περὶ μὲν πραπίδες, περὶ δ' ἐστὶ νόημα,
 ἀλκτὴρ δ' ἀθανάτοισιν ἀρῆς γένεο κρυεροῖο.
 Ἀφορόβον δ' ἐξαυτίς, ἀμειλίχτων ἀπὸ δεσμῶν,
 σῆσιν ἐπιπροσύνῃσιν ὑπὸ ζόφου ἡρόεντος
 660 ἡλύθωμεν, Κρόνου υἱὲ ἀναξ, ἀνάσιπτα παθόντες.
 Τῷ καὶ νῦν ἀτεναί τε νόω καὶ ἐπίφρονι βουλῇ
 βυσόμεθα κράτος ὑμὸν ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι,
 μαρνάμενοι Τιτῆσιν ἀνὰ κρατερὰς ὤμινας.
 Ὡς ῥά τ' ἐπῆνησαν δὲ θεοὶ, δωτῆρες ἑαῶν,
 665 μῦθον ἀκούσαντες πολέμου δὲ λιλαιέτο θυμὸς
 μάλλον ἔτ' ἢ τοπάρουθε· μάχην δ' ἀμέγαρτον ἐγείραν
 πάντες, θήλειαι τε καὶ ἄρσενες, ἤματα κείνω,
 [Τιτῆνές τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο,]
 οὓς τε Ζεὺς Ἐρέβασφιν ὑπὸ γήϊονος ἤχε φάοςδε,
 670 δεινοὶ τε κρατεροὶ τε, βίην ὑπέροπλον ἔχοντες.
 Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἰσσαντο
 πᾶσιν ὁμῶς, κεφαλαὶ δὲ ἑκάστῳ πεντήκοντα
 ἐξ ὤμων ἐπέρυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσιν.
 Οἱ τότε Τιτῆνεσσι κατέσταθεν ἐν δαΐ λυγρῇ,
 675 πέτρας ἡλιβάτους στιβαρῆς ἐν χερσὶν ἔχοντες
 [Τιτῆνες δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας]
 προφρωέως, χειρῶν τε βίης θ' ἅμα ἔργον ἔρανον
 ἀμρότεροι, δεινὸν δὲ περίαχε πόντος ἀπείρων,
 γῇ δὲ μέγ' ἐσμαράγῃσιν, ἐπέστενε δ' οὐρανὸς εὐρύς
 680 σειόμενος, πεδόμεν δὲ τινάσσετο μακρὸς Ὀλύμπος
 ῥιπῇ ὑπ' αὐανάτων, ἐνοσίς δ' ἔκανε βαρεῖα
 Τάρταρον ἡρόεντα, πρὸ δ' αἰπεῖα ἰωὴ
 ἀσπέτου ἰωχμοῖο βολάων τε κρατερῶων·
 ὥς ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοισι ἴσαν βέλεα στονόεντα.
 685 Φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἔκετ' οὐρανὸν ἀστερόεντα
 κεκλωμένων· οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῃ ἀλαλητῇ.
 Οὐδ' ἄρ' ἐπὶ Ζεὺς ἴσχευ ἐὼν μένος· ἀλλὰ νῦ τοῦγε
 εἴθαρ μὲν μένος πλῆντο φρένας, ἐκ δὲ τε πᾶσαν

illi igitur tum inter-se pugnam animum-excruciantem habentes,] continenter pugnabant decem totos annos.
 Nequa ullus erat contentionis gravis exitus neque finis alterutris; æqualiter autem finis extendebatur belli.
 Sed quando jam illis præbuit congruentia omnia, nectarque ambrosiamque, quibus Dii ipsi vescuntur, [omnium in pectoribus augebatur animus generosus. Ubi vero nectar gustarunt et ambrosiam amabilem,] jam tum ipsos sic affatus est pater hominumque Deorumque :
 Audite me, Terraque et Cæli inclityi liberi, ut dicam quæ me animus in pectore jubet.
 Jam enim admodum diu adversari nobis-invicem victoriæ et imperii gratia pugnavimus dies omnes, Titanesque Dii et quotquot e-Saturno nati-sumus. Vos vero magnamque vim et manus invictas ostendite Titanibus contrarii in pugna tristi, memores amicitiae placidæ, quam multa perpressi ad lucem redieritis, molesto a vinculo, nostra per consilia, e caligine obscura.
 Sic dixit : hunc vero rursum excepit Cottus egregius : venerande, non ignota loqueris : sed et ipsi scimus, quod tibi excellat quidem mens, excellat autem intellectus,] depulsor vero immortalibus damni sis horrendi. Retro vero acerbis a vinculis, tua providentia e caligine tenebrosa venimus, Saturni filii rex, insperata passi. Ideo et nunc intentoque animo et prudenti consilio vindicabimus imperium vestrum in gravi conflictu, pugnantes cum-Titanibus in acribus præliis.
 Sic dixit : collaudarunt vero Dii, datores bonorum, sermone audito : bellumque cupiebat animus magis etiam quam antea : pugnam vero lugubrem ciebant omnes, seminaeque et mares, die illo, [Titanesque Dii et quotquot Saturno progenerati-sunt,] quosque Jupiter ex-Erebo sub terra misit ad lucem, acresque fortesque, vires immensas habentes. Horum centum quidem manus ab humeris erumpebant omnibus simul, capita vero unicuique quinquaginta ex humeris enata-erant in robustis artibus. Hi tum Titanibus oppositi-fuere in pugna luctuosa, rupes ingentes validis in manibus gestantes [Titanes vero ab-altera-parte confirmabant phalanges] alacriter, manuumque viriumque simul opus ostentabant utrique; horrende vero insonuit pontus immensus, terra autem valde stridebat, ingemiscebat vero cælum latum quassatum, penitusque concutiebatur amplus Olympus ab impetu immortalium, concussio vero pervenit gravis ad Tartarum tenebrosam, pedumque acris fragor, immodici tumultus-ictuumque fortium : ita igitur in sese-mutuo jaciebant tela lamentabilia. Vox autem utrorumque pervenit ad cælum stellatum adhortantium : at illi congregiebantur magno cura clamore. Neque sane amplius Jupiter cohibebat suum robur, sed jam ipsum] statim quidem robore implebatur animus, atque etiam

φαίνει βίην ἄμυδις δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανοῦ ἤδ' ἀπ' Ὀλύμ-
 690 ἀστράπτων ἔστειγε συνωχάδον· οἱ δὲ κεραυνοὶ [που
 ἱκταρ ἅμα βροντῇ τε καὶ ἀστραπῇ, εὖ ποτέοντο
 χειρὸς ἀπο στιβαρῆς, ἱερὴν φλόγα ἐλυφρώντες,
 ταρφέες, ἀμφὶ δὲ γαῖα φερέσβιος ἐσμπράγιζεν
 καιομένη, λάκε δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ' ἀσπετος ὕλη.
 695 Ἐξεε δὲ χθὺν πᾶσα καὶ Ὀκεανοῖο βέεθρα,
 πόντος τ' ἀτρύγετος· τοὺς δ' ἄμφεπε θερμὸς αὐτμῇ
 Τιτῆνας χθονίους, φλόξ δ' ἥερα διαν ἱκάνεν
 ἀσπετος, ὅσση δ' ἄμερθε καὶ ἱφθίμων περ ἐόντων
 αὐγῇ μαρμαίρουσα κεραυνοῦ τε στεροπῆς τε.
 700 Καῦμα δὲ θεσπέσιον κάτεχεν χάος· εἴσατο δ' ἄντα
 ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν ἤδ' οὐασιν ὄσσαν ἀκοῦσαι
 αὐτως, ὥς εἰ γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθεν
 πύλατο· τοῖος γάρ κε μέγιστος δοῦπος ὀρώρει
 τῆς μὲν ἐρειπομένης, τοῦ δ' ὑψόθεν ἐξεριπόντος.
 705 Τόσσος δοῦπος ἔγεντο θεῶν ἐριδι ξυνιόντων.
 Σὺν δ' ἀνεμοὶ ἐνοσίη τε κόνιν θ' ἅμα ἐσπαράγιζον
 βροντῇ τε στεροπῇ τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 κῆλα Διὸς μεγάλου, φέρον δ' ἱαχὴν τ' ἐνοπῇ τε
 ἐς μέσον ἀμροτέρων· ὁτοβος δ' ἀτλήτος ὀρώρει
 710 σμερδαλέης ἐριδος, κάρτος δ' ἀνεπαίνετο ἔργων,
 ἐκλίνθη δὲ μάχη· πρὶν δ' ἀλλήλους ἐπέχοντες
 ἐμμενέως ἐμάχοντο διὰ κρατερὰς ὑσμίνας,
 οἱ δ' ἄρ' ἐνὶ πρώτοισι μάχην ὀριμείαν ἔχειραν
 Κόττος τ' Ὀβριάρεως τε Γύης τ' ἄατος πολέμοιο.
 715 Οἱ ῥα τριηκοσίας πέτρας στιβαρῶν ἀπὸ χειρῶν
 πέμπον ἐπασσυτέρας, κατὰ δ' ἐσχίσαν βελέεσσι
 Τιτῆνας, καὶ τοὺς μὲν ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 πέμψαν καὶ δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλέοισιν ἔδησαν,
 νικήσαντες χερσὶν ὑπερθύμους περ ἐόντας,
 720 τόσσον ἐνερὺ ὑπὸ γῆς, ὅσον οὐρανὸς ἐστ' ἀπὸ γαίης·
 ἴσον γάρ τ' ἀπὸ γῆς ἐς Τάρταρον ἡερόεντα.
 Ἐννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἡμέατα χάλκεος ἄκμων
 οὐρανόθεν κατιῶν δεκάτῃ δ' ἐς γαῖαν ἵκοιτο·
 ἐννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἡμέατα χάλκεος ἄκμων
 725 ἐκ γαίης κατιῶν δεκάτῃ δ' ἐς Τάρταρον ἵκοι.
 Τὸν περὶ χάλκεον ἔρκος ἐλήλαται· ἀμφὶ δὲ μιν νύξ
 τριστοιχεὶ κέχυται περὶ δειρήν· αὐτὰρ ὑπερθεν
 γῆς ρίζαι περύσσει καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
 ἐνθα θεοὶ Τιτῆνες ὑπὸ ζόφῳ ἡερόεντι
 730 κεκρύφεται βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο.
 [χώρῳ ἐν εὐρώεντι, πελώρης ἐσχατὰ γαίης.]
 Τοῖς οὐκ ἐξιτόν ἐστι, πύλας δ' ἐπέθηκε Ποσειδέων
 χαλκείας, τοῖχος δὲ περιόχεται ἀμροτέρωθεν.
 Ἐνθα Γύης, Κόττος τε καὶ Ὀβριάρεως μεγάρυμος
 735 ναιέουσιν, φύλακες πιστοὶ Διὸς αἰγιόχοιο.

Ἐνθα δὲ γῆς ἐνοφερῆς καὶ Ταρτάρου ἡερόεντος
 πόντου τ' ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
 ἐξείης πάντων πηγὰ καὶ πείρατ' ἔασι,
 ἀργαλεῖ, εὐρώεντα, τάτε στυγέουσι θεοὶ περ,
 740 χάσμα μέγ', οὐδέ κε πάντα τελεσφόρον εἰς ἀνιαυτὸν
 οὐδας ἵκοιτ', εἰ πρῶτα πυλέων ἐντοσθε γένοιτο.

omnem] ostendebat viam : simul vero sane a caelo atque ab
 Olympo] fulgurans incedebat continuo : fulmina autem
 confertim una-cum tonitruque et fulgure volabant
 manu a robusta, sacram flammam circumvolventia,
 crebra; circum vero terra alma reboabat
 ardens, crepitabatque undique igne valde immensa silva.
 Fervebatque terra tota, et Oceani fluenta,
 pontusque immensus : illos autem circumdedit calidus vapor
 Titanes terrestres; flamma vero ad aerem divinum pervenit
 ingens : oculos vero visu-privabat quantumvis sortium
 splendor radians fulminisque fulgurisque.
 Incendium autem ingens corripuit chaos : videbatur vero co-
 ram] oculis adspicienti atque auribus vocem audienti
 eodem-modo, ac si terra et caelum latum superne
 miscebantur : talis enim maximus strepitus excitabatur
 illius quidem dirutae, hujus autem ex-alto proruentis.
 Tantus fragor erat Deorum certamine confligentium.
 Simul vero venti motumque pulveremque una cum-strepitu-
 excitabant] tonitruque fulgurque et ardens fulmen,
 tela Jovis magni, ferebantque fremitum clamoremque
 in medium utrorumque : strepitus igitur intolerabilis exci-
 tabatur] horrendi certaminis; robur autem apparebat operum.
 Inclinata vero est pugna : prius autem sibi-routuo imminen-
 tes,) constanter pugnabant in forti praelio.
 Illi vero sane inter primos pugnam acrem ciebant,
 Cottusque Briareusque Gyasque insatiabilis belli.
 Illi igitur trecentas petras robustis e manibus
 mittebant frequentes, obumbrarunt autem jaculis
 Titanas, atque hos quidem sub terram late-patentem
 miserunt et vinculis molestis alligarunt,
 cum-vicissent manibus superbi licet essent,
 tantum infra sub terram, quantum caelum distat a terra :
 par enim *spatium* a terra ad Tartarum caliginosum.
 Novem enim noctesque et dies areæ incus
 caelitus delabens decimo die ad terram perveniret :
 novem vero rursus noctesque et dies areæ incus
 ex terra descendens decimo die ad Tartarum perveniret.
 Quem circa aream septum ductum-est : circum vero ipsum
 nox] tripliciter fusa-est circa collum : sed superne
 terrae radices sunt et infructuosi maris :
 illic Dii Titanes sub caligine tenebrosa
 absconditi-sunt consiliis Jovis nubicongi.
 [loco in putrido, ubi vastae ultima loca sunt terrae.]
 His non exeuendum est, portas enim imposuit Neptunus
 areas, murusque circuit utrimque.
 Illic Gyas Cottusque et Briareus magnanimus
 habitant, custodes fidi Jovis argida-tenentis.

Ibi vero terrae tenebricosae et Tartari caliginosi
 pontique infructuosi et caeli stelligeri
 ex-ordine omnium fontes et fines sunt,
 molesti, squalidi, quos oderunt Dii quidem,
 hiatus ingens, nec *quisquam* toto integro anno
 solum attingeret, ubi primum portas intra venisset.

Ἄλλὰ κεν ἔνθα καὶ ἔνθα φέροι πρὸ θύελλα θυέλλη
[ἀργαλή· δεινὸν δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι
τοῦτο τέρας· καὶ νυκτὸς ἐρεμνῆς οἰκία δεινὴ
765 ἵστηκεν νεφέλης κεκαλυμμένα κυανέησι.]

Τῶν πρόσθ' Ἰαπετοῖο παῖς ἔχει οὐρανὸν εὐρὺν
ἵσθηώς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτῃσι χέρεσσιν,
ἀστεμφέως, ὅθι Νύξ τε καὶ Ἡμέρη ἄσσον ἰοῦσαι
ἀλλήλας προσείπον, ἀμειβόμεναι μέγαν οὐδὸν,
770 χάλκεον, ἥ μὲν ἔσω καταβήσεται, ἥ δὲ θύραζε
ἔρχεται, οὐδὲ ποτ' ἀμροτέρως δόμος ἐντὸς ἔργει,
ἀλλ' αἰεὶ ἐτέρῃ γε δόμῳ ἐκτοσθεν ἰοῦσα
γαῖαν ἐπιστρέφεται, ἥ δ' αὖ δόμου ἐντὸς ἰοῦσα
μῖμνει τὴν αὐτῆς ὥρην ὁδοῦ, ἔς τ' ἂν ἵκηται,
775 [ἥ μὲν ἐπιχθονίοισι φάος πολυδερχὲς ἔχουσα,
ἥ δ' Ὑπνον μετὰ χερσὶ, κασίγνητον Θανάτοιο,
Νύξ ὁλοή, νεφέλη κεκαλυμμένη ἡεροειδεῖ.]

Ἐνθα δὲ Νυκτὸς παῖδες ἐρεμνῆς οἰκί' ἔχουσιν,
Ὑπνος καὶ Θάνατος, δεινοὶ θεοί· οὐδὲ ποτ' αὐτοὺς
780 Ἥλιος φαέθων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν
οὐρανὸν εἰςανῶν οὐδ' οὐρανόθεν καταβαίνων.
Τῶν ἕτερος μὲν γῆν τε καὶ εὐρέα νῦτα θαλάσσης
ἥσυχος ἀνστρέφεται καὶ μελιχρὸς ἀνθρώποισι,
τοῦ δὲ σιδηρῆ μὲν κραδίη, χάλκεον δὲ οἱ ἔτορ
785 νηλεὲς ἐν στήθεσσιν· ἔχει δ' ἐν πρῶτα λάβησιν
ἀνθρώπων· ἐχθρὸς δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

Ἐνθα θεοῦ χθονίου πρόσθεν δόμοι ἠχήμεναι,
ἰφθίμου τ' Αἰδέω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
ἵστασιν, δεινὸς δὲ κύων προπάροιθε φυλάσσει,
790 νηλεὲς, τέχνην δὲ κακὴν ἔχει· ἐς μὲν ἰόντας
σαίνει ὁμῶς οὐρῇ τε καὶ οὐασιν ἀμροτέροισιν,
ἐξελεῖν δ' οὐκ αὐτίς ἐᾷ πάλιν, ἀλλὰ δοκεύων
ἵσθιει ἐν κε λάβησι πυλέων ἐκτοσθεν ἰόντα
[ἰφθίμου τ' Αἰδέω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης.]

795 Ἐνθα δὲ ναιετάει στυγερὴ θεὸς ἀθανάτοισι,
δεινὴ Στύξ, θυγάτηρ ἀφορρόου Ὀκεανοῖο
πρεσβυτάτη. Νόσφιν δὲ θεῶν κλυτὰ δώματα ναίει
μακρῇσιν πέτρῃσι κατηραεῖ· ἀμφὶ δὲ πάντῃ
κίονιν ἀργυρέοισι πρὸς οὐρανὸν ἱστήρικται.

800 Παῦρα δὲ Θάυμαντος θυγάτηρ πόδας οἰκία Ἴρις
ἀγγελίης πωλεῖται ἐπ' εὐρέα νῦτα θαλάσσης,
ὁππότ' ἴρις καὶ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρηται,
καὶ ῥ' ὅστις ψεύδεται Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων·
Ζεὺς δὲ τε Ἴριν ἐπεμψα θεῶν μέγαν ὄρκον ἐνεῖκαι
805 τηλόθεν ἐν χρυσῇ προχῶν, πολυώνυμον ἕδωρ,
ψυχρὸν, ὃ τ' ἐκ πέτρης καταλείβεται ἡλιβάτοιο,
ὑψηλῆς πολλὸν δὲ θ' ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
ἐξ ἱεροῦ ποταμοῖο ῥεεὶ διὰ νύκτα μέλαιναν
Ὀκεανοῖο κέρας· δεκάτῃ δ' ἐπὶ μοῖρα δέδασται.

810 Ἐννέα μὲν παρὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῦτα θαλάσσης
δίνης ἀργυρῆς εἰλιγμένος εἰς ἅλα πίπτει,
ἥ δὲ μὴ ἐκ πέτρης προρέει μέγα πῆμα θεοῖσιν.
Ὅς κεν τὴν ἐπιόρκον ἀπολείψας ἐπομόσση
ἀθανάτων, οἱ ἔχουσι κάρη νηρόεντος Ὀλύμπου,
815 κίεται νηῦτος τεταλεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν,

Sed sane huc et illuc ferret antea procella procellae
[molesta : horrendum vero etiam immortalibus Diis
hoc monstrum : et noctis obscurae domus horrenda
stat, nubibus oblecta nigris.]

Has ante portas Japeti filius sustinet caelum latum
stans, capiteque et indefessis manibus,
firmiter, ubi Noxque et Dies prope euntes
sese-mutuo compellabant, alternis-subeuntes magnum limen
aereum : haec quidem intus itura-est, illa vero foras
egreditur, neque unquam utrasque domus intus colibet ;
sed semper altera saltem extra domum (existens)
super terram versatur ; altera rursum intra domum (existens)
exspectat sui tempus itineris, donec veniat.
[Haec quidem terrestribus lumen multa-cernens habens,
illa vero Somnum in manibus, fratrem Mortis,
Nox noxia, nube lecta caliginosa.]

Ibi autem Noctis filii obscurae domus habent,
Somnus et Mors, graves Diis : neque unquam eos
Sol lucidus intuetur radiis,
caelum scandens, nec caelitus descendens.
Horum alter quidem terramque et lata dorsa maris
quietus percurrit et placidus hominibus ;
alterius vero ferreum quidem cor, alieneum vero ei pectus
crudelis in praecordiis : tenet autem quem primum arripuerit
hominum : hostis vero etiam immortalibus Diis.

Illic dei inferi in-anteriore-parte aedes resonantes,
fortisque Plutonis et terribilis Proserpinae,
stant : horrendus autem canis foris custodit,
sævus, artemque malam habet : introeuntibus quidem
adulatur pariter caudaque et auribus ambabus ;
exire vero non iterum permittit retro, sed observans
devorat, quemcunque prenderit extra portas euntem
[fortisque Plutonis et terribilis Proserpinae.]

Ibidem vero habitat abominanda dea immortalibus,
horrenda Styx, filia reciprocantis Oceani
maxima-natu. Scorsum vero a diis inclytas aedes incolit
ingentibus saxis supertectas : circum autem quaque
columnis argenteis ad caelum firmatae-sunt.
Rare vero Thaumantis filia, pedibus velox Iris,
nuntii causa versatur super lata dorsa maris,
quando lis et contentio inter Deos exorta-fuerit,
et sane quisquis mentiatur coelestes domos tenentium :
Jupiter vero Irim misit Deorum magnum iusjurandum ut-fe-
rat] e-longinquo in aureo vase, multum-celebratam aquam,
frigidam, quae e petra destillat excelsa,
alta : multum vero etiam subtus terram spatiosam
e sacro flumine fluit per noctem nigram
Oceani cornu : decima vero pars secreta-est.
Novem quidem circa terramque et lata dorsa maris
vorticibus argenteis volvens in mare cadit ;
illa vero una e saxo profluit, magnum damnum Diis.
Quisquis perjurium libans juraverit
immortalium, qui tenent verticem nivosi Olympi,
jacet spiritus-expers integrum per annum,

οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἔρχεται ἄσπον
 βρώσιος, ἀλλὰ τε κεῖται ἀνάπνευστος καὶ ἀναυδός
 στρωτοῖς ἐν λεχέεσσι, κακὸν δ' ἐπὶ κῶμα καλύπτει.
 Αὐτὰρ ἐπὴν νοῦσον τελέσῃ μέγαν εἰς ἐνιαυτὸν,
 800 ἄλλος δ' ἐξ ἄλλου δέχεται χαλεπώτερος ἄθλος.
 Εἰνάετες δὲ θεῶν ἀπομείρεται αἰὲν ἐόντων,
 οὐδέ ποτ' ἐς βουλὴν ἐπιμίσγεται οὐδ' ἐπὶ ἐκίτας
 ἐννέα πάντ' ἔτα· δεκάτῃ δ' ἐπιμίσγεται αὖτις
 εἰραις ἀθανάτων οἱ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.
 805 Τοῖον ἄρ' ὄρκον ἔθεντο θεοὶ Στυγὸς ἄφθιτον ὕδωρ,
 ἰαγύγιον, τό θ' ἔησι καταστυφέλου διὰ χώρου.
 [Ἐνθα δὲ γῆς ὀνοφερῆς καὶ Ταρτάρου ἡρόεντος
 πόντου τ' ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
 ἐξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔχουσιν,
 810 ἀργαλέ', εὐρώεντα, τάτε στυγέουσι θεοὶ περ.
 Ἐνθα δὲ μαρμαίρεαί τε πύλαι καὶ γάλκρος οὐδός,
 ἀστεμυρῆς, ῥίγῃσι διηνεκέεσσιν ἀρηρῶς,
 αὐτοφυῆς· πρόσθεν δὲ θεῶν ἔκτοσθεν ἀπάντων
 Τίτῆνες ναίουσι, πέρην Χάος ζοφεροῖο.
 815 Αὐτὰρ ἐρισμαράχοιο Διὸς κλειτοὶ ἐπίκουροι
 δώματα ναιετάουσιν ἐπ' Ὀκεανοῖο θεμέλοις,
 Κόττος τ' ἠδὲ Γύης· Βριάρεών γε μὲν ἦν ἐόντα
 γαμβρὸν ἐὼν ποίησε βαρύκτυπος Ἰωνοσίγαιος,
 δῶκε δὲ Κυμοπόλειαν ὀπιεῖν, θυγατέρα ἦν.]

820 Αὐτὰρ ἐπεὶ Τίτῆνας ἀπ' οὐρανοῦ ἐξέλασε Ζεὺς,
 ὀπλότατον τέκε παιδᾶ Τυφωέα Γαῖα πελώρη
 Ταρτάρου ἐν φιλότῃ διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.
 Οὐ χεῖρες μὲν ἔχουσιν ἐπ' ἰσχυρῇ ἔργματ' ἔχουσαι,
 καὶ πόδες ἀκμάστοι κρατεροῦ θεοῦ· ἐκ δὲ οἱ ὤμων
 825 ἦν ἐκτὸν κεφαλῇ ὄφιος, δεινοῖο δράκοντος,
 γλίσσῃσι ὀνοφερῇσι λαλεῖν ἰσχυρότερος, ἐν δὲ οἱ ὄσσω
 θεσπεσίης κεφαλῇσιν ὑπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμάρυσσε·
 [πασέων δ' ἐκ κεφαλῶν πῦρ καίετο δερκομένοιο,
 φωναὶ δ' ἐν πάσῃσι ἔσαν δεινῆς κεφαλῇσι
 830 παντοῖαν ὅπ' ἰεῖσκι, ἀθέσφατον. Ἄλλοτε μὲν γὰρ
 οὐβέγγονθ' ὥστε θεοῖσι συνιέναι, ἄλλοτε δ' αὖτε
 τάρου ἐριβρύχει, μένος ἀσέτου, ὅσσαν ἀγαύρου,
 ἄλλοτε δ' αὖτε λέοντος ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντος,
 ἄλλοτε δ' αὖ σκυλάκεσσιν ἰοικότα, θυμᾶτ' ἀκοῦσαι,
 835 ἄλλοτε δ' αὖ ῥοῖζεσθ', ὑπὸ δ' ἔχειν οὐρεα μακρά.
 Καὶ νῦν κεν ἔπλετο ἔργον ἀμήχανον ἔματι κείνῳ,
 καὶ κεν ὅγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάξεν,
 εἰ μὴ ἄρ' ὅθι νόητε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Σκληρὸν δ' ἐβρόντησε καὶ ὀμβριμον, ἀμρὶ δὲ γαῖα
 840 σμερδαλέον κονάθησε καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεν,
 πόντος τ' Ὀκεανοῦ τε ῥοαὶ καὶ τάρταρα γαίης.
 Ποσσὶ δ' ὑπ' ἀθανάτοισι μέγας παλαιμίζετ' Ὀλύμπιος
 ὀρνυμένοιο ἀνακτος· ὑπεστενάχιζε δὲ γαῖα.
 Καῦμα δ' ὑπ' ἀμφοτέρων κάτεχεν ἰοειδέα πόντον
 βροντῆς τε στεροπῆς τε, πυρός τ' ἀπὸ τοῖο πελώρου,
 845 [πρηστῆρων τ' ἀνέμων τε κεραυνοῦ τε φλεγέθοντος.]
 ἔζεε δὲ γῆς πᾶσα καὶ οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα·
 θῦε δ' ἄρ' ἀμρ' ἐκτὰς περὶ τ' ἀμρὶ τε κύματα μακρὰ

neque unquam ambrosiae et nectaris accedit propius
 cibum, sed jacet non-respirans et mutus
 stratis in lectis, malus autem sopor eum obtegit.
 Sed postquam morbo defunctus est magnum per annum,
 alia ex alia excipit molestior ærumma.
 Novennio autem a Diis separatur æternis,
 neque unquam ad concilium miscetur neque ad epulas,
 novem totis annis : decimo vero miscetur iterum
 cœtibus immortalium, qui coelestes domos incolunt.
 Tale itaque jusjurandum constituerunt Diæ Stygis perennem
 aquam,] priscam, quæ fuit valde-asperum per locum.
 Ibi autem terræ caliginosæ et Tartari obscuri
 pontique infructuosi et cœli stellati,
 ex-ordine omnium fontes et fines sunt,
 molesti, squalidi, quos oderunt Diæ ipsi.
 Illic autem splendidaque portæ et æreum limen
 immatum, radicibus longis compactum,
 sua-sponte-natum : ante-illud vero deos extra omnes
 Titans habitant, ultra Chaos caliginosum.
 Ceterum valde-crepantis Jovis inclyti auxiliarii
 domus incolunt in Oceani fundamentis,
 Cottusque atque Gyas. Briareum quippe fortem (existentem)
 generum suum fecit graviter-fremens Neptunus; [suam.
 dedit autem Cymopoliam in-matrimonium-ducendam, filiam]

Ast ubi Titans e Cœlo expulerat Jupiter,
 minimum-natu peperit filium Typhœum Terra ingens
 Tartari in concubitu per auream Venerem.
 Cujus manus quidem sunt ob robur laboribus aptæ
 et pedes indefessi robusti Dei : ex humeris vero ei
 erant centum capita serpentis, horrendi draconis,
 linguis nigris lambentia; hujus autem in oculorum
 admirandis capitibus sub superciliis ignis micabat :
 [omnibus autem ex capitibus ignis flagrabat cernentis,]
 voces autem in omnibus erant horrendis capitibus,
 omnigenum sonitum emittentes, ineffabilem. Interdum enim
 quidem] sonabant, ut Diis intelligendum-esset, interdum vero
 etiam] tauri valde-mugientis, robore indomiti, vocem ferocis,
 interdum vero etiam leonis sævum animum habentis,
 interdum vero etiam catulis similia, mira auditu,
 interdum vero stridebat, resonabant autem montes alti.
 Et sane evenisset res inevitabilis die illo,
 et hic mortalibus et immortalibus imperasset,
 nisi sane bene intellexisset pater hominumque Deorumque.
 Graviter autem intonuit atque fortiter, circum vero terra
 horrendo edidit-fragorem et cœlum latum superne,
 pontusque Oceanique fluctus et tartara terræ.
 Pedibus vero sub immortalibus magnus contremuit Olympus,
 insurgente rege : ingemiscebat autem tellus.
 Ardor vero ab utroque occupabat cœruleum pontum
 tonitruque fulgurisque, ignisque ab illo monstro,
 [flammisque ventisque fulmineque ardenti :]
 fervebat autem terra omnis et cœlum atque mare :
 furebant vero sane circum littora undique fluctus magni

βίπῃ ὑπ' ἀθανάτων, ἑνοσίε δ' ἄσβεστος ὀρώρει·
 850 τρέσσ' Ἀΐδης, ἐνέροισι καταρθιμένοισιν ἀνάσσειν,
 Τιτῆνες θ' ὑποταρτάριοι, Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες,
 [ἄσβεστου κελεύδοιο καὶ αἰνῆς δηϊότητος.]
 Ζεὺς δ', ἐπεὶ οὖν κόρυθεν ἐὼν μένος, εἴλετο δ' ὄπλα,
 βροντὴν τε σπεροπὴν τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνὸν,
 865 πλῆξεν ἀπ' Οὐλύμποιο ἐπάλμενος· ἀμφὶ δὲ πάσας
 ἔπρεσε θεσπεσίας κεφαλὰς δεινοῖο πελώρου.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ μιν δάμασε πληγῇσιν ἱμάσσας,
 ἔριπε γυιωθεῖς, στενάχισε δὲ γαῖα πελώρη·
 φλόξ δὲ κεραυνωθέντος ἀπέσσυτο τοῖο ἀνακτος
 870 οὔρεος ἐν βήσσησιν αἰδῶνης, παιπαλοέσσης,
 πληγέντος· πολλὰ δὲ πελώρη καίετο γαῖα
 ἀτμῇ θεσπεσίῃ καὶ ἐτήκατο κασσίτερος ὥς,
 τέχνη ὑπ' αἰζηῶν, ὑπὸ τ' εὐτρήτου χοάνοιο
 θαλφθεῖς, ἥ δὲ σίδηρος, ὅπερ κρατερώτατός ἐστιν,
 875 [οὔρεος ἐν βήσσησι δαμαζόμενος πυρὶ κηλέῃ
 τήκεται ἐν χυθὸν δὴν ὑπ' Ἡφαίστου παλάμῃσιν.]
 ὥς ἄρα τήκετο γαῖα σέλας πυρὸς αἰθομένοιο.
 Ρῆψε δὲ μιν θυμῷ ἀκαχὼν ἐς Τάρταρον εὐρύν.
 Ἐκ δὲ Τυφώος ἐστ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων,
 880 νόστι· Νότον Βορέω τε, καὶ Ἀργέστην Ζεφύρου τε
 οἳ γε μὲν ἐκ θεοφιν γενεῇ, θνητοῖς μὲν ὄνειαρ.
 Αἱ δ' ἄλλαι μάλ' αὖραι ἐπιπνεῖουσι θάλασσαν.
 Αἱ δ' ἔτοι πίπτουσαι ἐς ἡερόειδ' ἀπόντον,
 πῆμα μέγα θνητοῖσι, κακῇ θύουσιν ἀέλλῃ·
 885 ἄλλοτε δ' ἄλλαι αἶεσι, διασχιδὼσ' ἑ τε νῆας,
 νεύτας τε φθείρουσι· κακοῦ δ' οὐ γίγνεται ἀλκή
 ἀνδράσιν, οἳ κείνησι συνάντωνται κατὰ πόντον·
 αἱ δ' αὖ καὶ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον, ἀνθεμόεσσαν,
 ἔργ' ἐρατὰ φθείρουσι χαμαιγενέων ἀνθρώπων,
 890 πιμπλεῦσαι κόνιός τε καὶ ἀργαλέου κολοσυρτοῦ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα πόνον μάκαρες θεοὶ ἐξετέλεισαν,
 Τιτῆνες δὲ τιμῶν κρίναντο βίῃφι,
 δὴ ῥα τότε ὤτρυνον βασιλευμένῃ δὲ ἀνάσσειν
 Γαίης φραδομοσύνησιν Ὀλύμπιον εὐρύοπα Ζῆν'
 895 ἀθανάτων· ὃ δὲ τοῖσιν ἐὺ διεδάσσατο τιμὰς·
 Ζεὺς δὲ θεῶν βασιλεὺς πρῶτην ἄλοχον θέτο Μῆτιν,
 πλείστα θεῶν εἰδυῖαν ἰδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἤμελλε θεῶν γλαυκῶπις Ἀθήνην
 τέξασθαι, τότε ἔπειτα δόλιφ φρένας ἐξαπατήσας
 900 αἰμυλίοισι λόγοισιν ἔην ἐγκάτθετο νηδύν
 Γαίης φραδομοσύνης καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
 Τὼς γὰρ οἱ φρασάτην, ἵνα μὴ βασιληΐδα τιμὴν
 ἄλλος ἔχη Διὸς ἀντὶ θεῶν αἰειγενετῶν.
 Ἐκ γὰρ τῆς εἰμάρτο περίφρονα τέχνη γενέσθαι·
 905 πρῶτην μὲν κούρην γλαυκῶπιδα Τριτογένειαν
 ἴσον ἔχουσαν πατρὶ μένος καὶ ἐπίφρονα βουλήν·
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἄρα παῖδα θεῶν βασιλῆα καὶ ἀνδρῶν
 ἤμελλεν τέξασθαι, ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα·
 ἀλλ' ἄρα μιν Ζεὺς πρόσθεν ἔην ἐγκάτθετο νηδύν,
 910 ὥς οἱ συμπράσσαιτο θεῶν ἀγαθὸν τε κακὸν τε.
 Δεύτερον ἡγάγετο λιπαρὴν Θέμιν, ἣ τέκεν Ὀρας,

ab impetu Deorum, concussioque non-sedanda oriebatur :
 expavit Pluto, inferis mortuis imperans,
 Titansque sub-tartarum circa Saturnum (exsistentes),
 [ob inexstinguibilem fremitum et gravem conflictum.]
 Jupiter vero postquam jam incitavit suum robur sumpsitque
 arma,] tonitruque fulgurque et coruscans fulmen,
 percussit ab Olympo insiliens : circum vero omnia
 combussit ingentia capita sævi monstri.
 Ast ubi jam hoc vicit ictibus percutens,
 id cecidit mutilatum, ingemiscebat autem terra vasta :
 flamma vero solminato prosiliebat a-rege
 montis in saltibus opacis, asperis,
 percusso : multaque vasta ardebat terra
 vapore ingenti et liquescebat velut stannum
 per artem juvenum, inque bene-forato catino
 calefactum, vel ferrum, quod solidissimum est,
 [montis in saltibus victum igne flammeo,
 liquescit in terra divina, sub Vulcani manibus.]
 Sic igitur liquecebat terra jubare ignis ardentis.
 Abiecit autem illum animo marstus in Tartarum vastum.
 Ex Typhoeo autem est ventorum vis humide flantium,
 excepto Noto Boreaue, et Argeste Zephyroque.
 Qui quidem ex Diis sunt nati genus, hominibus magna
 utilitas.] Alii vero sine-usu venti inspirant mare.
 Hi sane incidentes in obscurum pontum,
 clades magna hominibus, gravi sæviunt turbine ;
 alibi autem alii flant, dissipantque naves,
 nantasque perdunt : mali autem non est remedium
 viris, qui illis occurrerint in ponto :
 illi rursum etiam per terram immensam, floridam,
 opera jucunda corrumpunt humi-prognatorum hominum,
 replentes pulvereque et molesto tumultu.

Sed postquam sane laborem beati Dii perfecerunt,
 cum-Titanibus autem honorum causa certant vi,
 jam tum jubebant regnare atque imperare,
 Terræ ex-consilio, Olympium late-cernentem Jovem
 immortalibus. Hic vero ipsis bene distribuit honores.
 Jupiter autem Deorum rex primam uxorem duxit Metidem,
 plurimum ex-Diis edoctam atque mortalibus hominibus.
 Sed cum jam esset Deam splendidis-oculis Minervam
 paritura, tum jam dolose animo decepto
 blandis sermonibus ; in suam condidit alvum Jupiter,
 Telluris consiliis et Cœli stellati.
 Sic enim ei suaserunt, ne regium honorem
 alius haberet Jovis loco Deorum sempiternorum.
 Ex hac enim in-fatis-erat prudentes liberos nasci :
 primam quidem virginem splendidis-oculis Tritonidem
 par habentem patri robur et prudens consilium :
 sed deinde sane filium Deorum regem et virorum
 erat paritura, superbum animum habentem :
 sed sane illam Jupiter ante in suum condidit ventrem,
 ut sibi indicaret Dea bonumque malumque.
 Postea duxit splendidam Themidem, quæ peperit Horas,

Εὐνομίην τε Δίκην τε καὶ Εἰρήνην τε θαλυίαν,
αἵ τ' ἔργ' ὠρεῦνται καταθνητοῖσι βροτοῖσι·
Μοῖρας θ', ἧς πλείστην τιμὴν πόρε μητίετα Ζεὺς,
905 Κλωθὴν τε Λάχεσιν τε καὶ Ἄτροπον, αἵ τε διδοῦσι
θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἔχειν ἀγαθὸν τε κακὸν τε.
Τρεῖς δέ οἱ Εὐρυνόμη Χάριτας τέκε καλλιπαρήους,
Ὠκεανοῦ κόρη, πολυήρατον εἶδος ἔχουσα,
Ἀγλαίην τε καὶ Εὐφροσύνην Θυαλίην τ' ἐρατεινὴν
910 τῶν καὶ ἀπὸ βλεφάρων ἔρος εἴβειτο δερκομενάων
λυσιμελές· καλὸν δέ θ' ὑπ' ὀφρύσι δερκιδῶνται.
Αὐτὰρ ὁ Δῆμητρος πολυφόβῃς ἐς λέχος ἦλθεν,
ἧ τέκε Περσεφόνην λευκώλενον, ἣν Ἀΐδωνεύς
ἔρπασεν ἧς παρὰ μητρός· ἔδωκε δὲ μητίετα Ζεὺς.
915 Μνημοσύνης δ' ἐξαῦτις ἐράσσατο καλλιχόμοιο,
ἣς οἱ Μοῦσαι χρυσάμπυκας ἐξεγένοντο
ἐννέα, τῇσι ἄδον θαλάιαι καὶ τέρψις αἰοδῆς.
Λητώ δ' Ἀπολλῶνα καὶ Ἄρτεμιν ἰσχεαίραν,
ἱμερόεντα γόνον περὶ πάντων Οὐρανιῶνων,
920 γαῖνατ' ἄρ' αἰγιόχοιο Διὸς φιλότῃτι μιγείσῃ.
Λοισθοτάτην δ' Ἥρην θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
Ἡ δ' Ἥβην καὶ Ἄρην καὶ Εὐλείθυιαν ἔτιχτε
μιγείσῃ ἐν φιλότῃτι θεῶν βασιλῆϊ καὶ ἀνδρῶν·
αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκώπιδα Τριτογένειαν,
925 δεινὴν, ἐγχευόμενον, ἀγέστρατον, ἀτρυγώνην,
πότνιαν, ἧς κέλαδοί τε ἄδον πόλεμοί τε μάχαι τε.
Ἥρῃ δ' Ἡραίστον κλυτὸν οὐ φιλότῃτι μιγείσῃ
γαῖνατο, καὶ ζαμένῃσι καὶ ἔρισεν ᾧ παρακοίτῃ,
ἐκ πάντων τέχνησι κεκασμένον Οὐρανιῶνων.
930 Ἐκ δ' Ἀμφιτρίτης καὶ ἑρικτύπου Ἐννοσιγαιῶ
Τρίτων εὐρυβίης γένετο μέγας, ὅς τε θαλάσσης
πυθμὲν ἔχων παρὰ μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ ἀνακτι
ναίει χρύσεια δῶ, δεινὸς θεός. Αὐτὰρ Ἄρῃ
ῤηνοτόρῳ Κυθέρεια Φόβον καὶ Δεῖμον ἔτιχτε
935 δεινοῦς, οἳ τ' ἀνδρῶν πυκινὰς κλονέουσι φάλαγγας
ἐν πολέμῳ κρυόεντι σὺν Ἀρτὶ πτολιπόρθῳ,
Ἀρμονίην θ', ἣν Κάδμος ὑπέρθυμος θέτ' ἄκοιτιν.
Ζηνὶ δ' ἄρ' Ἀτλαντὶς Μαίη τέκε κύδιμον Ἑρμῆν,
κῆρυκ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχος εἰς αναβᾶσα.
940 Καδμείῃ δ' ἄρα οἱ Σιμέλῃ τέκε φαίδιμον υἱὸν
μιγείσῃ ἐν φιλότῃτι Διώνυσον πολυγυθέα,
ἀθάνατον θνητῇ· νῦν δ' ἀμφοτέρωι θεοῖ εἰσιν.
Ἀλκμήνῃ δ' ἄρ' ἔτιχτε βῆν Ἡρακλειῆν
μιγείσῃ ἐν φιλότῃτι Διὸς νεφεληγερέτα.
945 Ἀγλαίην δ' Ἡραίστος, ἀγκλυτὸς ἀμφιγυθείς,
ὀπλοτάτην Χαρτίων θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
Χρυσόκομος δὲ Διώνυσος ξανθὴν Ἀριάδνην,
κόρην Μίνωος, θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
Τὴν δέ οἱ ἀθάνατον καὶ ἀγήρω θῆκε Κρονίῳν.
950 Ἥβην δ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου Ἀλκιμος υἱός,
ἱς Ἡρακλῆος, τελέσας στονόεντας αἰθλους,
παῖδα Διὸς μεγάλιοιο καὶ Ἥρης χρυσοπεδίλου,
αἰδοίην θάτ' ἄκοιτιν ἐν Οὐλύμπῳ νιφόντι,
ὄλβιος, ὃς μέγα ἔργου ἐν ἀθανάτοισιν ἀνύσσει
955 ναλεῖ ἀπήμαντος καὶ ἀγήραος ἥματα πάντα.

Eunomiamque Dicenque et Irenen florentem,
quæ opera curant mortalium hominum;
Parcasque, quibus maximum honorem dedit prudens Jupiter,
Clothoque Lachesinque et Atropon, quæ dant
mortalibus hominibus habendum bonumque malumque.
Tres vero ei Eurynome Grantias peperit pulcris-genis,
Oceanii filia, peroptabilem formam habens,
Aglajamque et Euphrosynen Thaliāque amabilem:
harum etiam e palpebris amor destillabat spectantium
solvens-membra: jucundum vero sub superciliis spectant.
Ceterum hic Cereris multorum-allricis ad lectum venit,
quæ peperit Proserpinam candidis-ulis, quam Pluto
rapuit sua a matre; dedit autem sapiens Jupiter.
Mnemosynen vero deinceps amavit pulchricomam,
ex qua ipsi Musæ aureis-diadematis natæ-sunt
novem, quibus placent convivis, et oblectatio cantus.
Latona autem Apollinem et Dianam sagittis-gaudentem,
suavissimam prolem præ omnibus Corlitibus,
peperit sane, agida-tenenti Jovi concubitu mista.
Postremam vero Junonem floridam duxit uxorem.
Hæc autem Heben et Marlem et Lucinam peperit,
mista in concubitu Deorum regi et hominum;
ipse vero ex capite splendidis-oculis Tritonidem,
acrem, tumultus-excitantem, ducem-exercitus, indomitam,
venerandam, cui clamoresque placuerunt bellaque pugnae-
que.] Juno autem Vulcanum inclytum, concubitu non mis-
ta,] peperit, (ac succensuit et contendit cum suo marito,) præ omnibus artibus ornatam Corlitibus.
Ex Amphitrite autem et valde-resonante Neptuno
Trito late-potens natus-est magnus, qui maris
fundum tenens apud matrem caram et patrem regem
incolit aureas aedes, sævus Deus. Sed Marti
clypeos-dissecanti Cytherea Terrorem et Pavorem peperit
sævos, qui virorum densas turbant phalanges
in bello horrido cum Marte urbes-devastanti,
Harmoniamque, quam Cadmus magnanimus duxit uxorem.
Jovi vero Atlantis Maja peperit gloriosum Mercurium,
præconem Deorum, sacrum lectum conscendens.
Cadmea vero ei Semele peperit clarum filium,
mixta in concubitu, Bacchum multum-hilarantem,
immortalem mortalis: nunc vero ambo Dii sunt.
Alcmene vero peperit vim Herculeam,
mixta in concubitu Jovi nubes-cogenti.
Aglajam vero Vulkanus, perelebris utrimque-claudus,
minimam-natæ Gratiarum floridam duxit uxorem.
Aureo-crine autem Bacchus flavam Ariadnen,
filiam Minois, floridam fecit conjugem.
Hanc vero ei immortalem expertemque-senii fecit Saturnius.
Heben autem Alcmenæ pulcris-talis fortis filius,
vis Herculis, peractis luctuosis certaminibus,
filiam Jovis magni et Junonis aureis-calceamentis,
pudicam duxit uxorem in Olympo nivoso:
felix, qui magno facinore inter Deos confecto,
habitat illæsus et expers-senii omnibus diebus.

Ἥλιος δ' ἀκάμαντι τέκε κλυτὸς Ὀκεανίνη
 Περσηὶς Κίρκην τε καὶ Αἰήτην βασιλῆα.
 Αἰήτης δ' υἱὸς φρεσὶμβρότου Ἥελίοιο
 κούρην Ὀκεανοῖο τελέεντος ποταμοῖο
 960 γῆμε θεῶν βουλῇσιν Ἰδυίαν καλλιπάρην.
 Ἡ δὲ νύ οἱ Μήδειαν εὐστυρον ἐν φιλότῃ
 γείναθ' ὑποδμηθεῖσα διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.
 Ὑμεῖς μὲν νῦν χεῖρετ' Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 [νῆσοί τ' ἤπειροί τε καὶ ἄλμυρὸς ἐνδοθι πόντος.]
 965 Νῦν δὲ θεῶν φῶλον ἀείσατε, ἡδυέπειαι
 Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
 ὅσσαι δὴ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
 ἀθάναται γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.
 Δημήτηρ μὲν Πλούτον ἐγείνατο, δία θεῶν,
 970 Ἰασίω ἥρωϊ μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότῃ
 νειῶ ἐνι τριπόλῳ Κρήτης ἐν πίνι δῆμῳ,
 ἐσθλὸν, δὲ εἰς' ἐπὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
 πᾶσιν· τῷ δὲ τυχόντι καὶ οὐκ' ἐς χεῖρας ἵκηται
 τὸν δ' ἀρνείον ἐθηκε, πολὺν τὲ οἱ ὥπασεν ὄλβον.
 975 Κάδμω δ' Ἀρμονίῃ, θυγάτηρ χρυσέης Ἀφροδίτης,
 Ἰνώ καὶ Σεμέλῃ καὶ Ἀγαυῇ καλλιπάρην,
 Αὐτονόῃ θ', ἣν γῆμεν Ἀρισταῖος βαθυχαίτης,
 γείνατο καὶ Πολύδωρον εὐστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
 [Κούρῃ δ' Ὀκεανοῦ, Χρυσάορι καρτεροθύμῳ
 980 μιγεῖσ' ἐν φιλότῃ πολυχρύσου Ἀφροδίτης,
 Καλλιρόῃ τέκε παῖδα βροτῶν κάρτιστον ἀπάντων,
 Γηρυονῇ, τὸν κτεῖνε βίῃ Ἡρακλεΐῃ
 βοῶν ἕνεκ' εὐλιπόδων ἀμφιβρύτῳ ἐν Ἐρυθρίῃ.]
 Τιθωνῷ δ' Ἥοις τέκε Μέμνονα χαλκοκορυστήν,
 985 Αἰθιοπῶν βασιλῆα, καὶ Ἠμαθίωνα ἀνακτα.
 Αὐτὰρ τοι Κεφάλῳ φητύσατο φαίδιμον υἱόν,
 Ἰφθιμον Φαέθοντα, θεοῖς ἐπιείκελον ἄνδρα.
 Τὸν βὰ νέον τέρεν ἄνθος ἔχοντ' ἐρικυδέος ἥβης
 παῖδ' ἀτάλῃ φρονέοντα φιλομειδῆς Ἀφροδίτῃ
 990 ὥρτ' ἀνερειψαμένη, καὶ μιν ἱερόις ἐνὶ νηοῖς
 νηοπόλον νύχλον ποιήσατο, δαίμονα δῖον.

Κούρην δ' Αἰήτην διοτρεφέος βασιλῆος
 Αἰσονίδης βουλῇσι θεῶν αἰειγενετῶν
 ἦγε παρ' Αἰήτην, τελέσας στονόεντας δέθλους,
 995 τοὺς πολλοὺς ἐπέτελλε μέγας βασιλεὺς υπερήνωρ,
 Ἑριστῆς Πελίας καὶ ἀτάσθαλος, ὀμβριμοεργός.
 Τοὺς τελέσας ἐς Ἰωλκὸν ἀρίκετο, πολλὰ μογήσας,
 ὠκείης ἐπὶ νηὸς ἄγων ἐλικώπιδα κούρην
 Αἰσονίδης, καὶ μιν θαλερὴν ποιήσατ' ἀκοῖτιν.
 1000 Καὶ β' ἦγε δημθεῖσ' ὑπ' Ἰήσωνι ποιμένι λαῶν
 Μήδειον τέκε παῖδα, τὸν οὖρεσιν ἔτρεψε Χείρων
 Φυλurίδης· μεγάλου δὲ Διὸς νόος ἐξετελείτο.

Αὐτὰρ Νηρῆος κοῦραι, ἁλίοιο γέροντος,
 ἦτοι μὲν Φωκῶν Ψαμάθῃ τέκε δία θεῶν
 Αἰακοῦ ἐν φιλότῃ διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην,
 Ἠλέϊ δὲ δημηθεῖσα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
 γείνατ' Ἀχιλλεῖα βῆξήνορα, θυμολέοντα.

Soli autem indefesso peperit inclyta Oceanis
 Perseis Circenque et Aetern regem.
 Aetes autem filius mortales-illuminantis Solis
 filiam Oceani, extremi fluvii,
 duxit Deorum ex-consulio, Idyiam pulcris-genis.
 Haec autem ei Medeam pulcris-talis in concubitu
 peperit subacta per auream Venerem.

Vos quidem nunc valet, Olympias domos tenentes,
 [insulaeque continentesque-terrae et salsus intus pontus.]
 Nunc autem Dearum genus cantate, blandiloquam
 Musae Olympiades, filiae Jovis argida-tenentis,
 quaecunque quidem mortales apud viros cubantes
 immortales pepererunt Diis similes liberos.

Ceres quidem Plutem peperit, diva Dearum,
 Jasio heroi mista jucundo amore
 novali in ter-proscisso, Cretae in pingui tractu,
 egregium, qui vadit super terramque et lata dorsa maris
 omnibus (ut prosit) : occurrenti vero et cujus ad manus ve-
 nerit,] illum locupletem reddidit, multasque ei prae-buit for-
 tunas.] Cadmo autem Harmonia, filia aureae Veneris,
 Ino et Semelen et Agaven pulcris-genis,
 Autonoeque, quam duxit Aristaeus densa-caesario,
 peperit et Polydorum pulchre-cinctis (in) Thebis.

[Filia vero Oceani, Chrysaori magnanimo
 mixta in concubitu aureae Veneris,
 Calliroe, peperit filium mortalium robustissimum omnium,
 Geryonem, quem interfecit via Herculeae
 boves propter flexipedes circumflua in Erythea.]
 Tithono vero Aurora peperit Memnona aere-armatum,
 Aethiopum regem, et Hemathionem regem.
 Verum Cephalo sevit inclytum filium,
 fortem Phaethontem, Diis similem virum :
 Hunc sane juvenem, tenerum florem habentem gloriosam pu-
 bertatis,] puerum juvenilia cogitantem amans-risum Venus
 aufugit quum-abripuisset, et ipsum sacris in templis
 templi-custodem nocturnum fecit, daemonem divinum.

Filiam vero Aetae a Jove-nutriti regis
 Aesonides, voluntate Deorum aeternorum,
 abduxit ab Aeta, peractis luctuosis certaminibus,
 quae multa imperabat magnus rex superbus,
 injurius Pelias et impius, fortium-facinarum-patratior.
 His peractis ad Iolcum rediit, multa perpessus,
 veloci in nave vehens pietis-oculis puellam,
 Aesonides, et ipsam floridam fecit uxorem.
 Et haec quidem subacta ab Jasone, pastore populorum,
 Medeam peperit filium, quem in-montibus educabat Cludon.
 Philyrides : magni vero Jovis voluntas perficiebatur.

At Nerei filiae, marini senis,
 nimirum Phocum quidem Psamathe peperit, diva Dearum,
 Aeci in amore per auream Venerem,
 Peleo autem subacta Dea Thetis argenteis-pedibus
 peperit Achillem prosternentem viros, animo-leonino.

Αἰνείαν δ' ἄρ' ἔτικτεν εὐστέφανος Κυβέρις
 Ἀγχίσῃ ἥρωϊ μιγείσ' ἐρατῇ φιλότῃτι
 1010 Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου, ὑλήεσσης.
 Κίρκῃ δ', Ἡελίου θυγάτηρ Ὑπεριονίδας,
 γείνατ' Ὀδυσσεὺς ταλασίφρονος ἐν φιλότῃτι
 Ἄγριον ἤδ' Ἀκτῖνον ἀμύμονά τε κρατερόν τε,
 Τηλέγονόν τε ἔτικτε διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.
 1015 Οἱ δ' ἦτοι μάλα τῆλε μυχῶ νήσων ἱερῶν
 πᾶσιν Τυρσηνοῖσιν ἀγακλειτοῖσι ἀνασσον.
 Ναυσίθοον δ' Ὀδυσσεὺς Καλυψὶ δῖα θεῶν
 γείνατο Ναυσινόον τε μιγείσ' ἐρατῇ φιλότῃτι.
 [Αὗται μὲν θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
 1020 ἀθάναται γείναντο θεοῖς ἐπιδέχμελα τέκνα.
 Νῦν δὲ γυναικῶν φύλον αἰείσατε, ἡδυέπειαι
 Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.]

.Eneam vero peperit pulchre-coronata Cytherea
 Anchisæ heroï mixta jucundo concubitu,
 Idæ in verticibus multicavæ, silvosæ.
 Circe vero, Solis filia, Hyperionis,
 peperit Ulixis æ-rummosi in amore
 Agrium atque Latioum inculpatumque fortemque,
 Telegonumque peperit per auream Venorem.
 Illi vero sane valde procul in-recessu insularum sacrarum
 omnibus Tyrrhenis valde-inclytis imperabant.
 Nausithoum vero Ulixi Calypso, diva Dearum,
 peperit Nausinoumque, mista amabili concubitu.
 [Hæ quidem, mortales apud viros cubantes,
 immortales pepererunt Diis pares liberos.
 Nunc vero feminarum genus cantate, suaviloquæ
 Musæ Olympiades, filiæ Jovis ægida-tenentis.]

ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

Ἡ οἷη προλιποῦσα δόμους καὶ πατρίδα γαίαν
 ἦλυθεν ἐς Θήβας μετ' ἀρήϊον Ἀμφιτρυῶνα
 Ἀλκμήνη, θυγάτηρ λαοσσόου Ἠλεκτρυῶνος.
 Ἡ βὰ γυναικῶν φύλον ἐκκίνυτο θηλυτεράων
 5 εἶδ' εἰ τε μεγέθει τε· νόον γὰρ μὲν οὐτις ἐρίζε
 τάων, ἃς θνήταί θνητοῖς τέκον εὐνηθεῖσαι.
 Τῆς καὶ ἀπὸ κρήθεν βλεφάρων τ' ἀπὸ κυανέων
 τοῖον ἄτθ' οἷόν τε πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
 Ἡ δὲ καὶ ὥς κατὰ θυμὸν ἔδν τίεσκεν ἀκοίτην,
 10 ὥς οὐπω τις ἔτισσε γυναικῶν θηλυτεράων·
 ἦ μὲν οἱ πατέρ' ἐσθλὸν ἀπέκτανεν ἱερὶ θαμάσσας,
 χωσάμενος περὶ βουσί· λιπὼν δ' ὄγε πατρίδα γαίαν
 ἐς Θήβας ἰκέτευσε φερεισπαχίας Καδμείους.
 Ἐνθ' ὄγε δόματ' ἔναϊε σὺν αἰδοίῃ παρκαοίτι
 15 νόσφιν ἄτερ φιλότῃτος ἐριμέρου, οὐδέ οἱ ἦεν
 πρὶν λεγέων ἐπιβῆναι εὐσφύρου Ἠλεκτρυῶνης,
 πρὶν γὰρ φόνον τίσαιτο κασιγνήτων μεγαθύμων
 ἥς ἀλόχου, μαλερῶ δὲ καταρλέξει πυρὶ κώμας
 ἀνδρῶν ἡρώων Ταφίων ἰδὲ Τηλεβοάων.
 20 Ὡς γὰρ οἱ διέκειτο, θεοὶ δ' ἐπιμάρτυροι ἦσαν
 τῶν δ' ὅπ' ἐπίκετο μῆνιν, ἐπιείκετο δ' ὅ ττι ταχίστα
 ἐκτελέσαι μέγα ἔργον, ὃ οἱ Διόθεν θέμις ἦεν.
 Τῷ δ' ἄμα ἰέμενοι πολέμοιό τε φυλόπιδός τε
 Βοιωτοὶ πλήξιπποι, ὑπὲρ σαχέων πνεύοντες,
 25 Λοκροὶ τ' ἀγχεμάχοι καὶ Φωκῆες μεγαθύμοι
 ἔσποντ'· ἦρχε δὲ τοῖσιν ἔως παῖς Ἀλκαῖοιο,
 κυδίστων λαοῖσι. Πατήρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 ἄλλην μῆτιν ὕφαινε μετὰ φρεσίν, ὅρρα θεοῖσιν
 ἀνδράσι τ' ἀλγιστῆσιν ἀρῆς ἀλκτῆρα φυτεύσαι.
 30 Ὀρτο δ' ἀπ' Οὐλύμπου δόλον φρεσὶ βυσσοδομεύων,
 ἱμεύρων φιλότῃτος ἐὺζώνιοι γυναικὸς,
 ἐννύχιος τάχα δ' ἴξε Τυφαόνιον, τόθε δ' αὖτις
 Φίχιον ἀκρότατον προεβήσατο μητίετα Ζεὺς.
 Ἐνθα καθεζόμενος φρεσὶ μῆδετο θέσκιλα ἔργα·
 35 αὐτῇ μὲν γὰρ νυκτὶ τανυσφύρου Ἠλεκτρυῶνης
 εὐνῇ καὶ φιλότῃτι μίγῃ, τέλεισεν δ' ἀρ' ἐλδῶρ,
 αὐτῇ δ' Ἀμφιτρυῶν λαοσσός, ἀγλαὸς ἥρωις,
 ἐκτελέσας μέγα ἔργον ἀρίκετο ὄνδε δόμονδε.
 Οὐδ' ὄγ' ἐπὶ δμῶσι καὶ ποιμένας ἀγροιώτας
 40 ὥρτ' ἰέναι, πρὶν γ' ἥς ἀλόχου ἐπιβῆναι εὐνῇ
 τοῖος γὰρ κραδίην πόθος αἶνυτο ποιμένα λαῶν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀσπαστὸν ὑπεκπροφύγῃ κακότητα
 νόσου ὑπ' ἀργαλέης ἢ καὶ κρατεροῦ ὑπὸ δεσμοῦ,
 ὥς β' ἀτότ' Ἀμφιτρυῶν χαλεπὸν πόνον ἐκτολυπεύσας
 45 ἀσπασίως τε φίλος τε ἔδν δόμον εἰσαφίκανε.
 Παννύχιος δ' ἀρ' ἔλετο σὺν αἰδοίῃ παρκαοίτι,
 τερπόμενος δώροισι πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
 Ἡ δὲ θεῶν δμῆθεῖσα καὶ ἀνέρι πολλὸν ἀρίστῳ
 Θήσῃ ἐν ἑπταπύλῳ διδυμάονε γείνατο παῖδα,
 50 οὐκ ἐβ' ὁμὰ φρονέοντες· κασιγνήτω γὰρ μὲν ἦσαν·

SCUTUM HERCULIS.

Aut qualis, relicta domo ac patria terra,
 venit Thebas secuta martium Amphitryonem
 Alcmena, filia populorum-incitatoris Electryonis
 Ea sane mulierum genus superabat feminearum
 Formaue proceritateque : prudentia quidem nulla cum ea
 certabat] earum, quas mortales mortalibus peperere concum-
 bentes.] Ejus et a vertice palpebrisque a nigricantibus
 tale quiddam spirabat, quale etiam ab aureæ Veneris.
 Hac vero etiam sic in animo suum colebat conjugem,
 quomodo numquam ulla coluit mulierum feminearum :
 quamquam ille ei patrem præstantem occiderat, vi domitum,
 iratus propter boves : relicta autem idem patria terra
 Thebas venit-supplicans scutatis Cadmeis.
 Ibi is domum habitabat cum veneranda conjuge,
 seorsim absque concubitu desiderabili; neque-enim ei lice-
 bat] ante lectum conscendere pulchris-talis Electryonidis,
 quam eadem ultus-esset fratrum magnanimorum
 sum conjugis validoque combussisset igne vicos
 virorum heroum Taphiorum atque Teleboarum.
 Ita enim ipsi constitutum-erat, dii vero testes erant :
 eorum ille verebatur iram, festinabat autem quam celerrimo
 exsequi magnum opus, quod ei divinitus fas erat.
 Hunc autem una, cupidi bellique præliique,
 Boetii equorum-domitores, super clypeos (robur) spirantes,
 Locrique cominus-pugnantes et Phocenses magnanimi
 sequebantur : ducebat autem eos egregius filius Alcei,
 glorians populis. At pater hominumque Deorumque
 aliud consilium texebat in animo, ut Diis
 hominibusque inventoribus damni depulsorem generaret.
 Profectus-est autem ab Olympo dolum mente intus-struens,
 desiderans concubitum pulchre-cinctæ mulieris,
 nocturnus : celeriter autem venit in Typhaonium, inde rur-
 sum] Phicium summum accessit prudens Jupiter.
 Ubi sedens mente meditabatur divina opera :
 nam eadem quidem nocte teneris-talis Electryonidi
 lecto et concubitu mistus-est, perfecitque sane desiderium;
 eadem autem Amphitryo populorum-incitator, splendidus ho-
 ros,] perfecto magno opere, rediit suam domum.
 Neque is ad famulos et pastores agrestes
 festinabat ire anteaquam suæ conjugis conscendisset lectum.
 Tale enim corde desiderium ceperat pastorem populorum.
 Sicut autem quando vir voluptuose subterfugit malum
 morbo ex gravi aut etiam validis ex vioculis;
 ita sane tunc Amphitryo difficili labore exantlato,
 voluptuose lubenterque suam domum reversus-est.
 Tota-nocte vero concubuit cum veneranda uxore,
 se-oblactans muneribus aureæ Veneris.
 Illa autem a-Deo compressa et viro longe optimo,
 Thebis septem-portis geminos peperit pueros,
 non-amplius consentientes; fratres quamquam erant :

τὸν μὲν χειρότερον, τὸν δ' αὖ μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
 δεινὸν τε κρατερόν τε, βίην Ἡρακλεΐην·
 τὸν μὲν ὑποδμηθεΐσα κελαινερέϊ Κρονίῳνι,
 αὐτὰρ Ἰφικλῇ λαοσσόῳ Ἀμφιτρώϊνι,
 55 κεκριμένην γενεήν· τὸν μὲν βροτῶι ἀνδρὶ μιγείσα,
 τὸν δὲ Διὶ Κρονίῳνι, θεῶν σιγμάντορι πάντων.

Ὅς καὶ Κύκνον ἔπαρνευ Ἀρητιάδην μεγάλουρον.
 Εὖρε γὰρ ἐν τεμένει ἐκατηβολοῦ Ἀπόλλωνος
 αὐτὸν καὶ πατέρα ὄν, Ἄρην, ἄτον πολέμοιο,
 60 τεύχεσι λαμπομένους σέλας ὡς πυρὸς αἰθομένοιο,
 ἑσταότ' ἐν δέφρῳ· γθόνα δ' ἐκτυπον ὠχέες ἵπποι,
 νύσσοντες γηλῆσι, κόνις δὲ σφ' ἀμυιδεῖται
 κοπτομένη πλεκτοῖσιν ὕψ' ἄρμασι καὶ ποσὶν ἵππων.
 Ἄρματα δ' εὐποίητα καὶ ἀντυγες ἀμπαράδιζον,
 65 ἵππων ἱεμένων· κεχάρητο δὲ Κύκνος ἀμύμων,
 ἐλπόμενος Διὸς υἱὸν ἀρτίον ἡνίοχόν τε
 χαλκῶι δαΐσειν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δύσειν.
 Ἀλλὰ οἱ εὐχολέον οὐκ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 αὐτὸς γάρ οἱ ἐπῴρσε βίην Ἡρακλεΐην.
 70 Ἦν δ' ἄλσος καὶ βειμὸς Ἀπόλλωνος Παγασαίου
 λάμπεν ὑπαὶ δεινοῖο θεοῦ τευχέων τε καὶ αὐτοῦ·
 πῦρ δ' ὡς ὀφθαλμῶν ἀπελάμπετο. Τίς κεν ἐκείνῳ
 ἔτλη θνητὸς ἐὼν κατεναντίον ὀρμηθῆναι
 πλὴν Ἡρακλῆος καὶ κυδαλίου Ἰόλαου;
 75 κείνῳ γὰρ μεγάλη τε βίη καὶ χεῖρες ἀκπτοὶ
 ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.
 Ὅς ῥα τότ' ἡνίοχον προσέφη κρατερόν Ἰόλαον·

Ἦρως ὦ Ἰόλαε, βροτῶν πολὺ φίλτατα πάντων,
 ἥ τι μέγ' ἀθανάτους μάκαρας τοῖς Ὀλύμπῳ ἔχουσιν
 80 ἤλπεν Ἀμφιτρώων, ὅτ' εὐστέφανον ποτὶ Θέβην
 ἦλθε λιπὼν Τίρυνθον, εὐκτίμενον πολίεθρον,
 κτείνας Ἠλεκτρώονα βοῶν ἕνεκ' εὐρυμετώπιον·
 ἔκιστο δ' εἰς Κρείοντα καὶ Ἠνίοχην τανύπεπλον,
 οἳ ῥά μιν ἡσπάζοντο καὶ ἄρμενα πάντα παρείχον,
 85 ἥ δίκη ἔσθ' ἱκέτησι, τίς δ' ἄρα κηρόθι μῆλλον.
 Ζῶε δ' ἀγαλλόμενος σὺν εὐσφύρῳ Ἠλεκτρυώνῃ,
 ἥ ἀλόχῳ τάχα δ' ἀμμες ἐπιπλομένων ἐνιχυτῶν
 γεινόμεθ' οὔτε φῦν ἐναλίγκιοι οὔτε νόημα,
 σός τε πατήρ καὶ ἐγώ. Τοῦ μὲν φρένας ἐξέλειτο Ζεὺς,
 90 ὃς προλιπὼν σφέτερόν τε δόμον σφετέρους τε τοκῆας
 ὄχετο, τιμίσων ἀλιτῆμενον Εὐρυσθέα,
 σχέτλιος ἥ που πολλὰ μετεστονάζετ' ὀπίσσω·
 ἦν ἄτην ἀγέων· ἥ δ' οὐ παλινάγρετός ἐστιν.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ ὀπίμων χαλεπούς ἐπιτέλλετ' ἀέθλους.
 95 ὦ φίλος, ἀλλὰ σὺ θάσσον ἔχ' ἡνία φοινικόεντα
 ἵππων ὠκυπόδων· μέγα δὲ φρεσὶ θάρσος αἰέων
 ἰθὺς ἔχειν θοὴν ἄρμα καὶ ὠκυπόδων σθένος ἵππων,
 μηδὲν ὑποδδείσας κτύπον Ἄρεος ἀνδρὸς ῥόνοιο,
 ὃς νῦν κεκληγὼς περιμαίνεται ἱερὸν ἄλσος
 100 Φοῖβου Ἀπόλλωνος, ἐκατηβέλεστο ἀνὰ κτος·
 ἥ μὲν καὶ κράτερός περ ἐὼν ἄταια πολέμοιο.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀμώμητος Ἰόλαος·

alterum quidem deteriorem, alterum autem contra longe
 præstantiorem virum,] Validum ac fortem, vim Herculeam :
 hunc quidem compressa a nubilo Saturnio,
 contra Iphicleum ad hastarum-concussore Amphitryone,
 diversam sobolem : hunc quidem mortali viro mixta,
 illum autem Jovi Saturnio, Deorum imperatori omnium.

Is et Cycnum occidit, Martis-filium magnanimum.
 Invenit enim in luco longe-jaculantis Apollinis
 ipsum et patrem ejus, Martem, insatiabilem bello,
 armis fulgentes, ceu jubar ignis ardentis,
 stantes in curru : terram autem pulsabant veloces equi,
 ferientes ungulis ; pulvisque circa ipsos fervebat,
 excitatus compacto sub curru et pedibus equorum.
 Currus autem fabrefactus et rotæ circum-resonabant,
 equis festinantibus : gaudebat vero Cycnus egregius,
 sperans se Jovis filium bellicosum aurigamque
 ferro interenturum-esse, et inclytis armis exuturam.
 Sed ei vota non exaudivit Phœbus Apollo :
 ipse enim illi concitavit vim Herculeam.
 Totus vero lucus et ara Apollinis Pagasari
 collucebat (a) sævi Dei armisque et ipso ;
 ignis autem instar oculis effulgebat. Quis illi
 sustinuisset mortalis (exsistens) obviam ferri,
 præter Herculem et præclarum Iolaum ?
 illi enim magnaue vis et manus invictæ
 ex humeris crescebant in robustis membris.
 Is igitur tunc aurigam allocutus-est fortem Iolaum :

Heros, o Iolæ, mortalium longe carissime omnium,
 utique aliquid magnum in immortales beatos, qui Olympum
 tenent,] deliquit Amphitrye, ubi bene-cinctas (ad) Thebas
 abiit relicta Tiryntho, bene-condita urbe,
 occiso Electryone boum causa latis-frontibus :
 venitque ad Creontem et Heniochen longo-pepilo,
 qui eum comiter-exceperunt et grata omnia ei præbuerunt,
 ut æquum est supplicibus, coluerunt autem ex-animo magis.
 Vivebat vero exsultabundus cum formosa Electryonide,
 sua conjuge : mox autem nos inverso anno
 nati-sumus, neque statura similes, neque ingenio,
 paterque tuus et ego. Ejus quidem mentem sustulit Jupiter,
 qui relictis suaque domo suisque parentibus,
 abiit honoraturus nefarium Eurystheum,
 tenerarius : certo multum ingemiscebat postea
 suæ culpæ, lugens : ea vero non revocabilis est.
 Sed mihi Deus difficiles imperavit labores.
 O amice, sed tu cito arripe habenas purpureas
 equorum celeripedum : magnamque (in mente) fiduciam au-
 gens] recta dirige velocem currum et celeripedum robur
 equorum,] nihil veritus strepitum Martis homicidæ,
 qui nunc crepitans furit-circum sacrum nemus
 Phœbi Apollinis, longe-jaculantis Regis :
 enimvero quamvis validus (exsistens) saliatur bello.
 Hunc autem contra allocutus-est egregius Iolaus :

Ἥθ' ἐῖ, ἥ μάλα δὴ τι πικτὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 τιμᾷ σὴν κεφαλὴν καὶ ταύριος Ἐννοσίγαιος,
 105 δὲ Θήβης κρήδεμνον ἔχει ῥύεταί τε πόλην·
 οἷον δὲ καὶ τόνδε βροτὸν κρατερόν τε μέγαν τε
 σὰς εἰς χεῖρας ἄγουσιν, ἵνα κλέος ἱσθλὸν ἄρῃαι.
 Ἄλλ' ἄγε δύσεο τεύχε' ἀρήϊα, ὅρρα τάχιστα
 δίφρους ἐμπελάσαντες Ἄρηός θ' ἡμέτερόν τε
 110 μαρνώμεσθ', ἐπεὶ οὗτοι ἀτάρβητον Διὸς υἱὸν
 οὐδ' Ἰφικλίδην δειδίξεταί, ἀλλὰ μιν οἶω
 φεύξεσθαι δύο παῖδας ἀμύμονος Ἀλκείδαι,
 οἳ δὲ σφι σχεδὸν εἰσὶ, λιλαιόμενοι πολέμοιο
 φυλόπιδα στήσιν, τὰ σφιν πολλὴ φίλτερά θοίνης.
 115 Ὡς φάτο· μειδόσεν δὲ βίη Ἡρακλῆϊ,
 θυμῷ γηθήσας· μάλα γάρ νύ οἱ ἄρμενα εἶπεν·
 καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἥρωις ὦ Ἰόλαε, διοτρεφέες, οὐκέτι τηλοῦ
 ὑσμίνῃ τρηχεῖα· σὺ δ' ὥς πάρος ἦσθα δαίφρων,
 120 ὥς καὶ νῦν μέγαν ἵππον Ἀρείονα κυανοχαίτην
 πάντῃ ἀναστρωφῆν, καὶ ἀρηγέμεν ὥς καὶ δύνηαι.
 Ὡς εἰπὼν κνημίδας ὀρειχάλκοιο φαινοῦ,
 Ἡραίστου κλυτὰ δῶρα, περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε,
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε,
 125 καλὸν, χρύσειον, πολυδαίδαλον, ὃν οἱ ἔδωκε
 Παλλὰς Ἀθηναίη, κόρυς Διὸς, ὅππότε' ἐμείλλε
 τοπρῶτον στονόνοντας ἐφορμήσασθαι αἰθλοῦς.
 Θήκατο δ' ἄμφ' ὤμοισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα σίδηρον
 δεινὸς ἀνὴρ· κοίλῃν δὲ περὶ στήθεσσι φαρέτρην
 130 καθεβάλετ' ἐξόπιθεν· πολλοὶ δ' ἔντοσθεν δίστοί
 βίγῃλοι, θανάτοιο λαθιφθόγγοιο ἐοτῆρες.
 Πρόσθεν μὲν θάνατόν τ' εἶχον καὶ δάκρυσι μῦρον,
 μέσσοι δὲ ξεστοί, περιμήχεις, αὐτὰρ ὀπισθεν
 μόρφῃοιο φλεγύας καλυπτόμενοι πτερύγεσσιν.
 135 Ἐβλετο δ' ὁμῆριμον ἔγχος ἀκαχμένον αἶθερι χαλκῷ·
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰσθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκε,
 δαιδαλέην, ἀδάμαντος, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
 ἥ τ' αἶρυτο κάρη Ἡρακλῆος θείοιο.
 Χερσὶ γὰρ μὲν σάκος εἶλε παναίολον, οὐδέ τις αὐτὸ
 140 οὔτ' ἐβρῆξε βαλὼν οὔτ' ἔθλασε, θαῦμα ἰδέσθαι.
 Πᾶν μὲν γὰρ κύκλῳ τιτάνῳ λευκῷ τ' ἐλέφαντι
 ἡλέκτρῳ θ' ὑπολαμπές ἔην, χρυσοῦ τε φαινοῦ
 λαμπομένου, κυάνου δὲ διὰ πτύχας ἡλῆλαντο.
 * Ἐν μέσσῳ δὲ δράκοντος ἔην φόβος οὔτι φατειδός,
 145 ἐμπαλιν ὅσοισιν πυρὶ λαμπομένοισι δεδορκώς·
 τοῦ καὶ δδόντων μὲν πλῆτο στόμα λευκὰ θεόντων,
 δεινῶν, ἀπλήτωγ, ἐπὶ δὲ βλοσυροῖο μετώπου
 δεινὴ ἔρις πεπότητο κορύσσουσα κλόνον ἀνδρῶν,
 σχετλίη, ἥ βα νόον τε καὶ ἐκ φρένας αἶνυτο φωτῶν,
 150 οἵτινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς οὔτι φέροισιν.
 Τοῖν καὶ ψυχὰι μὲν χθόνα δύνουσ' Ἀΐδος εἰσω
 αὐτῶν, ὅστέα δὲ σφι περὶ βίνοιο σαπίσης
 Σαιρίου ἀζαλέοιο καλαινῇ πύθεται αἴη.
 Ἐν δὲ Προῶξίς τε Παλιῶξίς τε τέτυκτο,

* Ἐν μέσσῳ δ' ἀδάμαντος ἔην φόβος, οὔτι φατειδός,

Carissime, certo valde pater hominumque Deorumque
 honorat tuum caput et taurinus Neptunus,
 qui Thebarum mœnia tenet tueturque civitatem :
 sicut jam et hunc mortalem validumque magnumque
 tuas in manus adducunt, ut gloriam eximiam auferas.
 Sed age, indue arma Mavortia, ut celerrime
 currus committentes, Martisque nostrumque,
 decertemus, quoniam non-sane intrepidum Jovis filium,
 neque Iphiclidem perterrebit : sed ipsum puto
 fugituro duos filios inculpati Alcidae,
 qui jam ei prope sunt, cupientes belli
 praelium conserere : quæ ipsis multo gratiora sunt epulis.

Sic ait : arrisit autem vis Hercules,
 animo oblectatus : admodum enim ipsi grata dixerat :
 et cum excipiens verbis volucris allocutus est :

Heros, o Iolae, Jovis-alumne, non-jam procul
 pugna aspera. Tu vero quomodo antea fuisti bellicosus,
 ita et nunc magnum equum Arionem nigris-jubis
 quoquo-versum converte, et auxiliare, quomodo poteris.

Sic locutus, ocreas orichalci splendidi,
 Vulcani incluta dona, circum tibias posuit ;
 deinde etiam thoracem pectori induit
 pulchrum, aureum, valde-artificiosum, quem ipsi dederat
 Pallas Minerva, filia Jovis, ubi erat
 primum luctuosa aggressurus certamina.

Posuit autem circa humeros exiti depulsorem ferrum
 fortis vir : cavam autem circa pectora pharetram
 rejecit in-tergum : multæ vero intus erant sagittæ
 horrendæ, mortis vocem-eripientis datrices.
 Ab-anteriori-parte quidem mortem habebant et lacrimis ma-
 debant ;] mediæ autem politæ erant, perlongæ, sed a-tergo
 nigræ aquilæ contextæ pennis.

Corripuit autem validam hastam acutam corusco aere :
 capiti vero in robusto galeam sabrefactam posuit,
 artificiosam, ferream, ad tempora aptatam,
 quæ muniēbat caput Herculis divini.

Manibus quidem clypeum cepit undique-varium : nec quis-
 quameum] perrupisset jaciendo neque comminuisset, mirum
 visu.] Nam totus quidem circum gypso candidoque ebore
 et electro lucidus erat, auroque fulgido
 splendens ; chalybis vero laminæ erant-ductæ.

*) In medio autem Draconis erat terror haudquaquam effabilis,
 retro oculis igne lucentibus spectans :
 hujus etiam dentibus quidem repletum-erat os candide dis-
 positis,] sævis, inaccessis ; supra terribilem autem frontem
 sæva contentio volitabat, parans pugnam virorum,
 tetra, quæ sane mentemque et præcordia eximebat viris,
 quicumque bellum adversus Jovis filium gererent.

Horum et animæ quidem sub terram submerguntur ad-Or-
 cum intro] ipsorum ; ossa autem eorum, circum pelle putre-
 facta,] Sirio torrido, in nigra putrescunt terra.

In eo autem Propulsatioque Rejulsioque factæ-erant ;

* In medio autem e chalybe (factus) erat Timor, haudquaquam
 effabilis, [Id. præfat.]

165 ἐν δ' Ὀμφός τε Φόνος τ' Ἀνδροκτασίη τε δαδῆει.
 Ἐν δ' Ἐρίς, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ἐθύνεον, ἐν δ' ὀλοή Κῆρ
 ἄλλον ζῶν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον αὐτον,
 ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἔλκε ποδοῖν.
 Εἴμα δ' ἔχ' ἀμρ' ὥμοισι δαφροινὸν αἵματι φωτῶν,
 170 δεινὸν δερκομένη καναχῆσι τε βεβρυγῖα.
 Ἐν δ' ὀρίων κερχλαὶ δεινῶν ἔσαν, οὔτι φραιῶν,
 δώδεκα, ταὶ φοβέεσκον ἐπὶ γῆνι φῦλ' ἀνθρώπων,
 οἵτινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς υἱὶ φέροιεν
 τῶν καὶ ὀδόντων μὲν καναχῇ πέλεν εὔτε μάχοιτο
 175 Ἀμφιτρωνιάδης, τὰ δὲ δαίετο θαυματὰ ἔργα·
 στίγματα δ' ὥς ἐπέφαντο ἰδεῖν δαινοῖσι δράκουςι,
 κυάνεοι κατὰ νῶτα, μελάνθησαν δὲ γένει.
 Ἐν δὲ συῶν ἀγέλαι χλούων ἔσαν ἡδὲ λεόντων
 ἐς σφῆας δερκομένων, κοτεόντων θ' ἱεμένων τε.
 180 Τῶν καὶ ἑμυλῆδὸν στίχες ᾗσαν· οὐδέ νυ τοίγε
 οὐδέτεροι τρεῖτην· φρίσσον γε μὲν αὐχένας ἀμρῶ.
 Ἦδη γάρ σπιν ἔκειτο μέγας λῆς, ἀμρὶ δὲ κάπροι
 δοιοί, ἀπουράμενοι ψυχᾶς, κατὰ δὲ σπιν κελαινὸν
 αἶμα· ἀπελείβει· ἔραξ'· οἱ δ', αὐχένας ἐξεριπόντες,
 185 κείατο τεθνηῶτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λέουσι·
 Τοὶ δ' ἔτι μᾶλλον ἐγειρέσθην, κοτέοντε μάχεσθαι,
 ἀμρότεροι, γλοῦνζί τε σύες χαροποί τε λέοντες.
 Ἐν δ' ἦν ἱσμήνη Λαπιθάων αἰχμητῶν
 Καινέα τ' ἀμρὶ ἀνακτα Δρύαντά τε Πειρίθοόν τε
 190 Ὀπλῆα τ' Ἐξάδιόν τε Φάληρόν τε Πρόλοχόν τε
 Μόφον τ' Ἀμπυκίδην, Τιταρήσιον, ὅζον Ἄρτος,
 Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπικέκλον ἀθανάτοισιν
 ἀργύριοι, χρύσεια περὶ χροῖ τεύχε' ἔχοντες.
 Κένταυροι δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἡγερέοντο
 195 ἀμρὶ μέγαν Πετραῖον ἰδ' Ἀσβόλον οἰωνιστὴν
 Ἄρκτον τ' Οὐρειόν τε μελαγχραῖτην τε Μίμαντα
 καὶ δύο Πευκίδας, Περιμήδεά τε Δρύαλόν τε,
 ἀργύριοι, χρυσεᾶς ἐλάτης ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Καὶ τε συναίγδην ὥσαι ζωαὶ περ ἔόντες
 200 ἔγχεσιν ἡδ' ἐλάτης αὐτοσχεδὸν ὀριγνῶντο.
 Ἐν δ' Ἄρειος βλοσυροῖο ποδώκεος ἑστᾶσαν ἵπποι
 χρύσειοι, ἐν δὲ καὶ αὐτὸς ἐναρπύρος οὐλῖος Ἄρης
 αἰχμὴν ἐν χεῖρεσσιν ἔχων, προλέεσσι κελεύων,
 αἵματι φοινικῆς, ὥσαι ζωὸς ἐναρίζων,
 205 δέσφροι ἐπεμθεβιάς περὰ δὲ Δεῖμος τε Φόβος τε
 ἑστᾶσαν ἱέμενοι πόλεμον καταδύμεναι ἀνδρῶν.
 Ἐν δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη Τριτογένεια,
 τῇ ἱκέλη ὥσαι τε μάχην ἐθέλουσα κορύσσειν,
 ἔγχος ἔχουσα· ἐν χερσὶν ἰδὲ χρυσῆν τρυφάλειαν,
 210 αἰγίδα τ' ἀμρ' ὥμοισι· ἐπὶ δ' ὄρχετο φύλοπιν αἰνῆν.
 Ἐν δ' ἦν ἀθανάτων ἱερὸς χορὸς· ἐν δ' ἄρα μίσσῃ
 ἱμερόεν κιθάριζε Διὸς καὶ Λητοῦς υἱὸς
 χρυσείῃ φόρμιγγι· θεῶν δ' ἔδος ἄγνός Ὀλύμπος
 [ἐν δ' ἀγορῇ, περὶ δ' ὀλβος ἀπείριτος ἐστεφάνωτο]
 215 ἀθανάτων ἐν ἀγῶνι· θεὰ δ' ἐξῆρχον αἰοδῆς
 Μοῦσαι Πιερίδες, λιγυρὸν μελομένης εἰκυῖαι.
 Ἐν δὲ λιμὴν εὐορμος ἀμακμακίτοιο θαλάσσης
 κυκλωτερῆς ἐτέτυκτο πανέφθου κασσιτέρου,

in eo Tumultusque Nexque Homicidiumque ardebant.
 In eo Contentio Turbaque furebant, in eo perniciosa Mors,
 alium virum tenens recens-vulneratum, alium illarsum,
 alium mortuum per pugnam trahebat pedibus.
 Vestem autem habebat circum humeros cruentam sanguine
 virorum,] sævum intuens clamoribusque vociferans.
 In eo autem serpentum capita sævorum erant, haudquaquam
 elfabiliū,] duodecim, quæ perterrefaciebant super terram ge-
 nera hominum,] quicumque bellum contra Jovis filium gere-
 rent;] eorum et dentium quidem crepitus erat, quoties pugna-
 bat] Amphitryoniades: hæc autem fulgurabant miranda ope-
 ra:] punctorum vero instar apparebant conspicuæ sævis dra-
 conibus,] (qui erant) cærulei per terga, quorum vero nigrica-
 bant maxillæ.] In eo autem suum greges agrestium erant at-
 que leonum] sese adspicientium, irascentiumque cupien-
 tiumque.] Quorum etiam turmatim ordines incedebant; ne-
 que sane hi] neutri tremebant; horrebant tamen colla utri-
 que.] Jam enim ipsis jacebat magnus leo, circum autem apri
 duo, spoliati anima, deorsumque is niger
 cruor destillabat in-terram: ipsi autem, cervicibus dejectis,
 jacebant mortui sub terribilibus leonibus.
 Ili vero etiam magis excitabantur, incensi ad-pugnandum,
 utrique, agrestesque sues trucesque leones.
 In eo autem erat pugna Lapitharum bellatorum
 Cæneumque circa regem Dryantemque Pirithoumque
 Hopleumque Exadiumque Phalerumque Prolochumque
 Mopsūque Ampyciden, Titaresium, prolem Martis,
 Thesumque Agiden, similem immortalibus:
 (qui erant) argentei, aurea circum corpus arma habentes.
 Centauri autem ex-altera-parte adversi congregabantur
 circum magnam Petrarum atque Asbolum augurem
 Arctumque Huriumque, nigrisque-pilis Mimantem
 et duos Peucidas, Perimedeum Dryalumque,
 argentei, aureas abietes in manibus habentes.
 Atque simul-impetu-facto tanquam (existentes) vivi
 lanceis atque abietibus cominus contendebant.
 In eo autem Martis terribilis celeripedes stabant equi
 aurei, in eo vero etiam ipse spoliator perniciosus Mars,
 hastam in manibus habens, milites exhortans,
 sanguine cruentus, quasi vivos spolians,
 curru insistens: juxta autem Pavorque Terrorque
 stabant cupientes bellum subire virorum.
 In eo autem Jovis filia prædatrix Tritogenia,
 ei similis quasique pugnam volens parare,
 hastam habens in manibus atque auream galeam,
 agidemque circum humeros: ingrediebatur autem prælium
 sævum.] In eo autem erat immortalium sacer chorus; in me-
 dio vero] dulce citharizabat Jovis et Latonæ filius
 aurea lyra: Deorum autem sedes, sanctus Olympus
 [in eo autem forum, circum vero opes immensæ fusæ-erant]
 immortalium in certamine: Deæ autem incipiebant cantum
 Musæ Pierides, acute canentibus similes.
 In eo autem portus appulsu-facilis immensi maris
 rotundus factus-erat purissimo e stanno,

κλυζομένω ἱκελος· πολλοὶ γὰρ μὲν ἄμ' μέσον αὐτοῦ
 210 δελφίνες τῇ καὶ τῇ ἐθύνειον ἰχθυόοντες,
 νηχομένοις ἱκελοι· δοιοὶ δ' ἀναφυσιόωντες
 ἀργύρεοι δελφίνες ἐροίτων ἑλλοπαῖς ἰχθύς.
 Τῶν δ' ὑπο γάλκειοι τρέον ἰχθύες· αὐτὰρ ἐπ' ἀκταῖς
 ἦστο ἀνὴρ ἀλιεύς δεδοκμημένος· εἶχε δὲ χερσὶν
 215 ἰχθύσιν ἀμφίβληστρον, ἀπορρίψοντι ἰοικύς.
 Ἐν δ' ἦν ἠρόκμου Δανάης τέκος, ἱππότης Περσεύς,
 οὗτ' ἄρ' ἐπιφύων σάκιος ποσσὶν οὐθ' ἐκὰς αὐτοῦ,
 θαῦμα μέγα φράσσασθαι, ἐπεὶ οὐδαμῇ ἐστέρηκτο.
 Τῶς γὰρ μιν παλάμῃς τεύξε κλυτὸς Ἀμφιγυγίης
 220 χρύσειον ἀμρὶ δὲ ποσσὶν ἔχε πτερόεντα πέδιλα.
 Ὀμοισιν δ' ὁ μὲν ἀμρὶ μελάνδετον ἄορ ἔκειτο
 γάλκεον ἐκ τελαμωνίος· ὁ δ' ὥστε νόημ' ἐποτᾶτο.
 Πᾶν δὲ μετάρρενον εἶχε κάρη δεινοῖο πελώρου,
 Γοργοῦς ἀμρὶ δὲ μιν κίχισις θέε, θαῦμα ἰδέσθαι,
 225 ἀργυρή· θύσανοι δὲ κατηωρεῖντο φαινοὶ
 χρύσειοι· δεινὴ δὲ περὶ κροτάφοισιν ἀνακτος
 κεῖτ' Αἰδὸς κυνέη νυκτὸς ζόφον αἰὼν ἔχουσα.
 Αὐτὸς δὲ σπεύδοντι καὶ ἐρρίγοντι ἰοικύς
 Περσεύς Δαναΐδης ἐτιτάνετο. Ταὶ δὲ μετ' αὐτὸν
 230 Γοργόνες ἀπλητοὶ τε καὶ οὐ φατὰ ἐρρίοντο,
 ἰέμεναι μαπέειν. Ἐπὶ δὲ χλωροῦ ἀδάμαντος
 βαινουσέων ἵχθεισκε σάκος μεγάλῳ ὀρυμπαγδῷ
 ὀξέα καὶ λιγύως ἐπὶ δὲ ζώνῃσι δράκοντες
 δοιοὶ ἀπλωρεῖντ' ἐπικυρτώνοντε κάρην·
 235 Αἰγυμαζὼν δ' ἄρα τόγχι· μένει δ' ἐχάρασσαν ὀδόντας
 ἄγρια δερκομένω. Ἐπὶ δὲ δεινοῖσι καρήνοισι
 Γοργείας ἰδονεῖτο μέγας φόβος· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
 ἄνδρες ἐμαρνάσθην πολεμήϊα τεύχε' ἔχοντες,
 τοὶ μὲν ὑπὲρ σφετέρης πόλιος σφετέρων τε τοκήων
 240 λοιγὸν ἀμύνοντες, τοὶ δὲ πραΰειν μεμαῶτες.
 Πολλοὶ μὲν κέατο, πλέονες δ' ἐτι δῆριν ἔχοντες
 μάρανθ'· αἱ δὲ γυναῖκες εὐδομήτων ἐπὶ πύργων,
 χαλκείων, ὅζῳ βῶων, κατὰ δ' ἐδρύποντο παρειάς,
 ζωῆσιν ἱκελι, ἔργα κλυτοῦ Ἡρακλείοιο.
 245 Ἄνδρες δ', οἱ πρεσβύτεροι ἦσαν, γῆρας τ' ἐμέγαρπεν,
 ἀθροοὶ ἔκτοσθεν πυλέων ἦσαν, ἂν δὲ θεοῖσι
 χεῖρας ἔχον μακάρεσσι, περὶ σφετέροισι τέκεσσι
 δειδιότες· τοὶ δ' αὖτε μάχην ἔχον· αἱ δὲ μετ' αὐτοῦς
 Κῆρες κυάνεαι, λευκοὺς ἀραβευσαι ὀδόντας,
 250 δεινωτοὶ βλοσυροὶ τε, δαφνοῖοι τ' ἀπλητοὶ τε
 δῆριν ἔχον περὶ πίπτοντων. Πᾶσαι δ' ἄρ' ἔεντο
 αἶμα μέλαν πίεειν· ὃν δὲ πρῶτον μεμάποιεν
 καίμενον ἢ πίπτοντα νεούτατον, ἀμρὶ μὲν αὐτῷ
 βάλλ' ὄνυχας μεγάλους, ψυχὴ δ' Αἰδὸςδε κατεῖεν
 255 Τάρταρον ἐς κρυόνθ'. Αἱ δὲ φρένις εὖτ' ἀρέσαντο
 αἵματος ἀνδρομέου, τὸν μὲν ῥίπτασκον ὀπίσσω,
 ἀψ' δ' ἑμαδὸν καὶ μῶλον ἐθύνειον αὐτὶς ἰοῦσαι.
 Κλωθὸν καὶ Λάχεσις σπινέρεστασαν· ἡ μὲν ὑγῆστων
 Ἄτροπος οὐτὶ πέλεν μαχάλη θεὸς, ἀλλ' ἄρα ἔγχε
 260 τῶν γὰρ μὲν ἀλλάων προφερές τ' ἦν πρεσβυτάτη τε.
 Πᾶσαι δ' ἀμρ' ἐνὶ φωτὶ μάχην ὀριμεῖαν ἔθεντο.
 Δεινὰ δ' ἐς ἀλλήλας δράκον ὀμμάσι θυμήνασσι,

undanti similis : multi vero per medium ipsius
 delphines hac et illac ferebantur piscantes,
 natantibus similes : duo autem flando-excitantes
 argentei delphines natabant mutos pisces.
 Sub his vero aerei trepidabant pisces : at in ripis
 sedebat vir piscator observans ; habebat autem manibus
 piscium rete, projecturo similis.
 In eo autem erat pulchricomae Danaë's filius, eques Perseus,
 neque sane contingens clypeum pedibus, neque procul ab eo,
 miraculum magnum dictu, quoniam nusquam nitebatur.
 Ita enim hunc manibus fecerat inclytus Vulcanus
 aureum ; circum autem pedes habebat alata talaria.
 Et humeros quidem circum nigre-munitum ensen suspensum
 habebat] areum e loro : ipse autem velut cogitatio volabat.
 Totum vero tergum ejus tenebat caput sævi monstri
 Gorgonis : circum autem ipsum pera complectebatur, mirum
 visu,] argentea, simbricque dependebant lucidæ
 auræ : terribilis autem circum tempora regis
 posita-erat Orci galea, noctis caliginem gravem habens.
 Ipse vero fugienti et formidanti similis
 Perseus Danaides protendebatur. At post eum
 Gorgones inaccessible neque effabiles ruchant,
 cupientes apprehendere. In pallido autem chalybe
 euntium resonabat clypeus magno strepitu
 acutum et tinnulum : in zonis autem dracones
 duo dependebant incurvantes capita. /
 Lambabant vero illi, iraque acuebant dentes,
 sævum tuentes. Supra sæva autem capita
 Gorgonum agitabatur magnus terror : sed supra ipsas
 viri pugnabant, bellica arma habentes,
 hi quidem a sua civitate suisque parentibus
 pestem depellentes, illi autem devastare studentes.
 Multi quidem jacebant, plures autem sustinentes pugnam
 dimicabant : mulieres autem bene-constructis in turribus,
 areis, acute clamabant, lacerabantque genas,
 vivis similes, opera Inclyti Vulcani.
 Viri autem, qui seniores erant, et quos senectus arripuerat,
 conferti extra portas erant, sursumque Diis
 manus tendebant beatis, pro suis liberis
 metuentes : illi vero contra pugnam sustinebant : at post ipsos
 Fatales-Deæ nigre candidis crepantes dentibus,
 torvæ terribilesque, cruentæque inaccessibleque
 pugnam sustinebant de cadentibus. Omnes enim cupiebant
 cruorem nigrum bibere : quem vero primum forte-ceperant
 jacentem vel cadentem recens-saurium, ei quidem
 injiciebat una ungues magnos : anima vero ad Orcum de-
 scendebat,] Tartarum in frigidum. Illæ autem animum quum
 satiassent] sanguine humano, hunc hominem quidem abjicie-
 bant post-tergum,] retro autem in tumultum et stragem
 festinabant iterum euntes.] Clotho et Lachesis iis adsta-
 bant ; debiliior quidem] Atropos nequaquam erat, magna Dea :
 sed sane hæc] aliis quidem præstantiorque erat maxima-
 que-natu.] Omnes circa unum virum pugnam acerbam com-
 mittebant :] truculente vero se-mutuo adspiciebant oculis

ἐν δ' ὄνυχας χεῖράς τε θρασεῖας ἰσώσαντο.
 Πάρ δ' Ἀχλὺς εἰστέχει ἐπισφυγερή τε καὶ αἰνή,
 265 γλῶρῃ, αὖσταλέῃ, λιμῷ καταπεπτηῖα,
 γουνοπαγῆς, μακροὶ δ' ὄνυχες χεῖρεσσιν ὑπῆσαν.
 Ἴης ἐκ μὲν ῥινῶν μύξαι ῥέον, ἐκ δὲ παρειῶν
 αἷμα' ἀπείλειβεν ἔραξ· ἡ δ' ἀπληστον σεσφυῖα
 εἰστέχει, πολλὴ δὲ κόνις κατενένοθεν ὤμους,
 270 δάκρυσι μυδαλέῃ. Παρὰ δ' εὐφυγος πόλις ἀνδρῶν
 χρύσειαι δὲ μιν εἶχον ὑπερθυρίοις ἀραρυῖαι
 ἑπτὰ πύλαι· τοὶ δ' ἄνδρες ἐν ἀγλαΐαις τε χοροῖς τε
 τέρψιν ἔχον· τοὶ μὲν γὰρ εὐσώτρου ἐπ' ἀπῆνης
 ἔχοντ' ἀνδρὶ γυναῖκα, πολὺς δ' ὑμέναιος δρώρει·
 275 τῆλε δ' ἀπ' αἰθομένων δαΐδων σέλας εἰλύραζε
 χερσὶν ἐνι δμοῶν. Ταὶ δ' ἀγλαΐη τεθαλυῖαι
 πρόσθ' ἔκον· τοῖσιν δὲ χοροὶ παίζοντες ἔκοντο.
 Ταὶ μὲν ὑπὸ λιγυρῶν συρίγγων ἴσαν αὐδὴν
 ἐξ ἀπαλῶν στομάτων, περὶ δὲ σφισιν ἄγνυτο τῆχῳ.
 280 Οἱ δ' ὑπὸ φορμύγγων ἀναγὼν χορὸν ἱμερόεντα.
 Ἐνθεν δ' αὖθ' ἐτέρωθε νέοι κώμαζον ὑπ' αὐλοῦ,
 τοὶ γὰρ μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' ὀρχηθμῷ καὶ ἀοιδῇ,
 τοὶ γὰρ μὲν αὖ γελῶντες ὑπ' αὐλητῆρι δ' ἕκαστος
 πρόσθ' ἔκον· πᾶσαν δὲ πόλιν θαλαῖα τε χοροὶ τε
 285 ἀγλαΐαι τ' εἶχον. Τοὶ δ' αὖ προπάροιθε πόλης
 νῶθ' ἵππων ἐπιβάντες ἐθύνειον. Οἱ δ' ἀροτῆρες
 ἤρεικον χθόνα διὰν, ἐπιστολάδην δὲ χιτῶνας
 ἱσταλάτ'. Αὐτὰρ ἔην βαθὺ λήϊον· οἷγε μὲν ἤμων
 αἰχμῆς ὀξείῃσι κορυνιόεντα πέτηλα
 290 βριθόμενα σταγύων, ὥσει Δημήτερος ἀκτὴν.
 Οἱ δ' ἄρ' ἐν ἑλλεδανοῖσι δέον καὶ ἐπιτνον ἀλωήν,
 οἱ δ' ἐτρύγων οἶνας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες,
 οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρειν ὑπὸ τρυγητῆρων
 λευκοὺς καὶ μέλανας βότρυας μεγάλων ἀπὸ ὀρχων,
 295 βριθομένων φύλλοισι καὶ ἀργυρέῃσι ἐλίκεσσιν·
 οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρειν. Παρὰ δὲ σφισιν ὄρχος
 χρύσειος ἦν, κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο,
 σείόμενος φύλλοισι καὶ ἀργυρέῃσι κάμαξι,
 [τοὶ γὰρ μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' αὐλητῆρι ἕκαστος]
 300 βριθόμενος σταφυλῆσι μελάνθησάν γε μὲν αἶδε.
 Οἷγε μὲν ἐτράπεον, τοὶ δ' ἤρουν· οἱ δ' ἐμάχοντο
 πύξ τε καὶ ἐλκηδόν. Τοὶ δ' ὠκύποδας λαγὸς ἤρειν
 ἄνδρες θηρευταί, καὶ καρχαρόδοντα κύνας πρό,
 ἱέμενοι μαπέειν, οἱ δ' ἱέμενοι ὑπαλύξαι·
 305 πᾶρ δ' αὐτοῖς ἵππῆες ἔχον πόνον, ἀμφὶ δ' ἀέθλοις
 δῆριν ἔχον καὶ μόχθον. Εὐπλεχέων δ' ἐπὶ δίφρων
 ἡνίοχοι βεβαῶτες ἐφίσταν ὠκείας ἵππους
 ῥυτὰ χαλαίνοντες, τὰ δ' ἐπιχροτέοντα πέτοντο
 ἄρματα κολλήεντ', ἐπὶ δὲ πλεῖναι μέγ' αὐτευν.
 310 Οἱ μὲν ἄρ' αἰδίων εἶχον πόνον, οὐδέ ποτέ σφιν
 νίκη ἐπηνύσθη, ἀλλ' ἀερίστον εἶχον αἶθλον.
 Τοῖσι δὲ καὶ προύκειτο μέγας τρίπος ἐντὸς ἀγῶνος,
 χρύσειος, κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο.
 Ἀμφὶ δ' ἴτυν ῥέον Ὀκεανὸς πλήθοντι ἰοικώς·
 315 πᾶν δὲ συνείχε σάκος πολυδαίδαλον. Οἱ δὲ κατ' αὐτὸν

succensentes,] ungues vero manusque audaces conserebant.
 Juxta autem Tristitia stabat sordaque et misera,
 pallida, arida, fame oppressa,
 rigidis-genibus : longi vero ungues manibus insidebant.
 Hujus quidem ex naribus mucus manabat, ex genis autem
 cruor destillabat in-terram : hac vero immense dentes-strin-
 gens,] stabat, multus autem pulvis inspersus-erat humeris,
 lacrymis madens. Juxta vero turrita urbs hominum :
 aureæ autem eam tenebant superliminaribus adaptata
 septem portæ : homines vero in voluptatibusque choreisque
 oblectationem capiebant : nam alii quidem bene-rotati in
 rheda] ducebant viro uxorem, multusque hymenæus excita-
 batur :] procul autem ab ardentibus facibus fulgor resplende-
 bat] in manibus famularum. Hæ vero venustate florentes
 præbant : illos autem chori saltantes sequebantur.
 Hæ quidem ad canoras fistulas emittebant cantum
 ex teneris oribus, circumque eas frangebatur echo.
 Illi vero ad citharas ducebant chorum amabilem.
 Inde rursum ex-alia-parte juvenes comissabantur ad tibiā,
 alii quidem etiam ludentes inter saltationem et cantum,
 alii vero etiam ridentes : sub tibicine autem singuli
 procedebant : totam vero urbem voluptatesque choreæque
 festivitatesque tenebant. Alii autem rursus extra oppidum
 tergis equorum conscensis currebant. Aratores vero
 proscindebant terram divam, succinctisque tunicis
 cincti-erant : sed erat profunda seges : alii quidem metebant
 mucronibus acutis cauliculata folia,
 gravidas spicis, tamquam Cereris donum.
 Alii autem (in) restibus ligabant et sternebant aream :
 alii vero vindemiabant vinum, falces in manibus habentes :
 alii vero etiam in qualos ferebant a vindemiatoribus
 albos et nigros racemos magnis ex vineis,
 gravidis foliis et argenteis capreolis :
 alii vero etiam in qualos ferebant. Juxtaque illos vinea
 aurea erat, inclyta opera prudentis Vulcani,
 agitata foliis et argenteis perticis,
 [alii quidem etiam ludentes sub tibicine singuli]
 onerata uvis ; nigritabant tamen ipsæ.
 Alii quidem calcabant, alii autem hauriebant ; alii autem di-
 micabant] pugilandoque et luctando : alii vero celeripedes
 lepores venabantur] viri venatores, et asperis-dentibus ca-
 nes-duo ante eos,] cupientes capere, illi vero cupientes ef-
 fugere :] juxta ipsos autem equites habebant laborem, pro-
 que præmiis] certamen habebant et pugnam : bene-contextis
 vero in curribus] aurigæ stantes immittebant veloces equos,
 habenas laxantes, illi autem crepitantes volabant
 currus compacti, et modioli valde resonabant.
 Illi quidem igitur perpetuum habebant laborem, neque un-
 quam [is] victoria expedita-erat, sed anceps habebant cer-
 tamen.] Illis autem etiam propositus-erat magnus tripus in
 stadio,] aureus, inclyta opera prudentis Vulcani.
 Circa vero marginem manabat Oceanus, turgenti similis ;
 totum autem ampiebatur clypeum artificiosissimum. At por

κύκνοι ἀερσιπότεαι μεγάλ' ἤπυνον, οἳ ῥά τε πολλοὶ
 νῆχον ἐπ' ἄκρον ὕδωρ, πὰρ δ' ἰχθύες ἐκλονέοντο.
 Θαῦμα ἰδεῖν καὶ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ, οὗ διὰ βουλὰς
 Ἥφαιστος ποίησε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
 320 ἀρσάμενος παλάμῃσι. Τὸ μὲν Διὸς ἄλκιμος υἱὸς
 πᾶλλον ἐπικρατέως· ἐπὶ δ' ἱππέϊον θόρε δέφρου,
 εἰκελὸς ἀστεροπῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
 κοῦφα βιδάς· τῷ δ' ἡνίοχος κρατερὸς Ἴολαος
 δέφρου ἐπεμβεδαῶς ἰθύνετο καμπύλον ἄρμα.
 325 Ἀγχίμολον δέ σφ' ἤλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 καὶ σφραξ θαρσύνουσα· ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Χαίρετε, Λυγκῆος γενεὴ τηλεκλειτοῖο·
 νῦν δὲ Ζεὺς κράτος ὑμῖν διδοῖ μακάρεσσιν ἀνάσσων,
 Κύκνον τ' ἐξαναρεῖν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
 330 Ἄλλο δέ τοι τι ἔπος ἐρέω, μέγα φέρτατε λαῶν·
 εὖτ' ἂν δὴ Κύκνον γλυκερῆς αἰῶνος ἀμέρῃς,
 τὸν μὲν ἔπειτ' αὐτοῦ λιπέειν καὶ τεύχεα τοιοῦτα,
 αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἄρην ἐπιόντα δοκεύσας,
 ἐνθα καὶ γυμνωθέντα σάκευς ὑπο δαιδαλέοιο
 335 ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃς, ἐνθ' οὐτάμεν ὀξείῃ χαλκῇ·
 ἂψ δ' ἀναχάσασθαι· ἔπειτ' οὐ νύ τοι αἰσιμὸν ἔστιν
 οὐθ' ἱπποὺς ἐλέειν οὔτε κλυτὰ τεύχεα τοιοῦτα.
 Ὡς εἰποῦσα ἔς δέφρον ἐδήσατο διὰ θεάων,
 νίκην ἀθανάτης χερσὶν καὶ κῦδος ἔχουσα,
 340 ἔσσυμένως. Τότε δὲ ῥα διόγνητος Ἴολαος
 σμερδαλέον ἱπποῖσιν ἐκέλετο· τοὶ δ' ὑπ' ὀμοκλήῃς
 ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα κονίοντες πεδίοιο.
 Ἐν γὰρ σπιν μένος ἔχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 αἰγίδ' ἀνασσαίσασα· περιστονάχιζε δὲ γαῖα.
 345 Τοὶ δ' ἄμυδις προγένοντ' ἰκελοὶ πυρὶ τῇ θυέλλῃ,
 Κύκνος θ' ἱππόδαμος καὶ Ἄρης ἀκόρητος αὐτῆς.
 Τῶν ἵπποι μὲν ἔπειθ' ὑπεναντίοι ἀλλήλοισιν
 ὀξεία χρέμισαν, περὶ δὲ σπρίσιν ἄγνυτο ἤχῳ.
 Τὸν πρότερος προέειπε βίη Ἥρακληεῖ·
 350 Κύκνε πέπον, τί νυν νῶϊν ἐπίσχετον ὠκέας ἱπποὺς,
 ἀνδράσιν οἳ τε πόνου καὶ οἰζύος ἱστίες εἰμεν;
 ἀλλὰ παρέξ ἔχε δέφρον εὐξοον ἡδὲ κελεύθου
 εἶχε παρέξ ἰέναι. Τρηχίνα δέ τοι παρελαύνω
 ἐς Κήϋκα ἀνακτα· ὃ γὰρ δυνάμει τε καὶ αἰδοῖ
 355 Τρηχίνος προβέβηκε, σὺ δ' εὖ μάλα οἶσθα καὶ αὐτός·
 τοῦ γὰρ ὀπίσθεις παῖδα Θεμιστονόην κυανῶπιν.
 Ὡ πέπον, οὐ μὲν γάρ τοι Ἄρης θανάτοιο τελευτὴν
 ἀρξέσει, εἰ δὴ νῶϊ συνοισόμεθα πτολεμίζειν.
 Ἦδὲ μὲν τί ἔφημι καὶ ἄλλοτε πειρηθῆναι
 360 ἔγχεος ἡμετέρου, ὅθ' ὑπὲρ Πύλου ἡμαθόεντος
 ἀντίος ἔσθῃ ἐμεῖο, μάχης ἄμοτον μενεαίνων.
 Τρίς μὲν ἐμῇ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἡρέισατο γαίῃ,
 οὐταμένον σάκεος, τὸ δὲ τέτρατον ἤλασα μηρὸν,
 παντὶ μένει σπεύδων, διὰ δὲ μέγα σαρκὸς ἄραξ·
 365 πρηνὴς δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν ἔγχεος ὀρυγῇ.
 Ἐνθα καὶ δὴ λωδητὸς ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη,
 χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσι λιπὼν ἑναρα βροτόεντα.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα Κύκνος εὐμμελής ἐμενοῖνα

ipsam] cygnaltivolantes magnum clangebant, qui sane multi
 natabant in summa aqua, juxta autem pisces lasciviebant.
 Mirum visu etiam Jovi gravitonanti, cujus per consilia
 Vulcanus fecit clypeum magnum validumque
 aptans manibus. Hunc quidem Jovis fortis filius
 vibrabat violenter : in equinum autem insiliit currum,
 similis fulguri patris Jovis ægida-tenentis,
 leviter ingrediens : huic autem auriga, fortis Iolaus,
 bigis insistens regebat curvum currum.

Prope autem his advenit Dea splendidis-oculis Minerva,
 atque ipso confirmans verbis volucris allocuta-est :

Salvete, Lyncei progenies longe inclyti :
 nunc itaque Jupiter robur vobis dat beatis (deis) imperans,
 Cycnumque interficiendi et inclyta arma despoliandi.
 Aliud autem tibi verbum dicam, multo fortissime hominum :
 postquam enim Cycnum dulci vita spoliaveris,
 illum quidem tum ibidem relinque et arma ejus :
 ipse autem homicidam Martem accedentem observans,
 ubi nudatum clypeo (ab) artificioso
 oculis videris, ibi vulnera acuto ferro :
 retro autem te-recipe, quoniam non sane tibi in-fatis est
 neque equos capere, neque inclyta arma illius.

Sic locuta in currum adscendit diva Dearum,
 victoriam immortalibus manibus et gloriam tenens,
 celeriter. Tunc jam igitur Jove-natus Iolaus
 horrendum equos increpuit : hi autem ex adhortatione
 raptim ferebant celerem currum pulverem-cientes per-cam-
 pum.] Nam lis animum addiderat Dea splendidis-oculis Mi-
 nerva,] ægide concussa : circum-ingemiscebat autem tellus.
 Illi autem simul procedebant, similes igni sive procellæ,
 Cycnusque equum-domitor et Mars insatiabilis belli.
 Horum equi quidem deinde obvii sibi-mutuo
 acutum hinnivere, circaque eos resonabat echo.
 Hunc prior alloquebatur vis Herculea :

Cycne ignave, cur jam nobis immittitis veloces equos,
 viris, qui laboris et ærumnæ experti sumus?
 agedum præterage currum bene-politum, atque e-via
 cedo prætergrediendo. Trachinem enim tendo
 ad Ceycem regem : is enim potentiaque et reverentia
 Trachini præest : tu vero satis bene scis etiam ipse :
 ejus enim uxorem-habes filiam Themistonoën nigris-oculis.
 O ignave, non quidem enim tibi neque Mars mortis exitium
 prohibebit, si jam nos congressi-fuerimus ad-pugnandum.
 Jam quidem ipsum aio etiam alias periculum-fecisse·
 hastæ nostræ, quando pro Pyle arenosa
 adversus stetit mihi, pugnam insatiabiliter cupiens.
 Ter quidem mea ab hasta percussus nixus-est terra,
 vulnerato clypeo : quarto autem transadegi femur
 omnibus viribus incumbens, magnumque clypeum perforavi·
 pronus autem in pulveribus humi cecidit hastæ impetu.
 Ibi jam infamis inter immortales fuit,
 manibus sub nostris relictis spoliis cruentis.

Sic dixit : neque tamen Cycnus bene-hastatus volebat,

τῷ ἐπιπειθόμενος ἐγέμεν ἐρυσάριμας ἵππους.
 370 Δὴ τότε ἀπ' εὐπλακίων δέδροιν θόρον αἰψ' ἐπὶ γαῖαν
 παῖς τε Διὸς μεγάλου καὶ Ἐνυαλίῳ ἀνακτος.
 Ἥνιοχοι δ' ἐμπλήν ἔλασαν καλλίτριχας ἵππους·
 τῶν δ' ὑπο στυομένων κινάριζε πόσ' εὐρεῖα γούνα.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλῳ
 380 πέτραι ἀποθρώσκουσιν, ἐπ' ἀλλήλας δὲ πέσσωσι,
 πολλάκι δὲ ὄρυς ὑψίκομοι, πολλάκι δέ τε πεῦκαι
 αἰγίροί τε τανύρριζοι βήγνυνται ὑπ' αὐτῶν
 βίερα κυλινδομένῳ, εἰως πεδίωνδ' ἀφίκωνται,
 ὡς οἱ ἐπ' ἀλλήλοισι πέσον μέγα κεκλήγοντες.
 390 Πᾶσα δὲ Μυρμιδόνων τε πόλις κλειτὴ τ' Ἰκωλὸς,
 Ἄρνη τ' ἡδ' Ἑλικὴ Ἀνθεία τε ποιήσασα
 φωνῇ ὑπ' ἀμροτέρων μεγάλ' ἔχρον· οἱ δ' ἀλκλῆτῳ
 θεσπεσίῳ σύνισαν· μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεὺς,
 καὶ δ' ἀπ' οὐρανόθεν ψιάδας βάλεν αἵματόεσσας,
 400 σῆμα τιβαῖς πολέμοιο ἐπὶ μεγαρσίνῃ παιδί.
 Οἷος δ' ἐν βήσσει ὄρεος χαλεπὸς προῖδέσθαι
 κάπρος χαυλιδῶν φρονέει θυμῷ μαχέσθαι
 ἀνδράσι θηρευτῆς, θήγει δέ τε λευκὸν ὀδόντα
 δογμαθίης, ἀφρὸς δὲ περὶ στόμα μαστιγῶντι
 410 λείδεται, ὅσσοι δὲ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἔϊκτην,
 ὀρθὰς δ' ἐν λογιῇ φρίσσει τρίχας ἀμρὶ τε δειρὴν·
 τῷ ἱκέλῳ Διὸς υἱὸς ἀφ' ἱππείου θόρε δέδροιν.
 Ἥμος δὲ γλοερῷ κυανόπτερος ἔχευε τέττιξ
 ὅζῳ ἐρεζόμενος θέρους ἀνθρώποισιν αἰδεῖν
 420 ἄρχεται, ὅτε πόσις καὶ βρώσις ὄγλος εἴρῃ,
 καὶ τε πανημέριός τε καὶ ἡῆρος γέει αὐδὴν
 ἰδοὶ ἐν αἰνοτάτῳ, ὅποτε χροῶ Σείριος ἄξει·
 (τῆμος δὲ κέγγροισι πέρι γλῶγες τελέθουσι,
 τοῦτε θέρει σπεύρουσιν, ὅτ' ὁμακίαι αἰσθλόνται,
 430 οἷα Διώνυσος ὄωκ' ἀνδράσι χάριμα καὶ ἄχθος,)·
 τὴν ὄρην μάρναντο, πολὺς δ' ὀρυμπαγὸς ὀρώρει.
 [Ὡς δὲ λέντε δῶα ἀμρὶ κταμένης ἐλάφοιο
 ἀλλήλοισι κοτέοντες ἐπὶ σφέας ὀρμήσῃσι,
 δεινὴ δὲ σφ' ἱαχὴ ἀραβὸς ὅτ' ἀμὰ γίγνεται ὀδόντων·]
 440 οἱ δ' ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμφύονυχες, ἀγκυλοχεῖλαι,
 πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μέγαλα κλάζοντε μάχηςθον
 αἰγὸς ὀρεσσιφόμου ἢ ἀγροτέρης ἐλάφοιο,
 πίνος, ἦντ' ἐδάμασσε βαλὼν αἰζήτιος ἀνὴρ
 ἰῶ ἀπὸ νευρῆς, αὐτὸς δ' ἀπαλήσσεται ἄλλῃ,
 450 γούρου αἰδρις ἐὼν, οἱ δ' ὀτραλέως ἐνόησαν,
 ἐσσυμένως δὲ οἱ ἀμρὶ μάχην ὀριμεῖν ἔθεντο,
 ὡς οἱ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
 Ἐνὸς ἦτοι Κύνος μὲν ὑπερμενέος Διὸς υἱὸν
 κτεινόμεναι μεμνῶς· σάκει ἐμβαλε χάλκεον ἔγχος,
 460 οὐδ' ἐβῆξεν γαλκόν· ἔρυτο δὲ δῶρα θεοῖο.
 Ἀμφίτρωνιάδης δὲ, βίη Ἡρακλεῖη,
 μεσσηγὺς κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἔγχεϊ μακρῷ
 αὐχένῳ γυμνωθέντα· θοῶς ὑπένερθε γενείου
 ἔλασ' ἐπιρρατέως· ἀπὸ δ' ἀμρῶ κέρσε τένοντε
 470 ἀνδροτόνος μελὴν· μέγα γὰρ σθένος ἔμπεσε φωτός.
 Ἦριπε δ', ὡς ὅτε τις ὄρυς ἤριπεν, ἢ ὅτε πέτρῃ

huic obtemperans, retinere trahentes-currum equos.
 Jam tunc a leno-compacto curru desilierunt celeriter in ter-
 ram,] filiusque Jovis magni et Enyalii regis.
 Aurigae autem propius egerunt pulchricomos equos :
 illis autem sub irruentibus sonabat pedibus lata terra.
 Ut autem quando ab alto vertice montis magni
 rupes desiliunt, super alias-aliae vero cadunt,
 multaeque quercus alticomae, multaeque et piceae,
 populique radicibus-altis franguntur ab ipsis
 raptim volventibus, donec in-campum perveniant :
 ita illi in se-mutuo ruebant, magnum crepantes.
 Tota autem Myrminidonumque civitas celebrisque solcus,
 Arneque atque Helice Anthaeaque herbosa
 (sub) voce utriusque vaille resonabant : ii autem cum clamore
 mirando congressi-sunt : valde autem intonuit prudens Jopi-
 ter,] deorsumque sane a caelo guttas jecit sanguinolentas,
 signum ponens belli suo magnanimo filio.
 Qualis autem in saltibus montis saevus aspectu
 aper dentibus-exsertis meditatur animo pugnare
 cum-viris venatoribus, acuitque candidum dentem
 incurvatus, spuma autem circa os mandenti
 destillat, oculique ejus igni splendenti similes-sunt,
 erectis autem in dorso horret setis circaque collum :
 huic similis Jovis filius ab equino desiliit curru.
 Quando autem viridi nigris-alis sonora cicada
 ramo insidens aestatem hominibus canere
 incipit, cui potus et cibus secundus ros est,
 atque per-totum-diem et matutina fundit vocem
 aestu in gravissimo, quando cutem Sirius exsiccet :
 (tum jam milio circum aristae nascuntur,
 quod aestate seminant, cum uvae-acerbae variegantur,
 qualia Bacchus dedit hominibus laetitiam et laborem;)·
 ea tempestate pugnabant, magnos autem tumultus excitaba-
 tur. [Ut vero leones duo pro occiso cervo
 sibi-mutuo irati in se-ipsos irruunt,
 saevusque ipsis rugitus strepitusque exoritur dentium :]
 hi autem, sicut vultures incurvis-unguibus, repandis-rostris,
 rupe in excelsa magnum clangentes dimicaverunt
 caprae montivagae gratia aut feræ cervæ,
 pinguis, quam interfecit jaculans juvenis vir
 sagitta e nervo, ipse autem aberravit alibi
 loci ignarus (exsistens) : at illi celeriter animadvertunt,
 rapidoque pro ea pugnam acrem instituunt :
 sic hi clamantes contra se-mutuo irruerunt.
 Ibi sane Cynus quidem potentis Jovis filium
 occidere cupiens, clypeo adegit aream hastam,
 neque perripuit res : defendebant enim dona Dei.
 Amphitryoniades autem, vis Herculeæ,
 inter galeamque et scutum hasta longa
 cervicem nudatam celeriter infra mentum
 percussit violenter; at ambos abscidit nervos
 homicida fraxinus : magnum enim robur inciderat viri.
 Cecidit autem, veluti quum aliqua quercus, aut quum rupes

ἤλιδας, πληγείσα Διὸς φολόεντι κεραυνῷ
 ὡς ἔριπ'· ἀμφὶ δὲ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
 Τὸν μὲν ἔπειτ' εἶπας Διὸς ταλαχάρδιος υἱός,
 415 αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἄρην ἐπιόντα δοχεύσας,
 δεινὸν ὄρῳ ὅσσοισι, λέων ὡς σώματι κύρσας,
 ὅτε μάλ' ἐνδυκέως ῥινὸν κρατεροῖς ὀνύχεσσι
 σχίσσας ὅττι τάχιστα μελίρρονα θυμὸν ἀπηύρα·
 ἐμ' μένεος δ' ἄρα τοῦγε κελαϊνὸν πίμπλαται ἥτορ·
 420 γλαυκίῳ δ' ὅσσοις δεινὸν πλευράς τε καὶ ὤμους
 οὐρῇ μαστιγῶν ποσσὶ γλάρῃ, οὐδὲ τις αὐτὸν
 ἔτλη ἐς ἄντα ἰδὼν σχεδὸν ἔλθειν οὐδὲ μάχεσθαι·
 τοῖος ἄρ' Ἀμφιτρωνιάδης, ἀκόρητος αὐτῆς,
 ἀντίος ἔσται Ἄρης, ἐνὶ φρεσὶ θάρσος ἀέζων,
 425 ἐσσυμένως· ὁ δὲ οἱ σχεδὸν ἤλυθεν ἀγνόμενος κῆρ,
 ἀμρότεροι δ' ἰάχοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
 Ὡς δ' ἐπ' ἀπὸ μεγάλου πέτρῃ πρηδῶνος ὀρούσῃ,
 μακρὰ δ' ἐπιθρώσκουσα κυλίνδεται, ἥ δὲ τε ἡγῆ
 ἔρχεται ἐμμεμαυῖα, πάγος δὲ οἱ ἀντεβόλησεν
 430 ὑψηλός· τῷ δὲ συνενέικεται· ἐνθα μιν ἴσχει
 τόσση δὲ μὲν ἰαχῇ, βριστάρματος οὐλῆος Ἄρης,
 κεκληγὼς ἐπόρουσεν· ὁ δ' ἐμπαπείως ὑπέδεκτο.
 Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κόρη Διὸς αἰγιόχοιο,
 ἀντίῃ ἦλθεν Ἄρης· ἐρεμνὴν αἰγὶδ' ἔχουσα·
 435 δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδοῦσ' ἔπειτα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἄρες, ἐπισχεμένους κρατερόν καὶ χεῖρας ἀάπτους.
 Οὐ γάρ τοι θέμις ἐστὶν ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα εὖσαι
 Ἡρακλέα κτείναντα, Διὸς θραρυκάρδιον υἱόν.
 Ἀλλ' ἄγε παῦε μάχης, μηδ' ἀντίος ἴστασ' ἐμεῖο.
 440 Ὡς ἔφατ'· ἀλλ' οὐ πείθ' Ἄρης· μεγαλήτορα θυμὸν,
 ἀλλὰ μέγα ἰάχων φλογὶ εἴκελα τεύχεα πάλλων
 καρπαλίμως ἐπόρουσε βίῃ Ἡρακλεΐῃ,
 κακτάμεναι μεμαώς· καὶ ῥ' ἐμύχλε χάλκεον ἔγχος
 σπερχνόν, εἴω παιδὸς κοτίων πέρι τεθνηῶτος,
 445 ἐν σάκει μεγάλῳ. Ἀπὸ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ἔγχος ὁρμήν ἔτραπ' ὀρεζμένη ἀπὸ δίφρου.
 Δριμύ δ' Ἄρην ἄχος εἶλεν ἐρυσσάμενος δ' ἄρ' ὅζῳ
 ἔσσυτ' ἐρ' Ἡρακλέα κρατερόρρονα· τὸν δ' ἐπιόντα
 Ἀμφιτρωνιάδης, δεινῆς ἀκόρητος αὐτῆς,
 450 μηρὸν γυμνωθέντα σάκευς ὑπο δαιδαλέοιο
 οὐτάσ' ἐπικρατέως· διὰ δὲ μέγα σαρκὸς ἄραξε
 δοῦρατι νομήσας, ἐπὶ δὲ γῆονι κάθθαλε μέσση.
 Τῷ δὲ Φόβος καὶ Δεῖμος εὐτροχὸν ἄρμα καὶ ἵππους
 ἤλασαν αἰψ' ἐγγύς, καὶ ἀπὸ γῆονος εὐρυοδείης
 455 ἐς δίφρον θῆκαν πολυδαίδαλον· αἶψα δ' ἔπειτα
 ἵππους μαστιγῆν· ἔκοντο δὲ μακρὸν Ὀλύμπον.
 Υἱὸς δ' Ἀλκμήνης καὶ κυδάλιμος Ἴολαος
 Κύκνον συλήσαντες ἀπ' ὤμων τεύχεα καλὰ
 νίσσοντ'· αἶψα δ' ἔπειτα πόλιν Τρηχίνος ἔκοντο
 460 ἵπποις ὠκυπόδεσσιν. Ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ἐξίκετ' Ὀλύμπον τε μέγαν καὶ δώματα πατρός.
 Κύκνον δ' αὖ Κήρυξ θάπτει καὶ λαὸς ἀπείρων,
 οἳ ῥ' ἐγγύς ναιὼν πόλις κλειτοῦ βασιλῆος
 Ἀνθην Μυρμιδόνων τε πόλιν κλειτὴν τ' Ἰωλκὸν

Excelsa, icta Jovis fumanti fulmine :

sic cecidit : circum ipsum autem resonabant arma variata
 are.] Hunc quidem dein reliquit Jovis ærumnosus filius :
 ipse autem homicidam Martem accedentem observans,
 sævum videns oculis, ut leo corpus aliquod forte-nactus,
 qui admodum avide pelle validis unguibus
 dissecta quam celerrime dulcem animam abstulit :
 ferocia autem sane hujus nigrum intumuit cor :
 splendidis-spectans vero oculis sævum costasque et humeros
 cauda flagellans pedibus lœdit, neque quisquam ipsum
 sustinuit ex-adverso adspiciens prope ire, neque pugnare :
 talis igitur Amphitryoniades insatiabilis belli
 adversus stetit Marti in præcordiis audaciam augens,
 celeriter : is autem ipsi prope accessit næsto corde ;
 utrique autem clamantes se-invicem invaserunt.
 Ut autem, quando a magno rupes cacumine præcipitarit,
 longe vero insilienda volvitur, atque cum fragore
 venit irruens, collis autem huic obviis-fuit
 altus : huic iam concucurrit ; ibi is eam retinet :
 tanto ille quidem fremitu, gravans-currum perniciosus Mars,
 vociferans irruit ; ille autem prompte eum excepit.

Ast Minerva, filia Jovis argida-lenentis,

obviam venit Marti, tenebrosam ægidem habens :

sæva autem torve intuens verbis volueribus allocuta-est :

Mars, inhibe animos fortes et manus invictas.

Neque enim tibi fas est inclytis armis spoliare

Herculem occisum, Jovis magnanimum filium.

Sed age, desine pugna, neve adversus sta mihi.

Sic ait : sed non persuasit Martis magnanimi animo ;

sed magnum crepans flammæ similia arma vibrans,

celeriter invasit vim Herculeam,

occidere cupiens : et igitur conjecit aratam hastam

vehementer, sui filii irascens gratia mortui,

in clypeum magnum : at splendidis-oculis Minerva

hastæ impetum avertit, protendens-se a curru.

Acerbus autem Martem dolor cepit : extracto vero gladio

acuto] irruit contra Herculem magnanimum : at hunc acce-

dentem] Amphitryoniades, sævi insatiabilis belli,

femore nudatum clypeo sub artificioso

vulneravit violenter : at valde carnem perscidit

hastâ jaculans, inque terram eum prostravit mediam.

Huic autem Terror et Pavor bene-rotalem currum et equos

adegerunt celeriter propius, et a terra spatiosa

in currum posuerunt artificiosissimum : celeriter autem

deinde] equos flagellabant : venerunt vero in magnum

Olympum.] Filius autem Alcmenæ et gloriosus Iolaus,

Cyeno detractis ab humeris armis pulcris

revertebantur : mox autem exinde ad urbem Trachinis vene-

runt] equis celeripedibus. At splendidis-oculis Minerva

pervenit in Olympumque magnum et domos patris.

Cyenum autem contra Ceyx sepelivit et populus innumerus,

qui prope urbem habitabant inclyti regis

Anthæn Myrmidonumque urbem celebremque Iolcum,

475 Ἄρνην τ' ἠδ' Ἑλίχην· πολλὸς δ' ἠγείρετο λαὸς,
 τιμῶντες Κήρυκα, φίλον μακάρεσσι θεοῖσι.
 Τοῦ δὲ τάφον καὶ σῆμ' αἰδὲς ποίησεν Ἄναυρος,
 ὄμβρῳ χειμερίῳ πλήθων. Τῶς γάρ μιν Ἀπόλλων
 Λητοΐδης ἤνωξ', ὅτι βα κλειτὰς ἑκατόμβας
 480 ὅστις ἄγοι Πυθῶδε βίη σύλασκε δοκεύων.

Arctenque atque Helicen : multus autem congregabatur po-
 pulus,] honorantes Ceycem, carum beatis Diis.
 Illius vero sepulcrum et monumentum invisibile reddidit
 Anaurus,] imbre hiemali inundans. Ita enim eum Apollo
 Latonæ-filius jussit, quoniam (Cycnus), inclytas hecatombas
 quicumque ageret Delphos, eum vi spoliabat insidiatus.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

Μοῦσαι Πιερίθθεν ἀοιδῆσι κλισίουςαι,
 δεῦτε, Δί' ἐννέπετε, σφέτερον πατέρ' ὑμνεῖσθαι·
 ὄντε διὰ βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς ἄρστοί τε φητοί τε
 ῥητοί τ' ἀρρητοί τε, Διὸς μεγαλοιο ἔκχρη.
 5 Ῥέα μὲν γὰρ βριάζει, ῤέα δὲ βριάοντα χαλέπτει,
 ῤεῖα δ' ἀρίζηλον μινύθει καὶ ἀδῆλον αἰεῖται,
 ῤεῖα δὲ τ' ἰθύνει σχολιὸν καὶ ἀγῆνορα κάρρει·
 Ζεὺς ὑψιθεριμέτης, δὲ ὑπέρτατα δώματα ναίει.
 Κλῶθι ἰδὼν αἰῶν τε, δίκη δ' ἰθύνει θέμιστας.
 10 Τύνη, ἐγὼ δὲ κε, Πέρση, ἐτήτυμα μυθησάμεν.

Οὐκ ἄρα μοῦνον ἔην Ἑρίδων γένος, ἀλλ' ἐπὶ γαῖαν
 εἰσι δῶν τὴν μὲν κεν ἐπαινήσειε νόσσεα,
 ἥ δ' ἐπιμωμητὴ· διὰ δ' ἀνδρα θυμὸν ἔχουσιν.
 Ἥ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ εἴριν ὀφέλλει,
 15 σχετλίη· οὗτις τὴν γε φιλεῖ βροτός, ἀλλ' ὅτ' ἀνάγκης
 ἀθανάτων βουλήσιν Ἑριν τιμῶσι βαρεῖαν.
 Τὴν δ' ἑτέραν προτέρην μὲν ἐγένετο Νύξ Ἐρεβεννή,
 θῆκε δὲ μιν Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
 γαίης τ' ἐν ῥίζησι καὶ ἀνδράσι, πολλὸν ἀμείνων·
 20 ἦτε καὶ ἀπάλαμόν περ ὁμῶς ἐπὶ ἔργον ἐγείρει.
 Εἰς ἕτερον γὰρ τίς τε ἰδὼν ἔργοιο χατίζων
 πλούσιον, ὃ σπεύδει μὲν ἀρόμεναι ἢ δὲ φυτεύειν,
 οἶκόν τ' εὖ θέσθαι· ζηλοῖ δὲ τε γείτονα γείτων
 εἰς ἀφρον σπεύδοντ'· ἀγαθὴ δ' Ἑρίς ἔδε βροτοῖσι.
 25 Καὶ κεραμεὺς κεραμεὶ κυττεί καὶ τέκτονι τέκτων,
 καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονέει καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῷ.
 Ὡ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα τειῶ ἐνικάτθες θυμῷ,
 μηδὲ σ' Ἑρίς κακόχαρτος ἀπ' ἔργου θυμὸν ἐρύκοι
 νεῖκε' ὀπιπτεύοντ' ἀγορῆς ἐπακούον ἔοντα.
 30 Ὡρῇ γάρ τ' ὀλίγη πέλειται νεϊκέων τ' ἀγορέων τε
 ᾧτινι μὴ βίος ἔνδον ἐπηγετανὸς κατάκειται
 ἰωραῖος, τὸν γαῖα φέρει, Δημήτερος ἀκτὴν.

Τοῦ κε κορεσσάμενος νεῖκεα καὶ εἴριν ὀφέλλοις
 κτήμασ' ἐπ' ἀλλοτρίοις· σοὶ δ' οὐκέτι δεύτερον ἔσται
 35 ὧδ' ἔρδειν· ἀλλ' αὐτοὶ διακρινώμεθα νεῖκος
 ἰθείησι δίκαις, αἷτ' ἐκ Διὸς εἰσιν ἀρισται.
 Ἥδη μὲν γὰρ κλῆρον ἔδασσάμεθ', ἀλλὰ τε πολλὰ
 ἀρπάζων ἐφόρεις, μέγα κυδαίνων βασιλῆας
 ζωροπάγους, οἳ τήνδε δίκην ἐθέλουσι δικάσσαι.
 40 Νήπιοι, οὐδὲ ἴσασιν ὅσω πλέον ἤμισυ παντός,
 οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδελῷ μέγ' ὄνειαρ.
 Κρύψαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισι.
 Ῥηϊδίως γὰρ κεν καὶ ἐπ' ἡματι ἐργάσσαιτο,
 ὥστε σέ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἔχειν καὶ ἀεργὸν ἔοντα·
 45 αἰψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ καταθεῖο,
 ἔργα βοῶν δ' ἀπόλοιτο καὶ ἡμιόνων ταλαεργῶν.
 Ἀλλὰ Ζεὺς ἐκρυψε χολωσάμενος φρεσὶν ἥσιν,
 ὅτι μιν ἐξαπάτησε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης.

HERODOTUS.

OPERA ET DIES.

Musæ, ex-Pieria carminibus celebrantes,
 adeste, Jovem dicite, vestrum patrem canentes,
 per quem mortales homines pariter obscurique clarique sunt,
 nobilesque ignobilesque, Jovis magni voluntate.
 Nam facile quidem extollit, facile vero elatum deprimit,
 facileque præclarum minuit et obscurum auget,
 facileque corrigit pravum et superbum attenuat
 Jupiter altitonans, qui supremas ædes incolit.
 Audi intuens auscultansque, juste autem rege judicia.
 Agedum, ego vero, Persa, vera dixerim.

Non igitur unum erat Contentionum genus, sed super terram
 sunt duo: alteram quidem probaverit prudens,
 altera vero vituperanda; diversam autem mentem habent.
 Nam hæc quidem bellumque malum et discordiam fovet,
 noxia: nemo hanc sane amat mortalis, sed necessario
 immortalium consiliis Contentionem colunt molestam.
 Alteram vero priorem quidem genuit nox obscura,
 posuit vero eam Saturnius altithronus, in-æthere habitans,
 terræque in radicibus et inter homines, longe meliorem.
 Hæc quamvis inertem tamen ad opus excitat.
 In alium enim quispiam intuens opere vacans
 divitem, ipse festinat quidem arare atque plantare,
 domumque bene instituire: æmulatur enim vicinum vicinus,
 ad divitias contendentem: bona autem Contentio hæc homi-
 nibus.] Et figulus figulo succenset et fabro faber,
 et mendicus mendico invidet et cantor cantori.

O Persa, tu vero hæc tuo repone-in animo:
 neve tibi Contentio malis-gaudens ab opere animum abdu-
 cat,] lites spectanti fori auditori (exsistenti).
 Tempus enim raro litiumque est forique,
 cuiusque non victus domi in-annum repositus-est,
 tempestivus, quem terra fert, Cereris munus.

Hoc satius lites activam moveas
 de facultatibus alienis: tibi vero non-amplius secunda-vice
 licebit] sic facere: sed extemplo dirimamus litem
 rectis judiciis, quæ ex Jove sunt optima.
 Nam jam quidem patrimonium divisimus, aliaque multa
 rapiens auferebas, valde adulans reges
 donivoros, qui hoc jus volunt judicasse.

Stulti, neque sciunt quanto plus dimidium sit toto,
 neque quam in malvaque et asphodelo magna utilitas.
 Absconditum enim habent Dil victum hominibus.
 Facile enim vel uno die acquisivisses,
 ut tu in annum haberes, etiam otiosus (exsistens):
 statim gubernaculum quidem super fumo poneret,
 opera boum vero cessarent et mulorum laboris-patientium.
 Sed Jupiter abscondit iratus animo suo,
 quod ipsum decepit Prometheus versutus.

Τούνεκ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ἐμήσατο κήδεα λυγρά.
 21 Κρύψε δὲ πῦρ· τὸ μὲν αὖτις εὖς παῖς Ἰαπετοῖο
 ἔκλειψ' ἀνθρώποισι Διὸς πάρα μητιόεντος
 ἐν κοίῳ νάρθηκι, λαθὼν Δία τερπικέραυνον.
 Τὸν δὲ γολυσάμενος προσέφη νεφέληγερέτα Ζεὺς·
 Ἰαπετιονίδη, πάντων πέρι μῆδεα εἰδώς,
 22 χαίρεις πῦρ κλέψας καὶ ἐμὰς φρένας ἡπεροπούσας,
 σοὶ τ' αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσιν ἐσσομένοισι·
 τοῖς δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακὸν ὃ κεν ἅπαντες
 τέρπωνται κατὰ θυμὸν ἔον κακὸν ἀμπαγαπῶντες.
 Ὡς ἔφατ'· ἐκ δ' ἐγέλασσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 23 Ἥφαιστον δ' ἐκέλευσε περικλυτὸν ὃ τι τάρχιστα
 γαῖαν ὕδρι φύρειν, ἐν δ' ἀνθρώπου θέμεν αὐδὴν
 καὶ σθένος, ἀθανάταις δὲ θεαῖς εἰς ὅπα εἴσκειν
 παρθενικῆς καλὸν εἶδος, ἐπήρατον· αὐτὰρ Ἀθήνην
 24 ἔργα διδασκῆσαι, πολυδαίδαλον ἱστὸν ὑφαίνειν·
 καὶ χάριν ἀμφιγέαι κεφαλῇ χρυσέην Ἀφροδίτην,
 καὶ πόθον ἀργαλέον καὶ γυιοκόρους μελεδῶνας·
 ἐν δὲ θέμεν κύεόν τε νόον καὶ ἐπίκλοπον ἦθος
 Ἑρμείαν ἥνωγε διάκτορον Ἀργειφόντην.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐπίθοντο Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι.
 25 Αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσε κλυτὸς Ἄμφιγυῆς
 παρθένῳ αἰδοίῃ Ἰκελόν, Κρονίδεω διὰ βουλᾶς·
 ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ἀμφὶ δὲ οἱ Χάριτες τε θεαὶ καὶ πότνια Πειθὺ
 δρυμοὺς χρυσεῖους ἔθεσαν χοροῖ· ἀμφὶ δὲ τήνγε
 26 ὦραι καλλίχομοι στέφον ἀνθεσιν εἰαρινοῖσι·
 [πάντα δέ οἱ χοροῖ κόσμον ἐφήρμωσε Παλλὰς Ἀθήνη.]
 Ἐν δ' ἄρα οἱ στήθεσσι διάκτορος Ἀργειφόντης
 ψεύδεά θ' αἰμυλίους τε λόγους καὶ ἐπίκλοπον ἦθος
 27 ταῦξε Διὸς βουλῇσι βαρυκτύπου· ἐν δ' ἄρα φωνήν
 28 οἷα θεῶν κήρυξ· ὀνόμηνε δὲ τήνδε γυναῖκα
 Πανδώραν, ὅτι πάντες Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 δῶρον ἐδώρησαν, πῆμ' ἀνδράσιν ἀλφειστῆσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἰπὺν ἀμήχανον ἐξετέλεσσαν,
 εἰς Ἐπιμηθέα πέμπε πατὴρ κλυτὸν Ἀργειφόντην
 29 δῶρον ἄγοντα, θεῶν ταχὺν ἄγγελον· οὐδ' Ἐπιμηθεὺς
 ἐφράσαθ', ὅς οἱ εἶπε Προμηθεὺς μήποτε δῶρον
 δέξασθαι πάρ' Ἰδμενός Ὀλυμπίου, ἀλλ' ἀποπέμψειν
 ἐξοπίσω, μή πού τι κακὸν θνητοῖσι γένηται.
 Αὐτὰρ δὲ δεξάμενος, ὅτε δὴ κακὸν εἶχ', ἐνόησε.
 30 Πρὶν μὲν γὰρ ζώεσκον ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων
 νόσφιν ἄτερ τε κακῶν καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνου,
 νούσων τ' ἀργαλέων, αἵ τ' ἀνδράσι κῆρας ἔδωκαν.
 [Λίψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγρησάσκουσι.]
 Ἀλλὰ γυνὴ χεῖρεσσι πίθου μέγα πῶμ' ἀφελούσα
 31 ἐσκέδασ'· ἀνθρώποισι δ' ἐμήσατο κήδεα λυγρά.
 Μοῦνη δ' αὐτόθι Ἑλπίς ἐν ἀβρῆκτοισι δόμοισιν·
 ἐνδον ἔμιμνε πίθου ὑπὸ χειλέσιν, οὐδὲ θύραζε
 ἐξέπτει· πρόσθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθοιο,
 αἰγιόχου βουλῇσι Διὸς νεφέληγερέτα.
 32 Ἄλλα δὲ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάλχεται.
 Πλεῖη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλεῖη δὲ θάλασσα·
 νοῦσοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρῃ ἥδ' ἐπὶ νυκτὶ

Idcirco igitur hominibus machinatus est molestias tristes.

Abscondit vero ignem: hunc quidem rursus egregius filius Japeti! furatus est hominibus dandum Jove a prudenti in cava ferula, fallens Jovem fulmine-gaudentem.

Hunc autem indignatus affatus est nubecogus Jupiter:

Japetionide, prae omnibus consilia sciens, gaudes ignem furatus et meam mentem quod-deceperis, tibi que ipsi magnum exitium et posteris.

Ipsis vero pro igne dabo malum, quo omnes Oblectentur (in) animo, suum malum amore-amplectentes.

Sic ait: risitque pater hominumque Deorumque.

Vulcanum vero jussit inclytum quam celerrime terram aqua miscere, et hominis indere vocem et robur, immortalibus vero Deabus facie assimilare virginis pulcrum speciem, peramabilem: at Minervam opera docere, artificiose telam texere: et gratiam circumfundere capiti auream Venerem, et desiderium grave, et membra-rodentes curas: indere vero impudentem mentem et fallaces mores Mercurium jussit nuntium Argicidam.

Sic dixit: illi autem obtemperarunt Jovi Saturnio regi.

Statim vero ex terra finxit inclytus Vulcanus virgini verecundae similem, Saturnii ex consiliis: cinxit vero et ornavit Dea splendidis-oculis Minerva: circum autem (huic) Charitesque Deae et veneranda Suada monilia aurea posuerunt corpori: circumque eam Horae pulchricomae coronarunt floribus vernis: [omnem vero ejus corpori ornatum adaptavit Pallas Minerva.]

At ipsi in pectore nuntius Argicida mendaciaque blandosque sermones et dolosos mores condidit Jovis consilio graviter-tonantis; ac nomen unposuit Deorum praeco; appellavit autem hanc mulierem Pandoram, quia omnes Olympias domos habentes donum donarunt, detrimentum hominibus inventoribus.

At postquam dolum perniciosum inevitabilem absolvit, ad Epimetheum misit pater inclytum Argicidam munus ferentem, Deorum celerem nuntium: neque Epimetheus] cogitavit, quod ipsi dixisset Prometheus, ne quando munus] acciperet a Jove Olympio, sed remitteret retro, ne forte quidquam mali mortalibus eveniret. Verum ille recepto-co, cum jam malum haberet, sensit.

Prius enim quidem vivebant in terra genera hominum procul absque malis et sine difficili labore, morbisque molestis, qui hominibus mortem dederunt.

[Mox enim in miseria mortales consenescent.]

Sed mulier manibus amphorae magnum operculum cum-dimovisset,] dispersit; hominibus autem paravit curas tristes.

Sola vero illic Spes in illaso domicilio intus mansit dolii sub labris, neque foras evolavit: prius enim injectit operculum dolii, aegida-tenentis consiliis Jovis nubes-cogentis.

Alia vero innumera mala inter homines vagantur.

Plena enim quidem terra est malis, plenum vero mare: morbi autem hominibus interdiu atque noctu

αὐτόματοι φοιτῶσι κακὰ θνητοῖσι φέρουσαι
σιγῇ, ἐπεὶ φωνὴν ἐξείλετο μητίετα Ζεὺς.
106 [Οὕτως οὐτι πη ἔστι Διὸς νόον ἐξαλείψαι.]

Εἰ δ' ἐθέλεις, ἑτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκχορυγῶσω
εὖ καὶ ἐπισταμένους· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
[ὡς ὁμόθεν γεγάασι θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρώποι.]
† Χρῦσεον μὲν πρῶτιστα γένος μερόπων ἀνθρώπων
110 ἀθάνατοι ποίησαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.
Οἱ μὲν ἐπὶ Κρόνου ἦσαν, ὅτ' οὐρανῷ ἐμβασιλεύεν·
ὥστε θεοὶ δ' ἔζων ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,
νόστιν ἄτερ τε πόνων καὶ οἰζύος· οὐδέ τι δειλὸν
— γῆρας ἐπῆν, αἰεὶ δὲ πόδας καὶ χεῖρας ὁμοῖοι
115 τέρποντ' ἐν θαλίῃσι κακῶν ἐκτοσθεν ἀπάντων·
θνησκον δ' ὡς ὑπνῷ δεδμημένοι· ἐσθλὰ δὲ πάντα
τοῖσιν ἔην· καρπὸν δ' ἔφερε ζείδωρος ἄρουρα
αὐτομάτῃ, πολλὸν τε καὶ ἄφρονον· οἱ δ' ἐθέλημοι
ἦσαν· ἐργ' ἐνέμοντο σὺν ἐσθλοῖσιν πολέεσσιν,
120 [ἀφνειοὶ μήλοισι, φίλοι μακάρεσσι θεοῖσι.]
(120) Αὐτὰρ ἐπειδὴ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψεν,
τοὶ μὲν δαίμονές εἰσι Διὸς μεγάλου διὰ βουλᾶς
ἐσθλοὶ, ἐπιχθόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
οἳ βρ' φυλάσσουσιν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα,
125 ἥερα ἐσσάμενοι πάντῃ φοιτῶντες ἐπ' αἶαν,
(125) πλουτοδόται· καὶ τοῦτο γέρας βασιλῆϊον ἔσχον.
† Δεύτερον αὖτε γένος πολὺ χειρότερον μετόπισθεν
ἀργύρεον ποίησαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
χρυσῶ οὔτε φῆν ἀναλίσχον οὔτε νόημα.
130 Ἄλλ' ἑκστὸν μὲν παῖς ἔτεα παρὰ μητέρι κεδνῇ
(130) ἐτρέφετ' ἀτάλλων, μέγα νήπιος, ὃ ἐνὶ οἴκῳ·
ἀλλ' ὅτ' ἂν ἡδύσσειε καὶ ἥδης μέτρον ἔκοιτο,
παυρίδιον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, ἀλγέ' ἔχοντες
ἀφραδίης· ὕβριν γὰρ ἀτάσθαλον οὐκ ἐδύναντο
135 ἀλλήλων ἀπέχειν, οὐδ' ἀθανάτους θεραπεύειν
(135) ἤθελον, οὐδ' ἔρδειν μακάρων ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
ἧ θέμις ἀνθρώποισι κατ' ἤθεα. Τοὺς μὲν ἔπειτα
Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε χολούμενος, οὐνεκα τιμᾶς
οὐκ ἐδίδουν μακάρεσσι θεοῖς οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
140 Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
(140) τοὶ μὲν ὑποχθόνιοι μάκαρες θνητοὶ καλέονται,
δεύτεροι, ἀλλ' ἐμπης τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπηδεῖ. [πῶν
† Ζεὺς δὲ πατὴρ τρίτον ἄλλο γένος μερόπων ἀνθρώ-
— χαλκίον ποίησ', οὐκ ἀργυρέῳ οὐδὲν ὁμοῖον,
145 ἐκ μελιᾶν, δεινὸν τε καὶ ὀμβριμον· οἷσιν Ἄρης
(145) ἔργ' ἐμέλε στονόεντα καὶ ὕβριες· οὐδέ τι σῖτον
ἔσθιον, ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχον κρατερόφρονα θυμὸν,
ἀπλητοὶ· μεγάλη δὲ βίη καὶ χεῖρες ἀπτοὶ
ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.
150 Τοῖς δ' ἦν χαλκία μὲν τεύχεα, χαλκιοὶ δὲ τε οἶκοι,
(150) χαλκῷ δ' εἰργάζοντο· μέλας δ' οὐκ ἔσχε σίδηρος.
Καὶ τοὶ μὲν χεῖρεσσιν ὑπο σφετέρῃσι δαμέντες
βῆσαν ἐς εὐρώεντα δόμον χρυσεῷ Ἀΐδαο,
νύκθυμοι· θάνατος δὲ καὶ ἐκπάγλους περ ἔοντας
155 εἶλε μέλας, λαμπρὸν δ' ἔλιπον φῶς ἡελίοιο.

spontanei ventitant, mala mortalibus ferentes
tacite; nam vocem exemit prudens Jupiter.
[Sic non usquam licet Jovis voluntatem evitare.]

Si autem volueris, alium tibi ego sermonem summam-fa-
ciam] belle ac scienter: tu vero menti infige tuæ:
[quomodo ex-eadem-origine nati-sunt Dii mortalesque homi-
nes.] Aureum quidem primo genus loquentium hominum
immortales fecerunt Olympias domos habentes.
Ii quidem sub Saturno erant, cum in cælo regnaret:
sicut Dii autem viscebant securum animum habentes,
procul absque et laboribus et ærumna: neque misera
senectus aderat, semper vero pedibus ac manibus sibi similes
oblectabantur in conviviis mala extra omnia;
moriebantur autem tamquam somno obruti: bona vero omnia
illis erant; fructumque ferebat fertile arvum
sponte-sua multumque et copiosum: ii vero lubentes
quieti operibus fruebantur cum bonis multis.
[abundantes pomis, cari beatis Diis.]

Verum postquam hoc genus terra abscondit,
ii quidem dæmones sunt, Jovis magni ex consiliis,
boni, in-terra-versantes, custodes mortalium hominum:
qui sane custodiunt et justitiam et prava opera,
aere induti ubique oberrantes per terram,
opum-datores: et hoc munus regionum oblinebant.

Secundum inde genus multo deterius postea
argenteum fecerunt Olympias domos habentes,
aureo neque forma simile, neque ingenio.
Sed centum quidem puer annis apud matrem sedulam
educabatur crescens valde rudis sua in domo:
sed quum pubuisset et pubertatis metam advenisset,
pauillum vivebant ad tempus, dolores habentes
ob-stultitias: injuriam enim temerariam non poterant
a-se-mutuo abstinere, neque immortales colere
volebant, neque sacrificare beatorum sacris in aris,
uti fas est hominibus ex-more. Hos quidem deinde
Jupiter Saturnius abscondit iratus, quia honores
non dabant beatis Diis, qui Olympum habitant.
At postquam et hoc genus terra occultavit,
hi quidem subterranei beati mortales vocantur,
secundi; sed tamen honor etiam hos comitatur.

Jupiter vero pater tertium aliud genus loquentium homi-
num] æneum fecit, omnino argenteo nihil simile,
e fraxinis, violensque et robustum: quibus Martis
opera curæ-erant luctuosa et injuriæ: neque ullum frumen-
tum] edebant, sed adamantis habebant durum animum,
inaccessi: magna autem vis et manus invictæ
ex humeris nascebantur in validis membris.
His autem erant ænes quidem arma, æneæ vero etiam domus;
æneque operabantur: nigrum enim non erat ferrum.
Et hi quidem manibus sub suis domiti
abierunt in putridam domum horribilis Plutonis,
ignobiles: mors autem eos, terribiles quamvis (existentes),
cepit atra, splendidumque liquerunt lumen solis.

- (143) Ἰὺτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψεν,
αὐτὶς ἔτ' ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ πούλυδοτείρη
Ζεὺς Κρονίδης ποίησε, δικαιότερον καὶ ἄρειον,
ἀνδρῶν ἡρώων θεῶν γένος, οἱ καλέονται
150 ἡμίθεοι προτέρη γενεῇ κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
(144) Καὶ τοὺς μὲν πόλεμος τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ
τοὺς μὲν ἐφ' ἐπταπύλῳ Θήβῃ, Καδμηίδι γαίῃ,
ὤλεσε μαρναμένους μῆλων ἐνὶ Οἰδιπόδῳ,
τοὺς δὲ καὶ ἐν νήεσσιν ὑπὲρ μέγα λαῖμα θαλάσσης
155 ἐς Τροίην ἀγαγὼν Ἑλένης ἐνεκ' ἱπποκόμοιο.
(145) Ἐνθ' ἦτοι τοὺς μὲν θανάτου τέλος ἀμφεκάλυψε·
τοῖς δὲ οὐχ' ἀνθρώπων βίον καὶ ἥθε' ὀπάσσεας
Ζεὺς Κρονίδης κατένευσε πατὴρ ἐς πείρατα γαίης,
τελοῦ ἀπ' ἀθανάτων τοῖσιν Κρόνος ἐμβασιλεύει.
170 Καὶ τοὶ μὲν ναίουσιν ἀκχεῖα θυμὸν ἔχοντες
ἐν μακάρων νήεσσι παρ' Ὀκεανὸν βαθυδίνην,
(170) Ὀλβιοὶ ἥρωες, τοῖσιν μελιτῆρα καρπὸν
τρίς ἔτεος θάλλοντα φέρει ζείδωρος ἄρουρα.
Ἰὺχετ' ἔπειτ' ὠρεῖλον ἐγὼ πέμπτοισι μετῆναι
175 ἀνδράσιν, ἀλλ' ἢ πρόσθε θανεῖν ἢ ἔπειτα γενέσθαι.
Νῦν γὰρ δὴ γένος ἐστὶ σιδήρεον· οὐδέ ποτ' ἤμαρ
(175) παύσονται καμάτων καὶ οἰζύος, οὐδέ τι νύκτωρ
φθειρόμενοι χαλεπὴς δὲ θεοὶ δώσουσι μερίμνας·
ἀλλ' ἔμπης καὶ τοῖσι μεμίζεται ἐσθλὰ κακοῖσιν.
180 Ζεὺς δ' ὀλέσει καὶ τοῦτο γένος μερόπων ἀνθρώπων,
εὖτ' ἂν γεινόμενοι πολιοχρόαροι τελέθωσιν.
(180) Οὐδὲ πατὴρ παίδεσσιν ὁμοῖος οὐδέ τι παῖδας,
οὐδέ ξείνος ξεινοδόκῳ καὶ ἐταῖρος ἐταίρῳ,
οὐδέ κασίγνητος φίλος ἔσσεται, ὥς τὸ πάρος περ.
185 Αἶψα δὲ γηράσκοντας ἀτιμῆσουσι τοκῆας·
μέμψονται δ' ἄρα τοὺς χαλεποὺς βάζοντας ἔπεισι,
(185) στέγλιοι, οὐδὲ θεῶν ὅπιν εἰδότες· οὐδέ κιν οἷγε
γηράντεσσι τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτῆρια δοῖεν,
χειροδίκαι· ἕτερος δ' ἑτέρου πόλιν ἐξαλαπάξει.
190 Οὐδέ τις εὐόρκου χάρις ἔσσεται οὔτε δικαίου
οὔτ' ἀγαθοῦ, μᾶλλον δὲ κακῶν βεκτηῖρα καὶ ὕβριν
(190) ἀνέρα τιμῆσωσι· δίκη δ' ἐν χερσὶ, καὶ αἰδώς
οὐκ ἔσται· βλάβη δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρείονα φῶτα
μύθοισι σχολίοις ἐνέπων, ἐπὶ δ' ὄρκον ὁμείται.
195 Ζῆλος δ' ἀνθρώποισιν οἰζυροῖσιν ἄπασιν
δυσκέλαδος, κακόχαρτος ὁμαρτήσῃ, στυγερώπης.

- (195) Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλύμπῳ ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδαίνης
λευκοῖσιν φάρεσσι καλυψαμένῳ χροῖα καλὸν
ἀθανάτων μετὰ φύλον ἵτην προλιπόντ' ἀνθρώπους
200 Αἰδώς καὶ Νέμεσις· τὰ δὲ λείψεται ἄλγεα λυγρὰ
θνητοῖς ἀνθρώποισι· κακῶ δ' οὐκ ἔσσεται ἄλκη.

- (200) Νῦν δ' αἶνον βασιλεύουσιν ἐρέω φρονέουσιν αὐτοῖς.
Ὡδ' ἱρηῇ προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον,
ὕψι μάλ' ἐν νεφέεσσι φέρων ὀνύχεσσι μεμαρπύως·
205 ἡ δ' ἑλὼν γυμπατοῖσι πεπαρμένῃ ἀμφ' ὀνύχεσσι
μύρετο· τὴν δ' ὄγ' ἐπικρατέως πρὸς μῦθον ἔειπε·
(205) Δαιμόνιη, τί λέληχας; ἔχει νῦν σε πολλὸν ἀραίῳν·

Sed postquam et hoc genus terra operuit,
rursum etiam aliud quartum super terram multorum-africem
Jupiter Saturnius fecit, justius et melius,
virorum heroum divinum genus, qui vocantur
semidei priore ætate per immensam terram.
Et hos quidem bellumque malum et pugna gravis,
alios quidem ad septiportes Thebas, Cadmea in terra,
perdidit pugnantes propter oves (Edipodæ);
alios vero etiam in navibus trans magnam latitudinem maris
ad Trojam ducens Helenæ gratia pulchricornæ.
Ibi sane eos quidem mortis exitum occultavit:
iis autem seorsum ab-hominibus vitam et sedem tribuens
Jupiter Saturnius constituit pater ad fines terræ
procul ab immortalibus: horum Saturnus rex-est.
Et ii quidem habitant securum animum habentes
in beatorum insulis juxta Oceanum vorticosum,
felices heroes, quibus mellitum fructum
ter quotannis florentem fert secundus ager.

Utinam non jam debuisssem ego quintis interesse
hominibus, sed aut prius mori, aut postea nasci!
Nunc enim jam genus est ferreum: neque unquam interdia
cessabunt a-labore et miseria, neque noctu,
corrupti: graves vero Dii dabunt curas.
Sed tamen et hisce admiscebuntur bona malis.
Jupiter autem perdet etiam hoc genus loquentium hominum,
postquam nati cani-circum-tempora facti-fuerint.
Neque pater liberis concordans, neque liberi patri,
neque hospes hospitii, neque amicus amico,
neque frater carus erit, ut antehac certe.
Celeriter vero senescentes dehonestabunt parentes;
incusabunt autem sane hos molestis alloquentes verbis,
impii, neque Deorum vindictam scientes: neque hi
senibus parentibus educationis-præmia reddent,
violenti: alter autem alterius civitatem diripiet.
Neque ulla pii gratia erit, neque justii,
neque boni; magis vero maleficum et injurium
virum honorabunt: justitia autem in manibus, et pudor
non erit: lardetque malus meliorem virum,
verbis pravis alloquens, perjurium vero jurabit.
Livor autem homines miseros omnes
maledicus, malis-gaudens comitabitur in viso-vultu.

Et tum jam ad cælum a terra spatiosa,
candidis vestibibus tectæ corpus pulcrum,
immortalium ad genus iverunt relictis hominibus
Pietas et Nemesis: at relinquentur dolores graves
mortalibus hominibus; contra-malum vero non erit defensio.

Nunc vero fabulam regibus narrabo, sapientibus quamvis
Sic acripiter affatus-est lusciniam varii-gutturis, [ipsis.
admodum alte in nubibus ferens unguibus correptam:
hæc vero misere, curvos fixa circum ungues,
lugebat: eam autem ille imperiose sermone allocutus-est:
Infelix, quid strepis? habet sane te multo fortior:

τῇ δ' εἷς ἢ σ' ἂν ἐγὼ περ ἄγω, καὶ αἰοιδὸν ἐοῦσαν·
δεῖπνον δ', αἶ κ' ἐθέλω, ποιήσομαι, ἢ μεθήσω.

210 Ἀφρων δ' ὅς κ' ἐθέλη πρὸς κρείσσονας ἀντιφερίζειν,
νίκης τε στέρεται πρὸς τ' αἰσχεσιν ἄλγχι πάσχει.

(210) Ὡς ἔφατ' ὠκυπέτης Ἴρηξ, τανυσίπτερος ὄρνις.

Ὡ Πέρση, σὺ δ' ἀκούε δίκης, μηδ' ὕβριν ὀφείλλε·
ὕβρις γάρ τε κακὴ δειλῶ βροτῶν οὐδὲ μὲν ἐσθλὸς

215 ῥηϊδίως φερέμεν δύναται, βαρύνει δέ θ' ἐπ' αὐτῆς,
ἐγκύρσας ἀττησιν· ὁδὸς δ' ἐτέρηφι παρελθεῖν

(215) κρείσσων ἐς τὰ δίκαια· δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἵσχει
ἐς τέλος ἐξελθοῦσα· παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω.

Αὐτίκα γὰρ τρέχει Ὀρκος ἅμα σχολιῇσι δίκῃσιν.

220 [Τῆς δὲ Δίκης βόθος ἐλκομένης ἢ κ' ἄνδρες ἄγωσι
ῥωροφάγοι, σχολιῇς δὲ δίκης κρένωσι θέμιστας.]

(220) Ἢ δ' ἔπεται κλαίονσα πόλιν καὶ ἔθνη λαῶν,
ἔερα ἐσσαμένη, κακὸν ἀνθρώποισι φέρουσα,
οἶτα μιν ἐξελάσσωσι καὶ οὐκ ἰθεῖαν ἐνέμναν.

225 Οἱ δὲ δίκας ξείνοισι καὶ ἐνδύμοισι διδοῦσιν
ἰθείας καὶ μὴ τι παρεκβαίνουσι δίκαιον,

(225) τοῖσι τέθνηε πόλις, λαοὶ δ' ἀνθεῦσιν ἐν αὐτῇ·
εἰρήνη δ' ἀνὰ γῆν κυροσφόρος, οὐδέ ποτ' αὐτοῖς
ἀργαλέον πόλεμον τεκμαίρεται εὐρύσπα Ζεὺς·

230 οὐδέ ποτ' ἰθυόεισσι μετ' ἀνδράσι λιμὸς ὀπηδεῖ,
οὐδ' ἄτῃ, θαλίῃς δὲ μεμηλότα ἔργα νέμονται.

(230) Τοῖσι φέρι μὲν γαῖα πολὺν βίον, οὔρεσι δὲ ὄρυς
ἄκρη μὲν τε φέρι βλαάνους, μέσση δὲ μελίσσας·
εἰροπόκοι δ' οἷες μαλλοῖς καταθεβρίθασιν·

235 τίχτουςιν δὲ γυναῖκες ἐουκότα τέκνα γονεῦσιν·
θάλλουσιν δ' ἀγαθαῖσι διαμπερές οὐδ' ἐπὶ νηῶν

(235) νίσσονται, καρπὸν δὲ φέρι ζεῖδωρος ἄρουρα.

Οἷς δ' ὕβρις τε μέμηλε κακὴ καὶ στέγλια ἔργα,
τοῖς δὲ δίκην Κρονίδης τεκμαίρεται εὐρύσπα Ζεὺς.

240 Πολλάκι καὶ ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἀπὴ-
δστις ἀλιτραίνῃ καὶ ἀτάσθαλα μηχανάται. [Ὑρα,

(240) τοῖσιν δ' οὐρανόθεν μέγ' ἐπήγχε πῆμα Κρονίων,
λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμὸν ἀπορθύνουσιν δὲ λαοί.

Οὐδὲ γυναῖκες τίχτουςιν· μινύθουσι δὲ οἶκοι,

245 Ζηνὸς φραδοσμήνησιν Ὀλυμπίου· ἄλλοτε δ' αὐτὲ
ἢ τῶνγε στρατὸν εὐρὺν ἀπώλεσεν ἢ ὕγε τείχος,

(245) ἢ νέας ἐν πόντῳ Κρονίδης ἀποτίνυται αὐτῶν.

Ὡ βασιλεῖς, ὑμεῖς δὲ καταρράξεσθε καὶ αὐτοὶ
τήνδε δίκην· ἐγγὺς γὰρ ἐν ἀνθρώποισιν ἰόντες

250 ἀθάνατοι φράζονται ὅσοι σχολιῇσι δίκῃσι
ἀλλήλους τρίβουσι θεῶν ὅπιν οὐκ ἀλέγοντες.

(250) Τρεῖς γὰρ μῦριοι εἰσιν ἐπὶ γῆνι πουλυβοτείρῃ
ἀθάνατοι Ζηνὸς φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·

οἱ ῥα φυλάσσουσιν τε δίκας καὶ στέγλια ἔργα,

255 ἔερα ἐσσάμενοι πάντῃ φοιτῶντες ἐπ' αἶαν.

Ἢ δέ τε παρθένος ἐστὶ Δίκη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,

(255) κυδρὴ τ' αἰδοίη τε θεοῖς οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν.

Καί ῥ' ὅπότ' ἂν τίς μιν βλάπτῃ σχολίῳς ὀνοτάζων,
αὐτίκα παρ Διὶ πατρὶ καθεζομένη Κρονίωνι

260 γηρύετ' ἀνθρώπων ἀδίκον νόον, ὅφρ' ἀποτίσῃ

[ὁῆμος ἀτασθαλίας βασιλέων, οἱ λυγρὰ νοεῦντες

hacibus, qua te equidem ducam, licet cantatricem (exsisten-
tem):] carnam vero, si volucro, faciam, aut dimittam.

Imprudens autem, quicumque voluerit cum potentioribus
contendere;] victoriaque privatur, praeterque contumelias

dolores patitur.] Sic ait velociter volans accipiter, latis alis
avis.] O Persa, tu vero audi justitiam, neque injuriam fove:

injuriam enim etiam mala misero est homini; nec quidem dives
facile ferre potest, gravaturque ab ea,

illapsus damnis: via vero aliter perveniendi

melior ad justa: justitia autem injuriam superat

ad finem progressa: passus vero *damna* stultus cognovit.

Cito enim currit iusjurandum una-cum injustis judiciis.

At Justitiae tumultus est tractae, quo viri duxerint

donivori, pravis autem sententiis deciderint jura.

Hae vero sequitur deplorans urbemque et sedes populorum,

aerem induta, malum hominibus adferens,

qui ipsam expellunt, neque justam *partem* distribuunt.

Qui vero jura peregrinis et civibus dant

recta, neque quidquam praetergrediuntur justum,

his floret urbs, populi que florent in ipsa:

pax vero per terram juvenum-astrix, neque unquam illis

molestum bellum decernit late-cernens Jupiter,

neque unquam justos inter homines fames versatur,

neque damnum: in-conviviis autem cura-partis operibus

fruantur.] His quidem fert terra multum victum, in-monti-

bus vero quercus] summa quidem fert glandes, media vero

apes:] lanigeras autem oves velleribus onustas sunt:

pariunt vero mulieres similes liberos parentibus:

florent autem bonis perpetuo: neque in navibus

iter-faciunt; fructum vero fert secundus ager.

Quibus autem injuriaque curae est mala pravaque opera,

iis vindictam Saturnius decernit late-cernens Jupiter.

Saepe etiam universa urbs malo viro detrimentum-repit,

quicumque peccat et iniqua machinatur.

Illis autem caelitus magnum importavit malum Saturnius,

famem simul et pestem: intereunt vero populi;

neque mulieres pariunt; minuuntur autem familiae,

Jovis consiliis Olympii: interdum vero etiam

aut eorum exercitum ingentem perdidit aut idem murum,

aut naves in ponto Saturnius punit ipsorum.

O reges, vos autem considerate etiam ipsi

hanc vindictam: prope enim inter homines versantes

immortales observant, quotquot pravis judiciis

se-mutuo atterunt, Deorum vindictam non curantes.

Ter enim decies-mille sunt in terra multorum-aatrice

immortales Jovis custodes mortalium hominum:

hi igitur custodiunt et justitiam et prava opera,

aere induti, ubique oberrantes per terram.

Ille autem virgo est, Justitia, ex Jove, procreata

augusta-que veneranda-que Diis qui Olympum habent.

Et igitur, cum quis eam lardat impie spernens,

statim apud Jovem patrem considens Saturnium,

refert hominum injustam mentem, ut luat

populus peccata regum, qui perniciose meditantur.

(260) ἄλλη παρκλίνωσι δίκας σκολιῶς ἐνάποντες.]

Ταῦτα φυλασσόμενοι, βασιλεῖς, ἰθύνετε μύθους,
δωροφάγοι, σκολιῶν δὲ δικῶν ἐπὶ πάγῳ λάθεσθε.

265 Οἱ αὐτῷ κακὰ τεύχει ἀνὴρ ἄλλω κακὰ τεύχων,
ἢ δὲ κακὴ βουλὴ τῷ βουλευσάντι κακίστη.

(265) Πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμὸς καὶ πάντα νοήσας
καὶ νῦν τὰδ', αἵ κ' ἐθέλησ', ἐπιδέρκεται, οὐδέ ἐλθέει
οἴην δὴ καὶ τήνδε δίκην πόλις ἐντὸς ἔργει.

270 Νῦν δὲ ἐγὼ μῆτ' αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκαιος
εἶην μῆτ' ἐμὸς υἱός· ἐπεὶ κακὸν ἀνδρὰ δίκαιον

(270) ἔμμεναι, εἰ μείζω γὰρ δίκην ἀδικώτερος ἔξει·
[ἀλλὰ τάγ' οὐπω ἔολπα ταλεῖν Δία τερπικέρανον.]

Ἦ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα μετὰ φρεσὶ βάλλειο σῆσι,
275 καὶ νῦν δίκης ἐπάκουε, βίης δ' ἐπιλήθεο πάμπαν.

Τόνδε γὰρ ἀνθρώποισι νόμον διέταξε Κρονίων·

(275) ἔχθυσί μὲν καὶ θηρσὶ καὶ οἰωνοῖς πιετηνοῖς,
ἔσθειν ἀλλήλους, ἐπεὶ οὐ δίκη ἐστὶν ἐν αὐτοῖς·
ἀνθρώποισι δ' ἔδωκε δίκην, ἢ πολλὸν ἀρίστη

280 γίγνεται. Εἰ γὰρ τίς κ' ἐθέλῃ τὰ δίκαι' ἀγορεύειν
γιγνώσκων, τῷ μὲν τ' ὄλβον διδοῖ εὐρύσπερ Ζεὺς·

(280) δὲ δὲ καὶ μαρτυρίῃσιν ἐκὼν ἐπιόρχον ὁμόσας
ψεύσεται, ἐν δὲ δίκην βλάψας νήχεστον ἀπὸ θεῶν,

τοῦ δὲ τ' ἀμαυροτέρῃ γενεῇ μετόπισθε λελιπτται·
285 ἀνδρὸς δ' εὐόρχου γενεῇ μετόπισθεν ἀμείνων.

Σοὶ δ' ἐγὼ ἐπὶ τῇλ' ἀνέω, μέγα νήπιε Πέρση.
(285) Τὴν μὲν τοι κακότητα καὶ Πλαδὸν ἐστὶν ἐλέσθαι

βριδῶς· λείη μὲν ὁδὸς, μάλα δ' ἐγγύθι ναίει.

Τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρῶτα θεοὶ προπάραιθεν ἔθηκαν
290 αἰθάλατοι· μακρὸς δὲ καὶ ὀρθὸς οἶμος ἐς αὐτὴν

καὶ τρηχὺς τοπρῶτον· ἐπὶ δ' εἰς ἄκρον ἵκηται,
(290) βριδῆι δὲ ἔπειτα πέλει, χαλεπὴ περ ἑοῦσα.

Οὗτος μὲν πανάριστος, δὲ αὐτῷ πάντα νοήσῃ,
φρασσάμενος τὰ κ' ἔπειτα καὶ ἐς τέλος ἔστιν ἀμείνων·

295 ἐσθλὸς δ' αὖ κακείνος, δὲ εὖ εἰπόντι πίθηται·

δὲ δὲ καὶ μῆτ' αὐτὸς νοήσῃ μῆτ' ἄλλου ἀκούων

(295) ἐν θυμῷ βάλλεται, δ' αὖτ' ἀχρήσιος ἀνὴρ.

Ἀλλὰ σὺ γ' ἡμετέρης μεμνημένος αἰὲν ἐρετμῆς
ἐργάζεο, Πέρση, δῖον γένος, ὅφρα σε Λυδὸς

300 ἐχθαίρῃ, φιλήῃ δὲ σ' εὐστέφανος Δημήτηρ,

αἰδοίῃ, βιότου δὲ τέλιν τιμῇ πλησὶ καλῇ.

(300) Αἰμὸς γὰρ τοι πάμπαν ἀεργῷ σύμφορος ἀνδρὶ.

Τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἄνδρες, δὲ κεν ἀεργὸς
ζῶῃ, κηρήνεσσι κοθύροισι εἰκελὸς ὀργῇ,

305 οἷτε μελισσῶν κάματον τρύχουσιν ἀεργοὶ

ἔσθοντες· σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔστω μέτρια κοσμεῖν,

(305) ὅς κ' εἰ τοι ὤραιοι βιότου πλήθωσι καλῇ.

Ἐξ ἔργων δ' ἀνδρὲς πολύμηλοι τ' ἀφνειοὶ τε·
καὶ τ' ἐργαζόμενος πολὺ φιλοτέρως ἀθανάτοισιν

310 ἔσσειε καὶ βροτοῖς· μάλα γὰρ συγγέουσιν ἀεργούς.

Ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδος, ἀεργίη δὲ τ' ὄνειδος.

(310) Εἰ δὲ κεν ἐργάζῃ, τάχ' σε ζηλώσει ἀεργὸς

πλουτεῦντα· πλούτῳ δ' ἀρετὴ καὶ κῶδος ὀπιθεῖ.

Δαίμονι δ' οἷος ἐσθ' αὖτ' ἐργάζεσθαι ἀμείνων·*

315 εἰ κεν ἀπ' ἀλλοτρίων κτεάνων ἀεσίφρονι θυμῷ

alio inflectunt jura prave dicentes.

Hæc observantes reges, corrigite sententias,
donivori, pravorum vero judiciorum prorsus obliviscamini.

Sibi ipsi mala struit vir alii mala struens,
malumque consilium consulenti pessimum.

Omnia videns Jovis oculus et omnia animalivertens
etiam hæc, siquidem vult, inspicit: neque cum laetet,
quale jam hoc quoque judicium urbs intus exerceat.

Nunc jam ego neque ipse inter homines justus
sim, nec meus filius: quoniam malum est virum justum
esse, siquidem majus jus injustior habebit.

[Sed hæc nondum spero perfecturum Jovem fulmine-gauden-
tem.] O Persa, tu vero hæc in animo reponere tuo,

et quidem justitiæ obtempera, violentiæ autem obliviscere
omnino.] Hanc enim hominibus legem imposuit Saturnius:

piscibus quidem et feris et avibus volucribus,
ut devorent se-mutuo, quoniam non justitia est inter eos:

hominibus autem dedit justitiam, quæ multo optima

est. Si enim quis velit justa profiteri

cognoscens, ei opes dat late-videns Jupiter:

qui vero testimoniis volens perjurium jurans

mentietur, justitiamque impediens immedicabiliter læsus-sit,

ejus certe obscurior progenies posthac relicta-est:

viri autem juste-jurantis progenies posthac præstantior.

Tibi vero bona intelligens dicam, valde stulte Persa.

Vitium quidem sane etiam cumulatum est capere

facile: plana quidem via est, valde autem procul habitat.

Virtuti vero sudorem Dii anteposuerunt

Immortales: longa vero et ardua via est ad eam,

et aspera primum: ubi vero ad summum aliquis venerit,

facilis jam deinceps est, quamvis difficilis (existens).

Ille quidem optimus est, qui per-se omnia intellexerit,

cogitans quæcumque dein et ad finem sint meliora.

Bonos vero etiam ille, qui bene monenti paruerit.

Qui vero neque ipse sapit, neque alium audiens

in animo reposuerit, ille contra inutilis vir est.

At tu quidem nostri memor semper præcepti

operare, Persa, diva proles, ut te Fames

oderit, amet autem pulvere-coronata Ceres

veneranda, victuque tuum impleat horreum.

Fames enim semper ignavo comes est viro.

Huic vero Dii indignantur et homines, quicumque otiosus

Vivit, fucis aculeo-carentibus similis indole,

qui apum laborem absumunt otiosi,

vorantes: tibi vero opera gratum esto decentia obire,

ut tibi tempestivo victu impleantur horrea.

Ex laboribus autem viri eradunt pecorusque opulentique:

etiam laborans multo carior immortalibus

eris atque hominibus: valde enim odernunt otiosos.

Labor autem minime dedecus, ignavia autem dedecus est.

Quod si laboraveris, mox te amulabitur otiosus

Ditescentem: divitias vero virtus et gloria comitatur.

Fortuna autem qualis sis, laborare est melius.*

si quidem ab alienis facultatibus stolidum animum

εἰς ἔργον τρέψας μελετᾷς βίου, ὡς σε κελεύω.

(318) Αἰδώς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει,
αἰδώς, ἥ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἢ δ' ὀνίνησιν.

Αἰδώς τοι πρὸς ἀνολβίῃ, θάρσος δὲ πρὸς ὀλβῳ.

320 Χρήματα δ' οὐχ ἄρπακτά· θεόςδοτα πολλὸν ἀμείνω.

Εἰ γάρ τις καὶ χερσὶ βίῃ μέγαν ὀλβον ἔλῃται,

(320) ἢ ὅγ' ἀπὸ γλώσσης λήισσεται, οἷά τε πολλὰ
γίγνεται, εὖ τ' ἂν δὴ κέρδος νόον ἔξαπατήσῃ
ἀνθρώπων, αἰδῶ δέ τ' ἀναιδείῃ κατοπάζῃ.

325 βεῖα δέ μιν μαυροῦσι θεοὶ, μινύθουσι δὲ οἴκοι
ἀνέρι τῷ, παῦρον δέ τ' ἐπὶ χρόνον ὀλβος ὀπηδεῖ.

(325) Ἴσον δ' ὅς θ' ἱκέτην ὅς τε ξείνον κακὸν ἔρξῃ,
ὅς τε κασιγνήτοιο ἐοῦ ἀνὰ δέμνια βεῖνῃ

κρυπταδὴς εὐνῆς ἀλόχου, παρακαίρια βέζων,

(330) ὅς τέ τευ ἄρραδὴς ἀλιταίνεται ὄρρανα τέκνα,

ὅς τε γονῆα γέροντα κακῷ ἐπὶ γήραος οὐδῶι

(330) νεικαίῃ χαλεποῖσι καθ' ἀπτόμενος ἐπέεσσιν.

Τῷ δ' ἦτοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγάζεται, ἐς δὲ τελευτὴν
ἔργων ἀντ' ἀδίκων χαλεπὴν ἐπέθηκεν ἀμοιβήν.

335 Ἀλλὰ σὺ τῶν μὲν πάμπαν ἔργ' ἀεσίφρονα θυμόν.

Καὶ δὴ δύναμιν δ' ἔρδειν ἱέρ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν

(335) ἀγνώως καὶ καθαρῶς, ἐπὶ δ' ἀγλαὰ μηρία καλεῖν·

ἄλλοτε δὲ σπονδῆς θυέσσι τε ἱάσκεισθαι,

ἡμὲν δ' εὐνάξῃ καὶ δ' ἂν φῶς ἱερὸν ἔλθῃ·

340 ὥς κέ τοι Ὀϊσὸν κραδίην καὶ θυμόν ἔχωσιν·

[ὄρρ' ἄλλων ὠνῇ κληρόν, μὴ τὸν τὸν ἄλλος.]

(340) Ἰὸν φιλέοντ' ἐπὶ δαίτα καλεῖν, τὸν δ' ἐχθρόν ἐᾶσαι·

τὸν δὲ μάλιστα καλεῖν ὅστις σέθεν ἐγγύθι ναίει.

εἰ γάρ τοι καὶ χρῆμα' ἐγκώμιον ἄλλο γένοιτο,

345 γείτονες ἄζωστοι ἔκιοι, ζώσαντο δὲ πηοί.

Πῆμα κακὸς γείτων ὄσσοι' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειαρ.

(345) Ἐμμορέ τοι τιμῆς ὅς τ' ἔμμορε γείτονος ἰσθλοῦ.

Οὐδ' ἂν βοῦς ἀπόλοιτ', εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴῃ.

Εὖ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος, εὖ δ' ἀποδοῦναι,

350 αὐτῷ τῷ μέτρῳ, καὶ λῶϊον, αἶ καὶ δύνῃαι,

ὥς ἂν χρῆζων καὶ ἐς ὑστερον ἄρκιον εὖρῃς.

(350) Μὴ κακὰ κερδαίνειν· κακὰ κέρδεα ἴσ' ἄτησιν.

Ἰὸν φιλέοντα φιλεῖν, καὶ τῷ προσιόντι προσεῖναι·

καὶ δόμεν ὅς κεν δῶι, καὶ μὴ δόμεν ὅς κεν μὴ δῶι.

355 Δώτῃ μὲν τις ἔδωκεν, ἀδότη δ' οὔτις ἔδωκεν.

Δῶς ἀγαθὴ, ἄρπαξ δὲ κακὴ, θανάτοιο δότευρα.

(355) Ὃς μὲν γάρ κεν ἀνὴρ ἐθέλων, ὅγε κ' ἂν μέγα δούρῃ·

χαίρει τῷ δώρῳ καὶ τέρπεται δὴ κατὰ θυμόν·

ὅς δέ κεν αὐτὸς ἔλῃται ἀναιδείῃσι πιθήσας,

360 καὶ τε σμικρὸν ἔδῳ, τὸ δ' ἐπάγνωσεν φίλον ἦτορ.

Εἰ γάρ κεν καὶ σμικρὸν ἐπὶ σμικρῷ καταθῇ,

(360) καὶ θαμὰ τοῦτ' ἔρδοις, τάχα κεν μέγα καὶ τὸ γένοιτο.

Ὃς δ' ἐπ' ἔδῳ φέρει, ὃ δ' ἀλύζεται αἰθόπα λιμόν·

οὐδὲ τόγ' εἰν οἴκῳ κατακείμενον ἄνδρα κήδει.

365 Οἴκοι βέλτερον εἶναι, ἐπεὶ βλαβερὸν τὸ θύρηφιν.

Ἐσθλὸν μὲν παρσιόντος ἐλίσθαι, πῆμα δὲ θυμῷ

(365) χρῆζειν ἀπεόντος, ἃ σε φράζεσθαι ἄνωγα.

Ἀρχομένου δὲ πίθου καὶ λήγοντος κορέσασθαι,

μασσόθῃ φείδεσθαι· δειλὴ δ' ἐνὶ πυθμένι φειδῶι.

ad opus convertens curam-habeas victus, sicut te jubeo.

Pudor autem non bonus egenum hominem tenet,

pudor, qui homines valde laedit atque juvat.

Pudor sane cum inopia, audacia vero cum opibus.

Opes autem non rapiende : divinitus-datas multo meliores

Si quis enim e manibus per vim magnas opes ceperit,

aut is lingua praedatus fuerit, qualia multa

Fiunt, quam primum lucrum mentem deceperit

hominum, pudorem vero impudentia expulerit :

facile autem illum obscurant Di, minuuntur vero familiae

viro tali ; exiguumque ad tempus divitiae comitantur.

Pariter vero, et qui supplicem et qui hospitem male tra-

ctaverit ;] quique fratris sui lectum adscenderit

secreti concubitus uxoris, scelerata patrans ;

quique cujuscumque imprudentia fraudat orphanos liberos ;

quique parentem senem misero in senectutis limite

increpuit gravibus incessens verbis :

huic autem certo Jupiter ipse irascitur, ad extremum vero

operibus pro iniquis gravem exhibet talionem.

Verum tu ab-his quidem omnino cohibe stultum animum.

Pro facultate autem facito sacra immortalibus Diis

caste et pure, nitida vero femora adoleto :

alias autem libationibus thuribusque placato,

et quando cubitum-is, et quum lux sacra venerit :

ut tibi benevolum cor et animum habeant ;

[ut aliorum emas agrum, non tuum alius.]

Amicum ad convivium vocato, inimicum vero relinque :

eum autem potissimum vocato, quicumque te prope habitat.

Quotiescumque enim tibi etiam domesticum aliud quid acci-

vicini non-cincti accurrunt, cinguntur autem cognati. [dat,

Dammum malus vicinus, quantum bonus inagnum com-

modum.] Nactus-est sane pretium, quicumque nactus est vi-

cinum bonum.] Neque bos interierit, nisi vicinus malus sit.

Recte quidem metiaris mutans a vicino, recte vero redde,

eadem mensura, et amplius, si quidem possis :

ut indigens etiam in posterum aequum eum invenias.

Ne mala lucra-captes : mala lucra aequalia damnis.

Amantem ama, et succurrenti succurre :

et da ei-qui dederit, neve da ei-qui non dederit.

Datori quidem aliquis dedit, non-danti vero nemo dedit.

Donatio bona, rapina vero mala, mortis datrix.

Quicumque enim quidem vir libens dat, is etiam multum do-

derit.] gaudet donu et delectatur suo in animo.

Qui vero ipse ceperit impudentiae obsecutus

quavis exiguum (exsistens), id tamen rigidat ejus animum.

Siquidem enim et parvum ad parvum posueris,

et frequenter istud feceris, mox magnum et hoc evaserit.

Qui vero ad id-quod-adeat adjicit, is vitabit atram famem.

Neque vero quod domi repositum est hominem cruciat.

Domi melius est esse, quoniam damnosum, quod foris est.

Bonum quidem de-praesenti capere, miseria vero animo,

egere absente : quae te meditari jubeo.

Incipiente autem dolo et desinente saturare

in-medio parco : sera vero in fundo parsimonia.

370 Μισθός δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένος ἄρκιος ἔστω.
Καί τε κασιγνήτῳ γελᾶσας ἐπὶ μάρτυρα θέσθαι·
[370] πίστεις δ' ἄρ τοι δμῶς καὶ ἀπιστίαι ὄλεσαν ἄνδρας.
Μηδὲ γυνή σε νόον πυροστόλος ἐξαπατάτω
αἰμύλα κωτίλλουσα, τήν διφῶσα καλὴν.
375 Ὅς δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὄγε φιλήτησι.
Μουνογενὴς δὲ πᾶσι εἴη πατρώϊον οἶκον
[375] φερβόμεν· ὥς γὰρ πλοῦτος ἀέξεται ἐν μεγάροισι.
Γηραιὸς δὲ θάνοις ἕτερον παῖδ' ἐγκαταλείπων.
Ῥεῖα δέ κεν πλεόνεσσι πόροι Ζεὺς ἀσπετον ὀλβον.
380 Πλείων μὲν πλεόνων μελέτη, μείζων δ' ἐπιθήκη.
[Σοὶ δ' εἰ πλούτου θεμὸς ἐλδεται ἐν φρεσὶν ἦσιν,
[380] ὧδ' ἔρδειν, καὶ ἔργον ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεσθαι.]

Πληϊάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων
ἄρχεσθ' ἀμητοῦ· ἀρότιοι δὲ δυσομενάων.
385 Αἱ δ' ἤτοι νύκτας τε καὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα
κεκρύφονται, αὐτὶς δὲ περιπλομένου ἐνικυτοῦ
[385] φαίνονται ταπρῶτα χαρᾶσσομένοιο σιδήρου.
Οὗτός τοι πεδίων πέλεται νόμος, ὃς τε θαλάσσης
ἐγγυθὶ ναιετάουσ', ὃς τ' ἄγχεα βησσηέντα,
390 πάντου κυμαίνοντος ἀπόπροθι, πύονα χῶρον
ναίουσιν· γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βρωτεῖν,
[390] γυμνὸν δ' ἀμάαν, εἴ γ' ὦρια πάντ' ἐθέλῃσθα***
ἔργα κομίζεσθαι Δημήτερος, ὥς τοι ἕκαστα
ὦρι' ἀέξεται, μή πως τὰ μέγαζε χατίζων
395 πτώσσης ἀλλοτρίους οἴκους, καὶ μηδὲν ἀνύσσης.
Ὡς καὶ νῦν ἐπ' ἔμ' ἦλθες· ἐγὼ δέ τοι οὐκ ἐπιδώσω,
[395] οὐδ' ἐπιμετρήσω· ἐργάζε· νήπιε Πέρση,
ἔργα, τὰτ' ἀνθρώποισι θεοὶ διετεκμήραντο,
μήποτε σὺν παῖδεσσι γυναικὶ τε θυμὸν ἀγεύων
400 ζητεύης βίοντον κατὰ γείτονας, οἳ δ' ἀμελῶσιν.
Δις μὲν γὰρ καὶ τρίς τάχα τεύξεται· ἦν δ' ἔτι λυπηρῆς,
[400] χρήμα μένου πρήξεις, σὺ δ' ἐτώσια πόλλ' ἀγορεύσεις·
ἀχρεῖος δ' ἔσται ἐπέων νομός. Ἀλλὰ σ' ἀνοίγα
φράξεσθαι χρεῖων τε λύσιν λιμῶ τ' ἀλεωρῆν.
405 Οἶκον μὲν πρῶτιστα, γυναικά τε, βοῦν τ' ἀροτῆρα,
[κ-ητήν, οὐ γαμετήν, ἥτις καὶ βοῦσιν ἔποιτο,]
[405] χρήματα δ' εἰν οἴκῳ πάντ' ἄρμενα ποιήσασθαι,
μὴ σὺ μὲν αἰτῆς ἄλλον, ὃ δ' ἀνῆται, σὺ δὲ τητᾷ,
ἢ δ' ὦρη παραμείβηται, μινύθῃ δὲ τε ἔργον.
410 Μηδ' ἀναβάλλεσθαι ἔς τ' αὐρίον ἔς τ' ἐννηνριον·
οὐ γὰρ ἐτωσιοεργὸς ἀνὴρ πύμπλησι καλὴν,
[410] οὐδ' ἀναβαλλόμενος· μελέτη δέ τε ἔργον ὀφέλλει.
Αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄττησι παλαίει. —
Ἥμος δὲ λήγει μένος ὀξέος ἡελίοιο
415 καύματος ἰθαλίμου, μετοπωρινὸν ὀμβρῆσαντος
Ζητὸς ἐρισθενέος, μετὰ δὲ τρέπεται βρότεος χροῖς·
[415] πολλὸν ἐλαφρότερος· δὴ γὰρ τότε Σείριος ἀστήρ
βαῖον ὑπὲρ κεφαλῆς κηριτρεφῶν ἀνθρώπων
έρχεται ἡμάτιος, πλείων δὲ τε νυκτὸς ἐπαυρεῖ·
420 τῆμος ἀδηκτοτάτῃ πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ
ὄλῃ, φύλλα δ' ἔραζε χέει, πτόρθοιό τε λήγει·
[420] τῆμος ἄρ' ὀλοτομεῖν μεμνημένος ὦρια ἔργα.

Merces autem viro amico constituta aequa esto.
Etiam cum-fratre ludens testem adhibeto :
credulitas autem sane pariter ac diffidentia perdiderunt ho-
mines.] Ne vero mulier tibi animum nates-exornans decipiat,
blanda garriens, tuum inquirens domicilium.
Qui enim mulieri confidit, confidit is furibus.
Unicus vero filius sit, paternam domum
qui-servet : ita enim opulentia crescet in aedibus.
Senex autem moriaris, alterum filium relinquens.
Facile vero et pluribus praeberit Jupiter ingentes opes.
Major quidem plurium cura, major autem accessio.
[Tibi vero si opes mens appetit in animo tuo,
sic facito, et operi super opus operare.]

Pleiadibus Atlante-natis exorientibus,
incipie messem ; arationem vero, occidentibus.
Hae autem sane noctesque et dies quadraginta
latent : rursum vero inverso anno
apparent primum ubi-acuitur ferrum.
Haec utique camporum est lex, hisque, qui mare
prope habitant, hisque, qui valles flexuosas,
a-mari fluctuante procul, pinguem regionem
incolunt : nudus serito, nudusque arato,
nudusque metito, si quidem tempestiva omnia voles***
opera tibi-parare Cereris, ut tibi singula
tempestiva crescant, ne quando interim egens
mendices ad alienas domos, et nihil efficias.
Sicut et nunc ad me venisti : ego vero tibi non amplius-dabo,
neque admetiar : operare, stolidè Persa,
operibus, quae hominibus Dii destinarunt :
ne-quando cum liberis uxoreque animo dolens
quaeras victum per vicinos, hi vero negligent.
Bis quidem enim et ter forsitan consequeris : si vero am-
plius molestus-fueris,] rem quidem non facies, tu vero ina-
nia multa dices :] inutilis autem erit verborum copia. Sed te
jubeo] cogitare debitorumque solutionem famisque evitatio-
nem.] Domum quidem primum, feminamque bovemque
aratorem,] [servam non nuptam, quae et boves sequatur :]
utensilia vero domi omnia apta parato :
ne tu quidem petas ab alio, is vero recuset, tuque careas,
tempus autem praetereat, minuaturque etiam opus.
Neve differas in crastinum inque perendinum :
non enim frustra-laborans vir implet horreum,
neque differens : studium vero opus augeat.
Semper autem dilator-operum vir cum-damnis luctatur.
Quum jam desinit vis acuti solis
aestum sudoriferum, per-autumnū pluente
Jove praepotente, mutatur vero humana cutis·
multo agillior : jam enim tunc Sirius stella
paulisper supra caput mortalium hominum
venit interdiu, magis autem nocte fruitur :
tum minime-rosa (vermibus) est caesa ferro
silva, folia autem humi fundit, germinationeque desinit :
tunc igitur lignari memento tempestiva opera.

Ὀλμον μὲν τριπόδην θάμνειν, ὕπαρον δὲ τρίπηχυν,
ἄξονά θ' ἐπταπόδην· μάλα γάρ νύ τοι ἄρμενος οὕτως·
425 εἰ δέ κεν ὀκταπόδην, ἀπὸ καὶ σφῦράν κε τάμοιο.

Τρισπίθαμον δ' ἄψιν τάμνειν δεκαδώρα ἁμαξῇ.

(425) Πολλ' ἐπικαμπύλα κἄλ' φέρειν δὲ γύην, εἴ τ' ἂν εὐ-
εἰς οἶκον, κατ' ὅρος διζήμενος ἢ κατ' ἄρουραν, [ρῆς,
πρίνινον· δε γὰρ βουσίην ἀροῦν ὀχυρώτατός ἐστιν,
430 εἴ τ' ἂν Ἀθηναίης δμῶος, ἐν ἑλύματι πῆξας,
γόμενοι πελάσας προσαρήρεται ἱστοβοῆι.

(430) Δοιὰ δὲ θέσθαι ἄροτρα, πονησάμενος κατὰ οἶκον,
αὐτόγυον καὶ πηκτόν, ἐπεὶ πολλὸν λώϊον οὕτω·
εἰ χ' ἑτερόν γ' ἄξις, ἑτερόν κ' ἐπὶ βουσί βαλοιο.

435 Δάρνης δ' ἢ πετελής ἀκωάτοιο ἱστοβοῆς,

δρυὸς ἑλύμα, γύης πρίνου. Βόες δ' ἐνναετήρῳ

(435) ἄρτενε κεκτῆσθαι, τῶν γὰρ σθένος οὐκ ἀλαπαδόνον,
ἥδε μέτρον ἔχοντες τὴν ἐργάζεσθαι ἀρίστῳ.

Οὐκ ἂν τὴν γ' ἐρίσαντ' ἐν αὐλακὶ κάμ μὲν ἄροτρον

440 ἄξιαν, τὸ δὲ ἔργον ἐτώσιον αὐτὴν λίποιεν.

Τοῖς δ' ἅμα τεσσαρακονταετῆς αἰχῆδος ἔποιτο

(440) ἄρτον δειπνήσας, τετράτρυγον, ὀκτάβλωμον,

δε κ' ἔργου μελετῶν ἰθαῖαν αὐλακ' ἐλαύνει,

ρηκέτι παπταίνων μεθ' ὁμήλικας, ἀλλ' ἐπὶ ἔργῳ

445 θυμὸν ἔχων· τοῦ δ' οὔτι νεώτερος ἄλλος ἀμείνων

σπέρματα δάσσανθαι καὶ ἐπισπορίην ἀλέασθαι.

(445) Κουρότερος γὰρ ἀνὴρ μεθ' ὁμήλικας ἐπτοίηται.

Φράζεσθαι δ', εἴ τ' ἂν γεράνῳ φωνῇ ἐπακούσης

ὑψόθεν ἐκ νεφείων ἐνι κύσει κεκλῆγυις·

450 ἥ τ' ἀρότοιό τε σῆμα φέρει, καὶ χειμάτος ὥρην

δεικνύει ὁμῆρηρός· κραδίην δ' ἔδ' ἀνδρὸς ἀβούττω·

(450) δὴ τότε χορτάζειν ἑλικας βοῦς ἐνδὸν ἐόντας·

[ῥηίδιον γὰρ ἔπος εἰπεῖν βόες εὖ καὶ ἁμαξάν·

ῥηίδιον δ' ἀπανήνασθαι. Πάρα δ' ἔργα βόεσσιν.

455 Φησὶ δ' ἀνὴρ φρένας ἀρνεῖος πῆξασθαι ἁμαξάν,

νήπιος, οὐδὲ τὸ οἶδ'· ἑκατόν δέ τε δοῦραθ' ἁμαξῆς,

(455) τῶν πρόσθεν μελέτην ἐχέμεν οἰκῆτα θέσθαι.]

Εἴ τ' ἂν δὲ πρῶτιστ' ἄροτρος θνητοῖσι φανείη,

δὴ τότε ἐφορμηθῆναι ὁμῶς δμῶές τε καὶ αὐτὸς

460 αὐτὴν καὶ διερῆν ἀρόων ἀρότοιό καθ' ὥρην,

πρῶτ' ἄλλ' ἀπείδων, ἵνα τοι πλήθωσιν ἄρουραι.

(460) Ἐὰρ πολεῖν· θέρεος δὲ νεωμένη οὐ σ' ἀπατήσει.)

Νεῖδον δὲ σπείρειν ἐτι κουφίζουσιν ἄρουραν.

(Νεῖος ἀλεξιάρη παίδων εὐκλήτειρα.)

465 Εὐχεσθαι δὲ Διὶ χθονίῳ, Δημήτερι θ' ἄγνῃ,

ἐκτελέα βρίθειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτῆν,

(465) ἀρχόμενος ταπρῶτ' ἀρότου, εἴ τ' ἂν ἄκρον ἐχέτης

χειρὶ λαβὼν ὄρηκα βοῶν ἐπὶ νῶτον ἵκηται

ἐνδρυσον ἐλκόντων μεσάβῳ. Ὁ δὲ τυτθὸς ὀπίσθεν

470 ὁμῶς ἔχων μακέλην πόνον ὀρνίθεσσιν τιθεῖν,

σπέρμα κατακρύπτων· εὐθυμοσύνη γὰρ ἀρίστη

(470) θνητοῖς ἀνθρώποις, κακοθυμοσύνη δὲ κακίστη.

συσμα] Ὡδέ κεν ἀδροσύνη στάχυες νεύειν ἔραζε,

εἰ τέλος αὐτὸς ὀπίσθεν Ὀλύμπιος ἐσθλὸν ὀπάξει,

475 ἐκ δ' ἀγγείων ἑλάνθας ἀράχνας καὶ σε ἑολπῶ

γυθῆσιν, βιότου αἰετούμενον ἐνδὸν ἐόντος.

Mortarium quidem tripetale seca, pistillum vero tricubitale,
akemque septempedalem : valde enim certe conveniens sic :
si vero octopedalem, inde et malleam secueris.

Trium-palmarum vero rotam secato decem-palmarum plau-
stro.] Multa curva ligna : ferti autem buram, cum invene-
ris] domum, in monte quærens vel in campo,
ilignam : hæc enim bobus ad-arandum firmissima est,
si Minervæ famulus, dentali inficens,
clavis conjungens adaptaverit temoni.

Bina vero facito aratra, fabricans domi,
alterum nativa-bura et alterum compactile : quoniam multo
melius sic :] si alterum quidem fregeris, alterum bobus inje-
ceris.] E-lauro autem vel ulmo minime-vermiculati temones,
e-quercu dentale, bura ex-ilice. Boves vero *duos* novennes
mares comparato (horum enim robur non imbecillum est)
juventutis mensuram habentes : hi ad-laborandum optimi.
Non hi utique dimicantes in sulco quidem aratrum
fregerint, opus vero inutile ibi reliquerint.

Hos autem simul quadragenarius juvenis sequatur,
panem postquam-prandit quadriduum, octo-quadrarum,
qui opus curans rectum sulcum ducat,
non-amplius circumspiciens æquales, sed in opere
animum habens : hoc vero neque junior alius melior
ad-spargendum semina et iteratam-sationem ad-evitandam.
Junior enim vir ad æquales desiderio-trahitur.

Observe vero, cum gruis vocem audieris
alte in nubibus quotannis clagentis :
hæc arationisque signum affert, et hyemis tempus
indicat imbriferæ : cor autem rodit viri lobus-carentis.
Tunc sane pasce camuros boves domi manentes.

[Facile enim est verbum dicere : Par-boum da et plaustrum ;
facile autem recusare : Sunt vero opera bobus. [strum,
Putat autem vir mente nempe dives se fabricaturum plau-
stultus, neque hocce scit : centum enim *sunt* ligna plaustrum,
quorum ante curam habere oportet domum ferendorum.]

Cum vero primum arationis-tempus mortalibus apparuerit,
Jam tunc aggredere, simul servique et ipse,
siccum et humidum arans arationis per tempus,
mano valde festinans, ut tibi impleantur arva.

[Vere vertito ; arstate vero iteratum arrum non te fallit.]

Novalem autem serito adhuc levem agrum.

[Novalis exsecrationum-expultrix, liberorum placatrix.]

Supplica vero Jovi infero, Cererique castæ,
perfecte ut-onerent Cereris sacrum munus,
incipiens primum arationem, cum extremum stivæ
manu capiens stimulum, boum ad terga adtigeris
temonis-cuneum trahentium subjugiis : puer autem a-tergo
sequens] servus tenens ligonem negotium avibus facessat,
semina abscondens. Diligentia enim optima
mortalibus hominibus, negligentia vero pessima.
Sic ubertate spicæ nolaverint ad-terram,
si finem ipse postea Olympius prabuisset, ? / bonum
e vasis autem ejeceris araneas ; et te spero
gavisurum, de-victu sumentem intus reposito.

- (475) Εὐοχθέων δ' ἵξεαι πολὺν ἔαρ, οὐδὲ πρὸς ἄλλους
αὐγάσει· σέο δ' ἄλλος ἀνὴρ κεχρημένος ἔσται.
Εἰ δέ κεν ἡελίοιο τροπῆς ἀρόσῃς χθόνα εἴην,
480 ἤμενος ἀμήσεις, ὀλίγον περὶ χειρὸς ἔργων,
ἀντία δεσμεύων κεκονιμένος, οὐ μάλα χαίρων.
(480) οἴσεις δ' ἐν φορμῇ· πῦροι δὲ σε ἠγέσονται.
[Ἄλλοτε δ' ἄλλοιός τις νῶς αἰγίοχοιο,]
ἀργαλέος δ' ἀνδρείοι κατὰ ἠνῆτοισι νοῆσαι.
485 Εἰ δέ κεν ὅψ' ἀρόσῃς, τόδε κέν τοι φάρμακον εἴη·
ἤμος κόκκυξ κοκκύζει ὄρουδ' ἐν πέταλοις·
(485) τοπρῶτον, τέρπει τε βροτοὺς ἐπ' ἀπείρονα γαίαν·
τῆμος Ζεὺς ὅσι τρίτῳ ἤματι, μηδ' ἀπολήγοι,
μήτ' ἄρ' ὑπερβάλλων βοὸς ὀπλήν μήτ' ἀπολείπων·
490 οὕτω κ' ὀψαρόσῃς πρωτηρότῃ ἰσοφρίξοι.
[Ἐν θυμῷ δ' εὖ πάντα φυλάσσειο· μηδὲ σε λήθοι
(490) μήτ' ἔαρ γιγνόμενον πολὺν μήθ' ὤριος θυμῶς.]
Πάρ δ' ἴθι γάλακτιον θῶκον καὶ ἐπαλέα λίσσῃν
ὥρῃ χειμερίῃ, ὅποτε κρύος ἀνέρα ἔργων
495 ἰσχνάνει, ἐνθα κ' ἄσρκος ἀνὴρ μέγα οἶκον ὀρέλλοι,
μή σε κακοῦ χειμῶνος ἀμυχανὴν καταμάρψῃ
(495) σὺν πενήτῃ, λεπτῇ δὲ παχύν πόδα χειρὶ πιέζῃς.
Πολλὰ δ' ἀεργὸς ἀνὴρ, κενεὴν ἐπὶ ἐλπίδα μένων,
χρηίζων βίοτοιο, κακὰ προελίξατο θυμῷ.
500 [Ἐλπίς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἀνδρᾶ κομίζει,
ἤμενον ἐν λίσσῃ, τῷ μὴ βίος ἄρκιος εἴη.
(500) Δείκνυε δὲ θυμῶσσι, θέρευσ' ἐτι μέσσου ἰόντος,
Οὐκ αἰεὶ θέρος ἔσσειται, ποιεῖσθε καλίας.]
[Μῆνα δὲ Ἀθηναῖονα, κάκ' ἤματα, βουδόρα πάντα,
505 τοῦτον ἀλεύσασθαι, καὶ πηγάδας, αἵτ' ἐπὶ γαίαν
πνεύσαντος Βορέας δυσπραγίης τελέθουσιν,
(505) ὅς τε διὰ Θρήκης ἱπποτρόφου εὐραί πόντῳ
ἐμπνεύσας ὠρίνη· μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη·
πολλὰς δὲ δρυὺς ὑψικόμους ἐλάτας τε παχέας
510 οὔρεος ἐν βήσσει πύλῃ χθονὶ πούλυβοτείρῃ
ἐμπίπτων, καὶ πᾶσα βοῆ τότε νήριτος ὕλη.
(510) Θῆρες δὲ φρίσσουσ', οὐρὰς δ' ὑπὸ μίξ' ἔθεντο,
τῶν καὶ λάχνη δέρμα κατὰσχιν· ἀλλὰ νῦ καὶ τῶν
ψυχρὸς ἐὼν διάσσι δαυσυτέρων περ ἰόντων.
515 Καί τε διὰ βίνοῦ βοὸς ἔρχεται, οὐδέ μιν ἰσχνεῖ·
καί τε δι' αἶγᾶ ἄσσι τανύτριχα· πῶσα δ' οὔτι,
(515) οὐνεκ' ἐπηταναὶ τρίχες αὐτῶν, οὐ διάσιν
ἰς ἀνέμου Βορέου· τροχάλον δὲ γέροντα τίθῃσι.
Καὶ διὰ παρθενικῆς ἀπαλόχροος οὐ διάσιν,
520 ἥτε δόμων ἐντοσθε φίλῃ παρὰ μητέρῃ μένῃ,
οὐπω ἔργ' εἰδυῖα πολυχρύσου Ἀφροδίτης·
(520) εὔτε λοισσαμένη τέρενα χροά καὶ λίπ' ἐλαίῳ
χρισσάμενη μυχίῃ καταλέγεται ἐνδοθὶ οἴκου,
ἤματι χειμερίῳ, ὅτ' ἀνόστειος ἐν πόδα τένδει,
525 ἐν τ' ἀπύρῳ οἴκῳ καὶ ἥθεσι λευγαλείοισιν,
οὐδέ οἱ ἥελιος δείκνυ νομὸν ὁρμηθῆναι·
(525) ἀλλ' ἐπὶ κυανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε
στρωφᾶται, βράδιον δὲ Πανελλήνεσσι φαίνει.
Καὶ τότε δὴ κεραοὶ καὶ νήκεροι ὕληκαῖται·
530 λυγρὸν μυλίσωντες ἀνὰ δόρια βῆσσέντα

Bene-onustus autem pervenies *ad* album ver, neque ad alios
respicies : tui vero alius vir indignus erit.

Si vero sole vertente (*bruma*) divam araveris terram,
sedens metes, paulillum manu comprehendens,
alternatim ligans pulverulentus, non valde gaudens.
Feres autem in sporta : pauci vero te suspicient.

Alias autem alia Jovis mens argida-habentis,
difficilis vero hominibus mortalibus intellecto.
Sin autem sero araveris, id tibi remedium fuerit.

Quando cuculus canit quercus in foliis,
primum, delectatque mortales super immensam terram ;
tunc Jupiter pluatur tertio die, neve desinat,
neque sane excedens bovis ungulam neque deficiens :
ita serus-arator priorem aequavit.

[Animo autem bene omnia serva : neve te lateat
neque ver evadens album, neque tempestivus imber.]

Præterea autem arariam officinam et calidam tabernam,
tempore hiberno, quando frigus virum ab-operibus
arceat, ubi impiger vir valde domum augeat :
ne te malæ hyemis difficultas deprehendat
cum paupertate, macra vero crassum pedem manu premas.
Multa autem ignavus vir, vanam ob spem expectans,
egens victus, mala locutus est ad-animum suum.

[Spes vero non bona indigentem virum fovet,
sedentem in taberna, cui non victus sufficiens sit.
Demonstra autem servis, æstate adhuc media (existente) :
Non semper æstas erit, exstruite casas.]

Mensem vero Lenæonem, malos dies, boves-cruciantes
omnes,] hunc vitale, et glacies, quæ super terram
flante Borea molestæ existunt,
qui per Thraciam equorum-altricem lato mari
inspirans *id* concutit : remugit autem terra et silva :
multas vero quercus alticonas abietesque densas
montis in saltibus dejicit terræ multos-pascenti
irruens, et omnis reboat tunc innumera silva.

Feræ autem horrent, caudasque sub pudenda ponunt,
quarum etiam villis cutis oblecta est : sed sane et has
frigidus cum-sit perflat, villosis-pectoribus licet existentes.
Et per pellem bovis penetrat, neque hæc eum arceat ;
et etiam per capram stat longis-pilis : sed ovium-greges om-
nino,] quia valde-densi villi ipsarum, non perflat
vis venti Boreæ : incurvum vero senem facit.

Etiam per virginem tenelli-corporis non perflat,
quæcumque intra ardes caram apud matrem manet,
nondum opera sciens aureæ Veneris ;
quando lota tenerum corpus et pingui oleo
uncta in-recessu cubat intra domum
die hiberno, quando exossis (*polypus*) suum pedem arrodit,
inque domo sine-igne et in latibulis tristibus,
neque ei sol ostendit pabulum invadendum :
sed super nigrorum hominum populumque urbemque
vertitur, tardius autem Græcis lucet.

Et tunc jam cornuti et non-cornuti silvicolæ
misere manducantes per nemora saluosa

φεύγουσιν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο μέμνηεν,
(530) οἳ σκέπα μαιόμενοι πυκινούς κευθμῶνας ἔχουσι,
καὶ γλάφυ πετρῆεν· τοὶ δὲ τρίποδι βροτοὶ ἴσοι,
οὔτ' ἐπὶ νῶτα ἔαγε, κάρη δ' εἰς οὐδας ὄρᾳται,
535 τῷ [κελοὶ φοιτῶσιν, ἀλευόμενοι νῆρα λευκῇν.]

Καὶ τότε ἔσσεσθαι ἔρυμα χροός, ὥς σε κελεύω,
(540) χλαῖνάν τε μαλακὴν καὶ τεριμῶντα χιτῶνα·
στήμονι δ' ἐν παύρῳ πολλὴν κρόα μηρύσασθαι·
τὴν περιέσσεσθαι, ἵνα τοὶ τρίχες ἀτρεμῶσι,
540 μὴδ' ὀρθαὶ φρίσσωσιν ἀειρόμεναι κατὰ σῶμα.

Ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδιλα βοὸς ἱεὶ καταμένοιο
(545) ἄρμενα δῆτασθαι, πῖλοις ἐντοσθε πυκάσσας.

Πρωτογόνων δ' ἐρίρων, ὅπότ' ἂν χρῶς ὦριον ἔλθῃ,
δέρματα συρῶσθαι νύρῳ βοός, ὅρρ' ἐπὶ νῶτω

545 ὑετοῦ ἀμφιδάλη ἀλέην· κεφαλῇρι δ' ὑπερθεν
πῖλον ἔχειν ἀσκητόν, ἵν' οὐατα μὴ καταδεύῃ·

(548) ψυχρὴ γάρ τ' ἤϊος πέλεται Βορέας πεσόντος,
ἤϊος δ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος

ἀπὸ πυροφόρος τέταται μακάρων ἐπὶ ἔργοις,
550 δεῖτε ἀρυσσάμενος ποταμῶν ἀπὸ ἀναόντων,

ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης ἀρθεὶς ἀνέμοιο θύελλῃ,

(555) ἄλλοτε μὲν θ' εἴ ποτὶ ἔσπερον, ἄλλοτ' ἄγῃσιν,
πυκνὰ Θρηϊκίου Βορέου νέφεα κλονέοντος.

Τὸν φθάμενος, ἔργον τελείας, οἰκόνδε νέεσθαι,
555 μὴποτε σ' οὐρανῶθεν σκοτόεν νέφος ἀμφικαλύψῃ,
χρῶτά τε μυδαλέον θείῃ, κατὰ θ' εἴματα δεύσῃ.

(560) Ἀλλ' ὑπαλεύσασθαι· μείς γάρ χαλεπώτατος οὗτος
χειμέριος, χαλεπὸς προβάτοισι, χαλεπὸς δ' ἀνθρώ-

Τῆμος θῶμισυ βουσὶν, ἐπ' ἀνέρι δὲ πλέον εἶν. [ποῖς.
560 ἀρκαλιῆς· μακρὰ γὰρ ἐπὶ βροθοὶ εὐφρόναι εἰσί.

[Ταῦτα φυλασσόμενος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν
(565) ἴσασθαι νύκτας τε καὶ ἡμέρας, εἰσέκειν αὐτὶς
γῆ, πάντων μήτηρ, καρπὸν σύμμιχτον ἐνείκῃ.]

Εὐτ' ἂν δ' ἐξήκοντα, μετὰ τροπᾶς ἡλείοιο,
565 χειμέρι' ἐκτελέσῃ Ζεὺς ἡμέρας, ὃ ἦν τότε ἀστὴρ

Ἀρκτοῦρος προλιπὼν ἱερὸν ῥόον Ὀκεανοῖο

(568) πρῶτον παμφαίνων ἐπιτέλλεται ἀροκνέφατος.
Τὸν δὲ μετ' ὀρθρογῶν Πανδιονίς ὦρτο χελιδὼν

εἰς φῶς ἀνθρώποισι, ἔσπερον νέον ἱσταμένοιο.
570 Ἴδ' ἂν φθάμενος οἶνας περιταμνέμεν· ὥς γὰρ ἄμεινον.

Ἀλλ' ὅπότ' ἂν φερέοικος ἀπὸ χθονὸς ἀμφοτέρωθεν
(575) Πληιάδας φεύγων, τότε δὴ σκάφος οὐκέτι οἰνέων·
ἀλλ' ἄρπας τε χαρπασέμεναι καὶ θυμῶς ἐγείρειν.

Φεύγειν δὲ σκιερούς θώκους καὶ ἐπ' ἡμῶν κοῖτον
ὄρη ἐν ἀμῆτι, ὅτε τ' ἡλίου χροὸς κάρρει.

Τημοῦτος σπεύδειν, καὶ οἶκαδε καρπὸν ἀγίνειν,
(578) ὀρθρου ἀνιστάμενος, ἵνα τοὶ βίος ἔρχιος εἴῃ.

Ἦώς γάρ τ' ἔργοιο τρίτην ἀπομείρεται αἶσαν.

Ἦώς τοι προσφέρει μὲν ὁδοῦ, προσφέρει δὲ καὶ ἔργου·
580 ἥ τις, ἥ τις φανείσῃ πολέας ἐπέβησε κελεύθου

ἀνθρώπους, πολλοῖσι δ' ἐπὶ ζυγὰ βουσὶ τίθησιν.
(585) Ἦμος δὲ σκολυμός τ' ἀνθεῖ, καὶ ἡχέει τέττιξ

δενδρέων ἐφεζόμενος λιγυρὴν καταχεύει· αἰοδὴν
πυκνὴν ὑπὸ πτερύγων, θέρεος καμπτύουτος ὦρῃ,

fugiant, (et omnibus in animo id curae est,)

ubi tecta quærentes densas latebras habent,

et antrum petrosum : illi vero tripodi (seni) homines similes,

cujus dorsum fractum est, caputque ad terram spectat,

huic similes incedunt, vitantes nivem albam.]

Et tunc indue munimentum corporis, ut te jubeo,

lenamque mollem et talarem tunicam :

stamine vero in paucis multum subtegmen intex.

Hanc circuminduito, ne tibi pili tremant,

neve erecti horreant surgentes per corpus.

Circum vero pedes calceos bovis vi occisi

aptos ligato, pilis intus condensatos.

Primogenitorum vero haedorum, cum frigus tempestivum

tenerit,] pelles consuito nervo bovis, ut super dorsum

pluviae circum-injicias munimentum : in capite vero superne

pileum habeto elaboratum, ne aures humefas :

frigida enim et aurora est Borea cessante :

matutina vero super terram a caelo stellato

nebula frugifera extenditur fortunatorum super operibus :

quæ hauriens fluminibus e perennibus,

alte supra terram sublata venti procella,

interdum quidem etiam pluit ad vespem, interdum vero

descendit] densas Thracio Borea nubes excitante.

Hunc antevertens, opere perfecto, domum redi,

ne quando te caelitus tenebrosa nubes circumtegit

corpusque madidum reddat, vestesque humectet.

Sed evita : mensis enim gravissimus hic

hibernus, gravis pecudibus, gravisque hominibus.

Tunc dimidium Bobus, homini vero plus adsit

cibariorum : longæ enim adjutrices noctes sunt.

[Hæc observans totum in annum

æquato noctesque et dies, donec rursus

terra, omnium mater, fructum omnigenum ferat.]

Quum autem sexaginta, post conversionem Solis (brum-

nam),] hibernos exegerit Jupiter dies, jam sane tunc stella

Arcturus relinquens sacrum ductum Oceani

primum totus-apparens exoritur vespertinus.

Post hunc autem mane-querula Pandionis surgit hirundo

in lucem hominibus, vere recens-ineunte.

Hanc prævertens vites amputato : sic enim melius.

At cum domiporta (rochlea) e terra plantas adscenderit,

Pleiades fugiens, tunc jam circumfossura non-amplius vi-

tium :] sed falcesque acuito et servos excitato.

Fugito vero umbrosas sedes et matutinum somnum,

tempore messis, quando et Sol cutem exsiccat.

Tunc festina et domum fruges congere,

mane surgens, ut tibi victus sufficiens sit.

Aurora enim etiam operis tertiam sortitur partem.

Aurora sane promovel quidem viam, verò etiam promovel

opus :] Aurora, quæ apparens multos ingredi-ferit viam

homines, multis autem juga bobus imponit.

Quum vero scolymosque floret, et canora cicada

arbori insidens stridulum defundit cantum

frequenter sub alis, æstatis laborioso tempore,

585 τῆμος πιόταται τ' αἶγες καὶ οἶνος ἀριστος,
 μαχλόταται δὲ γυναικες, ἀρτυρότατοι δὲ τε ἄνδρες
 (586) εἰσιν, ἐπεὶ κεφαλὴν καὶ γούνατα Σείριος ἀζει,
 αὐχλὸς δὲ τε χρῶς ὑπὸ καύματος. Ἀλλὰ τότε ἤδη
 εἴη πετραίη τε σκιῇ, καὶ βίβλινος οἶνος,
 590 μᾶζά τ' ἀμολγαίη, γάλα τ' αἰγῶν σθεννυμενάων,
 καὶ βοὸς ὑλοφάγοιο κρέας μήπω τετοκυῖης,
 (590) πρωτογόνων τ' ἐρίφων· ἐπὶ δ' αἶθοπα πινέμεν οἶνον,
 ἐν σκιῇ ἐζόμενον, κεκορημένον ἦτορ ἐδώδης,
 ἀντίον ἀκραῖος Ζεφύρου τρέψαντα πρόσωπον,
 595 κρήνης τ' ἀενάου καὶ ἀπορρύτου, ἦτ' ἀθλόωτος,
 τρεῖς ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἰέμεν οἶνου.
 (595) Δμωσὶ δ' ἐποτρύνειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν
 δινέμεν, εὐτ' ἂν πρῶτα φανῇ σθένος Ὀρίωνος,
 χώρῳ ἐν εὐαεὶ καὶ εὐτροχάλει ἐν ἁλώῃ·
 600 μέτρῳ δ' εὖ κομίσασθαι ἐν ἀγγεσιν. Αὐτὰρ ἐπὶν δὴ
 πάντα βίον κατὰθῃσι ἐπάρμενον ἐνδοθι οἴκου,
 (600) [θῆτά τ' αἰκὸν ποιεῖσθαι, καὶ ἀτακτὸν ἐρίθον
 διῆσθαι κέλομαι· γαλεπὴ δ' ὑπόπορτις ἐρίθος]
 καὶ κύνα κερχαρόδοντα κομῆιν μὴ φείδω σίτου·
 605 μὴ ποτέ σ' ἡμερόκοιτος ἀνὴρ ἀπὸ γρήμαθ' ἔληται.
 Χόρτον δ' ἐσκομίσαι καὶ συρρετὸν, ὅρρα τοι εἴη
 (605) βουσί καὶ ἡμιόνοισιν ἐπηετανόν. Αὐτὰρ ἔπειτα
 δμῶας ἀναψύξει φίλα γούνατα καὶ βόε λῦσαι.
 Εὐτ' ἂν δ' Ὀρίων καὶ Σείριος ἐς μέσον ἔλθῃ
 610 οὐρανόν, Ἀρκτοῦρον δ' ἐξίδη βοῶδ' ἀκτύλος Ἥως,
 ὦ Πέρση, τότε πάντας ἀποδρεπε οἴκαδε βότρυς.
 (610) δεῖξαι δ' ἡελίῳ δέχα τ' ἡμῖα καὶ δέχα νύκτας·
 πέντε δὲ συσχιάσαι, ἔκτω δ' εἰς, ἄγχι· ἀρύσσει
 δῶρα Διωνύσου πολυγυθῆος. Αὐτὰρ ἐπὶν δὴ
 615 Πληιάδες ὃ' Ὑάδες τε τό τε σθένος Ὀρίωνος
 δύνωσιν, τότε ἔπειτ' ἀρότου μεμνημένος εἶναι
 (615) ὠραίου· πλειῶν δὲ κατὰ γῆνός ἄρμενος εἴη.

Εἰ δέ σε ναυτιλίας δυσπεμφέλου ἡμερος αἰρεῖ,
 εὐτ' ἂν Πληιάδες σθένος οὐβριμον Ὀρίωνος
 620 φεύγουσαι πίπτωσιν ἐς ἡεροειδέα πόντον,
 ὃῦ τότε παντοίων ἀνέμων θύουσιν ἄῃται·
 (620) καὶ τότε μηκέτι νῆας ἔχειν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
 γῆν δ' ἐργάζεσθαι μεμνημένος, ὥς σε κελεύω.
 Νῆα δ' ἐπ' ἡπείρου ἐρύσαι, πυκάσαι τε λίθοισι
 625 πάντοθεν, ὅρρ' ἵσχυρ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων,
 χεῖμαρον ἐξερύσας, ἵνα μὴ πύθη Διὸς δαίμων.
 (625) Ὅπλα δ' ἐπάρμενα πάντα τιῶ' ἐνικατῆρος οἴκῳ,
 εὐκόσμως στολίσας νῆος περὰ ποντοπόροιο·
 πηδάλιον δ' εὐεργέες ὑπὲρ καπνοῦ κρεμάσασθαι.
 630 Αὐτὸς δ' ὠραῖον μίμνειν πλόν, εἰσὶν ἔλθῃ·
 καὶ τότε νῆα θοὴν ἄλαδ' ἐλκόμεν, ἐν δὲ τε φόρτον
 (630) ἄρμενον ἐντύνασθαι, ἵν' οἴκαδε κέρδος ἄρῃαι,
 ὥσπερ ἐμός τε πατήρ καὶ σὺς, μέγα νῆπι Πέρση,
 πλωίξασθ' ἐν νηυσὶ, βίου κεχρημένος ἐσθλοῦ·
 635 ὅς ποτε καὶ τῇδ' ἦλθε, πολὺν διὰ πόντον ἀνύσας,
 Κύμην Αἰολίδα προλιπὼν, ἐν νηὶ μελαίνῃ·
 (635) οὐκ ἄφενος φεύγων οὐδὲ πλοῦτόν τε καὶ ὄλβον,

tunc pinguiſſimæque capræ et vinum optimum,
 lascivissimæ autem mulieres, imbecillissimi vero etiam viri
 sunt, quoniam caput et genua Sirius siccet,
 siccum vero etiam corpus ob æstum. Sed tunc jam
 sit petraque umbra, et Biblinum vinum,
 panisque bene-coctus, lacque caprarum non-amplius-lactan-
 tium,] et varcæ in-silva-pascentis caro nondum enixæ,
 primogenitorumque lactorum : insuper vero nigrum bibito
 vinum,] in umbra sedens, saturatus cor cibo,
 contra acute-spirantem Zephyrum vertens vultum,
 fontisque perennis ac defluentis, quique illimis sis,
 tres partes aquæ infunde, quartam vero immitte vini.

Famulis autem impera Cereris sacrum inunus
 triturare, quando primum apparuerit robur Orionis,
 loco in ventoso et bene-orbiculata in area :
 mensura vero diligenter recondito in vasis. Sed postquam
 jam] omnem victum deposueris paratum intra domum,
 [servumque domo-carentem conducere, et sine-liberis servam
 quærere te jubeo : molesta autem liberos-habens serra.]
 Et canem asperis-dentibus nutrito, nec parcas cibo,
 ne quando tibi interdium-dormiens vir res auferat.

Fœnum autem importato et paleas, ut tibi sit
 bobus ac mulis annum pabulum. Sed postea
 servorum refocilla cara genua et boves solve.

Quum vero Orion et Sirius in medium venerit
 cælum, Arcturum autem inspexerit roseis-digitis Aurora,
 o Persa, tunc omnes decerpas-fer domum uvas :
 monstrato vero soli decemque dies et decem noctes,
 quinque autem in-umbra-ponere, sexto autem in vasa haurito
 dona Bacchi oblectatoris. Sed postquam jam
 Pleiadesque Hyadesque ac robur Orionis
 occiderint, tunc deinde arationis memor esto
 tempestivæ : annus autem per terram prosper sit.

Sin autem te navigationis periculosa desiderium capit :
 quando Pleiades robur validum Orionis
 fugientes ceciderint in obscurum pontum,
 jam tunc omnigenorum ventorum furunt flamina :
 et tunc ne-amplius naves habeto in nigro ponto :
 terram autem exercere memento : uti te jubeo.

Navem vero in continentem trahito, munitoque lapidibus
 undique, ut arceant ventorum vim humide flantium,
 paxillo extracto, ne putrefaciat Jovis imber. .
 Armamenta vero disposita omnia tuæ repone domi,
 diligenter componens navis alas (vela) marivagæ :
 clavum vero sabrefactum super sumum suspendito.
 Ipse autem tempestivam expectato navigationem, dum ve-
 niat :] et tum navem celerem in-mare trahito, intus vero etiam
 onus] aptum imponito, ut domum lucrum reportes,
 quemadmodum meusque pater et tuus, valde stolidæ Persa,
 navigabat in navibus, victus indigens honesti :
 qui olim et huc venit, multum pontum emensus,
 Cuniam Æolide relictam, in navi nigra :
 non abundantiam fugiens neque divitiasque et fortunam,

ἀλλὰ κακὴν πενίην, τὴν Ζεὺς ἀνδρεσσὶ δίδωσι.
 Νάσσατο δ' ἄγχι' Ἑλικῶνας διζυρῇ ἐνὶ κόμῃ, [λῆ.
 410 Ἀσκρα, χειμὼς κακῷ, θέρει ἀργαλέη, οὐδέ ποτ' ἐσθ-
 Τύνη δ', ὦ Πέρση, ἔργων μεμνημένος εἶναι
 (410) ὠραίων πάντων, περὶ ναυτιλίας δὲ μάλιστα.
 [Νῆ' ὀλίγην αἰνεῖν, μεγάλη δ' ἐνὶ φορτίᾳ θέσθαι,
 μεῖζον μὲν φόρτος, μεῖζον δ' ἐπὶ κέρδει κέρδος
 415 ἴσσεται, εἰ κ' ἀνέμοι γε κακὰς ἀπέχουσιν ἀήτας.]
 Εὖτ' ἂν ἐπ' ἐμπορίην τρέψῃς ἀσειφρονι θυμῷ,
 (415) βούληται δὲ γρῆα προφυγεῖν καὶ ἀτερπέα λιμὸν,
 δεῖξαι δὲ τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 οὔτε τι ναυτιλίας σισοριμένους οὔτε τι νηῶν.
 420 Οὐ γὰρ πώποτε νηὶ γ' ἐπέπλων εὐρέα πόντον,
 εἰ μὴ ἐς Εὐβοίην ἐξ Αὐλίδος, ἧ ποτ' Ἀχαιοὶ
 (420) μείναντες χειμῶνα πολὺν σὺν λαὸν ἀγειραν
 Ἑλλάδος ἐξ ἱερῆς Τροίην ἐς καλλιγύναικα.
 Ἐνθα δ' ἐγὼν ἐπ' αἶθλα δαΐφρονος Ἀμφιδάμαντος
 425 Χαλκίδατ' εἰσπέρησα· τὰ δὲ προπεπραδμένα πολλὰ
 ἄθλ' ἔθισαν παῖδες μεγάλῃτορες ἔνθα μέ φημι
 (425) ὕμῳ νικήσαντα φέρειν τρίποδ' ὠτῶνεντα.
 Τὸν μὲν ἐγὼ Μούσαις Ἑλικωνιάδεσσ' ἀνέθηκα,
 ἔνθα με τοπρῶτον λιγυρῆς ἐπέβησαν αἰδοῦς.
 430 Τόσσον τοι νηῶν γε πεπεύρημαι πολυγόμφων·
 ἀλλὰ καὶ ὡς ἱέρω Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο·
 (430) Μοῦσαι γάρ μ' ἐδίδαξαν ἀθέσφατο θυμὸν αἰδεῖν.
 Ἦματα πεντήκοντα μετὰ τροπὰς ἡελίοιο,
 ἐς τέλος ἐλθόντος θέρεος, καματώδεος ὥρης,
 435 ὠραίος πέλεται θνητοῖς πλόος· οὔτε κε νῆα
 καυάζαις οὔτ' ἀνδρας ἀπορθίσειε θάλασσα,
 (435) εἰ δὲ μὴ πρόφρων γε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 ἢ Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεὺς ἐθέλῃσιν ὀλέσσαι·
 ἐν τοῖς γὰρ τέλος ἐστὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε·
 440 τῆμος δ' εὐκρινέες τ' αὔραι καὶ πόντος ἀπῆμων·
 εὐκῆλος τότε νῆα θοῇ, ἀνέμοισι πιθήσας,
 (440) ἐλθέμεν ἐς πόντον, φόρτον τ' εὖ πάντα τίθεσθαι·
 σπεύδειν δ' ὅττι τάχιστα πάλιν οἰχόνδε νέεσθαι·
 μηδὲ μένειν οἶνόν τε νέον καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον,
 445 καὶ χειμῶν' ἐπιόντα, Νότοιο τε δεινῆς ἀήτας,
 ὅς τ' ὥρηνε θάλασσαν ὁμαρτήσας Διὸς ὄμβρῳ
 (445) πολλῷ, ὀπωρινῷ, χαλεπὸν δέ τε πόντον ἔθηκεν.
 Ἄλλος δ' εἰαρινὸς πέλεται πλόος ἀνθρώποισιν.
 Ἦμος δὲ τοπρῶτον, ὅσον τ' ἐπιβάσα κορώνη
 450 ἴγνος ἐποίησιν, τόσσον πέταλ' ἀνδρὶ φανεί[σα]
 ἐν κράδῃ ἀκροτάτῃ, τότε δ' ἄμβρατός ἐστι θάλασσα·
 (450) εἰαρινὸς δ' οὗτος πέλεται πλόος. Οὐ μιν ἔγωγε
 αἶνῃμ'· οὐ γὰρ ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένος ἐστίν·
 ἀρπακτὸν χαλεπῶς κε φύγοις κακόν· ἀλλ' ἄνυ καὶ τὰ
 455 ἀνθρώποι βέζουσιν αἰδορέϊσι νόοιο·
 - χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσι.
 (455) Δεινὸν δ' ἐστὶ θανεῖν μετὰ κύμασιν· ἀλλὰ σ' ἄνωγα
 φράζεσθαι τάδε πάντα μετὰ φρεσίν, ὡς ἀγορεύω.
 Μὴ δ' ἐνὶ νηυσὶν ἅπαντα βίον κοίλῃσι τίθεσθαι·
 460 ἀλλὰ πλέω λείπειν, τὰ δὲ μέλαινα φορτίζεσθαι.
 Δεινὸν γὰρ πόντου μετὰ κύμασι πῆματι κῦρσαι.

sed malam pauperiem, quam Jupiter hominibus dat.
 Habitavit autem prope Heliconem misero in vico,
 Ascra, hyeme malo, aestate molesto, neque unquam bono.
 Tu vero, o Persa, operum memor esto
 tempestivorum omnium, de navigatione vero maxime.
 Navem parvam laudato, magnæ vero onera imposito;
 majus quidem onus, majus vero ad lucrum lucrum
 erit, si venti quidem malos contineant flatus.

Quando ad mercaturam verteris imprudentem animi,
 volueris autem debita effugere et injucundam famem,
 ostendam jam tibi rationes multisoni maris,
 neque omnino navigandi peritus, neque omnino navium.
 Neque enim umquam navi tranavi latum mare;
 nisi in Euboram ex Aulide, ubi quondam Argivi,
 expectantes tempestatem (*desinentem*), multum populum
 collegerunt] Grecia e sacra in Trojam pulcris-femunis.
 Ibi vero ego ad certamina strenui Amphidamantis
 Chalcidemque trajeci: indicta (*per praecones*) vero multa
 præmia posuerunt filii magnanimi: ubi me gloriol
 carmine victorem tulisse tripodem auritum.
 Quem quidem ego Musis Heliconiadibus dicavi,
 ubi me primum dulci adduxerunt cantui.
 Tantum igitur naves quidem expertus-sum multos-clavos-
 habentes.] Sed etiam sic dicam Jovis voluntatem argula-ha-
 bentis:] Musæ enim me docuerunt divinum carmen canere.

Dies quinquaginta post conversionem solis,
 ad finem progressa æstate, laborioso tempore,
 tempesta est mortalibus navigatio: neque navem
 freris, neque homines perdidit mare,
 nisi forte data-opera Neptunus terre-concussor
 aut Jupiter, immortalium rex, velit perdere.
 Penes hos enim exitus est pariter bonorumque malorumque.
 Tunc vero dispositæque auræ et mare innocuum:
 securus tunc navem celerem, ventis fretus,
 deducito in pontum, onus vero bene omne colloca.
 Propera autem quam celerrime rursus domum redire:
 neque expectato vinumque novum et autumnalem imbrem,
 et hyemem accedentem, Notique sævos flatus,
 qui concitat mare, comitans Jovis imbrem
 multum, autumnalem, difficilemque pontum reddit.
 Alia vero verna est navigatio hominibus.
 Cum enim primum, quantum incedens cornix
 vestigium facit, tantum folia homini apparuerint
 in sicu summa; tum etiam pervium est mare.

Verna autem hæc est navigatio: non ipsam equidem
 probo: neque enim meo animo grata est;
 arreptum ægre effugeris malum. Sed tamen et hæc
 homines faciunt, stultitia mentis:
 opes enim anima sunt miseris mortalibus.
 Dirum vero est mori in fluctibus: at te jubeo
 considerare hæc omnia in animo, uti dico.

Ne vero in navibus omnem fortunam cavis pone:
 sed plura relinquito, pauciora vero imposito.
 Dirum enim ponti in fluctibus exitio occurrere.

(690) [Δεινὸν δ' εἴ κ' ἐρ' ἄμαξαν ὑπέρβιον ἄχθος αἰείρας
ἄξονα καυάξαις, τὰ δὲ φορτί' ἀμυρωθείη.]
Μέτρα φυλάσσεσθαι· καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος.

695 Ὁρπίος δὲ γυναῖκα τέον ποτὶ οἶκον ἄγεισθαι,
μήτε τριτηκόντων ἐτέων μάλα πᾶλλ' ἀπολείπων
(695) μήτ' ἐπιθείς μάλα πολλά· γάμος δέ τοι ὥριος οὗτος,
ἥ δὲ γυνὴ τέτορ' ἡβώοι, πέμπτῳ δὲ γαμοίτο.
Παρθενικὴν δὲ γαμεῖν, ἵνα ἤθεα κεδνὰ διδάξης.
700 Τὴν δὲ μάλιστα γαμεῖν ἥτις σέθεν ἐγγύθι νῆει,
πάντα μάλ' ἀμφὶς ἰδὼν μὴ γείτοσι χάσματα γήμης.
(700) Οὐ μὲν γάρ τι γυναῖκός ἀνὴρ λήϊζέτ' ἀμεινον
τῆς ἀγαθῆς, τῆς δ' αὖτε κακῆς οὐ βίγιον ἄλλο,
δειπνολόγῃς ἦτ' ἀνδρα καὶ ἱρθυμόν περ ἰόντα
705 εὖει ἄτερ δαλοῦ καὶ ὠμῶ γήραϊ δῶκεν. [ναί.

Εἰ δ' ὅπιν ἀθανάτων μακάρων περὺλαγμένος εἴ-
(705) Μηδὲ κασιγνήτῳ ἴσον ποιῆσθαι ἐταῖρον·
εἰ δέ κε ποιήσῃς, μὴ μιν πρότερος κακὸν ἔρξης.
Μηδὲ ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν· εἰ δέ κε σ' ἄρχῃ
710 ἥ τι ἔπος εἰπὼν ἀποθύμιον ἧε καὶ ἔρξης,
εἰς τόσα τίνοσθαι μεμνημένος· εἰ δέ κεν αὖτις
(710) ἡγήτ' ἐς φιλότητα, δίκην δ' ἐθέλῃσι πρᾶσχειν,
δέξασθαι· δειλὸς τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοτε ἄλλον
ποιεῖται. Σὲ δὲ μὴ τι νόον κατελεγχέτω εἶδος.

715 Μηδὲ πολυζέεινον μὴδ' ἄζεινον καλέεσθαι,
μηδὲ κακῶν ἔταρον μὴδ' ἐσθλῶν νεικεστήρα.
(715) Μηδὲ ποτ' οὐλομένην πενίην θυμορρόρον ἀνδρὶ
τέτλαθ' ὀνειδίζειν, μακάρων δόσιν αἰὲν ἰόντων.
Γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστος
720 φειδωλῆς, πλείστη δὲ χάρις κατὰ μέτρον ἰούσης.
Εἰ δὲ κακὸν εἴπῃς, τάχα κ' αὐτὸς μεῖζον ἀκούσῃς.

(720) Μηδὲ πολυζέεινον δαιτὸς δυσπήμελος εἶναι
ἐκ κοινοῦ· πλείστη δὲ χάρις θαπνήν τ' ὀλιγίστη.
Μηδέ ποτ' ἐξ ἡοῦς Διὶ λείβειν αἶθοπα οἶνον
725 χερσὶν ἀνίπτοισιν μὴδ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
Οὐ γὰρ τοίγῃ κλύουσιν, ἀποπνύουσι δέ τ' ἀράς.

(725) Μηδ' ἀντ' ἡελίου τετραμμένος ὀρθὸς ὀμιχεῖν·
αὐτὰρ ἐπεὶ κε δύῃ, μεμνημένος, εἰς ἀνιόντα
μήτ' ἐν ὁδῷ μήτ' ἐκτὸς ὁδοῦ προβάδην οὐρήσῃς,
730 μὴδ' ἀπογυμνωθῇς· μακάρων τοι νύκτες ἔασιν·
ἐζόμενος δ' ὄνθειος, ἀνὴρ πεπνυμένος εἰδὼς,

(730) ἥ ὅγε πρὸς τοίχον πελάσας εὐερχίος αὐλῆς.
Μηδ' αἰδοῖα γονῇ πεπαλαγμένος ἐνδοθεὶ οἴκου
ἐστίῃ ἐμπελαδὸν πρᾶπαινέμεν, ἀλλ' ἀλέεσθαι.

735 Μηδ' ἀπὸ δυσρήμοιο τάφου ἀπονοστήσαντα
σπερμαίνειν γενεήν, ἀλλ' ἀθανάτων ἀπὸ δαιτός.

(735) Μηδέ ποτ' ἀενάων ποταμῶν καλλιέρροον ὕδωρ
ποσσὶ περᾶν, πρὶν γ' εὐξῇ ἰδὼν ἐς καλὰ βέεθρα,
χεῖρας νιψάμενος πολυηράτῳ ὕδατι λευκῷ.

740 Ὅς ποταμὸν διαβῇ, κακότητι δὲ χεῖρας ἀνιπτος,
τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἄλγεα δῶκεν ὀπίσσω.

(740) Μηδ' ἀπὸ πεντόζοιο θεῶν ἐν δαιτὶ θαλεῖν
αὖτον ἀπὸ γλωροῦ τάμνειν αἶθωνι σιδήρῳ.

Μηδέ ποτ' οἶνογόην τιθέμεν κρητῆρος ὑπερθεῖν

[Dirumque, si in plaustrum prægrande onere imposito
axem freris, onera vero costutuantur.] [mum.
Modum servato : opportunum-tempus vero in omnibus opti-

Mature autem uxorem tuam ad domum ducito,
neque triginta annis valde multum deficiens
neque adjiciens valde multum : nuptiæ vero tibi tempestivæ
hæ,] mulier autem quatuor annos pubescat, quinto vero (pu-
ber(at)is) nubat.] Virginem vero ducito, ut mores castos do-
ceas.] Eam vero potissimum ducito, quæ te prope habitat :
omnia bene circumspiciens, ne vicinis ludibria ducas.
Neque enim quicquam muliere vir sortitur melius
bona, verum contra mala non gravius aliud,
comissatrice : quæ virum, etiamsi robustum (exsistentem),
torret sine face et crudæ senectæ tradit.

Bene vero vindictam immortalium beatorum observato.
Neque fratri æqualem facito amicum :
sin autem feceris, ne ipsum prior malo afficias.
Ne vero mentiaris dicis gratia : sin autem tibi corperit
aut aliquod verbum dicere infestum, aut facere,
bis tantum puniri memento : si vero rursus
redeat ad amicitiam, penam autem velit dare,
recipe : miser sane vir amicum alias alium
facit. Tuum vero ne quid animum coarguat vultus.
Ne vero multorum-hospes, neve nullius-hospes dicaris,
neve malorum socius, neve bonorum conviciator.
Neque umquam perniciosam pauperiem animum-comeden-
tem homini] patiaris exprobrare, beatorum munus sempiter-
norum.] Linguae certo thesaurus inter homines optimus
parce, plurima vero gratia modum servantis :
Sin autem malum dixeris, forsitan ipse majus audies.
Neve in communi convivio morosus sis
de symbolis : plurima vero gratia sumtusque minimus.
Neve umquam ex aurora Jovi libato nigrum viuum
manibus illotis, neve aliis immortalibus :
neque enim hi exaudiunt, respuunt vero etiam preces.
Neu contra solem versus stans meito,
sed-etiam postquam occidit, memento, adversus orientem
neque in via, neque extra viam inter-eundem meiere.
Neve denuderis : Deorum quippe noctes sunt :
sedens vero in-fumeto vir prudentia doctus,
aut idem ad parietem accedens bene-septæ caulæ.
Neu pudenda semine pollutus intra domum
focum juxta revelato, sed caveto.
Neve a mali-ominis funebribus reversus
seminato progeniem, sed immortalium a convivio.
Neve umquam perennium fluviorum pulcre-fluentem aquam
pedibus transito, priusquam precatus-fueris adspiciens pulcra
fluenta,] manus lotus æterna aqua limpida.
Qui fluvium transierit, malitia vero manus illotus,
huic Dii succensent et dolores dant in-posterum.
Ne vero a manu, Deorum in convivio splendido,
siccum a viridi reseca nigro ferro.
Neve umquam cyathum pone super craterem

743 πινόντων· ὅλοη γὰρ ἐπ' αὐτῷ μοῖρα τέτυκται.
 Μηδὲ δόμον ποιῶν ἀνεπίξεστον καταλείπειν,
 (745) μὴ τοι ἐρεζομένη κρώζῃ λακέρυξ κορώνη.
 Μηδ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιρρέκτων ἀνελόντα
 ἔσθαι μηδὲ λόεσθαι· ἐπεὶ καὶ τοῖς ἐνὶ ποινῇ.
 750 Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι καθίζειν, οὐ γὰρ ἄμεινον,
 παῖδα δωδεκαταῖον, ὅτ' ἀνὲρ' ἀνήνορα ποιῇ,
 (750) [Μηδὲ δωδεκάμηνον· ἴσον καὶ τοῦτο τέτυκται.]
 μηδὲ γυναικίῳ λουτρῷ χροᾶ φαιδρύνεσθαι
 ἀνὲρ· λευγαλέη γὰρ ἐπὶ χρόνον ἔστ' ἐπὶ καὶ τῇ
 755 ποινῇ. Μηδ' ἱεροῖσιν ἐπ' αἰθομένοισι κυρήσας,
 μωμεύειν αἰδῆλα· θεὸς τοι καὶ τὰ νειμεσσᾷ.
 (755) Μηδέ ποτ' ἐν προχοῇ ποταμῶν ἄλαδα προρεόντων,
 μὴδ' ἐπὶ κρηνῶν οὐρεῖν, μάλα δ' ἐξάλεσθαι·
 μὴδ' ἐναποφύγειν· τὸ γὰρ οὗτοι λωῖόν ἐστιν.
 (760) Ὡδ' ἔρδειν· δεινὴν δὲ βροτῶν ὑπαλέυεο φήμη.
 Φήμη γὰρ τε κακὴ πέλεται κούρη μὲν αἰεῖραι
 760 βρεῖα μάλ', ἀργαλέη δὲ φέρειν, χαλεπὴ δ' ἀποθέσθαι.
 Φήμη δ' οὔτις πάμπαν ἀπολλυται, ἥντινα πολλοὶ
 λαοὶ φημίωσι· θεὸς νύ τίς ἐστι καὶ αὐτή.

[μοῖραν]

765 Ἡμεῖς δ' ἐκ Διὸθεν πεφυλαγμένοι εὐ κατὰ
 πεπραδέναι δμῶεσσι· τριτηκάδα μηνὸς ἀρίστην
 (765) ἔργα τ' ἐποπτεύειν ἢδ' ἀρμαλὴν ὀατιάσθαι,
 εὐτ' ἂν ἀληθείη λαοὶ κρίνοντες ἄγουσιν.
 Αἶδε γὰρ ἡμέραι εἰσὶ Διὸς πάρα μνησιόεντος.
 (770) Πρῶτον ἐνὶ τετράς τε καὶ ἐβδόμῃ ἱερὸν ἥμαρ,
 τῇ γὰρ Ἀπόλλωνος χρυσάορα γείνατο Λητώ,
 (770) ὀγδοάτῃ τ' ἐνάτῃ τε. εὖω γε μὲν ἥματα μηνὸς
 ἔξοχ' ἀεζομένοιο βροτήσια ἔργα πένεσθαι,
 ἐνδεκάτῃ τε δωδεκάτῃ τ'· ἀμφω γε μὲν ἔσθαι,
 775 ἡ μὲν δὲ πείκειν, ἡ δ' εὐρρονα καρπὸν ἀμῆσθαι·
 ἡ δὲ δωδεκάτῃ τῆς ἐνδεκάτης μέγ' ἀμείνων·
 (775) τῇ γὰρ τοι νεὶ νῆματ' ἀερσιπότητος ἀράχνη,
 ἥματος ἐκ πλείου, ὅτε τ' ἰδρὶς σωρὸν ἀμᾶται·
 τῇ δ' ἱστὸν στήσαιτο γυνή, προβάλοιτό τε ἔργον.
 780 Μηνὸς δ' ἱσταμένου τρισχαιδεκάτην ἀλέσθαι
 σπέρματος ἀρῆσθαι· φυτὰ δ' ἐνθρέψασθαι ἀρίστη.
 (780) Ἑκτὴ δ' ἡ μέσση μάλ' ἀσύμφορός ἐστι φυτοῖσιν,
 ἀνδρογόνος δ' ἀγαθή· κούρη δ' οὐ σύμφορός ἐστιν,
 οὔτε γενέσθαι πρῶτ' οὔτ' ἄρ γάμου ἀντιβολῆσαι.
 785 Οὐδὲ μὲν ἡ πρώτη ἑκτὴ κούρησι γενέσθαι
 ἄρμενος, ἀλλ' ἐρίφους τάμνειν καὶ πώμα μῆλων,
 (785) σηκόν τ' ἀμριβαλεῖν ποιμαντήιον ἥπιον ἥμαρ·
 ἐσθλὴ δ' ἀνδρογόνος· φιλέει δὲ τε κέρτομα βάζειν,
 ψεύδεά θ' αἰμυλίους τε λόγους κρυφίους τ' ὀφισμούς.
 790 Μηνὸς δ' ὀγδοάτῃ κίπρον καὶ βοῦν ἐρίμυκον
 ταμνέμεν, οὐρῆας δὲ δωδεκάτῃ ταλαεργούς.
 (790) Εἰκάδοι δ' ἐν μεγάλῃ, πλέω ἥματι, ἱστορὰ φῶτα
 γείνασθαι· μάλα γὰρ τε νόον πεπυκτωμένος ἔστιν.
 Ἑσθλὴ δ' ἀνδρογόνος δεκάτῃ, κούρη δὲ τε τετράς
 795 μέσση· τῇ δὲ τε μῆλα καὶ εἰλίποδας εἰλικας βοῦς,
 καὶ κύνα καρχαρόδοντα καὶ οὐρῆας ταλαεργούς
 (795) πρῆτνειν ἐπὶ χεῖρα τιθείς· περὶ λαῶν δὲ θυμόν·

bibentium : perniciosum enim in eo satum est.
 Neu domum exstruens impolitam relinquito,
 ne forte insidens crocial stridula cornix.
 Neve ex ollis-pedatis nondum-dedicatis capiens
 edito, neve lavator : quia et hisce inest pena.
 Neve in immobilibus (*monimentis*) ponito, non enim melius
 est,] puerum duodecennem, quod virum impubem reddit :
 [neque duodecim mensium : aequale et hoc est.]
 Neu moliebri balneo corpus abluito
 vir : gravis enim ad tempus est etiam in eo
 parna. Neu sacrificia in accensa incidens,
 reprehende arcana : Deus sane et hanc indigne fert.
 Neve umquam in alveo fluviorum mare influentium,
 neu super fontes meito, sed valde evitato ;
 neve incacato ; id enim nihilo melius est.

Sic facito : gravem vero mortalium evitato famam.
 Fama enim mala est levis quidem levatu
 facillime, molesta vero portatu, difficilisque depositu.
 Fama vero nulla omnino perit, quam-quidem multi
 populi divulgant ; Dea sane quardam est et ipsa.

Dies vero ex Jove observans bene secundum decorum,
 doce servos : tricesimum mensis optimum
 operaque ad-inspicienda atque demensum dividendum,
 quum ex-veritate populi eum judicantes degunt.
 Hi enim dies sunt Jove a prudente.
 Primum primus quartusque et septimus sacer dies,
 (hoc enim Apollinem enae-aureo peperit Latona),
 octavusque novusque ; duo quidem dies mensis
 egregii crescentis mortalia opera ad-curanda,
 undecimusque duodecimusque : ambo quidem boni,
 hic quidem ovibus tondendis, ille vero lætis segetibus me-
 tendis :] duodecimus autem undecimo multo melior :
 hoc enim nec fila alte-suspensa aranea
 die ex pleno, quum et prudens (*formica*) acervum colligit.
 Hoc vero telam instituat mulier, proponatque sibi opus.
 Mensis autem incuntis decimotertio evitato
 sementem incepturus : plantis vero inferendis optimus est,
 Sextus vero medius valde incommodus est plantis,
 viriparus autem bonus : puellæ vero non utilis est,
 neque gignendæ primum, nec nuptui collocandæ.
 Nec primus quidem sextus puellis gignendis
 aptus, sed luedis castrandis et gregibus ovium,
 stabuloque circumsepiendo pastoralis benignus dies :
 bonus autem viriparus : amat vero etiam convitia loqui,
 mendaciaque blandosque sermones occultaque colloquia,
 Mensis vero octavo verrem et bovem mugientem
 castrato, mulos autem duodecimo patientes-laboris.
 Vicesimo vero (in) magno nono, pleno die, prudentem virum
 generato : valde enim animo sapiens est.
 Bonus autem viriparus decimus, puellæ vero et quartus
 medius ; hoc vero et oves et flexipedes camuros boves,
 et canem asperis-dentibus et mulos patientes-laboris
 cicurato, manum imponens ; cave vero iram eorum.

- Τετράδ' ἀλεύσθαι φθίνοντός θ' ἱσταμένου τε
 ἄλγεα θυμοβορεῖν· μάλα τοι τεταλεισμένον ἤμαρ.
 800 Ἐν δὲ τετάρτῃ μηνὸς ἄγεσθ' εἰς οἶκον ἄκοιτιν,
 οἰωνοὺς κρίνας οἱ ἐπ' ἔργματι τούτῳ ἄριστοι.
 (800) Πέμπτας δ' ἐξαλέσθαι, ἐπεὶ χαλεπαί τε καὶ αἰναί·
 ἐν πέμπτῃ γάρ φασιν Ἑρινύας ἀμφοπολεύειν
 Ὀρκον γεινόμενον τὸν Ἑρὶς τέκε πῆμ' ἐπιόρκους.
 810 Μέσση δ' ἐβδόματῃ Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν
 εἶ μάλ' ὀπιπτεύοντα εὐτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ
 (810) βάλλειν ὑλοτόμον τε ταμείν θαλαμῆϊα δοῦρα,
 νήϊά τε ξύλα πολλὰ, τὰτ' ἄρμενα νηυσὶ πάλονται.
 Τετράδι δ' ἄρχεσθαι νῆας πῆγνυσθαι ἀραιάς.
 815 Εἰνὰς δ' ἡ μέσση ἐπὶ δεῖλα λωῖον ἤμαρ.
 Πρωτίστῃ δ' εἰνὰς παναπήμων ἀνθρώποισιν·
 (815) ἐσθλὴ μὲν γάρ θ' ἦδε φυτευέμεν ἡδὲ γενέσθαι
 ἀνέρι τ' ἡδὲ γυναικί· καὶ οὐποτε πάγκακον ἤμαρ.
 Παῦροι δ' αὖτε ἴσασι τριεσινάδα μηνὸς ἀρίστην
 815 [ἀρξασθαι τε πίθου, καὶ ἐπὶ ζυγὸν αὐχέει θεῖναι
 βοῦσι καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἵπποις ὠκυπόδεσσι,]
 (815) νῆα πολυχλήϊδα θοὴν εἰς οἶνοπα πόντον
 εἰρύμεναι· παῦροι δέ τ' ἀληθῆα κικλήσκουσι
 [τετράδι δ' οἶγε πίθον· περὶ πάντων ἱερὸν ἤμαρ]
 820 μέσσην· παῦροι δ' αὖτε μετ' εἰκῆδα μηνὸς ἀρίστην
 ἡοῦς γεινομένης· ἐπὶ δεῖλα δ' ἐστὶ χειρείων.
 (820) Αἶδε μὲν ἡμέραι εἰσὶν ἐπιχθονίοις μέγ' ὄνειαρ.
 Αἱ δ' ἄλλαι μετὰδουποι, ἀκήριοι, οὐ τι φέρουσαι.
 + Ἄλλος δ' ἄλλοίην αἰνεῖ, παῦροι δέ τ' ἴσασιν.
 825 Ἄλλοτε μητρὶ πάλαι ἡμέρη ἄλλοτε μήτηρ.
 Τάνν' εὐδαίμων τε καὶ δλβιος δὲ τάδε πάντα
 (825) εἰδὼς ἐργάζεται ἀνάτιος ἀθανάτοισιν,
 ὄρνιθας κρίνων καὶ ὑπερδασίας ἀλείων.

Quarto caveto finientis inchoantisque mensis
 doloribus animum conficias : valde sane perfectus dies est.
 Quarto autem mensis in domum uxorem ducto
 auguriis observatis, quæ ad rem hanc optima.
 Quintos vero evitato, quia difficilesque sunt et graves :
 (in) quinto enim aiunt Furias servire
 Horco eo die nato, quem Eris peperit pestem perjuris.
 Medio vero septimo Cereris sacrum munus
 bene valde inspiciens bene-orbiculata in area
 ventilato : lignicidaque secato cubicularia ligna,
 navaliaque ligna multa, quæ apta navibus sunt.
 Quarto vero incipito naves compingere fragiles.
 Nonus autem medius ad vesperam melior dies.
 Primus vero nonus prorsus-innoxius hominibus :
 bonus quidem enim et hic ad plantandum atque generandum,
 viroque et mulieri : neque umquam prorsus-malus dies.
 Pauci vero etiam sciunt tertium-nouum mensis optimum
 ad-relinendum dolium et jugum collo imponendum
 bobus et mulis et equis celeripedibus,]
 navem multis-transtis celerem in nigrum pontum
 ad-trahendam : pauci autem veracem dicunt
 [quarto vero aperi dolium : præ omnibus sacer dies :]
 medium : pauci vero etiam post vicesimum mensis optimum
 aurora oriente : ad vesperam autem est deterior.
 Hi quidem dies sunt hominibus magno commodo.
 Ceteri autem intercidentes innoxii, nihil ferentes.
 Alius vero alium laudat, pauci autem norunt,
 Interdum noverca est dies, interdum mater.
 Horum dierum, beatusque et fortunatus est is, qui hæc omnia
 sciens operatus-fuerit, inculpatus immortalibus,
 auguria observans et delicta evitans.

HESIODI FRAGMENTA.

ΑΙΓΙΜΙΟΣ.

I. 1.

Schol. Apollon. III, 587. Ἀγγελὸν φησιν Ἑρμῆν ὑπὸ Διὸς πεμφθῆναι καλεῖν ὅντα διέξασθαι τὸν Φρίξον, ἵνα τὴν Αἰήτου θυγατέρα γάμῃ. Ὁ δὲ τὸν Αἰγίμιον ποιήσας διὰ τὸ δέρας αὐτὸν αὐθαίρετως φησὶ προσδεχθῆναι. Λέγει δὲ, ὅτι μετὰ τὴν θυσίαν ἀγνίσας τὸ δέρας οὕτως ἔσταιχεν εἰς τοὺς Αἰήτου δόμους τὸ κῆας ἔχων.

II. 2.

Schol. Apollon. IV, 816. ὁ τὸν Αἰγίμιον ποιήσας (ἐν δευτέρῳ) φησὶν, ὅτι ἡ Θέτις εἰς λείδητα ὕδατος ζέοντα ἐνέβαλε τοὺς ἐκ Πηλείως γεγαμένους αὐτῇ παῖδας, βουλομένη εἰδέναι, εἰ θνητοὶ εἰσιν ἢ τέτιους ἢ εἰς πῦρ, ὡς Ἀπολλώνιος φησὶ. Καὶ δὴ πολλῶν διαφθαρέντων, ἀγανακτήσας τὸν Πηλεῖα καὶ κωλύσαι τὸν Ἀχιλλεῖα ἐμβληθῆναι εἰς λείδητα καὶ διὰ τοῦτο καταλιπεῖν τὴν Θέτιν αὐτόν.

III. 3. (D. 47.)

Stephanus Byz. Ἀδαντίς ἡ Εὐβοία, ὡς Ἡσίοδος ἐν Αἰγίμιον ἐνυτέρῳ περὶ Ἰούς.

νῆσῳ ἐν Ἀδαντίδι δῆν,
τὴν πρὶν Ἀδαντίδα χίλκλῃσκον θεοὶ αἰὲν ἰόντες,
τὴν τότε ἐπώνυμον Εὐβοίαν βοῶς ὠνόμασεν Ζεὺς.

IV. 4. (D. 47.)

Schol. Eur. Phœn. 1123. Ὁ δὲ τὸν Αἰγίμιον ποιήσας φησὶ καὶ οἱ ἐπίσκοπον Ἄργον ἴσι κρατερόν τε μέγαν τε

τέτρασιν ὀφθαλμοῖσιν ὁρώμενον ἐνθα καὶ ἐνθα,
ἀθάνατον δὲ οἱ ὦρσε θεὰ μένος, οὐδέ οἱ ὕπνος
πίπτειν ἐπὶ βλεφάροις, φυλακὴ δ' ἔχεν ἔμπεδον αὐτόν.

Conf. Tzet. Exeg. II. p. 153, 21.

V. 5 et 142. (D. 5. 83. 91.)

Apollod. II, 3. Ἡσίοδος δὲ καὶ Ἀκουσίλαος Παιρήνος αὐτὴν (τὴν Ἰώ) φασὶν εἶναι ταύτην ἱερωσύνην τῆς Ἥρας ἔχουσαν Ζεὺς ἐφθεῖρε. Φωραθεὶς δὲ ὑπ' Ἥρας, τῆς μὲν κόρης ἀφάμενος εἰς βοῦν μεταμόρφωσε λευκὴν, αὐτῇ δὲ ἀπωμόσατο μὴ συνελθεῖν. Διόφησιν Ἡσίοδος οὐκ ἐπισπᾶσθαι τὴν ἀπὸ τῶν θεῶν ὀργὴν τοὺς γινόμενους ὄρκους ὑπὲρ ἔρωτος.

Herodian : περὶ μονήρους λέξεως p. 17. — Καθ' Ἡσίοδον Παιρῆν, πατὴρ Ἰούς.

Schol. ad Platon. sympos. p. 45. (374, Bekk.):

ἐκ τοῦ δ' ὄρκον ἔθηκεν ἀπῆμονα ἀνθρώποισιν
νοσφιδίων ἔργων πέρι Κύπριδος.

Heasyrh. in Ἀφροδίτας ὄρκος : πρῶτος δὲ Ἡσίοδος ἐκλάσῃ τοὺς περὶ τὸν Δία καὶ τὴν Ἰώ ὁμᾶσαι.

VI. 6. (D. 47.)

Athenæus XI. p. 503. D. καὶ ὁ τὸν Αἰγίμιον δὲ ποιήσας, εἰς Ἡσίοδος ἔστιν ἡ Κέρκυρ ὁ Μιλήσιος.

ἐνθα ποτ' ἔσται ἐμὸν φυκτῆριον, ὄρχαμι λαῶν.

VII. 7. (D. 68. L. 20.)

Etymol. M. p. 768. 25. Τριχάϊκες οἱ συνεχῶς κινούμενες ἐν

ÆGINIUS.

I.

Nuntium dicit a Jove Mercurium missum esse qui juberet Phrixum excipi, ut Ætæ filiam in matrimonium duceret. Sed Ægimii auctor illum propter pellem de industria moratum esse tradit et, quum sacrificio facto pellem sacrasset, tum demum in Ætæ ædes intrasse vellus portantem.

II.

Ægimii auctor in secundo libro Thetidem ait filios e Peleo sibi natos in lebetem aqua ferventi plenum conjecisse, scire cupientem, an mortales essent; alios vero in ignem esse conjectos Apollonius refert. Et multis jam interemtis, Peleum prohibuisse, quominus Achillem lebeti injiceret et propterea hunc a Thetide esse relictum.

III.

Abantis Eubœa est, ut Hesiodus in altero Ægimii libro de Io:

insula in Abantide diva,
quam prius Abantida vocabant dii sempiterni,
quam tunc cognominem Eubœam bovis nominavit Jupiter.

IV.

Ægimii auctor ait:

Et ipsi custodem Argum misit fortemque magnamque,

HESIODUS.

quaternis oculis videntem hic et illic;
immortale vero huic injecit dea robur, neque ei somnus [eum].
cadebat super palpebras, vigilantia autem habebat perpetuo

V.

Hesiodus et Acusilæus Pirenis eam (Io) esse filiam dicunt. Quam sacerdotium Junonis habentem Jupiter vitlavit. Superveniente autem Junone puellam tactu in vaccam transformavit candidam ipsaque se non coiturum juravit. Quocirca sacramentis de amore juratis deorum iram excitari Hesiodus negat.

Hesiodo auctore Piren Ius pater.

Hinc autem iurandum statuit innoxiam hominibus
furtivis de operibus Cypreæ.

Primus Hesiodus Jovem et Io jurasse scriit.

VI.

Et qui Ægimium fecit, sive is Hesiodus sit, sive Cecrops Milesius:

Ibi aliquando erit meum umbraculum, princeps populorum.

VII.

Trichaices, qui in bello cristæ pilos perpetuo movent: quo

τοι, πολέμοις τας κατὰ λόρον τρίχας τοιοῦτο καὶ ὁ κορυθαίολος
Ἴκτωρ. Ἡσίοδος δὲ διὰ τὸ τριχῇ αὐτοῖς οἰκῆσαι, οἶον,

πάντες δὲ τριχάϊκις καλῶνται,
οὕνεκα τρισσὴν γαῖαν ἐκὰς πάτρης ἐδάσαντο.

Τρία γὰρ Ἑλληνικὰ ἔθνη τῇ Κρήτῃ ἐπέκησαν, Πηλασγοί,
Ἀχαιοί, Δωριεῖς.

VIII. 8. (L. 88.)

Schol. Pind. Ol. XI, 79. (p. 252. Bæckh.) τὴν δὲ πάλιν
ἐνίκησεν Ἐχέμος Ἀρκᾶς τὸ γένος. ὑπὸ δὲ τούτου Ἐχέμου τὸν
Ἴλλον φασὶ τελευτῆσαι καπνόντα εἰς Πελοπόννησον. Ἐγάμησε
δὲ τὴν Τιμάνδραν. Ἡσίοδος

Τιμάνδρην, φησὶν, Ἐχέμος θαλερὴν ποιήσας ἄκοιτιν.

IX. 9. (D. 23. L. 118.)

Schol. Apollon. Rhod. I, 824. Θέσθαι τὸ αἰτῆσαι, καὶ
ἐκτεύσει. Καὶ Ἡσίοδος

θεσσαμέμενος γενεὴν Κλειαδαίου κυδαλίμοιο.

ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑ.

X. 10. (D. 44.)

Athenæus XI. p. 491. C. καὶ ὁ τὴν εἰς Ἡσίοδον ἀναγερομέ-
νην ποιήσας Ἀστρονομίαν αἰεὶ κλειιάδας αὐτὰς λέγει.

τὰς δὲ βροτοὶ καλέουσι Πελειάδας.

καὶ πάλιν

χειμέριαι δύνουσι Πελειάδες.

καὶ πάλιν

τῆμος ἀποκρύπτουσι Πελειάδες.

XI. 11.

Hygin. poet. Astr. XXV. Virgo. Hanc Hesiodus Jovis et
Themidis filiam dicit. Cf. Oper. 256.

ΕΡΓΑ.

XII. 12. (D. 86.)

Fulgentius Myth. III, I. Puerulos Pamphyli lingua sordidus
dicitur, sicut Hesiodus in bucolico carmine scribit dicens

sensu etiam κορυθαίολος Hector. Hesiodus tamen, quia tri-
partito habitabant. Dicit enim :

omnes autem Trichaires vocantur,
quia triplicem terram procul a patria partiti sunt.

Tres enim Græcæ gentes Cretam incolebant Pelasgi, Achæi,
Dorienses.

VIII.

Luctam Echemus, Arcas genere, vicit. Ab hoc Echemo Hyl-
lum in Peloponnesum se conferentem occisum esse tradunt. Is
Timandram in matrimonium duxit. Hesiodus

Timandram, ait, Echemus floridam fecit uxorem.

IX.

Θέσθαι rogare et supplicare. Hesiodus etiam :
Supplicans soboli Cleodari illustris.

PEPRIGROSIS TAFULVE ULACTIS MENES EMORUM
i. e. sordidus uvarum bene calcatarum rore.

Versum græcum Jacobsius Fulgentii codice Goth. adju-
tus ita restituit :

πρωῖτος σταφυλῶν καλῶς λακτιπτῶν αἱμάτιος ὀρόσος.

XIII. 13.

Plinius H. N. XV, 1. Hesiodus quoque in primis cultum
agrorum docendam arlitratus vitam negavit oleæ satorem
fructum ex ea percepisse quemquam : tam tarda tunc res erat.

XIV. 14.

Plin. H. N. XXI, 17. Asphodelus manditur et semine tosto
et bulbo, sed hoc in cinere tosto, dein sale et oleo addito :
præterea tuso cum ficis, præcipua voluptate, ut videtur
Hesiodo.

XV. 15.

Plin. H. N. XXI, 20. Polio Musæus et Hesiodus perungi
jubent dignationis gloriæque avidos : polium tractari, coli,
polium contra serpentes substerni, uri vel portari : in vino
decoqui recens vel aridum illinique. Cf. XXV, 2.

XVI. 16.

Plin. H. N. XXV, 2. Musæus et Hesiodus polion herbam
in quantum mirati sunt diximus. Orpheus et Hesiodus suf-
fitiones commendavere.

XVII. 17.

Servius ad Virg. Georg. III, 283. Scit lectum esse apud
Hesiodum herbam esse quandam, quæ hippomanes vocatur,
quasi ἵππων μανία. Si enim eam comederint equi, furorem
patiuntur.

XVIII. 18. (L. 72.)

Schol. Ambr. Odys. VII, 104. καὶ Ἡσίοδος γὰρ φησι τὸ

ἀλειτρεύουσι μύλης ἐπὶ μύλοπα καρπὸν

ἐπὶ τῆς ἡλεκτίτης τῆς στρεφομένης δίκην μύλης· μύλοπα γὰρ
τὸν τῶν προβάτων καρπὸν, ἔτσι τὸν μαλλόν.

ASTRONOMIA.

X.

Astronomiæ etiam, quæ Hesiodo attribuitur, auctor Peleïades
semper eas appellat :

eas vero mortales vocant Peleïades ;

et rursus :

hibernæ occidunt Peleïades ;

et rursus :

tunc occultantur Peleïades.

OPERA.

XVIII.

Etenim Hesiodus ait illud :

molunt in mola flavum fructum,

in colo mola instar rotanti : flavum enim ovium fructum, i. e.
lanam, intelligit.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΙ Η ΗΟΙΑΙ.

XIX. 19.

Servius ad Virg. *Æn.* VII. p. 426. Hesiodus etiam περί των γυναικῶν inducit multas heroidas optasse nuptias viro- rum fortium.

XX. 20. (L. 17.)

Laur. Lyd. de mens. cap. 4. 'Εν καταλόγοις·
κούρη δ' ἐν μεγάροισιν ἀγαυοῦ Δευκαλίωνος
Πανδώρα Διὶ πατρὶ, θεῶν σημάντορι πάντων,
μυθείσ' ἐν φιλότῳ τέκε Γραῖκον μενεχάρμην.

XXI. 21. (L. 14.)

Schol. Apollon. III, 1086. οἱ Προμηθεὺς καὶ Πανδώρα υἱὸς Δευκαλίων Ἡσίοδος πρώτῳ καταλόγων φησί, καὶ οἱ Προ- μηθεὺς καὶ Ὑφρᾶς Ἑλλήν.

XXII. 22.

Schol. Ambr. Hom. *Od.* X, 2. Δευκαλίων Προμηθεὺς μὲν υἱὸς, μητὴρ δὲ, ὡς οἱ πλείστοι λέγουσι, Κλυμένης, ὡς δὲ Ἡσίοδος, Πρυηνίης.

XXIII. 23. (D. 28. L. 16.)

Ἑλλήνος δ' ἐγένοντο θεμιστοπόλοι βασιλῆες
Δωρὸς τε Ξυθὸς τε καὶ Αἰόλος ἵππιόχαρμης.
Αἰολίδαι δ' ἐγένοντο θεμιστοπόλοι βασιλῆες
Κρηθεὺς ἡδ' Ἀθάμας καὶ Σίσυρος αἰολομήτης
Σαλμωνεύς τ' ἄδικος καὶ ὑπέρθυμος Περιήρης.

Tzetzes ad Lycophr. 284. cum Schol. Pind. *Pyth.* IV, 252, Conf. Schol. Thucyd. I, 3. Plutarch. t. II, p. 747, F. Hero- dian. περί μονήρους λέξεως, p. 42. Tzetz. — Exeg. p. 63, 5. 13. Adde Schol. min. ad *Od.* X, 2. Ἑλλήν, ὅς ἦν Διὸς, οὗ καὶ Ἡσίοδος μέμνηται. (Hellen, Jovis filius, cujus etiam Hesiodus mentionem facit.) Vid. Frag. XXI.

XXIV. 24.

Schol. Apollon. IV, 266. Οἱ ἀπὸ Δευκαλίωνος τὸ γένος

ἔχοντες ἐδασίλευον Θεσσαλίας, ὡς φησιν Ἑκαταῖος καὶ Ἡσίο- δος.

XXV. 25. (D. 11. L. 32.)

Strabo VII. p. 322. Gemist. Pletho epit. Strab.

ἤτοι γὰρ Λοκρὸς Δελέγων ἡγήσατο λαῶν,
τοὺς ῥά ποτε Κρονίδης Ζεὺς ἀφθίτα μήδεα εἰδὼς
λεκτοὺς ἐκ γαίης ἀλέους (?) πόρε Δευκαλίωνι.

XXVI. 26. (D. 88. L. 18. 19.)

Constantinus Porphyrogen. de Themat. p. 22. ed. Paris. Μακεδονία ἡ γῶρα ὠνομάσθη ἀπὸ Μακεδόνα τοῦ Διὸς καὶ Θυλίας τῆς Δευκαλίωνος, ὡς φησιν Ἡσίοδος ὁ ποιητής·

ἡ δ' ὑποκυσαμένη Διὶ γείνατο τερπικεραυνῷ
υἱὲ δ' ὧ, Μάγνητα Μακηδόνα θ' ἵππιόχαρμην,
οἱ περὶ Πιερίην καὶ Ὀλυμπον δώματ' ἔναιον.

Herodian. de solæcismo (Boisson. Anecd. Gr. t. III. n°. 9. ap. Valcken. post Ammon. p. 196. coll. Apollod. I, 9, 6.)

Μάγνης δ' αὖ Δίκτυν τε καὶ ἀντίθεον Πολυδευκεία.

XXVII. 27. (D. 5. L. 110.)

Eustath. ad *Odyss.* p. 1746. κνῆος δὲ τὴν φθορὰν κατὰ γέ- νος οὐδέτερον. Ἡρωδιανὸς φέρει καὶ χρῆσιν ἐκ τοῦ παρὰ Ἡσίοδου καταλόγου περὶ τῶν Προϊτίδων·

καὶ γὰρ σπιν κεφαλῇσι κατὰ κνῆος αἰνὸν ἔχευεν·
ἄλρος γὰρ χροά πάντα κατέσχευεν, ἐν δὲ νυ χαίται
ἔρρεον ἐκ κεφαλῶν, ψίλωτο δὲ καλὰ κάρηνα.

Conf. Etym. M. p. 523, 8.

XXVIII. 28. (D. 5. L. 109.)

Suidas v. μαγλοσύνη, κατωφέρεια, γυναικομανία. Ἡσίο- δος ἡ λέξις. Λέγει γὰρ περὶ τῶν Προΐτου θυγατέρων·

εἶνεκα μαγλοσύνης στυγερῆς τέρεν ὦλεσαν ἄνθος.

Conf. Eustath. p. 1337, 34.

CATALOGI S. EOÆÆ.

XX.

Virgo autem in ædibus augusti Deucalionis
Pandora Jovi patri, deorum imperatori omnium,
mixta in amore peperit Græcum bellipotentem.

XXI.

Promethæi et Pandoræ filium Deucalionem fuisse Hesiodus in
catalogorum primo tradit, et Promethæi Pyrrhæque Hellenem.

XXII.

Deucalio Promethæi filius matrisque, uti plurimi dicunt, Cly-
menæ, ut vero Hesiodus, Pryneæ.

XXIII.

Ab Hellene autem geniti sunt jus-dicentes reges
Dorusque Xuthusque et Æolus equis-gaudens.
Æolidæ autem fuerunt jus-dicentes reges
Cretheus atque Athamas et Sisyphus versutus
Salmonæusque injustus et superbus Perieres.

XXIV.

Qui a Deucalione originem ducunt, in Thessalia regnabant,
ut Hecateus et Hesiodus tradunt.

XXV.

Certe enim Locrus Lelegeis præerat populis,
quos olim Saturnius Jupiter æterna consilia sciens,
electos e terra vecordes (?) dederat Deucalioni.

XXVI.

Macedonia nominata est a Macedone Jovis filio et Thyia
Deucalionis filia, ut ait Hesiodus poeta:

ea autem gravida-facta Jovi peperit gaudenti-fulmine
filios duos, Magnetem Macedonemque equis-gaudentem,
qui circa Pieriam et Olympum domos incolebant.

Magnes autem rursus Diclynque et Deo-similem Pollucem.

XXVII.

Κνῆος (scabies) neutrius generis perniciem significat. Hero-
dianus etiam ex Hesiodi catalogo vocis usum de Prælidibus
factum laudat:

etenim his super capita scabiem gravem effudit:
vitiligo enim cutem omnem obtinuit, in-ea autem capilli
defluebant ex capitibus, decalvabantur vero pulchra capita.

XXVIII.

Μαγλοσύνη, lascivia, nymphomania. Vox Hesiodæa. Dicit
enim de Præti filiabus:

propter lasciviam odiosam tenerum amiserunt florem.

XXIX. 29. (D. 83.)

Apollodorus II, 2. αὐται δὲ (αἱ Προϊτιδες) ὡς ἐτελειώθησαν, ἐμάνησαν, ὡς μὲν Ἡσίοδος φησὶ, ὅτι τὰς Διονύσου τελευτὰς οὐ κατεδέχοντο.

XXX. 30. (D. 22. L. 33.)

Schol. Apollon. ad I, 156. Ἡσίοδος δὲ (Periclymenum) μεταβληθέντα εἰς τινὰ τῶν συνήθων μορφῶν ἐπικαθεσθῆναι τῷ ἡμιφάτῃ τοῦ ζυγοῦ τῶν Ἡρακλέους ἵππων, βουλόμενον εἰς μάχην καταστῆναι τῷ ἥρωϊ· τὸν δὲ Ἡρακλῆα καιρῶς αὐτὸν κατατοξεύσαι, τῆς Ἀθηνᾶς ὑποδείξας. Φησὶ δὲ οὕτως·

Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον,
ὄλβιον, ᾧ πόρε δῶρα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
παντοῖ· ἄλλοτε μὲν γὰρ ἐν ὀρνίθεσσι φάνεσκιν
αἰετὸς, ἄλλοτε δ' αὖτε παλέσκετο, θαῦμα ἰδέσθαι,
μύρμηξ, ἄλλοτε δ' αὖτε μελισσέων ἀγλαὰ φῦλα,
ἄλλοτε δεινὸς ὄφις καὶ ἀμειλίχος. Εἶχε δὲ δῶρα
παντοῖ, οὐκ ὀνομαστά, τά μιν καὶ ἐπειτα δόλωσεν
βουλῇ Ἀθηναίης.

Schol. iust. minor ad II. II. 336. ἐρ' ὅσον μὲν Περικλύμενος ὁ Νηλέως ἐξῆ, εὐσεβάτωρ ᾗ ἡ πόλις. Ἀμφίβιος γὰρ ἐγένετο ἐκεῖνος, καὶ δὲ γεγόμενον αὐτὸν μελίσσαν, καὶ σπάντα ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέους ἄρματος, Ἀθηνᾶ δειξάσα Ἡρακλεῖ, ἐποίησιν ἀναιρεθῆναι. Τότε Νέστωρ ἐν Γερήναις τρεφόμενος, πορθηθείσης τῆς Πύλου, καὶ τῶν ἑνδεκά ἀδελφῶν αὐτοῦ ἀντιπρόθετων, μόνος περιελείφθη· διὸ καὶ Γερήνιος ὠνομάσθη· ἱστορεῖ Ἡσίοδος ἐν Καταλόγῳ. Cf. Schol. Ambr. Od. XI, 285. Eustath. p. 1685, 61. Schol. min. ad Od. III, 68 et XI, 285. Eudoc. p. 333.

XXXI. 31. (D. 22. L. 35.)

Stephan. Byz. v. Γερηνία et Eustath. ad II. B. p. 231.

κτεῖνε δὲ Νηλῆος ταλασίφρονος υἱέας ἐσθλοὺς
ἑνδεκα, δωδέκατος δὲ Γερήνιος ἵπποτα Νέστωρ

ξεῖνος ὢν ἐτύχχει παρ' ἱπποδάμοισι Γερήναις
et rursus

Νέστωρ οἷος ἄλυξεν ἐν ἀνθεμόεντι Γερήνῳ.

Stephan. Byz. v. Τάβαι. — Ἡσίοδος·

παρ' ἱπποδάμοισι Γερήναις.

XXXII. 32. (D. 9. L. 4.)

Strabo I, p. 42. (conf. Eustath. ad Dionys. v. 927.) Ἡσίοδος δ' ἐν καταλόγῳ φησὶ·

καὶ κούρην Ἀράβοιο, τὸν Ἑρμῶων ἀκάκητα
γεῖνατο καὶ Θρονίη, κούρη Βηλίοιο ἀνακτος.

XXXIII. 33. (D. 59. L. 101.)

Schol. Hesiodi Theogon. v. 142. οἱ δὲ τοὶ τὰ μὲν ἄλλα θεοὶ ἐναλίγκιοι ἦσαν. Κράτης ἀντὶ τούτου ἄλλον στίχον παρατίθεται· οἱ δ' ἐξ ἀθανάτων θνητοὶ τράπεν ἀνθρώπους. Πῶς γὰρ τοὺς αὐτοὺς θεοὺς ἐναλίγκιους λέγει καὶ ἐν τῷ τῶν Λευκιππιδῶν καταλόγῳ ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἀναιρεῖσθαι ποιεῖ;

XXXIV. 34. (D. 59. L. 99.)

Athenagoras Legat. p. 134. περὶ δ' Ἀσκληπιοῦ Ἡσίοδος μὲν

πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
χῶσατ', ἀπ' Οὐλύμπου δὲ βαλὼν φολέοντι κεραυνῷ
ἔκτανε Λητοῖδην, φίλον σὺν θυμὸν ὀρίνων.

XXXV. 35. (D. 59. L. 99.)

Schol. Pind. Nem. X, 150. Ἡσίοδος οὕτε Λήδας οὕτε Νεμέως δίδωσι τὴν Ἑλένην, ἀλλὰ θυγατέρα Ὀκεανοῦ καὶ Τηθύος.

XXXVI. 37. (L. 89.)

Schol. Pind. ibid. ὁ μὲν Ἡσίοδος ἀμφοτέρους Διὸς εἶναι γεναλογεί.

XXIX.

Proetides quum adultæ jam ætatis essent, in insaniam incliderunt, quod, ut Hesiodus inquit, Bacchi serias haud receperant.

XXX.

Hesiodus Periclymenum tradit in unam formarum aduertatam commutatam umbelico Jugi equorum Herculis insedisæ, cupientem pugnam conserere cum heroe, Herculem vero, Minerva indicante, ad tempus eum sagitta occidisse. Canit enim ita :

Periclymenumque ferocem,
felicem, cui dederat dona Neptunus quassator-terre
omnigena : aliquando enim quidem inter aves videbatur
aquila, aliquando autem rursus erat, mirabile visu!
formica, aliquando autem rursus apium splendidum examen,
aliquando terribilis serpens et immitis : habebat vero dona
omnigena, non nominanda, quæ eum etiam deinde deceperunt / consilio Minervæ.

Dum Periclymenus, Nelei filius, vivebat, urbs difficilis erat capta. Ancipitis enim vitæ ille erat. Quem in apertis commutatam stantemque in Herculis curru Minerva Herculi ostendit occidique iussit. Nestor, qui tum inter Gerenos educabatur, vastata Pylo undecimque fratribus interfectis, solus relictus est. Inde etiam Gerenius nominatus est. Narrat Hesiodus in catalogis.

XXXI.

Interfecit autem Nelei arummosi filios egregios
undecim, duodecimius autem Gerenius eques Nestor

hospes versabatur apud equorum-domitores Gerenos.

Et rursus :

Nestor solus effugit in florenti Gereno (versatus).

XXXII.

Hesiodus in catalogo ait :
et filiam Arabi, quem Mercurius benevolus
genuit et Thronia, filia Beli regis.

XXXIII.

Qui sane ceterum quidem diis similes erant.] Crates pro hoc versu alium proponit hunc : il vero ex immortalibus mortales nutriti sunt loquentes. Quomodo enim eosdem diis similes dicit et in Leucippidarum catalogo ab Apolline occidi facit?

XXXIV.

De Esculapio Hesiodus :

pater hominumque deorumque
iratus erat, ab Olympo autem jaciens flammeo fulmine
interfecit Latoiden, suum animum concitans.

XXXV.

Hesiodus nec Ledæ neque Nemesis, sed Oceani et Tethysis
filiam Helenam esse vult.

XXXVI.

Hesiodus utriusque (Castoris et Pollucis) originem a Jove
ducit.

XXXVII. 38. (D. 84. L. 91.)

Schol. Victor. II. XIX, 240. (apud Heynium T. VII. p. 806.) Κρής ὁ Λυκομήδης, ὡς φησιν Ἡσίοδος καταλέγων τοὺς μνηστῆρας Ἑλένης.

XXXVIII. 40. (D. 85.)

Schol. Harl. Odys. I, 199. a Porsono emendatus: — Ἡσίο-
δον λέγοντα τὸν Μάρωνα εἶναι Οἰνοπίωνος τοῦ Διονύσου. Cf.
Schol. Ambr. ad Odys. IX, 198. Eustathi. p. 1623, 45.

XXXIX. 41. (D. 73.)

Porphyrus in Schol. Ven. II. Ξ. 200. (ἀπειρέσιος) Σημαί-
ναι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸ εἶδος διαφέροντος καὶ ἄγαν καλοῦ,
ὡς παρ' Ἡσίοδου ἐν γυναικῶν καταλόγῳ ἐπὶ τῆς Ἀγήνορος παι-
δός

Δημοδόκης, τὴν πλεῖστοι ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
μνήστειον, καὶ πολλὰ καὶ ἀγλαὰ ἔωρ' ὀνόμηναν
ἰφθίμοι βασιλῆες, ἀπειρέσιον κατὰ εἶδος.

Conf. Schol. Ambr. ad Odys. I, 98.

XI. 42. (D. 92. L. 77.)

Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 18. διὰ τὸ φανὴ παρ'
Ἡσίοδου ἐν δευτέρῳ εἰρημένον,

οἱ πρόσθε φανὴν ἐντοσθεν ἔκειον.

XLI. 43. (D. 93. L. 51.)

Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 42. Νοῦθος κύριον ψό-
φος ἐν οὐδαίᾳ Ἡσίοδος τρίτῳ.

Νοῦθος (?) δὲ ποδῶν ὑπὸ δοῦπος ὁρώρει.

XLII. 44 et 126. (D. 94. L. 52.)

Harpocratio p. 191. Μακροκέφαλοι. Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ

ὁμονοίας. Ἔθνος ἐστὶν οὕτω καλούμενον, οὗ καὶ Ἡσίοδος ἐν
τρίτῳ καταλόγῳ μένεται.

Strab. I, p. 43. Ἡσίοδου δ' οὐκ ἂν τις αἰτιάσταιτο ἀγνοῖαν
ἡμίκυνας λέγοντος καὶ μακροκεφάλους καὶ πυγμαίους. Conf.
Strab. VII, p. 299.

XLIII. 46. (D. 63.)

Schol. Arat. ad v. 322. De Orione: τοῦτον δὲ Ἡσίοδος
φησὶ Βρύλλης τῆς Μίνως καὶ Ποσειδῶνος εἶναι· ζωρεῖν δὲ ἔχειν
παρὰ τοῦ πατρὸς, ἐπὶ τῶν κυμάτων πορεύεσθαι· ἐλθόντα δὲ εἰς
Χίον, Μερόπην τὴν Οἰνοπίωνος βιάσασθαι, οἰκωθέντα· τὸν δὲ
Οἰνοπίωνα γαλεπαίνοντα ἐκτυγλῶσαι αὐτόν· ἐλθόντα δὲ εἰς
Λῆμνον ἀλιτεύοντα τῷ Ἡραίστῳ συμμίξει, ὃς αὐτὸν ἐλάσας,
δίδωσιν αὐτῷ ποδηγέτην Κυθαλίωνα· ὃν λαδὼν ἐπὶ τῶν ὤμων
ἔφερε, τὰς ὁδοὺς αὐτῷ σημαίνοντα. Ἐλθὼν δὲ εἰς ἀνατολὰς,
καὶ ἡλίῳ συμμίξας, ὑγιάσθη. Καὶ οὕτως ἐπὶ τὸν Οἰνοπίωνα
ἦλθε, τιμωρῆσθαι μέλλον. Ὁ δὲ μαθὼν ὑπὸ γῆν ἐκρύβη.
Ἀπελπίσας δὲ αὐτὸν εὐρεῖν, εἰς Κρήτην ἦλθε, καὶ τῇ Ἀρτέμιδι
σύνθηρος ἦν. Ἐπιχειρήσας οὖν καὶ ταύτην βιάσασθαι, ὑπὸ
σκορπίου πληγῆς ἐτελεύτησεν. Conf. Schol. Nicandri Theriac
15. Hygin. poet. Astron. XXXIV.

XLIV. 47. (D. 83. L. 128.)

Apollod. III, 5, 6. Ἡσίοδος (testatur Nioben habuisse)
δέκα μὲν υἱούς, δέκα δὲ θυγατέρας.

Aelian. V. H. XII, 36: Ἡσίοδος δὲ ἐννεακαίδεκα (Νιόβη;
παῖδας λέγει), εἰ μὴ ἄρα οὐκ εἰσιν Ἡσίοδου τὰ ἔπη, ἀλλ', ὡς
πολλὰ καὶ ἄλλα, κατέχευται αὐτοῦ.

XLV. 48. (D. 41. L. 29.)

Schol. Sophocl. Trach. 263. διαφωνεῖται δὲ ὁ τῶν Εὐρυτι-
δῶν ἀριθμός. Ἡσίοδος μὲν γὰρ τέσσαράς φησιν Εὐρύτου καὶ
Ἀντιόπης παῖδας, οὕτως·

ἡ δ' ὑποκυσαμένη καλλίζωνος Στρατονίκη

XXXVII.

Lycomedes Cres, ut dicit Hesiodus in recensendo procos
Helenae.

XXXVIII.

— Hesiodum, qui Maronem ex Oenopione Bacchi filio natum
dicit.

XXXIX.

Ἀπειρέσιος, infinitus). Significat vero etiam forma eminen-
tem et perpulerum, ut apud Hesiodum in mulierum cata-
logo de Agenoris filia.

Demodoce, quam plurimi terrestrium hominum
ambibant, et cui multa et splendida dona pollicebantur
potentes reges, eminentem propter formam.

XL.

— propter vocabulum φανή (fax) apud Hesiodum in secundo
libro scriptum:

hi antea facem intus occultabant.

XLI.

Nuthus, nomen proprium; strepitus in solo excitatus. He-
siodus in tertio libro:

Nuthus (?) autem sub pedibus strepitus excitatus est.

XLII.

Μακροκέφαλοι (capitones). Antiphon in libro de concordia.

Populus est ita appellatus, cuius etiam Hesiodus in tertio ca-
talogo mentionem facit.

Hesiodi vero nemo arguerit ignorantiam, quippe semicanones
nominantis et capitones et pygmicos.

XLIII.

Hesiodus Orionem Brylles, Minois filiae, Neptunique filium
esse refert. Huic quum facultatem per undas incedendi pater
dono dedisset, cum in Chium se contulisset ibique Meropen,
Oenopionis filiam, stuprasse ebrium: ab Oenopione irato oculo-
rum lumine orbatum Lemnumque insulam nactum errando
Vulcanum convenisse, quem misericordia commotum Cydalio-
nem Iuneri ducem ipsi dedisse. Hunc in humeris ferebat vias
indicantem. Ad orientem deinde profectus solisque consuetu-
dine sanatus, ad Oenopionem reversus est ultionem petiturus.
Cujus de adventu certior factus Oenopio sub terra se occultavit.
Quem se reperiturum desperans Orion in Cretam abiit, ubi
Dianae venationis socius factus est. Quum vero huic etiam vim
afferre studeret, a scorpione ictus obiit.

XLIV.

Hesiodus Nioben decem filios totidemque filias habuisse tes-
tatur.

Hesiodus undeviginti Niobes liberos fuisse dicit, nisi forte
illa carmina Hesiodi non sunt, sed, sicut multa quoque alia,
falso ipsi tribuuntur.

XLV.

Eurytidarum numerus ab aliis alius traditur. At Hesiodus
quidem quatuor Euryti et Antiopes filios huiusce verbis enu-
merat:

Ea autem gravida facta pulchre cincta Stratonice

Εὐρυτον ἐν μεγάροισιν ἐγείνατο φίλτατον υἱόν·
τοῦ δ' υἱεὶς ἐγένοντο Δηῖων τε Κλυτίος τε
Τοξεύς τ' ἀντίθεος, ἃ δ' Ἰφίτος, ὅς τις Ἄρκτος
τοὺς δὲ μεθ' ὀπλοτάτην τέκετο, ξανθὴν Ἰόλειαν
Ἀντιόπη κρείουσα Πύλωνος Ναυβολίδας.

XLVI. 49. (D. 57. L. 38.)

Tzetzes Proleg. ad Lycophron. p. 261. Ἡσίοδος αὐτὸς
γράφας ἐπιθαλάμια εἰς Πηλέα καὶ Θέτιν·

τρὶς μάχαρ Αἰακίδη καὶ τετράκις, ὄλβιε Πηλεῦ,
ὅς τοιςδ' ἐν μεγάροις ἱερὸν λέχος εἰςναθαίνεις.

XLVII. 50. (D. 19. L. 96.)

Strabo IX. p. 442. καὶ ἐν καὶ λέγεται ὑπὸ τῶν ὕστερον ἐπὶ
χρόνον συγχὸν ἢ οἰκησις τῶν Ἀθαμῶων ἐν τῇ Δωτίῳ γυναι-
σὶ πεδίοι· τοῦτο δὲ ἐστὶ πλησίον τῆς ἀπὸ λαχθείσης Παρρά-
βιζης καὶ τῆς Ὀσσης καὶ ἐπὶ τῆς Βοιωτῆδος λίμνης, ἐν μέσῃ μὲν
πρὸς τῇ Θερραλίῃ, λόφοις δὲ ἰσίοις περιχωλούμενον· περὶ οὗ
Ἡσίοδος οὕτως εἰρηκεν·

Ἡ οἷη Διδύμους ἱεροὺς ναιῶσα κολῶνους
Δωτίῳ ἐν πεδίῳ πολυβότρουος ἀντ' Ἀμύριοι
νέβητο Βοιωτιάδος λίμνης πόδα παρθένης ἀδάμης.

Conf. Strab. XIV, p. 647. Stephan. Byz. in Ἀμυρος.

Stephan. Byz. in Bibl. Coislin. p. 290. — Ἡσίοδος Δωτίῳ
ἐν πεδίῳ φάσκει αὐτὸν (Θάμυριν) τετυρωσθαι.

XLVIII. 51. (D. 3.)

Etym. MS. Bibl. Paris. allegatum a Ruhmklenio : Ἰάκχος ὁ
Αἴαντος πατήρ ἐτυμολογεῖται ὑπ' Ἡσίου·

Ἰάκ, τὸν ᾧ ἐφίλησεν ἀναχὲς Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων,
καὶ οἱ τοῦτ' ὀνόμην' ὄνομ' ἔμμεναι, ὅννεκα νόμην

εὐράμενος Πέων μίχθη ἑρπύτῃ φιλότῃ
ἤματι τῷ, ὅτε τείχε' εὐδμήτοιο πόλιος
ὑψηλὸν ποίησε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων.

Conf. ἐκλογαὶ διαφόρων λέξεων in Cramer's anecdotis, vol.
II, p. 751. Eustath. p. 101, 19. 277, 2. 650, 48. 1018, 59. Tzetz.
ad Lycoph. 393. Tzetz. Exeg. p. 126, seq. Etym. M. p. 346.
41. Schol. Pind. ad Olymp. IX, 167.

XLIX. 52. (D. 4. L. 123.)

Ἡ οἷη Ὑρίη Βοιωτῇ ἔτραφε κούρην

Schol. Ven. II. 496. (Cat. 3.) Eustath. p. 265, 5.

L. 53. (D. 36. L. 130.)

Ἡ οἷη Ὑρίη πυκινόρρων Μηκιονίη,
ἣ τέκεν Εὐρύκμον γαιήρῳ Ἐννοτιγαίῳ
μυθθεῖσ' ἐν φιλότῃ πολυχρύσου Ἀρροδίτης.

Εκ μεγάλης Ἡοίας laudat Schol. Pind. Pyth. IV, 35.

LI. 54. (D. 39. L. 135)

Schol. Soph. ad Trachin. 1174. καὶ Ἐλλοπίην τὴν Δωδών-
ην νομίζουσιν εἶναι. Τὴν γὰρ χώραν οὕτως Ἡσίοδος ὀνομάζει
ἐν Ἡοίαις λέγων οὕτως.

Ἔστι τις Ἐλλοπίη, πολυλήϊος ἃ δ' εὐλείμων,
ἀρνεῖται μῆλοισι καὶ εἰλιπόδεσσι βόεσσιν·
ἐν δ' ἄνδρες ναιῶσι πολυβόρηνες, πολυβοῦται,
πολλοὶ, ἀπειρέσιοι, φύλα θνητῶν ἀνθρώπων.
Ἐνθάδε Δωδώνη τις ἐπ' ἐσχάτῃ πεπολισται·
τὴν δὲ Ζεὺς ἐφίλησε, καὶ ὃν χρηστέρῳ εἶναι,
τίμιον ἀνθρώποις,
. ναιὸν δ' ἐν πυθμένι φηγοῦ.
Ἐνθεν ἐπιχθονίοις μαντεύματα πάντα φέρονται·

Eurytum in ædibus peperit carissimum filium.
Huius vero filii fuerunt Deionque Clytiusque
Toxeusque Deo-similis atque Iphitus, suboles Martis :
post hos vero minimam-natu peperit flavam Ioleam
Antiope regina, Pylonia filia Naubolidæ.

XLVI.

Hesiodus, qui Ipse epithalamia in Peleum Thetidemque
scripsit :

Ter beate Æacida et quater, fortunate Peleu,
qui his in ædibus sacrum lectum conscendis.

XLVII.

Et posteri quidem affirmant Athamanes longo tempore in
Dotio campo habitasse, qui Perrhabie, cujus mentionem
modo feci, propinquus est et Ossæ ac Bæbeidi paludis, in me-
dia fere Thessalia, collibus totus inclusus. De quo sic Hesiodus
cecinit :

aut qualis Didymos sacros incolens colles
Dotio in campo racemosi e-regione Amyri
abluat Bæbeide palude pedem virgo intacta.

Hesiodus Thamyria poetam in Dotio campo excreatum ait.

XLVIII.

Ille, quo Ajax patre ulcatur, nomen ab Hesiodo ita deriva-
tur :

Peleum, quem sane amavit rex Jovis filius Apollo,
et ipsi hoc indidit nomen habendum, quia nymphaum

inveniens propitiam, mixtus-est jucundo amore
die illo, ubi murum bene-constructæ urbis
excelsum fecit Neptuneus et Apollo.

XLIX.

Aut qualis in-Hyria Bæotica nutrit puellana.

L.

Aut qualis Hyriæ prudens Mecionice,
quæ peperit Euphemum terram-continenti Neptuno
mixta in concubitu aureæ Veneris.

LI.

Dodonam Ellopie nomine intelligi putant. Ejus enim loci He-
siodus in Eris mentionem hoc modo injicit :

Est quædam Ellopia, dives-segetum atque paschosa,
abundans pecudibus et recurvos-pedes-habentibus bobus :
intus autem viri habitant dites-ovibus, dites-bobus,
multi, innumeri, genera mortalium hominum :
ibi Dodona quædam in extrema-parte condita-est :
hanc vero Jupiter amavit, et suum oraculum esse,
venerandum hominibus,
.....habitabant autem in trunco fagi :
hinc terrestribus vaticinia omnia feruntur :

δς δὴ κείθι μολῶν θεὸν ἀμείροτον ἐξερεείνη,
 10 δῶρα φέρον ἐλθῆσι σὺν οἰωνοῖς ἀγαθοῖσιν.
 Conf. Strab. VII, p. 328.

LII. 55. (D. 35. L. 105.)

Schol. Pindar. Pyth. IX, 6.

ἦ οἴη Φοίη Χαρίτων ἀπο κάλλος ἔχουσα,
 Πηνειοῦ παρ' ὕδωρ καλὴ ναίεσκε Κυρήνη.

LIII. 56. (D. 20. L. 129.)

Pausan. Beroi. IX, 36, 4. Ὑήττου δὲ ἐποιήσατο μνήμην καὶ
 ὁ τὰ ἐπη συνθέει, δς μεγάλας Ἡοίας καλοῦσιν Ἕλληνας·

Ὑήττος δὲ Μόλυρον, Ἀρίσθαντος φίλον υἱόν,
 κτείνας ἐν μεγάροις εὐνῆς ἔνεχ' ἥς ἀλόχοιο,
 οἶκον ἀποπρολιπὼν φεύγ' Ἄργεος ἱπποδάμοιο,
 ἴξεν δ' Ὀρχομενὸν Μινύειον· καί μιν δγ' ἔφρων
 δέξατο, καὶ κτεάνων μοῖραν πόρεν, ὥς ἐπεικέες.

LIV. 57. (D. 21. L. 104.)

Pausan. Beroi. IX, 40, 5. τὸ δὲ νῦν τοῖς Χαίρωνευσιν ὄνομα
 γεγονέναι ἀπὸ Χαίρωνος, ὃν Ἀπόλλωνός φασιν εἶναι, μητέρα
 δὲ αὐτοῦ θηρῶ τὴν Φύλαντος εἶναι. Μαρτυρεῖ δὲ καὶ ὁ τὰ ἐπη
 τὰς μεγάλας Ἡοίας ποιήσας·

Φύλας δ' ὥπνιε κούρην κλειτοῦ Ἰολάου,
 Λειπερφίην ἣν δ' εἶδος Ὀλυμπιάδεςσιν ὁμοίη,
 Ἰπποτήν δέ οἱ υἱὸν ἐνὶ μεγάροις ἐτίκτεν,
 Θηρῶ τ' εὐειδῆ ἱαλὴν φάεσσι σελήνης.
 Θηρῶ δ' Ἀπόλλωνος ἐν ἀγκόνησι πεσοῦσα
 γείνατο Χαίρωνος κρατερὸν μένος ἱπποδάμοιο.

LV. 58.

Hygin. poet. astr. XX. p. 465. Star. Aries. Ille existima-
 tur esse, qui Phrixum transtulisse et Hellen dictus est per

Hellespontum, quem Hesiodus et Pherecydes ait habuisse
 auream pellem.

LVI. 59.

Schol. Apollon. IV, 284. Ἡσίοδος δὲ φησι διὰ Φάσιδος
 αὐτοὺς (τοὺς Ἀργοναύτας) πεπλευκέναι.

LVII. 60. (L. 57.)

Schol. Apoll. IV, 259. Ἡσίοδος δὲ καὶ Πίνδαρος καὶ Ἀντί-
 μαχος διὰ τοῦ Πικενοῦ φασιν ἐλθεῖν αὐτοὺς (τοὺς Ἀργοναύτας)
 εἰς Λιβύην, καὶ βαστάσαντας τὴν Ἀργὴν εἰς τὸ ἡμέτερον πέλα-
 γος γενέσθαι.

LVIII. 61. (L. 50. 112.)

Schol. Apoll. II, 178. ὥς δὲ Ἡσίοδος φησιν Φοῖνικος τοῦ
 Ἀγρήωρος καὶ Κασσιόπειας (υἱὸς τῆς Φινεύς).

LIX. 62.

Schol. Apoll. II, 181. πεπηρῶσθαι δὲ Φινέα φησὶν Ἡσίοδος
 ἐν μεγάλας Ἡοίαις, ὅτι Φρίξω τὴν εἰς Σκυθίαν ὁδὸν ἐμήνυσεν,
 ἐν δὲ τῷ γ' καταλόγῳ, ἐπειδὴ τὸν μακρὸν χρόνον τῆς ὁφείας
 προέκρινεν.

LX. 63. (L. 21.)

Schol. Apoll. I, 482. Ἡσίοδος δὲ Ἀλωέως καὶ Ἰφιμεδίας
 κατ' ἐπικλήσιν, ταῖς δὲ ἀληθείαις Ηοσιδῶνος καὶ Ἰφιμεδίας
 αὐτοὺς [λέγει τοὺς Ἀλωίδας] καὶ Ἄλον κόλιν Αἰτωλίας ὑπὸ
 τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἐκτίσθαι.

LXI. 64. (D. 66. L. 121.)

Schol. Apoll. IV, 57. Ἐν δὲ ταῖς μεγάλας Ἡοίαις λέγεται
 τὸν Ἐνδυμῖωνα ἀνεγχεῖσθαι ὑπὸ Διὸς εἰς οὐρανὸν ἐρασθέντα δὲ
 Ἥρας παραλογισθῆναι διὰ τὸν ἔρωτα εἰδώλῳ νεφέλης καὶ ἐκκλη-
 θέντα καταλθεῖν εἰς ἄδου.

LXII. 65.

Schol. Apoll. II, 1123. Ἀκουσίλαος δὲ καὶ Ἡσίοδος ἐν ταῖς

qui jam illuc profectus deum imortalem interrogarit,
 dona ferens venerit cum avibus bonis.

LII.

Aut qualis Phthia, a Gratiis pulcritudinem habens,
 Penei ad aquam pulcra habitabat Cyrene.

LIII.

Auctor etiam illorum carminum, quae a Graecis magnae Eoae
 vocantur, Hyetti mentionem facit:

Hyettus vero Molyrum, Arisbantis carum filium,
 cum occidisset in aribus concubitus causa suae conjugis
 domo relicta fugit Argo equos-pascente,
 venit autem Orchomenum Minyeium: et eum heros
 excepit, et opum partem praebuit, ut aequum erat.

LIV.

Hodiernum nomen Chæronensibus a Chærone deducitur,
 quem Apollinis filium, cujus matrem Theronem Phylantis
 filiam fuisse affirmant. Testatur etiam auctor carminum,
 quæ magnæ Eoæ vocantur:

Phylas autem compressit filiam inclyti Iolai,
 Lipephilen: erat autem pulcritudine Deabus similis,
 Hippotea vero ei filium in aribus peperit,
 Theronemque formosam similem radiis Lunæ.
 Thero vero Apollinis in ulnas quum incidisset,
 peperit Chæronis fortem vim equorum-domitoris.

LVI.

Hesiodus Argonautas Phasin trajecisse dicit.

LVII.

Hesiodus Pindarusque et Antimachus Argonautas per Ocea-
 num in Libyam portantesque Argo nostrum in pelagus venisse
 tradunt.

LVIII.

Hesiodo auctore Phineus Phœnicis, filii Agenoris, et Cassio-
 peæ filius erat.

LIX.

Phineum excreatum esse Hesiodus in magnis Eois dicit,
 quod Phrixo viam in Scythiam indicasset, contra in tertio cata-
 logo, quum longam vitam oculorum lumeni præferendam
 judicasset.

LX.

Alcidas nomine quidem Alci et Iphimedeæ, sed revera Ne-
 ptuni atque Iphimedeæ filios esse Hesiodus auctor est, et Alon
 urbem Ætolie ab eorum patre edificatam.

LXI.

In magnis Eois legitur Endymionem a Jove in caelum esse
 sublatum, propter amorem autem, quo Junonein amplexus es-
 set, nubis imagine deceptum atque in orbem defectum.

LXII.

Acusilaus et Hesiodus in magnis Eois tradunt ex Iophlosa

μεγάλας Ἡοίας φασὶν ἐξ Ἰοφώσσης τῆς Αἰήτου (παῖδας γεγονέναι Φρίξου) καὶ οὗτος μὲν φησὶν αὐτοὺς τέσσαρας Ἄργον, Φρόντιν, Μέλαναν, Κυτίσωρον.

LXIII. 66. (L. 113.)

Schol. Apoll. IV. 828. Ἐν δὲ ταῖς μεγάλας Ἡοίας Φόρ-
εαντος καὶ Ἐκάτης ἡ Σκύλλα.

LXIV. 67. (D. 37. L. 61.)

Schol. Pind. ad Nem. III, 21. (addo eund. ad Ol. VIII, 27.) περὶ τῶν Μυρμιδόνων Ἡσίοδος μὲν οὕτως φησὶν·

ἡ δ' ὑποκυσαμένη τέκεν Αἰαχὸν ἱπποχάρμην.
Αὐτὰρ ἐπεὶ β' ἤβης πολυηράτου ἔκετο μέτρον,
μῦθος ἔων ἤσχαλλε. Πατὴρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
ἄσσοι ἔσαν μύρμηκες ἱππράτου ἑνδοθι νήσου,
τοὺς ἀνδρας ποίησε βαθυζώνους τε γυναῖκας.
Οἱ δὲ τοὶ πρῶτον ζεῦξαν νέας ἀμφιλήσας.
πρῶτοι δ' ἰστίᾳ θύσαν, νεὼς(?) πτερὰ ποντοπόρου.

Conf. Tzetzes ad Lycophr. 176.

LXV. 68. (D. 43L. - 136.)

Athenaeus X. p. 428. C. διὸ καὶ Ἡσίοδος ἐν ταῖς Ἡοίαις αἶπεν·

οἷα Διώνυσος δῶν' ἀνδράσι χάριμα καὶ ἄγθος,
ἔστις ἄδην πίνει, οἶνος δὲ οἱ ἔπλετο μάργος,
σύν τε πόδας χειρὰς τε δέει γλῶσσαν τε νοσόν τε
δεσμοῖς ἀφράστοισι· φιλεῖ δὲ ἑ μαλθακὸς ὕπνος.

Idem VIII. p. 364. B. quaedam profert, ἀπαρ πάντα ἐκ τῶν
εἰς Ἡσίοδον ἀναφερομένων μεγάλων Ἡοίων, καὶ [μεγάλων]
Ἐργων παρόρηται.

Ἡσίοδος filia Phrixo filios esse natos, eosque quatuor, uti Hesiodus
affirmat, Argum, Phrontida, Melanem, Cytisorum.

LXIII.

In magnis Eris Scylla Phoriantis et Hecates filia.

LXIV.

De Myrminidibus Hesiodus sic ait :

ea autem gravida facta peperit Aecum equis-gaudentem :
sed postquam pubertatis amabilis attigit mensuram,
solus quod esset dolebat : pater vero hominumque decorum-
quotquot erant formicae amoenam intra insulam, [que,
eas viros fecit atque-cinctas mulieres ;
qui jam primum instruxerunt naves utrimque-remigatas :
primi vero vela posuerunt, navis alas per-mare-veclae.

LXV.

Propterea Hesiodus etiam in magnis Eris dixit :

Qualia Bacchus dedit hominibus gaudium et molestiam ;
quisquis copiose bibit, vinum vero huic est contumeliosum,
simulque pedes manusque colligat linguamque mentemque
vinculis occultis ; amat autem eum mollis somnus.

Quae omnia ad imitationem magnarum Ezerum, quas Hesiodo
attribuit, Operumque expressa sunt.

LXVI. 69. (D. 43.)

Anonymi ad Aristot. Eth. Nicom. III. p. 43. r. καὶ ἐπὶ
πόνηρος ἐπὶ τοῦ ἐπιπόνου τάττεται καὶ δυστυχούς, ἱκανός
Ἡσίοδος παραστήσαι ἐν ταῖς μεγάλας Ἡοίαις τὴν Ἀλκμήνην
ποιῶν πρὸς τὸν Ἡρακλέα λέγουσαν·

ὦ τέκνον, ἦ μάλα δὴ σε πονηρότατον καὶ ἄριστον
Ζεὺς ἐτέκνωσε πατὴρ.

Subiungit Aspasius καὶ πάλιν·

τέκνον ἐμὸν Μοῖραί σε πονηρότατον καὶ ἄριστον.

LXVII. 70. (D. 60.)

Schol. Arati Phaen. 172. Ἡσίοδος δὲ φησὶ περὶ αὐτῶν (sc.
Γάδων)

Νύμφαι Χαρίτεσσιν ὁμοίαι,
Φαισύλη ἤδ' Κορωνίς εὐστέφανος τε Κλέεια
Φαῦί θ' ἱμερόεσσα καὶ Εὐδώρα τανύπεπλος,
ἃς Ἰάδας καλέουσιν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων.

Cf. ad v. 255. Tzetzes Chil. XII, 171.

LXVIII. 71. (D. 61. L. 80)

Tzetzes ad Lycophr. 344. Ὁ Αὐτόλυκος κλεπτοσύνη πάν-
τας ὑπερέβαλε, ὡς φησὶ καὶ Ἡσίοδος·

πάντα γὰρ ὅσσα λάβεισκεν αἰδέελα πάντα τίθεσκει.

Conf. Endocia in Violeto p. 375. 394. Etymol. M. p. 21. 26.

LXIX. 72. (D. 68. L. 8.)

Enstath. II. p. 461. Πολυδίφον δὲ τὸ Ἄργος καλεῖ ἡ
ὥς πάνυ ποθεινόν· Ἑλλήσιν, ἡ δὲ μυθεύεται ἀνδρὸν ποτε
εἶναι. ὕστερον μὲν τοὶ ἐννέον γενέσθαι. Ποσειδῶνος ἀναβρέξαν-
τος τὰς ἐν Αἰγῇ πηγὰς διὰ τὸν τῆς Ἀμυμώνης ἱρῶτα (Apol-
lod. II. c. 1. p. 121.), ἐξ ἧς καὶ Ἀμυμώνη ἐν Ἀργεὶ ὕδατα

LXVI.

Πόνηρον (malum, miserum) de laborioso et infelicio dici, ido-
neus testis Hesiodus est, qui in magnis Eris Alcmenen ad
Herculem ita dicere facit :

o fili, sane te miserrimum et optimum
Jupiter genuit pater.

Et rursus :

Mi fili, parcae te miserrimum et optimum.

LXVII.

Hesiodus de Hyadibus ait :

Nymphae Gratiis similes,
Phaenylae atque Coronis pulchreque-coronata Clea
Phaeoque amabilis et Eudora longo-peplo,
quas Hyades vocant super terra genera hominum.

LXVIII.

Aulolicus arte furandi praee omnibus eminebat, uti Hesiodus
etiam ait :

omnia enim quaecunque attingebat, inconspicua omnia red-
debat.

LXIX.

Siticulosissimum Argos vocat, aut quia valde desideratum
est Gracis, aut quia aqua id olim caruisse in fabulis est, dein
vero aquosum factum, fontibus in Lerne a Neptuno apertis ob
amorem Amymonae ex qua etiam Amymoniae Argorum aquae

(Schol. Euripid. Phoen. 195.), ἡ καὶ ἀπὸ τῶν Δαναῶν, αἱ παραγενόμεναι ἐξ Αἰγύπτου φρυγίαν ἐδίδαξαν, ὡς Ἡσίοδος·

Ἄργος ἀνδρὸν ἰὸν Δαναὸς ποίησεν ἔνυδρον.

Strabo. VIII, 371. ἀπ' οὗ καὶ τὸ ἔπος εἰπεῖν τοῦτο.

Ἄργος ἀνδρὸν ἰὸν Δαναὰ θέσαν Ἄργος ἔνυδρον.

Hesychius : Δίφιν Ἄργος· Ἡσίοδος μὲν τὸ ἔνυδρον.

LXX. 73. (L. 106.)

Servius ad Virg. Georg. I, 14. Aristæum invocat, i. e. Apollinis et Cyrenes filium, quem Hesiodus dicit Apollinem pastorem.

LXXI. 74. (D. 75. L. 24.)

Schol. Ven. XXIII. 638. Ἄκτορος υἱός — Ἀρίσταρχος διδύμους ἀκούει· οὐχ οὕτως, ὡς ἡμεῖς ἐν τῇ συνηθείᾳ νοοῦμεν, οἷοι ἦσαν καὶ οἱ Διόσκουροι, ἀλλὰ τοὺς διφθεῖς δύο ἔχοντας σώματα, Ἡσίοδῳ μάρτυρι χρώμενος, καὶ τοὺς συμπεφυκότας ἀλλήλοις. Adde Schol. ad Iliad. XI, 749, Eustath. p. 882, 27. 1321, 22. Apollon. Lex. Hom. in Μολίονε. Plutarch. περὶ τῶν κοινῶν ἐνοιῶν p. 1083. C.

LXXII. 75. (D. 70. L. 59.)

Schol. Ven. II. 764. (Catal. 271.) ἀλλὰ φασιν εἰς ἰδιότητα τοῦ Ἀχιλλεύου βεβαρυτονῆσθαι τὸ ποδώκης, παρὰ γοῦν Ἡσίοδῳ ἀνεγκνώσκον

ποδώκης δὲ Ἀταλάντη.

LXXIII. 76. (D. 70. L. 58.)

Apollod. III, 9, 8. Ἡσίοδος δὲ καὶ τινες ἔπειροι τὴν Ἀταλάντην οὐκ ἴασιν, ἀλλὰ Σχοινέως εἰπον.

LXXIV. 77. (L. 71.)

Schol. Ambr. Hom. Od. VII, 54. Ἡσίοδος δὲ ἀδελφὴν Ἀλκινόου τὴν Ἀρήτην ὑπέλαβεν.

LXXV. 78. (D. 98. L. 34.)

Philemo v. εὐρυγῆς et Favorinus p. 781. 20. καὶ τοῖς θηλυκοῖς ὀνόμασιν ἀρσενικά συντάττουσιν ἐπίθετα, ὡς παρ' Ὀμήρῳ κλυτὸς Ἴπποδάμεια καὶ θερμὸς αὐτμή καὶ ἄλδς πολιοῖο, καὶ παρ' Ἡσίοδῳ·

δαΐζομένοιο πόλῃος.

LXXVI. 79.

Charoboscus in Bekkeri Anecdosis p. 1183. ὁ Θόας, τοῦ Θόα, ὡς παρ' Ἡσίοδῳ·

ἡ δὲ Θόαν τέκεν υἱόν.

LXXVII. 80. (D. 100. L. 93.)

Tzetzes Exegese. in Iliad. p. 68. 20. ὁ Ἀγαμέμνων, ὁμοίως δὲ καὶ Μενέλαος κατ' Ἡσίοδον καὶ Αἰσχύλον Πλεισθένης υἱοῦ Ἀτρέως παῖδες νομίζονται, κατὰ δὲ τὸν ποιητὴν καὶ πάντας ἀπλῶς Ἀτρέως αὐτοῦ. — Ἀτρέως δὲ καὶ Ἀερόπης κατὰ μὲν τὸν ποιητὴν καὶ πάντας ἀπλῶς Ἀγαμέμνων, Μενέλαος καὶ Ἀναξίβια ἡ μήτηρ Πυλάδου κατὰ δὲ Ἡσίοδον καὶ Αἰσχύλον καὶ ἄλλους τινὰς Ἀτρέως καὶ Ἀερόπης Πλεισθένης. Πλεισθένης δὲ καὶ Κλεόλλας τῆς Διάντος Ἀγαμέμνων, Μενέλαος καὶ Ἀναξίβια. υἱοῦ δὲ τοῦ Πλεισθένης τελευτήσαντος ὑπὸ τοῦ πάππου αὐτῶν ἀνατραπέντες Ἀτρέως Ἀτρεΐδαι πολλοὶς ἐνομίζοντο. Cf. Eustath. p. 21, 14.

Schol. Ven. ad Iliad. I, 7. Ἀγαμέμνων κατὰ μὲν Ὀμήρῳ Ἀτρέως τοῦ Πέλοπος, μητρὸς δὲ Ἀερόπης, κατὰ δὲ Ἡσίοδον Πλεισθένης· τὸ γένος Μυκηναῖος. Conf. Eustath. p. 23.

LXXVIII. 81. (D. 45. L. 82.)

Hesychius : Ἐπ' Εὐρυγῇ ἀγών. Μελησαγόρας τὸν Ἀνδρόγειον Εὐρυγῇ σιρῆσθαι φησι τὸν Μίνως, ἐπ' ᾧ ἀγῶνα τίθεσθαι ἐπιτάξιον Ἀθήνησιν ἐν τῇ Κεραμεικῇ καὶ Ἡσίοδῳ.

Εὐρυγῆς δ' ἔτι κοῦρος Ἀθηναίων ἱεράων.

nominantur, aut a Danaidibus, quæ quum ex Ægypto venissent, puteorum fodientorum artem docebant, uti Hesiodus : Argos aquæ-expers Danaus reddidit aquosum.

Hinc quoque illud dictum :

Argos aquæ-expers Danaides fecerunt Argos aquosum.

Siticulosum Argos. Hesiodus ἀνυδρὸν (aqua carens) id cognominat.

LXXI.

Actoris filios — geminos Aristarchus, non quo sensu in cognatione vocem intelligimus, quales etiam Dioscuri erant, sed ancipites interpretatur esse, duo habentes corpora, Hesiodo teste usus, et concretos inter se.

LXXII.

Vocabulum ποδώκης ubi Achilli tribuitur peculiariter gravem habere accentum, affirmant. Apud Hesiodum enim legunt :

ποδώκης (celeripes) δῖα Ἀταλάντα.

LXXIII.

Hesiodus et alii quidam Atalantem non Iasi, sed Schœnci filiam esse dixerunt.

LXXIV.

Hesiodus Alcinoi sororem Aretem fuisse existimavit.

LXXV.

Femininis etiam nominibus adjectiva masculina conjungunt, ut apud Homerum κλυτὸς κ. τ. λ. (Inclita Hippodamia et calidus status et maris canis,) et apud Hesiodum :

δῖνισαε urbis.

LXXVI.

Thoas, genit. Thoas, ut apud Hesiodum :

ea autem Thoan peperit filium.

LXXVII.

Et Agamemno et Menelaus Hesiodo Æschyloque auctoribus et Plisthene, Atrei filio nati esse habentur, Homero autem omnibusque veracibus ex ipso Atreo. — Atrei enim et Æropæ secundum hos liberi Agamemno, Menelaus et Anaxibia, Pylades mater, erant. Hesiodus Æschylusque et alii nonnulli Atrei et Æropes filium Plisthenem faciunt; huius et Cleollæ, Dianthæ filie, liberos Agamemnonem Menelaumque et Anaxibiam esse volunt. Plisthene vero premature mortuo Atreidas ab Atreo avo educatos esse multi existimant.

Agamemno secundum Homerum Atrei, filii Pelopis, filius est ex matre Ærope, secundum Hesiodum Plisthenis, genere Mycenensis.

LXXVIII.

Furygæ certamen.] Melesagoras Androgeon, Minois filium, Furygen vocatum esse ait, cui funebre certamen celebrari Athenis, in Ceramico. Hesiodus etiam :

Furygyes autem adhuc puer Athenarum sacrarum.

LXXIX. 82. (D. 45.)

Ammonius v. "Ορθρος" καὶ "Ἡσίοδος, τελευτῆσαι τινα
πρωτὶ μάλ' ἤθεον.

LXXX. 83. (D. 79. L. 22.)

Suidas et Zonaras in Ἐπιτάλῃν. "Ὅμηρος καὶ Ἡσίοδος καὶ
οἱ Ἀττικοὶ τὸν δαίμονα, διὰ δὲ τοῦ φτὸν ἄνδρα Ἐπιτάλῃν, καὶ
ῥιγοπύρετον λεγόμενον.

LXXXI. 84. (D. 80. L. 102.)

Schol. Eurip. Alcest. I. ἡ διὰ στόματος καὶ δημώδης ιστο-
ρία περὶ τῆς Ἀπόλλωνος θητείας παρ' Ἀδμήτῳ αὕτη ἐστίν,
ἣ κέχρηται νῦν Εὐριπίδης. Οὕτω δὲ φησι καὶ Ἡσίοδος.

LXXXII. 85. (D. 31. L. 37.)

Schol. Pindari Nem. IV, 95. memorata Daedali et Acasti
historia, ταῦτα δὲ ιστοροῦσι πολλοὶ μὲν, ἀτὰρ ἐγὼ καὶ Ἡσίο-
δος, λέγων οὕτως.

ἤδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή,
αὐτὸν μὲν στέσθαι, κρύψαι δ' ἀδόκητα μάχαιραν
καλὴν, ἣν οἱ ἔτευξε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
ὥς τὴν μαστεύων οἷος κατὰ Πηλίου αἰπὺ
αἶψ' ὑπὸ Κενταύροισιν ὀρεσκόμοισι δαμείη.

LXXXIII. 86. (D. 32. L. 42.)

Schol. Pindari Nem. III, 92. ἐπὶ δὲ ἐν τῇ παρὰ τῷ Χεί-
ρωνι ὁ Ἰάσων Ἡσίοδος φησιν·

Αἴσων, δὲ τάχεθ' υἱὸν Ἰήσονα, ποιμένα λαῶν,
ἐν Χείρωνι ἔθρεψ' ἐνὶ Πηλίῳ ὕληντι.

LXXXIV. 87.

Plut. Thes. c. 16. Καὶ γὰρ ὁ Μίνως ἀεὶ διατελεῖ κακῶς ἀκούων

καὶ λοιδορούμενος ἐν τοῖς Ἀττικοῖς θεάτροις. Καὶ οὕτε Ἡσίοδος
αὐτὸν ὤνησε, βασιλεύσαντον — προσπαγορεύσας.

LXXXV. 88. (D. 51. L. 83.)

Plutarchus Thes. c. 20. ἀκαλειφθῆναι δὲ τὴν Ἀριάδην, τοῦ
Θησέως ἐρώντος ἐτέρας·

δεινὸς γάρ μιν ἔτειρεν ἔρως Πανοπηίδος Αἰγλῆς.
Τοιοῦτο γὰρ τὸ ἔπος ἐκ τῶν Ἡσίοδου Παισιστράτου ἐξελεῖν φη-
σιν Ἡρέας ὁ Μεγαρεύς.

LXXXVI. 89. (D. 51. L. 83.)

Athenaeus XIII. p. 557. Ἡσίοδος δὲ φησι Θησέα νομίμως
γῆμαι καὶ Ἰππην καὶ Αἰγλῆν, ἐπὶ ἣν καὶ τοὺς πρὸς Ἀριάδην
ἔρως παρέδη, ὥς φησι Κέρκυρα.

LXXXVII.

Schol. Pind. Pyth. III. 14. (Coll. Pausan. II. 26,7) :

ἡ δ' ἔτεκ' ἐν μεγάροις Ἀσκληπιὸν, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
Φοῖβω ὑποδυθεῖσα, εὐπλόκαμον τ' Ἐριῶπιν.

καὶ περὶ Ἀρσινόης ὁμοίως.

Ἀρσινόη δὲ μιγείσασα Διὸς καὶ Λητοῦς υἱῶ
τίκτε' Ἀσκληπιὸν υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε.

Idem ibid. — Apud Gæll. 90. (D. 29. L. 98.)

[τῶν μὲν ἄρ' ἄγγελος ἦλθε κόραξ ἱερῆς ἀπὸ δαιτὸς
Πηθῶ ἐς ἡγαθέην, καὶ ῥ' ἔρρασεν ἔργ' αἰδοῦσα
Φοῖβω ἀκερσεκόμῃ, ἐπὶ Ἰσχυς γῆρας Κορωνὶν
Εἰλατίδης, Φλεγύαο διογνήτοιο θυγάτρα.]

LXXXVIII. 91. (D. 30.)

Schol. Pindari ad Ol. X, 46. τὴν πόλιν δὲ καλεῖσθαι φασὶ
Φυκτέων ἀπὸ πινος Φυκτέως, οὗ μέμνηται καὶ Ἡσίοδος οὕτω·

τὴν Ἀμαρυγκειδὲς Ἰππόστρατος, δῖος Ἄρης,
Φυκτέως ἀγλαῖος υἱός, Ἐπειὼν ὄρχαμος ἀνδρῶν.

LXXIX.

Orthrus.] Hesiodus etiam, obiisse aliquem
præmature valde juvenem.

LXXX.

Epiatten Homerus Hesiodusque atque Attici dæmonem ap-
pellant, virum autem et febrem illam (ῥιγοπύρετον) Epiatten
per ph.

LXXXI.

Historia de Apolline apud Admetum serviente, qualis in
vulgi ore est, Euripides utitur, neque aliter Hesiodus eam
tradit.

LXXXII.

Atque ea quidem præter multos alios Hesiodus hoc modo
narrat :

Id autem ei in animo optimum videbatur consilium,
ipsum quidem retinere, occultare vero inopinato gladium
pulcrum, quem ei fabricaverat inclytus Vulcanus :
ut hunc querens solus per Pelium altum
extemplo a Centauris montanis domaretur.

LXXXIII.

Jasonem apud Chironem esse educatum Hesiodus ait :
Æson, qui genuit filium Jasonem, pastorem populorum,
quem Chiron educabat in Pelio silioso.

LXXXIV.

Minos enim hodieque semper male audit et interpretatur in

theatris Atticis, neque Hesiodus eum adjuvit eo quod maxime
regum cognominavit.

LXXXV.

Ariadnam relictam esse Theseo aliam amante :
crudelis enim eum cruciavit amor Panopeidis Ἔγλε.

Id enim ita ex Hesiodicis carminibus a Pisistrato sumptum esse
Hereas Megarensis ait.

LXXXVI.

Hesiodus Theseum legitimo matrimonio ait habuisse et Hip-
pen et Ἔγλεν, propter quam etiam iusjurandum, quo Ariadne se
obstrinxerat, violavit, ut Cecrops tradit.

LXXXVII.

Ea autem peperit in ædibus Ἐσκαπίου, ducem virorum,
Phœbo compressa, pulchricomamque Eriopidem.

Et de Arsinoe similiter :

Arsinoe autem mixta Jovis et Latonæ filio
peperit Ἐσκαπίου filium inculpatumque fortemque.

[Horum quidem igitur nuntius venit corvus sacro a convivio
Pytho in divinam, et sane indicabat facta ignota
Phœbo intonsis-comis, Ischyn duxisse Coronidem,
Hætidem, Phlegyæ e-Jove-nati filiam.]

LXXXVIII.

Urbem Phycæum nominari dicunt e Phycæo quodam, quem
Hesiodus etiam memorat his verbis :

eam Amaryncides Hippostratus, suboles Martis,
Phycæi splendidus filius, Epeorum dux virorum.

Apollod. I, 8. Ἡσίοδος δὲ (Ἡερβοῖον) ἐξ Ὀϊνέου τῆς Ἀχαιῆς, ἐρθαρμένον ὑπὸ Ἱπποστράτου τοῦ Ἀμαρυγκίως, Ἱππονουν τὸν πατέρα πέμψαι πρὸς Οἰνέα πόρρω τῆς Ἑλλάδος ὄντα, ἐν τελευτῇ ἀποκτεῖναι.

Conf. Strab. VIII, p. 324. vid. inf. frag. CLIV.

LXXXIX. 92. (L. 60.)

Schol. Ven. II. XXIII, 683. περιζώματα γὰρ ἕως ποδῶν διέκοντα ἐφόρουσιν πρὸς τὸ μὴ εὐκόλως πλήττεσθαι, ὕστερον δὲ Ἀθήνησιν τινων ἀγωνιζομένων, ἀρχόντος Ἱππομένηου, συνέβη ἕνα αὐτῶν πεσόντα πρὸς τὸ ἐμποδισθῆναι ὑπὸ τοῦ περιζώματος τελευτῆσαι. ὅθεν ἐκασπίσθη γυμνοὺς ἀγωνίζεσθαι μέχρι τοῦ νῦν. Ἰδὲ καὶ οἱ τόποι ἐν οἷς ἔκτοτε ἐπανοῦντο γυμνάσια καλοῦνται· νεώτερος οὖν Ἡσίοδος γυμνοὺς ἐς ἀγῶνα ἀγωνιστάς.

Conf. Eustath. p. 1324, 16.

XC. 93. (L. 28.)

Schol. Pindar. Ol. VII, 42. (p. 166. Boeckh.) Ὅμηρος τῷ τῇ Ἀστυόχῃ φησὶν, οὐκ Ἀστυδάμειαν — καὶ Ἡσίοδος δὲ Ἀστυδάμειαν αὐτὴν φησι.

XCI. 94. (D. 13. L. 9.)

Strabo. X. p. 471. Ἡσίοδος μὲν γὰρ Ἐκαταίου καὶ τῆς Φωρωνίως θυγατρὸς πάντα γενέσθαι θυγατέρας φησὶν

ἐξ ὧν οὖρται Νύμφαι θεὰ ἐξεγένοντο,
καὶ γένος οὐτιδανῶν Σατύρων καὶ ἀμαχανοεργῶν,
Κουρῆτές τε θεοὶ, φιλοπαίγμονες, ὀρχηστῆρες.

XCH. 95. (D. 38. L. 85.)

Schol. Pindari Olymp. X, 83. Ἐνιοὶ δὲ γράρουσι Σῆρος Ἀλιβρόθιου, οὗ μένηται Ἡσίοδος.

ἦτοι ὁ μὲν Σῆρον καὶ Ἀλάζυγον υἱέας ἐσθλοὺς.
ἦν δὲ ὁ Σῆρος τοῦ Ἀλιβρόθιου τοῦ Ἡερύρου καὶ Ἀλκυόνος.

XCHH. 96. (D. 40. L. 94.)

Schol. Soph. Electr. 539. Συμφωνεῖ τῷ Ἡσιόδῳ λέγοντι· ἡ τέχνη Ἐρμῖοντι θυρικλειτῷ Μενελάῳ· ὁπλότατον δ' ἔτεκεν Νικόστρατον, ὅζον Ἄρκος.

XCIV. 97. (D. 1. L. 1.)

Οὐρανὴ δ' ἄρ' ἔτικτε Αἴνον πολυήρατον υἱόν,
ὃν δὴ ὅσοι βροτοὶ εἰσιν αἰδοὶ καὶ κιθαρισταὶ
πάντες μὲν θρηνοῦσιν ἐν εἰλαπίναις τε χοροῖς τε,
ἀργόμενοι δὲ Αἴνον καὶ λήγοντες καλέουσιν.

Eustath. II. p. 1163, 61. Eudoc. p. 278.

XCV. 98. (D. L. 2.)

Αἴνον κιθαριστήν,
παντοίης σοφίης δεδαηκότα.

Clemens Alexandr. Strom. I. p. 330.

XCVI. 99. (D. 90. L. 76.)

Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 11. Φέλλος τὸ κύριον. Ἡσίοδος.

Φέλλον εὐμμελίην τέχε τῇ (?) Μελισοία.

XCVII. 100. (D. 83 L. 10.)

Apollod. II, 1. Ἡσίοδος δὲ τὸν Πελασγὸν αὐτόχονά φησι.

XCVIII. 101. (D. 10. L. 11.)

Υἱεὶς ἐξ ἐγένοντο Λυκάονος ἀντιθέοιο,
ὃν ποτε τίχτε Πελεργός.

Strabo. V. p. 221.

XCIX. 102. Addito II. 191.

Hygin. poet. astr. p. 419. Munck. Arcton Hesiodus ait esse Callisto nomine Lycaonis filiam, ejus qui in Arcadia

Hesiodus Periboram ait, ex Oleno Achae oppido, delotatam ab Hippostrato Amaryncei filio, Hipponoum patrem misisse ad Oëneum, qui tum procul a Graecia agebat, atque huic mandasse ut eam interficeret.

LXXXIX.

Subligacula enim ad usque pedes demissa portabant, ne tam facile vulnerarentur. Postea vero, Hippomene archonte, Athenia accidit, ut certantium unus, quum subligaculo impeditus cecidisset, animam expiraret. Hinc lex lata est, ut nudi certarent, sicut hodieque. Propterea loca ea, in quibus ex illo tempore certamina instituebantur, gymnasia vocantur. Hesiodus igitur recentior est, quippe qui certantes introducat nudos.

XC.

Eandem, quam Hesiodus Astydamiā vocat, Homerus Astyocheū appellat.

XCI.

Hesiodus quidem Hecatai et filiae Phoronei quinque fuisse filias ait,

ex quibus montanae Nymphae, deae, ortae sunt,
et genus nequam Satyrorum et indocilium-laboris,
Curetesque dii, ludorum-amantes, saltatores.

XCH.

Nonnulli scribunt Σῆρος Ἀλιβρόθιου (Serus Halirrhothii), quem Hesiodus memorat:

sane is quidem Serus et Alazygum filios egregios.

Serus enim Halirrhothii, filii Perieris, et Alcyones filius erat.

XCHL

Consentit Hesiodo, qui dicit:

Ea peperit Hermionem hasta-inclito Menelao:
minimum-natu autem peperit Nicostratum, subolem Martis.

XCIV.

Urania igitur peperit Linum valde-amabilem filium,
quem sane quotquot mortales sunt cantores et fidicines
omnes qualem lugent in conviviisque chorisque,
incipientes vero Linum et desinentes vocant.

XCV.

Linum fidicinem,
omnigenae sapientiae peritum.

XCVI.

Phellus, nomen proprium. Hesiodus:
Phellum bene-hastatum peperit Meliborae.

XCVII.

Hesiodus Pelasgum Indigenam fuisse ait.

XCVIII.

Filii sex erant Lycaonis deo-similis,
quem olim genuerat Pelasgus.

XCIX.

Harum Arciorum alteram, eamque majorem, quam Aratus Helleen paulo post appellat, Hesiodus Lycaonis ait fuisse filiam.

regnavit : eamque studio venationis inductam ad Dianam se applicuisse : a qua non mediocriter esse dilectam propter utriusque consimilem naturam. Postea autem ab Jove compressam veritatem Dianæ suum dicere eventum, quod diutius celare non potuit ; nam jam utero ingravescente prope diem partus in flumine corpus exercitatione defessum quum recrearet, a Diana cognita est non conservasse virginitatem : cui dea pro magnitudine suspicionis non minorem retribuit pœnam : erepta enim facie virginali in ursæ speciem est conversa, quæ Græce ἀρκτος appellatur. In ea figura corporis Arcada procreavit.

Schol. Arat. 27. Τὴν μίαν δὲ τούτων τῶν Ἀρκτῶν τὴν μεγάλην, ἣν μετ' ὀλίγον ὀνομάσει Ἑλλάτην, Ἡσίοδος φησὶ Λυκάονος θυγατέρα εἶναι, καὶ ἐν Ἀρκადίᾳ κατοικοῦσαν ἐλθεῖν μετὰ Ἀρτέμιδος τὴν περὶ τὰς θήρας ἀγωγὴν ἐν ὅρεσι ποιεῖσθαι· φθαρθεῖσαν δὲ ὑπὸ Διὸς, καὶ ἤδη μέλλουσαν τεκεῖν, ὁρῶνται ὑπ' αὐτῆς λουομένην· ἐπ' ᾧ ὀργισθεῖσαν τὴν Ἀρτεμιν θηριώσκει αὐτήν· καὶ οὕτω τεκεῖν ἄρκτον οὖσαν, τὸν κληθέντα Ἀρκάδα· οὖσαν δὲ ἐν τῷ ὄρει θηρευθῆναι ὑπ' αἰπόλων τινῶν, καὶ παραδοθῆναι Λυκάονι μετὰ τοῦ βρέφους· μετὰ χρόνον δὲ τινα εἰσελθεῖν εἰς τὸ Λύκαιον, ὃ ἐστὶ τοῦ Διὸς ἄβατον, ἀγνοήσασαν τὸν νόμον, ὑπὸ τοῦ ἰδίου υἱοῦ διωκομένην· τῶν Ἀρκάδων δὲ αὐτὴν ἀναιρεῖν μελλόντων διὰ τὸν εἰρημένον νόμον, ὃ Ζεὺς διὰ τὴν συγγένειαν αὐτῆς ἐξέλετο, καὶ ἐν τοῖς ἀστροῖς ἐθῆκεν, Ἀρκτον αὐτὴν ὀνομάσας, διὰ τὸ σύμπτωμα.

C. 103. (D. 7. L. 73.)

Τηλεμάχῳ δ' ἄρ' ἔτιχεν εὐζῶνος Πολυκάστη,
Νέστορος ὀπλοτάτη κούρη Νηληϊάδαο,
Περσέπολιν, μιχθεῖσα διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.

Eustath. Od. p. 1796.

CI. 104. (D. 89.)

Schol. Ambr. (col. Schol. min.) Hom. Od. IV, 231. Διαφέρει ὁ Παιῶν Ἀπόλλωνος, ὡς καὶ Ἡσίοδος μαρτυρεῖ·

εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐπὶ θανάτοιο σάουσει
ἢ αὐτὸς Παιῶν, ὃς πάντα τε φάρμακα οἶδεν.

Conf. Eustath. p. 1494. v. 11.

Eam in Arcadia habitantem Dianæ in montibus feras venantis sociam esse factam. Stupratam vero a Jove et, quum jam paritura esset, a Diana in balneo conspectam atque in ursam ab irata dea commutatam filium peperisse Arcadem. Venantem deinde in montibus eam a pastoribus venantibus captam Lycaonique redditam esse cum parvulo. Hanc aliquanto post Lycæum, inaccessum Jovis delubrum, ingressam, nesciam legis, ab ipso filio esse propulsam. Quam quum Arcades secundum hanc, quam dixi, legem interficere essent, Jupiter amoris memor surripuit, eamque inter astra collocatam Arcium propter eventum illum nominavit.

C.

Telemacho igitur peperit bene-cincta Polycaste,
Nestoris minima-natu filia Nelidæ,
Persepolin, mista ob auream Venerem.

CI.

Pæon ab Apolline differt, ut Hesiodus etiam testatur : nisi Apollo Phœbus a morte servabit aut ipse Pæon, qui omnia medicamina novit.

CII. 105. (D. 77. L. 34.)

Schol. Pindari Pyth. IV, 181. Ἡσίοδος Ναϊδα φησὶ τὸν Χείρωνα γῆμαι.

CIII. 106. (D. 50.)

Plutarch. de Oracul. defectu. 11. T. II. p. 415. C. Ὁ δὲ Ἡσίοδος οἶεται καὶ περιόδοις τισὶ χρόνων γίνεσθαι τοῖς δαίμοσι τὰς τελευταίας· λέγει γὰρ ἐν τῷ τῆς Ναϊδος προσώπῳ, καὶ τὸν χρόνον αἰνιττόμενος·

Ἐννέα τοὶ ζῶει γενεὰς λακέρυζα κορώνη
ἀνδρῶν γηρώντων· ἑλαφὸς δὲ τε τετρακόρωνος·
τρεῖς δ' ἑλάφους ὁ κόραξ γηράσκεται. Αὐτὰρ ὁ φοῖνιξ
ἐννέα τοὺς κόρακας· δέκα δ' ἡμεῖς τοὺς φοῖνικας
νόμφοι εὐπλόκαμοι, κοῦρσι Διὸς αἰγιόχοιο.

Cf. Auson. Idyll. XVIII. Plin. H. N. VII, 48. Etym. M. p. 13, 36. Schol. ad Aristoph. Av. 610. Tzet. Exeg. p. 149. Adde Plutarch. Gryll. p. 989. A. Tzet. ad Lycophr. V. 797.

Huc pertinere videtur Hesiodi ἐκπύρωσις (conflagratio) ap. Plut. de def. or. 11. 12.

CIV. 107.

Hygin. fab. 154. Phaëthon Hesiodi. Phaëthon Clymenis Solis filii et Meropes nymphæ filius, quam Oceanitidem accepimus, quum indicio patris avum Solem cognovisset, impetratis curribus male usus est. Nam quum esset propius terram vectus, vicino igni omnia conflagrarunt et fulmine ictus in vicinum Padum cecidit. Hic amnis a Græcis Eridanus dicitur, quem Pherecydes primus vocavit. Indi autem, quod calore vicini ignis sanguis in atrum colorem versus est, nigri sunt facti. Sorores autem Phaëthontis, dum interitum desent fratris, in arbores sunt populos versæ. Horum lacrimæ, ut Hesiodus indicat, in electrum sunt duratæ : Heliades tamen nominantur. Sunt autem Merope, Helie, Aegle, Lampetie, Phœbe, Aetherie, Dioxippe. Cygnus autem rex Liguriæ, qui fuit Phaëthonti propinquus, dum desset propinquum, in cygnum conversus est. Is quoque moriens flebile canit. Cf. Lactant. Pl. narr. fab. II, 111. V. Pausan. Attic. 3. Cf. fragm. CLXII.

CV. (H. 189. L. 95.)

Pausan. I, 43, 1. Ἐγὼ δὲ ἤκουσα μὲν καὶ ἄλλον ἐς Τριγένειαν λόγον ὑπὸ Ἀρκάδων λεγόμενον, οἷα δὲ Ἡσίοδον ποιήσαντα ἐν καταλόγῳ γυναικῶν Τριγένειαν οὐκ ἀποθανεῖν, γνῶμη δὲ Ἀρτέμιδος Ἐκάτην εἶναι.

CII.

Hesiodus Naidem Chironi nupuisse ait.

CIII.

Hesiodus certis temporis conversionibus mortem genitis obtingere censet : dicit enim sub Naidis persona, tempore animalis circumscripto :

novem sane vivit ætates garrula cornix
hominum senum ; cervus vero etiam quatuor-cornices æquat :
trium autem cervorum corvus ætatem attingit : sed phoenix
novem cornices æquat, decem vero nos phœnices
nymphæ coccinnatæ, filie Jovis argida-tenentis.

CV.

Ego vero etiam, quam longe secus de Iphigenia Arcades narrant, historiam audivi, neque ignoro Hesiodum in catalogo mulierum Iphigeniam non casam cecinisse, sed Dianæ voluntate Hecaten factam.

CVI. (L. 86.)

Pausan. II, 2, 3. Περικύπτει δὲ ἐν μεγάλαις Ἥοιαις, Οἰδά-
λου θυγατέρα εἶναι Πειρήτην.

CVII. (L. 137.)

Pausan. — II, 16, 3. Ταύτην (Μυκήνην) εἶναι θυγατέρα Ἰνά-
χου, γυναῖκα δὲ Ἀρίστορος τὰ ἑπτὰ λέγει, ἃ δὴ Ἕλληνας κα-
λοῦσιν Ἥοιαις μεγάλας· ἀπὸ ταύτης οὖν γεγονέναι καὶ τὸ ὄνομα
τῇ πόλει φασίν.

CVIII. (L. 92.)

Pausan. III, 24, 7. Καὶ οὐ μὲν οὖν Ἑλένης μνηστήρων Ἀχιλ-
λεὺς οὐκ ἔστιν ἐν καταλόγῳ γυναικῶν, μηδὲν τοῦτο ἔστω τεκ-
μήριον, οὐκ αἰτῆσαι Ἑλένην αὐτόν.

CIX. (L. 117.)

Pausan. IV, 2, 1. Ἀλλὰ ὅττι μὲν τοῦ Ἡρακλέους θυγατρὶ
Εὐαίχμῃ συνοικῆσαι Πολυκάονα υἱὸν Βούτου λεγούσας τὰς
μεγάλας οἶδα Ἥοιαις, τὰ δὲ ἐς τὸν Μεισήνης ἀνδρὰ καὶ τὰ ἐς
αὐτὴν Μεισήνην παρῆται σφισιν.

CX. (L. 132.)

Pausan. VI, 21, 7. Ἀπέθανον δὲ ὑπὸ τοῦ Οἰνομάρου κατὰ
τὰ ἑπτὰ τὰς μεγάλας Ἥοιαις Ἀλκάθους ὁ Παρθάνορος, δεύτερος
οὗτος ἐπὶ τῷ Μάρμακι· μετὰ δὲ Ἀλκάθου Εὐρύαλος καὶ Εὐρύ-
μαχος τε καὶ Κρόταλος.

CXI. (L. 87.)

Pausan. X, 31, 2. Αἱ δὲ Ἥοιαι τε καλούμεναι καὶ ἡ Μινυὰς
ὡμολογήκασιν ἀλλήλαις· Ἀπόλλωνα γὰρ αὐταὶ φασιν αἱ ποιή-
σεις ἀμύναι Κούρησιν ἐπὶ τοὺς Αἰτωλοὺς, καὶ ἀποθανεῖν Με-
λέαγρον ὑπὸ Ἀπόλλωνος.

CXII. (H. 190. L. 103.)

Antonin. Liber. Cap. 23 (de Batio), cuius in sumuario
legitur: ἱστορεῖ Νικάνδρος ἑτεροιομένων α', καὶ Ἡσίοδος ἐν
μεγάλαις Ἥοιαις, κ. τ. λ.

CXIII. (L. 79.)

Eustath. pg. 13. Ἦν δὲ, φασί, Βούτης υἱὸς Ποσειδῶνος,
ὡς Ἡσίοδος ἐν καταλόγῳ.

CXIV. (H. 173. L. 55.)

Harpocration et Suidas: Ὑπὸ γῆν οἰκοῦντας λέγοι ἂν τοὺς
ὑπὸ Σκύλακος ἐν τῷ Περίπλῳ λεγομένους Τρωγλοδύτας, καὶ
τοὺς ὑπὸ Ἡσιόδου ἐν τρίτῳ Καταλόγῳ Κατουδαίους ὀνομαζο-
μένους. Conf. Photius: ὑπὸ γῆν οἰκοῦντας.

CXV. (L. 115.)

Schol. Pind. Isthm. V, 53. Ἐληπται δὲ ἐκ τῶν μεγάλων
Ἥοιῶν ἡ ἱστορία· ἐκεῖ γὰρ εὐρίσκεται ἐπιγενοῦμενος ὁ Ἡρακλῆς
τῷ Τελαμῶνι καὶ ἐμβαίνειν τῇ δορὶ καὶ εὐχόμενος, καὶ οὗτος
ὀδίοπομπος αἰετὸς, ἀφ' οὗ τὴν προσωνημίαν ἔλαβεν Αἴας.

CXVI. (H. 187. L. 107.)

Schol. Apollon. I, 118. Ἐν δὲ ταῖς καλουμέναις μεγάλαις
Ἥοιαις λέγεται, ὡς ἄρα Μελάμπος φίλος ὢν τῷ Ἀπόλλωνι
ἀποδημῶν κατέλυσε παρὰ Πολυράτῃ· θύοντος δ' ἐκαίνου βοῶν
δράκων ἀνερπύσας κατέρπαγε τὸν τοῦ Πολυράτου θεράποντα.
Χαλεπήνας δὲ ὁ βασιλεὺς ἀποκτείνει τὸν δράκοντα. Ἀνατρεθεὶς
δὲ ἐτάφη ὑπὸ Μελάμποδος. Τὰ δὲ ἔκγονα αὐτοῦ ἐκτρέφοντα,
καὶ περιείχοντα τὰ ὦτα τοῦ Μελάμποδος, ἐνέπνευσαν αὐτῷ
τὴν μαντικὴν. Φωραθέντα δ' ἐπὶ κλωπείᾳ τῶν βοῶν Ἰφίκλου
τοῦ Φυλάκου, καὶ συλληφθέντα ὑπ' αὐτοῦ τὸν Μελάμπουν,
ἐπειδὴ τὸ στέγος ἑμῶν ὅσον οὐκ ἔπεισθαι τῆς οἰκίας, κα-
τανενοσχότα ὑπὸ μαντικῆς, ἐν δεσμωτηρίῳ κατεχόμενον, εἰπεῖν
τῇ θεραπαίνῃ τοῦ Ἰφίκλου. Ὁ δὲ Ἰφίκλος, μαθὼν τὸ πρόβηγμα,
αὐτὸς τε ἀπαλλάττεται τοῦ δεινοῦ, καὶ Μελάμποδα αἰδεσθεὶς
ἀπέλυσεν, ἐπιδοὺς αὐτῷ καὶ τὰς βοῦς, ἃς ἀρίκατο κλέψαι. Conf.
Eudoc. p. 286.

ΜΕΛΑΜΠΟΔΙΑ.

CXVII. 108. (D. 14.)

Strabo XIV. p. 642. Λέγεται δὲ Κάλχας ὁ μάντις μετ' Ἀμ-

CVI.

In magnis Eois OEball fulsae filiam Pirenen proditum est.

CVII.

Mycenen Inachi filiam Arestoris uxorem fuisse, illa, quae a
Graecis magnas Eois vocantur, carmina tradunt. Eam itaque
nomen etiam urbi dedisse alunt.

CVIII.

Nam quod in catalogo mulierum inter Helenae procos Achilles
non numeratur, id argumento esse nequit, Helenam ab eo non
esse petitam.

CIX.

Sed filiam Hylli, Herculis filii, Euxechmen cum Polycæone
Bute filio nuptam fuisse quamquam in magnis Eois legi scio,
eandem tamen et Messenes virum et Messenen ipsam silentio
praeteriunt.

CX.

Occisi sunt ab Oenomaos, sicut in carminibus, quae magnas
Eois vocantur, legitur, primus post Marmaceum Alcathous Par-
thaonis filius, deinde Euryalus Eurymachusque et Crotalus.

CXI.

Eois, quas vocant, et Minyas in idem consentiunt: utrumque
enim carmen ab Apolline Curetas adjutos esse tradit contra
Aetolos occisumque Meleagrum ab Apolline.

CXII.

Narrant Nicander libro primo de immolatis et Hesiodus in
magnis Eois

CXIII.

Buteu Neptuni filium esse ait, sicut Hesiodus in Catalogo.

CXIV.

Sub terra habitantes forsitan appellaverit, quos Scylax in
Periplo Troglodylas vocat, qui iidem ab Hesiodo in catalo-
gi tertio libro Catudae nominantur.

CXV.

Quae narratio e magnis Eois desumpta est. Ibi enim mentio
est de Hercule a Telamone hospitaliter excepto indutaque pello
preces faciente et de aquila illa itineris duce, quae Ajaci no-
men dedit.

CXVI.

In magnis, quas vocant, Eois, Melampus Apollini amicus
apud Polyphaten peregrinatus esse traditur. Quo immolante
bovem draco prorepens Polyphatæ famulum devoravit. Dra-
conem a rege interfectum Melampus sepelivit ejusque sobolem
nutrivit. Quae Melampodis aures circumlambens vaticinandi
artem ipsi insinuavit. Is deinde comprehensus in furto boum
Iphicli, filii Phylaci, et in vincula coniectus quum lectum
domus brevi collapsurum divinatione intellexisset, cum Iphi-
cli ancilla in carcere communicavit. Quo vaticinio accepto
Iphiclus periculum effugit et timore affectus Melampodi liber-
tatem restituit bovesque, quos furaturus venerat, insuper
dedit.

ΜΕΛΑΜΠΟΔΙΑ.

CXVII.

Calchas vates cum Amphilocho Amphiarai filio a Troia re

φιλόχου τοῦ Ἀμφικράτου κατὰ τὴν ἐκ Τροίας ἐπάνοδον πρὸς
δεῦρο ἀφικέσθαι· περιτυχὼν δ' ἐκπυτοῦ κρείττονι μάντει κατὰ
τὴν Κλάρων, Μόψῳ τῷ Μαντοῦς τῆς Ταιρεσίου θυγατρὸς, διὰ
λύπην ἀποθανεῖν. Ἡσίοδος μὲν οὖν οὕτω πως διασκευάζει τὸν
μῦθον· προτείνει γὰρ τι τοιοῦτό τῳ Μόψῳ τὸν Κάλχαντα·

Θαῦμά μ' ἔχει κατὰ θυμὸν, ἐρινεὸς οὗτος δλύνθους
οὐς δὲ ἔχει, μικρὸς περ εἶν, εἴποις ἂν ἀριθμὸν;
τὸν δ' ἀποκρίνασθαι·

Μύριοι εἰσιν ἀριθμὸν, ἀτὰρ μέτρον γε μέδμενος·
εἷς δὲ περισσεύει, τὸν ἐπανθέμεν οὐ κε δύναιο.
Ἦε φάτο· καὶ σφιν ἀριθμὸς ἐτήτυμος εἶδατο μέτρον·
καὶ τότε δὴ Κάλχανός ἔπνος θανάτοιο κάλυψε.

CXVIII. 109. (D. 46.)

Athenaeus II. p. 40. F. Οὗ χαιρεῖ τῷ πόματι ἐκ πρώτης ἐθι-
σθεῖς ἀνατροπῆς ὑδροποτεῖν.

Ἴδὲ γάρ ἐστ' ἐν δαιτὶ καὶ εἰλαπίνῃ τεθαλυῖν
τέρπεσθαι μύθοισιν, ἐπὶ δαιτὸς κορέσονται.
Ἡσίοδος ἐν Μελαμποδίᾳ φησί.

CXIX. 110. (D. 55.)

Clemens Alex. Strom. VI. p. 731. Ἡσίοδος τε ἐπὶ τοῦ Με-
λαμποδος ποιῇ·

ἡδὲ δὲ καὶ τὸ πυθέσθαι ὅσα θνητοῖσιν ἐδειμν
ἀθάνατοι, δειλῶν τε καὶ ἐσθλῶν τέκμαρ ἐναργές·
καὶ τὰ ἐξῆς, παρὰ Μουσαίου λαβὼν τοῦ ποιητοῦ κατὰ λέξιν.

CXX. 111. (D. 56.)

Tzetzes ad Lycophron. 682. Τὸν Ταιρεσίην λέγει, ἐπειδὴ
φασιν αὐτὸν ζ' γενεᾶς ζῆσαι, ἄλλοι δὲ θ'· ἀπὸ γὰρ Κάδμου ἦν,
καὶ κατώτερον Ἑπεικλείους καὶ Πολυνείκους, ὡς φησι καὶ ἡ τῆς

Μελαμποδίας ποίησις, παρειαγεί γὰρ τὸν Ταιρεσίην λέγοντα·

Ζεῦ πάτερ, εἴθ' ἤσσω μοι ἔχειν αἰῶνα βίοιο
ὄφραίης δοῦναι καὶ μήδεα ἰδμεναι ἴσα
θνητοῖς ἀνθρώποις· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισας,
ὅς γε με μακρὸν ἔθηκας ἔχειν αἰῶνα βίοιο,
ἐπτά μ' ἐπὶ ζῶειν γενεᾶς μερόπων ἀνθρώπων.

Cf. Tzet. Exeg. II. p. 149.

CXXI. 112. (D. 56.)

Ibidem pauco post : Παρὶ δὲ τοῦ Διὸς καὶ Ἥρας παρὰ Τει-
ρεσίῳ ἔνεκα τῆς λαγναίας κρίσεως καὶ ἡ τῆς Μελαμποδίας
ποίησις, ὡς ἀπὸ τοῦ Ταιρεσίῳ, φησὶν.

Οἶήν μιν μοῖραν δέχα μοιρῶν τέρπεται ἀνὴρ,
τάς δέχα δ' ἐμπύμπλησι γυνὴ τέρπουσα νόημα.

Conf. Apollod. III, 6.

CXXII. 113. (D. 42.)

Athenaeus XI. p. 498. A. Ἡσίοδος δ' ἐν τῷ δευτέρῳ Μελαμ-
ποδίας σὺν τῷ π σκύπρον λέγει.

* τῷ δὲ Μάρης θοδὸς ἄγγελος ἦλθε δι' οἴκου,
πλήσας δ' ἀργύριον σκύπρον φέρε, δῶκε δ' ἀνακτι.

Καὶ πάλιν·

Καὶ τότε μάντις μὲν δεσμὸν βοδὸς αἶνυτο χερσίν,
Ἴφικλος δ' ἐπὶ νῶτ' ἐπιμαίετο· τῷ δ' ἐπ' ὀπισθεν
σκύπρον ἔχων ἐτέρη, ἐτέρῃ δὲ σκῆπτρον αἰέρας,
ἔσταιχεν Φύλακος, καὶ ἐνὶ δμώεσσιν εἶπεν.

Cf. Eustath. p. 900, 17, 1775, 17.

CXXIII. (H. 166.)

Athenaeus XIII. p. 609. E. Ἡσίοδος δ' ἐν τρίτῳ Μελαμ-
ποδίας τὴν ἐν Εὐβοίᾳ Χαλκίδα καλλιγύναικα εἶπεν. Conf. Eu-
stath. p. 875, 52.

vertens pedibus eo venisse fertur, quumque apud Clarum ur-
hem in valem se praestantiorem lucidisset, Mopsom filium
Mantus, quae Tiresiae filia erat, pro merore diem oblisse. At-
que Hesiodus quidem hoc modo fabulam exponit. Calchantem
enim Mopso hoc proposuisse ait :

admiratio me tenet in animo; caprificus hunc, grossos(rum)?
quos ea habeat, parva quamvis (exsistens) : dixerisne nume-
ad quod hunc respondisse :

Decies-mille sunt numero, sed mensura quidem medimnus :
unus vero superest, quem imponere non potueris.
Sic dixit : et ipsis numerus verus cognitus est mensurae :
et tum sane Calchantem somnus mortis oblectit.

CXVIII.

Non gaudet poculo, qui a prima aetate aquam bibere ad-
suevit.

Dulce enim est in convivio et epulo florente
delectari sermonibus, postquam convivio saturati-sunt.
Hesiodus ait in Melampodia.

CXIX.

Hesiodus canit de Melampode :
dulce vero etiam audire, qualia mortalibus perfererunt
immortales, turpiumque et honestorum signum clarum,
et quae sequuntur, quae ad verbum expressit ex Museo poeta.

CXX.

Tiresiam dicit, quem septem aetates vixisse vult, quum alii
novem ei tribuant. Cadmo enim natus Eurocli et Polynici su-

persles fuit, quod Melampodia etiam testatur, quae Tiresiam
ita loquentem introducit :

Jupiter pater, utinam minus mihi spatium vitae
dedisses et consilia scire aequalia
mortalibus hominibus : nunc vero non me tantillum honorasti,
qui quidem me longum statuisti habere spatium vitae,
septem me vivere per aetates loquentium hominum.

CXXI.

Jovis Junonisque de concubitus voluptate altercationem a
Tiresia dijudicatam carmen etiam, quod de Melampode est,
commemorat, his verbis Tiresiae suppeditatis :

una quidem parte decem partium delectatur vir,
omnes decem vero implet mulier oblectans animum.

CXXII.

Hesiodus in secundo libro Melampodiae scypphum dicit, in-
serta litera p :

huic vero Mares velox nuntius venit per aedes,
impletum autem argenteum scypphum ferebat dabatque regi.

Et iterum :

et tunc vates quidem vinculum bovis capessivit manibus,
Iphiclus autem ad dorsum instabat ei : huic vero a tergo
scypphum tenens altera manu, altera autem sceptrum tot-
incedebat Phylacus, et inter famulos sic locutus est. [Ictus,

CXXIII.

Hesiodus in tertio Melampodiae libro Chalchik in Euboea ur-
bem formosis-mulieribus praeditam vocavit.

CXXIV. 114. (D. 52.)

Clemens Alexandr. Strom. V. p. 727. Ἀλλὰ καὶ Ἡσίοδος
εἰς ὧν γράφει συνάξει τοῖς προειρημένοις·

Μάντις δ' οὐδείς ἐστιν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
ὅστις ἂν εἰδῇ, Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο.

ΧΕΙΡΩΝΟΣ ΥΠΟΘΗΚΑΙ.

CXXV. 115. (D. 33.)

Schol. Pind. Pyth. VI, 19. Τὰς δὲ Χείρωνος ὑποθήκας
Ἡσίοδος ἀντιθέσιν, ὧν ἡ ἀρχή·

Εὖ νῦν μοι τάδ' ἕκαστα μετὰ φρεσὶ πευκαλίμῃσι
φράζεσθαι· πρῶτον μὲν ὅτ' εἰς δόμον εἰσαφίκηται
ἔρδῃν ἱερὰ καλὰ θεοῖς αἰγιγενέτησι.

CXXVI. 116. (D. 65.)

Harpocration : Ἔργα νέων· τοῦτο καὶ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατ'
Αὐτοκλήους Ἡσιόδου φησὶν εἶναι. Παροιμία τις ἐστίν, ἣν ἀνέ-
γραψε καὶ Ἀριστοφάνης ὁ γράμματικὸς οὕτως ἔχουσαν·

Ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, εὐχαὶ δὲ γερόντων.

CXXVII. 117. (D. 87.)

Plato Rep. III. p. 390. II. St. Οὐδ' ἄστίον αὐτοῖς.

Δῶρα θεοὺς πείθει, δῶρ' αἰδοίους βασιλῆας.

Suidas v. Δῶρα κ. τ. λ. οἱ μὲν Ἡσιόδειον οἰονταὶ τὸν στίχον.

CXXVIII. 118. (D. 62.)

Schol. Theocriti XI, 75. Ἡσίοδος·

Νήπιος δὲ τῇ [χ'] ἔτοιμα λιπὼν ἀνέτοιμα δῶκεται.

Conf. Plutarch. II. p. 505. D.

FRAGMENTA PERIPLI INCERTÆQUE SEDIS.

CXXIX. 119. (D. 67.)

Origenes c. Celsam IV. p. 216. ed. Spencer. Ὡς κατ'
ἀρχὰς ἐπιμείαν γεγονέναι τῆς θείας φύσεως πρὸς τοὺς ἀνθρώ-
πους· ἅπερ καὶ ὁ Ἀσκραῖος ποιητὴς ἐννοῶν εἶπε·

ἕνα δὲ γὰρ τότε δαίτες ἔσαν, ἕνα δὲ θόοιοι
ἀθανάτοισι θεοῖσι καταθνητοῖς τ' ἀνθρώποις.

Cf. Schol. ad Arat. v. 102.

CXXX. 120.

Diogen. L. VIII, 1, 26. Ἀλλὰ μὲν καὶ τὸν οὐρανὸν πρῶτον
ὀνομάσθαι κόσμον καὶ τὴν γῆν στρογγύλην (Πυθαγόραν)· ὡς δὲ
θεόφραστος Παρμενίδην, ὡς δὲ Ζήνιον, Ἡσίοδον.

CXXXI. 121. (D. 16. L. 45.)

Strabo VII. p. 302. Ἡσίοδον δὲ ἐν τῇ καλουμένῃ Γῇ· περιό-
ζον τὸν Φινέα ὑπὸ τῶν Ἀρπυιῶν ἄγεσθαι

Γαλατοράγων εἰς αἴαν, ἀπήναις οἰκί' ἐχόντων.

CXXXII. 122. (D. 17. L. 46.)

Strabo VII. p. 300. Πῶς οὖν ἔγνοιε τοὺς Σκυῆας ὁ ποιη-
τὴς, Ἰππημολογὸς καὶ Γαλατοράγους τινὰς προσαγορεύων;

CXXIV.

Sed Hesiodus etiam cum his, quae diximus, consentit in illo :
vates aulem nullus est terrestrium hominum,
qui novit Jovis mentem argida-tenentis.

CHIRONIS INSTITUTIONES.

CXXV.

Chironis praecepta Hesiodo attribuantur, quorum exordium
hoc est :

Bene nunc mihi haec omnia in mente prudenti
indicato ; primum quidem quum in arces veneris
facturus sacra pulchra diis sempiternis.

CXXVI.

Facta juvenum : id Hyperides etiam in oratione contra Au-
toctem Hesiodi esse ait : est enim proverbium quoddam ab
Aristophane quoque grammatico literis mandatum :

Facta juvenum, consilia vero mediorum (virorum), preces
autem senum.

CXXVII.

Neque canendum ipsis :
dona deos movent, dona venerandos reges.

Dona deos etc. Hesiodicum esse existimant versum.

CXXVIII.

Hesiodus :

Stultus, qui certa linquens incerta sequitur.

FRAGMENTA PERIPLI INCERTÆQUE SEDIS.

CXXIX.

Ita, ut initio natura divina hominibus admixta fuisset ; qui-
bus bene perspectis Ascræus poeta cecinit :
communia enim tunc convivia erant, communes autem se-
des ; immortalibus Diis mortalibusque hominibus.

CXXX.

At caelum quidem mundum, terramque rotundam primus
vocavit Pythagoras, Theophrasto vero teste Parmenides, Ze-
noneque Hesiodus.

CXXXI.

Hesiodus in periodo, quam vocant, terrae Phineum dicit ab
Harpyiis propulsum esse
Lapivorum in terram, in-plaustris domicilia habentium.

CXXXII.

Quomodo igitur Homerus Scythas ignorabat, qui Equimulgos
et Lactivoros quosdam nominat ? Hos enim ea tempestate Equi-

Ὅτι γὰρ οἱ τότε τούτους ἱππημολγούς ἐκάλουν, καὶ Ἡσίοδος
μάρτυς ἐν τοῖς ὑπ' Ἐρατοσθένους παρατεθείσιν ἔπειν

Αἰθίοπας Αἰγυῖας τε ἰδὲ Σκύθας ἱππημολγούς.

CXXXIII. 123 (L. 53.)

Schol. Aeschyl. Prom. 793. Περὶ γρυπῶν Ἡσίοδος πρῶτος
ἑτεραπεύσατο

CXXXIV. 124. (D. 18. 39.)

Strabo VII. p. 475.

Δωδώνην φηγόν τε, Πελασγῶν ἑδρανόν, ἔχεν.

CXXXV. 125.

Stephan. Byz. v. Αἰγαῖον πῶλος. Ἔστι καὶ αἰγαῖον πε-
δίον, συνάκτον τῇ Κίββῃ, ὡς Ἡσίοδος. Λέγεται παρὰ αἰγὰ
ποτε φερομένην ἀπὸ τοῦ περὶ τὸ Πύθιον ἔρους, ἀφ' οὗ καὶ τὸ
πεδίον Αἰγαῖον.

CXXXVI. 127. (L. 65.)

Strabo I. p. 23. Ἐρατοσθένης δὲ Ἡσίοδον μὲν εἰκάζει πεπυ-
σμένον περὶ τῆς Ὀδυσσεύς πλάνης, ὅτι κατὰ Σικελίαν καὶ Ἰτα-
λίαν γιγνέσθαι, πιστεύσαντα τῇ δόξῃ μὴ μόνον τῶν ὑπ' Ὀμή-
ρου λεγομένων μεμνησθαι, ἀλλὰ καὶ Αἰτνῆς καὶ Ὀρτυγίας τοῦ
πρὸς Συρακούσας νησιῦ καὶ Τυρρηνῶν.

CXXXVII. 128. (D. 27. L. 67.)

Schol. Apollon. Rhod. IV, 892. ἐκλούθησιν Ἡσίοδω οὐ-
τως ὀνομάζοντι τὴν νῆσον τῶν Σειρήνων·

νῆσον ἐξ ἀνθεμόεσσαν, ἵνα σφίσι δῶκε Κρονίων.

CXXXVIII. 164.

Eustath. pag. 1710. 39. ὡς ἐντιυθέν λαβὼν Ἡσίοδος ἐμυ-
θεύσατο ὑπὸ Σειρήνων καὶ τοὺς ἀνέμους θάλασσαν. Conf. Schol.
Ambr. Od. XII, 168.

CXXXIX. 129. (L. 54.)

Herodot. IV, 32. ἀλλ' Ἡσίοδω μὲν ἔστι περὶ Ὑπερβορέων
εἰρημένα.

CXL. 131.

Schol. Ven. II. 1, 246. Σημειοῦνται τινες, ὅτι τὴν ὤλην
Πελοπόννησον οὐκ οἶδεν ὁ Ποιητής, Ἡσίοδος δέ.

CXLI. 153 (D. 6. L. 125.)

Eustath. p. 275.

ὅς τε Αἰλαίηθεν προχέει καλλιόρσον ὕδωρ.

Conf. Schol. Ven. II. II, 522. (Cat. 29.)

CXLII. 132. (D. 15. L. 124.)

Strabo IX. p. 424. Ἡσίοδος δ' ἐπιπλέον περὶ τοῦ ποταμοῦ
(Κηριστοῦ) λέγει καὶ τῆς φύσεως, ὡς δι' ἄλλης βίαι τῆς Φωκίδος
σκολιῶς καὶ δρακοντοειδῶς·

ὅς παρὰ Πανοπίδα — Γλήχωνα τ' ἐρυμνήν,
καὶ τε δι' Ὀρχομενοῦ εὐλιγμένους εἴσι, δράκων ὡς.

Conf. Theo ad Arati Phænomen. 45.

CXLIII. 133. (D. 76. L. 126.)

Schol. Pindari Olymp. XIV. Argum. Κηριστὸς δὲ ποταμὸς
ἐν Ὀρχομενῷ, ἵνα καὶ αἱ Χάριτες τιμῶνται· ταῦται γὰρ Ἐ-
τέοκλος ὁ Κηριστοῦ, τοῦ ποταμοῦ, πρῶτος ἔβυσεν, ὡς φησὶν
Ἡσίοδος· διὰ δὲ τοῦ Ὀρχομενοῦ ὁ Κηριστὸς βεῖ.

CXLIV. 134. (D. 66. L. 121.)

Apollonius Dyscolus de Pronominibus, p. 106. A. Bekk.
Τῇ τινὶ σύζυγος ἢ ἱν, τοῦ τ' ἀφ' ἑνός. Ἡσίοδος·

ἱν δ' αὐτῇ θανάτου ταμίης.

Schol. Apollon. Rhod. IV, 57. Τὸν Ἐνδυμίωνα Ἡσίοδος μὲν
Ἀεθλίου τοῦ Διὸς καὶ Καλύπτης παιῖδα λέγει, παρὰ Διὸς εὐληφότα
δῶρον, αὐτὸν ταμίαν εἶναι θανάτου, ὅτε θεοὶ ὀλέσθαι.

mulgna fuisse appellatos, Hesiodus quoque testatur in illis,
qui ab Eratosthene laudantur, versibus:

Aethiopes Liguresque atque Scythas equimulgos.

CXXXIII.

De gryphis primus Hesiodus portenta relulit.

CXXXIV.

Ad Dodonam fagumque, Pelasgorum sedem, venerat.

CXXXV.

Ægeum pelagus. Est etiam Ægeus campus, qui adheret
Cirrhæ, ut Hesiodus ait. Dicitur autem sic παρὰ αἶγα l. e. a
capra aliquando huc ex monte circa Pythium portata, unde
campus Ægeus vocatus.

CXXXVI.

Eratosthenes Hesiodum coniecit, quom Ulixem errantem in
Siciliam Italiamque venisse audivisset eique opinioni fidem
adhibuisset, non eorum modo fecisse mentionem, quæ ab
Homero referuntur, sed Ætnæ etiam et Ortygiæ, parvæ insulæ
ante Syracusas sitæ, et Tyrrenorum.

CXXXVII.

Secutus est Hesiodum, qui Sirenum insulam ita appellat:
Insulam in floridam, ubi iis dedit Saturnius.

CXXXVIII.

Sic, inde hauriens, Hesiodus a Sirenibus ventos etiam de-
leniri finxit.

CXXXIX.

At Hesiodus quidem de Hyperboreis locutus est.

CXL.

Adnotatum est a quibusdam, Peloponnesum Hesiodo no-
tam fuisse totam, nondum tamen Homero.

CXLI.

Qui ex-Lilæa profundis pulcre-fluentem aquam.

CXLII.

Hesiodus de Cephisso amne ejusque alveo copiose scribit,
quomodo per totam Phocidem oblique fluat et anguis instar:
qui præter Panopidem — Glechonemque munitam
atque per Orchomenum circumvolutus it, anguis sicut.

CXLIII.

Cephissus amnis Orchomeni, ubi Gratiæ etiam coluntur:
his enim primus Eteocles, Cephissi fluvii filius, sacra fecit,
ut Hesiodus ait. Cephissus vero per Orchomenum fluit.

CXLIV.

Pronomini τιν cognatum est pronomen ἱν, sublata litera τ.
Hesiodus:

sibi autem ipsi mortis dispensator.

Endymionem Hesiodus Aethlii, filii Jovis, filium esse et
Calyces dicit; cui a Jove dono datum fuisse, ut ipse sibi mor-
tem destinaret, quando obire vellet.

CXLV. 135. (D. 63.)

Schol. Nicandr. Ther. 452. κτίλα ἐπὶ τῶν ἡμέρων καὶ τι-
θισσῶν τίθεται καὶ Ἡσίοδος·

χρὴ σε πατρὶ κτίλον ἔμμεναι.

CXLVI. 136. (D. 64. L. 90.)

Schol. Euripid. Orest. 249. Στησίχορος φησιν, ὡς θύων τοῖς
θεοῖς Τυνδάρεως Ἀφροδίτης ἐπελάθετο. Ἡ δὲ θεὸς ὀργισθεῖσα
διγάμους τε καὶ τριγάμους καὶ λειψάνδρους αὐτοῦ τὰς θυγατέ-
ρας ἐποίησεν. — Καὶ Ἡσίοδος·

τῇσιν δὲ φιλομειδῆς Ἀφροδίτη
ἡγάσθη προσιδοῦσα, κακὴν δὲ σφ' ἐμβαλε φήμην.

CXLVII. 137.

Schol. Apoll. IV, 1396. Τὸν δράκοντα Λάδωνα ἐκάλουν· τοῦ-
τον δὲ Πείσανδρος ὑπέληφεν ἀπὸ τῆς γῆς γεγενῆσθαι, Ἡσίοδος
δὲ ἐκ Τυφῶνός φησιν.

CXLVIII. 139. (D. 82. L. 80.)

Ælianus V. H. XII, 20. Λέγει Ἡσίοδος τὴν ἀηδόνα μόνην
ὀρνίθων ἀμελεῖν ὕπνου, καὶ διὰ τῆς ἀγρυπνείας τὴν δὲ χει-
λῶνα οὐκ εἰς τὸ παντελὲς ἀγρυπνεῖν καὶ ταύτην δὲ ἀπολωλέναι
τοῦ ὕπνου τὸ ἥμισυ. Τιμωρίαν δὲ ἀρα ταύτην ἐκτείνουσι διὰ τὸ
πάθος τὸ ἐν Θράκῃ κατατολμηθῆναι, τὸ εἰς τὸ δαίπνων ἐκεῖνο τὸ
ᾄθισμα.

CXLIX. 140. (D. 101. L. 5.)

Schol. Venet. ad Iliad. XII, 292 : Εὐρώπην τὴν Φοῖνικος
Ζεὺς θρασυάμενος ἐν τῇ λειμῶνι μετὰ νομῶν ἀνθ' ἀναλέγου-
σαν ἡρώσθη, καὶ καταλθὼν ἔλλαξεν αὐτὸν εἰς ταῦρον καὶ ἀπὸ
τοῦ στόματος κρέκον ἐκνει. Οὕτως τε τὴν Εὐρώπην ἀπατήσας
ἐβάστασε, καὶ διαπορθεύσας εἰς Κρήτην ἐμίγη αὐτῇ· εἶθ' οὕ-
τως συνώκησεν αὐτὴν Ἀστερίωνι τῷ Κρητῶν βασιλεῖ. Γενομένη
δὲ ἔγκυος ἐκείνη τρεῖς παῖδας ἐγέννησε, Μίνωα, Σαρπηδόνα καὶ

Ῥαδάμανθυν. Ἡ ἱστορία παρ' Ἡσίοδου καὶ Βακχυλίδου. Conf.
Schol. Victor. ibid. et Schol. Eurip. Rhesi Vaticanus v. 28.

CI. 141. (D. 54.)

Clemens Alexandr. Strom. I. p. 337. Ἡσίοδος·

Μουσάων, αἵτ' ἄνδρα πολυφραδέοντα τιθεῖσι
θέσπιον, αὐδῶντα.

Εὐπορον μὲν γὰρ ἐν λόγοις τὸν πολυφράδεονα λέγει· δεινὸν δὲ
τὸν αὐδῶντα· καὶ θέσπιον τὸν ἐμπειρον, καὶ φιλόσοφον, καὶ τῆς
ἀληθείας ἐπιστήμονα.

CL. 143. (D. 24. L. 49.)

Schol. Apollon. Rhod. II, 297. Ὅτι δὲ ηὔξαντο οἱ περὶ Ζή-
την τῷ Διὶ στραπέντες, λέγει καὶ Ἡσίοδος·

ἐνθ' οἷγ' εὐχέσθην Αἰνῆϊα ὑψιμύδοντι.

Ἔστι γὰρ καὶ Αἶνος ὄρος τῆς Κεφαλληνίας, ὅπου Αἰνῆσιου Διὸς
ιερόν ἐστιν. — Ἀπολλώνιος μὲν οὖν τὴν ἀποστρέψαν τοὺς
περὶ Ζήτην Ἴριν λέγει, Ἡσίοδος δὲ Ἑρμῆν.

CL. 147.

Schol. Apoll. II, 296. Οἱ δὲ στραβάδες φασὶν αὐτὰς καλῆ-
σθαι, καθὼ ἐπιστραπέντες αὐτοῖσι εὔξαντο τῷ Διὶ καταλαβεῖν
τὰς Ἀρπυίας. Κατὰ δὲ Ἡσίοδον καὶ Ἀντίμαχον καὶ Ἀπολλώνιον
οὐ κτείνονται.

CL. 144. (D. 25. L. 70.)

Schol. Apollon. Rhod. I, 757. Διαφέρει πλήμνη καὶ πλή-
σμη. Ἡ μὲν γὰρ τὴν χοινεκίδα σημαίνει τοῦ τροχοῦ, ἡ δὲ
πλήσμη τὴν πλήμνυρα τοῦ ποταμοῦ. Διόπερ παρ' Ἡσίοδου
οὕτως ἀναγνωστέον·

αὐτὸς δ' ἐν πλήσμησι διηπετέος ποταμοῖο
καὶ οὐχ' ὥς τινες, ἐν πλήμνῃσι.

CXLV.

Κτίλα de suavis mītibuscque dicit etiam Hesiodus :
oportet le patri mitem esse.

CXLVI.

Stesichorus Tyndareum Dīs sacrificantem Veneris opusculum
fuisse ait. Qua de causa irata dea ejus filias bis et ter nuptas
et relictas a maritis esse voluit. — Etiam Hesiodus :

iis autem amans-risum Venus
irata-est intuita, malam vero ipsis injecit famam.

CXLVII.

Dracontem Ladonem vocant. Hunc Pisander e terra natum
exaltimavit, Hesiodus ex Typhone ait.

CXLVIII.

Hesiodus dicit lusciniā solam ex avibus somnum negli-
gere semperque vigilare, hirundinem vero etiam non in perpe-
tuum vigilantem, dimidium tamen somni amisisse. Has autem
pomas luunt propter facinus in Thracia perpetratum, cenam
illam impiam.

CXLIX.

Europam, Phoenicis filiam, quom Jupiter in prato aliquo
inter puellas vidisset flores carpentem, amore exarsit : cælo
relicto laurique accepta forma Europam croci odore, quem
ex ore edebat, deceptam in tergum sustulit atque in Cretam
insulam trajecit. Ibi postquam cum ipsa concubuit, Asterioni,
Cretensium regi, connubio eam junxit. Quæ gravida facta

HESIODUS.

tres filios peperit, Minoem, Sarpedonem, Rhadamanthum
Hæc historia apud Hesiodum et Bacchyliden legitur.

CI.

Hesiodus :
Musarum, quæ hominem multa-loquentem reddunt,
divinum, vocalem.

In verbis enim copiosum dicit multa-loquentem, disertum vero
vocalem, et divinum eum, qui peritus est et philosophus et
verè gnarus.

CL.

Zeten fratremque revertentes Jovem implorasse Hesiodus
etiam dicit :

Ibi illi precati sunt Æneum alte-regnantem.

Ænus enim mons Cephallenie est, ubi Jupiter Ænealus tem-
plum habet. — Apollonius igitur, qui illos reverti jussisset,
Iridem, Hesiodus Mercurium fuisse tradit.

CL.

Strophades eas insulas vocatas esse ferunt, quia Zetes et Ca-
lais inde revertentes Jovem implorassent, ut Harpyias ibi re-
tineret. Et Hesiodo quidem Antimachoque et Apollonio testibus
non interdicuntur.

CL. 147.

Πλήμνη et πλήσμη inter se differunt. Illa enim vox rotæ
modiolum, contra hæc tumescentem fluvii aquam significat.
Quare apud Hesiodum legendum :

αὐτὸς δ' ἐν etc. (ipse vero in fluctibus e-Jove-cadentis fluminis),
at non, uti nonnulli legunt, ἐν πλήμνῃσι.

CLIV. 145. (D. 26.)

Schol. Apollon. Rh. I, 456. Ἡσίοδος δὲ φησι λαροῖς ποσὶ, τοῖς κατ' ὄψιν ἔχουσιν. Etym. M. p. 557. 8 :

βαίνου (?) λαροῖς ποσὶ

CLV. 148.

Plin. H. N. VII, 16. Ferrum Hesiodus in Creta eos [temperasse dicit], qui vocati sunt Dactyli Idaei.

CLVI. 149. (D. 12. 30. L. 26.)

Strabo VIII. p. 321. Τοῦ δ' Ἡσιόδου εἰπόντος

ὄχεε δ' Ὀλενίην πέτρην ποταμοῖο παρ' ὄχθας
εὐρείος Παίροιο —

μεταγράφουσι τινες πόροι, οὐκ εὔ. V. Stephanum Byz. v. Ὀλε-
νος. — Conf. frag. LXXXVIII.

CLVII. 150. (D. 69.)

Anonymus apud Aristot. Eth. N. V. 5.

Εἶχε πάθοι τὰ κ' ἔρεξε, δίκη κ' ἰθεία γένοιτο.

ubi Mich. Ephesius p. 67. b. Ἔστι δὲ τὸ ἔπος ἀπὸ τῶν Ἡσιό-
δου.

CLVIII. 151. (D. 74.)

Schol. Ven. II. XXI, 528. Τρῶες ἀνδρ κλονέοντο περὶ ζώτες]
ὄθεν ἀρῶσαν τὸν λείοντα Ἡσιόδός φησι. Conf. tamen schol.
Vitt. ibid.

CLIX. 152 (D. 53.)

Clemens Alexandr. Cohort. p. 63. Strom. V. p. 716.

Αὐτὸς γὰρ πάντων βασιλεὺς καὶ κοίρανός ἐστιν,
ἀθανάτων τέ οἱ οὕτως ἐρέεσται κράτος ἄλλος.

CLX. 154. (D. 72.)

Schol. Ven. II. XIV. 119. Καὶ δ' Ἡσιόδος δὲ οὕτως ἀκήκοεν·
ἰδὼν δ' ἱππηλάτα κέρυξ (?)

ἀπὸ τοῦ ἱππικῆς.

CLXI. 155. (D. 8. L. 23.)

Φυλέξ — φίλον μακάρεσσι θεοῖσι.

Eustath. ad Il. p. 125. Cf. idem, p. 126, 10. 797, 45.

CLXII. 156. (D. 2.)

Schol. Ambr. Od. XI, 325. Κλυμένη Μινύου τοῦ Ποσει-
δῶνος καὶ Εὐρυανασσῆς τῆς Ὑπέρραντος γαμηθεῖσα Φυλάκῳ
τῷ Δελίῳ· Ἰφίκλῳ τίκτει ποδῶκα καὶ παῖδα· τοῦτον λέγει· διὰ
τὴν τῶν ποδῶν ἀρετὴν συναμύλλεσθαι τοῖς ἀνέμοις ἐπὶ τε τῶν
ἀσταχῶν διέρχεσθαι καὶ διὰ τοῦ πάθους τὴν κοῦφότητά [μὴ]
περικλῆν τοῖς ἀνέμοις· ἐνοίει δὲ αὐτὴν τὴν Κλυμένην προγαμηθῆ-
ναί φασιν Ἠλίῳ, ἐξ ἧς Φαέθων ἐγένετο παῖς· ἡ δὲ ἱστορία παρὰ
Ἡσιόδῳ. Conf. frag. CIV.

Eustath. ad Iliad. p. 245. Περὶ οὗ (Ἰφίκλου) Ἡσιόδος, ὅτι
ταχύτητι διήνεγκεν, οὐκ ὤκνησεν ἐπ' αὐτοῦ ταύτην εἰπεῖν τὴν
ὑπερβολήν·

Ἄχρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θίεν οὐδὲ κατέκλεα,

ἀλλ' ἐπὶ πυρκαμίνων ἀνέμων ὁρομάσκει πόδες·

. καὶ οὐ σινέσχετο καρπὸν.

Conf. Eustath. p. 1206, 8. 1689, 2. Schol. min. ad Od.
XI, 325. Schol. Ven. ad Il. XX, 227. Schol. ad Apollon. I,
45.

CLXIII. 157. (D. 48. L. 63.)

Nicolaus Damascenus in Excerpt. Valesii p. 445. (coll.
Suida v. Ἀλκή.) Ὅτι ἐδόκει φρονήσῃ τὸ τῶν Ἀμυθαιδῶν γέ-
νος τὸ παλαιὸν ἐν τοῖς Ἑλλήσι πρωτεύειν· ὥσπερ καὶ Ἡσιόδός
φησιν ἐν τούτοις·

Ἀλκὴν μὲν γὰρ ἔδωκεν Ὀλύμπιος Αἰακίδαισι,

νοῦν δ' Ἀμυθαιδῶν, πλοῦτον δ' ἔπορ' Ἀτρεΐδῃσι.

CLXIV. 158. (D. 49. L. 62.)

Polybius V. 2. Οἷους Ἡσιόδος περιγράφει τοὺς

Αἰακίδας, πολέμῳ κεχαρηότας ἤντε δαίτι.

Cf. Suidas in δαΐτας.

CLIV.

Hesiodus λαροῖς ποσὶ (suavibus pedibus) dicit pro gratis vi-
denti.

CLVI.

Hesiodo dicente :

habitat autem Oleniam rupem fluvii ad ripas
pulcre-fluentis Piri —

nonnulli πόροι scribunt minus recte.

CLVII.

Utinam patiatur quæ perpetravit, poenæque justa fiat!

Versus hic ex Hesiodis est.

CLVIII.

Troes statim turbabantur fugati.] Hinc ἀρῶσαν leonem Hesio-
dus vocat.

CLIX.

Ipse enim omnium rex et dominus est,
immortaliumque cum eo nemo certat de-potentia alius.

CLX.

Quod eodem modo Hesiodus etiam intelligit :
videns autem equorum agitator præco
pro ἱππικῆς (eques).

CLXI.

Phyleum — amicum beatis diis.

CLXII.

Clymene, filia Minyæ, qui Neptuni et Euryanassæ, Hyper-
phantia filie, erat filius, cum Phylaco Deionis filio nupta
Iphicium parit celeripedem. Hunc dicit propter pedum præ-
stantiam ventos comitari tantaque esse levitate, ut per spicas
incedens aristas non rumpat. Nonnulli hanc ipsam Clymenem
cum Sole prius concubuisse dicunt et Phæthontem ex ea
esse natum. Hæc historia apud Hesiodum est.

Iphicium celeritate insignem fuisse Hesiodus tradidit, neque
dubitavit hac de eo hyperbole uti :

Summum per spicarum fructum currebat neque rupit,
sed super acutas aristas cursitabat pedibus

. neque auferbat frugem.

CLXIII.

Amythaonidarum gens antiquitus prudentia inter Græcos
excelluisse videtur, ut etiam Hesiodus ait :

Robur quidem enim dedit Olympius Æacidis,
mentem vero Amythaonidis, divitias autem præbuit Atreidis.

CLXIV.

Quales Hesiodus introducit

Æacides, bello gaudentes veluti convivio.

CLXV. 159.

Clemens Alexandr. Str. V. p. 713 (600, Sylb.)
 Ἐβδομάτῃ δ' αὖτις λαμπρὸν φῶς ἤελίον.

CLXVI. 160. (D. 35.)

Χαρίτων ἀμαρύματ' ἔχουσα.

Etym. M. p. 77, 31.

CLXVII. 162.

Plinius H. N. XXII, 22. Asphodelon ab Hesiodo quidam
 ἄλμον appellari existimavere. Quod falsum arbitror. Est
 enim suo nomine ἄλμον.

CLXVIII. 163. (D. 34.)

Schol. Pindar. Nem. II. 1. Φιλόχορος δὲ ἀπὸ τοῦ συντιθέ-
 ναι καὶ βράπτειν τὴν ᾠδὴν οὕτω φησὶν αὐτοὺς προσκεκλησθαι·
 ἐγλοῖ δὲ Ἡσίοδος λέγων·

ἐν Δῆλῳ τότε πρῶτον ἐγὼ καὶ Ὀμηρος αἰδοῖ
 μέλομεν, ἐν νεκροῖς ὕμνοις βράψαντες αἰοῖδ' ἄν,
 Φοῖβον Ἀπόλλωνα, χρυσάρεον, ὃν τέκε Λητώ.

Ῥαφροῦσαι δὲ φησι πρῶτον Ἡσίοδον Νικοκλῆς.
 Conf. Eustath. p. 6, 14.

CLXIX. 165. (L. 81.)

Pausan. II, 6. Ὁ μὲν Ἡσίοδος ἐποίησεν, ὡς Ἐρεχθέως εἶπ
 Λυκῶν.

CLXX. (H. 167. L. 131.)

Etym. M. p. 60, 41. Πίστις τούτου ἐκ τοῦ παρ' Ἡσιόδου
 μετὰ προσθήκης τοῦ ἰ λέγεσθαι τὸ πατρωνυμικόν· Εἰλαρίδην
 γὰρ φησι Τιτυόν.

CLXXI. (H. 168.)

Etym. M. p. 133, 34. 163, 24 Ἀπτερέως. (sine pennis).

CLXXII. (H. 169. L. 3.)

Etym. M. 215, 37. Βροτός. — Ὁ δὲ Ἡσίοδος ἀπὸ Βροτοῦ
 τοῦ Αἰβέρος καὶ Ἡμέρας.

CLXXIII. (H. 170.)

Etym. M. p. 430, 56. Ἡμύω· ἐκ τοῦ μύω, πλεονασμῷ
 τοῦ η· ὁ δὲ Ἡσίοδος ἀμύοντα χάματι εἶπε διὰ τοῦ α.

CLXXIV. (H. 171.)

Etym. M. p. 796, 57. Φοῖβος — ἡ ἀπὸ Φοῖβης μνημο-
 νυμικῶς, ὡς Ἡσίοδος. Conf. Schol. Iliad. I, 43. Ὀμήρου
 ἐπιμαρτυροῖ in Cramerii anecdott. v. Φοῖβος.

CLXXV. (H. 172. L. 84.)

Harpocration in Μελίτῃ· κεκλησθαι δὲ φησι τὸν ἔξμον Φι-
 λόχορος· ἐν τρίτῃ ἀπὸ Μελίτης θυγατρὸς κατὰ μὲν Ἡσίοδον
 Μύρμηκος, κατὰ δὲ Μουσαῖον Δίου τοῦ Ἀπόλλωνος. Conf. Suid.
 in Μελίτῃ.

CLXXVI. (H. 174. L. 119.)

Apollon. lex. Hom. Αἵπυτον. — Ἔστι δὲ οὗτος τῶν Ἀρ-
 καδικῶν ἡρώων, περὶ οὗ φησιν Ἡσίοδος·

Αἵπυτος αὖ τέκετο Τληπόνορα Πειρίθοόν τε.

CLXXVII. (H. 175)

Suidas in ἀγάλματι· καὶ Ἡσίοδος τὸν ἕρμον ἀγαλμα καλεῖ.

CLXXVIII. (H. 176.)

Diodor. Sicul. IV, 85. Ἡσίοδος δὲ ὁ ποιητὴς φησι τοῦναν-
 τίον ἀναπαυμένον τοῦ πελάγους, Ὀρίωνα προσχωσάαι τὸ
 κατὰ τὴν Πελοπίδα κείμενον ἀκρωτήριον, καὶ τὸ τέμενος τοῦ
 Ποσειδῶνος κατασκευάσαι, τιμώμενον ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων δια-
 φερόντως· ταῦτα δὲ διαπραξέμενον εἰς Εὐβοίαν μεταστῆναι
 κακεὶ κατοικήσαι· διὰ δὲ τὴν ἐξῆς ἐν τοῖς κατ' οὐρανὸν ἀστέροις
 καταριθμηθέντα τυχεῖν ἀθανάτου μνήμης.

CLXXIX (H. 177. L. 100.)

Schol. Ven. (col. schol. min.) ad Iliad. IV, 195. Μαχάων
 δὲ οὗτος υἱὸς Ἀσκληπιοῦ καὶ Ἀρσινόης ἢ Κορωνίδης, κατὰ δὲ
 τινὰς Ἡπιδίης τῆς Μέρπος, κατὰ δὲ Ἡσίοδου Ξάνθης.

CLXV.

Septimo autem die rursus nitida lux solis.

CLXVI.

Gratiarum venustatem habens.

CLXVIII.

Philochorus rhapsodos a componendo connectendoque car-
 mine cognominatos esse ait. Id Hesiodus etiam demonstrat,
 ubi dicit:

In Delo olim primus ego et Homerus poetae
 canebamus, in novis hymnis suentes cantum,
 Phœbum Apollinem aureo-ense, quem peperit Latona.

Hesiodum primum fuisse rhapsodum Nicocles ait.

CLXIX.

Hesiodus Sicyonem Erechthii filium esse recitit.

CLXX.

Fides hujus rei, quod apud Hesiodum addita litera i patro-
 nymicum legitur; Eilariden enim Tityum appellat.

CLXXII.

Βροτός. Hesiodo derivante a Βροτο· Φίθερις et Διὸς filio.

CLXXIII.

Ἡμύω. A μύω (inclinator), abundante litera η. Hesiodus an-
 tem ἀμύοντα χάματι (se inclinantem humi) dixit per α.

CLXXIV.

Phœbus — aut a Phœbe, ut mammonymicum (nomen ab
 avie nomine deductum) sit, ut Hesiodus vult.

CLXXV.

Melite. Philochorus tertio libro tribum dicit nominatam e
 Melite, quæ Hesiodo auctore Myrmecis, Museo autem teste,
 Diis filia erat, filii Apollinis.

CLXXVI.

Æpytum. — qui Arcadicorum heroum unus est, de quo
 Hesiodus ait:

Æpytus rursus genuit Tlesenorem Pirithoumque.

CLXXVII.

Hesiodus etiam monile ἀγαλμα (ornamentum) vocat.

CLXXVIII.

Hesiodus autem poeta contrarium statuit: latius enim ibi
 extenso mari, Orionem adjecisse Peloridis promontorium de-
 lubrumque Neptuni in eo extruxisse, vario modo cultum ab
 incolis: quibus rebus perfectis in Euboram eum se contulisse
 ibique habitasse, dein propter famam inter sidera cœlestia nu-
 meratum immortalē memoriā esse nactum.

CLXXIX.

Hic Machaon Æsculapii filius et Arsinoes, aut secundum alios
 Epionēs, filie Meropis, Hesiodo tamen auctore Xanthēs.

CLXXX. (H. 178.)

Schol. Ven. et min. ad Il. XI, 155. ἄξυλον. Οἱ μὲν τὴν θρυώδη ἀποδεδώκασι, οἱ δὲ τὴν καλύβυλον· βέλτιον δὲ, ἀφ' ἧς οὐδεὶς ἐξυλίσσατο, ὡς Ἡσίοδος·

τῇλε γὰρ ἄξυλῇ κατεπόθετο χεῖλεα νηῶν.

CLXXXI. (H. 179. L. 41.)

Schol. min. et Ambros. ad Odys. XII, 68. Αἰσωνος δὲ καὶ Πολυμήλας καθ' Ἡσίοδον γίνεταί Ἰάσων.

CLXXXII. (H. 180.)

Athenaeus II, p. 49. B. Ὅτι Ἡσίοδος ἐν Κήυκος γάμῳ, καὶ γὰρ γραμματικῶν παῖδες ἀποξενῶσι τοῦ ποιητοῦ τὰ ἔπη ταῦτα, ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ ἀρχαῖα εἶναι, τρίποδας τὰς τραπέζας φησί. Pollux VI, 83. Ἦσαν δὲ τινες πρῶται τράπεζαι, καὶ δεύτεραι, καὶ τρίται, καὶ τρίποδες μὲν, ἐφ' ὧν ἐκαιντο. Καὶ ἴσται τοῦνομα παρ' Ἡσιόδῳ καὶ ἐν Τελμησσέῳσιν Ἀριστοφάνους.

CLXXXIII. (H. 181.)

Strabo VIII, p. 364. Ἡσιόδου δὲ ὅτι τὸ βριθῦ, τὸ βριαρόν βρῖ λέγεται. Conf. Eustath. pag. 295, 4.

CLXXXIV. (H. 182.)

Strabo VIII, p. 370. Ἡσίοδον μέντοι καὶ Ἀρχιλόχον ἤδη εἰδέναι καὶ Ἕλληνας λεγομένους τοὺς σύμπαντας καὶ Πανελλήνας· τὸν μὲν περὶ τῶν Πρωτίδων λέγοντα ὡς Πανελλήνας ἐμνήστευον αὐτὰς, τὸν δὲ ὡς Πανελλήνων διζῶς ἐς Θάσον συν- ἐδραμεν.

CLXXXV. (H. 183.)

Strabo XIII. p. 588. Οὐδὲ γὰρ Ἡσίοδος οἶδε Πρίαμον.

CLXXXVI. (H. 184.)

Strabo XIV. p. 676. Ἡσίοδος δ' ἐν Σόλοις ὑπὸ Ἀπάλλωνος ἀναιρεθῆναι τὸν Ἀμφίλοχον φησίν.

CLXXXVII. (H. 185.)

Schol. Sophocli. ad Œd. Tyr. arg. Οὐτε γὰρ Ὀμηρος οὔτε Ἡσίοδος οὔτε ἄλλος οὐδεὶς τῶν παλαιῶν τύραννον ἐν τοῖς ποιήμασιν ὀνομάζει.

CLXXXVIII. (H. 186. L. 40.)

Eustath. pag. 112, ult. Ἰστίον δὲ ὅτι τὸν Πάτροκλον ἡ παλαιὰ ἱστορία καὶ συγγενὴ τῷ Ἀχιλλεῖ παραδίδωσι, λέγουσα ὅτι Ἡσιόδῳ φησι Μενόιτιον τὸν Πατρόκλου πατέρα Πηλέως εἶναι ἀδελφόν, ὡς εἶναι αὐτανεμιοῦς οὕτως ἀμφοτέρους ἀλλήλοις. Conf. Eudoc. p. 331.

CLXXXIX. (H. 189. L. 122.)

Schol. Theocrit. XVI, 49. Ἡσίοδος δὲ φησιν αὐτὸν (τὸν Κύκνον) τὴν κεφαλὴν ἔχειν λευκὴν· διὸ καὶ ταύτης τῆς κλέψεως ἐτυχεν.

CXC. (H. 192.)

Eustath. p. 272, 18. Ὀρχομενοῦ γὰρ φασιν υἱοί·

Ἀσπληδῶν Κλύμενός τε καὶ Ἀμφίδοκος θεοειδής.

CXCI. (H. 193.)

Eustath. p. 1318, 8. Ὑπερβασία, ἧς καὶ παρ' Ἡσιόδῳ χρῆσις ἐν τῷ·

ὑπερβασίαι δ' ἀλεγειναί.

CXCII. (H. 194.)

Eustath. p. 6424, 6. Ὅτι δ' ἐντεῦθεν λαβὼν Ἡσίοδος καὶ τὰ Μέγαρα τὴν χώραν σκυόμεντα ἔφη, ὁ Πορφύριος δηλοῖ.

CLXXX.

Ἄξυλον alii junceam esse interpretati sunt, alii ligno abundantem; mellus vero: unde nemo lignatus est, ut Hesiodus, procul enim in-silva-in-cadua putrescebant labia navium.

CLXXXI.

Ex Æaone et Polymela auctore Hesiodo Jason natus est.

CLXXXII.

At Hesiodus in Ceycis nuptiis (licet enim grammaticorum pueri hoc carmen illius poetæ esse negent, mihi tamen vetustissimum videtur esse) mensas tripodas vocat.

Erant enim quædam primæ mensæ et secundæ et tertiæ, earque tripodes, quibus adiacebant. Quod nomen apud Hesiodum est et in Telmessibus Aristophanis.

CLXXXIII.

Ex Hesiodo, quippe qui βρῖ dicat pro gravi, valido (βριθῦ, βριαρόν).

CLXXXIV.

Hesiodus tamen atque Archilochus Græcos cunctos Panhellenes quoque vocari jam norant, quum ille de Prortidibus loquens Panhellenes earum conjugia ambivisse dicat, hic Panhellenum ærumνῆα Thasum concurrisse scribat.

CLXXXV.

Neque enim Hesiodus Priamum novit.

CLXXXVI.

Hesiodus in Discis Amphilocho ab Apolline interfectum esse ait.

CLXXXVII.

Neque enim Homerus, neque Hesiodus, neque alius quisquam veterum tyranni in poematis mentionem injicit.

CLXXXVIII.

Antiqua historia (id, quod notitia dignum est) Patroclum Achillis consanguineum esse tradit, testa utens Hesiodo, qui Menortium, Patrocli patrem, Pelel esse fratrem dicat, ita ut alter alterius patruelis sit.

CLXXXIX.

Hesiodus Cycnum capite cano fuisse ait. Hinc etiam hoc nomen nactus est.

CXC.

Orchomeni enim filii dicunt: Aspledon Clymenusque et Amphidocus Deo-similis.

CXCI.

Ὑπερβασία (injuria), qua voce etiam Hesiodus usus est in illo:

injuriæ autem graves.

CXCII.

Inde haurientem Hesiodum Megara nominasse umbrosa Porphyrius testatur.

CXCVIII. (H. 195.)

Porphyrus de abst. II, 18. p. 134. Καὶ τὸν Ἡσίοδον εὖν εἰκότως τὸν τῶν ἀρχαίων θυσίων νόμον ἐκπαινοῦντα εἰπεῖν.

ὥς κε πόλις βέλῃσι νόμος δ' ἀρχαῖος ἄριστος.

CXCV. (H. 196. D. 78. L. 39.)

Schol. Victor. ad Iliad. XVI, 174. Ζηνόδοτος δὲ Κλεοδώρη φησὶν, Ἡσίοδου καὶ τῶν ἄλλων Πολυδώρην αὐτὴν καλοῦντων.

CXCV. (H. 197.)

Pollux X. 85. Τὰ δὲ κἀναστρα τοῦ ποιήσαντος τοὺς Κερμέας, οὓς τινὲς Ἡσίοδον προσνέμουνσι· λέγει γοῦν·

εὖ δὲ πεπανθεῖεν κότυλοι καὶ πάντα κἀναστρα.

Vid. Homeri epigr. XIV. 3.

CXCVI. 47. (D. 83. L. 6.)

Apollodorus III, 14, 4. Ἡσίοδος δὲ αὐτὸν (Ἄδωνιν) Φοῖνικος καὶ Ἀλφαιδοῖς λέγει. Conf. Probus ad Virg. Ecl. X, 18.

CXCVII. (L. 7.)

Theon. progymnast. p. 34, ult. (cap. VI.) Κατὰ γὰρ Ἡσίοδον πρᾶσιότερος Ἡρακλέους ἐστὶν ὁ Βούσιρις ἑνδεκα γυναιξί.

CXCVIII. (L. 12.)

Stephan. Byz. Παλλάντιον πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Πάλλαντος, ἐνὸς τῶν Λυκάονος παίδων, ὡς Ἡσίοδος.

CXCV. (L. 36.)

Schol. Vict. ad II. VI, 164. ap. Valck. ad Amm. p. 242.

Συντόμως δὲ τὰ ἀρχαῖα δεδήλωκε, μιγῆναι οὐκ ἐβαλοῦσθ' ἄλλ' οὐχ' ὥσπερ Ἡσίοδος τὰ περὶ τοῦ Πηλέως καὶ τῆς Ἀχάτου γυναικὸς κατὰ μικρὸν ἐπεξελάων.

CC. (L. 48.)

Strab. I, 59. Συγχοῦνται δὲ καὶ αἱ λοιπαὶ (νησίδες), ὡς Ἡσίοδος φησιν.

CCI. (L. 64.)

Idem, IX, 393. Ἀφ' οὗ δὲ καὶ Κυκρείδης ὄφεις, ὅν φησιν Ἡσίοδος τραφέντα ὑπὸ Κυκρέως ἐξελαθῆναι ὑπὸ Εὐρυλόχου, λυμαινόμενον τὴν νῆσον, ὑποδέξασθαι δὲ αὐτὸν τὴν Δήμητραν εἰς Ἐλευσίνα, καὶ γενέσθαι αὐτῆς ἀμφίπολον.

CCII. (L. 66.)

Schol. Apollon. ad III, 311. Φησὶ δὲ Ἀπολλώνιος, Ἡσίοδον ἐκόμενος, ἐπὶ τοῦ ἀρματος τοῦ Ἰλίου εἰς τὴν κατὰ Τυρρηνίαν κειμένην νῆσον τὴν Κίρκην ἔλθεῖν.

CCIII. (L. 69.)

Schol. Ambros. ad Odys. I, 85. Τὴν μὲν γὰρ Οὐγυίαν ἐντὸς εἶναι πρὸς Ἰσπεραν, τὴν δὲ Οὐγυλίαν κατὰ Κρήτην Ἡσίοδος φησὶ καθεῖσθαι.

CCIV. (L. 127.)

Palaeophat. 42, init. Περὶ Ζήθου καὶ Ἀμφίωνος. Ἰστοροῦσιν ἄλλοι τε καὶ Ἡσίοδος, ὅτι κιθάρα τὸ ταῖχος τῶν Θηβῶν ἐτείχισαν.

CCV. (L. 132.)

Eudocia, p. 314. Τούτῳ τῷ ἀριθμῷ τῶν ἀπολλυμένων μνηστῆρων καὶ Ἡσίοδος καὶ Ἐπιμενίδης συμμαρτυρεῖ.

CXCVIII.

Hesiodus etiam antiquorum sacrorum legem merito collaudans dixit:

U' urbs sacra-faciat: lex autem antiqua optima est:

CXCV.

Zenodotus Cleodoram eam nominat, quae ab Hesiodo reliquiae Polydora vocatur,

CXCV.

Canistra poetae illius, qui Figulos fecit, Hesiodo a nonnullis adscriptos. Dicit enim:

Bene autem coquantur cotylae et omnia canistra.

CXCVI.

Hesiodus Adonidem Phoenicis et Alphesibae filium esse dicit.

CXCVII.

Secundum Hesiodum Busiris undecim aetatibus major erat quam Hercules.

CXCVIII.

Pallantium, Arcadiae urbs, nominata e Pallante, uno ex filiis Lycaonis, ut Hesiodus tradit.

CXCV.

Antiqua carmina breviter significaverunt eum cum illa con-

cubuisse nolente, neque vero, ut Hesiodus, qui historiam Pelopis et mulieris Acali minutissime persequitur.

CC.

Reliquas etiam insulas continenti terrae adjungi, Hesiodus ait.

CCI.

Hinc etiam Cychrides serpens, quem alitum a Cychreo, Hesiodus ait, ab Eurylocho profligatum fulse, quum insulam infestaret, receptumque Eleusine a Cerere in locum administrari.

CCII.

Apollonius Hesiodum secutus Circen ait in Solis curru venisse ad insulam Tyrreniae adjacentem.

CCIII.

Ogygiam versus occidentem, Ogyliam vero prope Cretam esse ait Hesiodus.

CCIV.

De Zelho et Amphione. Quos Thebarum murum ope citharae, edificasse, quum alii, tum Hesiodus narrant.

CCV.

Huius numero procorum interfectorum et Hesiodus et Epimenides adsunt.

CCVI. (L. 133.)

Schol. Ven. ad Iliad. XIX, 116. 'Hσιόδος δὲ Ἀρτίειαν τὴν Ἀμφιδάμαντος ἀποκρίνεται.

CCVII.

Id. ibid. 'Hσιόδος δὲ Νικίππην φησὶ τὴν Ἥλοπος.

CCVIII.

'Ομήρου ἐπιμερισμοί, Cramerī anecd. Vol. I. p. 46. lin. 31. 'Hσιόδος δὲ τὸ πρόκριν παρὰ τὸ κρίσις, πρόκρισις, πρόκριον καὶ ἐν συγκροτῇ πρόκριν.

CCIX.

Ibid. p. 55. lin. 32. Συστημείωται παρ' Ἡσιόδου τὸ εὐθύνηον, ὡς ἐνόςον, ἢ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἢ μεταβολῇ τοῦ νυ.

CCX.

Ibid. p. 148. lin. 23. 'Hσιόδος·

ὄωρα νεῶν μακάρων πλῆσθαι γῆονι.

CCXI. (H. 198.)

Suidas : Κομιδῇ· ἡ ἀνάσσωσις. 'Ηρόδοτος· λέγεται δὲ καὶ ἡ ἀριεῖς. ['Hσιόδος.] Πολύβιος.

CCXII. 138 (D. 81. L. 78.)

Tzetz. ad Lycoph. 1396. Αἰθων δὲ ὁ Ἐρυσίχθων ἐκαλεῖτο, [ὡς φησιν 'Hσιόδος,] διὰ τὸν λιμόν. Conf. Grammat. Bachmanni anecd. I, p. 281.

CCVI.

Hesiodus Artibiam Amphilamantis filiam esse facit.

CCVII.

Hesiodus Nicippen Pelopis filiam esse ait.

CCVIII.

Hesiodus habet πρόκριν a κρίσις, πρόκρισις, πρόκριτιν et per syneporon πρόκριν.

CCIX.

Notatum est apud Hesiodum εὐθύνηον, ut ἐνόςον, sive per pleonasmum literæ ε, sive per metatholen syllabis.

CCX.

Hesiodus :

Dona deorum beatorum accumulata-esse in terra.

CCXI.

Κομιδῇ. Receptus in locum aliquem. Herodotus. Adventus etiam hoc nomine appellatur. [Hesiodus.] Polybius.

CCXII.

Athon (lividus) Erysichthon vocabatur, [ut ait Hesiodus,] propter famem.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΚΑΙ ΟΜΗΡΟΥ ΑΓΩΝ.

1. Ὅμηρον καὶ Ἡσιόδον τοὺς θειοτάτους ποιητὰς πάντες ἄνθρωποι πολῖτας ἰδίους εὐχονται γενέσθαι. Ἀλλ' Ἡσιόδος μὲν τὴν ἰδίαν ὀνομάσας πατρίδα πάντας τῆς φθονεϊκῆς ἀπῆλλαξεν εἰπὼν, ὡς ὁ πατήρ αὐτοῦ·

εἴσατο δ' ἄγχι' Ἐλικῶνος διζυρῇ ἐνὶ κώμῃ
Ἄσκρα, χειμᾶ κακῇ, θέρει ἀργαλή, οὐδέ ποτ' ἐσθλή·

Ὅμηρον δὲ πᾶσαι, ὡς εἰπεῖν, αἱ πόλεις καὶ οἱ ἀποικοὶ αὐτῶν παρ' ἐκντοῖς γειγνησθαι λέγουσι. Καὶ πρῶτοί γε Σμυρναῖοι Μῆτρος οὕτω τοῦ πατρ' αὐτοῖς ποταμοῦ καὶ Κρηθιδὸς Νύμφης καλεσθαι φασὶ πρότερον Μελισσιγένης, ὕστερον μόντοι τυρῶνα οὕτω Ὅμηρον μετονομασθῆναι, διὰ τὴν παρ' αὐτοῖς ἐπὶ τῶν τοιοῦτων συνήθη προσηγορίαν. Χῆται δὲ πόλιν τιμητικῶς φερούσιν, ἰδίον εἶναι πολίτην λέγοντες καὶ περισώζεσθαι τινὰς ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ παρ' αὐτοῖς, Ὅμηρίδας καλουμένους. Κολοφῶνιοι δὲ καὶ τόπον δεικνύουσιν, ἐν ᾧ εἰσιν αὐτῶν γράμματα διδάσκοντα τῆς ποιήσεως ἀρεσκῆαι, καὶ ποιῆσαι πρῶτον τὸν Μαργίτην. Περί δὲ τῶν γονέων αὐτοῦ πάλιν πολλὴ διαφωνία παρὰ πάντας ἐστίν. Ἑλλάνικος μὲν γὰρ καὶ Κλεάνθης Βίωνα λέγουσιν, Εὐμαίων δὲ Μῆτρα, Καλλιχλῆς δὲ Δμασπύραν, Δημόκριτος δὲ Τρεζήνιος Δατήμονα ἱμφορον, εἰκοὶ δὲ Ταμύραν, Αἰγύπτιοι δὲ Μενεμάχον προσηγορεύει· εἰσι δ' οἱ Τηλέμαχον τὸν Ὀδυσσεὺς μητέρα δ' οἱ μὲν Μῆτιν, οἱ δὲ Κρηθίδα, οἱ δὲ Θεμιστήν, οἱ δὲ Εὐγενθῶ, ἔνιοι δὲ Ἰθακησίαν τινὰ ὑπὸ Φοινίκων ἀπεμποληθεῖσαν, οἱ δὲ Καλλιόπην τὴν Μοῦσαν, τινὲς δὲ Πολυκάστην τὴν Νέστορος. Ἐκαλεῖτο δὲ Μῆτρα, ὡς δὲ τινες φασὶ, Μελισσιγένης, ὡς δὲ ἔνιοι, Αὐλήτης. Ὀνομασθῆναι αὐτὸν φασὶ τινες Ὅμηρον διὰ τὸ τὸν πατέρα αὐτοῦ Ὅμηρον ἐσθλῆναι ὑπὸ Κυπρίων Πέρσης, οἱ δὲ διὰ τὴν πέρωσιν τῶν ὀμμάτων. Παρὰ γὰρ τοῖς Αἰο-

HESIODI ET HOMERI CERTAMEN.

1. Homerum et Hesiodum, poetarum excellentissimos, omnes suos fuisse cives gloriantur. Hesiodus autem, sua patria nominata, omnem contentionem diremit, dicens de patre suo:

habitavit autem prope Heliconem misero in vico,
Ascera, hieme malo, aestate molesto, numquam bono.

Homerum autem omnes pene urbes, earumque coloni apud se natum affirmant: primi quidem Smyrni Meletis, patris Navi, et Crithekleos Nymphæ filium fuisse, et exinde Melesigenem primo nominatum dicunt; deinde vero, cum cæcus factus esset, Homeri nomen accepisse, quod quidem imponere visu privatis in ista regione mos erat. Chii rursus argumenta adhibent, cum civem esse suum dicentes et apud se etiamnum restare quosdam de genere ejus Homeridas appellatos. Colophonii autem vel locum ostentant, in quo dicunt eum, dum litteras doceret, poesin primo attigisse, initio facto a poemate, quod nuncupatur Margites. De parentibus autem ejus summa est apud omnes disceptatio. Hellanicus quidem et Cleantes dicunt, patrem ejus Bionem fuisse; Eumæonem autem, Meletem; Callicles, Dmasagoram; Democritus Trezenius, Daemonem mercatorem; quidam vero Tamyræ; Egyptii autem Menemachum, scribam; sunt etiam, qui Telemachum Ulixis filium. Matrem autem ejus hi Metin, hi Cretheida, hi Themisten, hi Eugnotho, aliqui vero Ithacensem quamdam a Phœnicibus in servitutem venditam; alii Calliopen, Musam; alii Polycastem, Nestoris filiam. Vocabatur autem Meles, vel, ut alii ferunt, Melesigenes; vel secundum nonnullos, Auletes; aliqui vero Homerum nominatum prædicant ex eo, quod pater ejus in obsidem Persis a Cypriotis traditus fuerit; alii vero, ob cæcitatem; ita enim cæci ab Æolis vocantur. Quod verum

λαῦσιν οὕτως εἰ πηροὶ καλοῦνται. Ὅπερ δὲ ἀκηκόεμεν ἐπὶ τοῦ
θειοτάτου αὐτοκράτορος Ἀδριανοῦ εἰρημένου ὑπὸ τῆς Πηνίας
περὶ Ὀμήρου, ἐκλήσόμεθα. Τοῦ γὰρ βασιλέως πυθόμενου πόθεν
Ὀμηρὸς καὶ τίνας, ἀπεροῖδασε δὲ ἑξαμέτρου τόνδε τὸν τρόπον·

Ἄγνωστόν μ' ἔρεαι γενεὴν καὶ πατρίδα γαῖαν
ἀμβροσίου σιρῆνος. Ἔδος δ' Ἰθακῆσιός ἐστιν·
Τηλέμαχος δὲ πατήρ, καὶ Νεστορέη Ἐπικάστη
μήτηρ, ἥ μιν ἔτιχτε βροτῶν πολὺ πάνσορον ἄνδρα.

2. Οἱς μέλιστα δεῖ πιστεῦναι διὰ τε τὸν πυθόμενον καὶ τὸν
ἀποκρινάμενον, ἄλλως τε οὕτως τοῦ ποιητοῦ μεγαλοφυῶς τὸν
προκείμενον διὰ τῶν ἐπῶν δεδοχάκος. Ἐννοιοι μὲν οὖν αὐτὸν
προγενέστερον Ἡσιόδου φασὶν εἶναι· τινὲς δὲ νεώτερον καὶ συγ-
γενῆ. Γενεαλογουσί τε οὕτως· Ἀπόλλωνός φασὶ καὶ Θωόσης τῆς
Ἡοσιδάωνος γενέσθαι Αἴνον, Αἴνου δὲ Πιερὸν, Πιέρου δὲ καὶ
Νύμφης Μεθώνης Οἰάγρον, Οἰάγρου δὲ καὶ Καλλιόπης Ὀρφέα,
Ὀρφέως δὲ Ὀρτην, τοῦ δὲ Ἀρμονίδην, τοῦ δὲ Φιλοτέρπην, τοῦ δὲ
Εὐφρημον, τοῦ δὲ Ἐπιφράδην, τοῦ δὲ Μελάνωπον, τούτου δὲ Δίον
καὶ Ἀπελλάιον, Δίου δὲ καὶ Πυκμιδήδης τῆς Ἀπόλλωνος θυγα-
τρὸς Ἡσιόδον καὶ Πιέρην, Πιέρου δὲ Μάριον, Μάριον δὲ θυγα-
τρὸς καὶ Μελήτος τοῦ ποταμοῦ Ὀμηρον.

3. Τινὲς δὲ συναναμῆσαι φασὶν αὐτοὺς, ὥστε καὶ ἀγωνίσα-
σθαι ὁμοῦ ἐν Αἰλίδι τῆς Βοιωτίας· ποιήσαντα γὰρ τὸν Μαρτίην
Ὀμηρον περιέρχασθαι κατὰ πόλιν ἐκφύλλοῦντα, ἐλθόντα δὲ καὶ
εἰς Δελφοὺς περὶ τῆς πατρίδος αὐτοῦ πυνθάνεσθαι τίς εἴη· τὴν δὲ
Πυθίαν εἰπεῖν·

Ἔστιν Ἴος νῆσος μητρὸς πατρίς ἥ σε θανόντα
δέξεται. Ἀλλὰ νέων παίδων αἰνιγμα φύλαξαι.

τὸν δὲ ἀκούσαντα περιστάσθαι μὲν τὴν εἰς Ἴον ἀρεῖν, διατρίβειν
δὲ περὶ τὴν ἐκεῖ χώραν. Κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον Γανύκτωρ
ἐπιτάριον τοῦ πατρὸς Ἀμφιδάμαντος βασιλέως Εὐβοίας ἐπιτε-
λῶν πάντας τοὺς ἐπιστήμους ἄνδρας οὐ μόνον βίωμ' καὶ τάχει
ἀλλὰ καὶ σοφίᾳ ἐπὶ τὸν ἀγῶνα, μεγάλας δωρεὰς τιμῶν, συνε-
κάλεσε. Καὶ οὗτοι οὖν ἐκ τύχης, ὥς φασὶ, συμβαλόντες ἀλλή-
λοις ἔλθον εἰς Χαλκίδα, Ὀμηρὸς τε καὶ Ἡσιόδος. Τοῦ δὲ ἀγῶνος
ἄλλοι τὶ τινες τῶν ἐπιστῆμων Χαλκιδέων ἐκπρόεζοντο κριταὶ καὶ
μετ' αὐτῶν Πανίδης, ἀδελφὸς ὢν τοῦ τετελευτηκότος. Ἀμφοτέρων
δὲ τῶν ποιητῶν θαυμαστῶς ἀγωνισαμένων, νικῆσαι φασὶ τὸν
Ἡσιόδον τὸν τρόπον τοῦτον· προελθόντα γὰρ εἰς τὸ μέσον πυν-
θάνεσθαι τοῦ Ὀμήρου καθ' ἑν ἕκαστον, τὸν δὲ Ὀμηρον ἀπο-
κρίνασθαι. Φησὶν οὖν Ἡσιόδος·

Υἱὲ Μελήτος, Ὀμηρε, θεῶν ἀπο μήδεα εἰδὼς,
εἰπ' ἄγε μοι παμπρῶτα τί φέρτατόν ἐστι βροτοῖσιν;
ΟΜΗΡΟΣ.

Ἀρχὴν μὲν μὴ φῶναι ἐπιγυθνοῖσιν ἄριστον,
φύντα δ' ὅπως ὥκιστα πύλας Αἴδαο περῆσαι.

Ἡσιόδος τὸ δεύτερον·

Εἰπ' ἄγε μοι καὶ τοῦτο, θεοῖς ἐπειείχελ' Ὀμηρε,
τί θνητοῖσιν ἄριστον οἶεαι ἐν φρεσὶν εἶναι;

4. Ὁ δὲ·

Ὅππότεν εὐφροσύνη μὲν ἔχη κατὰ ὄψμον ἅπαντα,
δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζονται ἀοιδῶ
ἤμενοι ἐξείης, παρὰ δὲ πλῆθυσι τράπεζαι
σίτου καὶ κρειῶν, μέθυ δ' ἐκ χρητῆρος ἀρύστων
οἶνοχόος φορέησι καὶ ἐγγεῖρ' ἀεπάεσσιν·
τοῦτό τί μοι καλλίστον ἐνὶ φρεσὶν εἴδεται εἶναι.

5. Ὑπὸ τῶν ἐπῶν, οὕτω σφοδρῶς φασὶ θαυμασθῆναι
ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τὰ ἔπη, ὥστε χρυσοῦς αὐτοὺς στίχους προ-
σγορεύσθαι, καὶ εἶτι καὶ νῦν ἐν ταῖς κοιναῖς πρὸ τῶν δαιτυνῶν
καὶ σπονδῶν προκατεύχεσθαι πάντας. Ὁ δὲ Ἡσιόδος, ἔχων·

audivimus, Adrianum, divinum illum imperatorem, Pythiam
de Homero consulis, id exponimus. Cum enim rex ille in-
terrogaret, qua patria et patre natus fuerit Homerus, nujus-
modi responsum versibus hexametris comprehensum, tulit :

Ignotum me percontaris genus et patriam terram

divini Sirenis : sedes autem Ithacensis est :

Telemachus vero pater, et filia-Nestoris Epicaste [rum.
mater, quem cum peperit, mortalium longe sapientissimum vi-

2. Quibus omnino fides est adhibenda, et ejus gratia, qui in-
terrogavit, et ejus, qui responsum dedit; praesertim vero cum
ipse poeta avum suum tam magnifice carminibus celebraverit.
Aliqui autem dicunt, antiquiorem eum Hesiodo fuisse; nonnulli
autem juniorem et cognatum. Et hi quidem generis originem
hoc modo deducunt. Ab Apolline, ut dicunt, et Thoosa,
Neptuni filia, genitus erat Linus; a Lino Pierus; a Piero et
Nympha Methone Oeagrus; ab Oeagro et Calliope Orpheus;
ab Orpheo Ortes; ab eo Harmonides; ab eo Philoterpes; ab eo
Euphemus; ab eo Epiphraides; ab eo Melanopus; ab eo Dlus
et Apellus; a Dio vero et Pycimede, Apollinis filia, Hesiodus
et Perses; a Perse Maron; a Maronis vero filia et Melete fluvio,
Homerus.

3. Aliqui autem eos una floruisse dicunt, simulque certasse
Aulide in Bœotia. Homerum enim, cum poema suum, Margi-
tem, composuisset, id canentem urbes circumire; cum Del-
phos vero advenisset, de patria sua percontatum, quoniam es-
set; Pythiam autem respondisse :

Est Ios insula, matris patria, quae te mortuum
excipiet; sed juvenum aenigma cave.

Eum autem, hoc audito responso, in Ium noluisse proficisci,
sed in illa regione commoratum. Hoc vero tempore Ganyclos
funebres ludos patri suo Amphidamanti, Euboeæ regi, insti-
tuens, omnes non robore solum et velocitate, sed sapientia
etiam praeclentes viros, magnis praemiis ad certamen invi-
tabat; illi autem fortuito, ut dicunt, sibi invicem obvii Chal-
cida venerunt, Homerus et Hesiodus. Certaminis autem judi-
ces constituerantur aliqui maxime conspicui e Chalcidenalibus
viri, et inter eos Panides, defuncti regis frater; et utroque
porta admirabiliter certante, Hesiodum tandem hoc modo
vicisse dicunt. In medium enim prodeuntem quæstiones se-
riatim Homero proposuisse, Homerum autem respondisse.
Dicit igitur Hesiodus :

Fili Meletis, Homere, a diis consilia sciens,
age, dic mihi primum, quid optimum sit mortalibus?

HOMERUS.

Initio quidem non nasci mortalibus optimum,
natum vero quam celerrime portas Orci transire.

Secunda vice Hesiodus :

Age, dic mihi et hoc, diis similis Homere, [esse?
quid mortalibus (dum vivunt) optimum existimas in mente

4. HOMERUS.

Quoties lætitia quidem detineat populum universum,
convivantesque per domum audiant cantorem
sedentes ordine, juxta vero impleantur mensæ
pane et carnibus, vinumque ex cratere hauriens
pincerna adferat et infundat poculis :

hoc quidem mihi pulcherrimum in mente videtur esse.

5. His vero recitatis carminibus, adeo vehementer omnes
Graecos ea admiratos fuisse dicunt, ut exinde aurea carmina
nominarentur; et his etiam temporibus in publicis sacrificiis
pro communi precationis formula ante cœnas et libationes

οὐκ ἐπὶ τῇ Ὀμήρου εὐημερίᾳ, ἐπὶ τῇ τῶν ἀπόρων ὥρμησιν ἐπερώτησιν, καὶ φησι τοὺςδε τοὺς στίχους·

Μοῦσ', ἄγε μοι τά τ' ἰόντα, τά τ' ἰσσύμενα, πρό τ' ἰόντα·
τῶν μὲν μηδὲν αἰεὶς, σὺ δ' ἄλλης μνήσαι ἀοιδῆς.

6. Ὁ δὲ Ὀμηρος, βυλόμενος ἀκολούθως τὸ ἀπορον λύσαι, φησὶν·

Οὐδέ ποτ' ἀμφὶ Διὸς τύμβῳ κινυγχεί ποδες ἵπποι
ἄρματα συτρίφουσιν ἐρίζοντες περὶ νίκης.

7. Καλῶς δὲ καὶ ἐν τούτοις ἀπαντήσαντος, ἐπὶ τοὺς ἀμφιβόλους γνώμας ὥρμησεν ὁ Ἡσίοδος, καὶ πλείονας στίχους λέγων ἡξίου καὶ ἓνα ἕκαστον συμφώνως ἀποκρίνασθαι τὸν Ὀμηρον. Ἔστιν οὖν ὁ μὲν πρῶτος Ἡσιόδου, ὁ δὲ ἐξῆς Ὀμήρου, ἐνίοτε δὲ καὶ δύο στίχων τὴν ἐπερώτησιν ποιουμένου τοῦ Ἡσιόδου.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Δεῖπνον ἐπειθ' εἴλοντο βοῶν κρέα κ' αὐχένας ἵππων

ΟΜΗΡΟΣ.

ἐκλυον ἰδρώοντας, ἐπεὶ πολέμοιο χόρεσθεν.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Καὶ Φρύγες, οἱ πάντων ἀνδρῶν ἐπὶ νηυσὶν ἀριστοὶ

ΟΜΗΡΟΣ.

ἀνδράσι ληϊστῆρσιν ἐπ' ἀκτῆς ὄρπον ἐλέσθαι.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Ἥρακλῆς ἀπέλυσεν ἀπ' ὤμων καμπύλα τόξα,

ΟΜΗΡΟΣ.

χερσὶ βαλὼν ἰοῖσιν ὄλων κατὰ φύλα γιγάντων.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Οὗτος ἀνὴρ ἀνδρὸς τ' ἀγαθοῦ καὶ ἀνάλκιδός ἐστι

ΟΜΗΡΟΣ.

μητρός· ἐπεὶ πόλεμος χαλεπὸς πάσχει γυναῖζι.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Ἦ τ' ἄρα σοὶ γε πατὴρ ἐμίγη καὶ πότνια μήτηρ,

ΟΜΗΡΟΣ.

σῶμα τότε σπείραντε διὰ χρυσέην Ἀροδίτην.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Λύτῃρ ἐπεὶ διμήθη γάμῳ Ἄρτεμις ἰσχυραῖρα,

ΟΜΗΡΟΣ.

Καλλιστῶ κατέπερνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Ὡς οἱ μὲν θαίνυντο πανήμεροι, οὐδὲν ἔχοντες

ΟΜΗΡΟΣ.

οἴκοθεν· ἀλλὰ παρεῖχεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Δεῖπνον δειπνήσαντες ἐνὶ σποδῷ αἰθαλοέσση

ΟΜΗΡΟΣ.

σύλλεγον ὅστέα λευκὰ βοὸς κατατεθνηῶτος.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

ΟΜΗΡΟΣ.

παιδὸς ὑπερθύμου Σαρπηδόνοιο ἀντιθέοιο.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Ἥμεις δ' ἀμπεδίου Σιμοέντιον ἤμενοι αὐτῶς

ΟΜΗΡΟΣ.

usurpentur. Hesiodus autem, Homeri famam aegre ferens, ad intricatas deinde quaestiones pergit, et hos versus recitat :

Musa, age mihi praesentiaque futuraque et praeterita :
eorum quidem nihil cano ; tu vero aliae memento cantilenae.

6. Homerus vero carmine consequente difficultatem solvere cupiens, dicit :

Numquam circa Iovis tumulum sonipedes equi
currus collident, contententes pro victoria.

7. His igitur pulchre expeditis, ad ambiguas sententias processit Hesiodus, et plures versus recitaturus voluit, ut eorum singulis, alii post illum, Homerus congruenter responderet. Prior igitur est Hesiodi, posterior Homeri, aliquando tamen duobus versibus quaestionem suam proponit Hesiodus.

HESIODUS.

Cornabant deinde boum carnem, et cervices equorum

HOMERUS.

solvebant sudantes, postquam bello satii sunt.

HESIODUS.

Et Phryges, qui omnium hominum in navibus optimi sunt,

HOMERUS.

ut per viros praedones in littore cornam sumant.

HESIODUS.

Hercules solvit ab humeris curvum arcum,

HOMERUS.

manibus jaculans sagittis cunctorum per gentes Gigantum.

HESIODUS.

Hic vir a-patreque bono, et imbelli est

HOMERUS.

matre ; quoniam bellum grave est omnibus feminis.

HESIODUS.

Sane igitur in-te pater mixtus-est et veneranda mater,

HOMERUS.

corpus tunc seminantes per auream Venerem.

HESIODUS.

Sed postquam subjecta-est nuptiis Diana sagittis-gaudens,

HOMERUS.

Callisto interfecit argenteo arcu.

HESIODUS.

Sic illi quidem epulabantur per-totum-diem, nihil habentes

HOMERUS.

domo-petitum ; sed praebuit rex virorum Agamemnon.

HESIODUS.

Cornam postquam-ceperunt, in cinere ardente

HOMERUS.

collegerunt ossa alba bovis mortui.

HESIODUS.

HOMERUS.

filii magnanimi Sarpedonis divini.

HESIODUS.

Nos vero per-campum Simoisium sedentes hoc-mod

HOMERUS.

HESIODOS.

Ἴομεν ἐκ νηῶν ὁδὸν ἄμφ' ὤμοισιν ἔχοντες

OMHROS.

φάσγανα κωπήεντα καὶ αἰγανέας δολιγαύλους.

HESIODOS.

Δὴ τότε ἄριστῆς κοῦροι χεῖρεςσι θαλάσσης

OMHROS.

ἄσμενοι ἐσσυμένως τε ἀπείρυσαν ὠκύαλον ναῦν.

HESIODOS.

Κολχίδ' ἔπειτ' ἴκοντο, καὶ Αἰήτην βασιλῆα

OMHROS.

φεῦγον, ἐπεὶ γίγνωσκον ἀνέστιον ἢδ' ἀθέμιστον.

HESIODOS.

Αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τε καὶ ἔκπιον, οἶδμα θαλάσσης

OMHROS.

ποντοπορεῖν ἡμελλον εὖσσέλμων ἐπὶ νηῶν.

HESIODOS.

Τοῖσιν δ' Ἀτρεΐδης μεγάλ' εὖχετο πᾶσιν ὀλέσθαι
μηδέποτ' ἐν πόντῳ καὶ φωνήσας ἔπος ηὔδα·

OMHROS.

Ἑσθίετ', ὦ ξεῖνοι, καὶ πίνετε. Μηδέ τις ὑμέων
οἴκαδε νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
πημανθείς· ἀλλ' αὖτις ἀπήμονες οἴκαδ' ἵκοισθε.

8. Πρὸς ταῦτα δὲ πάντα τοῦ Ὁμήρου καλῶς ἀπαντήσαντος, πάλιν φησὶν ὁ Ἡσίοδος·

Τοῦτό τι δὴ μοι μῦθον χειρομένῳ κατάλεξον,
πόσσοι ἄμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἐς Ἴλιον ἦλθον Ἀχαιοί;

9. Ὁ δὲ Ὁμηρος διὰ λογιστικοῦ προβλήματος ἀποκρίνεται οὕτως·

Πεντήκοντ' ἦσαν πυρὸς ἐσχάραι· ἐν δὲ ἐκάστῃ
πεντήκοντ' ὀβελοί, περὶ δὲ κρέα πενήκοντα·
τρὶς δὲ τριηκόσιοι περὶ ἐν κρέας ἦσαν Ἀχαιοί.

10. Τοῦτο δὲ εὐρίσκεται πλῆθος ἀπιστον· τῶν γὰρ ἐσχαρῶν αὐτῶν ν', ὀβελίσκοι γίνονται πεντακόσιοι καὶ χιλιᾶδες β', κρεῶν δὲ δεκαθῦο μυριάδες, πεντακισχίλιοι [τετρακόσιοι καὶ πενήκοντα.] Κατὰ πάντα δὲ τοῦ Ὁμήρου ὑπερπερὺντος, φθονῶν δὲ Ἡσίοδος ἀρχεται πάλιν·

Υἱὲ Μελήτος Ὁμηρ', εἴπερ τιμῶσί σε Μοῦσαι,
ὥς λόγος, ὑψίστοιο Διὸς μεγάλῳ θυγατρὲς,
λέξον, μέτρον ἐναρμόζων, ὃ τι δὴ θνητοῖσι
κάλλιστόν τε καὶ ἔχθιστον· ποθέω γὰρ ἀκοῦσαι.

11. Ὁ δὲ φησὶ·

Ἡσίοδ', ἔχγονε Δίου, ἐχόντα με ταῦτα κελεύεις
εἰπεῖν· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα σοι πρόφρων ἀγορεύσω.
Κάλλιστον μὲν τῶν ἀγαθῶν ἔσται μέτρον εἶναι
αὐτὸν ἑαυτῷ· τῶν δὲ κακῶν ἔχθιστον ἀπάντων
εὖνουν εἶναι ἑαυτῷ αἰεὶ χρόνον ἐς τὸν ἅπαντα.
Ἄλλο δὲ πᾶν, ὃ τι τῷ θυμῷ φίλον ἔστιν, ἐρώτα.

HESIODOS.

Πῶς ἂν ἄριστ' οἰκοῖντο πόλεις, καὶ ἐν ἤθεσι ποίοις;

OMHROS.

Εἰ μὴ κερδαίνειν ἀπὸ τῶν αἰσχροῦν ἐθέλοιεν·
οἱ δὲ ἀγαθοὶ τιμῶντο, δίκῃ δ' ἀδίκουσιν ἐπείη·

HESIODUS.

Profecti-sumus ex navibus viam, circa humeros habentes

HOMERUS.

enses capulis-aptatos et spicula longa.

HESIODUS.

Iam tunc primarii juvenes manibus de-mari

HOMERUS.

libentes et propere detraxerunt velocem navem.

HESIODUS.

Colchida deinde profecti-sunt, et Aeten regem

HOMERUS.

fugerunt, quoniam noverunt eum inhospitalem atque inju- [stum.

HESIODUS.

Sed postquam libarunt et biberunt, fluctus maris

HOMERUS.

transituri erant bene-transstris-aptatis in navibus.

HESIODUS.

Illis autem Atrides magnopere precatus-est omnibus, ut pe- [rissent.
numquam in ponto; et dicens verbum locutus-est:

HOMERUS.

Edite, o hospites, et bibite; neque quis vestrum
domum redeat caram in patriam terram,
laesus; sed rursus illæsi domum revertamini.8. Ad hæc autem omnia pulchre Homero respondente, rur-
sus dixit Hesiodus:

Hoc igitur mihi solum percontanti narres:

quot cum Atridis Trojam venerunt Achivi?

9. Homerus vero per arithmeticum problema ita respondit:

Quinquaginta erant ignis foci; in singulis vero
quinquaginta obeli; circum eos vero carnes quinquaginta:
ter autem trecenti circa singulas carnes erant Achivi.10. Hic autem incredibilis invenitur numerus; cum enim
quinquaginta sint foci, obeli sunt quingenti et his mille; carnes
centies vicies quinquies mille, [quadringentæ et quinquaginta.]
In his autem omnibus cum Homerus superior evaderet, Hesio-
dus invidia stimulatus rursus incipit:Fili Meletis, Homere, siquidem honorant te Musæ,
ut fertur, summi Jovis magni filia,
dicas, metricis-numericis adaptans, quid jam mortalibus
pulcherrimumque et maxime invisum; cupio enim audire.

11. Homerus autem dicit:

Hesiode, fili Dii, haud-invitum me hæc jubes
dicere; sed ego valde tibi promptus narrabo.
Pulcherrimum quidem bonorum erit mensuram esse
se sibi, malorum autem maxime-odiosum omnium,
benevolum esse sibi semper tempus in perpetuum: [tare.
aliud autem omne, quodcumque animo gratum-est, percon-

HESIODUS.

Quomodo optime habitentur civitates, et quibusnam mori-

HOMERUS.

Si lucrum-facere ex turpibus rebus nolit;
boni autem honorentur pœnaque injustis adsit,

.....
 αὐγεσθαι δὲ θεοῖσι τὸ πάντων ἐστὶν ἄμεινον.

HESIODUS.

Εν δ' ἐλαχίστῳ ἄριστον ἔχειν σ' ὃ τι φύεται εἰπεῖν;

OMERUS.

Ὡς μὲν ἐμῇ γνώμῃ, φρένες ἐσθλαὶ σώμασιν ἀνδρῶν.

HESIODUS.

Ἡ δὲ δικαιοσύνη τε καὶ ἀνδρεία δύναται τί;

OMERUS.

Κοινὰς ὠφελίας ἰδίῳι μόχθοισι πορίζειν.

HESIODUS.

Τῆς σοφίης δὲ τί τέκμαρ ἐπ' ἀνθρώποισι πέφυκεν;

OMERUS.

Γινώσκειν τὰ παρόντ' ὀρθῶς, καὶ ὅτ' ἄμ' ἐπεσθαι.

HESIODUS.

Πιστεῦσαι δὲ βροτοῖς ποῖον χάρος ἄξιόν ἐστιν;

OMERUS.

Οἷς αὐτὸς κίνδυνος ἐπὶ πραχθεῖσιν ἔπεται.

HESIODUS.

Ἡ δ' εὐδαιμονία τί ποτ' ἀνθρώποισι καλεῖται;

OMERUS.

Λυπηθέντ' ἐλάχιστ' θανεῖν, ἡσθέντ' τε πλεῖστα.

12. Ῥηθέντων δὲ καὶ τούτων, οἱ μὲν Ἕλληνας πάντας τὸν Ὀμή-
 ρον ἐκέλευον στεφανοῦν· ὃ δὲ βασιλεὺς Πανίδης ἐκέλευσεν ἐκα-
 στον τὸ κάλλιστον ἐκ τῶν ἰδίων ποιημάτων εἰπεῖν. Ἡσίοδος οὖν
 ἔφη πρῶτος·

Πληιάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων
 ἄρχεσθ' ἀμητοῦ, ἀρότοιό τε δυσομενάων·
 αἱ δὲ τοι νύκτας τε καὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα
 κεκρύφαται, αὐτὶς δὲ, περιπλομένου ἐνιαυτοῦ,
 φαίνονται, ταπρῶτα χαρασσομένοισι σιδήρου.
 Οὗτός τοι πεδίων πέλεται νόμος· οἱ τε θαλάσσης
 ἐγγύθι ναιετάουσ', οἱ τ' ἄγχεα βησσέντα,
 πόντου κυμαίνοντος ἀπόπροθι, πύονα γῶρον
 ναίουσιν. Γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βρωτεῖν·
 γυμνὸν τ' ἀμάαν, ὅταν ὦρεα πάντα πύλωνται.

13. Μετ' ἐν Ὀμηρῶς·

Ἄμρ' δ' ἄρ' Αἴαντας δαιοὺς ἴσταντο φάλαγγες
 κερτερά, ἃς οὐτ' ἄν κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μετελθὼν,
 οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοσπός. Οἱ γὰρ ἄριστοι
 κρινθέντες Τρῳάς τε καὶ Ἑκτορα δῖον ἐμμενον,
 φράξαντες δόρυ δουρὶ, σάκος σάκει προθελόμενοι·
 ἀσπίδ' ἀσπίδ' ἐρείδε, κόρυς κόρυιν, ἀνέρα δ' ἀνὴρ.
 Ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
 νευόντων· ὥς πυκνοὶ ἐρέσταςαν ἀλλήλοισιν.
 Ἐρριζεν δὲ μάχῃ φθισίμβροτος ἐγγεῖρσι
 μακράς, ἃς εἶχον ταμειγροῦς. Ὅσπερ δ' ἄμερδεν
 αὐγὴ χαλκείη, κορύθων ἀπὸ λαμπρομενάων,
 θωρήκων τε νεοσμήκτων, σακίων τε φαινεῶν
 ἐρχομένων ἄμυδις. Μάλα κεν θραυσχάρδιος εἶη
 ὃς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον οὐδ' ἀνάχοιτο.

14. Θαυμάσαντες δὲ καὶ ἐν τούτῳ τὸν Ὀμηρον οἱ Ἕλληνας
 ἐπήνουν, ὥς παρὰ τὸ προσήκον γεγονότων τῶν ἐπῶν, καὶ ἐκέ-
 λευσαν δίδοναι τὴν νίκην. Ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν Ἡσίοδον ἐστεφανώ-

.....
 precari autem diis : id omnium est optimum.

HESIODUS.

In re-minima optimum, habesne, quid generetur, dicere?

HOMERUS.

Mea quidem sententia, animi boni in corporibus hominum.

HESIODUS.

At justitiaque et fortitudo quid potest?

HOMERUS.

Publicam utilitatem privatis laboribus promovere.

HESIODUS.

Sapientiae vero quid indicium inter homines est?

HOMERUS.

Intelligere praesentia recte, opportunitatem vero sequi.

HESIODUS.

Credere vero hominibus quale negotium par est?

HOMERUS.

Ea, quae ipsum periculum transacta sequatur.

HESIODUS.

Felicitas autem quid in hominibus vocatur?

HOMERUS.

Dolentem minime, mori, gaudentem vero maxime.

12. Cum autem et haec dicta essent, Graeci omnes Homerum
 coronari jusserunt : jussit autem rex Panides utrumque poe-
 matum suorum pulcherrimam aliquam partem recitare. He-
 siodus igitur primus dixit :

Pleiadibus Atlante-natis exorientibus
 Iocipe messem, arationem vero occidentibus :
 haec quidem noctesque et dies quadraginta
 latent : rursum vero revoluto anno
 apparent, primum ut-acuitur ferrum.
 Haec utique arvorum est lex, et *his*, qui mare
 prope habitant, et *his*, qui valles flexuosas,
 mari fluctuante procul, pinguem regionem
 incolunt : nudus serito, nudusque arato ;
 nudusque metito, cum tempestiva omnia fiant.

13. Post quem Homerus :

Circum autem Ajaces duos stabant phalanges
 firmæ, quas neque Mars vituperasset interveniens,
 neque Minerva populorum-concitatrix : illi enim praestan-
 tissimi] delecti Trojanosque et Hectorem divum manebant,
 addensantes hastam hastæ, scutum scuto valido :
 clypeus igitur clypeum fulciebat, galea galeam, virumque
 vir :] seque *in vicem* attingebant comantes galeæ splendidis
 conis] nutantium, adeo densi steterunt inter-se.
 Horrui autem pugna mortalibus-exitiosa hastis
 longis, quas tenebant incidentes-corpora : oculosque perstri-
 gebat] splendor æreus galeis a lucentibus,
 thoracibusque recens-extersis, scutisque fulgentibus,
 congregientium in-unum : valde audax-animo esset,
 qui tunc gavisus-esset videns laborem neque tristatus-esset.

14. Graeci autem et in hoc Homerum admirati laudaverunt,
 quod pulchriora, quam expectare fas erat, carmina composuis-
 set. Ideoque eum victorem predicari jusserunt : rex autem
 Hesiodum coronavit, dicens, æquum esse, ut ille, qui ad agri-

σεν εἰπὼν δίκαιον εἶναι τὸν ἐπὶ γεωργίαν καὶ εἰρήνῃν προ-
καλούμενον νικᾶν, οὐ τὸν πολέμους καὶ σφαγὰς διεξιόντα. Τῆς
μὲν οὖν νίκης οὕτω φασὶ τυχεῖν τὸν Ἡσίοδον· καὶ λαβόντα
τρίποδα χαλκοῦν ἀναθεῖναι ταῖς Μούσαις, ἐπιγράψαντα·

Ἡσίοδος Μούσαις Ἑλικωνίσι τόνδ' ἀνέθηκεν,
ὅμῳ νικήσας ἐν Χαλκίδι θεῖον Ὀμηρον.

15. Τοῦ δὲ ἀγῶνος διαλυθέντος διεπλευσεν ὁ Ἡσίοδος εἰς Δελ-
φοὺς χρησόμενος, καὶ τῆς νίκης ἀπαρχὰς τῷ θεῷ ἀναθήσων.
Προσερχομένου δὲ αὐτοῦ τῷ ναῷ, ἐνθρον γενομένην τὴν προφή-
τιν φασιν εἰπεῖν·

Ὀλβιος οὗτος ἀνὴρ δὲ ἐμὸν δόμον ἀμφιπολεύει,
Ἡσίοδος, Μούσῃσι τετιμένος ἀθανάτῃσι·
τοῦ δ' ἤτοι κλέος ἔσται ὅσῃν ἐπικιδόνταί ἡώς.
Ἀλλὰ Διὸς περὺ λαῶ Νεμείου κάλλιμον ἄλσος·
καίθι δέ τοι θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἔστιν.

16. Ὁ δὲ Ἡσίοδος ἀκούσας τοῦ χρησμοῦ, τῆς Πελοποννήσου
μὲν ἀνεχώρει, νομίσας τὴν ἐκεῖ Νεμέαν τὸν θεὸν λέγειν· εἰς δὲ
Οἰνόην τῆς Λοκρίδος ἑλθὼν καταλείπει παρὰ Ἀμφίφῃναι καὶ Γα-
νύκτορι ταῖς Φηγεῖας παισίν, ἀγνοήσας τὸ μαντεῖον. Ὁ γὰρ τό-
πος οὗτος ἐκαλεῖτο Διὸς Νεμείου ἱερόν. Διατριβῆς δ' αὐτῷ πλείο-
νος γενομένης ἐν τοῖς Οἰνώσιν, ὑπονοήσαντες οἱ νεανίσκοι τὴν
ἀδελφὴν αὐτῶν μοιχεύειν τὸν Ἡσίοδον, ἀποκτείναντες εἰς τὸ
μεταξὺ τῆς Εὐβοίας καὶ τῆς Λοκρίδος πέλαγος κατεπόντισαν.
Τοῦ δὲ νεκροῦ τριταίου πρὸς τὴν γῆν ὑπὸ δελφίνων προσενηχθέν-
τος, ἑορτῆς τινοῦ ἐπιχωρίου παρ' αὐτοῖς οὕτως· Ἀριάδνης,
πάντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν ἔδραμον· καὶ τὸ σῶμα γυωρίσαντες,
ἐκεῖνο μὲν πενήσαντες ἔθαψαν, τοὺς δὲ φονεῖς ἀνεζήτησαν. Οἱ
δὲ φοβηθέντες τὴν τῶν πολιτῶν ὀργὴν, κατασπᾶσαντες ἀλευρτικὸν
σκῆφος διεπλευσαν εἰς Κρήτην· οὗς κατὰ μέσον τὸν πλοῦν ὁ
Ζεὺς κεραυνώσας κατεπόντωσεν, ὡς φησὶν Ἀλκιδᾶμας ἐν Μου-
σείῳ. Ἐρατοσθένης δὲ φησὶν ἐν Ἑντηπόδι Κριμεινὸν καὶ Ἀντι-
φῶν τοῖς Γανύκτορι· ἐπὶ τῇ προειρημένῃ αἰτίᾳ ἀνέθρονας σφα-
γισθῆναι θεσμοῖς ξενίοις ὑπὸ Εὐρυκλέους τοῦ μάντεως. Τὴν
μέντοι παρθένον, τὴν ἀδελφὴν τῶν προειρημένων, μετὰ τὴν
ζωρὴν ἐκυτὴν ἀναρτῆσαι· φθαρῆναι δὲ ὑπὸ τινος ξένου, συνό-
δου τοῦ Ἡσίοδου, Δημῶδου ὄνομα· ὃν καὶ αὐτὸν ἀναιρεθῆναι
ὑπὸ τῶν αὐτῶν φησιν. Ὑστερον δὲ Ὀρχομένιοι κατὰ χρησμὸν
μετενέγκαντες αὐτὸν παρ' αὐτοῖς ἔθαψαν, καὶ ἐπιγράψαν ἐπὶ τῷ
τάφῳ·

Ἀσκηρὴ μὲν πατρίς πολυλῆτος· ἀλλὰ θινόντος
ὅστέα πλησίππων γῇ Μινυᾶς κατέχει
Ἡσίοδου, τοῦ πλείστον ἐν ἀνθρώποις κλέος ἔστιν
ἀνδρῶν κρινομένων ἐν βασάνῳ σφαγῆς.

17. Καὶ περὶ μὲν Ἡσίοδου τοσαῦτα· ὁ δὲ Ὀμηρος ἀποτυχὼν
τῆς νίκης περιερχόμενος εἶπε ταῖς ποιήματα, πρῶτον μὲν τὴν
εἰρηδαῖδα, ἐπεὶ ζ, ἡ δ' ἀρχή·

Ἄργος αἶεδα, θεᾶ, πολυδῆφιν, ἐνθεν ἀνακτες·
εἶτα Ἐπιγόνους, ἐπεὶ ζ, ὧν ἡ ἀρχή·

Νῦν αὖθ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα, Μοῦσαι.

18. Φασὶ γὰρ τινες καὶ ταῦτα Ὀμήρου εἶναι. Ἀκούσαντες δὲ
τῶν ἐπῶν οἱ Μῖδα τοῦ βασιλέως παῖδες, Ξάνθος καὶ Γόργος,
παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἐπίγραμμα ποιῆσαι ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ
πατρὸς αὐτῶν, ἐπ' οὗ ἦν παρθένος χαλκῇ τὸν Μίδου θάνατον
οἰκτιζομένη. Καὶ ποιεῖ οὕτως·

Χαλκίῃ παρθένος εἰμὶ, Μίδου δ' ἐπὶ σήματος ἔμμαι.
Ἔστ' ἂν ὑδὼρ τε νάη καὶ δένδρεα μακρὰ τεύηλη,
καὶ ποταμοὶ πλῆθυσσι, περικλύζῃ δὲ θάλασσα,
ἥελιος ἀνίων φαίνη λαμπρά τε σελήνη,
αὐτοῦ τῇδε μένουσα πολυκλύτῳ ἐπὶ τύμβῳ
σημανέω παριούσι, Μίδης δ' ἐπὶ τῇδε τέθνηται.

culturam et pacem adhortaretur, victoriam reportaret, non ille,
qui bella et ciuiles narraret. Victoriam igitur hoc nixto asse-
cutum fuisse Hesiodum dicunt; tripodemque æreum, quem
præmio acceperat, Musis consecrasset, hac prius inscriptione
notatum:

Hesiodus Musis Heliconiadicibus hunc consecravit,
cantu quum vicisset Chalcide diuinum Homerum.

15. Certamine igitur dimisso, Hesiodus Delphos navigavit,
oraculum ibidem consulturus, et victoriæ suæ primitias Deo
consecraturus. Cum vero templum ingrederetur, deo repletam
prophetissam hoc modo cecluisse dicunt:

Felix ille vir, qui circa meam domum versatur,
Hesiodus, Musis honoratus immortalibus:
ejus certe gloria erit, quocumque dispergitur aurora.
Sed Jovis cave Nemei pulchrum lucum;
ibi enim tibi mortis exitus destinatus est.

16. Hesiodus autem, audito oraculo, a Peloponneso discessit,
putans illam, quæ in illa erat regione, Nemeam deum signifi-
care. Oenoen vero in Locride adueniens, apud Amphiphaneum
et Ganyclorem, Phægel filios, diversatur, vaticinii sane ignarus;
omnis enim illa regio Jovi Nemeo consecrata erat. Cum autem
diutius apud Oenoenses commoratus esset, suspicanti adolescen-
tes Hesiodum sorori suæ stuprum intulisse, eum interfecerunt,
marique, quod Euboram et Locridem interjacet, submerse-
runt. Cum vero tertio post die cadaver ad terram delphinis
detulissent, quo tempore festum solenne in honorem Ariadnæ
celebrabatur, omnes ad litus decurrerunt, agnitoque corpore,
illud quidem lugentes sepelierunt, interfectores autem exquisi-
verunt; qui sane ciuiliū suorum iram pertimescentes, cymba
piscatori raptim comparata, ad Cretam navigarunt. Eos autem
in ipso itinere fulmine percussos Jupiter submersit, ut narrat
Alcidamas in Museo. Eratosthenes autem dicit in Enepedo Cti-
menum et Antiphum, Ganyclores filios, ob illud, quod diximus,
crimen, cum rediissent, ab Eurycle haruspice, ut leges hos-
pitaes exigunt, morte mulctatos fuisse. Virginem quidem,
horum hominum sororem, post violatæ pudicitie injuriam,
semel suspendisse; corruptam vero fuisse ab hospite quodam,
qui Hesiodo comes itineris fuerat, nomine Demode, quem et
ipsum ab illis interfectum narrat. Postremo vero Orchomenii,
oraculo moniti, corpus ad se translatum sepellerunt, et hanc
inscriptionem tumulo imposuerunt:

Ascre quidem patria dives-segetum; sed mortui
ossa equos-concitantium terra Minyarum delinet
Hesiodi, cujus plurima inter homines gloria est,
hominibus judicantibus in tentamine sapientie.

17. Hæc vero de Hesiodo. Homerus autem post amissam vi-
ctoriam circumerrans recitabat poemata; primum quidem The-
baïda, septies mille versus, quæ sic incipit:

Argos cane, dea, siticulosum, ubi reges;
deinde Epigonos, totidem versus, quorum initium:
Nunc autem a recentioribus initium-faciamus, Musæ.

18. Dicunt enim nonnulli et hos Homeri esse. Auditis autem
carminibus Xanthus et Gorgus, Midæ filii, rogantem, ut epi-
gramma, patris sui sepulchro inscribendum, componeret. Se-
pulchro autem imposita erat imago virginis ænea, Midæ mor-
tem desidentis. Epitaphium igitur, quod sequitur, componit:

Ænea virgo sum, Midæque in monumento sedeo:
dum undaque fluit, et arbores altæ florent,
et fluvii tument, inundatque mare,
sol exorians lucet splendidaque luna;
hic manens deplorato super tumulo
narro prætereuntibus, Midas quod hic sepultus est.

19. Λαβὼν δὲ παρ' αὐτῶν φιάλην ἀργυρᾶν ἀνατίθῃσιν ἐν Δελφοῖς τῷ Ἀπόλλωνι, ἐπιγράψας·

Φοῖβε ἀναξ, ὤρων τόδ' Ὅμηρος καλὸν ἰδῶκα
σῇσιν ἐπιπροσύναις· σὺ δέ μοι κλέος αἰὲν ὀπάζεις·

20. Μετὰ δὲ ταῦτα ποιεῖ τὴν Ὀδύσσειαν ἐπη μβγ', πεποιηκώς ἤδη τὴν Ἰλιάδα ἐπὶ μν'. Παραγενόμενος δὲ ἐκείθεν εἰς Ἀθήνας, αὐτὸν ἐκισθῆναι φασὶ παρὰ Μένοντι τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀθηναίων. Ἐν δὲ τῷ βουλευτηρίῳ ψύχους ὄντος, καὶ πυρὸς καίονμένου, σχεδιάσαι λέγεται τοῦδε τοῦς στίχους·

Ἀνδρὸς μὲν στέφανος παῖδες, πύργοι δὲ πόλῃος
ἵπποι δ' αὖ πεδίου κόσμος, νῆες δὲ θαλάσσης·
λαὸς δ' εἰν ἀγορῇσι καθήμενος εἰσοράσθαι.
Λιθομένου δὲ πυρὸς γεραρώτερος οἶκος ἰδέσθαι
ἡματι χειμερίῳ, ὅπότεν νύξῃσι Κρονίων.

21. Ἐκείθεν δὲ παραγενόμενος εἰς Κόρινθον, ἐβράβηδαι τὰ ποιήματα. Τιμηθεὶς δὲ μεγάλως παραγίγνεται εἰς Ἄργος· καὶ λέγει ἐκ τῆς Ἰλιάδος τὰ ἐπη τάδε·

Οἱ δ' Ἄργος τ' εἶχον Τίρυνθάν τε τειχιόεσσαν,
Ἑρμιόνην τ' Ἀσίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας,
Τροίην, Ἠϊόνας τε, καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπίδουρον,
νῆσόν τ' Αἴγιναν Μάσσητά τε, κοῦροι Ἀχαιῶν,
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
Τυδείδης, οὗ πατρὸς ἔχων μένος Οἰνείδης,
καὶ Σθέnelος, Καπανῆος ἀγκλειτοῦ φίλος υἱός.
Τοῖσι δ' ἄμ' Εὐρύπυλος τρίτατος κίεν, ἰσόθεος φῶς,
Μηκιστῆος υἱὸς Ταλαϊονίδης ἀνακτος.
Ἐκ πάντων δ' ἔγειτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
Τοῖσι δ' ἄμ' ὀδῶνόντα μέλαινα νῆες ἔποντο·
ἐν δ' ἄνδρες πολέμοιο δαήμενες ἐστιγδῶντο
Ἀργεῖοι λινοθώρηκες, κέντρα πτολέμοιο.

22. Τῶν δὲ Ἀργείων οἱ προεστηκότες, ὑπερβολῇ χαρέντες ἐπὶ τῷ ἐγκωμιάζεσθαι τὸ γένος αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ἐνδοξοτάτου τῶν ποιητῶν, αὐτὸν μὲν πολυτελεῖσι δωρεαῖς ἐτίμησαν, εἰκόνα δὲ χαλκῇν ἀναστήσαντες, ἐψηφίσαντο θυσίαν ἐπιτελεῖν Ὁμήρῳ καθ' ἡμέραν καὶ κατὰ μῆνα καὶ κατ' ἐνιαυτὸν, ἄλλην δὲ θυσίαν πενταετηρίδα εἰς Χίον ἀποστέλλειν. Ἐπιγράφουσι δὲ ἐπὶ τῆς εἰκόνης αὐτοῦ·

Θεῖος Ὅμηρος δδ' ἐστίν, δς Ἑλλάδα τὴν μεγαλαυχὸν
πᾶσαν ἐκόσμησεν καλλιπεῖ σοφίῃ,
ἔσοχα δ' Ἀργεῖους, οἱ τὴν θεοταγίαν Τροίην
ἤρειψαν ποινὴν ἡυκόμου Ἑλένης.
Οὗ χάριν ἔστησεν ὄημος μεγαλόπολις αὐτὸν
ἐνθάδε καὶ τιμαῖς ἀμυρέπει ἀθανάτων.

23. Ἐνδιατρίψας δὲ τῇ πόλει χρόνον τινὰ διέπλευσεν εἰς Δελφὸν εἰς τὴν πανηγύριν. Καὶ σταθεὶς ἐπὶ τὸν κερατινὸν βωμὸν λέγει ὕμνον εἰς Ἀπόλλωνα, οὗ ἡ ἀρχή·

Μνήσομαι οὐδὲ λάθωμαι Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο.

24. Ῥηθέντος δὲ τοῦ ὕμνου, οἱ μὲν Ἴωνες πόλιν αὐτὸν κοινὴν ἐποίησαντο, Ἀῆλιοι δὲ γράψαντες τὰ ἐπη εἰς λεύκιμα ἀνέθηκαν ἐν τῇ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερῇ. Τῆς δὲ πανηγύρεως λυθείσης, ὁ ποιητὴς εἰς Ἴον ἐπλευσε πρὸς Κρεώφυλον, κακεῖ χρόνον διέτριβεν, πρεσβύτερος ὢν ἤδη. Ἐπὶ δὲ τῆς θαλάσσης καθήμενος, παῖδων τινῶν ἀπ' Ἀλκιδίας ἐρχομένων, ὥς φασί, πυθόμενος·

Ἄνδρες ἀπ' Ἀρχαδίας θηρήτορες, ἦ ῥ' ἔχομέν τι;
εἰπόντων δὲ ἐκείνων·

19. Donatus autem ab his phiala argentea, eam Apollini Delphico consecrat, hac prius inscriptione imposita :

Phoebe rex, donum hoc Homerus pulchrum dedi
tuae sapientiae ; tu autem mihi gloriam semper praebas.

20. Post hac autem componit Odysseam, 12800 versus, composita prius Iliade 10006 versuum. Inde vero Athenas profectum a Medonte, Atheniensium rege, hospitio acceptum dicunt. In curia vero, cum frigida esset tempestas, et ignis accensus esset, hos versus ex tempore recitasse dicitur :

Viri quidem corona liberi, turres vero urbis ;
equi autem rursus campi decus, naves vero maris ;
populus autem in concionibus sedens conspicuus.
Ardente autem igne augustior domus videtur
die hiberno, cum nivem-demittat Saturnius.

21. Inde Corinthum profectus, rhapsodias canebat, magnisque honoribus affectus, Argos migrat, ibique ex Iliade hos versus recitat :

Qui vero Argosque tenebant Tirynthaque bene-munitam,
Hermionenque Asinenque, profundum sinum habentes ;
Troezena Eionasque et vitibus-consitam Epidaurum,
insulamque Aeginam, Masetaque, juvenes Achivorumni :
his porro praerat voce insignis Diomedes,
Tydides, sui patris habens vim Oenidae,
et Sthenelus, Capanei inclyti dilectus filius.
Cum his vero una Eurypylus tertius ibat, similis-deo vir,
Mecistei filius Talaionidae regis.
Universis autem praerat voce-excellens Diomedes.
Hos vero simul octoginta nigrae naves sequebantur :
In his autem viri belli periti ordine-incedebant,
Argivi lineis-thoracibus, stimuli belli.

22. Argivorum vero procures, supra modum gaudentes encomio, quod genti suae poeta celeberrimus tribuerit, pretiosis eum donis honorarunt erectaque statua aenea decreverunt, ut diurnum, menstruum et annuum sacrificium Homero fieret, aliudque insuper sacrificium quinto quoque anno Chium mitteretur ; statuae autem ejus hanc imponunt inscriptionem :

Divinus Homerus hic est, qui Hellada magnanimam
totam honestavit suaviloqua sapientia ;
praecipue vero Argivos, qui a diis-aedificatam Trojam
diruerunt in-poenam pulchricomae Helenae.
Cujus gratia statuit populus magnae urbis eum
hic, et honoribus colit immortalium.

23. In hac autem urbe aliquantisper commoratus ad Delum navigavit, ut conventui publico interesset, et altari e cornibus exstructo insistens, recitat hymnum in Apollinem, qui sic incipit :

Memor-ero, neque obliviscar Apollinis longe-jaculantis.

24. Recitato autem hymno eum quidem Iones civitate sua donarunt, Delii vero carmina, tabulae albae inscripta, in Dianae templum retulerunt. Dimisso vero conventu, poeta ad Ion navigavit, ad Creophylum ; ibique aliquantisper commoratus est, cum jam senex esset. Cum vero juxta mare consedisset, adolescentes quosdam a piscatu redeuntes fertur interrogasse

Viri ex Arcadia piscatores, num habemus aliquid ?

Illis autem dicentibus ·

Ὅσσ' Ὀλομεν λιπόμεσθα, ὅσ' οὐχ Ὀλομεν φερόμεσθα,
οὐ νόησας τὸ λεχθέν, ἔρετο αὐτοὺς ὅ τι λέγοιεν. Οἱ δὲ φασιν ἐν
ἀλίσσῃ μὲν ἀγρεύσαι μηδὲν, ἐπθελίσθαι δὲ, καὶ τῶν φθειρῶν
οὓς ἔλαβον καταλιπεῖν· οὓς δὲ οὐκ ἔλαβον ἐν τοῖς ἱματίοις φέ-
ρειν. Ἀναμνησθεῖς δὲ τοῦ μαντείου, ὅτι τὸ τέλος αὐτοῦ ἔχει
τοῦ βίου, ποιεῖ τὸ τοῦ τάφου αὐτοῦ ἐπίγραμμα. Ἀναχωρῶν δὲ
ἐκείθεν, ὄντος πληοῦ ὀλισθῶν καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν πλευράν, τρι-
ταῖος, ὡς φασι, τελευτᾷ. Καὶ ἐτάφη ἐν Ἰφ. Ἔστι δὲ τὸ ἐπί-
γραμμα τόδε·

Ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει,
ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα, θεῖον Ὅμηρον.

Quæ cepimus, reliquimus; quæ non cepimus, auferimus;

responsum non intelligens, percontatus est eos, quid dicerent.
Illi autem responderunt, in piscatione quidem se nihil cepisse;
sed pediculos venatos fuisse, eorumque quos ceperant, reli-
quisse, quos vero non ceperant, jam in vestibus ferre. Recor-
datus igitur vaticinii, vitæque finem sibi jam instare intelli-
gens, sepulchri inscriptionem componit; inde vero receden-
tem, lutulento solo, lapsum, et in latus concidentem, tertio
post die mortuum esse dicunt, et in eo sepultum. Epigramma
autem hoc est:

Hic sacrum caput terra obtegat,
virorum heroum præconem, divinum Homerum.

INDEX

NOMINUM ET RERUM.

Nulla præposita litera numeri in *Theogonia* quærendi sunt; *O.* opera et dies, *S.* scutum Herculis significat; numeri romani ad *fragmenta* remittunt.

A.

Ἀβαντις, ἰδός, ἡ, priscum Eubæe insulae nomen, III.
Ἀγαμέμνων, ὄνος, Plisthenis et Cleolæ f., Mycenensis, LXXVII; vid. Ἀτρεΐδαι.
Ἀγανῆ, 1) Nereidum una, 246. 2) Cadmi et Harmoniæ filia, καλλιπάρης, 976.
Ἀγήνωρ, ὄρος, pater Demodoces, XXXIX; Phœnicis, LVIII.
Ἀγλαΐη, Gratiarum una, 909, Vulcani uxor, 946.
Ἄγριος, Ulixis et Circes f., 1013, Tyrrhenorum rex, 1016.
Ἀγχίστης, οὐ, Æneæ pater e Venere, ἔρως, 1009.
Ἀδμήτη, Oceanitidum una, 319.
Ἀδμητος, rex, cuius greges Apollo pascēbat, LXXXI.
Ἀδωνις, ἰδός, f. Phœnicis et Amphesibææ, CXCVI.
Ἀέθλιος, Jovis f., pater Endymionis e Calyce, CXLIV.
Ἀελλώ, οὐς, Harpyiarum altera, 267.
Ἀθάμας, ἀντρός, Æoli f., XXIII.
Ἀθῆναι, ἄων, αἱ, Athenæ urbs, ἱερὰ, LXXVIII.
Ἀθηναίη, 318; S. 126, 443; O. 430; XXX. Vid. Ἀθήνη.
Ἀθήνη et Ἀθηναίη, Minerva, 13; nata ex capite Jovis, 924, qui Μῆτιν, quum eam paritura esset, devoraverat, 888, 895; quomodo Jovis jussu (O. 63) Pandoram exornaverit, 573, seqq. 587; O. 62, 67; Herculem thorace donavit, S. 126; qualis in Herculis scuto representata, S. 197, seqq.; Herculem et Iolaum de certamine cum Cyeno ac Marte ineundo præmonet, S. 325, seqq.; Marti suadet, ne cum Hercule pugnet, S. 443, seqq.; Herculi cum Marte pugnantem opem fert, S. 455; post Martis et Herculis certamen in Olympum redit, S. 470; Periclymenum ab Hercule interfici jubet, XXX. Epitheta: ἀγλαΐη, 318; γλυκῶπις, 13, 573, 888; S. 325, 343, 455, 470; O. 72; κόρη Διός, 13; S. 126; Διὸς θυγάτηρ, S. 197; εἷς θεῶν, S. 338. Ἀθηναίης ἑμῶος, faber lignarius vocatur, O. 430.
Ἀλακίδης, οὐ, Ἀλaci f., Peleus, XLVI; οἱ Ἀλακίδαι, robore insignes, CLXIII, bello gaudentes, CLXIV.
Ἀλακός, Phoci pater e Psamathe Nereide, 1003. LXIV.
Αἶας, ἀντρός, 1) Telamoniua, unde nomen traxerit, CXV. 2) Ilel (Oilei) f. XLVIII.
Αἰγῆος, adj. 1) Αἰγῆον ὄρος, Idrus mons Crete insulae, in quo Rhea Jovem abscondit, πεπνυκταμένον, ὤρεν, 484. 2) Αἰγῆον πεδῖον, campus Ægeus, prope Ciriham urbem situs, unde nomen traxerit, CXXXV.
Αἰγείδης, οὐ, Ἀερί f., Theseus, S. 182.
Αἰγλή, 1) Panopei filia, a Theseo amata, LXXXV, et in matrimonium ducta, LXXXVI. 2) Heliadum una, CIV.
Αἰδός, ἀσ, s. εω et Αἰδωνεύς, ἦος et Αἶς, ἰδός, Pluto, Rheæ et Saturni f., 455. Proserpinam rapuit, 913,

cum qua in Tartaro habitat, 768, 774. Epitheta: ἱφθίμος, 455, 768, 774, κρυερός, O. 158; Ζεὺς χθόνιος, O. 465; θεὸς χθόνιος, 767; ἐνέροισι καταρθιμένοισιν ἀνάσσειν, 850. Αἰδός κυνέη, quacum Perseus in Herculis clypeo representatus, S. 227. Αἰδός εἰσω, S. 151, et Αἰδόςδε, S. 254; ἑόμος κρυεροῦ Αἰδῶ, O. 158; Αἰδῶ κύων, Cerberus, 311.
Αἰδωνεύς, ἦος, 913; vid. Αἰδός.
Αἰδώς, οὐς, Pietas, cum Nemese e terra aufugit, O. 197, seqq.
Αἰήτης, ἀσ et εω, Colchorum rex, Solis et Perseidis f., Circes frater, βασιλεύς, 956; ex Idyia pater Medææ, 957, seqq., 992, διοτρεπὴς βασιλεύς; pater Jophossæ, LXII; ad eum Phrixus venit, I; ejus filiam, Medeam, Jaso Iolcum duxit, 994.
Αἰθέρη, una Heliadum, CIV.
Αἰθῆρ, ἔρος, Erebi Noctisque f., Diæ frater, 124, sq.; pater Broti ex Himera (Dæ), CLXXII.
Αἰθιοπες, οἱ, quorum rex Memnon, 985. CXXXII.
Αἰθων, cognomen Erysichthoni unde inditum sit, CCXII.
Αἰνείας, ἀσ, Veneris et Anchisæ f., 1008.
Αἰνῆϊος, Jupiter cognominatus ex Æno, monte Cephaloniæ, CLI.
Αἰολίς, ἰδός, adj. fem. Æolia, Κύμη, O. 636.
Αἰολίδαι, οἱ, Æoli filii, recensentur, XXIII.
Αἰόλος, Hellenis f., XXIII; pater complurium filiorum, qui recensentur *ibid.*
Αἰπυτος, pater Tlesenoris et Perithoi, CLXXVI.
Αἶς, ἰδός, S. 151, 227, 254; vid. Αἰδός.
Αἰστρος, Fluvius, Oceani et Tethyos f., 342.
Αἰσονίδης, οὐ, Ἀσονis f., Jaso, 993, 999.
Αἰσων, ὄνος, Jasonis pater e Polymela, LXXXIII, CLXXXI.
Αἶττα, mons, CXXXVI.
Αἰτωλοί, οἱ, Ἀιολί, a quibus Apollo Curetes defendit, CNI.
Ἀκάστη, una Oceanitidum, 350.
Ἀκατος. De ejus uxore Peleoque historiam ab Hesiodo fuse narratam fuisse, CXCIX.
Ἀκταίη, Nereidum una, 249.
Ἀκτωρ, ὄρος. Ejus filiorum corpora in unum concreta, LXXI.
Ἀλάρυος, Seri frater, XCII.
Ἀλγες, τὰ, Dolores, Eridis liberi, διακρύβεντα, 227.
Ἀλῆακμων, ὄνος, Fluvius, Oceani Tethyosque f., 341.
Ἀλῆη, una Nereidum, 245.
Ἀλαμῆδη, una Nereidum, ἐσπέρηνος, 255.
Ἀλεξέριος, Perieris f., Seri pater ex Alcyone, XCII.
Ἀλεξίθους, Parthaonis f., ab Ænomao interfectus, CX.
Ἀλκτιος, Amphitryonis pater, S. 26.
Ἀλκείδης, Alcei f., Amphitryo, S. 112.

- Ἀλκίνοος, Aretes frater, LXXVII.
 Ἀλκυμήνη, Electryonis filia, cum Amphitryone marito Thebas venit, S. 3, seqq.; mater Herculis e Jove, 943, S. 52, Iphiclis ex Amphitryone, S. 54; καλλιόσφυρος, 526, 950, S. 467, LXXVI.
 Ἀλκυόνη, Seri mater ex Halirrhothio, XCH.
 Ἄλος, ἡ, urbs Aetoliae, ab Aloë condita, LX.
 Ἀλφειός, Fluvius, Oceani et Tethyos f., 338.
 Ἀλφειοῖδα, Adonis mater e Phoenice, CXCVI.
 Ἀλωεύς, ἑως, Aloïdarum ex Iphimedeia pater esse ferebatur, LX; vid. Ἀλωίδα.
 Ἀλωίδα, οἱ, (Otus et Ephialtes), Aloë filii, nominantur, qui revera Neptuni filii sunt ex Iphimedeia, LX.
 Ἀμαρυγκείδης, οὐ, Hippostratus, Amaryncei aut f. aut nepos, LXXXVIII.
 Ἀμαρυγκεύς, ἑως, Hippostrati aut avus aut pater, LXXXVIII.
 Ἀμυγκίδης, οὐ, Ampyci f., Mopsus, S. 181.
 Ἀμυθωνίδαι, οἱ, prudentia insignes, CLVIII.
 Ἀμυρος, Thessaliae fluvius, πολύδροτρος, XLVII.
 Ἀμφίερκος, pater Amphilochoi, CCVII.
 Ἀμφιδάμας, ἀντὶς, Artibiae pater, CCVI. In ludis funebribus Amphidamantis, Chalcidensium regis, Hesiodus poeseos victoriam reportat, O. 656, seqq.
 Ἀμφιγυῖαι, ὁ, Vulcani nomen, 571, 579, περικλυτός; S. 219, κλυτός; O. 70, 945, ἀγκλυτός; LXXXII.
 Ἀμφίδοκος, Orchomeni f., CXG.
 Ἀμφιλογία, αἱ, Discepciones, Eridis filiae, 229.
 Ἀμφιλόχος, Amphiarai f., CXVII, ab Apolline occisus, CLXXXVI.
 Ἀμφιρῶ, οὐς, Oceanitidum una, 360.
 Ἀμφιρίτη, una Nereidum, 243, 254; mater Tritonis e Neptuno, 930.
 Ἀμφιτρώων, ὠνος, Alcei f., S. 26; Alcmenes conjux, ἀρήϊος, S. 2; ex ea Iphiclis pater, S. 54, λαοσσός; Electryone interfecto, S. 11, 82, cum Alcмене uxore * Tirynthe Thebas migrat, S. 2, 12, seqq., 80, 81; Boeolorum, Locrorum, Phocensium dux, λαοσσός, S. 37, Taphiis ac Telebois bellum infert, S. 44, 19, seqq.
 Ἀμφιτρωιάδης, Amphitryonis f., Hercules, 317; S. 165, 416, 433, 459.
 Ἀμφίων, ὠνος, cithara canens Thebarum mœnia aedificat cum Zetho fratre, CCIV.
 Ἀναξίβια, Plisthenis et Cleollae filia, Agamemnonis ac Menelai soror, Pyladae mater, LXXVII.
 Ἀναυρος, Thessaliae fluvius, S. 477.
 Ἀνδρόγεως, Minois f., Eurygyes quoque appellatus, LXXVIII.
 Ἀνδροκτασίαι, αἱ, (Homicidia), Eridis filiae, 228; quarum una in Herculis scuto representata, S. 155.
 Ἀνθεία, Messeniae urbs, ποιήσασα, S. 381.
 Ἀνθη, oppidum, S. 474.
 Ἀντιόπη, Pylonis filia, mater quatuor filiorum et Joleae filiae ex Euryto, κρείουσα, XLV.
 Ἀπάτη, Fraus, Noctis filia, 224.
 Ἀπέας, ἀντὶς, mons Nemeae, 331.
 Ἀπόλλων, ὠνος, ἐκχέδλος, 94; ἀναξ, 347; ἐκπτηθέλειτης ἀναξ, S. 100, S. 68, 479. Jovis et Latonae f., 918, LXXXVII, CLXVIII; quo die natus, O. 771; pater Aesculapii et Eropidis ex Arsinoe, LXXXVII, Aristaei e Cyrene, LXX, Cheronis e Thero, LIV; Admeti greges pascens, LXXXI; cum Neptuno Trojae mœnia exstruit, XLVIII; Cyclopes occidit, XXXIII; Curetibus opem fert contra Aetolos, Meleagrum interficit, CXI; Amphilochem interficit, CLXXXVI; ejus in luco Hercules cum Cyno pugnatur, S. 57, ἐκπτηθέλος; in Herculis scuto representatus, S. 202, Διὸς καὶ Ἀθηναί-
 οῦ; a Paeone distinctus, CI; Παγαταῖος, S. 70; Apollo pastoralis, i. e. Aristaeus, LXX.
 Ἀραβός, Mercurii et Throniae f., XXXII.
 Ἀργεῖος, adj. Argivus. Ἡρῇ Ἀγείη, Juno Argiva, 12.
 Ἀργεῖφόντης, Mercurius, διάκτορος, O. 68, 77, κλυτός, O. 84.
 Ἀρείων, ὠνος, Herculis equus, κυνοχαίτης, S. 120.
 Ἀργέστης, Ventus, Astraei Auroraeque f., 379, 870.
 Ἀργής, Cyclopum unus, ὁμειρόμενος, 140.
 Ἀργος, οὐ, 1) Ius custos, describitur IV. 2) Phixi f. ex Jophosse, LXII.
 Ἀργος, εὐς, τὸ, ἐκπτόστον, LIII; olim ἀνδροῦν, postea ἐνδροῦν, LXIX.
 Ἀργῶ, οὐς, ἡ, Argonautarum navis, LVII.
 Ἀργωνάται, οἱ, Phasidem trajecerunt, LVI; Oceano tracto ad Libyam appulerunt, LVII.
 Ἀρδησκος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 345.
 Ἀρέτωρ, ὠρος, Mycenae maritus, CVII.
 Ἀρης, ἦος, Mars, Jovis ac Junonis f., 922; ex Venere pater Φέβου et Δείμου, 934, atque Harmoniae, 937; Cyeni pater, S. 59; ab Hercule vulneratus in priore quodam certamine, S. 359, 599; posterius ejus cum Hercule certamen, S. 425—466; in quo iterum vulneratus, S. 460, seqq., ad Olympum redit, S. 466; in Herculis clypeo representatus, S. 191, seqq. Epitheta: ἀκρότος ἀντὶς, S. 346; ἀνδρορόνος, S. 98; βλασυρός, S. 191; βρισάριματος οὐλίας, S. 441; βροτολοιγός, S. 333, 425; ἐναρρόρος οὐλίας, S. 192; ἐμνοτόρος, S. 934; πολίπορος, S. 936. Ἄρης ἔργα, bella, O. 145; ὄζος Ἄρης bellator vocatur, S. 181; XLV, LXXXVIII, XCHI. — S. 109, 434, 444, 446, 450, 457.
 Ἀρήτη, Alcinoi soror, LXXIV.
 Ἀρητιάδης, Martis f., Cynus, S. 57.
 Ἀριάνη, Minois filia, 948; Bacchi uxor, ἐκχέδ, 947, quam Jupiter ἀθήνικον καὶ ἀγέρω reddidit, 949; a Theseo relicta, LXXXV, LXXXVI.
 Ἀριμοί, οἱ, Mysiae populus. Apud hos Echidnae sedes erat subterranea, 304.
 Ἀρίσθας, ἀντὶς, pater Molyri, LIII.
 Ἀρισταῖος, Apollinis et Cyrenes f., Apollo pastoralis, LXX; Autonoe uxorem duxit, βαθυχαίτης, 977.
 Ἀρχαῖα, ubi Pallantium urbs, CXCVIII.
 Ἀρχαῖς, ἄδως, Jovis et Helices f., XCIX.
 Ἀρκτος, ὁ, Centaurus, S. 186.
 Ἀρκτος, ἡ, XCIX. Vid. Ἑλίχη.
 Ἀρκτούρος, ὁ, ἀστήρ, O. 565, seqq., 610.
 Ἀρμονία, Martis ac Veneris filia, Cadmi uxor, 937, 975, et ex eo mater Inus, Semeles, Agaves, 976, Autonoes, 977, Polydori, 978.
 Ἄρνη, oppidum Boeotiae, S. 381, 475.
 Ἀρπυιαί, αἱ, Aëlo et Ocypete, Thaumantis Electraeque filiae, ἥύκομαι, 267, seqq. Phineum ad usque Scytharum terram propellunt, CXXXI; Zetae Calaisque precibus ad Jovem missis e morte servantur, CLII, CLIII.
 Ἀρσινόη, Aesculapii et Eropidis mater ex Apolline, LXXXVII.
 Ἀρτεμις, ἰδος, ἡ, Diana, Jovis ac Latonae filia, τοχέαιρα, 918, 14; Helicen (Callisto) in ursae speciem convertit, XCIX; Hecaten ex Iphigenia facit, CV; Orioni vim sibi afferre studentī scorpionem immittit, qui eum interficit, XLIII.
 Ἀρτιβία, Amphidamantis filia, CCVI.
 Ἀσβόλος, Centaurus, οἰωνιστής, S. 185.
 Ἀσίη, una Oceanitidum, 359.
 Ἀσκληπίος, Aesculapius, Apollinis et Arsinoes f., ὄρχαμος ἀνδρῶν, ἀμύμων, κρητὲρ, LXXXVII; Machaonis pater e Xanthe, CLXXIX; Jovis fulmine percussus, XXXIV.

Ἀσκη, vicus in vicinitate Heliconis situs, ubi Hesiodi pater conseedit, O. 639, seqq.
 Ἀσπληδών, Orchomeni f., CXC.
 Ἀσπερίη, Phœbes et Cœli filia, εὐώνυμος, uxor Persæ, 409; ex eo Hecales mater, 411.
 Ἀσπερίων, ὠνος, rex Cretensium, cui Jupiter Europen connubio junxit, CXLIX.
 Ἀστραῖος, Cœli et Eurybiæ f., μέγας, 376; quatuor Ventorum, Luciferi, aliorum Astrorum pater ex Aurora, 378, seqq.
 Ἀστυδάμεια, quæ Astyoche ab Homero (B. 513) vocatur, XC.
 Ἀταλάντη, Schœnei filia, LXXIII; ποδάρκης ἔτα, LXXII.
 Ἄτη, Eridis filia, 230.
 Ἀτλαγενής, ἔς, adj. Atlante natus. Ἠληιάδων Ἀτλαγενέων, O. 383.
 Ἀτλαντίς, ἰδος, Atlantis filia, Maja, 938.
 Ἄτλας, αὐτος, Japeti et Clymenes f., κρατερόρρων, 609; cœlum capite manibusque sustinet, 517, seqq., 746, Ἰαπετοῖο πάς.
 Ἀτρεΐδαι, οἱ, Atrei nepotes, Plisthenis filii, Agamemno et Menelaus, ab avo educati, LXXVII; divitiis insignes, CLXIII.
 Ἀτρεΐδης, ἑως, Agamemnonis ac Menelai avus, LXXVII.
 Ἄτροπος, ἡ, una Parcarum, 218, 605; in Herculis clypeo representata, S. 259.
 Αὐλῆς, ἰδος, ἡ, urbs Bœotiae, ubi Graeci Trojam profecturi tempestatibus retenti sunt, O. 651, seqq.
 Αὐτόλυκος, furandi arte insignis, LXVIII.
 Αὐτανόη, 1) Nereidum una, 258. 2) Cadmi et Harmoniae filia, Aristari uxor, 977.
 Ἀφροδίτη, Venus, ἀφρογενής θεά, 196; e genitalibus Uranii in mari natantibus nata, 188, seqq.; nominis derivatio, 195, seqq.; e Marte mater Φόδου et Δελίου, 934, et Harmoniae, 937, 975; ex Anchise Æneæ mater, 1008; Phaethontem raptum templi sui custodem facit, 987, seqq.; quomodo Pandoram exornaverit, O. 65; a Tyndareo neglecta qualem pœnam ab ejus filiabus petierit, CXLVII. Epitheta: Διχοβλήφαρος, 16; πολύχρυσος, 980; O. 521; S. 8, 47; L; φιλομμαιδής, 989; CXLVII; χρυσέη, 822, 962, 975, 1005, 1014; O. 65; C. Vid. Κυδέρεια, Κυπρογενής, Κύπρις.
 Ἀχαιοί, οἱ, Graeci, Troiam trajecturi procellis Aulide retenti, O. 651, seqq.
 Ἀχελώϊος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., ἀργυροδίνης, 340.
 Ἀχιλλεύς, ἦος, Pelei ac Thetidis f., ῥηξήνωρ, θυμολέων, 1007; e nece fratrum solus servatur, II; Patrocli frater patruelis, CLXXXVIII.
 Ἀχλὺς, ὅος, ἡ, Tristitia, qualis in Herculis scuto representata fuerit, S. 264, seqq.

B.

Βελλεροφόντης, cum Pegaso Chimæram occidit, 325.
 Βελλος, rex, Throniæ pater, XXXII.
 Βία, Vis, Pallantis et Stygis filia, 385, cum Κραταί (Robore) apud Jovem habitans, 386, seqq. 401, seqq.
 Βοιωτίας, adj. Boeoticus. Γῆν Βοιωτίην, XLIX.
 Βοιωτοί, οἱ, socii Amphitryonis Taphios ac Teleboas debellantis, κλήσιπποι, S. 24.
 Βορέας, αὐ et ου et ω, Ventus, Astræi Auroræque f., αἰθήροκλεισθος, 379, 870. O. 506, seqq; ἰς ἀνέμου Βορέου, O. 518; Ἰρητικός, O. 553.
 Βούσιρις, ὁ, undecim ætatibus major natu quam Hercules, CXCVII.
 Βρύτης, ου, Neptuni f., CXIII; Polycæonis patr., CIX.

Βριάρεως, 817. Vid. Ὀδριάρεως.
 Βρόντης, ου, Cyclopum unus, 140.
 Βροτός, Ætheris et Diei f., CLXXII.
 Βρύλλη, Minois filia, mater Orionis e Neptuno, XLIII.

Γ.

Γαῖα, Tellus, prima post Chaos orta, εὐρύστερνος, 117; sine viri concubitu mater Cœli, 127, Montium, 129, Ponti, 131; e Cœlo mater Oceani, 133, Cœli, Cœli, Hyperionis, Japeti, 134, Tbeæ, Rheæ, Themidis, Mnemosynes, 135, Phœbes, Tethyos, 136, Saturni, 137, Cyclopum, 139, Centimanorum (Cotti Briarei-que et Gyæ), 147; a Cœlo filios Γαίης ἐν κευθμῶνι occultante ultionem petitura ferrum creat, 161, salcemque fabricatur, 162, quam Saturno dat, 174, (vid. porro Οὐρανός et Κρόνος); guttis cruentis genitalium Cœlo resectorum susceptis, 182, seqq., Furias, Gigantes Meliasque nymphas parit, 185, seqq.; ex Tartaro mater Typhoei, 821; Centimanos ex Erebo ad lucem reduci jubet, 626, seqq.; Jovem Deorum regem creari jubet, 884. — 20, 45, 421, 463, 470, 494, 891; πελώρη, 159, 173, 479, 821.
 Γαλαζαύρη, una Oceanitidum, 353.
 Γαλάτεια, una Nereidum, 250.
 Γαλήνη, Nereidum una, 244.
 Γέρηνος, Nestoris cognomen, quia apud Gerenos educatus est, XXX, XXXI.
 Γέρηνοι, οἱ, populus Messeniae, ἱππόδαμοι, XXX, XXXI.
 Γέρηνον, τὸ, Messeniae oppidum, ubi Nestor educatus est, ἀνθεμῶν, XXXI.
 Γήρας, αὐς, τὸ, (Senectus) ex Nocte natum, οὐλόμενον, 225.
 Γηρυονεύς, ἦος, Chrysaoris et Calliroes f., τρικάρηνος, 287, 979, seqq.; in Erythea insula interfectus ab Hercule, qui ejus boves abducit, 289, seqq., 982. 309, vid. Ὀρθρος.
 Γιγάντες, οἱ, Telluris filii e guttis cruentis genitalium Cœli a Saturno resectorum, 185.
 Γλαυτοράγοι, οἱ, gens Scythica, CXXXI.
 Γλαύκη, Nereidum una, 244.
 Γλαυκονόμη, una Nereidum, φιλομμαιδής, 256.
 Γλαυκῶπις, Minervæ nomen proprium, 587, ὁμδριμοπίτη; Minervæ epitheton saepius, vid. Ἀθήνη.
 Γλήχων, ὠνος, ἡ, urbs Cephiasso adiacens, ἐρυμνή, CXLII.
 Γοργεῖος, adj. κάρηνα Γοργεῖα, Gorgonum capita, S. 236, seqq.
 Γοργῶ, οὐς et Γοργῶν, ὄνος. Γοργοῦς, Gorgonis, i. e. Medusæ, caput Perseus in Herculis scuto representatus portat, S. 223, δεινὸς πελώρου; αἱ Γοργαὶ et Γοργόνες, Gorgones (Stheno, Euryale, Medusa) Phœrci Cetusque filiae, in extrema ora Oceani cum Hesperidibus habitantes, 274, seqq.; quales in Herculis clypeo representatae, S. 229, seqq., ἀπλητοὶ τε καὶ οὐ φαταί.
 Γοργῶν, vid. Γοργῶ.
 Γράϊαι, αἱ, Pephredo et Enyo, Phœrci Cetusque filiae, καλλιπάρηαι, 270.
 Γράϊκος, Jovis et Pandoræ f., XX.
 Γρήνιος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 342.
 Γύγης, Gyas s. Gyges, Telluris Cœlique f. centimanus, 147, seqq.; 618; 714, ἀπτος πολέμοιο; 734; 817. Vid. Ὀδριάρεως.

Δ.

Δάκτυλοι Ἰδαῖοι, οἱ, Dactyli Idæi, in Creta insula ferrum temperarunt, CLV.

Δαναΐ, αἱ, Danaides, Danaï filiae, Argos ἐνδρῶν reddiderunt, LXIX.

Δανάη, Persei mater, ἡύκομος, S. 216.

Δαναΐδης, οὐ, Danaes f., Perseus, S. 229.

Δαναός, Argos ἐνδρῶν ex ἀνδρὶ fecit, LXIX.

Δεῖμος (Pavor) et Φέβος, Martis ac Veneris filii, 931; Martis comites, 935, seqq., S. 195, 463.

Δευκαλίων, ὦκος, Promethei ac Pandoræ f., XXI; ejus in aedibus Jupiter Pandoram compressit, XX; ejus posterī in Thessalia regnabant, XXIV; Leleges ei a Jove dati, XXV.

Δηῖον, ὦκος, Euryti et Antiopes f., XLV; pater Phylaci, CLXII.

Δήλος, ἡ, insula Apollini sacra, ubi Hesiodus atque Homerus hunc Deum cecinere, CLXVIII.

Δημήτηρ, τερὸς et τρος (912), Ceres, Rheæ ac Saturni filia, 454; mater Proserpinæ ex Jove, 912; e Jasio Pluti mater, 969; Cychriden serpentem famulum suum Eleuside facit, CCI. Epitheta: ἀγνή, O. 465; δὲ θεῶν, 969; ἐστέφανος, αἰδοῖη, O. 300; πολυμήρης, 912. Agrorum fruges ἐργα Δημήτερος, O. 393, vocantur, et Δημήτερος ἀγνή, O. 32, 466, 597, 805; S. 290.

Δημόδοκη, Agenoris filia, XXXIX.

Δίας, ἀντος, Cleolke pater, LXXVII.

Δίδυμος, adj. (geminus). Δίδυμοι κολωνοί, Didymi colles, in Thessalia, XLVII.

Δίκη, 1) Horarum una, 902; 2) Justitia, virgo, Jovis filia, O. 256, de qua O. 220, seqq. et O. 256, seqq.

Δίκτης, υἱος, XXVI.

Διοκίπη, una Heliadum, CIV.

Διώνη, Oceanitidum una, ἐρατή, 353. (Veneris mater), inter numina a Musis celebrata nominator 17, καλή.

Διώνυσος, Bacchus, Jovis et Semeles filius, πολυμήτης, 941; Ariadnen uxorem duxit, χρυσοκόμης, 947; Ctenopionis pater, XXXVIII, a Proetidibus neglectus ipsas insania punit, XXIX; ἐὼρξ Διωνύσου πολυμήτης, O. 614. — S. 400; LXV.

Δρύαλος, Centaurus, Πενταῖδης, S. 187.

Δρύας, ἀντος, unus e principibus Lapitharum, S. 179.

Δυνάμενη, Nereidum una, 248.

Δυσνομία, (Legum Contemptio), Eridis filia, 230.

Δωδώνη, Thesprotiae urbs cum Jovis oraculo, LI, 5, seqq., Pelasgorum sedes, CXXXIV.

Δωρίς, ἰδος, 1) Oceanitidum una, 242, 350; Nereidum mater, 241. 2) una Nereidum, 250.

Δωρος, Hellenis f., XXIII.

Δωτιον πεδῖον, τὸ, campus Dotius Thess. lue, ubi Thamyris vates oculis privatus est, XLVII.

Δωτώ, οὐς, una Nereidum, 248.

E.

Ελαπίδες, Elaræ f., Tityus, CLXX.

Ελατίδης, Elati f., Ischys, LXXXVII.

Ελαΐθουα, Jovis Junonisque filia, 922

Ελρήνη, Horarum una, ταλαθύς, 902.

Ἐκαταῖος, quinque filiarum pater e filia Phoronei, XCI.

Ἐκάτη, Persæ et Asteries filia, 411; ejus laudes canuntur 411—452; Scyllæ mater e Phorbante, XLIII; facta ex Iphigenia, CV.

Ἐλένη, neque Leda, nec Nemesis, sed Oceani ac Tethyos filia, XXXV; ejus procos ab Hesiodo fuisse enumeratos, XXXVI; belli Trojani causa, ἡύκομος, O. 165.

Ἐλευθέρ, ἦρος, mons Beroïæ, 51.

Ἐλευσίς, ἴνος, urbs Attica, Cereri sacra, CCI.

Ἐλίκη, 1) (quæ Callisto ab Hygino nominatur), Lycaonis filia, Arcadis mater e Jove, inter astra Arctos (Ursa)

major, XCIX, ubi ejus historia. 2) urbs Achajæ, S. 381, 475.

Ἐλικὸν, ἄνος, Beroïæ mons, Musarum sedes, 2, 7; ζάβρος, 23; cujus in vicinia Ascrea sita erat, O. 639.

Ἐλικωνιάδες, αἱ, Musæ cognominantur, 1; O. 638.

Ἐλλάς, ἄδος, Græcia, ἱερὸς, O. 653.

Ἐλλήν, ἦρος, Promethei ac Pyrrhus f., XXI; pater Iori, Xuthi, Aoli, XXIII.

Ἐλλοπίη, regio Thesprotiæ, describitur, LI.

Ἐλπίς, ἰδος, Spes, sola remansit in Pandoræ amphora, O. 96, seqq.

Ἐνδυμίων, ὦκος, Aethlii et Calyce f., cui Jupiter vitæ finem sibi ipsi destinandi potestatem dedit, CXLIV; qualis ejus historia apud Hesiodum fuerit, LXI.

Ἐννοσίγαιος, Neptuni nomen proprium cum epithetis: βαρύκτυπος, 818; γαιήοχος, L; ἐρικτυπος, 441, 456, 930; τάβριος, S. 104. Neptuni epitheton, 15.

Ἐνώλιος, nomen Martis, S. 371, ἀναξ.

Ἐνώ, οὐς, Græcarum altera, κροκόπειρος, 273.

Ἐξάδιος, unus e principibus Lapitharum, S. 180.

Ἐπειοὶ ἄνδρες, Epei, Elidis incolæ, LXXXVIII.

Ἐπιάλτης, daemon (Romanorum Incubo), LXXX.

Ἐπιμηθεύς, ἰως, Japeti et Clymenes f., ἀμαρτίνος, 511; Pandoram a Jove sibi missam excipit, 513; O. 84, seqq.

Ἐπτάπορος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 311.

Ἐρατώ, οὐς, 1) Musarum una, 78. 2) Nereidum una, 247.

Ἐρεβος, οὐς, τὸ, Erebus, Chaus f. Noctisque frater, 123; Ætheris et Diei pater ex Nocte sorore, 125. Locus inferus, in quem Menætiæ a Jove deiectus est, 515; Ἐρέβειον, ex Erebo, 669.

Ἐρεχθεύς, ἰως, Sycionis pater, CLXIX.

Ἐρινύες et Ἐρινύς, αἱ, Furiae, Telluris filiae e guttibus cruentis pudendorum Cæli a Saturno resectorum, 135; quo die Horco deo serviant, O. 803.

Ἐρίς, ἰδος, ἡ, Contentio, Noctis filia, κροκόπειρος, 225; O. 17; mater Laboris, Oblivionis, Famis, etc., στυγερή, 226, seqq; Horci (Jurisjurandi) mater, 231; O. 804; in Herculis scuto representata, S. 156. Ἐρίδων duo genera (Æmulatio atque Invidia) descripta O. 11, seqq.

Ἐρμῖων, ὦκος, Mercurius, ἀνάκτης, XXXII. Vid. Ἐρμῆς.

Ἐρμῖας, Mercurius. O. 68. Vid. Ἐρμῆς.

Ἐρμῆς et Ἐρμῖων, ὦκος et Ἐρμῖας, Mercurius, Jovis ac Majæ f., κύβητος, κήρυξ ἀθανάτων, 938; pater Arabi e Thronia, ἀνάκτης, XXXII; quomodo Jovis jussu, O. 68, Pandoram exornaverit, O. 77 — 88, θεῶν κήρυξ; cum Pandora ad Epimetheum missus, O. 84; Boreæ filios a 'persequendis Harpyliis desistere ac reverti jubet, CLI; pecudum fertilitati favet, 444.

Ἐρμιόνη, Menelai filia, XCIII.

Ἐρμος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 313.

Ἐρος, ὁ, Amor, deorum primigeniorum unus. λυσίμελῆς, 120; Veneris comes, 201.

Ἐρυθείη, Erythea insula, ubi Hercules Geryonem vicit, περιέρχεται, 290, ἀμπερόντος, 983.

Ἐρυσίχθων, ὦκος, unde Αἰθῶν appellatus sit, CCXII.

Ἐρώπις, ἰδος, Apollinis atque Arsinoes filia, LXXXV.

Ἐσπερίδες, αἱ, Noctis filiae, malorum aureorum custodes, in extrema Oceani ora habitantes, 215, λυγύρωνοι, 275, 518.

Ἐτεκλῆς, ἰως, CXX.

Ἐτίολος, Cephissi Fluvii f., primus Cratiis sacra facit, CXLIII.

Εὐαχνοή, Nereidum una, 257.

Εὐαίχη, Hylli filia, Polycaonis uxor, CIX.

Εὐάρινη, Nereidum una, 259.

Εὐβοία, insula. Nominis derivatio, III; ibi Chalcis urbs,

Ἡλιάδες, αἱ, Heliades, Solis filiae, Phaethontis sorores, quarum nomina et historia, CIV.

Ἡλιάη, una Heliadum, CIV.

Ἡμαθίων, υἱός, Tithoni Auroraeque f. ἀναΐ, 985.

Ἡμέρη, ἡ, Dies, Erebi Noctisque filia, Aetheris soror, 124; mater Broli ex Aethere, CLXXII. Dies et Nox alternis Tartarum intrant et inde redeunt, 747 seqq.

Ἡνίοχη, Creontis uxor, τινύπεπλος, S. 83.

Ἡρακλῆς, κλέος, Hercules, Jovis et Alcmenes f., 943; S. 52 seqq. Διὸς υἱός, 316, S. 150, 163, 392, 413; ἀτάρ-
κτητος Διὸς υἱός, S. 110; Διὸς ἀλκιμὸς υἱός, S. 320; Διὸς
θρασύκαρδος υἱός, S. 448; Διὸς ταλακάρης υἱός, S.
423; υἱός Ἀλκμήνης, S. 467; Ἀλκμήνης ἀλκιμὸς υἱός, 526,
950; ἱ. Ἡρακλῆος, 951; βίη Ἡρακληείη passim, vid.
Ἡρακλῆιος; (δαινῆς) ἀκόρητος αὐτῆς, S. 433, 459; θεῖος,
S. 136; κρατερόφρων, S. 458; ἠθρογενής, 430; pater
Hylli, CIX; hospes Telamonis, CXV; undecim artibus
minor natu quam Busiris, CXC VII; difficiles labores ei
imperiati, S. 94; Geryonem interficit ac boves ejus ex
Erythea insula Tyrintha abducit, 289 seqq., 982, occi-
sis etiam Orthro cane et Eurytione pastore, 293; hydram
Lernaeam, 316 seqq., et Nemean leonem interficit, 332;
Promethen vinctum liberat, 528 seqq.; Periclyme-
num occidit, XXX; ejus ocreae Vulcani, S. 123, thorax
Minervae donum, S. 125; ejus sagittae describuntur S.
130 seqq.; ejus scutum, quod Vulcanus fabricatus est,
describitur S. 139—320; Martem olim a se vulneratum
esse gloriatur, S. 339 seqq.; ejus certamen cum Cycno,
S. 363—423, quem interficit, S. 416 seqq., et spoliat,
S. 467; cum Marte pugnat, S. 425 seqq., eumque vulne-
rat, S. 460; Cycno Marteque victis Trachina ad Ceycem
venit, S. 469; Heben uxorem ducit, 950, et cum ea
ἀπῆματος καὶ ἀγέρως in Olympo habitat, 955. — S. 74,
138. — Vid. Ἀμφιτρωνιάδης.

Ἡρακλῆιος, adj. Herculeus; βίη Ἡρακληείη Hercules vo-
catur 289, 315, 943, 982; S. 52, 69, 115, 349, 416, 452;
item ἱ. βίης Ἡρακληείης, 332.

Ἥρη, Juno, Rheae et Saturni filia, 454; Jovis uxor et ex
eo mater Hebes (cf. 952), Martis, Ilithyiae, 921, seq.;
Vulcani mater nullo ex viro, 927; Herculi irata hydram
Lernaeam nutrit, 314, ac Nemean leonem, 328; Jo-
vem in Ius concubitu deprehendit, V; cum Jove de con-
cubitu voluptate disceptat, CXXI. Epitheta: πότνια,
11; Ἀργεῖη, χρυσόισι πεδίοις ἐμβαδύα, 12; λευκώλενος,
314; Διὸς κυδνή παράκοιτις, 328; χρυσοπέδιλος, 454, 952.

Ἡριδανός, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., βαθυδίνης, 338.

Ἡσιόδος, Musae cum in Helicone pecudes pascentem ca-
nere docent ac jubent, 22—34, 662; Chalcide in ludis fu-
nebris Amphidamantis regis praemium poeseos conse-
cutus est tripodam, quem Musis dedicavit, 651—659;
cum Homero in Delo insula Apollinem cecinit, CLXVIII.

Ἡρακλῆος, Vulcanus, Junonis nullo ex patre f., 927;
Aglaiam Gratiam uxorem ducit, 945; Jovis jussu, O.
60 seqq., Pandoram fingit, 571; O. 70, ejusque auream
coronam fabricatur, 579 seqq.; Herculis ocreae, Ἡρακ-
λῆος κλυτὰ ζωρὰ, S. 123; Herculis scutum (S. 139—320)
fabricatus est, S. 319—866. Epitheta: κλυτός, 927; S.
244; ἀγακλυτός, 945; περικλυτός, 579; περίφρων, S. 297,
313. — Vid. Ἀμφιγνήεις.

Ἥως, οὐς, Aurora, 18; πολυδερκής, 451; Hyperionis et
Theae filia, 372; ex Astraeo mater quatuor Ventorum,
Luciferi aliorumque Astrorum, 382; e Tithono mater
Memnonis et Emathionis, 981, e Cephalo Phaethontis,
986.

Θ.

Θαλία, Thalia, Musarum una, 77.

Θαλίη, una Gratiarum, ἱρατινὴ, 909.

Θάμυρις, vates, in campo Dotio oculorum lumine priva-
tus, XLVII.

Θάνατος (Mors), Noctis f., 212, 758; frater Somni, 758,
quocum in Tartaro habitat, 759; describitur 764 seqq.

Θάσος, ἡ, insula, CLXXXIV.

Θαύμας, αὐτός, Ponti Tellurisque f., 237; Electram uxorem
ducit, 265; ex ea pater Iridis (cf. 780) et Harpyiarum,
266 seqq.

Θείη, Thea, Caeli ac Telluris filia, 133; ex Hyperione ma-
ter Solis, Lunae, Aurorae, 371 seqq.

Θέμις, υἱός, αἰδοίη, 16; Caeli Tellurisque filia, 135; Jovis
secunda uxor, Horarum et Parcarum ex eo mater, λι-
παρή, 901 seqq.; ex eodem mater Virginis, astri, XI.

Θεμιστονόη, Ceycis filia, Cycni uxor, κυανώπις, S. 366.

Θεμιστώ, οὐς, una Nereidum, 261.

Θεσσαλία. Ibi Deucalionis posteritas regnabat, XXIV.

Θέτις, υἱός, una Nereidum, 244, 1003; Achillis mater e
Peleo, θεὰ ἀργυρόπεζα, 1006; filios e Peleo sibi natos in-
terficit, solo Achille servato, II.

Θηβαγενής, ἴος, adj. Thebis natus, Herculis epitheton, 530.

Θῆβαι, αἱ et ἡ Θῆβη, Thebæ, urbs Boeotiae, cujus moenia a
Zetho et Amphione aedificata, CCIV; Neptuni praesidio
fruitur, S. 105; ibi Amphitryo habitabat relicta Tiry-
nthe, S. 3, 13, 80; bellum ibi Thebanum (τῶν septem
contra Thebas), O. 162.

Θῆβη, ἡ, 978, εὐστέρανος; O. 161, ἐπτάπυλος; S. 49, 80
εὐστέρανος, 105. Vid. Θῆβαι.

Θηρώ, οὐς, filia Phylantis et Lipephiles, Chaeironis mater
ex Apolline, LIV.

Θησεύς, ὢος, Aegaei f., unus e principibus Lapitharum,
S. 182; Aegles amore captus Ariadnen deserit, LXXXV,
LXXXIV; Hippen et Aeglen uxores ducit, LXXXVI.

Θόας, ὁ, gen. Θόα, LXXXVI.

Θόη, 1) una Nereidum, 245; 2) Oceanitidum una, 354

Θρηάκιος, adj. Thracius; Θρηάκιος Βορέας, O. 553.

Θρήκη, Thracia, ἱπποτρόφος, O. 507.

Θρονή, Arabi mater e Mercurio, XXXII.

Θυία, Deucalionis filia, mater Magnetis ac Macedonis ex
Jove, XXVI.

I.

Ἰάνειρα, una Oceanitidum, 356.

Ἰάνθη, una Oceanitidum, 349.

Ἰαπετιονίδης, Japeti f., Prometheus, 528, 614; πάντων
ἐπιλείκετος ἀνάκτων, 543; πάντων πέρι μέλας εἰδώς, 559;
O. 54. Vid. Προμηθεύς.

Ἰαπετός, 19; Caeli ac Telluris f., 134; Clymenes maritus,
507; ex ea pater Atlantis, Menetii, Promethei (cf. 565;
O. 50), Epimethei, 509 seqq.

Ἰάσιος, e Cerere Pluti pater, ἥρως, 970.

Ἰωλκός et Ἰωλκός, ἡ, urbs Magnesiae, κλειτή, S. 380,
474; quo Jaso e Colchide rediit, 997.

Ἰδαίος, adj. Vid. Δάκτυλοι.

Ἰδῆ, Troadis mons, in quo Anchises cum Venere concu-
buit, πολύπτυχος, ὀληέσση, 1010.

Ἰδύα, Oceanitidum una, 352, 959; Aetæ uxor, καλλιπά-
ρτος, 960, et ex eo mater Medeam, 961.

Ἰήσων, οὐός, Jaso, Aesonis et Polymela f. CLXXXI; a
Chirone educatus, LXXXIII, Medei pater e Medea, quam
Jolcum e Colchide trajectam duxerat uxorem, 992—
1001; ποιμήν λαῶν, 1000.

Ἰάκω, ἥος, Oileus, Ajacis minoris pater. Nominis deriva-
tio XLVIII.

Ἰμῆρος (Desiderium) cum Gratiis prope Musas habitat, 64;
Venerem comitatur, 201.

Ἰναχος, Mycenae pater, CVII.

Ἰνώ, οὐς, Cadmi et Harmoniae filia, 976.

Ίόλαος, Iphiclis f., S. 89, 111; Herculis auriga, S. 77, 118; cum Hercule Cycnum occisum spoliis exuit, S. 467; Herculem adjuvat in vincenda hydra Lernaea, 317. Epitheta: ἀρτίφιλος, 317; ἀμώμητος, S. 102; διόγοντος, S. 340; ἔρως, S. 78; κρᾶντρός, S. 77, 323; κυδάμιος, S. 74, 467.

Ίόλαια, Euryti et Antiopes filia, ξανθή, XLV.

Ίοφώσση, Ætæ filia, quatuor filiorum mater e Phrixo, LXII.

Ίσκη, Thesei uxor, LXXXVI.

Ίπποδόη, una Nereidum, ἐρέεσσα, 251.

Ίππονόη, Nereidum una, βοδόπηγας, 251.

Ίππόνους, pater Periboreæ, LXXXVIII.

Ίππόστρατος, Phyclei f., Amaryncei nepos, princeps Epeorum, Periboream compressit, ἔξος Ἄρης, LXXXVIII.

Ίππότης, ου, Phylantis et Lipephiles f. LIV.

Ίππου κρήνη, Hippocrene fons in Helicone monte, 6.

Ίππώ, οὐς, una Oceanitidum, 351.

Ίρις, ἰδος, ιν, Thaumantis et Electræ filia, ὤκεια, 266, 780; interdum a Jove ad Tartarum mittitur Stygis aquam (θεῶν μέγαν ὄρκον) petitura, πόδας ὤκεια, 780, 784.

Ίστία, Vestæ, Rheæ et Saturni filia, 454.

Ίστρος, Fluvius, Océani ac Tethyos f., καλλιρέεθρος, 339.

Ίσχυς, Elati f., Coronidem uxorem duxit, LXXXVII.

Ίριγένεια quæ fuerat, dein Hecate facta est, CV.

Ίρικλείδης, Iphiclis f., Iolaus, S. 111.

Ίρικλής, ἦος, Amphitryonis et Alcimenes f., S. 47, seqq., 56.

Ίρικλος, Phylaci et Clymenes f., celeritate insignis, CLXII.; plura de eo ejusque bobus CXVI.

Ίριμέδεια, Aloëi uxor, Aloidarum mater e Neptuno, LX.

Ίριος, Euryti et Antiopes f., ἔξος Ἄρης, XLV.

Ίώ, οὐς, Pirenis filia, a Jove compressa, dein in vaccam commutata, V.

Ίωλκός, ἡ, 997; vid. Ίαωλκός.

K.

Καδμείος, adj. Cadmeus. Καδμείη Σαμψη, 940; οἱ Καδμείοι, Thebani, 326; περυσσάκις, S. 13.

Καδμηίς, adj. fem. Καδμηίς γαίη Thebæ cognominantur O. 162.

Κάδμος, Harmoniæ maritus, ὑπέρθυμος, 937; ex ea pater Inus, Semeles, Agaves, Autonoes, Polydori, 975 seqq.

Κάικος, Fluvius, Oceani et Tethyos f., ἐυρέετης, 343.

Καινεύς, ἔως, unus e Lapitharum principibus, S. 179.

Καλλιόπη, Musarum una, quæ προφασιστάτη ἔστιν ἀπασιών, 79.

Καλλιρόη, una Oceanitidum, 288, 351, 979; e Chrysaore mater Geryonis, 237 seqq., 979 seqq., et Echidnæ, 295.

Καλλιστώ, οὐς, vid. Ἐλίχη.

Καλύπη, Endymionis mater ex Aethlio, CXLIV.

Καλυψώ, οὐς, una Oceanitidum, ἡμερέεσσα, 359; Nausithoi et Nausinói mater ex Ulixæ, δία θεῶν, 1017.

Κάλυγας, αντος, vates, a Mopso vaticinandi arte victus, præ incerore diem obiit, CXVII.

Κασσιόπεια, Phineí mater e Phœnice, LVIII.

Κάστωρ, ορος, Jovis filius XXXVI.

Κατουδαῖοι, οἱ, qui Troglodytæ alibi vocantur, CXIV.

Κένταυροι, οἱ, LXXXII.; cum Lapithis pugnant in Herculis clypeo representati, S. 184 seqq.

Κέρβερος, Orci canis, Typhaonis et Echidnæ f., 310 seqq., ubi describitur.

Κερκίς, ἰδος, Oceanitidum una, φὺν ἐρπτή, 355.

Κέραλος, ex Aurora pater Phaethontis, 986.

Κήρ, τρός, ἡ, Noctis filia, μελαινα, 221; in Herculis scuto

representata, S. 156 seqq.; præterea in plur. num. αἱ Κήρες, deæ fatales, (a Parcis diversæ,) filia Noctis, νηλεόποινοι, 217 seqq.; quales in Herculis scuto representatae fuerint, S. 249 seqq.

Κητώ, οὐς, Ponti ac Telluris filia, καλλιπάρχος, 238; e Phorco mater Græarum Gorgonumque, 270 seqq., et draconis aurea mala custodientis, 333 seqq.

Κήυξ, ὄκος, Trachiniorum rex, Themistionos pater, ad quem Hercules proficiscitur, ἀναξ, S. 354 seqq.; Cycnum, generum suum, ab Herculo interfectum sepelit, S. 472, seqq.; φίλος μακάρεσσι θεοῖσι, S. 476. Κήυκος γάμος (Ceycis nuptiæ), carmen Hesiodæum, memoratur CLXXXII.

Κηρισός, Fluvius, Eteocli pater, CXLIII; de ejus cursu, CXLII.

Κίρκη, Solis et Perseidis filia, Ætæ regis soror, 957, 1011; ex Ulixæ mater Agrii, Latini, Telegoni, 1011 seqq.; Solis curru ad insulam Tyrrhenici maris vecta, CCH.

Κίφρα, Phocidis urbs, CXXXV.

Κλάρος, ἡ, Ioniæ oppidum, CXVII.

Κλεαδῆος, IX, κυδάμιος.

Κλέειρα, Hyadum una, ἐυστέφανος, LXVII.

Κλειώ, οὐς, Clio Musa, 77.

Κλειόλλα, Diantis filia, mater Atridarum e Plisthene, Atrei filio, LXXVII.

Κλόμενος, Orchomeni f., CXG.

Κλυμένη, 1) Minyæ filia ex Euryanasse, mater Iphicli e Phylaco, Phaethontis e Sole, CLXII. 2) una Oceanitidum, 351, 507; ex Japeto marito mater Atlantis, Menetili, Promethei, Epimethei, 507 seqq.

Κλυμένης, Solis f., pater Phaethontis e Merope, CIV.

Κλυτή, Oceanitidum una, 352.

Κλότιος, Euryti et Antiopes f., XLV.

Κλωθώ, οὐς, Parcarum una, 218, 903; in Herculis scuto representata, S. 258.

Κοῖος, Cœli et Telluris f., 134; pater Latonæ et Asteries e Phœbe, 404 seqq.

Κορωνίς, ἰδος, ιν, Phlegiæ filia, quam Ischys uxorem duxit, LXXXVII; Hyadum una, LXVII.

Κόττος, Cœli ac Telluris f. centimanus, 147 seqq., 618, 653, 714, 734, 817. Vid. Ὀδριάων.

Κουρήτες, οἱ, e quinque filiabus Hecatai filiaque Phoronei nati, θεοὶ φιλοπαίγμονες, ὀρχηστῆρες, XCI; contra Ætolos ab Apolline adjuti, CXI.

Κράτος, εος, τὸ (Robur), e Pallante et Styge natum, 385; cum Βίη (Vi) apud Jovem habitat, 386 seqq., 401 seqq.

Κραίων, οντος, Thebanorum rex, Heniochēs maritus, S. 83.

Κρηδεύς, ἔως, Æoli f., XXIII.

Κρής, τὸς, ὁ, Cretensis, XXXVII; οἱ Κρήτες, Cretenses, quorum rex Asterio, CXLIX.

Κρήτη, insula, ubi Lyctos urbs, 477; ibi Jupiter natus et educatus, 480, εὐρείη; ibi Jasius cum Cerere concubuit, 971; huc Jupiter Europen duxit, CMLIX; huc Oris venit, XLIII; ibi Idæi Dactyli ferrum temperarunt, CLV; hujus in vicinitate Ogyia insula sita, CCIII.

Κρίος, Cœli et Telluris f., 134; ex Eurybia pater Astræi, Pallantis, Persæ, 375 seqq.

Κρονίδης, εω, Saturni f., Jupiter, 53, 412, 423, 450, 572, 624; O. 18 (ὠφίζυγος), 71, 138, 158, 168, 239, 247; XXV.

Κρονίων, υνος, Saturni f., Jupiter, 4, 534, 949; O. 242, 259, 276; CXXXVII; ἀναξ, O. 69; καλαινέτης, S. 53; θεῶν σημαντὼρ πάντων, S. 56; ὑπερμηνής, 534.

Κρόνος, Saturnus, Cœli ac Telluris f., 137; ultionem a

patre petendam in se recipit, 168 seqq.; falce, quam mater ei dederat, 145, patris genitalia resecat, 178 seqq.; ex Rhea pater Vestæ, Cereris, Junonis, Plutonis, Neptuni, Jovis, 453 seqq.; filios devorat, 459, devoratos revomit, 495; in Tartaro a Titanibus circumdatus, 851; aureo arvo Deorum rex erat, O. 111; heroum mortuorum in μακάρων νήσοις degentium rex, O. 169. Epitheta: ἀγκυλομήτης, 19, 137, 473, 495; βασιλεύς, 476; μέγας, 459, 495. Præterea obvius 73, 395, 625, 630, 634, 648, 660, 668.

Κρόταλος, ab Œnomaο occisus, CX.

Κυρνοχάιτης, ου, nomen proprium Neptuni, 278.

Κυβαλίον, ωνος, Orioni cæco itineris dux a Vulcano datus, XLIII.

Κυδοιμὸς (Turba belli), in Herculis scuto representatus, S. 156.

Κυθήρεια, Venus unde appellata sit, 198; ἐϋστέρνος, 196, 1008; 934.

Κύθηρα, τὰ, insula, 192, 198.

Κύκλωπες, οἱ, Telluris et Cæli filii tres, Brontes, Steropes, Arges, 139 seqq.; eorum descriptio nominisque derivatio, 142 seqq.; Jovi fulmen fabricati sunt, 141, 502 seqq.; a Saturno sub terra victos Jupiter liberat, 501 seqq.; ab Apolline occisi, XXXIII.

Κύκνος, 1) Martis f., μεγάλῃμος, S. 57; maritus Themistoes, filia Ceycis, S. 356; ejus cum Hercule certamen, S. 368 — 423; ab Hercule interfectus, S. 57, 416 seqq., ac spoliis privatus, S. 467; a Ceyce socero sepultus, S. 472 seqq.; ἀμύμων, S. 65; ἐὺμμελής, S. 368; ἱππόδαμος, S. 346; præterea obvius S. 329, 331, 350, 413; unde nomen traxerit, CLXXXIX. 2) Liguria rex, Phaëthoni propinquus, in cygnum conversus, CIV.

Κυματολήγη, una Nereidum, 253.

Κύμη, Æolidis urbs, qua relicta pater Hesiodi in Boeotiam trajecit, Αἰολίς, O. 636.

Κυμοδόκη, una Nereidum, 252.

Κυμοθόη, una Nereidum, 245.

Κυμοπόλεια, Neptuni filia, uxor Briarei, 819.

Κυμώ, οὗς, Nereidum una, 255.

Κυπρογενής, ἑός, ἡ, Venus unde vocata sit, 199. Conf. Κύπρος.

Κύπρος, ἡ, insula, ubi Venus nata, περιβόρτος, 193; πολύαλυστος, 199.

Κύπρις, ἰδος, Cypria, i. e. Venus, V.

Κυρήνη, Aristæi mater ex Apolline, LXX; ad Peneum fluvium habitabat, καλή, LII.

Κυτίσωρος, Phixi f. ex Iophosse, LXII.

Κυχραΐδης, draco, cujus historia CCI.

Κυχρεὺς, ἑως, qui Cychriden draconem nutrit, CCI.

Α.

Αάδων, ωνος, 1) draco Typhaone natus, CXLVII. 2) Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 344.

Ααμπετίνη, Heliadum una, CIV.

Ααομέλεια, Nereidum una, 257.

Ααπίθαι, άων, οἱ, quorum cum Centauris certamen in Herculis clypeo representatum, S. 177 seqq., αἰχμηταί.

Αατῖνος, Ulixis et Circes f., ἀμύμων, κρατερός, 1013, Tyrrhenorum rex, 1016.

Αάχσεις, ἡ, una Parcarum, 218, 905; in Herculis scuto representata, S. 258.

Αειαγόρη, una Nereidum, 257.

Αειπεφδη, Iolai filia, Phylantis uxor, Hippolæ ac Theus mater, LIV.

Αέλαγες, οἱ, quorum rex Locrus, XXV. Deucalion olim a Jove dati, *ibid.*

Αερναῖος, adj. 314, vid. Ἴδρη.

Αἰζή, ἡ, Oblivio, Eridis filia, 227.

Αἰμνος, ἡ, insula. Huc Orio in itinere suo venit, XLIII.

Αἰγαιῶν μῆν, mensis, (Γαμηλιῶν Atheniensium, qui Januario nostro fere respondet), O. 504.

Αἰτωίδης, 1) Latonæ filius, Apollo, S. 479. 2) Latonæ nepos, Æsculapius, XXXIV.

Αἰτώ, οὗς, 19; Phœbes et Cæli filia, χρυσόπεπλος, 406; ex Jove mater Apollinis, 916, LXXXVII, CLXVIII, et Dianæ, 918; quo die Apollinem pepererit, O. 771.

Αἰθία, Africæ pars. Huc Argonautas venisse, LIV.

Αίγυες, οἱ, populus, CXXXII.

Αἰλαίη, Phocidis oppidum, CXLI, Αἰλαίηθεν

Αιμὸς, ὁ, (Fames) Eridis filius, 227. O. 299, 302.

Αἰνός, vates, Uranis f., de quo XCIV, XCV.

Αέγοι ψευδείς (Mendacia), Eridis filii, 229.

Αοκροί, οἱ, Amphitryone duce Taphiis et Telebois bellum inferunt, ἀγχίμαχοι, S. 25.

Αοκρός, Lelegum rex, XXV.

Αυγαίος, ἦρος, inter majores Herculis erat. Hinc Αυγαίος γενεὴ τηλεκλειτοῦ Hercules et Iolaus a Minerva appellantur, S. 327.

Αυκάων, ωνος, Pelasgi f., ἀντίθεος, XCVIII; rex Arcadum, pater Helices s. Callistus, XCIX; pater Pallantis, CXCVIII.

Αυκομήτης, ιως, Cretensis, XXXVII.

Αύκτος, ἡ, urbs Cretæ, quo Rhea Jovem paritura profecta est, 477, 482.

Αυσιάνασσα, una Nereidum, 258.

Μ.

Μάγνης, ητος, Jovis et Thyis f., XXVI.

Μαίανδρος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 339.

Μαίη, Maja, Atlantis filia, Mercurii mater ex Jove, 938.

Μακιδών, όνος, Jovis ac Thyis f., ἱπποχάμης, XXVI.

Μακροκέφαλοι (Capitones), populus, XLII.

Μαντώ, οὗς, Tiresias filia, mater Mopsi, CXVII.

Μάρης, ὁ, CXXII.

Μάρων, ωνος, Œnopionis filius, XXXVIII.

Μάχη, οἱ, Pugnæ, Eridis filia, 228.

Μαχάων, ωνος, Æsculapii et Xanthes f., CLXXIX.

Μέγαραι, τὰ, Megaridis urbs, σκιόεντα (umbrosa) ab Hesiodo cognominata, CXCII.

Μέδουσα, trium Gorgonum una, 276, mortalis, 277; a Neptuno compressa 278; ejus capite amputato Chrysaor et Pegasus prosiluerunt, 280 seqq.; ejus caput Perseus portat in Herculis scuto representatus, S. 223.

Μελάμπους, οδός, cujus historia CXVI.

Μελας, ωνος, Phixi et Iophossæ f., LXII.

Μελέαγρος, ab Apolline interfectus, CXI.

Μελίαι Νύμφαι, quas Tellus peperit e guttis cruentis genitalium Cæli a Saturno resectorum, 187.

Μελίδωια, urbs Thessaliæ, XCVI.

Μελίτη, 1) Nereidum una, χαρίεσσα, 246. 2) Myrmecia filia, CLXXV.

Μελπομένη, Musarum una, 77.

Μέμωνων, ωνος, Æthiopum rex, Tithoni et Auroræ f., χαλκοκορυστής, 984.

Μενέλαος, Pliathenis et Cleollæ f., LXVII; vid. Ἀτρεΐδαι.

Μενεστῶ, οὗς, una Oceanitidum, 357.

Μανίπη, Nereidum una, δέη, 260.

Μενότιος, 1) Japeti et Clymenes f., ὑπερκύδας, 510; Jovis fulmine in Erebum dejectus, ὕβριστής, 514 seqq. 2) Patrocli pater, frater Pelei, Achillis patruus, CLXXXVIII.

Μερόπη, 1) Œnopionis filia, ab Orione compressa,

XLIII; 2) Oceanitis, Phaethontis mater e Clymene, CIV; 2) una Heliadum, *ibid.*
 Μήδεια, Aetæ regis et Idyæ filia, εὐσφυρος, 961, 992; Medei mater ex Jasone, 1000, qui eam e Colchide Iolcum traiecit, 994, 998, uxorem duxerat, 1000.
 Μήδεος, Jasonis et Medæ f., a Chirone educatus, 1001.
 Μηριονίκη, Euphemi mater e Neptuno, L.
 Μυκῶνη, i. e. Sicyon, Peloponnesi urbs. Ibi Deos cum hominibus certasse, 536.
 Μηλόθεσις, ἡ, Oceanitidum una, 354.
 Μηρίς, ἴδος, iv, una Oceanitidum, 358; Jovis prima uxor, quæ Minervam paritura ab eo devoratur, 886 seqq.
 Μίμας, αἶτος, Centaurus, μεταγχαίτης, S. 186.
 Μινύειος, adj. Ὀρχομενός Μινύειος, Orchomenus Minyæum, LIII.
 Μινύας, ου, Neptuni f., pater Clymenes ex Euryanasse, CLXII.
 Μίνως, ωος, Jovis et Europes f., CXLIX; pater Ariadnes, 948; Brylles pater, XLIII; βασιλεύτας ab Hesiodo cognominatus, LXXXIV.
 Μνημοσύνη, Cæli Tellurisque filia, 135; Musarum e Jove mater, 54, 915, καλλιόμος.
 Μοίραι, αἰ, Parææ, Clotho, Lachesis, Atropos, Noctis filiae, 217; Jovis ac Themidis filiae, 904; in Herculis scuto representatae, S. 258 seqq. LXVI.
 Μόλυρος, Arisbantis f., ab Hyetto occisus, LIII.
 Μόρος (Fatum), Noctis filius, στυγερός, 211.
 Μοῦσαι, αἰ, Jovis filiae e Mnemosyne, in Pieria natae, 53 — 61, 916; Musæ canuntur, 1 — 103; invocantur, 104 — 115, 1022; O. 1 seqq.; earum nomina enumerantur, 77 seqq.; Hesiodum canere docent ac jubent, 22 — 35, O. 662; tripus ab Hesiodo eis dedicatus, O. 658; in Herculis scuto representatae, S. 206. Epitheta: Ἐλικωνιάδες, 1; O. 658; ἡδέκται, 1021; Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν, 75, 114; Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο, 25, 52, 966, 1022; Πιερίδες, S. 206; τέκνα Διὸς, 104; χρυσάμπυκες, 916. Memorantur prætereundo 36, 93, 94, 96, 100; CL.
 Μόψος, vates, Amyci, S. 181, et Mantus f., Calchanthem vaticinandi arte vicit, CXVIII; inter principes Lapitharum numeratur S. 181.
 Μυκῆνη, Inachi filia, Arestoris uxor, qui Mycenæ urbi nomen dedit, CVII.
 Μύρμηξ, ηκος, Melites pater, CLXXV.
 Μυρμιδόνες, οἱ, e formicis a Jove facti atque Æaco dati, qui primi naves exstruxerunt, LXIV; Μυρμιδόνων πόλις, Hellas, Phthiotidis urbs, S. 380, 474.
 Μῶμος, Noctis filius, 214.

N.

Ναῖς, ἴδος, Najas. Najadum una Chironi nupsit, CII; de Najadum ætate longissima CIII.
 Ναυβολίτης, αο, Nauboli f., Pylo, XLV.
 Ναυσίθοος, Ulixis et Calypsus f., 1017.
 Ναυσίνοος, Ulixis et Calypsus f., 1018.
 Νείκεα, τὰ, Jurgia, Eridis liberi, 229.
 Νεῖλος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 338.
 Νεμειάτος λέων, leo Nemeus, Oihri ex Echidna f., 327, a Junone nutritus, 328 seqq., ab Hercule interfectus, 332.
 Νεμεῖη, Argolidis regio, a leone Nemeo vexata, 329 seqq.; ibi Tretus mons, 331.
 Νέμεις, ἡ, Noctis filia, 223; terra relicta cum Pietate ad cælum fugit, O. 197 seqq.
 Νέσσος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 341.
 Νεστόρ, ορος, Nelei f., apud Gerenos educatus, inter-

fectis ab Hercule fratribus, solus servatus, XXX, XXXI, Γερήνιος ἱππότα; pater Polycastes, C.

Νηληιάδης, αο, Nelei f., Nestor, C.

Νηλεὺς, ἥος, Pyli rex, cujus filii ab Hercule interfecti extra Nestorem, XXX, XXXI, ταλασίφρων.

Νημερτής, έος, ἡ, una Nereidum, 262.

Νηρεὺς, ἥος, Ponti filius maximus natus, ἀφειδής, ἀλκίθης, 233 seqq.; quinquaginta filiarum (Nereidum) pater e Doride, 240 seqq.; ἄλιος γέρον, 1003.

Νησαίη, Nereidum una, 249.

Νησῶ, οὺς, Nereidum una, 261.

Νίκη, Pallantis et Stygis filia, καλλίσφυρος, 384.

Νικίππη, Pelopis filia, CCVII.

Νικόστρατος, XCIII, έζος Ἄρης.

Νιόβη, cujus decem filios totidemque filias fuisse, XLIV; undeviginti ejus liberos fuisse, *ibid.*

Νύμφαι οὐραϊαί, Nymphæ montanæ, Oreades, 130; e quinque filiabus Hecataei filiaeque Phoronei natae, XCI.

Νύξ, αἶδος, Nox, 176, Chaus filia, Erebi soror, 123; ex Erebo Ætheris et Diei mater, 124; nullo ex viro mater Fatii, Κηρὸς, Mortis Somnique (758), Somniorum, Momi, Ὀϊζύος, Esperidum, Parcarum, Nemesis, Fraudis, Φλόστητος, Senectutis, Eridis, 211 — 225; Nox et Dies alternis in Tartarum intrant et inde redeunt, 747 seqq., illa Somnum secum ducens, 757. Epitheta: ἐρεβονή, 213; μέλαινα, 20, 123; ὀλοή, 224, 757.

Ξ.

Ξάνθη, una Oceanitidum, 356; Machaonis mater ex Æsculapio, CLXXIX.

Ξούθος, Hellenis filius, XXIII.

Ο.

Ὀβριάρειος (Βριάρειος, 817), Briareus, Cæli Tellurisque f., 147 seqq.; Cynopoliam, Neptuni filiam, uxorem duxit, 817 seqq. Briareus Cottusque et Gyas, tres fratres centimani (Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀγλαὰ τέκνα, 644), a patre sub terram detrusi et in vincula conjecti, 617 seqq., a Joviberati, ut Diis contra Titanes opem ferrent, 624 seqq., 639 seqq., ubi eorum descriptio; pugnant adversus Titanes, 714 seqq., quos victos in Tartarum detrudunt, 717 seqq., ubi et ipsi habitabant, φύλακες πιστοὶ Διὸς, 734; Διὸς κλειτοὶ ἐπίκουροι, 815 seqq.
 Ὀθρὺς, υος, mons Thessaliæ, in quo stantes Titanes cum Diis pugnant, 632, ὤρηλή.

Οἰβελός, pater Pirenes, CVI.

Οἰδιπόδης, αο, Œdipi f., Eteocles, O. 163.

Ὀϊζύς, ἡ, Calamitas, Noctis filia, ἀλγινόεσσα, 214.

Οινόμαος, Marmacem, Alcatoum, Euryalum, alios interficit, CX.

Ολυσίων, ωνος, Chiorum rex, Bacchi f., Maronis pater, XXXVIII, et Meropes, XLIII; Orione excæcato vindictam evitaturus sub terra absconditur, *ibid.*

Ολεῦς, έως, rex, ad quem Periboea missa est, LXXXVIII.

Ὀλμειδός, Boeotiæ amnis, 6.

Ὀλυμπιάδες, αἰ, Olympiæ, Musarum epitheton, 25, 52, 966, 1022; de Deabus, LIV.

Ὀλύμπιος, Jovis epitheton, 529, 884, O. 87; Jovis nomen proprium, 390 (ἀστεροπητής), O. 474, CLXIII.

Ὀλύμπια δώματ', Deorum sedes, 75, 114, 783, 804, 963, O. 81, 110, 127.

Ὀλύμπος et Ὀδλύμπος, Thessaliæ mons, Deorum sedes, ἀγρός, S. 203; μακρὸς, 391, 680, S. 466; μέγας, 842; νιφόεις, 42, 62, 118, 794; πολύπτυχος, 113; præterea sine epitheto, 37, 51, 68, 101, 408, 689; O. 139, 197, 257; XXVI.

- *Ομαδος, Tumultus, in Herculis clypeo representatus, S. 155.
 *Ομηρος, cum Hesiodo in Delo insula Apollinem cecinit, CLXVIII.
 *Ονειροι, oi (Somnia), Noctis filii, 212.
 *Οπλεὺς, εὖς, unus e principibus Lapitharum, S. 180.
 *Ορθρος, Geryonis canis, Typhaonis et Echidnae f., 309; pater Sphingis et leonis Nemei ex Echidna, 325; ab Hercule interfectus, 293.
 *Ορκας, Deus qui perjuros punit, Eridis f., 231, O. 804; O. 219.
 *Ορνυγία, insula parva, ante Syracusas sita, CXXXVI.
 *Ορχομενός, δ, pater Aspledonis, Clomeni, Amphidoci, CXC.
 *Ορχομενός, η, Minyarum urbs (Μινύειος) in Boeotia, LIII, Cephisso adiacens, ubi Gratiae colebantur, CXLII, CXLIII.
 Οὐλυμπος, 397, Οὐλυμπόνδε; 633; 855; 953, νηόεις; S. 30; S. 471, μέγας; XXXIV. Vid. *Ολυμπος.
 Οὐρανίδης, Urani f., Saturnus, ἀναξ, 486; oi Οὐρανίδαι, Cyclopes, 502.
 Οὐρανίη, 1) una Musarum, 78, mater Linii, XCIV. 2) Oceanitidum una, θεοειδής, 350.
 Οὐρανίωνες, oi, Urani (Caeli) filii ac nepotes, ἀγαυοί, 461; de Diis, 919, 939.
 Οὐρανός, Caelus, 147, 159, 421, 644; εὐρύς, 45; μέγας, 176, 208; ἀσπερόεις, 106, 127, 463, 470, 891; Telluris f., 126 seqq.; ex ea pater multorum liberorum, 133 — 153; filios sub terra condit, 154 seqq.; ejus genitalia a Saturno resecta, 178, seqq. Vid. porro in Γαία, Ἀφροδίτη.
 Οὐρα, τὰ (Montes), e Tellure nata, μακρά, 129.
 Οὐραϊος, Centaurus, S. 186.

II.

- Παγασαῖος, epitheton Apollinis, quia Pegasis templum habuit, S. 70.
 Παιών, ἄνθρωπος, Deorum medicus. Eum ab Apolline dif-
 ferre, CI.
 Παλιώτης, η, Repulsio (hostium persequentium) in scuto
 Herculis representata, S. 154.
 Παλλάντιον, Arcadiae urbs, quae a Pallante nomen traxit,
 CXCVIII.
 Παλλάς, ἄθος, η, Minervae nomen. Παλλάς Ἀθήνη, 577,
 O. 77; Παλλάς Ἀθηναίη, κόρη Διός, S. 126.
 Πάλλας, ἄνθρωπος, δ, 1) Cril et Eurybiae f., 376. 2) Lycao-
 nis f., qui Pallatio urbi nomen dedit, CXCVIII.
 Πανδιονίς χαλιδών, hirundo, O. 568, ὀρθρογόνη.
 Πανδώρα, quomodo Jovis jussu a Vulcano ficta, a multis
 Diis Deabusque exornata, cur hoc nomine appellata
 fuerit, O. 60 — 82; col. 570 — 589; ejus historia, O.
 83 — 105; Graeci mater ex Jove, XX, Deucalionis e
 Prometheo, XXI.
 Πανόληνες, oi, O. 528; ita universos Graecos ab He-
 siodo vocatos fuisse, CLXXXIV.
 Πανόπεια, una Nereidum, 250.
 Πανοπηίς, ἴθος, Panopei nata, Ἀγλή, LXXXV.
 Πανοπίς, ἴθος (alibi Πανοπίς), Phocidis urbs, Cephisso
 adiacens, CXLII.
 Παρθάων, ὄνος, pater Alcathei, CX.
 Παρθένος, Fluvius, Oceani et Tethyos f., 344.
 Πάρνητος, Parnassus, Boeotiae mons, 499.
 Πασιθέη, una Nereidum, 247.
 Πασυδών, Oceanitidum una, 352.
 Πάτροκλος, f. Menetii, fratris Pelci, Achillis frater pa-
 truelis, CLXXXVIII.

- Πειθώ, οὖς, 1) Suada, quomodo Pandoram exornaverit,
 O. 73. 2) Oceanitidum una, 349.
 Πειρίθοος, Αἰγυπτι f., CLXXVI; inter principes Lapitha-
 rum, S. 179.
 Πειρήν, ἦνος, Iūs pater, V.
 Πειρήνη, Cebali filia, CVI.
 Πείρος, δ, Achajae fluvius, CLVI.
 Πελασγός, Lycaonis pater, XCVIII, quem αὐτόχθονα
 fuisse Hesiodus dixit, XCVII.
 Πελασγοί, oi, populus, qui Dodonam incolebat, CXXXIV.
 Πελαιάδες, ai, Plejades, X. Vid. Πηληιάδες.
 Πελίης, rex, Jasoni labores difficiles imperavit, ὑβριστή:
 καὶ ἀτάσθαλος, κ. τ. λ. 996.
 Πελοπόννησος, η, Hesiodo nota, CXL.
 Πέλοψ, ὄνος, pater Nicippes, CCVII.
 Πελωρίς, ἴθος, promontorium, ab Orione conditum,
 CLXXVIII.
 Περίβοια, Hipponoi filia, ab Hippostrato compressa, ad
 Cneum missa, qui eam interticeret, LXXXVIII.
 Περιέρης, οὖς, Αἰολι f., ὑπέρθυμος, XXIII; Halirrhothii
 pater, XCII.
 Περικλύμενος, Nelei f., qui in omnium animalium spe-
 ciem se convertere potuit, ab Hercule interfectus,
 XXX.
 Περιμήδης, εὖς, Centaurus, Πευκείδης, S. 187.
 Περιησσός, Boeotiae amnis, 5.
 Περσέπολις, εὖς, δ, Telemachi et Polycastes f., C.
 Περσεύς, Danaes f., qualis in Herculis clypeo represen-
 tatus fuerit, ἱππότα, S. 214 — 229.
 Περσερονείη et Περσερόνη, Proserpina, Jovis et Cereris
 filia, quam Pluto rapuit, 913; cum Plutone in Tar-
 taro habitat, ἐπαινῇ, 768, 774.
 Περσερόνη, 913, vid. Περσερονείη.
 Πέρσης, 1) Cril et Eurybiae f., 377; Asteriae maritus,
 409; ex ea pater Hecates, 411. 2) Hesiodi frater, ad
 quem carmen Operum et Dierum scriptum, O. 10,
 27, 213, 274, 286, 299, 397 (νήπιος), 611, 633 (μέγας
 νήπιος), 641.
 Περστίς, ἴθος, una Oceanitidum, 356, 957; e Sole mater
 Circes et Aetiae regis, 957.
 Πετραίη, Oceanitidum una, ἐρώεσσα, 357.
 Πετραῖος, Centaurus, S. 185.
 Πευκείδαι, oi, Perimedes et Dryalus, Centauri, S. 187.
 Περρηδών, οὖς, Graecarum altera, εὐπεπλος, 273.
 Πήγασος ἱππός, Medusae capite amputato prosiluit, 281;
 nominis derivatio, 282; terra relicta ad caelum vola-
 vit, ubi tonitru fulmenque Jovi fert, 283 seqq.; cum
 Bellerophonte Chimaeram vincit, 325.
 Πηλεὺς, εὖς, Aeci f., XLVI; Achillis pater e Thetide,
 1006; frater Menetii, Patrocli patruus, CLXXXVIII;
 Thetidem prohibet Achillem interficere, II; de eo et
 Acali uxore historiam ab Hesiodo fuisse narra-
 tam, CXCIX.
 Πήλιον, τὸ, mons Thessaliae, αἰπὺ, LXXXII; in quo
 Jaso a Chirone educatus est, ὕλην, LXXXIII.
 Πηνειός, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 343. LII.
 Πηριέας, ai, Musae cognominantur, S. 206.
 Πηρίη, Thessaliae regio, ubi Musae natae, 53; ibi Magnes
 et Macedo habitabant, XXVI. Πηριήθεν, O. 1.
 Πηληιάδες et Πελαιάδες, ai, Plejades, Atlantis filiae, Ἀτλα-
 γονίαι, O. 383; O. 572, 615, 619.
 Πηληϊάδην, una Oceanitidum, 355.
 Πλούτος, Plutus deus, Cereris et Jasii f., 969 seqq.
 Πλουτώ, οὖς, Oceanitidum una, βοώπις, 355.
 Πολυδεύκης, εὖς, Pollux, Jovis f., XXXVI; ἀντίθεος,
 XXVI.
 Πολυδώρη, Oceanitidum una, εὐειδής, 354. CXCIV.
 Πολύδαρος, Cadmi et Harmoniae f., 978.

Ἡδυσκτήη, Nestoris filia minima nati, Persepolis mater
 , e Telemacho, Ἠδύωνος, C.
 Ἡδυκίων, ὄνος, Bulae f., Euxarches maritus, CIX.
 Ἡδυμήλα, Jasonis mater ex Aesone, CLXXXI.
 Ἡδύμεια, Musarum una, 78.
 Ἡδυμείτης, εὖς, CXX.
 Ἡδυράτης, οὖ, de quo CXVI.
 Ἡόνος, Labor, Eridis f., ἀλγινόεις, 226.
 Ἡοντοπόρεια, una Nereidum, 236.
 Ἡόντος, Telluris f., 132; pater Nerei, 233; dein e Tellure
 pater Thaumantis, Phorci, Cetus, Eurybiae, 237 seqq.
 Ἡοσιδίων et Ἡοσιδίων, ὄνος, accus. Ἡοσιδίων, 15,
 Neptuneus, Rheae ac Saturni f., 456; pater Cymopoliae,
 819; Tritonis pater ex Amphitrite, 930, Euphemi e
 Mecione, L; pater Bulae, CXIII, et Minyae, CLXII;
 cum Medusa Gorgone concubuit, 278; Tartari portas
 ac muros, 732, cum Apolline Thebarum moenia ex-
 struit, XLVIII; Thebarum praeses, S. 105; templum in
 Peloridis promontorio ei exstructum ab Orione,
 CLXXVIII; γαιήοχος, ἐννοσίγαιος, 15; ἐννοσίγαιος, O. 667.
 Ἡοσιδίων, 732; vid. Ἡοσιδίων.
 Ἡοταμοί, οἱ, Fluvii, Oceani et Tethyos filii, 3000 nu-
 mero, δινέεντες, 337, 367 seqq., quorum complures
 recensentur 338 — 345. 348.
 Πουλυνόμη, Nereidum una, 258.
 Ἡρίαμος, Hesiodo notus, CLXXXV.
 Ἡροιδίς, αἰ, Prerti filiae, describuntur XXVII, XXVIII;
 quod Bacchi cultum neglexerant, insania punitae,
 XXIX; a Graecis plurimis in matrimonium petitaе,
 CLXXXIV.
 Ἡροιδίς, Propulsatio hostium, in Herculis scuto reprae-
 sentata, S. 154.
 Ἡρόλοχος, unus e principibus Lapitharum, S. 180.
 Προμηθεύς, ἑως, Japeti et Clymenes f., 510; O. 50; pa-
 ter Deucalionis e Pandora, Hellenis e Pyrrha, XXI;
 Epimethem fratrem praemonet, ne donum a Jove sibi
 missum accipiat, O. 86; ignem Jovi furatur, 385
 seqq.; O. 48 seqq.; qualem dolum Jovi struxerit, Diis
 hominibusque Sicyone certantibus, 535 — 561, a Jove
 in vincula conjectus, 521, ejus jecur ab aquila come-
 sum, 523 seqq.; per Herculem liberatus, 526 seqq.
 Epitheta: ἀνάκχης, 614; ἀγκυλομήτης, 546; O. 48;
 ποιμήλιος, αἰολόμητης, 511; ἑὺς παῖς Ἰαπεττοῖο, 565, O.
 50; ποιμήλιος, 521; conf. Ἰαπετιονίδης.
 Προνόη, una Nereidum, 261.
 Προμνώ, οὖς, Oceanitidum una, 350.
 Πρωτομέδεια, Nereidum una, 249.
 Πρωτώ, οὖς, Nereidis, fortasse duarum Nereidum nomen,
 243, 248.
 Πυθώ, οὖς, Phocidis regio, Apollini sacra, ἡγαθή,
 LXXXVII; ibi lapis a Saturno Jovis loco devoratus et
 revomitur memoriae causa a Jove exstructus, 499,
 ἡγαθή. Πυθώδε, S. 480.
 Πυλάτης, οὖ, Anaxibiae f., LXXVII.
 Πύλος, ἡ, Peloponnesi urbs, ubi Neleus ejusque filii
 regnabant, devastata ab Hercule, XXX; de ea Hercu-
 les cum Marte pugnavit, S. 360 seqq.
 Πύλων, ὄνος, Nauboli f., pater Antiopes, XLV.
 Πυρρα, mater Hellenis e Prometheo, XXI

P.

Πυρρα, mater Hellenis e Prometheo, XXI.
 Πύρ, 467, vid. Πύρ.
 Πύρ et Πύρ, Rhea, Caeli ac Telluris filia, 135; e Sa-
 turno mater Vestae, Cereris, Junonis, Plutonis, Ne-
 pluni, Jovis, 453 seqq.; quomodo Jovem a crudelitate
 Saturni servaverit, 467 seqq.; ἡχώμος, 625, 631.

Πύρ, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 340.
 Πύρ, una Oceanitidum, 351.
 Πύρ, Fluvius, Oceani et Tethyos f., 340.

Σ.

Σαγγάριος, Fluvius, f. Oceani ac Tethyos, μέγας, 344.
 Σαλμωνεύς, Aeli f., ἀδίκος, XXIII.
 Σαρπηδών, ὄνος, Jovis et Europes f., CXLIX.
 Σάτυροι, οἱ, e quinque filiabus Hecatai filiaeque Phoronei
 nati, οὐδαιανοί, ἀμπελοποιεῖς, XCI.
 Σαῶ, οὖς, una Nereidum, 243.
 Σειρήνες, αἰ, Sirenes, quarum insula ἀνθεμόεσσα,
 CXXXVII; ventos ab his delentiri, CXXXVIII.
 Σείριος, ὁ, Sirius, ἀστὴρ, 417; 587; 609; ἀζαλέος, S.
 153; S. 397.
 Σελήνη, Luna, Hyperionis ac Them filia, 371; λαμπρά,
 18, 371.
 Σαμὴ, Cadmi et Harmoniae filia, 976; Bacchi mater ex
 Jove, Καδμείη, 940.
 Σηρος, Halirbothii et Alcyones f., XCII.
 Στενώ, οὖς, trium Gorgonum una, 276.
 Σκυών, ὄνος, Erechthae f., CLXIX.
 Σιμοῦς, οὖτος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., θεῖος,
 342.
 Σίσυφος, Aeli f., αἰολόμητης, XXIII.
 Σκάμανδρος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., θεῖος, 345.
 Σκύβα, οἱ, ἱππομολγῶν, CXXXII.
 Σκύλλα, Phorbantis et Hecates filia, LXIII.
 Σόλοι, οἱ, disci, carmen Hesiodeum, CLXXXVI.
 Σπειώ, οὖς, una Nereidum, 245.
 Στερόπης, Cyclopum unus, 140.
 Στρατονίκη, Euryti mater, XLV.
 Στυμῶν, ὄνος, Fluvius, f. Oceani et Tethyos, 339.
 Στύξ, γῆς, Oceanitidum προτερεστάτη ἀπασίων, 361, et
 nati maxima, 776; e Pallante mater Zeli et Nices,
 Crateos et Bies, Ὀκεανοῦ θυγάτηρ, 383 seqq.; quo-
 modo a Jove honorata, ut Deorum jusjurandum esset,
 397 seqq., 775 — 806; in Tartaro habitat, δαυή, 776;
 ἀφθιτος Ὀκεανίνη, 389; Στυγὸς ἀφθιτον ὕδωρ, 805.
 Συράκουσαι, αἰ, urbs Siciliae, CXXXVI.
 Σχινεύς, ἑως, Atalantes pater, LXXIII.

T.

Τάρταρος, ὁ, plur. τὰ Τάρταρα, post Chaos primus exor-
 tus, Τάρταρα ἡρώεντα, 119; Typhoei pater e Gaea, 822;
 ejus variae descriptiones, 721 — 819; ibi Titans, 717,
 729, 814, Centimani, 734, 814, Nox et Dies, alternis
 intrantes et exeuntes, 748, Somnus et Mors, 759,
 Pluto cum Proserpina, 768, Styx, 776, habitant; huc
 Typhoeus a Jove detrusus, 868. Epitheta: ἡρώεις,
 721, 736, 807; εὐρύς, 868; κρυός, S. 255.
 Τάρτοι, αἰ, cum Telebois Taphi insulae partisque Acar-
 naniae incolae, quibus Amphitryo bellum intulit, ἀν-
 δρες ἥρωες, S. 19.
 Τειρεσίας, οὖ, vates, Cadmi f., Mantus pater, CXVII;
 Jovis Junonisque altercationem de concubitus volup-
 tate dirimit, CXXI; de longissima ejus vita, CXX.
 Τελχμών, ὄνος, Ajacis majoris pater, cujus hospes Her-
 cules fuit, CXV.
 Τελιστώ, οὖς, Oceanitidum una, κροκόπεπλος, 358.
 Τερψιχόρη, una Musarum, 78.
 Τηθύς, ὄνος, Caeli et Telluris filia, ἐρατανή, 136; ex
 Oceano mater Fluviorum, 337, 368, et Oceanitidum,
 346, 362, inter quas Helenen etiam fuisse, XXXV.
 Τηλέβοι, ὄνος, αἰ, populus, qui Acarnaniam ac Taphum

insulam cum Taphiis incolebat, ab Amphitryone debellatus, ἄνδρες ἥρωες, S. 19.
 Τηλέγονος, Ulixis et Circes f., 1014, Tyrrhenorum rex, 1016.
 Τηλέμαχος, pater Persepolis e Polycaste, C.
 Τιθωνός, ex Aurora pater Memnonis, 784, et Emathionis, 985.
 Τιμάνδρη, Echemi uxor, VIII.
 Τίρυνθος, ἡ, accus. Τίρυνθα, Tiryns, urbs Argolidis, ubi Amphitryo habitabat, priusquam Thebas abiit, ἐκτίμεινον πολέιεθρον, S. 81; huc Hercules Ceryonis boves egit, 1ερη, 292.
 Τισιφύσιος, e principibus Lapitharum unus, ἕξος Ἄετος, S. 181.
 Τίτῆνες, οἱ, Titanes Caeli filii unde appellati sint, 207; eorum certamen cum Diis (629) et Centimanis, 674 — 717; victi et in Tartarum detrusi, 717 seqq., 814; ἄγριοι, 632; θῆοι, 630, 648, 729; ὑποτατάριοι, 831; χθόνιοι, 697; praeterea obviū 392, 424, 650, 663, 676, 882.
 Τιτυός, Elaræ f., CLXX.
 Τληπόλεως, ὄρος, Ἐπυλίου f., CLXXVI.
 Τοξεύς, ἑως, Euryli et Antiopes f., ἀντίθεος, XLV.
 Τρηΐες, mons Nemeæ, 331.
 Τρηΐς, ἴνος, Thessaliae urbs, ubi Ceyx regnavit, quo Hercules profectus est, S. 353, 355, 469.
 Τριτογένεια, Minervæ nomen, γλαυκῶπις, 895; γλαυκῶπις, δεινὴ, ἐγρεκόμενος, κ. τ. λ., 924; ἀγαλῆη, S. 197.
 Τρίτων, ὠνος, Neptuni et Amphitrites f., εὐρυδίας, μέγας, 931 seqq.
 Τροίη, Troja, O. 165; Τροίην ἐς καλλιγόναια, O. 653.
 Τυδαίρεως, cujus a filiabus qualem poenam Venus petierit, CXLVI.
 Τυρρηνία, regio Italiae, CCII.
 Τυρρηνοί, οἱ, Italiae populus, sub Agrio, Latino, Telegono regibus, 1016. CXXXIX.
 Τυραόνιον, Boeotiae mons, S. 32.
 Τυφών, ὄνος, Ventus, ex Echidna pater Orthri, Cerberi, Hydræ Lernææ, Chimææ, 306 seqq.; Ladonis draconis pater, CXLVII.
 Τυφώτης, ἑως, Telluris ac Tartari f., 821; cujus monstri descriptio, 821 — 852, pater Ventorum procellosorum, 869; fulminibus victus et mutilatus a Jove, 853 seqq., et in Tartarum dejectus, 868.
 Τύχη, una Oceanitidum, 360.

Υ.

Υάδες, αἱ, νύμφαι Χαρίτεσσιν ὅμοιαι, LXVII, ubi earum nomina; O. 615.
 Ὑδρη Αἰφραΐη, Typhaonis et Echidnae filia, λόγρ' εἰδύα, 313, a Junone nutrita, 314, ab Hercule interfecta Iolai ope, 316 seqq.
 Ὑήπιος, cujus historia LIII.
 Ὑλός, Herculis f., pater Euxelimes, CLX.
 Ὑπερβόρειοι, οἱ, populus, CXXXIX.
 Ὑπερίων, ὄνος, Caeli ac Telluris f., 134; e Thea pater Solis, Lunæ, Auroræ, 371 seqq.
 Ὑπεριονίδης, αὖ, Hyperionis f., Sol, 1011.
 Ὑπέρρας, αὖτος, Euryanasses pater, CLXII.
 Ὑπνος, Somnus, Noctis f., 212, 758; Noctem comitatur, κασίγνητος Θανάτου, 756; cum Morte in Tartaro habitabat, 759; describitur 762.
 Ὑρίς, urbs Boeotiae, Βοιωτίη, XLIX, L.
 Ὑμέλαι, αἱ (Prælia), Eridis filiae, 228.

Φ.

Φαεθών, ὠνος, 1) Cephalī et Auroræ f. ἱεθίμος, 987,

quem raptum Venus templi sui custodem fecit, 989 seqq. 2) Clymenis, Solis filii, et Meropes f., CIV, ubi ejus historia; sive Solis f. e Clymene, CLXII.
 Φαισώλη, una Hyadum, LXVII.
 Φαιώ, αὖς, Hyadum una, ἱμερόεσσα, LXVII.
 Φάληρος, inter principes Lapitharum, S. 180.
 Φάσις, ἑως, 6, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 340; ab Argonautis trajectus, LVII.
 Φάλλος, Melibææ natus, εὐμμελῆς, XCVI.
 Φέρουσα, una Nereidum, 248.
 Φθίος, adj. Phthius, Φθίη Κυρήνη, LII.
 Φίκιον, τὸ, mons Boeotiae, S. 33.
 Φίξ, ἱκός, Sphinx, Orthri et Echidnae filia, ὅλοη, 326.
 Φιλότης, γιος, ἡ (Concubitus), Noctis filia, 224.
 Φιλυρίδης, Philyræ f., Chiro, 1002.
 Φινεύς, ἑως, Phœnicis et Cassiopeæ f., LVIII; cur caecitate punitus, LIX; ab Harpyiis ad usque Scythiam propulsus, CXXXI.
 Φιγίτης, αὖ, Coronidis pater, εὐόγητος, LXXXVII.
 Φόβος, Terror, qualis in Herculis clypeo representatus fuerit, S. 144 (nota) seqq.; Φόβος et Δεῖμος, Martis et Veneris filii, 924; Martis comites bellicae socii, 935, S. 195, 463.
 Φοῖβη, 1) Caeli ac Telluris filia, χρυσοστόμνος, 136; Latonæ et Asterias mater e Cæro, 404 seqq.; avia Phœbi, CLXXIV. 2) una Heliadum, CIV.
 Φοῖβος, Appollinis nomen, 14, Φ. Ἀπόλλων; S. 68, 100; ὑπερσεκόμης, LXXXVII; χρυσάρεος, CLXXVII; C1, Ἀπόλλων Φ.; CLXXIV, ubi nominis derivatio.
 Φοῖνιξ, ἱκός, Agenoris f., pater Phinei e Cassiopea, LVBI; pater Europes, CXLIX; Adonis pater ex Alpheisibæa, CXCVI.
 Φόνος (Nex), in Herculis scuto representatus, S. 155; οἱ Φόνοι, Eridis filii, 228.
 Φόρβας, αὖτος, Scyllae pater ex Hecate, LXIII.
 Φόρκυς, υἱός et υἱός, Telluris et Ponti f., 237; e Ceto pater Graearum Gorgonumque, 270 seqq., et draconis aurea mala custodientis, 333 seqq.
 Φρίξος, cum vellere aureo (coll. LV) ad Aetern venit, I; quatuor filiorum pater ex Jophosse, LXII; huic Phineus viam in Scythiam monstravit, LIX.
 Φρόντις, ἱκός, Phruxi f. ex Jophosse, LXII.
 Φρυγίτης, ἑως, pater Hippostrati, LXXXVIII.
 Φύλλιος, Deionis f., pater Iphicli e Clymene, CXVI, CXXII, CLXII.
 Φύλλας, αὖτος, pater Hippolae et Therus e Lipephile, LIV.
 Φυλαεύς, ἑως, CLXI, φύλος μακίρεσσι θεοῖσι.
 Φωκῆες, οἱ Phocenses, Amphitryonem secuti in bello cum Taphiis ac Telebois gesto, μεγάθυμοι, S. 25.
 Φωκός, Ἐακί et Psamathe f., 1004.
 Φωκωνεύς, ἑως, cujus filiam Hecataeus duxit, XCI.

Χ.

Χάος, εὖς, τὸ, primum erat ante omnes res creatas, 116; ex eo Erebus et Nox prodierunt, 123; ἱερεῖον, 814.
 Χείρων, ὠνος, Therus et Apollinis f., Χείρωνος κρατερὸν μένος ἱπποδάμοιο, LIV.
 Χαλκίς, ἑδός, ἡ, urbs Eubææ, quam καλλιγόναια Hesiodus cognominavit, CXXIII; ibi Hesiodus victoriam in certamine musico reportavit, O. 655 seqq.
 Χάρτις, αἱ, Gratiae, Aglaia, Euphrosyne, Thalia, Jovis et Eurynomes filiae, 907 seqq.; quomodo Pandoram exornaverint, O. 73; cur Orchomeni cultæ, CXLIII; praeterea obviæ 64, 946, LII, LXVII, CLXVII.
 Χείρων, ὠνος, Chiro Centaurus, Philyræ f., 1001; Jasonem, LXXXIII, ejusque filium, Medeam, educavit, 1001. Najadum unam in matrimonium duxit CII;

Χαίρωνος ὑποθήκαι, carmen Hesiodo adscriptum, cujus exordium CXXV.
 Χίμαιρα, Typhaonis et Echidnae filia, 319 seqq., ubi ejus descriptio; a Bellerophonte ac Pegaso interfecta, 325.
 Χίος, ἡ, insula, ad quam Orio in itinere suo venit, XLIII.
 Χρυσάωρ, ὄρος, capite Medusae amputato prosiluit, 281; nominis interpretatio, 283; e Calliroe pater Geryonis, 287, 979, et Echidnae, 295.
 Χρυσή, ἰδος, una Oceanitidum 359.

Ψ.

Ψαμάθη, Nereidum una, χαρίσσα δέμας, 260; Phoci mater ex Aeaco, δία δαίμων, 1003.

Ω.

Ὠγγία, insula ad occidentem vergens, CCIII.
 Ὠγυλία, insula, in vicinitate Cretae sita, CCIII.
 Ὠκεανίνη, Oceanitis, Oceani filia; de Styge, 389, de Clymene, παλλίσφυρος, 507, de Chryseide, 956. Ὠκεανίαι, αἱ, Oceanitides, Oceani ac Tethyos filiae (346),

3000 numero, τανύσφυροι, 364; quarum maximae natu (366) recensentur 349 — 361.

Ὠκεανός, Coeli ac Telluris f., 133; e Tethye pater Fluviorum, 337 seqq., 368, et Nympharum Oceanitidum, 345 seqq., 362; pater Doridis, 242; Electrae, 265, Calliroes, 288, 979; Idyiae, 959; Helenes, XXXV; qualis in margine scuti Herculei representatus fuerit, S. 314 seqq.; trajectus ab Hercule, 292; ab Argonautis in Libyam navigantibus trajectus, LXII; Ὠκεανοῖο βίεθρα, 695; Ὠκεανοῦ βόαι, 841; ἱερὸς βόος Ὠκεανοῖο, O. 566. Epitheta: ἀφρόβροος, 776; βαθυδίνης, 133, O. 171; βαθυβείτης, 265; κλυτός, 215, 274, 288, 294; μέγας, 20; τελέεις ποταμός, 242, 959. Praeterea obvius 282, 383, 789, 816, 908.

Ὠκυπέτη, Harpyiarum altera, 267.

Ὠκυρόη, una Oceanitidum, 360.

Ὠλενίη πέτρα, Olenia rupes, Piro fluvio adjacens, CLVI.

Ὠλενος, ἡ, urbs Achajae, LXXXVIII.

Ὀραι, αἱ, Eunomis, Dice, Irene, Jovis ac Themidos filiae, 901 seqq.; quomodo Pandoram exornaverint, καλλίκομοι, O. 74.

Ὀρίων, ὠνος, Neptuni et Brylles f., ejus historia XLIII et XLXXVIII. O. 609; σθένος (ὕμδριμον) Ὀρίωνος, O. 615, 619.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ

ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ

ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ.

APOLLONII

RHODII

ARGONAUTICA.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ
ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ

BIBLION A.

Ἀρχόμενος σίο, Φοῖβε, παλαιγενέων κλέα φρωτῶν
μνήσομαι, οἳ Πόντοιο κατὰ στόμα καὶ διὰ πέτρας
Κυανέας βασιλῆος ἐφημοσύνη Πελλίαο
χρύσειον μετὰ κῶας εὐζυγον ἤλασαν Ἀργῶ.
5 Τοῖον γὰρ Πελλίης φάτιν ἔκλυεν, ὥς μιν ὀπίσσω
μοῖρα μένει στυγερὴ τοῦδ' ἀνέρος, ὅντιν' ἴδοιτο
δημόθεν οἰοπέδῳ, ὑπ' ἐννεσίῃσι δαμῆναι.
Δηρὸν δ' οὐ μετέπειτ' αὐτὴν κατὰ βάζιν Ἰήσων
χειμερίοιο βέεθρα κίων διὰ ποσσὶν Ἀναύρου
10 ἄλλο μὲν ἐξεσάωσεν ὑπ' ἰλῦος, ἄλλο δ' ἐνερθεν
κάλλιπεν αὐθι πέδιλον ἐνισχόμενον προχοῇσιν.
Ἰκετο δ' ἐς Πελλίην αὐτοσχεδὸν ἀντιβολήσων
εἰλαπίνης, ἣν πατρὶ Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις
ῥέζε θεοῖς, Ἥρης δὲ Πελασγίδος οὐκ ἀλέγιζεν.
15 Αἴψα δὲ τόν γ' ἰσιδὼν ἐπράσσατο καὶ οἱ ἀέθλων
ἐντρε ναυτιλίας πολυκηδέος, ὅρρ' ἐνὶ πόντῳ
ἦ καὶ ἀλλοδαποῖσι μετ' ἀνδράσι νόστον δλέσση.
Νῆα μὲν οὖν οἱ πρόσθεν ἐπικλείουσιν αἰοῖδοι
Ἀργον Ἀθηναίης καμέειν ὑποθημοσύνησιν.
20 Νῦν δ' ἂν ἐγὼ γενεήν τε καὶ οὐνομα μυθησαίμην
ἡρώων δολιγῆς τε πόρους ἀλὸς ὅσσα τ' ἐρεξαν
πλαζόμενοι· Μοῦσαι δ' ὑπορήτορες εἶεν αἰοῖδης.
Πρῶτά νυν Ὀρφέος μνησώμεθα, τόν ῥά ποτ' αὐτὴ
Καλλιόπη Θρηίκι φατίζεται εὐνηθεῖσα
25 Οἰάγρῳ σκοπιῆς Πιμπληίδος ἄγχι τεκέσθαι.
Αὐτὰρ τόν γ' ἐνέπουσιν ἀτειρέας οὔρεσι πέτρας
θέλξει αἰοῖδῶν ἐνοπῇ ποταμῶν τε βέεθρα.
Ψηγοὶ δ' ἀγριάδες, καίνης ἐτι σήματα μολπῆς,
ἀκτῆς Θρηίκης Ζώνης ἐπι τηλεθόωσαι
30 ἐξείης στιχόωσιν ἐπήτριμοι, ἃς δ' γ' ἐπιπρὸ
θελγομένας φόρμιγγι κατήγαγε Πιερίθην.
Ὀρφέα μὲν δὴ τοῖον εὔν ἐπαρωγὸν ἀέθλων
Λίσονίδης Χείρωνος ἐφημοσύνησι πιθήσας
οἶξας, Πιερίῃ Βιστωνίδι κοιρανέοντα.
35 Ἦλυθε δ' Ἀστερίων αὐτοσχεδὸν, ὃν ῥα Κομήτης
γεῖνατο δινήεντος ἐφ' ὕδασιν Ἀπιδανοῖο,
Πειρεσιᾶς ὄρεος Φυλληίου ἀγχόθι ναίων,
ἐνθα μὲν Ἀπιδανός τε μέγας καὶ δῖος Ἐνipeύς
ἄμφω συμφορέονται ἀπόπροθεν εἰς ἐν ἰόντες.
40 Λάρισσαν δ' ἐπὶ τοῖσι λιπὼν Πολύφημος ἔκτανεν
Εἰλατίδης, ὃς πρὶν μὲν ἐρισθενέων Λαπιθίων,

APOLLONII
RHODII
ARGONAUTICORUM

LIBER PRIMUS.

Auspicalus a-te, Phœbe, olim-genitorum laudes virorum
Memorabo, qui Ponti in ostium et per rupes
Cyaneas, regis mandato Peliae,
aureum ad vellus tollendum bene-transtis-instructam ege-
runt Argo.] Tale enim Pelias oraculum acceperat, se olim
satum manere invisum, ejus viri, quem viderit
e-populo uno-calceo-indutum, per consilia ut-interficiatur.
Nec vero diu post, idem secundum oraculum, Jason
hiberni fluenta transiens pedibus Anauri
alterum quidem servavit ex-limo, sed alterum in-imo
reliquit ibi calceum, retentum proluvie.
Venit vero ad Peliam illico interfuturus
epulis-sacris, quas patri Neptuno et aliis
fecit diis, Junonis autem Pelasgicæ non habuit-rationem.
Statim vero Pelias eo (Jasone) conspecto animadvertit, at-
que ei laborem] injunxit navigationis curarum-plenissimæ,
ut in mari] aut etiam alienigenas inter homines reditu priva-
retur.] Navem quidem jam priores canunt poëtæ
Argum Minervæ construxisse consilia.
Nunc vero ego genusque et nomen eloquar
heroum longique itinera maris, et quæ gesserunt
errantes; Musæ autem antistites sint carminis!
Primum igitur Orphel meminimus, quem quidem olim
ipsa] Calliope Thracio traditur connubio-juncta
Cæagro, prope speculam Pimpleidem peperisse.
Sed illum narrant rigida in-montibus saxa
demulsisse carminum cantu amnumque fluenta.
Fagi vero agrestes, illius etiamnum monumenta cantus,
littoris Thracii in Zona frondentes
ordine incedunt densæ, quas ille longo-tractu
delinitas cithara deduxit a-Pieria.
Orphea igitur jam talem suorum adiutorem laborum
Æsonides, Chironis consiliis obsecutus,
adscivit sibi in-Pieria Bistonum regnantem.
Venit vero Asterion sua-sponte, quem quidem Cometes
genuit vorticosi ad aquas Apidani,
Piresias, juxta montem Phylleium, incolens,
ubi quidem Apidanusque magnus et divinus Enipeus
ambo confluant in unum e-longinquo venientes.
Larissa autem, post hos, relicta Polyphemus venit
Elati-filius, qui olim quidem inter robustos Lapithas,

ὅπποτε Κενταύροις Λαπίθαι ἐπεθωρήσσοντο,
 ὁπλότερος πολέμιζε· τότε' αὖ βαρύνεσκέ οἱ ἦδη
 γυῖα, μένεν δ' ἔτι θυμὸς ἀρχίος, ὥς τὸ πάρος περ.
 45 Οὐδὲ μὲν Ἴφικλος Φυλάκῃ ἐνὶ δηρὸν ἔλειπτο
 μήτρως Αἰσονίδαο· κασιγνήτην γὰρ ὅπυιεν
 Αἰσῶν Ἀλκιμέδην Φυλακῆϊδαν· τῆς μιν ἀνώγει
 πηροσύνη καὶ κῆδος ἐνικρινθῆναι δμῶ.
 Οὐδὲ Φεραῖς Ἀδμητος εὐβρῆνεσσιν ἀνάσσω
 50 μίμνεν ὑπὸ σκοπῆν ὄρεος Χαλκωδονίαιο.
 Οὐδ' Ἀλότῃ μίμνον πολυλήϊοι Ἑρμείας
 υἱέες, εὖ δεδαυῖτε δόλους, Ἐρυτος καὶ Ἐχίων
 τοῖσι δ' ἐπὶ τρίτατος γνωτὸς κίε νισσομένοισιν
 Αἰθαλίδης· καὶ τὸν μὲν ἐπ' Ἀμφρυσίῳ ῥοῇσιν
 55 Μυρμιδόνος κούρῃ Φθιδᾶς τέκεν Εὐπολόμειαν·
 τῷ δ' αὖτ' ἐκγεγάτην Μενετηίδος Ἀντιανείρης.
 Ἦλυθε δ' ἀφνειὴν προλιπὼν Γυρτῶνα Κόρωνος
 Καινείδης, ἐσθλὸς μὲν, εὐὸ δ' οὐ πατὴρ ἀμείνων.
 Καινέα γὰρ ζῶον περ ἔτι κλείουσιν αἰοῖδοι
 60 Κενταύροισιν ὀλέσθαι, ὅτε σφέας οἶος ἀπ' ἄλλων
 ἦλασ' ἀριστήων· οἱ δ' ἐμπαλιν ὀρμηθέντες
 οὔτε μιν ἐγκλῖναι προτέρω σθένον, οὔτε δαΐξαι·
 ἀλλ' ἀβρήκτος, ἄκαμptos ἐδύσατο νεῖοθι γαίης,
 θεινόμενος στιβαρῇσι καταΐγδην ἐλάτῃσιν.
 65 Ἦλυθε δ' αὖ Μόψος Τιταρήσιος, ὃν περὶ πάντων
 Λητοῖδης ἐδίδαξε θεοπροπίας οἰωνῶν·
 ἠδὲ καὶ Εὐρυδάμας Κτιμένου παῖς· ἄγχι δὲ λίμνης
 Ξυνιάδος Κτιμένην Δολοπηίδα ναιετάσασκεν.
 Καὶ μὲν Ἀκτωρ υἱὰ Μενότιον ἐξ Ὀπόντος
 70 ὤρσεν, ἀριστήεσσι σὺν ἀνδράσιν ὄφρα νεοίτο.
 Ἐΐπετο δ' Εὐρυτίων τε καὶ ἀλκίῃς Ἐριδῶτης,
 υἱὲς δὲ μὲν Τελέοντος, ὃ δ' Ἴρου Ἀκτορίδαο·
 ἦτοι δὲ μὲν Τελέοντος εὐκλειῆς Ἐριδῶτης,
 Ἴρου δ' Εὐρυτίων. Σὺν καὶ τρίτος ἦεν Οἴλεὺς
 75 ἔξοχος ἡγορήν καὶ ἐπαΐξει μετόπισθεν
 εὖ δεδαῶς δηλοῖσιν, ὅτε κλίνωσι φάλαγγας.
 Αὐτὰρ ἀπ' Εὐβοίης Κάνθος κίε, τὸν βα Κάνθητος
 πέμπεν Ἀθανιάδης λεληγμένον· οὐ μὲν ἐμῆλλεν
 νοστήσειν Κήρινθον ὑπότροπος. Αἴσα γὰρ ἦεν
 80 αὐτὸν ὁμῶς Μόψον τε δαήμονα μαντοσυνάων
 πλαγχθέντας Λιβύης ἐνὶ πείρασι δηωθῆναι·
 ὥς οὐκ ἀνθρώποισι κακὸν μήχιστον ἐπαυρεῖν,
 ὅπποτε κακείνους Λιβύῃ ἐνὶ ταρχύσαντο,
 τόσσον ἐκὰς Κόλχων, ὅσσον τέ περ ἡελίοιο
 85 μεσσηγὺς δύσις τε καὶ ἀντολαὶ εἰσορόωνται.
 Τῷ δ' ἄρ' ἐπὶ Κλύτιός τε καὶ Ἴφριτος ἡγερέθοντο,
 Οἰχαλῆς ἐπίουροι, ἀπηνέος Εὐρύτου υἱέες,
 Εὐρύτου, ὃ πόρε τοῖον Ἐκχρόλος· οὐδ' ἀπόνητο
 δωτίνης· αὐτῷ γὰρ ἐκὼν ἐρίδηνε δοτῆρι. [ἄμω,
 90 τοῖσι δ' ἐπ' Αἰαχίδαι μετεκίαθον· οὐ μὲν ἄμω
 οὐδ' ὁμόθεν. Νόσφιν γὰρ ἀλευάμενοι κατένυσθεν
 Αἰγίνης, ὅτε Φωκὸν ἀδελφεὸν ἐξενάριξαν
 ἀφρῆδι. Γελαμῶν μὲν ἐν Ἀτθίδι νάσσατο νήσω·
 Πηλεὺς δὲ Φθίῃ ἐνὶ δώματα ναῖε λιασθεῖς.

quando cum-Centauris Lapithæ bellum-gesserunt,
 junior militavit; tum vero ingravescabant ei jam
 membra, manebat tamen etiamnum animus bellicosus, sicut
 antea.] Neque Iphiclus Phylacæ diu remansit,
 avunculus Jasonis; sororem enim conjugem-duxerat
 Æson, Alcimedam Phylacensem, cujus ipsum jussit
 affinitas et cura interesse cætui.

Neque Pherarum Admetus ovibus-abundantium rex
 mansit sub specula montis Chalcodonii.

Neque Alopæ manserunt divites-arvis Mercurii
 filii, bene docti dolos, Erytus et Echion.

Hos vero tertius frater sequutus-est proficiscentes
 Æthalides: et hunc quidem ad Amphrysi flumen
 Myrmidonis filia, Phthias pepererat Eupolemia;
 illi autem prognati-erant Meneti-filia, Antianira.

Venit porro, opulenta relicta Gyrtone, Coronus
 Cænei-filius, fortis quidem, sed suo non patre fortior.
 Cæneum enim, vivum quippe adhuc, perhibent poetæ
 per-Centauros periisse, quum eos sejunctus ab aliis
 pepulisset heroibus; illi autem ex-adverso facto-impetu
 nec eum protrudere ulterius potuerunt, neque sauciare;
 sed non-fractus, non-flexus subiit sub terram
 percussus duris impetuose abietibus.

Venit porro Mopsus Titarensis, quem præ omnibus
 Latoides docuerat vaticinia avium;
 atque etiam Eurydamas, Ctimeni filius; qui prope lacum
 Xyniadem Ctimenen Dolopum-urbem incolebat.

Atqui Actor filium Menetium ex Opunte
 propulit, strenuis cum viris ut iret.

Secuti-sunt autem Eurytion et fortis Eribotes,
 filii, alter Teleontis, alter Iri Actoridæ;
 nempe Teleontis quidem celebrer Eribotes,
 Iri vero Eurytion: una etiam tertius venit Oilleus,
 eximius fortitudine, et invadere a-tergo
 bene peritus hostes, quando in-fugam-verterint turmas.

Sed ex Euboea Canthus venit, quem quidem Canethus
 misit Abantiades lubentem: neque tamen erat
 reversurus Corinthium redux: in-fatis enim erat
 ipsum simul Mopsumque peritum vaticiniorum
 errantes Libyæ in finibus perire:
 nam non hominibus malum longe-remotum est, quin inci-
 dant,] quum illos-etiam in Libya sepeliverint
 tam longe a-Colchis, quantum quidem solis
 disjuncti occasus et ortus conspiciuntur.

Post hunc vero Clytius et Iphitus convenerunt,
 Cæchaliæ præsides, Immanis Euryti filii,
 Euryti, cui dedit arcum Longe-jaculans (Apollo); neque
 fructus-est] dono; cum ipso enim sponte-sua certavit datore.

Post hos Æaci-filii profecti-sunt; non tamen una ambo,
 neque ex-eodem-loco: seorsim enim fugientes abierant
 ex-Ægina, cum Phocum fratrem interfecissent
 imprudenter: Telamon quidem in Attica habitavit insula
 (Salamine);] Peleus vero in Phthia domicilium incoluit se-

- 95 Τοῖς δ' ἐπὶ Κακροπίνῃθεν ἀρήϊος ἤλυθε Βούτης,
παῖς ἀγαθοῦ Τελέοντος εὐμμελὲς τε Φάληρος.
Ἄλκων μιν προέηκε πατὴρ ἑός· οὐ μὲν ἔτ' ἄλλους
γῆρας οὐκ ἔχεν βιότοιο τε κηδεμονῆας.
Ἀλλὰ ἔ τηλύγετόν περ ὅμως καὶ μῦνον ἰόντα
100 πέμπεν, ἵνα θρασέεσσι μεταπρέπη ἡρώεσσιν.
Θησεύς δ' ὅς περὶ πάντας Ἐρεχθίδας ἐκέκαστο,
Ταινάρην αἰδέηλος ὑπὸ γῆονα δεσμὸς ἔρυκεν,
Πειρίθῳ ἐσπόμενον κοινὴν ὁδόν. Ἥ τέ κεν ἄμφω
βηίτερον καμάτοιο τέλος πάντεσσιν ἔθεντο.
105 Τίφης δ' Ἀγνιάδης Σιφαιὰ καλλιπε δῆμον
Θεσπιάων, ἐσθλὸς μὲν ὀρινόμενον προδαῖναι
κῦμα ἄλως εὐρείης, ἐσθλὸς δ' ἀνέμοιο θυέλλας
καὶ πλόον ἡέλιον τε καὶ ἀστέρι τεκμήρασθαι.
Αὐτὴ μιν Τριτωνὶς ἀριστήων ἐς δμίλον
110 ὥρσεν Ἀθηναίη, μετὰ δ' ἤλυθεν ἑλδομένοισιν.
[αὐτὴ γὰρ καὶ νῆα θοὴν κάμε· σὺν δέ οἱ Ἄργος
τεύξεν Ἀρεστορίδης κείνης ὑποθημοσύνησιν.
τῷ καὶ πασάντων προφρεστώτη ἐπλετο νηῶν,
δοῦσαι ὑπ' εἰρεσίῃσιν ἐπειρήσαντο θαλάσσης.]
115 Φιλίας δ' αὐτ' ἐπὶ τοῖσιν Ἀραιθυρέθην ἔκτανεν,
ἐνθ' ἀρνεῖος ἐναιε Δωινύσοιο ἔκρητι,
πατὴρ ἑοῦ, πηγῇσιν ἐφέστιος Ἀσωποῖο.
Ἄργῳθεν αὖ Τάλαιος καὶ Ἀρήϊος, οἷε Βιάντος,
ἤλυθον ἰρθιμός τε Λεώδοκος, οὗς τέκε Πηρὼ
120 Νηληϊὰς τῆς δ' ἄμφω δύνῃ ἐμόγησε βαρεῖαν
Αἰολίδης σταθμοῖσιν ἐν Ἰφίκλοιο Μελάμπους.
Οὐδὲ μὲν οὐδὲ βίην κρατερόφρονος Ἡρακλῆος
πυθόμεθ' Αἰσονίδαο λυλαιομένου ἀθερίζαι.
Ἄλλ' ἐπεὶ αἶε βάξιν ἀγειρομένων ἡρώων,
125 νεῖον ἀπ' Ἀρκαδίας Λυρκεῖον Ἄργος ἀμείψας
τὴν ὁδόν, ἥ ζωὸν φέρε κάπριον, ὅς ῥ' ἐνὶ βήσσης
φέρβετο Λαμπεῖης, Ἐρυμάνθιον αἶμα μέγα τίφος·
τὸν μὲν ἐνὶ πρώτῃσι Μυκηναίων ἀγορῇσιν
δεσμοῖς ἰλλόμενον μεγάλων ἀπειτήκατο νώτων·
130 αὐτὸς δ' ἥ ἰότητι, παρέχ νόον Εὐρυσθέος,
ὠρμήθη· σὺν καὶ οἱ Ὑλάς κίεν, ἐσθλὸς ὀπάων,
πρωθήβης, ἱὼν τε φορεὺς φύλακός τε βιοῖο.
Τῷ δ' ἐπὶ δὴ θεῖοιο κίεν Δαναοῖο γενέθλη,
Ναύπλιος· ὅς γάρ ἑην Κλυτονόου Ναυβολίδαο·
135 Ναύβολος αὖ Λέρνου· Λέρνον γε μὲν ἴδμεν ἰόντα
Προΐτου Ναυπλιάδαο· Ποσειδάωνι δὲ κόρη
πρὶν ποτ' Ἀμυμώνῃ Δαναῖς τέκεν εὐνηθεῖσα
Ναύπλιον, ὅς περὶ πάντας ἐκαίνυτο ναυτιλήσιν.
Ἰδμων δ' ὑστάτιος μετεκίαθεν, ὅσσοι ἐναῖον
140 Ἄργος, ἐπεὶ δεδαῶς τὸν ἰὸν μόρον οἰωνόισιν
ἦε, μή οἱ δῆμος εὐκλείης ἀγάσαιοτο.
Οὐ μὲν ὄγ' ἦεν Ἀβαντος ἐτήτυμον, ἀλλὰ μιν αὐτὸς
γαίνατο κυδαλίμοις ἐναρίθμιοι Αἰολίδῃσιν
Λητοίδης· αὐτὸς δὲ θεοπροπίας ἐδίδαξεν,
145 οἰωνούς τ' ἀλέγειν ἢ δ' ἔμπυρσ σήματ' ἰδέσθαι.
Καὶ μὲν Αἰτωλὸς κρατερόν Πολυδεύκεα Λήδῃ
Κάστορά τ' ὠκυπόδων ὥρσεν δεδαημένον ἱππῶν

unctus.] Post hos Cecropia bellicosus venit Butes,
filius fortis Teleontis, et hastam-bene-tractans Phalerus.
Alcon eum misit, pater ipsius : non quiaem amplius alios
senectutis filios habuit vitaeque cursores :
sed illum, sero-genitum licet atque unicum (existentem),
misit, ut inter-audaces emineret heroas.
Theseum vero, qui prae omnibus Erechthidis excelluit,
Taenaria atrum sub terra vinculum detinuit,
cum-Pirithoo profectum communi via : profecto uterque
faciliorem laboris exitum omnibus reddidisset.
Tiphys autem Agniades, Siphacensem reliquit populum
Thespiensium, cum peritus excitatum praevidere
fluctum maris ampli, tum peritus venti procellas
et navigationem ex soleque et sidere divinare.
Ipsa eum Tritonis heroum ad cœtum
compulit Minerva, venit autem desiderantibus eum.
[Ipsa enim navem quoque velocem fabricata-est ; cum ea au-
tem Argus] construxit Arcstoris-filius, illius præceptis :
quare etiam omnium præstantissima existit navium,
quotquot remigatione tentarunt mare.]
Philius porro post illos Arathyrea venit,
ubi opibus-florens habitavit, Baccho volente,
patre suo, fontium accola Asopi.
Argis autem Talaua et Areius, filii Biantis,
venerunt, fortisque Leodocus, quos peperit Pero
Nelei-filia ; cujus causa atumnani sustinuit gravem
Æolides in-stabulis Iphicli Melampus.
Neque sane vim magnanimi Herculis
accepimus Jasoni desideranti defuisse.
Immo postquam audivit rumore de-convenientibus heroi-
bus,] nuper ex Arcadia Lyrceium Argos profectus,
eo itinere, quo vivum portavit aprum, qui quidem in saltibus
pabulabatur Lampiae, ad Erymanthiam vastam paludem ;
eum quidem in primo Mycenæorum foro
vinculis ligatum de-magno deposuit tergo ;
ipse vero suo arbitrio, inscio Eurystheo,
abiit ; cumque eo Hylas ivit, fidus comes,
pubescens, sagittarumque lator custosque arcus.
Post eum jam divini venit Danaï progenies,
Nauplius : ipse enim filius fuit Clytonei Naubolidæ ;
Naubolus vero Lerni ; Lernum quidem certe novimus fuisse
Procti Naupliadæ filium ; sed Neptuno puella
olim aliquando Amymone Danaï-filia pepererat mista
Nauplium, qui omnes vicit avigandi-peritia.
Idmon vero postremus advenit eorum, qui incolebant
Argos, quoniam edoctus de-suo fato auguriis
ivit, ne ipsi populus propter-gloriam amissam indignaretur ;
non quidem ille erat Abantis vere filius, sed eum ipse
genoit nobilibus adnumeratum Æolkis
Apollo ; ipse vero vaticinia eum docuit,
avesque observare, et in-victimis-incensis signa amutare.
Atqui Ætolis fortem Pollucem Leida
Castoremque celeripedum excitavit peritum equorum

Σπάρτηθεν· τοὺς δ' ἥ γε δόμοις ἐνὶ Τυνδαρείοιο
 τηλυγέτους ὠδίνι μιῇ τέκεν· οὐδ' ἀπίθησεν
 150 νισσομένοις· Ζηνὸς γὰρ ἐπάξια μῆδετο λέκτρων.
 Οἱ τ' Ἀφαρητιάδαι Λυγκεὺς καὶ ὑπέρβιος Ἴδας
 Ἀρήνηθεν ἔβαν, μεγάλη περιθαρσείας ἀλκῇ
 ἀμφοτέροι· Λυγκεὺς δὲ καὶ ὀξύτατος ἐκέκαστο
 ὁμμασιν, εἰ ἔτεόν γε πέλει κλέος, ἀνέρα κείνον
 155 ῥηϊδίως καὶ νέρθε κατὰ γρόνον ἀγάζεσθαι.
 Σὺν δὲ Περικλύμενος Νηληϊὸς ὥρτο νέεσθαι,
 πρεσβύτατος παίδων, ὅσσοι Πύλῳ ἐξεγένοντο
 Νηληϊὸς θείοιο· Ποσειδάων δὲ οἱ ἀλκὴν
 ὤκων ἀπειρεσίην, ἥδ' ὅ τι κεν ἀρήσαιο
 160 μπρνάμενος, τὸ πέλεσθαι ἐνὶ ξυνοχῇ πολέμοιο.
 Καὶ μὲν Ἀμφιδάμας Κηφεύς τ' ἴσαν Ἀρκαδίηθεν,
 οἱ Τεγέην καὶ κλῆρον Ἀφειδάντειον ἴναιον,
 οὗτε δύο Ἀλεοῦ· τρίτατός γε μὲν ἔσπετ' ἰοῦσιν
 Ἀγκαῖος, τὸν μὲν ῥα πατὴρ Λυκόοργος ἔπεμπεν,
 165 τῶν ἄμφω γνωτὸς προγενέστερος· Ἀλλ' ὁ μὲν ᾗδῃ
 γηράσκοντ' Ἀλεὼν λίπετ' ἄμ' πόλιν ὄρρα κομίζοι,
 παῖδα δ' ἔδον σφετέροισι κασιγνήτοισιν ὄπασσεν.
 Βῆ δ' ὅ γε Μαίναλιν ἀρκτου δέρος ἀμφίτομόν τε
 δεξιτερῇ πάλλων πέλεικον μέγαν· Ἔντα γάρ οἱ
 170 πατροπάτωρ Ἀλεὸς μυχάτη ἔγκρυψε καλῇ,
 αἱ κέν πως ἔτι καὶ τὸν ἐρητύσειε νέεσθαι.
 Βῆ δὲ καὶ Λυγείης, ὃν δὴ φάτις Ἑλλείοιο
 ἔμμεναι· Ἠλείοισι δ' ὅ γ' ἀνδράσιν ἐμβασιλευεν,
 ὀλβῷ κυδιῶν· μέγα δ' ἔστο Κολχίδα γαίαν
 175 αὐτὸν τ' Αἰήτην ἰδέειν σημάτων ἄλκιον.
 Ἀστέριος δὲ καὶ Ἀμφίων Ὑπερησίου οὐίς
 Πελλήνης ἀφίκοντο Ἀχαιῖδες, ἥν ποτε Πέλλης
 πατροπάτωρ ἐπόλισσεν ἐπ' ὄρρυσιν αἰγιαλοῖο.
 Ταίναρον αὖτ' ἐπὶ τοῖσι λιπὼν Εὐφρημος Ἰκάνεν,
 180 τὸν ῥα Ποσειδάωνι ποδωκῆστατον ἄλλων
 Εὐρώπῃ Τιτυοῖο μεγαθενέος τέκε κόρυη.
 Κείνος ἀνὴρ καὶ πόντου ἐπὶ γλαυκοῖο θέεσκεν
 οἴδεματος, οὐδὲ θεοὺς βάπτειν πόδας, ἀλλ' ὅσον ἄχροις
 ἔχνεσι τεγγόμενος διερῇ πεφόρητο κελύθει.
 185 Καὶ δ' ἄλλω δύο παῖδε Ποσειδάωνος ἴκοντο·
 ἥτοι δὲ μὲν πολλέθρον ἀγαυοῦ Μιλήτοιο
 νοσφισθεὶς Ἐργίνος, ὁ δ' Ἰμβρασίης ἔδος Ἥρης,
 Παρθενίην, Ἀγκαῖος ὑπέρβιος Ἰστορε δ' ἄμφω
 ἤμην ναυτιλίας, ἥδ' ἄρεος εὐχετόωντο.
 190 Οἰνεΐδης δ' ἐπὶ τοῖσιν ἀφορμηθεὶς Καλυδῶνος
 ἀλκῆς Μαιέαγρος ἀνήλυθε Λαοκόων τε,
 Λαοκόων Οἰνῆος ἀδελφεός, οὐ μὲν ἔτι γε
 μητέρος· ἀλλὰ εἰ ὅθισσα γυνὴ τέκε· τὸν μὲν ἄρ' Οἰνεὺς
 ᾗδῃ γηραλέον κοσμήτορα παιδὸς ἱάλλεν·
 195 ὡδ' ἔτι κουρίζων περιθαρσεία δύνεν θυμὸν
 ἥρώων· Τοῦ δ' οὐ τιν' ὑπέρτερον ἄλλον οἶω
 νόσφιν γ' Ἡρακλῆος ἐπελθέμεν, εἰ κ' ἔτι μοῦνον
 αὖθι μένων λυκάβαντα μετετρέφῃ Αἰτωλοῖσιν.
 Καὶ μὲν οἱ μήτρως αὐτὴν ὁδὸν, εὐ μὲν ἄκοντι,
 200 εὐ δὲ καὶ ἐν σταδίῃ δεδαημένος ἀντιφέρεσθαι,

Sparta; quos quidem ipsa in domibus Tyndarei
 carissimos partu uno edidit; neque non-confusa-est
 abeuntibus; Jovis enim digna cogitavit concubitu.

Apharetiadae Lynceus et violentus Idas
 Arena profecti-sunt, magno confusus robori
 uterque; Lynceus vero etiam acutissimis ornatus-erat
 oculis, si vera quidem est fama, virum illum
 facile etiam subter terra vidisse.

Una vero Periclymenus Neleius ad-cinctus-est ad-profici-
 scendum,] maximus-natu filiorum, quotquot Pyli geniti-sunt
 Neleo divino; Neptunus vero ei robur
 dederat immensum, et, quodcumque optasset
 pugnans, ut id fieret in discrimine praelii.

Jam vero Amphidamas et Cephæus profecti-sunt ex-Arca-
 dia,] qui Tegeam et partem-assignatam Aphidanti tenebant,
 filii duo Alei; tertius quidem secutus-est abeunt
 Anceus, quem quidem pater Lycurgus misit
 utriusque illorum frater natu-major: sed ipse jam
 senescentem Aleum remansit in urbe ut-curaret,
 filium vero suum suis fratribus adjunxit:
 incessit vero ille Maenaliæ ursæ pellem gestans ancipi-
 temque] dextra vibrans securim magnam: arma enim ipsi
 avus Aleus in intimo absconderat horreo,
 si forte aliquo-modo adhuc etiam hunc prohiberet proficisci.

Venit vero etiam Augeras, quem quidem fama-est Solis
 fuisse filium; Eleis vero ille viris imperavit,
 opibus glorians; valde vero cupiit Colchicam terram
 ipsumque Æeten videre, regem Colchorum.

Asterius vero et Amphion, Hyperasii filii,
 ex-Pellana venerunt Achaica, quam olim Pelles
 avus-paternus condiderat in crepidinibus littoris.

Tænaro autem post hos profectus Euphemus venit,
 quem quidem Neptuno celerrimum omnium
 Europa Tityi validi peperit filia:
 ille vir et maris super cærulei currebat
 fluctum, nec celeres intingebat pedes, sed tantum summis
 plantis madefactus, aquosa ferebatur via.

Et alii duo filii Neptuni venerunt:
 scilicet alter urbe illustris Miletī
 relictā, Erginus, alter Imbrasiae sede Junonis,
 Parthenia, Anceus violentus: scientes ambo
 et navigationis et belli se esse gloriabantur.

Ænei-filius autem post hos profectus Calydone
 fortis Meleager advenit, Laocoonque,
 Laocoon Ænei frater, non quidem una
 matre satus; sed eum serva (mulier) peperit; quem quidem
 Ceneus,] jam seniore, moderatorem filii misit;
 sic (Meleager) adhuc puer animosum subit cætum
 heroum: hoc vero non quemquam superiore alium puto,
 præter Herculem, accessorum-fuisse, si vel unum amplius
 ibi manens annum versatus-esset inter-Etolos:
 atqui eum avunculus eadem via, bene quidem hasta,
 bene vero etiam in stalaria pugna sciens pugnare,

Θεστιάδης Ἰπικλος ἐρωμάρτησε κινόντι.

Σὺν δὲ Παλαιμόνιος Λέρνου παῖς Ὀλενίοιο,
Λέρνου ἐπὶ κλησιν, γενεὴν γε μὲν Ἡραΐττοιο
τοῦνεκ' ἐπὶ πόδε σιγλός· ἀτὰρ δέμας οὐκ ἐτις ἔτλη,
206 ἤνορέην τ' ὀνόσασθαι, δὲ καὶ μεταρίθμιος ἦεν
πᾶσιν ἀριστήεσσιν Ἰήσωνι κῦδος ἀέξουσιν.

Ἐκ δ' ἄρα Φωκῆων κίεν Ἰριτος Ὀρνυτίδαο
Ναυβόλου ἐκγεγαώς· ξείνος δὲ οἱ ἔσκε πάροιθεν,
ἦμος ἔβη Πυθῶδε θεοπροπίας ἐρεείνων
210 ναυτιλῆς· τόθι γάρ μιν εἰς ὑπέδεκτο δόμοισιν.

Ζήτηρ αὖ Κάλαις τε Βορῆῃσι υἱὲς ἱκόντο,
οὓς ποτ' Ἐρεχθίδος Βορῆη τέκεν Ὀρείθυια
ἐσχατῇ Θρηάκῃ δυσχειμέρου· ἐνθ' ἄρα τήν γε
Θρηάκιος Βορῆης ἀνερειψάτο Κεκροπίηθεν,
216 Ἰλισσοῦ προπάροιθε χοροῖ ἐνὶ δινεύουσιν.

Καί μιν ἄγων ἔκαθεν, Σαρπηδονίην δ' ἠὲ πέτρην
κλείουσιν, ποταμοῖο παρὰ ῥόον Ἐργίνοιο,
λυγαίοις ἰδάμασσε περὶ νεφέεσσι καλύψας.

Τῷ μὲν ἐπ' ἀκροτάτοισι ποδῶν ἑκάτερθεν ἐρεμνάς
220 σείον ἀειρομένω πτέρυγας, μέγα θάμβος ἰδέσθαι,
χρυσείαις φολίδεσσι διαυγέας ἀμφὶ δὲ κότοις
κράτατος ἐξ ὑπάτοιο καὶ αὐχένος ἐνθα καὶ ἐνθα
κυάνεαι δονέοντο μετὰ πνοιῇσιν ἔθειραι.

Οὐδὲ μὲν οὐδ' αὐτοῖο πᾶσι μενέαιεν Ἀκαστος
225 ἱρθίμου Πηλίου δόμοις ἐνὶ πατρὸς εἶος
μιμνάζειν, Ἄργος τε θεῆς ὑπεργλὸς Ἀθήνης
ἀλλ' ἄρα καὶ τῷ μέλλον ἐνικρινθῆναι δμῶν.

Τόσσοι δ' Ἀἰσονίδῃ συμμήστορες ἡγερέθοντο.
Τοὺς μὲν ἀριστῆας Μινύας περιναϊετάντες
230 κίκλησχον μάλα πάντας, ἐπεὶ Μινύας θυγατρῶν
οἱ πλείστοι καὶ ἀριστοὶ ἀφ' αἵματος εὐχετόωντο
ἔμμεναι· ὥς δὲ καὶ αὐτὸν Ἰήσωνα γείνατο μήτηρ
Ἀλκιμέδῃ, Κλυμένης Μινυηίδος ἐκγεγαυῖα.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δμῶεσσιν ἐπαρτέα πάντα τέτυκτο,
235 ὅσσα περ ἐντύνονται ἐπαρτέες ἐνδοθὶ νῆες,
εὐτ' ἂν ἄγῃ χρέος ἄνδρας ὑπεῖρ ἅλα ναυτιλλέσθαι,
δὴ τότε ἴσαν μετὰ νῆα δι' ἄστεας, ἐνθα περ ἄχται
κλείονται Παγασαὶ Μαγνήτιδες ἀμφὶ δὲ λαῶν
πληθὺς ἐπερχομένων ἀμυδὶς θέεν· οἱ δὲ φαινοὶ
240 ἄστέρες ὥς νεφέεσσι μετέπρεπον ὧδε δ' ἕκαστος
ἐννεπεν εἰσορόων σὺν τεύχεσιν Ἀἰσσοντας.

Ζεῦ ἄνα, τίς Πηλίου νόος; πόθι τόσσον δμῶν
ἡρώων γαίης Παναχαιίδος ἐκτοθὶ βάλλει;
αὐτῆμάρ κε δόμους ὀλοῶ πυρὶ δηώσειαν

245 Αἰήτῳ, ὅτε μή σφιν ἐκὼν δέρος ἐγγυαλίξῃ.
Ἀλλ' οὐ φρυγὰ κέλευθα, πόνοσ δ' ἀπρηκτος ἰούσιν.

Περφάσαν ἐνθα καὶ ἐνθα κατὰ πτόλιν· αἰδὲ γυναῖ-
πολλὰ μάλ' ἀθανάτοισιν ἄς αἰθέρα χειρὰς ἀείρον [κε
εὐχόμεναι νόστοιο τέλος θυμηδὲς ὀπάσσαι.

250 Ἀλλῃ δ' εἰς ἑτέρεν ὀλοφύρετο δακρυχέουσα.

Δειλὴ Ἀλκιμέδῃ, καὶ σοὶ κακὸν ὄφρ' ἐμπης
ἤλυθεν, οὐδ' ἐτέλεσας ἐπ' ἀγλαίῃ βίοτοιο.

Αἰσὼν αὖ μέγα δὴ τι δυσάμμορος. Ἦ τέ οἱ ἦεν
βλῆτερον, εἰ τοπάρειθεν ἐνὶ χτερέεσσιν ἐλυσθείς

APOLLONIUS.

Thestiades Iphiclus comitatus est abeuntem.

Una vero Palamoni filius Olenii (*profectus est*),
Lerni nomine, generatione tamen Vulcani :

quapropter fuit pedibus debilis; sed corpus non quisquam
ausus fuerit] fortitudinemque reprehendere, quare etiam ad-
numeratus erat] omnibus principibus, Jasoni gloriam allatu-
rus.] Ex Phocensibus vero venit Iphitus Ornytidae
Nauboli filius; hospes vero ei fuerat antea,
quum iret Delphos oraculum consulturus
de navigatione, tum enim ipsum suis exceperat oedibus.

Zetes porro Calaisque Boreae filii venerunt,
quos quondam Erechthidis Boreae pepererat Orithyia
in extrema parte Thraciae asperae: quo quidem eam
Thracius Boreas abreptam duxerat e Cecropia,
juxta Ilissum in choro se circumagentem :
atque eam abductam procul, Sarpedonium ubi saxum
celebrant, fluvii ad fluentia Ergini,
tenebricosis subegit nubibus coopertam.

Illi quidem in extremis pedibus utrimque atras
quatiebant sublatis alas, admodum mirabile visu!
aureis squamis distinctas: circum vero humeros
vertice ex summo et cervice huc et illuc
caeruleae jactabantur cum vento comae.

Neque vero omnino ipsius filius cupiebat Acastus
fortis Peliae in aribus patris sui
manere, nec Argus deae minister Minervae;
immo etiam hi voluerunt adnumerari certui.

Tot igitur Aesonidae adjutores congregati sunt;
quos quidem heroas Minyas accola
appellavit omnino omnes, quia Minyae filiarum
plurimi et fortissimi ex sanguine gloriabantur
esse; sic vero etiam ipsum Jasona pepererat mater
Alcimedea, ex Clymena, Minyae filia, prognata.

At postquam a servis apparata omnia sunt,
quibus quidem armantur paratae intus naves,
ubi impulerit necessitas viros, super mare ut navigarent,
tum tandem iverunt ad navem per urbem, ubi quidem littora
celebrantur Pagasae Magnesia; undique vero civium
multitudo confluentium simul cucurrit; illi vero, lucidae
sicut stellae inter nubes, eminuerunt; ita vero quisque
dixit, adspiciens cum armis ruentes :

Jupiter rex, quae Peliae mens est? ubinam tantam colorem
heroum terra ex Panachaica (*Graecia*) compellit?
ipso eo die domos exitiosa flamma devastent
Aetiae, quo non ipsis ultro vellus tradiderit!
at non evitabile est iter, labor vero difficilis euntibus.

Sic dixerunt hic et illic per urbem: sed mulieres
multum deos, ad caelum manus sustulerunt,
precantes, reditus finem gratum ut impertirent.
Alia vero ad aliam lamentata est lacrymans :

Infelix Alcimedea, etiam tibi malum, quamvis aere, ta-
men] venit, neque ad finem pervenisti in voluptate vitae:
Aeson vero admodum sane miser est: profecto ei fuisset
satiis, si antea feralibus fasciis involutus

255 νεῖοθι γαίης κείτο, κακῶν ἐπὶ νῆϊς ἀέθλων.
 Ὡς ὄρελεν καὶ Φρίξον, ὅτ' ὤλετο παρθένος Ἑλλή,
 πῦμα μέλιν κριῶν ἄμ' ἐπικλύσαι· ἀλλὰ καὶ αὐδὴν
 ἀνδρομένην προΐηκε κακὸν τέρας, ὥς κεν ἀνίας
 Ἀλκιμέδῃ μετόπισθε καὶ ἄλγεα μυρία θείη.
 260 Αἱ μὲν ἄρ' ὥς ἀγόρευον ἐπὶ προμολῇσι κιόντων.
 Ἦδ' οὖν δὲ δμῶές τε πολεὺς δμῶαί τ' ἀγέροντο·
 μήτηρ δ' ἄμρ' αὐτὸν βεβλημένη. Ὅξυ δ' ἐκάστην
 δύνειν ἄρος· σὺν δὲ σφι πατήρ ὀλοῦν ὑπὸ γῆρα
 ἐντυπᾶς ἐν λεχέεσσιν ἀκαυφάμενος γοάσκειν.
 265 Αὐτὰρ ὁ τῶν μὲν ἔπειτα κατεπρήνυν ἀνίας
 ὑπρύνων, δμῶεσσι δ' ἀρχία τεύχεα· αἰεὶ ρεῖν
 πέτραδ' ἐν· οἱ δὲ σίγα κατηφῆες ἤειροντο.
 Μήτηρ δ' ὥς τ' ἐπ' αὐτῷ· ἐπεχέυατο πῆγαι παῖδι,
 οἷς ἔχετο κλαίουσ' ἀδινώτερον, ἤνυτε κούρη
 270 οἰόθεν ἀσπασίως πολιτὴν τροφὸν ἀμφοπασσοῦσα
 μύρεται, ἥ οὐκ εἰσὶν ἔτ' ἄλλοι κηδεμόνες,
 ἀλλ' ὑπὸ μητρικῇ βίοντον βάρυν ἡγηλάζει,
 καὶ ἐν νύκτι πολέεσσιν ἐνείδεσιν ἐστυγέλιζεν·
 τῇ δὲ τ' ὀδυρομένη δέδεσται κέαρ ἐνδοθεν ἄτη.
 275 οὐδ' ἔχει ἐκφλύζει τόσσον γόνυ, ὅσσον ὄρεχθει·
 ὥς ἀδινὸν κλαίεσκεν ἐὼν παῖδ' ἀγκᾶς ἔχουσα
 Ἀλκιμέδῃ, καὶ τοῖον ἔπος φάτο κηδοσύνῃσιν.
 Αἴθ' ὄφελον κείν' ἦμαρ, ὅτ' ἐξειπόντος ἀκουσά
 δευλὴ ἐγὼ Πελίῳ κακὴν βασιλῆος ἱρετμήν,
 280 αὐτίκα ἀπὸ ψυχῆν μεδέμεν κηδέων τε λαθέσθαι,
 ὅρρ' αὐτὸς με τεῖσιν οἰαῖς ταρχύσας χερσίν,
 τέκνον ἐμόν· τὸ γὰρ οἶον ἦν ἐπὶ λοιπὸν ἐλδῶρ
 ἐκ σέθεν, ἀλλὰ δὲ πάντα πάλαι θρεπτήρια πέσσω.
 Νῦν γε μὲν ἡ τοπάρουθεν Ἀχαϊάδεσσιν ἀγῆτη,
 285 δμῶις ὅπως, κενεοῖσι λελεῖφομαι ἐν μεγάροισιν,
 σείο πόθῳ μινύθουσα δυσάμμορος, ὥς ἐπὶ πολλὴν
 ἀγλαίην καὶ κῦδος ἔχον πάρος, ὥς ἐπὶ μούνηι
 αἰτρήν πρῶτον ἔλυσσα καὶ ὑστατον· ἔσχα γάρ μοι
 Εἰλαίθουα θεὰ πολέος ἐμέγηρε τόκοιο.
 290 Ὡς μοι ἐμῆς ἄτης· τὸ μὲν οὐδ' ὄσον, οὐδ' ἐν ὀνείρῳ
 ὠϊσάμην, εἰ Φρίξος ἐμοὶ κακὸν ἔσσει· ἀλύξας.
 Ὡς ἔφη στενάχουσα κινύρετο· ταὶ δὲ γυναῖκες
 ἀμφοπόλοι γοάσσκον ἐπισταδόν· αὐτὰρ ὁ τήνγαι
 μελιγλοῖς ἐπέεσσιν παρηγορίων προσέειπεν.
 295 Μὴ μοι λευγαλέας ἐνιδάλλω, μήτηρ, ἀνίας
 ὧδε λίην, ἐπεὶ οὐ μὲν ἐρητύσεις κακότητος
 δάκρυσιν, ἀλλ' ἐτι κεν καὶ ἐπ' ἄλγεσιν ἄλγος ἄροιο.
 Πήματα γάρ τ' αἰδέηλα θεοὶ θνητοῖσι νέμουσιν·
 τῷ μοῖραν κατὰ θυμὸν ἀνιάζουσά περ ἔμπτει
 300 τλῆθι φέρειν· θάρσει δὲ συνημοσύνησιν Ἀθήνης
 ἡδὲ θεοπροπίησιν, ἐπεὶ μάλα δεξιὰ Φοῖβος
 ἔχρη, ἅτ' ἀρ' μετέπειτα ἀριστήων ἐπαυγῇ.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖθι μετ' ἀμφοπόλοισιν ἔκχλος
 μέμνε δόμοις, μηδ' ὄρνις ἀεικαλίη πέλε νηΐ·
 305 καί σ' οὐδ' ὀμαρτήσουσιν ἔται δμῶές τε κιόντι.
 Ἦ καὶ ὁ μὲν προτέρως δόμων ἐξώρτο νέεσθαι.
 Οἷος δ' ἐκ νηοῖο θυώδεος εἶσεν Ἀπόλλων
 Δῆλον ἄν' ἡγαθέην ἢ Κλάρον ἢ δ' ἔτι Πυθῶν

sub terra jacuisset, malorum adhuc inscius certaminum.
 O utinam etiam Phrixum, cum periret virgo Helle,
 fluctus ater una cum-ariete obruisset; at etiam vocem
 humanam emisit perniciosum monstrum (aries,) ut curas
 Alcimedæ postea et dolores innumeros crearet.
 Illæ igitur ita locutæ sunt in decessu proficiscentium.
 Jam vero servique multi ancillæque conveniebant;
 mater vero ipsum amplexa est: sed acer quamque
 subiit moror: cum ipsis vero pater luctuosa præ senectute
 totus lectis involutus gemuit.
 At ille (Jason) eorum tum leniit sollicitudines
 cohortans, servos vero bellica arma tollere
 jussit; illi tacite demisso vultu sustulerunt.
 Mater vero, ut primum circumfuderat brachia filio,
 sic adhæsit ei sens vehementius, ut puella
 seorsum amanter canam nutricem amplexa
 luget, cui non sunt amplius alii, qui curam gerant,
 sed sub noverca vitam gravem trahit,
 quæ ipsam nuper crebris conviciis insectata est;
 huic vero lamentanti constringitur animus intus ærumma,
 neque potest effundere tantum luctum, quantum cupit;
 sic vehementer fleuit, suum filium ulnis amplexa,
 Alcimede, et talem sermonem effata est præ-mœrore:
 O utinam illo die, quo eloqui aodiri
 misera ego Peliam regem perniciosum mandatum,
 statim animam efflasset curarumque oblita-esset,
 ut ipse me tuis caris composuisses manibus,
 mi fili; hoc enim solum erat adhuc reliquum, quod optarem
 a te; aliis enim omnibus dudum educationis-præmiis fruor.
 Nunc certe quidem ego illa, antehac Achivis-mulieribus ve-
 neranda,] servæ instar, vacuis relinquer in ædibus,
 tui desiderio tabescens infelix, a quo multum
 decus et gloriam habui antea, cujus solius causa
 zonam primum solvi et ultimum: inprimis enim mihi
 Lucina dea frequentem invidit partum.
 Heu mihi, meæ miseræ! hoc quidem nunquam, ne in som-
 nio quidem] suspicata sum, quod Phrixus mihi exitio foret
 effugiendo.] Sic illa ingemiscens quæstæ est: mulieres vero
 ancillæ lugebant assidue: at ipse (Jason) illam
 blandis verbis consolans allocutus est:
 Noli mihi perniciosam injicere, mater, tristitiam
 ita vehementer, quoniam non quidem defendes a calamitate
 lacrimis, sed potius etiam doloribus dolorem adjeceris.
 Mala enim improvisa dii mortalibus tribuunt;
 ideo sortem animo, quamquam mœsta, tamen
 aude tolerare: confide vero consiliis Minervæ
 et oraculis (nam faustissima Phœbus
 respondit), at deinde procerum auxilio.
 Sed tu quidem nunc ibi cum ancillis quieta
 mane domi, neque avis infausta sis navi:
 illuc vero conitabuntur sodales et ancillæ abruentem.
 Dixit, et ipse quidem alterius ex ædibus proproperavit ire,
 qualis vero ex templo sufflitu pleno incedit Apollo
 Delum per divinam, aut Clarum, aut idem per Pythonem,

ἢ Λυκίην εὐρείαν ἐπὶ Ξάνθοιο ῥοῇσιν,
 310 τοῖος ἀνὰ πληθὺν δῆμον· κίεν· ὥρτο δ' αὖτ' ἔ
 κεκλωμένων ἄμυδις. Τῷ δὲ ξύμβλητο γεραιὴ
 Ἴρις, Ἀρτέμιδος πολιόχου ἀρήτειρα,
 καὶ μιν δεξιτερῆς χειρὸς χύσειν, οὐδέ τι φάσθαι
 ἔμπης ἱεμένη δύνατο προθέοντος θυμῷ.
 315 ἀλλ' ἢ μὲν λίπετ' αὖθι παρακλιδὸν, οἷα γεραιὴ
 ὀπλοτέρων, ὃ δὲ πολλὸν ἀποπλυχθεὶς ἐλιάσθη.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα πόλιν εὐδημήτους λίπε· ἀγυῖας,
 ἀκτὴν δ' ἔκταν Πάγασιν, τῇ μιν ἑταῖροι
 δειδέχοντο· Ἀργεῖη ἄμυδις παρὰ νηὶ μένοντες.
 320 Στῆ δ' ἄρ' ἐπὶ προμολῇ· οἱ δ' ἀντίοι ἡγερέθοντο.
 Ἔς δ' ἐνόησαν Ἀκαστον ὁμῶς Ἀργον τε πόλιν
 νόσφι καταβλώσκοντας, ἐθάμβησαν δ' ἐσιδόντες
 πασσυδίῃ Πελοπείῳ παρὲς νόον ἰοῦς ἰόντες.
 Δέρμα δ' ὃ μὲν τεύροιο ποδηνεὶς ἀμφὲρ ὤμους
 325 Ἀργος Ἀρεστορίδης λάχνη μίλαν· αὐτὰρ ὃ καλὴν
 δίπλακα, τῇν οἱ ὄπασσε κασιγνήτῃ Πελοπίει.
 Ἀλλ' ἔμπης τῷ μὲν τε διεξέριεσθαι ἕκαστα
 ἴσχετο· τοὺς δ' ἀγορήνδ' ἐσυνεδριάσθαι ἀνέειπε.
 Αὐτοῦ δ' ἰλλομένοις ἐπὶ λαῖρσιν ἤδ' ἐπὶ ἰσθμῷ
 330 κεκλιμένοι μάλα πάντες ἐπισχερὴν ἐδριόοντο.
 Τοῖσιν δ' Αἴσσονος υἱὸς Εὐρυνόμων μετέειπεν.
 Ἄλλα μὲν ὅσα τε νηὶ ἐροπλίσσασθαι εἴοικεν,
 πάντα γὰρ εὖ κατὰ κόσμον, ἐπαρτέα κεῖται ἰούσιν.
 Τῷ οὐκ ἂν δηναιὸν ἐχοίμεθα τοῖο ἐκῆτι
 335 ναυτιλίας, ὅτε μῶνον ἐπιπνεύσουσιν αἴῃται.
 Ἀλλὰ, φίλοι, ξυνὸς γὰρ ἐς Ἑλλάδα νόστος ὀπίσσω,
 ξυνὰ δ' ἄμμι πέλονται ἐς Αἰήταο κέλευθοι·
 τοῦνεκα νῦν τὸν ἀρίστον ἀπειρήσαντες ἔλθετε
 ὄρχαμον ἡμεῶν, ὃ κεν τὰ ἕκαστα μέλοιτο,
 340 νεῖκεα συνθεσίας τε μετὰ ξείνοισι βαλέσθαι.
 Ὡς φάτο· πάντην δὲ νόον θρασὺν Ἠρακλῆα
 ἔμενον ἐν μέσσοισι· μὴ δὲ ἔ πάντες αὖτ' ἔ
 σημαίνειν ἐπέτελλον· ὃ δ' αὐτόθεν, ἐνθα περ ἦτο,
 δεξιτερὴν ἀνὰ χεῖρα τεύσσετο φώνησέν τε.
 345 Μὴ τις ἐμοὶ τόδε κῆδος ὀπαζέτω. Οὐ γὰρ ἔγωγε
 πείσομαι, ὥστε καὶ ἄλλον ἀναστήσεσθαι ἐρύξω.
 Αὐτὸς, ὅστις ξυνάγειρε, καὶ ἀρχαῖοι θυμῶν.
 Ἦ ῥα μέγα φρονέων, ἐπὶ δ' ἔνεον, ὥς ἐκέλευεν
 Ἠρακλῆος ἀνὰ δ' αὐτὸς ἀρχίος ὤρνυτο· ἦψων
 350 γυθόσυνος, καὶ τοῖα λιλαιομένοις ἀγόρευεν.
 Εἰ μὲν δὲ μοι κῆδος ἐπιτροπᾶτε μέλεισθαι,
 μηκέτ' ἔπειθ' ὥς καὶ πρὶν, ἐρητύοιτο κέλευθα.
 Νῦν γε μὲν ἤδη Φοῖβον ἀρεσσάμενοι θυέεσσιν
 δαίτ' ἐντυνόμεσθα παραγχεδόν. Ὅρρα δ' ἴωσιν
 355 ὁμῶς ἐμοὶ σταθμῶν σημάντορες, οἵσι μέμνηεν
 δεῦρο βόας ἀγέληθεν εὖ κρίναντας ἐλάσσαι,
 τόρρα κε νῆ' ἐρύσαιμεν ἔσω ἄλδος, ὅπλα τε πάντα
 ἐνθέμενοι πεπάλαντο κατὰ κληῖδας ἐριτμά.
 Τείως δ' αὖ καὶ βωμὸν ἐπάκτιον Ἐμδασίῳ
 360 θέομεν Ἀπολλωνος, ὃ μοι χρεῖων ὑπέδεικτο
 σημαίνειν δεῖξιν τε πόρους ἄλδος, εἰ κε θυγαῖς
 οὐ ἔθεν ἐξέρχομαι ἀεθλεύων βασιλῆϊ.

aut Lyciam amplam, ad Xanthi fluentia :
 talis Jason per multitudinem populi incessit : excitabatur
 vero clamor] hortantium simul. Illi vero occurrit vetula
 Iphias, Dianæ urbium-præsidis sacerdos,
 et ejus dextram manum osculata est, neque aliquid fari,
 quamvis cupiens, potuit, propter ruentem multitudinem :
 sed illa quidem relinquebatur ibi despectendo, utpote anus
 a-junioribus, ipse vero longe vagatus discessit.
 Verum postquam urbis bene-structos reliquit vicos
 et ad-littos venit Pagasæum, ibi cum socii
 exceperunt, Argoam confertim ad navem manentes.
 Stetit igitur in aditu; illi ex-adverso conveniebant.
 Animadverterunt vero Acastum simul Argumque ex-urbe
 procul decurrere, et obstopnerunt, cum-viderent
 omni-impetu eos Pelie contra mentem recta ferri.
 Pelle vero alter quidem ad-pedes-usque-demissa amictus erat
 humeris,] Argus Arestorides, eaque pilis atra; at alter pul
 cra] lena-duplici, quam ei dederat soror Pelopia.
 Sed tamen eos ne-interrogaret singula
 cohibuit-se Jason; illos vero in-concionem sessum-ire jussit.
 Ibi convolutis in velis atque etiam malo
 inclinato ad-unum omnes deinceps consederunt :
 inter quos Æsonis filius prudens locutus est :
 Alia quidem, quibuscumque navem armari convenit,
 (omnia enim justo ordine sunt), parata jacent abituris :
 quare non diu prohibeamur hujus rei causa,
 a-navigatione, quando modo adspiraverint venti.
 At, amici, communis enim in Græciam reditus postea,
 commune nobis est ad Ætæe palatia iter;
 quare nunc optimum, sine-respectu, eligite
 ducem vobis, cui singula curæ-sint,
 ad bellum et pacem cum exteris ineundam.
 Sic fatus est: adspexerunt vero juvenes animosum Hercu
 lem,] sedentem in mediis; una vero cum omnes voca
 imperare jusserunt; sed ille inde, ubi sedit,
 dextram manum protendit, locutusque est :
 Ne quis mihi hunc honorem tribuat; neque enim ego
 obsequar, sicut etiam alium surgere prohibebo.
 Ipse, qui congregavit, etiam præsit cætui !
 Dixit igitur magna cogitans, assenserunt vero, ut jussit
 Hercules : at ipse bellicosus surrexit Jason
 lætambundus, et talia lubentibus concionatus est :
 Si igitur mihi quidem munus committitis hoc administran
 dum,] non-amplius deinde, ut antea, impediuntur itinera.
 Nunc certe quidem jam, Placebo placato victimis,
 epulas apparemus statim : dum vero veniant
 servi mei, stabulorum præsidēs, quibus curæ est
 hoc boves ex-armento bene selectos agere,
 interea navem trahamus in mare, armisque omnibus
 impositis, sortimini per transtra remos :
 interim vero etiam aram littoralem Embasii
 ponamus Apollinis, qui mihi vaticinans promissit
 se-significaturum et ostensurum meatus maris, si quidem sa
 cris] a-se ipso auspiciatus-fuissem, certaturus cum-rege.

Ἦν καὶ εἰς ἔργον πρῶτος τράπευ'· οἱ δ' ἐπ' ἀνέ-
 πειθόμενοι ἀπὸ δ' εἴματ' ἐπ' ἥτριμα νηήσαντο [σαν
 370 λείω ἐπὶ πλαταμῶνι, τὸν οὐκ ἐπέβαλλε θάλασσα
 κύμασι, χειμερὶν δὲ πάλαι ἀποέκλυσεν ἄλμη.
 Νῆα δ' ἐπικρατέως Ἄργου ὑποθημοσύνησιν
 ἔζωσαν πάμπρωτον εὐστρεφεῖ ἐνδοθεν ὅπλῳ
 τεινόμενοι ἐκάτερθεν, ἵν' εὖ ἀραιοίτο γόμοις
 375 δοῦρατα καὶ βολίοιο βίην ἔχοι ἀντιώσαν.
 Σκάπτον δ' αἶψα κατ' εὖρος, ὅσον περιβάλλετο γῶρος,
 ἥ δὲ κατὰ πλώρην εἰσω ἄλως, ὅσατιόν περ
 ἔλκομένη χεῖρισσιν ἐπιδραμέεσθαι ἔμελλεν.
 Αἰεὶ δὲ προτέρῳ γυχαμώτερον ἐξελάχαινον
 380 στεῖρης, ἵν' ὀλῶν ξιστὰς στορέσαντο φάλαγγας·
 τὴν δὲ κατάντη κλίναν ἐπὶ πρώτῃσι φάλαγγιν,
 ὥς κεν ὀλισθαίνουσα δι' αὐτῶν φορέοιτο.
 Ὅψι δ' ἄρ' ἐνθα καὶ ἐνθα μεταστρέψαντες ἐρετμὰ
 πηγυῖον προὔχοντα περὶ σκαλμοῖσιν ἔδῃσαν.
 385 Τῶν δ' ἐναμοιβᾶδ' αὐτοὶ ἐνέσταθεν ἀμφοτέρωθεν,
 στέρνα θ' ὁμοῦ κατ'χείρας ἐπῆλασαν. Ἐν δ' ἄρα Τί-
 βησάδ', ἵν' ὀτρύνει νέους κατὰ κειρὸν ἐρύσσαι· [φως
 κεκλόμενος δ' ἤυσε μάλα μέγα· τοὶ δὲ παρ᾽ ἄσπον
 ὧ κράτει βρίσαντες ἱῆ στυγέλιζαν ἱρωῇ
 390 νειόθεν ἐξ ἔδρης, ἐπὶ δ' ἐρῶσαντο πόδεςσιν
 προπροδιαζόμενοι· ἡ δ' ἔσπετο Πηλιάς Ἄργῳ
 βήμα μάλ'· οἱ δ' ἐκάτερθεν ἐπιάχον αἰσσοντες.
 Αἰ δ' ἄρ' ὑπὸ τρόπιδι στιβαρῇ στενάζοντο φάλαγγες
 τριδόμεναι· περὶ δὲ σπιν αἰδὼν ἡ χήλιε λιγνύς
 395 βριθοσύνη, κατόλισθε δ' ἔσω ἄλως· οἱ δὲ μιν αὖθι
 ἄψ ἀνασειράζοντες ἔχον προτέρωσιν κιοῦσαν.
 Σκαλμοῖς δ' ἀμφὶς ἐρετμὰ κατήρτυον· ἐν δὲ οἱ ἱστὸν
 λαίφρα τ' εὐποίητα καὶ ἀρμαλὴν ἐβάλλοντο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τὰ ἕκαστα περιφραδέως ἀλέγυναν,
 400 κληῖδας μὲν πρῶτα πάλῳ διαιμοιρήσαντο,
 ἀνδρ' ἐντυναμένῳ δοῖω μίαν· ἐκ δ' ἄρα μέσσην
 ἥριον Ἡρακλεῖ καὶ ἡρώων ἄτερ ἄλλων
 Ἄγκαλῳ, Τεγέης δὲ βᾶ πτολίεθρον ἐναίεν.
 Τοῖς μέσσην οἴοισιν ἀπὸ κληῖδα λίποντο
 405 αὐτοῖς, οὐ τι πάλῳ· ἐπὶ δ' ἔτρεπον αἰνήσαντες·
 Τίφυν εὐστεῖρης οἴητα νηὸς ἐρυσθαι.
 Ἐνθεν δ' αὖ λαίγχα ἄλως σχεδὸν ὀχλίζοντες
 νῆον αὐτόθι βωμόν ἐπάκτιον Ἀπόλλωνος,
 Ἀκτίου Ἐμβασίῳ τ' ἐπώνυμον· ὧκα δὲ τοῖ γε
 410 φειτροὺς ἀζαλέης στόρεσαν καθύπερθεν ἐλαίης.
 Τείως δ' αὖτ' ἀγέληθεν ἐπιπροΐηχαν ἄγοντες
 βουκόλοι Αἰσονίδῳ δύο βόε. Τοὺς δ' ἐρύσαντο
 κουρότεροι ἐτάρων βωμοῦ σχεδόν. Οἱ δ' ἄρ' ἔπειτα
 χέρνιβά τ' οὐλοχύτας τε παρέσχεθον. Αὐτὰρ Ἰήσων,
 415 εὐχετο κεκλόμενος πατρώϊον Ἀπόλλωνα.
 Κλυθεὶ ἀνὰ ξ, Παγασὰς τε πόλιν τ' Αἰσωνίδα νείων
 ἡμετέροιο τοκῆος ἐπώνυμον, δὲ μοι ὑπέστης
 Πυθοὶ χρειομένῳ ἀνυσιν καὶ πείραθ' ὁδοῖο
 σημαίνειν, αὐτὸς γὰρ ἐπαίτιος ἐπλεῖ ἀέθλων·
 420 αὐτὸς νῦν ἄγε νῆα σὺν ἀρτεμέεσσιν ἐταίροις [σω
 χεῖσέ τε καὶ παλίνρπον ἐς Ἑλλάδα. Σοὶ δ' ἂν ὁπίσ-

Dixit et ad opus primus se-convertit : illi vero surrexerunt
 obsequentes : vestimenta autem conferta accumularunt
 laevi in saxo, ad-quod non alludebat mare
 fluctibus, hiberna vero olim abluerat aqua-marina.
 Navem vero valide, Argi suaso,
 constrinxerunt primum-omnium bene-torto intus fune,
 extenso utrinque, ut bene compingerentur clavis
 trabes, et undarum vim sustinerent resistantem.
 Foderunt autem statim in latitudinem, quantum occupavit
 locum,] et secundum proram intra mare, quantum quidem
 tracta manibus procursura erat.
 Semper vero quo longius, eo depressius effoderunt
 carina, in sulco vero dolatas straverunt palangas :
 illam vero (navem) declivem inclinarunt in primas palangas,
 ut sensim-labens per eas ferretur.
 Sursum igitur ab utroque latere cum-vertissent remos,
 lorum prominens scalmis alligarunt :
 inter quos alternatim ipsi steterunt ex-utroque-parte
 pectoraque simul et manus adegerunt. Verum Tiphys
 ingressus-erat, ut incitaret juvenes, opportune ut-traherent ;
 cohortans vero clamavit admodum valde ; illi autem celeriter
 suo robore argentes uno protruserunt impetu
 ex ima sede ; nitabanturque pedibus
 cum-vi-protrahentes : sequebatur vero Peliaca Argo
 celerissime ; illi autem utrinque acclamabant propellentes.
 At sub carina gravi gemebant palangae
 attritae ; circa eas vero aler excitabatur sumus
 pondere navis ; delapsa autem (navis) est in mare : sed illi
 eam rursus] retro trahentes prohibuerunt, longius ne-abiret.
 Scalmis tum utrimque remos adaptarunt, nari autem malum
 velaque bene-facta et annonam imposuerunt.
 Sed postquam singula perite curaverunt,
 transtra quidem primum sorte diviserunt,
 viri ut-adornarent bini unum ; sed medium
 elegerunt Herculi, et heroibus praee aliis
 Ancaro, Tegae qui urbem incoluit.
 His medium solis transtrum reliquerunt
 sic, sine sortitione : permiserunt vero consentientes
 Tiphys bene-carinatae gubernacula navis tractanda.
 Deinde lapidibus prope mare devolutis
 extruxerunt ibi aram littoralem Apollinis
 Actii Embasiique dictam : celeriter vero illi
 ramos aridae straverunt super eam olivae.
 Interea vero ex-gruge propulerunt actos
 bubulci Aesonidae duo boves ; quos traxerunt
 juniores sociorum ad aram. Illi deinde
 malluviaque molasque praebuerunt. At Jason
 precatus-est invocans paternum Apollinem :
 Audi, rex, Pagasasque urbemque Aesonidem incolens,
 nostri patris cognominem, qui mihi sollicitus-es
 Delphis sciscitanti, te perfectionem et finem itineris
 edocturum-esse, ipse enim auctor eras laborum :
 ipse jam due navem cum salvis sociis
 et illuc et retro in Graciam ! Tibi vero postea

τόσσων, ὅσοι κεν νοστήσομεν, ἀγλαὰ τεύχεων
 ἰρὰ πάλιν βοῶν ἐπιθήσομεν· ἄλλα δὲ Πυθοί,
 ἄλλα δ' ἐς Ὀρτυγίην ἀπερείσια δῶρα κομίσσω.
 420 Νῦν δ' ἴθι καὶ τήνδ' ἔμιν, Ἐκχόλε, δέξο θυγλὴν,
 ἣν τοι τῆσδ' ἐπιβαθρὰ χάριν προτεθείμεθα νηὸς
 πρωτίστην· λύταιοι δ', ἀναξ, ἐπ' ἀπήμονι μοίρῃ
 πείσματα σὴν διὰ μῆτιν· ἐπιπνεύσει δ' ἀήτης
 μελιχος, ὥς ἐπὶ πόντον ἐλευσόμεθ' εὐδιόωντες.
 425 Ἦ καὶ ἄμ' εὐχολῇ προχύτας βάλε. Τῷ δ' ἐπὶ βου-
 ζυσάσθην, Ἀγκαῖος ὑπέρβιος Ἡρακλῆς τε. [οἶν
 Ἦτοι δ' μὲν ῥοπάλας μέσσον κάρη ἄμφι μετώπῳ
 πληξεν, ὃ δ' ἀθρόος αὐθι πεσὼν ἐνερείσατο γαίῃ·
 Ἀγκαῖος δ' ἐτέροιο κατὰ πλατὺν αὐχένα κόψας
 430 χαλκίῳ πελέκει κρατεροῦς διέκερσε τένοντας·
 ἤριπε δ' ἀμφοτέροισι περιρῥηδὴς κεράεσσιν.
 Τοὺς δ' ἔταροι σφάζαν τε θοῶς δεῖράν τε βοείας,
 κόπτον δαίτρευνόν τε καὶ ἱερὰ μῆρ' ἐτάμοντο,
 καὶ δ' ἄμυδις τὰ γε πάντα καλύψαντες πύκα δημῷ·
 435 καίον ἐπὶ σφίξεσιν· ὃ δ' ἀκρήτους χεῖς λιθεὰς
 Αἰσονίδης, γῆθει δὲ σέλας θεούμενος Ἴδμων
 πάντοσε λαμπόμενον θυέων ἄπο, τοῖό τε λιγνὺν
 πορφυρέαις ἐλίκεσσι ναιέσιμον αἴσσουσαν·
 αἶψα δ' ἀπηλεγέως νόον ἔκφατο Λητοῖδαν.
 440 Ἵμιν μὲν δὴ μοῖρα θεῶν χρεῖώ τε περῆσαι
 ἐνθάδε κῶας ἄγοντας· ἀπειρέσιοι δ' ἐνὶ μέσσω
 κεῖσέ τε δεῦρό τ' ἔσιν ἀνερχομένοισιν ἀέθλοι.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ θανέειν στυγερῇ ὑπὸ δαίμονος αἴσῃ
 τηλόθι που πέπρωται ἐπ' Ἀσίδος ἡπείροιο.
 445 Ὡδὲ κακοῖς δεδαῶς ἔτι καὶ πάρος οἰωνοῖσιν
 πάτμον ἱμὸν πάτρης ἐξήϊον, ὅρρ' ἐπιβαίνῃ
 νηὸς, εὐκλείῃ δὲ δόμοις ἐπιβάντι λίπηται.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· κοῦροι δὲ θεοπροπίης αἰόντες
 νόστῳ μὲν γήθησαν, ἄχος δ' ἔλεν Ἴδμωνος αἴσῃ.
 450 Ἦμος δ' ἥελιος σταθερὸν παραμείβεται ἤμαρ,
 αἰ δὲ νέον σκοπελοῖσιν ὑποσχιόωνται ἄρουραι
 δεικνύνον κλίνοντος ὑπὸ ζόρον ἥελιοιο,
 τῆμος ἄρ' ἤδη πάντες ἐπὶ ψαμάθοισι βαθεῖαν
 φυλλάδα χευάμενοι πολιοῦ πρόπαρ αἰγιαλοῖο
 455 κέκλινθ' ἐξείης· παρὰ δὲ σφίσι μυρὶ ἔκειτο
 εἶδατα καὶ μέθυ λαρόν, ἀρυσσασμένων προχόησιν
 οἶνογόνων μετέπειτα δ' ἀμοιβὰς ἀλλήλοισιν
 μυθεῦνθ', οἷά τε πολλὰ νέοι παρὰ δαιτὶ καὶ οἶνω
 τερπνῶς ἐψιόνονται, ὅτ' ἄπτος ὕβρις ἀπείη.
 460 Ἐνθ' αὖτ' Αἰσονίδης μὲν ἀμήχανος εἰν ἑοῖ αὐτῷ
 πορφύρεσεν ἕκαστα κατηφιόντι εἰσιώως·
 τὸν δ' ἄρ' ὑποφρασθεὶς μεγάλην ὅπῃ νείκεσεν Ἴδας.
 Αἰσονίδη, τίνα τήνδε μετὰ φρεσὶ μῆτιν ἐλίσσεις;
 αὐδὰ ἐνὶ μέσσοισι τὸν νόον. Ἦέ σε δαμνῶ
 465 τάρβος ἐπιπλόμενον, τότ' ἀνάκτιδας ἀνδρας ἀτύζει;
 Ἰστω νῦν δόρυ θαῦρον, ὅτω περιώσιον ἄλλων
 κῦδος ἐνὶ πολέμοισιν αἰέρομαι, οὐδέ μ' ὀφέλλει
 Ζεὺς τόσον, ὅσσάτιόν περ ἱμὸν δόρυ, μὴ νύ τι πῆμα
 λοίγιον ἔσσεσθαι μὴδ' ἀκράαντον ἀέθλον
 470 Ἴδῳ ἑσπομένῳ, καὶ εἰ θεὸς ἀντιώρτο.

tam-multorum, quam-multi reversi-erimus, eximias tauro-
 rum] victimas iterum aræ imponemus; alia vero Delphis,
 alia ad Ortygiam infinita dona feram.

Nunc age, et hoc a nobis, Longe-jaculans, accipe sacrum,
 hujus quod quidem naulum gratia obtulimus navis
 primum: solverim vero, rex, felici fato
 retinacula, tuo consilio: afflet aura
 benigna, qua per mare navigemus, serena-tempestate-usi.

Dixit, et una-cum precibus molas effudit: sed ad boves
 mactandos] accinxerunt-se Ancæus prævalidus et Hercules:
 et hic quidem clava medium caput unius bovis circa frontem
 percussit, qui totus statim lapsus prostratus-est in terram;
 Ancæus vero alterius (bovis) lata cervice percussa
 arnea securi firmos discidit tendines;
 procubuit vero utroque impactus cornu.

Eos vero socii mactarunt celeriter, et detraxerunt pelles;
 dissecuerunt diviseruntque-frustatim et sacra femora rese-
 cuerunt,] et una omnia cuni-cooperuissent densa adipe,
 combusserunt lignis-fissis: ipse vero pura fudit libamina
 Æsonides, latatus-est vero flammam cernens Idmon
 undique splendere e sacrificio ejusque fumum
 purpureis orbibus faustum surgere;
 statim igitur intrepide mentem exposuit Apollinis:

Vobis quidem jam fatum deorum et necessitas est redire
 huc cum vellere: infiniti tamen interea
 et illic et huc revertentibus sunt labores.

Sed mihi mori tristi dei fato
 procul alicubi destinatum-est, in Asiæ continente:
 Sic malis edoctus etiam antea auguriis
 de mea sorte, tamen o-patria exil, ut Ingredere-
 navem, gloria vero domi mihi ingresso relinqueretur.

Sic igitur dixit; juvenes vero, oraculo audito,
 de-reditu quidem lætati-sunt; sed dolor eos occupavit Idmo-
 nis ob-fatum.] Quo tempore vero sol calidum præterit
 diem (meridiem), sed ipsa jam rupibus obumbrantur
 arva,] vespertinas declinante ad tenebras sole,
 tum jam omnes in arena profundo
 foliorum-toro strato canum ad littus
 discubuerunt ex-ordine; ipsis vero plurimi appositi-erant
 cibi et vinum suave, quod hauriebant cenophilis
 pocillatores: deinde mutuo inter-se
 confabulabantur, qualia multa juvenes inter epulas et vinum
 suaviter jocantur, cum perniciose petulantia abfuerit.
 Tum vero Æsonides quidem, nescius-quid-ageret, secum ipso
 sollicitus-cogitabat omnia, mesto homini similis:
 cum igitur, sentiens hoc, magna voce objurgavit Idas:

Jason, quale hoc tuo animo consilium volvis?
 Dic inter medios nos tuam mentem. Tene subigit
 metus irruens, qui imbelles viros perterret?
 Testetur jam hasta penetrans, qua majorem quam alii
 gloriam in præliis reporto (neque enim me juvat
 Jupiter tantum, quantum mea hasta), nullam plane cladem
 exitialem fore, neque imperfectum certamen,
 Ida comitante, si vel deus adversatus-fuerit.

Τοῖόν μ' Ἀρήνηθεν ἀσσητῆρα κομίζεις.
 Ἥ καὶ ἐπισχόμενος πλεῖον δέπας ἀμφοτέρῃσιν
 πίνει χαλίκρητον λαρόν μέθυ· δεύετο δ' οἶνω
 χεῖλεα κυάναί τε γενειάδες· οἱ δ' ὁμᾶδῃσιν
 475 πάντες ὁμῶς, Ἴδμων δὲ καὶ ἀμφιδίην ἀγόρευσεν.
 Δαιμόνιε, φρονέεις ὁλοφύειν καὶ πάρος αὐτῶ.
 Ἥέ τοι εἰς αἶψαν ζωρὸν μέθυ θαρσυχλέον κῆρ
 φιδάνει ἐν στήθεσσι, θεοὺς δ' ἀνέηκεν ἀτίζειν;
 Ἄλλοι μῦθοι ἔασι παρήγοροι, οἷσι περ ἄνθρωπος
 480 θαρσύνει· ἔταρον· σὺ δ' ἀτάσθαλα πάμπαν εἰπας.
 Τοῖα φάτις καὶ τοὺς πρὶν ἐπιφλύειν μακάρεσσιν
 υἱὰς Ἀλωϊάδας, οἷς οὐδ' ὅσον ἰσοφαρίζεις
 ἡγορήην· ἐμπης δὲ θεοῖς ἐδάμνησθαι ὅσσοις
 ἀμφοῖν Λητοῖόδω καὶ ἱρθιμοῖ περ ἐόντες.
 485 Ὡς ἔφατ'· ἐκ δ' ἐγένεσθαι ἄδην Ἀφάρηϊος Ἰδᾶς,
 καὶ μιν ἐπιλλίζων ἡμείβετο κερτομίοισιν.
 Ἄγρει νῦν τόδε σῆσι θεοπροπίησιν ἐνισπε,
 εἰ καὶ ἐμοὶ τοιόνδε θεοὶ τελέουσιν ὁλεθρον,
 οἷον Ἀλωϊάδῃσι πατὴρ τειδὸς ἐγγυάλιξεν·
 490 φράζω δ' ὅπως χεῖρας ἐμὰς σόος ἐξαλείψω,
 χρεῖ᾽ ὁλοπίζων μεταμῶνιον εἴ κεν ἀλώης.
 Χώετ' ἐνιπτάζων· προτέρῳ δέ κε νείκος ἐτύχθη,
 εἰ μὴ δηριόωντας ὁμοκλήσαντες ἑταῖροι
 αὐτὸς τ' Αἰσονίδης κατερχέσθην· ἂν δὲ καὶ Ὀρφεὺς
 495 λαίῃ ἀνασχόμενος κίθαριν πείραζεν ἀοιδῆς.
 Ἥειδεν δ' ὥς γαῖα καὶ οὐρανὸς ἡδὲ θάλασσα,
 τὸ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι μιῇ συναρηρότα μορρῇ,
 ναίκεος ἐξ ὁλοοῖο διέκριθεν ἁμῆς ἕκαστα·
 ἡ δ' ὥς ἐμπιδὸν αἶέν ἐν αἰθέρι τέκμαρ ἔχουσιν
 500 ἄστρον σελήνην τε καὶ ἡελίοιο κέλευθοι·
 οὐρεά θ' ὥς ἀνέτειλε, καὶ ὥς ποταμοὶ κελεύθοντες
 αὐτῇσιν Νύμφῃσι καὶ ἐρπετὰ πάντα γέγοντο.
 Ἥειδεν δὲ ὥς πρῶτον Ὀρίων Εὐρυνόμη τε
 Ὀκεανὶς νιφόντος ἔχον κράτος Οὐλύμποιο,
 505 ὥς τε βίη καὶ χερσὶν ὁ μὲν Κρόνῳ εἵλαθε τιμῆς,
 ἡ δ' Ῥέῃ, ἔπεσον δ' ἐνὶ κύμασιν Ὀκεανοῖο·
 οἱ δὲ τέως μακάρεσσι θεοῖς Τιτῆσιν ἀνασσόν,
 ὄφρα Ζεὺς ἔτι κοῦρος, ἔτι φρεσὶ νήπια εἰδῶς,
 Δικταῖον ναίεσθαι ὑπὸ σπέος· οἱ δὲ μιν οὐπω
 510 Ἰγυγενέες Κύκλωπες ἐκαρτύναντο κεραυνῶ
 βροντῇ τε στεροπῇ τε· τὰ γὰρ Διὶ κῦδος ὀπάζει.
 Ἥ καὶ ὁ μὲν φόρμιγγα σὺν ἀμβροσίῃ στέθεν
 τοῖ δ' ἄμωτον λήξαντος ἔτι προῦφοντο κάρηνα [αὐδῶν].
 πάντες ὁμῶς ὀρθοῖσιν ἐπ' οὐασιν ἡριμέοντες
 515 κληθμῶν· τοίην σπιν ἐνέλλιπε θελκτὴν ἀοιδῆς.
 Οὐδ' ἐπὶ δὴν μετέπειτα κερκασάμενοι δὴ λοιδοῖας,
 ἥ θέμις ἐστὶ, τέως ἐπὶ τε γλώσσησι χέοντο
 αἰθομένας, ὕπνου δὲ διὰ κνέφας ἐμύωντο.
 Αὐτὰρ ὅτ' αἰγλήεσσα φαινοῖς ὄμμασιν Ἥως
 520 Πηλίου αἰπεινὰς ἰδὲν ἄκρας, ἐκ δ' ἀνέμοιο
 εὐδοιοὶ ἐκλύζοντο τινασσομένης ὁλὸς ἄκραι,
 ὁ δὲ τότε ἀνέγρετο Τίφης ἄφαρ ἔ' ὀρόθουνεν ἑταίρους
 βαινέμεναι τ' ἐπὶ νῆα καὶ ἀρτύνεσθαι ἑρετμά.
 Σμερδαλέον δὲ λιμὴν Παγασῆϊος ἡδὲ καὶ αὐτὴ

Talem me ex-Arena adiutorem tecum ducis.

Dixit, et leuens plenum poculum utraque manu
 bibit merum dulce vinum : rigabantur vero vino
 labra nigraque barba : illi (socii) obstrepebant
 omnes una, Idmon vero etiam aperte locutus est :

Miser, cogitasti perniciose et antea tibi ipsi :
 an tibi in exitium vinum meracum audacem animum
 surgere-facit intus, et ad deos compulit spernendos ?
 Alia sunt alloquia, quibus quidem aliquis
 confirmet alterum : tu vero improba omnino locutus-es.
 Talia, fama fert, et olim deblaterasse adversus deos
 filios Aloei, quos ne tantillum quidem aequas
 fortudine : tamen velocibus domiti-sunt sagittis
 ambo Apollinis, quamvis fortes essent.

Sic fatus est : sed risit valde Aphareus Idas
 et ipsi oculis-innuens respondit acerba-oratione :

Age, nunc hoc tuis oraculis indica,
 num mihi etiam tale dii paraturi-sint exitium,
 quale Aloeadis pater tuus creavit :
 vide vero, quomodo manus meas salvus effugias,
 oraculum edens vanum si deprehensus-fueris.

Exarsit iucrepans ; longius vero rixa processisset,
 nisi concertantes graviter-monuissent socii,
 et ipse Aesonides cohibuisset ; at etiam Orpheus
 sinistra tollens citharam tentavit cantum.

Cecinit vero, quomodo terra et caelum atque mare
 olim inter se in-unam commixta formam,
 contentione perniciose discreta-fuerint seorsim singula ;
 et ut firmum semper in aethere signum (locum) obtineant
 astra lunaque et solis viæ ;
 montesque quomodo exorti-sint, et ut fluvii strepentes
 cum-ipsis Nymphis, et reptilia omnia nata-sint :
 Cecinit porro, quomodo primum Ophion et Eurynome,
 Oceani-filia, nivosi habuerint imperium Olympi,
 utque vi manuum (pugna coacti) ille Saturno cessarit hono-
 rem,] haec Rheæ, inciderintque in fluctus Oceani :
 illi vero interea beatis diis Titanibus imperabant,
 dum Jupiter adhuc infans, adhuc mente puerilia sciens
 Dictaro habitabat sub antro ; at eum nondum
 terrigenæ Cyclopes armaverant fulmine,
 tonitruque et fulgure ; haec enim Jovi gloriam praestant.

Dixit, et citharam cum divina cohibuit voce :
 illi vero insatiabiliter, postquam cessavit, adhuc exseruerunt
 capita] omnes simul, arrectis auribus conquiescentes
 in-delinimento : talem iis reliquerat Orpheus oblectationem
 cantus.] Nec diu post, ubi-miscuerant jam libamina,
 ut fas est, tum ea linguis affuderunt (victimarum)
 ardentibus, somnum vero per noctem ceperunt.

Sed ubi splendida fulgentibus oculis Aurora
 Pelii celsa conspexit juga, per ventum autem
 tranquilla alluebantur agitato mari promontoria,
 tum jam expectatus est Tiphys ; statimque jussit socios
 et intrare navem et aptare remos.

Terribiliter vero portus Pagaseus atque ipsa

625 Πηλιάς Ιαχεν Ἀργῶ ἐπισπέρχουσα νέεσθαι.
 Ἐν γάρ οἱ δόρυ θεῖον ἐλήλατο, τό ῥ' ἀνὰ μέσσην
 στεῖραν Ἀθηναίῃ Δωδωνίδος ἤρμωσε φηγοῦ.
 Οἱ δ' ἀνὰ σέλιμα βάντες ἐπισχερῶ ἀλλήλοισιν,
 ὡς ἐδάσαντο πάροιθεν ἐλίσσμεν ᾧ ἐνὶ χώρῳ,
 630 εὐχόσμως σφετέροισι παρ' ἔντεσιν ἐδριόωντο.
 Μέσση δ' Ἀγκαῖος μέγα τε σθένος Ἡρακλῆος
 ἔζανον· ἄγχι δέ οἱ ῥόπαλον θέτο καὶ οἱ ἐνερθεν
 ποσσὶν ὑπεκλάσθη νηὸς τρόπις. Εἰλάτο δ' ἤδη
 πείσματα καὶ μέθυ λείβον ὑπερθ' ἁλός. Αὐτὰρ ἴ-
 635 δακρυόεις γαίης ἀπὸ πατρίδος ὄμματ' ἐνεικεν. [σων
 Οἱ δ', ὥστ' ἤθεοι Φοῖβῳ χορὸν ἢ ἐνὶ Πυθοῖ
 ἢ που ἐν Ὀρτυγίῃ ἢ ἐφ' ὕδασι νηοῖσιν
 στησάμενοι, φόρμιγγος ὕπαι περὶ βωμὸν ὁμαρτῇ
 ἱμμελῶς κραιπνοῖσι πέδον ῥήσσωσι πόδεσσιν·
 640 ὡς οἱ ὑπ' Ὀρφέος κιθάρῃ πέπληγον ἑρετμοῖς
 πόντου λάβρον ὕδωρ, ἐπὶ δὲ ῥόθια κλύζοντο·
 ἀρρῶ δ' ἐνθα καὶ ἐνθα κελαινὴ κήκειεν ἄλμη
 δεινὸν μορμύρουσα ἐρισθενέων μένει ἀνδρῶν.
 Στράπτει δ' ὑπ' ἡελίῳ φλογὶ εἰκαλα νηὸς λούσης
 645 τεύχεα· μακρὰ δ' αἶεν ἐλευκαίνοντο κέλευθοι,
 ἀτραπὸς ὡς γλοιοῖο διειδομένη πεδίοιο.
 Πάντες δ' οὐρανόθεν λεῦσσον θεοὶ ἤματι κείνῳ
 νῆα καὶ ἡμιθέων ἀνδρῶν μένος, εἰ τότε ἄριστοι
 πόντον ἐπιπλώεσκον· ἐπ' ἀκροτάτῃσι δὲ Νύμφαι
 650 Πηλιάδας κορυφῇσιν ἐθάμβεον εἰσορόωσαι
 ἔργον Ἀθηναίης Ἰωνίδος ἡδὲ καὶ αὐτοῦς
 ἥρωας χεῖρεςσιν ἐπικραδάντας ἑρετμά.
 Αὐτὰρ ὁ ἐξ ὕψατος ὄρεος κίεν ἄγχι θαλάσσης
 Χείρων Φιλλυρίδης, πολλῇ δ' ἐπὶ κύματος ἀγῇ
 655 τέγγε πόδας, καὶ πολλὰ βαρεῖη χειρὶ κελεύων
 νόστον ἐπευρήμασεν ἀκηδέα νηοσσομένοισιν·
 σὺν καὶ οἱ παράκοιτις ἐπωλένιον φορέουσα
 Πηλεΐδην Ἀχιλλῆα φίλῳ δειδίσχετο πατρί.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος περιηγέα κάλλιπον ἀκτὴν
 660 φραδομοσύνη μῆτι τε δαΐφρονος Ἀγνιάδαο
 Ἴφρυος, ὅς ῥ' ἐνὶ χερσὶν ἐύξοα τενθέντος
 πεδάλῳ ἀμφέπεισκέ, ὅρρ' ἐμπεδὸν ἐξήθονοι,
 δὴ ῥα τότε μέγαν ἱστὸν ἐνερτήσαντο μεσόδμη,
 δῆσαν δὲ προτόνοισι τανυσσάμενοι ἐκάτερθεν,
 665 καὶ δ' αὐτοῦ λίνυα γέϋαν ἐπ' ἑλακάτῃν ἐρύσαντες.
 Ἐν δὲ λιγὺς πέσεν οὖρος ἐπ' ἱκρίοφιν δὲ κάλως
 ξεστῆσιν περόνῃσι διακριδὸν ἀμφιβαλόντες
 Τισαίην εὐκηλοὶ ὑπὲρ δολιγὴν θέον ἄκρην.
 Τοῖσι δὲ φορμίζων εὐθήμονι μέλπεν αἰοῖδῃ
 670 Οἰάγροιο πάϊς νηοσσόν εὐπατέρειαν
 Ἄρτεμιν, ἣ κείνας σκοπιάς ἁλὸς ἀμφέπεισκεν
 ῥυομένη καὶ γαῖαν Ἰωλκίδα· τοὶ δὲ βαθείης
 ἰχθύες αἰσσοντες ὑπερθ' ἁλός, ἀμμιγα παύροις
 ἀπλετοὶ, ἰγρὰ κελεύθῃ διασκαίροντες ἔποντο.
 675 Ὡς δ' ὅπῳτ' ἀγραύλοιο κατ' ἰχθυα σημαντήρος
 μυρία μῆλ' ἐφέπονται αἶδην κεκορημένα ποίης
 εἰς αὖλιν, ὃ δὲ τ' εἴσι πάρος σύριγγι λιγείῃ
 καλὰ μελιζόμενος νόμιον μέλος ὡς ἄρα τοῖ γε

Peliaca insonuit Argo, festinans abire.
 In ea enim trabe divina impacta erat, quam quidem in media
 carina Minerva e-Dodonaea extruxerat fago.
 Illi vero transstris conscensis ex-ordine alios-post-alium,
 quomodo diviserant antea, ut quisque-remigaret suo loco,
 bono-ordine sua apud arma consederunt.
 In-medio autem Ancæus, magnique roboris Hercules
 sederunt: prope eum clava jacuit, et ejus infra
 pedes inclinabatur navis carina. Trahebantur vero jam
 funes, et vinum libabant super mare. Sed Jason
 lacrimabundus a patria terra oculos deflexit.
 Illi vero, quemadmodum juvenes Phorbo chorum sive Del-
 phis] seu forte in Ortygia, sive ad aquas Ismeni
 instituentes, ad citharam circa aram simul
 apte velocibus solum ferunt pedibus;
 sic illi ad Orphei citharam pulsarunt remis
 maris vehementem aquam, fluctusque crescebant;
 aruma hic et illic atrum surgebat mare
 horrendum murmurans validorum robore virorum.
 Coruscabant vero ad solem, flammæ instar, navis incedentis
 armamenta; longæ continuo albescebant viæ (navis)
 ut semita per viridem conspicua campum.
 Omnes vero cœlitus adspexerunt dii illo die
 navem et semideorum virorum robur, qui tam fortissimi
 per mare vehabantur; in summis vero Nymphæ
 Peliades jugis stupuerunt intuentes
 opus Minervæ Ionidis, atque etiam ipsos
 heroas manibus impellentes remos.
 At ipse ex summo monte degressus est prope mare
 Chiron Philyrides, et in cana fluctus fractione (fluctibus)
 intinxit pedes, et multa gravi manu hortatus
 reditum apprecatus est curarum-expertem abeuntibus:
 cum eo etiam conjux ulnis gestans
 Pelei-filium Achillem caro protendit patri.
 Illi vero cum portus circumstium reliquissent litus
 prudentia et consilio intelligentis Agniadæ
 Tiphys, qui quidem manibus bene-politum scita
 clavum tenebat, ut firmiter regeret,
 tam tandem ingentem malum constituerunt in-trabe-trans-
 versa (mali receptaculo), et alligarunt funibus extensis
 utrimque, tam vela expanderunt in summam-mali-partem
 tracta. Irruit vero stridulus ventus: in tabulatis vero ru-
 dentes] politis sibilis diversis-locis cum-affixissent,
 Tisæum quieti longum prætervecti sunt pronuntiorum.
 His vero cithara-canens bene-composito celebravit carmine
 Oëgri filius naves-servantem, claro-genitam-patre,
 Dianam, quæ illas speculas maris tuebatur,
 servans etiam terram Iolcam; ipsi vero profundum
 pisces exsultantes super mare, permixti parvis
 magni, per humidias vias salientes sequebantur.
 Quemadmodum vero, quando rustici vestigia ductis
 innumera pecudes sequuntur, admodum satiatæ herba,
 in ovile, ille quidem præit, fistula arguta
 suaviter modulans pastorale carmen; sic igitur isti

ὠμάρτευν· τὴν δ' αἰὲν ἐπασσύτερος φέρειν οὖρος.
 580 Αὐτίκα δ' ἤερ' ἡ πολυλήϊος αἶα Πελασγῶν
 ὄυετο, Πηλιάδας δὲ παρεθήμειβον ἐρίπνας
 αἰὲν ἐπιπροθέοντες· ἔδυε δὲ Σηπιάς ἄκρη,
 φαίνεται δ' εἰναλίη Σκίαθος, φαίνοντο δ' ἄπωθεν
 Πειρεσιαὶ Μάγνησά θ', ὑπεύδιος ἡπίροιο
 585 ἄκτῃ, καὶ τύμβος Δολοπῆϊός· ἐνθ' ἔρξ' τοίγε
 ἐσπέριαι ἀνέμοιο παλιμπνοίῃσιν ἐκέλσαν,
 καὶ μιν κυδαίνοντες ὑπὸ κνέφας ἐντομα μῆλων
 κείων ὀρινομένης ἁλὸς οἴδματι· διπλόα δ' ἄκταις
 ἡματ' ἐλινύεσκον· ἀτὰρ τριτάτῳ προέηκαν
 590 νῆα ταυυσάμενοι περιώσιον ὑψόθι λαΐρος.
 Τὴν δ' ἄκτῃν Ἀφέτας Ἀργαῦς ἐτι κιχλήσκουσιν.
 Ἐνθεν δὲ προτέρωσε παρεξέθεον Μελίβοϊαν,
 [ἄκτῃν τ' αἰγιαλὸν τε δυσήνεμον εἰσορόωντες.]
 ἡῶθεν δ' Ὀμόλῃν αὐτοσχεδὸν εἰσορόωντες
 595 πόντιον κεκλιμένην παρεμέτρεον· οὐδ' ἐτι δὴρὸν
 μέλλον ὑπὲκ ποταμοῖο βαλεῖν Ἀμύροιο βέεθρα.
 Κεῖθεν δ' Εὐρυμενάς τε πολυκλύστους τε φάραγγας
 Ὀσσης Οὐλύμποιο τ' ἐσέδρακον· αὐτὰρ ἔπειτα
 χλίτεια Παλλήναια Καναστράϊν ὑπὲρ ἄκρην
 600 ἤνυσαν ἐννύχιον πνοιῆς ἀνέμοιο θέοντες.
 Ἦρι δὲ νισσομένοισιν Ἄλβω ἀνέτελλε κολώνη
 Θρηϊκίη, ἣ τόσσον ἀπόπροθι Ἀῆμον ἐοῦσαν,
 ὕσσον ἐς ἐνδιὸν κεν εὐστολος ὀλκὰς ἀνύσσαι,
 ἀκροτάτῃ κορυφῇ σκιάει, καὶ ἐσάχρῃ Μυρίνης.
 605 Τοῖσιν δ' αὐτῆμαρ μὲν αἶεν καὶ ἐπὶ κνέφας οὖρος
 πάγχυ μάλ' ἄκρας, τετάνυστο δὲ λαίρεα νῆος.
 Αὐτὰρ ἄμ' ἡελίοιο βολαῖς ἀνέμοιο λιπόντος
 εἰρεσίῃ κραναὴν Σιντηίδα Ἀῆμον ἵκοντο.
 Ἐνθ' ἄμυδις πᾶς δῆμος ὑπερβασίῃσι γυναικῶν
 610 νηλεὲς δέδμητο παροιχομένῳ λυκάβαντι.
 Δὴ γὰρ κουριδίας μὲν ἀπηνήναντο γυναῖκας
 ἀνέρες ἐχθύραντες, ἔχον δ' ἐπὶ ληϊάδεσσιν
 τρηχὺν ἔρον, ὃς αὐτοὶ ἀγίνεον ἀντιπέρηθεν
 Θρηϊκίην δρῶντες· ἐπεὶ χόλος αἰνὸς ὕπαζεν
 615 Κύπριδος, οὐνεκά μιν γεράων ἐπὶ δὴρὸν ἄτισσαν.
 Ὡ μέλει ζήλοιο τ' ἐπισμυγερώς ἀκόρητοι.
 Οὐκ οἶον σὺν τῇσιν εἶδος ἐβραίσαν ἀκοίτας
 ἀμφ' εὐνῇ, πᾶν δ' ἄρσεν ὁμοῦ γένος, ὥς κεν ὀπίσσω
 μὴ τινα λευγαλίστη φόνου τίσειαν ἀμοιβήν.
 620 Οἷον δ' ἐκ πασέων γεραραῦ περιμείσατο πατρός
 Ὑψιπύλεια Θύαντος, ὃ δὴ κατὰ δῆμον ἀνασσειν
 λάρνακι δ' ἐν κοίλῃ μιν ὑπερθ' ἁλὸς ἦκε φέρεσθαι,
 αἶ κε φύγῃ· καὶ τὸν μὲν ἐς Οἰνόλην ἐρύσαντο
 πρόσθεν ἀτὰρ Σικινὸν γε μεθύστερον αὐδῆθυσαν
 625 νῆσον ἐπακτῆρες, Σικίνου ἀπο, τὸν βα Θόαντι
 Νηϊὰς Οἰνόλῃ Νύμφῃ τέκεν εὐνηθείσα.
 Ταῖσι δὲ βουκόλῃαι τε βοῶν χάλκειά τε δύνειν
 τεύχεα πυροφόρους τε διατμήξασθαι ἀρούρας
 βῆτερον πάσῃσιν Ἀθηναίης πέλεν ἔργων,
 630 οἷς αἰεὶ τοπάρειθεν ὁμίλειον. Ἀλλὰ γὰρ ἔμπης
 ἦ θαμὰ δὴ πάπταινον ἐπὶ πλατὺν ὁμῶσι πόντον
 δεῖματι λευγαλέῳ, ὅποτε Θρηϊκὲς ἴασι.

sequebantur, navem vero semper vehementior agitabat ventus.] Statim igitur nigrum segetibus-abundans solum Pelasgorum (*Thessalia*) absconditum est; Peliacas transierunt *Argonautæ* rupes] continuo procurrentes; subsidebat autem Sepias promontorium,] exstabat maritima Sciathus, apparebant procul] Piresiæ et Magnesa, tranquillum continentis littus, et bustum Dolopis; quo illi quidem vespertini venti contrario-flatu appulerunt, eumque (*Dolopem*) honorantes, sub crepusculum inferias pendum] cremarunt, concitato maris fluctu; binosque in-littore] dies commorati sunt, sed tertio emisertunt navem, expanso decumano superne velo. Littus autem hoc Aphetas (*emittentes*) Argus etiamnum appellant.] Inde vero longius prætervecti sunt Melibœam, [oram littusque ventis-vexatam intuentes:] mane vero Homolam cominus conspicientes mari incumbentem præternavigarunt; neque diu amplius cunctati sunt fluvii trajicere Amyri fluentia: inde autem Eurymenas et multam-inundatas valles Ossæ Olympique conspexerunt; at deinde devexa Pallenæa Canastrum super promontorium transierunt nocturni, flatibus venti currentes: mane vero proVectis Albo emicuit mons Thracius, qui Lemnum tantum procul distantem, quantum ad-meridiem usque bene-exstructa navis conficiat spatium,] summo jugo obumbrat, et usque-ad Myrinen: illis vero eo-die quidem afflavit etiam ad noctem ventus admodum vehemens, expandebantur vero vela navis: sed cum solis *primis* radiis vento cessante, remigando in-asperam Sinteidem Lemnum venerunt.

Ibi omnino omnis populus scelere mulierum crudeliter trocidatus erat præterito anno: iam enim legitimas repudiaverant uxores viri exosi, fovebant vero in captivas flagrantem amorem, quas ipsi abduxerant oppositam Thraciam vastantes; etenim ira gravis persequabatur Veneris, quoniam eam muneribus diu non-honoraverant. O miserae, et odio tristem-in-modum non-satiatae! Non solum cum illis (*captivis puellis*) suos occiderunt maritos in lectis, sed omnem masculum simul sexum, ut in-posterum nullam immitis cædis luerent penam. Sola vero ex omnibus seni pepercit patri Hypsipylea Thoanti, qui quidem populo imperabat: arca in cava eum in mari posuit avehendum, si forte evaderet: atque illum in Cenoam salvum-transtulerunt antea, sed Sicinum postea appellatam insulam, piscatores, a Sicino, quem quidem Thoanti Naias Cenoë nymphe peperit concubitu-juncta. Illia vero (*mulieribus Lemniis*) armenta boum pascere et reaque induere] arma, et fertilia findere arva facilius omnibus Minervæ erat operibus, quæ semper antea tractaverant. At tamen sane sarpissime prospexerunt in latum oculis æquor præ-metu tristi, quando Thraces venturi-essent:

Τῷ καὶ δὲ ἐγγύθι νήσου ἐρεσσομένην ἰδὼν Ἀργῶν,
αὐτίκα πασσοῖν πυλέων ἐκτοσθε Μυρίνης
635 δῆϊα τεύχεα δῦσαι ἐς αἰγιαλὸν προχέοντο,
Θυιάσιν ὠμοδόροις ἱκελαί· φάν γάρ που ἱκάνειν
Θρῆϊκας· ἡ δ' ἅμα τῇσι Θοαντιάς Ὑψιπύλεια
δῦν' ἐνὶ τεύχεσι πατρός. Ἀμνηχανή δ' ἐχέοντο
ἄρθογγοι· τοῖόν σπιν ἐπὶ δέος ῥωρεῖτο.

640 Τέλειος δ' αὐτ' ἐκ νηὸς ἀριστῆες προέηκαν
Αἰθαλίδην, κήρυκα θοὸν, τῷπέρ τε μέλεισθαι
ἀγγελίας καὶ σκηπτρον ἐπέτρεπον Ἑρμείω,
σρωϊτέροιο τοκῆος, ὃ οἱ μνηστὴρ πόρε πάντων
ἄρθιτον· οὐδ' ἔτι νῦν περ ἐποικομένην Ἀχέροντος
645 δίνας ἀπροφάτους ψυχὴν ἐπιδέδρομε λήθη.

Ἄλλ' ἢ γ' ἐμπεδὸν αἰὲν ἀμειβομένη μεμόρηται,
ἄλλοι' ὑποχθονίοις ἐναριθμῖος, ἄλλοι' ἐς αὐγὰς
ἡλίου ζωοῖσι μετ' ἀνδράσιν. Ἀλλὰ τί μύθους
Αἰθαλίδεω χρεῖώ με διηνεκέως ἀγορεύειν;

650 ὅς ῥα τόθ' Ὑψιπύλην μειλίζατο δέχθαι ἰόντας
ῥήματος ἀνομένοιο διὰ κνέρας· οὐδὲ μὲν ἦοι
πείσματα νηὸς ἔλυσαν ἐπὶ πνοῇ Βορέας.

Λημνιάδες δὲ γυναῖκες ἀνὰ πόλιν Ἴζον ἰοῦσαι
εἰς ἀγορὴν· αὐτὴ γὰρ ἐπέφραδεν Ὑψιπύλεια·
655 καὶ ῥ' ὅτε δὴ μάλα πᾶσαι ἐμιλαδὸν ἠγερέθοντο,
αὐτίκα ἄρ' ἡγ' ἐνὶ τῇσιν ἐποτρύνουσ' ἀγόρευεν.

ὦ φίλαι, εἰ δ' ἄγε δὴ μενοεικέα δῶρα πόρουμεν
ἀνδράσιν, οἷά τ' εἴκοιν ἄγειν ἐπὶ νηὸς ἔχοντας,
ῥῆα καὶ μέθυ λαρόν, ἐν' ἐμπεδὸν ἐκτοθι πύργων
660 μέμνοιν, μηδ' ἅμμε κατὰ χρεῖώ μεθέποντες
ἀτρεκέως γνῶσι, κακὴ δ' ἐπὶ πολλὸν ἱκνῆται
βᾶσις ἐπεὶ μέγα ἔργον ἐρέζαμεν, οὐδέ τι πάμπαν
θυμηδὲς κεν τοῖσι τόγ' ἔσσεται, εἰ καὶ δαείην.

Ἡμετέρη μὲν νῦν τοίη παρενήνοθε μῆτις·
665 ὑμέων δ' εἴ τις ἄρειον ἔπος μετίσεται ἄλλη,
ἐγρέσθω· τοῦ γάρ τε καὶ εἵνεκα δεῦρο κάλεσσα.

Ὡς ἄρ' ἔφη καὶ θῶκον ἐρίζανε πατρός ἐοῖο
λαῖνον· αὐτὰρ ἔπειτα φίλῃ τροφῇ ὤρτο Πολυξώ,
γῆρα δὴ ρικνοῖσιν ἐπισχάζουσα πόδεσσιν,
670 βάκτρῳ ἐρειδομένη, πέρι δὲ μενείν' ἀγορεύουσα.

Τῇ καὶ παρθενικαὶ πύργους σχεδὸν ἐδριόωντο
ἀδμήτες λευκῇσιν ἐπιχνοάουσαι ἐθείραις.
Στῇ δ' ἄρ' ἐνὶ μέσση ἀγορῇ, ἀνὰ δ' ἔσχεθε δειρὴν
ῥῆα μόλις κυροῖο μεταφρένου ὤδε τ' ἔειπεν.

675 Δῶρα μὲν, ὥς αὐτῇ περ ἐρανθάνει Ὑψιπυλείη,
πέμπωμεν ξείνοισιν, ἐπεὶ καὶ ἄρειον ὁπάσσαι.

Ἵμμι γε μὴν τίς μῆτις ἐπαυρέσθαι βίότοιο,
αἰ κεν ἐπιβρίση Θρῆϊξ στρατός ἢ τις ἄλλος
δυσμενέων; ἄτε πολλὰ μετ' ἀνθρώποισι πέλονται,
680 ὥς καὶ νῦν ὅδ' ἐμῖλος ἀνωίστως ἀφικάνει.

Εἰ δὲ τὸ μὲν μακάρων τις ἀποτρέποι, ἄλλα δ' ὁπίσσω
μυρία δηϊότητος ὑπέρτερα πῆματα μέμνει.

Εὔτ' ἂν δὴ γεραραὶ μὲν ἀπορθινύθωσι γυναῖκες,
κουρότεροι δ' ἄγονοι στυγερὸν ποτὶ γῆρας ἱκνῶνται,

685 πῶς τῆμος βώσεσθε δυσάμιμοι; ἢ βαθείαις
αὐτόματοι βόες ὑμῖν ἐνιζευθέντες ἀρούραϊς

quare etiam, cum prope insulam remis-agitatam viderent
Argo,] statim omnes-uno-impetu e portis Myrinae
bellicis armis indutæ ad littus effundebantur,
Thyadum carnes-crudas-vorantium instar; putabant enim
forte venire} Thracas; at cum illis Thoantias Hypsipylea
induerat arma patris. Sed consilii-inopia effusæ sunt
mutæ, tantus lis metus impendebat.

Interea vero ex navi heroes miserant
Æthalidem, præconem celerem, cui quidem administrandas
legationes, et baculum commiserant Mercurii,
ipsius patris, qui ipsi memoriam dederat omnium
inextinctam, necdum nunc, postquam-adiit Acherontis
vorticem implacabilem, animam ejus occupavit oblivio.
Sed firmiter semper, ut-alternatim-versetur, fato-decretum
-est,] nunc inferis adnumerata, nunc ad jubar
solis viventes inter homines. Sed quid fabulas
de-Æthalide oportet me perpetua-serie enarrare?
qui quidem tum Hypsipylæ blandis-verbis-persuasit, ut-ex-
ciperet appulsos] die confecto, per noctem; at ne mane qui-
dem] retinacula navis solverunt flante Aquilone.

Lemniæ vero mulieres per urbem consessoræ ierunt
in concionem; ipsa enim jusserat Hypsipylea:
et cum jam omnino omnes catervatim congregatæ essent,
statim illa inter eas exhortans dixit:

Amicæ, agite, grata dona præbeamus
viris, qualia convenit auferre in navem secum,
viatica et vinum dulce, ut semper extra mœnia
maneant, neque apud-nos ex necessitate deversati
vere res nostras cognoscant, malaque longe divulgetur
fama: quandoquidem magnum facinus commisimus, neque
omnino] gratum his illud erit, si cognoverint.
Nostrum quidem jam tale exstitit consilium:
vestrum vero si qua melius quid suadere-possit alia,
surgat: hanc enim ob causam huc vocavi.

Sic igitur fata-est, atque in solio consedit patris sui
lapideo; at postea cara ejus nutrix surrexit Polyxo,
præ-senectute jam imbecillis titubans pedibus,
baculo innixa, admodum vero cupiit concionari.
Huic etiam virgines quatuor prope assidebant
intactæ, albis obtectæ capillis.

Stetit igitur in media concione, sustinuit autem cervicem
vix aliquantum in-gibboso interscapilio, sicque locuta-est:

Dona quidem, ut ipsi placet Hypsipyle,
mittamus hospitibus, quoniam conducit mittere.
Vobis tamen quænam est ratio fruendæ vitæ,
si forte ingruerit Thracius exercitus, aut alius quis
hostium? qualia multa inter homines eveniunt,
ut etiam nunc hæc cohors improviso advenit.
Si vero hoc quidem deorum quis averterit, alia postea
innumera, hostili-impetu graviora, mala manent.
Quando jam vetulæ perierint mulieres,
juniores vero, sine-prole, invisam senectutem attigeritis;
quomodo tum vivetis, miserrimæ? num in-profundis
ipsæ-sponte-sua boves vobis conjugatæ arvis

γειοτόμον νειοῖο διειρύσσουσιν ἄροτρον,
καὶ πρόκα τελλομένου ἔτεος στάχυν ἀμήσονται;
Ἥ μὲν ἐγὼν, εἰ καὶ με τανῦν ἔτι περρίκασι
690 Κῆρες, ἐπερχόμενόν που δίομαι εἰς ἔτος ἤδη
γαῖαν ἐρέσσεσθαι, κτερέων ἀπὸ μοῖραν ἰλοῦσαν,
αὕτως ἢ θέμις ἔστι, πάρος κακότητα πελάσσαι.
Ὅπλουτέρησι δὲ πᾶγχυ τάδε φράζεσθαι ἀνωγχ.
Νῦν γὰρ δὴ παρὰ ποσσὶν ἐπήβολος ἔστ' ἀλαωρῇ,
700 εἰ κεν ἐπιτρέψῃτε δόμους καὶ ληΐδα πᾶσαν
ὑμετέρην ξείνοισι καὶ ἀγλαὸν ἄστυ μίλεισθαι.
Ὡς ἔφατ'· ἐν δ' ἀγορῇ πλητοθρόου. Εὐαδε γάρ σφιν
μῦθος. Ἀτὰρ μετὰ τήν γε παρασχεδὼν αὖτις ἀνώρτο
Ἵψιπύλῃ, καὶ τοῖον ὑποβλήδην ἔπος ηὔδα.
710 Εἰ μὲν δὴ πάσῃσιν ἐφ' ἀνδάνει ἥδε μενοιῆ,
ἥδη κεν μετὰ νῆα καὶ ἄγγελον ὀτρύνειμι.
Ἥ ῥα καὶ Ἴφινόῃν μετεπώνειεν ἄσπον ἐοῦσαν.
Ὅρσο μοι, Ἴφινόη, τοῦδ' ἀνέρος ἀντιώσα,
ἡμέτερόνδε μολεῖν, ὅστις στόλου ἡγεμονεύει,
720 ὅρρα τί οἱ δῆμοιο ἔπος θυμῆρες ἐνίσπῃ·
καὶ δ' αὐτοὺς γαίης τε καὶ ἄστας, αἳ κ' ἐθέλωσι,
κέλευο θαρσαλέως ἐπιβαινέμεν εὐμενέοντας.
Ἥ καὶ Ἰλυσ' ἀγορήν· μετὰ δ' εἰς ἐὼν ὥρτο νέεσθαι·
ὥς δὲ καὶ Ἴφινόη Μινύας ἔκευ· οἳ δ' ἐρέεινον
730 χρεῖος δ' τι φρονέουσα μετῆλυθεν. Ὡκα δὲ τοὺς γε
πασσὺδ' ἡ μῦθοισι προσέννεπεν ἐξερέοντας.
Κούρῃ τοί μ' ἐρέεικε Θοαντιάς ἐνθάδ' ἰοῦσαν
Ἵψιπύλῃ καλέειν νηὸς πρόμον, ὅστις ὄρωρεν,
ὅρρα τί οἱ δῆμοιο ἔπος θυμῆρες ἐνίσπῃ·
740 καὶ δ' αὐτοὺς γαίης τε καὶ ἄστας, αἳ κ' ἐθέλητε,
κέλευται αὐτίκα νῦν ἐπιβαινέμεν εὐμενέοντας.
Ὡς ἄρ' ἔφη πάντεσσι δ' ἐναΐσιμος ἦνδ' ἀνε μῦθος.
Ἵψιπύλῃ δ' εἰσάντο καταρθιμένοιο Θόαντος
τηλυγέτην γεγαυῖαν ἀνασσέμεν· ὥκα δὲ τὸν γε
750 πέμπον ἱμεν, καὶ δ' αὐτοὶ ἐπεντύνοντο νέεσθαι.
Αὐτὰρ ὅγ' ἄμφ' ὥμοισι θεᾶς Τριτωνίδος ἔργον,
δίπλακα πρόφυρην, περονήσατο, τήν οἱ ὄπασσαν
Παλλὰς, ὅτε πρῶτον ὀρυόχους ἐπεβάλλετο νηὸς
Ἀργεῦς, καὶ κανόνισσι δάε ζυγὰ μετρήσασθαι.
760 Τῆς μὲν ῥηϊτερόν κεν ἐς ἡέλιον ἀνιόντα
ᾗσσε βάλοις, ἢ κείνο μεταβλέψειας ἐρευθός.
Δὴ γάρ τοι μέσση μὲν ἐρευθήεσσα τέτυκτο,
ἄκρα δὲ πορφυρέη πάντα πέλεν· ἐν δ' ἄρ' ἐκάστῳ
τέρματι δαΐδαλ' ἀπὸ πολλὰ διακριδὼν εὖ ἐπέπαστο.
770 Ἐν μὲν ἔσαν Κύκλωπες ἐπ' ἀφθίτῳ ἦμενοι ἔργῳ,
Ζηνὶ κεραυνὸν ἀνακτι πονεύμενοι, ὅς τόν γε
παμφαίνων ἐτέτυκτο, μίης δ' ἔτι δεύετο μοῦνον
ἀκτίνος, τήν οἷγε σιδηρεῖης ἐλάασχον
σφύρῃσιν, μαλεροῖο πυρὸς ζεῖονταν αὐτμήν.
780 Ἐν δ' ἔσαν Ἀντιόπης Ἀσωπίδος υἱέε δαῖω,
Ἀμφίον καὶ Ζήθος· ἀπύργωτος δ' ἔτι Θήβῃ
κεῖτο πέλας, τῆς οἷγε νέον βάλλοντο δομαίους
ἰέμενοι. Ζήθος μὲν ἐπωμαδὸν ἡέρταζεν
οὔρεος ἡλιβάτοιο κάρη μογέοντι ἰοικώς·
790 Ἀμφίον δ' ἐπὶ οἱ χρυσῇ φόρμιγγι λιγαίνων

terram-scindens per-novale trahent aratrum?
atque statim, circumacto anno, aristas demetent?
Ego certe, si vel me nunc adhuc horruerint
Parcae, insequente quidem opinor anno tandem
terram me subituram-esse, funebria justa consecutam
sic ut par est, antequam calamitas appropinquaverit:
juniores vero omnino haec cogitare jubeo:
nunc enim ante jam pedes obvium est praesidium,
si modo commiseritis domos et bona omnia
vestra hospitibus, atque splendidam urbem administran-
dam.] Sic dixit: concio vero implebatur fremitu: placuit
enim ipsis] consilium. At post illam statim rursus surrexit
Hypsipyle, atque haec interpellans verba locuta-est:
Si igitur omnibus quidem placet hoc consilium,
jam ad navem etiam nunciam demittam.
Dixit, et Iphinoam allocuta-est prope sedentem:
Exi mihi, Iphinoe, illum virum rogatura
in nostram domum ut-veniat, qui exercitui praest,
quo quandam ei populi sententiam gratam indicem:
et ipsos (milites) in terram et urbem, si velint,
jube sine-metu ingredi benevolos.
His dictis solvit concionem; tum in suam domum surrexit
itura:] sic vero etiam Iphinoe ad-Minyas venit: illi interroga-
runt,] quamnam rem mente-agitans venisset? Statim igitur
eos] omnes-simul verbis allocuta-est interrogantes:
Filia me misit Thoantis huc profectam,
Hypsipyle, ut-arcessem navis ducem, quisquis sit,
quo quandam ei concionis sententiam gratam exponeret:
et ipsos in terram et urbem, si velitis,
jubet statim nunc ingredi benevolos.
Sic igitur dixit; omnibus vero commoda placuit oratio.
Hypsipylam vero intellexerunt mortui Thoantis
unicam filiam-esse-et imperare: statim vero illum (Jasonem)
miserunt qui-iret, et ipsi se-accinxerunt ad-abitum.
At ille (Jason) circa humeros deae Tritonidis opus,
laenam-duplicatam purpuream, fibula-subnexuit, quam ei
dederat] Pallas, cum primum ligna-carinae construeret navis
Argos, atque norma doceret juga metiri:
hujus (laenae), facilius quidem in solem exorientem
oculos conjeceris, quam illum intuearis splendorem:
etenim media rubicunda quidem erat,
sed extrema purpurea omnino erat; in quavis vero
ora, artificiosa multa separatim bene erant-depicta.
Inerant Cyclopes immortalis adsidentes operi,
Jovi fulmen regi conficientes, quod tantum jam
coruscans fabricatum-erat, ut unus adhuc deesset solus
radius, quem illi ferreis cudebant
malleis, absumentis ignis ferventem flammam.
Inerant porro Antiopae Asopidis filii duo,
Amphion et Zethus: at nondum moenibus-munitae Thebae
sitae-erant prope, quarum illi nuper jecerant fundamenta
lubentes: Zethus quidem humeris gestabat
montis celsi caput, laboranti similis;
Amphion vero post eum aurea cithara canens

ἦε, δις τόσῃ δὲ μετ' ἱγνία νίσσεται πέτρῃ.

Ἐξείης δ' ἥσκητο βαθυπλόκαμος Κυθήρεια
Ἄρεος ὀχμάζουσα θοὸν σάκος· ἔκ δ' οἱ ὤμου
πῆχυν ἐπὶ σκαῖον ξυνοχὴ κεχάλαστο χιτῶνος
715 νέρθεν ὑπὲρ μαζοῖο· τὸ δ' ἀντίον ἀτρεχὲς αὐτῶς
χαλκείῃ δείκῃ ἐν ἀσπίδι φαίνεται ἰδῆσθαι.

Ἐν δὲ βοῶν ἔσκειν λάσιος νομός· ἀμφὶ δὲ βοσὶν
Τηλεβοῶι μάρναντο καὶ υἱέες Ἥλεκτρυονος·
οἱ μὲν ἀμυνόμενοι, ἀτὰρ οἳ γ' ἐθέλοντες ἀμέρσαι
720 λῆισταί Τάφιοι· τῶν δ' αἵματι δεύεται λειμῶν
ἑρσῆεις, πολέας δ' ὀλίγους βιόωντο νομῆας.

Ἐν δὲ δῶα δῖφροι πεπονήατο θηριόωντες.
Καὶ τὸν μὲν προπάροιθε Πέλοψ ἴθυε τινάσσειν
ἡνία, σὺν δὲ οἱ ἔσχε παραιθάτις Ἰπποδάμειζ·
725 τὸν δὲ μεταδρομάδην ἐπὶ Μυρτίλος ἤλασεν ἵππους.
Σὺν τῷ δ' Οἰνόμαος προτενὲς δόρυ χειρὶ μεμαρπῶς
ἄξονος ἐν πλήμνῃσι παρακλιδὸν ἀγνυμένοιο
πίπτειν, ἐπεσσύμενος Πειλοπῆϊα νῶτα δαΐξαι.

Ἐν καὶ Ἀπόλλων Φοῖβος διστεύων ἐτέτυκτο,
730 βούπαις οὐπὼ πολλὸς, ἐλὼν ἐρύοντα καλύπτρης
μητέρα θαρσαλέως Τιτυὸν μέγαν, ὃν ῥ' ἔτεκέν γε
δὲ Ἑλάρη, θρέψεν δὲ καὶ ἄψ' ἐλοχεύσατο Γαῖα.

Ἐν καὶ Φρύξος ἔην Μινυήϊος, ὡς ἐτιόν περ
εἰσαίων χριοῦ, ὃ δ' ἄρ' ἐξενέποντι λοικῶς.
735 Κεῖνους κ' εἰσρόων ἀχέοις ψεύδοιό τε θυμὸν,
ἐλπόμενος πυχινὴν τιν' ἀπὸ σφείων ἐσχαλοῦσαι
βάξιν, ὃ καὶ ὀτρύν περ ἐπ' ἐλπίδι θηήσαιο.

Τοῖ' ἄρα δῶρα θεῆς Τριτωνίδος ἦεν Ἀθήνης.
Δεξιτερῇ δ' ἔλεν ἔγχος ἐκηρόλον, ὃ ῥ' Ἀταλάντῃ
740 Μαιναῶν ἐν ποτὶ οἱ ξεινήϊον ἐγγυάλιξεν
πρόφρων ἀντομένη· περὶ γὰρ μενέεινεν ἔπεισθαι
τὴν ὁδόν· ἀλλὰ γὰρ αὐτὸς ἐκὼν ἀπερῆτρε κούρην·
δεῖσεν δ' ἀργαλέας ἱριδὰς φιλότῃτος ἔκῃτι.

Ἢ δ' ἵμεναι προτὶ ἄστρῳ φαεινῷ ἀστέρι Ἴσος,
745 ὃν ῥά τε νηγατέησιν ἐργόμεναι καλύβῃσιν
νύμφαι θηήσαντο δόμων ὑπὲρ ἀντέλλοντα,
καὶ σφίσι κυανέοιο δὲ ἥρος ὄμματα θελγει
καλὸν ἐρρυθρόμενος, γάνυται δὲ τε χιθόνοιο
παρθένος ἱμεῖρουσα μετ' ἀλλοδαποῖσιν ἐόντος
750 ἀνδράσιν, ᾧ καὶ μιν μνηστῆν κομέουσι τοκῆες·
τῷ ἱκελὸς πρὸ πόλῃος ἀνὰ στίβον ἦεν ἥρως.

Καὶ ῥ' ὅτε δὴ πυλέων τε καὶ ἄστεος ἐντὸς ἔβησαν,
δημότεραι μὲν ὀπίσθεν ἐπεκλονέοντο γυναῖκες,
γηθόσυναι ξείνων· ὃ δ' ἐπὶ γῆρας ὄμματα ἑρείσας
755 νίσσεται ἀπηλαγέως, ὅρρ' ἀγλαὰ δῶμαθ' ἵκανεν
Ἰψιπύλῃς· ἀνεσσαν δὲ πύλας προφανέντι θεράπναι
δικλίδας, εὐτύχτοισιν ἀρηρεμέναις σπινίδεσσιν.

Ἐνθα μιν Ἰρινὴ κλισμῷ ἐνὶ παμπανόωντι
ἐσσυμένως καλῆς διὰ παστάδος εἶσεν ἄγουσα
760 ἀντία δεσποίνης· ἥ δ' ἐγκλιδὸν ὄσσε βαλοῦσα
παρθενικὰς ἐρύθηνε παρηίδας· ἔμπη δὲ τόνγε
αἰδομένη μύθοισι προσέννεπεν αἰμυλίοισιν.

Ξεῖνε, τίη μίμνοντες ἐπὶ χρόνον ἔκτοθι πύργων
ἦσθ' αὐτῶς; ἐπεὶ οὐ μὲν ὑπ' ἀνδράσι ναίεται ἄστρ·

incessit, his tanta autem ejus vestigia insecuta-est ropes.

Deioceps elaborata-erat promissis-crinibus Cytherea
Martis gestans agile scutum; ex ejus humero
cubitum ad sinistrum junctura soluta-erat tunica:
infra sub mamma; adversa autem vere sic
aereo effigies in clypeo apparuit visenda.

Inerant porro boum herbosa pascua: de bobus vero
Teleboæ certabant et filii Electryonis;
hi quidem se-defendentes, at illi cupientes spoliare,
prædones Taphii; illorum quidem sanguine rigabatur pra-
tum] roscidum, multi vero paucos vi-superarunt pastores.

In ea duæ bigæ elaborata-erant concertantes;
et priores quidem Pelops regebat quatiens
habenas, cumque eo erat in-curru-socia Hippodamia;
sed eum sequens-in-cursu Myrtilus agitabat equos:
quocum Oenomaus protensam hastam manu tenens
axe in modiolis sensim fracto
cecidit, quum-conaretur Pelopis terga transfodere.

In ea etiam Apollo Phœbus sagittans erat-efflictus,
puer nondum grandis, suam trahentem calyptra
matrem audacter Tityuni logentem, quem quidem pepererat
divina Elara, aluerat vero et iterum enixa-erat Terra.

Inerat etiam Plurixus Minyeius, tamquam vere
audiens arietem, et hic loquenti similis (aries).

Illos intuens stupeas et fallas animum
sperans callidum quemdam ab iis se auditurum-esse
sermonem; quare diu hæc spe fretus contempleris.

Tale igitur donum deæ Tritonidis erat Minervæ.
Dextra vero prehendit hastam longe-jaculantem, quam qui-
dem Atalanta] in Mænalo quondam ei hospitii-munus donave-
rat,] benevole excipiens; admodum enim cupiebat interesse
expeditioni; at enim ipse lubens prohibebat puellam,
veritus difficiles contentiones amoris causa suscitandas.

Profectus vero est in urbem, splendentī stellæ similis,
quam quidem nuper-factis inclusæ thalamis
puellæ vident super arduis emicantem,
quæque ipsis caruleum per aerem conspecta oculos oblectat
pulchre coruscans, latatur vero et juvenem
virgo desiderans ioter alienigenas versantem
viros, cui ipsam desponsatam diligenter-servant parentes.
Tali stellæ similis ante urbem per tramitem incessit heros.

Sed quum jam portas et urbem intrassent,
e-populo quidem a-tergo fremebant mulieres
lartatæ hospite; sed ipse in terram oculis defixis
perrexerat intrepide, donec in splendidum palatium pervenisset
Hypsipylæ; aperuerant vero januas ei conspecto ancilla;
bifores, bene-constructis aptatas tabulis.

Tum cum Iphinoe in sella undique-splendente
celeriter pulchrum per cubiculum ductum collocavit
ex-adverso domina; hæc autem deorsum oculis demissis
virgineas rubefacta-est genas: attamen eum
pudibunda verbis allocuta-est blandis:

Hospes, cur commorantes diu extra mœnia
sedetis sic-temere? etenim non a viris habitatur urbs;

795 ἀλλὰ Θρηϊκίης ἐπινάστιναι ἡπίεροι
 πυροφόρους ἀρώσει γύας. Κακότητα δὲ πᾶσαν
 ἐξέρειν νημερτές, ἵν' εὖ γνοίητε καὶ αὐτοί.
 Εὖτε Θόας ἀστοῖσι πατὴρ ἐμὸς ἐμβασιλευεν,
 τηνίκα Θρηϊκίης, ὃς τ' ἀντία ναιετάουσιν,
 800 δῆμου ἀπορνύμενοι λαοὶ πέρθεσκον ἐπαύλους
 ἐκ νηῶν, αὐτῇσι δ' ἀπείρονα ληῖδα κούραις
 δεῦρ' ἄγον· οὐλομένης δὲ θεᾶς πορσύνετο μῆτις
 Κύπριδος, ἥτε σφιν θυμοφόρον ἐμβαλεν ἄτην.
 Δὴ γὰρ κουριδίας μὲν ἀπέστυγον, ἐκ δὲ μελάρων
 805 ἡ ματὶν εἴσαντες ἀπισσεύοντο γυναῖκας·
 αὐτὰρ ληϊάδεσσι δορικτήταις παρίαιον,
 σχέτλιοι. Ἥ μὲν δηρὸν ἐτέτλαμεν, εἰ κέ ποτ' αὐτὶς
 ὄψῃ μεταστρέψωσι νόον τὸ δὲ διπλὸν αἰεὶ
 πῆμα κακὸν προὔβαιεν. Ἀτιμάζοντο δὲ τέκνα
 810 γνήσι' ἐνὶ μεγάροις, σκοτιή δ' ἀνέτελλε γενέθλη.
 Αὐτὼς δ' ἀδμητὲς τε κόραι χῆραί τ' ἐπὶ τῇσιν
 μητέρες αἶμα πτολίεθρον ἀτημελέως ἀλάληντο.
 Οὐδὲ πατὴρ ὀλίγον περ ἔης ἀλέγιζε θυγατρὸς,
 εἰ καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσι δαΐζομένην ὄρνευτο
 815 μητρὸς ὑπὸ χερσὶν ἀτρεσθάλου· οὐδ' ἀπὸ μητρὸς
 λώβην, ὥς τοπάρουθεν, ἀεικέα παῖδες ἄμυνον·
 οὐδὲ κασιγνήτοισι κασιγνήτῃ μελε θυμῷ.
 Ἄλλ' οἶαι κοῦραι ληϊτίδες ἐν τε δόμοισιν
 ἐν τε χοροῖς ἀγορῇ τε καὶ εἰλαπίνῃσι μέλοντο·
 820 εἰσέκε τις θεὸς αἶμιν ὑπέρβιον ἐμβαλε θάρσος,
 ἀψ' ἀνερχομένους Θρηϊκῶν ἀπο μηκέτι πύργοις
 δέχθαι, ἵν' ἡ φρονέοιεν ἅπερ θέμις, ἡέ πῃ ἄλλη
 αὐταῖς ληϊάδεσσι ἀγορμηθέντες ἴκοιντο.
 Οἱ δ' ἄρα θεασάμενοι πικρὸν γένος, ὅσσην ἔλειπτο
 825 ἄρσεν ἀνὰ πτολίεθρον, ἔδαν πάλιν, ἐνθ' ἔτι νῦν περ
 Θρηϊκίης ἄρσιν χιονώδεα ναιετάουσιν.
 Τῷ ἡμεῖς στρωφᾶσθ' ἐπιδήμιοι· εἰ δέ κεν αὖθι
 ναιετάειν ἐθέλοις καὶ τοι ἄδοι, ἡ τ' ἂν ἐπειτα
 πατὴρ ἐμοῖο Θόαντος ἔχοις γέρας· οὐδέ τί σ' οἶω
 830 γαῖαν δνόςσεισθαι· πέρι γὰρ βαθυλῆϊος ἄλλων
 νήσων, Ἀργαίῃ δ' αἶν ἀλλ' ναιετάουσιν.
 Ἄλλ' ἄγε νῦν ἐπὶ νῆα κίων ἐτάροισιν ἐνίσπε
 μύθους ἡμετέρους, μηδ' ἔκτοθι μίμνε πόλιν·
 Ἴσκειν ἀμαλδύνουσα φόνου τέλος, οἷον ἐτύχθη
 835 ἀνδράσιν· αὐτὰρ ὁ τήνγε παραβλήθην προσέειπεν.
 Ὑψιπύλη, μάλα κεν θυμηδέος ἀντιάσαιμεν
 χρησιμοσύνης, ἣν αἶμι σέθεν χατεύουσιν ὀπάξεις.
 Εἰμι δ' ἐπότροπος αὐθις ἀνὰ πτόλιν, εὖτ' ἂν ἐκαστα
 ἐξείπω κατὰ κόσμον. Ἀνακτορὴ δὲ μελέσθω
 840 σοὶ τ' αὐτῇ καὶ νῆσος· ἔγωγε μὲν οὐκ ἀθερίζων
 χάζομαι, ἀλλὰ με λυγροὶ ἐπισπέρχουσιν αἰεθλοὶ.
 Ἥ καὶ δεξιτερῆς χειρὸς θίγεν· αἴψα δ' ὀπίσσω
 βῆ ῥ' ἴμεν, ἀμφὶ δὲ τόνγε νεήνιδες ἄλλοθεν ἄλλαι
 μυρίαὶ εἰλίσσοντο κεχαρμέναι, ὅφρα πυλίων
 845 ἐξέμολεν· μετέπειτα δ' εὐτροχάλοισιν ἀμάξαις
 ἀκτὴν εἰσανέβαν ξεινήϊα πολλὰ φέρουσαι,
 μῦθον δ' ἤδη πάντα διηνεκέως ἀγόρευσεν,
 τὸν ἔτι καλεσσαμένην διεπέφραδεν Ὑψιπύλεια·

verum Thraciae, suis sedibus relictis, continentis
 frugifera arant arva. Calamitatem vero omnem
 enarrabo vere, ut bene cognoscatis et ipsi.
 Cum civibus Thoas, pater meus, imperaret,
 tum Thraciae, qui ex-adverso habitant,
 e-patria prorumpentes populi vastarunt caulas (villas)
 ex navibus, cum-ipsis vero immensam praedam puellis
 huc duxerunt; perniciosae vero deae perficiebatur sententia
 Cypridis, quae lis pestiferum inspirabat scelus.
 Nam uxores quidem aversati sunt, ex aedibus autem
 suae dementiae obsecuti exegerunt mulieres;
 sed mulieribus captis-bello concubuerunt
 miseri. Sane diu pertulimus, si forte rursus
 sero convertant mentem; sed duplum continuo
 malum pestiferum progressum est: contemnebantur liberi
 genuini in aedibus, spuriaque progerminavit soboles.
 Sic vero et innuptae puellae et viduae cum his
 matres per urbem negligenter vagabantur:
 nec pater tantillum quidem suam curabat filiam,
 si vel suis oculis laniatam videret
 novercae manibus impleat: neque a matre
 injuriam, ut olim, indignam filii arcebant;
 nec fratribus soror curae erat cordique.
 Sed solae puellae captivae et in aedibus,
 et in choris, et in concione, et in conviviis curabantur,
 donec deus quis nobis magnos immisit animos,
 ut reversos a Thracibus maritos non-amplius manibus
 exciperemus, quo aut sentirent, quae fas est, aut alio
 cum-ipsis captivis-puellis profecti abirent.
 Illi vero, postulatis liberis, quotquot reliqui erant
 masculi in urbe, abierunt rursus eo, ubi etiam nunc
 Thraciae arva nivosa incolunt.
 Quare vos versemini hic populo-nostro-adscripti; si vero hic
 habitare voueris, et tibi placuerit, sane deinde
 patris mei Thoantis habebis honorem; neque te puto
 terram reprehensurum-esse: multo enim fertilior est aliis
 insulis, Aegaeo quotquot in mari habitantur.
 Itaque ago nunc ad navem profectus sociis expone
 sermones nostros, neve extra urbem mane.
 Dixit, celans caedis exitum, quae commissa erat
 in-maritos: at ille ipsam vicissim allocutus est:
 Hypsipyle, admodum grata accipiemus
 subsidia, quae nobis, tua-ope egentibus, suppeditas.
 Reversurus vero sum iterum in urbem, cum singula
 exposuero rite. Imperium vero curae-sit
 tibi ipsi atque insula; ego quidem non speruens
 recuso, sed me dura urgent certamina.
 Dixit, et dextram ejus manum prehendit: statim vero retro
 abiit, circaque ipsum puellae aliunde aliae
 innumerae voluebantur laetatae, dum portis
 exiisset; tam vero velocibus rhedis
 ad-littus descenderunt, hospitalia-dona multa afferentes,
 sermonem ubi ille jam omnem accurate enarraverat,
 quem quidem invitans eos habuerat Hypsipylea;

καὶ δ' αὐτοὺς ξεινοῦσθαι ἐπὶ σφέα δώματ' ἄγεσκον
 400 ῥηϊδίως. Κύπρις γὰρ ἐπὶ γλυκὺν ἥμερον ὤρσεν
 Ἥραϊστοιο χάριν πολυμήτιος, ὅρρα κεν αὐτὶς
 νάηται μετόπισθεν ἀκήρατος ἀνδράσι Λῆμνος.
 Ἔνθ' ὁ μὲν Ὑψιπύλης βασιλῆϊον ἐς δόμον ὤρτο
 Αἰσονίδης· οἱ δ' ἄλλοι ὅπη καὶ ἐκυρσαν ἕκαστος,
 455 Ἥρακλῆος ἀνευθεν, ὃ γὰρ παρὰ νηὶ λείλειπτο
 αὐτὸς ἐκὼν, παῦροί τε διακρινθέντες ἐταῖροι.
 Αὐτίκα δ' ἄστν χοροῖσι καὶ εἰλαπίνῃσι γεγῆθει,
 καπνῷ κνισσθέντι περίπλεον· ἔσχα δ' ἄλλων
 ἀθανάτων Ἥρης υἱὸν κλυτὸν ἦδ' αὐτὴν
 500 Κύπριν ἀοιδῆσιν θυέσσιν τε μειλίσσοντο.
 Ἀμβολίῃ δ' εἰς ἥμαρ αἰεὶ ἐξ ἡματός ἦεν
 ναυτιλῆς· ὁρὸν δ' ἂν εἰλίνυσον αὐθι μένοντες,
 εἰ μὴ ἀλλήλας ἐτάρους ἀπάνευθε γυναικῶν
 Ἥρακλῆς τοίοισιν ἐνιπτάζων μετέειπεν.
 555 Δαιμόνιοι, πάτρης ἐμφύλιον αἶμα' ἀποέρχει
 ἡμέας; ἢ γάμων ἐπιδευέες ἐνθάδ' ἔβημεν
 κείθεν ὄνοσάμενοι πολιήτιδας; Αὐτὶ δ' ἔαδεν
 ναίεντας λιπαρὴν ἄροσιν Λῆμνοιο ταμέσθαι;
 Οὐ μὲν εὐκλειεῖς γε σὺν ὀθνεῖσιν γυναιξὶν
 600 ἐσσόμεθ' ὥδ' ὁρὸν ἐελμένον· οὐδέ τι κῶας
 αὐτόματον δώσει τις θῶν θεὸς εὐξαμένοισιν.
 Ἴομεν αὐτὶς ἕκαστοι ἐπὶ σφέα· τὸν δ' ἐνὶ λείκτροις
 Ὑψιπύλης εἶδε πανήμερον, εἰσόχε Λῆμνον
 παισὶν ἐσανδρώσῃ μεγάλῃ τέ εἰ βᾶξις ἔκχεται.
 675 Ὡς νείκεσεν θυμὸν ἐναντία δ' οὐ νό τις ἔτλη
 ὄμματ' ἀνασχεθέειν, οὐδέ προτιμυθήσασθαι·
 ἀλλ' αὐτὸς ἀγορῆθεν ἐπαρτίζοντο νέεσθαι
 σπερχόμενοι. Ταὶ δὲ σφιν ἐπέδραμον, εὐτ' ἐδάησαν.
 Ὡς δ' ὅτε λείρια καλὰ περιθρομέουσι μελίσσαι
 700 πέτρης ἐκχόμεναι σιμβληίδος, ἀμφὶ δὲ λειμῶν
 ἐρσῆεις γάνυται, ταὶ δὲ γλυκὺν ἄλλοτε ἄλλον
 καρπὸν ἀμέργουσιν πεποτημέναι· ὥς ἄρα ταὶ γε
 ἐνδοχὲς ἀνέρας ἀμφὶ κινυρόμεναι προχέοντο·
 χερσὶ τε καὶ μύθοισιν ἐδεικνύοντο ἕκαστον,
 755 εὐχόμεναι μακάρεσσιν ἀπήμονα νόστον ὀπάσσαι.
 Ὡς δὲ καὶ Ὑψιπύλῃ ἡρήσατο χεῖρας ἐλοῦσα
 Αἰσονίδειω, τὰ δὲ οἱ ῥέε δάκρυα χήτει ἰόντος.
 Νίσσεο, καὶ σὲ θεοὶ σὺν ἀπήμοσιν αὐτὶς ἐταῖροις
 χρύσειον βασιλῆϊ δέρος κομίσσειαν ἄγοντα
 800 αὐτὸς, ὥς ἐθέλεις καὶ τοι φίλον· ἦδε δὲ νῆσος
 σκῆπτρά τε πατρὸς ἐμοῖο παρέσσεται, ἣν καὶ ὀπίσω
 δὴ ποτε νοστήσας ἐθέλης ἀφορρὸν ἰκέσθαι.
 Ῥηϊδίως δ' ἂν τοι καὶ ἀπείρονα λαὸν ἀγείραις
 ἄλλων ἐκ πολίων· ἀλλ' οὐ σύ γε τήνδε μενοινῇ
 855 σχήσεις, οὐτ' αὐτὴ προτιόσσομαι ὥδε τελείσθαι.
 Μῶνο μὲν ἀπείων περ ὁμῶς καὶ νόστιμος ἦδη
 Ὑψιπύλης· λίπε δ' ἡμῖν ἔπος, τό κεν ἐξάνυσται
 πρόφρων, ἣν ἄρα δὴ με θεοὶ δώσωσι τελέσθαι.
 Τὴν δ' αὖτ' Αἰσονος υἱὸς ἀγαιόμενος προσέειπεν.
 900 Ὑψιπύλῃ, τὰ μὲν οὕτω ἐναίσιμα πάντα γένοιτο
 ἐκ μακάρων τύνη δ' ἐμέθεν πέρι θυμὸν ἀρείω
 ἴσχειν, ἐπεὶ πάτρην μοι ἄλις Πελίος ἔκχεται

alique ipsos ut deverterent in suas domos, impulerunt facile. Cypris enim dulcem amorem instillaverat, Vulcani gratia solertis, ut denuo inhabitaretur in posterum integra viris Lemnus.

Tum ipse quidem Hypsipylæ regiam in domum proiecitus est] Æsonides; at reliqui, quo forte pervenit quisque, præter Herculem; is enim apud navem relinquebatur ipse lubens, et pauci selecti commilitones.

Statim vero urbs choris et epulis exhilarata est, summo odorato plena; præ aliis vero immortalibus Junonis filium inclytum (Vulcanum) atque ipsam] Venerem tanta et sacris placarunt.

Dilatatio autem in diem semper ex die erat navigationis; diuque cessassent ibi commorantes, nisi convocatos socios seorsum a mulieribus Hercules talibus verbis increpans esset allocutus:

Miseri, patriæ domesticus sanguis (cædes) arceat nos? an nuptiis indigentes huc venimus imple, spretis civitatis nostræ feminis? Hic igitur placet habitantes pingua arva Lemni scindere?

Non profecto celebres cum peregrinis mulieribus erimus tam diu conjuncti; nec vellus ultro dabit quis arreptum deus precantibus.

Revertamur quisque domum: illum vero in lecto Hypsipylæ sinite manere totos dies, donec Lemnum filiis frequentaverit, magnaue ad eum fama pervenerit.

Sic objurgavit cætum; neque contra quisquam ausus est oculos attollere, neque alloqui; verum sic ut erant e concione pararunt abitum festinantes. Sed illæ (Lemniæ) lis accurrerunt, ubi intellexerant.] Ut vero quando lilia pulchra circumstrepunt apes e rupe effusæ, quas alvearis loco est, unâque vero pratum roscidum rilet, illeque dulcem aliunde alium fructum delibant volantes: sic igitur hæc diligenter viros queribundæ circumfuderunt, manibusque et verbis salutarunt singulos, precantes deos, securum reditum ut largirentur.

Sic vero etiam Hypsipyle precata est, manus prehensens Æsonidæ, atque ei effusæ sunt lacrimæ desiderio abeuntis.

Ahi, inquit, et te dii cum salvis retro sociis aureum regi vellus reducant afferentem sic ut lubet tibi gratum est: hæc vero insula et sceptra patris mei ad te pertinebunt, si etiam posthac aliquando reversus volueris retro venire.

Facile vero tibi vel infinitum populum colliges aliis ex urbibus; at tu quidem non eum animum habebis, neque ipsa prævideo ita eventurum esse. Memento tamen absens æque ac reversus jam Hypsipylæ; relinque vero nobis mandatum, quod perficiam lubens, si quidem dii concesserint ut pariam.

Eam contra Æsonis filius admirans allocutus est:

Hypsipyle, hæc quidem sic feliciter omnia eveniant diis volentibus: tu vero de me sententiam meliorem tene, quoniam patriam mihi satis est, Pelia concedente,

ναιετάειν· μούνον γε θεοὶ λύσειαν ἀέθλων
 Εἰ δ' οὐ μοι πέπρωται ἐς Ἑλλάδα γαῖαν ἰκέσθαι
 305 τηλοῦ ἀναπλώοντι, σὺ δ' ἄρσενα παῖδα τέκῃαι,
 πέμπε μιν ἡβήσαντα Πελασγίδος ἔνδον Ἰωλκοῦ,
 πατρί τ' ἐμῷ καὶ μητρὶ δούης ἄκος, ἣν ἄρα τοὺς γε
 τέτμη' ἐπὶ ζῶντας, ἐν' ἀνδρῶν τοιοῦτον ἀνακτος
 σφοῖσιν πορσύνωνται ἐφ' ἑστίοι ἐν μεγάροισιν.
 310 Ἥ καὶ ἔβαιν' ἐπὶ νῆα παροίτατος· ὥς δὲ καὶ
 βαῖνον ἀριστῆες· λάζοντο δὲ χερσὶν ἐρετμὰ [ἄλλοι
 ἐνσχερῶ ἐζόμενοι· πρυμνήσια δὲ σφίσιν Ἄργος
 λῦσεν ὑπὲρ πέτρης ἀλιμυρέος. Ἔνθ' ἄρα τοίγε
 κόπτον ὕδωρ δολιχῆσιν ἐπικρατέως ἐλάττησιν.
 315 Ἑσπέριοι δ' Ὀρφεὺς ἐφημοσύνησιν ἐκέλευσαν
 νῆσον ἐς Ἥλεκτρης Ἀτλαντίδος, ὅρα δαέντες
 ἀβρήτους ἀγανῆσι τελεσφορίησι θεμιστας
 σωότεροι κρούεσσαν ὑπεῖρ ἄλλα ναυτίλλοιντο.
 Τῶν μὲν ἔτ' οὐ προτέρω μυθήσομαι· ἀλλὰ καὶ αὐτῇ
 320 νῆσος ὁμῶς κεχάριτο καὶ οἱ λάχον ὄργια κεῖνα
 δαίμονες ἐνναέται, τὰ μὲν οὐ θέμις ἄμιν αἰεῖδεν.
 Κεῖθεν δ' εἰρυσίη Μελανός διὰ βένθεα πόντου
 ἰέμενοι τῇ μὲν Ὀρχαῶν χθόνα, τῇ δὲ περαίνῃ
 Ἰμβρον ἔχον καὶ ὑπερθε· νέον γε μὲν ἡελίοιο
 325 δουμένου Χερσόνησον ἐπὶ προῦχουσαν ἴκοντο.
 Ἔνθα σφιν λαίψηρος ἦν νότος, ἱστία δ' οὐρῶ
 στησάμενοι κούρης Ἀθαμαντίδος αἰπὰ βέεθρα
 εἰσέβαλον· πέλαγος δὲ τὸ μὲν καὶ ὑπερθε λείπειτο
 ἦρι, τὸ δ' ἐννύχιοι· Ῥοιτειάδος ἐνδοθεν ἀκτῆς
 330 μέτρεον, Ἰδαίην ἐπὶ δεξιὰ γαῖαν ἔχοντες.
 Δαρδανίην δὲ λιπόντες ἐπιπροσέβαλλον Ἀβύδω,
 Περκώτην δ' ἐπὶ τῇ καὶ Ἀβαρνίδος ἡμαθόεσσαν
 ἡῖονα ζαθέην τε παρήμειβον Πιτυεῖαν.
 Καὶ δὴ τῇ γ' ἐπὶ νυκτὶ διάνδιχα νηὸς ἰούσης
 335 δίνῃ πορφύροντα δινήυσαν Ἑλλήσποντον.
 Ἔστι δὲ τις αἰπεῖα Προποντίδος ἐνδοθὶ νῆσος
 τυτθὸν ἀπὸ Φρυγίης πολυλήϊον ἡπείροιο
 εἰς ἄλλα κεκλιμένῃ, ὅσσον τ' ἐπιμύρεται ἰσθμὸς
 χέρσῳ ἐπιπρηγῆς καταειμένος· ἐν δὲ οἱ ἀκταὶ
 340 ἀμφιδύμοι, κεῖνται δ' ὑπὲρ ὕδατος Αἰσιήποιο.
 Ἄρκτων μιν καλέουσιν ὄρος περιναιετάοντες·
 καὶ τὸ μὲν ὕβρισταί τε καὶ ἄγριοι ναιετάουσι
 Γηγενέες, μέγα θαῦμα περικτιόνεσσιν ἰδέσθαι.
 Ἐξ γὰρ ἐκάστω χεῖρες ὑπέρβιοι ἡερέθονται,
 345 αἱ μὲν ἀπὸ στιβαρῶν ὤμων δύο, ταὶ δ' ὑπένερθεν
 τέσσαρες αἰνοτάτησιν ἐπὶ πλευρῆς ἀραρυῖαι.
 Ἰσθμὸν δ' αὖ πεδίον τε Δολιόνες ἀμφενέμοντο
 ἄνδρες· ἐν δ' ἦρος Αἰνῆϊος υἱὸς ἀνασσειν
 Κύζικος, ὃν κούρη Δίου τέκεν Εὐσώροιο
 350 Αἰνῆτη. Τοὺς δ' οὐ τι καὶ ἐκπαγλοὶ περ ἐόντες
 Γηγενέες σίνοντο Ποσειδάωνος ἀρωγῇ·
 τοῦ γὰρ ἔσαν ταπρῶτα Δολιόνες ἐκγεγαῶτες.
 Ἔνθ' Ἀργῶ προὔτυψεν ἐπειγομένη ἀνέμοισιν
 Θρηάκιος, καλὸς δὲ λιμὴν ὑπέδεκτο θεοῦσαν.
 355 Κεῖσε καὶ εὐναίης ὀλίγον λίθον ἐκλύσαντες
 Τίφυος ἐννεστήσιν ὑπὸ κρήνῃ ἐλίπνυντο,

inhabitare : modo me dii liberaverint ex-certaminibus.

Quodsi non mihi fato-destinatum-est, in Græciam reverti, longe naviganti, tu vero masculam prolem pepereris, mitte eum adultum Pelasgicam in Iolcum patri meo matrique orbitatis solatium, si quidem eos offenderit adhuc viventes, ut sine me rege suis defendantur incolæ in ædibus.

Dixit, et conscendit navem primus : ita vero etiam reliqui conscenderunt heroes ; prehenderunt vero manibus remos ex-ordine sedentes : retinacula autem ipsis Argus solvit a rupe marina. Tum igitur illi pulsabant aquam longis valide abietibus. Vespere vero Orphei suasu appulerunt ad insulam Electræ Atlantidis, ut edocti reticendas sanctis initiationibus leges tutiores horridum per mare navigarent. Hæc igitur non ulterius eloquar : sed ipsa insula pariter valeat, et qui nacti sunt mysteria illa dii indigenæ, quæ nefas est nobis canere.

Inde remigando Melanis per profunda maris profecti, ex-altera-parte Thracum terram, ex-altera oppositam] Imbrum habuerunt superius : atqui modo sole occaso Chersonesum ad prominentem venerunt. Ibi ipsis citus afflavit notus, velisque vento datis filiae Athamantis alta fluentia (Hellespontum) ingressi sunt ; mare vero alterum superius relinquebatur mane, alterum noctu Rhæteium intra litus emetiebantur, Idaeam ad dextram terram habentes. Dardania vero relicta appulerunt Abydum, Percoten vero post illam, et Abarnidis arenosum littus, divinamque præterierunt Pityeam : atque hac ipsa nocte, utrimque navi procurrente, vorticibus æstuantem permearunt Hellespontum.

Est vero quædam excelsa in Propontide insula (Cyzicus) non-longe a Phrygiæ fertili continente in mare porrecta, quantumque resonat isthmus in-continentem pronus deversgens ; in ea littora utrimque-adeunda sita sunt super fluvium Æsepum : Ursorum illum appellant montem accolæ ; et eum quidem insolentes et feri incolunt Terrigenæ, ingens miraculum vicinis visendum : sex enim cuique manus violentæ dependent, hæc quidem a validis humeris duæ, illæ autem subius quatuor horrendis in lateribus adaptatæ. Isthmum vero contra campumque Doliones circum habitabant] viri ; interque eos heros Ænei filius imperabat Cyzicus, quem filia divini pepererat Eusori Ænete. Hos vero nequiquam, quamvis terribiles essent, Terrigenæ infestabant, Neptuni auxilio ; ex-eo enim erant primum Doliones prognati. Huc Argo appulit acta ventis Thraciis, commodus vero portus excepit currentem. Ibi etiam ab-ancora exiguum lapidem solutum Tiphys consilio sub fonte reliquerunt,

κρήνη ὑπ' Ἀρτακίῃ· ἕτερον δ' ἔβλον, ὅστις ἀρήρει,
βριθύν· ἀτὰρ κείνόν γε θεοπροπίαις Ἐχάτοιο
Νηλεΐδαι μετόπισθεν Ἰόνες ἰδρύσαντο
960 ἱερὸν, ᾗ θέμις ἦεν, Ἰησονίης ἐν Ἀθήνης.

Τοὺς δ' ἄμυνδ' ἐφύλαττε Δολίονες, ἃ δὲ καὶ αὐτὸς
Κύζικος ἀντίσαντες, ὅτε στολὸν ἤδ' ἐγένεθ' ἔλθ'·
ἔκλυον οὔτινες εἶεν, εὐξείνως ἀρέσαντο,
καὶ σφέας εἰρεσίῃ πέπιθον προτέρως κίοντας
965 ἄστεος ἐν λιμένι πρυμνήσια νηὸς ἀνάψαι.

Ἐνθ' οἳ γ' Ἐκβάσιω βωμὸν θέσαν Ἀπόλλωνι
στησάμενοι παρὰ θίνα, θυηπολίας τ' ἐμέλοντο.
Δῶκεν δ' αὐτὸς ἀναξ λαρὸν μέθυ δευομένοισιν,
μῆλ' αὖθ' ὁμοῦ· δὴ γάρ οἱ ἔην φάτις, εὖτ' ἂν ἴκωνται
970 ἀνδρῶν ἡρώων θεῖος στολός, αὐτίκα τόνγε
μελιγχὸν ἀντιάαν, μηδὲ πτολέμοιο μέλεισθαι.

Ἰσὸν που κάκειν' ἐπισταχέουσιν ἱούλοι,
οὐδέ νύ πω παίδεσσιν ἀγαλλόμενος μεμόρητο·
ἀλλ' ἔτι οἳ κατὰ δώματ' ἀκήρατος ἦεν ἀκοιτῆς
975 ὠδίνων, Μέρπος Περκωσίου ἐχγεγυῖα,
Κλειτή εὐπλόχαμος. Τὴν μὲν νέον ἐξέτι πατὴρ
θεοπεσίους ἔδνοισιν ἀνήγαγεν ἀντιπέρην.

Ἀλλ' οὐ καὶ ὡς θάλαμόν τε λιπὼν καὶ δέμνι' αὖτις
τοῖς μετὰ δαίτ' ἀλέγυνε, βάλεν δ' ἀπὸ δαίμωνος θυμοῦ.
980 Ἀλλήλους δ' ἐρέεινον ἀμοιβαδίς. Ἦτοι δ' μὲν σφείων
πέυθετο ναυτιλίας ἄνυσιν Περίαιτ' ἐφετμάς·
οἳ δὲ περικτιόνων πόλιας καὶ κόλπον ἅπαντα
εὐρείης πέυθοντο Προποντίδος· οὐ μὲν ἐπιπρὸ
ῥαίδει καταλέξαι ἐελομένοισι δαίτηναι.

985 Ἦοι δ' εἰσανέβαν μέγα Δίνδυμον, ὅρρα καὶ αὐτοὶ
θηήσαντο πόρους κείνης ἄλός· ἐκ δ' ἄρα τοίγε
νῆα χυτοῦ λιμένος προτέρου ἐξήλασαν ὄρου·
ἦδε δ' Ἰησονίη πέφαται ὁδός, ἥνπερ ἔδωξαν.

Γηγενέες δ' ἐτέρωθεν ἀπ' οὐρεὸς ἀΐξαντες
990 φράζαν ἀπειρεσίῳ Χυτοῦ στόμα νειόθι πέτρης
πόντιον, ὡς τε θῆρα λογώμενοι ἔνδον ἔοντα.
Ἀλλὰ γὰρ αὖθι λείλειπτο σὺν ἀνδράσιν ἐπλοτέροισιν
Ἡρακλῆς, ὃς δὴ σφι παλίντονον αἶψα τανύσσας
τόξον, ἐπασσύτερους πέλασε χθονί· τοὶ δὲ καὶ αὐτοὶ
995 πέτρας ἀμυρῶντας ἀερτάζοντες ἔβαλλον.

Δὴ γὰρ που κάκεινα θεὰ τρέφειν αἰνὰ πέλωρα
Ἥρη, Ζηνὸς ἀκοιτῆς, αἰθλίον Ἡρακλῆϊ.
Σὺν δὲ καὶ ὦλλοι δῆθεν ὑπότροποι ἀντιόωντες,
πρὶν παρ' ἀνελθέμεναι σκοπιῆν, ἔκτοντο φόνοιον
1000 Γηγενέων ἥρωες ἀρχῆοι, τῆμιν οἵστοις,
ἢ δὲ καὶ ἐγγεῖσι δεδαγμένοι, εἰσόκε πάντας
ἀντιβίην ἀσπερχὲς ὀρινομένους ἐδάϊζαν.

Ὡς δ' ὅτε δούρατ' ἀμακρὰ νέον παλέεσσι τυπέντα
ἰλοτόμοι στοιχῆδ' ἐπὶ ῥηγμῖνι βάλλουσιν,
1005 ὅρρα νοτισθέντα κρατεροὺς ἀνεχόατο γόμφους·
ὅς οἱ ἐνὶ ξυνοχῇ λιμένος πολιοῖο τέταντο
ἐξείης, ἄλλοι μὲν ἐς ἄλμυρὸν ἀθρόοι ὑδωρ
δύπτοντες κεφαλὰς καὶ στήθεα, γυῖα δ' ὑπερθεῖν
χέρσιν τεινόμενοι· τοὶ δ' ἐμπαλιν αἰγιαλοῖο
1010 κράτα μὲν ψαμάθοισι, πόδας δ' εἰς βένθος ἔρειδον,

fonte sub Artacio : alium vero sumserunt, qui aptus erat,
gravem ; at illum monitu Apollinis
Nelidae postea Iones collocarunt
sacrum, ut fas erat, Jasonice in Minervae templo.

His vero (*Argonautis*) omnes amice Doliones atque ipse
etiam] Cyzicus obviam-facti, cum expeditionem et genus
audivissent, quinam essent, hospitaliter exceperunt,
iisque persuaserunt, remis ulterius provecti
urbis in portu retinacula navis ut-alligarent.

Ibi illi Ecbasio (*escensus praesidi*) aram posuerunt Apollini
exstruentes ad littus, reique-sacrae dederunt-operam.

Dedit vero ipse rex dulce vinum indigentibus
pecudesque simul ; nam ipsi erat oraculum, quando venerit
heroum divina cohors, tum statim eam
comiter excipiendam, neque bello petendam-esse.

Pariter (*ac Jasoni*) etiam illi efflorescebat lanugo,
neque jam liberis ornari ipsi contigerat ;

sed adhuc ei in palatio intacta erat conjux
partus-doloribus, Meropis Percosii nata,

Clite pulchricoma, quam nuper e patris domo
splendida dote duxerat ex-opposita-regione.

Sed vel sic thalamo relicto et toro nuper ductae-uxoris
cum illis epulas adornavit, abjecto timore ex animo.

Invicem autem se interrogarunt alternatim : et ille quidem
ab ipsis] sciscitabatur navigationis consilium et Peliae man-
data :] hi vero accolarum urbes, et sinum omnem
amplius percontabantur Propontidis ; neque ulterius
scivit enarrare cupidis cognoscendi :

mane vero ascendebant magnum in-Dindymum, ut et ipsi
contemplarentur meatum illius maris, at alii
navem fossi portus priore propulerunt e statione ;
hac vero Jasonia appellatur via, qua iverunt.

Gigantes vero altera-ex-parte a monte irruentes
obstruxerunt immensi Chytii (*structi portus*) os infra saxa
marinum, veluti ferae insidiantes intus cominoranti.

Enimvero ibi relictus-erat cum viris junioribus

Hercules, qui quidem in-ipsos recurvam statim tendens
arcum multos prostravit humi ; illi vero et ipsi
saxa abrupta tollentes conjecerunt :

etenim hac quoque dea aluerat horrenda monstra
Juno, Jovis conjux, in certamen destinata Herculi.

Una vero et reliqui illinc reversi illis occurrentes,
priusquam conscenderent speculam, aggressi-sunt eadem
Gigantum heroes bellicosi, quum sagittis,
tum etiam hastis eos excipientes, donec omnes
ex-adverso sine-cessatione irruentes interfecissent.

Sicut vero quando arbores longas nuper securibus caesas
caesores deinceps in littus conjiciunt,
ut humectatae validos admittant cuneos :

sic illi in angustiis portus cani extensi-jacebant
deinceps, alii quidem in salsam confertim aquam
mergentes capita et pectora, pedibus superne
in-terra porrectis ; alii contra littoris
capita quidem arenae, pedes vero mari immergebant,

ἀμφω ἄμ' οἰωνοῖσι καὶ ἰχθύσι κύρμα γενέσθαι.
 Ἥρωες δ', ὅτε δὴ σφιν ἀταρβῆς ἐπλετ' αἰθλος,
 δὴ τότε πείσματα νηὸς ἐπὶ πνοιῆς ἀνέμοιο
 λυσάμενοι προτέρωσε διέξ' ἄλλος οἶδμα νέοντο.
 1015 Ἦ δ' ἔθεεν λαίφεσσι πανήμερος· οὐ μὲν ἰούσης
 νυκτὸς ἔτι ριπῇ μένεν ἐμπεδόν, ἀλλὰ θύελλαι
 ἀντίαι ἀρπάγον ὀπίσω φέρον, ὅφρ' ἐπέλασσαν
 αὐτίς ἐϋξείνοισι Δολίοσιν. Ἐκ δ' ἄρ' ἔβησαν
 αὐτοφυγί· Ἰερὴ δὲ φατίζεται ἥδ' ἔτι πέτρῃ,
 1020 ἥ περὶ πείσματα νηὸς ἐπεσσύμενοι ἐβάλλοντο.
 Οὐδέ τις αὐτὴν νῆσον ἐπιφραδέως ἐνόησεν
 ἔμμεναι· οὐδ' ὑπὸ νυκτὶ Δολίονες ἄψ' ἀνιόντας
 ἥρωας νημερτές ἐπήϊσαν· ἀλλὰ πῶς ἀνδρῶν
 Μακρίων εἰσαντο Πελασγικὸν ἄρεα κέλσαι.
 1025 Τῷ καὶ τεύχεα δύντες ἐπὶ σφίσι χεῖρας αἶσαν.
 Σὺν δ' ἔλασαν μελίας τε καὶ ἀσπίδας ἀλλήλοισιν
 ὀξεῖν ἱκελοὶ ριπῇ πυρὸς, ἥτ' ἐνὶ θάμνοισι
 αὐαλέοισι πεσῶσα κορύσσεται· ἐν δὲ κυδοιμὸς
 δεινὸς τε ζαμενῆς τε Δολιονίῳ πέσε δῆμι.
 1030 Οὐδ' ὄγε δηϊοτῆτος ὑπὲρ μόρον αὐτίς ἐμελλεν
 οἶκαδε νυμφιδίους θαλάμους καὶ λίκτρον ἱκίσθαι.
 Ἀλλὰ μιν Αἰσονίδης τετραμμένον ἰθὺς ἐοῖο
 πλῆξεν ἐπαίξας στῆθος μέσον, ἀμφὶ δὲ δουρὶ
 ὀστέον ἐρράϊσθη· ὃ δ' ἐνὶ ψαμάθοισιν ἔλυσθεις
 1035 μοῖραν ἀνέπλησεν. Τὴν γὰρ θέμις οὐ ποτ' ἀλύξαι
 θνητοῖσιν· πάντῃ περὶ γὰρ μέγα πέπταται ἔρκος.
 Ὡς τὸν οἰόμενόν πῶς ἀδευκέος ἔκτοθεν ἄτης
 εἶναι ἀριστήων, αὐτῇ ὑπὸ νυκτὶ πέδῃσιν
 μαρνάμενον κείνοισι· πολεῖς δ' ἐπαρηγόνες ἄλλοι
 1040 ἔκταθεν· Ἡρακλῆς μὲν ἐνήρατο Τηλεκλῆα
 ἠδὲ Μεγαβρόντην· Σφρόδριν δ' ἐνάριζεν Ἀκαστος·
 Πηλεὺς δὲ Ζέλυν εἶλεν, ἀρχέθρον τε Γέφυρον.
 Αὐτὰρ ἐϋμελὴς Τελαμῶν Βασίλῃα κατέκτα.
 Ἰδὰς δ' αὖ Πρὸμῆα, Κλύτιος δ' Ὑάκινθον ἐπερυν.
 1045 Τυνδαρίδαι δ' ἀμφω Μεγαλοσσάκεα, Φλόγιόν τε.
 Οἰνείδης δ' ἐπὶ τοῖσιν ἔλεν θρασὺν Ἴτυμονῆα,
 ἠδὲ καὶ Ἀρτακέα, πρόμον ἀνδρῶν· οὐς ἔτι πάντας
 ἐνναέται τιμαῖς ἡρώεσι κυδαίνουσιν.
 Οἱ δ' ἄλλοι εἰζάντες ὑπέτρεσαν, ἥύτε κίρκους
 1050 ὠκυπέτας ἀγελῆδόν ὑποτρέσσωσι πέλειαι.
 Ἔς δὲ πύλας δμάδῳ πέσον ἀθρόοι· αἶψα δ' αὐτῆς
 πλῆτο πόλις στονόνετος ὑποτροπῇ πολέμοιο.
 Ἦῶθεν δ' ὀλοὴν καὶ ἀμήχανον εἰσενόησαν
 ἀμπλακίην ἀμφω· στυγερὸν δ' ἄχος εἶλεν ἰδόντας
 1055 ἥρωας Μινύας Αἰνήϊον υἱά πάροιθεν
 Κύζικον ἐν κονίῃσι καὶ αἵματι πεπτηῶτα.
 Ἥματα δὲ τρία πάντα γόων τίλλοντό τε χαίτας
 αὐτοὶ δμῶς λαοὶ τε Δολίονες. Αὐτὰρ ἔπειτα
 τρεῖς περὶ χαλκείοις σὺν τεύχεσι δινθέντες
 1060 τύμβῳ ἐνεκτερεῖζαν ἐπειρήσαντό τ' ἀέθλων,
 ἥ θέμις, ἅμ' ἐπιδίον λειμώνιον, ἐνθ' ἔτι νῦν περ
 ἐγχείχεται τόδε σῆμα καὶ ὀψιγόνοισιν ἰδέσθαι.
 Οὐδὲ μὲν οὐδ' ἀλογος Κλείτῃ φθιμένοιο λείλειπτο
 οὐδ' ὀπίσσω μετόπισθε· κακῷ δ' ἐπὶ χύντερον ἄλλο

utrique simul avibus et piscibus escæ futuri.

Heroes vero, postquam jam ipsis intrepidum peractum est certamen,] tum funes navis adspirante vento solverunt-et ulterius per maris æquor navigarunt.

Ea (navis) autem procurrit velis *expansis* toto-die, neque tamen incidente] nocte etiam *venti* flatus mansit stabilis, immo procellæ] adversæ cum-impetu *eam* retro egerunt, ut accederent] iterum ad-hospitales Doliones. Egressi-sunt igitur] illa-ipsa-nocte. Sacra vero appellatur illa etiamnum petra, circa quam retinacula navis delati-eo alligarunt.

Neque quis eandem insulam *illam* prudenter animadvertit esse: nec noctu Doliones reversos

heroas vere agnoverunt; sed forte virorum Macriensium opinati-sunt Pelasgicas copias appulisse.

Itaque armis sumtis cum illis manus conseruerunt:

agitarunt vero et hastas et clypeos in-se-invicem

vehementi similes vi ignis, quæ fruticetis

aridis illapsa furit: sed tumultus

gravis et terribilis Dolionio incidit populo.

Nec ipse (rex) e pradio contra satum rursus erat domum conjugales in-thalamos et torum rediturus:

sed eum Æsonides conversum recta in-se

percussit irruens in-medium pectus: circum vero hasta

os fractum-est; ille igitur in arenas provolutus

satum explevit. Hoc enim licet numquam evitare

mortalibus: undique enim circum ingens expanditur sepimentum.] Sic illum ratum forte se acerbam extra cladem

esse heroum, ipsa noctu irretiit

pugnantem cum-illis; multi vero auxiliantes alii

interfecti-sunt. Hercules quidem occidit Teleclem

et Megabronten; Sphodrin vero interemit Acastus;

Peleus vero Zelyn prostravit, fortemque Gephyrum.

At hasta-peritus Telamon Basileum interfecit:

Idas porro Promeum, Clytius vero Hyacinthum interemit,

et Tyndaridæ geminî Megalosacem Phlogiumque:

Ænei-filius vero post illos interfecit audacem Itymoneum, atque etiam Artacem, antesignanum virorum: quos etiam-

num omnes] incolæ honoribus, quales-heroibus-debentur, ornant.] Reliqui vero cedentes trepidarunt, ut accipitres

celeres turmatim cum-trepidatione-fugiunt columbæ:

in portas vero cum-tumultu irruerunt frequentes; statimque clamore] impleta-est urbs, luctuosi ob-fugam belli.

Mane vero perniciosum et irreparabilem animadverterunt

errorem utrique; acerbus autem dolor occupavit intuitos

heroas Minyas Ænei-filium ante *ipsos*

Cyzicum in pulvere et sanguine jacentem.

Dies igitur tres totos plangebant, evellebantque crines

ipsi simul populusque Dolionum. At deinde

ter æreis cum armis circumacti

circa sepulcrum justa-funebria-fecerunt, institueruntque certamina,] ut decet, per campum pratensem, ubi etiamnum

exstructus-est ille tumulus, posteris quoque visendus.

Neque vero conjux Clite occiso supervixit

suo marito postea: malo vero gravius aliud

1063 ἤνυσεν ἀφαμένη βρόχον αὐχένι. Τὴν δὲ καὶ αὐταὶ
 Νύμφαι ἀποφθιμένην ἀλσθηδὲς ὠδύραντο·
 καὶ οἱ ἀπὸ βλεφάρων ὅσα δάκρυα χεῦαν ἔραζε,
 πάντα τάγε κρήνην τεύξαν θεαί, ἣν καλέουσιν
 Κλείτην, δυστήνοιο περικλεῆς οὐνομα νύμφης.
 1070 Αἰνότετον δὲ καὶ Δολιχόνισι γυναιξὶν
 ἀνδράσι τ' ἐκ Διὸς ἤμαρ ἐπὶ λυθεῖν· οὐδὲ γὰρ αὐτῶν
 ἔτλη τις πάσασθαι ἐδῆτύος, οὐδ' ἐπὶ δὴρὸν
 ἐξ ἀχέων ἔργοιο μυληράτου ἐμνύοντο·
 ἀλλ' αὐτῶς ἀφλεκτα διαζώεσκον ἔδοντες.
 1075 Ἔνθ' ἔτι νῦν, εὖτ' ἂν σπιν ἑτήσια χύτλα χέωνται
 Κύζικον ἐνναίοντες Ἴονες, ζυπεδὸν αἰεὶ
 πανδῆμοιο μύτης πελάνους ἐπαλετρεύουσιν.
 Ἐκ δὲ τότεν τρηχέαι ἀνῆρθησαν ἀέλλαι
 ἤμαθ' ὁμοῦ νύκτας τε δυώδεκα, τοὺς δὲ κατ' αὐθι
 1080 ναυτιλλεσθαι ἔρυκον. Ἐπιπλομένη δ' ἐνὶ νυκτὶ
 ὄλλοι μὲν βᾶ πάρος δεδμημένοι εὐνάζοντο
 ὕπνῳ ἀριστῆες πύματον λάχος· αὐτὰρ Ἀχαστος
 Μόψος τ' Ἀμυκιδῆς ἀδινὰ κνώσσοντας ἔρυκτο.
 Ἢ δ' ἄρ' ὑπὲρ ξανθοῖο κρήατος Αἰσονίδας
 1085 πωτᾷτ' ἀλκυονίδας λιγυρῇ ὅπῃ θεσπίζουσα
 λῆξιν ὀρινομένων ἀνέμων· συνέχευε δὲ Μόψος,
 ἀκταίης ὀρνιθὸς ἐναίσιμον ὅσσαν ἀκούσας.
 Καὶ τὴν μὲν θεὸς αὐτὶς ἀπέτραπεν, ἔζε δ' ὑπερθεῖν
 νήϊο ἀφλάστοιο μετῆρος αἴεσσα.
 1090 Τὸν δ' ὁ γε κεκλιμένον μαλακοῖς ἐνὶ κώσιν οἶῶν
 κινήσας ἀνέγειρε παρασχεδὸν ὣδὲ τ' ἔειπεν.
 Αἰσονίδη, χραιώ σε τόδ' ἱερὸν εἰσανιόντα
 Δινδύμου ὀκρίοντος ἐὺθρονον ἰλάσασθαι
 μητέρα συμπάντων μακάρων· λήξουσι δ' ἀέλλαι
 1095 ζαχρηεῖς. Τοίην γὰρ ἐγὼ νέον ὅσσαν ἀκούσα
 ἀλκυόνος ἀλίης, ἥ τε κνώσσοντας ὑπερθεῖν
 σείο περίξ τὰ ἕκαστα πιφασκομένη πεπότηται.
 Ἐκ γὰρ τῆς ἀνεμοὶ τε θαλάσσεά τε νεοῖθι τε χθιὼν
 πᾶσα πεπείρανται νιφέν θ' ἔδος Οὐλύμποιο·
 1100 καὶ οἱ, ὅτ' ἐξ ὄρεων μέγαν οὐρανὸν εἰσαναβαίνει,
 Ζεὺς αὐτὸς Κρονίδης ὑποχάζεται. Ὡς δὲ καὶ ἄλλοι
 ἀθάνατοι μάκαρες δεινὴν θεὸν ἀμυρίπουσιν.
 Ὡς φάτο· τῷ δ' ἀσπαστὸν ἔπος γένετ' εἰσαίοντι,
 ὠρνυτο δ' ἐξ εὐνῆς κεχαρημένος· ὥρσε δ' ἑταίρους
 1105 πάντας ἐπισπέρχων, καὶ τε σφίσιν ἐγρομένοισι·
 Ἀμυκιδεῶ Μόψοιο θεοπροπίας ἀγόρευεν.
 Αἰψά δὲ κουρότεροι μὲν ἀπὸ σταθμῶν ἑλάσαντες
 ἐνθεν ἐς αἰπεινὴν ἀναγὼν βόας οὐρεὸς ἄκρην.
 Οἱ δ' ἄρα λυσάμενοι Ἱερῆς ἐκ πείσματα πέτρης
 1110 ἤρσαν ἐς λιμένα Θρηάκιον· ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ
 βαῖνον, παυροτέρους ἑτάρων ἐν νηὶ λιπόντες.
 Τοῖσι δὲ Μακριάδες σκοπιαὶ, καὶ πᾶσα περ αἶψα
 Θρηάκιος ἐνὶ χερσὶν ἐαῖς προφαίνεται ἰδέσθαι·
 φαίνεται δ' ἡρώϊον στόμα Βοσπόρου, ἥ δὲ κολῶνιαι
 1115 Μυσίαι· ἐκ δ' ἑτέρης ποταμοῦ βόας Αἰσέποιο
 ἄστῳ τε καὶ πεδίον Νηπήϊον Ἀδρηστειῆς.
 Ἦσκε δὲ τι στιβαρὸν στύπος ἀμπέλου ἐντροφὸν ὕλῃ,
 πρόχῳ γεράνῳρον· τὸ μὲν ἔκταμον, ὅρρα πῆλοισι

addidit, inserens laqueo gulam. Eam vero et ipsae
 Nymphae mortuam nemorenses deplorarunt;
 atque ex oculis quotquot lacrimas effuderunt in terram,
 eas omnes in fontem commutarunt deae, quem appellant
 Cliten, infelicis celebri nomine sponsae.
 Tristissimus sane ille Dolionis mulieribus
 virisque, Jove auctore, dies illuxit; neque enim eorum
 sustinuit quisquam degustare cibum, nec diu,
 praeter dolore, de opere molemque frugis cogitarunt:
 verum sic non-*lost* frumenta viverunt edentes.
 Ubi etiam nunc, quando ipsis anniversaria libamina effundunt
 Cyzicum incolentes Iones, constanter semper
 in publica mola farinam-libariam molunt.
 Exinde asperae excitatae sunt procellae
 per dies aequae ac noctes duodecim, illos vero hinc
 navigare prohibuerunt. Sed inaequante nocte
 reliqui quidem antea oppressi decumbabant
 somno heroes ultima noctis parte: at Acastus
 Mopsusque Ampycides diu dormientes tuebantur.
 Tum igitur super flavum caput Jasonis
 volavit alcedo, stridula voce vaticinans
 finem excitatorum ventorum; intellexit autem Mopsus
 littoralis avis fanstam vocem audiens.
 Et illam quidem dea rursus avertit, consedit vero super
 navis aplustri, in sublime elata.
 Illum (Jasonem) vero hic (Mopsus), jacentem molibus in
 pellibus ovium, commovendo excitavit statim, atque sic
 locutus est:] Aesonis-fili, oportet te hoc templum ingres-
 sum] Dindymi prominentis, pulcro-solio-insidentem placare
 matrem omnium deorum; et cessabunt procellae
 vehementes. Talem enim ego modo vocem audiui
 alcedinis marinae, quae dormientem supra
 te circumcirca singula nuncians volitavit.
 Illa (Rhea) enim et venti et mare et ima terra
 omnis continetur et nivosa sedes Olympi;
 atque ei, quando e montibus magnum caelum intrat,
 Jupiter ipse Saturnius cedit. Sic vero etiam reliqui
 immortales dei terribilem deam colunt.
 Sic fatus est: illi autem gratus sermo fuit audienti,
 surrexit vero e cubili laetus, excitavitque socios
 omnes festinare-jubens, atque ipsis congregatis
 Ampycidae Mopsi vaticinia exposuit.
 Statim vero juniores e stabulis actos
 inde in celsum duxerunt boves montis jugum.
 Alii vero solutis ex Hiera retinaculis petra
 remigarunt in portum Thracium; sed et ipsi
 escenderunt, paucis sociis in nave relictis.
 Illis vero Macriades specular omnique opposita regio
 Thraciae in manibus ipsorum apparebat videnda;
 conspiciebatur nebulosum os Bospori, atque juga
 Mysiae; ex altera vero parte fluvii alveus Aescpi,
 urbs atque campus Neptius Adrasteae.
 Erat vero quidam solidus truncus vitis innutritus sylvae,
 ad-radices aridus; eum exciderunt, ut esset

- 1120 οτίμονος οὐρείης ἱερὸν βρέτας ἔξεσε δ' Ἄργος
 εὐκόσμως, καὶ δὴ μιν ἐπ' ὀκρίοντι κολωνῷ
 ἴδρυσαν, φηγοῖσιν ἐπηρεῖς ἀκροτάτησιν,
 αἱ ῥά τε πασάων πανυπέρταται ἐρρίζωνται.
 Βωμὸν δ' αὖ χειράδος παρενήνεον ἀμφὶ δὲ φύλλοις
 στεφάμενοι ὀρυίνοισι θυηπολίας ἐμέλοντο,
 1125 Μητέρα Δινδυμίνην πολυπότνην ἀγκυλλόντες,
 ἑνναέτιν Φρυγίης, Τιτίην δ' ἄμα, Κύλληνόν τε,
 οἱ μούνοι πολέων μοιρηγέται ἡδὲ πάρεδροι
 Μητέρος Ἰδαίης κεκλήσται, ὅσσοι ἔστιν
 Δάκτυλοι Ἰδαῖοι Κρητικαί, οὓς ποτε Νύμφη
 1130 Ἀγχιάλῃ Δικταίων ἀνὰ σπέος, ἀμφοτέρησιν
 δραξαμένη γαίης Οἰαξίδος, ἐδλάστησεν.
 Πολλὰ δὲ τήνγε λιτῆσιν ἀποστρέψαι ἐριώλης
 Αἰσονίδης γουναῖζετ' ἐπιλλείδων ἱεροῖσιν
 αἰθουμένοις ἀμυδίς δὲ νέοι Ὀρφεὺς ἀνωγῇ
 1135 σκαίροντες βηταρμόν ἐνόπλιον ὠρχήσαντο,
 καὶ σάκεα ξιφείσιν ἐπέκτυπον, ὥς κεν ἰωὴ
 δύσπρημος πλάζοιτο δι' ἡέρος, ἦν ἔτι λαοὶ
 κηδείῃ βασιλῆος ἀνέστενον. Ἐνθεν ἔς αἰὲλ
 βόμβῳ καὶ τυπάνῳ Ρεῖην Φρύγες ἰλάσκονται.
 1140 Ἢ δὲ πού εὐαγείσιν ἐπὶ φρένα ὄχλι θυηλαῖς
 ἀνταῖη δαίμων· τὰ δ' εἰκότα σήματ' ἔγεντο.
 Δένδρεα μὲν καρπὸν χέρον ἄσπετον, ἀμφὶ δὲ ποσσὶν
 αὐτομάτῃ φύε γαῖα τερείνης ἀνθεα πάης.
 Θῆρες δ' εἰλυοὺς τε κατὰ ξυλόχους τε λιπόντες,
 1145 οὐρῆσιν σαίνοντες ἐπήλυθον. Ἢ δὲ καὶ ἄλλο
 ὄχλι τέρας· ἐπεὶ οὐ τι παροίτερον ὕδατι νῆεν
 Δίνδυμον· ἀλλὰ σπιν τότ' ἀνέβραχε διψάδος αὐτως
 ἐκ κορυφῆς ἄλληκτον Ἰησονίην δ' ἐνέπουσιν
 κείνο ποτὸν κρήνην περιναίεται ἄνδρες ὀπίσσω.
 1150 Καὶ τότε μὲν δαῖτ' ἀμφὶ θεᾶς θέσαν οὔρεσιν Ἀρχτων,
 μέλποντες Ρεῖην πολυπότνην· αὐτὰρ ἔς τ' ὦ
 ληξάντων ἀνέμων νῆσον λίπον εἰρεσίησιν.
 Ἐνθ' ἔρις ἄνδρα ἕκαστον ἀριστῶν ὁρόθουνεν,
 ὅστις ἀπολλήξει πανύστατος. Ἀμφὶ γὰρ αἰθήρ
 1155 νήνεμος ἐστόρεσεν δίνης, κατὰ δ' εὐνάσε πόντον.
 Οἱ δὲ γαληναῖη πίσυνοι ἐλάσχον ἐπιπρὸ
 νῆα βίη· τὴν δ' οὐ κε διῆξ ἄλδος αἵσσουσιν
 οὐδὲ Ποσειδάωνος ἀελλόποδες κίχον ἔπποι.
 Ἐμπης δ' ἐγρομένοιο σάλου ζαχρηέσιν αὔραις,
 1160 αἱ νέον ἐκ ποταμῶν ὑπὸ δαίμονι χερσίν
 τειρόμενοι χαμάτῳ μετελώφον· αὐτὰρ ὁ τούσγε
 πασσυδίῃ μογέοντας ἐφέλκετο κάρτεϊ χειρῶν
 Ἠρακλῆς, ἐτίνασσε δ' ἀρηρότα δούρατα νηός.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ, Μυσῶν λελητημένοι ἠπειροῖο,
 1165 Ῥυνδακίδας προχῶας, μέγα τ' ἤριον Αἰγαίονος
 τυτθὸν ὑπὲρ Φρυγίης παρεμέτρεον εἰσορόωντες,
 δὴ τότε ἀνσγλίζων τετρηχότος οἰόματος ὄλκοις,
 μεσσόθεν ἄξεν ἐρετμόν. Ἀτὰρ τρύφος ἄλλο μὲν αὐτὸς
 ἀμρῷ χερσὶν ἔχων πέσε δόρυμιος, ἄλλο δὲ πόντος
 1170 κλύζε παρὶ βροθίοισι φέρον. Ἀνὰ δ' ἔζετο σιγῇ
 παπταίνων· γαῖρας γὰρ ἀνέθεσεν ἡρεμέουσαι. [τρεῖς
 Ἦμος δ' ἀγρόθεν εἰσι φυτοκῆφος, ἧ τις ἀρο-

deie montanæ sacrum simulacrum ; elaboravit vero Argus
 afflabre , atque illud in aspero cacumine
 collocarunt , sagis obumbratum summis ,
 quæ quidem omnium celsissimæ radices egerant.
 Aram vero e-parvis-lapidibus-congestis struxerunt , circum-
 que solis] redimiti quernis sacris operati sunt ,
 Matrem Dindymiam valde-venerabilem invocantes ,
 indigetem Phrygiæ , Titianque simul , Cyllenumque ,
 qui soli ex-multis duces atque adsessores
 Matris Idaeæ vocantur , quotquot sunt
 Dactyli Idari Cretenses , quos olim Nympha
 Anchiale Dictæo sub antro , ambabus manibus
 prehensens terram Cæaxidem , peperit.
 Multum vero illam precibus , ut-avertaret tempestates ,
 Jason supplex-rogavit libans super-sacris
 ardentibus : simul vero juvenes Orphei jussu
 tripudiantes saltationem arinatam saltarunt ,
 et scuta ensibus pulsarunt , ut clamor
 infaustus evanesceret per ærem , quem etiamnum populos
 in funere regis emittebat. Hinc semper
 rhombo et tympano Rheam Phryges placant.
 Ipsa vero puris mentem advertit sacris
 precibus-placata dea : fausta autem omnia edita-sunt.
 Arborea fructum fundebant uberrimum , circa pedes vero
 sponte-sua edidit terra tenetæ flores herbe :
 feræ autem latibulis lustrisque relictis
 caudis blandientes advenerunt. Illa vero etiam aliud
 dedit portentum : nam nulla antea aqua redunabat
 Dindymum ; sed ipsis tunc scatebat arido ultro
 e vertice non-desinens ; Jasonium vero appellarunt
 illam aquam fontem accolæ viri postea.
 Et tum quidem convivium in-honorem deæ instituerunt in
 montibus Ursorum] celebrantes Rheam valde-venerandam :
 at sub auroram ,] cessantibus ventis , insulam reliquerunt
 remigando.] Tum æmulatione unumquemque eroumstimu-
 lavit ,] quis cessaret ultimus. Undique enim æther
 serenus sedaverat vortices , atque composuerat mare.
 Illi vero tranquillitate-maris freti egerunt ulterius
 navem vi ; quam non per mare ruentem
 ne Neptuni quidem celeripedes assecuti-essent equi.
 At tamen concitato alto (mari) vehementibus auris ,
 quæ nuper ex fluviiis sub vesperam exstiterant ,
 vexati labore cessabant ; at illos
 omnibus-viribus laborantes traxit robore manuum
 Hercules commovitque aptata ligna navis (navem).
 Sed quom tandem , Mysorum appetentes terram ,
 Rhyndaci ostia , et magnum monumentum Agæonis
 paululum super Phrygiam prætervecti-essent conspectum ,
 tum removens turgidi maris sulcos
 medium fregit remem (Hercules). At fragmentum aliud qui-
 dem ipse] ambabus manibus tenens cecidit obliquus , aliud
 vero mare] abstolit refluxentibus-undis vehens : sedit autem ta-
 citus circumspiciens : manus enim non-consueverant quie-
 scere.] Quo-tempore vero ex-agro redit fovearum aut arator quis

ἀσπασίως εἰς αὐλὴν ἔην, δόρποιο χατίζων,
 αὐτοῦ δ' ἐν προμολῇ τετραμένα γούνατ' ἔκαμψεν
 1175 αὐστράλειος κονίησι, περιτριβείας δέ τε χεῖρας
 εἰσορόων, κακὰ πολλὰ ἔη ἠρήσατο γαστρί·
 τῆμος ἄρ' οἷ γ' ἀφίκοντο Κιανίδος ἤθεα γαίης,
 ἀμφ' Ἀργανθώνειον ὄρος, προχῶας τε Κίαιο.
 Τοὺς μὲν εὐξείνως Μυσοὶ φιλότῃτι κίοντας
 1190 δειδέχατ', ἐννάεται κείνης γῆονος, ἥϊά τε σφι
 μῆλ' αἰ δευομένοις, μέθυ τ' ἄσπετον ἐγγυάλιξαν.
 Ἐνθα δ' ἔπειθ' οἱ μὲν ξύλα κάγκαν, τοὶ δὲ λεχαίνην
 φυλλάδα λειμώνων φέρον ἄσπετον ἀμήσαντες,
 στόρνυσθαι τοὶ δ' ἀμφὶ πυρήϊα δινεύεσχον·
 1185 οἱ δ' οἶνον χρητῆρσι κέρων, πονέοντό τε δαίτα,
 Ἐχθασίῳ βέξαντες ὑπὸ κνέφας Ἀπόλλωνι.
 Λυτὰρ δ' οὐαίτα πένεσθαι ἐταίροις εὖ ἐπιτείλας
 βῆ β' ἱμεν εἰς ὕλην υἱὸς Διὸς, ὥς κεν ἔρετμόν
 οἱ αὐτῷ φθαίῃ καταχείριον ἐντύνασθαι.
 1190 Ἐὐρεν ἔπειτ' ἐλάτην ἀλαλήμενος, οὔτε τι πολλοῖς
 ἀχθομένην ὄχοις, οὐδὲ μέγα τηλεθώσαν,
 ἀλλ' οἶον τανυτῆς ἔρνος πέλει αἰγείροιο·
 τόσση δὴ μῆκος τε καὶ ἐς πάχος ἦεν ἰδέσθαι.
 Ῥίμαρ δ' οἰστοδόχην μὲν ἐπὶ χθονὶ ὄψε φαρέτρην
 1195 αὐτοῖσιν τόξοισιν, ἔδου δ' ἀπο δέρμα λέοντος.
 Τὴν δ' ὄγε χαλκοβαρεὶ ῥοπαλῷ ἀπέδοιο τινάζας
 νειόθεν ἀμφοτέρῃσι περὶ στύπος ἔλλαθε χερσίν,
 ἠγορέῃ πίσυνος ἐν δὲ πλατὺν ὤμον ἔρριπεν
 εὖ διαβάς· πεδόθεν δὲ, βαθύρριζόν περ ἰούσαν,
 1200 προσφύς ἐξήειρε σὺν αὐτοῖς ἔχμασι χαίτης.
 Ὡς δ' ὅταν ἀπροφάτως ἰσθὸν νεὸς, εὖτε μάλιστα
 χειμερὶν ὁλοοῖς ἐνσὶς πέλει Ὀρίωνος,
 ὑφ' ὅθεν ἐμπλήξασα ὑαὶ ἀνέμοιο καταΐξ
 αὐτοῖσι σφῆνεσσιν ὑπὲρ προτόνων ἐρύσσηται·
 1205 ὥς ὄγε τὴν ἔειρεν. Ὀμοῦ δ' ἀνὰ τόξα καὶ ἰοὺς,
 δέρμα θ' ἑλὼν, ῥοπαλόντε, καλίσυτος ὤρτο νέεσθαι.
 Τόρρα δ' Ὀϊας χαλκὴν σὺν χαλπιδινὸσφιν δμῖλου
 δίζητο κρήνης ἱερὸν ῥόον, ὥς κ' οἱ ἔδωρ
 φθαίῃ ἀφυσσάμενος ποτιδόρπιον, ἄλλα τε πάντα
 1210 ὀτραλέως κατὰ κόσμον ἐπαρτίσσειεν ἰόντι.
 Δὴ γάρ μιν τοίοισιν ἐν ἤθεσιν αὐτὸς ἐφερβεν
 νηπίχον τὰ πρῶτα, δόμων ἐκ πατρὸς ἀπούρας,
 Δίου Θειοδάμαντος, ὃν ἐν Δρυόπεσσιν ἔπειρνε
 νηλειῶς, βοὸς ἀμφὶ γεωμόρου ἀντιόωντα.
 1215 Ἦτοι δ' μὲν νειοῖο γῆας τέμνεσχεν ἀρότρῳ
 Θειοδάμας ἀνὴρ βεβηλημένος αὐτὰρ δ' τόνγε
 βοῦν ἀρότῃν ἤνωγε παρασχέμεν οὐκ ἐθέλοντα.
 Ἦτο γὰρ πρόρασιν πολέμου Δρυόπεσσι βαλέσθαι
 λευγαλέην, ἐπεὶ οὐ τι δίκης ἀλέγοντες ἔναιον.
 1220 Ἀλλὰ τὰ μὲν τηλοῦ κεν ἀποπλάγξειεν αἰοιδῆς.
 Αἶψα δ' ὅ γε κρήνην μετεκίαθεν, ἣν καλέουσιν
 Πηγὰς ἀγγίγχοι περὶναίεσσι. Οἱ δὲ που ἄρτι
 Νυμφῶν ἴσταντο χοροὶ μέλα γὰρ σφίσι πάσαις,
 ἔσσαι καὶ σ' ἐρατὸν Νύμφαι βίον ἀμφενέμοντο,
 1225 Ἀρτεμὶν ἐννυχίῃσιν αἰεὶ μέλπεσθαι αἰοδαῖς.
 Αἱ μὲν ὅσαι σκοπιάς ὀρέων λάχον, ἧ καὶ ἐναύλους,

lubenter in caulam suam, cernae cupidus,
 ibique in vestibulo lassata genua reclinat,
 sordidus pulvere, attritasque manus
 inspicens mala multa suo imprecatur ventri:
 eo-tempore igitur illi venerunt Cianeae in-aedes terrae
 circa Arganthonium montem ostiaque Cii.
 Eos hospitaliter Mysi, amice cum-advenissent,
 exceperunt, incolae illius terrae, et viatica ipsis
 pecudesque egentibus et vinum largum prae-buerunt.
 Ibi postea alii ligna arida, alii mollem
 foliorum-struem e-pratis attulerunt copiose abscissam
 ad struendum torum; alii igniaria agitarunt;
 alii vinum in-crateribus miscuerunt, et appararunt epulas
 Echasio sacris-factis sub crepusculum Apollini.

At epulas parare sociis bene jussis
 abiit in silvam filius Jovis, ut remum
 ipse sibi celeriter commodum pararet.
 Invenit deinde abietem circumvagatus, nec nimium multis
 oneratam ramis, nec valde frondentem,
 sed qualis proceræ ramus est populi;
 tanta simul et longitudine et crassitie erat visenda.
 Confestim autem sagittiferam humi deposuit pharetram,
 cum-ipso arcu, exiitque pellem leonis.
 Illa (abiete) ipse ærata clava radicitus percussa
 infra utraque truncum comprehendit manu,
 robore fretus: latum vero humerum opposuit ei
 late cruribus-divaricatis: e-solo autem quanquam radices
 altas habentem] inharrens evulsit, cum ipsis glebis-adhaeren-
 tibus terrae.] Sicut autem improviso malum navis, quando
 maxime] hibernus sævi occasus est Orionis,
 desuper irruens subita venti procella
 cum-ipsis cuneis a rudentibus avellit:
 sic ille hanc sustulit. Simul vero iterum arcu et sagittis
 et pelle sumtis, et clava, retro corpit reverti.

Interea Hylas ænea cum urna seorsum a-cortu
 quæsitiv fontis sacrum fluxum, ut ipsi aquam
 prior hauriret ad-cernam, aliaque omnia
 diligenter ex ordine pararet revertenti.
 Etenim cum his in moribus ipse educaverat
 infantem primum, ex adibus patris ablatum
 divini Theodamanis, quem inter Dryopes trucidaverat
 crudeliter, bovis causa aratoris adversantem.
 Nam novalis jugera secabat aratro
 Theodamas tristitia agitato; at ille hunc
 bovem aratorem jussit tradere sibi nolentem.
 Quærebat enim causam belli Dryopibus inferendi
 luctuosam, quia nullam justitiæ rationem-habentes vive-
 bant.] Verum ista longius me aberrare-facerent a-carmine.
 Statim igitur ille (Hylas) fontem adiit, quem appellant
 Pegas propinqui accolæ. At forte tunc
 Nympharum instituebantur chori: nam curæ-erat ipsis
 omnibus,] quotquot ibi amœnum Nymphæ promontorium
 incolebant,] Dianam nocturnis semper celebrare cantibus.
 Alias quæ vertices montium sortitæ-erant, aut etiam antra,

αἶ γ' ἐνὶ μέσῳ λήϊον ἀπόπροθεν ἐστιγχέοντο,
 ἥ δὲ νέον κρήνης ἀνεδύετο καλλιναίοιο
 Νύμφη Ἰφιδάτιη· τὸν δὲ σχεδὸν εἰσενόησεν
 1230 κάλλιε καὶ γλυκερῆσιν ἐρευθόμενον χαρίτεσσιν
 πρὸς γὰρ οἱ διχόμενης ἀπ' αἰθέρος αὐγάζουσα
 βάλλε Σεληναίη. Τῆς δὲ φρένας ἐπτοίχισεν
 Κύπρις, ἀνιχνήνῃ δὲ μόλις συναγείρατο θυμόν.
 Αὐτὰρ ὅγ' ὥς τὰ πρῶτα βῶν ἐνὶ κάλπιν ἔρριπεν
 1235 λέγρις ἐπιχρυσθεῖς, περὶ δ' ἄσπετον ἔθραχεν ὕδωρ
 χαλκὸν ἐς ἡχέεντα φορεύμενον, αὐτίκα δ' ἤγε
 λατὸν μὲν καθύπερθεν ἐπ' αὐχένος ἀνθετο πῆχυν,
 χύσσαι ἐπιθύουσα τέρεν στόμα· δεξιτερῇ δὲ
 ἀγκῶν' ἔσπασε χειρὶ, μέσῃ δ' ἐνκαθάλαε δίνη.
 1240 Τοῦ δ' ἔρως ἰάχοντος ἐπέκλυεν οἶος ἑταίρων
 Ἑλπιόδης Πολύφημος, ἴων προτέρωσσε καλεῦθου,
 δέκτο γὰρ Ἡρακλῆα πελώριον, ὀππότη' ἔκοιτο.
 Βῆ δὲ μεταίξας Πηγέων σχεδὸν, ἥβητις τις θῆρ
 ἀγριος, ὃν βρά τε γῆρυς ἀπόπροθεν ἔκοιτο μέλων,
 1245 λιμῶ δ' αἰθόμενος μετανίσσεται, οὐδ' ἐπέκυσεν
 ποίμνησιν· πρὸ γὰρ αὐτοὶ ἐνὶ σταθμοῖσι νομῆες
 ἔσαν· ὁ δὲ στενάχων βρέμει ἄσπετον, ὄρρα κάμνησιν
 ὥς τότε ἄρ' Ἑλπιόδης μεγάλ' ἔστινεν, ἀμφὶ δὲ χώρον
 φοῖτα κεκληγώς· μελέτη δὲ οἱ ἐπλετο φωνή.
 1250 Αἶψα δ' ἐρυσσάμενος μέγα φάσγανον ὤρτο νέεσθαι,
 μή πως ἡ θήρεσσιν ἔλωρ πέλειν, ἦέ μιν ἄνδρες
 μούων ἐόντ' ἐλόγησαν, ἄγουσι δὲ ληϊὸν ἐτοίμην.
 Ἐνθ' αὐτῷ ξύμβλητο κατὰ στίβον Ἡρακλῆϊ,
 γυμνὸν ἐπαίσσων παλάμη ξίφος· εὖ δέ μιν ἔγνω
 1255 σπερχόμενον μετὰ νῆα διὰ κνέρας· αὐτίκα δ' ἄτην
 ἔκφατο λευγαλέην, βεβαρημένος ἄσθματι θυμόν.
 Δαιμόνιε, στυγερὸν τοι ἄχος πάμπρωτος ἐνέψω.
 Οὐ γὰρ ὕλας κρήνηνδε κίων, σόος αὖτις ἰκάνει.
 Ἀλλὰ ἔλθ' ἡστῆρες ἐνιγρίμψαντες ἄγουσιν,
 1260 ἡ θῆρες σίνονται· ἐγὼ δ' ἰάχοντος ἄκουσα.
 Ὡς φάτο· τῷ δ' αἰὲν κατὰ κροτάφων ἄλις ἰδρῶς
 κήκειν, ἐν δὲ καλαινὸν ὑπὸ σπλάγχχνος ζέεν αἷμα.
 Χωόμενος δ' ἐλάτην χαμάδις βάλεν, ἐς δὲ κέλευθον
 τὴν θέεν, ἥ πόδες αὐτὸν ὑπέκφερον ἄισσονται.
 1265 Ὡς δ' ὅτε τίς τε μύωπι τετυμμένος ἔσσυτο ταῦρος,
 πίσσά τε προλιπὼν καὶ ἑλεσπίδας, οὐδὲ νομῆων
 οὐδ' ἀγέλης ὀβηται, πρήσσει δ' ὁδὸν, ἄλλοτ' ἄπαυστος,
 ἄλλοτε δ' ἰστάμενος, καὶ ἀνὰ πλατὺν αὐχέν' αἰέρων
 ἵησιν μύκημα, κακῶ βεβλημένος οἰστρῶ·
 1270 ὥς ὅγε μαιμώνων, ὅτε μὲν θοὰ γούνατ' ἐπαλλεν
 συνεχέως, ὅτε δ' αὖτε μεταλλήγων χαμάτοιο
 τῆλε διαπρύσιον μεγάλη βοάσκειν αὐτῇ.
 Αὐτίκα δ' ἀκροτάτης ὑπερίσχεθεν ἀκριας ἀστῆρ
 ἡῶος, πνοαὶ δὲ κατέλυθον ὥκα δὲ Τίφους
 1275 ἰσβαίνειν ὁρόθουνεν, ἐπαύρεσθαι τ' ἀνέμοιο.
 Οἱ δ' εἰσβαινόντες ἄφαρ λελητημένοι ὕψι δὲ νηὸς
 εὐναίης ἐρύσαντες ἀνεκρούσαντο κάλως.
 Κυρτώθη δ' ἀνέμοι λίνα μεσσοῖσι, τῆλε δ' ἀπ' ἀκτῆς
 γηθόσυντο φερέντο παρὰ Ποσειδῆϊον ἀκρην.
 1280 Ἥμος δ' οὐρανὸν χροσπὴ ὑπολάμπεται ἡώς

aliæ sylvestres longe deinceps procedebant :
 modo vero e-fonte emergerat pulcherrima
 Nympha fontana. Illum vero prope conspexit
 pulcritudine et dulcibus rubentem gratiis :
 nam ei plena ex æthere splendens
 affulgebat Luna. Illius autem mentem attonitam reddidit
 Cypris, et præ-inopia-consilii vix collegit animum.
 At iste ut primum undæ situlam immersit
 obliquo corpore inclinatus, circumque plurima resonuit aqua
 æs in sonorum infusa, statim hæc
 sinistram quidem superne collo circumjicit ulnam
 osculari cupiens tenerum os ; dextra vero
 cubitum attraxit manu, mediumque demersit in vorticem.

Hunc heros clamantem audivit solus sociorum
 Elatides Polyphemus progressus longius via ;
 exspectabat enim Herculem ingentem reversurum.
 Igitur properans ad Pegas, tanquam quamdam fera
 sylvestris, ad-quam balatus eminus pervenit ovium ;
 fame autem ardens accurrit, nec tamen politur
 gregibus ; antea enim ipsi in stabula pastores
 egerant ; illa vero gemens fremit immane, donec defecerit :
 sic tum igitur Elati-filius valde ingemuit, circa locum autem
 oberravit clamans ; at irrita ipsius fuit vox.
 Statim igitur stricto magno ense corpit persequi,
 ne forte aut feris prædæ esset, aut ipsi incolar,
 solus cum-esset, insidiarentur, abducerentque prædā pa-
 ratam.] Tum in-ipsam incidit in via Herculem,
 nudum rotans manu ensē ; bene vero eum agnovit
 festinantem ad navem per tenebras ; statim vero jacturam
 exposuit tristem, gravatus anhelitu pectus :

Miser, acerbum tibi dolorem primus eloquar.
 Neque enim Hylas, ad-fontem qui-abiit, salvus redit.
 Verum eum latrones captum abducunt,
 aut feræ lardunt ; ego vero clamantem audivi.

Sic dixit ; illi vero audienti de capite multus sudor
 defluxit, intusque ater in pectore aestuavit sanguis.
 Iratus vero abietem in-humum projecit, atque via
 illa cucurrit, qua pedes ipsum ferebant ruentem.
 Ut vero quando quis asilo ictus fertor taurus
 pratis relictis et paludibus, nec pastores
 nec gregem curat, conficit vero viam, nunc irrequietus,
 nunc consistens, atque latam cervicem tollens
 edit mugitum, infesto ictus orostro :
 sic ille impetu-abreptus modo velocia genua agitavit
 continuo, modo rursus cessans a labore
 longe penetrantem magna clamorem-edidit voce.

Statim vero ubi summos superaverat vertices stella
 matutina, venti increbruerunt : celeriterque Tiphys
 conscendere navem jussit, fruique vento.
 Illi inscenderunt statim iubentes ; et in-altum navis
 ancoris tractis solverunt rudentes.
 Curvabantur autem vento lintea (vela) media, longeque a
 littore] lætabundi prætervehantur Poseideium promonto-
 rium.] Quando vero cœlitus serena splendet aurora

ἐκ περάτης ἀνιοῦσα, διεγλαύσσουσι δ' ἀτρυχοί,
καὶ πεδία ὀροσέοντα φεινῇ λάμπεται αἴγλη,
τῆμος τοῦτ' ἐνόησαν αἰδρεῖν λιπόντες.

Ἐν δέ σφιν κρατερὸν νεῖκος πέσεν, ἐν δὲ κολῶος
1285 ἄσπετος, εἰ τὸν ἀρίστον ἀποπραλιπόντες ἔβησαν
σφωτέρων ἐτάρων. Ὁ δ' ἀμνηχανίησιν ἀτυχθεὶς
οὐδέ τι τοῖον ἔπος μετεφώνεεν, οὐδέ τι τοῖον
Αἰσονίδης· ἀλλ' ἦστο βαρεῖη νειόθεν ἄτη
θυμὸν ἰδὼν· Τελαμῶνα δ' ἔλεν χολος, ὥς τ' εἶπεν.

1290 Ἦσ' αὐτως εὐκηλος, ἐπεὶ νύ τοι ἄρμενον ἦεν
Ἡρακλῆα λιπεῖν· σέο δ' ἔκτοθι μῆτις ὄρωρεν,
ὄφρα τὸ κείνου κῦδος ἂν· Ἑλλάδα μὲν σε καλύψῃ,
αἱ κε θεοὶ δώσωσιν ὑπὸ τροπον οἴκαδ' ἐνόστον.

Ἀλλὰ τί μύθων ἦδος, ἐπεὶ καὶ νόσφιν ἐταίρων
1295 εἶμι τεῶν, οἳ τόνγε δόλον συνετεκτίναντο.

Ἦ, καὶ ἐς Ἀγνιάδην Τίφυν θόρε· τῷ δὲ οἱ ὄσσε
δοτλιγγες μπλεροῖο πυρὸς ὡς ἰνδάλλοντο.

Καὶ νύ κεν ἂψ ὀπίσω Μυσῶν ἐπὶ γαῖαν ἔκοντο,
λαίτμα βηυσάμενοι, ἀνέμου τ' ἀλληκτον ἰωήν,

1300 εἰ μὴ Θρηκίσιόιο δῶω υἱὲς Βορέαο
Αἰακίδην χαλεποῖσιν ἐρητύεσκον ἔπεσσιν,
σχέτλιοι ἢ τέ σφιν στυγερῇ τίσις ἐπλετ' ὀπίσω
χερσὶν ὕψ' Ἡρακλῆος, ὃ μιν εἰζεσθαι ἔρυκον.

Ἀθλῶν γὰρ Ηελίω δεδουπότος ἂψ ἀνιόντας
1305 Τήνῳ ἐν ἀμφιρύτῃ πέφνην, καὶ ἀμύσματο γαῖαν
ἀμψ' αὐτοῖς, στήλας τε δῶω καθύπερθεν ἔτευξεν,
ὧν ἐτέρη, Θάμβρος περὶ ὥσιον ἀνδράσι λεύσσειν,
κίνυται ἡχήμενος ὑπὸ πνοιῇ Βορέαο.

Καὶ τὰ μὲν ὡς ἡμελλε μετὰ χρόνον ἐκτελέεσθαι.

1310 Τοῖσιν δὲ Γλαῦκος βρυγίης ἁλὸς ἐξεφάνθη,
Νηρῆος θεῖοιο πολυπράδμων ὑπορήτης·
ὕψι δὲ λαγνήεν τε κάρη καὶ στήθε' αἰέρας
νειόθεν ἐκ λαγόνων, στιβαρῇ ἐπορεύετο χειρὶ
νηῖου ὀλκαίοιο, καὶ ἔαχεν ἔσσυμένοισιν.

1315 Τίπτε παρὲκ μεγάλοιο Διὸς μενεαίνετε βουλὴν
Αἰήτιω πτολίεθρον ἄγειν θρασὺν Ἡρακλῆα;
Ἄργεϊ οἱ μοῖρ' ἐστὶν ἀτασθαλί· Εὐρυσθέϊ
ἐκπλήσαι μογέοντα δουώδεα πάντα ἀέθλους,
ναίειν δ' ἀθανάτοισι συνέστιον, εἰ κ' ἔτι παύρους

1320 ἔξανύσῃ· τῷ μὴ τι ποτὴ κείνοιο πηλίσθω.
Αὐτως δ' αὖ Πολύφημον ἐπὶ προχοῇσι Κίσιο
πέπρωται Μυσοῖσι περικλεές· ἄστρ' ἀκαμόντα,
μοῖραν ἀναπλήσειν Χαλύβων ἐν ἀκείρονι γαίῃ.

Αὐτὰρ Ὕλαν φιλότῃσι θεῇ ποιήσατο Νύμφῃ
1325 δν πόσιν, οἷο περ οὖνεα· ἀποπλαγχθέντες ἔλειφθεν.

Ἦ, καὶ κῦμα· ἀλίσστον ἐφύεσσατο νειόθι δῶψας·
ἀμψὶ δὲ οἱ δίνῃσι κυκώμενον ἄφρεν ὕδωρ
πορφύρεον, κοίλῃν δὲ διέξ ἁλὸς ἔκλυσε νῆα.

Ἰήθησαν δ' ἥρωες· ὃ δ' ἔσσυμένως ἐδεδῆχαι
1330 Αἰακίδης Τελαμῶν ἐς Ἰήσονα, χεῖρα δὲ χειρὶ
ἄκρην ἀμφιδαλῶν προσπύεσσε, φώνησέν τε.

Αἰσονίδη, μὴ μοί τι χολώσῃσι, ἀρραδίησιν
εἰ τί περ ἀσάμην· πέρι γάρ μ' ἄλλος εἰλεν ἐνίσπειν
μῦθον ὑπερτίχλόν τε καὶ ἄσχετον, ἀλλ' ἀνέμοισιν

a termino reversa, collustrantur vero viae,
et campi roscidi lucido splendent fulgore;
tum illos (*Herculem et Polyphemum*) senserunt impru-
lenter se reliquisse.] Inter ipsos autem magna contentio exstitit,
tumultusque] ingens, quod fortissimo relicto profecti-essent
suorum sociorum. Sed consilii-inopia percussus
neque hoc verbum locutus-est neque illud

Jason; immo sedit ob gravem penitus calamitatem
animum macerans: Telamonem vero corripuit ira, et sic lo-
cutus est:] Sedes ita quietus, quoniam scilicet tibi commo-
dum erat] Herculem relinquere; a te consilium hoc profe-
ctum-est,] ut illius gloria per Græciam ne tibi officeret,
si forte dii concesserint, rursus domum ut-reverteremur.
Sed quid verba prosunt? nam et ipse seorsum a-sociis
abibo tuis, qui huncce dolum una-machinati-sunt.

Dixit, et in Agniaden Tiphyn irruit; sed ejus oculi
scintillis flagrantis ignis similes apparebant.
Atque profecto rursus retro Mysorum in terram profecti-es-
sent] aequori reluctantes ventique continuo flatui,
nisi Thracii duo filii Boreæ

Æaci-filium (*Telamonem*) gravibus increpuissent verbis
miseri; profecto enim iis tristis pœna fuit postea
sub manibus Herculis, quod ipsum requiri vetuerant.
A-certaminibus enim Pelia defuncto reversos
Teno in circumflua occidit, atque congescit terram
circa eos, columnasque duas superstruxit,
quarum altera, miraculum ingens hominibus visu,
movetur sonoro a flatu Boreæ.

Atque hæc quidem sic erant aliquamdiu post eventura.
Illis (*Argonautis*) vero Glaucus fremibundo ex mari apparuit,
Nerei divini prudentissimus vates;
in-altum vero lursulo capite et pectore elato
ex-imo usque-ad ilia, valida prehendit manu
navis alveum, atque allocutus-est properantes:

Cur contra magni Jovis cupitis voluntatem
Æetæ in-urbem abducere animosum Herculem?
Argis ei fatale est injusto Eurystheo
perficere laborantem duodecim omnes labores,
habitare autem cum-immortalibus familiarem, si insuper
paucos] confecerit; quare nullum desiderium ejus esto.

Ita vero etiam Polyphemum ad ostia Cii,
decretum-est, Mysis celebri urbe condita,
mortem obire Chalybum in immensa terra.
At Hylam ob-amorem dea sibi-adscivit Nympha
conjugem, cujus quidem causa illi errantes relictī-sunt.

Dixit, et fluctum subiit in-imum mersus;
circa eum vero vorticibus turbata spumabat aqua
purpurea, cavamque per mare proluebat navem.
Latati-vero sunt heroes: sed propere adiit
Æacides Telamon Jasonem manumque manui
summam injiciens complexus-est et hæc locutus:

Jason, ne mihi irascaris, imprudentia
ei quid offenderim: nam dolor me compulit, ut-dicerem.
verba insolentia neque ferenda; at ventis

- 1335 δώομεν ἀμπλακίην, ὥς καὶ πάρος εὐμενέοντες.
 Τὸν δ' αὖτ' Αἰσῶνος υἱὸς ἐπιφραδέως προσέειπεν·
 ὦ πέπον, ἦ μάλα δὴ με κακῇ ἐχυδάσσαο μύθῳ,
 φᾶς ἐνὶ τοῖσιν ἅπασιν ἐνὲος ἀνδρὸς ἀλείττην
 ἔμμεναι. Ἄλλ' οὐ θήν τοι ἀδευχέα μῆνιν ἀέξω,
 1340 πρὶν περ ἀνιηθεῖς ἐπεὶ οὐ περὶ πῶσι μῆλων,
 οὐδὲ περὶ κτεάτεσσιν ἡλεψάμενος μενέηναι,
 ἀλλ' ἐτάρου περὶ φωτός. Ἔολπα δέ τοι σὲ καὶ ἄλλῳ
 ἀμάρ' ἐμεῦ, εἰ τοιόνδε πέλοι ποτὲ, δηρίσασθαι.
 Ἡ ῥα, καὶ ἀρθμηθέντες, ὅπη πάρος, ἐδριόωντο.
 1345 Τῷ δὲ Διὸς βουλήσιν, ὃ μὲν Μυσοῖσι βελέσθαι
 μέλλεν ἐπώνυμον ἄστν πολιττάμενος ποταμοῖο
 Εἰλατίδης Πολύφημος· ὃ δ' Εὐρυσθέης ἀέθλους
 αὐτὶς ἰὼν πονέσθαι. Ἐπηπειλῆσε δὲ γαῖαν
 Μυσιδ' ἀναστήσειν αὐτοσχέδον, ὅππότε μὴ οἱ
 1350 ἦ ζωοῦ εὐροίεν ὕλα μόρον, ἢ θανόντος.
 Τοῖο δὲ ῥύσι' ὅπασσαν, ἀποκρίναντες ἀρίστους
 υἱέας ἐκ δῆμοιο, καὶ ὄρεια ποιήσαντο,
 μὴ ποτε μαστεύοντες ἀπολλήξειν καμάτοιο.
 Τοῦνεχεν εἰσέτι νῦν περ ὕλαν ἐρέουσι Κίανοι,
 1355 κοῦρον Θειοδάμαντος, εὐκτιμένης τε μέλονται
 Τρηχίνος. Δὴ γάρ ῥα κατ' αὐτόθι νάσσατο παῖδας,
 οὓς οἱ ῥύσια κείθεν ἐπιπροέηχαν ἄγεσθαι.
 Νηῦν δὲ πανημερίην ἄνεμος φέρε νυκτὶ τε πάσῃ
 λάβρος ἐπιπνεῖων· ἀτὰρ οὐδ' ἐπὶ τυτθὸν ἤτο
 1360 ἤρουν τελλομένης. Οἱ δὲ χθονὸς εἰσανέχουσιν
 ἀκτὴν ἐκ κόλποις μάλ' εὐρείαν ἐσιδέσθαι
 φραστάμενοι, κώπησιν ἅμ' ἡελίῳ ἐπέκειλσαν.

BIBAION B.

- Ἐνθάδ' ἔσαν σταθμοὶ τε βοῶν αὐλὶς τ' Ἀμύχοιο,
 Βεβρύκων βασιλῆος ἀγήνορος, ὃν ποτὲ Νύμφη
 τίκτη, Ποσειδάωνι Γενεθλίῳ εὐνηθεῖσα,
 Βιθυνὶς Μελίη, ὑπεροπληθέστατον ἀνδρῶν·
 5 ὅς τ' ἐπὶ καὶ ξείνοισιν δεικέει θεσμὸν ἔθηκεν,
 μὴ τιν' ἀποστείχειν, πρὶν πειρήσασθαι ἑοῖο
 πυγμαχίης πολέας δὲ περιτιόνων ἐδάϊξεν.
 Καὶ δὲ τότε προτὶ νῆα κίων, ἡρειώ μιν ἐρέσθαι
 ναυτιλίας, οἱ τ' εἶεν, ὑπερβασίστησιν ἄτισσε·
 10 τοῖον δ' ἐν πάντεσσιν παρασχέδον ἔκρατο μῦθον.
 Κέχλυθ' ἀλίπλαγκτοι, τάπερ ἰδμεναι ὑμῖν ἔοι·
 Οὐ τίνα θέσμιόν ἐστιν ἀφορμηθέντα νέεσθαι [κεν.
 ἀνδρῶν ὀθνεῖων, ὅς κεν Βέβρυξι πελάσση,
 πρὶν χεῖρεσσιν ἐμῇσιν ἰὰς ἀνὰ χεῖρας ἀείραι.
 15 Τῷ καὶ μοι τὸν ἀρίστον ἀποκριδὸν οἷον δαίλου
 πυγμαχίῃ στήσασθε κατ' αὐτόθι δαρινθῆναι.
 Εἰ δ' ἂν ἀπληγέοντες ἐμὰς πατέρετε θέμιστας,
 ἦ κέν τις στυγερώς κρατερὴ ἐπιέψεται ἀνάγκη.
 Ἡ ῥα μέγα φρονέων· τοὺς δ' ἄγριος εἰσαίοντας
 20 εἶδε γόλος· πέρι δ' αὖ Πολυδεύκεα τύψεν ὁμοκλή·
 αἶψα δ' ἑὼν ἐτάρων πρόμος ἴστατο φώνησέν τε·
 Ἴσχω νῦν, μηδ' ἅμῃ κακὴν, ὅτις εὐχεται εἶναι,

demus peccatum *avehendum*, ut antea benevoli.

Eum vicissim Aesonis filius prudenter allocutus est :

Amice, sane valde quidem me acerbis petisti dictis, quum-contenderes inter hos omnes, me contra-benevolum virum peccatorem] esse. At non diu amaram iram foveo, antea quam vis dolore-affectus; quoniam non ob greges ovium, neque ob possessiones iratus succensuisti, sed amicum propter virum. Spero vero te etiam cum-alio mei causa, si tale-quid acciderit unquam, certaturum-esse.

Dixit igitur, atque reconciliati *ibi*, ubi antea, sedebant.

Illi vero Jovis ex-voluntate, alter Mysis conditurus erat cognominem urbem exstruens fluvii Elatides Polyphemus; sed alter Eurysthei labores reversus perfecturus. Minatus-vero est se terram Mysiam vastaturum-esse protinus, nisi *incolæ* sibi aut vivi invenirent Hylæ sortem, aut mortui.

Pro-eo igitur obsides dederunt selectos nobilissimos filios e populo, atque iurejurando confirmarunt, se nunquam quarrendi destituros-esse a-labore.

Quare etiamnum Hylam investigant Ciani, filium Thecodamantis, atque bene-structam curant Trachinē. Etenim ibi deposuerat *Hercules* filios, quos ei obsides commiserant inde abducendos.

Navem vero per-totam-diē ventus ferebat nocteque omni vehementer flans; at ne tantillum quidem spirabat aurora exorta. Illi igitur terræ prominens litus e sinu admodum amplum visu observantes, remis exoriente sole eo-appulerunt.

LIBER II.

Ibi erant et stabula boum et aula Amyci Bebrycum regis ferocis, quem quondam Nympha peperit, cum-Neptuno Genitali quæ-concubuerat, Bithyna Melia, superbissimum virorum; qui etiam hospitibus iniquam legem imponebat, ne quis *Inde* discederet, priusquam periculum-fecisset cum-ipso] pugilatus; multos autem acrolarum interfecerat. Atque tum quoque ad navem veniens caussam ex-ipsis sci-scitatum] navigationis, quique essent, superbe eos contempsit; huc vero inter omnes prope-accedens elocutus-est verba :

Audite, in-mari-vagantes, quæ scire vos convenit.

Non quemquam fas est *hinc* discedentem abire virorum peregrinorum, qui ad-Bebrycas devenerit, priusquam contra-manus meas suas manus sustulerit. Quare etiam mihi optimum selectum solum e-certu, pugilatu sistite illico ut-certet *mecum*.

Si vero negligentes meas transgressi-fueritis leges, certe quædam inviso-modo dura premet necessitas.

Dixit igitur superbiens; hinc vero acris audientes cepit ira : inprimis vero Pollucem stimulavit provocatio : statim igitur suorum sociorum propugnator exstitit et dixit : Cohibe-te nunc, nec nobis malam, quicumque gloriaris

χαίρει βίην· θεσμοῖς γὰρ ὑπείξομεν, ὡς ἀγορεύεις.
 Αὐτὸς ἐκὼν ἤδη τοι ὑπείσχομαι ἀντιάσθαι. [ἔκας,
 25 Ὡς φάτ' ἀπηλεγέως· ὁ δ' ἐσέδρακεν, ὁμαθ' ἐλί-
 ῶσθε λέων ὑπ' ἄκοντι τετυμμένος, ὄντ' ἐν δρεσσιν
 ἀνέρες ἀμφιπένονται· ὁ δ' ἰλλόμενός περ ὁμιλῶ-
 τῶν μὲν ἐτ' οὐκ ἀλέγει, ἐπὶ δ' ὄσσεται οἷόνθεν οἶον
 ἀνδρᾶ τόν, ὃς μιν ἔτυψε παροίτατος, οὐδὲ δάμασσεν.
 30 Ἐνθ' αὖ Τυνδαρίδης μὲν εὐστιπτον θέτο φᾶρος
 λεπταλέον, τό βρά οἱ τις ἐὼν ξεινήϊον εἶναι
 ὥπασε Λημνιαδῶν· ὁ δ' ἱριμνὴν δίπτυχα λώπην
 αὐτῇσιν περόνησι, καλαύροπα τε τρηχεῖαν
 κάθβαλε, τὴν φορέεσκεν, ὀριτρεφίος κοτίνιοι.
 35 Αὐτίκα δ' ἐγγυθὶ γῶρον ἐαδόντα παπτήναντες
 ἴζον ἰοὺς δίχα πάντας ἐνὶ ψαμάθοισιν ἱταίρους,
 οὐ δέμας, οὐδὲ φυτὴν ἐναλίγκιοι εἰσοράασθαι.
 Ἄλλ' ὁ μὲν ἡ ὀλοοῖο Τυφώος, ἧ δὲ καὶ αὐτῆς
 Γαίης εἶναι εἶκτο πέλωρ τέκος, οἷα πάροιθεν
 40 γωμμένη Διὶ τίκτεν· ὁ δ' οὐρανίῳ ἀτάλαντος
 ἀστέρι Τυνδαρίδης, οὐπερ κάλλισται ἔασι
 ἐσπερίην διὰ νύκτα φαινομένου ἀμαρυγᾶ.
 Τοῖος ἔην Διὸς υἱὸς, ἔτι γνοῶντας ἰούλους
 ἀντέλλων, ἔτι φαιδρὸς ἐν ὁμασσιν. Ἀλλὰ οἱ ἀλκῇ
 45 καὶ μένος ἦν τε θηρὸς ἀέζετο. πῆλῃ δὲ χεῖρας
 πειράζων εἴθ' ὥς πρὶν εὐτρόχαλοι φορέονται,
 μηδ' ἀμυδὶς καμάτῳ τε καὶ εἰρεσὶν βαρύνθαιεν.
 Οὐ μὲν αὖτ' Ἀμυκος πειρήσατο· σίγα δ' ἀπῶθεν
 ἐστηώς εἰς αὐτὸν ἔχ' ὁμασσα, καὶ οἱ ὀρέχθει
 50 θυμὸς ἐλδομένῳ στηθεῖν ἐξ αἵμα καδᾶσσαι.
 Τοῖσι δὲ μεσσηγὺς θεράπων Ἀμύκοιο Λυκωρεὺς
 θῆκε πάροιθε ποδῶν δούους ἐκάτερθεν ἱμάντας
 ὤμοις, ἀζαλέους, περὶ δ' οἱ γ' ἔσαν ἐσκληῶτες.
 Αὐτὰρ ὁ τὸν γ' ἐπέεσσιν ὑπερβιάλοισι μετῆύδα.
 55 Τῶνδ' ἐ τοι, ὅν κ' ἐθέλησθα, κάλου ἄτερ, ἐγγυ-
 αὐτὸς ἐκὼν, ἵνα μὴ μοι ἀτέμῃται μετόπισθεν. [λίξω
 Ἀλλὰ βάλευ περὶ χεῖρ'· ὁκείς δέ κεν ἄλλω ἐνίσποις,
 ὅσσον ἐγὼ βίνοὺς τε βοῶν περὶ τ' εἰμὶ ταμείσθαι
 ἀζαλέας, ἀνδρῶν τε παρηγίδας αἵματι φύρσαι.
 60 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ὅγ' οὔτε παραβλήδην ἐρίδηνεν·
 ἔκκα δὲ μειδῆσας, οἱ οἱ παρὰ ποσσὶν ἔκειντο,
 τοὺς ἔβλεν ἀπροσάτως· τοῦ δ' ἀντίος ἔλυθε Κᾶστωρ
 ἠδὲ Βιαντιάδης Τάλως μέγας· ὥκα δ' ἱμάντας
 ἀμφέδεον, μάλα πολλὰ παρηγορόντες ἐς ἀλκὴν.
 65 Τῷ δ' αὖτ' Ἀρητός τε καὶ Ὀρνυτος, οὐδέ τι ἤδειν
 νήπιοι ὅστατα κείνα κακῇ δῆσαντες ἐν αἴσῃ.
 Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἱμᾶσι διασταδὸν ἤρτύναντο,
 αὐτίκ' ἀνασγόμενοι βεθέων προπάροιθε βαρεῖας
 χεῖρας, ἐπ' ἀλλήλοισι μένος φέρον ἀντιόωντες.
 70 Ἐνθα δὲ Βεβρύχων μὲν ἀναξ, ἄτε κύμα θαλάσσης
 τρηχὺ θοῶν ἐπὶ νῆα κορύσσεται, ἧ δ' ὑπὸ τυτθὸν
 ἰορείῃ πυκνιοῖο κυβερνητῆρος ἀλύσκει,
 ἱεμένου φορέεσθαι ἔστω τοίχοιο κλύδωνος,
 ὥς οὔγε Τυνδαρίδην φοβέων ἔπετ', οὐδέ μιν εἴα
 75 δαήνυνεν. Ὁ δ' ἄρ' αἰὲν ἀνούτατος ἦν διὰ μῆτιν
 ἀίσσοντ' ἀλέεινεν· ἀπηγέκ δ' αἵψα νοήσας

esse,] minare vim; legibus enim obsequemur, ut jubes.

Ipsa sponte jam tibi promitto me conflicturum-esse.

Sic dixit intrepide; ille vero intuitus est, oculos volvens, ut leo jaculo vulneratus, quo in montibus viri occupantur; at ille circumdatus multitudine alios quidem non amplius curat, adspicit vero ex omnibus solum [virum eum, qui ipsum vulneravit primus, neque tamen interfecit.] Tum igitur Tyndarides bene-textum deposuit pallium] subtile, quod quidem ei quardam, suum hospitale- donum ut-esset,] dederat Lemniadum; iste vero atram duplicem penulam] cum-ipsis fibulis, pedumque asperum abiecit, quod gestabat, ex-montano oleastro factum.

Statim vero prope locum qui-placuit postquam-circumspe- runt,] sedere-jusserunt suos seorsum omnes in littore socios, nec corpore, nec ingenio similes illi visu.

Verum iste (Amycus) aut pestiferi Typhoci aut etiam ipsius Terræ esse videbatur monstrosus partus, qualem olim irata Jovi, peperit; ille autem celesti similis stellæ, Tyndarides, cujus pulcherrimi sunt hesperiam per noctem splendentis radii.

Talis erat Jovis filius, adhuc nascentem lanuginem emittens, adhuc alacer oculis: at ei robur et vis, veluti feræ, crescebat; jactabat autem manus tentans, num sicut antea agiles moverentur, neque assiduo labore et remigatione rigerent.

Nec tamen Amycus periculum-fecit; sed tacite procul stans in ipsum intendit oculos, atque ei exsultavit animus, cupienti e pectoribus (adversarii) sanguinem ef- fundere.] His interea servus Amyci Lycoreus posuit ante pedes geminos utrinque cæstus crudos, siccos, admodum enim induruerant.

At iste hunc verbis arrogantibus allocutus-est:

Horum tibi utrum volueris, sine sorte concedam ipse sponte, ne me reprehendas postea.

Itaque appono manus; expertus autem aliis dicas, quantum ego et in-coriis boum præstem secandis duris, et virorum genis sanguine contaminandis.

Sic locutus-est; at hic nihil contra rixans-dixit, sed leniter subridens, qui ei ad pedes jacebant, hos (cæstus) sumisit sine-hæsitazione: ad eum vero accerserunt Castor] et Biantiaides Talaus magnus; celeriter autem lora] alligarunt, permultum eum cohortantes ad fortitudinem. Isti (Amyco) vero cæstus alligarunt] Aretus atque Ornytus, neque sciverunt] imprudentes, ultimum illos malo se-alligare fato.] Sed hi quum jam cæstibus, distantes, essent-instructi, statim sublati ante ora gravibus manibus, sibi-invicem vim intenterunt congregientes.

Ibi vero Bebrycum rex, ut fluctus maris asper celeri navi involvitur, hæc aliquantum peritia prudentis gubernatoris declinat, cupiente irrumperè in parietes fluctu; sic iste Tyndaridem terrens insecutus-est, neque eum cessare. Hic vero semper illusus sua prudentia insilientem devitavit; sævum vero statim animadvertens.

πυγμαχίην, ἥ χάρτος ἀάατος, ἥ τε χειρείων,
 τῇ β' ἀμοτον καὶ χερσὶν ἐναντία χεῖρας ἐμίξεν.
 Ὡς δ' ὅτε νῆια δοῦρα θεοῖς ἀντίζοα γόμοις
 80 ἀνέρες ὑληουργοί, ἐπιβλήδην ἐλάοντες,
 θείνωσι σφύρησιν, ἐπ' ἄλλοι δ' ἄλλος ἄηται
 δοῦπος ἄδην· ὅς τοῖσι παρήϊά τ' ἀμφοτέρωθεν
 καὶ γένυες κτύπεον· βρυγῇ δ' ὑπετέλλετ' ὀδόντων
 ἄσπετος, οὐδ' ἔλληξαν ἐπισταδὸν οὐτάζοντες,
 85 ἐς τε περ οὐλοδὸν ἄσθμα καὶ ἀμφοτέρους ἐδάμασσαν.
 Στάντε δὲ βαιὸν ἄπωθεν ἀποιμόρξαντο μετώπων
 ἰδρῶ ἄλκις, καμπτῆρόν αὐτμένε φουδούντες.
 Ἄψ δ' αὖτις συνόρουσαν ἐναντίοι, ἤντε τάρω
 φορβάδος ἀμυλ βόας κεκοτῆότε δηριάσθον.
 90 Ἐνθα δ' ἔπειτ' Ἀμυκος μὲν ἐπ' ἀκροτάτοισιν ἀερθαῖς
 βουτύπος οἷα πόδεσσι, τανύσσαστο, καὶ δὲ βαρεῖαν
 χεῖρ' ἐπὶ οἱ πελέμιξεν· ὁ δ' αἰζαντος ὑπέστη·
 κρᾶτα παρακλίνας, ὦμοι δ' ἀνεδέξαντο πῆγυν
 τυτθὸν δ' ἄγχ' αὐτοῖς παρέκ γόνυ γουνὸς ἀμείβων
 95 κόψε μεταίγδην ὑπὲρ οὐατος, ὅσπερ δ' εἰσω
 βῆξεν· ὁ δ' ἀμψ' ὀδύνη γυνῆ χρίπεν· οἱ δ' ἰάχυσαν
 χροῖες Μινύαι τοῦ δ' ἀθρόος ἐκχυτο θυμός.
 Οὐδ' ἄρα Βέβρυχες ἀνδρες ἀρείδῃσαν βασιλῆος·
 ἀλλ' ἀμυδὶς κορύνας ἀζηχέες ἤδὲ σιγύνους
 100 ἰθὺς ἀνασχόμενοι Πολυδεύχειος ἀντιάσσκον.
 Τοῦ δὲ πάρος κολεῶν εὐήκεα φάσγαν' ἐταῖροι
 ἔσταν ἐρυσσάμενοι. Πρωῖτός γε μὲν ἀνέρα Κάστωρ
 χλασ' ἐπισσύμενον κεφαλῆς ὑπερ' ἥ δ' ἐκάτερθεν
 ἐνθα καὶ ἐνθ' ὦμοισιν ἐπ' ἀμφοτέρωσι καέσθη.
 105 Αὐτὸς δ' Ἴτυμονῆα παλώριον, ἠδὲ Μίμαντα,
 τὸν μὲν ὑπὸ στέρνοιο θεῶν ποδὶ λᾶξ ἐπορούσας
 πλῆξε, καὶ ἐν κονίησι βάλεν τοῦ δ' ἄσπον ἰάντος
 δεξιτερῇ σκαίῃς ὑπὲρ ὀφρύος χλασε χειρὶ,
 ὀρύψε δὲ οἱ βλέφαρον, γυμνῇ δ' ὑπελείπετ' ὀπωπῇ.
 110 Ὀρείδης δ' Ἀμύκοιο βίην ὑπέρσπλος ὀπῶων
 οὔτα Βιαντιάδαο κατὰ λαπάρην Τελαοῖο,
 ἀλλά μιν οὐ κατέπερνε, ὅσον δ' ἐπὶ δέρματι μῶνον
 νηδυῖων ἀψαυστος ὑπὸ ζώνην θόρε χαλκός.
 Αὐτοῖς δ' Ἀρητος μενεδῆιον Εὐρύτου υἱὲ
 115 Ἴφριτον ἀχάλει κορύνη στυρελίζεν ἐλάσσας,
 οὐπω κηρὶ κακῇ πεπρωμένον· ἥ τὰχ' ἐμελλεν
 αὐτὸς ὀχλώσεσθαι ὑπὸ ξίφει Κλυτίοιο.
 Καὶ τότε ἄρ' Ἀγκαῖος Λυκοόργιο θρασύς υἱὸς
 αἴψα μάλ' ἀντεπαγῶν πέλεκυν μέγαν, ἠδὲ κελαινὸν
 120 ἄρκτου προσχόμενος σκαίῃ δέρος, ἐνθόρε μέσσω
 ἐμμεμαῶς Βέβρυξιν· ὁμοῦ δὲ οἱ ἐσσεύοντο
 Αἰακίδαι, σὺν δὲ σφιν ἀρήϊος ὤρνυτ' Ἰήτων.
 Ὡς δ' ὅτ' ἐνὶ σταθμοῖσιν ἀπείρονα μῆλ' ἐρόδῃσαν
 ἥματι χειμερίῳ πολιοὶ λύκοι, ὀρμηθέντες
 125 λάθρῃ ἐϋρρήνων τε κυνῶν αὐτῶν τε νομήων,
 μαίνονται δ' ὁ τι πρῶτον ἐπαίζαντες ἐλωσι,
 πολλ' ἐπιπαμφαλόωντες ὁμοῦ τὰ δὲ πάντοθεν αὐτως
 στείνονται πίπτοντα περὶ σφίσιν· ὥς ἄρα τοίγε
 λευγαλέως Βέβρυχας ὑπερφιάλους ἐρόδῃσαν.
 130 Ὡς δὲ μελίσσῶν σμήνος μέγα μελοδοτῆρες

pugilatum, qua robore superior, quaque inferior esset (Amy-
 cus),] hac semper etiam cum manibus manus conseruit.
 Ut vero, quando navalia ligna acutis resistantia clavis
 fabri lignarii, aliud-super-alio aptantes,
 tundunt malleis, super alium alius excitatur
 sonitus identidem: sic his genae utrimque
 et maxillae crepitarunt; stridorque ortus est dentium
 immensus, neque cessarunt usque ferire,
 donec gravis anhelitus utrumque etiam perdomuit.
 Stantes vero paullulum seorsum absterserunt ab-ore
 sudorem largum, ægre halitum trahentes.
 Mox vero iterum congressi sunt adversantes, ut tauri
 pascentem ob vaccam furentes decertant.
 Tum deinde Amycus quidem summis sublatus,
 boum-caesoris instar, pedibus se-extendit, gravemque
 manum in illum commovit; sed hic irruentem sustinuit
 capite declinato, humeroque excepit cubitum;
 paullulum vero prope istum genibus alternatis aggressus
 percussit cum-impetu supra aurem, ossaque intus
 fregit: iste præ dolore in-genua procidit; acclamarunt vero
 heroes Minyæ; istius autem omnis effundebatur animus.

Neque vero Bebryces viri neglexerunt regem;
 sed simul clavas siccas et venabula
 recta tollentes in-Pollucem impetum-fecerunt.
 Ante hunc vero e-vaginis acutis ensibus socii
 steterunt extractis. Primus quidem virum Castor
 ferit irruentem super capite, quod utrimque
 huc et illuc humerum in utrumque distindebatur.
 Ipse vero Itymonea immanem et Mimantem,
 illum quidem sub pectore, ceteri pede calcitrando irruens,
 percussit, atque in pulverem prostravit; alterum vero pro-
 pius accedentem] dextra sinistro super supercilio ferit manu,
 obsecidit vero ei palpebram, nudusque relictus est oculus.
 Orides vero Amyci robore insignis minister
 vulnus-infligit Biantiadæ ad ilia Talao,
 neque tamen eum interfecit, verum tantillum cutem modo
 intestinis non-lactis sub zona strinxit res.
 Sic etiam Aretus fortem Euryti filium
 Iphitum rigida clava percussit petitem,
 nondum lato malo debitum; profecto mox erat
 ipse perituros ense Clyti.
 Atque tum Anceus, Lycurgi animosus filius,
 statim valde vibrans securim magnam, atque atram
 ursi prætendens sinistra pellem, prosiliit in-medium
 concitatus in-Bebrycas; simul vero cum-eo irruerant
 Æacidae, et cum iis bellicosus ferebatur Jason.
 Ut vero, cum in stabulis innumeras oves terrent
 die hiberno cani lupi, ingressi
 clam sagacibus canibus et ipsis pastoribus,
 quarunt, quam primum, impetu-facto, rapiant,
 multas intuiti simul; hæc vero undique sic
 coarctantur corruentes invicem: sic igitur illi
 vehementer Bebrycas insolenter perterruerunt.
 Ut vero apum examen magnum opiliones

γὰρ μελισσοκόμοι πέτρῃ ἐνὶ καπνιόωσιν,
 αἱ δ' ἤτοι τείως μὲν ἀλλήες ὧ ἐνὶ σίμβλῳ
 βομβηδὸν κλονέονται, ἐπιπρὸ δὲ λιγνυόεντι
 καπνῷ τυρόμεναι πέτρης ἑκάς αἰσσοῦσιν·
 135 ὡς οἳ γ' οὐκέτι δὴν μένον ἐμπεδόν, ἀλλὰ κέδασθαι
 εἴσω Βεβρυκίης Ἀμύκου μόρον ἀγγελέοντες·
 νήπιοι, οὐδ' ἐνόησαν δ' ὅτ' σφίσι γγγύθεν ἄλλο
 πῆμα αἰδέηλον ἔην. Πέρθοντο γὰρ ἡμὲν ἄλωι,
 ἡδ' οἶαι τῆμος δηῖω ὑπὸ δουρὶ Λύκοιο
 140 καὶ Μαρνανδυνῶν ἀνδρῶν, ἀπεινός ἀνακτος.
 Αἰεὶ γὰρ μάραντο σιδηροφόρου περὶ γαίης.
 Οἱ δ' ἤδη σταθμούς τε καὶ αὐλίας δηϊάσσκον·
 ἤδη δ' ἀσπετα μῆλα περιτροπάδην ἐτάμοντο
 ἥρωες, καὶ δὴ τις ἔπος μετὰ τοῖσιν εἶπεν·
 145 Φράζεσθ' ὅττι κεν ἦσιν ἀναλκείησιν ἔρεξαν,
 εἰ πως Ἡρακλῆα θεὸς καὶ δεῦρο κόμισσιν.
 Ἦτοι μὲν γὰρ ἐγὼ, κείνου παρεόντος, ἔολπα
 οὐδ' ἂν πυγμαγίῃ κρινθήμεναι· ἀλλ' ὅτε θεσμούς
 ἤλυθεν ἐξερέων, αὐτοῖς ἄρα οἷς ἀγόρευεν
 150 θεσμοῖσιν βοπάλιον μιν ἀγνορήης λελαθέσθαι.
 Ναὶ μὲν ἀκήδεστον γαίῃ ἐνὶ τόνγε λιπόντας
 πόντον ἐπέπλωμεν· μάλα δ' ἡμέων αὐτὸς ἕκαστος
 εἴσεται οὐλομένην ἄτην, ἀπάνευθεν ἐόντος.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· τὰ δὲ πάντα Διὸς βουλῇσι τέτυκτο.
 155 Καὶ τότε μὲν μένον αὖθι διὰ κνέρας, ἑλκεάτ' ἀνδρῶν
 οὐταμένων ἀέοντο, καὶ ἀθανάτοισι θυηλῆς
 βέξαντες, μέγα δόρπον ἐρώπλισαν· οὐδὲ τιν' ὕπνος
 εἶλε παρὰ κρητῆρι καὶ αἰθουμένοις ἱεροῖσιν.
 Ξανθὰ δ' ἐρεψάμενοι δάφνη καθύπερθε μέτωπα
 160 ἀρχιάλω, τῇ τῇ καὶ τῇ πρυμνήσι· ἀνῆπτο,
 Ὀρφεὶ φόρμιγγι συνοίμιον ὕμνον αἰεὶδον
 ἐμμελῆος· περὶ δὲ σπιν ἱαίνετο νήνεμος ἀχτὴ
 μελπομένοις· κλείον δὲ Θεραπναῖον Διὸς υἱά.
 Ἦμος δ' ἡέλιος ὁροστερὰς ἐπέλαμψε κολώνας
 165 ἐκ περάτων ἀνίων, ἤγειρε δὲ μελοδοτῆρας,
 ὃς τότε λυσάμενοι νεότης ἐκ πείσματα δάφνης,
 λήϊδα τ' εἰσθήσαντες, ὅσῃν χρεῖω ἦεν ἄγεσθαι,
 πνοιῇ δινήεντ' ἀνὰ Βόσπορον ἰθύνοντο.
 Ἐνθα μὲν ἡλιβάτω ἐναλίγκιον οὐρεὶ χῦμα
 170 ἀμφέρεται προπάροιθεν ἐπαίσσοντι ἑοικὸς,
 αἰὲν ὑπὲρ νεφῶν ἡερμένον· οὐδέ κε φαίης
 φεύξασθαι κακὸν οἶτον, ἐπεὶ μάλα μεσσόθι νηὸς
 λάβρον ἐπικρέμαται, καθάπερ νέφος. Ἀλλὰ τό γ' ἔμ-
 στόρνυται, εἰ κ' ἐσθλοῖο κυβερνητῆρος ἐπαύρη. [πης
 175 Τοῖ καὶ Τίφυος οἶος δαημοσύνησι νέοντο,
 ἀσκηθεὶς μὲν, ἀτὰρ πεφοβημένοι. Ἦματι δ' ἄλλῳ
 ἀντιπέρην γαίῃ Βιθυνίῳ πείσματ' ἀνῆψαν.
 Ἐνθα δ' ἐπάκτιον οἶκον Ἀγηνορίδης ἔχε Φινεὺς,
 ὃς περὶ δὴ πάντων ὀλωώτατα πῆματ' ἀνέτλη,
 180 εἴνεκα μαντοσύνης, τὴν οἱ πάρος ἐγγυάλιζεν
 Ἀητοῖδης· οὐδ' ὅσπον ὀπίζετο, καὶ Διὸς αὐτοῦ
 χρεῖων ἀπρεκέως ἱερὸν νόον ἀνθρώποισιν.
 Τοῖ καὶ οἱ γῆρας μὲν ἐπὶ δηναιὸν ἱάλλεν,
 ἐκ δ' ἔλετ' ὀφθαλμοῖν γ' οὐκ ἐρὸν φάος· οὐδὲ γὰρ ἔστιν αἶ-

vel mellarii in rupe vexant-fumo,
 hae profecto aliquamdiu quidem confertae suo in alveari
 susurrando agitantur, sed diutius fuliginoso
 fumo infestatae a-rupe procul avolant :
 sic illi non-amplius diu manebant firmiter, verum dissipati-
 sunt] in-interiorem Bebryciam, Amyci satum nuntiaturi;
 stulti, neque-enim senserunt, quae ipsis prope alia
 calamitas improvisa immineret. Vastabantur enim et vineae
 et villae tum infestis armis Lyci
 et Mariandynorum virorum, absente rege.
 Semper enim dimicabant ferrum-proferente de terra.
 Illi vero jam stabula et caulas spoliabant;
 jam innumeras pecudes undique-coactas mactabant
 heroes, et aliquis ita inter-eos locutus-est :
 Cogitate quid sua ignavia isti effecturi-fuissent,
 si forte Herculem deus etiam huc deduxisset.
 Certe enim ego, illo praesente, spero
 ne pugilatu quidem certatum-fuisse; sed quando leges
 venisset edicturus (Amycus), cum-his statim, quas exivit,
 legibus clava percussurum eum ferociae obliturum-fuisse.
 Profecto temere in terra illo relicto
 per mare navigamus; vultis autem nostrum unusquisque
 sentiet perniciosum damnum, illo absente.
 Sic igitur dixit; hae vero omnia Jovis consilio evenerant.
 Et tum quidem manserunt ibi per noctem, vulneraque viro-
 rum] sauciorum curarunt, et immortalibus sacra
 cum-fecissent, lautam cenam instruxerunt; nec quemquam
 somnus] occupavit prope crateram et ardentia sacra.
 Sed flavas cum-coronassent lauro superne frontes
 littorali, ad-quam hic et illic retinacula alligata-erant,
 Orphei citharae consonum hymnum cecinerunt
 numerose; circum ipsos vero letabatur tranquillum litus
 canentes; celebrarunt autem Therapnaeum Jovis filium (Pol-
 lucem).] Ubi vero sol roscidos collustravit colles
 e-terminis rediens, excitavitque ovium-pastores :
 tum jam solutis ab extrema funibus lauro
 praelaque navi imposita, quantam necesse-fuit asportare,
 vento secundo vorticosum in Bosporum ferebantur.
 Ibi quidem celso comparandus monti fluctus
 sursum-feritur ante te, irruenti similis,
 semper usque super nubes elatus; nec putes te
 effugiturum-esse tristem mortem, quoniam admodum me-
 diae navi] vehemens impendet fluctus, ut nubes. At ille ta-
 men] sternitur, si modo peritum gubernatorem offenderit.
 Quare etiam hi Tiphys solertia transierunt,
 illaes quidem, at perterriti. Die vero altero (postridie)
 ex-adverso terrae Bithynicae funes religarunt.
 Ibi littoralem domum Agenorides habuit Phineus,
 qui prae omnibus sane gravissima mala sustinuit,
 propter vaticinandi-artem, quam ei olim dederat
 Apollo; neque tantillum reveritus-erat, vel Jovis ipsius
 edissuerens vere sacram mentem hominibus.
 Ideo etiam ipsi senectutem quidem diurnam tenuerunt,
 eripuit vero oculorum dulce lumen; neque letari

193 εἶτα ἀπειρεσίοισιν ὀνείκσιν, ὅσσα οἱ αἰεὶ
 θέσφατα πευθόμενοι περιναίεται οἴκαδ' ἄγειρον.
 Ἄλλὰ διὰ νεφέων ἄρνω πέλας αἴσσουσαι
 Ἄρπυιαι στόματος χειρῶν τ' ἀπο γαμψήλῃσι
 συνεχέως ἥρπαζον. Ἐλείπετο δ' ἄλλοτε φορβῆς
 199 οὐδ' ὅσον, ἄλλοτε τυτθὸν, ἵνα ζῶων ἀκάρχοιτο.
 Καὶ δ' ἐπὶ μυδαλέην ὁμῆν χέον· οὐδέ τις ἔτλη
 μὴ καὶ λευκανίηνδε φορεύμενος, ἀλλ' ἀπὸ τρυλοῦ
 ἑστηώς τοιόν οἱ ἀπέπνευ λείψανα δαιτός.
 Αὐτίκα δ' εἰσαίων ἐνοπὴν καὶ δοῦπον θυμῷ,
 205 τοῦσδ' αὐτοὺς παριόντας ἐπῆρσεν, ὧν οἱ ἰόντων
 θέσφατον ἐκ Διὸς ἦεν ἔης ἀπόνεσθαι ἰδωδῆς.
 Ὀρθωθείς δ' εὐνήθεν, ἀκῆριον ἧτ' ὄνειρον,
 βακτρῷ σκηπτόμενος ῥινοῖς ποσὶν ἦε θύραζε,
 τοίχους ἀμπαρόων· τρέμε δ' ἄψα νισσομένοιο
 210 ἀνδρανίη γῆρα τε· πίνω δέ οἱ αὐσταλέος χρῶς
 ἰσχυρήκει, ῥινοὶ δὲ σὺν ὀστέα μυῶνον ἔεργον.
 Ἐκ δ' ἑλθὼν μεγάροιο καθέζετο, γούνα βαρυνθείς,
 οὐδοῦ ἐπ' αὐλαίοιο· κάρος δέ μιν ἀμφοχάλυψεν
 πορφυρέας, γαῖαν δὲ περίξ ἐδόκησε φέρεσθαι
 215 νειόθεν, ἀβλήχρῳ δ' ἐπὶ κύματι κέκλιτ' ἀναυδός.
 Οἱ δέ μιν ὡς εἶδοντο, περισταδὸν ἡγερέθοντο
 καὶ τάρων. Αὐτὰρ ὁ τοῖσι μάλα μόλις ἐξ ὑπάτοιο
 στήθεος ἀμπνεύσας μετεφώνες μαντοσύνησιν.
 Κλῦτε, Πανελλήνων προφερέστατοι, εἰ ἔτιόν δὴ
 220 οἷδ' ὑμεῖς, οὓς δὴ κρυερῇ βασιλῆος ἐφρεμῇ
 Ἀργῶης ἐπὶ νηὸς ἄγει μετὰ κῶας Ἰήσων.
 Ὑμεῖς ἀτρεκέως ἔτι μοι νόος οἷδεν ἔκαστα
 ἦσι θεοπροπῆησι. Χάριν νύ τοι, ὦ ἄνα, Λητοῦς
 υἱέ, καὶ ἀργαλέοισιν ἀνάπτουμι ἐν καμάτοισιν.
 225 Ἰκείσου πρὸς Ζηνός, ὅτις ῥίγιστος ἀλιτροῖς
 ἀνδράσι, Φοίβου τ' ἄμφι, καὶ αὐτῆς εἵνεκεν Ἥρης,
 λίσσομαι, οἷς περίαλλα θεῶν μέμβλεσθε χιόντες,
 χραίσμετέ μοι, ῥύσασθε δυσάμμορον ἀνέρα λύμης,
 μηδὲ μ' ἀκηδείησιν ἀφορμηθῆτε λιπόντες
 230 αὐτοῖς. Οὐ γὰρ μοῦνον ἐπ' ὀρθαλμοῖσιν Ἐριννός
 λαῖ ἐπέβη, καὶ γῆρας ἀμάρτυτον ἐς τέλος ἔλκω·
 πρὸς δ' ἔτι πικρότατον κρέμαται κακὸν ἄλλο κακοῖ-
 Ἄρπυιαι στόματος μοι ἀρπαρπάζουσιν ἰδωδῆν, [σιν.
 ἐκ ποθεν ἀρράστοιο καταίσσουσαι ὀλέθρου.
 235 Ἰσχω δ' οὐ τίνα μῆτιν ἐπὶ ῥόθον. Ἀλλὰ κε βεῖα
 αὐτὸς ἔον λελάθοιμι νόον, δόρποιο μεμηλώς,
 ἢ κείνας ὧδ' αἶψα διήριξαι ποτέοντα.
 Τυτθὸν δ' ἦν ἄρα δὴ ποτ' ἐζητύος ἄμμι λίπωσι,
 πνεῖ τόδε μυδαλέον τε καὶ οὐ τλητὸν μένος ὀδυῆς·
 240 οὐδέ τις οὐδὲ μίνυνθα βροτῶν ἀνσχοίτο πελάσσας,
 οὐδ' εἰ οἱ ἀδάμαντος ἐληλαμένον κέαρ εἴη.
 Ἀλλὰ με πικρὴ δῆτα κατέσχει δαιτὸς ἀνάγκη
 μέμνειν, καὶ μένοντα κακῇ ἐν γαστέρι θέσθαι.
 Τὰς μὲν θέσφατόν ἐστιν ἐρητύσαι Βορέοιο
 245 υἱέας. Οὐδ' ὀδυνοὶ ἀλαλήσουσιν ἔόντες,
 εἰ δὴ ἐγὼν δ' πρὶν ποτ' ἐπικλυτὸς ἀνδράσι Φινεύς
 ὀλβω μαντοσύνητε, πατὴρ δέ μ' ἐγαίνατ' Ἀγρήνωρ·
 τῶν δὲ κασιγνήτη, ὅτ' ἐνὶ Θρήκεσσιν ἀνέσσον,

passus-est copiosis cibis, quos ei semper
 oracula sciscitantes accolæ domum deportabant.
 Immo per nubes subito prope advolantes
 Harpyiæ ex ore manibusque unguibus
 continuo rapiabant. Relinquebatur vero interdum cibi
 ne tantillum quidem, interdum paululum, ut vivens erucia-
 retur.] Etenim tetrum odorem affuderunt; nec quis sustinuit,
 nedum ad guttur admoveere, adeo procul
 stare; tantum ei fortebant reliquæ ciborum.
 Statim vero audiens vocem et strepitum cretus,
 hos ipsos advenire sensit, quibus ipsi venientibus
 oraculum ex Jove erat, suo sc-fruitorum-esse cibo.
 Excitatus igitur e-cubili, inanime velut somnium,
 scipioni innixus marcidis pedibus progressus-est foras
 parietes contrectans; tremebant vero artus incedentis
 præ-languore et senio: sordibusque ei squalida cutis
 exaruerat, pellisque ossa solum continebat.
 Egressus autem domo consedit, genua gravatus,
 in limine atrii; vertigo vero ipsam circumdedit
 atra, terramque opinatus-est circumagi
 ab-imo, languidum vero in soporem delapsus-est elinguis.
 Illi autem (Argonautæ) ut viderunt, circumfusi congregati
 sunt] atque obstupuerunt. At ille hos admodum a-gre ex imo
 pectore suspirans allocutus-est vaticinando:
 Audite, Græcorum præstantissimi, si vero nempe
 illi vos *estis*, quos quidem sævo regis jusso
 Argo in navī ducit ad vellus *auferendum* Jason.
 Vos vere *estis*: adhuc mihi mens novit omnia
 sua divinatione. Gratias tibi, rex, Latonæ
 fili, vel duris refero in æruniis.
 Per supplicum-vindicem Jovem, qui severissimus in-æcelestos
 est homines, Phœbique gratia atque ipsam propter Junonem
 precor, quibus præ-omnibus diis curæ-estis in-itinere-faci-
 endo,] opem-ferre mihi, eripite miserum hominem calami-
 tati,] neve me neglectum abite relinquentes
 sic-temere. Neque enim tantum oculos Erinny's
 calcibus invasit, atque senectutem infinitum ad terminum
 traho,] sed etiam acerbissimum adhæret malum aliud malis.
 Harpyiæ ex ore mihi eripiunt cibum
 ex ignota alicunde irruentes pernicie.
 Neque habeo ullum consilium, quod-juvet. Immo facilius
 ipse *meum* ipsius fallerem animum, cibum capturus,
 quam illas; ita celeriter per-aërem volant.
 Paululum vero si aliquando cibi nobis reliquerint,
 exhalat illud putrem et non tolerandam vim odoris;
 nec quis ne paululum quidem mortalium sustinere vel accedere,
 neque is quidem, si ei ex-ferro cusum cor fuerit.
 At me dura sane cogit cibi necessitas
 manere, et nuanentem inopportuno ventri ingerere *illos cibos*.
 Has quidem oraculum jubet depellere Boreæ
 filios: neque, alienigenæ tanquam-sint, opem-ferent,
 siquidem ego ille *sum* olim celebratus inter-homines Phineus
 opibus et divinatione, paterque me genuit Agenor,
 horum vero soror, quando in Thracibus regnabam,

Κλειοπάτρη ἔδνοισιν ἐμὸν δόμον ἤκεν ἄκοιτις.

210 Ἴσκειν Ἀγηνωρίδης ἄδινδον δ' ἔλε κῆδος ἕκαστον
ἡρώων, πέρι δ' αὖτε δύο υἱας Βορέαο.
Δάκρυ δ' ὁμορξαμένω σχεδὸν ἤλυθον, ὣδέ τ' εἶπεν
Ζήτης, ἀσχαλῶντος ἑλὼν χερὶ χεῖρα γέροντος.

Ἄ δαίλ', οὐ τινα φημι σέθεν συμγερότερον ἄλλον
215 ἔμμεναι ἀνθρώπων. Τί νύ τοι τόσα κῆδε' ἀνῆπται;
ἢ ἔα θεοὺς ὀλοῇσι παρήλτες ἀρραδίησιν,
μαντοσύνας δεδαώς τῷ τοι μέγα μηνιόωσιν.
Ἄμμι γε μὴν νόος ἐνδὸν ἀτύζεται ἱεμένοιισιν
χραιομεῖν, εἰ δὴ πρόχῳ γέρας τόδε πάρθετο δαίμων
220 νῶϊν. Ἀρίζηλοι γὰρ ἐπιχθονίοισιν ἐνιπαὶ
ἀθανάτων. Οὐδ' ἂν πρὶν ἐρητύσαιμεν ἰούσας
Ἀρπυίας, μάλα περ λειλημένοι, ἔς τ' ἂν ὁμόττης,
μὴ μὲν τοῖο ἔκητι θεοῖς ἀπὸ θυμοῦ ἔσσεσθαι.

Ἦς φάτο· τοῦ δ' ἰὼς κενεὰς δ' ἡρακλῆος ἀνέσχε
225 γλήνης ἀμπετάσας, καὶ ἀμείψατο τοῖσδ' ἐπέεσσιν.

Σίγα· μὴ μοι ταῦτα νόῳ ἐνὶ βάλλεο, τέκνον.
Ἴστω Λητοῦς υἱός, δ' με πρόχῳ ἐδιδάξεν
μαντοσύνας· ἴστω δὲ δυσώθυμος, ἢ μ' ἔλαχεν κῆρ,
καὶ τόδ' ἐπ' ὀφθαλμῶν ἀλᾶν νέφος, οἷ' ὅ' ὑπένερθεν
230 δαίμονες, οἳ μὴδ' ἰῶδε θανόντι περ εὐμενέοισιν,
ὥς οὐ τις θεόθεν χόλος ἔσσεται εἵνεκ' ἀρωγῆς.

Τῷ μὲν ἔπειθ' ὄρκοισιν ἀλαχλέμεναι μενέαινον.
Αἵψα δὲ κουρότεροι πεπονῆατο δαῖτα γέροντι,
λοισθιον Ἀρπυίησιν ἐλώριον· ἐγγύθι δ' ἄμρω
235 στήσαν, ἵνα ξιφίσσιν ἐπιστυμένως ἐλάσσειν.
Καὶ δὴ τὰ πρῶτισθ' ὁ γέρον ἐφαυεν ἐδωδῆς·
αἱ δ' ἄραρ, ἡὐτ' αἰλλαι ἀδευκίης, ἢ στεροπαὶ ὥς,
ἀπρόφατοι νεφέων ἐξάλλεμεναι ἰσσεύοντο
κλαγγῇ, μαιμώεσσαι ἐδητύος· οἳ δ' ἐσιδόντες

ἦρωες μεσσηγῆς ἀνίσχον· αἱ δ' αἶμα αὐτῇ
240 πάντα καταβρώζονται ὑπὲρ πόντοιο φέροντο
τῆλε παρέξ· ὁδμῇ δὲ δυσάσχετος αὖθι λλειπτο.
Τάων δ' αὖ κατόπισθε δύο υἱες Βορέαο
φάσαν· ἐπισχόμενοι ὀπίσω θέον. Ἐν γὰρ ἔηκεν
245 Ζεὺς μένος ἀκάματόν σφιν· ἀτὰρ Διὸς οὐ κεν ἐπὶ
νόσφιν, ἐπεὶ Ζεφύροιο παραίσσεσκον ἀέλλας [σθην
αἶν, δτ' ἐς Φινῆα, καὶ ἐκ Φινῆος ἴοισιν.

Ἦς δ' ὅτ' ἐνὶ κνημοῖσι κύνες δεδαημένοι ἄγρης,
ἢ αἶγας κεραοὺς, ἢ πρόχας ἱχθυόοντες,
250 θείωσιν, τυτθὸν δὲ τιταινόμενοι μετόπισθεν
ἄγρης ἐν γενέεσσι μάτην ἀράβησαν ὀδόντας·
ὥς Ζήτης Κάλαις τε μάλα σχεδὸν ἀίσσοντες,
τάων ἀκροτάτῃσιν ἐπέχραον ἤλιθα χερσίν.

Καὶ νύ κε δὴ σφ' ἀέκητι θεῶν διεδελγίσαντο,
255 πολλὸν ἐκὰς νήσοισιν ἐπὶ Πλωτῇσι κιχόντες,
εἰ μὴ ἄρ' ὠκεία Ἴρις ἴδεν, κατὰ δ' αἰθέρος ἄλτο
ὠράνοιεν, καὶ τοῖα πραιοπαμένη κατέρουκεν.

Οὐ θέμις, ὦ υἱεῖς Βορέω, ξιφίσσιν ἐλάσσαι
Ἀρπυίας, μεγάλοιο Διὸς κύνες ὄρκια δ' αὐτῇ
260 δώσω ἐγὼν, ὥς οὐ οἳ ἐπὶ χρίμψουσιν ἰούσαι.

Ἦς φαιμένη λοιπὴν Στυγὸς ὠμοσεν, ἥτι θεοῖσιν

Cleopatra cum-dote in-meam domum venit conjux.

Dixit Agenorides : vehemens autem occupavit dolor quem-
vis] heroum, inprimis vero duo filios Boreæ.

Lacrimis vero abstersis propius accesserunt, sicque locutus-
est] Zetes, moerentis prehensens manu manum senis :

Ah miser ! non quemquam alo te infeliciorem alium
esse virorum. Cur tandem tibi tanta mala immissa sunt ?
profecto deos perniciose offendisti imprudentia,
vaticiniorum peritus ; quare tibi graviter succensent.
Nobis quidem certe animus intus horret cupientibus
opitulari, si jam omnino munus hoc imposuit deus
nobis : (insignes enim terricolis iræ sunt
immortalium) : neque prius depellemus advenientes
Harpyias, quamquam valde cupientes, quam juraveris,
non propterea diis nos invisos fore.

Sic dixit : In-eum vero recta inanes senex sustulit
oculos apertos, atque respondit his verbis :

Tace ; non mihi hæc animo injice, fili.

Testor Latonæ filium, qui me benevolus edocuit
vaticinia ; testor infandam, quæ me tenet sors,
atque hanc oculorum cæcam nobem (cæcitate) atque lu-
feros] deos, qui ne sic mortuo quidem propitii sint,
nullam divinitus iram exstaturam-esse propter auxilium
mihi latum.] Illi tum jurejurando accepto opem-ferre
gestiebant.] Statim autem juvenes apparaverunt crenam seni,
ultimam Harpyias prædam ; prope vero ambo
stabant, ut ensibus advolantes fugarent.

Quam primum igitur senex attigerat cibum,
illæ statim, velut procellæ insopinatæ, aut fulminum instar,
improvisæ e nubibus delatæ irruerunt

cum-clangore, inhiantes cibo : at conspicati eas
heroes in-medio exclamarunt : illæ vero cum clamore
omnibus devoratis super mare ferebantur
procul illinc ; fœtor autem non-tolerandus ibi relinquebatur.

Istas vero a-tergo duo filii Boreæ

enses intentantes secuti sunt. Immiserat enim
Jupiter vim indefessam illis ; neque enim Jovis insecuti-
fuissent] sine-ope, quoniam Zephyri prævertebant Harpyias
flatus] semper, quando ad Phineum et a Phineo volitabant.

Ut vero, quando in saltibus canes periti venationis
vel capreas cornigeras, vel cervos investigantes
currunt, paullulum vero remoti a-tergo
extremis in rictibus frustra collidunt dentes :

sic Zetes et Calais admodum prope imminentes,
istas extremis prensabant frustra manibus.
Atqui eas, invitis diis, peremissent
admodum procul insulis in Plotis assecuti,
nisi velox Iris vidisset, et ex æthere delapsa-esset
coelitus, atque sic allocuta cohibuisset :

Haud las est, filii Boreæ, ensibus cadere
Harpyias, magni Jovis canes ; jusjurandum vero ipsa
præstabo ego, istas non amplius ad-eum (Phineum) acces-
suras-esse redeuntes.] Sic locuta, per-aquam Stygis jura-

- βιγίστη πάντεσσιν, ὀπιδνοτάτη τε τέτυκται,
μη μὲν Ἀγηνόριδαο δόμοις ἔτι τάσδε πελάσσαι
εἰσαῦτις Φινῆος, ἐπεὶ καὶ μόρσιμον ἦεν.
- 205 Οἱ δ' ὄρκοι εἰζάντες ὑπέστρεφον ἅψ' ἐπὶ νῆα
σεύεσθαι. Στροφάδας δὲ μετακλείουσ' ἄνθρωποι
νήσους τοῖο ἔκῃτι, πάρος Πλωτῆς καλέοντες.
Ἄρπυιαι τ' Ἴρις τε διέτμαγεν. Αἱ μὲν ἔδυσαν
κευθμῶνα Κρήτης Μινωίδος· ἡ δ' ἀνόρουσεν
- 210 Οὐλυμπόνδε, θοῇσι μεταχρονίη πτερύγεσσιν.
Τόφρα δ' ἀριστῆες πινόεν περὶ ἔρμα γέροντος
πάντη φοιδήσαντες, ἐπικριδὼν ἱρεύσαντο
μῆλα, τά τ' ἐξ Ἀμύκοιο λεηλασίης ἐκόμισσαν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ μέγα δόρπον ἐνὶ μεγάροισιν ἔθεντο,
205 δαίνυνθ' ἐζόμενοι· σὺν δὲ σφίσι δαίνυτο Φινεύς
ἀρπαλέως, οἷόν τ' ἐν οὐαίραςι θυμὸν ἰαίνων.
Ἐνθάδ', ἐπεὶ δόρποιο χορέσσαντ' ἤδ' ἐποτῆτος,
παννύχιοι Βορέω μένον υἱίας ἐγρήσσοντες.
Αὐτὸς δ' ἐν μέσσοισι παρ' ἱσχάρῃ ἦστο γεραιός,
210 πείρατα ναυτιλῆς ἐνέπων, ἀνυσὶν τε κελεύθου.
Κλυτένυν. Οὐ μὲν πάντα πέλει θέμις ὑμμιδαῖναι
ἀτρεκές· ὅσσα δ' ἔρωρε θεοῖς φίλον οὐκ ἐπιχεύσω.
Ἄσασμην καὶ πρόσθε, Διὸς νόον ἀρραδίησιν
χρεῖων ἐξείης τε καὶ ἐς τέλος. Ὡς γὰρ αὐτὸς
215 βούλεται ἀνθρώποις ἐπιδευέει θεσφάτα φαίνειν
μαντοσύνης, ἵνα καὶ τι θεῶν χατέωσι νόοιο.
Πέτρας μὲν πάμπρωτον ἀφορηθέντες ἡμεῖο
Κυανέας ὄψεσθε δὴν ἄλός ἐν ξυνοχῇσιν.
Τάων οὐ τίνα φημι διαμπερές ἐξελέασθαι.
- 220 Οὐ γάρ τε ῥίξῃσιν ἐρήρεινται νεάτησιν·
ἀλλὰ θαμὰ ξυνίασιν ἐναντίει ἀλλήλησιν
εἰς ἓν, ὑπερθε δὲ πολλὸν ἄλός κορυβνέται ὕδωρ
βρασσόμενον· στρηνὲς δὲ περὶ στυφελὴ βρέμει
Τῷ νῦν ἡμετέρῃσι παρσιφασίησι πίθεσθε, [ἀκτῆ.
225 εἰ ἔτεδον πυκινῷ τε νόῳ, μακάρων τ' ἀλέγοντες
πείρετε· μηδ' αὐτίως αὐτάγρετον οἶτον ὀλῃσθε
ἀρραδέως, ἢ θύνητ' ἐπισπόμενοι νεότητι.
Οἷον ὦ δὴ πρόσθε πελειάδι πειρήσασθε,
νῆος ἀπο προμεθέντες ἐφίμεν. Ἦν δὲ οἱ αὐτῶν
230 πετράων πόντονδε σὴ πτερύγεσσι δῖηται,
μηκέτι δὴν μηδ' αὐτοὶ ἐρητύεσθε κελεύθου.
Ἄλλ' εὖ καρτύναντες ἱαῖς ἐνὶ χερσὶν ἔρετμά,
τέμνεθ' ἄλός στενωπόν· ἐπεὶ φάος οὐ νύ τι τόσσον
ἔσσετ' ἐν εὐχολῇσιν, ὅσον τ' ἐνὶ κάρτεϊ χειρῶν.
- 235 Τῷ καὶ τὰλλα μεθέντες, ὀνήϊστον πενέεσθε
θαρσαλέως· πρὶν δ' οὐ τι θεοὺς λίσσεσθαι ἐρύκω.
Εἰ δέ κεν ἀντικρὺ πταμένη μεσσηγὺς ὀλῃται,
ἄφορβοι στείλλεσθε· ἐπεὶ πολὺ βέλτερον εἶναι
ἀθανάτοισι. Οὐ γάρ κε κακὸν μόνον ἐξαλέασθε
240 πετράων, οὐδ' εἰ κε σιδηρεῖη πέλει Ἀργῷ.
Ὡ μέλαιοι, μὴ τλῆτε παρὲξ ἐμὰ θεσφάτα βῆναι,
εἰ καὶ με τρίς τόσσον ὀίεσθ' Οὐρανιόησιν,
ὅσσον ἀνάρσιός εἰμι, καὶ εἰ πλείον στυγέεσθαι,
μὴ τλῆτε· οἰωνοῖο πάρεξ ἔτι νῆϊ περῆσαι.
- 245 Καὶ τὰ μὲν ὥς κε πέλη, τῶς ἔσσεται. Ἦν δὲ φύγῃτε

vit, quæ diis] horrenda omnibus atque reverenda est,
non Agenoridæ ad-domos amplius illas appropinquaturas
in-posterum Phineï, quoniam *ita* etiam in-fatis erat.
Illi iurijurando cedentes reversi-sunt rursus ad navem
abitura. Strophias vero vocant homines
insulas *illas* propterea, antea Ploias appellatas.
Harpysia autem et Iris discesserunt: ille quidem subierunt
specum Cretæ Minoidis; hæc autem evolavit
in-Olympum celeribus sublata alis.

Interea heroes, sordida cute senis
undique lustrata, selectas mactarunt
pecudes, quas ex Amyci præda abduxerant.
At postquam lautam cœnam in-ardibus instruxerunt,
epulati-sunt sedentes; cum ipsis vero vescebatur Phineus
avide, velut in somniis animum oblectans.
Exin, ubi cibo satiati-erant et potu,
per-totam-noctem Boreæ expectabant filios vigilantes.
Ipse vero in mediis ad locum consedit senex
sines navigationis prædicens et confectionem itineris:

Audite igitur: non quidem omnia fas est vos cognoscere
clare; sed quantum diis est gratum, non celabo.
Afflictus-sum etiam antea, Jovis consilia imprudenti
eloquens deinceps et ad-usque finem. Sic enim ipse
vult hominibus manca responsa edere
vaticinationis, ut etiam aliquantum deorum indigeant con-
silio.] Petras quidem primum-omnium, profecti a-me,
Cyaneas conspicietis duas maris in angustiis (*Symplega-*
das).] Per has neminem aio omnino salvum-évasisse:
neque enim radicibus nituntur ultimis
sed frequenter coeunt adversæ sibi
in unum, superne autem multa maris extollitur aqua
æstuans; horribiliter vero circa sonorum fremitu littus.
Quare jam nostris monitis obsequimini,
si vere prudenti mente, et deos curantes
navigatis; neu temere sponte-petita morte interite
imprudenter, aut cum-impetu-ruite obsecuti juvenlar.
Volucris igitur primum columba periculum-facite
e navī *illam* præmittentes emissam. *Quæ* si per ipsas
petras in-pontum salva volando pervenerit,
non-amplius diu neque ipsi desistite a-navigazione:
Immo valide tenentes vestris (in) manibus remos,
secale maris angustias: quoniam salus non sane tanta
inerit in precibus, quanta in robore manuum.
Quare etiam aliis rebus missis, quod-utilissimum-est con-
ficite] audacter; antea autem deos invocare non veto.
Si vero contra volans in-medio perierit *columba*,
retro navigate; quoniam multo melius *est* cedere
immortalibus. Neque enim triste satum effugeritis
saxorum, ne si ferrea quidem fuerit Argo.
O miseri, ne audete contra mea oracula procedere,
si vel me ter tantum putetis cœlitibus,
quantum exosus sum, atque etiam plus, invisum-fore,
ne audeatis absque columba posthac navī trajicere.
Atque hæc quidem utcumque *in-fatis* sunt, ita evenient.

σύνδρομα πετράων ἀσκηθείς ἐνδοθι Πόντου,
 αὐτίκα Βιθυνῶν ἐπὶ δεξιὰ γαίαν ἔχοντες
 πλώετε, ῥηγμῖνας περὺλαγμένοι, εἰσὼκεν αὐτε
 Ῥήβαν ὠκυρόην ποταμὸν, ἄκρην τε Μελαινὰν
 350 γνάμψαντες, νήσου Θυνηίδος ὄρμον ἱκησθε.
 Κεῖθεν δ' οὐ μάλα πούλῳ δι᾽ ἄλδ' ἀντιπέρασαν
 γῆν Μαρνανδυνῶν ἐπιβλάσσετε νοστήσαντες.
 Ἐνθα μὲν εἰς Αἶδαο καταιβάτις ἐστὶ κίλευθος,
 ἄκρη τε προβλήτης Ἀχερουσιάς ὑψόθι τέλει,
 355 δινήεις τ' Ἀχέρων αὐτὴν διὰ νειόθι τέμνων
 ἄκρην, ἐκ μεγάλης προχῶς ἱστὶ φάραγος.
 Ἀγγίμολον δ' ἐπὶ τῇ πολέας παρανεῖσθε καλωνοῦς
 Παφλαγόνων, τοῖσιν Ἐνετήϊος ἐμβασιλευσεν
 πρῶτα Πέλοψ, τοῦ καὶ περ' ἀφ' αἵματος εὐχετόωνται.
 360 Ἔστι δέ τις ἄκρη Ἑλλάδος κατεναντίνον ἄρκτου,
 πάντοθεν ἡλίδατος, καὶ μιν καλέουσι Κάραμβιν,
 τῆς καὶ ὑπερ Βορέας περισχίζονται ἀέλλαι·
 ὧδε μάλ' ἂμ' πέλαγος τετραμμένη αἰθέρι κύρει.
 Τῇδε περιγνάψαντι πολὺς παρακέκλιται ἤδη
 365 αἰγιαλός· πολέος δ' ἐπὶ πείρασιν αἰγιαλοῖο
 ἄκρη, ἐπὶ προβλήτῃ ῥοαὶ Ἄλυσος ποταμοῖο
 δεινὸν ἐρεύγονται· μετὰ τὸν δ' ἀγγιζέσθους Ἴρις
 μειότερος λευκῇτιν ἐλίσσεται εἰς ἄλα δίναις.
 Κεῖθεν δὲ προτέρωσε μέγας καὶ ὑπείροχος ἀγκῶν
 370 ἐξανέχει γαίης· ἐπὶ δὲ στόμα Θερμώδοντος
 κόλποι ἐν εὐδιόωντι Θερμισκύρειον ὑπ' ἄκρην
 μύρεται, εὐρείης διαειμένος ἡπείροιο.
 Ἐνθα δὲ Δολιαντὸς πεδίον, σχεδόνθεν δὲ πόλεις
 τρισσαὶ Ἀμαζονίδων. Μετὰ δὲ σμυγερώτατοι ἀν-
 375 τρηχειὰν Χάλυβες καὶ ἀτειρέα γαίαν ἔχουσιν [ὄρων
 ἐργατῖναι· τοὶ δ' ἂμ' σιδήρεα ἔργα μέλονται.
 Ἀγχι δὲ ναιετάουσι πολὺῖρ' ἄνθρωποι Τισαρηνοὶ
 Ζηνὸς Ἐυξείνιοιο Γενηταίων ὑπὲρ ἄκρην.
 Τῇ δ' ἐπὶ Μοσσύνικοι δμουῖοι ἐλθέσαν
 380 ἐξείης ἡπείρον, ὑπωρείας τε νέμονται,
 δουρατῶν πυργοῖσιν ἐν οἰκίᾳ τεκτῆναντες.
 Τοὺς παραμειδόμενοι λισσῇ ἐπιβλάσσετε νήσῳ,
 μήτι πάντολ' ἰσχυρὰ ἀναιδέας ἐξέλασαντες
 οἰωνοὺς, οἳ δὴθεν ἀπειρέσιοι ἐρέπουσιν
 385 νήσον ἐρημαίην. Τῇ μὲν τ' ἐν νήσῳ Ἀργὸς
 λαίνεον ποίησαν Ἀμαζονίδων βασίλειαι
 Ὀτρηρὴ τε καὶ Ἀντιόπη, δπότ' στρατόωντο.
 Ἐνθα γὰρ ὑμῖν ὄνειαρ ἀδευκέος ἐξ ἄλδ' εἰσιν
 ἄρρητον· τῇ καὶ τε φίλα φρονέων ἀγορεύω
 390 ἰσχύμεν. Ἀλλὰ τί με πάλιν χρεῖω ἀλιτέσθαι,
 μαντοσύνη τὰ ἕκαστα διηγεῖς ἐξενέποντα;
 Νήσου δὲ προτέρωσε καὶ ἡπείροιο περὶ
 φέρονται Φιλύρες· Φιλύρων δ' ἐφ' ὑπερθεὶν ἔασι
 Μάκρωνες· μετὰ δ' αὖ περιώσια φύλα Βαχεύρων.
 395 Ἐξείης δὲ Σάπειρες ἐπὶ σφίσι ναιετάουσιν·
 Βύζηρες δ' ἐπὶ τοῖσιν ὁμώλακες, ὧν ὑπερ ἤδη
 αὐτοὶ Κόλχοι ἔχονται ἀρήϊοι. Ἀλλ' ἐν νηὶ
 πείρεθ', ἕως μυγᾶτ' ἐν ἐνιγρίμῃ τε θαλάσῃ.
 Ἐνθα δ' ἐπ' ἡπείροιο Κυταιίδος, ἧδ' Ἀμαραντῶν

Si vero effugeritis] concursum saxorum incolumes in Pon-
 tum,] statim Bithynorum terram ad dextram habentes
 navigate, littoribus evitatis, usque-dum porro
 Rhebantem rapidum fluvium, et promontorium Nigrum
 circumvecti, ad insulae Thynae stationem perveneritis.
 Inde non ita multum per mare, oppositam
 terram Mariandynorum appelletis, profecti.
 Ibi quidem ad Orcum deferens est via,
 et promontorium prominens Acherusium in-altum porri-
 gitur,] et vorticosus Acheron illud in-imo secans
 promontorium, ex magna fluentia emittit voragine.
 Proxime post illud multos praeternavigabilis colles
 Paphlagonum, quibus Meneteius imperavit
 primum Pelops, e cujus quidem sanguine se exortos esse
 gloriantur.] Est autem quoddam promontorium Helicae
 oppositum ursae (septentrioni),] undique excelsum, quod
 appellant Carambin;] super eo etiam Boreae scinduntur
 flatus:] adeo longe in mare conversum aetherem attingit.
 Hoc circumvecto longum adjacet jam
 litus; sed longi in sinibus littoris
 promontorio in prominente fluentia Halys fluvii
 horrendum eructantur: post illum proxime-fluens Iris
 minor albis provolvitur in mare vorticibus.
 Inde vero ulterius magnus et eminens angulus
 protenditur terrae; juxtaque ostium Thermodontis
 sinu in tranquillo Themiscyrium sub promontorium
 effluit, per latam devectus terram.
 Ibi Drantis campus, prope vero urbes
 tres Amazonum. Tum post eas miserrimi hominum
 asperam Chalybes et difficilem terram tenent
 operarii, qui ferrea opera tractant.
 Prope autem habitant pecudibus-abundantes Tibureni
 Jovis hospitalis Genetarum ultra promontorium.
 Post hoc Mossynaei confines silvosam
 deinceps terram et montium-radices incolunt,
 ligneis in arcibus habitationibus aedificatis.
 Hos praetervecti ad asperam appelletis insulam,
 quavis arte valde importunas postquam-exegeritis
 aves, quae scilicet innumera frequentant
 insulam desertam. In ea quidem templum Martis
 lapideum exstruxerunt Amazonum reginae
 Otrere atque Antiope, cum expeditionem-suscepissent.
 Ibi vobis emolumentum amaro ex mari prodibit
 ineffabile: quare etiam bene cupiens jubeo vos
 eo appellere. At quid me iterum oportet peccare
 vaticinio singula continuo enarrantem?
 Ultra insulam vero et continentem oppositam
 degunt Philyres, et supra Philyras sunt
 Macrones, post hos autem porro numerosae gentes Bechi-
 rum.] Deinceps vero Sapires his vicini habitant,
 et Byzeres post hos finitimi, ultra quos jam
 ipsi Colchi proximi-sunt bellicosae. At navi
 vehimini, usque-dum in-intimum deveneritis mare.
 Ibi in continente Cytaica (Colchica) atque Amarantis

- 400 τηλόθεν ἐξ ὀρέων, πεδίοιο τε Κιρκάσιοι
 φάσις δινήεις εὐρὺν ῥόον εἰς ἅλα βάλλει.
 Κείνου νῆ' ἑλάντες ἐπὶ προχοᾷ ποταμοῖο
 πύργους εἰσόψεσθε Κυτταῖος Αἰήταο,
 ἄλσος τε σκίοισιν Ἄρεος· τόθι κῶας ἐπ' ἄκρης
 405 πεπτάμενον φηγοῖο δράκων, τέρας αἰνὸν ἰδέσθαι,
 ἀμφὶς ὀπιπτεῦει δεδοκημένος· οὐδέ οἱ ἦμαρ,
 οὐ κνέφατ', ἥδυμος ὕπνος ἀναιδέα δάμναται ὄσσε.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· τοὺς δ' εἴθαρ ἔλεν δέος εἰσαίοντας.
 Δὴν δ' ἔσαν ἀμφοτέρω βεβηλωμένοι· ὅψ' δ' ἔειπεν
 410 ἦρως Αἰσονος υἱὸς ἀμυχανέων κακότητι.
 Ὡ γέρον, ἤδη μὲν τε δίκαιο πείρατ' ἀέθλων
 νυκτιλῆς, καὶ τέκμαρ, δῶ στυγεράς διὰ πέτρας
 πειθόμενοι Πόντονδε περῆσομεν· εἰ δὲ καὶ αὐτὶς
 τάσδ' ἡμῖν προφυγοῦσιν ἐς Ἑλλάδα νόστος ὀπίσσω
 415 ἔσσεται, ἀσπαστῶς κε παρὰ σέο καὶ τὸ δαεῖν.
 Πῶς ἔρδω, πῶς αὖτε τόσῃν ἄλδ' εἴμι κέλευθον,
 νῆϊς ἐὼν ἐτάροις ἅμα νῆϊσιν; Αἶψα δὲ Κολχίς
 Πόντου καὶ γαίης ἐπικέκλιται ἐσχατιῇσιν.
 Ὡς φάτο· τὸν δ' ὀγεραῖος ἀμειβόμενος προσέειπεν
 420 Ὡ τέκος, εὖτ' ἂν πρῶτα φύγῃς ὁλοᾷς διὰ πέτρας,
 θάρσει· ἐπεὶ δαίμων ἕτερον πλόον ἡγεμονεύσει
 ἐξ Αἴης· μετὰ δ' Αἶαν ἄλις πομπῆς ἔσονται.
 Ἀλλὰ, φίλοι, φράζεσθε θεᾶς δολόεσσαν ἀρωγῇν
 Κύπριδος· ἔκ γὰρ τῆς κλυτὰ τεύχεα καίεται ἀέθλων.
 425 Καὶ δὲ με μυχέτι τῶνδε περαιτέρω ἐξερέεσθε.
 Ὡς φάτ' Ἀγηνορίδης· ἐπὶ δὲ σχεδὸν υἷες δοῖω
 Θρηϊκίου Βορέαο κατ' αἰθέρος ἀΐξαντες
 οὐδοῖ ἐπὶ κραίπνοδ' ἔβαλον πόδας· οἱ δ' ἀνόρουσαν
 ἐξ ἰδέων ἦρωες, ὅπως παρεόντας ἴδοντο·
 430 Ζήτης δ' ἱεμένοιισιν, ἔτ' ἀσπετον ἐκ χαμάτοιο
 ἄσθμ' ἀναφυσίων, μετεφώνεεν, ὅσπον ἄπωθεν
 ἤλασαν, ἥδ' ὥς Ἴρις ἐρύκακε τάσδε δαΐξαι,
 δορκιά τ' εὐμενέουσα θεὰ πόρεν, αἱ δ' ὑπέδυσαν
 δείματι Δικταίης περιώσιον ἄντρον ἐρίπνης.
 435 Γηθόσυνοι δ' ἤπειτα δόμοις ἐνὶ πάντες ἑταῖροι
 αὐτὸς τ' ἀγγελίῃ Φινεύς πέλεν. Ὡκα δὲ τὸν γε
 Αἰσονίδης περιπολλὸν εὐφρονέων προσέειπεν.
 Ἦ ἄρα δὴ τις ἔην, Φινεῦ, θεὸς, δὲ σέθεν ἄτης
 κήδετο λευγαλέης, καὶ δ' ἡμέας αὖθι πελασσειν
 440 τηλόθεν, ὅρρα τρι υἷες ἀμύνειαν Βορέαο·
 εἰ δὲ καὶ ὀρθαλμοῖσι φάως πόροι, ἦ τ' ἂν οἶω
 γιγθῆσιν, ὅσον εἴπερ ὑπὸ τροπος οἶκαδ' ἰκοίμην.
 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ὁ τόνγε κατηρήσας προσέειπεν.
 Αἰσονίδη, τὸ μὲν οὐ παλιν ἄγρετον, οὐδέ τι μῆχος
 445 ἔστ' ὀπίσω· κενεὰ γὰρ ὑποσμήχονται ὀπωπαί.
 Ἀντί δὲ τοῦ θανάτον μοι ἄφαρ θεὸς ἐγγυαλίζει,
 καὶ τε θανὼν πάσῃσι μετέσσομαι ἁγλαΐῃσιν.
 Ὡς τῷ γ' ἀλλήλοισι παραβλήδην ἀγόρευον.
 Αὐτίκα δ' οὐ μετὰ δῆρὸν ἀμειβομένων ἐφάνθη
 450 Ἥριγενής· τὸν δ' ἀμφὶ περικτεῖται ἡγερίθοντο
 ἄνδρες, οἱ καὶ πρόσθεν ἐπ' ἡμῇσι καίσε θάμιζον
 αἰέν, ὁμῶς φορέοντες ἔης ἀπὸ μοῖραν ἰδωδῆς.
 Τοῖς δ' γέρων πάντεσσιν, ὅτις καὶ ἀφ' αὐτοῦ ἴκοιτο,

procul ex montibus, campoque Circaro
 Phasis vorticosus latum flumen in mare mittit.
 Illius navem impellentes ad ostia fluvii
 arces conspicietis Cytæi Aetæ,
 lucumque opacum Martis : ibi vellus in summa
 expansum quercu draco, monstrum horribile visu,
 undique tactur observans : neque ei interdiu
 neque noctu, dulcis somnus truces domat oculos.
 Sic igitur dixit : illos vero statim occupavit metus au-
 dientibus.] Diu vero erant stupore percussi, et sero locutus-
 est] heros Aesonis filius, inopia-consilii-laborans ob-illa-
 pericula :] Senex, jam quidem persecutus-es fines laborum
 navigationis, atque signum, quo invisa per saxa
 freti in-Pontum trajiciemus : an vero rursus
 illis evitatis nobis in Græciam reditus postea
 futurus-sit, lubenter a te etiam hoc cognoverim
 Quomodo agam, quomodo iterum tantam maris conficiam
 viam,] Imperitus quum-sim una-cum sociis imperitis? Aea
 enim Colchica] in maris atque terræ sita-est extremis-limi-
 bus.] Sic dixit : ei vero senex respondens locutus-est :
 Fili, quando primum evaseris exitiosas per petras,
 bono-esto-animo : etenim numen alterius navigationis dux-
 erit] ex Aea : ad Aeam vero sat-multi duces erunt.
 Sed, amici, providete deæ callidum auxilium
 Cypridis. In illa enim gloriosi exitus siti-sunt certaminum.
 Atque me non-amplius de-his ulterius interrogate.
 Sic fatus-est Agenorides : prope autem filii duo
 Thracii Boreæ de aëre delapsi
 in limine veloces posuerunt pedes : prosiluerunt vero
 e sedibus heroes, quum adesse illos viderent.
 Zetes cupientibus cognoscere, adhuc frequentem præ la-
 bore] anhelitum spirans, dixit, quam procul
 abegissent Harpyias, et ut Iris prohibuisset illas into-
 rimere,] jusjurandumque benevola dea præstitisset, illæ
 autem subiissent] præ-metu Dictæi (Cretensis) vastum
 antrum montis.] Latè vero deinde in ædibus omnes socii
 et ipse de-hoc-nuncio Phineus fuit : protinusque eum
 Aesonides admodum benevolens allocutus-est :
 Profecto jam aliquis erat, Phineu, deus, qui tuæ cala-
 mitatis] curam-habuit miseræ, atque nos huc adegit
 e-longinquo, ut tibi filii opem-ferrent Boreæ.
 Quodsi etiam oculis lumen præbuerit, certe credo
 me lætatum-esse, quantum si redux domum pervenerim.
 Sic dixit : at ille hunc tristi-vultu allocutus-est :
 Jason, hoc quidem non revocabile est, neque aliquod
 remedium] erit posthac : inanes enim absumuntur oculo-
 rum-orbes.] Pro hoc vero mortem mihi cito deus conce-
 dat,] et mortuus omnibus fruar ornamentis.
 Sic illi inter-se mutuo loquebantur.
 Statim vero non diu post colloquentibus apparuit
 Aurora : circa illum autem vicini congregabantur
 viri, qui etiam antea per diem illuc confluebant
 semper, una afferentes de suo partem cibo
 His senex omnibus, quicumque etiam egenus accessit,

ἔγχευεν ἐνδοκέως, πολέων δ' ἀπὸ πῆματ' ἔλυσεν
 165 μαντοσύνη· τῷ καὶ μιν ἐποιχόμενοι κοιμέσθων.
 Σὺν τοῖσιν δ' ἔλανε Παρτιάδιος, ὃς βᾶ οἱ ἦεν
 φιλοτατος· ἀσπασίος δὲ δόμοις ἐνι τοὺς γ' ἐνόησεν.
 Πρὶν γὰρ δὴ νύ ποτ' αὐτὸς ἀριστῶν στόλον ἀνδρῶν
 Ἑλλάδος ἐξανιόντα μετὰ πτόλιν Αἰθήρα
 170 πείσματ' ἀνάφασθαι μυθήσατο Θυνίδι γαίῃ,
 οἷτα οἱ Ἀρπυίας Διόθεν σχήσουσιν ἰούσας.
 Τοὺς μὲν ἔπειτ' ἐπέεσσιν ἀρεσσάμενος πυκννοῖσιν
 πέμψ' ὃ γέρων· οἷον δὲ Παραίθειον αὐτόθι μέμναι
 κέκλετ' ἀριστήεσσι σὺν ἀνδράσιν· αἶψα δὲ τὸν γε
 175 σφωϊτέρων οἷων ὅτις ἔσχοτος εἰς ἑ κομίσσαι
 ἦκεν ἐποτρύνας. Τοῦ δ' ἐκ μεγάρου κίοντος,
 μελιγλίως ἐρέτῃσιν ὀπηγερέεσσι μετῆύδα.
 Ὡς φησὶ, οὐκ ἄρα πάντες ὑπέρβιοι ἄνδρες ἔχουσιν,
 οὐδ' εὐεργεσίης ἀμνήμονες. Ὡς καὶ δὲ ἀνὴρ
 180 τοῖος ἐὼν δεῦρ' ἦλθεν, ἐὼν μόρον ὄφρα θασίῃ. [σοι,
 εἴτε γὰρ οὖν ὥς πλείστα κάμοι καὶ πλείστα μογή-
 δὴ τότε μιν περιπολλὸν ἐπασσυνέτη βιότοιο
 χρημοσύνη τρύχεσθαι· ἐπ' ἤματι δ' ἤμαρ ὀρώρει
 κύντερον, οὐδέ τις ἦεν ἀνάπνευσις μογέοντι.
 185 Ἄλλ' ὃ γε πατὴρ ἐοῖο κακὴν τίθεσκεν ἀμοιβὴν
 ἀμπλακίης. Ὁ γὰρ οἷος ἐν οὐρεσι δένδρεα τέμνων
 δὴ ποθ' Ἀμαδρυάδος Νύμφης ἀθέρειε λιτάων,
 ἥ μιν ὀδυρομένη ἀδινῶ μελίσσετο μῦθῳ,
 μὴ ταμέιν πρέμονον ὄρυος ἡλικος, ἥ ἐπι πούλιν
 190 αἰῶνα τρίβεσκε διτνεκέες· αὐτὰρ ὃ τήν γε
 ἀφραδέως ἐτιμῆεν, ἀγνοοῖν νεότητος.
 Τῷ δ' ἄρα νῆκερδῇ Νύμφῃ πόρεν οἶτον ὀπίσσω
 αὐτῷ καὶ τελέεσσιν. Ἐγὼ γε μὲν, εὖτ' ἀφίκανεν,
 ἀμπλακίην ἔγνων· βωμόν δ' ἐκέλευσα καμόντα
 195 Θυνιάδος Νύμφης, λωπήϊα βέξαι ἐπ' αὐτῷ
 ἱερὰ, πατρώην αἰτεύμενον αἶσαν ἀλύξαι.
 Ἐνθ' ἐπεὶ ἔκρυγε κῆρα θεήλατον, οὐ ποτ' ἐμείο
 ἐκλάθετ', οὐδ' ἀθέρεισε· μόλις δ' ἀέκοντα θύραζε
 πέμπω, ἐπεὶ μέμονέν γε παρέμμεναι ἀσχαλῶντι.
 200 Ὡς φάτ' Ἀγηνόριδης· δὲ ἐπισχεδὼν αὐτίκα δαῖτα
 ἦλυθ' ἄγων ποιμνῆθεν οἷς. Ἀνὰ δ' ἴστατ' Ἰήσων,
 ἂν δὲ Βορήϊοι οἷες, ἐφημοσύνησι γέροντος.
 Ὡς δὲ κεκλόμενοι μαντήϊον Ἀπόλλωνα
 βέξον ἐπ' ἰσχαρόφιν, νέον ἤματος ἀνομένοιο.
 205 Κουρότεροι δ' ἐτάρων μενοιικέα δαῖτ' ἀλέγυνον.
 Ἐνθ' εὖ δαισάμενοι, τοὶ μὲν παρὰ πείσμασι νηὸς,
 τοὶ δ' αὐτοῦ κατὰ δώματ' ἀολλέες εὐνάζοντο.
 Πρὶ δ' ἐτήσιαι αὖραι ἐπέχραον, αἶτ' ἀνὰ πᾶσαν
 γαίαν ὁμῶς τοιῇδε Διὸς πνεῖουσιν ἀνωγῇ.
 210 Κυρήνη πέφαται τις ἔλος πάρα Πηνειοῖο
 μῆλ' ἀνέμειν προτέροισι παρ' ἀνδράσιν· Εὐαδὲ γὰρ οἱ
 παρθενὴ καὶ λέκτρον ἀνέχρατον· αὐτὰρ Ἀπόλλων
 τήν γ' ἀνερειψάμενος ποταμῷ ἐπι ποιμαίνουσιν,
 τηλόθεν Αἰμονίης, Χθονίης παρακάθεται Νύμφαις,
 215 αἱ Λιεύην ἐνέμοντο παρὰ Μυρτώσιον αἶπος.
 Ἐνθα δ' Ἀρισταῖον Φοῖβος τέκεν, ὃν καλίουσιν
 Ἀγρία καὶ Νόμιον πολυλήϊοι Αἰμονίης,

vaticinatus est diligenter, multisque mala demisit
 vaticinando : quare etiam ipsum adeuntes alebant.
 Cum his vero venit Paræbius, qui quidem ei erat
 carissimus : iubens vero in aribus illos (*Argonautas*)
 animadvertit.] Antea enim ei ipse (*Phineus*) jam, he-
 roum classem virorum] e-Græcia profectam in urbem Æta:
 retinacula alligaturam-esse, prædixerat, in-Thynara terra,
 qui quidem (*heroes*) ipsi Harpyias prohibitori-sint a-Jove
 immissas.] Illos quidem deinde responsis exceptos pru-
 dentibus] dimisit senex : solum vero Paræbium ibi manere
 jussit fortissimis cum viris : mox etiam hunc,
 e-suis ovibus, quæ eximia esset, ad se ut-ferret
 misit cohortans. Eo autem ex aribus egresso
 leniter nautas cunctos allocutus est :

Amici, non sane omnes violenti homines sunt,
 nec beneficii immemores. Quemadmodum hic quoque vir
 talis (*tam gratus*) existens huc venit, suum satum ut
 cognosceret.] Quando enim *ille* plurimum laborabat et plu-
 rimum ærummæ-perferebat,] tum eum valde frequentior
 victus] inopia affligebat : diei autem dies successit
 funestior, neque ulla erat requies laboranti.

At ille patris sui malam luit pernam
 sceleris. Is enim solus in montibus arbores cædens
 aliquando Hamadryadis Nymphæ spreverat preces,
 quæ eum flens lugubri demulsit sermone,
 ne cæderet truncum quercus æqualis, in qua longum
 ævum consumserat perpetuo : at ille hanc (*arborem*)
 imprudenter abscidit, insolentia juventutis *abreptus*.
 Huic igitur noxiam Nymphæ immisit calamitatem postea
 ipsi et filiis. Ego quidem, quando venerat,
 delictum cognovi : ara autem jussi exstructa
 Thynææ Nymphæ piacularia facere in ea
 sacra, supplicantem, ut paternam sortem effugeret.
 Tum ubi effugerat calamitatem divinitus-immissam, nun-
 quam mei] oblitus est, neque me neglexit : ægre vero in-
 vitum foras] mitto, quoniam perseverat *mihi* adesse do-
 lenti.] Sic locutus est Agenoris-filius : ille vero prope
 statim duas] venit adducens de-grege oves. Surrexit igitur
 Jason,] surrexerunt Boreæ filii, jussu senis.
 Statim autem invocato fatidico Apolline
 sacra-fecerunt in ara, die jam inclinato.
 Juniores autem sociorum jucundam appararunt cœnam.
 Tum bene epulati, alii ad retinacula navis,
 alii ipsius in aribus conferti dormiverunt.
 Mane vero *etesiæ* auræ ingruiebant, quæ quidem per
 omnem] terram simul hocce Jovis spirant jussu.

Cyrene fertur quædam ad paludem Penei
 pecudes pavisæ priscos apud homines. Placuerat enim ei
 virginitas et lectus intactus : at Apollo
 eam surreptam ad fluvium pascentem
 procul ab-Hæmonia indigenia commisit Nymphis
 quæ Libyam incolebant ad Myrtosium verticem.
 Ubi Aristæum Phœbo peperit, quem appellant
 Agrestem et Pastoralem frugibus abundantes Hæmonii

τὴν μὲν γὰρ φιλότῃ θεὸς ποιήσατο Νύμφην
αὐτοῦ μακράωνα καὶ ἀγρότιν· οὐδ' ἐνείκεν
510 νηπιάγον Χείρωνος ὑπ' ἀντροῖσιν κομέεσθαι.
Τῷ καὶ ἀειχθέντι θεὰ γάμον ἐμνήστευσαν
Μοῦσαι, ἀκιστορίην τε θεοπροπίας τ' ἐδίδαξαν·
καὶ μὲν ἰὼν μῆλων θέσαν ἔρπον, ὅσ' ἐνέμοντο
ἅμα πεδὶον Φθίης Ἀθαμάντιον, ἅμφι τ' ἐρυμνὴν
515 Ὀθρυν, καὶ ποταμοῦ ἱερὸν ῥέον Ἀπιδανοῖο.
Ἦμος δ' οὐρανόθεν Μινωίδας ἐφλέγε νήσους
Σείριος, οὐδ' ἐπὶ ὀτρὸν ἔην ἄχος ἐνναέτησιν,
τῆμος τὸν γ' ἐκάλεσσαν, ἐρημοσύνης Ἑκάτοιο,
λοιμοῦ ἀλεξήτηρα. Αἰπὴν δ' ὁ γὰρ πατὴρ ἐφετμῇ
520 Φθίην, ἐν δὲ Κέῳ κατενόησεν, λαὸν ἀγέρας
Παρρᾶσιον, τοῖπερ τε Λυκαόνος εἰσι γενέθλης·
καὶ βοῦδον ποίησε μέγαν Διὸς Ἰκμαΐιο,
ἱερά τ' εὖ ἔρρεξεν ἐν οὐρεσὶν ἀστέρι κείνῳ
Σειρίῳ, αὐτῷ τε Κρονίδῃ Διὶ, τοῖο δ' ἔκῃ
525 γαίην ἐπιφύχουσιν ἐτήσιαι ἐκ Διὸς αὖραι
ἤματα τεσσαράκοντα· Κέῳ δ' ἔτι νῦν ἱερῆς
ἀντολέων προπάροιθε Κυνὸς ῥέζουσι θυλάς.
Καὶ τὰ μὲν ὥς ὑδέοντα· ἀριστῆες δὲ κατ' αὖθι
μύμονον ἐρυκόμενοι· ξεινήϊα δ' ἀσπετα θυνοὶ
530 πᾶν ἥμαρ Φινῆϊ χαριζόμενοι προῖκλλον.
Ἴκ δὲ τόθεν μακάρεσσι θυώδεα θυμήσαντες
βοῦδὸν ἀλὸς ῥηγμῖνι πέρην, καὶ ἐφ' ἱερὰ θέντες,
νῆα θυὴν εἰσβαίνον ἐρεσέμεν, οὐδὲ πελειῆς
ερήρωνος λήθοντο μετὰ σφίσι· ἀλλ' ἄρα τήνγῃ
535 δαίματι πεπτηυῖαν ἤϊ φέρι χειρὶ μεμαρπῶς
Εὐφημος, γαίης δ' ἀπὸ διπλῶα πείσματ' ἔλυσαν.
Οὐδ' ἄρ' Ἀθηναίην προτέρω λάθον ὀρυζθέντες.
Αὐτίκα δ' ἐσσυμένως νεφέλης ἐπιβᾶσα πόδεσσι
κούρης, ἥ κε φέροι μιν ἄφαρ, βριαρὴν περ ἐοῦσαν,
540 σεύατ' ἱμὲν πόντονδε, φίλα φρονέουσ' ἐρέτησιν.
Ὡς δ' ὅτε τις πάτρηθεν ἀλώμενος, οἷά τε πολλὰ
πλαζόμεθ' ἄνθρωποι τετληότες, οὐδέ τις αἶα
τηλαυρὸς, πᾶσαι δὲ κατόψιοι εἰσὶ κλειυθοί,
σφωϊτέρους δ' ἐνόησε δόμους, ἄμυδις δὲ κλειυθος
545 ἱγρή τε, τραφερή τ' ἰνδάλλεται, ἄλλοτε δ' ἄλλῃ
ὀξέα πορφύρων ἐπιμαίεται ὀφθαλμοῖσιν·
ὥς ἄρα καρπαλίμως κούρη Διὸς αἴξασα
θῆκεν ἐπ' ἀξείνοιο πόδας Θυνηίδος ἀκτῆς.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχολιοῖο πόρου στενωπὸν ἴκοντο
550 τρηχέλης σπιδάδεσσιν ἐργγμένον ἀμφοτέρωθεν,
δινῆεις δ' ὑπένερθεν ἀνακλύζεσθαι ἰούσαν
νῆα ῥόος, πολλὸν δὲ φόβῳ προτέρωσεν νέοντο,
ἤδη δὲ σφίσι δοῦπος ἀρασσομένων πετράων
νωλεμές οὐατ' ἔβαλλε, βόων δ' ἀλιμυρές ἀκταί,
555 δὴ τότε· ἐπειθ' ὁ μὲν ὤρτο πελειάδα χειρὶ μεμαρπῶς
Εὐφημος πρῶτης ἐπιβήμεναι· οἱ δ' ὑπ' ἀνωγῇ
Τίφυος Ἀγνιαδάο θελήμονα ποιήσαντο
εἰρεσίην, ἵν' ἐπειτα διέκ πέτρας ἐλάσειαν,
κάρτεϊ ᾧ πίσυνοι· τὰς δ' αὐτίκα λοίσθιον ἄλλων
560 οἴγομένας ἀγκῶνα περιγνάμψαντες ἴδοντο.
Σὺν δὲ σφιν γύτο θυμὸς ὁ δ' αἴξαι πτερύγεσσιν

(*Thessali*),] illam igitur ob-amorem deus reddidit Nym-
pham] ibi longævam et venatricem : filium vero abstulit
infantem, Chironis in antris educandum.

Quare etiam adulto deæ nuptias conciliarunt

Musæ, medicinamque et vaticinia docuerunt :

atque euni suorum pecorum constituerunt custodem,
quotquot pascebantur] in campo Phthiæ Athamantio et
circa celsum] Othryn atque fluminis sacram undam Api-
dani.] Quando vero cœlitus Minoidas urebat insulas (*Cy-
cladas*)] Sirius, neque diu erat remedium incolis,

tum hunc invocarunt, jussu Apollinis,

famis defensorem. Reliquerat vero ille patris jussu

Phthiam, et in Ceo habitavit, populo congregato

Parrhasio, qui quidem ex Lyaonis sunt genere :

atque aram exstruxit magnam Jovis Icmari (*humidi*),

sacraque rite fecit in montibus stellæ illi

Sirio, ipsique Saturnio Jovi, cujus-rei causa

terram refrigerant etesie a Jove missæ auræ

per-dies quadraginta : Ceoque etiamnum sacerdotes

ante ortum Canis operantur sacris.

Atque hæc quidem sic canuntur. Heroes vero ibi
manserunt detenti : hospitalia vero *dona* larga Thyni
quotidie Phineo gratificantes attulerunt.

Exinde beatis (*diis*) duodecim exstructa

ara maris ad-littus ulterius, atque sacris impositis

navem celerem ingressi sunt ad-remigandum, nec columbæ

pavidæ obliti sunt secum *ducendæ* : sed sane eam

præ-timore lapsam sua gestavit manu prehensam

Euphemus; a terra vero duplicata retinacula solverunt

Neque sane Minervam latuerunt ulterius profecti.

Statim enim ea celerrime nubem ingressa pedibus

levem, quæ ferret ipsam propere, quanquam gravem,

cepit ire ad-mare, bene cupiens nautis.

Sicut autem, quando quis e-patria evagans, ut sæpe

errare homines sustinemus, nec quædam terra

remota apparet, omnes vero in-conspectu sunt viæ,

suas ille cogitat ardes, simulque via

et humida (*marina*) et sicca (*terrestris*) observatur, ipse

nunc-huc nunc-illuc] acriter meditans intendit oculos :

sic igitur celeriter filia Jovis delapsa,

posuit in inhospitali pedes Thyneo littore.

At illi cum jam ad tortuosi vadi angustias venissent,

asperis scopulis conclusas utrimque,

vorticosus autem subtilis allueret euntem

navem fluxus, multum vero metuentes ulterius nav igerent,

jamque ipsis fragor confligentium scopulorum

continuo aures feriret, et reboarent mari-percussa littora,

jam deinceps surrexit columbam manu tenens

Euphemus, proram ut-conscenderet : illi vero jussu

Tiphys Agniadar promptam exercuerant

remigationem, ut deinde per rupes agerent

robore suo freti. Illas autem (*petras*) statim novissime

omnium] apertas, sinum circumvecti, conspexerunt.

Ipsis vero conturbatus-est animus; at, quæ-ferretur alis,

Εὐφημος προείχε πελειάδα· τοὶ δ' ἅμα πάντες
 χείραν κεφαλὰς ἐσπορώμενοι· ἡ δὲ δι' αὐτῶν
 ἔπτατο· ταὶ δ' ἄμυδις πάλιν ἀντίαι ἀλλήλησιν
 565 ἄμφω θυοῦ ξυνοῦσαι ἐπέκτυπον. Ὄρτο δὲ πολλή
 ἄλμη ἀναβρασθεῖσα, νέφος ὥς· αὖτε δὲ πόντος
 σμερδαλέον· πάντη δὲ περὶ μέγας ἔβρεμεν αἰθήρ.
 Κοίλαι δὲ σπηλυγγες ὑπὸ σπιλάδας τρηγείας
 κλυζούσας ἄλως ἔνδον ἐβόμβεον· ὑψόθι δ' ὄχθης
 570 λευκὴ καχλάζοντος ἀνέπτυσ κύματος ἄγνη.
 Νῆα δ' ἔπειτα περίεξι εἰλει βόος. Ἀκρα δ' ἔκοψαν
 οὐραία πτερὰ ταῖ γε πελειάδος· ἡ δ' ἀπόρουσεν
 ἀσκηθῆς. Ἐρέται δὲ μέγ' ἰσχον· ἔκραγε δ' αὐτὸς
 Τίφους ἐρεσσεύμεναι κρατερῶς. Οἶγοντο γὰρ αὖθις
 575 ἀνδρία. Τοὺς δ' ἐλάοντας ἔγεντρός, ὅρρα μιν αὖτις
 πλημμυρὶς παλίνωστος ἀνερχομένη κατένευεν
 εἰς τὰ πετράων. Τότε δ' αἰνότατον δέος εἶλεν
 πάντας· ὑπὲρ κεφαλῆς γὰρ ἀμήχανος ἦεν ὀλεθρος.
 Ἦδη δ' ἐνθα καὶ ἐνθα διὰ πλατὺς εἶδετο Πόντος,
 580 καὶ σφίσιν ἀπροφάτως ἀνέδου μέγα κύμα πάροιθεν
 κυρτόν, ἀποτμήγι σκοπιῇ ἴσον· οἱ δ' ἐσιδόντες
 ἤμυσαν λοξοῖσι καρτέσσιν. Εἶσθε γάρ ῥα
 νηὸς ὑπὲρ πάσης κατεπάλμενον ἀμφικαλύφειν.
 Ἀλλὰ μιν ἔφθη Τίφους ὑπ' εἰρεσίῃ βαρύθουσιν
 585 ἀγχαλάσας· τὸ δὲ πολλὸν ὑπὸ τρόπιν ἐξεκυλίσθη.
 Ἐκ δ' αὐτὴν πρύμνηθεν ἀνείρυσε τγλόθι νῆα
 πετράων· ὑψοῦ δὲ μεταχρονίη πεφόρητο.
 Εὐφημος δ' ἀνὰ πάντας ἰὼν βοάσκειν ἐτάρους
 ἐμβαλέειν κώπῃσιν ὅσον σθένος· οἱ δ' ἀλαλητῶ
 590 κόπτον ὕδωρ. Ὅσσον δ' ἂν ὑπείκαθε νηὺς ἐρέτησιν,
 οἷς τόσον ἂψ ἀπόρουσεν· ἐπεγνάμπτοντο δὲ κῶπαι,
 ἥντε καμπύλα τόξα, βιαζομένων ἡρώων.
 Ἐνθεν δ' αὐτίκ' ἔπειτα κατηρεφὲς ἔσσυτο κύμα.
 Ἦ δ' ἄφρ, ὥστε κύλινδρος, ἐπέτρεχε κύματι λάβρῳ
 595 προπροκαταγδὲν κοίλης ἁλός. Ἐν δ' ἄρα μέσσαις
 Πληγάσι δινῆεις εἶχεν βόος· αἱ δ' ἐκάτερθεν
 σειόμεναι βρόμεον· πεπέδητο δὲ νῆα δοῦρα.
 Καὶ τότε Ἀθηναίη στιβαρῆς ἀντίσπασε πέτρης
 σκαίῃ, δεξιτερῇ δὲ διαμπερὲς ὥστε φέρεσθαι.
 600 Ἦ δ' ἰκέλη πτερόεντι μετήορος ἔσσυτο· οἷστί.
 Ἐμπης δ' ἀφλάστοιο παρέθρισαν ἀκρα κόρυμβα
 νωλεμὲς ἐμπλήξασαι ἐναντίαι. Αὐτὰρ Ἀθήνη
 Οὐλύμπόνδ' ἀνόρουσεν, ὅτ' ἀσκηθεὶς ὑπάλυξαν.
 Πέτραι δ' εἰς ἓνα χῶρον ἐπισχεδὸν ἀλλήλησιν
 605 νωλεμὲς ἐρρίζωθεν, ὃ δὲ καὶ μόρσιμον ἦεν
 ἐκ μακάρων, εὖτ' ἂν τις ἰδὼν διὰ νηὶ περὶ σῇ.
 Οἱ δὲ που ὀκρυόεντος ἀνέπνεον ἄρτι φόβοιο,
 ἥερα καπταίνοντες θυοῦ, πελαγὸς τε θαλάσσης
 τῇλ' ἀναπεπταμένον. Δὴ γὰρ φάσαν ἐξ Ἀΐδαο
 610 σώεσθαι· Τίφους δὲ παρόιτατος ἤρχετο μύθων.
 Ἐλπομαι αὐτῇ νηὶ τόγ' ἐμπεδὸν ἐξαλέασθαι
 ἡμέας· οὐδέ τις ἄλλος ἐπαίτιος, ὅσσον Ἀθήνη,
 ἢ οἱ ἐνέπνευσεν θεῖον μένος, εὖτε μιν Ἄργος
 γόμοφοισιν συνάρασσε· θέμις δ' οὐκ ἔστιν ἀλῶναι.
 615 Αἰσονίδῃ, τὴν γὰρ δὲ τεοῦ βασιλῆος ἐρετμήν,

Euphemus dimisit columbam : Isti una omnes
 erexerunt capita intuentes : hæc per ipsas (petras)
 volavit, quæ simul rursus adversæ sibi-invicem
 ambæ una coeuntes insonuerunt. Exstitit vero multa
 unda ebulliens nobis instar, resonuitque pontus
 horrendum; undique vero magnus circumfremuit æther.
 Cavæ autem speluncæ sub saxis asperis
 alluente mari intus murmurarunt : summumque in-littus
 alba æstuantis emissa-est fluctus spuma.
 Navemque deinde circumegit fluxus. Summas autem ab-
 sciderunt] caudæ pennas illæ (petræ) columbæ : ipsa ta-
 men evasit] incolumis. Nautæ vero valde acclamabant :
 altaque-voce-jussit ipse] Tiphys eos remigare valide. Apo-
 riebantur enim rursus] divisæ. Hos vero remigantes tenuit
 terror, donec eam iterum] æstus reciproco-fluxu revertens
 deduxit] intra petras. Tum vero gravissimus metus cepit
 omnes : capiti enim inevitabile impendebat exitium.
 Jam vero hinc et illinc latus perspiciebatur Pontus,
 atque ipsis improvise ortus-est ingens fluctus coram
 inflexus, prærupto scopulo similis : Illi eo conspecto
 declinarunt obliquis capitibus. Videbatur enim profecto
 navem super omnem illapsurus-et eam obruturus-esse.
 At cum prævertit Tiphys remigatione gravatam navem
 relaxans : ille (fluctus) multus sub carinam devolutus-est,
 ipsamque a-puppi extulit longe navem
 supra-petras. In-summo vero diu ferebatur.
 Sed Euphemus omnes ambiens acclamavit socios,
 ut-incumberent remis totis viribus : Illi cum-clamore
 pulsabant aquam. Quantum vero cedebat navis remigibus,
 bis tantum aqua resiliit : incurvabanturque remi,
 velut inflexi arcus, summa-vi-nitentibus heroibus.
 Tum statim deinde altus irruit fluctus,
 illa vero repente, uti cylindrus, incurrit fluctu vehementi
 acta] cum-impetu in-tumidum mare : inque mediis sane
 Symplegadibus vorticosus tenuit fluxus : istæ utrimque
 commotæ fremuerunt : impediabantur vero navalia ligna
 (navis).] Atque tum Minerva a-solida eam revulsit rupe
 sinistra, dextra vero per saxa protrusit ut-ferretur.
 Illa similis alatae sublimis ferrebatur sagittæ.
 Attamen aplustris absciderunt summas extremitates
 extemplo confligentes adversæ. At Minerva
 in-Olympum rediit, quando salvi evaserant.
 Petræ autem in unum locum prope inter-se conjunctæ
 continuo radicabantur, quod quidem fatale erat
 a diis, quando quis conspectas eas navi pervectus-fuerit.
 Illi vero a diro respirarunt jam metu,
 ærem conspicientes simul, altumque maris
 longe patens. Profecto enim cogitarunt se ex orco
 servatos-esse. Tiphys vero primus cœpit dicere :
 Spero, ipsa navi illud tuto effugisse
 nos : neque alius quis in causa est quam Minerva,
 quæ ei (navi) inspiravit divinam vim, quando eam Argus
 clavis compingebat : fas igitur non est eam vinci.
 Jason, tu igitur tui regis mandatum,

εὔτε διὰ πέτρας φυγείν θεὸς ἡμῖν ὅπασσεν,
μηκέτι δεῖδιθι τοῖον· ἐπεὶ μετόπισθεν ἀέθλους
εὐπαλέας τελέεσθαι Ἀγηνορίδης φάτο Φινεύς.

Ἦ ῥ' ἄμα καὶ προτέρωσσε παρὰ Βιθυνίδα γαῖαν
62 νῆα διὰ πύλας σέθεν μέσον. Αὐτὰρ ὁ τόνγε
μειλιχίοις ἐπέσσει παραβλήδην προσέειπεν.

Ἴψυ, τί δὴ μοι ταῦτα παρηγορίεις ἀχέοντι;
Ἥμροτον, ἀσάμην τε κακὴν καὶ ἀμύχανον ἄτην.
Χρὴν γὰρ ἐριμένονιο καταντικρὺ Πηλίοιο

625 αὐτίκ' ἀνήνασθαι τόνδε στόλον, εἰ καὶ ἔμελλον
νῆλειώς μελεῖστί κεδαιόμενος θανέεσθαι·
νῦν δὲ περισσὸν δαῖμα καὶ ἀτλήτους μελεδῶνας

ἴσκειμαι, στυγίων μὲν ἄλδ' κρυόνετ' ἀλευθὰ
νῆϊ διαπλώειν, στυγίων δ', ὅτ' ἐπ' ἡπείροιο
630 βαίνωμεν. Πάντῃ γὰρ ἀνάρσιοι ἄνδρες ἔσιν.
Αἰεὶ δὲ στονόεσσαν ἐπ' ἡματι νύκτα φυλάσσω,
ἔξοτε τὸ πρότιστον ἔμην χάριν ἡγερέθεσθε,

φραζόμενος τὰ ἔκαστα· σὺ δ' εὐμαρέως ἀγορεύεις,
οἷον ἔης ψυχῆς ἀλέγων ὑπερ' αὐτὰρ ἔγωγε
635 εἶο μὲν οὐδ' ἡβαιὸν ἀτύζομαι· ἀμφὶ δὲ τοῖο
καὶ τοῦ θυμῶς, καὶ σείο, καὶ ἄλλων δεῖδι' ἐταίρων,
εἰ μή τις Ἑλλάδα γαῖαν ἀπήμονας ἄμμε κομίσσω.

Ὡς φάτο, ἀριστῆων πειρώμενος· οἱ δ' ἐμάθησαν
θαρσαλέοις ἐπέσσειν. Ὁ δὲ φρένας ἔνδον ἰάνθη
640 κεκλωμένων, καὶ ῥ' αἴτις ἐπιρρήδην μετέειπεν.

ὦ φίλοι, ὑμετέρῃ ἀρετῇ ἐνὶ θάρσος ἀέξω.
Τούνεκα νῦν, οὐδ' εἰ κε διὰ Αἰῶνα βερέθρων
στελλοίμην, ἔτι τάρβος ἀνάψομαι, εὔτε πέλοθε
ἑμπεδοὶ ἀργαλέοις ἐνὶ δειμασιν. Ἀλλ' ὅτε πέτρας

645 Πηληγάδας ἐξέπλωμεν, οἶομαι οὐκ ἔτ' ὀπίσω
ἴσσεσθαι τοιόνδ' ἕτερον φόβον, εἰ ἑτέρον γε
φραδοσύνη Φινῆος ἐπισπόμενοι νεόμεσθα
Ὡς φάτο, καὶ τοίων μὲν ἐλώρεον αὐτίκα μύθων,
εἰρεσίῃ δ' ἀλίσσων ἔχον πόνον· αἴψα δὲ τοίγε

650 Ῥήβην ὠκυρόην ποταμὸν, σκόπελόν τε Κολώνης,
ἄκρην δ' οὐ μετὰ θεῶν παρεξενέοντο Μελαινάν,
τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ προχοῆς Φυλληίδας, ἐνθα πάροιθεν
Διψαχὸς υἱ' Ἀθάμαντος ἰοῖς ὑπέδεικτο δόμοισιν,
ὀππότε ἄμα κριεὶ φεῦγεν πόλιν Ὀρχομενοῖο·

655 τίχτε δὲ μὲν Νύμφη λεημωνιάς· οὐδέ οἱ ὕβρις
ἦνδανεν, ἀλλ' ἐβελήμους ἐφ' ὕδασι πατρὸς ἰοῖο
μητέρι συνναίεσκεν, ἐπάκτια πύμα φέρων.
Τοῦ μὲν θ' ἱερὸν αἴψα, καὶ εὐρείας ποταμοῖο
ἡϊόνας, πεδίον τε, βαθυρρέοντά τε Κάλπην

660 δερκόμενοι παράμειβον, θυμῶς δ' ἐπὶ ἡματι νύκτα
νήμενον ἀκαμάτησιν ἐπερρώοντ' ἱλάττησιν.
Οἷον δὲ πλαδῶνταν ἐπισχίζοντες ἀρουραν
ἐργατίναι μογέουσι βόες, πέρι δ' ἀσπετος ἰδρῶς
αἰδεταὶ ἐκ λαγόνων τε καὶ αὐχένος δάματ' ἀέσφιν

665 λοῖα παραστρωφῶνται ὑπὸ ζυγοῦ· αὐτὰρ αὐτῇ
αὐαλέῃ στομάτων ἄμοτον βρέμει· οἱ δ' ἐνὶ γαίῃ
χηλὰς σκληρίπτοντε πανημέριοι πονέονται·
τοῖς ἱελοὶ ἥρωες ὑπὲρ ἄλδ' ἰλκον ἐρετμά. [λίην

Ἥμος δ' οὐτ' ἄρ' πω φάος ἄμροτον, οὐτ' ἔτι
quando per saxa fugere dea nobis concessit,
ne-amplius reformida tantopere : quoniam in posterum
labores] faciles perfectum-iri Agenorides dixit Phineus.
Dixit igitur et simul ulterius, ad Bithynicam terram,
navem per mare compulit medium. At ille (Jason) hunc
blandis verbis vicissim allocutus est :
Tiphys, cur tandem mihi hæc dicis dolenti ?
Peccavi, et contraxi malam atque irreparabilem calamita-
tem.] Oportebat enim me, jubenti resistantem Pelia,
statim recusare hanc expeditionem, si vel fuisset
misere membratim dissectus periturus :
nunc vero ingentem metum et intolerabiles curas
sustineo, et veritus maris horrendas vias
navi permeare, et metuens quando in terram
escendamus : ubique enim improbi homines sunt.
Semper vero gemitu-plenam post diem noctem pervigilo,
ex-quo primum mea gratia convenistis,
cogitans singula : tu vero facile dicis,
tantum tua de anima curam-gerens. At ego
de-me ne tantillum quidem sum-sollicitus : sed propter
hunc] et illum simul et te et alios metuo socios,
ne non in Græcam terram salvos nos reducam.
Sic dixit heroas exploraturus : illi vero una exclama-
runt] animosis vocibus. Ipse autem animo intus lætabatur
cohortantibus illis, atque rursus aperte dixit :
Amici, in vestra virtute fiduciam colloco.
Quare nunc, ne si per orci quidem voragines
proficiscerer, amplius pavorem induam, cum sitis
constantes gravibus in periculis. At cum ex-petris
Symplegadibus enavigaverimus, opinor non amplius postea
fore talem alium timorem, si recte quidem
consilio Phinei obsecuti iter-facimus.
Sic satus est, et a-talibus quidem destiterunt statim col-
loquiis.] remigando vero irrequietum exercuerunt laborem :
ocys vero illi] Rhebam rapidum fluvium, scopulumque
Colona] et promontorium non ita-diu post præternaviga-
runt Nigrum,] post hoc vero ostia Phyllidis, ubi olim
Dipsacus filium Athamantis suis exceperat acibus,
quando una-cum ariete fugerat urbem Orchomeni :
peperat vero eum Nympha pratensis, neque illi injuria
placuit, sed lubens ad aquas patris sui
cum matre habitavit, littorales greges pascens.
Ejus quidem sanum statim, et lati fluvii
littora campumque et profunde-fluentem Calpen
conspectum prætervecli-sunt, simulque cum die noctem
tranquillam indefessis exercuerunt remigiis.
Quemadmodum vero udum scindentes arum
operarii laborant boves, undique vero largus sudor
destillat de lateribus et cervice : oculi vero ipsi
obliqui distorquentur sub jugo : at anhelitus
siccus ab-oribus nunquam-non fremit : ipsi in terra
ungulas insistentes toto-die exercentur :
his similes heroes per mare traxerunt remos.
Quando autem nondum lux alma, neque amplius nim

670 ὄρρηναίη πέλεται, λεπτόν δ' ἐπιδέδρομε νυχτὶ
φάγος, δὲ ἀμφιλύκην μιν ἀνεγρόμενοι καλέουσιν,
τῆμος ἱρημαίης νήσου λιμέν' εἰσελάσαντες
Θυριάδος, καμάτῳ πολυπτόμονι βαῖνον ἔραζε.
Τοῖσι δὲ Λητοῦς υἱὸς, ἀνερχόμενος Λυκίηθεν
675 τῇλ' ἐπ' ἀπείρονα ὄημον Ὑπερβορέων ἀνθρώπων,
ἐξεφάνη· χρύσειοι δὲ παρειαῶν ἐκάτερθεν
πλοῦχοι βοτρυόεντες ἐπεδρόοντο κιώντι·
λαίῃ δ' ἀργύρεον νώμα βῖον, ἀμφὶ δὲ νώτοις
ἰοδόκη τετάνυστο κατωμαδόν· ἥ δ' ὑπὸ ποσσὶν
680 σείετο νῆσος δλη, κλύζεν δ' ἐπὶ κύματα χέρσῳ.
Τοῦς δ' ἔλε θάμβος ἰδόντας ἀμήχανον· οὐδέ τις
ἀντίον αὐγάσασθαι ἐς ὄμματα καλὰ θεοῖο. [ἔτλη
Στάν δὲ χάτω νεύσαντες ἐπὶ χθονός· αὐτὰρ ὁ Τηλοῦ
βῆ ῥ' ἔμειναι πόντονδε δι' ἡέρος· ὁφ' δὲ τοῖον
685 Ὀρφεὺς ἔκρατο μῦθον, ἀριστήεσσι πιφαύσκων.
Εἰ δ', ἄγε δὴ, νῆσον μὲν Ἑωῖου Ἀπόλλωνος
τῆνδ' ἱερὴν κλείωμεν, ἐπεὶ πάντεσσι φανύη
ἡώς μετιών· τὰ δὲ ρέξομεν οἷα πάρεστι,
βωμόν ἀνυστήσαντες ἐπάκτιον· εἰ δ' ἂν ὀπίσσω
690 γαίαν ἐς Αἰμονίην ἀσκηθέε νόστον ὀπάσσει,
δὴ τότε οἱ κεραῶν ἐπὶ μηρία θήσομεν αἰγῶν.
Νῦν δ' αὐτίως κνίσσει λοιδῶσί τε μελίσσασθαι
κέκλωμαι. Ἄλλ' ἔλθι ἀναξ, ἔλθι φανθείς.
Ὡς ἄρ' ἔφη· καὶ τοὶ μὲν ἄφαρ βωμόν τετύκοντο
695 χερμασί· οἱ δ' ἀνὰ νῆσον ἐδίδον, ἐξερέοντες
εἰ καὶ τιν' ἢ χερμαδίων, ἢ ἀγροτέρων ἐσίδουεν
αἰγῶν, οἷά τε πολλὰ βυθίῃ βόσκειται ὕλη.
Τοῖσι δὲ Λητοῖδης ἄγρην πόρεν· ἐκ δὲ νῦ πάντων
εὐαγέως ἱερῷ ἀνὰ διπλῶα μηρία βωμῶ
700 καῖον, ἐπικλείοντες Ἑωῖον Ἀπόλλωνα.
Ἀμφὶ δὲ δαιομένοις εὐρὺν χορὸν ἐστήσαντο,
καλὸν Ἰηπαιήον, Ἰηπαιήονα Φοῖβον
μαλπόμενοι· σὺν δὲ σφιν εὖς πάϊς Οἰάγροιο
Βιστονίη φόρυγγι λιγίτης ἤρχεν δοιδῆς·
705 ὥς ποτε πετραίῃ ὑπὸ δειράδι Παρνησοῖο
Δελφίνην τόξοισι πελώριον ἐξενάρειεν,
κοῦρος ἔων ἔτι γυμνός, ἔτι πλοκάμοισι γεγηθώς.
Τλήχοις· αἰεὶ τοι, ἀναξ, ἄτμητοι ἔθειραι,
αἰὲν ἀδῆλητοι· τῶς γὰρ θέμις οἴοθι δ' αὐτῇ
710 Λητῶ Κοιογένεια φίλεις ἐν χερσὶν ἀράσσει.
Πολλὰ δὲ Κωρύκει Νύμφαι, Πλειστοιο θυγατρεις,
θαρσύνεσκον ἐπεσσιν, Ἰήϊε κεκληγυῖαι·
ἐνθεν δὴ τότε καλὸν ἐφύμνιον ἐπλετο Φοῖβω.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνγε χορείῃ μέλψαν δοιδῆ,
715 λοιδαῖς εὐαγέεσσιν ἐπώμοσαν, ἢ μὲν ἀρήξειν
ἀλλήλοισι εἰς αἰὲν δημορροσύνησι νόοιο,
ἀπτόμενοι θεῶν· καὶ τ' εἰσέτι νῦν γε τέτυκται
κεῖο· Ὀμονοίης ἱρὸν ἐφύρνος, δ' ῥ' ἐχάμυντο
αὐτοὶ, κυδίστην τότε δαίμονα πορσαίνοντες.
720 Ἦμος δὲ τρίττον φάος ἤλυθε, δὴ τότε ἔπειτα
ἄκραϊ Ζεφύρῳ νῆσον λίπον αἰπῆεσαν.
Ἐνθεν δ' ἀντιπέρην ποταμοῦ στόμα Σαγγαρίοιο,
καὶ Μαριανδυνῶν ἀνδρῶν ἐριθγλία γαίαν,

caligo est, tenue vero succedit nocti
lumen, quod quidem crepusculum expergefatti appellant,
tum desertæ insulae portum ingressi
Thyniadis, labore arummoso escenderunt in-terram.
Illis vero Latontæ filius, revertens ex-Lycia
procul ad immensum populum Hyperboreorum hominum,
apparuit; aurei de genis utrimque
cincinnati racemorum-instar agitabantur eunti
Sinistra argenteum versabat arcum, in tergo
pharetra pendebat ab-humeris: sub pedibus autem
concutiebatur insula tota,olvebanturque nodæ in terram.
Illos vero occupavit pavor intuentes ingens: nec quisquam
ausus-est] contra intueri oculos pulcros dei.
Stabant vultu-demisso in terram: at ille longe
perrexit ad-pontum per aërem: sero autem talem
Orpheus habuit sermonem, ad-principes loquens:
Agile igitur, insulam Eoi (Matutini) Apollinis
hanc sacram appellemus, quia omnibus apparuit
mane præteriens: ea autem sacrificabimus, quæ adsunt,
ara exstructa littorali: quodsi postea
terram in Harmoniam saluum reditum præstiterit,
tum ei cornularum femora imponemus caprarum.
Nunc autem sic (ut possumus) adipe et libationibus eum
placari] jubeo. At tu propitius-esto, rex, propitius-esto
præsens.] Sic igitur dixit: alii autem statim aram confe-
cerunt] e-lapillis: alii insulam obierunt investigaturi,
an vel hinnulorum quendam vel sylvestrium conspicerent
caprearum, qualia animalia multa in-profunda aluntur
silva.] Iis vero Apollo prædam objecit: ex omnibus igitur
rite in-sacro duplicata (duplicit omento involuta) femora
altari] combusserunt, celebrantes Matutinum Apollinem.
Sed circa incensa (exta) amplum chorum instituerunt,
pulcrum Iepæconem, Iepæconem Pharbum
cantantes: cum iis vero egregius Cæagri filius
Bistonía (Thracia) cithara argutum incepit cantam:
quemadmodum olim saxosis sub jugis Parnaasi
Delphinem (draconem) sagittis immanem confecerit,
puer quum-esset adhuc nudus, adhuc cincinnis gaudens.
(Da veniam! semper tibi, rex, intonsi crines,
semper illasi: ita enim fas est: sola autem ipsa
Latona Cæo-genita caris manibus tuos crines attriectat.)
Quomodo vero multum Coryciæ nymphae, Plisti filia,
hortatæ-sint eum verbis, Ieie (emittens sagittas) clamantes
unde jam illud pulchrum canticum (Iepæcon) exstitit
Phæbo.] At postquam eum chorico celebraverunt cantu,
inter-libationes puras conjurarunt, se opitulaturos-esse
sibi-invicem semper concordibus animis,
attingentes sacra: atque adhuc nunc persiat
ibi Concordiæ templum benevolæ, quod fabricati-sunt
ipsi, celeberrimam tum deam colentes.
Ubi vero tertia lux exorta-est, tum deinde
vehemente Zephyro spirante insulam reliquerunt celiam.
Inde ex-adverso fluvii os Sangarii
et Mariandynorum virorum admodum-virentem terram

723 ἤδ' Ἀλκυόιο βρέθρα, καὶ Ἀνθεμοισίδα λίμνην
 δερκόμενοι παράμειβον· ὑπὸ πνοιῇ δὲ κάλως
 ὄπλα τε νῆϊα πάντα τινάσσετο νισσομένοισιν.
 Ἦῳθεν δ' ἀνέμοιο διὰ κνέφας εὐνηθέντος,
 ἀσπασίως ἄκρης Ἀχερουσίδος ἕρμον ἵκοντο.
 Ἦ μὲν τε κρημνοῖσιν ἀνίσχεται ἡλιβάτοισιν,
 730 εἰς ἄλα δερκομένη Βιθυνίδα· τῇ δ' ὑπο πέτραι
 λισσάδες ἐβρίζωνται ἀλίβροχοι· ἀμφὶ δὲ τῇσιν
 κῶμα κυλινδόμενον μέγαρα βρέμει· αὐτὰρ ὑπερθεῖν
 ἀμψιλαφεῖς πλατάνιστοι ἐπ' ἀκροτάτῃ περύσσιν.
 Ἐκ δ' αὐτῆς εἰσω κατακέκλιται ἡπειρόνδε
 735 κοίλῃ ὑπαιθα νάπη, ἵνα τε σπέος ἔστ' Ἀΐδαο
 ὕλη καὶ πέτρῃσιν ἐπηρεφές, ἐνθεν αὐτμῇ
 πηγυλὶς, ὀκρυέντος ἀναπνείουσα μυχοῖο
 συνεχές, ἀργινόεσσαν αἰεὶ περιτέτροφε πάχυνν,
 ἥτε μεσημβριώοντος λαίνεται ἡελίοιο.
 740 Σιγῇ δ' οὐ ποτε τῇν γε κατὰ βλοσυρὴν ἔχει ἄκρην,
 ἀλλ' ἀμυδὶς πόντοιο θ' ὑποστένει ἡγήεντος,
 ρύλλων τε πνοιῇσι τινασσομένων μυχίῃσιν.
 Ἔνθα δὲ καὶ προχοαὶ ποταμοῦ Ἀχέροντος ἔασιν,
 ὅστε διὰ ἄκρης ἀνερύγεται εἰς ἄλα βάλλων
 745 ἡΐην· κοίλῃ δὲ φάραγξ κατὰγει μιν ἀνωθεν.
 Τὸν μὲν ἐν ὀφιογόνοισι Σωναύτην ὀνόμηναν,
 Νισαῖοι Μεγαρῆες, ὅτε νάσσεσθαι ἔμελλον
 γῆν Μαρνανδυνῶν. Δὴ γὰρ σφάας ἐξεσάωσεν
 αὐτῇσιν νῆεσσι, κακῇ γρίμψαντας ἀέλλῃ.
 750 Τῇ β' οἷ' αὐτίκα νηὶ διὰ Ἀχερουσίδος ἄκρης
 εἰσωποὶ, ἀνέμοιο νέον λήγοντος, ἔκλεισαν.
 Οὐδ' ἄρα δηθὰ Λύκον, κείνης πρόμον ἡπείροιο,
 καὶ Μαρνανδυνὸς λάθον ἀνέρας ὀρμηθέντες
 αὐθένται Ἀμύκοιο κατὰ κλέος, ὃ πρὶν ἄκουον·
 755 ἀλλὰ καὶ ἀρθρόν ἔθεντο μετὰ σφίσι τοῖο ἔκρητι
 Αὐτὸν δ' ὥστε θεὸν Πολυδεύεα δεξιόωντο
 πάντοθεν ἀγρόμενοι· ἐπεὶ μάλα τοῖ γ' ἐπὶ δὴρὸν
 ἀντιδίην Βέβρυξιν ὑπερφιάλοισι πολέμιζον.
 Καὶ δὴ πασσυδὴ μέγαραν ἐντοσθε Λύκοιο
 760 κείν' ἤμαρ φιλότῃ, μετὰ πολλέθρον ἰόντες,
 δαίτην ἀμψίπουν τέρποντό τε θυμὸν ἔπεσιν.
 Αἰσονίδης μὲν οἱ γενεὴν καὶ οὖνομ' ἐκάστου
 σφωϊτέρων μυθεῖθ' ἐτάρων, Πελλίαο τ' ἐφετμάς,
 ἡδ' ὥς Λημνιάδεσσιν ἐπεξεῖνοῦντο γυναιξίν,
 765 ὅσσα τε Κύζικον ἀμφὶ Δολιονίην ἐτέλεισαν·
 Μυσιδα δ' ὥς ἀφίκοντο Κίον θ', ὅθι κάλλιπον ἦρω
 Ἡρακλῆην ἀέκοντι νόω, Γλαύκοιο τε βάζιν
 πέφραδε, καὶ Βέβρυκας ὅπως Ἀμυκὸν τ' ἐδάϊξαν·
 καὶ Φινῆος ἔειπε θεοπροπίας τε δύνῃ τε,
 770 ἡδ' ὥς Κυανέας πέτρας φύγον, ὅς τ' ἀβόλησαν
 Λητοῖδῃ κατὰ νῆσον. Ὁ δ' ἐξείης ἐνέποντος
 θέλγει· ἀκουῇ θυμὸν· ἄχος δ' ἔλεν Ἡρακλῆϊ
 λειπομένω, καὶ τοῖον ἔπος πάντεσσι μετηύδα.
 Ὡ φίλοι, οἷον φωτὸς ἀποπληγχθέντες ἀρωγῆς
 775 πείρετ' ἐς Αἰθήτην τόσσον πλόον. Εὖ γὰρ ἐγὼ μιν
 Δασκύλου ἐν μεγάροισι κατευτόθι πατρός ἐμοῖο
 οἶδ' ἐσιδὼν, ὅτε δεῦρο δι' Ἀσίδος ἡπείροιο

et Lyci fluentia, et Anthemoisida paludem
 conspicientes prætervecli sunt; flatu autem rudentes
 armaque navalia omnia quatiebantur currentibus.
 Mane autem, vento per noctem sedato,
 lubenter in promontorii Acherusidis portum pervenerunt.
 Illud quidem præcipitis eminet celsis
 in mare spectans Bithynicum: sub eo autem petrae
 laeves radicanter mari-immersae: circa quas
 fluctus se-tolvens vehementer fremit: at supra
 amplae platani in summo promontorio enatae sunt.
 Ex eo intus declinatur versus-continentem
 cava ex-obliquo convallis, ubi antrum est Orci
 silva et saxis opacum, unde vapor
 frigidus, ex-horribili exhalatus recessu
 continenter, albicantem semper gignit pruinaem,
 quae meridiano liquescit sole.
 Silentium vero numquam illud terribile tenet promon-
 torium,] immo simul et ponto ingemit resonante,
 et foliis a-ventis agitatibus imis.
 Ibi etiam ostia fluvii Acherontis sunt,
 qui e promontorio eructatur, in mare immissus
 orientale: cava autem vallis defert eum desuper.
 Hunc inter posteros Soonantem (*naves servantem*) appel-
 larunt] Nisei Megarenses, quando habitaturi erant
 in-terra Mariandynorum. Sane enim ipsos servaverat
 cum navibus, in-malam cum-incidissent procellam.
 Huc igitur illi (*Argonautae*) statim navi per Acherusium
 promontorium] penetrantes, vento modo cessante, appule-
 runt.] Nec sane diu Lycum, illius principem continentis,
 atque Mariandynos latuerunt viros advecli,
 interfectores Amyci ex fama, quam antea audiverant;
 sed et amicitiam inierunt cum ipsis propterea.
 Ipsumque tanquam deum Pollucem salutarunt
 undique congregati: quoniam et ipsi admodum diu
 contra Bebrycas insolentes bellum-gesserant.
 Atqui omnes-confertim, in arduis Lyci,
 Illo die amice, in urbem profecti,
 epulas celebrarunt, et oblectarunt animum sermonibus.
 Jason quidem ei (*Lycus*) genus et nomen cujusvis
 suorum enarravit sociorum, Peliaeque mandata,
 et quemadmodum a-Lemniis excepti-hospitio-fuerint mu-
 lieribus,] quaeque apud Cyzicum Dolioniam perfecerint.
 In-Mysiam uti venerint Ciumque, ubi reliquerint heroem
 Herculem invito animo, Glaucique oraculum
 exposuit, et Bebrycas quomodo Amycumque interemerint:
 ac Phinei narravit et vaticinia et calamitalem,
 et quomodo Cyaneas petras effugerint, utque obvii-facti
 sint] Apollini in insula. Ille vero (*Lycus*) deinceps narra-
 tum] audiens oblectabatur animo: sed dolor cum cepit
 ob-Herculem] relictum, atque talia verba ad-omnes locutus
 est:] Amici, quanti viri destituti auxilio
 conficitis ad Aetern tantum iter. Bene enim ego ipsum
 Dascyli in aedibus hic, patris mei,
 novi conspectum, quando huc per Asiae continentem

πειδὸς ἔβη, ζωστήρα φιλοπτολέμοιο κομίζων
 Ἰππολύτης· ἐμὲ δ' εὔρε νέον χνοάοντα ἰούλου.
 780 Ἐνθα δ' ἐπὶ Πριόλαο κασιγνήτοιο θανόντος
 ἡμετέρου Μυσοῖσιν ὑπ' ἀνδράσι, ὅντινα λαὸς
 οἰκτίστοις ἰλέγοισιν ὀδύρεται ἐξέτι κείνου,
 ἀθλεύων Τυτὴν ἀπακάνυτο πυγμαχέοντα
 καρτερὸν, ὃς πάντεσσι μετέπρεπεν ἡθέοισιν
 785 εἰδὸς τ' ἠδὲ βίην· χαμάδις δέ οἱ ἤλασ' ὀδόντας.
 Αὐτὰρ δημοῦ Μυσοῖσιν ἐμῷ ὑπὸ πατρὶ δάμασεν
 καὶ Φρύγας, οἳ ναίουσιν ὁμῶλαχας ἡμῖν ἀρούρας,
 φύλά τε Βιθυνῶν αὐτῇ κτεατίσσαντο γαίῃ,
 ἔστ' ἐπὶ Ῥηθαίου προχόας σκύπελόν τε Κολώνης·
 790 Παφλαγόνες τ' ἐπὶ τοῖς Πελοπήϊοι εἰκαθὼν αὐτως,
 ὄσσους Βιλλαίοιο μέλαν περιάγνυται ὕδωρ.
 Ἀλλὰ με νῦν Βέβρυχες ὑπερβάσθη τ' Ἀμύκοιο
 τηλόθι νικιστάοντος ἐνόσφισαν Ἡρακλῆος,
 δὴν ἀποτεινόμενοι γαίης ἄλις, ὅφρ' ἐβαλοντο
 795 οὔρα βαθυβρέοντος ὑφ' εἰαμεναῖς Ὑπίοιο.
 Ἐμπης δ' ἐξ ὑμέων ἔδοσαν τίσιν· οὐδέ ἔ φημι
 ἡματι τῷδ' ἀέκητι θεῶν ἐπελάσσαι ἄρῃα
 Τυνδαρίδην Βέβρυξιν, ὅτ' ἀνέρα κείνον ἐπερνεν.
 Τῶν νῦν ἦντιν' ἐγὼ τίσαι χάριν ἄρκιος εἰμὶ,
 800 τίσω προφρονέως. Ἡ γὰρ θέμις ἡπεδανόισιν
 ἀνδράσιν, εὖτ' ἄρῃωσιν ἀρείονες ἄλλοι ὀφείλειν.
 Ξυνῇ μὲν πάντεσσιν ὁμόστολον ὕμιν ἐπεσθαι
 Δάσκυλον ὀτρυνέω, ἐμὸν υἱέα· τοῖο δ' ἰόντος
 ἦτ' ἂν εὐξείνοισι διέξ ἄλδος ἀντιάοιτε
 805 ἀνδράσιν, ὅφρ' αὐτοῖο ποτὶ στόμα Θερμώδοντος.
 Νόσφι δὲ Τυνδαρίδαϊς Ἀχερουσίδος ὑψόθεν ἄκρης
 εἴσομαι ἱερὸν αἶψυ· τὸ μὲν μάλα τηλόθι πάντες
 ναυτίλοι ἀμ πελάγος θηγόμενοι ἰάσσονται·
 καὶ κέ σφιν μετέπειτα πρὸ ἄστεος οἶα θεοῖσιν
 810 πύονας εὐαρότοιο γύας πεδίοιο ταμοίμην.
 Ὡς τότε μὲν δαῖτ' ἄμφι πανήμεροι ἐψέοντο.
 Ἥρ' ἔ γε μὴν ἐπὶ νῆα κατήϊσαν ἐγχορόντες·
 καὶ δ' αὐτὸς σὺν τοῖσι Λύκος κίε, μυρὶ' ὀπάσας
 εὔρα φέρειν· ἅμα δ' οὔα δόμων ἐκπεμπε νέεσθαι.
 815 Ἐνθα δ' Ἀβαντιάδην πεπρωμένην ἤλασε μοῖρα
 Ἰδμόνα, μαντοσύνησι κεκασμένον· ἀλλὰ μιν οὐ τι
 μαντοσύναι ἐσάωσαν, ἐπεὶ χρεὼν ἦγε δαμῆναι.
 Κεῖτο γὰρ εἰαμενῇ δονακώδεος ἐν ποταμοῖο
 ψυχόμενος λαγόνας τε καὶ ἄσπετον ἰλύϊ νηδὺν
 820 κάπριος ἀργιόδων, ὀλοὸν τέρας, ὃν βα καὶ αὐταὶ
 Νύμφαι ἐλειονόμοι ὑπεδείδισαν· οὐδέ τις ἀνδρῶν
 ἡεῖδει· οἷος δὲ κατὰ πλατὺ βόσκετο τίφος.
 Αὐτὰρ δ' γ' ἰλυσέντος ἀνὰ θρωισμοὺς ποταμοῖο
 νίσσας Ἀβαντιάδης· ὃ δ' ἄρ' ἐκ ποθεν ἀφράστοιο
 825 ὕψι μάλ' ἐκ δονάκων ἀνεπάλμενος ἤλασε μηρὸν
 αἰγῶν, μέσσας δὲ σὺν ὀστέω ἵνας ἐκέρσεν.
 Ὅξυ δ' ὅ γε κλάγξας οὔδει πέσεν· οἳ δὲ τυπέντος
 ἀθρόοι ἀντιάχθησαν. Ὁρέξατο δ' αἰψ' ὀλοοῖο
 Πηλεὺς αἰγανέην φυγάδ' εἰς ἔλος ὁρμηθέντος
 830 καπρίου· ἔσσυτο δ' αὐτὶς ἐναντίος· ἀλλὰ μιν Ἰδας
 οὔτασε, βεβρυχῶς δὲ θοῶν περικάκπεσε δουρί.

pedestri-itinere venit, balteum bellorum-cupidæ ferens
 Hippolytæ; me vero invenit modò pubescentem lanugine.
 Ibi in-funere Priolæ fratris interfecti
 nostri Mysis a viris, quem populus
 flebilibus elegis lugebat etiamnum ex illo tempore,
 pugnans, Titiam devicit pugilem
 robustum, qui inter omnes excelluit juvenes
 et facie et robore: in-terram vero ei excussit dentes.
 At una-cum Mysis meo patri subjecit
 et Phrygas, qui incolunt contermina nobis arva,
 et gentes Bithynorum cum-ipsa subegit terra,
 usque ad Rhebæi ostia scopulumque Colonnæ:
 Paphlagonæ post illos Pelopii cesserunt ultro,
 quosunque Billæi nigra ambit unda.
 At me nunc Bebryces, et injuria Amyci,
 procul habitante privarunt Hercule
 jamdiu adempta terra satis-multa, usque-dum protulerunt
 fines profundi ad irrigua loca Hypii.
 Attamen per vos dederunt pœnas, neque eum dico
 die illo invitis diis intulisse bellum,
 Tyndariden, Bebrycibus, quo istum virum (Amycium) in-
 terfecit.] Pro-quibus nunc, quantam ego rependere gratiam
 possum,] rependam lubenter. Hæc enim lex est inbecillis
 viris, quando primi fortiores alii eos joverint.
 Una quidem cum-omnibus comitem vos sequi
 Dascylum jubebo, meum filium: quo comitante
 profecto hospitales per mare invenietis
 viros, usque ipsius ad ostium Thermodontis.
 Scorsum autem Tyndaridis Acherusium supra promonto-
 rium] exstruam templum altum, quod quidem admodum
 e-longinquo omnes] nautæ in mari conspicientes venera-
 bantur:] atque ipsis deinde ante orbem, ut diis,
 pingua bene-arati jugera campi consecrabo.
 Sic tum quidem inter epulas toto-die confabulabantur.
 Mane vero ad navem redierunt festinantes:
 atque ipse cum his Lycus ivit, infinita qui dederat
 dona auferenda, simulque filium ex-ardibus emisit comi-
 taturum.] Ibi Abantis-filium destinatum abripuit fatum
 Idmonem, vaticinandi-arte ornatum; at eum tamen nullo
 modo] vaticinia servarunt, cum necessitas juberet eum in-
 terfici.] Jacebat enim in palustri-loco arundinosi fluvii
 refrigerans ilia et ingentem luto ventrem
 aper dentibus-albis, horrendum monstrum, quod quidem
 et-ipsæ] Nymphae palustres metuebant; neque quis homi-
 num] noverat; solus enim in vasta pascebatur palude.
 At ille limosi per loca-prominentia fluvii
 ibat Abantiades: hic vero ex improvise alicunde
 admodum alte ex arundinibus prosiliens, percussit femur
 cum-impetu, mediosque cum osse nervos discidit.
 Acriter vero ille vociferatus, humi corruit: illi autem (socii)
 vulnerato] conjunctim responderunt-clamantes. Intendit
 vero statim sævo] Pelæus jaculum irritum in paludem re-
 deunt] apro: prorupit iterum adversus: at eum Idas
 vulneravit; frendens autem in acutam incidit hastam.

Καὶ τὸν μὲν χαμάδις λίπον αὐτόθι πεπτηῶτα·
τὸν δ' ἑταροὶ ἐπὶ νῆα φέρον ψυχορρήγοντα,
ἀχνύμενοι, χεῖρεςσι δ' ἑὼν ἐνικάτθαν' ἑταίρων.
835 Ἐνθα δὲ ναυτιλίας μὲν ἐρητύοντο μέλεσθαι,
ἀμφὶ δὲ κηδεῖν νέκυος μένον ἀσχαλῶντες.
Ἦμαρτα δὲ τρεῖς πάντα γούων· ἑτέρῳ δέ μιν ἤδη
τάρχυνον μεγαλῶσι· συνεκτερέϊζε δὲ λαὸς
αὐτῷ ὁμοῦ βασιλῆϊ Λύκῳ· παρὰ δ' ἄσπετα μῆλα,
840 ἧ θέμις οἰχομένοισι, τερήϊα λαιμοτόμησαν.
Καὶ δὴ τοὶ κέχυνται τοῦδ' ἀνέρος ἐν χθονὶ κείνῃ,
τύμβος· σῆμα δ' ἔπεισι καὶ ὀψιγόνοισιν ἰδέσθαι
νηίου ἐκ κοτίνιοι φάλαγγ'· θαλέθει δέ τε φύλλοις
ἄκρης τυτθὸν ἐνερθ' Ἀχερουσίδος. Εἰ δέ με καὶ τὸ
845 χρεῖω ἀπληγέως Μουσέων ὑπο γηρύσασθαι,
τόνδε πολισσούχον διεπέφραδε Βιωτοῖσιν
Νισαίοισι τε Φοῖβος ἐπιβῆχθην ἰάεσθαι,
ἀμφὶ δὲ τήν γε φάλαγγα παλαιγενέος κοτίνιοι
ἄστνυ βαλεῖν· οἱ δ' ἀντὶ θεοῦδεός Αἰολίδαο
850 Ἴδμονος εἰσέτι νῦν Ἀγαμήστορα κυδαίνουσιν.
Τίς γάρ οἱ θάνεν ἄλλος; ἐπεὶ καὶ ἔτ' αὐτίς ἐχευεν
ἦρωες τότε τύμβον ἀπορριπνέον ἑτάροιο.
Δοῖα γάρ οὔν κείνων ἔτι σήματα φάνεται ἀνδρῶν.
Ἀγνιάδην Τίφυν θανέειν φάτις· οὐδὲ οἱ ἦεν
855 μοῖρ' ἔτι ναυτιλλέσθαι ἐκαστέρω. Ἀλλὰ νῦ καὶ τὸν
αὐθι μινυνθαδίη πάτρης ἐκὰς εὔνασε νοῦσος,
εἰσόκ' Ἀβαντιάδαο νέκυν κτερεῖζεν ὄμιλος.
Ἀτλητον δ' ὅλαρ' ἐπὶ πῆματι κῆδος ἔλοντο.
Δὴ γὰρ ἐπεὶ καὶ τόνδε παρασχιδὸν ἐκτερέϊξαν
860 αὐτοῦ, ἀμυχανήσιν ἄλός προπάρουθε πεσόντες,
ἐντυπὰς εὐκῆλως εἰλυμένοι, οὔτε τι σίτου
μνύοντ' οὔτε ποτοῖο· κατήμυσαν δ' ἀχέεσσι
θυμὸν, ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀπ' ἐλπίδος ἐπλετο νόστος.
Καὶ νῦν κ' ἔτι προτέρω τετιμημένοι ἰσχανόωντο,
865 εἰ μὴ ἄρ' Ἀγκαίῳ περιώσιον ἐμβαλεῖν Ἥρη
θάρσος, ὃν Ἰμβρασίοισι παρ' ὕδασι νῆα Ἀστυπαλῆα
τίετ' Ἰοσειδάωνι· περιπρὸ γὰρ εὖ ἐκίχαστο
ἰθύειν, Πηλῆα δ' ἐπεσσύμενος προσέειπεν.
Αἰαχίδῃ, πῶς καλὸν ἀπειδήσαντας ἀέθλων
870 γαίῃ ἐν ἀλλοδαπῇ δὴν ἔμμεναι; Οὐ μὲν ἄρκος
ἰδρὶν ἰότα με τόσσον ἄγει μετὰ κῶας Ἰήσων
Παρθενίης ἀπάνευθεν, ὅσον τ' ἐπίστορα νηῶν.
Τῷ μὴ τοὶ τυτθὸν γε δέος περὶ νηὶ πελέσθω.
Ὡς δὲ καὶ ἄλλοι δεῦρο δαήμενες ἄνδρες ἔασιν,
875 τῶν ὅτινα πρύμνης ἐπιθήσοιμεν, οὔτις ἰάφει
ναυτιλίην. Ἀλλ' ὥκα, παραισάμενος τάδε πάντα,
θαρσαλέως ὁρόθυον ἐπιμνήσασθαι ἀέθλου.
Ὡς φάτο· τοῖσιν δὲ θυμὸς ὀρέξατο γηθοσύνησιν.
Αὐτίκα δ' οὐ μετὰ δῆρὸν ἐνὶ μέσσοις ἀγόρευσεν·
880 Δαιμόνιοι, τί νῦν πένθος ἐτώσιον ἰσχοίμεν αὐτως;
[οἱ μὲν γὰρ πρὸ τοῦτον, ὃν Ὀδυσσεύς, οἶτον ὄλοντο]
ἡμῖν μὲν γὰρ ἔσσι κυβερνητῆρες ὄμιλῳ,
καὶ πολέες. Τῷ μὴ τι διατριβώμεθα πείρης·
ἀλλ' ἔγρεσθ' εἰς ἔργον, ἀπορρήψαντες ἀνάγκη.
885 Τὸν δ' αὖτ' Αἰσῶνος υἱὸς ἀμυχανέων προσέειπεν·

Atque hunc quidem humi reliquerunt ibi prostratum:
illum vero socii ad navem ferebant palpitantem
marsi, et in-manibus suorum mortuus est sociorum.

Tum igitur navigationi prohibebantur operam dare,
sed in sepultura mortui versabantur tristes.
Et per-dies tres integros lugebant; quarto autem eum iam
sepeliverunt magnifice; at una exsequias-celebrabat populus
cum-ipsa simul rege Lyco: juxtaque multas pecudes,
ut justum est mortuis, sepulcrales jugularunt.
Atqui aggestus est hujus viri in terra illa
tumulus: monumentumque inest etiam posteris visendum,
navali ex oleastro palanga: viret enim solis
promontorium paullulum infra Acherusium. Si vero me hoc
quoque] oportet ingenue Musis juvantibus canere,
hunc urbis-patronum jussit Ikrolos
et Nisæos Phæbus diserte venerari,
et circa illam quidem palangam antiqui oleastri
urbem condere: illi autem pro pio Æolida
Idmone etiamnum Agamestora celebrant.

Quisnam tandem obiit alius? etenim præterea etiam rur-
sus exstruxerunt] heroes tum tumulum mortui socii.
Duo enim illorum adhuc monumenta apparent virorum.
Agniaden Tiphyn interiisse fama est: neque ei erat
fatale posthac navigare longius. Immo etiam hunc
ibi exiguus a-patria procul sopivit morbus,
dum Abantiadæ cadaver conderet cætus.
Immensum autem tristi ex calamitate dolorem ceperunt.
Nam, postquam etiam hunc prope sepeliverunt
ibi, præ-desperatione ante mare prolapsi,
in-terra-penitus quiete obvoluti neque omnino cibi
recordabantur, nec potus; immo macerabant doloribus
animum, quoniam plurimum a spe aberat reditus.
Atque etiam diutius cruciali detenti fuissent,
nisi Ancæo singularem inspirasset Juno
audaciam, quem Imbrasias ad aquas Astypalra
pepererat Neptuno: eximie enim præditus erat
arte-gubernandi; et Peleum accurrens ita allocutus est:

Æaci-fili, quomodo honestum est, neglectis certaminibus
terra in aliena diu manere? Non quidem belli
peritum me adeo ducit ad vellus petendum Jason
e Parthenia, quantum peritum navium gubernandarum.
Quare ne tantillum quidem metus propter navem sit.
Ita vero etiam alii hic periti viri sunt,
quorum quemcunque pappi præfecerimus, nullus oberit
navigationi. Itaque celeriter, admonens hæc omnia,
audacter incita, ut-memores sint laboris.

Sic dixit: hujus vero animus stimulabatur gaudic
Statim vero non diu post ita inter melios concionatus est:
Optimi, cur tandem dolorem vanum fovemus frustra?
[illi enim aliquando eam, quam sortiti erant, mortem obie-
runt:] nobis enim sunt gubernatores in-cælu,
iique multi. Quare nullo modo differamus profectionem:
immo surgite ad opus, abjectis curis.

Ei vero rursus Æsonis filius consilii-inops respondit:

Αἰακίδῃ, πῇ δ' οἶδε κυβερνητῆρες ἔσιν;
οὐς μὲν γὰρ τοπάροιθε δαήμονας εὐχόμεθ' εἶναι,
οἱ δὲ κατηφῆσαντες ἑμεῦ πλέον ἀσχαλώσιν.

Τῷ καὶ θεοῦ φθιμένοισι κακὴν προτιόσσομαι ἄτην,
890 εἰ δὲ μήτ' ὀλοοῖο μετὰ πόλιν Αἰήταο
ἔσσεται, ἥ καὶ αὐτίς ἐς Ἑλλάδα γαῖαν ἰέσθαι
πετράων ἔκτοσθε, κατ' αὐτόθι δ' ἄμμε καλύψει
ἀκλειῶς κακὸς οἶτος ἐτώσια γηράσκοντας.

Ὡς ἔφατ' Ἀγκαῖος δὲ μάλ' ἱσχυμένως ὑπέδεκτο
895 νῆα θοὴν ἄειν· δὴ γὰρ θεοῦ ἐτράπεθ' ὄρμη.
Τὸν δὲ μέτ' Ἐργίνος, καὶ Ναυπλίου, Εὐφρημός τε
ὠρνυντ', ἰθύνειν λελιγμένοι. Ἄλλ' ἄρα τοὺς γε
ἰσχεθὼν Ἀγκαίῳ δὲ πολεῖς ἤνεσαν ἑταίρων.

Ἦῳσι δ' ἤπειτα δωδεκάτῳ ἐπέβαινον
900 ἡματι· δὴ γὰρ σφιν Ζεφύρου μέγας οὖρος ἄητο.
Καρπαλίμως δ' Ἀγέροντα διεξέπέρησαν ἑρετμοῖς,
ἐκ δ' ἔχσαν πίσυνοι ἀνέμω λῖνα, πούλῳ δ' ἐπιπρό
λαιφῶν πεπταμένων τέμονον πλόον εὐδιόωντες.

Ὡκα δὲ Καλλιχόροιο παρὰ προχοᾶς ποταμοῖο
905 ἔλθοι, ἐνθ' ἐνέπουσι Διὸς Νυσήϊον υἱά,
Ἰνδῶν ἥνικα φῶλα λιπὼν κατενάσσατο Θῆβας,
ὀργιάσαι στήσαι τε χοροὺς ἀντροῖο πάροιθεν,
ᾧ ἐν ἀμειδῆτους ἀγίας εὐνάζετο νύκτας,
ἐξ οὗ Καλλιχόρον ποταμὸν περιναϊετάοντες
910 ἤδὲ καὶ Αὐλίον ἀντρον ἐπωνυμίην καλέουσιν.

Ἐνθεν δὲ Σθενέλου τάφον ἔδραχον Ἀκτορίδαο,
895 ὅς βρά τ' Ἀμαζονίδων πολυθαρώδης ἐκ πολέμοιο
ἀψ' ἀνιῶν, δὴ γὰρ συναντήλυθεν Ἡρακλῆϊ,
βλήμενος ἰὼ κείθεν ἐπ' ἀγγιάλου θάνεν ἀκτῆς.
915 Οὐ μὲν θῆν προτέρω παρεμέτρουν. Ἦκε γὰρ αὐτῇ
Φερσεφόνη ψυχὴν πολυδάκρυον Ἀκτορίδαο
λίσσομένην τυτθὸν περ δμηθείας ἀνδρας ἰδέσθαι.
Τύμβου δὲ στεφάνης ἐπιθᾶς σκοπιάζετο νῆα,
τοῖος ἔων, οἷος πολεμόνδ' ἱέν· ἀμφὶ δὲ καλὴ

920 τετράραλος φοῖνικι λόφῳ ἐπελάμπετο πύλῃ.
Καὶ β' ὁ μὲν αὐτίς ἔδυε μέλαν ζόρον· οἱ δ' ἐσιδόντες
θάμβησαν· τοὺς δ' ὥρσε θεοπροπέων ἐπικέλσαι
Ἀμπυκίδης Μόψος, λοιθῆσί τε μειλίσσασθαι. [τις
Οἱ δ' ἀνὰ μὲν χραιπνῶς λαῖφος σπάσαν, ἐκ δὲ βαλόν-

925 πείσματ' ἐν αἰγιαλῷ Σθενέλου τάφον ἀμπεπένοντο,
γύτλα τέ οἱ χεύοντο, καὶ ἤρνισαν ἔντομα μέλων.
Ἀνδρίχα δ' αὖ γύτλων νηοσσῶ Ἀπόλλωνι
βωμὸν δειμάμενοι μῆλ' ἐφλεγον· ἂν δὲ καὶ Ὀρφεὺς
θῆκε λύρην· ἐκ τοῦ δὲ Λύρη πᾶσι οὖνομα χῶρον.

930 Αὐτίχα δ' οἱ γ' ἀνέμοιο κατασπέρχοντος ἔβησαν
νῆ' ἐπὶ καὶ δ' ἄρα λαῖφος ἐρυσσάμενοι τανύοντο
ἐς πόδας ἀμφοτέρους ἥ δ' ἐς πέλγος πεφόρητο
ἐντενὲς, ἥτε τίς τε δι' ἤερος ὑψόθι χίρκος
ταρσὸν ἐφείς πνοιῇ φέρεται ταχὺς, οὐδὲ τινάσσει
935 ῥιπὴν, εὐκῆλοισιν ἐνευδιόων πτερύγεσσιν.

Καὶ δὴ Παρθενίῳ βόας ἀλιμυρήντορας,
κρηῦτάτου ποταμοῦ, παρεμέτρουν, ᾧ ἐνὶ κούρῃ
Λητοῖς, ἔγρηθεν δ' οὐρανὸν εἰσναθεαίνει,
ὅς δέμας ἱμερτοῖσιν ἀνὰ φύγει ὑδάτεσσιν.

Æacida, ubi illi gubernatores sunt?

quos enim antea peritos gloriabamur esse,
il vultu-mesto me plus *etiam* dolent.

Quare etiam una cum-mortuis (*simile mortuis*) triste præ-
video exitium,] si jam neque ævi ad urbem Ætæ
licebit, nec rursus in Græcam terram venire
petris evitatis, hic autem nos opprimet
turpiter mala mors, frustra senescentes.

Sic dixit: Ancaeus autem promissime promisit
se navem celerem ducturum-esse: etenim numinis impel-
lebatur motu.] Post eum Erginus, et Nauplius Euphemusque
surrexerunt, gubernare cupientes. At hos quidem
prohibuerunt: Ancæo vero plures suffragati-sunt sociorum.

Mane vero deinde duodecimo conscenderunt *navem*
die: jam enim illis Zephyri magnus ventus adspirabat.
Statim autem Acherontem permearunt remis,
expanderuntque fiducia-pleni vento vela, multum autem
ultrius] velis passis navigarunt serena-tempestate-usi.

Celeriter vero Callichorî ad ostia fluvii
venerunt, ubi dicunt Jovis Nyseînm filium (*Bacchum*),
Indorum quando gentibus relictis incoluit Thebas,
orgia-celebrasse, et instituisse choros ante antrum,
in quo severas sanctas dormiebat noctes,
ex quo Callichorum fluvium accolæ,
atque Aulium antrum cognomine appellant.

Inde vero Stheneli sepulcrum viderunt Actoridæ,
qui quidem Amazonum acerrimo ex bello
reversus, (etenim una-ierat cum-Hercule)
ictus sagitta, ibi in maritimo mortuus-est litlore.

Neque multum ulterius navigarunt. Misit enim ipsa
Proserpina animam flebilem Actoridæ
precatam, paullo-lum saltem æquales viros ut-videret.
Tumulo vero summo insistens conspicatus-est navem
talis, qualis in-bellum lerat: undique enim pulcra
quatuor-cristis purpureo cono fulgebat galea.

Et ille quidem rursus subit atram caliginem; hi vero cons-
picati] stupuerunt: eos autem jussit vaticinans appellere
Ampycides Mopsus, et libationibus placare (*manes mortui*).

Illi igitur celeriter velum contraxerunt, emissisque
retinaculis in litore circa Stheneli tumulum occupabantur,
libaminaque ei fuderunt, et cremarunt inferias pecudum.
Separatim vero rursus a-libatione navium-tutori Apollini
ara exstructa pecudes combusserunt: at etiam Orpheus
dedicavit lyram, unde Lyræ est nomen loco.

Statim autem illi, vento urgente, conscenderunt
navem: velumque detractum expanderunt
in pedem utrumque: illa (*navis*) in mare serebatur
celerrime, sicut aliquis per ærem desuper accipiter,
alis permissis vento, fertur velox, neque concutit
volatum quietis incumbens alis.

Atqui Parthenii fluenta in-mare-exeuntis,
lenissimi fluvii, prætervecti-sunt, in quo filia
Latone e-venatione quando in cælum revertitur,
suum corpus suavis refrigerat aquis.

940 Νυκτί τ' ὕπναι' ἄλληλκτον ἐπιπροτέρωσσε θεόντες,
 Σήσαμον αἰπεινούς τε παριζενέοντ' Ἐρυθίνους,
 Κρωβιάλον, Κρωμνάν τε, καὶ ὕληντα Κύτωρον.
 Ἐνθεν δ' αὐτὰ Κάραμβιν ἄμ' ἡλίοιο βολῆσιν
 γνάμψαντες, παρὰ πούλιν ἔπειτ' ἤλαυνον ἑρετμοῖς
 945 αἰγιαλὸν, πρόπαν ἤμαρ ὁμῶς, καὶ ἐπ' ἤματι νύκτα.
 Αὐτίκα δ' Ἀσσυρίης ἐπέθαν χθονός, ἐνθα Σινώ-
 θυγατέρ' Ἀσωποῖο, καθίσσαστο, καὶ οἱ ὄπασσε [πην,
 παρθενίην Ζεὺς αὐτὸς ὑποσχισίῃσι δολωθεῖς.
 Δὴ γὰρ ὁ μὲν φιλότῃτος ἐείλοτο νεῦσε δ' ὄγ' αὐτῇ
 950 Δωστέμεναι, ὃ κεν ἔσι μετὰ φρεσὶν ἱφύσειεν.
 Ἥ δέ ἐ παρθενίην ἡτήσατο κερδοσύνησιν.
 Ὡς δὲ καὶ Ἀπόλλωνα παρήπαρεν, εὐνηθῆναι
 ἱέμενον, ποταμόν τ' ἐπὶ τοῖς Ἄλυν· οὐδὲ μὲν ἀνδρῶν
 τήν γέ τις ἡμερτήσιν ἐν ἀγκοίνῃσι δάμασσε.
 955 Ἐνθα δὲ Τρικχαίοιο ἀγαυοῦ Δηϊμάχοιο
 υἱες, Δηϊλέων τε καὶ Αὐτόλυκος Φλόγιός τε,
 τῆμόσδ' Ἡρακλῆος ἀποπλαγχθέντες, ἐναιον
 οἷ βα τόθ', ὥς ἐνόησαν ἀριστῆων στολὸν ἀνδρῶν,
 σφῆς αὐτοὺς νημερτές ἐπέφραδον ἀντιάσαντες·
 960 οὐδ' ἔτι μιμνάζειν θέλον ἐμπεδον, ἀλλ' ἐνὶ νηϊ
 Ἀργέσταο παρᾶσσον ἐπιπνεύοντος ἔζησαν.
 Τοῖσι δ' ὁμοῦ μετέπειτα βοῇ πεφορτημένοι αὖρη
 λαῖπον Ἄλυν ποταμόν, λαῖπον δ' ἀγχιβόρον Ἴριν,
 ἥδὲ καὶ Ἀσσυρίης πρόχυσιν χθονός ἤματι δ' αὐτῷ
 965 γνάμψαν Ἀμαζονίδων ἑκάθεν λιμενόροχον ἄκρην.
 Ἐνθα ποτὶ προμολοῦσαν Ἀρητιάδα Μελανίπτην
 ἦρως Ἡρακλῆς ἐλογχέσαστο, καὶ οἱ ἄποινα
 Ἱπολύτη ζωστήρα παναχίολον ἐγγυάλιξεν
 ἀμφὶ κασιγνήτης· ὃ δ' ἀπήμονα πέμψεν ὀπίσσω.
 970 Τῆς οἷ γ' ἐν κόλπῳ, προχοαῖς ἐπὶ Θερμώδοντος,
 κέλισαν, ἐπεὶ καὶ πόντος ὀρίνετο νισσομένοισιν.
 Τῷ δ' οὔτις ποταμῶν ἐναλίγκιος, οὐδὲ βέεθρα
 τόσσ' ἐπὶ γαῖαν ἵησι παρὲς ἔθεν ἀνδρίχα βάλλων.
 Τετράκις εἰς ἑκατὸν δαυοῖτό κεν, εἰ τις ἑκάστα
 975 πεμπάζοι· μία δ' οἷη ἐτήτυμος ἐπλετο πηγῇ·
 ἡ μὲν τ' ἐξ ὀρέων κατανίσσεται ἡπειρόνδε
 ὕψιλῶν, ἃ τε φρεσὶν Ἀμαζόνια κλείεσθαι.
 Ἐνθεν δ' αἰκυτέρην ἐπικίδνεται ἐνδοθὶ γαῖαν
 ἀντικρύ· τῷ καὶ οἱ ἐπίστροφοι εἰσὶ κέλευθοι·
 980 αἰεὶ δ' ἄλλυδις ἄλλη, ὅπη κύρσεις μάλιστα
 ἡπείρου γθαμαλῆς, εἰλίσσεται· ἡ μὲν ἀπῶθεν,
 ἡ δὲ πέλας· πολέες δὲ πόροι νώνυμοι ἔασιν,
 ὅπη ἐπεξαφύονται· ὃ δ' ἀμφοτέρων ἀμμιγα πύροις
 Πόντον ἐς Ἀζεινον κυρτὴν ὑπερεύγεται ἄχνην.
 985 Καὶ νῦν καὶ δηθύνοντες Ἀμαζονίδεσσιν ἐμῖξαν
 ὕσμίνην, καὶ δ' οὐ κεν ἀναιμωτὶ γ' ἐρίδηναν,
 (οὐ γὰρ Ἀμαζονίδες μάλ' ἐπιτῆες, οὐδὲ θέμιστας
 τίουσσαι πεδίων Δοιάντιον ἀμφενέμοντο·
 ἀλλ' ὕβρις στονόεσσα καὶ Ἄρεος ἔργα μεμύλει·
 990 ὃ γὰρ καὶ γενεὴν ἔσαν Ἄρεος Ἀρμονίης τε
 Νύμφης, ἥ τ' Ἀρῇ φιλοπτολέμους τέκε κόυρας,
 ἄλσεος Ἀλκμονίοιο κατὰ πύχας εὐνηθείσα·)
 εἰ μὴ ἔρ' ἐκ Διὸς ἐν πνοιῇ πάλιν Ἀργέσταο

Noctuque deinde indesinenter ulterius navigantes,
 Sesamum celsoque praeterierunt Erythinos,
 Crobialum, Cromnamque, et sylvosum Cytorum.
 Inde porro Carambin, cum solis radiis (*sole exoriente*),
 circumvecti, juxta longum deinde agitarunt na rem remis
 littus, per-totum diem simul et exacto die noctem.

Continuo in Assyriam escenderunt terram, quo Sinopen,
 filiam Asopi, collocaverat, eique concesserat
 virginitatem Jupiter ipse, promissis circumventus.
 Etenim ille concubitum ejus cupiit annuitque is ipai
 se daturum, quodcunque suo animo appeteret.

Haec igitur eum virginitatem rogavit astute.
 Similiter vero etiam Apollinem decepit, concumbere
 volentem, fluviumque post illos Halyn: neque viro-
 rum eam quis optatis amplexibus subegit.

Ibi Triccae (*Thessali*) praecleari Deimachi
 filii, Deileon et Autolycus et Phlogius,
 tunc Hercule derelicto habitant;
 qui quidem tum, ubi cognoverunt principum navigationem
 viro-
 rum,] se ipsos certo indicant obviam-facti:
 neque amplius manere voluerunt constanter, sed navem,
 Zephyro proleus spirante, ingressi sunt.

Cum-his una postea cito vecti vento
 reliquerunt Halyn fluvium, reliquerunt prope-fluentem Irin,
 atque Assyriae aggestos-campos terrae: die vero eodem
 circumvecti sunt Amazonum procul porta-instructum pro-
 montorium.] Ibi olim prodeuntem Areliadem (*Marortia-*
am) Menalippen] heros Hercules insidialis-ceperat, atque
 ei pretium] Hippolyte balteum artificiosum dederat
 pro sorore: ille vero salvam miserat retro.

Hujus (*promontorii*) illi in sinu, ad ostia Thermodontis,
 appulerunt, quoniam et mare concitabatur navigantibus.
 Ibi (*Thermodonti*) vero nullus fluviorum similis est, neque
 fluentis] tot in terram fundit, ex se separatim emittens.
 Quatuor ad centum deficerent, si quis singula
 numeraret: unus vero solus verus erat fons:
 qui quidem ex montibus demanat in-terram
 altis, quos dicunt Amazonios vocari.

Inde autem in magis-editam dividitur intus terram
 ex-adverso; unde etiam ei flexuosi sunt meatus:
 semper vero alio alius, ubi inciderit maxime
 in-terram humilem, devolvitur: alius e-longinquo,
 alius prope: multi autem meatus ignoti sunt,
 quorsum effundantur: ipse autem *fluvius* aperte una-cum
 paucis (*meatibus*) Pontum in inhospitalem undantem eru-
 clat spumam.] Atqui morantes (*Argonautae*) cum-Amazo-
 nibus conseruissent] pugnam, neque sine sanguine certas-
 sent,] (non enim Amazones valde lenes, neque Jura
 colentes in campo Doxantio habitabant;
 immo injuria luctuosa et Martis opera *his* placebant:
 etenim genere erant Martis et Harmoniae
 Nymphae, quae Marti belli-studiosas peperit filias,
 saltus Alcmonii in recessibus cum eo postquam-concubuit),
 nisi a Jove flatus iterum Zephyri

ἤλυθον οἱ δ' ἀνέμῳ περιηγέα κάλλιπον ἄκρην
 995 ἐνθα Θεμισκύρειαι Ἀμαζόνες ὠπλίζοντο.
 Οὐ γὰρ ὁμηγερέες μίαν ἀμ πόλιν, ἀλλ' ἀνὰ γαίαν
 κειριμέναι κατὰ φύλα διάτριχα ναιετάατον·
 νόσφι μὲν αἶδ' αὐταί, τῆσιν τότε κοιρανέσκεν
 Ἴππολύτη, νόσφιν δὲ Λυκάστιαι ἀμφενέμοντο,
 1000 νόσφι δ' ἀκοντοβόλοι Χαδῆσται. Ἡματι δ' ἄλλω
 νυκτί τ' ἐπιπλομένη Χαλύδων παρὰ γαίαν ἴκοντο.
 Τοῖσι μὲν οὔτε βοῶν ἀροτος μέλει, οὔτε τις
 φυταλιή καρποῖο μελίφρονος οὐδὲ μὲν οἷ γε [ἄλλη
 ποιμένας ἐρσέεντι νομῶ ἐνι ποιμαίνουσιν.
 1005 Ἀλλὰ σιδηροφόρον στυφελὴν χθόνα γατομέοντες,
 ὦνον ἀμείβονται βιοτήσιον, οὐδὲ ποτέ σφιν
 ἥως ἀντίλλει χαμάτων ἄτερ, ἀλλὰ κελαυνῇ
 λιγυῖ καὶ καπνῷ κάματον βαρὺν ὀτλεύουσιν.
 Τοὺς δὲ μέτ' αὐτίκ' ἔπειτα Γενηταίου Διὸς ἄκρην
 1010 γνάμψαντες, σῶοντο παρὲξ Τιβαρηνίδα γαίαν.
 Ἐνθ' ἐπεὶ ἄρ' κετέκωνται ὑπ' ἀνδράσι τέκνα γυναῖ-
 αὐτοὶ μὲν στενάχουσιν ἐνὶ λεχέεσσι πεσόντες, [κε,
 κράτα δὴσάμενοι· ταὶ δ' εὖ κομέουσιν ἐδωδῇ
 ἀνέρας, ἡδὲ λοστρά λεχώϊα τοῖσι πένονται.
 1015 Ἰερὸν αὖτ' ἐπὶ τοῖσιν ἔρος καὶ γαίαν ἀμείβον,
 ἥ ἐνι Μοσσύνιοι ἀν' οὐρεα ναιετάουσιν
 μόσσυνας καὶ δ' αὐτοὶ ἐπώνυμοι ἐνθεν ἔασιν.
 Ἀλλοίη δὲ δίκη, καὶ θέσμια τοῖσι τέτυκται.
 Ὅσσα μὲν ἀμραδίην βέξειν θέμις, ἥ ἐνὶ δῆμῳ,
 1020 ἡ ἀγορῇ, τάδε πάντα δόμοις ἐνὶ μηχανόωνται·
 δσσα δ' ἐνὶ μεγάροις πεπονήμεθα, κείνα θύραζε
 ἀφεγέως μέσσησιν ἐνὶ βέξεουσιν ἀγυαῖς.
 Οὐδ' εὐνῆς αἰδῶς ἐπιδήμιος, ἀλλὰ, σῶες ὡς
 φορβάδες, οὐδ' ἡδαιὸν ἀτυζόμενοι παρεόντες,
 1025 μίσγονται χαμάδις ξυνῇ φιλότῃτι γυναικῶν.
 Αὐτὰρ ἐν ὑψίστῳ βασιλεὺς μόσσυνι θαάσσω
 ἰθαίης πολέεσσι δίκας λαοῖσι δικάζει,
 σχέτλιος. Ἦν γὰρ ποῦ τι θεμιστεύων ἀλίτῃται,
 λιμῶ μιν κείν' ἤμαρ ἐνικλείσαντες ἔχουσιν.
 1030 Τοὺς παραπισσόμενοι, καὶ δὴ σχεδὸν ἀντιπέ-
 νησου Ἀρητιάδος, τέμνον πλόον εἰρεσίησιν [ρηθεν
 ἡμάτιοι· λικρὴ γὰρ ὑπὸ κνέρας ἔλλιπεν αὖρη.
 Ἦδη καὶ τιν' ὑπερθεν Ἀρήϊον αἴσσοντα
 ἐνναέτην νήσοιο δι' ἡέρος ὄρνιν ἴδοντο,
 1035 δε ρα τιναζάμενος πτέρυγας κατὰ νῆα θέουσιν
 ἦκ' ἐπὶ οἱ πτερόν δ' αὖ· τὸ δ' ἐν λαυῷ πέσεν ὦμῳ
 οἴου Ὀϊλῆος· μεθέηκε δὲ χερσὶν ἔρετμόν [τες,
 βλήμενος· οἱ δὲ τάφον πτερόεν βέλος εἰσοράων·
 καὶ τὸ μὲν ἐξείρυσσε παρεδριῶν Ἐριδῶτης,
 1040 ἔλκος δὲ ξυνέδησεν ἀπὸ σφετέρου κολεοῖο
 λυσάμενος τελαμῶνα κατήγορον· ἐκ δὲ φάνθη
 ἄλλος ἐπὶ προτέρῳ πεποτημένος· ἀλλὰ μιν ἥρωες
 Εὐρυτίδης Κλύτιος, (πρὸ γὰρ ἀγκύλα τείνατο τόξα
 ἦκε δ' ἐπ' οἰωνὸν ταχινὸν βέλος,) αὐτὰρ ἔπειτα
 1045 πλῆξεν· δινηθείς δὲ θοῆς πέσεν ἀγχόθι νηός.
 Τοῖσιν δ' Ἀμφιδάμας μυθήσατο, παῖς Ἀλεοῖο.
 Νῆτος μὲν πέλας ἤμιν Ἀρητιῆς, ἴστε καὶ αὐτοὶ

venissent: illi igitur vento *jurante* curvum reliquerunt lit-
 tus,] ubi Themiscyriae Amazones armabantur.
 Neque enim cunctae una in urbe, sed per regionem
 discretae in tribus divisim habitabant:
 seorsum quidem illae ipsae, quibus tum imperabat
 Hippolyte, seorsum autem Lycastiae habitabant,
 seorsum item hastas-jaculantes Chadesiae. Die vero altero
 nocteque insequente Chalybum ad terram venerunt.
 His quidem nec boum aratio curae est, nec quaedam alia
 plantatio fructus dulcis: neque illi
 greges in roscido pascuo pascunt.
 Sed ferri-feracem asperam terram effodientes
 mercem permutant esculentam neque unquam ipsis
 aurora exoritur sine laboribus, sed atra
 fuligine ac fumo laborem durum exantlant.
 Post illos statim deinde Gentilitii Jovis promontorium
 circumvecti, ferebantur juxta Tibarenorum terram.
 Ibi quando pepererint maritis liberos uxores,
 ipsi quidem (*mariti*) gemunt in lectos delapsi,
 capita ligati: illae autem bene reficiunt cibo
 maritos, atque lavacra puerperio-destinata iis ministrant.
 Sacrum porro post illos montem et terram praeterierunt,
 in qua Mossynaei per montes habitant
 Mossynas (*lignaeas turres*): atque ipsi cognomen inde ha-
 bent.] Aliud vero jus legesque illis sunt.
 Quae quidem palam facere licet, aut in populo
 aut foro, haec omnia in domibus exercent:
 quae vero in arcebus perficimus, ea foris
 sine-reprehensione in mediis patrant vicis.
 Ne concubitus quidem pudor est publicus, sed, porci tan-
 quam] gregales, ne tantillum quidem veriti praesentes
 miscentur humi communi amplexu mulierum.
 At in altissima rex turre sedens
 recta frequentibus jura populis dat,
 miser: si enim quando jus-dicens deliraverit,
 fame eum illo die inclusum tenent.
 Hos praetergressi, jam etiam prope ex-opposito
 insulae Aretiadis (*Marortiae*), confecerunt navigationem
 remigando] interdia: lenis enim sub diluculum defecerat
 ventus.] Jam etiam quendam superne Arelum (*Martium*)
 volitantem] incolam insulae per aërem alitem viderunt,
 qui, quidem concussis alis in navem currentem,
 emisit in eam pennam acutam, quae larvo incidit humero
 divini Oilei: dimisit autem e-manibus remum
 vulneratus: illi (*socii*) obstupuerunt, alato telo conspecto.
 Atque illud quidem extraxit assidens Eribotes,
 vulnusque ligavit, e sua vagina
 quum-solvisset fasciam dependentem: apparuit vero
 alius (*ales*) priori advolans: at eum heros
 Euryti-filius Clytius, (antea enim curvum tetenderat arcum
 emisitque in avem celerem sagittam,) eum igitur deinde
 percussit; circumacta vero celerem delapsa est prope ad
 navem.] Ad hos autem Amphidamas dixit, filius Alei:
 Insula quidem prope nobis *adest* Aretias, nostis etiam

τούσδ' ὄρνιθας ἰδόντες. Ἐγὼ δ' οὐκ ἔλπομαι ἰοὺς
 τόσσον ἐπαρκέσσειν εἰς ἔκβασιν. Ἀλλὰ τιν' ἄλλην
 1050 μῆτιν πορσύνωμεν ἐπὶ ῥόθον, εἰ κ' ἐπικέσσαι
 μέλλετε, Φινῆος μεμνημένοι, ὥς ἐπέτελλεν.
 Οὐδὲ γὰρ Ἡρακλῆς, ὅπότε ἤλυθεν Ἀρχαδίηνδε,
 πλωΐδας ὄρνιθας Στυμφαλίδας ἔσθενε λίμνης
 ὥσασθαι τοῖσι, τὸ μὲν τ' ἐγὼ αὐτὸς ὅπωπα.
 1055 Ἀλλ' ὅγε χαλκίην πλατάγην ἐνὶ χερσὶ τινάσσω
 δούπει ἐπὶ σκοπιῆς περιμήχεος· αἱ δὲ φέβοντο
 τηλοῦ, ἀτυζηλῶ ὑπὸ δείματι κεκληγυῖται.
 Τῷ καὶ νῦν τοίην τιν' ἐπιφραζώμεθα μῆτιν·
 αὐτὸς δ' ἂν τοπάροιθ' ἐπιφρασθεὶς ἐνέποιμι.
 1060 Ἀνθέμενοι κεφαλῇσιν ἀεροδόρους τρυφαλείας,
 ἡμίσεις μὲν ἐρέσσει· ἀμοιβαδῆς, ἡμίσεις δὲ
 δούρασί τε ξυστοῖσι καὶ ἀσπίσιν ἄρσεται νῆα.
 Αὐτὰρ πασσοῖε περιώσιον ὄρνυτ' αὐτὴν
 ἀθρόοι, ὄφρα κολῶν ἀθροῖα φεβέωνται
 1065 νεύοντάς τε λόφους καὶ ἐπ' ὄρα δούραθ' ὑπερθεν.
 Εἰ δέ κεν αὐτὴν νῆσον ἰκώμεθα, δὴ τότε· ἔπειτα
 σὺν κελύδω σακίεσσι πελώριον ὄρσεται δοῦπον.
 Ὡς ἄρ' ἔφη πάντεσσι δ' ἐπὶ ῥόθῳ ἦνδ' ἀνεμῆτις.
 Ἀμφὶ δὲ χαλκείας κόρυθας κεφαλῇσιν ἔθεντο,
 1070 δεινὸν λαμπομένας, ἐπὶ δὲ λόφοι ἐσσεύοντο
 φοινίκεοι. Καὶ τοὶ μὲν ἀμοιβήδην ἐλάσασκον·
 τοὶ δ' αὖτ' ἐγγείησι καὶ ἀσπίσι νῆα κάλυψαν.
 Ὡς δ' ὅτε τις κεράμῳ κατερέψεται ἐρκίον ἀνὴρ,
 δώματος ἀγλαίην τε καὶ ὑετοῦ ἔμμεναι ἄλακρ,
 1075 ἄλλω δ' ἐμπεδὸν ἄλλος ὁμῶς ἐπαμοιβὸς ἄρηεν·
 ὥς οἱ γ' ἀσπίσι νῆα συναρτύναντες ἔρεψαν.
 Οἷη δὲ κλαγγὴ θαλίου πέλει ἐξ ὁμάδοιο
 ἀνδρῶν κινυμένων, ὅπότε ξυνίωσι φάλαγγες,
 τοίη ἄρ' ὑφ' οἱ νηὶς ἐς θέρα κίδνατ' αὐτῇ.
 1080 Οὐδὲ τιν' οἰωνῶν ἔτ' ἐσέδρακον, ἀλλ' ὅτε νῆσω
 χρίμψαντες σακίεσσιν ἐπέκτυπον, αὐτίκ' ἄρ' οἳ γε
 μυρῖοι ἐνθα καὶ ἐνθα πεφυζότες ἤρεθοντο.
 Ὡς δ' ὅπότε Κρονίδης πυκινὴν ἐρέθηκε χάλαζαν
 ἐκ νεφέων ἀνά τ' ἄστρ' αὐτὴν καὶ οἰκίαν, τοὶ δ' ὑπὸ τοῖσιν
 1085 ἐνναέται κόναθον τεγέων ὑπερ εἰσαίοντες
 ἦνται ἀκτὴν, ἐπεὶ οὐ σφε κατέλλαβε χεῖματος ὥρη
 ἀπροσάτως, ἀλλὰ πρὶν ἐκαρτύναντο μέλαθρα·
 ὡς πυκινὰ πτερὰ τοῖσιν ἐφίεσαν αἰσσοῦντες
 ὕψι μάλ' ἢ πύλας περάτης εἰς οὐρεα γαίης.
 1090 Τίς γὰρ δὴ Φινῆος ἦν νόος, ἐνθάδε κέσσαι
 ἀνδρῶν ἥρώων θεῶν στόλον; ἢ καὶ ἔπειτα
 ποῖον ὄνειρ ἐμείλιν ἐλδομένοισιν ἰκέσθαι;
 Ὑῖες Φριξίου μετὰ πτόλιν Ὀρχομενοῖο
 ἐξ Αἴης ἐνέοντο παρ' Αἰήταο Κυταίου, [ταί
 1095 Κολχίδα νῆ' ἐπιβάντες, ἵν' ἀσπίτον ὄλβον ἄρων-
 πατρός· ὁ γὰρ θνήσκων ἐπετεῖλατο τήνδε κέλευθον.
 Καὶ δὴ ἔσαν νῆσοιο μάλα σχεδὸν ἤματι κείνῳ.
 Ζεὺς δ' ἀνέμου Βορέαο μένος κίνησεν ἄηται,
 ὕδατι σημαίνων διερὴν ὁδὸν Ἀρκτοῦροιο·
 1100 αὐτὰρ ὅγ' ἡμάτιος μὲν ἐν οὐρεσι φύλλ' ἐτίνασσαν
 τυτθὸν ἐπ' ἀκροτάτοις ἀήσυρο; ἀκρεμόνεσσιν·

ipsi] hos alites conspicati. Equidem non puto sagittas
 tantum suffecturas esse ad escendendum. Itaque aliud quod-
 dam] consilium paremus commodum, si appellere
 velitis, Phinei memores, uti jussit.
 Neque enim Hercules, quando venit in-Arcadiam,
 natantes aves e Stymphalides potuit iacu
 abigere sagittis, quod quidem ego ipse vidi.
 Inuno ille areum crepitaculum manibus concutiens
 strepitum-effecit in specula ampla: illæ vero aufugerunt
 procul, terribili præ metu clangentes.
 Quare etiam nunc tale quoddam excogitemus consilium,
 ipse vero, antea quum-commentus-sim, eloquar.
 Impositis in-capita cristatis galeis,
 dimidii remigate vicissim, dimidii vero
 et hastis politis et clypeis instruite navem.
 At uno-impetu ingentem tollite clamorem
 omnes-simul, ut strepitum ob-insolentiam timeant,
 nutantesque cristas, et sublatas hastas in-altum.
 Si vero in-ipsam insulam venerimus, tum deinde
 cum clamore clypeis immanem excitabitis strepitum.
 Sic igitur fatus est: omnibus autem utile placuit consilium.
 Itaque areas galeas capitibus imposuerunt,
 horrendum fulgentes, super iis vero cristæ agitabantur
 purpureæ. Atque alii quidem alternis remigarunt,
 alii autem hastis et clypeis navem obtexerunt.
 Sicut vero, quando quis tegulis cooperturus est murum vir,
 et domui ornamentum et adversus-pluviam ut-sit præsidi-
 um,] alii continuo alia tegula simul succedens adaptatur:
 sic illi clypeis navem instructam cooperuerunt.
 Qualis autem clangor hostili existit e tumultu
 hominum se-moventium, quando congregiuntur cohortes,
 talis supra navem in aërem diffusus est clamor.
 Neque ullam avem amplius viderunt, sed quando ad-insu-
 lam] appropinquantes clypeis strepebant, statim illæ
 innumeræ huc et illuc in-fugam sublatae sunt.
 Ut vero, quando Jupiter densam immittit grandinem
 e nubibus in urbem et domos, harum vero
 incolæ crepitu super tectis audito
 sedent quieti, quoniam non eos deprehendit tempestatis
 hora] improviso, sed antea muniverant tecta:
 ita densas pennas in-hos (Argonautas) demiserunt aves vo-
 lantes] sublime admodum trans mare ultimam ad montes ter-
 ræ.] Quenam tandem Phinei erat sententia jubentis, ap-
 pelleret ut-huc] virorum heroum divina coliors? atque postea
 quidnam commodi erat desiderantibus venturum?
 Filii Phrixi in urbem Orchomeni
 ex Æta proficiscebantur ab Æeta Cytæo,
 Colchicam navem ingressi, ut immensas opes tollerent
 patris: ille enim moriens præceperat hoc iter.
 Atqui erant ab-insula proxime die illo.
 Jupiter autem ventū Boreæ vim concitavit, ut-flaret,
 aqua (imbribus) significans humidam viam Arcturi.
 At ille interdū quidem in montibus folia concussit
 paullulum in summis leniter-flans ramis:

νυκτὶ δ' ἔβη πόντονδε πελώριος, ὥρσα δὲ κύμα
 κεκληγώς πνοιῇσι· κελαινὴ δ' οὐρανὸν ἀγλὺς
 ἄμπεγεν, οὐδὲ πη ἄστρα διχυγέα φαίνετ' ἰδέσθαι
 1105 ἐκ νεφέων, σκοτούεις δὲ περὶ ζόφος ἡρήρειστο.
 Οἱ δ' ἄρα μυδαλέοι, στυγερόν τρομέοντες ὀλεθρον,
 υἷης Φριξιοφέρονθ' ὑπὸ κύμασιν αὐτως.
 Ἰστία δ' ἐξήρπαξ' ἀνέμου μένος, ἥδ' καὶ αὐτως
 νῆα διάνδιχ' ἔαζε τινασσομένην ῥοδίοισιν.
 1110 Ἐνθα δ' ὑπ' ἐννεσίησι θεῶν πίσυρές περ ἑόντες
 δούρατος ὠρέξαντο πελωρίου, οἳα τε πολλὰ
 ῥυσιθείσης κεκέδαστο θύοις συναρηρότα γόμοις.
 Καὶ τοὺς μὲν νῆσόνδε παρὶξ ὀλίγον θανάτοιο
 κύματα καὶ ῥιπαὶ ἀνέμου ζέρον ἀσχαλῶντας.
 1115 Αὐτίκα δ' ἐρράγη ὄμβρος ἀθέσφατος, ἧ δὲ πόντον
 καὶ νῆσον καὶ πᾶσαν ὅσπιν κατεναντία νήσου
 χώραν Μοσσύνοιχοι ὑπέρβιοι ἀμυνέμοντο. [μὴ
 τοὺς δ' ἄμυδις κρατερῶ σὺν δούρατι κύματος ἐρ-
 υῖας Φριξιο μετ' ἡϊόνας βάλε νήσου
 1120 νύχθ' ὑπὸ λυγαίνῃ· τὸ δὲ μυρίον ἐκ Διὸς ὕδωρ
 λῆξεν ἄμ' ἡελίῳ· τάχα δ' ἐγγύθεν ἀντεβόλησαν
 ἀλλήλοισ, Ἄργος δὲ παροίτατος ἔκρατο μῦθον.
 Ἀντόμεθα πρὸς Ζηνὸς Ἐποψίου, οἵτινες ἐστὶ
 ἀνδρῶν, εὐμενέειν τε καὶ ἀρκέσσαι χατέουσιν.
 1125 Πόντῳ γὰρ τρηγείαι ἐπιβρίσασαι ἄλλαι
 νηὸς ἀεικελίης διὰ δούρατα πάντα κέδασαν,
 ἥ ἐνι τειρόμενοι ἄμ' ἐπὶ χρέος ἐμδεβαῶτες.
 Τοῦνεκα νῦν ὑμέας γοναζόμεθ', αἶ κα πίθησθε,
 δοῦναι ὅσον θ' εἴλωμα περὶ χροὸς ἡδὲ κομίσσαι
 1130 ἀνέρας οἰκτείραντας ὁμήλικας ἐν κακότητι.
 Ἄλλ' ἱκέτας ξείνους Διὸς εἵνεκεν αἰδέσασσθε
 Ξεινίου, Ἰκσιόου τε· Διὸς δ' ἄμρω ἱκέται τε
 καὶ ξείνοι· ὁ δὲ που καὶ ἐπόψιος ἄμμι τέτυκται.
 Τὸν δ' αὖτ' Αἰσονος υἱὸς ἐπιρραδέως ἐρέεινεν,
 1135 μαντοσύνας Φινῆος δίσσάμενος τελέεσθαι· [τε.
 Ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέξομεν εὐμενέον-
 Ἄλλ' ἄγε μοι καταλέξον ἐτήτυμον, ὥς ποθι γαίης
 ναίετε, καὶ χρέος οἷον ὑπεῖρ ἄλλα νεῖσθαι ἀνώγει,
 αὐτῶν θ' ὑμείων ὄνομα κλυτὸν ἡδὲ γενέθλην.
 1140 Τὸν δ' Ἄργος προσέειπεν ἀμυχανέων κακότητι·
 Αἰολίδην Φριξὸν τιν' ἄφ' Ἑλλάδος Αἴαν ἱκέσθαι
 ἀτρεκέως δοκέω που ἀκούετε καὶ πάρος αὐτοῖ,
 Φριξόν, ὅστις προλίεθρον ἀνῆλυθεν Αἰήταο
 κριοῦ ἐπεμδεβαῶς, τὸν ῥα χρύσειον ἔθηκεν
 1145 Ἑρμείας· κῶας δὲ καὶ εἰσέτι νῦν κεν ἴδοισθε.
 Τὸν μὲν ἔπειτ' ἐρρέξεν ἔξ ὑποθημοσύνησιν
 Φυξίῳ ἐκ πάντων Κρονίδῃ Διὶ. Καί μιν ἔδεχτο
 Αἰήτης μαγάρῳ κούρῃν τέ οἱ ἐγγυάλιξεν
 Χαλκιοπῆν ἀνάεδνον εὐφροσύνησι νόοιο.
 1150 Τῶν ἐξ ἀμφοτέρων εἰμὲν γένος. Ἄλλ' ὁ μὲν ἤδη
 γηραιὸς θάνε Φριξὸς ἐν Αἰήταο δόμοισιν·
 ἡμεῖς δ' αὐτίκα πατρὸς ἐφετμάων ἀλέγοντες
 νεύμεθ' ἐς Ὀρχομενὸν κτεάνων Ἀθάμαντος ἔκῃτι.
 Εἰ δὲ καὶ οὐνομα ὄθθεν ἐπιθύεις δεδᾶσθαι,
 1155 τῷδε Κυτίσσωρος πέλει οὐνομα, τῷ δὲ τε Φρόντις·

noctu vero invasit pontum vehemens, excitavitque fluctum
 stridens flatibus: atra vero cælum caligo
 involvit: neque ullibi sidera perlucetia apparebant, ut vi-
 derentur,] ex nubibus, verum tenebricosa undique caligo in-
 hæserat.] illi igitur madidi, tristem metuentes interitum,
 filii Phrixi ferebantur fluctibus passim.
 Vela autem diripuit venti vis, atque etiam pari-modo
 navem diffregit quassatam fluctibus.
 Tum vero consilio deorum, quatuor quanquam erant,
 lignum corripuerunt ingens, qualia quidem multa
 diffractæ navis dissipabantur, acutis compacta clavis.
 Atque illos quidem in-insulam, *quum* parum *abfuissent* a
 morte,] fluctus et impetus venti detulerunt male-affectos
 Statim vero erupit imber plurimus, compluitque mare
 et insulam et omnem, quantam ex-adverso insulæ
 regionem Mossynarci violenti incolebant.
 Ipsos autem simul valido cum ligno fluctus impetus
 filios Phrixi in littora conjecit insulæ
 nocte caliginosa: at infinita ex Jove pluvia
 cessavit cum (*exoriente*) sole: statim vero prope occurre-
 runt] sibi, et Argus primus prolocutus est hæc verba:
 Rogamus per Jovem Epopsium (*observatorem*), quicum-
 que estis] viri, ut et saveatis et opem-feratis indigentibus.
 In-mare enim asperæ irruentes procellæ
 navis exiguae ligna omnia disjecerunt,
 quam afflicti simul propter negotium conscenderamus.
 Quare nunc vobis supplicamus, si modo obsequamini,
 ut-detis quantulumcunque vestimentum circum corpus,
 atque curetis] viros miserti æquales in miseria.
 Agedum, supplices hospites Jovis causa reveremini
 Hospitalis et supplicum-antistitis: Jovis vero utrique, et sup-
 plices] et hospites, *sunt*: ille vero etiam observator nobis est.
 Eum autem Æsonis filius prudenter percunctatus est,
 vaticinia Phinei ratus eventura-esse:
 Hæc quidem statim omnia præbebimus benevoli.
 Sed age, mihi dic vere, quemadmodum alicubi terræ
 habitetis, et quamnam causa vos super mare vehi jusserit,
 ipsorumque vestrum nomen celebre et genus.
 Hunc Argus allocutus est perplexus ob-res-adversas:
 Æoliden Phrixum quendam e Græcia in-Ætam venisse,
 certo, opinor, audivistis etiam antea ipsi,
 Phrixum, qui in urbem venit Ætæ
 ariete vectus, quem quidem aureum reddidit
 Mercurius: vellus vero etiamnum conspicerem-possitis.
 Eum deinde immolavit ipsius mandato
 Phyxio præ omnibus *diis* Saturnio Jovi. Atque ipsum excep-
 pit] Æetes in-ædibus, filiamque ei uxorem collocavit
 Chalciopen indotatam, benevolo animo.
 Quo ex utroque *parente* sumus genere. At ille jam
 senex mortuus est, Phrixus, in Ætæ domibus:
 nos vero statim patris mandata curantes
 navigamus Orchomenum, opum Athamantis causa.
 Si vero etiam nomen forte cupias cognoscere,
 huic Cytissorus est nomen, atque huic Phrontis:

τῷ δὲ Μέλῳ· ἐμὲ δ' αὐτὸν ἐπικλείετε κεν Ἄργον.

Ὡς φάτι· ἀριστῆες δὲ συνηβολήν κεχάροντο,
καὶ σφίεας ἀμψίεπον περιθαμβείας. Αὐτὰρ Ἴησων
ἐξαυτίς κατὰ μοῖραν ἀμείψατο τοῖσδ' ἐπέεσσιν.

1160 Ἦ ἄρα δὴ γνωτοὶ πατρώιοι ἄμμιν ἐόντες
λίσσεται εὐμενέοντας ἐπαρκέσσαι κακότητα.
Κρηθεὺς γάρ ῥ' Ἀθάμας τε κασίγνητοι γεγάασιν.
Κρηθῆος δ' υἱὸς ἐγὼ σὺν τοῖσιδ' ἑταίροις
Ἑλλάδος ἐξ αὐτῆς νέομαι εἰς πόλιν Αἰήταο.

1165 Ἀλλὰ τὰ μὲν καὶ ἑσάυτις ἐνέφομεν ἀλλήλοισιν·
νῦν δ' ἑσασθε πάροιθεν· ὑπ' ἐννεσίησι δ' οἴω
ἀθανάτων εἰς χεῖρας ἐμὰς χατέοντας ἰκέσθαι.

Ἦ ῥα, καὶ ἐκ νηὸς δῶκε σφίσιν εἴματα δύναι.

Πασσυδίῃ δ' ἤπειτα κλόν μετὰ νηὸν Ἄρης,
1170 μῆλ' ἱερουσόμενοι· περὶ δ' ἐσχάρῃ ἐστήσαντο
ἑσσυμένως, ἥτ' ἐκτὸς ἀντρεφείας πέλε νηοῦ
στιάων· εἰσὼ δὲ μέλας λίθος ἡρήρειστο
ἱερὸς, ᾧ ποτε πᾶσαι Ἀμαζόνες εὐχετόωντο.

Οὐδέ σφιν θέμις ἦεν, ὅτ' ἀντιπέρηθεν ἴκοντο,
1175 μῆλων τ' ἠδὲ βοῶν τῇδ' ἐσχάρῃ ἱερὰ καίειν·
ἀλλ' ἴππους δαίτρευσον, ἐπιητανὸν κοιλούσαι.

Αὐτὰρ ἐπεὶ βέξαντες ἐπαρτέα δαῖτα πᾶσαντο,
δὴ τότε ἄρ' Αἰσονίδης μεταφώνεεν, ἥρχε τε μύθων.

Ζεὺς αὐτὸς τὰ ἔκαστ' ἐπιδέρχεται· οὐδέ μιν ἄνδρες

1180 λήθομεν ἐμπεδὸν οἳ γε θεοῦδεις ἠδὲ δίκαιοι.

Ὡς μὲν γὰρ πατέρ' ὑμῖν ὑπεξείρυτο φόνοιο
μητρειῆς καὶ νόσφιν ἀπειρέσιον πόρην ὁδὸν·
ὥς δὲ καὶ ὑμέας αὖτις ἀπήμονας ἐξεσάσσειν
χείματος οὐλομένοιο. Πάρεστι δὲ τῇσδ' ἐπὶ νηὸς

1185 ἐνθα καὶ ἐνθα νέεσθαι, ὅπη φθλον, εἴτε μετ' Αἴαν,
εἴτε μετ' ἄρνεϊν θεῖου πόλιν Ὀρχομενοῖο.

Τὴν γὰρ Ἀθηναίη τεχνήσατο, καὶ τάμε χαλκῷ
δοῦρατα Πηλιάδος κορυφῆς πάρα· σὺν δέ οἱ Ἄργος
τεῦξεν. Ἀτὰρ καί νην γε κακὸν διὰ κῆμα κέδασσεν,

1190 πρὶν καὶ πετράων σχεδὸν ἔλθειν, αἵτ' ἐνὶ πόντῳ
στενωπῷ συνίσαι πανήμεροι ἀλλήλησιν.

Ἄλλ' ἄγεθ', ὥδε καὶ αὐτοὶ εἰς Ἑλλάδα μαιομένοιισιν
κῶας ἄγειν χρύσειον ἐπίροθοι ἄμμι πέλισθε
καὶ πλόου ἡγεμονῆες, ἐπεὶ Φρίξοιο θυγλᾶς

1195 στελλομαι ἀμπλήσων Ζηνὸς χόλον Αἰολίδῃσιν.

Ἴσκει παρηγορέων· οἳ δ' ἑστυγον εἰσαίνοντες.

Οὐ γὰρ ἔσαν τεύξεσθαι ἐν γένος Αἰήταο
κῶας ἄγειν κριοῖο μεμαότας, ὥδε δ' εἴπειν
Ἄργος, ἀτεμδόμενος τοῖον στόλον ἀμψιπένεσθαι·

1200 Ὡ φθλοὶ, ἡμέτερον μὲν ὅσον σθένος, οὐ ποτ' ἄρω-
σχήσεται, οὐδ' ἡθαῖον, ὅτε χρεῖώ τις ἴκηται. [γῆς
Ἄλλ' αἰνῶς ὁλοῇσιν ἀπηνείησιν ἄρηρεν
Αἰήτης· τῷ καὶ περιδείδια ναυτίλλεσθαι.

Στεῦται δ' Ἥελου γόνος ἔμμεναι· ἀμψιδὲ Κόλχων

1205 ἔθνεα ναυτάουσιν ἀπείρονα· καὶ δέ κεν Ἄρει
σμερδαλέτῃ ἐνοπλὴν μέγα τε σθένος ἰσορρίζοι.

Οὐ μὲν, οὐδ' ἀπάνευθεν ἔλαιν δέρος Αἰήταο
ῥηλίδιον, τοῖός μιν ὄφρις περὶ τ' ἀμψὶ τ' ἔρυσται
ἀθάνατος καὶ ἄϋπνος, ὃν αὐτὴ Ἰαί' ἀνέρυσεν

illi Melas : me vero ipsum appellabitis Argum.

Sic locutus est : principes autem congressu hoc latati
-sunt,] atque eos amplexi valde stupentes. At Jason
deinceps, ut decebat, respondit his verbis :

Profecto cognati paterni nobis qui estis,
rogatis benevolos, ut succurrant miseriae.

Cretheus enim et Athamas fratres fuerunt.

Crethei autem nepos ego cum his sociis

Græcia ex ipsa proficiscor in urbem Ætææ.

At hæc quidem etiam postea narrabimus nobis :

nunc vero vestiamini prius : consilio autem puto
immortalium in manus meas vos indigentes incidisse.

Dixit, et e navi dedit iis vestimenta induenda.

Omnes una deinde ibant ad templum Martis,
pecudes immolaturi : circa aram autem steterunt

studiose, quæ extra tecto-carens erat templum
e-lapidibus facta : intus vero niger lapis defixus erat

sacer, ad quem olim omnes Amazones vota-faciebant.

Neque ipsis fas erat, quando ex-adversa-terra venerant,
ovium atque boum in hac ara sacra comburere :

sed equos immolabant copiose nutritos.

At postquam sacris operati, paratas epulas degustarunt,
tum Jason allocutus est (hospites) ac prior-fecit verba :

Jupiter ipse cuncta videt ; neque cum viri
latemus prorsus qui quidem pii ac probi sumus.

Ut enim patrem vobis servavit a-cæde
novercæ, ac præterea immensas dedit opes :

sic vero etiam vos rursus salvos eripuit
tempestati perniciosæ. Licet vero hac navi

huc et illuc ire, quo lubet, sive in Æam,
sive in opulentam divini urbem Orchomeni.

Hanc enim Minerva fabricavit, et secuit ferro

ligna Peliaco ex cacumine ; cum ea vero Argus

construxit. At illam vestram improbus fluctus disjecit,
priusquam etiam ad-rupes prope accessistis, quæ in mari

angusto concurrunt toto-die inter-se.

Agite igitur, hic etiam ipsi in Græciam cupientibus

vellus asportare aureum adjutores nobis estote

atque navigationis duces, quoniam pro-Phrixo sacra

proficiscor peracturus, Jovis ob-iram in Æolidas.

Dixit cohortans : illi autem horrebant audientes.

Neque enim putabant habituros-esse mitem Æeten
vellus auferre arietis cupientes, sic vero locutus est

Argus, indignatus tali navigatione eos occupari :

Amici, nostra quidem quanta est vis, nunquam auxilio
se-abstinebit, ne tantillum quidem, quando necessitas quæ-

dam incidit.] At horrendum-in-modum sæva crudelitate
præditus est] Æetes : quare etiam valde-metuo navigare.

Fertur autem Solis filius esse : circa vero Colchorum

gentes habitant innumerae : et vel Martem

horrenda voce magnoque robore æquet.

Neque profecto, ne sine Æetæ quidem, auferre vellus

facile est : talis illud draco circacircum undique tuetur

immortalis ac somni-expers, quem ipsa Terra edidit

- 1210 Καυκάσου ἐν κνημοῖσι, Τυφαιονίῃ ὅθι πέτρῃ,
ἐνθα Τυφάονα φασὶ Διὸς Κρονίδαο κεραυνῷ
βλήμενον, ὅπποτε οἱ στιβαρὰς ἐπορέξατο χεῖρας,
θερμὸν ἀπὸ κρατὸς στάξαι φόνον· ἔχετο δ' αὖτως
οὔρεα καὶ πεδῖον Νυσηῖον, ἐνθ' ἔτι νῦν περ
1215 κεῖται ὑποβρύχιος Σερβωνίδος ὕδασι λίμνης.
Ὡς ἄρ' ἔφη· πολέεσσι δ' ἐπὶ χλός· εἴλε παρειὰς
αὐτίκα, τοῖον ἀέθλον δ' ἔκλυον. Αἶψα δὲ Πηλεὺς
θαρσαλέως ἐπέεσσιν ἀμείψατο, φώνησέν τε·
Μὴ δ' οὕτως, ἤθειε, λίην δειδίσσεις θυμῷ.
1220 Οὔτε γὰρ ὦδ' ἀλκὴν ἐπιδευόμεθ', ὥστε χερσεύουσιν
ἔμμεναι Αἰήταο σὺν ἔντεσι πειρηθῆναι.
Ἀλλὰ καὶ ἡμέας οἶω ἐπισταμένους πολέμοιο
καῖσε μολεῖν, μακάρων σχεδὸν αἵματος ἐκχεγαῶτας.
Τῷ, εἰ μὴ φιλότῃτι δέρος χρύσειον ὀπάσσει,
1225 οὐ οἱ χραισμήσειν ἐπιέλπομαι ἔθνεα Κόλχων.
Ὡς οἷγ' ἀλλήλοισιν ἀμοιβὰς δὸν ἔγορόντο,
μέσφ' αὖτις δόρποιο κορυσσάμενοι κατέδραθεν.
Ἦρι δ' ἀνεγρομένοισιν εὐκρατὴς ἄεν οὔρος
ἰστίῃ δ' ἤειραν, τὰ δ' ὑπὸ βιπῆς ἀνέμοιο
1230 τείνετο· ῥίμψα δὲ νῆσον ἀποπροέλειπον Ἄρης.
Νυκτὶ δ' ἐπιπλομένη Φιλυρηῖδᾳ νῆσον ἀμειβόν·
ἐνθα μὲν Οὐρανίδης Φιλύρῃ Κρόνος, εὐτ' ἐν Ὀλύμ-
πιδῇ τῶν ἑταίρων ἦν ἄσπασεν, ὃ δὲ Κρηταῖον ὑπ' ἄντρον [πρὸ
Ζεὺς ἔτι Κουρήτεσσι μετετρέφετ' Ἰδαίοισιν,
1235 ῥαῖν ἐξ ἀπαγῶν παρελέξατο· τοὺς δ' ἐνὶ λέκτροις
τέτμε θεὰ μεσσηγύς· ὃ δ' ἐξ εὐνῆς ἀνορούσας
ἔσσυτο χαιτήντι φῦλιν ἐναλίχιος ἵππῳ·
ἣ δ' αἰδοῖ γῶρόν τε καὶ ἤθεα κείνα λιποῦσα
Ὀκεανὶς Φιλύρῃ εἰς οὔρεα μακρὰ Πελασγῶν
1240 ἦλθ', ἐνθα δὲ Χείρωνι πελώριον ἄλλα μὲν ἵππῳ,
ἄλλα θεῷ, ἀτάλαντον ἀμοιβάῃ τέκεν εὐνῇ.
Κεῖθεν δ' αὖ Μάκρωνας ἀπειρεσίην τε Βεχίρων
γαῖαν ὑπερφιάλους τε παρεξένοντο Σάπειρας
Βύζηρας τ' ἐπὶ τοῖσιν· ἐπιπρὸ γὰρ αἰὲν ἔτεμον
1245 ἔσσυμένως λιαροῖα φορεύμενοι ἐξ ἀνέμοιο.
Καὶ δὴ νισσομένοισι μυχρὸς διεφαίνετο Πόντος.
Καὶ δὴ Καυκασίων ὄρεων ἀνέτελλον ἐρίπναι
ἠλίδεσσι, τόθι γαῖα περὶ στυγελοῖσι πάγουσιν
Ὀλόμενος χαλκίῃσιν ἀλυσκτοπέδοισι Προμηθεὺς
1250 αἰετὸν ἦπατι φέρβει παλιμπετὴς αἰσσοῦντα.
Τὸν μὲν ἐπ' ἀκροτάτῃς ἰδὼν ἔσπερον ὀξεί· ῥαῖζον
νῆος ὑπερπτάμενον νεφέων σχεδόν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
λαίρεα πάντ' ἐτίναξε παραιθύντας πτερύγεσσιν.
Οὐ γὰρ ὄγ' αἰθερίοις φῦλιν ἔχεν οἰνοῖο,
1255 ἴσα δ' ἐϋξέστοις ὠκύπτερα πάλιν ἐρετμοῖς.
Διὶ δ' οὐ μετέπειτα πολύστονον αἶον αὐδὴν
ἦπαρ ἀνελκομένοιο Προμηθεὺς· ἔκτυπε δ' αἰθρῇ
οἰμωγῇ, μέσφ' αὖτις ἀπ' οὔρεος αἰσσοῦντα
αἰετὸν ὠμηστὴν αὐτὴν ὁδὸν εἰσενόησαν.
1260 Ἐννύχιοι δ' Ἄργιοι θαυμοσύνητιν ἔκοντο
Φᾶσιν τ' εὐρυρόντα, καὶ ἔσχατα πείρατα Πόντου.
Αὐτίκα δ' ἰστίᾳ μὲν καὶ ἐπὶ κριν ἔνδοθι κοίτης
στοδόχῃ, στεῖλαντες ἐκόμεον· ἐν δὲ καὶ αὐτὸν

Caucasi in saltibus, Typhaonea ubi est rupes,
ubi Typhaonem ajunt Jovis Saturnii fulmine
percutsum, quando ei validas intentalerat manus,
calidum de capite destillasse cruorem : venit vero sic
in-montes et campum Nyseium, ubi etiamnum
jacet submersus Serbonidis aquis palludis.

Sic igitur dixit : multis vero pallor occupavit genas
statim, tale certamen ubi audiverant. Mox autem Peleus
audacter verbis respondit et ita dixit :

Ne ita, o bone, nimium pertimescas animo.
Neque enim adeo viribus egemus, ut deteriores
simus, cum-Æeta armis qui-depugnemus.
Sed etiam nos puto peritos belli
illuc venire, deorum fere ex-sanguine natos.
Quare, nisi amice vellus aureum concesserit,
non ei utiles-fore spero gentes Colchorum.

Sic illi inter-se alternatim locuti-sunt,
usque-dum rursus epulis satiati obdormiscerent.
Mane vero expergefactis lenis spirabat aura :
vela igitur sustulerunt, quæ flatu venti
extendebantur : celeriter autem insulam reliquerunt Mar-
tis.] Nocte incidente Philyræam insulam prætervecti-sunt;
ibi Urani-filius cum-Philyra Saturnus, quando in Olympo
Titanibus imperabat, et Cretensi sub antro
Jupiter adhuc inter Curetes educabatur Idæos,
Rheam fallens, concubuit : hos vero in concubitu
deprehendit dea medio : Ipse e toro exsiliens
aufugit, jubato forma similis equo :
illa vero præ-pudore loco et sedibus illis relicta
Oceanitis Philyre in mantes longos Pelasgorum
venit, ubi Chironem monstrosam, partim equo,
partim deo similem, ex-ambiguo peperit concubitu.

Inde porro Macronas et immensam Bechirum
terram, et violentos prætervecti-sunt Sapias,
Byzerasque post illos : ulterius enim usque navigabant
celeriter, leni acti vento.

Et jam procedentibus sinus prospiciebatur Ponti.
Et jam Caucasiorum montium apparuerunt juga
celsa, ubi membra ad asperas rupes
alligatus arreis pedicis Prometheus
aquilam jecinore pascebat retro volantem.
Eam in summa viderunt vespere acuto stridore
navi supervolantem prope nubes : at tamen
vela omnia concussit lacessens alis.
Neque enim illa aeris naturam habebat avis,
sed æquales politis alas jactabat remis.
Non diu post gemibundam audiverunt vocem
Promethei, jecur cui-extrahebatur : insonuit vero aer
ejulatu, donec iterum ex monte volantem
aquilam crudivoram eadem via conspicerent.
Noctu autem Argi peritia venerunt
ad-Phasin late-fluentem, et extremos terminos Ponti.

Statim igitur vela et antennam in cavum
receptaculum detracta reposuerunt, atque ipsum

ἰσὺν ἀφαρχαλάσαντο παρακλιδὸν ὤκα δ' ἐρετμοῖς
 1265 εἰσελάσαν ποταμοῖο μέγαν βόον· αὐτὰρ δ' πάντῃ
 καχλάζων ὑπόεικεν. ἔχον δ' ἐπ' ἀριστερὰ χειρῶν
 Καύκασον αἰπφέντα Κυταΐδα τε πόλιν Αἴης,
 ἐνθεν δ' αὖ πεδῖον τὸ Ἀρχῖον ἱερὰ τ' ἄλση
 τοῖο θεοῦ, τόθι κῶας ὄρις εἴρυτο δοκεύων,
 1270 πεπτάμενον λαοίοισιν ἐπὶ ὄρυος ἀκραιμόνεσσιν.
 Αὐτὸς δ' Αἰσονίδης χρυσέῳ ποταμόνδε κυτέλλῳ
 οἷον κακρυαίοιο μελισσάγας χέει λαιῶας
 Γαίῃ τ' ἐνναέταις τε θεοῖς ψυχαῖς τε χαμόντων
 ἥροισιν· γυναικῶν δ' ἀπήμενας εἶναι ἀρωγούς
 1275 εὐμενέως καὶ νηὶς ἐναΐσιμα πείσματα δέχθαι.
 Αὐτίκα δ' Ἀγκαῖος τοῖον μετὰ μῦθον εἶπεν.
 Κολχίδα μὲν δὴ γαῖαν ἱκάνομεν ἡδὲ βέεθρα
 Φασίδος· ὅρῃ δ' ἡμῖν ἐνὶ σφίτι μητιάσθαι,
 εἴτ' οὖν μελιγλήν περρησόμεθ' Αἰήταο,
 1280 εἴτε καὶ ἄλλοις τις ἐπὶ βόλος ἔσεται δριμύ.
 Ὡς ἔφατ'· Ἀργεῖ δ' αὖτε παρηγορήσιν Ἰήσων
 ὑπόθι νῆ' ἐκάλευσεν ἐπ' ἐναΐησιν ἐρύσσαι,
 δάσκιον εἰσελάσαντας ἔλος· τὸ δ' ἐπισχεδὸν ἦεν
 νισσομένων, ἐνθ' οἷγε διὰ κνέφας ἠυλίζοντο.
 1285 Ἦώς δ' οὐ μετὰ δηρὸν ἐλδομένοισι φάνθη.

BIBΛΙΟΝ Γ.

Εἰ δ' ἄγε νῦν, Ἐρατὼ, παρά θ' ἴστασο, καί μοι ἐνι-
 ἐνθεν ὅπως ἐς Ἰωλκὸν ἀνήγαγε κῶας Ἰήσων [σπε
 Μηδείης ἐπ' ἔρωτι. Σὺ γὰρ καὶ Κύπριδος αἶσαν
 ἔμμορες, ἀδμήτας δὲ τιοῖς μελεδόμεναι θέλεις
 5 παρθενικάς· τῷ καὶ τοι ἐπὶ ῥατὸν οὖνοιο ἀνῆπται.
 Ὡς οἱ μὲν πυκινόισιν ἀνωΐστως δυνάχεσσιν
 μένον ἀριστῆες λοιοχήμενοι· αἱ δ' ἐνόησαν
 Ἥρη Ἀθηναίη τε, Διὸς δ' αὐτοῖο καὶ ἄλλων
 ἀθανάτων ἀπονόσφι θεῶν θαλαμόνδε κιοῦσαι
 10 βούλευον· πείραζε δ' Ἀθηναίην πάρος Ἥρη.
 Αὐτὴ νῦν προτέρη, θύγατερ Διὸς, ἄρχο βουλῆς.
 Τί χρέος; ἥ δὲ δόλον τίνα μήσειαι, ὅ κεν ἐλόντες
 χρύσειον Αἰήταο μὶθ' Ἑλλάδα κῶας ἄγοιντο;
 ἢ καὶ τὸν γ' ἐπείεσαι παραιτᾶμενοι πεπίθοιεν
 15 μελιχίοις; Ἥ μὲν γὰρ υπερβίαλος πέλει αἰνῶς.
 Ἕμης δ' οὐ τίνα πείραν ἀποτρωπᾶσθαι ἔοικεν.
 Ὡς φάτο· τὴν δὲ παρᾶσσαν Ἀθηναίη προσέειπεν.
 Καὶ δ' αὐτὴν ἐμὲ τοῖα μετὰ φρεσὶν ὀρμαίνουσιν,
 Ἥρη, ἀπηλαγέως ἐξείρεαι. Ἀλλὰ τοι οὐπω
 20 φράσασθαι νοέω τοῦτον δόλον, ὅστις ὄνῃσει
 θυμὸν ἀριστῆων· πολέας δ' ἐπεδοίκατα βουλὰς. [ἔχον
 Ἥ καὶ ἐπ' οὐδέος αἶγε ποδῶν πάρος ὄματ' ἐπὶ
 ἀνδρῶν πορφύρουσαι ἐνὶ σφίσιν· αὐτίκα δ' Ἥρη
 τοῖον μητιώσα παροιτέρη ἔχφατο μῦθον. [ῥω
 25 Δεῦρ' ἵομεν μετὰ Κύπριν· ἐπιπλόμεναι δέ μιν ἀμ-
 παιδοὶ ἐγὼ εἰπεῖν ὀτρύνομεν, αἱ κε πίθηται
 κούρην Αἰήτεω πολυφάρμακον ὅσι βέλεσσι
 θάλλει διστιύσας ἐπ' Ἰήσωνι. Τὸν δ' ἄνδρ' οἶω

malum statim demiserunt inclinatum : celeriter autem re-
 mis] agitarunt fluvii in-magnum alveum : at ille undique
 aestuans cessit. Habebant vero ad sinistram manum
 Caucasum altum et Cytaleam urbem Aëæ,
 deinceps porro campum Martium, et sacros lucos
 huius dei, ubi vellus serpens custodiebat observans
 suspensum in frondosis quercus ramis.
 Ipse vero Jason auro in-flumen poculo
 vini meraci dulcia fudit libamina
 Terræ inquilinisque diis et animabus defunctorum
 heroum, supplexque-oravit, innoxii ut-essent adjuutores
 benevole, atque navis bono-omine retinacula exciperent.
 Statim autem Ancæus talia verba locutus-est :
 In-Colchicam quidem terram pervenimus et fluenta
 Phasidis : tempus igitur est nos inter ipsos consultandi,
 ntrum comiter sollicitare-velimus Aëten,
 an etiam alius quidam tutus sit rei-conatus.
 Sic satus-est : Argi autem hortatu Jason
 in-alto navem jussit ancoris stabilire
 in-umbrosam actam paludem, quæ propinqua erat
 navigantibus : ubi illi per noctem dormiverunt.
 Aurora autem non multo post desiderantibus apparuit.

LIBER III.

AGE nunc, Erato, ades, atque mihi dic,
 Indo quemadmodum Iolcum deportaverit vellus Jason
 Medæe amore *adjutus*. Tu enim etiam Veneris sortem
 nacta-es, innuptasque tuis curis delinias
 virgines : unde etiam tibi amabile nomen impositum-est.
 Sic inter densas, nemine-observante, arundines
 manserunt heroes absconditi ; senserunt vero
 Juno atque Minerva, et ab-Jove ipso aliisque
 immortalibus sejunctæ diis, thalamum ingressæ
 consularunt : tentabat autem Minervam prius Juno :
 Ipsa nunc prior, filia Jovis, incipe consulere,
 quid faciendum-sit ? num dolum quendam excogitabis,
 quo captum] aureum Aëtæ in Græciam vellus reportent ?
 an etiam illum verbis decipientes persuasuri-sint
 blandis ? Profecto enim violentus est nimium.
 Tamen nullum periculum prætermittere decet.
 Sic sata-est : illam vero celeriter Minerva allocuta-est :
 Atqui ipsam me talia animo agitantem,
 Juno, diligenter interrogas. At vero nondum
 excogitasse me sentio eum dolum, qui adjuturus-sit
 animum heroum : multa vero volutavi consilia.
 His dictis in solo ante pedes oculos defluerunt,
 diversimode cogitantes secum : mox vero Juno
 talem deliberans prior elocuta-est sermonem :
 Age, camus ad Venerem : aggredientes vero eam am-
 bue,] ut suo filio præcipiat, hortabimur, si modo voluerit
 filiam Aëtæ beneficiorum-peritam suis telis
 ictam allicere ad Jasonem : hunc vero puto

κείνης ἐννεσίησιν ἐς Ἑλλάδα κῶας ἀνάξειν.

30 Ὡς ἄρ' ἔφη· πυκινὴ δὲ συνεύαδε μῆτις Ἀθήνη,
καὶ μιν ἔπειτ' ἐξαυτίς ἀμείβετο μελιχίοισιν·

Ἥρη, νῆϊδά μὲν με πατήρ τέκε τοιοῖο βολάων,
οὐδέ τινα χρεῖω θελκτήριον οἶδα πόθοιο.

Εἰ δέ σοι αὐτῇ μῦθος ἐρανθάνει, ἦ τ' ἂν ἔγωγε
35 ἐσποίμην· σὺ δέ κεν φαίης ἔπος ἀντιώσασα.

Ἦ καὶ ἀναίξασαι ἐπὶ μέγα δῶμα νέοντο
Κύπριδος, ὃ βρά τέ οἱ δεῖμεν πόσις ἀμυγυγῆεις,
ὅππότε μιν τὰ πρῶτα παρὰ Διὸς ἦγεν ἄκοιτιν.

Ἔρκεα δ' εἰσελθοῦσαι ὅπ' αἰθούσῃ θαλάμοιο
40 ἔσταν, ἴν' ἐντύνεσθε θεὰ λέγος Ἡραίστοιο.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἐς χαλκεῖονα καὶ ἀχμονας ἦρι βεβήκει
νῆσοιο πλῆγχετῆς εὐρὺν μυγλόν, ὃ ἐνὶ πάντα
δαίδχα γάλκευεν ῥιπῇ πυρός· ἦ δ' ἄρα μούνη
ἦστο δόμῳ δινωτὸν ἀνὰ θρόνον ἄντα θυράων.

45 Λευκοῖσιν δ' ἐκάτερθε κόμας ἐπιειμένη ὤμοις
κόσμει χρυσεῖη διὰ κερκίδι, μέλλε δὲ μακροὺς
πλέξασθαι πλοκάμους· τὰς δὲ προπάροιθεν ἰδοῦσα
ἔσχεθεν, εἰσω τέ σρ' ἐκάλει, καὶ ἀπὸ θρόνου ὤρτο,
εἰσέ τ' ἐνὶ χλισμοῖσιν· ἀτὰρ μετέπειτα καὶ αὐτῇ

50 ἔσανεν, ἀφῆκτους δὲ γεροῖν ἀνεδῆσαντο χαίτας.
Τοῖα δὲ μειδιώσασα προσέννεπεν αἰμυλλίοισιν.

Ἦθεῖαι, τίς δεῦρο νόος χρεῖω τε κομίζει
δηναιὲς αὐτῶς; τί δ' ἱκάνετον, οὐ τι πάρος γε
λίην φοιτίζουσας, ἐπεὶ περίεστε θεάων;

55 Τὴν δ' Ἥρη τοίοισιν ἀμειβομένη προσέειπεν·

Κερτομέλεις· νῶϊν δὲ κέαρ συνορίνεται ἄτῃ.

Ἦδη γὰρ ποταμῷ ἐνὶ Φάσιδι νῆα κατίσχει
Αἰσονίδης ἡδ' ἄλλοι ὅσοι μετὰ κῶας ἔπονται.

Τῶν ἦτοι πάντων μὲν, ἐπεὶ πέλας ἔργον ὄρωρεν,
60 δεῖδιμεν ἐκπάγλως, περὶ δ' Αἰσονίδαο μάλιστα.

Τὸν μὲν ἐγὼν, εἰ καὶ περ ἐς Αἶδα ναυτίλληται
λυσόμενος χαλκίων Ἰξίονα νειόθι δεσμῶν,
ῥύσομαι, ὅσσον ἐμοῖσιν ἐνὶ σθένος ἔπλετο γυίοις,
ὅφρα μὴ ἐγγελάσῃ Πελίης κακὸν οἶτον ἀλύξας,

65 ὃς μ' ὑπερηνόρη θυέων ἀγέραστον ἔθηκεν.

Καὶ δ' ἄλλως ἔτι καὶ πρὶν ἐμοὶ μέγα φίλατ' Ἰχίων,
ἔξοτ' ἐπὶ προγοῇσιν ἅλις πλήθοντος Ἀναύρου
ἀνδρῶν εὐνομίας πειρωμένη ἀντεβόλησιν
θήρης ἐξανιών· νιφετῷ δ' ἐπαλύνετο πάντα

70 οὐρεα καὶ σκοπιαὶ περιμήχειες, οἳ δὲ κατ' αὐτῶν
χείμαρροι καναχῆδ' αὐλινδόμενοι φορέοντο.

Γρηὶ δὲ μ' εἰσαμένην ὀλοφύρατο, καὶ μ' ἀναείρας
αὐτὸς ἰοῖς ὤμοισι διέκ προκλῆς ῥέρεν ὕδωρ.

Τῷ νῦ μοι ἄλληκτον περιτίεται· οὐδέ κε λώβην
75 τίσειεν Πελίης, εἰ μὴ σὺ γε νόστον ὀπάσσεις.

Ὡς πῦθα· Κύπριν δ' ἐνεοστεινὴ λάβε μύθων.

Ἀζετο δ' ἀντομένην Ἥρην ἔθεν εἰσορόωσα,
καὶ μιν ἔπειτ' ἀγανοῖσι προσέννεπεν ἦ γ' ἐπέεσσιν·

Πότνα θεὰ, μή τοι τι καχώτερον ἄλλο πέλοιτο

80 Κύπριδος, εἰ δὴ σείο λυλαιομένης ἀθερίζω
ἡ ἔπος, ἡ δὲ τι ἔργον, ὃ κεν χέρες αἴγε κάμοιεν
ἡπεδαναί· καὶ μή τις ἀμοιβάτῃ χάρις ἔστω.

illius consiliis in Græciam vellus reportarum-esse.

Sic dixit : prudens vero placuit consilium Minervæ ,
atque ei deinde rursus respondit suavibus verbis :

Juno , insciam me quidem pater genuit hujus (*Cupididis*) ictuum,] neque aliquam rem novi conciliatricem amoris.] Si vero tibi ipsi sententia placet , certe ego
sequar : tu vero verba facies , ubi-conveneris.

His dictis prosilientes ad magnam domum contenderunt
Veneris , quam ei exstruxerat maritus claudus ,
quum eam primum a Jove doceret conjugem.
Septa ingressæ sub atrio thalami
constiterunt , ubi adornare-solebat dea lectum Vulcani.

At ille ad officinam-arrariam et incudes mane abierat
insulæ errantis (*Liparæ*) ad-latum recessam , in quo
omnia] artificiosa ex-arre-fabricabat vi ignis : illa igitur sola
sedebat domi tornato in solio , ex-adverso forium.

Candidis vero utrimque comas immissas humeris
ornabat aureo pectine , eratque longos

plicatura cincinnos : illas vero coram conspicata
destitit , introque eas vocavit , et de solio exsiluit ,
collocavitque eas in sellis : at deinde etiam ipsa
consedit , impexosque manibus religavit crines.

Ita autem subridens allocuta-est blandis verbis :

Venerandæ , quæ hinc sententia et res ducit vos
post-longum-tempus tandem ? cur vero venistis , non antea
quidem] valde frequenter-me-convenientes , cum superio-
res sitis inter-deas ?] Eam Juno talibus verbis respondens
allocuta-est :] Cavillaris : nobis vero animus commovetur
calamitate.] Jam enim in fluvio Phaside navem detinent
Jason et cæteri , quotquot ad vellus auferendum sequun-
tur.] His quidem omnibus , cum prope labor inestet ,
metuimus vehementer , Aisonidæ autem maxime :

quem ego quidem , si vel in Orcum navigarit ,
soluturus a-ferreis Ixionem infra (*apud inferos*) vinculis,
liberabo , quantum in meis robur inest membris ,
ne derideat Pelias , malo fato evitato ,
qui me arroganter sacrorum honoris-experiem fecit.

Sed præterea etiam jam antea mihi valde carus-fuit Jason ,
ex-quo ad ostia admodum redundantis Anauri
mihi hominum probitatem exploraturæ occurrit
a-venatione revertens : nive albescebant omnes
montes et speculæ altissimæ , ex-ipsis autem
torrentes cum-strepitu devoluti ferebantur.

Anui vero me similem-factam miseratus-est , meque su-
blatam] ipse suis humeris per præcipitem portavit aquam.
Quare mihi nunquam-non colitur : neque vero prenam
dabit Pelias , nisi tu quidem reditam Jasonis effeceris.

Sic locuta-est : Venerem autem hasitatio cepit verbo-
rum :] venerata-vero est Junonem supplicare sibi videns
atque eam postea blandis allocuta-est verbis :

Veneranda dea , nihil profecto pejus aliud fuerit
Veneræ , si quidem te cupientem repudiaverim
aut dictum , aut factum , quod manus hæc perficere-possent
imbelles : neve aliqua mutua gratia sit.

- "Ως ἔραθ'· Ἥρη δ' αὖτις ἐπιφραδέως ἀγόρευσεν·
 Οὐ τι βίης χατέουσαι ἰκάνομεν, οὐδέ τι χειρῶν.
 85 Ἄλλ' αὖτως ἀκέουσα τεῶν ἐπιτέκλειο παιδί,
 παρθένον Αἰήτεω θέλξαι πόθῳ Αἰσονίδαο.
 Εἰ γάρ οἱ κελὴ συμπράσσεται εὐμενέουσα,
 ῥηϊδίως μιν ἐλόντα δέρος χρύσειον δῖω
 νοστήσειν ἐς Ἰωλκὸν, ἐπεὶ δολόεσσα τέτυκται.
 90 "Ως ἄρ' ἔρη· Κύπρις δὲ μετ' ἀμφοτέρησιν ἔειπεν·
 Ἥρη, Ἀθηναίη τε, πίθοιτό κεν ὕμιν μάχιστα,
 ἢ ἐμοί. Ὑμείων γὰρ ἀναιδήτης περ ἰόντι
 τυτθὴ γ' αἰδώς ἔσσετ' ἐν θυμῶσιν· αὐτὰρ ἐμείο
 οὐκ ὀθεῖται, μάλα δ' αἰὲν ἐριδμαίνων ἀθερίζει.
 95 Καὶ δὴ οἱ μενέηνα περισχομένη κακότητι
 αὐτοῖσιν τόξοισι δυσηγέας ἄξει δίστολός
 ἀμπαδίην. Τοῖον γὰρ ἐπηπείλησε χαλεπαῖς,
 εἰ μὴ τηλόθι χεῖρας, ἕως ἔτι θυμὸν ἐρύκει,
 ἔξω ἐμάς, μετέπειτά γ' ἀτευβοίμην ἐοὶ αὐτῇ.
 100 "Ως φάτο· μελὶσσαν δὲ θεὰ καὶ ἐσέδρακον ἀντήν
 ἀλλήλαις. Ἢ δ' αὖτις ἀκηχεμένη προσέειπεν·
 Ἄλλοις ἄλγεα τὰμὰ γέλως πέλει· οὐδέ τί με γρη῏
 μυθεῖσθαι πάντεσσιν· ἄλλος εἰδυῖα καὶ αὐτή.
 Νῦν δ' ἐπεὶ ὕμιν φίλον τόδε δὴ πέλει ἀμφοτέρησιν,
 105 πειρήσω, καὶ μιν μελίζομαι, οὐδ' ἀπιθήσει.
 "Ως φάτο· τὴν δ' Ἥρη ῥαδινῆς ἐπιμάσαστο χειρὸς,
 ἦ κα δὲ μειδιόωσα παρθαλήδην προσέειπεν·
 Οὕτω νῦν, Κυθήρεια, τόδε γρέος, ὥς ἀγορεύεις,
 ἔρξον ἄφαρ· καὶ μὴ τι γαλέπτεο, μηδ' ἐρίδαίνε
 110 χυομένη σῶ παιδί· μεταλλάξει γὰρ ὀπίσσω.
 Ἢ ῥα καὶ Ὀλίπε θυκὸν ἐφωμάρτησε δ' Ἀθήνη.
 Ἐκ δ' ἴσαν ἀμφω ταί γε παλίσσυτοι. Ἢ δὲ καὶ αὐτὴ
 βῆ β' ἱμεν Οὐλύμποιο κατὰ πτύχας, εἰ μιν ἐρεύροι.
 Εὔρε δὲ τὸν γ' ἀπάνευθε Διὸς θαλερῇ ἐν ἀλῶνι,
 115 οὐκ οἶον, μετὰ καὶ Γανυμήδεα, τὸν ῥα ποτὶ Ζεὺς
 οὐρανῷ ἐγκατένασεν ἐφέστιον ἀθανάτοισιν,
 κάλλεος ἱμερθεῖς. Ἀμφ' ἀστραγάλοισι δὲ τῶ γε
 χρυσείοις, ἅτε κοῦροι δμηθεες, ἐφιόωντο.
 Καὶ ῥ' ὁ μὲν ἤδη πάμπαν ἐνίπλεον ἦ ὑπὸ μαζῶν
 120 μάργος Ἔρως λαίης ὑποίσχανε χειρὸς ἀγοστὸν,
 ὀρθὸς ἐφροστυγῶς· γλυκερὸν δὲ οἱ ἀμρὶ παρειᾶς
 χροῖη θάλλεν ἐρευθεός. Ὁ δ' ἐγγύθεν ὀκλαδὸν ἦστο
 σίγα κατηγνύων· δοῶν δ' ἔχεν, ἄλλον ἔθ' αὖτως
 ἄλλω ἐπιπροΐεις, κεχόλωτο δὲ καγχαλόωντι.
 125 Καὶ μὴν τοὺς γε παρ᾽ ἄσσαν ἐπὶ προτέροισιν ὀλέσσεας
 βῆ κενεαῖς σὺν χερσὶν ἀμήχανος, οὐδ' ἐνόησεν
 Κύπριν ἐπιπλομένην. Ἢ δ' ἀντίη ἴστατο παῖδος
 καὶ μιν ἄφαρ γναθμοῖο κατασχομένη προσέειπεν.
 Τίπτ' ἐπιμειδιάς, ἄρατιον καχόν; ἢ ἐμιν αὖτις
 130 ἤπαρες οὐδὲ δίκη περιέπλεο νῆϊν ἰόντα;
 Εἰ δ' ἄγε μοι πρόρρων τέλεσον γρέος, ὅττι κεν εἴπω·
 καὶ κέν τοι δόπασαιμι Διὸς περιχαλλῆς ἄθυρμα,
 κείνο, τό οἱ ποίησε γῶλη τροφός Ἀδρήστεια
 ἀντρω ἐν Ἰδαίῳ ἔτι νήπια κουρίζοντι,
 135 σφαῖραν εὐτρόχαλον, τῆς οὐ σύ γε μελιον ἄλλο
 χειρῶν Ἠφαίστειο κατακτεκτίσῃ ἄρειον.

- Sic locuta est : Juno autem porro prudenter dixit :
 Non vim desiderantes venimus , neque manus .
 Immo sic quieta tuum jube filium
 filiam Aetæ delinire amore Jasonis .
 Si enim cum-eo hæc consenserit benevola ,
 facile ipsum capto vellere aureo spero
 reversurum-esse Iolcum , quoniam callida est .
 Sic igitur dixit . Venus autem utrique respondit :
 Juno et Minerva , parebit vobis quidem magis ,
 quam mihi . Vestris enim ei , quamvis impudenti ,
 parvula certe erit reverentia in oculis : at me
 non observat , sed valde semper rixans spernit .
 Atqui ei maxime-volui , accensa indignatione ,
 cum-ipso arcu male-sonantes frangere sagittas
 palam . Ita enim comminatus-est succensens ,
 nisi procul manus , dum adhuc iram contineret ,
 habuerim meas , postea me accusaturam-esse memet-ip-
 sam .] Sic dixit : subriserunt vero deæ , et intuitæ-sunt
 contra] se-invicem . Illa autem rursus tristis locuta-est :
 Aliis dolores mei risui sunt : neque me decet
 narrare omnibus : satis-est quod-sciam ipsa .
 Nunc quoniam vobis gratum hoc est ambabus ,
 periculum-faciam , atque eum demulcebo , neque abnuet .
 Sic dixit : ejus vero Juno mollem apprehendit manum ,
 leniter vero ridens vicissim respondit :
 Ita nunc , Cythereia , hoc negotium , ut dicis ,
 perfice celeriter : ac neve indignare , neve rixare
 irata tuo filio : cedit enim postea .
 Illis igitur dictis reliquit sellam , comitataque-est Minerva .
 Exierunt vero ambæ illæ reversuræ . Atque etiam ipsa
 (Venus) abiit per Olympi recessus , si forte illum (Cupi-
 dinem) deprehendat .] Invenit vero eum seorsum Jovis flo-
 rido in campo ,] non solum , verum una Ganymedem , quem
 aliquando Jupiter] in cælum transtulerat contubernalem
 decorum ,] pulchritudinis desiderio-impulsus . Talis autem
 illi] aureis , ut pueri familiares , ludebant .
 Atque jam omnino plenam sub mamilla
 protervus Amor sinistra tenuit manus volam
 rectus stans : suavis autem ei circa genas
 in-cute florebat rubor . Ille autem prope genibus-flexis in-
 sedit] tacite morrens : duos enim habuit talos , alio temere
 post alium jacto ; irascebatur vero cachinnanti .
 Atque illis etiam mox post priores perditis
 abiit vacuis manibus inops , neque sensit
 Venerem accedere . Ea coram stetit filio ,
 eumque statim maxillam ejus tenens allocuta-est :
 Quid rides , infandum malum ? num eum sic
 decepisti , neque juste superasti imperitum ?
 Age vero mihi promptus perfice negotium , quod jussero :
 atque tibi donabo Jovis pulcherrimum ludicrum
 illud , quod ei fecerat cara nutrix , Adrastea ,
 antro in Idæo adhuc pueriliter ludenti ,
 sphaeram rotundam , qua nullum tu oblectamentum aliud
 a-manibus Vulcani accipias præstantius .

Χρύσεα μὲν οἱ κύκλα τετεύχχαι· ἀμφὶ δ' ἐκάστω
 διπλοῖαι ἀψίδες περιηγέες εἰλίσσονται·
 κρυπταὶ δὲ βαφαί εἰσιν· ἔλιξ δ' ἐπιδέδρομε πάσας
 140 κυανέη. Ἀτὰρ εἴ μιν εἰσὶ ἐνὶ χερσὶ βάλοιо,
 ἀστήρ ὥς φλεγέθοντα δι' ἡέρος ὀλκὸν ἴησιν.
 Τήν τοι ἐγὼν ὀπάσω· σὺ δὲ παρθένον Αἰήταο
 θέλζον οἰστεύσας ἐπ' Ἰήσωνι· μηδὲ τις ἔστω
 ἀμβολίη. Δὴ γάρ κεν ἀραυροτέρη χάρις εἴη.
 145 ὦς φάτο· τῷ δ' ἀσπαστὸν ἔπος γένετ'· εἰσαίοντι.
 Μειλίχ δ' ἔκβαλε πάντα, καὶ ἀμφοτέρησι χιτῶνος
 νολεμέες ἐνθα καὶ ἐνθα θεᾶς ἔχεν ἀμφιμεμαρπώς.
 Αἰσσετο δ' αἶψα πορεῖν αὐτοσχεδόν· ἡ δ' ἀγανοῖσιν
 ἀντομένη μύθοισιν ἐπειρύσσασα παρειᾶς
 150 κύσσε ποτισχομένη, καὶ ἀμείβετο μειδιώσα·
 Ἴστω νῦν τόδε σεῖο φίλον κάρη ἡδ' ἐμὸν αὐτῆς,
 ἧ μὲν τοι δῶρόν γε παρέξομαι οὐδ' ἀπατήσω,
 εἴ κεν ἐνισκίμψης κούρη βέλος Αἰήταο. [εἰνῶ
 Φῆ· δὲ δ' ἄρ' ἀστραγάλους συναμύησατο, καὶ δὲ φρα-
 155 μητρὸς ἔης εὖ πάντας ἀριθμήσας βάλε κόλπῳ.
 Αὐτίκα δ' ἰοδόκην χρυσέην περικάτθετο μίτρην
 πρέμνῳ κεκλιμένην· ἀνὰ δ' ἀγκύλον εἴλετο τόξον.
 Βῆ δὲ διὲκ μεγάροιο Διὸς πάγκαρπον ἁλωήν.
 Αὐτὰρ ἔπειτα πύλας ἐξήλυθεν Οὐλύμπιοιо
 160 αἰθερίας· ἐνθεν δὲ καταιβάτις ἐστὶ κέλευθος
 οὐρανίη· δοῶν δὲ πόλοι ἀνέχουσι κάρηνα
 οὐρέων ἡλιβάτων, κορυφαὶ γρονθός, ἥχι τ' ἀερθεῖς
 ἡέλιος πρώτηςιν ἐρεῦθεται ἀκτίνεσσιν.
 Νειόθι δ' ἄλλοτε γαῖα φερέσβιος, ἄστεά τ' ἀνδρῶν
 165 φαίνετο καὶ ποταμῶν ἱεροὶ ῥόοι, ἄλλοτε δ' αὖτε
 ἄκριες, ἀμφὶ δὲ πόντος ἀν' αἰθέρα πολλὸν ἰόντι.
 Ἥρωες δ' ἀπάνευθεν ἔης ἐπὶ σέλμασι νηὸς
 ἐν ποταμῷ καθ' ἑλὸς λεσχημένοι ἡγορόωντο.
 Αὐτὸς δ' Αἰσονίδης μετεφώνεον· οἱ δ' ὑπάκουον
 170 ἡρέμας ἧ ἐνὶ χώρῃ ἐπισχερῶ ἐδριώνοντες.
 ὦ φίλοι, ἧτοι ἐγὼ μὲν ὅ μοι ἐπιανδάνει αὐτῶ
 ἐξερέω· τοῦ δ' ὕμμι τέλος κρηῖναι ἔοικεν.
 Ξυνὴ γὰρ χρειώ, ξυνοὶ δὲ τε μῦθοι ἔασιν
 πᾶσιν ὁμῶς· ὁ δὲ σῖγα νόον βουλὴν τ' ἀπερύκων
 175 ἴστω καὶ νόστου τόνδε στόλον οἷος ἀπούρας.
 ὦλλοι μὲν κατὰ νῆα σὺν ἔντεσι μίμνεθ' ἐκῆλοι·
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐς δῶματ' ἐλεύσομαι Αἰήταο,
 υἱᾶς ἑλὼν Φρίξοιο, δῶν δ' ἐπὶ τοῖσιν ἐταίρους.
 Πειρήσω δ' ἐπέεσσι παροίτερον ἀντιβολήσας,
 180 εἴ κ' ἐθέλοι φιλότῃτι δέρος χρύσειον ὀπάσσαι,
 ἧ καὶ οὐ, πῖσυνος δὲ βίη μετιόντας ἀτίσσει.
 ὦδε γὰρ ἐξ αὐτοῖο πάρος κακότητα δαέντες
 φρασσόμεθ', εἴτε Ἀργεῖ συνοισόμεθ', εἴτε τις ἄλλη
 μῆτις ἐπιβρόθος ἔσται ἐεργομένοισιν αὐτῆς.
 185 Μηδ' αὐτως ἀλλῇ, πρὶν ἔπεσσί γε πειρηθῆναι,
 τόνδ' ἀπαμείρωμεν σφέτερον κτέρας. Ἀλλὰ πάροιθεν
 λωίτερον μῦθῳ μιν ἀρέσσασθαι μετιόντας.
 Πολλάχι τοι βέα μῦθος, ὅ κεν μόλις ἐξανύσειεν
 ἡγορέη, τόδ' ἔρεξε κατὰ χρέος, ἧπερ ἐώκει
 190 πρηνύνας. Ὅ δὲ καὶ ποτ' ἀμύμονα Φρίξον ἔδεκτο

Aurei quidem ei circuli facti sunt : sed circa quemque
 duplices annuli orbiculares volvuntur :
 occultae vero juncturae sunt : zona enim currit - super o-
 mnes] caerulea. At si eam tuis manibus conjeceris ,
 stellae instar , fulgentem per aerem sulcum ducit.
 Hanc tibi ego donabo : tu vero filiam Aetae
 amore-reple , sagitta-percussam , in Jasonem : neque ali-
 qua sit] dilatio. Etenim *alias* minor gratia fuerit.
 Sic locuta-est : illi gratus sermo erat audienti.
 Crepundia igitur abjecit omnia , et utraque tunicam
 firmiter hic et illic deae tenuit arreptam.
 Precabatur autem , statim ut-daret illico : illa blandis
 exceptum verbis , attrahens genas ,
 osculata-est complexa , atque respondit ridens :
 Testor nunc hoc tuum carum caput , atque meum i-
 psius :] certissime tibi donum praebebo , nec decipiam ,
 si modo inflexeris telum filiae Aetae.
 Dixit : ille igitur talos collegit , et in splendidum
 matris suae bene omnes numeratos conjecit sinum.
 Statim vero pharetram aureo alligavit cingulo
 ad-arboris-truncum reclinatam : curvumqueprehendit ar-
 cum.] Abiit vero ex aedibus per Jovis fertilem campum.
 At deinde portis exiit Olympi
 aetheris : inde autem declivis est via
 caelestis : duo poli sustinent vertices
 montium celsorum , cacumina terrae , ubi ortus
 sol primis coruscat radiis.
 Infra autem nunc terra frugifera et urbes hominum
 conspiciebantur , aut fluviorum sacri fluxus , nunc vero
 rursus] cacumina *montium* , et undique pontus , per ae-
 rem multum incedenti (*Cupidini*).] Heroes vero seorsum
 suae in transtris navis] in fluvio per paludem subsidentes
 consultabant.] Ipse autem Jason allocutus-est eos : hi au-
 diverunt] quiete suo loco ex-ordine sedentes :
 Amici , ego quidem , quod mihi placet ipsi ,
 eloquar : hoc vos ratum facere convenit.
 Commune enim negotium , communes vero etiam sermo-
 nes sunt] omnibus una : qui vero tacite mentem et consi-
 lium denegaverit ,] sciat etiam se reditu hanc cohortem
 solum privare.] Ceteri igitur in navi cum armis manete
 quieti :] ego vero ad aedes proficiscar Aetae ,
 filiis assumtis Phrixi , et duobus praeter illos sociis.
 Periculumque-faciam verbis prius orans ,
 utrum velit amice vellus aureum concedere ,
 necne , sed fretus robore adeuntes adspernetur.
 Sic enim ab ipso antea malum edocti
 consultabimus , num armis configamus , an quod aliud
 consilium commodum fuerit abstinentibus a-praelio.
 Neque temere vi , priusquam verbis tentaverimus ,
 hunc privemus sua possessione. Immo antea
 praestat oratione ipsum demulcere adeuntes.
 Saepè quidem facile oratio , quod vix effecerit
 robur , hoc perfecit , pro necessitate , quemadmodum con-
 veniebat] delinens. Is etiam olim insontem Phrixum ex-

μητρειῆς φεύγοντα δόλον πατρός τε θυγλᾶς·
πάντες ἐπεὶ πάντη καὶ ὅτις μάλ᾽ αὖ κύντατος ἀνδρῶν
Ζηνίου αἰδεῖται Ζηνὸς θέμιν ἢ δ' ἀλεγίζει.

- Ὡς φάτ'· ἐπὶ νῆσαν δὲ νέοι ἔπος Αἰσονίδαο
195 πασσυδίῃ, οὐδ' ἔσχε παρὰ ὅτις ἄλλο κελεύει.
Καὶ τότε ἄρ' υἱᾶς Φρυγίου, Τελαμωνιά θ' ἐπισθαι
ῶρσε καὶ Αὐγείην· αὐτὸς δ' ἔλεν Ἑρμείας
σκηπτρον ἄραρ δ' ἀνὰ νῆος ὑπὲρ δόνακας τε καὶ ὕδωρ
χέρσιν δ' ἐξαπέβησαν ἐπὶ θρωσμοῦ πεδίοιο.
200 Κίρκαϊον τόδε που κιχλήσκειται· ἐνθα δὲ πολλὰ
ἐξείης πρόμαλοί τε καὶ ἱεῖαι ἐκπερύσσειν,
τῶν καὶ ἐπ' ἀκροτάτων νέκυες σιρῆσι κρέμονται
δέσμοιοι. Εἰσέτι νῦν γὰρ ἄγος Κόλχοισιν ὄρωρεν
ἀνέρας οἰχομένους πυρὶ καίμεν· οὐδ' ἐνὶ γαίῃ
205 ἔστι θέμις στείλαντας ὑπερθ' ἐπὶ σῆμα χέεσθαι,
ἀλλ' ἐν ἀδελήτοις κατειλύσαντε βοείαις
δενδρέων ἐξάπτειν ἐκὰς ἄστεος. Ἡέρι δ' ἴσθιν
καὶ γῶν ἐμμορεν αἶσαν, ἐπεὶ γῶνι ταρχύουσιν
θηλυτέρης· ἡ γὰρ τε εἰκὴ θεσμοῖο τέτυκται.
210 Τοῖσι δὲ νισσομένοις Ἥρη φῖλα μητιώσα
ἤερα πούλιν ἐρῆκε δι' αἰθέρος, ὄρα λάθοιεν
Κόλχων μυρίον ἔθνος ἐς Αἰήταο κίοντες·
ᾧκα δ' ὅτ' ἐκ πεδίοιο πόλιν καὶ δώμαθ' ἔκοντο
Αἰήτῃ, τότε δ' αὖτις ἀπισκέδασεν νέφος Ἥρη.
215 Ἔστιν δ' ἐν προμολῇσι τεθηπότις ἔρκα' ἀνακτος
εὐρείας τε πύλας καὶ κίονας, οἱ περὶ τοίχους
ἐξείης ἀνεχόν· θριγκὸς δ' ἐρύπερθε δόμοιο
λαίνεος χαλκήρῃσι ἐπὶ γλυφίδεσσιν ἀρήρει.
Εὐκῆλοι δ' ὑπὲρ οὐδὸν ἔπειτ' ἔδαν. Ἀγχι δὲ τοιοῦτο
220 ἡμερίδες γλοεροῖσι καταστροφῆς πετάλοισιν
ὑφ' αἰερόμεναι μέγ' ἐθήλεον. Αἱ δ' ὑπὸ τῆσιν
ἀέναιοι κρῆναι πίσυρες βέον, ἀς ἐλάχνηεν
Ἥραιστος. Καὶ ῥ' ἡ μὲν ἀναβλύεσκε γάλακτι,
ἡ δ' οἶνω, τριτάτῃ δὲ θυώδεϊ νᾶεν ἀλοιφῇ·
225 ἡ δ' ἄρ' ὕδωρ προρέεσκε, τὸ μὲν ποθὶ δυομένησιν
θέρμετο Πηλιάδεσσιν, ἀμοιβηδὶς δ' ἀνιούσαις
χρυστάλλῳ ἔκλον κοίτης ἀνεκῆκε πέτρης.
Τοῖ' ἄρ' ἐνὶ μεγάροισι Κυταιὸς Αἰήταο
τεχνήεις Ἥραιστος ἐμήσατο θέσκελα ἔργα.
230 Καὶ οἱ χαλκόποδες ταύρους κάμε, γάλακτι δὲ σφέν
ἦν στόματ', ἐκ δὲ πυρὸς δεινὸν σέλας ἀμπνέεσκον·
πρὸς δὲ καὶ αὐτόγυον στιβαροῦ ἀδάμαντος ἄροτρον
ἔλασεν, Ἡελίῳ τίνων χάριν, ἥς ῥά μιν ἵπποις
δέξατο, Φλεγραιή κακμητότα δηϊοτῆτι.
235 Ἐνθα δὲ καὶ μέσσαυλος ἐλθ' ἔλατο· τῇ δ' ἐπὶ πολλὰ
δικλίδες εὐπηγεῖς θάλαμοι τ' ἔσαν ἐνθα καὶ ἐνθα·
οὐαδάλῃ δ' αἰθούσα παρὰ ἑκάτερθε τέτυκτο.
Λέγρεις δ' αἰπύτεροι δόμοι ἔστασαν ἀμροτέρωθεν.
Τῶν ἥτοι ἄλλον μὲν, ὅτις καὶ ὑπείροχος ἦεν,
240 κρείων Αἰήτης σὺν ἧῃ ναίεσκε δάμαρτι·
ἄλλῳ δ' Ἀψυρτος ναῖεν παῖς Αἰήταο,
τὸν μὲν Καυκασίῃ Νύμφῃ τέκεν Ἀστερόδεια,
πρὶν περ κουριδίην θέσθαι Εἰδυῖαν ἄκοιτιν,
Τηθύος Ἀλκινοῦ τε πανοπλοτάτην γεγαυῖαν.

cepit,] novercae fugientem insidias et patris sacrificia :
quoniam omnes ubique, vel qui impudentissimus est ho-
minum] Hospitalis veretur Jovis jus atque observat.

Sic locutus est : comprobarunt vero juvenes orationem
Jasonis] omnes-omnino, neque erat seorsum, qui aliud
suaderet.] Atque tum filios Phrygi, et Telamonem sequi se
jussit atque Augeam : ipse vero sumsit Mercurii
baculum : statimque per navem super arundines et aquam
in terram escenderunt in tumultu campi.

Circæus ille (campus) appellatur : ubi multæ
deinceps et vitices et salices enatae erant,
in quibus etiam summis cadavera catenis suspenduntur
alligata. Etiamnum enim piaculo Colchis est
viros mortuos igni comburere : neque in terra
est fas humare-et superne tumulum aggerere,
sed crudis involutos taurinis-pellibus
ex arboribus suspendere procul ab-urbe. Sed cum-aere a-
qualem] etiam terra nacta est sortem ; nam in-terra sepe-
liunt] feminas : hæc enim ratio legis est.

His progredientibus Juno bene consulens
nebulam multam immisit per ætherem, ut laterent
Colchorum numerosam gentem in Ætæe palatium eun-
tes :] celeriter vero quando e campo in-urbem et domos
venerant] Ætæe, tum rursus dissipavit nubem Juno.
Steterunt autem in vestibulo admirantes muros regis
amplasque portas, et columnas, quæ circa parietes
deinceps eminebant : lorica vero super domum
lapidea æreis triglyphis erat-adaptata.

Taciti igitur super limen deinde iverunt. Juxta illud
vites virentibus amictæ foliis

in-altum sublatae valde florebant. Sub iis

perennes fontes quatuor manabant, quos effoderat

Vulcanus : et alius quidem scatebat lacte,

alius vino, tertius odorato fluebat unguento :

alius (quartus) aquam emittebat, quæ ad occidentes

calebat Plejades, vicissim orientibus illis

glaciei similis e-cava prosiliebat petra.

Talia igitur in palatio Cytæi (Colchici) Ætæe

artificiosus Vulcanus elaboraverat divina opera.

Atque ei æripedes tauros fecerat ; ærea autem ipsorum

erant ora, e quibus ignis horrendam flammam exspira-

bant :] præterea etiam cum-ipso-dentali e-solido ferro ara-

trum] fabricaverat, Soli referens gratiam, qui quidem

ipsum curru] exceperat, Phlegraeo fatigatum proelio.

Ibi etiam media-aula exstructa erat, inque ea multæ

valvæ bene-compactæ, et thalami erant hinc et illinc :

artificiosa autem porticus seorsum ex-utraq-ue-parte erat

-constructa.] Ex-obliquo autem celsiora conclavia stabant

utrimque.] Quorum in-altero, quod et eminentius erat,

rex Æetes cum sua habitabat conjuge :

in altero Absyrtus habitabat filius Æetæ,

quem quidem Caucasias nympha pepererat Asterodea,

priusquam legitimam duxerat Idyiam conjugem,

Tethys atque Oceanus minimam-natu filiam.

246 Καί μιν Κόλχων υἱὲς ἐπωνυμίην Φαέθοντα
 ἔκλειον, οὐνεκα πᾶσι μετέπρεπεν ἡϊθέοισιν.
 Τοὺς δ' ἔχον ἀμφίπολοί τε καὶ Αἰήταο θυγατρὲς
 ἄμφω, Χαλκίοπη Μήδειά τε. Τὴν μὲν ἄρ' οἳ γε
 ἐκ θαλάμου θάλαμόνδε κασιγνήτην μετιοῦσαν
 250 (Ἥρη γάρ μιν ἔρυκε δόμῳ· πρὶν δ' οὐ τι θάμιζεν
 ἐν μεγάροις, Ἐκάτης δὲ πανήμερος ἀμρεπονείτο
 νηὸν, ἐπεὶ βαθεῖς αὐτῇ πέλειν ἀρήτειρα·)
 καὶ σφέας ὡς ἶδεν ἄσπον, ἀνίσχεν· ὅξυ δ' ἄκουσεν
 Χαλκίοπη· δμῳαὶ δὲ ποδῶν προπάροιθε βαλοῦσαι
 255 νήματα καὶ κλωστήρας ἀολλέες ἔκτοθι πᾶσαι
 ἔδραμον. Ἡ δ' ἄμα τοῖσιν ἰοὺς υἱᾶς ἰδοῦσα
 ὑψοῦ χάσματι χεῖρας ἀνέσχεθεν· ὥς δὲ καὶ αὐτοὶ
 μητέρα δεξιόωντο καὶ ἀμρυγάπαζον ἰδόντες
 γηθόσυνοι· τοῖον δὲ κινυρομένη φάτο μῦθον.
 260 Ἐμπης οὐκ ἄρ' ἐμῶλετ' ἀκηδείη με λιπόντες
 τηλόθι πλάγξασθαι· μετὰ δ' ὑμῶν ἔτραπεν αἴσα.
 Δειλὴ ἐγὼ, οἷον πόθον Ἑλλάδος ἔκποθεν ἄτης
 λευγαλέης Φριξοῖο ἐφημοσύνησιν ἔλεσθε
 πατρός· δμὲν ὕνῃσιν στυγεράς ἐπετεῖλατ' ἀνίας
 265 ἡμετέρη κραδίη. Τί δέ κεν πόλιν Ὀρχομενοῖο,
 ὅστις δὲ Ὀρχομενός, κτεάνων Ἀθάμαντος ἔκρητι
 μητέρ' ἐὴν ἀχέουσιν ἀποπρολιπόντες ἵκοισθε;
 Ὡς ἔφατ'· Αἰήτης δὲ πανύστατος ὤρτο θύραζε,
 ἐκ δ' αὐτῇ Εἰδυίᾳ δάμαρ κίεν Αἰήταο
 270 Χαλκίοπης αἴουσα· τὸ δ' αὐτίκα πᾶν δμαόδοιο
 ἔρκος ἐπεπλήθει. Τοὶ μὲν μέγαν ἀμρεπένοντο
 ταῦρον ἅλις δμῶες· τοὶ δὲ ξύλα κάγκαντα χαλκῷ
 κόπτον· τοὶ δὲ λειτρά πυρὶ ζέον· οὐδὲ τις ἦεν,
 ὅς καμάτου μεθίσκεν ὑποδρήσων βασιλῆϊ.
 275 Τόφρα δ' Ἐρως πολιοῖο δι' ἡέρος ἔξεν ἄρπυτος,
 τετρηχῶς οἷόν τε νέαις ἐπὶ φορβάσιν οἴστρος
 τέλλεται, ὅντε μύωπα βοῶν κλείουσι νομήες.
 Ὡκα δ' ὑπὸ φλὴν προδόμῳ ἐνὶ τόξῳ τανύσσε
 ἰοδόχης ἀβλήτῃ πολύστονον ἐξέλετ' ἰόν.
 280 Ἐκ δ' ὅγε κερπαλίμοισι λαθὼν ποσὶν οὐδὸν ἄμεψεν
 ὀξέᾳ δεινδύλων· αὐτῷ δ' ὑπὸ βαιὸς ἔλυσθαις
 Αἰσονίδῃ, γλυφίδας μέσση ἐνικάτθετο νευρῇ,
 ἰθὺς δ' ἀμφοτέρησι διασχόμενος παλάμησιν
 ἦκ' ἐπὶ Μηδείῃ· τὴν δ' ἀμρυσίῃ λάβε θυμόν.
 285 Αὐτὸς δ' ὑφορόροιο παλιμπετὲς ἐκ μεγάρου
 κερπαλῶν ἦξε· βέλος δ' ἐνεδαίετο κούρη
 γέρθεν ὑπὸ κραδίῃ φλογὶ εἰκίλον· ἀντίχ' οἳ αἰεὶ
 βάλλον ἐπ' Αἰσονίδῃν ἀμαρύγματα, καὶ οἳ ἄντο
 στηθέων ἐκ πυκινῶν καμάτῳ φρένες, οὐδέ τιν' ἄλλῃν
 290 μνήστιν ἔχεν, γλυκερῇ δὲ κατεῖθετο θυμὸν ἀνίη.
 Ὡς δὲ γυνὴ μαλερῷ περὶ κάρρεα χεύατο δαλῶ
 γερνῆτις, τῇ περ ταλαστήᾳ ἔργα μέμνηεν,
 ὥς κεν ὑπωρόριον νύκτωρ σέλας ἐντύναιτο
 ἄγχι μάλ' ἐγρομένη· τὸ δ' ἀθέσφατον ἐξ ὀλίγοιο
 295 δαλοῦ ἀνεγρόμενον σὺν κάρρεα πᾶντ' ἀμαθύνει·
 τοῖος ὑπὸ κραδίῃ εἰλυμένος αἶθετο λάθρη
 οὖλος Ἐρως· ἀπαλὰς δὲ μετετρωπᾶτο παρειὰς
 ἐς γλόον, ἄλλοτ' ἔρευθος, ἀκηδείησι νόοιο.

Atque illum Colchorum filii cognomine Phaethontem
 appellarunt, quoniam inter omnes splendebat adolescen-
 tes.] Reliqua (*conclavia*) tenuerunt ancillae, et Aetæ filiae
 ambæ, Chalciope et Medea. Hanc igitur illi (*Jason ejus-
 que comites*) ex thalamo in thalamum ad-sororem euntem
 (Juno enim eam detinuerat domi : antea enim non fre-
 quens erat) in ædibus, Hecatae vero per-totam-diem occu-
 pabatur] templo, quoniam deæ ipsa erat sacerdos,) *vide-
 runt*] atque ipsos ut vidit propius, exclamavit : acute
 audivit] Chalciope : ancillae autem ante pedes projectis
 staminibus et fuis confertim foras omnes
 procurrerunt. Illa autem (*Chalciope*) una cum his suos filios
 conspiciens] in-altum præ-lætitiæ manus sustulit : ita vero
 etiam ipsi] matrem salutarunt et amplexi-sunt conspectam
 læti : tale vero queribunda dixit verbum :

Nequaquam igitur eratis, neglecta me relicta,
 longius navigaturi : retro vero vos egit fatum.
 Me miseram ! quale desiderium Græciæ, ex-ulla-quadam
 noxa] mala, Phrixi jussu cepistis
 patris? ille quidem moriens acerbos mandato suo infixit
 dolores] nostro animo. Cur vero ad-urbem Orchomeni,
 quicumque ille Orchomenus fuerit, bonorum Athamantis
 causa,] matre vestra lugente relicta, abire-voluistis?

Sic dixit : Aetes vero postremus exiit foras,
 atque ipsa Idyia conjux prodit Aetæ,
 Chalciope audiens : statim autem omne tumultu
 atrium repletum-erat. Alii vasto occupabantur
 tauro confertim servi : alii ligna arida ferro
 scindebant : alii lavacra igni calefaciebant : nec quisquam
 erat,] qui a-labore destiterit, serviens regi.

Interea Amor liquidum per aerem venit non-conspectus,
 asper quemadmodum juniora armenta cæstris
 invadit, quem tabanum boum appellant pastores.
 Statim vero sub postem in vestibulo arcum intendens
 e-pharetra nondum-emissam luctuosam depromsit sagit-
 tam.] Levibusque ille clam pedibus limen transgressus
 est,] acute oculis-signans : atque sub ipso parvus convo-
 lutus] Jasone, crenas medio imposuit nervo,
 recta vero utraque distento *arcu* manu
 immisit Medæ : cujus stupor occupavit animum.
 Ipse vero sublimi retro ex palatio
 ridens abiit : telum autem ardebat in-puella
 infra sub pectore, flammæ instar : adversa vero semper
 conjecit in Jasonem oculorum-lumina, atque ei anbelabant
 e pectoribus crebro præ-dolore præcordia : nec aliam quan-
 dam] cogitationem habebat, dulcique tabescebat in-pec-
 tore sollicitudine.] Ut vero mulier ardenti stipulas adjicit
 torri] manu-victam-quærens, cui lanificium curæ-est,
 ut sub-tecto noctu ignem parare-sibi-possit
 cito surgens : Ille vero (*ignis*) plurimus ex parvo
 torre exortus stipulas omnes in-cinerem-redigit :
 talis sub pectore occultatus ardebat clam
 servus Amor : teneras vero Medea mutabatur genas
 in pallorem, nunc ruborem, præ-nictore animi.

Δμῶες δ' ὁππότε δὴ σφιν ἐπαρτέα θῆκαν ἐδυδῆν,
 300 αὐτοὶ τε λιχροῖσιν ἐφριδύναντο λοετροῖς,
 ἀσπασίως δόρπῳ τε ποτῇ τε θυμὸν ἄρεσαν.
 Ἐκ δὲ τοῦ Αἰήτης σφετέρης ἐρέεινε θυγατρός
 υἱῆς, τοίοισι παρηγορέων ἐπέεσσιν·

Παιδὸς ἐμῆς κοῦροι Φρίξιοί τε, τὸν περὶ πάντων
 305 ξείνων ἡμετέροισιν ἐνὶ μεγάροισιν ἔτισα,
 πῶς Αἰάνδε νέεσθε παλίσσυτοι, ἥ τίς ἄτη
 σιωμένους μεσσιγὺς ἐνέχλασεν; Οὐ μὲν ἐμεῖο
 πείθεσθε προφέροντος ἀπείρονα μέτρα κελεύθου.
 Ἦδ' εἰν γάρ ποτε πατὴρ ἐν ἄρμασιν Ἡελίοιο
 310 δινεύσας, ὅτ' ἐμεῖο κασιγνήτην ἐκόμιζεν
 Κίρκην Ἑσπερίης εἰσω γθονός, ἐκ δ' ἐκόμισθα
 ἀκτὴν ἠπείρου Τυρσηνίδος, ἐνθ' ἔτι νῦν περ
 ναιετάει, μάλα πολλὸν ἀπόπροθι Κολχίδος αἴης.
 Ἀλλὰ τί μύθων ἦδος; ἃ δ' ἐν ποσσὶν ὑμῖν ὄρωρεν
 315 εἶπατ' ἀριφραδέως, ἧδ' οἵτινες οἷδ' ἐρέπονται
 ἄνδρες, ὅππῃ τε γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἔβητε.

Τοῖά μιν ἐξερέοντα κασιγνήτων προπάροιθεν
 Ἄργος ὑποδείσας ἀμφὶ στόλῳ Αἰσονίδαο
 μειλίχως προσέειπεν, ἐπεὶ προγενέστερος ἦεν.
 320 Αἰήτη, κείνην μὲν ἄφαρ διέχευαν ἀελλαι
 ζαχρηεῖς· αὐτοὺς δ' ὑπὸ δούρασι πεπτηῶτας
 νήσου Ἐνυαλίοιο ποτὶ ξερὸν ἐκβηλε κῦμα
 λυγαίῃ ὑπὸ νυκτὶ· θεὸς δέ τις ἄμμε σώσεν.
 Οὐδὲ γὰρ αἱ τοπάροιθεν ἐρημαίην κατὰ νῆσον
 325 ἠυλίξοντ' ὄρνιθες Ἀρήϊαι, οὐδ' ἔτι κείνας
 εὕρομεν. Ἀλλ' οἳ γ' ἄνδρες ἀπῆλθον ἐξαποδάντες
 νηὸς ἔης προτέρῳ ἐνὶ ῥήματι· καὶ σφ' ἀπέρυκεν
 ἡμέας οἰκτείρων Ζηνὸς νόος ἥ τίς αἴσα,
 αὐτίκ' ἐπεὶ καὶ βρῶσιν ἄλλας καὶ εἶματ' ἔδωκεν,
 330 οὐνομά τε Φρίξιοιο περικλεές εἰσαίοντες
 ἦδ' αὐτοῖο σέθεν· μετὰ γὰρ τὸν ἄστρῳ νέοντα.
 Χρειαὶ δ' ἦν ἐθλῆς ἐξιδόμεναι οὐ σ' ἐπικεύσω.
 Τόνδε τις ἰέμενος πάτρης ἀπάνευθεν ἔλασσαι
 καὶ κτεάνων βασιλεὺς περιώσιον, οὐνεκεν ἀλκῇ
 335 σφωϊτέρῃ πάντεσσι μετέπρεπεν Αἰολίδῃσιν,
 πέμπει δεῦρο νέεσθαι ἀμύχανον· οὐδ' ὑπαλύξειν
 στείγεται ἀμειλίχοιο Διὸς θυμαλγέα μῆνιν
 καὶ ἰγδλον, οὐδ' ἀτλητὸν ἄγος Φρίξιοί τε ποινῆς
 Αἰολιδέων γενεῇν, πρὶν ἐς Ἑλλάδα κῶας ἰκέσθαι.
 340 Νῆα δ' Ἀθηναίη Παλλὰς κάμεν, οὐ μάλα τοίην,
 αἰαὶ περ Κόλχοισι μετ' ἀνδράσι νῆες ἔασιν,
 τῶων αἰνοτάτης ἐπικύρσασμεν. Ἰδίαθ' γὰρ μιν
 λάβρον ὕδωρ πνοιή τε διέτμαγεν· ἦ δ' ἐνὶ γόμφῳ
 ἴσχεται, ἦν καὶ πᾶσαι ἐπιβρίσωσιν ἀελλαι.
 345 Ἰσον δ' ἐξ ἀνέμοιο θέει, καὶ ὅτ' ἄνδρες αὐτοὶ
 νωλεμέως χεῖρεσσιν ἐπισπέρχωνσιν ἑρετμοῖς.
 Τῇ δ' ἐνχειράμενος Παναχαΐδος εἴ τι φέριστον
 ἡρώων τὸν ἄστρῳ μετῆλυθε, πόλλ' ἐπαληθεῖς
 ἄστεα καὶ πελάγη στυγερῆς ἁλὸς, εἰ οἱ ὁπάσσας.
 350 Αὐτῶ δ' ὥς κεν ἄδη, τῶς ἔσσεται· οὐ γὰρ ἰκάνει
 χερσὶ βιησόμενος· μέμονεν δέ τοι ἄξια τίσειν
 δωτίνης, αἰὼν ἐμέθεν μέγα δυσμενέοντας

Servi vero postquam ipsis paratos apposuerunt cibos,
 et illi (*Argonautae*) tepidis nitidi-erant-redditi lavacris,
 lubenter et cibo et potu animum recrearunt.
 Dehinc vero Aetes suae interrogavit filiae
 filios, his alloquens verbis :

Natae meae filii et Phrixus, quem maxime omnium
 hospitum nostris in aedibus colui,
 quomodo Aeam venitis reduces, aut aliquod malum
 redeuntibus in-medio infregit iter? Non mihi quidem
 obsecuti-estis, docenti immensa spatia itineris.
 Cognoveram enim aliquando patris curru, Solis,
 circumvectus, quando meam sororem deportavit
 Circe in Hesperiam terram, prevenimusque
 ad-littus continentis Tyrrenae, ubi etiamnum
 habitat, admodum procul a Colchica terra.
 Sed quid verbis opus? quae vero in pedibus (*impedimen-*
to) vobis fuerint], dicite accurate, et quinam hi sequantur
 viri, atque quo-loco pulcra e navi egressi-sitis.

Haec eum interrogantem ante fratres (*fratrum nomine*)
 Argus, aliquantum-timens classis Jasonis,
 blande allocutus-est, quia nato-maximus erat :

Aeta, illam quidem (*navem*) celeriter diffregerunt pro-
 cellae] vehementes, ipsos vero (*navitas*) tabulis illapso
 insulae Martis ad littus ejecit fluctus
 atra sub nocte : deus vero quis nos servavit.
 Neque enim, quae antea deserta in insula
 versabantur aves Martiae, amplius illas,
 invenimus. Verum isti viri abegerant egressi
 navi sua pridie : atque eos detinuerat
 nostri miserta Jovis mens, aut quaedam fors :
 quandoquidem statim et ciborum satis et vestium dede-
 runt,] nomine et Phrixus inclyto audito
 et tuo ipsius : tuam enim urbem pelunt.
 Causam autem si velis scire, non te celabo.
 Hunc quidam cupiens a patria abigere
 et possessionibus rex mirum-in-modum, quoniam robore
 suo inter omnes eminet Aolidas,
 mittit huc qui-profisciscatur coactus : neque effugitaram
 affirmat immitis Jovis luctuosam iram
 atque indignationem, nec grave piaculum et Phrixus (*Phrixo*
dandas) poenas,] Aolidarum gentem, priusquam in Grae-
 ciam vellus redierit]. Navem autem Pallas Minerva fabri-
 cavit, non omnino talem,] quales inter Colchos viros naves
 sunt], quarum pessimam nacti-sumus. Facile enim illam
 vehemens unda et ventus diffregerunt : haec autem clavis
 continetur, si vel omnes irruerint procellae.
 Aequae autem vento *impellente* currit, et quando viri ipsi
 indesinenter manibus urgent remos.
 In hanc congregatis ex-omni-Graecia si qui praestantissimi
 cran] heroum, in-tuam urbem venit, multas pervagatus
 urbes atque aequora horrendi maris, si-sorte ei *vellus*
 concedere-volueris. Ipsi (*tibi*) vero, ut placuerit, ita eve-
 niat : neque enim venit] manibus expugnaturus : consti-
 tuit autem tibi dignas referre-gratias] dono, cum-audiverit

Σαυρομάτας, τοὺς σοῖσιν ὑπὸ σκῆπτροισι θαμάσσει.
 Εἰ δὲ καὶ οὐνομα δῆθεν ἐπιθύεις γενεὴν τε
 355 ἴδμεναι, οἵτινες εἰσὶν, ἕκαστά γε μυθήσαιμην.
 Τόνδε μὲν, οἷό περ οὐνεκ' ἀπ' Ἑλλάδος ὦλλοι ἀγερθεν
 κλείουσ' Αἰσώνας υἱὸν Ἰήσωνα Κρηθείδαο.
 Εἰ δ' αὐτοῦ Κρηθεὺς ἐτήτυμόν ἐστι γενέθλης,
 οὕτω κεν γνωτὸς πατρώϊος ἄμμι πέλοιτο.
 360 Ἀμρῶ γάρ Κρηθεὺς Ἀθάμας τ' ἔσαν Αἰολοῦ υἱές·
 Φρύξος δ' αὖτ' Ἀθάμαντος ἦν παῖς Αἰολίδαο.
 Τόνδε δ' ἄρ', Ἡελίου γόνον ἔμμεναι εἴ τιν' ἀκούεις,
 δέρκεαι Λυγείην· Τελαμῶν δ' ὄγε, κυδίστοιο
 Αἰακοῦ ἐκγεγάως· Ζεὺς δ' Αἰακὸν αὐτὸς ἔτικτεν.
 365 Ὡς δὲ καὶ ὦλλοι πάντες, ὅσοι συνέπονται ἑταῖροι,
 ἀθανάτων υἱές τε καὶ υἱωνοὶ γεγάσιν.
 Τοῖς παρέννεπεν Ἄργος· ἀναξ δ' ἐπεχώσατο μύ-
 εῖσαιων· ὕψου δὲ χόλῳ φρένες ἠερέθοντο. [θοῖς
 Φῆ δ' ἐπαλαστήσας· μενέηνε δὲ παῖσι μάλιστα
 370 Χαλκιόπης· τῶν γάρ σφ' ἐμετελθέμεν οὐνεκ' ἐώλπει·
 ἐκ δὲ οἱ ὄμματ' ἐλαμψεν ὑπ' ὀφρύσιν ἱεμένιοις.
 Οὐκ ἄφαρ ὀφθαλμῶν μοι ἀπόπροθι, λωεήτῃρες,
 νεῖσθ' αὐτοῖσι δόλοισι παλίσσυτοι ἐκτοθι γαίης,
 πρὶν τινα λευγαλίον τε δέρος καὶ Φρύξον ἰδέσθαι;
 375 Αὐτίχ' ἐμαρτήσαντες ἀπ' Ἑλλάδος οὐκ ἐπὶ κῶας,
 σκῆπτρα δὲ καὶ τιμὴν βασιλῆϊδ' ἀεὶ νέεσθε.
 Εἰ δέ κε μὴ προπάρῃθιεν ἐμῆς ἤψασθε τραπέζης,
 ἦτ' ἂν ἀπὸ γλώσσας τε ταμῶν καὶ χεῖρε κεάσσεαι
 ἀμφοτέρως, οἷοισιν ἐπιπροέηκα πόδεςσιν,
 380 ὥς κεν ἐρητύοισθε καὶ ὕστερον ὀρυμθῆναι·
 οἷα δὲ καὶ μακάρεσσιν ἐπιφύεσκαθ' ἐθεοῖσιν.
 Φῆ β' αὖ χαλεπόμενος· μέγα δὲ φρένες Αἰακίδαο
 νεῖσθεν οἰδαίνισκον· ἐέλδοτο δ' ἐνδοθι θυμὸς
 ἀντιθεῖν ὁλοὴν ῥᾶσθαι ἔπος· ἀλλ' ἀπέρουκεν
 385 Αἰσωνίδαο· πρὸ γὰρ αὐτὸς ἀμείψατο μελιχίοισιν.
 Αἰήτη, στέρο μοι τῷδε στολῷ. Οὐ τι γὰρ αὐτῶς
 ἄστ' αὖτε καὶ δώμαθ' ἱκάνομεν, ὥς που ἑολπας,
 οὐδὲ μὲν ἱέμενοι. Τίς δ' ἂν τόσον οἶδμα περῆσαι
 τλαίῃ ἐκὼν ὀνειὼν ἐπὶ κτέρας; Ἀλλὰ με δαίμων
 390 καὶ κρυερὴ βασιλῆος ἀτασθαλί' ὤρσεν ἐρετμή.
 Δὸς χάριν ἀντομένοισι· σέθεν δ' ἐγὼ Ἑλλάδι πάσῃ
 θεσπεσίην οἶσω κληιδόνα· καὶ δέ τοι ἤδη
 πρόφρονές εἰμιν Ἀργεῖ θοὴν ἀποτίσαι ἀμοιβήν,
 Εἴτ' οὖν Σαυρομάτας γε λιλαιέαι, εἴτε τιν' ἄλλον
 395 δῆμον σφωϊτέροισιν ὑπὸ σκῆπτροισι θαμάσσει.
 Ἰσκεν ὑποσσαίνων ἀγανῇ ὀπί· τοῖο δὲ θυμὸς
 διχθαδίην πόρφυρεν ἐνὶ στήθεσσι μενοινῆν,
 ἢ σφέας ὀρυμθῆεις αὐτοσχεδὸν ἐξεναρξέαι,
 ἢ ὄγε πειρήσαιο βίης. Τό οἱ εἶσατ' ἄρειον
 400 φραζομένω· καὶ δὴ μιν ὑποβλήδην προσέειπεν.
 Ζεῖνε, τί καὶ τὰ ἕκαστα διηνεκέως ἀγορεύεις;
 Εἰ γὰρ ἐτήτυμόν ἐστε θεῶν γένος, ἢ καὶ ἄλλοι
 οὐδὲν ἐμεῖο χέρηες ἐπ' ὀνειῖοισιν ἔδῃτε,
 δώσω τοι χρύσειον ἄγειν δέρος, αἶψ' ἐθέλῃσθα,
 405 πειρηθεῖς. Ἑσθλοῖς γὰρ ἐπ' ἀνδράσιν οὐτι μεγαίρω,
 ὥς αὐτοὶ μυθεῖσθε τὸν Ἑλλάδι κοῖρηνόντα.

a-me admodum infestos-esse] Sauromatas, quos tua sub
 sceptra rediget.] Si vero et nomen scilicet cupis et genus
 cognoscere, quinam sint, singula commemorabo.
 Illum quidem, cujus causa e Græcia caeteri congregati-sunt,
 appellant Aesonis filium Jasonem Cretheidae.
 Quodsi ipsius Crethei vere est de-genere,
 sic cognatus paternus nobis fuerit.
 Uterque enim et Cretheus et Athamas erant Aëoli filii:
 Phrixus autem Athamantis erat filius Aëolidæ.
 Hunc autem, Solis filium si quem esse audis,
 vides Augeam: Telamon vero iste, nobilissimo
 Aëaco natus: Jupiter vero Aëacum ipse genuit.
 Ita vero etiam reliqui omnes, quotquot illum comitantur
 socii,) deorum et filii et nepotes sunt.

Talia locutus est Argus: rex vero indignatus est ser-
 mone] audito: atque ira mens ejus intumuit.

Dixit autem graviter affectus; (irascatur vero filiis in pri-
 mis] Chalciopæ; horum enim causa ipsos advenisse existi-
 mabat;) ejusque oculi ardebant sub superciliis humidentis).

Non statim ab oculis mihi longe, scelesti,
 discedetis cum-ipsis dolis iterum ex hac terra,
 priusquam quis et tristem pellem et Phrixum viderit?
 Statim profecti ex Græcia, non ad vellus,
 sed ad sceptrum atque honorem regum auferendum hinc
 venistis.] Quodsi non antea meam attigissetis mensam,
 profecto linguis exsectis manibusque amputatis
 ambabus, solis remissem pedibus,
 ut prohiberemini etiam postea impetum facere:
 tantopere vero etiam adversus-immortales mentiti-estis
 deos.] Dixit succensens: valde autem animus Aëacidae
 (Telamonis)] ex-imo intumuit: cupitque intus animus
 contra sæva dicere verba: sed prohibuit
 Jason: prius enim ipse respondit comiter:

Aëta, cohibe-te in-hac cohorte. Neque enim temere
 in-urbem tuam et domos venimus, ut forsitan putas,
 neque cupiditate-ducti. Quis tantum mare trajicere
 sustineat lubens ad auferenda aliena bona? Immo me deus
 et horrendum regis improbi compulit mandatum.
 Da beneficium petentibus: tuam vero ego per Græciam
 omnem] immortalem feram laudem: atque etiam tibi jam
 parati sumus bello citam rependere gratiam,
 sive Sauromatas cupias, sive alium quem
 populum tuis imperiis subjicere.

Dixit, demulcens miti voce: hujus vero animus
 duplicem versabat in pectoribus sententiam.
 utrum eos adortus illico interficeret,
 an periculum-faceret virium. Quod ei videbatur melius
 cogitanti: atqui illum vicissim allocutus-est.

Hospes, cur singula diligenter eloqueris?
 Si enim vere estis deorum ex-genere, aut etiam alio modo
 non me deteriores propter aliena venistis,
 dabo tibi aureum abtransportandum vellus, si volueris,
 periculo-facto. Fortibus enim viris non invideo,
 qualem ipsi dicitis Græciæ regem.

Πείρα δέ τοι μέναός τε καὶ ἀλκῆς ἔσσει' ἀέθλος,
 τὸν ῥ' αὐτὸς περίειμι χερσὶν, ὅλοόν περ ἔόντα.
 Δοῶ μοι πεδίον τὸ Ἀρήϊον ἀμφινέμενται
 410 ταύρω χαλκόποδε, στόματι γλῶγα φυσιόωντες·
 τοὺς ἰλάω Ζεύξας στρυγίλῃν κατὰ νειὸν Ἄρτος
 τετράγυον, τὴν αἶψα ταμῶν ἐπὶ τέλσον ἀρότρω,
 οὐ σπύρον ὀλκαῖσιν Διὸς ἐνὶ βάλλομαι ἀκτὴν,
 ἀλλ' ὄφις δεινοῖο μεταλδήσκοντας ὀδόντας·
 415 ἀνδράσι τευχιστῆσι δέμας· τοὺς δ' αὖθι ἐαίζων
 κείρω ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ περισταδὸν ἀντιόωντας.
 Ἥριος Ζεύγνυμι βόας, καὶ δαίελον ὠρην
 πύουμαι ἀμήτοιο. Σὺ δ', εἰ τάδε τοῖα τελέσσεις,
 αὐτῆμαρ τόδε κῶς ἀποίσεις εἰς βασιλῆος·
 420 πρὶν δέ κεν οὐ δοίην, μηδ' ἔλπω. Δὴ γὰρ ἀειχὴς
 ἀνδρ' ἀγαθὸν γεγαῶτα κακωτέρῳ ἀνέρι εἴξει.
 Ὡς ἄρ' ἔρη· ὁ δὲ σίγα ποδῶν πάρος ὄμματα πήξας
 ἦσθ' αὐτῶς ἀφθογγος, ἀμηχανέων κακότητι.
 Βουλὴν δ' ἀμφὶ πολὺν στρώφρα χρόνον, οὐδέ πη εἶχεν
 425 θαρσαλέως ὑποδείχθαι, ἐπεὶ μέγα φαίνεται ἔργον·
 ὅψι δ' ἀμειβόμενος προσελέξατο καρδαλέοισιν.
 Αἰήτη, μάλα τοί με εἴκη περιπολλὸν ἔργεις.
 Τῷ καὶ ἐγὼ τὸν ἀέθλον ὑπερβιάλῳ περ ἔόντα
 τλήσομαι, εἰ καὶ μοι θανέειν μόρος. Οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλο
 430 ῥίγιον ἀνθρώποισι κακῆς ἐπικείμετ' ἀνάγκης,
 ἢ με καὶ ἐνθάδε νεῖσθαι ἐπέχραιεν ἐκ βασιλῆος.
 Ὡς φάτ' ἀμηχανίῃ βεβλημένος· αὐτὰρ ὁ τὸν γε
 σμερδαλέοις ἐπέειπε προσέννεπεν ἀσχαλῶντα.
 Ἐρχο νῦν μεθ' ὁμίλον, ἐπεὶ μέμονάς γε πόνοιο·
 435 εἰ δὲ σύ γε ζυγὰ βουσὶν ὑποδδείσεις ἐπαῖραι,
 ἢ καὶ οὐλομένου μεταχάσσει ἀμήτοιο,
 αὐτῷ κεν τὰ ἑκάστα μέλοιτό μοι, ὄφρα καὶ ἄλλος
 ἀνὴρ ἐρρίγησιν ἀρείονα φῶτα μετελθεῖν.
 Ἴσκειν ἱππληγέως· ὁ δ' ἀπὸ θρόνου ὤρνυτ' Ἰήσων,
 440 Αὐγείης Τελαμών τε παρασχεδόν· εἶπετο δ' Ἄργος
 οἶος, ἐπεὶ μεσσηγῆς ἔτ' αὐτόθι νεῦσε λιπέσθαι
 αὐτοκασιγνήτοισ'· οἱ δ' ἦσαν ἐκ μεγάροιο.
 Θισπέσιον δ' ἐν πᾶσι μετέπρεπεν Αἰσώνας υἱὸς
 κάλλιπ καὶ χαρίτεσσιν· ἐπ' αὐτῷ δ' ὄμματα κούρη
 445 λοξὰ παρὰ λιπαρὴν σχομένη θείτο καλύπτρην,
 κῆρ ἄχει σμύχουσα· νόος δέ οἱ, ἧστ' ὄνειρος,
 ἐρπύζων πεπόνητο μετ' ἵχνια νισσομένοιο.
 Καὶ ῥ' οἱ μὲν ῥα δόμων ἐξηλυθὸν ἀσχαλῶντες.
 Χαλκίῳπῃ δὲ γόλον πεφυλαγμένη Αἰήτω
 450 καρπαλίμως θαλαμόνδε σὺν υἱάσιν οἷσι βεβήκει.
 Αὐτῶς δ' αὖ Μήδεια μετέστιχε· πολλὰ δὲ θυμῷ
 ὤρμαιν', ὅσσα τ' Ἑρωτες ἐποτρύνουσι μέλεισθαι.
 Προπρὸ δ' ἄρ' ὀρθαλμῶν ἔτι οἱ ἰνδάλλετο πάντα,
 αὐτὸς θ' οἶος ἔην, οἷοισί τε φάρεσιν ἔστο,
 455 οἷά τ' εἶφ', ὥς θ' ἔξειτ' ἐπὶ θρόνου, ὥς τε θύραζε
 ἦεν· οὐδέ τιν' ἄλλον οἶσσετο πορφυρούσα
 ἔμμεναι ἀνέρα τοῖον· ἐν οὐασι δ' αἰὲν ὀρώρει
 αὐδὴ τε μῦθοί τε μελίτρονες, οὐς ἀγόρευσεν.
 Τάρβει δ' ἀμρ' αὐτῷ, μή μιν βόες ἢ καὶ αὐτὸς
 460 Αἰήτης φρίσειεν· ὀδύρετο δ' ἧστ' ἐκ πάπῳ

Experimentum vero virtutis et roboris erit labor,
 quem ipse supero manibus, quamquam saevus est.
 Duo mihi in campo Martio pascuntur
 lauri arripedes, ore flammam spirantes :
 hos ago junctos asperum per novale Martis
 quatuor-jugera-coulinens, quo brevi scisso usque-ad finem
 aratro,] non semen sulcis injicio Cereris frugem,
 sed serpentis horribilis crescendo-se-convertentes dentes
 in-viros armatos specie : quos ibi dilanians
 interficio mea hasta undique circumstando adversantes.
 Matutinus jungo boves, et anob vesperam
 cesso a-messe. Tu vero, si haec talia perleceris,
 eo-ipsa-die hoc vellus asportabis in regis domos :
 prius autem non dabo, neque spera. Etenim indignum
 fuerit,] virum fortem natum deteriori viro cedere.

Sic dixit : ille tacite ad pedes oculis defixis
 sedit sic mutus, haesitans propter-miseram-conditionem.
 Consilium autem huc-et-illuc diu versabat, neque potuit
 audacter polliceri, quoniam magnum videbatur opus :
 sero tamen respondens allocutus-est callide :

Aeta, sane me jure admodum circumcludis.
 Quare etiam ego hunc laborem, quamvis ingens sit,
 sustinebo, si vel mihi mori fatale-sit. Neque enim aliud
 gravius hominibus mala imponetur necessitate,
 quae me etiam huc proficisci coegit, rege (Pelias) auctore.

Sic dixit difficultate rei percussus : at illa hunc
 saevis verbis allocutus-est dolentem :

Abi nunc ad caelum tuum, quoniam sustinere-vis labo-
 rem :] si vero tu quidem juga tauris metueris imponere,
 aut etiam perniciosam reformidaris messem,
 ipsi haec omnia curae-erunt mihi, ut et alius
 vir vereatur fortio-rem virum adoriri.

Dixit severe : de solio autem surrexit Jason,
 juxtaque Augeas atque Telamon : sequebatur autem Argus
 solus, nam, interea adhuc ibi ut-manerent, innuerat
 fratribus : illi vero exierunt e palatio.

Eximie autem inter omnes splendebat Aesonis filius
 pulchritudine et gratis : in eum autem oculos puella
 obliquos juxta pulchram intendens spectabat calyptram,
 cor dolore consumens : mens vero, velut somnium,
 insequens volabat vestigia euntis.

Atque illi quidem ex-audibus egressi sunt tristes.

Chalciope vero iram observans Aetae
 celeriter in-thalamum cum filiis suis abiit.

Similiterque etiam Medea discessit : multa vero animo
 versabat, quae quidem Amores jubent curare.

Ante oculos igitur adhuc ei apparebant omnia,
 et ipse (Jason) qualis fuerat, quibusque vestibus indutus,
 quaeque dixerat, et quomodo sederat in solio, utque foras
 exierat : neque alium quem putabat conturbata
 esse virum talem : in auribus vero semper erant
 vox sermonesque dulces, quos ediderat.

Metuebat vero ejus causa, ne cum boves, aut etiam ipse
 Aetes perderent : deplorabat autem velut omnino

ἤδη τεθνηῶτα, τέρεν δέ οἱ ἄμρ' παρειάς
δάκρυον αἰνοτάτω ἑλέω ῥέε κηδοσύνησιν·
ἦ κα δὲ μυρομένη λιγύως ἀνερείχτο μῦθον.

Τίπτει με δαίλαιήν τὸδ' ἔχει ἄχος; εἴθ' ὄγε πάντων
465 φθίσεται ἡρώων προφερέστατος, εἴτε χειρίων,
ἔρβέτω. Ἦ μιν δρελλεν ἀκήριος ἐξαλέασθαι.
Ναὶ δὴ τοῦτό γε, πότνη θεὰ Περσηΐ, πέλοιτο.
Οἴκαδ' αὖ νουθήσεις φυγῶν μόρον· εἰ δέ μιν αἴσα
δαμῆθ' ὑπὸ βουσί, τότε προπάροιθε θάειν,
470 οὔνεκεν οὐ οἱ ἔγωγε κακῇ ἐπαγαίωμαί ἄτη.

Ἦ μὲν ἄρ' ὥς ἐόλητο νόον μελεδήμασι κούρη.
Οἱ δ' ἐπὶ οὖν δῆμον τε καὶ ἄστεος ἐκτὸς ἔδυσαν
τὴν ὁδὸν, ἣν τοπάροιθεν ἀνῆλυθον ἐκ πεδίοιο,
ὁ δὲ τότε Ἰήσονα τοῖσδε προσέννεπεν Ἄργος ἔπεισιν.

475 Αἰσονίδῃ, μήτιν μὲν ὀνόσσειαι, ἦν τιν' ἐνὶ βω·
παίρης δ' οὐ μάλ' εἴοικε μεθιέμεν ἐν καχότητι.
Κούρην δὲ τινα πρόσθεν ὑπέκλυες αὐτὸς ἐμείο
φαρμάσσειν, Ἐκάτης Περσηΐδος ἐννεσίησιν·
τὴν εἰ κεν πεπίθοιμεν, οἴομαι, οὐκέτι τάρβος
480 ἔσσει· ἀεθλεύοντι δαμῆμεναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
δεῖδω, μή πως οὐ μοι ὑποσταίῃ τόγε μήτηρ.

Ἐμπης δ' ἐξαυτίς μετελεύσομαι ἀντιβολήσων,
ξυγὸς ἐπὶ πάντεσσιν ἐπιχρέμαθ' ἡμῖν ὁλεθρὸς.

Ἰσκεν εὐφρονέων· ὁ δ' ἀμείβετο τοῖσδ' ἔπεισιν.
485 Ὡ πέπον, εἰ νύ τοι αὐτῷ ἔφραυδάνει, οὔ τι μεγαίρω.
Βάσκι' ἴθι, καὶ πυκνοῖσι τέην παρὰ μητέρα μύθοις
ἔρυνθι λισσόμενος· μελέη γε μὲν ἡμῖν ὄρωρεν
ἑλπωρὴ, ὅτε νόστον ἐπετραπόμεσθα γυναιξίν.

Ὡς ἔφατ'· ὥκα δ' ἔλος μετεκίαθον. Αὐτὰρ ἑταῖροι
490 γηθόσωνοι ἐρέεινον, ὅπως παριόντας ἴδοντο·
τοῖσιν δ' Αἰσονίδης τετιμημένος ἔφατο μῦθον.

Ὡ φίλοι, Αἰήταο ἀπηνέος ἄμμι φίλον κῆρ
ἀντικρὺ κεχόλωται, ἕκαστα γὰρ οὐ νύ τι τέκμωρ
οὔτ' ἐμοί, οὔτε κεν ὑμῖν διειρομένοισι πέλοιτο.

495 Φῆ δὲ οὐὼ πεδίων τὸ Ἀρχέιον ἀμρνέμεσθαι
ταύρω χαλκόποδε, στόματι φλόγα φυσιοῶντες,
τετράγυον δ' ἐπὶ τοῖσιν ἐρίετο νεῖον ἀρόσσαι·
δώσειν δ' ἐξ ὄφιος γενύων σπόρον, ὅς ῥ' ἀνέστην
Γηγενέας χαλκείοις σὺν τεύχεσιν· ἥματι δ' αὐτῷ
500 χρεῖω τοῦσγε θαΐξαι. Ὅ δ' ἡ νύ οἱ (οὔτι γὰρ ἄλλο
βέλτερον ἦν φράσασθαι) ἀπηλεγέως ὑποέστην.

Ὡς ἄρ' ἔφη· πάντεςσι δ' ἀνῆνυτος εἶσατ' αἰθλός,
δὴν δ' ἀνέω καὶ ἀναυδοὶ ἐς ἀλλήλους ὁρώοντο
ἄτη ἀμηχανίῃ τε κατηφές· ὅψ' δὲ Πηλεὺς
505 θαρσαλέως μετὰ πᾶσιν ἀριστήεσσιν ἔειπεν·

Ὡρῃ μετιάσθαι ὅ κ' ἐρξόμεν. Οὐ μὲν ἐόλπῃ
βουλῆς εἶναι ὄνειρ, ὅσον· τ' ἐπὶ κάρτεϊ χειρῶν.
Εἰ μὲν νυν τύνῃ ζεῦξαι βόας Αἰήταο,
ἥρως Αἰσονίδῃ, φρονέεις μέμονάς τε πόνοιο,
510 ἦ τ' ἂν ὑποσχασίην πεφυλαγμένος ἐν τύνειο·
εἰ δ' οὐ τοι μάλα θυμὸς ἐστὶ ἐπὶ πάγχυ πέποιθεν
ἡνορέῃ, μήτ' αὐτὸς ἐπείγῃ, μήτε τιν' ἄλλον
τῶνδ' ἀνδρῶν πάπτεινε παρήμενος. Οὐ γὰρ ἔγωγε
σχέσοιμ', ἐπεὶ θάνατός γε τὸ κύντατον ἔσσειται ἄλγος.

jam mortuum, teneraque ei circa genas
lacrima prae-summa miseratione defluebat sollicita :
leniter vero lugens arguta-voce protulit haec verba :

Cur me miseram hic tenet dolor? sive ille omnium
periturus-sit heroum praestantissimus, sive deterrimus,
pereat. Utinam vero salvus evadat!
Profecto hoc, veneranda dea Persei-filia (*Hecate*), eveniat!
Domum revertatur evitata morte : si vero ipsum fatale sit
interfici a tauris, hoc antea sciat,
me quidem non ipsius tristi laetari sorte.

Sic igitur agitabatur in-animo curis puella.
Illi autem ubi e populo et urbe exierant
eadem via, qua antea advenerant ex campo,
tum Jasonem his allocutus-est Argus verbis :

Jason, consilium quidem reprehendes, quod dicam :
at experimentum non sane decet negligere in rebus-adver-
sis.] Virginem scilicet quandam antea audivisti ipse a-me
beneficia-exercere, Hecatae Persei-filiae monitis :
hanc si nobis-conciliarimus, opinor, non-amplius metus
erit, certans ne-pereas : at vehementer
timeo, ne forte non mihi polliceatur hoc mater.

Tamen iterum conveniam, rogaturus ipsam,
communis quia omnibus impendet nobis interitus.

Dixit benevolus : ille vero respondit ita :

O bone, si tibi ipsi placet, neutiquam adversor.
Abi, et prudentibus tuam matrem sermonibus
compelle precans : misera quidem nobis est
spes, quando reditum nostrum committimus mulieribus.

Sic dixit : celeriter autem ad-paludem pervenerunt. At
socii] laeti interrogarunt, ubi adesse eos viderunt :
his Aisonides afflictus protulit haec verba :

Amici, Aelte immitis in-nos animus
aperte iratus-est; singula enim nullus finis
nec mihi (*narrandi*), nec vobis interrogantibus
fuerit.] Dixit vero, duo in campo Martio pasci
tauros aetripedes ore flammam evomentes,
quatuor-vero jugerum his jussit novale perarare;

daturum autem se e serpentis maxillis semen, quod qui-
dem producat] terrigenas aereis cum armis: die vero illo
ipso] oportet hos interficere. Quod quidem ei (neque enim
aliud quid] melius erat cogitato) intrepide pollicitus-sum.

Sic igitur dixit : omnibus vero non-perficiendus videba-
tur labor], diuque taciti et muti se-invicem intuebantur,
ob-calamitatem et consilii-inopiam mœsti : tandem Peleus
audacter inter omnes principes dixit :

Tempus est deliberandi, quid acturi-simus. Non equi-
dem spero] consilii tantam esse utilitatem, quantam in
robore manuum.] Si jam jungere boves Aelte,
heros Jason, cupis, et sustines laborem,
profecto, promissum servans, accingere :
si vero non tibi mens sum omnino confisa-fuerit
fortitudini, neve ipse propera, neve alium quem
horum virorum circumspice adsidens. Non enim ego
patiar, quoniam mors quidem ultimus erit dolor.

- 816 Ὡς ἔφατ' Αἰακίδης· Τελαμῶνι δὲ θυμὸς ὀρίνθη·
σπερχόμενος δ' ἀνόρουσε θοῶς· ἐπὶ δὲ τρίτος Ἴδας
ᾧρτο μέγα φρονέων, ἐπὶ δ' υἷες Τυνδαρείου·
σὺν δὲ καὶ Οἰνείδης ἐναρίθμιος αἰζηοῖσιν
ἀνδράσιν, οὐδὲ περ ὕσσον ἐπιγνοάοντας ἰούλας
820 ἀντιλλῶν· τοῖω οἱ αἰίρετο κάρτεϊ θυμός.
Οἱ δ' ἄλλοι εἴξαντες ἀκὴν ἔχον. Αὐτίκα δ' Ἄργος
τοῖον ἔπος μετέειπεν ἐλδομένοισιν ἀέθλου·
ὦ φίλοι, ἤτοι μὲν τόδε λοίσθιον. Ἀλλὰ τιν' οἶω
μητρὸς ἐμῆς ἔσσεσθαι ἐναΐσιμον ὕμιν ἀρωγὴν.
825 Τῷ καὶ περ μεμαῶτες ἐρητύοισθ' ἐνὶ νηϊ
τυτθὸν ἔθ', ὥς τοπάραιθεν, ἐπεὶ καὶ ἐπισχέμεν ἔμπης
λώϊον, ἢ κακὸν οἶτον ἀφειδήσαντας ἐλέσθαι.
Κούρη τις μαγάρουσιν ἐνετρέφετ' Αἰήταο,
τὴν Ἐκάτη περίαλλα θαδ' ἔα τεχνήσασθαι
830 φάρμακ', ὅς' ἡπειρός τε φύει καὶ νήχυτον ὕδωρ,
τοῖσι καὶ ἀκαμάτοιο πυρὸς μειλίσσειτ' αὐτμήν,
καὶ ποταμούς ἐστισιν ἄφρ' κελαδαινὰ ῥέοντας,
ἄστρα τε καὶ Μήνης ἱερῆς ἐπέδωκε κελεύθους.
Τῆς μὲν ἀπὸ μαγάρου κατὰ στίβον ἐνθάδ' ἰόντες
835 μνησάμεθ' εἴκε δύναιτο, κασιγνήτη γεγαυῖα,
μήτηρ ἡμετέρη πεπιθεῖν ἐπαρῆξαι ἀέθλω.
Εἰ δὲ καὶ αὐτοῖσιν τόδ' ἐφραδάνει, ἧ τ' ἂν ἰκοίμην
ἤματι τῷδ' αὐτῷ πάλιν εἰς δόμον Αἰήταο
πειρήσων· τάχα δ' ἂν σὺν δαίμονι πειρηθεῖν.
840 Ὡς φάτο· τοῖσι δὲ σῆμα θεοὶ δόσαν εὐμενέοντες.
Τρητῶν μὲν φεύγουσα βίην κίρκου πελειὰς
ὑφ' ὅθεν Αἰσονίδεω πεφοβημένη ἔμπεσε κόλποις·
κίρκος δ' ἀφλάστωι περικάππεσεν· ὣκα δὲ Μόψος
τοῖον ἔπος μετὰ πᾶσι θεοπροπέων ἀγόρευεν·
845 Ὕμμι, φίλοι, τόδε σῆμα θεῶν ἰότητι τέτυκται,
οὐδέ πη ἄλλως ἐστὶν ὑποκρίνασθαι ἄρειον,
παρθενικὴν δ' ἐπέεσσι μετελθέμεν ἀμυρίποντας
μήτι παντοίῃ. Δοκέω δέ μιν οὐκ ἀθερίζειν,
εἰ ἐτιῶν Φινεύς γε θαῖ ἐνὶ Κύπριδι νόστον
850 πέφραδεν ἔσσεσθαι. Κεῖντος δ' ὄγε μελιχρὸς ὄρνις
πότμον ὑπεξήλυξε· κέαρ δέ μοι ὥς ἐνὶ θυμῷ
τόνδε κατ' οἰωνὸν προτιόσσεται, ὥς δὲ πέλοιτο.
Ἀλλὰ, φίλοι, Κυθήρειαν ἐπικλείοντες ἀμύνειν
ἤδη νῦν Ἀργοῖο παραιφασίησι πίθεσθε.
855 Ἰσμεν· ἐπήνησαν δὲ νέοι Φινῆος ἔρατμᾶς
μνησάμενοι· μῶνος δ' Ἀφαρῆϊος ἀνθορεν Ἴδας
δεῖν' ἐπαλαστήσας μεγάλη ὀπί φώνησέν τε.
ὦ πόποι, ἦ ῥα γυναιξὶν δαόστολοι ἐνθάδ' ἔβημεν,
οἱ Κύπριν καλέουσιν ἐπὶ ῥόθον ἄμμι πέλεσθαι,
860 οὐκ ἔτ' Ἐνυαλίῳ μέγ' σθένος· ἐς δὲ πελειὰς
καὶ κίρκας λεύσσοντες ἐρητύεσθε ἀέθλων.
Ἔρρετε, μηδ' ὕμιν πολεμήτ' ἔργα μέλοιτο,
παρθενικὰς δὲ λιτῆσιν ἀνάγκιδας ἡπεροπεύειν.
Ὡς ἤῶδα μεμαῶς· πολέες δ' ἐμάδοντο ἑταῖροι
865 ἦ κα μάλ', οὐδ' ἄρα τις οἱ ἐναντίον ἔχρατο μῦθον.
Χωόμενος δ' ὄγ' ἔπειτα καθέζετο· τοῖσι δ' Ἰήσων
αὐτίκ' ἐποτρύνων τὸν ἔδον νόον ἔδ' ἀγόρευεν·
Ἄργος μὲν παρὰ νηὸς, ἐπεὶ τόδε πᾶσιν ἔαδεν,

Sic dixit Æaci-filius:] Telamoni autem animus commo-
tus est:] concitatus prosiluit celeriter: tertius autem Idas
sorrexit magna sentiens, tum sibi Tyndarei:
una vero etiam (Enei-filius adjuveratus juvenibus
viris, quamquam ne tantillum quidem efflorescentem lanu-
ginem] emittens: tali ei efferebatur fortitudine animus.
Reliqui cedentes *his* silentium tenebant. Statim vero Argus
tale verbum dixit ad appetentes certamen:

Amici, profecto hoc quidem postremum *erit*. Verum
aliquid puto] matris meae fore commodum vobis auxilium.
Quare quamquam cupientes, continete-vos in navi
paullulum adhuc, ut antea, quandoquidem etiam cohibere
-nos tamen] satius est, quam malum interitum spernentes
subire.] Puella quædam in ædibus alitur Æetæ,
quam Hecate dea eximie docuit parare
medicamina, quæcunque et terra profert et diffusa aqua,
quibus et indomiti ignis sedat flaminam,
et fluvios sistit statim cum-impetu fluentes,
et astra Lunæque sacræ impedit iter.
Hujus quidem e palatio in via huc redeunt
recordati-sumus, an-forte possit, *quæ* soror ejus nata est.
mater nostra ei persuadere, ut-adjuvet certamen.
Si vero etiam ipsis vobis hoc placet, profecto revertar
hoc ipso die rursus in domum Æetæ
periculum-factorus: forsán juvante deo periculum-faciam.

Sic locutus est: his vero signum dii dederunt benevoli.
Pavida fugiens vim accipitris columba
desuper in Jasonis timens delapsa est sinum:
accipiter autem in-aplustre decidit: statimque Mopsus
talem sermonem inter omnes vaticinans dixit:

Vobis, amici, hoc signum deorum voluntate oblatum est;
neque alia qua ratione licet interpretari melius,
sed virginem verbis ut-oretis aggredientes
arte omnimoda. Opinor autem eam non recusaturam,
si quidem vere Phineus deam per Venerem reditum
dixit fore. Illius vero hæc placida avis
mortem effugit: mens vero mihi ut intus
hoc ex augurio prospicit, ita eveniat.
Verum, amici, Venerem invocata ut-adsit,
jam nunc Argi consiliis parete.

Dixit: assenserunt vero juvenes, Phinei mandatorum
memores: solus autem Aphareus exsiluit Idas
graviter indignatus magna voce, dixitque:

Proh Di! profecto mulierum comites huc venimus,
qui Venerem invocant, auxilio nobis ut-sit,
neque amplius Martis magnum robur: columbas vero
et accipitres intuentes abhorretis a-certaminibus.
Abile, neque vobis belli negotia curæ-sint,
immo virgines precibus imbelles decipere (*curæ sit*).

Ita dixit iratus: multi autem fremebant socii
leniter: neque quis ei contrariam protulit orationem.
Indignatus vero ille deinde consedit: his autem Jason
statim concilians animum ita eloquutus est:

Argus quidem a navi, quoniam hoc omnibus placuit,

στελλέσθω· ἀτὰρ αὐτοὶ ἐπὶ χθονὸς ἐκ ποταμοῖο
570 ἀμπαδὸν ἤδη πείσματ' ἀνάφομεν. Ἦ γάρ ῥοικεν
μηκέτι δὴν κρύπτεσθαι ὑποπτήσσοντας αὐτήν.

Ὡς ἄρ' ἔφη· καὶ τὸν μὲν ἄρα προΐαλλε νέεσθαι
καρπαλίμως ἐξαῦτις ἀνὰ πτόλιν· οἱ δ' ἐπὶ νηὸς
εὐναίας ἐρύσαντες ἐρετμαῖς Αἰσονίδαο
575 τυτθὸν ὑπὲξ ἔλκος χέρσῳ ἐπέκλεισαν ἐρετμοῖς.

Αὐτίκα δ' Αἰήτης ἀγορὴν ποιήσατο Κόλχων
νόσφιν ἐοῖο δόμου, τόθι περ καὶ πρόσθε κάθισον,
ἀτλήτους Μινυαῖσι δόλους καὶ κήδεα τεύχων.
Στεῦτο δ', ἐπεὶ κεν πρῶτα βόες διαδηλῆσωνται
580 ἄνδρα τὸν, ὃς ῥ' ὑπέδεκτο βαρὺν χαμῖεσθαι ἀέθλον,
δρυμὸν ἀναρρήξας λασίης καθύπερθε κολώνης
αὐτανδρὸν φλέξειν δόρυ νήϊον, ὅρρ' ἀλεγεινὴν
ὑδρὶν ἀπορλύζωσιν ὑπέρβια μηχανόωντες.

Οὐδὲ γὰρ Αἰολίδα φρίξον, μάλα περ χατέοντα,
585 δέχθαι ἐνὶ μαγάροισιν ἐφέστιον, ὃς περὶ πάντων
ξείνων μελιγλή τε θεοειδέη τ' ἐκέκαστο,
εἰ μὴ οἱ Ζεὺς αὐτὸς ἀπ' οὐρανοῦ ἄγγελον ἦκεν
Ἑρμείην, ὥς κεν προσκηδέος ἀντιάσειεν.

Μὴ καὶ ληϊστῆρας ἔην ἐς γαῖαν ἰόντας
590 ἔσσεσθαι δηναιὸν ἀπήμονας, οἵσι μέμηλεν
ὀθνεῖοις ἐπὶ χεῖρσιν ἔην κτεάτεσσιν ἀείρειν
κρυπταδίους τε δόλους τεκταινέμεν ἡδὲ βοτῆρων
αὐλῖα δυσκελάδοισιν ἐπιδρομήσι δαΐζει.

Νόσφι δέ οἱ αὐτῷ φάτ' ῥοικότα μελῖα τίσειν
595 υἱῆας Φρίξιο, κακορρέκτησιν ὀπηδούς
ἀνδράσι νοστήσαντας ἐμιλαδὸν, ὅρρσιν εἰ τιμῆς
καὶ σκήπτρον ἐλάσειαν ἀκηδέες· ὥς ποτε βᾶξιν
λαυγαλέην οὐ πατρὸς ἐπέκλυεν Ἥλιος,
χρεῖώ μιν πυκινὸν τε δόλον βουλὰς τε γενέθλης
600 σφωϊτέρης ἄτην τε πολύτροπον ἐξαλείεσθαι·
τῷ καὶ ἐλδομένους πέμπειν ἐς Ἀχαΐδα γαῖαν
πατρὸς ἐφημοσύνη δολιγὴν ὁδόν. Οὐδὲ θυγατρῶν
εἶναι οἱ τυτθὸν γε δέος, μὴ που τινὰ μῆτιν
φράσσωνται στυγερὴν, οὐδ' υἱέος Ἀψύρτοιο·

605 ἀλλ' ἐνὶ Χαλκιόπης γενεῇ τάδε λυγρὰ τεύχεται.
Καὶ ῥ' ὁ μὲν ἄσχετα ἔργα πιφαύσκειτο δημοτέροισιν
γνώμενος· μέγα δέ σφιν ἀπειλεῖ νῆά τ' ἐρύσθαι
ἢ δ' αὐτοὺς, ἵνα μὴ τις ὑπὲρ κακότητος ἀλύξῃ.

Τόρρα δὲ μητέρ' ἔην, μετιὼν δόμον Αἰήταο,
610 Ἄργος παντοίοισι παρηγορέεσκειν ἐπισσιν
Μήδειαν λίσσεσθαι ἀμυνέμεν· ἡ δὲ καὶ αὐτὴ
πρόσθεν μητιάζετο· δέος δέ μιν ἴσχανε θυμὸν,
μὴ πως ἡ παρ' αἴσαν ἐτώσια μελιίζατο
πατρὸς ἀτυχομένην ὁλοὴν χόλον, ἡ δὲ λιτῆσιν
615 ἐσπομένης ἀρίστη καὶ ἀμπαδὰ ἔργα πέλοιτο.

Κούρην δ' ἐξ ἀγέων ἀδινὸς κατελώφεεν ὕπνος
λέκτρῳ ἀνακλινθεῖσαν. Ἄφαρ δέ μιν ἡπεροπῆες,
οἳ δ' αὖτ' ἀκηχεμένην, ὅλοισι ἐρέθεσxon ὄνειροι.
Τὸν ξείνον δ' ἐδόκησεν ὑφιστάμεναι τὸν ἀέθλον,
620 αἷ τι μάλ' ὀρμαίνοντα δέρος κριοῖο κομίσσαι,
οὐδέ τι τοῖο ἔκῃτι μετὰ πτόλιν Αἰήταο
εἰλέμεν, ὅρρσιν δέ μιν σφέτερον δόμον εἰσπαγέοιτο

mittatur : verum ipsi ad terram ex fluvio
palam jam retinacula alligabimus. Profecto enim convenit
non-amplius diu occultari subterfugientes pugnam.

Sic igitur dixit, et illum statim emisit reversurum
celeriter rursus in urbem : hi vero navis
ancoris attractis jussu Jasonis
paullulum ex palude ad terram compulerunt navem remis.

Statim vero Aetes concilium habuit Colchorum,
extra suam domum, ubi etiam antea considebant,
infandos Minyis dolos atque molestias struens.
Confirmavit vero, se, quam primum boves interemerint
virum illum, qui suscepisset gravem perficiendum labo-
rem,] silva evulsa frondoso super colle
cum-ipsis-viris combusturum-esse navem, ut molestam
insolentiam deponant magna molientes.

Neque enim Aeliden Phrixum, valde quamquam deside-
rantem,] se receptorum-fuisse aribus inquilinum, qui exi-
mie omnium] hospitum et comitate et pietate ornatus-fuis-
set,] nisi sibi Jupiter ipse cœlitus nuncium misisset
Mercurium, ut benevolum offenderet.

Neque vero latrones, qui-suam terram invaserint,
fore diu salvos, quibus curæ-sit
alienis manum suam possessionibus admovere,
occultosque dolos struere, et pastorum
stabula horrisonis incursibus infestare.
Singulatim vero sibi ipsi dixit meritis placandæ-iræ-pœnas
datu] filios Phrix], qui-maleficorum comites
virorum redierint una, ut se ab-imperio
et sceptris abigerent non-reveriti : quemadmodum olim ora-
culum] triste a-suo patre acceperit Sole,
oportere ipsum et callidum dolum et consilia sobolis
sue et noxam multiplicem devitare :

quare etiam lubentes illos se misisse in Achaicam terram
patris (Phrix)] monitu, longum iter. Neque filiarum
esse sibi vel levissimum metum, ne quoddam consilium
excogitent acerbum, neque filii, Absyrti :

sed per Chaleiopæ sobolem hæc luctuosa strui.
Atque ille non-sustinenda facinora indixit civibus,
iratus : valde enim iis minatus-jussit et navem observare,
ei ipsos (navitas), ne quis malum effugeret.

Interea matrem suam, reversus in-domum Aetæ,
Argus variis cohortatus-est verbis,
Medeam ut-roget, quo-opem-ferret : hæc vero et ipsa
antea cogitaverat : metus vero ejus cohibuit animum,
ne forte aut inepte frustra mulceret ipsam
patris meluentem sævam iram, aut precibus
obsequentis manifesta et aperta facinora fierent.

Puellam vero (Medeam) a doloribus multus quiescere-fe-
cerat somnus] in lecto cubantem. Statim vero eam vana,
utpole tristitia-affectam, terribilia sollicitantur somnia.
Hospitem enim somniavit suscepisse certamen,
non tamen valde cupientem vellus arietis auferre,
neque propterea in urbem Aetæ
venisse, sed ut ipsam in eam domum deduceret

κουριδίην παράκοιτιν· ὅτετο δ' ἀμφὶ βόεσσιν
 αὐτῇ ἀθλεύουσα μάλ' εὐμαρέως πονέεσθαι·
 623 σφωϊτέρους δὲ τοκῆας ὑποσχεσίης ἀθερίζειν,
 οὐνεκεν οὐ κούρη ζευξαι βόας, ἀλλὰ οἱ αὐτῷ
 προὔσθεσαν· ἐκ δ' ἄρα τοῦ νεῖκος πέλεν ἀμψήριστον
 πατρί τε καὶ ξείνοις· αὐτῇ δ' ἐπιέτρεπον ἄμφω
 τῶς ἔμεν, ὥς κεν ἔῃσι μετὰ φρεσὶν ἰθύσειεν.
 630 Ἦ δ' ἄφνω τὸν ξείνον, ἀπειδήσασα τοκῶν,
 εἶλετο· τοὺς δ' ἀμέγχετον ἄχος λάβεν, ἐκ δ' ἐβόησαν
 χυώμενοι· τὴν δ' ὕπνος ἅμα κλαγγῇ μεθέηκεν.
 Παλλομένη δ' ἀνόρουσε φόβῳ, περίτ' ἀμφὶ τε τοίχους
 πάπτηνεν θαλάμοιο· μόλις δ' ἐσχαγείρατο θυμὸν
 633 ὥς πάρος ἐν στέρνοισ, ἀδινὴν δ' ἀνενείχαστο φωνήν.
 Δειλὴ ἐγὼν, οἷόν με βαρεῖς ἐφόβησαν ὄνειροι.
 Δεῖδια, μὴ μέγα δὴ τι φέρη κακὸν ἥδε χελευθος
 ἥρώων. Περί μοι ξείνῳ φρένες ἡερέθονται.
 Μνάσθω ἰὸν κατὰ δῆμον Ἀχαιίδα τηλόθι κούρη·
 640 ἄμμι δὲ παρθενίῃ τε μέλοι καὶ δῶμα τοκῶν.
 Ἔμπα γε μὴν θεμένη χύνειν κέαρ οὐκ ἔτ' ἀνενθεῖν
 αὐτοκασιγνήτης πειρήσομαι, εἰ κέ μ' ἀέθλω
 χραίσμεϊν ἀντιάσῃσιν, ἐπὶ σφετέροις ἀγέουσα
 παισί· τό κέν μοι λυγρὸν ἐνὶ κραδίῃ σθέσοι ἄλγος.
 645 Ἦ ῥα, καὶ ὀρθωθείσα θύρας ὡῖζε δόμοιο,
 νηλιπτος, οἰέαντος· καὶ δὴ λαλίητο νέεσθαι
 αὐτοκασιγνήτηνδ' καὶ ἔρκεος οὐδὸν ἄμειψεν.
 Δὴν δὲ κατ' αὐτόθι μέμνεν ἐπὶ προδόμῳ θαλάμοιο
 αἰδοῖ ἐργομένη· μετὰ δ' ἐτράπετ' αὐτὶς ὀπίσσω
 650 στρεφθεῖσ'· ἐκ δὲ πάλιν κίεν ἐνδοθεν ἄψ' ἰάλλεινεν
 εἴσω· τηύσιοι δὲ πόδες φέρον ἐνθα καὶ ἐνθα.
 Ἦτοι δ' ἰθύσειεν, ἔρυκέ μιν ἐνδοθεν αἰδώς·
 αἰδοῖ δ' ἐργομένην ὕρασὺς ἱμερος ὀτρύνεσκεν.
 Τρὶς μὲν ἐπειρήθη, τρὶς δ' ἐσχέτο, τέτρατον αὖθις
 655 λέκτροισιν πρηνῆς ἐνικάπτεσεν εἰλιχθεῖσα.
 Ὡς δ' ὅτε τις νύμφη θαλερὸν πόσιν ἐν θαλάμοισιν
 μύρεται, ᾧ μιν ὄπασσαν ἀδελφοὶ ἡδὲ τοκῆες,
 οὐδέ τί πω πάσαις ἐπιμίσγεται ἀμφιπόλοισιν
 αἰδοῖ ἐπιφροσύνη τε· μυγῶ δ' ἀκέουσα ὑχάσσει·
 661 τὸν δὲ τις ὤλεσε μοῖρα, πάρος ταρπήμεναι ἄμφω
 δῆνεσιν ἀλλήλων· ἥ δ' ἐνδοθὶ δαιομένη περ
 σῖγα μάλα κλαίει χῆρον λῆγος εἰσρόωσα,
 μὴ μιν κερτομέουσαι ἐπιστοθέωσι γυναῖκες·
 τῇ ἱκέλη Μήδεια κινύρετο. Τὴν δὲ τις ἄφνω
 665 μυρομένην μεσσηγὺς ἐπιπρομολοῦσ' ἐνόησεν
 ὁμωάων, ἥ οἱ ἐπέτις πέλα κουρίζουσα·
 Χαλκιοπῇ δ' ἡγγεῖλε παρασχεδόν· ἥ δ' ἐνὶ πασὶν
 ἦσ' ἐπιμητιώουσα κασιγνήτην ἀρέσασθαι.
 Ἄλλ' οὐδ' ὥς ἀπίθησεν, δ' ἔκλυεν ἀμφιπόλοιο
 670 μῦθον ἀνώϊστον· διὰ δ' ἐσσυτο θαρβήσασα
 ἐκ θαλάμου θαλαμόνδε διαμπερές, ᾧ ἐνὶ κούρῃ
 κέκλιτ' ἀκηχεμένη, ἐρύψεν δ' ἐκάτερθε παρειάς·
 ὥς δ' ἴδε δάκρυτιν ὅσσε πεφυρμένα, φώνησέν μιν.
 ὦ μοι ἐγὼ, Μήδεια, τί δὴ τάδε δάκρυα λείβεις;
 673 τίπτ' ἐπαθες; τί τοι αἰνὸν ὑπὸ φρένας ἔκατο πένθος;
 ἥ νῦν σε θευμαρὶ περιδέδρομεν ἄφεα νόστος,

juvenem uxorem : videbatur autem cum tauris
 ipsa depugnans admodum facilem laborem-subire :
 suos vero parentes *somniabat* promisso non-stare,
 quoniam non puellam jungere boves, sed illum ipsum
 jusserant : inde igitur contentio exstiterat anceps
 et patri et hospitibus : ei autem permittebant ambo
 ita se-gerere, ut suo animo cuperet.
 Ipsa igitur repente hospitem, neglectis parentibus,
 sibi-elegit; hos ingens dolor cepit, exclamaruntque
 irati : illam vero somnus una-cum clamore reliquit.
 Agitata autem exsiliit metu, et undique parietes
 circumspexit thalami : egre vero collegit animum,
 ut antea, in pectore, miserabilemque emisit vocem :
 Me miseram, quantum me gravia terruerunt somnia !
 Metuo, ne magnum quod asserat malum illud iter
 heroum. Circa hospitem mihi animus suspensus-est.
 Despondeat-sibi suo in populo Achaicam procul puellam;
 nobis vero et virginitas placeat, et domus parentum
 Attamen deposito sævo animo non amplius absque
 sorore-germana periculum-faciam, an me, certamini
 ut-opem-feram, rogatura-sit, de suis sollicita
 filiis : quæ-quidem res mihi acerbum in pectore exstinxerit
 dolorem.] Dixit, et erecta fores aperuit conclavis
 nuda-pedes, una-veste-induta, atque sane cupiit ire
 ad-sororem, et muri limen transiit.
 Diu vero ibi commorabatur in vestibulo thalami
 pudore cohibita : rediitque iterum, retro
 conversa : iterumque prodiit ex-interiori, et denuo refugit
 intro : frustra-que laborantes pedes ferebant eam huc illuc.
 Etenim, quando prorumpibat, cohibuit eam intus pudor,
 pudore autem cohibitam audax amor impulit.
 Ter conata-est, ter retinebatur, quartum iterum
 in-lectum prona delapsa-est revoluta.
 Ut vero, quando sponsa quædam florentem maritum in tha-
 lamis] deplorat, cui ipsam collocarant fratres aut parentes,
 neque ullo modo omnibus immiscet-se ancillis
 pudore et prudentia *ducta*, sed in-recessu tacita sedet;
 illum vero quoddam perdidit fatum, antequam delectaren-
 tur ambo] consiliis mutuis : ipsa intus, cruciata quamvis,
 tacite admodum flet, viduum torum intuens,
 ne ipsam deridentes convicietur mulieres :
 ei similis Medea ejulavit. Eam vero quædam repente
 lamentantem interim superveniens animadvertit
 ancillarum, quæ ei pedissequa erat adolescentula :
 Chalkiopæ autem nunciavit statim : hæc inter filios
 sedebat deliberans de-sorore concilianda.
 At ne sic quidem immorigera-erat, quando audierat ab-an-
 cilla] sermonem inopinatum : ruit vero percussa-stupore
 e thalamo in-thalamum continuo, in quo virgo
 recumbebat mœrens, et lacerabat utrimque genas :
 ut vero vidit lacrimis oculos suffusos, compellavit eam :
 Heu mihi, Medea, cur tandem has lacrimas fundis ?
 quid tandem accidit ? quis tibi gravis mentem subiit dolor ?
 num tuos divinitus-immissus occupavit artus morbus

ἤέ τιν' οὐλομένην ἐδάης ἐκ πατρός ἐνιπὴν
ἀμφὶ τ' ἐμοὶ καὶ παισίν; Ὁρελλέ με μήτε τοκῆων
δῶμα τόδ' εἰσοράαν, μηδὲ πτόλιν, ἀλλ' ἐπὶ γαίης
680 πείρασι ναιετάειν, ἵνα μηδὲ περ οὔνομα Κολχῶν.

Ὡς φάτο· τῆς δ' ἐρύθηνε παρήϊα· δὴν δέ μιν αἰδῶς
παρθενίη κατέρυκεν ἀμείψασθαι μεμτυῖαν.

Μῦθος δ' ἄλλοτε μὲν οἱ ἐπ' ἀκροτάτης ἀνέτελλεν
γλώσσης, ἄλλοτ' ἐνερθε κατὰ στῆθος πεπότητο.
685 Πολλάκι δ' ἱμερόεν μὲν ἀνὰ στόμα θῦεν ἐνισπείν·
φθογγὴ δ' οὐ προῦδαινε παροιτέρω· ὅφρ' δ' εἶπεν
τοῖα δόλω· θρασέες γὰρ ἐπεκλονέεσκον Ἑρώτες.

Χαλκιόπη, περί μοι παίδων σέο θυμός ἤηται,
μή σφε πατὴρ ξείνοισι σὺν ἀνδράσιν αὐτίκ' ὀλέσσι.
690 Τοῖα κατακνώσσοισα μινυνθαδίῳ νέον ὕπνῳ
λεύσσω δνειράτα λυγρὰ, τὰ τις θεὸς ἀκράαντα
θεῖη, μηδ' ἀλεγρινὸν ἐρ' υἷαςι κῆδος ἔλοιο.

Φῆ ῥα, κασιγνήτης πειρωμένη, εἴ κέ μιν αὐτῇ
ἀντιάσειε πάροιθεν ἐοῖς τεκέσσιν ἀμύνειν.

705 Τὴν δ' αἰνῶς ἀτλήτος ἐπέκλυσε θυμὸν ἀνίη
δείματι, τοῖ' ἐσάκουσεν· ἀμείβετο δ' ὧδ' ἐπέεσσιν·

Καὶ δ' αὐτὴ τάδε πάντα μετήλυθον ὀρμαίνουσα,
εἴ τινα συμφράσσαιο καὶ ἀρτύνεις ἀρωγῇ.

Ἄλλ' ὁμοσον Γαῖάν τε καὶ Οὐρανὸν, ὅττι τοι εἴπω
700 σχῆσειν ἐν θυμῷ σὺν τε ἐρήστεира πέλισθαί.

Λίσσομαι ὑπὲρ μακάρων σέο τ' αὐτῆς ἡδὲ τοκῆων,
μή σφε κακῇ ὑπὸ κηρὶ διαβραιοθέντας ἰδέσθαι
λευγαλίως· ἡ σοὶ γε φίλοις σὺν παισὶ θανούσας
εἶην ἐξ Αἰδέω στυγερῇ μετόπισθεν Ἑριννύς.

706 Ὡς ἄρ' ἔφη, τὸ δὲ πολλὸν ὑπέξεχ' αὐτίκα δάκρυ·
νειόθι δ' ἀμφοτέρησι περίσχετο γούνατα χερσίν,
σὺν δὲ κάρη κόλποις περικᾶβδαλεν. Ἐνθ' ἔλεεινὸν
ἄμρω ἐπ' ἀλλήλησι θέσαν γόνυ· ὥρτο δ' ἰωὴ
λεπταλέη διὰ δώματ' ὀδυρομένων ἀγέεσσιν.

710 Τὴν δὲ πάρος Μήδεια προσέννεπεν ἀσχαλώουσα.

Δαιμονίη, τί νύ τοι ῥέξω ἄχος, οἳ ἀγορεύεις
ἄρας τε στυγερὰς καὶ Ἑριννύας; Αἱ γὰρ ὄρελλεν
ἔμπεδον εἶναι ἐπ' ἄμμι τεοῦς υἱῆς ἐρυσθαι.

Ἴστω, Κολχῶν δρκος ὑπέρβιος, ὄντιν' ὀμόσσαι
715 αὐτῇ ἐποτρύνεις, μέγας Οὐρανός, ἥ θ' ὑπένερθεν
Γαῖα, θεῶν μήτηρ, ὅσπον σθένος ἐστὶν ἐμαῖο,
μή σ' ἐπιδευήσεται, ἀνυστά περ ἀντιώσαν.

Φῆ ἄρα· Χαλκιόπη δ' ἡμείβετο τοῖσδ' ἐπέεσσιν·
Οὐκ ἂν δὴ ξείνῳ τλαίης χατίοντι καὶ αὐτῷ

720 ἡ δόλον ἢ τινα μῆτιν ἐπιφράσσασθαι ἀέθλου
παίδων εἵνεκ' ἐμαῖο; καὶ ἐκ κείνοισι δ' ἰκάνει
Ἄργος ἐποτρύνων με τῆς πειρῆσαι ἀρωγῆς·
μεσσηγὺς μὲν τόν γε δόμων λίπον ἐνθάδ' ἰούσα.

Ὡς φάτο· τῇ δ' ἐντοσθεν ἀνέπτατο χόροματι θυμός·
725 φοινίχθη δ' ἄμυδις καλὸν γρόα, καὶ δέ μιν ἀγλὺς
εἶλεν ἱαινομένην, τοῖον δ' ἐπὶ μῦθον εἶπεν·

Χαλκιόπη, ὥς ὕμμι φίλον τερπνόν τε τέτυκται,
ὥς ἔρξω. Μὴ γάρ μοι ἐν ὀφθαλμοῖσι φαινοί
ῥῶς, μηδὲ με ὀηρὸν ἔτι ζώουσιν ἰδοιο,

730 εἴ κέ τι σῆς ψυχῆς προγερέττερον, ἤέ τι παίδων

an sætam quandam audivisti a patre vocem
de me et filiis? Utinam nec parentum
lectum hoc conspicerem, neque urbem, sed in terræ
finibus habitarem, ubi ne nomen quidem Colchorum au-
ditur.] Sic dixit: ejus vero erubuerunt genæ, diuque [i-
psam pudor] virgineus prohibuit respondere cupientem.
Sermo autem nunc ei in summa existebat
lingua, nunc imo in pectore volabat.

Sæpe vero amabili ore cupiebat profari:
vox autem non processit ulterius: acro tandem dixit
hæc astute: audaces enim urgebant Amores:

Chalciope, propter filios mihi tuos animus conturbatus
-est,] ne ipsos pater peregrinis cum viris statim interficiat.
Talia, sopita brevi modo somno,
video somnia tristia, quæ deus quis irrita
reddat, neque acerbum propter filios dolorem capias!

Dixit igitur, sororem explorans, an se illa
oratura-esset prius, ipsius liberis ut-opitularetur.
Illius vero valde intolerabilis oppressit animum sollicitudo
præ-nietu; talia audiverat: respondit vero his verbis:

Et ipsa hæc omnia, te-conveni, animo versans,
si quod una-excogitare et parare-posses auxilium.
At jura per-Terram atque Cælum, quod dixero,
te-esse-servaturam animo adjutricemque futuram.
Precor per deos teque ipsam et parentes,
ne illos malo fato deperditos videam
misere: aut tibi caris cum liberis mortua
ero ex Orco invisa postea Erinnyes.

Sic igitur dixit: largasque effudit statim lacrimas:
infraque ambabus amplexa-est genua manibus,
unaque caput sinui injecit. Tum miserabilem
utraque mutuo edidit sletum, et excitatus-est ejulatus
lenuis per domos lamentantium præ-dolore.
Hanc vero prius Medea allocuta-est mœsta:

Misera, quam tandem tibi faciam medicinam, quod lo-
queris] diras horribiles et Furias? utinam enim
certo-situm sit in nobis, tuos filios servare.
Testor (Colchorum jusjurandum magnum, quod jurare
ipsa jubes) magnum Cælum et, quæ infra est,
Terram, deorum matrem, quantæ vires sunt mese,
non tibi me defuturam-esse, quæ-effici-possint roganti.

Dixit: Chalciope autem respondit his verbis:

Nonne igitur hospitii audebis, desideranti et ipsi,
aut dolum, aut quandam rationem excogitare certaminis
propter meos liberos? et ab illo quidem missus venit
Argus, incitans me, tuum ut-sollicitem auxilium:
interim illum domi reliqui huc profecta.

Sic dixit: ei autem intus exsultavit præ-gaudio animus:
erubuitque simul pulchra facie: caligo vero ipsam
occupavit exultatam, et hæc verba locuta-est:

Chalciope, ut vobis gratum jucundumque est,
ita faciam. Non enim meis oculis luceat
aurora, neque me diu amplius vivam videas,
si quidpiam tua vita præstantius aut filiis

- σῶν θεῶν, οἳ δὴ μοι ἀδελφείοι γεγάασιν
κηδεμόνες τε φίλοι καὶ ὁμήλικες. Ὡς δὲ καὶ αὐτὴ
φημὶ κασιγνήτη τε σέθεν κούρη τε πάλαισθαι,
ἴσον ἐπεὶ καίνοις με τεῷ ἐπαίραο μαζίῳ
735 νηπυτήν, ὥς αἰὲν ἐγὼ ποτε μητρὸς ἄκουον.
Ἄλλ' ἴθι, κεῖθε δ' ἐμὴν σιγῇ χάριν, ὅρρα τοκῆας
λήσομαι ἐντύνουσα ὑπόσχεσιν· ἥρι δὲ νηὸν
εἴσομαι εἰς Ἑκάτης, θελκτήρια φάρμακα ταύρων
οἰσομένη ξείνῳ, ὑπὲρ οὗ τόδε νεῖκος ὄρωρεν.
740 Ὡς ἥ γ' ἐκ θαλάμοιο πάλιν κίε, πεισὶ τ' ἀρωγὴν
αὐτοκασιγνήτης διεπέγραδε. Τὴν δὲ μιν αὐθις
αἰδώς τε στυγερόν τε δέος λάβε μουνωθείσαν,
τοῖα παρὲς οὗ πατρὸς ἐπ' ἀνέρι μητιάσθαι. [τε]
Νῦν μὲν ἐπεὶ ἐπὶ γαίαν ἄγεν κλέφας οἳ δ' ἐνὶ πόν-
745 ναῦται εἰς Ἑλίχην τε καὶ ἀστέρας Ὀρίωνος
ἔδρακον ἐκ νηῶν· ὕπνοιο δὲ καὶ τις ὁδότης
ἦδ' οὐκ ἐπὶ πύλων ἐβόησε· καὶ τινὰ παῖδων
μητέρα τεθνεώτων ἀδινὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυπτεν·
οὐδὲ κυνῶν ὕλακ' ἔτ' ἀνὰ πτόλιν, οὐ θρόος ἦεν
750 ἡχέαι· σιγῇ δὲ μελαινομένην ἔχεν ὄρφνην.
Ἀλλὰ μάλ' οὐ Μήδειαν ἐπὶ γλυκερὸς λάβεν ὕπνος.
Πολλὰ γὰρ Αἰσονίδαο πόθῳ μελεδήματ' ἔγειρεν
δειδυῖαν ταύρων κρατερὸν μένος, οἷσιν ἐμελλεν
φύσθαι δεικελίῃ μοῖρῃ κατὰ νεῖον Ἄρης.
755 Πυκνὰ δὲ οἱ κραδίῃ στηθέων ἐντροσθεν ἔθουεν,
ἡελίου ὥς τις τε δόμοις ἐνιπάλλεται αἴγλη
ὑδατος ἐξανιῦσα, τὸ δὲ νέον ἢ λέβητι
ἢ ἐν γαυλῷ χέχυται· ἢ δ' ἐνθα καὶ ἐνθα
ὠκεῖη στροφάλιγγι τινάσσεται αἰσσοῦσα·
760 ὥς δὲ καὶ ἐν στηθεσσι κέαρ ἐλελίζετο κούρης.
Δάκρυ δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν ἐλέω ῥέεν· ἐνδοθὶ δ' αἰεὶ
τεῖρ' ὀδύνη σμύχουσα διὰ χροὸς ἀμρὶ τ' ἀραιᾶς
ἴνας καὶ κεφαλῆς ὑπὸ νεῖατον ἰνίον ἄχρης,
ἐνθ' ἀλεγεινότατον δύνει ἄχος, ἐππὸτ' ἀνίας
765 ἀκάματοι πραπίδεςσιν ἐνισκίμψωσιν Ἑρῳτες.
Φῆ δὲ οἱ ἄλλοτε μὲν θελκτήρια φάρμακα ταύρων
δωσέμεν, ἄλλοτε δ' οὔτι καταφθίσθαι δὲ καὶ αὐτῇ·
αὐτίκα δ' οὔτ' αὐτὴ θανέειν, οὐ φάρμακα δώσειν,
ἀλλ' αὐτῶς εὐκηλὸς εἶν' ὀτλησέμεν ἄτην.
770 Ἐξομένη δ' ἔπειτα δοάσσατο φώνησέν τε.
Δειλὴ ἐγὼ νῦν ἐνθα κακῶν, ἢ ἐνθα γένωμαι;
Πάντῃ μοι φρένες εἰσὶν ἀμήχανοι· οὐδέ τις ἀλκὴ
πήματος· ἀλλ' αὐτῶς φλέγει ἐμπεδόν. Ὡς ὁφελόν γε
Ἀρτέμιδος κραιπνοῖσι πάρος βελέεσσι δαμῆναι,
775 πρὶν τὸν γ' εἰσιδέειν, πρὶν Ἀχαιίδα γαίαν ἰδέσθαι
Χαλκιόπης υἱας. Τοὺς μὲν θεὸς ἦ τις Ἑριννὺς
ἄμμι πολυκλαύτους δεῦρ' ἤγαγε κείθεν ἀνίας.
Φθίσθω ἀεθλεύων, εἰ οἱ κατὰ νεῖον ὀλέσθαι
μοῖρα πέλει. Πῶς γὰρ κεν ἐμοὺς λελάθοιμι τοκῆας
780 φάρμακα μεσημένη; ποῖον δ' ἐπὶ μῦθον ἐνίψω;
τίς δὲ δόλος, τίς μῆτις ἐπίκλοπος ἔσσειτ' ἀρωγῆς;
ἦ μιν ἀνευθ' ἐτάρων προσπτύξομαι οἷον ἰδοῦσα;
Δύσμορος· οὐ μὲν ἔολπα καταφθιμένοιο περ ἐμπης
λωφῆσειν ἀγέων· τότε δ' ἂν κακὸν ἄμμι πέλοιτο,

tuis ducam, qui sane mihi fratres sunt
consobrinique cari et aequales. Sic vero et ipsa
dico me sororem tuam atque filiam esse,
quoniam aequae ac illos me tua nutritisti mamma
infantulam, ut semper ego olim a matre audivi.
Age igitur, cela meum silentio beneficium, ut parentes
lateam perficiens, quod-promisi: mane vero in-templam
vehar Hecatae, sedantia medicamina taurorum
allatura hospiti, cujus causa haec contentio exstitit.
Sic illa ex thalamo rursus abiit, filisque auxilium
germanae-sororis nuntiavit. Hanc ipsam vero denuo
pudor invisusque metus occupavit solam-relictam
taliam contra suum patrem de viro quod-deliberaverit.
Nox deinde terrae induxit caliginem: at in mari
nautae Helicen atque sidera Orionis
spectabant e navibus: somnum vero etiam viator quis
jam et janitor appetebat: et aliquam filiorum
matrem mortuorum altus sopor opprimebat:
neque canum latratus amplius in urbe, non fremitus erat
sonorus: silentium vero nigras tenebat tenebras.
At omnino non Medeam dulcis occupavit somnus.
Multae enim Jasonis amore curae excitabant eam
metuentem taurorum validam vim, per-quos erat
periturus indigno fato in uovali Martis.
Saepo vero ei cor in pectore agitabatur,
solis velut quidam in sedibus resultat radius
ex aqua percussus, quae modo aut lebeti
aut forte situlae infusa est: ille hoc et illuc
celeri gyro commovetur saliens:
sic etiam in pectore animus jactabatur puellae.
Lacrimae vero ab oculis praemiseratione fluebant; intus
semper] conficiebat dolor perurens corpus et circa raras
fibras capitisque sub imum usque nervum,
quo tristissimus subito cruciatus, quando sollicitudines
indefessi animo immiserint Amores.
Cogitavit autem nunc se delinientia medicamina taurorum
daturam, nunc non daturam: perituram vero et ipsam:
mox neque ipsam se morituram, nec medicamina daturam,
verum sic quiete suum perlaturam-esse malum.
Sedens vero deinde fluctuabat, et dixit:
Miseram ego, nuncne hic malorum, an illic versabor?
Undique mihi mens est perplexa: nec quoddam remedium
mali: verum sic ardet semper. O utinam
Dianae velocibus prius sagittis interfecto-essem,
priusquam illum conspicerem, priusquam in Graecam ter-
ram abirent] Chalciopae filii: quos deus aut quaedam Fu-
ria] nobis flebiles huc reduxit inde cruciatus.
Pereat certans, si ei in agro Martis perire
fatale est. Quomodo enim meos lateam parentes
medicamina parans? qualem vero sermonem edam?
quis vero dolus, quae ratio furtiva erit auxilii?
num ipsum sine sociis amplectar solum conspicata?
Me-miseram! non quidem puto, ipso quamquam mortuo,
tamen] me liberam fore a-doloribus: tum vero malum no-

785 καῖνος ὅτε ζωῆς ἀπαμείρεται. Ἐρρέτω αἰδῶς,
 ἐλέετω ἀγλαίη· ὃ δ' ἐμῇ λότῃτι σωθεὶς
 εσπύθη, ἵνα οἱ θυμῷ φίλον, ἐνθα νέοιτο.
 Αὐτὰρ ἐγὼν αὐτῆμαρ, ὅτ' ἐξανύσειεν αἰθλόν,
 τεθναίην, ἢ λαιμὸν ἀναρτήσασα μελάθρῳ,
 790 ἢ καὶ πασσαμένη ραιστήρια φάρμακα θυμοῦ.
 Ἀλλὰ καὶ ὡς φθιμένη μοι ἐπιλλίζουσιν ὀπίσσω
 κερτομίας· τηλοῦ δὲ πόλις περὶ πᾶσα βοήσει
 πότμον ἐμόν· καὶ κέν με διὰ στόματος φορέουσιν
 Κολχίδες ἄλλυδις ἄλλαι ἀεικέα μωμήσονται·
 795 ἥ τις κηδομένη τόσον ἀνέρος ἄλλοδαποῖο
 κάθ' ἄνεν, ἥ τις δῶμα καὶ οὐς ἤσχυε τοκῆας,
 μαργασὴν εἴξασα. Τί δ' οὐκ ἐμόν ἐσσεται αἴσχος;
 ὦ μοι ἐμῆς ἀτης. Ἥ τ' ἂν πολὺ κέρδιον εἴη
 τῇδ' αὐτῇ ἐν νυκτὶ λιπεῖν βίον ἐν θαλάμοισιν
 800 πότμῳ ἀνωίστῳ, κἀκ' ἐλέγχεα πάντα φυγοῦσαν,
 πρὶν τάδε λωδῆεντα καὶ οὐκ ὀνομαστὰ τελέσσαι.
 Ἥ καὶ φωριαμὸν μετεκίχθεν, ἥ ἐνὶ πολλὰ
 φάρμακά οἱ τὰ μὲν ἐσθλὰ, τὰ δὲ ραιστήρι' ἔκειτο.
 Ἐνθεμένη δ' ἐπὶ γούνατ' ὀδύρετο. Δεῦτε δὲ κολπου;
 805 ἄλληκτον δακρύοισι, τὰ δ' ἐρρέεν ἀσταγὲς αὖτως,
 κῖν' ὀλοφυρομένης τὸν ἐὼν μόρον. Ἰέτο δ' ἥ γε
 φάρμακα λείψασθαι θυμοφθόρα, τόφρα πάσαιτο.
 Ἥδ' καὶ δεσμοὺς ἀνέλυτο φωριαμοῖο,
 ἐξελεῖν μεμαυῖα δυσάμμορος. Ἀλλὰ οἱ ἄρνοι
 810 δεῖμα' ὀλοὸν στυγεροῖο κατὰ φρένας ἦλθ' Αἰδῶ.
 Ἔσχετο δ' ἀμφασίῃ δῆρὸν χρόνον, ἀμφὶ δὲ πᾶσαι
 θυμηδαῖς βιότοιο μελιδόνες ἰνδάλλοντο.
 Μνήσατο μὲν τερπνῶν, ὅσ' ἐνὶ ζωῇσι πέλονται,
 μνήσαθ' ὀμηλικῆς περιγυθῆος οἷά τε κούρη·
 815 καὶ τέ οἱ ἥλιος γλυκίων γένετ' εἰσπράσσειν
 ἢ πάρος, εἰ ἔτιόν γε νόῳ ἐπειμαίεθ' ἔκαστα.
 Καὶ τὴν μὲν βὰ πάλιν σφετέρων ἀποκάρτετο γούνων,
 Ἥρης ἐννεσίῃσι μετὰ τροπῶς, οὐδ' ἔτι βουλῆς
 ἄλλ' ὀϊάξεσεν· εἰλδετο δ' αἴψα φανῆναι
 820 ἧῳ τελλομένην, ἵνα οἱ θελκτήρια δοίῃ
 φάρμακα συνθεσίῃσι καὶ ἀντήσειεν ἐς ὤπην.
 Πυκνὰ δ' ἀνὰ κληῖδας ἐὼν λύεσκε θυράων,
 αἰγλήν σκεπτομένη· τῇ δ' ἀσπασίον βάλε φέγγος
 Ἥριγενῆς, κίνυντο δ' ἀνὰ πτολίεθρον ἕκαστοι.
 825 Ἐνθα κασιγνήτους μὲν ἔτ' αὐτόθι μεῖναι ἀνώγει
 Ἄργος, ἵνα φράζοιντο νόον καὶ μῆδεα κούρης·
 αὐτὸς δ' αὖτ' ἐπὶ νῆα κίεν προπάροιθε λιασθείς.
 Ἥ δ' ἐπεὶ οὖν ταπρῶτα φαινομένην ἶδεν ἧῳ
 παρθενικῇ, ξανθὰς μὲν ἀνῆψατο χερσὶν ἐθείρας,
 830 αἶ οἱ ἀτρημαλὴ κατακειμένην ἡερίθοντο,
 αὐσταλέας δ' ἐψῆσε παρτήδας· αὐτὰρ ἀλοιφῇ
 νεκταρὲν φαιδρύνετ' ἐπὶ γρόα· δῶκε δὲ πέπλον
 καλὸν, εὐγνάμπτουσις ἀρηρεμένον περόνησιν·
 ἀμβροσίῳ δ' ἐρύπερθε καρήατι βάλλε καλύπτρην
 835 ἀργυρέην. Αὐτοῦ δὲ δόμοις ἐνὶ δινεύουσα
 στεῖθε πέδον, λήθη ἀγέων τὰ οἱ ἐν ποσὶν ἦεν
 θεσπέσι', ἄλλα τ' ἐμελλεν ἀεζήσεσθαι ὀπίσσω.
 Κένετο δ' ἀμφοτέλοισιν, αἶ οἱ δυοκαίδεκα πᾶσαι

his evenerit,] Ille quando vita privatur. Valeat pudor,
 valeat decus : ille meo consilio servatus
 incolumis, quo ei in-animo placet, illuc abeat.
 At ego illo-ipso-die, quo confecerit certamen,
 moriar, aut collo suspenso de-trabe,
 aut etiam degustatis perdentibus vitam veneniam.
 At vel sic mortuae mihi illudent postea
 conviciis : longe autem omnis urbs personabit
 meo fato : atque me sermonibus traducentes
 Colchides alio aliae indigne vituperabunt :
 quae-quidem curans tantopere virum alienigenam
 perierit, quae domum suosque dedecoraverit parentes,
 libidini cedens. Quae vero non mea erit infamia?
 Hei mihi, propter-menum malum. Profecto multo satius es-
 set,] hac ipsa nocte relinquere vitam in thalamis
 morte inopinata, mala probra omnia effugientem,
 priusquam haec pernicioiosa et infanda perficiam.

Dixit, atque arcam allatum-abijt, in qua multa
 medicamina ei, alia salutaria, alia pestifera, recondita-erant.
 Qua-imposita genibus lamentata-est. Rigabat vero sinum
 indesinenter lacrimis, quae defluebant effuse ita,
 valde dum-deplorabat suum satum. Cupiebat vero illa
 venena seligere letifera, ut degustaret.
 Jamque vincula solverat arcæ
 eximere illa cupiens infelix. At ei repente
 timor saevus invisi mentem subiit Orri.
 Tenebaturque stupore diu, et circum omnes
 suaves vitae curæ ei obversabantur.
 Recordata-est voluptatum, quae inter vivos sunt,
 recordata aequalis-juventutis admodum-hilaris, utpote
 puella :] atque ei sol jucundior erat adspectu,
 quam antea, si vere quidem mente disquirebat singula.
 Atque illam (arcam) rursus de-suis deposuit genibus,
 Junonis consiliis mutata, neque amplius sententias
 alio-atque-alio divisit : cupiit vero statim apparere
 auroram exorientem, ut illi delinientia daret
 medicamina ex-promisso, atque abiret in conspectum.
 Sæpe autem claustra suarum solvit forium,
 lucem prospectura : ei vero gratissimum misit jubar
 Aurora, et agitabantur per urbem omnes.

Tum fratres quidem adhuc ibi manere jussit
 Argus, ut observarent mentem et consilia puellae :
 ipse autem rursus ad navem abiit, antea ab illis separatus.

Ille tibi primum lucentem vidit auroram
 virgo, flavas religavit manibus comes,
 quae ei negligenter demissae jactabantur,
 sordidasque detersit genas : at unguento
 neclareo nitidum-reddidit corpus : induitque peplum
 pulcrum, bene-flexis instructum fibulis :
 divino autem capiti superinjecit calyptram
 candidam. Ibi vero in aedibus se circumagens
 calcavit solum, oblivione dolorum, qui ante pedes erant
 infiniti, et aliorum, qui erant exstituri postea.
 Jussit vero ancillas, quae ipsi duodecim omnino

ἐν προδόμῳ θαλάμοιο θυώδεος ἠύλίζοντο,
 840 ἤλικες, οὐπω λίχτρα σὺν ἀνδράσι πορσύνουσαι,
 ἐσσυμένως οὐρῆας ὑποζεύξασθαι ἀπήνη,
 οἳ κ' εἰς Ἑκάτης περικαλλέα νηὸν ἄγοιεν.
 Ἐνθ' αὖτ' ἀμφίπολοι μὲν ἐφοπλίζεσκον ἀπήνην·
 ἡ δὲ τέως γλαφυρῆς ἐξείλετο φωριαμοῖο
 845 φάρμακον, ὃ ῥά τε φασὶ Προμήθειον καλεῖσθαι.
 Τῷ εἰ κ' ἐννυχίοισιν ἀρεσσάμενος θυέεσσιν
 Κούρην μουνογένειαν ἐὼν δέμας ἱμαίνοιτο,
 ἦτ' ἂν ἔγ' οὔτε ῥηχτὸς ἔοι χαλκοῖο τυτῆσιν,
 οὔτε κεν αἰδομένῳ πυρὶ εἰκάθοι· ἀλλὰ καὶ ἀλκῇ
 850 λωίτερος κεῖν ἤμαρ δοῖς κάρτει τε πέλοιτο.
 Πρωτοφύες τό γ' ἀνέσχε, καταστάξαντος ἔραζε
 αἵστοῦ ὠμηστέω κνημοῖς ἐνὶ Καυκασίοισιν
 αἵματόεντ' ἰχθῶρα Προμηθῆος μογεροῖο.
 Τοῦ δ' ἦτοι ἄνθος μὲν δσον πῆχυιον ὑπερθεν
 855 χροῖῃ Κωρυκίῳ ἱκελον κρόκῳ ἐξαφάνθη,
 καυλοῖσιν διδύμοισιν ἐπήγορον· ἡ δ' ἐνὶ γαίῃ
 σαρκὶ νεοτμήτῳ ἐναλιγκίῃ ἐπλετο βίβλα.
 Τῆς οἴην τ' ἐν ὄρεσσι κελαϊνὴν ἱμαῖδα φηγοῦ
 Κασπῇ ἐν κόλῳ ἀμήσατο φαρμάσσεσθαι,
 860 ἐπτά μὲν ἀενάοισι λοεσσαμένη ὑδάτεσσιν,
 ἐπτάκι δὲ Βριμῶν κουροτρόφον ἀγκαλέσσα,
 Βριμῶν νυκτιπόλον, γθονίην, ἐνέροισιν ἀνασσαν,
 λυγαίῃ ἐνὶ νυκτὶ σὺν ὄρνυαίοις φάρεσσιν.
 Μυκηθμῶν δ' ὑπένερθεν ἐρεμνὴ σείετο γαῖα
 865 βίβλης τεταυμένης Τιτηνίδος· ἔστανε δ' αὐτὸς
 Ἰαπετοῖο πάϊς ὀδύνη πέρι θυμὸν ἀλῶων.
 Τό β' ἦγ' ἐξανελούσα θυώδει κάτθετο μήτηρ,
 ἦτε οἱ ἀμβροσίοισι περὶ στήθεσσιν ἔερτο.
 Ἐκ δὲ θύραζε κιοῦσα θεῆς ἐπέδῃσας ἀπήνης·
 870 σὺν δὲ οἱ ἀμφίπολοι δοικὶ ἐκάτερθεν ἔδωσαν.
 Αὐτὴ δ' ἦν ἐδέχτο, καὶ εὐποίητον ἱμάσθλην
 δεξιτερῇ, Πλαυν δὲ δι' ἄστεος· αἱ δὲ δὴ ἄλλαι
 ἀμφίπολοι πείρινθος ἐφαπτόμεναι μετόπισθεν
 τρούγων εὐρείαν κατ' ἀμαξιτόν· ἂν δὲ χιτῶνας
 875 λεπταλέους λευκῆς ἐπιγουνίδος ἄγχις ἄειρον.
 Οἷη δὲ λιαροῖσιν ἐφ' ὕδασι Παρθενίοιο,
 ἦ καὶ Ἀμνισίοιο λοεσσαμένη ποταμοῖο
 χρυσαίοις Λητωίῃς ἐφ' ἄρμασιν ἐστηνῖα
 ὠκείαις κεμάδεσσι διεξελάσσει κολώνας,
 880 τηλόθεν ἀντιόωσα πολυκνίσσου ἐκατόμβης· [τῆς
 τῇ δ' ἄμα Νύμφαι ἔπονται ἀμορβάδες, αἱ μὲν ἐπ' αὐ-
 ἀγρόμεναι πηγῆς Ἀμνισίδος, αἱ δὲ δὴ ἄλλαι
 ἄλσεις καὶ σκοπιὰς πολυπίδακας· ἀμφὶ δὲ θῆρες
 κνυζηθμῶν σάινουσιν ὑποτρομέοντες ἰοῦσαν·
 885 ὥς αἱ γ' ἐσσεύοντο δι' ἄστεος· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 εἶκον ἀλευάμενοι βασιλῆδος ὀμματα κούρης.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόλιος μὲν εὐδμήτους λίπ' ἀγυιάς,
 νηὸν δ' εἰσαφίκανε διέκ πεδίων ἐλάουσα,
 δὴ τότε εὐεργάλοιο κατ' αὐτόθι βῆσας ἀπήνης
 890 ἱεμένη, καὶ τοῖς μετὰ ὁμωνῆσιν ἔειπεν.
 ὦ φίλοι, ἢ μέγα δὴ τι παρήλινον, οὐδ' ἐνόησα
 μὴ ἱμεν ἀλλοδαποῖσι μετ' ἀνδράσιν, οὔτ' ἐπὶ γαῖαν

In vestibulo thalami odorati versabantur,
 aequales, quæ-nondum torum cum viris instruxerant,
 celeriter mulos jungere curruī,
 qui ipsam in Hecateo splendidum templum veherent.
 Tum igitur ancillæ instruebant rhedam :
 illa vero interea ex-cava depromsit arca
 medicamentum, quod dicunt Prometheum appellari.
 Quo si quis, nocturnis placata sacris
 Proserpina unigenita, suum corpus madefecerit,
 certo ille nec disrumpi posset ferri ictu,
 neque urenti igni cederet : verum etiam robore
 præstantior illo die una et viribus fuerit.
 Primum-enatum id prodiit, destillante in-terram
 aquila crudivora in saltibus Caucasii
 sanguinolentam saniem Promethei ærumnos.
 Ejus quidem flos fere cubitalis superne,
 colore Corycio similis croco, apparuit
 caulibus geminis insistens : sed in terra
 carni recens-sectæ similis erat radix.
 Ejus succum, qualem in montibus nigrum succum sagi,
 Caspia concha collegerat Medea ad-medicandum,
 septies perennibus lota aquis,
 septiesque Brimone juvenum-nutrice invocata,
 Brimone noctivaga, subterranea, inferorum regina,
 tenebricosa nocte cum (amicta) atris vestibus.
 Mugitu autem infra atra commovebatur terra,
 radice secta Titania (Promethea) : gemebatque ipse
 Japeti filius, præ-dolore animo deficiens.
 Illud igitur (medicamentum) depromptum odoratas impo-
 suit mitræ,] quæ ei divinum circa pectus pendeat.
 Forasque progressa celerem conscendit rhedam :
 cumque ea ancillæ duæ utrimque adscenderunt.
 Ipsa autem habenas sumpsit et bene-factam scuticam
 dextra, vectaque-est per urbem : at reliquæ
 ancillæ, arca-rhedæ prehensa a tergo,
 currebant latam per viam : tunicas vero
 tenues ad niveum genu usque sustulerunt.
 Qualis vero tepidis aquis Parthenii,
 aut etiam Amnisi lota fluvii,
 aureis Diana curribus insistens
 velocibus hinnulis velutur per juga,
 longe ventura-ad multo-nidore-redolentem hecatombam :
 eam una Nymphæ sequuntur comites, aliæ ad ipsum
 congregatæ fontem Amnisium, reliquæ vero
 in-saltibus et scopulis qui-redundant-fontibus ; circaque
 feræ] gannitu blandiuntur verentes incedentem :
 sic illæ ferebantur per urbem : undique vero populi
 cesserunt, vitato reginæ conspectu puellæ.
 At postquam urbis bene-structos reliquit vicos,
 et ad templum venit per campos vecta :
 tum de-volubili ibi descendit curru
 prompta, atque hæc ad ancillas dixit :
 Amicæ, profecto magnum quid peccavi, neque sensi,
 non accedendum-esse alienigenas ad viros, qui in terra

ἡμετέρην στρωρῶσιν. Ἀμμηχανίη βεβυληται
 πᾶσα πόλις· τὸ καὶ οὐ τις ἀνήλυθε δεῦρο γυναικῶν
 895 τᾶων, αἱ τοπάρουθεν ἐπημάτια ἀγέρονται.
 Ἀλλ' ἐπεὶ οὖν ἰχόμεσθα καὶ οὐ νύ τις ἄλλος ἐκείσιν,
 εἰ δ' ἄγε, μολπῇ θυμὸν ἀφειδέως κορέσωμεν
 μελιχίῃ, τάδε καλὰ τερείνης ἀνθία ποίης
 λεξάμεναι· τότε ἔπειτ' αὐτὴν ἀπονισόμεθ' ὤρην.
 900 Καὶ δὲ καὶ σὺν πολέεσσιν ὀνείασι οἶκαδ' ἵκοισθε
 ἡματι τῷ, εἰ μοι συναρέσσετε τήνδε μενοινήν.
 Ἄργος γάρ μ' ἐπέεσσι παρατρέπει, ὥς δὲ καὶ αὐτὴ
 Χαλκιόπη· τὰ δὲ σίγα νόω ἔχει· εἰσαΐουσαι
 εἰς ἐμάθεν, μὴ πατρὸς ἐς οὐατα μῦθος ἴκηται.
 905 Τὸν ξεινὸν με κέλονται, ὅτις περὶ βουσίην ὑπάσθη,
 δῶρ' ἀποδεξαμένην ὀλοῦν ῥύσασθαι ἀέθλων.
 Αὐτὰρ ἐγὼ τὸν μῦθον ἐπῆνεον, ἥ δὲ καὶ αὐτὸν
 κέχλωμαι εἰς ὤπην ἐτάρων ἀπο μῶνον ἰκέσθαι,
 ὅφρα τὰ μὲν ἐασόμεθα μετὰ σφίσι, εἴ κεν ὀπάσση
 910 δῶρα φέρων, τῷ δ' αὖτε κακώτερον ἄλλο πόρωμεν
 φάρμακον. Ἀλλ' ἀπονόσφι πέλεσθέ μοι, εὐτ' ἀνῆκται.
 Ὡς ἡῦδα· πάσῃσι δ' ἐπὶ κλῶπος ἦνδ' ἀνε μῆτις.
 Αὐτίκα δ' Αἰσονίδην ἐτάρων ἀπο μῶνον ἐρύσας
 Ἄργος, ὅτ' ἤδη τήνδε κασιγνήτων ἐσάκουσεν
 915 ἡερίην Ἐκάτης ἱερὸν μετὰ νηὸν ἰαῦσαν,
 ἥγε διέκ' πεδίου· ἅμα δὲ σφίσι εἶπετο Μόφρος
 Ἀμπυκίδης, ἐσθλὸς μὲν ἐπιπροφανέντας ἐνισπεῖν
 οἰωνοῦς, ἐσθλὸς δὲ συνευφράσασθαι ἰοῦσιν.
 Ἐνθ' οὐπω τις τοῖος ἐπὶ προτέρων γένετ' ἀνδρῶν,
 920 οὐδ' ὅσοι ἐξ αὐτοῖο Διὸς γένος, οὐδ' ὅσοι ἄλλων
 ἀθανάτων ἦρωες ἀρ' αἵματος ἐβλάστησαν,
 οἷον Ἰήσονα θῆκε Διὸς δάμαρ ἡματι κείνῳ,
 ἡμὲν ἐσάντα ἰδεῖν, ἥ δὲ προτιμυθήσασθαι.
 Τὸν καὶ παπταίνοντες ἐθάμβεον αὐτοὶ ἐταῖροι
 925 λαμπόμενον χαρίτεσσιν· ἐγῆθησεν δὲ καλεῦσθαι
 Ἀμπυκίδης, ἥ δὲ πρὸς διςσάμενος τὰ ἕκαστα.
 Ἔστι δὲ τις πεδίοιο κατὰ στίβον ἐγγύθι νηοῦ
 αἰγείρος φύλλοισιν ἀπειρεσίαις κομώσασα,
 τῇ θαμὰ δὴ λακέρυζαι ἐπηυλίζοντο κορῶναι.
 930 Τᾶων τις μεσσηγὺς ἀνὰ περὶ κινήσασα
 ὕψου ἐπ' ἀκρεμόνων Ἦρης ἠνίπαπε βουλάς.
 Ἀκλειῆς δὲ μάστιγι, ὅς οὐδ' ὅσα παῖδες ἴσασιν
 οἶδε νόῳ φράσασθαι, ὅθ' οὐνεκεν οὔτε τι λαρὸν
 οὐτ' ἐρατὸν κούρη κεν ἔπος προτιμυθήσαιο
 935 ῥιθίῳ, εὐτ' ἂν σφιν ἐπηλύδες ἄλλοι ἔπωνται.
 Ἐρῶσις, ὣς κακόμεναι, κακοφραδέες οὐδέ σε Κύπρις
 οὐτ' ἀγανοὶ φιλέοντες ἐπιπνεύουσιν Ἑρωτες.
 Ἴσκειν ἀτιμωμένη· μεῖδῃσι δὲ Μόφρος ἀκούσας
 ὁμῶς οἰωνοῖο θεήλατον ὥδέ τ' εἶπεν·
 940 Τύνη μὲν νηόνδε θεῆς ἴθι, τῷ ἐνὶ κούρῃ
 ὀήεις, Αἰσονίδη· μάλα δ' ἠπήν' ἀντιβολήσεις
 Κύπριδος ἐννεσίης, ἥ τοι συνέριδος ἀέθλων
 ἴσσεται, ὥς δὲ καὶ πρὶν Ἀγηνορίδης φάτο Φινεύς.
 Νῶϊ δ' ἐγὼν Ἄργος τε, δεδεγμένοι εὐτ' ἂν ἴκηαι
 945 τῷδ' αὐτῷ ἐνὶ χώρῃ ἀπεσσομένῳ· οἴθι δ' αὐτὸς
 λίσσεό μιν πυκνοῖσι παρατροπέων ἐπέεσσιν.

nostra versantur. Consilii-inopia pericula est
 omnis civitas : quare etiam nulla venit huc mulierum
 illarum, quae antea quotidie confluebant.
 At quoniam venimus *huc*, nec alius quis accedit,
 agile, cantu animum affatim saturemus
 suavi, his pulchris tenerae floribus herbae
 collectis : tum deinde ipso revertemur tempore-oppor-
 tuno.] Atqui cum multis lucris domum redibitis
 die illo, si mihi comprobaveritis hanc sententiam.
 Argus enim me verbis inducit, similiter vero etiam ipsa
 Chalciopē : (haec autem tacite mente retineta, quae-auditus
 a me, ne patris ad aures sermo perveniat.)
 Hospitem me jubent, qui de tauris pactus est,
 donis acceptis, e-perniciosis eripere laboribus.
 At ego orationem probavi, atque etiam ipsum
 jubeo in conspectum, sociis remotis, solum venire,
 ut haec quidem dividamus inter nos, si praebuerit
 dona asserens, ei autem nocentius aliud demus
 medicamentum. Itaque discodite a me, quando venerit.
 Sic dixit : omnibus vero callidum placuit consilium.
 Statim vero Aesoniden a sociis solum abstractum
 Argus, quando jam illam a-fratribus audiverat
 mane Hecatie sanctum in sanum abire,
 duxit per campum : una vero eos sequebatur Mopsus,
 Ampyci-filius, peritus conspectas interpretari
 aves, peritus bene-consulere auntibus.
 Tum nondum aliquis talis inter priores exstiterat viros,
 nec qui ex ipso Jove proles, nec qui aliorum
 immortalium ex sanguine heroes prodierant,
 qualem Jasonem reddidit Jovis uxor illo die,
 et coram visendum et compellandum.
 Quem etiam spectantes stupuerunt ipsi socii
 splendentem gratias : letatus autem est itinere
 Ampycides, jam fere conjiciens omnia.
 Est vero quaedam campi in via prope templum
 populus foliis innumeris comata,
 cui frequenter garrulae humorabantur cornices.
 Quarum aliqua interim alis motis
 superne in ramis Junonis elocuta est consilia :
 Inglorius ille vates, qui ne ea quidem, quae pueri sciunt,
 novit mente cogitare, scilicet nec dulce quoddam
 neque amabile puellam verbum dicturam-esse
 ad-juvenem, quando ipsum alii comites sequantur.
 Abi, male-vates, nulla-suadens : nec tibi Venus
 nec blandi faventes adspirant Amores.
 Dixit objurgans : risit vero Mopsus audita
 voce avis divinitus-missa, sicque dixit :
 Tu quidem in-templum deae abi, in quo puellam
 invenies : Jason : admodum facilem eam offendes,
 Veneris consiliis, quae tibi adjutrix laborum
 erit, ut etiam olim Agenorides dixit Phineus.
 Nos vero, ego et Argus, exspectantes donec redieris
 hoc ipso in loco, aberimus : tantum vero ipso
 precare tam prudentibus cohortans verbis.

Ἦ βα περιπραδέως, ἐπὶ δὲ σχεδὸν ἦενον ἄμφω.
 Οὐδ' ἄρα Μηδείης θυμὸς τράπεται ἄλλα νοῆσαι,
 μελπομένης περ θυμῶς· πάσαι δέ οἱ, ἥντιν' ἀθύροι
 950 μολπὴν, οὐκ ἐπὶ δῆρ' ἐφ' ἡνδανεν ἐψιάσθαι.
 Ἀλλὰ μεταλλήγεισκεν ἀμήχανος, οὐδέ ποτ' ὅσσε
 ἀμφοπόλων μεθ' ὀμίλον ἐχ' ἀτρέμας· ἐς δὲ κελεύθους
 τηλόσε παπταίνεσκε παρακλίνουσα παρειάς.
 Ἦ θαμὰ δὲ στηθέων ἰάγη χέαρ, ὅπποτε δοῦπον
 960 ἢ ποδὸς ἢ ἀνέμοιο παραθρέξαντα δοῦσαι.
 Αὐτὰρ ὅγ' οὐ μετὰ δῆρ' ἐλδομένην ἐξαάνθη
 ὑφ' ὅσ' ἀναθρώσκων, ἅτε Σείριος Ὀκεανοῖο,
 δε δὴ τοι καλὸς μὲν ἀρίζηλός τ' ἐσιδέσθαι
 ἀντίλλει, μήλοισι δ' ἐν ἄσπετον ἦκεν οἴζυν·
 965 ὥς ἄρα τῇ καλὸς μὲν ἐπ' ἔλυσεν εἰσοράσθαι
 Αἰσονίδης, κάματον δὲ δυσίμερον ὥρσε φανθεῖς.
 Ἐκ δ' ἄρα οἰκραδὶ στηθέων πέσεν, ὄμματα δ' αὐτῶς
 ἔχλυσαν· θερμὸν δὲ παρηΐδας εἶλεν ἔρευθος.
 Γούνατα δ' οὐτ' ὀπίσω οὔτε προπάροιθεν αἰεῖραι
 968 ἔσθενεν, ἀλλ' ὑπένερθε πάγη πόδας. Αἰ δ' ἄρα τείως
 ἀμφίπολοι μάλα πάσαι ἀπὸ σφείων ἔλυσθεν.
 Τῷ δ' ἄνεω καὶ ἀναυδοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν,
 ἢ δρυσὶν ἢ μακρῆσιν ἐσιδόμενοι ἐλάτῃσιν,
 αἵτε παρᾶσσον ἔκηλοι ἐν οὔρεσιν ἐρρίζωνται
 970 νηνεμῆ· μετὰ δ' αὐτίς ὑπὸ ῥιπῆς ἀνέμοιο
 κινούμεναι ὁμάδῃσαν ἀπείριτον· ὥς ἄρα τῷ γε
 μέλλον ἄλις φθέγγασθαι ὑπὸ πνοιῇσιν Ἐριτος.
 Γυνὼ δέ μιν Αἰσονίδης ἄτῃ ἐνιπεπτηυῖαν
 θυμορῆ καὶ τοῖον ὑποσσαίνων φάτο μῦθον.
 975 Τίπτε με, παρθενική, τόσον ἄζει οἷον ἰόντα;
 Οὐ τοι ἐγὼν, οἷός τε δυσαυχέες Ὀλοὶ ἔασιν
 ἄνδρες, οὐδ', ὅτε περ πάτρῃ ἐν ναιετάσπον,
 ἦα πάρος. Τῷ μὲν λίην ὑπερζίδεο, κούρη,
 ἢ τι παρεξέρεσθαι, ὅ τοι φίλον, ἢ τι φάσθαι.
 980 Ἀλλ' ἐπεὶ ἀλλήλοισιν ἰκάνομεν εὐμενέοντες
 χώροι ἐν ἡγαθέω, ἵνα τ' οὐ θέμις ἔστ' ἀλιτέσθαι,
 ἀμπαδίην ἀγόρευε καὶ εἶρεο· μηδέ με τερπνοῖς
 φηλώσῃς ἐπέεσσιν, ἐπεὶ τοπρῶτον ὑπέστης
 αὐτοκασιγνήτῃ μενοεικέα φάρμακα δώσειν.
 985 Πρὸς σ' αὐτῆς Ἐκάτης μειλίσσομαι ἡδὲ τοκῆων
 καὶ Διὸς, δε ξείνοισι ἰκέτῃσί τε χεῖρ' ὑπερίσχει·
 ἀμφοτέρων δ', ἰκέτης ξείνός τέ τοι ἐνθάδ' ἰκάνω,
 χρεοῖο ἀναγκαίῃ γουνούμενος. Οὐ γὰρ ἀνευθεν
 ὑμείων στονόεντος ὑπέρτερος ἔσσομαι ἀέθλου.
 990 Σοὶ δ' ἂν ἐγὼ τίσαιμι χάριν μετόπισθεν ἀρωγῆς
 ἢ θέμις, ὥς ἐπέουκε διάνδιχα ναιετάοντας,
 οὐνομα καὶ καλὸν τεύχων κλέος· ὥς δὲ καὶ ἄλλοι
 ἦρωες κλήτουσιν ἐς Ἑλλάδα νοστήσαντες,
 ἡρώων τ' ἀλοχοὶ καὶ μητέρες, αἵ νύ ποτ' ἤδη
 995 ἡμέας ἡϊόνεσσιν ἐρεζόμεναι γοάουσιν,
 τάων ἀργαλέας κεν ἀποσχεδάσειας ἀνίας.
 Δὴ ποτε καὶ Θησῆα κακῶν ὑπελύσατ' ἀέθλων
 παρθενική Μινωίς εὐφρονέουσ' Ἀριάδνη,
 ἦν βά τε Πασιφάη κούρη τέκεν Ἥελίοιο.
 1000 Ἀλλ' ἢ μὲν καὶ νῆος, ἐπεὶ γόλον εὖνασε Μίνως,

Dixit astute, assensit autem uterque.

Neque vero Medæ animus convertebatur ad-alia cogilanda
 quamquam canentis : omnes vero ei, quemcunque ludens
 -ederet] cantum, non diu placebant ad-ludendum.
 Sed cessavit perpleta, neque unquam oculos
 ancillarum ad cœtum versos tenuit quiete : in vias vero
 longe circumspexit, inclinatis genis.
 Profecto sæpe in-pectore frangebatur animus, quando stre-
 pitum] aut pedis aut venti prætereuntem audire-sibi-vide-
 batur.] At ille non diu post desideranti apparuit
 alte prosiliens, velut Sirius ex-Oceano,
 qui sane pulcher quidem et præclarus adspectu
 exoritur, pecudibus autem plurimam immittit calamitatem.
 Sic igitur illi pulcher quidem advenit visu
 Aesonides, ærumnam vero ingratham attulit conspectus.
 E pectore autem ei cor excidit, oculique pariter
 caligine-tenebantur; calidusque genas occupavit rubor.
 Genua nec retrorsum, neque antrorsum movere
 valuit, sed subitus obriguerant pedes. Interea igitur
 ancillæ ad-unam omnes ab illis discesserant.
 Illi muti tacitique adstabant sibi,
 aut quercubus, aut proceris similes abietibus,
 quæ juxta quietè in montibus radices-egerunt
 vento-silente : postea rursus impetu venti
 motæ strepunt immensum : sic igitur illi
 erant multum locuturi adflatu Amoris.
 Intellexit autem ipsam Jason in malum incidisse
 divinitus-immissum, atque talem blandiens dixit sermo-
 nem :] Cur me, virgo, tantopere vereris quom-sim solus?
 Non sane ego *talis sum*, quales male-gloriantes alii sunt
 viri, nec, quando in patria habitabam,
 fui antea. Quare ne nimium me verere, puella,
 aut aliquid interrogare, quod tibi placeat, aut aliquid dicere.
 Sed quoniam nobis convenimus faventes
 loco in sacro, ubi nefas est decipere,
 aperte dic atque quare : neque me suavis
 decipe verbis, quoniam primum promisisti
 germanæ-sorori, *te idonea medicamina præbitorum-esse*.
 Per ipsam te Hecalen precor, atque parentes
 et Jovem, qui hospites et supplices manu tegit :
 utrumque vero, et supplex et hospes huc venio
 rei necessitate ad-supplicandum-*coactus*. Non enim sine
 vobis luctuoso superior ero labore.
 Tibi vero ego rependam gratiam postea auxilii,
 ut fas est, quemadmodum convenit diversis-locis habitan-
 tibus,] nomen et præclaram efficiens *tibi famam* : ita vero
 etiam ceteri] heroes celebrabunt *te* in Græciam reversi
 heroumque conjuges et matres, quæ forsitan jam
 nos littoribus insidentes deplorant,
 quarum quidem tristes dissipabis curas.
 Jam aliquando Theseum e-malis eripuit certaminibus
 virgo, Minois-filia, bene-cupiens Ariadne,
 quam quidem Pasiphæe filia pepererat Solis.
 At illa etiam navî, postquam iram compescuit Minos,

σὺν τῷ ἐξεζομένη πάτρην λίπει· τὴν δὲ καὶ αὐτοὶ
ἀθάνατοι φίλαντο, μέσῳ δὲ οἱ αἰθέρι τέχμωρ
ἀστερόεις στέφανος, τὸν τε κλείουσ' Ἀριάδνης,
πάννυχος οὐρανίοισιν ἐλίσσεται εἰδώλοισιν.

1005 Ὡς καὶ σοὶ θεῶθεν χάρις ἔσσεται, εἴ κε σωῆς
τόσσον ἀριστῶν ἀνδρῶν στολόν. Ἦ γὰρ εἰκοὶς
ἐκ μορφῆς ἀγανῆσιν ἐπητείησι κεκάσθαι.

Ὡς φάτο κυδαίνων· ἥ δ' ἐγκλιδὸν ὅσσε βαλοῦσα
νεκτάριον μείδησ'· ἐχύθη δὲ οἱ ἐνδοθι θυμὸς
1010 αἶνω ἀειρομένης, καὶ ἀνέδρακεν ὄμμασιν ἄντην·
οὐδ' ἔχεν ἔττι πάροιθεν ἔπος προτιμυθήσαστο,
ἀλλ' ἀμυδὶς μενέαιεν ἀλλήλα πάντ' ἀγορεύσαι.

Προπὸ δ' ἀφειδήσασα θυώδεος ἔξελε μήτρης [θῶϊς,
φάρμακον· αὐτὰρ ὅγ' αἶψα χειροῖν ὑπέδεκτο γαστήρ-
1015 καὶ νύ κ' οἱ καὶ πᾶσαν ἀπὸ στεινέων ἀρύσασα
ψυχὴν ἐγγυάλιξεν ἀγαλλομένη χαιτέοντι·
τοῖος ἀπὸ ξανθοῖο καρχήατος Αἰσονίδαο

στράπτειν Ἑρως ἠδὲϊεν ἀποφλόγα· τῆς δ' ἀμαρυγᾶς
ὀφθαλμῶν ἤρπαζεν· λαίνετο δὲ φρένας εἰσω
1020 τηχομένη, οἷόν τε περὶ βοδείησιν ἑέρση
τήκεται ἡρώοισιν λαίνομένη φαέεσσιν.

Ἄμφω δ' ἄλλοτε μὲν τε κατ' οὐδεὸς ἑμμάτ' ἔρειδον
αἰδόμενοι, ὅτ' ὁ αὖτις ἐπὶ σφίσι βάλλον ὀπωπᾶς,
ἱμερόεν φαιδρῆσιν ὑπ' ὀφρύσι μειδιόωντες.
1025 Ὅρ' ἔδ' ὁ δὴ τοίοισι μόλις προσπτόντατο κούρη.

Φράζω νῦν, ὥς κέν τοι ἐγὼ μητίσομ' ἀρωγῇν.
Εὔτ' ἂν δὴ μετιόντι πατὴρ ἐμὸς ἐγγυάλιξῃ
1030 ἔξ ὄφιοις γενέων ὅλοος σπείρασθαι δοόντας,
ὁ δὲ τότε μέσσην νύκτα διαμμοιρηδὰ φυλάξας,

ἀκαμάτοιο βόησι λοεσσάμενος ποταμοῖο,
οἷος ἀνευθ' ἄλλων ἐνὶ φάρεσι κυανέοισιν
βόθρον ὀρύξασθαι περιηγέα· τῷ δ' ἐνὶ ὄφλυν
ἀρνεῖον σφάζειν καὶ ἀδχάστον ὠμοθετῆσαι,
αὐτῷ πυρκαϊὴν εὖ νηήσας ἐπὶ βόθρῳ.
1035 Μουσὴν γ' ὁ Ἑκάτην Περσηϊδᾶ μελίσσοιο,
λείδων ἐκ δάπκος σιμβλήϊα ἔργα μελίσσων.

Ἔνθα δ' ἐπεὶ κε θεῶν μεμνημένος ἰλάσσηται,
ἂψ ἀπὸ πυρκαϊῆς ἀναχάζεο· μηδέ σε δοῦπος
ἦ ποδῶν ὄρησι μεταστρεφθῆναι ὀπίσσω,
1040 ἦε κυνῶν ὕλακῃ, μὴ πως τὰ ἑκάστα κολούσας
οὐδ' αὐτὸς κατὰ κόσμον εἰς ἑτάροισι πελάσσης.

Ἦρι δὲ μυδῆνας τόδε φάρμακον, ἥβητ' ἀλοιγῇ
γυμνωθεὶς φαίδρυνε τιὸν δέμας· ἐν δὲ οἱ ἀλκή
ἔσσειτ' ἀπειρεσίη μέγα τε σθένος, οὐδέ κε φαίης
1045 ἀνδράσιν, ἀλλὰ θεοῖσιν ἰσαζέμεν ἀθανάτοισιν.

Πρὸς δὲ καὶ αὐτῷ δουρὶ σάκος πεπαλαγμένον ἔστω
καὶ ξίφος. Ἦνθ' οὐκ ἂν σε διατμήξειαν ἀκωικί
γυγενέων ἀνδρῶν, οὐδ' ἀσχετὸν αἵσπουσα
φλόξ ὀλοῶν τρύρων. τοῖός γε μὲν οὐκ ἐπὶ ὀφρὸν
1050 ἔσσειαι, ἀλλ' αὐτῇμαρ· ὅμως σύ γε μὴ ποτ' ἀέθλου
χάζεο. Καὶ δέ τοι ἄλλο παρὲξ ὑποθήσομ' ὄνειαρ.
Αὐτίκ' ἐπὴν κρατεροὺς ζεύγεις βόας, ὥκα δὲ πᾶσαν
χερσὶ καὶ ἡνορέῃ στυφαλὴν διὰ νειὸν ἀρόσσης,
οἱ δ' ἤδη κατὰ ὠλκας ἀνασταγύωσι Γίγαντες,

ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ.

cum illo insidens, patriam reliquit : eam vero vel ipsi
dii amarant, medioque ei in-aethere signum
stellata corona, quam vocant Ariadnes,
per-totam-noctem cum-celestibus volvitur simulacris.
Sic etiam tibi divinitus gratia erit, si servaveris
tantam principum virorum cohortem. Profecto enim videris
secundum formam molli lenitate ornata-esse.

Sic dixit laudans gam : illa deorsum oculis declinatis
suaviter risit : effususque-est ei intus animus
laude elatæ, atque suspexit oculis ex-adverso :
neque habuit, quod prius verbum ad-eum-diceret,
sed una cupiit cuncta eloqui.

Antea vero omisso-sermone ex-odorata depromsit mitra
medicamentum : at ille statim manibus accepit latus,
atque ei vel omnem e pectoribus haustam
animam dedisset delectata petenti :

talis de flavo capite Jasonis
fulgentem-emittebat Amor suavem flammam : illius autem
lumina] oculorum rapuit : calebatque Medea in-animo in-
tus] emollita, quemadmodum in rosis ros
liquescit matutinis calefactus radiis.

Ambo vero nunc in humum oculos defigebant,
pudore-suffusi, nunc rursus in se coniecerunt l'umina,
amabiliter hilaribus superciliis ridentes.

Sero autem his verbis aggre allocuta-est puella :
Attende nunc, quomodo tibi ego molitura-sim auxilium.

Quando jam advenienti pater meus tradiderit
ex serpentis maxillis pestiferos seminandos dentes,
tum media nocte, aequaliter-divisa, observata
perennis aquis ablutus fluvii
solus sine aliis, in (amictus) vestibis atris,
scrobem effodito orbicularem : in eaque semellam
agnam mactato, integramque crudam-imponito
in ipsa pyrae bene extructæ fovea.

Unigenitam autem Hecaten Persei-filiam placato,
libans e patera alvearii opera apum (mel).

Tum, ubi deam memor placaveris,
retro a pyra recede, neque te strepitus
aut pedum jubeat converti retro,
aut cantum latratus, ne forte omnibus irritis-redditis
ne ipse decenter quidem ad-tuos socios accedas.

Mane vero destillato hoc medicamento, tanquam unguento
nudatus perunge tuum corpus : ei vero robur
inerit immensum, magnaue vis, nec dices te
viris, sed diis æqualem-esse immortalibus.

Sed præter ipsam hastam etiam scutum oblinatur,
et ensis. Tum non te pertruperint cuspides
terrigenarum hominum, nec sæve irruens
flamma noxiorum taurorum. Talis quidem non diu
eris, verum illo-ipso-die : attamen tu nullo modo a-certamine
recede. Atque tibi aliud præterea indicabo adminiculum.
Statim quando validos junxeris boves, celeriterque omne
manibus et virtute asperum novale peraraveris.
jamque per sulcos progerminaverint Gigantes

1053 σπειρομένων ὄριος ἐνοφερὴν ἐπὶ βῶλον ὀδόντων,
αἱ κεν ὀρινομένους πολέας νειοῖο δοκεύσας,
λάβρη λαῶν ἄφες στιβαρώτερον· οἱ δ' ἂν ἐπ' αὐτῷ,
καρχαλέοι κύνες ὥστε περὶ βρώμης, ὀλέκοιεν
ἀλλήλους· καὶ δ' αὐτὸς ἐπείγειο θεϊότητος
1060 ἰθῦσαι. Τὸ δὲ κῶας ἐς Ἑλλάδα τοιοῦτον ἔκhti
οἴσασιν· ἐξ Αἴης τηλοῦ ποθί· νίσσεο δ' ἔμπης,
ἥ φίλον, ἥ τοι ἔαδεν ἀφορμηθέντι νέεσθαι.
Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ σίγα ποδῶν πάρος ὅσσε βαλοῦσα
θεσπέσιον λιαροῖσι παρηΐδα δάκρυσι δεῦεν,
1065 μυρομένη, ὅτ' ἐμελλεν ἀπόπροθι πολλὸν εἶο
πόντον ἐπιπλάγασθαι· ἀνιηρῷ δὲ μιν ἄντην
ἐξαῦτις μύθῳ προσεφώνειεν, εἰλέ τε χεῖρὸς
δεξιτερῆς· ὃν γὰρ οἱ ἀπ' ὀφθαλμοῦς λίπεν αἰδώς.
Μινώεο δ' ἦν ἄρα δὴ ποθ' ὑπότροπος οἴκαδ' ἵκηται,
1070 οὔνομα Μηδείης· ὥς δ' αὖτ' ἐγὼ ἀμφὶς ἐόντος
μνήσομαι. Εἰπέ δέ μοι πρόφρων τόδε, πῇ τοι ἔσιν
δῶματα, πῇ νῦν ἐνθεν ὑπεῖρ ἄλα νηὶ περήσεις·
ἥ νῦν που ἀρνεῖοῦ σχεδὸν ἵκει Ὀρχομενοῖο,
ἥ καὶ Αἰαίης νήσου πέλας; εἰπέ δὲ κούρην,
1075 ἥν τινα τήνδ' ὀνόμηνας ἀριγνώτην γιγαντίαν
Πασιφάης, ἥ πατρὸς δαμόγνιος ἐστὶν ἐμοῖο.
Ὡς φάτο· τὸν δὲ καὶ αὐτὸν ὑπὲρ δάκρυσι κούρης
οὐλός· ἴρως, τοῖον δὲ παραβλήδην ἔπος ηὔδα·
Καὶ λίην οὐ νύκτας οἶομαι οὐδέ ποτ' ἔμπαρ
1080 σεῦ ἐπιλήσσεσθαι προφυγῶν μόρον, εἰ ἐτεόν γε
φρέζομαι ἀσκηθῆς ἐς Ἀχαιίδα, μηδὲ τιν' ἄλλον
Αἰήτης προβάλησι κακώτερον ἀμύναι ἄεθλον.
Εἰ δὲ τοι ἡμετέρην ἐξιδόμεναι εὐαδὲ πάτρην
ἐξερέω· μάλα γάρ με καὶ αὐτὸν θυμὸς ἀνώγει.
1085 Ἔστι τις αἰπεινοῖσι περιόρομος οὖρεσι γαῖα,
πάμπαν εὐρύρηνός τε καὶ εὐδοτος, ἐνθα Προμηθεὺς
Ἰαπετιονίδης ἀγαθὸν τέκε Δευκαλίωνα,
ὃς πρῶτος ποίησε πόλεις καὶ ἐδείματο νηὸς
ἀθανάτοισι, πρῶτος δὲ καὶ ἀνθρώπων βασιλευσεν.
1090 Αἰμονίην δὲ τήν γε περικτίονες καλέουσιν.
Ἦν δ' αὐτῇ Ἰαωλκός, ἐμὴ πόλις, ἐν δὲ καὶ ἄλλαι
πολλὰ ναιετάουσιν, ἦν οὐδέ περ οὔνομα ἀκοῦσαι
Αἰαίης νήσου· Μινύην γε μὲν ὀρμηθέντα,
Αἰολίδην Μινύην, ἐνθεν φάτις Ὀρχομενοῖο
1095 ὃν ποτε Καδμείοισιν ἐμούριον ἄστνυ πόλίσσαι.
Ἀλλὰ τίη τάδε τοι μεταμῶνια πάντ' ἀγορεύω,
ἡμετέρους τε δόμους τηλεκλείτην τ' Ἀριάδνην,
κούρην Μίνως, τόπερ ἀγλὰν οὔνομα κείνην
παρθενικὴν καλέεσκον ἐπήρατον, ἣν μ' ἐρεεῖνεις;
1100 Αἶθε γάρ, ὥς Θεσφί τότε ξυναρέσσατο Μίνως
ἀμφ' αὐτῆς, ὥς ἄμμι πατὴρ τείος ἀρθμῖος εἴη.
Ὡς φάτο μελιχρῶσι καταβήχων ὄαροισιν·
τῆς δ' ἀλεγεινότεραι κραδίην ἐρέεσκον ἀνίαι,
καὶ μιν ἀκηχεμένη ἀδινῶ προσπτύξατο μύθῳ.
1105 Ἑλλάδι που τάδε καλὰ συνημοσύνας ἀλεγύνειν·
Αἰήτης δ' οὐ τοῖος ἐν ἀνδράσιν, οἷον εἶπας
Μίνω Πασιφάης πόσιν ἔμμεναι· οὐδ' Ἀριάδνη
ἰσοῦμαι· τῷ μὴ τι φιλοξενίην ἀγόρευε.

e-satis draconis atra in gleba dentibus,
si excitatos multos ex-agro observaveris,
clam lapidem immitte validum : illi vero ejus causa,
rabidi velut canes propter cibum, confluent
se-invicem : atque ipse propera in-pugnam
ruere. Vellus autem in Gracciam propterea
auferes ex Æa procul : abi tamen,
qua gratum est, qua tibi placet profecto ire.

Sic igitur dixit, et tacite ad pedes oculis demissis
largiter tepidis genas lacrimis rigavit,
dolens, quod esset admodum longe a-se
per mare erraturus : mæsto igitur eum contra
iterum sermone allocuta-est, prehenditque manum
dextram : jam enim ejus oculos reliquerat pudor :

Memento, si quidem aliquando redux domum veneris,
nominis Medæ : sic vero et ego absentis
recordabor. Dic vero mihi benevole hæc, ubinam tibi sint
ardes, quo nunc hinc super mare navi abiturus-sis :
utrum ad-opulentam prope accessurus-sis Orchomenum,
an Æeam ad insulam? Memora etiam puellam,
quam quidem illam nominasti nobilem filiam
Pasiphaes, quæ patris soror est mei.

Sic locuta-est : illum vero et ipsum subiit, lacrimis
puellæ,] sævus Amor, hoc vero vicissim verbum dixit :

Omnino nec noctu puto nec unquam interdiu
tui me obliturum-esse, evitata morte, si vere quidem
effugiam saltus in Gracciam, nec quendam alium
Æetes objecerit pejorem nobis laborem.
Si vero tibi nostram cognoscere placet patriam,
edisseram : admodum enim me et ipsum animus jubet.
Est quedam celsa circumdata montibus terra,
omnino ovibus-abundans atque pascuis, ubi Prometheus,
Japeti-filius, bonum genuit Deucalionem,
qui primus condidit urbes, et edificavit templa
diis, primus vero etiam inter homines regnavit.
Hæmoniam illam quidem vicini nominant.
In ea Iolcus, mea patria, in ea etiam aliæ
multæ urbes habitantur, ubi ne nomen quidem licet au-
dire] Æææ insulæ : Minyam vero profectum,
Æoliden Minyam, inde fama est Orchomeni
aliquando Cadmeis conterminam urbem condidisse.

At quid hæc tibi frustra omnia dico,
nostras domos, et longe-releberrimam Ariadnen,
filiam Minois, quo splendido nomine illam
virginem appellabant amabilem, de-qua me interrogas?
Utinam enim, ut cum-Theseo tum consensit Minos
de illa, sic nobis pater tuus amicus sit!

Sic dixit, blandis demulcens verbis ;
illius vero acerbissimæ animum vexabant curæ,
atque eum tristis miserabili allocuta-est sermone :

In-Græcia forte hoc honestum est, pactorum rationem
-habere:] Æetes vero non talis inter homines, qualem dicis
Minoæ Pasiphaes maritum fuisse : neque Ariadnæ
æqualis-sum ; quare noli hospitalitem commemorare.

Ἄλλ' οἷον τύνῃ μὲν ἔμευ, δὲ Ἰωλκὸν ἵκηται,
 1110 μνώεο· σείο δ' ἐγὼ καὶ ἐμῶν ἀέκῃσι τοκῆων
 μνήσομαι. Ἑλθοὶ δ' ἡμῖν ἀπόπροθεν ἡέ τις ὄσσα,
 ἡέ τις ἄγγελος ὄρνις, δὲ ἐκλελάθοιο ἐμεῖο·
 ἢ αὐτὴν με ταχέϊαι ὑπὲρ πόντοιο φέροιεν
 ἐνθένδ' εἰς Ἰωλκὸν ἀναρπάσσαι ἀέλλαι,
 1115 ὄφρα σ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἐλεγγείας προφέρουσα
 μνήσω ἐμῇ ἰότητι πεφυγμένον. Αἴθε γὰρ εἶην
 ἀπροφάτως τότε σοῖσιν ἐφέστιος ἐν μεγάροισιν.
 Ὡς ἄρ' ἔφη ἔλκεν ἀκαταπροχέουσα παρειῶν
 δάκρυα· τὴν δ' ὅ γε δῆθεν ὑπεβλήδην προσέειπεν·
 1120 Δαιμονίη, κενεὰς μὲν ἔα πλάζεσθαι ἀέλλας,
 ὡς δὲ καὶ ἄγγελον ὄρνιν, ἐπεὶ μεταμῶνια βάζεις.
 Εἰ δέ κεν ἦθεα κείνα καὶ Ἑλλάδα γαῖαν ἵκηται,
 τιμῆσσα γυναιξὶ καὶ ἀνδράσιν αἰδοίῃσι τε
 ἔσσαι· οἱ δέ σε πάγχυ θεὸν ὡς πορσυνέουσιν,
 1125 οὔνεκα τῶν μὲν παῖδες ὑπότροποι οἴκαδ' ἵκοντο
 σῇ βουλῇ, τῶν δ' αὖτε κασίγνητοί τε ἔται τε
 καὶ θαλεροὶ κακότητος ἄδην ἐσάωθεν ἀκοῖται.
 Ἡμέτερον δὲ λέγος θαλάμοις ἐνὶ κουριδίοισιν
 πορσυνέεις· οὐδ' ἄμμε διακρινέει φιλότῃτος
 1130 ἄλλο, πάρος θάνατόν γε μεμορμένον ἀμφικαλύψαι.
 Ὡς φάτο· τῇ δ' ἐντοσθε κατεΐζετο θυμὸς ἀκούῃ.
 Ἐμπης δ' ἔργ' αἰδέηλα κατεβρίγῃσιν ἰδέσθαι
 σχετλή· οὐ μὲν δερὸν ἀπαρνήσασθαι ἐμελλεν
 Ἑλλάδα ναιετάειν. Ὡς γὰρ τότε μῆδετο Ἥρη,
 1135 ὄφρα κακὸν Πελίῃ ἱερὴν εἰς Ἰωλκὸν ἵκηται
 Αἰαίῃ Μήδεια, λιποῦσ' ἀποπατρίδα γαῖαν·
 Ἦδ' ὅτ' ἀμφίπολοι μὲν ὑπὸ πτεύουσιν ἀπώθεν
 σιγῇ ἀνιάζουσιν· ἐδύετο δ' ἡματός ὦρη
 ἀψ' οἴκονδε νέεσθαι ἔην μετὰ μητέρα κούρην.
 1140 Ἦ δ' οὐπω κομιδῆς μνημῆσκετο, τέρπετο γάρ οἱ
 θυμὸς θυμῷ μορῇ τε καὶ αἰκυλίοισι λόγοισιν,
 αἰ μὴ ἄρ' Αἰσονίδης πεφυλαγμένος ὄφ' ἐπ' ἡῶδα·
 Ὡρὴ ἀποδλῶσκειν, μὴ πρὶν φάος ἡελίοιο
 δῦν ὑποθάμενον, καὶ τις τὰ ἕκαστα νόσῃ
 1145 ὀθνείων· αὐτίς δ' ἀβολήσομεν ἐνθάδ' ἰόντες.
 Ὡς τῷ γ' ἀλλήλων ἀγανοῖς ἐπὶ τόσσον ἐπεσσαν
 πείρηθεν· μετὰ δ' αὖτε διέτμαγεν. Ἦτοι Ἰήσων
 εἰς ἐτάρους καὶ νῆα κεχαρμένος ὥρτο νέεσθαι·
 ἢ δὲ μετ' ἀμφίπολους· αἰ δὲ σχεδὸν ἀντεβόλησαν
 1150 πᾶσαι θυαῖ· τὰς δ' οὐ τι περιπλομένους ἐνόησεν.
 Ψυχὴ γὰρ νεφέεσσι μεταχρονίῃσι πεπότητο.
 Αὐτομάτοις δὲ πόδεσσι θυῆς ἐπεβήσατ' ἀπὸ νῆας,
 καὶ β' ἐτέρῃ μὲν χειρὶ λάβ' ἡνία, τῇ δ' ἄρ' ἱμάσθλην
 δαιδαλέην, οὐρῆας ἐλαυνέμεν· οἱ δὲ πόλινδε
 1155 θῦνον ἐπείγουσιν ποτὶ δώματα. Τὴν δ' ἄρ' ἰούσαν
 Χαλκιοπὴ περὶ παῖσιν ἀκηχεμένη ἐρέεινεν·
 ἢ δὲ παλιντροπίῃσιν ἀμήχανος οὔτε τι μύθων
 ἔκλυεν, οὔτ' αὐδῆσαι ἀνειρομένη λελήητο.
 Ἦξε δ' ἐπὶ γθαμαλῷ σφέλει κλιντήρος ἐνερθεν,
 1160 λέγρις ἐρυσσάμενη λατῇ ἐπὶ χειρὶ παρειῇ·
 ὑγρὰ δ' ἐνὶ βλεφάροισι ἔχεν ὀμματα, πορφυρούσα
 οἷον ἐπ' κακὸν ἔργον ἐπεξυνώσατο βουλῇ.

Sed tantum tu mei, quando Iolcum redieris,
 memento : tui ego, vel meis invitis parentibus,
 recordabor. Veniat vero nobis e-longinquo [aut quaedam
 fama] aut nuncia quardam avis, quando oblitus-fueris mei:
 aut ipsam me celeres super mare ferant
 hinc Iolcum abreptam venti,
 ut tibi, ante oculos (coram) probra ingerens,
 in-memoriam-revocem, meo consilio te effugisse. Utinam
 enim essem] ex-improviso tum tuis praesens in aedibus!

Sic igitur dixit, miserabiles profundens de-genis
 lacrimas; eam autem ille vicissim allacutus-est:

O-bona, inanes sine vagari ventos,
 item etiam nunciam avem, quoniam vana loqueris.
 Si vero in-illas sedes et Graeciam veneris,
 honorata mulieribus et viris, venerandaque
 eris, qui te omnino velot numen colent,
 quod horum filii reduces domum venerint
 tuo consilio, illarum rursus et fratres et cognati
 et florentes e-malis omnino servati-sint conjuges.
 Nostri vero tori thalamis in virgineis
 consors-eris: neque nos distrahet ab-amore
 aliud quidquam, antequam mors fatalis circumdet.

Sic dixit: illi vero intus diffusebat animus his auditis.
 Attamen facinora atra horruit videre,
 misera: nec diu recusatura erat
 In-Graecia habitare. Ita enim hoc molita-erat Juno,
 ut in-exitium Peliae sacrae in Iolcum veniret
 Colchica Medea, relicta patria terra.

Jam famulae spectantes procul
 tacite mœrebant; postulabat autem diei tempus,
 retro domum ut-iret suam ad matrem puella.
 Illa autem nondum reditus memor-fuisset: (delectabatur
 enim ei] animus simul forma et dulcibus verbis:)
 nisi Jason cautus, quamquam sero, dixisset:
 Tempus est discedendi, ne prius lux solis
 occidat praeveniens, et quis omnia intelligat
 alienorum: iterum vero conveniemus huc euntes.

Sic illi se-mutuo blandis tamdiu verbis
 tentarunt: tum vero discesserunt. Nam Jason
 ad socios et navem laetus festinavit redire;
 haec ad ancillas: quae prope occurrerunt
 omnes una: eas tamen nequaquam advenientes animad-
 vertit.] Anima enim in-nubibus sublimis volabat.
 Spontaneis autem pedibus celerem conscendit rhedam,
 atque altera manu prehendit habenas, altera scuticam
 artificiosam, mulos ad-impellendos: hi vero in-urbem
 ruebant festinantes ad palatia. Illam reversam
 Chalciope de filiis sollicita interrogavit:
 ipsa autem sollicitudine perplexa nec sermones
 audivit, nec respondere interroganti voluit.
 Sedit autem in humili scabello sella infra
 oblique suffulciens laevâ manu genam:
 humidos inter palpebras habebat oculos, cogitans
 quam mali facinoris suo particeps-esset consilio.

- Αἰσονίδης δ' ὅτε δὴ ἐτάροις ἐξαῦτις ἔμικτο
 ἐν γῶρῃ, ὅθι τοὺς γε καταπρολιπὼν ἐλιάσθη,
 1105 ὥρτ' ἵνα σὺν τοῖσι, πηραυσκόμενος τὰ ἕκαστα,
 ἡρώων ἐς ὄμιλον· ὁμοῦ δ' ἐπὶ νῆα πελάσσαν.
 Οἱ δέ μιν ἀμφαγάπαζον, ὅπως ἴδον, ἔκ τ' ἐρέοντο.
 Αὐτὰρ ὁ τοῖς πάντεσσι μετέννεπε δῆνεα κούρης,
 δειξέ τε φάρμακον αἰνόν· ὃ δ' οἶσθεν οἷος ἐταίρων
 1170 Ἴδας ἦστ' ἀπάνευθε δακῶν χόλον· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 γηθόσυνοι, τῆμος μὲν, ἐπὶ κνέρας ἔργαθε νυκτὸς,
 εὐκῆλοι ἐμέλοντο περὶ σφίσιν. Αὐτὰρ ἄμ' ἦρ' ἰ
 πέμπον ἐς Αἰθήτην ἵνα σπόρον αἰτήσοντας
 ἀνδρὲ δύο, πρὸ μὲν αὐτὸν ἀρηίφιλον Τελαμῶνα,
 1175 σὺν δὲ καὶ Αἰθαλίδην υἱά κλυτὸν Ἑρμείο.
 Βάν δ' ἴμεν οὐδ' ἀλίωσαν ὁδόν· πόρε δέ σφιν ἰούσιν
 κρείων Αἰήτης χαλεπούς ἐς ἄεθλον ὁδόντας
 Ἄονιοιο δράκοντος, ὃν Ὠκυγίῃ ἐνὶ Θήβῃ
 Κάδμος, ὅτ' Εὐρώπῃν διζήμενος εἰσαφίκανε,ν,
 1180 πέφνε,ν, Ἀρητιάδῃ κρήνῃ ἐπίουρον ἑόντα,
 ἐνθα καὶ ἐννάσθη πομπῇ βοός, ἣν οἱ Ἀπολλῶν
 ὤπασε μαντοσύνησι προηγῆταιραν ὁδοῖο.
 Τοὺς δὲ θεὰ Γριτωνίς ὑπὲκ γενύων ἐλάσασα
 Αἰήτη πόρε δῶρον ὁμῶς αὐτῷ τε φονῆϊ.
 1185 Καί ρ' ὃ μὲν Ἄονιοισιν ἐνισπείρας πεδίοισιν
 Κάδμος Ἀγηνορίδης γαιηγενῇ εἵσατο λαόν,
 Ἄρεος ἀμύοντος ὅτοι ὑπὸ δουρὶ λίποντο·
 τοὺς δὲ τότε Αἰήτης ἔπορεν μετὰ νῆα φέρεσθαι
 προφρονέως, ἐπεὶ οὐ μιν δίσσατο πείρατ' αἰέθλου
 1190 ἐξάνυσειν, εἰ καὶ περ ἐπὶ ζυγὰ βουσί βάλοιτο.
 Ἥλιος μὲν ἄπωθεν ἐρεμνὴν δύνετο γαῖαν
 ἐσπείριος νεάτας ὑπὲρ ἄρκου Αἰθιοπῶν·
 Νύξ δ' ἵπποισιν ἐβαλλεν ἐπὶ ζυγὰ τοὶ δὲ χαμεύνας
 ἐντυον ἥρωες παρὰ πείσμασιν. Αὐτὰρ Ἰήσων
 1195 αὐτίκ' ἐπεὶ ρ' Ἑλίκης εὐφρογέος ἀστέρες ἄρκτου
 ἐκλίθεν, οὐρανόθεν δὲ πανεύκελος γένετ' αἰθήρ,
 βῆ ρ' ἐς ἐρημαίην κλωπῆτος ἡῦτε τις φῶρ
 σὺν πᾶσιν χρήεσι· πρὸ γάρ τ' ἀλέγυνεν ἕκαστα
 ἡμάτιος· ὅθλυν μὲν οἶν γάλα τ' ἐκτοθι ποίμνης
 1200 Ἄργος ἰὼν ἤνευκε· τὰ δ' ἐξ αὐτῆς ἔλε νηός.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ἴδε γῶρον, ὅτις πάτου ἐκτοθεν ἦεν
 ἀνθρώπων, καθαρῆσιν ὑπεύδιος εἰαμενῆσιν,
 ἐνθ' ἦτοι πάμπρωτα λοέσσατο μὲν ποταμοῖο
 εὐαγέως θεῖοιο τέρεν δέμας· ἀμφὶ δὲ φᾶρος
 1205 ἔσσατο κυάνεον, τὸ μὲν οἱ πάρος ἐγγυάλιζεν
 Ἀημινιάς Ὑψιπύλῃ, ἀδινῆς μνημήτιον εὐνῆς.
 Πηγύτιον δ' ἄρ' ἔπειτα πέδῳ ἐνὶ βόθρον ὀρύξας
 νήησεν σγίζας, ἐπὶ δ' ἄρνειοῦ τάμε λαιμόν,
 αὐτόν τ' εὐ καθύπερθε τανύσσατο· δαίε δὲ φειτρούς
 1210 πῦρ ὑπένερθεν ἱεῖς, ἐπὶ δὲ μιγάδας χέε λοιβᾶς,
 Βριμῶν κικλήσκων Ἑκάτην ἐπαρωγὸν ἀέθλων.
 Καί ρ' ὃ μὲν ἀγκυλίσας πάλιν ἔστιγεν· ἡ δ' αἰούσα
 κευθμῶν ἐξ ὑπᾶτων δεινὴ θεὸς ἀντεβόλησεν
 ἱροῖς Αἰσονίδαο· περίρξ δὲ μιν ἐστεφάνωντο
 1215 σμερδαλέοι δρυῖνοισι μετὰ πτόρθοισι δράκοντες·
 στραπτε δ' ἀπειρέσιον δαΐδων σέλας ἀμφὶ δὲ τήν γε

Jason autem ubi jam cum sociis iterum convenerat
 eo loco, quo illis relictis discesserat,
 perrexit cum iis, exponens singula,
 heroum ad cœtum : una vero ad navem accesserunt.
 Illi eum amplexabantur, ut viderant, et interrogarunt.
 At ipse his omnibus narravit consilia puellæ,
 ostenditque medicamentum vehemens : sed seorsim solus
 sociorum] Idas sedit procul mordens iram : ceteri vero
 læti tum quidem, quando tenebræ cohibebant noctis,
 quieti curam-gesserunt suarum rerum : at primo mane
 miserunt ad Æeten, qui irent semen petitori,
 viros duos, præcipue ipsum belli-amantem Telamonem,
 una vero etiam Æthaliden, filium nobilem Mercurii.
 Iverunt igitur; nec frustra-confecerunt iter : dedit enim
 ipsis euntibus] rex Æetes difficiles in laborem dentes
 Aonii serpentis, quem Ogygias ad Thebas
 Cadmus, quando Europam quærens venerat,
 interfecit, Marti-sacris fontis custodem,
 ubi etiam habitavit, præeunte vacca, quam ei Apollo
 præbuerat oraculo ducem viæ,
 hos vero (*dentes*) dea Tritonia e maxillis evulsos
 Æetæ dedit dono simul ei ipsi (*Cadmo*), qui-necaverat.
 Et hic quidem Aoniis in-sevit campis,
 Cadmus Agenorides, terrigenamque condidit populum,
 quotquot Marte demetente hasta superstites-erant :
 Alios vero *dentes* tum Æetes dedit ad navem avehendos
 lubenter, quoniam non eum putabat metas certaminis
 esse-assecurum, si vel juga tauris injecerit.
 Sol quidem procul tenebricosam subiit terram
 vespertinus, ultimos supra vertex Æthiopum :
 Nox vero equis imposuit juga : tum strata
 pararunt heroes ad retinacula. At Jason
 statim, postquam Helices splendentis stellæ ursæ
 inclinabantur, cœlitusque omnino-tranquillus exstitit
 æther,] abiit in desertum clandestinus, veluti quidam fur,
 cum omnibus rebus-necessariis; antea enim curaverat sin-
 gula] interdiu : feminam quidem orem et lac ex ovili
 Argus attulerat : reliqua vero ex ipsa sumpsit nave.
 At quando jam vidit locum, qui extra viam-tritam erat
 hominum, in-puris tranquillus pratis-irriguis,
 ibi quidem primum lavit fluvio
 rite divino tenerum corpus : circum autem pallium
 induit nigrum, quod quidem ei antea dederat
 Lemnia Hypsipyle, crebri monumentum concubitus
 Cubitali deinde in solo fovea effossa
 extruxit ligna-scissa, et agnæ secuit jugulum,
 ipsamque bene superne extendit, accenditque stipites
 igne subjecto, mixtaque affudit libamina,
 Brimonem invocans Hecaten adjutricem laborum.
 Qua invocata ille retro cessit : illa vero audiens
 specubus ex imis horrenda dea accessit
 ad-sacra Jasonis : undique autem eam cingebant
 horribiles quernis cum ramis dracones :
 coruscabat vero infinitum facium lumen : circa illam

δρείη ὑλακῇ χθόνιοι κύνες ἐφθέγγοντο.

Πίσσα δ' ἔτρεμε πάντα κατὰ στίβον· αἱ δ' ὀλολυξαν
Νύμφαι ἐλειονόμοι ποταμήτιδες, αἱ περὶ καίνην

1220 Φάσιδος εἰαυμένην Ἀμαραντίου εἰλίσσονται.

Αἰσονίδην δ' ἔτοι μὲν ἔλεν δέος, ἀλλὰ μιν οὐδ' ὥς
ἐντροπαλιζόμενον πόδες ἔκφερον, ὅφρ' ἐτάροισι
μίκτο κωὼν· ἥδη δὲ φῶις νιφόντος ὑπερθεῖν
Καυκάσου ἠριγενῆς Ἥως βάλεν ἀντέλλουσα.

1225 Καὶ τότε ἄρ' Αἰήτης περὶ μὲν στήθεσιν ἔεστο
θώρηκα στάδιον, τὸν οἱ πόρεν ἐξαναρίξας
σφωϊτέρης Φλεγραίου Ἄρης ὑπὸ χειρὶ Μίμαντα·
χρυσεῖν δ' ἐπὶ κρατὶ κόρυν θέτο τετραπάλτρον,
λαμπομένην, ὅσον τε περίτροχον ἔπλετο φέγγος

1230 ἡελίου, ὅτε πρῶτον ἀνέρχεται Ὀκεανοῖο.

Ἄν δὲ πολύβρινον νῶμα σάκος, ἂν δὲ καὶ ἔγχος
δεινὸν, ἀμαιομάχeton· τὸ μὲν οὐ κέ τις ἄλλος ὑπέστη
ἀνδρῶν ἡρώων, ὅτε κάλλιπον Ἡρακλῆα
τῆλε παρέξ, ὃ κεν οἷος ἐναντίδιον πτολέμιζεν.

1235 Τῷ δὲ καὶ ὠκυπόδων ἵππων εὐπηγέα δίφρον
ἔσχε πέλας Φαίθων ἐπιβήμεναι· ἂν δὲ καὶ αὐτὸς
βήσατο, βυτῆρας δὲ χειρὶν ἔχειν. Ἐκ δὲ πόλης
ἔλασεν εὐρεῖαν κατ' ἀμαξιτόν, ὥς κεν ἀέθλων
παρσταῖη· σὺν δὲ σφιν ἀπείριτος ἔσσυτο λαός.

1240 Οἷος δ' Ἴσθμιον εἴσι Ποσειδάων ἐς ἀγῶνα
ἄρμασιν ἐμβαδὼς ἢ Ταίναρον ἢ δὲ Λέρνης
ὑδὼρ ἢ κατ' ἄλσος Ἰαντίου Ὀγγηστοῖο,
καί τε Καλαύρειαν μετὰ δῆθ' ἀμεινίσσεται ἵπποις
Πέτρην ὃ' Αἰμονίην ἢ δεινὴν Γεραιστόν·

1245 τοῖος ἄρ' Αἰήτης Κόλχων ἀγὸς ἦεν ἰδέσθαι.

Γόρρα δὲ Μηδείης ὑποθημοσύνησιν Ἰήσων
φάρμακα μυδῆνας ἡμὲν σάκος ἀμφοτέρωθεν
ἠδὲ δόρυ βριαρὸν, περὶ δὲ ζῆφος· ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
πεύρησαν τευχέων βεβημένοι, οὐδὲ δύναντο
1250 κείνο δόρυ γνάμψαι τυτθόν γέ περ, ἀλλὰ μάλ' αὖτως
ἀαγὲς κρατερῆσιν ἐνεσκήχει παλάμησιν.

Αὐτὰρ ὁ τοῖς ἀμοτον κοτέων Ἀφαιρέϊος Ἴδας
κόψε παρ' οὐρίαχον μεγάλῳ ξίφει· ἄλτο δ' ἀκωκῇ,
βραιστήρ ἀκμονος ὥστε παλιντυπὲς οἱ δ' ὀμᾶδῆσαν

1255 γηθόσυνοι ἥρωες ἐπ' ἐλπωρῆσιν ἀέθλου.

Καὶ δ' αὐτὸς μετέπειτα παλύνετο· εὖ δὲ μιν ἀλκῇ
σμερδαλέῃ, ἀφαιδὸς τε καὶ ἀτρομος· αἱ δ' ἐκάτερθεν
χεῖρες ἐπεβρώσαντο περὶ σθένει σφριγώσαι.

Ὡς δ' ὅτ' ἀρήϊος ἵππος ἐλδόμενος πολέμοιο

1260 σκαρθμῷ ἐπιγρεμέθων κρούει πέδον, αὐτὰρ ὑπερθεῖν
κυδίσουσιν ὀρθοῖσιν ἐπ' οὐασιν αὐχέν' αἰεῖ·

τοῖος ἄρ' Αἰσονίδης ἐπαγαίετο κάρτεϊ γούων.

Πολλὰ δ' ἄρ' ἐνθα καὶ ἐνθα μετάρσιον ἵγνος ἔπαλλεν
ἀσπίδα χαλκείην μελίην τ' ἐν χειρὶ τινάσσων.

1265 Φαίης κεν ζοφεροῖο κατ' αἰθέρος αἴσσουσιν
χειμερίην στεροπὴν θαμινὸν μεταπαιφάσσεσθαι
ἐκ νεφῶν, ὅτ' ἐπειτα μελάντατον ὄμβρον ἀγώνται.

Καὶ τότε ἔπειτ' οὐ δῆρὸν ἔτι στήσασθαι ἀέθλων
μέλλον· ἀτὰρ κληῖσιν ἐπισχερῶ ἰδρυμένους

1270 βίμρα μάλ' ἐς πεδῖον τὸ Ἀρήϊον ἡπείγοντο.

acuto latratu inferi canes sonum edebant.

Prata vero tremebant omnia circa vestigium: et ululabant
Nymphæ paludem-incolentes fluviales, quæ circa illum
Phasidis palustrem-locum Amarantii versantur.

Jasonem quidem occupavit metus, sed eum ne sic quidem
respicentem pedes ferebant, ut cum-sociis
jungeretur reversus: jam vero lucem nivoso super
Caucaso matutina Aurora misit exoriens.

Et tum quidem Æetes pectoribus induit
thoracem firmum, quem ei præbuerat, qui-interfecerat
suis Phlegraeum Mars manibus Mimantem:
auream vero capiti galeam imposuit quatuor-conis-insignem
splendentem, quale orbiculare est lumen
solis, ubi primum prodit ex-Oceano.

Ac multis-coriis-constans versabat scutum, et hastam
terribilem, immensam, quam quidem nemo alius susti-
nuisset] virorum heroum, quum reliquissent Herculem
procul, qui vel solus contra pugnasset.

Ei etiam velocium equorum bene-compactum currum
tenebat juxta Phaethon conscendendum: atque et ipse
conscendit habenasque manibus tenuit. Ex urbe autem
agitavit currum latam per viam, ut certamini
adstaret: cum illis autem infinitus ruit populus.

Qualis vero Isthmum abit Neptunus ad certamen
curru vectus, aut Tænarum, aut idem Lernæ
ad-aquam, aut per lucum Hyantii (Baroti) Onchesti
atque Calauræam forte adit cum equis

Petræque Hæmoniam, aut arboribus-consutum Geræ-
stum:] talis igitur Æetes Colchorum dux erat visendus.

Interea Medæe monitis Jason
medicamentis destillatis et scutum undique-conspersit
et hastam validam atque ensem: circaque socii
tentarunt arma, vi-adhibita, neque potuerunt
illam hastam flectere vel tantillum: immo adeo
infracta robustis induruerat manibus.

At his vehementer irascens Aphareus Idas
feriit juxta ferratam-cuspidem magno ense: resiliit vero
acies,] velut malleus ab-incude, percussa: ipsi fremen-
bant] læti heroes ob spem certaminis.

Atque ipse deinde oblinebatur, subiitque eum robur
horrendum, infandumque et intrepidum, et utrinque
manus induruerunt viribus valentes.

Ut vero bellicus equus appetens prælium
calcitrando hinniens pulsat solum, at superne
exsultans rectis auribus cervicem extollit:
talis Jason exsultabat robore membrorum.

Multum vero hinc inde sublimes pedes movit
clypeum æreum et hastam manu agitans.

Viceris atro de æthere delapsum
in-tempestate fulgur frequens coruscare
ex nubibus, quando deinde nigerrimum imbrem adducant.
Atque tum deinde non diu amplius colubituri-se a-certa-
minibus] erant: sed in-sedilibus ex-ordine considentes
celerrime in campum Martium properarunt.

Τόσσον δὲ προτέρω πέλεν ἄστεος ἀντιπέρηθεν,
 ὅσσον τ' ἐκ βαλβίδος ἐπὶ βόλος ἄρματι νύσσα
 γίνεται, ὅπποτ' αἶθλα καταφθιμένοιο ἀνακτος
 κηδεμόνες πεζοῖσι καὶ ἵππεσσιν τίθενται.

1275 Τέτιμον δ' Αἰήτην τε καὶ ἄλλων ἔθνεα Κόλχων
 τοὺς μὲν Κρυχαΐοισιν ἐρεττάτοτας σκοπέλοισιν,
 τὸν δ' αὐτοῦ παρὰ γαῖλος ἑλισσόμενον ποταμοῖο.

Λίσσινίδης δ', ὅτε δὴ πρυμνήσια δῆσαν ἑταῖροι,
 δὴ ῥα τότε ξὺν δουρὶ καὶ ἀσπίδι βαῖν' ἐς αἶθλον
 1280 νῆος ἀποπροθορών· ἄμυδις δ' ἔλε παμπρυνώσων
 χαλκείην πηλὴν καὶ θοῶν ἐμπλῆιον ὀδόντων
 καὶ ξίφος ἄμφ' ὤμοις, γυμνὸς δέμας, ἄλλα μὲν Ἄρει
 εἴκελος, ἄλλα δὲ πού γρυσαόρῳ Ἀπόλλωνι.

Παπτήνας δ' ἀνὰ νεῖον ἶδε ζυγὰ χαλκεῖα ταύρων,
 1285 αὐτόγυνόν τ' ἐπὶ τοῖς στιβαροῦ ἀδάμαντος ἄροτρον.
 Χρίμψεν δ' ἐπεὶ τακίων, παρὰ δ' ὄβριμον ἐγχοῖς ἐπληξεν
 ὀρθὸν ἐπ' οὐριάχῳ, κυνέην δ' ἀποκάτθετ' ἐρείσας.
 Ἡ δ' αὐτῇ προτέρωσεν σὺν ἀσπίδι νήριτα ταύρων
 ἰχνη μαστεύων· οἱ δ' ἐκποθεν ἀφράστοιο

1290 κευθμῖνος γηονίου, ἵνα τε σφίσιν ἔσκε βόαυλα
 καρτερὰ λιγνύοντι περίῃ εἰλυμένα καπνῷ,
 ἄμφω ὁμοῦ προγένοντο πυρὸς σέλας ἀμπνεύοντες.
 Ἐδδαισαν δ' ἦρωες, ὅπως ἶδον. Αὐτὰρ ὁ τοὺς γε
 εὖ διαβάς ἐπιόντας ἄτε σπιδὰς εἰν ἄλλ' πέτρῃ

1295 μέμνει ἀπειρεσίῃσι δονέμενα κύματ' ἀέλλαις.
 Πρόσθε δέ οἱ σάκος ἔσχευεν ἀναντίον· οἱ δέ μιν ἄμφω
 μυκηθμῷ καρτεροῖσιν ἐνέπληξαν κεράεσσιν·
 οὐδ' ἄρα μιν τυθὸν περ ἀνώγλισαν ἀντιώοντες.
 Ὡς δ' ὅτ' ἐνὶ τρητοῖσιν εὐβρίνοι χοάνοισιν

1300 φῦσαι χαλκήων ὅτε μὲν τ' ἀναμαρμαίρουσιν,
 πῦρ ὁλοὴν πιμπρᾶσαι, ὅτ' αὖ λήγουσιν αὐτῆς,
 δεινὸς δ' ἐξ αὐτῶν πέλεται βρόμος, ὅπποτ' αἶψῃ
 νεῖοθεν· ὥς ἄρα τῷγε θοὴν φλόγα φυσίωντες
 ἐκ στομάτων διαδούν, τὸν δ' ἄμφω τε δῆλον αἶθος

1305 βάλλον ἄτε στεροπὴ· κούρης δὲ ἑ φάρμακ' ἔρυτο.
 Καὶ ῥ' ὅγε δεξιτεροῖο βοῶς κέρας ἄκρον ἐρύσας
 εἴλεκεν ἐπικρατέως παντὶ σθένει, ὅρρα πελάσσει
 ζεύγη χαλκείῃ, τὸν δ' ἐν γηονὶ κάθευθε δακτύλῳ
 ῥίμψα ποδὶ κρούσας πόδα χαλκίον. Ὡς δὲ καὶ ἄλλον

1310 σφῆλε γυνὴ ἐπιόντα, μὴ βεβλημένον ὁρμῇ.
 Εὐρὺ δ' ἀποπροβαλὼν χαμάδις σάκος, ἐνθα καὶ ἐνθα
 τῇ καὶ τῇ βεβαῶς ἄμφω ἔχε πεπτηῶτας
 γούνασιν ἐν προτέρωσι, διὰ φλογὸς εἶθαρ ἑλυσθεῖς.
 Θαύμασε δ' Αἰήτης σθένης ἀνέρος. Οἱ δ' ἄρα τείως

1315 Τυνδαρίδαι, δὴ γάρ σφι πάλλει προπεφραδμένον ἦεν,
 ἀγγίμολον ζυγὰ οἱ πεδόθεν ὅσων ἀμφιβαλῆσθαι.
 Αὐτὰρ ὁ εὖ ἐνέδησε λόφους· μεσσηγὺ δ' αἶρας
 χαλκίον ἱστοβοῆα θοῇ συνάρασσε κορώνῃ
 ζεύγληθεν. Καὶ τῷ μὲν ὑπὲρ πυρὸς ἄψ' ἐπὶ νῆα

1320 γαζέσθην. Ὁ δ' ἄρ' αὖτις ἑλὼν σάκος ἐνθετο νώτῳ
 ἐξόπιθεν, καὶ γέντο θοῶν ἐμπλῆιον ὀδόντων
 πηλὴν βριαρὴν δόρυ τ' ἄσχετον, ὧ ῥ' ὑπὸ μέσας
 ἐργατίνης ὥς τις τε Πηλεργίδι νύσσειν ἀκαίνῃ
 οὐτάζων λαχόντας· μάλα δ' ἐμπεδὸν εὖ ἀραρυῖαν

Tantum vero hic erat ultra urbem ex-adverso,
 quantum a carceribus attingenda curru meta
 est, cum certamina mortuo rege
 praesides peditibus et equitibus constituunt.

Invenerunt autem et Aelen et aliorum gentes Colchorum,
 hos quidem Caucasii insistentes scopulis,
 illum vero ad ipsas littus flexum fluvii.

Jason autem, quando jam retinacula alligant socii,
 tum tandem cum hasta et clypeo contendit ad certamen,
 e-nave prosiliens: simul vero cepit undique-fulgentem
 aream galeam aculis plenam dentibus,
 atque ensem circum humeros, nudus corpore, partim Marti
 similis, partim ferme aureo-ense Apollini.

Circumspiciens vero novale vidit juga arca taurorum,
 atque cum-dentali praeter illa ex-solido ferro *factum* ara-
 trum.] Accessit deinde proprius, validamque hastam adfixit
 rectam cuspidē-ferrea, galeamque deposuit firmatam.

Abiit autem ulterius ipso cum clypeo certa taurorum
 vestigia indagans: illi autem alicunde ex-improviso
 latibulo subterraneo, ubi etiam ipsis erant stabula
 firma, fuliginoso undique involuta fumo,
 ambo una proruperunt, ignis flammam spirantes.

Metuerunt autem heroes, ut viderunt. At ille eos,
 bene divaricatis-cruribus, irruentes *mansit*, ut prominens
 in mari petra] manet immensis concitatos fluctus procellis.
 Ante se vero scutum tenuit adversum: illi ipsum ambo
 cum-mugitu validis serierunt cornibus:

neque tamen eum vel tantillum sollicitarunt irruentes.
 Ut autem in perforatis e-coriis-bene-compacti fornacibus
 folles fabrorum nunc *ignis*-splendorem-emittunt,
 ignem vehementem accendentes, nunc cessant a-flatu,
 horrendus autem ex iis existit fremitus, quando eruperit
 ab-imo: sic igitur illi (*tauri*) celerem flammam evomentes
 oribus fremebant, idumque infesta flamma

circumdedit ut fulmen: puellae tamen eum medicamina
 tuebantur.] Atque ille dextri bovis cornu summum pre-
 hensum] traxit fortiter omnibus viribus, usque-dum addu-
 xerat] ad-jugum areum, tum eum in terram de-jecit curva-
 tis-genibus,] celeriter pede impellens pedem areum. Sicque
 etiam alterum] evertit, ut in-genua-procumberet, acceden-
 tem, uno ictu impetu.] Lato autem abjecto in-terram scuto
 hinc et illinc,] hac et illa-parte ingressus ambo tenebat prola-
 psos] in genua anteriora, flamma statim oblectus.

Mirabatur vero Aetes robur viri. Interea autem
 Tyndaridae (etenim his dudum provisum erat)
 prope juga ei ex-campo praebant imponenda.

At ille bene alligavit cervicibus: intereaque sublatum
 areum temonem acuto adaptavit annulo
 ex-jugo, atque illi ex-igni retro ad navem
 abierunt. At ille iterum summum scutum imposuit humeris
 a-tergo, recepitque aculis plenam dentibus
 galeam validam hastamque immensam, qua media
 agricola velut quidam Pelasgico pupugit stimulo
 vulnerans latera: et firmissime bene compactam

- 1325 τυκτὴν ἐξ ἀδάμαντος ἐπιθύνησκειν ἐχέτην.
Οἱ δὲ τῶς μὲν δὴ περὶ ὧσα θυμαίνεσκον,
λάβρον ἐπιπνέοντε πυρὸς σέλας· ἴωρτο δ' αὐτῇ,
ἤντε βυκτῶν ἀνέμων βρόμος, οὔτε μάλιστα
δειδιότες μέγα λαῖφος ἀλίπλοοι ἐστειλαντο.
- 1330 Διὶ δ' οὐ μετέπειτα κελευόμενοι ὑπὸ δούρι
ἦσαν· ὀκρίεσσα δ' ἐρείκετο νειὸς ὀπίσσω,
σχιζομένη τὰ ῥων τε βίη κρατερῶ τ' ἀροτῆρι.
Δεινὸν δ' ἐσμαράγγειον ἄμυδις κατὰ ὄλκας ἀρότρου
βύλας ἀγνύμεναι ἀνδραγθέες· εἶπετο δ' αὐτὸς
- 1335 λαῖον ἐπὶ στιβαρῶ πίεσας ποδὶ· τῆλε δ' εἰς
βάλλον ἀρηρομένην αἰεὶ κατὰ βῶλον ὀδόντας,
ἐντροπαλιζόμενος, μὴ οἱ πάρος ἀντίσσειν
Γηγενέων ἀνδρῶν ὀλοὸς στάχυς οἱ δ' ἄρ' ἐπιπρὸ
χαλκείης χηλῆσιν ἐρείδομενοι πνέοντο.
- 1340 Ἦμος δὲ τρίτατον λάχος ἤματος ἀνοιμένοιο
λείπεται ἐξ ἡούς, καλέουσι δὲ κεκμηῶτες
ἐργατῖναι γλυκερόν σφιν ἄρ' αὖ βουλυτὸν ἰκέσθαι,
τῆμος ἀρῆροτο νειὸς ὑπ' ἀκαμάτῳ ἀροτῆρι,
τετράγυος περ ἰούσα, βοῶν τ' ἀπελύετ' ἀροτρα.
- 1345 Καὶ τοὺς μὲν πεδίοις διεπτοίησε φέβεσθαι·
αὐτὰρ δ' ἄψ ἐπὶ νῆα πάλιν κίεν, ὅρ' ἔτι κεινὰς
Γηγενέων ἀνδρῶν ἰδὲν αὐλακας. Ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
θάρσυνον μύθοισιν. Ὁ δ' ἐκ ποταμοῖο βράων
αὐτῇ ἀφυσσάμενος κύνεσσέσιν ὕδατι δίψαν· [μὲν
- 1350 γνάμψε δὲ γούνατ' ἐλατρά, μέγαν δ' ἐμπλήσατο θυ-
ἀλκῆς, μακρῶν σὺν εἰκελός, ὅς β' ἄ τ' ὀδόντας
θήγει θηραυτῆσιν ἐπ' ἀνδράσιν, ἀμφὶ δὲ πολλὸς
ἄφρος ἀπὸ στόματος χαμάδις βέε γωομένοιο.
Οἱ δ' ἤδη κατὰ πᾶσαν ἀνασταχέουσιν ἄρουραν
- 1355 Γηγενέες· φρίξεν δὲ περὶ στιβαροῖς σακίεσσιν
δούρασι τ' ἀμφιγύοις κορύθεσσι τε λαμπομένησιν
Ἄρτος τέμενος φθισιμβρότου· ἔκετο δ' αἰγλή
νειόθεν Οὐλυμπόνδε οἱ ἥρος ἀστράπτουσα.
Ὡς δ' ὅπ' ἔς γαῖαν πολέος νιφετοῖο πεσόντος
- 1360 ἄψ ἀπὸ χειμερίας νεφέλας ἐκέδασσαν ἀέλλαι
λυγαίη ὑπὸ νυκτὶ, τὰ δ' ἀθρόα πάντα φάνθη
τείρεα λαμπυρόντα διὰ κνέφας· ὥς ἄρα τοίγε
λάμπον ἀνὰ λήσκοντες ὑπὲρ χθονός. Αὐτὰρ Ἴησιν
μνήσατο Μηδείης πολυκερδέος ἐννεσίαιων·
- 1365 λάξετο δ' ἐκ πεδίοιο μέγαν περιτγέα πέτρον,
δεινὸν Ἐνυαλίου σόλον Ἄρεος· οὐ κέ μιν ἄνδρες
αἰζηροὶ πίστευες γαίης ἀπο τυτθὸν αἶσαν. [τοῖς
τόν β' ἀνὰ χεῖρα λαβὼν μάλα τηλόθεν ἐμβαλε μέσ-
αίξας· αὐτὸς δ' ὑπ' ἑὸν σάκος ἔζετο λάθρη
- 1370 θαρσαλέως. Κόλχοι δὲ μέγ' ἴαχον, ὥς ὅτε πόντος
ἴαχεν ὀξείησιν ἐπιβρομέων σπιλάδεσσιν·
τόν δ' ἔλεν ἀμψαμένη ῥιπῇ στιβαροῖο σόλοιο
Αἰήτην. Οἱ δ' ὥστε θοοὶ κύνες ἀμφιθορόντες
ἀλλήλους βρυχέδον ἐπήϊον· οἱ δ' ἐπὶ γαῖαν
- 1375 μητέρα πίπτον ἰοῖς ὑπὸ δούρασιν, ἤντε πεῦκκι
ἢ δρύες, ἅσ' ἀνέμοιο κατὰίχες δονέουσιν.
Οἷος δ' οὐρανόθεν πυρὸς ἀναπάλλεται ἀστὴρ,
ἐλκὼν ὑπαυγάζων, τέρας ἀνδράσιν, οἱ μιν ἰδῶνται

iactam ex ferro direxit stivam.

Illi aliquamdiu quidem vehementer irascebantur,
immanem spirantes ignis flammam : excitabaturque flatus,
ut expleantium-vela ventorum fremitus, quos maxime
metuentes magnum velum nautæ contrahunt.

Neque tamen diu post coacti hasta
iverunt : asperum autem lacerabatur arvom pede,
scissum et taurorum vi et valido aratore.

Horrendum vero fragorem-ediderunt simul per sulcos ara-
tri] glebæ fractæ ingentes : sequebatur vero ipse
cultum forti calcans pede : procul vero a se
jexit aratam continuo in glebam dentes
retrospiciens, ne sibi prius occurreret

Terrigenarum virorum sæva seges : illi igitur ulterius
ferreis ungulis innitentes laborarunt.

Quando vero tertia pars diei confecti
relicta est inde-ab aurora, vocantque fessi
agricolæ dulcem sibi statim vesperam ut-veniat,
tum peraratum-erat novale ab indefesso aratore,
quatuor-jugera quamquam capiebat ; et boum solvebantur
aratra.] Et illos quidem perterrefecit, in-campum ut-fuge-
rent :] at ipse iterum ad navem rediit, dum adhuc vacuos
a-Terrigenis viris vidit sulcos. Undique vero socii
animarunt eum oratione. Ille ex fluvii fluentis
ipsa hausit galea, et restinxit aqua sitim :
flexitque genua levia, et roagnum implevit animum
robore, certaminis cupidine apro similis, qui quidem
dentes] acuit in venatores, undique autem multa
spuma de ore in-terram defluit iracundi.

Jamque per omne progerminaverant arvom
Terrigenæ : horrebaturque undique validis scutis,
et hastis utrimque-acutis, galeisque splendentibus
Martis locus homicidæ : venitque splendor
ab-imo in-Olympum-usque per aerem coruscans.

Ut vero, in terram multa nive delapsa,
iterum hibernas nubes dissipant procellæ
atra sub nocte, atque conferta omnia apparent
astra splendentia per tenebras : sic illi
fulgebant excrescentes super terram. At Jason
memor-fuit Medæ callidissimæ monitorum :
arripuitque e campo magnum rotundum saxum,
ingentem Enyalii discum Martis : non eum viri
juvenes quatuor e terra vel paullulum sustulissent.
Eum igitur manu correptum admodum procul injecit in
medios] saliens : ipse vero sub suo scuto sedit clam
audacter. Colchæ autem valde inclamarunt, velut quando
mare] reboat acotis infremens scopulis :
sed cepit stolor, propter-jactum validi disci,
Æeten. Illi, ut veloces canes, circumsilientes
se-mutuo cum-fremitu aggressi-sunt : alii in terram
matrem ceciderunt suis sub hastis, tamquam picæ
aut quercus, quas venti turbines evertunt.
Qualis autem cœlitus rutila fertur stella
ractum collustrans, portentum hominibus, qui eam vide-

- μαρμαρυγῇ σκοτίοιο δι' ἥρος αἶψαντα·
 1380 τοῖος ἄρ' Αἰσονος υἱὸς ἐπέσσυτο Γηγενέεσσιν.
 Γυμνὸν δ' ἐκ κολεοῖο φέρε ξίφος· οὕτω δὲ μίγδην
 ἀμύων, πολέας μὲν ἔτ' ἐς νηδὺν λαγόνας τε
 ἡμίσεας ἀνέχοντας ἐς ἥερα· τοὺς δὲ καὶ ἄχρις
 γούνων τελλομένους· τοὺς δὲ νέον ἐστῆντας·
 1385 τοὺς δ' ἤδη καὶ ποσσὶν ἐπαιγομένους ἐς ἄρηα.
 Ὡς δ' ὁπότε ἄμφ' οὖροισιν ἐγειρομένου πολέμοιο
 δείσας γειομόρος, μή οἱ προτάμυνται ἀρούρας,
 ἄρπην εὐκαμπῇ νεοθηγέα χερσὶ μεμαρπώς,
 ὦμόν ἐπισπεύδων κίρρει στάχυν, οὐδὲ βολῆσιν
 1390 μέμνει ἐς ὠραίην τερσήμεναι ἡελίοιο·
 ὥς τότε Γηγενέων κίρρειν στάχυν· αἶματι δ' ὄλκοι
 ἤντε κρηναῖαι ἀμάρτι πλήθοντο ῥοῇσιν.
 Πίπτον δ' οἱ μὲν ὁδᾶξ τετρηχότα βῶλον ἀρούρης
 λαζόμενοι πρηνεῖς· οἱ δ' ἐμπαλιν· οἱ δ' ἐπ' ἀγοστώ
 1395 καὶ πλευροῖς, κήτεσσι δομὴν ἀτάλαντοι λῶεσθαι.
 Πολλοὶ δ' οὐτάμενοι, πρὶν ἀπὸ χθονὸς ἔχνος αἶραι,
 ὅσσον ἄνοι προὔτυψαν ἐς ἥερα, τόσσον ἔραζε
 βριθόμενοι πλατάροισι καρήσιν ἡρήρειντο.
 Ἐρνεά που τοίως Διὸς ἀτπετον ὁμβρήσαντος
 1400 φυταλῇ νεόθρεπτα κατημύουσιν ἔραζε
 κλασθέντα ῥίζηθεν, ἀλωήων πόνος ἀνδρῶν·
 τὸν δὲ κατηφείη τε καὶ οὐλοδὸν ἄλγος ἰκάνει
 κλήρου σημαντήρα φυτοτρόπον· ὥς τότ' ἀνακτος
 Αἰήταρ βαρεῖαι ὑπὸ φρένας ἦλθον ἀνταί.
 1405 Ἦε δ' ἐς πτολίεθρον ὑπότροπος ἄμμιγα Κόλχοις
 πορφυρών, ἥ κέ σφι θούτερον ἀντιόωντο.
 Ἦμαρ ἔδω καὶ τῷ τετελεσμένος ἦεν αἶθλος.

BIBAION Δ.

- Αὐτὴ νῦν χάματόν γε, θεᾶ, καὶ δῆνεα κούρης
 Κολχίδος ἐννεπε, Μοῦσα, Διὸς τέκος. Ἦ γὰρ ἐμοίγε
 ἀμφασίῃ νόος ἐνδὸν ἐλίσσεται ὁρμαίνοντι,
 ἥ μιν αἴτης πῆμα δυσήμερον, ἥ τό γ' ἐνίσπω
 5 φῦζαν ἀεικέλιν, ἥ κάλλιπεν ἔθνεα Κόλχων.
 Ἦτοι δ' μὲν δῆμοιο μετ' ἀνδράσιν, ὅσσοι ἄριστοι,
 παννύχιος δάλον αἰπὺν ἐπὶ σφίσι μητιάσκειν
 οἷσιν ἐνὶ μεγάροις στυγεροῖ ἐπὶ θυμὸν αἶθλοιο
 Αἰήτης ἀματον κεχολωμένος· οὐδ' ὃ γε πάμπαν
 10 θυγατέρων τάδε νόσφιν ἔων τελέεσθαι ἐώλπει.
 Τῇ δ' ἀλγεεινότατον κραδίη φόβον ἐμβαλεν Ἥρη.
 Τρέσσειν δ', ἥντε τις κούφη κεμᾶς, ἦντε βαθείης
 τάρψεσιν ἐν ξυλόχοιο κυνῶν ἐφόδησεν ὁμοκλή.
 Αὐτίκα γὰρ νημερτές οἶσσαντο, μή μιν ἀρωγὴν
 15 ληθέμεν, αἶψα δὲ πᾶσαν ἀναπλήσειν κακότητα.
 Τάρβει δ' ἀμφιπόλους ἐπίστορας· ἐν δὲ οἱ ὅσσε
 πλῆτο πυρὸς, δεινὸν δὲ περιδρομέσχον ἀκουαί.
 Πυκνὰ δὲ λαυκανίης ἐπεμάσσαντο, πυκνὰ δὲ κουρίξ
 ἰλκομένη πλοκάμους γοερῇ βρυχήσατ' ἀνίη.
 20 Καὶ νύ κεν αὐτοῦ τῆμος ὑπέρμορον οἶλετο κούρη

rini] cum-splendore obscurum per aërem ruere :
 talis Aësonis filius irruit in-Gigantes.
 Nudum e-vagina extravit ense, vulneravitque promiscue
 demetens, multos quidem tantum ad-usque ventrem et la-
 tera] dimidiis exstantes in aërem, alios etiam usque
 ad-genua prominentes, alios modo stantes,
 alios jam etiam pedibus properantes in pugnam.
 Ut vero, quando super sinibus excitatur bellum,
 veritus agricola, ne hostes sibi præmeterent segetes,
 falce incurva recens-acuta manibus arrepta
 immaturam festinans metit spicam, neque radiis,
 exspectat ad usque-aetatem, ut-nicentur solis :
 sic tum Terrigenarum desecuit segetem : sanguine autem
 sulci,] ut fontium alvei aquis, pleni erant.
 Conciderunt autem alii dentibus asperam glebam arvi
 corripientes proni, alii retro, alii in cubitum
 et latera, cetis corporis-structura similes visendi.
 Multi autem vulnerati, priusquam a terra pedem tollerent,
 quantum sursum emergerant in auras, tantum in-terram
 gravati madidis capitibus figebantur.
 Plantæ tali fere modo, Jove affatim pluente,
 in-loco-plantis-consito nuper-nutritæ declinantur in-terram
 fractæ radicitus, olitorum labor virorum :
 ipsum vero tristitia et acerbus dolor invadit
 fundi possessorem, qui-plantas-aluit : sic tum regis
 Aetæ graves animum subierunt dolores.
 Abiit vero in urbem reversus simul-cum Colchis,
 meditans, qua-ratione ipsis acrius adversaretur.
 Dies occidit, atque illi peractus erat labor.

LIBER IV.

Irsa nunc laborem, dea, et consilia puellæ
 Colchicæ dic, Musa, Jovis filia. Profecto enim mihi
 fluctuans animus intus volvitur, dubitanti,
 utrum ipsum (laborem) malum ex-infelici-amore-natum,
 an hoc dicam] fugam ob-iram-(patris)-susceptam, qua de-
 servit gentes Colchorum.] Nam ille quidem cum populi vi-
 ris, quotquot præstantissimi erant,] per-totam-noctem do-
 lum gravem in istos (Argonautas) meditabatur] suo in pala-
 tio, invisum animo propter-certamen] Aëtes valde iratus :
 neque ille omnino] sine filiabus hanc suis peracta-esse existi-
 maverat.] Huic autem (Medeæ) gravissimum animo metum
 iniecit Juno ;] trepidavitque, velut levis quædam dama,
 quam profundi] in dumetis nemoris canum exterruit latria-
 tus.] Statim enim vere opinata-est, non illum (patrem) auxi-
 lium] latere, moxque omnem completurum-esse miseriam.
 Metuit autem ancillas rei-conscias : eique oculi
 implebantur igne, et horrendum circumsonabant aures.
 Sarpe jugulum contractavit, sarpe a-capite
 detractis capillis lugubri ejulavit dolore.
 Atque sane ibi tum, quod non-in-fatis-erat, periisset puella

φάρμακα πασσαμένη, Ἥρης δ' ἀλίωσε μενοινάς,
εἰ μὴ μιν Φρίξοιο θεὰ σὺν πασι φέδεσθαι
ᾤρεν ἀτυζομένην· πτερόεις δέ οἱ ἐν φρεσὶ θυμὸς
ἰάνθη· μετὰ δ' ἦγε παλίσσυτος ἀθρόα κώπων
25 φάρμακα πάντ' ἄμυδις κατεχεύατο φωριαμοῖο.
Κύσσε δ' εἰόν τε λέγος καὶ δικλίδας ἀμφοτέρωθεν
σταθμοῦς, καὶ τοίγων ἐπαρήσατο χερσὶ τε μακρὸν
ῥηξαμένη πλόκαμον θαλάμῳ μνημεῖα μητρὶ
κάλλιπε παρθενίης, αἰδινῇ δ' ὀλοφύρατο φωνῇ.
30 Τόνδε τοι ἀντ' ἐμίθεν ταναὸν πλόκον εἰμι λιποῦσα,
μητρὲρ ἐμή, χαίροις δὲ καὶ ἀνδρῶν πολλὸν ἰούσῃ·
χαίροις Χαλκιοπῇ καὶ πᾶς δόμος. Ἀθίε σε πόντος,
ξεῖνε, διέρραιοις, πρὶν Κολχίδα γαῖαν ἰκέσθαι.
Ὡς ἄρ' ἔφη· βλεφάρων δὲ κατ' ἀθρόα δάκρυα
35 Οἷη δ' ἀφνειοῖο διεκλυσθεῖσα δόμοιο [χεῦεν.
ληϊάς, ἦντε νέον πάτρης ἀπενόσφισιν αἴσα,
οὐδὲ νῦ πω μαγεροῖο πεπειρήται καμάτοιο,
ἀλλ' ἔτ' ἀηθέσσουσα δύης καὶ δούλια ἔργα
εἴσιν ἀτυζομένη γαλεπὰς ὑπὸ χεῖρας ἀνάσσης·
40 τοίη ἄρ' ἱμερόεσσα δόμων ἐξέσσυτο κούρη.
Τῇ δὲ καὶ αὐτόματοι θυρίων ὑπόειξαν ὀχῆες,
ὠκυταῖς ἄφροροι ἀναθρώσκοντες αἰοδαῖς.
Γυμνοῖσιν δὲ πόδεςσιν ἀνὰ στενὰς θέεν ὄμους,
λατὴ μὲν χερὶ πέπλον ἐπ' ὀφρύσιν ἀμφὶ μέτωπα
45 στείλαμένη καὶ καλὰ παρήια, δεξιτερῇ δὲ
ἄκρην ὑψόθι πέζαν ἀεργάζουσα χιτῶνος.
Καρπαλίμως δ' αἰδέηλον ἀνὰ στίβον ἔκτοθι πύργων
ἄστεος εὐρυόροιο φάβῳ ἔκετ'· οὐδὲ τις ἔγνω
τήνδ' ἐφυλακτέρων, λάθε δὲ σφέας ἔρμηθεῖσα.
50 Ἐνθεν ἱμεν νηόνδε μάλ' ἐφράσατ'· οὐ γὰρ αἰδοῖς
ἦεν ὁδοῖν, θαμὰ καὶ πρὶν ἀλωμένη ἀμφὶ τε νεκροῦς
ἀμφὶ τε δυσπαλέας ῥίζας χθονός, οἷα γυναῖκες
φαρμακίδες τρομερῶν ὑπὸ δαίματι πάλλατο θυμός·
Τὴν δὲ νέον Γιττινὶς ἀνερχομένη περάτθην
55 φοιταλίην ἐσιδοῦσα θεὰ ἐπεχάρματο Μῆνη
ἄρπαλέως, καὶ τοῖα μετὰ φρεσὶν ἦσιν εἶπεν.
Οὐκ ἄρ' ἐγὼ μούνη μετὰ Λάτμιον ἀντρον ἀλύσκω,
οὐδ' οἷη καλῶ περιδαίρομαι Ἐνδυμίωνι·
ἧ θαμὰ δὲ καὶ σείο χίον δολίησιν αἰοδαῖς
60 μνησμένη φιλότῃτος, ἵνα σκοτὴ ἐνὶ νυκτὶ
φαρμάσσης εὐκῆλος, ἃ τοι φίλα ἔργα τέτυκται.
Νῦν δὲ καὶ αὐτὴ ὄψθην ἐμοίης ἐμμορες ἄτης·
δῶκε δ' ἀνιηρόν τοι Ἰήσονα πῆμα γενέσθαι
δαίμων ἀλγινόεις. Ἀλλ' ἔρχεο, τέτλαθι δ' ἐμπης,
65 καὶ πινυτὴ περ εἰοῦσα, πολύστονον ἄλγος ἀείρειν.
Ὡς ἄρ' ἔφη· τὴν δ' αἰὲλ' ἀπόδες φέρον ἐγκονέουσιν.
Ἀσπασίως δ' ὄχθησιν ἐπηέρθη ποταμοῖο,
ἀντιπέρην λεύσσουσα πυρὸς σέλας, ὃ βρά τ' ἀέθλου
παννύχιοι ἥρωες εὐφροσύνησιν ἔδαιον.
70 Ὀξεῖη δ' ἤπειτα διὰ κνέφας ὄρθια φωνῇ
ὀπλότατον Φρίξοιο περαιοθέν ἤπνε παίδων,
Φρόντιν· ὃ δὲ ξὺν εἰοῖσι κασιγνήτοισι ὅπα κούρης
αὐτῷ τ' Ἀλκονίδῃ τεκμαίρετο· εἴγα δ' ἐταῖροι
θάμβεον, εὐτ' ἐνόησαν ὃ δὲ καὶ ἐτήτυμον ἦεν.

veneno degustato, Iunonisque vana-reddidisset consilia,
nisi eam dea Phrixī cum filiis fugere
impulisset metuentem : alatus autem ei in pectore animus
reficiebatur : atque ea mutato-consilio confestim e-sinu
venena omnia una defudit in-arculam.
Osculata-autem est et suum lectum et bifores utrimque
postes, et parietes contrectavit, et manibus longum
avulsum cincinnum in-thalamo monumentum matri
reliquit virginittis, lugubrique lamentata-est voce :
Hoc tibi pro me longo cirro abibo relicto,
mater mea, valeas *mihi* admodum procul digressae :
vale, Chalciope, omnisque domus. Utinam te mare,
hospes, perdidisset, priusquam in Colchicam terram veni-
res !] Sic igitur dixit : et a-palpebris plurimas lacrimas ef-
fudit.] Qualis vero opulenta clam-egressa domo
captiva-puella, quam nuper e-patria abstulit satum,
neque unquam ærumnosum experta-est laborem,
sed adhuc insueta miseriæ atque servilia opera
horrens subit duras manus dominæ :
talis igitur amabilis ex-ædibus exiit puella.
Et etiam sponte-sua forium cesserunt vectes
celeribus retrorsum resiliences incantationibus.
Nudis autem pedibus per angustas cucurrit vias,
sinistra manu peplo superciliis circa frontem
imposito et pulchras genas : dextra vero
extremam in-altum oram tollens tunicæ.
Celeriter vero obscuram in-æmitam extra muros
urbis spatiosæ præ-metu venit : neque quis agnovit
eam custodum, latuitque illos profecta.
Inde abire ad-templum maxime constituit : neque enini in-
scia] erat viarum, frequenter etiam antea pervagata et cir-
ca cadavera] et circa difficiles radices terræ, uti mulieres
veneficæ *solent* : trepido vero pavore agitabatur animus.
Eam vero Titania nudo rediens a-meta
errantem conspicata dea lætabatur Luna
cupide, atque sic secum dixit :
Non igitur ego sola Latmium antrum adeo,
neque sola *amore* pulchri excrucior Endymionis.
Profecto sæpe etiam tuis abii dolosis incantationibus
recordata amoris, ut caliginosa nocte
venena-parares quæ tibi grata opera sunt.
Nunc vero etiam ipsa simile sortita-es malum :
effecit autem, tristi tibi Jason cruciatui ut-esset,
deus acerbus. At vade, sustine tamen,
quanquam callida es, gravissimum dolorem subire.
Sic dixit : eam celeriter pedes auferebant properantem.
Et cupido ripas conscendit fluvii,
ex-adverso conspiciens ignis jubar, quem ob certaminis
per-totam-noctem herora lætitiam incenderant.
Acuta deinde per tenebras vehementer voce
minimum-natu Phrixī ex-opposito vocavit filiorum,
Phrontin : ille cum suis fratribus vocem puellæ esse,
et cum-ipsa Jasone, conjecit : tacite vero socii
stupebant, ubi senserant, quod sane etiam verum erat.

73 Τρίς μὲν ἀνῆύσεν, τρίς δ' ὀτρύνοντος διήλου
 Φρόντις ἀμοιβήδην ἀντίσχευ· οἱ δ' ἄρα τείως
 ἤρωες μετὰ τὴν γε θοοῖς ἐλάσσκον ἑρετμοῖς.
 Οὐπω πείσματα νηὸς ἐπ' ἡπείροιο περσείης
 βάλλον, ὃ δὲ κραίπνοος γέρας πόδας ἔχεν Ἰήσων
 80 ἔρπον ἀπ' ἱκρίορην· μετὰ δὲ Φρόντις τε καὶ Ἄργος,
 υἱε δὴ Φριξίου, χαμάδις θόρον· ἡ δ' ἄρα τοὺς γε
 γούνων ἀμφοτέρησι περισχυμένη προσέειπεν. [τοὺς
 Ἔκ με, φίλοι, βύσασθε δυσάμμορον, ὡς δὲ καὶ αὐ-
 ὁμείας Αἰήτας, πρὸ γὰρ τ' ἀναφανδὰ τέτυκται
 85 πάντα μάλ', οὐδέ τι μῆχος ἰκάνεται. Ἀλλ' ἐπὶ νηὶ
 φεύγωμεν, πρὶν τόνδε θοῶν ἐπιδήμεναι ἵππων.
 Δώσω δὲ χρύσειον ἐγὼ δέρος, εὐνήσασα
 φρουρὸν ὄφιν· τὴν δὲ θεοὺς ἐνὶ σοῖσιν ἑταίροις,
 ξεῖνε, τεῶν μύθων ἐπίστορας, οὓς μοι ὑπέσθης,
 90 ποίησαι· μὴδ' ἐνθεν ἑκαστέρω δομηθεῖσαν
 γῆται κηδεμόνων ὄνοτ' ἐν καὶ ἀεικέα θείης.
 Ἴσκειν ἀκηχεμένη· μέγα δὲ φρένες Αἰσονίδαο
 γήθεον· αἶψα δὲ μιν περὶ γούνασι πεπτῶϊαν
 ἦκ' ἀναειρόμενος προσπτύξατο θάρσυνέν τε·
 95 Δαιμονίη, Ζεὺς αὐτὸς Ὀλύμπιος ἐρχιος ἔστω
 Ἥρη τε Ζυγίη, Διὸς εὐνέτις, ἥ μιν ἑμοῖσιν
 κουριδίην σὲ δόμοισιν ἐνιστήσεσθαι ἀκοῖτιν,
 εὖτ' ἂν ἐς Ἑλλάδα γαῖαν ἰκώμεθα νοστήσαντες.
 Ὡς ἤύδα καὶ χεῖρα παρασχεδὼν ἔραρε χειρὶ
 100 δεξιτερῇ· ἡ δὲ σφιν ἐς ἱερὸν ἄλσος ἀνώγει
 νῆα θοὴν ἐλάαν αὐτοσχεδὼν, ὅρρ' ἔτι νύκτωρ
 κῶας ἐλόντες ἄγοιντο παρέκ νόον Αἰήτας.
 Ἐνθ' ἔπος ἤδὲ καὶ ἔργον ἑμοῦ πέλεν ἐσσυμένοισιν.
 Εἰς γὰρ μιν βήσαντες ἀπὸ χθονὸς αὐτίκ' ἔωσαν
 105 νῆα· πολλὸς δ' ὀρυμαγδὸς ἐπιγομένων ἐλάττησιν
 ἦεν ἀριστῶν· ἡ δ' ἔμπαλιν ἀίσσουσα
 γαῖη χεῖρας ἔτεινεν ἀμήχανος. Αὐτὰρ Ἰήσων
 θάρσυνέν τ' ἐπέσσι, καὶ ἴσχανεν ἀσχαλόωσαν.
 Ἥμος δ' ἀνέρες ὕπνον ἀπ' ὀφθαλμῶν ἐβάλοντο
 110 ἀγρόται, οἷτε κύνεσσι πεποιθότες οὐ ποτε νύκτα
 ἄγχυρον κνώσσουσιν, ἀλευάμενοι φάος ἡῶς,
 μὴ πρὶν ἀμαλδύνη θηρῶν στίβον ἡδὲ καὶ ὀδμήν
 θηρεῖν λευκῆσιν ἐνισκίψασα βολῆσιν·
 τῆμος ἄρ' Αἰσονίδης κούρη τ' ἀπὸ νηὸς ἔβησαν
 115 ποιήεντ' ἀνὰ χῶρον, ἵνα κριοῦ καλέονται
 εὐναί, ὅθι πρῶτον κεκμηότα γούνατ' ἔκαμψεν,
 νώτοισιν φορέων Μινυτίων υἱ' Ἀθάμαντος.
 Ἐγγύθι δ' αἰθαλόεντα πέλεν βοιωτὸ θεμέθλα,
 ὅν ῥά ποτ' Αἰολίδης Διὶ Φυξίῳ εἶσατο Φριξίος,
 120 βέζων κείνο τέρας παγγρύσειον, ὡς οἱ εἶπεν
 Ἑρμείας πρόφρων ξυμβλήμενος. Ἐνθ' ἄρα τοὺς γε
 Ἄργου φραδομοσύνησιν ἀριστῆες μεθέτηκαν.
 Τῶ δὲ δι' ἀτραπιτοῖο μεθ' ἱερὸν ἄλσος ἵκοντο,
 φηγὸν ἀπειρεσίην διζήμενῳ, ἥ ἐπὶ κῶας
 125 βέβλητο νεφέλη ἐναλίχιον, ἥτ' ἀνιόντος
 ἡλίου φλογερῆσιν ἐρεῦθεται ἀκτίνεσσιν.
 Αὐτὰρ ὃ ἀντικρὺ περιμήκεα τείνετο δειρὴν
 ὅξυς αὐπνοῖσιν προΐδων ὄφιν ὀφθαλμοῖσιν

Ter quidem exclamavit, ter autem, hortante cœtu,
 Phrontis vicissim reclamavit : interea vero
 heroes ad eam celeribus remigabant remis.
 Nondum retinaculis navis continenti oppositæ
 injectis, celeres in-terram pedes immisit Jason
 alte ex tabulatis : post eam Phrontis et Argus,
 filii duo Phrixi, in-terram desiluerunt : illa igitur hos,
 genua utraque-manu amplexa, affata-est :

Me, amici, eripite, miseram, simulque etiam ipsos
 vos Ætæo : etenim prodita sunt
 omnia omnino, neque ullum remedium superest. Verum
 navim] fugiamus, priusquam iste celeres conscendat equos.
 Dabo vero aureum ego vellus, sopito
 custode dracone : tu vero deos coram tuis sociis,
 hospes, tuorum promissorum testes, quæ mihi dedisti,
 fac : neque hinc longius profectam
 orbitate cognatorum vituperandam et infamem reddas.

Dixit tristis : valde vero mens Jasonis
 lætata-est : statimque eam ad genua prolapsam
 leniter sublatam amplexus-est et cohortatus :

O bona, Jupiter ipse Olympius testis esto,
 Junoque Pronuba, Jovis conjux, profecto me in-meis
 legitimam te ædibus ducturum-esse uxorem,
 quando iu Græcam terram venerimus reversi.

Sic dixit, et manum statim inseruit manui
 dextram : illa eos in sacrum lucum jussit
 navem celerem agere statim, ut adhuc noctu
 vellus captum auferrent contra sententiam Ætææ.
 Tunc dictum factumque simul erat properantibus.
 Nam ea imposita a terra statim depulerunt
 navem : multus autem strepitus incumbantium remis
 erat heroum : illa retro saliens
 versus-terram manus extendit consilii-inops. At Jason
 et animavit verbis, et delinuit morientem.

Quando autem (viri) somnum ab oculis excutiant
 venatores, qui canibus confisi nunquam nocte
 profunda dormiunt, vitantes lumen auroræ,
 ne prius deleat ferarum vestigia aut etiam odorem
 ferinum, lucidis si-incubuerit radiis :
 eo-tempore Jason et puella e nave egressi-sunt
 herbosum in locum, ubi arietis appellantur
 cubilia, quo-loco primum sessa genua inflexit,
 dorso vehens Minyeum filium Athamantis (Phrixum).
 Prope vero fuliginosa erant aræ fundamenta,
 quam quidem Æolides Jovi Phyxio erexerat Phrixus,
 immolans illud portentum aureum, quemadmodum eum
 jusserat] Mercurius benevole obviam-factus. Ibi igitur illos
 Argi consilio heroes dimiserunt.
 Illi vero per semitam ad sacrum nemus venerunt
 sagum ingentem quærentes, in qua vellus
 jacebat, nubi simile, quæ orientis
 solis flammeis rubet radiis.
 At ex-adverso longissimum extendebat collum
 acer insomnibus prospiciens draco oculis

νισσομένους, ροῖζει δὲ πελώριον· ἀμφὶ δὲ μακρὰι
 130 ἡϊόνες ποταμοῖο καὶ ἄσπετον ἔαχεν ἄλσος.
 Ἐκλυον οἱ καὶ πολλὸν ἐκὰς Τιτηνίδος Αἴης
 Κολχίδα γῆν ἐνέμοντο παρὰ προχῶσι Λύκοιο,
 δοτ' ἀποκιδνάμενος ποταμοῦ κελεύδοντος Ἀράξει
 Φάσιδι συμφέρεται ἱερὸν ῥέον· αἱ δὲ συνάμψω
 135 Καυκασίην ἄλαδ' εἰς ἐν ἐλκυνόμενοι προχέουσιν.
 Δείματι δ' ἐξέγοντο λεγώϊδες, ἀμφὶ δὲ παισὶν
 νηπιάχοις, οἷτε σφιν ὑπ' ἀγκυλίδεσσιν ἔκον,
 ροῖζω παλλομένοις χεῖρας βάλλον ἀσχαλῶσαι.
 Ὡς δ' ὅτε τυφομένης ὕλης ὑπερ αἰθαλόεσσαι
 140 καπνοῖο στροφάλιγγες ἀπείριτοι εἰλίσσονται,
 ἄλλη δ' αἴψ' ἐτέρῃ ἐπιτελλεται αἶψ' ἐπιπρὸ
 νειόθεν εἰλίγγοισιν ἐπήφορος ἐξανιοῦσα·
 ὥς τότε κείνο πέλωρον ἀπειρεσίης ἐβλίσεν
 ῥυμβόνας ἀζαλέησιν ἐπηρεφές φολίδεσσιν.
 145 Τοῖο δ' ἐλίσσομένοιο κατόμματος εἶσατο κούρη,
 ὕπνον ἀσσοτήρη, θεῶν ὕπατον, καλέουσα
 ἡδεῖη ἐνοπῇ, θέλξει τέρας· αὖτε δ' ἀναστάν
 νυκτιπολόν, γρονθήν, εὐαντές δοῦναι ἐσομένην.
 Εἶπετο δ' Αἰσονίδης πεφοβημένος, αὐτὰρ ὅγ' ἦδη
 150 οἴμῃ θελγόμενος δολιχὴν ἀναλύει· ἀκάνθαν
 γηγενέος σπείρης, μήκυνε δὲ μυρίη κύκλα,
 οἷον ὅτε βληγροῖσι κυλινδόμενον πελάγεσσιν
 κύμα μέλαν κωφόν τε καὶ ἄβρομον· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
 ὕψου σμερδαλέην κεφαλὴν μενέεινεν αἰείρας
 155 ἀμροτέρους ὀλοῇσι περιπτύξαι γενύεσσιν.
 Ἢ δὲ μιν ἀρκεύθοιο νέον τετρατότι θαλλῶ
 βάπτους' ἐκ κυκεῶνος ἀκέρτατα φάρμακ' αἰδοαῖς
 ῥαῖνε κατ' ὀρθαλμῶν· περίτ' ἀμφὶ τε νήριτος ὀδμή
 φαρμάκου ὕπνον ἐβαλλε· γένυν δ' αὐτῇ ἐνὶ χώρῃ
 160 θῆκεν ἐρεϊσάμενος· τὰ δ' ἀπείρονα πολλὸν ὀπίσσω
 κύκλα πολυπρέμενοιο διέξ ὕλης τετάνυστο.
 Ἔνθα δ' ὁ μὲν χρύσειον ἀπὸ δρυὸς αἶνυτο κῶας
 κούρης κεκλωμένης· ἡ δ' ἔμπεδον ἐστηυῖα
 φαρμάκῳ ἔφηγεν θηρὸς κάρη, εἰσόκε δὴ μιν
 165 αὐτὸς ἐπὶ νῆα παλιντροπάσθαι Ἰήσων
 ἦνωγεν, λείπειν δὲ πολύσχιον ἄλσος Ἀρχος.
 Ὡς δὲ σεληναίην διχομήνιδά παρθένος αἰγλήν
 ὕψοθεν ἐξανέχουσιν ὑπὸ ῥόριον θαλάμοιο
 λεπταλέῳ ἐκνῶ ὑποίσχεται· ἐν δὲ οἱ ἦτορ
 170 χαίρει δερκομένης καλὸν σέλας· ὥς τότ' Ἰήσων
 γηθόσυνος μέγα κῶας ἐκὶς ἐνχείρατο χερσίν·
 καὶ οἱ ἐπὶ ξανθῇσι παρηγίσιν ἠδὲ μετώπῳ
 μαρμαρυγῇ ληνέων φλογὶ εἰκελὸν ἔζεν ἐρευθος.
 Ὅσση δὲ ῥινὸς βοὸς ἦνιος ἡ ἐλάφοιο
 175 γίγνεται, ἦντ' ἀγρῶσται ἀχαιϊνὴν καλέουσιν,
 τόσσον ἔτι πάντῃ χρύσειον ἐρύπερθεν ἄωτον.
 Βεβρίθει λήνεσσιν ἐπηρεφές· ἤλιθα δὲ χθὼν
 αἶψ' ὑπὸ πρὸ ποδῶν ἀμαρύσσετο νισσομένοιο.
 Ἦε δ' ἄλλοτε μὲν λακῷ ἐπιειμένος ὤμων
 180 αὐχένο· ἐξ ὑπάτοιο ποδηνεκές, ἄλλοτε δ' αὖτε
 εἴλει ἀρχασόμενος· πέρι γὰρ δῖον, ὅρρα εἰ μή τις
 ἀνδρῶν ἢ θεῶν νοστήσεται ἀντιβολήσας.

venientes, stridebatque horrendum : undique verò longa
 littora fluvii et ingens resonuit nemus.
 Audiverunt, qui etiam admodum procul a-Titania Æa
 Colchicam terram incolebant, ad ostia Lyci,
 qui divertens a-fluvio strepente Araxe
 cum-Phaside conjungit sacrum fluxum : illi autem ambo
 in-Caucasum mare in unum compulsi effluunt.
 Præ-timore autem expergefactæ-sunt puerperæ, infantes-
 que] tenellos, qui ipsis sub ulnis dormiebant,
 sibilo exterritos, manibus amplexæ-sunt tristes.
 Ut vero incensa super silva flammantia
 fumi volumina immensa volvuntur,
 et aliud statim alii succedit semper ulterius,
 ab-imo vorticibus sublime erumpens :
 sic tum illud monstrum innumerosolvebat
 tortus, aridis contectos squamis.
 Ei autem se-volventi in-conspectum venit puella,
 somnum opitulatorem, deorum potentissimum, invocans
 suavi voce, ut-deliniret monstrum : inclamavit autem re-
 ginam] noctivagam, sublerraneam, faustum ut-redderet
 inceptum.] Sequebatur Jason timens, at ille (*serpens*) jam
 cantu delinitus longam resolvit spinam
 terrigenæ spiræ, et in-longuam-extendit innumeros orbes,
 veluti quum in-magnis volvitur æquoribus
 fluctus ater, surdus et strepitans-edens : at tamen
 in-altum horribili capite cupiebat elato
 ambo funestis complexi maxillis.
 Illa vero ipsi, juniperi recens cæso ramo
 illinens ex potione integra medicamina cum-carmine
 destillabat in oculos : undique plurimus odor
 medicaminis somnum circumfudit : maxillas eodem loco
 demisit innixus : sed innumeri longe retrorsum
 orbes arboribus-plenam per sylvam extendebantur.
 Tum ille quidem auream a quercu deripuit vellus
 puella hortante; hæc vero semper adstans
 medicamine defricuit bellæ caput, usque-dum jam eam
 ipse suam in navem reverti Jason
 juberet, reliquit autem umbrosam nemus Martis.
 Ut vero plenilunii puella lumen
 ex-alto effulgens sub-lecto thalami
 tenui stola excipit ; lotusque ei animus
 gaudet, quum-conspicit pulchrum splendorem : sic tum
 Jason] latus magnum vellus suis sustulit manibus :
 atque ei in flavis genis atque fronte
 fulgore lanarum flammæ similis insedit rubor.
 Quanta vero pellis vaccæ anniculæ aut cervæ
 est, quam quidem venatores achæineam (*mollibus pilis*
insignem) appellant,] tantum erat undique-auream
 superne vellus.] Grave-erat lanis obsitum : et valde terra
 semper ante pedes præfulgebat euntis.
 Incessit vero nunc sinistro gestans humero
 collo ex summo ad-pedes-usque-dependens : nunc rursus
 involvit contrectatum : valde enim metuit, ne se quis
 hominum deorumve eo privaret occurrens.

Ἦώς μὲν β' ἐπὶ γαῖαν ἐκίδνατο, τοὶ δ' ἐς θυμὸν
 ἔχον· θάμβησαν δὲ νέοι μέγα κῶας ἰδόντες
 185 λαμπόμενον στεροπῇ ἱκελὸν Διός. Ὀρτο δ' ἕκαστος
 ψαῦσαι ἐλδόμενος δέχθαι τ' ἐνὶ χερσὶν ἔχουσιν.
 Αἰσονίδης δ' ἄλλους μὲν ἐρήτυε, τῷ δ' ἐπὶ φῆρος
 κάδδ' αὖτε νηγάτεον· πρύμνῃ δ' ἐνεείσατο κούρην
 ἀνθέμενος, καὶ τοῖον ἔπος μετὰ πᾶσιν ἔειπεν.
 190 Μηκέτι νῦν χάζεσθε, φίλοι, πάτρηνδε νέεσθαι.
 Ἦδη γὰρ χρεῖώ, τῆς εἵνεκα τήνδ' ἀλεγεινὴν
 ναυτιλίην ἐτλημεν οἷζ' ἵ μοχθίζοντες,
 εὐπαλέως κούρης ὑπὸ δῆνεσι κεκράντα.
 Τὴν μὲν ἐγὼν ἐθέλουσαν ἀνάξομαι οἴκαδ' ἄκοιτιν
 195 κουριδίην· ἀτὰρ ὑμεῖς Ἀχαιῶδες οἷά τε πάσης
 αὐτῶν θ' ὑμείων ἐσθλὴν ἐπαρωγὸν ἐοῦσαν
 σώετε. Δὴ γὰρ που μάλ' οἴομαι εἶσιν ἐρύζων
 Αἰήτης θυμῷ πόντονδ' ἱμεν ἐκ ποταμοῖο.
 Ἄλλ' οἱ μὲν διὰ νηὸς ἀμοιβὰς ἀνέρος ἀνὴρ
 200 ἐξόμενος πηδοῖσιν ἐρέσσετε· τοὶ δὲ βοεῖας
 ἀπιδάς ἡμίσεις, δῆλιον θυὸν ἔχμα βολάνων,
 προττόμενοι νόστῳ ἐπαμύνετε. Νῦν δ' ἐνὶ χερσὶν
 παῖδας ἐοὺς πάτρην τε φίλην γεραροῦς τε τοκῆας
 ἴσχομεν· ἡμετέρῃ δ' ἐπερείδεται Ἑλλάς ἐφορμῇ
 205 ἥ καὶ κατηφείην, ἥ καὶ μέγα κῶδος ἀρέσθαι.
 Ὡς φάτο· δῶκε δὲ τεύχε' ἀρήϊα· τοὶ δ' ἰάχην
 θεσπέσιον μεμαῶτες. Ὁ δὲ ξίφος ἐκ κολεοῖο
 σπασσάμενος πρυμναῖα νῆος ἀπὸ πείσματ' ἔκοψεν.
 Ἀγχι δὲ παρθενικῆς κεκορυθμένος Ἰθυστῆρι
 210 Ἀγκαίῳ παρέδρασκεν· ἐπαίγετο δ' εἰρεσὴν νηῦς
 σπερχομένων ἀμοτον ποταμοῦ ἄρ' ἀνέκτος ἔλκασσαι.
 Ἦδη δ' Αἰήτης ὑπερήνορι πᾶσι τε Κόλχοις
 Μηδείης περίπυστος ἔρωκ καὶ ἔργα τέτυκτο.
 Ἐς δ' ἀγορὴν ἀγέροντ' ἐνὶ τεύχεσιν ὅσα τε πόντου
 215 κύματα χειμερίου κορύσσεται· ἐξ ἀνέμοιο,
 ἥ ὅσα φύλλα χαμᾶζε περικλαδέος πέσεν ὕλης
 φυλλοσχόῳ ἐνὶ μηνί· τίς ἂν τάδε τεκμήραιτο;
 ὥς οἱ ἀπειρέσιοι ποταμοῦ παρεμύττειον ὄχθας,
 κλαγγῇ μαιμώνωντες· ὁ δ' εὐτύκτω ἐνὶ δῖφρῳ
 220 Αἰήτης ἵπποισι μετέπρεπεν, οὓς οἱ ὅπασσεν
 Ἥλιος, πνοιῇσιν ἐνιδόμενους ἀνέμοιο·
 σκαίῃ μὲν β' ἐνὶ χερσὶ σάκος δινωτὸν αἰέρων,
 τῇ δ' ἐτέρῃ πύκην περιμήχεα· πᾶρ δὲ οἱ ἔγχος
 ἀντικρὺ τετάνυστο πελώριον. Ἦνία δ' ἵππων
 225 γέντο χεροῖν Ἀφύρτος. Ἵππεπρὸ δὲ πόντον ἔταμνε
 νηῦς ἥδη κρατεροῖσιν ἐπείγομένη ἐρέτῃσιν
 καὶ μεγάλου ποταμοῖο καταβλώσχοιτι βρέθρῳ.
 Αὐτὰρ ἀναΐσθη πολυπήμονι χεῖρας αἰέρας
 Ἥλιον καὶ Ζῆνα, κακῶν ἐπιμάρτυρας ἔργων,
 230 κέκλετο· δεινὰ δὲ παντὶ παρασχεδὸν ἤπνε λαῶν·
 Εἰ μὴ οἱ κούρην αὐτάγρετον ἢ ἀνὰ γαῖαν,
 ἢ πλωτῆς εὐρόντες ἔτ' εἰν ἄλλος οἶδματι νῆα
 ἄξουσιν, καὶ θυμὸν ἐνιπλήσει μενεαίνων
 τίσασθαι, τάδε πάντα δαήσονται κεφαλῇσιν
 235 πάντα χόλον καὶ πᾶσαν ἔην ὑποδέγμενοι ἄτην.
 Ὡς ἔφατ' Αἰήτης· αὐτῷ δ' ἐνὶ χερσὶ Κόλχοι

Aurora jam in terram diffundebatur, quum illi ad
 cœtum] venirent : stupuerunt vero juvenes magno vellere
 conspecto] splendente, fulmini Jovis simili. Accessit au-
 tem quique] attingere cupiens et recipere manibus suis.
 Jason vero reliquos prohibuit, huic (*velleri*) autem pallium
 injecit recens-factum; inque puppi *id* collocavit puellam
 apponens, atque tale verbum ad omnes locutus-est :

Non-amplius nunc dubitate, amici, in-patriam redire.
 Jam enim res, cujus causa hanc molestam
 navigationem suscepimus, ærumnis cœffictantes,
 facile puellæ ex consiliis peracta-est.
 Hanc ego lubentem abducam domum conjugem
 legitimam : at vos *eam*, Achæiæ utpote omnis
 vestrumque ipsorum bonam adjutricem,
 servate. Etenim, *id* quod valde suspicor, aderit prohibi-
 turus] *Æetes*, cum-multitudine in-mare exire e fluvio.
 Itaque alii navem, alternatim viro vir
 assidens, remis agite : alii bubulos
 clypeos, *et quidem* dimidia pars, hostilium promptum mu-
 nimien ictuum,] prætendentes, reditum defendite. Nunc
 enim in manibus] liberos nostros, patriamque caram, et
 venerandos parentes] tenemus : nostro vero innititur Græ-
 cia incepto,] aut ignominiam, aut etiam magnam gloriam
 ut-reportet.] Sic dixit, et induit arma bellica : hi fremuerunt.
 valde cupientes. Ille ense ex vagina
 extracto in-puppi navis-retinacula absceidit.
 Sed prope puellam armatus gubernatori
 Anceæ adstitit : urgebatur autem remigio navis,
 festinantibus *his* continuo e fluvio statim *eam* propellere.

Jam vero *Æetæ* superbo et omnibus Colchis
 Medæ innotuerant amor et facinora.
 In concionem igitur conveniebant armati : et quot maris
 fluctus luberno excitantur vento,
 aut quot folia in-terram ex-ramosa decidunt silva,
 quo-folia-delabuntur mense : (quæ quis conjectura-asse-
 quatur?)] sic illi (*Colchi*) innameri fluvii præterierunt ri-
 pas,] cum-clangore delati : at bene-constructo in curru
Æetes equis splenduit, quos ei dederat
 Sol, flatibus similes venti,
 læva quidem manu scutum orbiculare tenens,
 altera autem piceam (*facem*) prælongam : juxta eum hasta
 omnino extendebatur ingens. Habenas autem equorum
 tenebat manibus Abayrtus. At longius mare secabat
 navis jam, validis compulsæ remigibus
 magnique fluvii decurrente fluxu.
 At rex propter-calamitatem gravissimam manibus sublatiis
 Solem et Jovem, malorum testes facinorum,
 invocavit, ac dira omni statim denunciavit populo :

Nisi ipsi fillam captam aut ad terram,
 aut navigabilis deprehensa in maris fluctu navi,
 adducturi-sint, atque animo suo se satisfacturum-esse cu-
 pientem] ulcisci, hæc omnia *illos* (*Colchos*) experturos-esse cu-
 pitibus suis,] omnem iram et omnem suam subituros
 penam.] Sic dixit *Æetes* : illo-ipso autem die Colchi

νῆας τ' εἰρύσαντο καὶ ἄρμενα νηυσὶ βάλλοντο,
 αὐτῶν δ' ἤματι πόντον ἀνήϊον· οὐδέ κε φαίης
 τόσσον νηῖτην στόλον ἔμμεναι, ἀλλ' οἰωνῶν
 240 ἱλαδὸν ἄσπετον ἔθνος ἐπιβρομέειν πελάγεσσιν.
 Οἱ δ' ἀνέμου λαυφηρὰ θεῆς βουλῇσιν ἀέντος
 Ἥρης, ὄρω' ὠκίστα κακὸν Πελίαιο δόμοισιν
 Αἰαίῃ Μήδεα Πελασγίδα γαίαν ἵκηται,
 ἦοι ἐνὶ τριτάτῃ πρυμνήσιν αὖτις ἔδῃσαν
 245 Παρλαγόνων ἀκταῖσι πάροιθ' Ἄλυσος ποταμοῖο.
 Ἦ γάρ σφ' ἐλαποβάντας ἀρέσσεσθαι θυέεσσιν
 ἠνώγει Ἑκάτην. Καὶ δὴ τὰ μὲν, ὅσσα θυγλὴν
 κούρη πορσανέουσα τιτύσχετο, μήτε τις ἴστωρ
 εἴη, μήτ' ἐμὲ θυμὸς ἐποτρύνειεν αἰεδεῖν.
 250 Ἄζομαι αὐτοῖσιν· τό γε μὴν ἔδος ἐξέτι κείνου,
 ὃ ῥα θεῶν ἥρωες ἐπὶ ῥηγμῖσιν ἔδειμαν,
 ἀνδράσιν ὀψιγόνοισι μένει καὶ τῆμος ἰδέσθαι.
 Αὐτίκα δ' Αἰσονίδης ἐμνήσατο, σὺν δὲ καὶ Ὀλλοῖο
 ἥρωες, Φινῆος, ὃ δὴ πλόον ἄλλον ἔειπεν
 255 ἐξ Αἴης ἔσσεσθαι· ἀνώϊστος δὲ τέτυκτο
 πᾶσιν ὁμῶς. Ἄργος δὲ λιλαιομένοις ἀγόρευσεν.
 Νισσομένοθ' Ὀρχομενὸν, τὴν ἔρχαεν ὑμῖν περῆσαι
 νημερτὴς ὅδε μάντις, ὅτω ξυνέβητε πάροιθεν.
 Ἔστιν γὰρ πλόος ἄλλος, ὃν ἀθανάτων ἱερῆς
 260 πέρανδον, οἱ Θῆβης Τριτωνίδος ἐκγεγάσιν.
 Οὐπω τεῖρεα πάντα, τάτ' οὐρανῶ εἰλίσσονται,
 οὐδέ τί πω Δαναῶν ἱερὸν γένος ἦεν ἀκοῦσαι
 πευθομένοις· οἷσι δ' ἔσαν Ἀρχάδες Ἀπιδανῆες,
 Ἀρχάδες, οἱ καὶ πρόσθε Σελιναῖος ὑδέοντα
 265 ζῶειν, φηγὼν ἔδοντες ἐν οὐρεσιν· οὐδὲ Πελασγίς
 γῶν τότε κυδαλμοῖσιν ἀνάσσετο Δευκαλίδῃσιν,
 ἥμος δ' ἡερίη πολυλήϊος ἐκλήϊστο
 μήτηρ Αἴγυπτος προτερηγενέων αἰχῶν,
 καὶ ποταμὸς Τριτωνὸς εὐβρύος, ᾧ ὑπο πᾶσα
 270 ἄρδεται ἡερίη· Διόθεν δέ μιν οὐ ποτε δεῦτι
 ὁμβρός· ἄλις προχόῃσι δ' ἀναστὰ χύουσιν ἄρουραι.
 Ἐνθεν δὴ τινα φασὶ πέριξ διὰ πᾶσαν δεῦσαι
 Εὐρώπην Ἀσίην τε, βίη καὶ χάρτεϊ λαῶν
 σρωιτέρων θάρσει τε πεποηότα· μυρία δ' ἄστυ
 275 νάσσει· ἐποικιζόμενος, τὰ μὲν ἡ πόλις ναιετάουσιν,
 ἡ δὲ καὶ οὐ· πούλυς γὰρ ἄστυ ἐπεχένοθεν αἰών.
 Αἶψα γε μὴν ἔτι νῦν μένει ἔμπεδον οἰωνοί τε
 τῶνδ' ἀνδρῶν, οὓς δὲ γε καθίστατο ναιέμεν Αἴαν.
 Οἱ δὲ τοι γραπτὸς πατέρων ἔθεν εἰρύονται
 280 κύρβιας, οἷσι πᾶσαι ὁδοὶ καὶ πείρατ' ἔσιν
 ὑγρῆς τε τραφερῆς τε πέριξ ἐπινισσομένοισιν.
 Ἔστι δὲ τις ποταμὸς, ὑπατον κέρως Ὀκεανοῖο,
 εὐρύς τε προβαθὺς τε καὶ ὀλκάδι νηὶ περῆσαι·
 Ἴστρον μιν καλέοντες ἐκὰς διετεκμήραντο·
 285 δὲ δὴ τοι τεῖως μὲν ἀπείρονα τέμνετ' ἄρουραν
 εἰς οἶος· πηγαὶ γὰρ ὑπὲρ πνοιῆς Βορέαο
 Ῥιπαίοις ἐν ὄρεσσιν ἀπόπροθι μορμύρουσιν.
 Ἀλλ' ὅπταν Θρηκῶν Σκυθῶν ἐπιθήσεται οὐρούς,
 ἐνθα διγῇ τὸ μὲν ἐνθα μετ' Ἴονίην ἄλα βάλλει
 290 τῇλ' ὕδαρ, τὸ δ' ὀπίσθε βαθὺν διὰ κόλπον ἔχουσιν

et naves deduxerunt, et vela navibus imposuerunt,
 eodemque die mare ingressi sunt : nec diceret
 tantas navales copias esse, sed avium
 turmatim infinitum genus infremere maribus.

Illi (*Argonautæ*) vento vehementer deæ consiliis spirante,] Junonis, ut celerrime exitium Peliae ædibus, Colchica Medea, in-Pelasgicam terram veniret, aurora tertia retinacula navis alligarunt Paphlagonum littoribus, ante Halyn fluvium. Hæc enim ipsos egressos placare sacris jussit Hecaten. Atqui illorum, quæ sacrificium puella instructura paravit, nec quis conscius sit, nec me animus impellat ut-canam ea. Vereor effari. At sedes (*delubrum*) etiamnum-ex illo tempore,] quam quidem deæ heroes in littoribus exstruxerunt, viris posteris manet vel hodie visenda.

Statim vero Jason recordatus-est, cumque eo et reliqui heroes, Phinei, qui navigationem aliam dixerat ex Colchide fore : ignota vero erat omnibus omnino. Argus igitur ad eos cupientes cognoscere dixit:] Proficiscimur Orchomenum, quam jussit vos petere veridicus ille vates, quem convenistis olim. Est enim navigatio alia, quam immortalium sacerdotes monstrarunt, qui Theba Tritonia orti-sunt. Nondum sidera omnia, quæ in-cælo volvuntur, neque jam Danaorum sacram gentem licebat audire quærentibus : soli erant Arcades Apidanenses, Arcades, qui etiam ante Lunam narrantur vixisse, glandibus vescentes in montibus : neque Pelasgica terra tum a-gloriosis regnabatur Deucalidis, quando nigra segetibus-abundans celebrabatur Ægyptus mater antiquissimorum juvenum, et fluvius Tritonis bene-fluens, quo tota rigatur terra illa nigra : a-Jove enim eam nunquam irrigat] imber : satis inundationum-ope fruges-emittunt arva. Inde igitur quendam dicunt per omnem circumiisse Europam et Asiam, robori et viribus militum suorum et fortitudini confisum : innumeras autem urbes incolis-frequentavit obiens, quæ aut afflicti incoluntur, aut etiam non : satis enim multa interest annorum-series. Æa tamen etiamnum manet constanter, nepotesque illorum hominum, quos ille considerare-jussit habitaturos Æam.] Qui quidem scriptos patrum suorum servant cippos, in quibus omnes viæ et limites insunt et maris et terræ circumquaque proficiscentibus. Est vero quidam fluvius, ultimum cornu Oceani, et latus, et profundus, etiam onerariæ navi trajiciendus. Istrum eum appellantes procul indicarunt : qui quidem aliquamdiu immensam secut terram unus solus : fontes enim ultra statum Boreæ Ripæis in montibus procul murmurant. At quando Thracum Scytarumque intrat fines, tum divisim, partim ibi in Ionium mare emittit procul aquam, partim pone profundum per sinum mittit,

σχιζόμενος πόντου Τρινακρίου εἰσανέχοντα,
γαίῃ δὲ ὑμετέρῃ παρακέχλινται, εἰ ἔτιδ' ὅθ' ἔτιδ' ὅθ'
ὑμετέρης γαίης Ἀχελώϊος ἐξανήσιν.

Ὡς ἄρ' ἔφη· τοῖσιν δὲ θεὰ τέρας ἐγγυάλιξεν
205 αἰσίον, ὃ καὶ πάντες ἐπευρήμασαν ἰδόντες
στελλέσθαι τήνδ' οἶμον. Ἐπιπρὸ γὰρ ὀλκὸς ἐτύχθη
οὐρανόθεν ἀκτίνος, ὅπῃ καὶ ἀμειψίμον ἦεν.
Γηθόσυνοι δὲ Λύκοιο κατ' αὐτόθι παῖδ' ἀλιπόντες
λαίρεσι πεπταμένοισιν ὑπὲρ ἄλλα νυκτιλλόντες,
300 οὐρεα Παρλαγόνων θεύμενοι. Οὐδὲ Κάρμυδιν
γνάμψαν, ἐπεὶ πνοαί τε καὶ οὐρανοῦ πυρὸς αἴγλη
μείνεν, ἕως Ἰστροῖο μέγαν ῥόον εἰσαφίκοντο.

Κόλχοι δ' αὖτ' ἄλλοι μὲν, ἐτώσια μαστεύοντες,
Κυανίας Πόντοιο διὰ πέτρας ἐπέρησαν·
305 ἄλλοι δ' αὖ ποταμὸν μετεκίχον, οἷσιν ἄνασσειν
Ἄψυρτος, Καλὸν δὲ διὰ στόμα πείρει λιασθαίς.
Τῷ καὶ ὑπέβη τούς γε, βαλὼν ὑπὲρ αὐχένα γαίης,
κόλπον ἔσω πόντοιο πανέσχατον Ἴονιοιο.

Ἰστροῦ γάρ τις νῆσος ἱέργεται οὐνομα Πεύκη,
310 τριγλῶχιν, εὖρος μὲν ἐς αἰγιαλοὺς ἀνέχουσα,
στεῖνον δ' αὖτ' ἀγκῶνα ποτὶ ῥόον· ἀμφὶ δὲ δοιαὶ
σχιζόνται προχοαί. Τὴν μὲν καλέουσιν Νάρηκος
τὴν δ' ὑπὸ τῇ νιότη, Καλὸν στόμα. Τῇ δὲ διαπρὸ
Ἄψυρτος Κόλχοι τε θυώτερον ὠρμήθησαν·

315 οἱ δ' ὑποὺ νήσοιο κατ' ἀκροτάτης ἐνέοντο
τηλόθεν. Εἰλαμεναῖσι δ' ἐν ἄσπετα πώεα λείπον
ποιμένες ἄγραυλοι νηῶν φόβῳ, οἳαί τε θήρας
ὁσσόμενοι πόντου μεγακήτεος ἐξανιόντας.

Οὐ γάρ πω ἄλλας γε πάρος ποτὶ νῆας ἰδόντο
320 οὔτ' οὐν Θρήϊζιν μιγάδες Σχύθαι, οὔτε Σίγυνοι,
οὔτ' αὖ Γραυκένιοι, οὔθ' οἱ περὶ Λαύριον ἤδη
Σίνδοι ἐρημαῖον πεδίον μέγα ναιετάοντες.

Αὐτὰρ ἔπειτ' Ἀγγοῦρον ὄρος, καὶ ἄπωθεν ἰόντα
Ἀγγοῦρου ὄρεος σκόπελον παρὰ Καυλιακοῖο,
325 ὃ περὶ δὴ σχίζων Ἰστρος ῥόον ἐνθα καὶ ἐνθα
βαλῆαι ἄλδ' ἐπιδόον τε τὸ Λαύριον ἡμεῖψαντο.
Δὴ β' τότε Κρονίην Κόλχοι ἄλαδ' ἐκπρομολόντες
πάντη, μὴ σπε λάθοιεν, ὑπετμήξαντο κλεεύθους.

Οἱ δ' ὀπίθεν ποταμοῖο κατήλυθον, ἐκ δ' ἐπέρησαν
330 δοιὰς Ἀρτέμιδος Βρυγηίδας ἀγγόθι νήσους.
Τῶν δ' ἦτοι ἐτέρῃ μὲν ἐν ἱερὸν ἔσκειν ἔδεθλον·
ἐν δ' ἐτέρῃ, πληθὺν περὶ λαγμένον Ἀψύρτοιο,
βαῖνον· ἐπεὶ κείνας πολέων λίπον ἐνδοθι νήσους
αὐτῶς ἀζόμενοι κούρην Διός· αἱ δὲ δὴ ἄλλαι

335 στεῖνόμεναι Κόλχοισι πόρους εἵρυντο θαλάσσης.
Ὡς δὲ καὶ εἰς ἄλλας πληθὺν λίπον ἀγγόθι νήσους
μέσφα Σαλαγκῶνος ποταμοῦ καὶ Νέστιδος αἰγῆς.

Ἐνθα κε λευγαλή Μινυαὶ τότε ὀπίσσω
πυρρότεροι πλεόνεσσιν ὑπεκίχον· ἀλλὰ πάροιθεν
340 συνθεσὶν μέγα νεῖκος ἀλευάμενοι ἐτάμοντο,
κῶας μὲν χρύσειον, ἐπεὶ σφίσις αὐτὸς ὑπέσθη
Αἰήτης, εἰ κείνοι ἀναπλήσειαν ἀέθλους,
ἔμπεδον εὐδίκη σφίσις ἐξέμεν, εἴτε δολοῖσιν,
εἴτε καὶ ἀμπαδίην αὐτοῖς ἀέκοντος ἀπηύρων·

divisus, mari Trinacrio (*Siculo*) imminentem,
quod terrae vestrae adjacet, si vere quidem
ex-vestra terra Achelous erumpit.

Sic igitur dixit: his autem dea omen exhibuit
faustum, quo etiam omnes acclamantur conspecto,
navigandum esse hac via. Longo-tractu enim sulcus exstitit
caelestis radii, qua-via etiam incedendum esset.

Lartii vero Lyci filio ibi relicto
velis passis super mare vecti sunt,
montes Parphlagonum contuiti. Neque Carambin
circumvecti sunt, quoniam et venti, et caelestis ignis flam-
ma] manserunt, donec Istri magnum flumen attigissent.

Colchi igitur alii quidem, frustra quarentes,
per Cyaneas ex Ponto rupes exierunt:
alii contra ad fluvium contenderunt, quibus praeerat
Absyrtus; is Calon (*Pulchrum*) per ostium (*Istri*) trans-
iit ablatum.] Quare etiam prior-venit istis (*Argonautis*),
trajiciens cervicem terrae,] sinum in ultimum maris Ionii.
Istro enim insula quaedam circumcluditur, nomine Peuce,
triangularis, latitudinem quidem ad littus protendens,
sed angustum cubitum ad fluvium: circum duo
separantur ostia: alterum appellant Narecis,
alterum sub ima-parte Calon ostium. Huc igitur
Absyrtus Colchique velocius proruperunt.

Illi vero (*Argonautae*) altius insulam ad summam tende-
bant] procul. At in irriguis-pratis innumeras pecudes re-
liquerunt] pastores agrestes navium metu, veluti belluas
spectantes ex-mari cetis-referto prodeuntes.

Neque enim unquam marinas antea naves viderant,
nec Thracibus permixti Scythae, nec Sigyni,
nec Graucenii, nec qui per Laurium jam
Sindi desertum campum vastumque habitabant.

At deinde Angurum montem, et procul situm
ab-Anguro monte scopulum Cauliaci,
circa quem Ister scindens fluxum huc atque illuc
mittit in-mare, campumque Laurium praeterierant.

Tum Saturnium Colchi in mare egressi
undiquaque, ne ipsos laterent (*Argonautae*), praeciderunt
vias.] Illi pone fluvium devenerunt, et accesserunt
ad-duas Dianae Brygeas prope insulas.

Quarum in altera quidem sacrum erat delubrum;
in alteram vero, multitudinem vitantes Absyrti,
crescenderunt: quoniam illas intra multas reliquerant Col-
chi insulas] sic (*vacuas*) reveriti filiam Jovis: sed reliquae
refertae Colchis, itinera praecludebant maris.

Ita etiam in aliis copias reliquerant prope insulis
usque-ad Salanconem fluvium et Nestidem terram.

Ibi tristi Minyae tum praelio
pauciores pluribus succubuissent: sed antea
pactum, magno certamine vitato, iacuerunt.
Vellus quidem aureum, quoniam his ipse pollicitus erat
Aetes, si illi perficerent labores,
semper jure ipsos habituros esse, sive dolis
sive etiam palam ita invito illo potiti-essent:

345 αὐτὰρ Μήδειάν γε, τὸ γὰρ πάλιν ἀμφήριστον,
παρθένῳ κούρῃ Λητωίδι νόστιν ὀμίλου,
εἰσόκει τις δικάσει θεμιστοῦχων βασιλῆων,
εἴτε μιν εἰς πατρός χρεὼν δόμον αὖτις ἰκάνειν,
εἴτε μεθ' Ἑλλάδα γαῖαν ἀριστήεσσιν ἐπεσθαι.
350 Ἐνθα δ' ἐπεὶ τὰ ἕκαστα νόῳ πεμπάσσατο κούρη,
ὃή β' μιν ὀρεῖται κραδίην ἐλβεῖαν ἀνίαι
νωλεμές· αἶψα δὲ νόστιν Ἰήσονα μῶνον ἐταίρων
ἐκπροκαλεσσαμένη ἄγεν ἄλλυδις, ὅρ' ἔλυσθεν
πολλὸν ἔκλε, στονόεντα δ' ἐνωπιδίς ἐκράτο μῦθον.
355 Αἰσονίδῃ, τίς τήνδε συναρτύνεσθε μενοινῆν
ἀμρ' ἐμοί; ἤ σε πάγχυ λαθιπροσύναις ἐνέτηκον
ἀγλαίῃ, τῶν δ' οὐ τι μετατρέπη, ὅσσ' ἀγόρευες
χρεῖοι ἐνισχύμενος; ποῦ τοι Διὸς Ἰκσιόιο
ὄρκια; ποῦ δὲ μελιχρὰ ὑποσχεσίαι βεβάζουσιν;
360 ἦς ἐγὼ οὐ κατὰ κόσμον ἀναιδέητι ἰότητι
πάτρην τε κλέεω τε μεγάρων αὐτοῦς τε τοκῆς
νοσφισάμεν, τὰ μοι ἦεν ὑπέρτατα· τηλόθι δ' οἷη
λυγρῆσιν κατὰ πόντον ἀμ' ἀλκυόνοισι φορεῦμαι
σῶν ἐνεκεν καμάτων, ἵνα μοι σόος ἀμρὶ τε βουσίην
365 ἀμρὶ τε Ἰγνεύεσσιν ἀναπλήσειας ἀέθλους.
Ἵστατον αὖ καὶ κῶας, ἐρ' ὃ πλόος ὕμιν ἐτύχθη,
εἶλες ἐμῇ ματίῃ· κατὰ δ' οὐλοῶν αἵσχος ἔλκευα
θῆλυτέραις. Τῷ φημι τῇ κούρῃ τε δάμαρ τε
αὐτοκασιγνήτη τε μεθ' Ἑλλάδα γαῖαν ἐπεσθαι.
370 Πάντη νυν πρόφρων ὑπερίστασο, μηδὲ με μούνην
σεῖο λίπης ἀπάνευθεν, ἐποιχόμενος βασιλῆας.
Ἄλλ' αὖτως εἵρυσσο· δίκη δέ τοι ἐμπεδος ἴστω
καὶ θέμις, ἣν ἄμρῳ συναρέσσαμεν· ἢ σύ γ' ἐπειτα
φασγάνῳ αὐτίκ' ὀνόει μέσον διὰ λαιμὸν ἀμῆσαι,
375 ὅρ' ἐπὶ πρὸς φέρωμαι ἰοικότα μαργασύνῃσιν.
Σχετλῆ, εἰ κεν δὴ με κασιγνήτοιο δικάσει
ἔμμεναι οὗτος ἀναξ, τῷ ἐπίσχετε τάσδ' ἀλεγεινάς
ἀμρῳ συνθεσίας, πῶς ἴσομαι ὄμματα πατρός;
ἤ μάλ' εὐκλείης; τίνα δ' οὐ τίσιν ἤ βαρεῖαν
380 ἄτην οὐ στυγερώς δεινῶν ὕπερ, οἷα ἔοργα,
ὀτλήσω; οὐ κεν θυμηδέα νόστον ἔλοιω.
Μὴ τόγε παμπόσιον Διὸς τελέσειεν ἄκοιτις,
ἣ ἐπικυδίαίς. Μνήσαιο δὲ καὶ πρὸς ἐμεῖο,
στρευγόμενος καμάτοισι· δέρος δέ τοι ἴσον ὄνειροις
385 οἴχοιτ' εἰς ἔρεβος μεταμῶνιον. Ἐκ δέ σε πάτρης
αὐτίκ' ἐμαί σ' ἑλάνειαν Ἑρινύες· οἷα καὶ αὐτὴ
σῇ πάθον ἀτροπή. Τὰ μὲν οὐ θέμις ἀκράαντα
ἐν γαίῃ πεσεῖν. Μάλα γὰρ μέγαν ἤλιτες ὄρκον,
νηλεές· ἀλλ' οὐ θῆν μοι ἐπιλλέζοντες ὀπίσσω
390 δὴν ἴσσεσθ' εὐχέλοισι ἐκῆτί γε συνθεσιάνων.
Ὡς φάτ' ἀναξείουσα βαρὺν χόλον· ἴετο δ' ἢ γε
νῆα καταπλέξαι διὰ τ' ἐμπεδὸν πάντα κιάσσει,
ἐν δὲ πεσεῖν αὐτὴ μαλερῷ πυρὶ. Τοῖα δ' Ἰήσων
μελιχίοις ἐπέεσσιν ὑποδύσας προσέειπεν.
395 Ἴσχεο, δειμονίη· τὰ μὲν ἀνδάνει οὐδ' ἐμοὶ αὐτῷ.
Ἄλλ' ἄν' ἀμβολίην διζήμεθα ὀπίσσω, ὅσσον
δυσημένων ἀνδρῶν νέφος ἀμυδρόεθρον
εἵνεκα σεῦ. Πάντες γὰρ, ὅσοι γρόνθ' ἔχουσιν ἐνέμονται,

at Medeam (hoc enim erat controversum)
deponendam esse apud filiam Latonae seorsum a-catu,
dum quis iudicet justorum regum,
utrum eam in patris oporteat domum reverti,
an in Graecam terram heroas sequi.
Ibi quum cuncta mente perpendisset puella,
sane ejus acerbæ animum exerceuerunt curæ
indiesinenter: statim vero seorsum Jasonem solum a-socii
sevocatum duxit in-alium-locum, donec abessent
longissime, flebilique coram edidit sermonem:
Jason, quamnam hanc iniistis sententiam
de me? num te omnino oblivioni immisit
fortuna-secunda, neque eorum quidquam curas, quæ dixisti
necessitate irretitus? ubinam Jovis supplicum-præsidis
jusjurandum? quo blanda promissa abierunt?
ob-quæ ego indecenter, impudente animo,
patriam et splendorem palatii, et ipsos parentes
deserui, quæ mihi erant summa: proculque sola
tristibus per mare cum alcyonibus feror
tuorum causa laborum, ut mihi salvus cum tauris
et cum gigantibus perficeret certamina.
Postremo etiam vellus, ob quod navigatio a-vobis su-
cepta-est, cepisti mea temeritate: ingens vero dedecus
affudi] feminis. Quare dico me, tuam et puellam et conju-
gem] et sororem, in Græciam te comitari.
Omnino igitur benevolus defende, neve me solam
sine te relinquant, accedens ad-reges.
Verum ita tuere: Jus vero tibi sanctum sit
et lex, in-quam ambo consensimus: aut tu deinde
ense statim hoc medium jugulum disseca,
ut pretium auferam conveniens stultitiæ.
O me miseram, si jam me fratris judicaverit
esse ille rex, cui committitis hæc tristitia
ambo pacta, quomodo in-conspectum veniam patris?
num admodum gloriosa? quam vero non pœnam vel gra-
vem] calamitatem non misere, propter facinora, quæ pa-
travi,] perferam? non jucundum reditum habueris.
Ne hoc regina Jovis ratum-faciat conjux,
qua gloriaris. Memineris vero etiam aliquando mei
confectus ærumnis: vellus autem tibi, velut somnia,
abeat in tartara vanum! Te vero ex patria,
statim meum te expellant Furie: quod et ipsa
tua passa-sum perversitate. Hæc non fas est irrita
in terram cadere. Admodum enim magnum violasti jusju-
randum] crudeliter; at non tamen mihi illudentes in-
-posterum] diu eritis quieti, pactorum causa.
Sic dixit, effervescente faciens gravem iram, cupitque
illa] navem comburere, et firma omnia dissipare,
atque irruere ipsa in furentem ignem. Ita autem Jason
blandis verbis, metuens nonnihil, allocutus est:
Cohibete, o bona, illa nec mihi ipsi placent.
Sed aliquam dilationem quærimus pugne,
quanta hostilium virorum nubes undique circumstat,
tua causa. Omnes enim, quotquot terram hanc incolunt,

Ἀψύρτῳ μεμάασιν ἀμυνέμεν, ὅρρα σε πατρὶ
 400 οἶά τε ληίσθεισαν ὑπότροπον οἶκαδ' ἄγοιτο.
 Αὐτοὶ δὲ στυγερῶ κεν δλοίμεθα πάντες δλέθρῳ,
 μίξαντες δαὶ χεῖρας· ὅ τοι καὶ βίγιον ἄλγος
 ἔσσειται, εἰ σε θανόντες ἔλωρ κείνοισι λίποιμεν.
 Ἦδε δὲ συνθεσὶν κρανέει δόλον, ᾧ μιν ἐς ἅπτην
 405 βήσομεν. Οὐδ' ἂν θυμῶς περὶ ναιέται ἀντιώσιν
 Κόλχοις ἦρα φέροντες ὑπὲρ σέο νόστιν ἀνακτος,
 ὅς τοι ἀσσοτήρ τε κασιγνήτός τε τέτυκται·
 οὐδ' ἂν ἐγὼ Κόλχοισιν ὑπεῖξω μὴ πολεμίζειν
 ἀντιδίην, ὅτε μὴ με διέξ εἰῶσι νέεσθαι.
 410 Ἴσκειν ὑποσσαίνων· ἡ δ' οὐλοὺν ἔκρατο μῦθον.
 Φράζεό νυν. Χρεῖώ γὰρ ἀεικαλοῖσιν ἐπ' ἔργοις
 καὶ τόδε μητίσασθαι, ἐπεὶ τοπρῶτον ἀάσθην
 ἀμπακίη, θεόθεν δὲ κακὰς ἤνυσσα μενοινάς.
 Τύντη μὲν κατὰ μῶλον ἀλέξω δούρτια Κόλχων·
 415 αὐτὰρ ἐγὼ κείνόν γε τεὰς ἐς χεῖρας ἰκέσθαι
 μελιξῶ· σὺ δὲ μιν φαιδροῖς ἀγαπάξω δώροισι·
 εἰ κέν πως κήρυκας ἀπερχομένους πεπιθόμην
 οἴοθεν οἷον ἱμοῖσι συναρθῆσαι ἐπέεσσιν.
 Ἔνθ' εἰ τοι τόδε ἔργον ἐρανδάνει, οὐ τι μεγαίρω,
 420 κτείνε τε καὶ Κόλχοισιν αἶερεο δηϊότητα.
 Ὡς τῷ γε θυμῶντε μέγαν δόλον ἤρτύναντο
 Ἀψύρτῳ, καὶ πολλὰ πόρον ξεινήϊα δῶρα,
 οἷς μέτρη καὶ πέπλον δόσαν ἱερὸν Ὑψιπυλείης
 πορφύρεον. Τὸν μὲν ἔα Διωνύσοι χάμον αὐταὶ
 425 Δίῃ ἐν ἀμφιάλῳ Χάριτες θεαί· αὐτὰρ ὁ παῖδ' ἰ
 δῶκε Θόαντι μετὰ νῆα· ὁ δ' αὖ λίπεν Ὑψιπυλείῃ·
 ἡ δ' ἔπορ' Αἰσονίδῃ πολέσιν μετὰ καὶ τὸ φέρεσθαι
 γλήνεσιν εὐεργὲς ξεινήϊον. Οὐ μιν ἀράσσω,
 οὔτε κεν εἰσορόων γλυκὴν ἱμερον ἐμπλήσειας.
 430 Τοῦ δὲ καὶ ἀμβροσίῃ δόμῃ πέλεν ἐξέτι κείνου,
 εἰς οὗ ἀναξ αὐτὸς Νυσήϊος ἐγκυτέλεκτο
 ἀχροχάλιξ οἶνῳ καὶ νέκταρι, καλὰ μεμαρπύκ
 στήθεα παρθενικῆς Μινωίδος, ἣν ποτε Θεσεὺς
 Κνωσόθεν ἐσπομένην Δίῃ ἐνὶ κάλλιπε νήσῳ.
 435 Ἦ δ' ὅτε κηρύκεσσιν ἐπεξυνώσατο μῦθους,
 θελγέμεν, εὐτ' ἂν πρῶτα θεᾶς περὶ νηὸν ἵκηται
 συνθεσὶν, νυκτός τε μέλαν κνέφας ἀμφιβάλῃσιν,
 ἐλθέμεν, ὅρρα δόλον συμπράσσεται, ὥς κεν ἐλοῦσα
 γρύσειον μέγα κῶας ὑπότροπος αὐτὶς ὀπίσσω
 440 βάλῃ ἐς Αἰήτεο δόμους· πέρι γὰρ μιν ἀνάγκη
 υἱῆς Φριξίου δόσαν ξεινοῖσιν ἄγεσθαι·
 τοῖα παραιραμένη θελκτῆρια φάρμακα' ἔπασεν
 αἰθέρι καὶ πνοιῇσι, τὰ κεν καὶ ἀπωθεν εόντα
 ἄγριον ἡλιβάτοιο κατ' οὐρασεῖ γαγεῖθ' ἦρα. [ποισιν,
 445 Σχέτλι' Ἔρως, μέγα πῆμα, μέγα στύγος ἀνθρώ-
 ῳ σέθεν οὐλόμεναί τ' ἔριδες στοναχαὶ τε γόοι τε
 ἀλγέα τ' ἄλλ' ἐπὶ τοῖσιν ἀπείρονα τετρήχασιν·
 δυσμενέων ἐπὶ παισὶ κορύσσειο, δαΐμον, ἀερθεῖς,
 οἷος Μηδείῃ στυγερὴν φρεσὶν ἐμβαλες ἅπτην.
 450 Πῶς γὰρ δὴ μετιόντα κακῶ ἐδάμασσαν δλέθρῳ
 Ἀψύρτον; τὸ γὰρ ἦμιν ἐπισχερῶ ἦεν ἀοιδῆς.
 Ἦμος δ' ἔ' Ἀρτέμιδος νήσῳ ἐνὶ τῇ γ' ἐλίποντο

Absyrto cupiunt opitulari, ut te patri,
 velut captam, reversam domum abducatur.
 Ipsi vero tristi peribimus omnes morte
 conserentes praelio manus: qui sane vel atrocior dolor
 erit, si te mortui pradam illis relinquamus.
 Illud vero pactum efficiet dolum, quo cum in exitum
 ducamus. Neque una (cum Colchis) vicini invadent nos
 Colchis opem ferentes pro te, sine duce,
 qui tibi et adjutor et frater est:
 neque ego Colchis cedam, quin pugnem
 contra, quando me non sinunt praternavigare.

Dixit blandiens: illa vero perniciosum elocuta est ser-
 monem:] Cogita igitur. Oportet enim indigna praeter faci-
 nora] etiam hoc moliri, quoniam primum noxium commisi
 peccatum, divinitusque mala perfeci consilia.
 Tu quidem in praelio defende hastas Colchorum:
 at ego illum, tuas in manus ut veniat,
 alliciam: (tu vero eum splendidis excipe donis:)]
 si forte praekonibus abeuntibus persuaserim,
 seorsum solum meis ut conciliarem verbis.
 Tum, si tibi hoc facinus placet, non repugno,
 et interfice eum, et cum Colchis ini praelium.

Sic illi congressi magnum dolum struxerunt
 Absyrto, et multa donarunt hospitalia dona,
 inter quae etiam pepulum dederunt eximium Hypsipylae
 purpureum. Hunc quidem Dionysos confecerant ipsae
 Dia in circumflua Charites deae: at ille filio
 dederat Thoanti postea: hic reliquerat Hypsipylae:
 ea autem dederat Jasoni cum multis etiam hoc auferen-
 dum] ornamentis bene-elaboratum munus. Non illud con-
 tractando,] neque adspiciendo dulce desiderium impletes.
 Ejus etiam suavissimus odor erat ex illo tempore,
 ex quo deus ipse Nyseus indormierat
 semimadidus vino atque nectare, pulchris contactis
 pectoribus virginis Minoidis (Ariadnae), quam olim Theseus
 e-Cnosso secutam in Dia reliquerat insula.
 Illa vero quum cum praekonibus communicasset sermonem
 iis persuasura, ut, quam primum deae ad templum venis-
 set] ex-pacto, noctisque atra caligo circumdedit ipsas,
 abirent, quo dolum una-excoitaret (cum Absyrto), ut summo
 aureo vellere, redux iterum retro
 iret in Aetiae domos: admodum enim ipsam vi
 filii Phrixi dederant (ut aiebat) hospitibus abducendam:
 haec cum-admonuisset, delinquentia medicamina inspersit
 aetheri et ventis, quae etiam procul versantem
 agrestem celso de monte deduxissent seram.

Improbe Amor, magnum malum, magnum odium homi-
 nibus,] ex te (te auctore) perniciose contentiones, et ge-
 mitus et luctus] atque dolores alii praeter illos innumeri
 turbantur homines.] Hostium in liberos armare, o-deus,
 excitatus,] qualis Medae menti invisum injecisti crimen.
 Quomodo enim accedentem malo perdonavit fato
 Absyrtum? hoc enim nobis deinceps erat canendum.

Postquam Dianae in insula illam reliquerunt

συνθεσθή, τοι μὲν βὰ διάνοιχα νηυσὶν ἔκλεισαν
σρωϊτέραις κρινθέντες· ὁ δ' ἐς λόγον ἦεν Ἰήσων
435 δέγμενος Ἀψυρτόν τε καὶ οὖς ἐξαῦτις ἐταίρους.
Αὐτὰρ δ' γ' αἰνοτάτησιν ὑποσγείησι βολωθεὶς
καρπαλίμως ἤ νηὶ διέξ' ἄλως οἶδμα περήσας,
νόχθ' ὑπὸ λυγαίνῃ ἱερῆς ἐπεδήσατο νήσου·
οἶσθι δ' ἀντικρὺ μετιῶν πειρήσατο μύθοις
440 εἶο κασιγνήτης, ἀταλὸς παῖς οἷα χαράδρης
χειμερῆς, ἦν οὐδ' αἰζήτοὶ περόωσιν,
εἶκε δόλον ξεινοῖσιν ἐπ' ἀνδράσι τεχνήσαιο.
Καὶ τὼ μὲν τὰ ἕκαστα συνήνεον ἀλλήλοισιν·
αὐτίκα δ' Αἰσονίδης πυκινοῦ ἐξῆλτο λόχοιο,
445 γυμνὸν ἀνασχύμενος παλάμη ξίφος· αἶψα δὲ κούρη
ἐμπαλιν ὄμματ' ἐνεῖκε καλυψαμένη ὀθόνησιν,
μὴ φόνον ἀθρήσειε κασιγνήτοιο τυπέντος.
Τὸν δ' ὄψε, βουτύπος ὥστε μέγαν κεραλκία ταῦρον,
πλήξεν ὀπιπτεύσας νηοῦ σχεδὸν, ἐν ποτ' ἔδειμαν
450 Ἀρτέμιδι Βρυγοὶ περιναίεται ἀντιπέρθηεν.
Τῷ δ' γ' ἐνὶ προδόμῳ γυνὴ ἤριπε· λοίσθια δ' ἦρωις
θυμὸν ἀναπνέων χερσὶν μέλαν ἀμφοτέρησιν
αἶμα κατ' ὠτειλὴν ὑπόσχετο· τῆς δὲ καλύπτρην
ἀργυρέην καὶ πέπλον ἀλευομένης ἐρύθηεν.
455 Ὅξυν δὲ πανδαμάτωρ λοξῶν ἴδεν ὅλον ἔρεξαν
ὄμματι νηλεῖς ὀλοφύϊον ἔργον Ἐριννύς.
Ἦρωις δ' Αἰσονίδης ἐξάρματα τάμνε θανόντος,
τρὶς δ' ἀπέλειξε φόνου, τρὶς δ' ἐξ ἄγος ἔπτυσ' ὀδόντων,
ἧ θέμις αὐθέντησι δολοκτασίας ἱλάεσθαι.
460 Ὑγρόν δ' ἐν γαίῃ κρύψεν νέκυν, ἐνθ' ἔτι νῦν περ
καίεται ὁστέα καῖνα μετ' ἀνδράσιν Ἀψυρτεῦσιν.
Οἱ δ' ἄμυδις πυρσοῖο σέλας προπάροιθεν ἰδόντες,
τό σφιν παρθενικὴ τέκμαρ μετιούσιν ἄειρεν,
Κολχίδος ἀγρόθι νηὸς ἐὴν παρὰ νῆα βάλοντο
465 ἦρωις· Κόλχον δ' ὀλεον στολόν, ἥντε κίρκοι
φύλα πελειάων, ἧς μέγα πῶϊ λέοντες
ἀγρότεροι κλονέουσιν ἐνὶ σταθμοῖσι θορόντες.
Οὐδ' ἄρα τις κείνων θάνατον φύγε, πάντα δ' ὀμίλον
πῦρ ἄτε δηϊόωντες ἐπέδραμον· ὅψ' δ' Ἰήσων
470 ἤντησεν μεμαῶς ἐπαμυνόμενος οὐ μάλ' ἀρωγῆς
δευομένοις· ἤδη δὲ καὶ ἄμφ' αὐτοῖο μέλοντο.
Ἐνθα δὲ ναυτιλῆς πυκινὴν πέρι μητιάσσκον
ἐζόμενοι βουλὴν· ἐπὶ δὲ σφίσιν ἤλυθε κούρη
φραζομένοις· Πηλεὺς δὲ παροῖτατος ἕκρτο μῦθον·
475 Ἦδη νῦν κέλομαι νύκτωρ ἔτι νῆ' ἐπιβάντας
εἰρεσίῃ περὰ πλόνον ἀντίον, ᾧ ἐπέχουσιν
δήϊοι· ἠῶθεν γὰρ ἐπαθρήσαντας ἕκαστα
ἄπομαι οὐχ ἓνα μῦθον, ὃ τις προτέρωσε δέισθαι
ἡμέας ὀτρυνέει, τοὺς πεισέμεν· οἷα δ' ἀνακτος
500 εὐνίδες ἀργαλέῃσι διχοστασίης κεδόωνται.
Ῥηϊδίῃ δὲ κεν ἄμμι κεδασθέντων δόξα λαῶν
ἦδ' εἴη μετέπειτα κατερχομένοις κέλευθος.
Ὡς ἔφατ'· ἤνησαν δὲ νέοι ἔπος Αἰακίδαο.
Ῥίμπα δὲ νῆ' ἐπιβάντες ἐπεβρώνοντ' ἐλάτῃσιν
505 νωλεμές, ὅρρ' ἱερὴν Ἠλεκτρίδα νῆσον ἴκοντο
ἀλλάνων ὑπάτην, ποταμοῦ σχεδὸν Ἠριδανοῖο.

APOLLONIUS.

ex-pacto, ceteri quidem divisim navibus abierunt
suis separati : sed in insidias ivit Jason ,
excepturus Absyrtum et ipsius deinde socios.
At ille gravissimis promissis deceptus
celeriter sua navi maris fluctu trajecto
nocte sub atra sacram conscendit insulam ;
seorsum vero coram conveniens tentavit verbis
suam sororem (simplex puer velut torrentem
hibernum , quem ne adolescentes quidem transirent) ,
an dolum peregrinos contra homines moliretur.
Atque illi de-omnibus consenserunt inter-se :
subito vero Jason ex densis prosiluit insidiis
nudum gestans manu ensem : statimque puella
retro oculos avertit , oblecta velamine ,
ne eadem conspiceret fratris percussi.
Hunc ille, veluti popa magnum cornibus-confisum taurum,
percussit oculis-lustrans prope templum, quod olim ex-
struxerant] Dianæ Brygi, qui-circumhabitabant in-opposita
-terra.] Ejus (*templi*) ille in vestibulo in-genua procidit :
tandem heros] animam exhalans manu atrum utraque
sanguinem in vulnere excepit, illiusque (*Medææ*) caly-
ptram] candidam et peplum aversæ rubescit.
Acute autem omnia-domans obliquo vidit, quod patrave-
rant,] oculo immitis dirum facinus Erinnyes.
Heros vero Æsonides primitias (*extremas membrorum*
partes) exsecuit mortui,] et ter delinxit sanguinem, ter pia-
culum expulit dentium,] ut fas est homicidis dolosas-cædes
expiare.] Humidum autem in terra sepelivit cadaver , ubi
etiamnum] jacent ossa illa inter viros Absyrtenses.
Illi autem (*Argonautæ*) simul-ac facis jubar procul
conspexerunt,] quod iis virgo signum accessuris sustule-
rat,] Colchicam prope navem suam navem adegerunt
heroes : Colchicasque peremerunt copias, velut accipitres
agmina columbarum, aut magnum gregem leones
immites conturbant in stabula irruentes.
Nec quisquam illorum mortem effugit, omnemque cætum
ignis instar vastantes incursarunt : sero autem Jason
accessit , cupiens opem-ferre non valde auxilio
indigentibus : jam vero etiam de ipso solliciti-erant.
Ibi igitur de navigatione cauta inierunt .
sedentes consilia ; et ad eos accessit puella
deliberantes : Peleus autem primus liabuit sermonem :
Jam nunc jubeo noctu adhuc navem ingressos
remigando trajicere cursu adverso illi, cui imminet
hostes : mane enim intuitis omnia
opinor non unam sententiam, quæ ulterius persequi
nos jubeat, illis persuasuram-esse : sed utpote duce
orbati diris dissidiis dissipabuntur.
Facilis autem nobis, dispersis populis,
hæc erit postea reversuris via.
Sic dixit : approbarunt autem juvenes dictum Æacidæ.
Statimque , navi conscensa , inculuerunt remis
indesinenter , donec ad-sacram Electridis insulam perve-
nissent,] aliarum postreimam, fluvium prope Eridanum.

Κόλχοι δ' ὁππότε' ὀλεθρον ἐπερράσθησαν ἀνακτος,
 ἤτοι μὲν διζέσθαι ἐπέχραον ἐνδοθι πάσης
 Ἀργῶ καὶ Μινύας Κρονίης ἄλδς. Ἄλλ' ἀπέρυκεν
 610 Ἥρη σμερδαλέῃσι κατ' αἰθέρος ἀστεροπῆσιν.
 Ὑστατον αὐτοὶ δ' αὖτε Κυταιίδος ἔθεα γαίης
 στύξαν, ἀτυζόμενοι γόλον ἄγριον Αἰήταο,
 ἑμπεδὰ δ' ἄλλυδις ἄλλοι ἐφορμηθέντες ἐνασθεν.
 Οἱ μὲν ἐπ' αὐτῶν νήσων ἔβαν, ἦσιν ἐπέσχον
 615 ἕρως, ναίουσι δ' ἐπὶ νῦμοι Ἀψύρτοιο·
 οἱ δ' ἄρ' ἐπ' Ἰλλυρικοῖο μελαμβασθέος ποταμοῖο,
 τύμβος ἔν' Ἀρμονίης Κάδμοιό τε, πύργον ἰδαίμην,
 ἀνδράσιν Ἑγγελέσσιν ἐφέστιοι· οἱ δ' ἐν ὄρεσσιν
 ἐνναίουσιν, ἅπερ τε Κεραύνια κικλήσκονται
 621 ἔκτοθεν ἐξότε τοὺς γε Διὸς Κρονίδας κεραυνοὶ
 νῆσον ἐς ἀντιπέραιν ἀπέτραπον ὁρμηθένται.
 Ἥρωες δ', ὅτε δὴ σπιν εἰσατο νόστος ἀπήμων,
 ὃ ἦν τότε προμολόντες ἐπὶ χθονὶ πείσματ' ἔδωσαν
 Ἰλλήων. Νῆσοι γὰρ ἐπιπροῦχοντο θαμειαί,
 625 ἀργαλέην πλώουσιν ὁδὸν μεσσηγὺς ἔχουσαι.
 Οὐδέ σπιν, ὡς καὶ πρὶν, ἀνάρσια μετριάσχον
 Ἰλλῆες· πρὸς δ' αὐτοὶ ἐμπεχρόντωντο καὶ εὐθον,
 μισθὸν ἀειρόμενοι τρίποδας μέγαν Ἀπολλωνος.
 Διοῖς γὰρ τρίποδας τηλοῦ πόρε Φοῖβος ἀγεσθαι
 630 Αἰσονίδῃ περόωντι κατὰ χρεός, ὁππότε Πυθῶ
 ἱρτὴν πευσόμενος μετεκίχθε τῆσδ' ὑπὲρ αὐτῆς
 ναυτιλίας· πέμπωτο δ', ὅπη χθονὸς ἰδρυμένην,
 μή ποτε τὴν ἐρήϊοισιν ἀναστήσεισθαι ἰούσιν.
 Τοῦνεκεν εἰσέτι νῦν κείνη ὁδὸς κεύθεται αἶψα
 635 ἀμφὶ πόλιν ἄγανθην Ἰλληίδα, πολλὸν ἐνερθεὶν
 οὐδὲος, ὡς κεν ἄρ' ἀντος αἰὲ μερόπεισαι πέλοιτο.
 Οὐ μὲν ἔτι ζώνοντα καταυτόθι τέτμον ἀνακτα
 Ἰλλων, ὃν εὐειδὴς Μελίτη τέκεν Ἡρακλῆϊ,
 δῆμω Φαιήκων. Ὁ γὰρ οἰκία Νausithόοιο
 640 Μάχριν τ' εἰσαπρίκανε, Διωνύσοιο τιθήνην,
 νεφέμενος παίδων ὀλοὸν φόνον· ἐνθ' ὃ γε κούρην
 Αἰγαίου ἐδάμασεν ἐρασσάμενος ποταμοῖο
 Νηϊάδα Μελίτην· ἥ δὲ σθεναρὸν τέκεν Ἰλλων
 [δῆμω Φαιήκων. Ὁ μὲν οἰκία Νausithόοιο
 645 τυτθὸς ἑὸν ποτ' ἐναιεν· ἀτὰρ λίπε νῆσον ἔπειτα.]
 Οὐδ' ἄρ' ὃ γ' ἠδῆσας αὐτῇ ἐν εἰλδετο νῆσῳ
 ναίειν, κοιρανέοντος ἐπ' ὀρρύσι Νausithόοιο·
 βῆ δ' ἄλ' αὖτε Κρονίην, αὐτόχθονα λαὸν ἀγείρας
 Φαιήκων· σὺν γὰρ οἱ ἀναξ πόρσυνε κέλευθον
 650 ἕρως Νausithόος· τόθι δ' εἰσατο, καὶ μιν ἔπερνον
 Μέντορες, ἀγραύλοισιν ἀλεξόμενον περὶ βουσίην.
 Ἀλλὰ, θεοὶ, πῶς τῆσδε παρέξ ἄλδς, ἀμφὶ τε γαίαν
 Αἰσονίην νήσους τε Αἰγυστίδας, αἱ καλέονται
 Στοιχάδες, Ἀργώης περιώσια σήματα νηὸς
 655 νημερτὲς πέφταται· τίς ἀπόπροθι τόσσον ἀνάγκη
 καὶ χρεώ σφ' ἐκούμισαι· τίνες σφέας ἤγαγον αὔραι;
 Αὐτόν που μεγαλωστὶ δεδοπότος Ἀψύρτοιο
 Ζῆνα, θεῶν βασιλῆα, γυλὸς λάβεν, ὅσον ἐρεξαν.
 Αἰαίης δ' ὀλοὸν τεκμήρατο δῆνεσι Κίρκης
 660 αἶψ' ἀπονιφάμενους πρό τε μυρία πημυθέντας

Colchi vero, quando interitum cognoverant ducis,
 iam investigare pergebant intra omne
 Saturnium mare Argo et Minyas. At prohibuit
 Juno horrendis ab æthere fulguribus.
 Postremum ipsi rursus Colchicæ sedes terræ
 reformidabant, verentes iram sævam Ætæe,
 constanterque alio alius profecti habitarunt.
 Alii ipsas insulas ingressi sunt, quas tenuerant
 heroes, incolantque cognomines Absyrti :
 alii ad Illyricum profundum fluvium,
 sepulcrum ubi Harmoniæ et Cadmi est, turrim exstruxerunt
 viris Encheleensibus vicini : alii in montibus
 habitant, qui Ceraunii appellantur,
 ex illo tempore, ex quo hos Jovis Saturni fulmina
 insulam in oppositam coegerunt abire (e montibus).

Heroes autem, quando jam ipsis videbatur reditus sal-
 vus,] tum sane profecti in terra retinacula alligarunt
 Hyllensium. Insulæ enim prominebant frequentes,
 difficilem navigantibus transitum medium concedentes.
 Neque his, ut antea, hostilia meditabantur
 Hyllenses : immo cum iis ipsi excogitabant viam,
 mercede accepta tripode magno Appollinis.
 Duo enim tripodes procul dederat Phæbus avetendos
 Jasoni proficiscenti ex necessitate, quando Pythonem
 sacrum oraculum-petiturus adiit hanc propter ipsam
 navigationem : fatale autem erat, in qua terra collocentur,
 nunquam eam hostibus vastatum-iri irruentibus.
 Quare etiamnum in illa hic (tripus) occultatur terra
 circa urbem claram Hyllensem, multum infra
 solem, ut invisus semper hominibus sit.
 Non quidem adhuc viventem ibi offenderunt regem
 Hyllum, quem formosa Melite pepererat Herculi
 in-populo Phæacum. Ille enim in-domum Nausithoi
 et Macria venerat, Dionysi nutricem,
 expiaturus liberorum miseram eadem : ubi ille filiam
 Ægæi subegit amore-incensus fluvii
 Najada Meliten : illa autem validum pepererat Hyllum
 [in-populo Phæacum, qui quidem ardes Nausithoi,
 pusillus cum-esset, olim inhabitavit; ac reliquit insulam
 postea.] Neque vero ille adultus in ipsa voluit insula
 habitare, imperantis subjectus superbæ Nausithoi :
 abiitque ad-mare Saturnium, in quillino populo collecto
 Phæacum : simul enim ei rex adjuvit iter
 heros Nausithous : ibi igitur consedit, et eum interfece-
 runt] Mentores, in-agro-pascentibus opitulaturum hobus.

At, o-deæ (Musæ), quomodo extra hoc mare, et circa
 terram] Ansoniam, atque insulas Ligusticas, quæ appel-
 lantur] Storchades, Argosæ magna insignia navis
 vere celebrantur? quæ procul adeo necessitas
 et causa eos compulit? quinam ipsos deduxerunt venti?

Ipsam, opinor, vehementer, occiso Absyrtio,
 Jovem, deorum regem, ira cepit, propter id, quod patra-
 verant.] Et eos ab-impia significavit Ætææ consiliis Circeos
 cæde abitos, anteaque plurima perpressos-mala,

νοστήσειν. Τὸ μὲν οὐ τις ἀριστήων ἐνόησεν·
 ἀλλ' ἔθεον γαίης Ὑλλήϊδος ἐξανιόντες
 τηλόθι· τὰς δ' ἀπέλειπον, ὅσαι Κόλχοισι πάροιθεν
 ἐξείης πλῆθοντο Λιβυρνίδες εἰν ἄλι νῆσοι,
 665 Ἴσσα τε Δυσκέλαδος τε καὶ ἱμερτὴ Πιτύεια.
 Αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπὶ τῇσι παρὰ Κέρκυραν ἱκόντο,
 Ἰνθα Ποσειδάων Ἀσωπίδα νάσσατο κούρην,
 ἡύκομον Κέρκυραν, ἐκὰς Φλιουντίδος αἴης,
 ἀρπάξας ὑπ' ἔρωτι· μελαινομένην δέ μιν ἄνδρες
 670 ναυτίλοι ἐκ πόντοιο καλαινῇ πάντοθεν ὤλη
 δερκόμενοι, Κέρκυραν ἐπικλείουσι Μελαινῶν.
 Τῇ δ' ἐπὶ καὶ Μελίτην, λιχρῶ περιγυθίης οὖρῳ,
 αἰπεινήν τε Κερωσὸν, ὕπερθε δὲ πολλὸν ἐοῦσαν
 Νυμφαίην παράμειβον, ἵνα κρείουσα Καλυψὼ
 675 Ἀτλαντὶς ναίεσκε· τὰ δ' ἡγεροειδέα λεύσσειν
 οὔρεα δοιάζοντο Κεραύνια. Καὶ τότε βουλὰς
 ἄμρ' αὐτοῖς Ζηνός τε μέγαν χόλον ἐγράσαθ' Ἥρη.
 Μηδομένη δ' ἄνυσιν τοῖο πλόου ὤρσεν ἀέλλας
 ἀντικρὺ, ταῖς αὖτις ἀναρπάγδην φορέοντο
 680 νήσου ἐπὶ κραναῆς Ἠλεκτρίδος. Αὐτίκα δ' ἄρνω
 ἴαχεν ἀνδρομέη ἐνοπῇ μεσσηγὺ θεόντων
 αὐδῆεν γλαφυρῆς νηὸς δόρυ, τό β' ἀνὰ μέσσην
 στείραν Ἀθηναίη Δωδωνίδος ἤρμωσε φηγοῦ.
 Τοὺς δ' ὅλοδν μεσσηγὺ δέος λάβεν εἰσαίοντας
 685 φθογγὴν τε Ζηνός τε βαρὺν χόλον. Οὐ γὰρ ἀλύζειν
 ἔννεπεν οὔτε πόνους δολιχῆς ἁλὸς οὔτε θυέλλας
 ἀργαλέας, ὅτι μὴ Κίρκη φόνον Ἀψύρτοιο
 νηλεὲς νίψειν· Πολυδεύχεια δ' εὐχετάσθαι
 Κάστορά τ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἦνωγε κελεύθους
 690 Αὔσονίης ἔμπροσθε πορεῖν ἁλὸς, ἥ ἐνὶ Κίρκῃ
 δήουσιν, Πέρσης τε καὶ Ἥελίοιο θυγάτρα.
 Ὡς Ἀργὼ ἴαχ' ἔχεν ὑπὸ κνέρας· οἳ δ' ἀνόρουσαν
 Τυνδαρίδαι, καὶ χεῖρας ἀνέσχεθον ἀθανάτοισιν
 εὐχόμενοι τὰ ἕκαστα· κατηγείη δ' ἔχεν ἄλλους
 695 ἥρωας Μινύας. Ἢ δ' ἔσσυτο πολλὸν ἐπιπρὸ
 λαίρεσιν, ἐς δ' ἔδαλον μύχατον ῥόον Ἠριδανοῖο·
 Ἰνθα ποτ' αἰθαλόεντι τυπεῖς πρὸς στέρνα κεραυνῶ
 ἡμιδαῆς Φαέθων πέσεν ἄρματος Ἥελίοιο
 λίμνης ἐς προχοὰς πολυθενέος· ἥ δ' ἔτι νῦν περ
 700 τραύματος αἰθομένοιο βαρὺν ἀνακηκίει ἀτμὼν,
 οὐδέ τις ὕδωρ κεῖνο διὰ πτερὰ κοῦρα τανύσσας
 οἰωνὸς δύναται βαλέειν ὑπερ· ἀλλὰ μεσσηγὺς
 φλογμῶ ἐπιθροῖσκει πεποτημένος. Ἀμφὶ δὲ κοῦραι
 Ἥλιάδες, ταναῆσιν ἐελμέναι αἰγείροισιν,
 705 μύρονται κινυρὸν μέλεσι γόον· ἐκ δὲ φαιινὰς
 ἡλέκτρου λιθάδας βλεφάρων προχέουσιν ἔραζε.
 Αἱ μὲν τ' ἡέλιω ψαμάθοις ἐπὶ τερσαίνονται·
 εὖτ' ἂν δὲ κλύζῃσι καλαινῆς ὕδατα λίμνης
 ἡϊόνας πνοιῇ πολυχέος ἐξ ἀνέμοιο,
 710 δὴ τότε ἐς Ἠριδανὸν προκυλίνδεται ἀθρόα πάντα
 κυμαίνοντι ῥόοι. Κεῖτο δ' ἐπὶ βάξιν ἔθεντο,
 ὥς ἄρ' Ἀπόλλωνος τὰδε δάκρυα Λητοῖδαο
 ἐμπρέττει δίναις, ἅτε μυρία χεῖρε πάροιθεν,
 ἦμος Ὑπερβορέων ἱερὸν γένος εἰσαρχέμεν,

reversuros-esse. Quod quidem nullus heroum intellexit,
 sed vehabantur e-terra Hyllensi egressi
 longe : illas autem reliquerunt, quæ Colchis antea
 deinceps replebantur Liburnides in mari insulæ,
 Issa et Dysceladus et amabilis Pityea.
 At deinde post illas Corcyram præterierunt,
 ubi Neptunus Asopi-filiam habitare-jusserat puellam
 pulchricomam Cercyram, procul a-Phliuntide terro,
 abreptam ob amorem : nigram vero illam (viri)
 obscura undique silva nautæ ex mari
 conspicientes, Corcyram appellant Nigram.
 Post eam etiam Meliten, secundo admodum-gravis vento,
 et celsam Cerosum et superius multo sitam
 Nymphæam prætervecti-sunt, ubi regina Calyso
 Atlantis-filia habitavit : aerios autem se videre
 montes putabant Ceraunios. Atque tam consilia
 de ipsis Jovisque magnam iram comperit Juno.
 Sollicita igitur de-perficienda navigatione, excitavit procel-
 las] ex-adverso, quibus retro cum-impetu ferebantur
 insulam ad asperam Electridem. Statim autem subito
 clamavit humana voce, interim tñs vectis,
 sonorum cavæ navis lignum, quod in media
 carina Minerva ex Dodonæa extruxerat fago.
 Hos autem vehemens interea metus corripuit audientes
 et vocem et Jovis gravem iram. Neque enim eos evitatu-
 ros, dixit *trabs*, nec ærumnas longinquæ maris, nec procellas
 sævas, nisi Circe caedem Absyrti
 crudelem abluerit : Pollucem autem precari
 Castoremque immortales deos jussit, vias
 Ausonii ut-aperirent maris, in quo Circem
 inventuri-essent, Persæ atque Solis filiam.

Ita Argo clamavit sub crepusculum : exsilierunt igitur
 Tyndaridæ, manusque sustulerunt ad-immortales
 precantes cuncta : tristitia autem occupavit alios
 heroas Minyas. Illa (navis) autem ferebatur longe ulterius
 velis, ac penetrarunt in intimum sinum Eridani ;
 ubi aliquando ardenti percussus pectora fulmine
 ambustus Phaethon cecidit de-curru Solis
 lacus in ostia profundi : ille etiamnum
 ex-vulnere ardente gravem emittit fumum,
 neque aliqua aquam illam levibus alis extensis
 avis potest supervolare : sed in-mediam
 flammam insilit volans. Circum autem puellæ
 Heliades, proceris involutæ populis,
 gementes-edunt querulum miseræ luctum : lucidasque
 electri guttas e-palpebris effundunt in-terram
 quarum aliæ sole in arenis siccantur ;
 quando vero inundaverint nigri aquæ lacus
 littora flatu orto multum-sonante ex vento,
 tum in Eridanum volvuntur una omnes
 æstuante fluxu. Celti autem famam addiderunt,
 Apollinis has lacrimas Latoidæ
 ferri in vorticibus, quas innumeras effuderat antea,
 quum Hyperboreorum sacram ad gentem veniret,

815 οὐρανὸν αἰγλήεντα λιπὼν ἐκ πατρὸς ἐνιπῆς,
 γυνόμενος περὶ παιδί, τὸν ἐν λιπαρῇ Λαχερείῃ
 οἷα Κορωνίς ἐτικτεν ἐπὶ προχοῆς Ἀμύροιο.
 Καὶ τὰ μὲν ὥς κείνοισι μετ' ἀνδράσι κεκληῖσται.
 Τοὺς δ' οὔτε βρώμης ἔρει πόθος, οὔτε ποτοῖο,
 820 οὔτ' ἐπὶ γηθοσύνας τράπετο νόος. Ἀλλ' ἄρα τοίγε
 ἤματα μὲν στρεύγοντο περιβληγρὸν βαρύνοντες
 ὁδῶν λευγαλίῃ, τὴν ῥ' ἄσχετον ἐξανίσχον
 τυφομένου Φαιθόντος ἐπιβροαὶ Ἰριδανοῖο·
 νυκτὸς δ' αὖ γόνον ὄξυν ὄδυρομένων ἐσάχουσιν
 825 Ἠλιάδων λιγέως· τὰ δὲ δάκρυα μυρομένησιν
 οἷον ἐλαικραι στάγες ὕδασι ἐμπορέοντο.
 Ἐκ δὲ τόθεν Ῥοδανοῖο βαθὺν ῥόον εἰσαπέβησαν,
 ὅστ' εἰς Ἰριδανὸν μετανίσσεται· ἄμμιγα δ' ὕδωρ
 ἐν ξυνοχῇ βέβρυχε κυκώμενον. Αὐτὰρ δ' γαίης
 830 ἐκ μυγάτης, ἵνα τ' εἰσὶ πύλαι καὶ ἰδέθλια Νυκτὸς,
 ἐνθεν ἀπορνύμενος τῇ μὲν τ' ἐπερεύγεται ἀκτὰς
 Ὀκεανοῦ, τῇ δ' αὖτε μετ' Ἰονίην ἄλα βάλλει,
 τῇ δ' ἐπὶ Σαρδόνιον πέλαγος καὶ ἀπείρονα κόλπον
 ἐπὶ διὰ στομάτων ἵει ῥόον. Ἐκ δ' ἄρα τοῖο
 835 λίμνας εἰσέλασαν δυσχεύμονας, αἵ τ' ἀνὰ Κελτῶν
 ἡπαιρον πέπτανται ἀθέσφατον· ἐνθα κεν οἱ γε
 ἀτῇ ἀεικελίῃ πῆλασαν. Φέρε γάρ τις ἀπορρώξ
 κόλπον εἰς Ὀκεανοῖο, τὸν οὐ προδαίντες ἔμελλον
 εἰσβαλεῖν, τόθεν οὐ κεν ὑπότροποι ἐξεσάθων.
 840 Ἀλλ' Ἥρῃ σκοπέλοιο καθ' Ἐρκυνίου λάχνησεν,
 οὐρανόθεν προθοροῦσα· φόβῳ δ' ἐτίναχθεν αὐτῆς
 πάντες ὁμῶς· δεινὸν γὰρ ἐπὶ μέγας ἔβραχεν αἰθήρ.
 Ἄψ δὲ παλιντροπῶντο θεᾶς ὕπο, καὶ ῥ' ἐνόησαν
 τὴν οἶμον, τῇ πέρ τε καὶ ἐπλετο νόστος ἰοῦσιν.
 845 Ἀθηναῖοι δ' ἀκτὰς ἀλιμυρέας εἰσαφίχοντο
 Ἥρης ἐννεσίησι, δι' ἔθνεα μυρία Κελτῶν
 καὶ Λιγύων περὶόντες ἀδύιοι. Ἀμρὶ γὰρ αἰνὴν
 ἤερα χεῖρε θεὰ πάντ' ἤματα νισσομένοισιν.
 Μεσσοτάτην δ' ἄρα τοί γε διὰ στόμα νηὶ βαλόντες
 850 Στοχάδας εἰσαπέβαν νήτους σοοὶ εἵνεκα κούρων
 Ζηνός· δὲ δὴ βωμοὶ τε καὶ ἱερὰ τοῖσι τέτυκται
 ἔμπεδον· οὐδ' οἷον κείνης ἐπίουροι ἔποντο
 ναυτιλίας· Ζεὺς δέ σφι καὶ ὀψιγόνων πόρε νῆας.
 Στοχάδας αὖτε λιπόντες εἰς Αἰθαλίην ἐπέρησαν
 855 νῆσον, ἵνα ψηρίσιν ἀπωμόρξαντο καμώντες
 ἰδρωῖ αἷλι· γροίῃ δὲ κατ' αἰγιαλοῖο κέχυνται
 εἰκελαι· ἐν δὲ σόλοι καὶ τεύχεα θέσκελα κείνων·
 ἐν δὲ λιμὴν Ἀργῶος ἐπωνυμίην περᾶτισται.
 Καρπαλίμως δ' ἐνθένδε διᾶξ' ἄλδς ὁδῶν νέοντο
 860 Αὐσονίης, ἀκτὰς Τυρσηνίδας εἰσορώοντες·
 Ἴξον δ' Αἰαίης λιμένα κλυτόν· ἐκ δ' ἄρ' ἀνὰ νηὸς [κην
 πείσματ' ἐπ' ἡϊόνων σχεδόθεν βάλλον. Ἐνθα δὲ Κίρ-
 εῦρον ἄλδς νοτίδεσσι χάρη ἐπιπαιδρύνουσιν·
 τοῖον γὰρ νυχίοισιν ὀνείρασιν ἐπτοίητο.
 865 Αἵματί οἱ θάλαμοι τε καὶ ἔρκεα πάντα δόμοιο
 μύρεσθαι δόκειον· φλόξ δ' ἀθρόα φάρμακ' ἔδαπτεν,
 οἷσι πάρος ξείνους θέλγ' ἀνέρας, ὅστις ἴκοιτο·
 τὴν δ' αὐτὴ φονίῳ σείσεν αἵματι πορφύρουσαν,

carlo fulgido relicto ob patris objurationem,
 iratus de filio, quem Io divite Lacerea
 divina Coronis pepererat ad ostia Amyri, (*Esculapio*).
 Atque hæc quidem sic illos inter homines celebrantur.
 Hos autem (*Argonautas*) nec cibi cepit desiderium, nec
 potus,] neque ad gaudia convertebatur mens. Sed illi
 interdumangebantur languide gravati
 odore tristi, quem intolerabilem emittebant
 ex-fumante Phaethonte fluxus Eridani :
 noctu vero luctum acerbum lamentantium audiverunt
 Heliadum argute : lacrimæ vero lugentibus
 velut oleariæ guttæ in-aquas inferebantur.

Exinde Rhodani profundum flumen Ingressi-sunt,
 qui in Eridanum illabitur : commixta autem aqua
 in angustiis reboavit turbata. At ille terra
 ex ima, ubi sunt portæ et sedes Noctis,
 inde effluens, partim eructatur in-littora
 Oceani, partim contra in Ionicum mare exit,
 partim in Sardonium pelagus et immensum sinum
 septem per ostia mittit aquam. Ex illo igitur
 paludes intrarunt procellosas, quæ in Celtorum
 terra patent latissime : ubi illi
 in-exitium indignum incidissent. Ferebat enim quoddam
 brachium] in sinum Oceani, quod non prævidentes erant
 intraturi, unde non salvi revertissent.

At Juno scopulo de Hercynio clamavit,
 cœlitus delapsa : metu autem concutiebantur vocis
 omnes una : terribiliter enim magnus infremuit æther.
 Retro igitur convertebantur per-deam, animadverteruntque
 illam viam, qua etiam reditus erat proficiscentibus.
 Diu-autem postea ad littora marina venerunt,
 Junonis consiliis, per gentes innumeras Celtorum
 atque Ligurum trajicientes non-cogniti. Nam atram
 nebulam circumfuderat dea per-omnes dies navigantibus.
 Medio igitur illi ostio navi trajecto
 in Stæchadas egressi-sunt insulas salvi, propter filios
 Jovis : quare etiam et aræ et sacra illis fiunt
 semper : nec tantum illius custodes sequebantur (*eran*)
 navigationis ; sed Jupiter lis etiam posterorum commisit
 naves (*tuendas*).] Stæchadibus porro relictis in Æthaliam
 transierunt] insulam, ubi calculis absterseant fessi
 sudorem multum : colore *illi* in littore jacent
 similes : in ea sunt disci et arma insignia illorum :
 in ea etiam portus Argous cognomine appellatur.

Celeriter inde per maris fluctum navigarunt
 Ausonii, littora Tyrrena conspicientes :
 veneruntque in Æææ portum celebrem : ex navi igitur
 retinacula littoribus prope injecerunt. Ibi autem Circeen
 invenerunt marinis aquis caput abluentem :
 tantopere enim nocturnis somniis exterrita-erat.
 Sanguine ei et thalami et aopta omnia domus
 redundare videbantur : flamma vero cuncta medicamina
 consumeat,] quibus antea hospites delinierat viros, qui-
 cunque advenisset:] hanc ipsa cruento restinxit sanguine

χερσὶν ἀρυτταμένη· λήξεν δ' ὀλοοῖο φόβοιο.
 670 Τῷ καὶ ἐπιπλομένης ἡοῦς νοτίδεσσι θαλάσσης
 ἔγρομένη πλοκάμους τε καὶ εἴματα φαιδρύνεσκεν.
 Θῆρες δ', οὐ θήρεσσιν ἐοικότες ὠμηστῆσιν,
 οὐδὲ μὲν οὐδ' ἀνδρεσσιν ὁμὸν δέμας, ἄλλο δ' ἀπ' ἄλλων
 675 συμμιγέας μελέων, κίον ἀθρόοι, ἥύτε μῆλα
 ἐκ σταθμῶν ἄλῃς εἰσὶν ὀπηδεύοντα νομῆϊ.
 Τοίους καὶ προτέρης ἐξ ἱλὺς ἐδλάστησεν
 χθὼν αὐτῇ μίκτοισιν ἀρηρεμένους μελέεσσιν,
 οὐπω διψαλέω μάλ' ὕπ' ἥρι πιληθεῖσα,
 οὐδέ πω ἀζαλέοιο βολαῖς τόσον ἡελίοιο
 680 ἱμάδας αἰνυμένη· τὰ δ' ἐπὶ στίχας ἤγαγεν αἰὼν
 συκρίνας· τῶς οἱ γε φυτὴν αἰδοῖτο ἔποντο.
 Ἥρωας δ' ἔλε θάμβος ἀπείριτον· αἶψα δ' ἕκαστος
 Κίρκης εἰς τε φυτὴν εἰς τ' ὄμματα παπταίνοντες,
 βεῖα κασιγνήτην φάσαν ἔμμεναι Αἰήταο.
 685 Ἢ δ' ὅτε δὴ νυχίων ἀπὸ δείματα πέμψεν ὀνείρων,
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἀφορβὸν ἀπέστιχε· τοὺς δ' ἀμ' ἔπεσθαι
 χειρὶ καταβρέξασα δολοφροσύνῃσιν ἄνωγεν.
 Ἐνθ' ἦτοι πληθὺς μὲν ἐρετμαῖς Αἰσονίδαο
 μέμνεν ἀπτελέγως· ὁ δ' ἐρύσσατο Κολχίδα κούρην.
 690 Ἀμρῷ δ' ἐσπέσθη αὐτὴν ὁδὸν, ἔστ' ἀρίκοντο
 Κίρκης ἐς μέγαρον· τοὺς δ' ἐν λιπαροῖσι κέλευεν
 ἢ γε θρόνοις ἕζεσθαι, ἀμυχάνεουσα χιόντων.
 Τῷ δ' ἀνέω καὶ ἀναυδοὶ ἐφ' ἐστίῃ αἶξαντες
 ἴσανον, ἦτε δίκη λυγροῖς ἰκέτῃσι τέτυκται,
 695 ἢ μὲν ἐπ' ἀμφοτέραις θεμένη χεῖρεςσι μέτωπα,
 αὐτὰρ ὁ κοινῇεν μέγα φάσανον ἐν χθονὶ πῆξας,
 ὦπέρ τ' Αἰήταο πᾶν κτάνεν· οὐδέ ποτ' ὄσσε
 ἰθὺς ἐνὶ βλεφάροισιν ἀνέσχεθον. Αὐτίκα δ' ἔγνω
 Κίρκη φύξιον οἶτον, ἀλιτροσύνας τε φόβοιο.
 700 Τῷ καὶ ὀπιζομένη Ζητὸς θέμιν Ἰκισίοιο,
 δε μέγα μὲν κοτέει, μέγα δ' ἀνδροφόνουσις ἀρήγει,
 βέζε θυηπολίην, οἷη τ' ἀπολυμαίνονται
 νηλιτεῖς ἰκέται, δὲ ἐφέστιοι ἀντιώωσιν.
 Πρῶτα μὲν ἀτρέπτοιο λυτῆριον ἦ γε φόνουιο
 705 τειναμένη καθύπερθε συὸς τέκος, ἥς ἐτι μαζοὶ
 πλήμυρον λοχίης ἐκ νηδύος, αἵματι χεῖρας
 τέγγεν, ἐπιτηγήγουσα δέρην· αὐτίς δὲ καὶ ἄλλοις
 μελίσσεν χύτλοισι, καθάρσιον ἀγκαλεύουσα
 Ζῆνα, παλαμναίων τιμήροισι Ἰκισιάων.
 710 Καὶ τὰ μὲν ἀθρόα πάντα δόμων ἐκ λύματ' ἐνείκων
 Νηϊάδες πρόπολοι, ταὶ οἱ πόρσυνον ἕκαστα.
 Ἢ δ' εἰσω πελάνους μελικτρά τε νηραλίῃσιν
 καίεν ἐπ' εὐχολῇσι παρέστιος, ὄφρα χόλοιο
 σμερδαλέας παύσειεν Ἑρινύας, ἡδὲ καὶ αὐτὸς
 715 εὐμειδὴς τε πέλοιτο καὶ ἥπιος ἀμφοτέροισιν,
 εἴτ' οὖν ὀθνεῖω μεμιασμένοι αἵματι χεῖρας,
 εἴτε καὶ ἐμφύλῳ προσκηδέες ἀντιώωσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ μάλα πάντα πονήσατο, δὴ τότε ἔπειτα
 εἰσεν ἐπὶ ξεστοῖσιν ἀναστήσασα θρόνοισιν,
 720 καὶ δ' αὐτὴ πέλας ἔζεν ἐνωπαδῖς· Αἶψα δὲ μύθῳ
 χρεῖω ναυτιλίην τε διακριδὸν ἐξερέεινεν,
 ἡδ' ὑπόθεν μετὰ γαῖαν ἔην καὶ δώματ' ἰόντες

rubentem,] manibus hausit : et cessavit a-æro metis.
 Quare etiam, exorta aurora, aquis maris
 experrecta crines et vestes abluit.
 Ferae autem, non feris similes crudivoris,
 neque etiam viris pari corpore, sed aliud aliis
 compositum-habentes membris ibant frequentes, ut pecu-
 des] ex stabulis confectæ exeunt sequentes pastorem.
 Tales etiam primo ex luto formaverat
 terra ipsa mixtis compositas membris
 nondum siticuloso aere valde compressa,
 nondum torrentis adeo radiis solis
 humores nacta : hæc tamen in ordines redegit tempus
 conjungens. Sic illæ (*feræ*) natura incertæ sequebantur.
 Heroas autem cepit stupor immensus : at statim quisque,
 Circes et habitum et faciem intuiti,
 facile sororem eam conjecerunt esse *Ætææ*.

Illa cum nocturnorum terrores depulisset somniorum,
 statim deinde retrocessit : illosque una sequi
 manu contrentatos dolose jussit.
 Tum tamen multitudo quidem jussu Jasonis
 mansit intrepide : ille vero æcum-traxit Colchicam puellam.
 Ambo sequebantur eadem via, usque-dum venissent
 Circes in palatium : hos in splendidis jussit
 illa solitis considerare, animo-dubia ob-advenientes.
 Hi muti atque taciti ad focum confugientes
 sederunt, qui quidem mos miseris supplicibus est,
 illa (*Medea*) in utramque deposita manum facie,
 at hic (*Jason*) ansato magno gladio in terra defixo.
 quo quidem *Ætææ* filium interfecerat : neque oculi
 rectos inter palpebras sustinebant. Statim autem sensit
 Circe exili calamitatem, et piaculum cædis.
 Quare etiam reverita Jovis jus supplicum-præsidis,
 qui valde irascitur, valde homicidis opitulatur,
 fecit sacra, quibus expiantur
 caele-polluti supplices, quando ad-focum accesserint.
 Primum quidem manifestæ lustramentum illa cædis
 extenso desuper suis catulo, cujus adhuc ubera
 scatebant efforto ab utero, sanguine manus
 rigavit, inciso collo : rursus vero etiam aliis
 expiabat libamentis, lustralem invocans
 Jovem, cardis-causa-factorum vindicem supplicationum.
 Et illa quidem cuncta ex domibus purgamenta exportarunt
 Najades ministræ, quæ illi suppeditabant omnia.
 Ipsa vero intus placentas et placamina sobriis
 combussit additis votis foco-adstans, ut iram
 terribiliū sedaret Furiarum, atque etiam ipse (*Jupiter*).
 placabilis esset et mitis erga-utrumque
 sive alieno polluti sanguine manus,
 sive etiam domestico, solliciti adveuerint.

At quum omnino omnia peracta-essent, tum deinde
 collocavit in politis, postquam-surgere-eos-jussit, nullis,
 atque ipsa prope consedit ex-adverso. Statim vero oratione
 de-negotio et navigatione singulatim quæsit, et
 et nude in terram suam atque ardes venientes.

- αὐτως ἰδρύνθησαν ἐφέστιοι. Ἡ γὰρ ὀνείρων
 μνήστις ἀεικέλῃ δύνει φρένας ὀρμαίνουσιν·
 725 ἴστο δ' αὖ κούρης ἐμψύλιον ἰδμεναι ὀμρὴν,
 αὐτίχ' ὅπως ἐνόησεν ἀπ' οὐδὲος ὅσσε βαλοῦσαν.
 Πᾶσα γὰρ Ἥελίου γενεὴ ἀρίδης ἰδέσθαι
 ἦεν, ἐπεὶ βλεφάρων ἀποτηλόθι μαρμαρυγῇσιν
 αἶψα τε χρυσέην ἀντώπιον ἴεσαν αἴγλην.
 730 Ἡ δ' ἄρα τῇ τὰ ἕκαστα διειρομένη κατέλεξεν,
 Κολχίδα γῆρυν ἴεσα, βαρύφρονος Αἰήτη
 κούρη μελιγίως, ἥμιν στολόν, ἥδ' ἐκελεύθους
 ἡρώων, ὅσα τ' ἀμφὶ θοοῖς ἐμόγησαν ἀέθλοισ·
 ὧς τε κασιγνήτης πολυκηδέος ἦλιντε βουλαῖς,
 735 ὧς τ' ἀπονόσφιν αἴλυσεν ὑπέρβια δαίματα πατρός,
 σὺν παισὶν Φρίξοιο· φόνον δ' ἀλέεινεν ἐνισπείν
 Ἀφύρτου. Τὴν δ' οὐ τι νόῳ λάθεν· ἀλλὰ καὶ ἐμπης
 μυρομένην ἐλάειρεν, ἔπος δ' ἐπὶ τοῖσιν ἔειπεν.
 Σχετλίη, ἥ ῥα κακὸν καὶ ἀεικέα μῆσαο νόστον.
 740 Ἐλπομαι οὐκ ἐπὶ δὴν σε βαρὺν γόλον Αἰήτη
 ἐκφυγείν· τάχα δ' εἴσι καὶ Ἑλλάδος ἥθεα γαίης
 τισόμενος φόνον υἱός, ὅτ' ἀσχετὰ ἔργα τέλεσσας.
 Ἀλλ' ἐπεὶ οὖν ἰκέτις καὶ δμῳγνίος ἐπλεῖ ἐμεῖο,
 ἄλλο μὲν οὐ τι κακὸν μηχανέομαι ἐνθάδ' ἰούσῃ·
 745 ἔρχεο δ' ἐκ μεγάρων ξείνῳ συνοπτῆδός ἐοῦσα,
 ὄντινα τοῦτον αἶστον αἰέρας πατρός ἀνευθεῖν·
 μηδὲ με γουνάσσαι ἐφέστιος, οὐ γὰρ ἔγωγε
 αἰνήσω βουλάς τε σέθεν καὶ ἀεικέα φύξιν. [πέπλον
 ὧς φάτο· τὴν δ' ἀμέγαρτον ἄχος λάβεν· ἀμφὶ δὲ
 750 ὀφθαλμοῖσι βαλοῦσα γόον χέεν, ὅρρα μιν ἔρω
 χεῖρδ' ἐπισχόμενος μεγάρων ἐξῆγε θύραζε
 δαίματι παλλομένην· λείπον δ' ἀποδῶματα Κίρκης.
 Οὐδ' ἄλογον Κρονίδας Διὸς λάθον· ἀλλὰ οἱ Ἴρις
 πέφραδεν, εὖτ' ἐνόησεν ἀπὸ μεγάρων κιόντας.
 755 Αὐτὴ γὰρ μιν ἄνωγε δοκεύμεν, ὅππότε νῆα
 στείχαιεν, τὸ καὶ αὐτίς ἐποτρύνουσι· ἀγόρευεν.
 Ἴρι φίλη, νῦν, εἴ ποτ' ἐμὰς ἐτέλεσσας ἐρετμὰς,
 εἰ δ' ἄγε, λαβήρῃσι μετογχομένη πτερύγεσσιν
 δεῦρο θέτιν μοι ἄνωχθι μολεῖν ἄλδος ἐξανιοῦσαν.
 760 Κεῖντες γὰρ χρεῖώ με κιχάνεται. Αὐτὰρ ἔπειτα
 ἔλθειν εἰς ἀκτὰς, ὅθι τ' ἀχμονες Ἰφραίστοιο
 χαλκιοὶ στιβαρῇσιν ἀράσσονται τυπίδεσσιν·
 εἰπὲ δὲ κοιμῆσαι φύσας πυρὸς, εἰσόκεν Ἀργῶ
 τὰς γε παρεξέλασθαι. Ἀτὰρ καὶ ἐς Αἰόλον ἔλθειν,
 765 Αἰόλον, ὅττ' ἀνέμοις αἰθρηγενέεσσιν ἀνάσσει·
 καὶ δὲ τῷ εἰπόμεναι τὸν ἐμὸν νόον, ὧς κεν ἀήτας
 πάντας ἀπολλήξειεν ὑπ' ἡέρι, μηδὲ τις αὖρη
 τρηχύναι πέλαγος· Ζεφύρου γε μὲν οὖρος ἀήτωι,
 ὅρρ' οἷ γ' Ἀλκινόου Φαιακίδα νῆσον ἴκωνται.
 770 ὧς ἔφατ'· αὐτίκα δ' Ἴρις ἀπ' Οὐλύμποιο βορῶσα
 τέμνε τανυσσαμένη κοῦρα πτερὰ. Δῦ δ' ἐνὶ πόντῳ
 Αἰγαίῳ, τόθι πῆρ τε δόμοι Νηρήος ἔασι.
 Πρώτην δ' εἰσαπρίκανε Θέτιν, καὶ ἐπέφραδε μῦθον
 Ἥρης ἐννεσίης ὥρᾱν τέ μιν εἰς ἐνέεσθαι.
 775 Δεύτερα δ' εἰς Ἰφραῖστον ἐδήσατο· παῦσε δὲ τὸν γε
 ῥίμψα σιδηρείων τυπίδων· ἔσχοντα δ' αὐτμῆς

sic consedissent ad-focum : profecto enim somniorum
 recordatio tristis subiit animum cogitantis :
 cupiit porro puellae vernaculam cognoscere linguam ,
 statim ubi vidit humo eam oculos attollere.
 Omne enim Solis genus manifesto visendum
 erat , quoniam oculorum procul luminibus
 velut aureum adversum emittebant splendorem (*Solis po-*
steri).] Illa igitur huic omnia interroganti dixit ,
 Colchicum sermonem emittens, gravia-meditantis Aetæ
 filia placide , et expeditionem et itinera
 heroum, et quanta in acribus perpassi-fuerint certaminibus,
 et quomodo sororis sollicitæ peccaverit consiliis ,
 et quomodo seorsum effugerit terribiles minas patris
 cum filiis Phrixi : sed eadem noluit edicere
 Absyrti. Illam vero nihil mente latuit : at tamen
 lamentantem miserata-est, et talia verba ad hanc respon-
 dit :] Misera, profecto malum et indecorum molita-es abi-
 tum.] Existimo non diu te gravem iram Aetæ
 effugituram-esse : mox veniet vel in Græcæ sedes terrar
 ulturus eadem filii, quum non-ferenda facinora patraveris.
 At quoniam supplex et cognata es mihi ,
 aliud nullum malum *in te* machinabor huc profectam :
 abi autem ex ædibus peregrini comes quæ-es ,
 quemcunque hanc ignotum adscivisti patre invito :
 noli autem me supplex-rogare , ad-focum-sedens : neque
 enim ego] probabo (*adjuvabo*) et consilia tua , et turpeni
 fugam.] Sic dixit : illam vero immensus dolor occupavit ,
 perloque] oculis tectis, lacrimas effudit, donec eam heros
 manu prehensam ex-ædibus eduxit foras
 timore agitatam : reliquerunt igitur domum Circes.
 Neque uxorem Saturnii Jovis latuerunt : sed ei Iris
 indicavit, cum animadverteret ex ædibus egredientes
 Ipsa enim eam jusserat observare, quando navem
 ingressuri-essent ; quare etiam postea hortans dixit :
 Iri cara, nunc, si unquam mea peregistis mandata ,
 age, celeribus ablata alis ,
 huc Thetin mihi jube venire e-mari progressam.
 Ea enim opus mihi est. At deinde
 abi ad littora, ubi incudes Vulcani
 ferreæ duris tonduntur malleis :
 jube autem eam quiescere-sinere folles ignis, donec Argu
 hæc (*littora*) præterierit. At etiam ad Aëolum abi ,
 Aëolum, qui ventis æthere-genitis imperat :
 atque ei dic ineam voluntatem, ut ventos
 omnes silere-jubeat sub aëre, neque ullus ventus
 concitet mare : Zephyri tamen flatus spiret .
 donec illi in Alcinoi Phæaciam insulam venerint.
 Sic dixit : statim igitur Iris de Olympo desiliens
 secuit viam, concussis levibus alis. Subiit autem mare
 Aëgeum, ubi domus Nerei sunt.
 Et primam convenit Thetin, atque exposuit sermonem
 Junonis jussu, atque impulit eam, ad illam ut-veniret.
 Deinde ad Vulcanum abiit : et jussit-cessare illum
 facile a-ferreis malleis : prohibebantur autem a-flatu

αἰθαλέοι πρηστῆρες. Ἄτάρ τρίτον εἰσαφίκανεν
 Αἰόλον Ἰππότειω παῖδα κλυτόν. Ὅρρα δὲ καὶ τῷ
 ἀγγελίην φαιμένη θεὰ γούνατα παῦσεν ὁδοῖο,
 780 τόρρα Θέτις, Νηρῆα κασιγνήτας τε λιποῦσα,
 ἐξ ἁλὸς Οὐλυμπόνδε θεὰν μετεχίαθεν Ἥρην·
 ἥ δέ μιν ἄσπον ἰοῖα παρῆσέ τε φαίνε τε μῦθον.
 Κέκλυθι νῦν, Θέτι δια, τά τοι ἐπιῖλδοι' ἐνισκεῖν.
 Οἶσθα μὲν, ὅσπον ἐμῆσιν ἐνὶ φρεσὶ τίεται ἥρως
 785 Αἰσονίδης ἡδ' ἄλλοι ἀσπλητῆρες ἀέθλου,
 οἵη τί σφ' ἐσάωσα διὰ πλαγκτὰς περόωντας
 πέτρας, ἐνθα πυρὸς δεινὰ βρομέουσι θύελλαι,
 κύματά τε σκληρῆσι Περιβλύει σπιλάδεσσιν.
 Νῦν δὲ παρὰ Σκυλλῆς σκόπελον μέγαν ἡδὲ Χάρυβδιν
 790 δεινὸν ἐρευγομένην δέχεται ὁδός. Ἀλλὰ σε γὰρ δὴ
 εἴβει νηπυτίης αὐτῇ τρέφον ἡδ' ἀγάπησεν
 ἔσχατον ἀλλάνων, αἶτ' εἰν ἄλῃ ναιετάουσιν,
 οὐνεκεν οὐκ ἐτλῆς εὐνῇ Διὸς ἐμμένοιοι
 λίσσασθαι. Κεῖνῳ γάρ αἰεὶ τάδε ἔργα μέμνηεν,
 795 ἡ δὲ σὺν ἀθανάταις, ἡ δὲ θνητῆσιν ἰαύειν.
 Ἄλλ' ἐμέ τ' αἰδομένη καὶ ἐνὶ φρεσὶ δειμαίνουσα,
 ἡλεύω· ὃ δ' ἐπειτα πελώριον ὄρκον ὁμοσσειν,
 μή ποτέ σ' ἀθανάτοιο θεοῦ καλέεσθαι ἄκοιτιν.
 Ἐμψης δ' οὐ μεθίσκεν ὀπιπτεύων ἀέκουσαν,
 800 εἰσάκε οἱ πρόσβειρα Θέμις κατέλεξεν ἅπαντα,
 ὥς δὴ τοι πέπρωται ἀμείνονα πατρός ἰοῖο
 παῖδα τεκεῖν· τῷ καὶ σε λιλαιόμενος μεθέηκεν
 δαίματι, μὴ τις τοῦ ἀντάξιός ἄλλος ἀνάσσοι
 ἀθανάτων, ἀλλ' αἰὲν ἐὼν κράτος εἰρύοιτο.
 805 Ἀὐτὰρ ἐγὼ τὸν ἄριστον ἐπιχθονίων πόσιν εἶναι
 δῶκά τοι, ὄρρα γάμου θυμηδέος ἀντιάσεις
 τέκνα τε φητύσαιο· θεοὺς δ' εἰς δαῖτα κάλεσσα
 πάντας ὁμῶς· αὐτῇ δὲ σέλας χεῖρεσσιν ἀνέσχον
 νυμφίδιον κείνης ἀγανόφρονος εἵνεκ' αἰμῆς.
 810 Ἄλλ' ἄγε, καὶ τινά τοι νημερτέα μῦθον ἐνέψω·
 εὔτ' ἂν ἐς Ἥλύσιον πεδίον τῆς υἱὸς ἵκηται,
 ὃν δὴ νῦν Χείρωνος ἐν ἤθεσι Κενταύροιο
 Νηϊάδες κομῶουσι τοῦ λίπτοντα γάλακτος,
 χρεῖώ μιν κούρης πόσιν ἐμμεναι Αἰήταο
 815 Μηδείης· σὺ δ' ἄρηγε νυῖν ἐκυρὴ περ ἐοῦσα
 ἡδ' αὐτῷ Πηληϊ. Τί τοι χόλος ἐστήρικται;
 Ἄσθη. Καὶ γάρ τε θεοὺς ἐπινίσσεται ἄτη.
 Ναὶ μὲν ἐφημοσύνησιν ἐμαῖς Ἥρῃσιν ὄνῳ
 λωρήσειν πρήσσοντα πυρὸς μένος, Ἰπποτάδην δὲ
 820 Αἰόλον ἰσχυρὰς ἀνέμων αἵχας ἐρύσειν
 νόστιν εὐσταθέος Ζεφύρου, τείως κεν ἵκωνται
 Φαίηκων λιμένας· σὺ δ' ἀκηδέα μήδεο νόστον.
 Δαίμα δὲ τοι πέτραι καὶ ὑπέρβια κύματ' ἐσὶν
 μόνον, ἃ κεν τρέψαιο κασιγνήτητι σὺν ἄλλαις.
 825 Μηδὲ σὺ γ' ἡδὲ Χάρυβδιν ἀμηνανέοντες ἐάτης
 ἰσθαλέειν, μὴ πάντας ἀναβροῦσσα φέρησιν,
 ἡδὲ παρὰ Σκυλλῆς στυγερόν κευθμῶνα νέεσθαι,
 Σκυλλῆς Αἰσονίδης ὀλοόφρονος, ἣν τίχῃ Φόρκῳ
 νυκτιπόλος Ἑκάτη, τήντε κλείουσι Κράταιν,
 830 μή πως σμερδαλέησιν ἐπαῖξας γένουσιν

fuliginosi folles. At tertium venit ad
 .Æolum, Hippotæ filium clarum. Dum autem etiam illi
 mandatum referens, velocius genua quiescere fecit ab itinere,
 interea Thetis, Nereo sororibusque relictis,
 ex mari in-Olympum ad-deam abiit Junonem;
 hæc eam propius sibi assidere-jussit, et edidit sermonem:
 Audi jam, Theti divina, quæ tibi cupio dicere.
 Nosti, quantum meo animo carus-sit heros
 .Æsonis-filius, et ceteri adjutores certaminis,
 qualisque (quomodo) eos servaverim pererrantes (cyaneas)
 transeuntes] petras, ubi ignitæ horribiles fremunt procellæ,
 fluctusque rigidas undique-alluunt cautes.
 Nunc vero ad Scyllæ scopulum magnum, atque Charybdis
 horrendum eructantem, excipit eos via. Age, te enim jam
 ab infantia inde ipsa nutriti, et amavi
 præ aliis (deabus), quæ mare incolunt,
 quoniam non ausa-es in-toro Jovis cupientis
 concumbere. Illi enim semper hæc sacra curæ-sunt,
 ut vel cum deabus, vel cum mortalibus rem-habeat.
 At me verita animoque timens,
 effugisti: ille autem postea magnum jusjurandum juravit,
 non te unquam immortalis dei vocari (fore) conjugem.
 Attamen non desit te oculis-persequi invitam,
 usque-dum ei veneranda Themis indicavit omnia,
 scilicet fato decretum-esse, præstantiorem patre suo
 filium ut-pareres: quare etiam te, licet-desiderans, missam
 -fecit,] metu, ne quis, ipsi dignitate-par, alius regnaret
 immortalum, sed ut semper suum imperium servaret.
 At ego optimum hominum, maritus ut-esset,
 dedi tibi, ut conjugium gratum haberes,
 et liberos ederes: deos autem ad epulas invitavi
 omnes una: et ipsa facem manibus sustuli
 nuptialem, illius læti causa honoris.
 Age igitur, etiam quoddam tibi verum oraculum dicam:
 quando in Elysium campum tuus filius venerit,
 quem nunc Chironis in sedibus Centauri
 Najades nutriunt, tuum desiderantem lac,
 oportet eum filiae maritum esse .Æetæ,
 Medæ: tu igitur opitulare nurui socrus futura
 atque ipsi Peleo. Cur tibi ira firma-stat?
 Deliquit. Etenim deos etiam aggreditur culpa.
 Profecto jussu meo Vulcanum puto
 cessaturum-esse a-sufflando ignis vim, Hippotæque-filium
 .Æolum celeres ventorum turbines coerciturum,
 præter stabilem Zephyrum, interea-dum venerint
 Phæacum in portus: tu vero tutum molire reditum.
 Terrori vero rupes et ingentes fluctus sunt
 tantum, quos quidem avertes sororibus cum aliis.
 Neque tu aut in-Charybdis eos consilii-inopes patiaris
 incidere, ne omnes absorbens auferat,
 aut ad Scyllæ horrendum recessum venire,
 Scyllæ Ausoniacæ crudelis, quam peperit Phorco.
 noctivaga Hecate, quamque appellant Crataia,
 ne-forte horrendis irruens faucibus

λεκτοὺς ἡρώων δηλήσεται. Ἄλλ' ἔχε νῆα
κεῖσ', ὅθι περ τυτθὴ γε παραίθασις ἔσσετ' ὀλέθρου.

*Ὡς φάτο· τὴν δὲ Θέτις τοῖω προσελέξατο μύθῳ·

Εἰ μὲν δὴ μαλεροῖο πυρὸς μένος ἤδ' ὀύελλαι

835 ζαχρηεῖς λήξουσιν ἐτήτυμον, ἥτ' ἂν ἔγωγε
θαρσαλέη φάλην καὶ κύματος ἀντιόωντος
νῆα σωσίμεναι, Ζεφύρου λίγα κινυμένοιο.
Ἄλλ' ὦρ' ὀλιγὴν τε καὶ ἄσπατον οἶμον ὀδεύειν,
ὄφρα κασιγνήτας μεταλεύσομαι, αἳ μοι ἄρωγοι
840 ἔσσονται, καὶ νῆος ὅθι προμνήσι' ἀνῆπται,
ὥς κεν ὑπὲρ ὧν μνησαίετο νόστον ἔλθεσθαι.

*Ἡ καὶ ἀναίξασα κατ' αἰθέρος ἔμπεσε δίναις
χυανέου πόντοιο· καλεῖ δ' ἐπαμυνέμεν ἄλλας
αὐτοκασιγνήτας Νηρηίδας· αἱ δ' αἰοῦσαι
845 ἦντεον ἀλλήλησι· Θέτις δ' ἀγόρευεν ἐρετμᾶς
Ἥρης· αἶψα δ' ἱάλλε μετ' Αὐτονόην ἄλα πάσας.
Αὐτὴ δ' ὠκυτέρῃ ἀμαρύγματος ἤ ἐβολάων
ἡελίου, ὅτ' ἀνείσι περὰ τῆς ὑφ' ὅθι γαίης,
σεύατ' ἱμεν λαμβήρα δ' ὕδατος, ἔστ' ἀφίκανεν
850 ἀκτὴν Αἰαίην Τυρσηνίδος ἡπείροιο.

Τοὺς δ' εὗρεν παρὰ νηὶ σόλῳ βριπῆσ' ἑὶ διστῶν
τερπομένους· ἡ δ' ἄσπον ὀρεξαμένη χερὸς ἄκρης
Αἰακίδω Πηλῆος· ὁ γὰρ βῆ οἱ ἦεν ἀκοίτης,
οὐδέ τις εἰσιδέειν δύνατ' ἔμπροσθεν· ἀλλ' ἄρα τῷ γε
855 οἴῳ ἐν ὀρθαλμοῖσιν εἰσάτο, φώνησέν τε.

Μηκέτι νῦν ἀκταῖς Τυρσηνίσιν ἔσθε μένοντες·
ἤϊθεν δὲ τοῖς προμνήσι' λύετε νῆος,
Ἥρῃ πειθόμενοι ἐπαρηγόνοι. Τῆς γὰρ ἐρετμῆς
πασσὺν κοῦραι Νηρηίδες ἀντιώσιν,
860 νῆα διὰ πίτρας, αἶτε Πλαγχαταὶ καλέονται,
βυσόμεναι. Κεῖντ' ἄρ' ἐναΐσιμος ὕμμι κέλευθος.
Ἀλλὰ σὺ μὴ τῷ ἐμὸν ἐρείγῃς δέμας, εὖτ' ἂν ἰδῇαι
ἀντομένην σὺν τῇσι· νόῳ δ' ἔχε, μὴ με χολώσῃς
πλεῖον ἔτ', ἢ τοπάρουθεν ἀπηλεγέως ἐγὼ λώσας.

865 *Ἡ καὶ ἔπειτ' αἰδὼλος ἐδύσατο βένθια πόντον·
τὸν δ' ἄλως αἰνὸν ἔτυψεν, ἐπεὶ πάρος οὐκ ἔ' ἰούσαν
ἔδρακεν, ἔξοτε πρῶτα λίπεν θάλαμόν τε καὶ εὐνὴν,
χωσαμένη Ἀχιλῆος ἀγαυοῦ νηπιόχροντος.

*Ἡ μὲν γὰρ βροτέας αἰεὶ περὶ σάρκας ἔδαιεν
870 νύκτα διὰ μέσσην φλογμῷ πυρὸς· ἤματα δ' αὖτε
ἀμβροσίῃ χρίσκε τέρην δέμας, ὄφρα πέλοιτο
ἀθάνατος καὶ οἱ στυγερόν χροὶ γῆρας ἀλάλχοι.
Αὐτὰρ ὁ ἐξ εὐνῆς ἀνεπάλμενος εἰσενόησεν
παῖδα φῶλον σπείροντα διὰ φλογός· ἦκε δ' αὐτὴν
875 σμερδάλειν ἑσπέρην, μέγα νήπιος· ἡ δ' αἰοῦσα
τὸν μὲν ἄρ' ἀρπάγδην χαμάδις βάλε κεκληγῶτα·
αὐτὴ δὲ πνοιῇ ἱκέλη δέμας ἤϊτ' ὄνειρος
βῆ β' ἱμεν ἐκ μεγάρου οὐδὲς, καὶ ἐσέλατο πόντον
χωσαμένη· μετὰ δ' οὐ τι παλίσσυτος ἔκετ' ὀπίσσω.

880 Τῷ μιν ἀμηχανίῃ ὄησεν φρένας· ἀλλὰ καὶ ἔμπεσε
πᾶσαν ἐφημοσύνην Θέτιδος μετέειπεν ἑταίροις.
Οἱ δ' ἄρα μετὰ γῆρας λῆξαν καὶ ἔπυσαν αἰθλοῦς,
ἑσσυμένως ὀόρπον τε χαμῆνας τ' ἀμρεπύοντο,
τῆς ἐνὶ ὀκισάμενοι νύκτ' ἄεσαν ὥς τοπάρουθεν.

præstantissimos heroum ladat. Verum dirige navem
eo, ubi exiguum saltem effugium erit mortis.

Sic dixit : eam vero Thetis hoc excepit sermone :

Si quidem absumentis ignis vis et procellæ
vehementes cessaverint vere, profecto equidem
audacter pollicebor, etiam fluctu adversante,
navem servatum-iri, Zephyro leniter moto.

At tempus est longam immensamque viam inire,
ut sorores conveniam, quæ mihi adjutrices
erunt, et *illuc abeam*, navis ubi retinacula alligata-sunt,
ut (*Argonautæ*) prima-luce meminerint iter suscipere.

Dixit, et delapsa ex æthere ingressa-est vortices
cærulei maris : vocavitque in-auxilium alias
sorores Nereidas : hæc audientes
convenerunt inter-se : Thetis autem exposuit mandata
Iunonis, statimque misit in Ausonium mare cunctas.
Ipsa celerior fulmine aut radiis
solis, quando prodit ultima super terra,
ferebatur eundo cito per aquam, usque-dum attingit
littus Ææum Tyrrhenæ terre.

Illos (*Argonautas*) invenit apud navem disco et jactu sa-
gittarum] se-oblectantes : hæc propius injiciens manum
summam] *Æacidæ Peleo* : is enim ei erat conjux,
neque quis conspiciere *ipsam* potuit clare; sed huic quidem
soli oculis visenda-erat et dixit :

Non amplius nunc ad-littora Tyrrhena sedete commo-
rantes:] mane vero celeris retinacula solvite navis,
Junoni obsecuti adjutrici. Ejus enim mandato
omnes-una puellæ Nereides convenient,
navem per rupes, quæ *Planctæ (errantes)* appellantur,
salvam-ducturæ. Illa enim opportuna vobis est via.

At tu nemini meum ostendas corpus, cum videris
occurrentem cum illis (*Nereidibus*) : mente autem tene, ne
me ad-iram-concites] magis etiam, quam antea intrepide
concitasti.] Dixit, atque deinde invisâ subiit profundum
mare:] eum autem dolor gravis occupavit, quoniam antea
non-amplius se convenientem] viderat, ex-quo primum reli-
quit thalamum et torum,] irata Achillis causa nobilis infan-
tis.] Ipsa enim mortales usque carnes undique comburebat,
nocte media, flamma ignis : interdum contra
ambrosia inungebat tenerum corpus, ut fieret
immortalis, atque ei invisam a-corpore senectutem defen-
deret.] At ille (*Peleus*) e lecto prosiliens animadvertit
filium suum palpitare in flamma : emisit igitur clamorem
horrendum intuitus, valde imprudens : hæc audiens
istum quidem raptim (*raptum e flamma*) in-terram proje-
cit clamantem:] ipsa vero vento similis corpore, velut som-
nium,] abiit ex domo celeriter, et intravit mare
indignata : neque rursus reversa-est postea.

Ideo illi angor constrinxit mentem : at tamen
omne mandatum Thetidis exposuit sociis.

Illi igitur interea cessarunt et destiterunt a-laboribus,
festinanter epulas et strata sibi-pararunt,
in quibus enulati noctem dormierunt, ut antea.

883 Ἦμος δ' ἄκρον ἔβαλλε φασφόρος οὐρανὸν Ἦώς,
 δὴ τότε λαίηροιο κατηλυσίη Ζεφύροιο
 βαῖνον ἐπὶ κληῖδας ἀπὸ χθονός· ἐκ δὲ βυθοῖο
 εὐναίας εἶλκον περιγηθείς, ἄλλα τε πάντα
 ἄρμενα μηρύοντο κατὰ χρέος· ὕβρι δὲ λαῖφος
 890 εἶρυσσαν τανύσαντας ἐν ἱμάντεσσι κεράϊης.
 Νῆα δ' εὐκραῆς ἀνεμος φέρεν. Αἴψα δὲ νῆσον
 καλὴν, ἀνθεμόεσσαν ἐσέδρακον, ἐνθα λίγεται
 Σειρήνες σίνοντ' Ἀχελωίδες, ἡδείησιν
 θελγούσαι μολπήσιν, ὅτις παρὰ πείσμα βάλοιτο.
 896 Τὰς μὲν ἄρ' εὐειδὴς Ἀχελωῖω εὐνηθεῖσα
 γείνατο Τερψιχόρῃ, Μουσέων μία· καὶ ποτὶ Διὸς
 θυγατέρ' ἰφθίμην ἀδμήτ' ἔτι πορσαίνεσκον
 ἄμμιγα μελπόμεναι· τότε δ' ἄλλο μὲν οἰωνοῖσιν,
 ἄλλο δὲ παρθενικῆς ἐνελίγχιαι ἔσκον ἰδέσθαι.
 900 Αἰεὶ δ' εὐόρμου δεδοκημέναι ἐκ περιωπῆς
 ἢ θαμὰ δὴ πολέων μελιηδέα νόστον ἔλοντο,
 τηχεδόνι φθινύθουσαι· ἀπηλεγέως δ' ἄρα καὶ τοῖς
 ἔσσαν ἐκ στομάτων ὅπα λείριον. Οἱ δ' ἀπὸ νηὸς
 ἤδη πείσματ' ἔμαλλεν ἐπ' ἡρόνεσσι βαλέσθαι,
 906 εἰ μὴ ἄρ' Οἰάγροιο παῖς Θρηϊκίος Ὀρφεὺς
 Βιστονίην ἐνὶ χερσὶν ἑαῖς φόρμιγγα τανύσας
 κραιπνὸν εὐτροχάλοιο μέλος κανάχησεν ἀοιδῆς,
 ὅφρ' ἄμυδις κλονέοντος ἐπιβρουμένωται ἀκουαὶ
 κρημῶ· παρθενικὴν δ' ἐνοπὴν ἐβήσατο φόρμιγγ'.
 910 Νῆα δ' ὁμοῦ Ζεφύρος τε καὶ ἡχῆεν φέρε κῦμα
 πρυμνόθεν ὀρνύμενον· ταὶ δ' ἄκριτον ἔσσαν αὐδὴν.
 Ἀλλὰ καὶ ὅς Τελέοντος εἴς παῖς οἷος ἑταίρων
 προσθάμενος ἕστοιο κατὰ ζυγοῦ ἔνθορε πόντῳ
 Βούτης, Σειρήνων λιγυρῇ ὅπῃ θυμὸν ἱανθείς·
 916 νῆχε δὲ πορφυρέοιο δι' οἰδέματος, ὅφρ' ἐπιβαίῃ,
 στέλτιος. Ἦ τέ οἱ αἴψα καταυτόθι νόστον ἀπηύρων·
 ἀλλὰ μιν οἰκτεῖραςα θεὰ Ἐρυκὸς μεδέουσα
 Κύπρις ἔτ' ἐν δίναις ἀνερείψατο, καὶ ῥ' ἐσάωσεν
 πρόφρων ἀντομένη Λιλυβηίδα ναίεμεν ἄκρην.
 920 Οἱ δ' ἄχει σγόμενοι τὰς μὲν λίπον, ἄλλα δ' ὅπαζον
 κύντερα μισοδίησιν ἄλως βραστήρια νηῶν.
 Τῇ μὲν γὰρ Σκύλλης λισσὴ προὔφαινετο πέτρῃ·
 τῇ δ' ἄμοτον βοάσκειν ἀναβλύζουσα Χάρυβδις·
 ἄλλοθι δὲ Πλαγκταὶ μεγάλῳ ὑπὸ κύματι πέτραι
 926 ῥόχθειν, ἥχι πάροιθεν ἀπέπτυνεν αἰθρομένη φλόξ
 ἄκρων ἐκ σκοπίλων πυριθαλπέος ὑψόθι πέτρης.
 Καπνῶ δ' ἀχλύδεις αἰθῆρ πλέεν· οὐδέ κεν αὐγὰς
 ἔδραυς ἡέλιοιο. Τότ' αὖ λήξαντος ἀπ' ἔργων
 Ἠφαίστου θερμὴν ἔτι κήκιε πόντος αὐτμήν.
 930 Ἐνθα σπιν κοῦραι Νηρηίδες ἄλλοθεν ἄλλαι
 ἦντιον· ἡ δ' ὀπιθεν πτέρυγος θίγε πηδαλίοιο
 διὰ Θέτις Πλαγκτῆσιν ἐνὶ σπιλάδεσσιν ἐρύσσαι.
 Ὡς δ' ὀπότεν δελφῖνες ὑπέξ ἄλως εὐδιόωντες
 σπερχομένην ἀγεληδὸν ἐλίσσωνται περὶ νῆα,
 936 ἄλλοτε μὲν προπάροιθεν δρώμενοι, ἄλλοτ' ὀπισθεν,
 ἄλλοτε παρβολάδην, ναύτησι δὲ χάρμα τέτυκται·
 ὥς αἱ ὑπεκπροθέουσαι ἐπήτρημοι εἰλίσσοντο
 Ἀργεῖη περὶ νηὶ, Θέτις δ' ἔθυνε κέλευθον.

Cum vero summum feriret lucifera cœlum Aurora,
 tum placidi descensu (*flatu*) Zephyri
 abierunt in transtra a terra : ex profundo autem
 ancoras traxerunt læti, aliaque omnia
 armamenta *navis* laxarunt, ut necesse erat : et in-altum
 velum] sustulerunt expansum loris antennæ.
 Navem autem lenis ventus ferebat : statimque insulan
 pulcram floridam conspexerunt, ubi argutz
 Sirenes perdebant Acheloi-filiæ, suavibus
 delinientes cantibus, quicumque funes injecisset (*appulis-*
set).] Illas quidem formosa Acheloi ex-concubitu
 peperit Terpsichore, Musarum una : et aliquando Cereris
 filiam generosam innuptam adhuc oblectarunt
 conjunctim canentes : tum autem alia-ex-parte avibus
 alia virginibus similes erant visendæ.
 Semper vero bono-portu-instructa observantes ex specula,
 profecto sæpe jam multis dulcem reditum ademerunt,
 tabe eos conficientes. Intrepide igitur etiam his (*Argonau-*
tis)] emiserunt ex ore vocem suavem : illique a navi
 jam retinacula erant littoribus injecturi,
 nisi Cæagri filius, Thracius Orpheus
 Bistoniam manibus suis citharam intendens
 celerem volubilis modum edidisset cantilenæ,
 ut omnes-una pulsantis tinnirent aures
 cantu : virgineamque vocem superavit cithara.
 Navem autem una et Zephyrus et sonorus egit fluctus
 a-puppiurgens : illæ indistinctam emiserunt vocem.
 Sed vel sic Teleontis strenuus filius, solus sociorum
 præveniens, polito de transtro insiluit in-mare
 Butes, Sirenum arguta voce animo delinitus :
 natavitque concitatum per æquor, ut attingeret,
 miser. Certe ei statim ibi reditum ademissent;
 at illum miserata dea Erycis regina
 Cypris adhuc in vorticibus corripuit, atque servavit
 benevola occurrens, Lilybæum ut-incoleret promontorium.
 Illi vero dolore correpti has quidem reliquerunt, sed alia so-
 quebantur] duriora in-compitis maris, quæ-perderent na-
 ves.] Hac enim-parte Scyllæ præceps eminebat rupes :
 illa nunquam-non reboabat ebulliens Charybdis :
 alibi vero Planctæ magno sub fluctu petrae
 murmurabant, ubi antea egesta-erat ardens flamma
 summis e scopulis, ignivomam supra rupem.
 Fumo autem tenebricosus æther erat : neque lumina
 conspexeris solis. Tum cessante ab operibus
 Vulcano, calidum adhuc emittebat mare vaporem.
 Ibi ipsis puellæ Nereides aliunde aliæ
 occurrerunt : sed a-tergo pianam attigit gubernaculi
 divina Thetis, Planctas in rupes ut-traheret.
 Ut vero delphines ex mari serena-tempestate
 festinantem gregalim glomerantur circa navem,
 nunc ante eam conspecti, nunc a-tergo,
 nunc a-lattere, nautisque gaudio sunt :
 sic illæ (*Nereidas*) procurrentes confertim volvebantur
 Argoam circa navem, Thetis autem regebat cursum.

Καὶ ῥ' ὅτε δὴ Πλαγκτῆσιν ἐνιγρίμψασθαι ἔμελλον,
 910 αὐτίκ' ἀνασχόμεναι λευκοῖς ἐπὶ γούνασι πέζας,
 ἑξοῦ ἐπ' αὐτῶν σπιδάδων καὶ κύματος ἀγῆς
 ῥῶοντ' ἐνθα καὶ ἐνθα διασταδὸν ἀλλήλησιν.
 Τὴν δὲ παρηγορίην κόπτεν ῥόος· ἀμρὶ δὲ κύμα
 λάβρον ἀειρόμενον πέτραις ἐπιπυλάζεσκειν.
 915 Αἱ δ' ὅτε μὲν κρημνοῖς ἐναλίγκιαι ἑρί κῦρον,
 ἄλλοτε δὲ βρύχια νεάτω ὑπὸ πυθμάνι πόντου
 ἡρήρεινθ', ὅθι πολλὸν ὑπείρεχεν ἄγριον οἶδμα.
 Αἱ δ' ὥστ' ἡμαθόεντος ἐπισχεδὸν αἰγιαλοῖο
 παρθενικαί, εἶχα κόλπον ἐπ' ἱζύας εἰλίζεσσαι,
 920 σφαίρῃ ἀθύρουσιν περιηγέ· αἱ μὲν ἔπειτα
 ἄλλη ὑπὲξ ἄλλης δέχεται καὶ εἰς ἑτέρα πέμπει
 ὕψι μεταχρονίην· ἡ δ' οὐποτε πῖλναται οὐδεῖ·
 ὥς αἱ νῆα θεούσαν ἀμοιβᾶδ' ἄλλοθεν ἄλλη
 πέμπε διηερὴν ἐπὶ κύμασιν, αἶν ἄπωθεν
 925 πετράων· περὶ δὲ σφιν ἐρευγόμενον ζέεν ὕδωρ.
 Τὰς δὲ καὶ αὐτὸς ἀναξ κορυφῆς ἐπὶ λισσάδος ἄκρης
 ὀρθὸς ἐπὶ στελεῇ τυπίδος βαρὺν ὦμον ἐρείσας
 Ἥφαιστος θηεῖτο, καὶ αἰγλήεντος ὑπερθεῖν
 οὐρανοῦ ἐστηνῖα Διὸς δάμαρ· ἀμρὶ δ' Ἀθήνη
 930 βάλλε χέρας, τοῖόν μιν ἔχεν ἑὸς εἰσορόωσαν.
 Ὅσση δ' εἰαρινοῦ μηχανέται ἡματος αἶσα,
 τοσσάτιον μογέεσκον ἐπὶ χρόνον, ὀγλίζουσιν
 νῆα διέχ' πέτρας πολυχέας· οἱ δ' ἀνέμοιο
 αὐτὶς ἐπαυρόμενοι προτέρω θεόν· ὥκα δ' ἄμειβον
 935 Θρινακίης λειμῶνα, βοῶν τροφὸν Ἥελίοιο.
 Ἐνθ' αἱ μὲν κατὰ βένθος ἀλίγκιαι αἰθυίησιν
 δύνον, ἐπεί ῥ' ἀλόχοιο Διὸς πόρσυνον ἐφετμάς.
 Τοὺς δ' ἄμυδις βληχὴ τε δι' ἑρὸς ἔκετο μήλων,
 μυκηθμός τε βοῶν αὐτοσχεδὸν οὔατ' ἔβαλλεν.
 940 Καὶ τὰ μὲν ἐρσήεντα κατὰ ὀρία ποιμαίνεσκεν
 δπλοτέρη Φαέθουσα θυγατρῶν Ἥελίοιο,
 ἀργύρεον χαῖον παλάμη ἐνὶ πηγύνουσα·
 Λαμπετή δ' ἐπὶ βουσὶν ὀρειχάλκοιο φαινοῦ
 πᾶλλεν ὀπηδεύουσα καλαύροπα. Τὰς δὲ καὶ αὐτοὶ
 945 βοσκομένας ποταμοῖο παρ' ὕδασι εἰσορόωντο
 ἄμ' πεδίον καὶ ἔλος λειμῶνιον· οὐδέ τις ἦεν
 κυανὴ μετὰ τῇσι δέμας, πᾶσαι δὲ γάλακτι
 εἰδόμεναι, χρυσέοισι κεράσι κυδιάζον.
 Καὶ μὲν τῆς παράμειβον ἐπ' ἡματι· νυχτὶ δ' ἰούσῃ
 950 πείρον ἁλὸς μέγα λαιτμα κεχαρμένοι, ὄφρα καὶ αὐτὶς
 Ἥως ἡριγενὴς φέγγος βάλε νισσομένοισιν.
 Ἔστι δὲ τις πορθμοῖο παροιτέρη Ἰονίοιο·
 ἀμφιλαφὴς πείρα Κεραυνίη εἰν ἄλλ' νῆσος,
 ἧ ὑπο δὴ κείσθαι δρέπανον φάτις, ἴλατε Μοῦσαι,
 955 οὐκ ἐθέλων ἐνέπω προτέρων ἔπος, ἧ ἀπὸ πατρὸς
 μήδεα νηλεῶς ἔταμεν Κρόνος· (οἱ δὲ ἔ Διὸς
 κλείουσιν χθονίης καλαμητόμον ἔμμεναι ἄρπην.
 Δηὼ γὰρ κείνη ἐνὶ δῇ ποτε νάσσατο γαίῃ,
 Τιτῆνας δ' ἔδαιεν στάχυν δαμπνιον ἀμῆσασθαι,
 960 Μάκριδα φιλαμένη.) Δρεπάνῃ τόθεν ἐκλήϊσται
 οὔνομα, Φαιάκων ἱερὴ τροφός· ὥς δὲ καὶ αὐτοὶ
 αἵματος Οὐρανίου γένος Φαίηκες ἔασιν.

Et quando jam ad-Planctas accessuri erant,
 statim illæ sublati candida ad genua limbis,
 alte in ipsis scopulis et fluctus fractione
 nitabantur huc illuc, distantes a se invicem.
 Illam vero (navem) sublimem pellebat fluctus, circumquaque
 unda] vehemens sublata scopulis illisa-fremuit.
 Aliæ nunc præcipitiis similes aerem attigerunt,
 nunc mersæ imo sub fundo maris
 subsidebant, ubi multum eminebat sævus fluctus.
 Aliæ, ut arenosum prope littus
 virgines, gemino cinctu usque-ad ilia constricto,
 pila ludunt rotunda, quam hæc deinde
 alia ab alia excipiant et in aerem mittunt
 alte sublata, hæc nunquam attingit solum:
 sic illæ navem currentem, alternatim aliunde alia,
 mittebant sublimem super fluctus, semper procul-a
 rupibus: undique autem ipsis eructans fervebat aqua.
 Has vero etiam ipse deus in vertice scopuli summo
 erectus, capulo mallei graveni humerum suffultus,
 Vulcanus spectavit, et sidereo super
 carlo stans Jovis conjux: sed Minervam
 amplexa-est manibus; tantus eam metus cepit adspicien-
 tem.] Quantum vero verni producitur diei mensura,
 tantum laborarunt ad tempus (tamdiu), impellentes
 navem per rupes valde-sonantes: illi (Argonautæ) vento
 iterum usi ulterius protecti-sunt: celeriterque præterie-
 runt] Trinacriæ pratium, boves quod-alit Solis.
 Ibi illæ profundam-mare similes mergis
 subierunt, postquam uxoris Jovis peregerant mandata.
 Ad-hos autem una et balatus per aerem delatus-est ovium,
 et mugitus boum statim aures feriit.
 Atque illas (oves) roscidis in pratis pascebat
 minima-natu filiarum Solis Phaethusa,
 argenteum pedum manu cubito-inclinatum-gestans.
 Lampetia vero in vaccas ex-orichalco splendido factum
 vibrabat sequens baculum. Has vero etiam ipsi
 pascentes fluminis ad aquas conspexerunt
 in campo et palustri prato: neque ulla erat
 fusco inter eas (vaccas) corpore, omnes lacti
 similes, aureis cornibus ornabantur.
 Atque has quidem prætervecli-sunt interdiu; nocte vero
 sequente] translerunt maris magnum æquor lati, usque-
 dum iterum] Aurora matutina lucem misit navigantibus.
 Est vero quedam fretum ante Ionium
 undique-adeunda, opulenta, Ceraunio in mari insula,
 sub qua sitam-esse falcem fama fert, (ignoscite Musæ
 non lubens eloquor majorum fabulam), qua patris
 genitalia crudeliter abscidit Saturnus: (alii eam Cereris
 narrant terrestri messoriam esse falcem.
 Ceres enim in illa aliquando habitaverat terra,
 Titanasque docuit spicas frumenti demetere
 Macridem amans). Drepane inde appellatur
 nomine, Phæacum sacra nutrix: ita vero etiam ipsi
 e-sanguine Urani genere Phæaces sunt.

Τοὺς Ἀργῶν πολέεσσιν ἐνισχομένη χαμάτοισιν
Θρινακίης αὐρῆς ἔκετ' ἐξ ἁλός· οἱ δ' ἀγανῆσιν
995 Ἀλκίνοος λαοὶ τε θυηπολίησιν ἰόντας
δειδύχατ' ἀσπασίως· ἐπὶ δὲ σφίσι καγχαλάσκειν
πᾶσα πόλις· φαίης κεν εἰς ἐπὶ παισὶ γάνυσθαι.
Καὶ δ' αὐτοὶ ἥρωες ἀνὰ πληθύν κεχάροντο,
τῷ ἱελοῖ, οἷόν τε μεσαιτάτῃ ἐμβεβαῶτες
1000 Αἰμονίῃ· μέλλον δὲ βοῇ ἐνὶ θωρήξεσθαι·
ᾧδε μάλ' ἀγγίχολον στρατὸς ἀσπετος ἐξεφάνθη
Κόλχων, οἱ Πόντοιο κατὰ στόμα καὶ διὰ πέτρας
Κυανέας μαστῆρας ἀριστήων ἐπέρησαν.
Μήδειαν δ' ἔζαιτον ἐοῦ ἐς πατρός ἄγεσθαι
1005 ἔεντ' ἀπροφάτως, ἥ δὲ στονόεσσαν αὐτὴν
νωμήσειν χαλεπῆσιν θυόκληον ἀτροπίησιν,
αὐθὶ τε καὶ μετέπειτα σὺν Αἰήτῳ κελεύθῳ.
Ἀλλὰ σφίεας κατέρυκεν ἐπειγομένους πολέμοιο
κρείων Ἀλκίνοος. Αἰελίητο γὰρ ἀμροτέροισιν,
1010 ὀϊστοῦτος ἀνευθεν ὑπέρβια νείκεα λῦσαι.
Κούρῃ δ' οὐλομένην ὑπὸ δαίματι πολλὰ μὲν αὐτοῦς
Αἰσονίδεω ἐτάρους μειλίσσετο, πολλὰ δὲ χερσὶν
Ἀρήτης γούνων ἀλόχου θίγεν Ἀλκινόοιο. [χοῖς
Γουνοῦμαι, βροῖει· σὺ δ' ἴλαθι, μηδέ με Κόλ-
1015 ἐκδῶης ᾧ πατρὶ κομιζέμεν, εἰ νυ καὶ αὐτὴ
ἀνθρώπων γενεῆς μία φέρβει, οἷσιν ἐς αἴτην
ἰοκύντατος κούρῃσι θέει νόος ἀμπλακίησιν.
Ὡς ἐμοὶ ἐκ πυκινῶν ἔπεσον φρένες, οὐ μὲν ἔκητι
μαργοσύνης. Ἰστω δ' ἱερὸν φῶς Ἥελίοιο,
1020 Ἰστω νυκτιπόλου Περσηίδος ὄργια κούρης,
μὴ μὲν ἐγὼν ἐθέλουσα σὺν ἀνδράσιν ἀλλοδαποῖσιν
κεῖθεν ἀφωρμήθην· στυγερὸν δέ με τάρβος ἐπισεν
τῆς γε φυγῆς μνήσασθαι, ὅτ' ἤλιτον· οὐδέ τις ἄλλη
μῆτις ἔην. Ἔτι μοι μήτηρ μένει, ὥς ἐνὶ πατρός
1025 δώμασιν, ἄγχαντος καὶ ἀκήρατος. Ἀλλ' ἐλέειρα,
πότνα, τίόν τε πόσιν μειλίσσεο· σοὶ δ' ὀπάσειαν
ἀθάνατοι βίότον τε τελεσφόρον ἀγλαίην τε
καὶ παῖδας καὶ κῦδος ἀπορθήτοιο πόλης.
Τοῖα μὲν Ἀρήτην γουνάζετο θαυροχέουσα·
1030 τοῖα δ' ἀριστήων ἐπαμοιβὰς ἀνδρῶν ἕκαστον.
Ἵμέων, ᾧ περὶ δὴ μέγα φέρτατοι, ἀμφὶ τ' ἀέθλοισιν
οὔνεκεν ὑμετέροισιν αὐτίζομαι, ἥς ἰότητι
ταύρους τ' ἐξεύξασθε, καὶ ἐκ θέρος οὐλοῶν ἀνδρῶν
κεῖρατε γηγενέων, ἥς εἵνεκεν Αἰμονίηνδε
1035 χρύσειον αὐτίκα κῶας ἀνάξετε νοστήσαντες,
ἥ δ' ἐγὼ, ἥ πάτρην τε καὶ οὐς ὤλεσσα τοκῆας,
ἥ δόμον, ἥ σύμπασαν εὐφροσύνην βιότοιο,
ὅμοι δὲ καὶ πάτρην καὶ δώματα ναίεμεν αὐτίς
ἦνυσσ· καὶ γλυκεροῖσιν ἔτ' εἰσόψεσθε τοκῆας
1040 δώμασιν· αὐτὰρ ἐμοὶ ἀπὸ δὴ βάρυς εἴλετο δαίμων
ἀγλαίας· στυγερὴ δὲ σὺν ὀθνεῖοις ἀλαλήματι·
δείσατε συνθεσίας τε καὶ ὄρκια, δείσατ' Ἑριννὺν
Ἰχασίην νέμεσίν τε θεῶν, ἐς χεῖρας ἰούσαν
Αἰήτῳ λιώδη πολυπήμενον δηωθῆναι.
1045 Οὐ νηὸς, οὐ πύργον ἐπὶ βροχόν, οὐκ ἀλειωρὴν
ἄλλην, οἷοθι δὲ προτιθέλλομαι ὑμέας αὐτούς.

Ad-hos Argo multis vexata laboribus
Trinacrio ventis *adjuta* venit e mari : sed splendidis
Alcinous et populi sacris venientes
exceperunt amice : eorumque causa exsultabat
omnis civitas : diceret eos propter suos filios lætari.
Et ipsi quoque heroes in multitudine lætabantur,
similiter, ac si mediam ingressi essent
Hæmoniam : erant tamen ad prælium se-armaturi ;
adeo proxime exercitus infinitus apparuit
Colchorum, qui Ponti per ostium et per rupes
Cyaneas investigatores heroum penetrarant.
Medeam vero exentam ipsius in patris domum abducere
cupiebant aperte, aut luctuosam pugnam
se moturos-esse gravi minabantur malignitate,
et nunc et postea Æete persequente.
At ipsos prohibuit festinantes ad-pugnam
rex Alcinous. Malebat enim utrisque
sine prælio violenta jurgia dirimere.
Puella autem sævo metu *agitata* multum ipsos
Jasonis socios precata-est, sæpe manibus
Arete genua attigit uxoris Alcinoi.

Precor, regina, *inquil*, tu propitia-esto, neque me Col-
chis] dedas, meum ad-patrem abducendam, si modo et ipsa
hominum de-genere una vivis (es), quibus in calamitatem
celerrima levibus ruit mens erroribus.
Sic mihi prudens excidit mens, non quidem propter
libidinem. Testor sacrum lumen Solis,
testor noctivagæ Perscidis mysteria puellæ (*Hecate*) :
non ego lubens cum viris alienigenis
inde (*e patria*) profecta-sum ; sed horribilis mihi timor sua-
sit,] hujus fugæ ut-memnissem, quando peccaram : nec
quoddam aliud] consilium erat. Adhuc mihi zona manet, ut
in patris] sedibus, intacta et integra. At miserere,
veneranda, tuumque maritum enollī : tibi vero deus
immortales et vitam longissimam, et ornamenta,
et liberos, et gloriam invictæ urbis.

Ita Arete supplicavit lacrimas-effundens :
sic vero heroum vicissim viro unicuique :
Vestrum, o longo præstantissimi, et certaminum
caussa vestrorum conturbor, cujus opera
et tauros junxistis, et segetem sævam virorum
deseculistis terrigenarum, cujus gratia in-Hæmoniam
aureum mox vellus deportabitis reversi,
illa ego, quæ patriamque et meos perdidī parentes,
quæ domum, quæ omnem voluptatem vitæ,
vos autem et patriam et domos ut-incoleretis iterum
effeci : et lætis porro adspicietis parentes
oculis : at mihi sane durum eripuit fatum
ornamenta ; Invisa cum peregrinis vagor.
Veremini pacta et sacramenta, metuite Erinny
supplicum-ultricem, et vindictam deorum, in manus re-
versa] Æetæ supplicio acerbissimo ne-peream.
Non ad-templa, non ad-arcem, quæ-præsidio-sit. non ad
-auxilium] aliud, tantum confugio ad-vos ipsos.

Σχέτλιοι ἀτροπῆς καὶ ἀνηλές· οὐδ' ἐνὶ θυμῷ
αἰδέεσθε ξείνης μ' ἐπὶ γούνατα χεῖρας ἀνάσσης
δερχόμενοι τείνουσιν ἀμήχανον· ἀλλὰ καὶ πᾶσιν
1060 κῶας ἐλαῖν μεμαῶτας ἐμίζετε δούρατα Κόλχοις
αὐτῶ τ' Αἰήτη ὑπερήνορι· νῦν δὲ λάθεσθε
ἠνορέης, ὅτε μοῦνοι ἀποτμηγέντες ἔασιν.

Ὡς φάτο λισσομένη· τῶν δ' ὄντινα γουναῖζοιτο,
ὅς μιν θαρσύνεσκεν ἐρητύων ἀχέουσιν.

1065 Σείον δ' ἐγγείας εὐήχεας ἐν παλάμῃσιν
φάσανά τ' ἐκ κολεῶν· οὐδὲ σχήσεσθαι ἀρωγῆς
ἐννεπον, εἰ καὶ δίκης ἀλιτῆμονος ἀντιάσειεν.

Στρευγομένοις δ' ἄν' ὀμίλον ἐπήλυθεν εὐνήτειρα
Νύξ ἔργων ἀνδρασι, κατευκλήλησε δὲ πᾶσαν
1080 γαῖαν ὁμῶς· τὴν δ' οὐ τι μίνυνθά περ εὐνασεν ὕπνος.
Ἄλλὰ οἱ ἐν στέρνοισι ἀχέων εἰλίσσετο θυμός.

Οἷον δτε κλωστήρα γυνὴ ταλαεργὸς ἐλίσσει
ἐννυχίῃ· τῇ δ' ἄμφι κινύρεται ὄρφανά τέκνα
χρησύνῃ πόσιος· σταλάει δ' ὑπο δάκρυ παρειάς
1085 μυρομένης, οἷη μιν ἐπισμυγερὴ λάβεν αἶσα·
ὡς τῆς ἱκμαίνοντο παρηίδες· ἐν δὲ οἱ ἦτορ
ἄξειρος εἰλεῖτο πεπαρμένον ἄμφ' ὀδύνῃσιν.

Τῷ δ' ἐντοσθε δόμοιο κατὰ πτόλιν, ὥς το πάροιθεν,
κρείων Ἀλκίνοος πολυπότνιά τ' Ἀλκινόοιο

1070 Ἀρήτη ἄλοχος κούρης πέρι μητιάσσκον
οἷσιν ἐνὶ λεχέεσσι διὰ κνέφας· οἷα δ' ἀκοίτην
κουρίδιον θαλεροῖσι δάμαρ προσπτύσσετο μύθοις.

Ναὶ φίλος, εἰ δ' ἄγε μοι πολυκηδέα ῥύεο Κόλχων
παρθενικὴν, Μινύαισι φέρων χάριν. Ἐγγύθι δ' Ἄρ-
1075 ἡμετέρης νήσοιο καὶ ἀνέρες Αἰμονιῆς· [γὺς
Αἰήτης δ' οὐτ' ἄρ ναλεῖ σχεδὸν, οὐδέ τι ἴδμεν
Αἰήτην, ἀλλ' οἷον ἀκούομεν· ἥδε δὲ κούρη
αἰνοπαθῆς κατὰ μοι νόον ἔκλασεν ἀντιώσα.

Μὴ μιν, ἀναξ, Κόλχοισι πόροις ἐς πατρός ἀγεσθαι.

1080 Ἀάσθη, ὅτε πρῶτα βοῶν θαλκτῆρια δῶκεν
φάρμακά οἱ· σχεδόνθεν δὲ κακῷ κακόν, οἷά τε πολλὰ
ῥέζομεν ἀμπλακίησιν, ἀκαιομένη ὑπάλυξεν
πατρός ὑπερριάλιο βαρὺν χόλον. Αὐτὰρ Ἰήσων,
ὥς αἶω, μεγάλοισιν ἐνίσχεται ἐξ ἔθεν ὄρκοις,

1085 κουριδίην θήσεσθαι ἐνὶ μεγάροισιν ἀκοίτιν.

Τῷ, φίλε, μήτ' οὖν αὐτὸν ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόσσαι
θείης Αἰσονίδην, μήτ' ἀσχετὰ σεῖο ἔκητι
παῖδα πατὴρ θυμῷ κεκοτηότι δηλήσαιο.

Λίην γὰρ δύσζηλοι ἐαῖς ἐπὶ παισὶ τοκῆς·

1090 οἷα μὲν Ἀντιόπην εὐώπιδα μῆσατο Νυκτεὺς·
οἷα δὲ καὶ Δανάη πόντιν ἐνὶ πῆματ' ἀνέτλη
πατρός ἀτασθαλίῃ· νέον γέ μιν οὐδ' ἀποτῆλοῦ
ὑδριστῆς Ἐχέτος γλήναις ἐνὶ χαλκίᾳ κέντρα
πῆξε θυγατρός ἑῆς· στονόεντι δὲ κάρφεται οἷτῳ
1095 ὄρφναίῃ ἐνὶ χαλκὸν ἀλετρεύουσα καλιῇ.

Ὡς ἔφατ' ἀντομένη· τοῦ δὲ φρένες λαίνοντο
ῆς ἀλόχου μύθοισιν, ἔπος δ' ἐπὶ τοῖσιν ἔειπεν.

Ἀρήτη, καὶ κεν σὺν τεύχεσιν ἐξελάσαιοι
Κόλχους, ἡρώεσσι φέρων χάριν, εἴνεκα κούρης.

1100 Ἀλλὰ Διὸς δειδοῖκα δίκην ἰθεὶν ἀτίσσαι.

Miseri ob-duritiem, et immisericordes, ne animo quidem
reveremini me peregrinae ad-genua manus reginae
Intuiti tendentem, Inopem-consilii: verum cum-omnibus,
vellus auferre cupientes, conseruissetis hastas Colchis
ipsoque Aëta superbo: nunc vero deficitis
a-fortitudine, cum soli separati (a reliquis) adsint.

Sic dixit orans: eorum autem quemcumque supplex
-orabat,] is eam bono-animo-esse-jussit, vetans lugere.

Vibrabantque hastas acutas manibus,
et enses e vaginis extractos; nec se-defuturos auxilio
affirmabant, si iudicium iniquum subiret.

Morantibus autem in coetu supervenit quae-cessare-facit
Nox opera viris, et tranquillam-reddidit omnem
terram simul: illam vero ne tantillum quidem sopivit som-
nus.] Immo ei in pectore tristis agitabatur animus.

Quemadmodum fusum mulier laboriosa versat
noctu: circum eam autem lamentantur orbatī patre liberi
desiderio mariti, destillantque lacrimae in genas
deplorantis, quam tristis ipsam occupaverit sors:
sic illius rigabantur genae: intusque ejus cor
acutis agitabatur transfixum doloribus.

Illi vere intra domum in urbe, ut antea,
rex Alcinous et maxime-veneranda Alcinoi
uxor Arete de puella consultabant
suis in lectis noctu: cumque, ut maritum
legitimum, mollibus uxor compellavit verbis:

Recte carissime; age vero mihi sollicitam libera a Col-
chis] virginem, Minyis gratificans. Proptinquit enim Argos
nostrae insulae et viri Haemonii (Thessali):

Aëtes autem neque habitat prope, nec novimus
Aëten, sed tantum de eo audivimus: illa vero puella
dira-perpessa mihi animum fregit supplicans.

Noli eam, rex, Colchis tradere in patris aedes abducendam.

Deliquit, quando primum tauros demulcentia dedit
medicamina illi: proxime autem malum malo, qualia multa
facimus peccando, sanans effugit

patris aevi gravem iram. At Jason,
ut audio, magno obstrictus-tenetur ab illa jurejurando,
legitimam eam ut-faciat domi uxorem.

Quare, carissime, noli sponte, ut-ipse falso juraverit
Jason, efficere, neque ut-crudelissime, te concedente,
filiam pater animo irato puniat.

Admodum enim acerbi suas in filias sunt patres:
qualia in-Antiopen formosam molitus-est Nycteus:
qualia etiam Danae in mari mala perpessa-est
patris vecordia: nuper quidem nec procul hinc
scelestus Echetus pupillis-oculorum ferreos stimulos
infixit filiae suae: miserabili consumitur calamitate
tenebricoso aes molens in carcere.

Sic dixit orans: illius vero mens emolliebatur
suae conjugis dictis, verbaque talia respondit:

Arete, vel cum armis expellerem
Colchos, heroibus gratificaturus, propter puellam.
At Jovis vereor jura iusta spernere.

- Οὐδὲ μὲν Αἰήτην ἀθεριζέμεν, ὡς ἀγορεύεις,
 λυῖον· οὐ γάρ τις βασιλεύτερος Αἰήτας·
 καί κ' ἐθέλων ἑκάθεν περ ἐφ' Ἑλλάδι νεῖκος ἄγοιτο.
 Τῷ μ' ἐπέοικε δίκην, ἥ τις μετὰ πᾶσιν ἀρίστη
 1106 ἴσσεται ἀνθρώποισι, δικάζέμεν· οὐδέ σε κεύσω.
 Παρθενικὴν μὲν ἰούσαν, ἐῷ ἀπὸ πατρὶ κομίσσαι
 ἰθύνω· λέκτρον δὲ σὺν ἀνέρι πορσαίνουσαν
 οὐ μιν ἐοῦ πόσιος νοσφίσσομαι· οὐδὲ, γενέθλην
 εἴ τιν' ὑπὸ σπλάγγνοισι φέροι, δηλοῖσιν ὀπάσσω.
 1110 Ὡς ἄρ' ἔρη· καὶ τὸν μὲν ἐπισχεδὼν εὐνασεν ὕπνος.
 Ἦ δ' ἔπος ἐν θυμῷ πυκινὸν βάλετ'· αὐτίκα δ' ὤρτο
 ἐκ λεγέων ἀνὰ δῶμα. Συνήϊξαν δὲ γυναῖκες
 ἀμρῖπολοι δέσποιναν ἔην μέγα ποιπνύουσαι.
 Σίγα δ' ἔον κήρυκα καλεσσαμένη προσέειπεν,
 1115 ἥσιν ἐπιφροσύνησιν ἐποτρυνέουσιν μιγῆναι
 Αἰσονίδην κούρη, μετ' Ἀλκίνοον βασιλῆα
 λίσσεσθαι· τὸ γὰρ αὐτὸς ἴων Κολχοῖσι δικάσσει,
 παρθενικὴν μὲν ἰούσαν ἐοῦ ποτὶ δώματα πατρὸς
 ἐκδύσειν· λέκτρον δὲ σὺν ἀνέρι πορσαίνουσαν
 1120 οὐκέτι κουριδίης μιν ἀποτυμῆξιν φιλότῃτος.
 Ὡς ἄρ' ἔρη· τὸν δ' αἴψα πόδες φέρον ἐκ μεγάροιο,
 ὡς κεν Ἴησони μῦθον ἐναΐσιμον ἀγγελλεῖν
 Ἀρήτης βουλὰς τε θεοῦδός Ἀλκινόοιο.
 Τοὺς δ' εὗρεν παρὰ νηὶ σὺν ἔντασιν ἐγρήσσοντας
 1125 Ὑλλικῷ ἐν λιμένι σχεδὼν ἄστας· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαν
 πέφραδεν ἀγγελίην· γήθησε δὲ θυμὸς ἐκάστου
 ἥρώων· μάλα γὰρ σπιν ἐσθότα μῦθον εἶπεν.
 Αὐτίκα δὲ χρητῆρα κερασσάμενοι μακάρεσσιν,
 1130 αὐτονογὶ κούρη θαλαμῆϊον ἔντυον εὐνήν
 ἀντρω ἐν ἡγαθίῳ, τόθι ἐή ποτε Μάχρις ἐναῖεν,
 κούρη, Ἀρισταίῳ μελίρρονος, ὅς βα μελισσέων
 ἔργα πολυκμητόιο τ' ἀνέυρατο πῖαρ ἑλαίης.
 Κεῖνῃ δὲ πᾶμπρωτα Διὸς Νυσήϊον υἱά
 1135 Εὐβοίης ἐντοσθεν Ἀδωντίδης ᾧ ἐνὶ κόλπῳ
 δεῖξαι καὶ μελίτι ξηρὸν περὶ χεῖλος ἔδωκεν,
 εὐτά μιν Ἑρμείας φέρον ἐκ πυρός· ἔδρακε δ' Ἥρη,
 καὶ ἰ γολωσσαμένη πάσης ἐξήλασε νήσου.
 Ἦ δ' ἄρα Φαιάκων ἱερῷ ἐνὶ τηλόθεν ἀντρω
 1140 νάσσατο, καὶ πόρεν ὄλβον ἀθέσφατον ἐνναέτησιν.
 Ἦνθα τότ' ἐσφόρεισαν λέκτρον μέγα· τοῖο δ' ὑπερβαν
 χρύσειον αἰγλήεν κῶας βάλλον, ὅρρα πέλοιτο
 τιμῆς τε γάμος καὶ ἀοίδιμος. Ἀνθια δέ σφιν
 Νύμφαι ἀμεργόμεναι λευκοῖς ἐνὶ ποικίλῃ κόλποις
 1145 ἐσφόρειον· πάσας δὲ πυρὸς ὡς ἄμρεπεν αἰγλή·
 τοῖον ἀπὸ χρυσεῶν θυσάνων ἀμαρύνετο φέγγος.
 Δαΐε δ' ἐν ὀφθαλμοῖς γλυκερὸν πόθον· ἴσχε δ' ἐκάστην
 αἰδώς ἱεμένην περ ὅμως ἐπὶ χεῖρα βαλίσθαι.
 Αἱ μὲν τ' Ἀτγαίου ποταμοῦ καλέοντο θυγατρὲς·
 1150 αἱ δ' ὄρεος κορυφᾶς Μελιτηίου ἀμρνέμοντο·
 αἱ δ' ἴσαν ἐκ πεδίων ἀλσηίδες. Ὡρσε γὰρ αὐτὴ
 Ἥρη Ζηνὸς ἀκοιτὶς Ἰήσωνα κυδαίνουσα.
 Κεῖνο καὶ εἰσέτι νῦν ἱερὸν κληίζεται ἀντρον
 Μηδείης. ἔθι τοὺς γε σὺν ἀλλήλοισιν ἐμιξάν,

Nec Aetern contemnere, ut jubes,
 conduit : neque enim quis potentior rex est Aeta,
 atque, si vellet, quamquam procul habitans, Græciæ bel-
 lum inferret.] Quare me decet sententiam, quæ omnibus
 optima] futura sit hominibus, ferre; neque te celabo.
 Virgo si est, suo eam patri reduci
 jubebo : tori vero cum marito si-particeps fuit,
 non eam suo marito privabo; nec, foetum
 si quem in utero gestat, hostibus concedam.

Sic igitur dixit, cumque statim sopivit somnus.
 Illa vero dictum menti prudens immisit; statimque ablit
 e lecto per aedes. Convolarunt autem (mulieres)
 ancillæ, dominae suæ studiosæ-ministrantes.
 Tacite igitur suo præcone vocato, cum allocuta est,
 sua prudentia jussura rem-habere
 Jasonem cum-puella, neque Alcinoon regem
 precibus-adire : hanc enim, *inquit*, sponte sua Colchis
 sententiam-feret] se, virgo si sit, ad aedes patris eam
 abducendam-traditurum-esse, tori vero cum marito si-
 particeps-fuerit,] non-amplius a-conjugali eam divulsurum
 amore.] Sic dixit : illum statim pedes ferebant ex palatio,
 ut Jasoni mandatum faustum nuntiaret
 Aretes, et consilia pii Alcinoi.

Illos invenit ad navem cum armis excubantes
 Hyllico in portu, prope urbem : omnia igitur
 exposuit mandata : lætatus-antem est animus cujusque
 heroum : valde enim his gratum sermonem dixit.

Statim igitur poculo mixto in-honorem-deorum,
 ut fas est, rite in-aram pecudibus tractis,
 ipsa-hac-nocte puellæ genitalem straverunt torum
 antro in sacro, ubi quondam Macris habitaverat,
 filia Aristæi mellarii, qui quidem apum
 opus (*mel*) multumque-subactæ invenit pinguedinem olivæ
 (*oleum*).] Illa quidem primum Jovis Nyseium filium (Dio-
 nysum)] intra Eubæam Abantidem suo sinu
 exceperat, et melle siccum labrum rigaverat,
 quando eum Mercurius eripuerat igni: viderat autem Juno,
 eamque irata ex-tota ejecerat insula.

Illā igitur Phæacum in sacro antro procul
 habitavit, ac præbuit opes immensas incolis.
 Ibi tum straverunt torum magnum; ei que superne
 aureum splendidum vellus injecerunt, ut essent
 honoratæ nuptiæ et celebres. Flores autem ipsis
 Nymphæ decerptos candido varios sinu
 attulerunt : cunctas autem, velut ignis, circumdabat splen-
 dor :] tantum ab aureis villis refulsit jubar.

Accendit vero in oculis dulces desiderium : sed cohibuit
 quamque] pudor, et ai cupientem manus injicere.

Aliæ Egæi fluvii appellabantur filia :
 aliæ montis vertices Melitel incolebant :
 aliæ erant e campis nemorum-cultrices. Excitaverat enim
 ipsa] Juno, Jovis conjux, Jasonem honoratura.
 Illud etiamnunc sacrum appellatur antrum
 Medæ, ubi illos invicem conjugio-copularunt

- 1155 τεινόμεναι ἱανούς εὐώδεις. Οἱ δ' ἐνὶ χερσὶν
 δούρατα νωμῆσαντες ἀρήϊα, μὴ πρὶν ἐς ἄλκην
 δυσμενέων αἰδῆλος ἐπιβρίσειεν ὄμιλος,
 κράατα δ' εὐφύλλοις ἑστεμμένοι ἀκρεμόνεσσιν,
 ἑμμελέως Ὀρφεὺς ὑπαι λίγα φορμίζοντας
 1160 νυμφιδίαις ὑμέναιον ἐπὶ προμολῆσιν αἰδόν.
 Οὐ μὲν ἐν Ἀλκινόοιο γάμον μενέαινε τελέσσαι
 ἥρως Αἰσονίδης, μεγάροις δ' ἐνὶ πατρὸς ἐοῖο
 νοστήσας ἐς Ἰωλκὸν ὑπότροπος· ὥς δὲ καὶ αὐτῇ
 Μήδεια φρονέεσκε· τότε αὖ χρεὼν ἦγε μιγῆναι.
 1165 Ἀλλὰ γὰρ οὐ ποτε φῦλα δυσπαθέων ἀνθρώπων
 τερπωλῆς ἐπέβημεν ὄλω ποδὶ· σὺν δέ τις αἰεὶ
 πικρὴ παρμέμβλωκεν εὐφροσύνησιν ἀνίη.
 Τῷ καὶ τοὺς γλυκερῇ περ λαινομένους φιλότῃτι
 δεῖμα' ἔχεν, εἰ τελέοιτο διακρίσις Ἀλκινόοιο.
 1170 Ἦώς δ' ἀμβροσίοισιν ἀνερχομένη φαέεσσιν
 λῦε κελαινὴν νύκτα δι' ἡέρος· αἱ δ' ἐγέλασαν
 ἡϊόνες νήσοιο καὶ ἐρσήεσσαι ἀπώθεν
 ἀτραπιτοὶ πεδίων· ἐν δὲ θρόος ἔσκεν ἀγυαῖς·
 κίνυντ' ἰνναέται μὲν ἀνὰ πτόλιν, οἱ δ' ἀποτῆλοῦ
 1175 Κόλχοι Μακρινίδης ἐπὶ πείρασι χερνήσοιο.
 Αὐτίκα δ' Ἀλκίνοος μετεβήσατο συνθεσίστην
 δὴ νόον ἑξερῶν κούρης ὑπερ· ἐν δ' ὄγε χειρὶ
 σκῆπτρον ἔχεν χρυσοῖο διακαστόλον, ὃ ὑπο λαοὶ
 ἰθείας ἀνὰ ἄστυ διεκρίνοντο θέμιστας.
 1180 Τῷ δὲ καὶ ἐξείης πολεμῆϊα τεύχεα δύντες
 Φαιήκων οἱ ἀριστοὶ ὀμιλαδὸν ἐστιχόωντο.
 Ἦρωας δὲ γυναῖκες ἀολλέες ἔκτοθι πύργων
 βαῖνον ἐποβόμεναι· σὺν δ' ἀνέρες ἀγροῖσσι
 ἦντεον εἰσαίοντες, ἐπεὶ νημερτέα βᾶξιν
 1185 Ἦρῃ ἐπιπροέηκεν. Ἄγεν δ' ὁ μὲν ἑκκριτον ἄλλων
 ἀρνεῖον μῆλων, ὃ δ' ἀεργῆλῃν ἔτι πόρτιν·
 ἄλλοι δ' ἀμφιροῖας ἐπισχεδὸν ἔστασαν οἶνου
 κίρνασθαι· θυέων δ' ἀποτῆλόθι κῆκιε λιγνός.
 Αἱ δὲ πολυκμήτους ἱανούς φέρον, οἷα γυναῖκες,
 1190 μεδιὰ τε χρυσοῖο καὶ ἄλλοιην ἐπὶ τοῖσιν
 ἀγλαίην, οἷην τε νεόζυγες ἐντύνονται·
 θάμβευν δ' εἰσορώσας ἀριπρεπέων ἡρώων
 εἶδεα καὶ μορφάς, ἐν δὲ σφίσιν Οἰάγροιο
 υἱὸν ὑπαὶ φόρμιγγος εὐκρέκτου καὶ ἀοιδῆς
 1195 ταρφέα σιγαλόεντι πέδον κροτέοντα πεδῖλῳ.
 Νύμφαι δ' ἄμμιγα πᾶσαι, ὅτε μνήσαιο γάμοιο,
 ἱμερόενθ' ὑμέναιον ἀνήπουν· ἄλλοτε δ' αὖτε
 οἴοθεν οἷαι αἰδὼν ἐλισσόμεναι περὶ κύκλον,
 Ἦρῃ, σείο ἑκῆτι· σὺ γὰρ καὶ ἐπὶ φρεσὶ θῆκας
 1200 Ἀρήτῃ, πυκινὸν φάσθαι ἔπος Ἀλκινόοιο.
 Αὐτὰρ ὅγ' ὥς ταπρῶτα δίκης ἀνὰ πείρατ' εἶπεν
 ἰθείης, ἥδη δὲ γάμου τέλος ἐκλήϊστο,
 ἑμπεδὸν ὥς ἀλέγνυε διαμπερές· οὐδέ εἰ τάρβος
 οὐλοδὸν οὐδὲ βαρεῖαι ἐπὶ λυθὸν Αἰήταο
 1205 μῆνιες, ἀρρήκτοισι δ' ἐνιζεύχας ἔχεν ὄρκοις.
 Τῷ καὶ δὲ ἡλεμάτως Κόλχοι μάθον ἀντιώωντες,
 καὶ σφέας ἢ θέμιστας ἐὼς εἰρῆσθαι ἀνογεν,
 ἢ λιμένων γαίης τ' ἀποτῆλόθι νῆας ἐέργειν,

extensis peplois odoratis. Illi (heroes) autem manibus
 hastas vibrantes bellicas, ne prius ad prælium
 hostium improvisus irrueret exercitus,
 capitaque frondosis redimiti ramis,
 numerose, Orpheo argute cithara-canente,
 nuptiales hymenæum ad aditus cecinerunt.
 Non quidem in Alcinoi terra nuptias voluerat celebrare
 heros Aesonides, sed in audibus patris sui,
 reversus Jolcum redux : similiter etiam ipsa
 Medea sensit : tum vero necessitas eos jussit concumbere.
 Enimvero nunquam nos, genus miserorum hominum,
 ad-gaudium accedimus toto pede : simul quædam semper
 acerba intervenit voluptatibus sollicitudo.
 Quare etiam illos dulci quamvis delinitos amore
 metus tenuit, an ratum-esset-futurum judicium Alcinoi.
 Aurora vero divino exoriente lumine
 discussit atram noctem per aerem : ipsaque riserunt
 littora insulæ et roscidæ longe
 semitæ camporum ; strepitus existerat in vicis ;
 movebantur incolæ per urbem, et procul
 Colchi Macridiæ in sinibus insulæ.
 Statim vero Alcinoüs prodiit ex-promisso,
 suam sententiam dicturus de puella : manu ille
 sceptrum tenuit ex-auro factum judiciale, sub quo populi
 justis per urbem dirimebantur sententiis.
 Post-eum etiam deinceps bellica arma induti
 Phæacum præstantissimi turmatim incesserunt.
 Heroas autem mulieres frequentes extra mœnia
 iverunt visuræ : una vero (viri) agricolæ
 advenerunt, qui-audiverant ; nam certum rumorem
 Juno præmiserat. Adduxit autem hic selectum ex-aliis
 agnum pecudibus, ille ab-opere-immunem adhuc vitulam :
 alii amphoras juxta statuerunt vini
 ad-miscendum : sacrificiorum autem procul surgebat fu-
 mus.] Illæ vero multo-labore-factos peplos attulerunt, ut-
 pote mulieres] et munera aurea, et varium præterea
 ornatum, quo recens-nuptæ instruuntur :
 stupuerunt autem intaitæ illustrium heroum
 vultus et habitum, in ipsis autem (Æagri
 filium ad citharam bene-sonantem et cantum
 frequenter splendido solum pulsantem calceo.
 Nymphæ autem simul cunctæ, quando mentionem-faciebat
 nuptiarum,] amabilem hymenæum cecinerunt : interdum
 vero etiam] solæ singulæ cecinerunt saltantes in orbem,
 Juno, tua gratia. Tu enim menti inspiraveras
 Aretæ, prudentem ut-indicaret sententiam Alcinoi.
 At ille ut primum sententiæ finem edixerat
 rectæ, jam vero nuptiæ peractæ inoluerant,
 constanter ita tuebatur semper : neque eum metus
 sævus, nec graves moverunt Æetæ
 iræ, sed inviolabilibus constrictam tenuit sententiam sa-
 cramentis.] Quare etiam cum temere Colchi intelligerent
 se-adversari,] et ipsos aut jura sua observare juberet,
 aut a portu terraque procul naves prohibere,

δὴ τότε μιν βασιλῆος ἐοῦ τρομέοντας ἐνιπὰς
 1210 δέχθαι μελίζαντο συνήμονας· αὖθι δὲ νήσω
 δὴν μάλα Φαιήκεσσι μετ' ἀνδράσι ναυετάσσκον,
 εἰσόκε Βακχιάδαι, γενεὴν Ἐφύρῃθιν ἑόντες,
 ἀνέρις ἐνάσσαντο μετὰ χρόνον· οἱ δὲ περαιῖν
 νῆσον ἔδαν· καίθιν δὲ Κερκύνην μέλλον Ἀβάντων
 1215 οὐρεσς Νεσταίους τε καὶ Ὀρικόν εἰσαρκεσθαι·
 ἀλλὰ τὰ μὲν στείγοντος ἄδην αἰῶνας ἐτύθη.
 Μοιράων δ' ἔτι καίσε θυγ' ἐπέτατα δέχονται
 καὶ Νυμφέων Νομίσι καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος
 βομοί, τοὺς Μῆδεα καθίστατο. Πολλὰ δ' ἰούσιν
 1220 Ἀλκίνοος Μινύαις ξεινήϊα, πολλὰ δ' ὅπασσεν
 Ἀρήτη· μετὰ δ' αὖτε δωδέκα δῶκεν ἑπεσθαι
 Μηδείῃ δμῶδες Φαιηκίδας ἐκ μεγάροιο. [ρος
 ἦματι δ' ἐβδόματ' Ἀρεπάνην λίπον· ἤλυθε δ' οὐ-
 ἀκραῆς ἡῶθεν ὑπὲρ Διός· οἱ δ' ἀνέμοιο
 1225 πνοιῇ ἐπειγόμενοι προτέρω θέον. Ἀλλὰ γὰρ οὐπω
 αἴσιμον ἦν ἐπιβῆναι Ἀχαιῶδες ἡρώεσσιν,
 ὅφρ' ἔτι καὶ Λιβύης ἐπὶ πείρασιν ὀτλήσειαν.
 Ἦδη μὲν ποτε κόλπον ἐπώνυμον Ἀμβρακίῳ,
 ἦδη Κουρήτιν ἑλπον γόνυ πεπταμένοιισιν
 1230 λαίρεσι, καὶ στεῖνὰς αὐταῖς σὺν Ἐχινάσι νήσους
 ἐξείη, Πίλοπος δὲ νέον κατεραίνετο γαῖα·
 καὶ τότε ἀναρπάγδην ὅλην Βορέαο θέελλα
 μετοστῆς πέλαγόςδε Λιβυτικὸν ἐννέα πάτας
 νύκτας ὁμῶς καὶ τόσσα φέρ' ἦματα, μέχρις ἴκοντο
 1235 προπρὸ μάλ' ἐνδοθι Σύρτιν, ὅθ' οὐκέτι νόστος ὀπίσσω
 νηυσὶ πέλει, ὅτε τὸν γε βιώζτο κόλπον ἰκέσθαι.
 Πάντῃ γὰρ τέναγος, πάντῃ μνιόεντα βυθοῖο
 τάρπη· κορυφὴ δὲ σφιν ἐπισθῆκει ὕδατος ἄγνη·
 ἡερίη δ' ἄμαθος παρακέκλιται· οὐδέ τι καίσε
 1240 ἔρπετον οὐδὲ ποτητὸν αἰρείεται. Ἐνθ' ἄρα τοὺς γε
 πλυμμυρίς (καὶ γὰρ τ' ἀναγάζεται ἡπίροιο
 ἡ θαμὰ δὴ τότε χειμῶς, καὶ ἄψ' ἐπερεύγεται ἀκτὰς
 λάβρον ἐποιχόμενον) μυγῆτ' ἐνέωσα τάχιστα
 ἡῖόνι, τρόπιος δὲ μάλ' ὕδασι παῦρον εἰλεπτο.
 1245 Οἱ δ' ἀπὸ νηὸς ἔρουσαν, ἄχος δ' ἔλεν εἰσορώοντας
 ἥερα καὶ μεγάλης νῶτα χθονὸς, ἡέρι ἴτα,
 τηλοῦ ὑπερτείνοντα διηνεκές· οὐδέ τιν' ἀρόμον,
 οὐ πάτον, οὐκ ἀπάνευθε καταυγάσσαντο βοτῆρων
 αὐλίων, εὐκήλω δὲ κατείχτο πάντα γαλήνη.
 1250 Ἄλλος δ' αὖτ' ἄλλον τιτιμμένος ἐξερέεινεν.
 Τίς γῶν εὐχεται ἦδε; πόθι ξυνέωσαν ἀελλαι
 ἡμέας; Αἶθ' ἔτλημεν, ἀρεϊδῆες οὐλομένοιο
 δαίματος, αὐτὰ κέλευθα διαμπερές ὁρμηθῆναι
 πετράων. Ἦτ' ἂν καὶ ὑπὲρ Διὸς αἴσαν ἰούσιν
 1255 βέλτερον ἦν μέγα δὴ τι μενοινώοντας ὀλέσθαι.
 Νῦν δὲ τί κεν βέξαιμεν, ἐρυκόμενοι ἀνέμοισιν
 αὖθι μένειν τυτθὸν περ ἐπὶ χρόνον, ὅον ἐρήμη
 πῆξ διωλογίης ἀναπέπταται ἡπίροιο;
 Ὡς ἄρ' ἔρη· μετὰ δ' αὐτὸς ἀμηχανίη κακότητος
 1260 ἰθυστῆρ Ἀγκαῖος ἀκηχεμένοις ἀγόρευσεν·
 Ὡλόμευ' αἰνότατον ὤθην μόρον, οὐδ' ὑπάλυξ
 ἔστ' αἴτης πάρα δ' ἄμμι τὰ κύντατα πημυθῆναι

tum jam eum, regis sui verentes minas,
 ut-se-exciperet socios, orarunt : ibique in-insua
 diu admodum inter Phæacas (vires) habitarunt,
 donec Bacchiadæ, genere Ephyra oriundi,
 vires eo-habitatum-venerunt, interjecto tempore : illi in-op-
 positam] insulam transierunt, indeque ad-Ceraunios erant
 Abantum] montes, et Nestaros, et Oricum venturi.
 At hæc, progresso multum tempore, evenerunt.
 Parcarum tamen etiamnum ibi victimas annuas recipiunt
 et Nympharum Nomii in templo Apollinis
 aræ, quas Medea erexit. Multa autem abeuntibus
 Alcinous Minyis dona-hospitalia, multa dedit
 Arete : postea item duodecim dedit comitaturas
 Medeam ancillas Phæacias ex palatio suo.
 At die septimo Drepanen reliquerunt, exortusque-est ven-
 tus] lenis mane de Jove : illi venti
 flatu propulsi ulterius navigarunt. Verum enim nondum
 in-fatis erat, ut ingrederentur Achajam heroes,
 donec etiam Libyæ in sinibus ærumnas-pertulissent.
 Jam quidem dudum sinum, cognominatum ab-Amhra-
 ciotis,] jam Curetum reliquerant terram passis
 velis, et angustas ipsis cum Echinadibus insulas
 deinceps, Pelopis autem modo conspiciebatur terra :
 atque tum cum-impetu sæva Boreæ procella
 medium per-mare Libycum novem integras
 noctes una totidemque egit dies, usque-dum venerunt
 ulterius magis intra Syrtin, ubi non-amplius reditus postea
 navibus contingit, quando illum coactæ-sunt sinum in-
 trare.] Undique enim lacus, undique algosa profundi
 loca-densa (algis) : surda iis inhæret aquæ spuma :
 immensa autem arena adjecta-est : nec ulla illic
 bestia, nec avis surgit. Ibi igitur hos
 æstus (etenim retrocedit a-terra
 frequenter ille fluxus, et iterum eructatur in-littora
 cum-impetu irrucis) in imum compulit celerrime
 littus, carinæque admodum exigua-pars in-aquis relinque-
 batur.] Illi de-navi desilierunt, dolorque occupavit intuentes
 aerem et vastæ dorsum terræ, seri simile
 longe se-extendens continuo; nec aliquam æquationem,
 non callem, non seorsum conspiciebant pastorum
 caulam, sed tranquillo tenebantur omnia silentio.
 Alius vero alium male-affectus interrogavit :
 Quænam terra vocatur hæc? quo compulerunt procellæ
 nos? Utinam ausi-essemus, abjecto noxio
 metu, per ipsas vias medias transire
 petrarum! Certe etiam contra Jovis fatum proficiscentibus
 satius erat magnum quid conatos perire.
 Nunc vero quid faciamus, prohibiti a-ventis
 hic manere vel brevissimum tempus, quam-adeo deserta
 ora late-patentis extendatur terræ?
 Sic dixit : tum vero ipse ob-gravitatem rerum-adversa-
 rum] gubernator Ancæus ad-morrentes locutus-est :
 Perimus tristissimo sane fato, neque effugium
 est interitus; instant nobis durissima mala perferenda

- τῇδ' ὅπ' ἐρημαίῃ πεπτηότας, εἴ κεν αἴττι
 χερσὸθεν ἀμπνέουσαι· ἐπεὶ ταναγώδεα λεύσσω
 1265 τῆλε περισκοπέων ἅλα πάντοθεν· ἤλιθα δ' ὕδωρ
 ξαινόμενον πολιῇσιν ἐπιτροχάει ψαμάθοισιν.
 Καὶ κεν ἐπισμυγεῖν διὰ δὴ πάλαι ἦδε κεάσθη
 νῆς ἱερὴ χέρσου πολλὸν πρόσω· ἀλλὰ μιν αὐτὴ
 πλημμυρὶς ἐκ πόντοιο μεταχθονίην ἐκόμισσεν.
 1270 Νῦν δ' ἡ μὲν πελαγόςδε μετέσσεται, οἴοθι δ' ἄλμη
 ἄπλοος εἰλεῖται γαίης ὑπερ ὕσσον ἔχουσα.
 Τοῦνεκ' ἐγὼ πᾶσαν μὲν ἀπ' ἐλπίδα φημί κεκόρθαι
 ναυτιλίας νόστου τε. Δαημοσύνην δέ τις ἄλλος
 φαίνοιν· πάρα γάρ οἱ ἐπ' οἴχεσσι θαάσσειν
 1275 μαιόμενῳ κομιδῆς. Ἄλλ' οὐ μάλα νόστιμον ἦμαρ
 Ζεὺς ἐθέλει καμάτοισιν ἐφ' ἡμετέροισι τελέσσαι.
 Ὡς φάτο δακρυόεις· σὺν ἐννεπον ἀσχαλῶντι,
 ὅσσοι ἔσαν νηῶν δεδαημένοι· ἐν δ' ἄρα πᾶσιν
 παχνύθη κραδίη, χύτο δὲ γλῶσος ἀμφὶ παρειάς.
 1280 Οἶον δ' ἀψύχοισιν εἰκότες εἰδώλοισιν
 ἀνέρες εἰλίσσονται ἀνὰ πτόλιν, ἢ πολέμοιο
 ἢ λοιμοῖο τέλος ποτιδέγμενοι, ἢ τιν' ὁμῆρον
 ἄσπετον, ὅστε βοῶν κατὰ μυρία ἔκλυσεν ἔργα,
 ἢ ὅταν αὐτόματα ξόανα βέη ἰδρῶνonta
 1285 αἶματι, καὶ μυκαὶ σηκοῖς ἐνὶ φαντάζωνται,
 ἢ καὶ ἥελιος μέσῳ ἡματι νύκτ' ἐπάγῃσιν
 οὐρονόθεν, τὰ δὲ λαμπρὰ δι' ἡέρος ἄστρα φαίνη·
 ὡς τότε ἄριστῆς δολιχοῦ πρόπαρ αἰγιαλοῖο
 ἦλυν ἐρπύζοντες. Ἐπὶ γὰρ δ' αὐτίκ' ἐρεμνὴ
 1290 ἔσπερος· οἱ δ' ἔλειν' ἀγέρας ἀμφιβαλόντες
 δακρυόειν ἀγάπαζον, ἔν' ἀνδία δῆθεν ἕκαστος
 θυμὸν ἀπορρίψειαν ἐνὶ ψαμάθοισι πεσόντες.
 Βᾶν δ' ἴμεν ἄλλυδις ἄλλος ἕκαστέρῳ αὖλιν εἰλέσθαι·
 ἐν δὲ κάρη πέπλοισι καλυψόμενοι σφετέροισιν
 1295 ἄκμηνοι καὶ ἄπαστοι ἐκείατο νύκτ' ἐπὶ πᾶσαν
 καὶ φάος, οἰκτίστῳ θανάτῳ ἐπὶ. Νόσφι δὲ κοῦραι
 ἄθροαι Αἰθήρα παρεστενάχοντο θυγατρί.
 Ὡς δ' ὅτ' ἐρημαῖοι πεπτηότες ἐκτοθι πέτρης
 χηραμοῦ ἀπτήνες λιγέα κλάζουσι νεοσσοί·
 1300 ἢ ὅτε καλὰ νόοντος ἐπ' ὄφρ' οἱ Πακτωλοῖο
 κύκνοι κινήσουσιν ἕδον μέλος, ἀμφὶ δὲ λαιμῶν
 ἐρσῆεις βρέμεται ποταμοῖό τε καλὰ βέεθρα·
 ὡς αἱ ἐπὶ ξανθὰς θέμεναι κονίησιν ἐθείρας
 παννύχια ἔλεινόν ἱηλεμον ὠδύροντο.
 1305 Καὶ νῦν κεν αὐτοῦ πάντες ἀπὸ ζωῆς ἐλίσσων
 κύνες καὶ ἄφαντοι ἐπιχθονίοισι δαῖναι
 ἡρώων οἱ ἄριστοι ἀνὴνύστω ἐπ' ἀέθλω·
 ἀλλὰ σφέας ἐλέτην ἀμνηχανίη μινύθοντας
 ἡρώσσαι, Λιδύης τιμήφοροι, αἱ ποτ' Ἀθήνην,
 1310 ἦμος δ' ἐκ πατρὸς κεφαλῆς θύρε παμφαίνουσα,
 ἀντόμεναι Τρίτωνος ἐφ' ὕδασι χυτλώσαντο.
 Ἐνδίων ἦμαρ ἦν, περὶ δ' ὀξύταται θέρον αὐγαὶ
 ἡέλου Λιδύην· αἱ δὲ σχαδὸν Αἰσονίδαο
 ἔσαν, ἔλον δ' ἀπὸ χερσὶ καρήατος ἡρέμα πέπλον.
 1315 Αὐτὰρ δ' εἰς ἑτέρῳσι παλιμπετιέσδεσσιν
 δαίμονας αἰδεσθαί· αὐτὸν δὲ μιν ἀμφαδὸν οἶον.

hanc in desertam-regionem dejectis, si modo venti
 e-terra spirent; nam limosum video,
 longe circumspiciens, mare undique; multum vero aqua
 repercussa canis illiditur arenis.
 Atque misere jam dodum haec diffracta-fuisset
 navis sacra, a-terra admodum procul; nisi eam ipse
 aëlius ex mari ad-terram appulisset.
 Nunc autem ille in-pelagus retro-vertitur, tantumque sa-
 lum] non-navigandum circumvolvitur, supra terram viv
 excedens.] Quare ego omnem spem ajo præcisam esse
 navigationis reditusque: peritiam alius quis
 ostendat: licet enim ei ad gubernacula sedere,
 si-desiderat protectionem. At non facile reditus diem
 Jupiter vult laboribus nostris addere.
 Sic dixit lacrimabundus: assenserunt autem mœrenti,
 quotquot erant navium periti: omnibus igitur
 dirigit cor, pallorque circumfusus-est genis.
 Sicut vero inanibus similes spectris
 viri versantur in urbe, sive belli
 sive pestis eventum exspectantes, sive aliquem imbrem
 immensum, qui boum infinita inundando-destruit opera
 (segetes),] aut cum sponte-sua simulacra madeant sudantia
 sanguine, et mugitus in-templis audiri-videantur,
 aut etiam sol medio die noctem induxerit
 cœlitus, splendidaque per aerem astra luceant;
 sic tum heroes longum juxta litus
 mœrebant repentes. Supervenit autem statim tenebricosa
 vespera: illi miserabiliter manibus se amplexi
 flebiliter sibi valedixerunt, ut seorsum acilicet quisque
 vitam perderent in arenas prolapsi.
 Ibant autem alius alio ulterius, cubile ut-sibi-caperent:
 et capite palliis involto suis
 jejuni impransique jacebant noctem totam
 diemque, ad tristissimam mortem. Separatim vero puellas
 confectas circum Ætæe gemebant filiam.
 Ut vero deserti lapsi ex petrae
 caverna involucres argute pipiant pulli:
 aut pulcre fluentis ad crepidinem Pactoli
 cygni emittunt suum cantum, undique vero pratum
 roscidum fremit (resonat), et fluvii pulcra fluentia:
 sic illæ (puellæ) flavis immissis pulveri comis
 per-totam-noctem flebilem ejulatum edebant.
 Atque ibi omnes vita privati-essent
 inglorii obscurique hominibus cognitu (ignoti)
 heroum præstantissimi non-peracto labore:
 at ipsorum misertæ-sunt rebus-adversis deficientium
 heroinæ, Libyæ præsides, quæ quondam Minervam,
 quum ex patris capite prosiliret splendens (armis),
 obviam-factæ Tritonis ad aquas se-laverunt.
 Medius dies erat, et undique vehementissimi torrebant
 radii solis Libyam: tum illæ prope Jasonem
 steterunt, et detraxerunt manibus de capite leniter pepalum.
 At ille in aliam-partem retro oculos avertit
 deas reveritus: ipsum vero eum palam solum

μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἀτυζόμενον προσέειπον.

Κάμορε, τίπτ' ἐπὶ τόσσον ἀμνηχανὴ βεβόληται;
ἴδμεν ἐποιχομένους γρύσειον δέρας ἴδμεν ἕκαστα
1320 ὑμετέρων καμάτων, ὅς' ἐπὶ γθονὸς, ὅσσα τ' ἐφ' ὕγρην
πλαζόμενοι κατὰ πόντον ὑπέρβια ἔργα κάμεσθε.
Οἰοπόλοι δ' εἰμὲν γθόνιαί θεαὶ ἀδῆεσσαι,
ἡρώσσαι, Λιβύης τιμήτοροι ἡδὲ θυγατρεις.
Ἄλλ' ἀνα· μηδ' ἔτι τοῖον οἰζύνειν ἀνάχρηστο·

1325 ἀνστήσον δ' ἐτάρους. Εὖτ' ἂν δέ τοι Ἀμφιτρίτη
ἄρμα Ποσειδάωνος εὐτροχὸν αὐτίκα λύσῃ,
δὴ βᾶ τότε σφετέρῃ ἀπὸ μητέρι τίνετ' ἀμοιβήν,
ὣν ἔκαμεν δῆρὸν κατὰ νηδύος ἅμμε φέρουσα·
καὶ κεν ἔτ' ἡγαθήν ἐς Ἀχαιίδα νοστήσaiτε. [γε

1330 ὡς ἄρ' ἔβαν, καὶ ἄφαντοι ἴν' ἔσταθιν ἐνθ' ἄρα ταί
φθογγῇ ὁμοῦ ἐγένοντο παρασχεδόν. Αὐτὰρ Ἰήσων
παπτήνας ἀν' ἄρ' ἔζετ' ἐπὶ γθονὸς, ὧδέ τ' ἔειπεν.

Ἦλατ' ἐρχομένοισι κυδναὶ θεαί· ἀμφὶ δὲ νόστῳ
οὔτι μάλ' ἀντικρὺς νοέω φάτιν. Ἦ μὲν ἐταίρους
1335 εἰς ἐν ἀγειράμενος μυθήσομαι, εἰ νύ τι τέκμωρ
δῆοιμεν κομιδῆς· πολέων δέ τε μῆτις ἀρείων.

Ἦ καὶ ἀναίξας ἐτάρους ἐπὶ μακρὸν αὐτεῖ,
αὐσταλέος κονίησι, λέων ὥς, ὃς βᾶ τ' ἀν' ὕλην
σύννομον ἦν μεθέπων ὠρύεται· αἱ δὲ βαρεῖαι
1340 φθογγῇ ὑποτρομέουσιν ἀν' οὔρεα τηλόθι βῆσσαι·
ζεῖματι δ' ἄγραυλοί τε βόες μέγα περρίκασιν,
βουπελάται τε βοῶν· τοῖς δ' οὐ νύ τι γῆρυς ἐτύχθη
βριγεδανὴ ἐτάροισι φίλους ἐπικεκλομένοισι.

Ἀγχοῦ δ' ἡγερέθοντο κατηγείες· αὐτὰρ ὁ τοὺς γε
1345 ἀγνομένους ὁμοιοπέλας μίγα θηλυτέρησιν
ἰδρύσας, μυθεῖτο πιπασκόμενος τὰ ἕκαστα.

Κλῦτε, φίλοι· τρεῖς γάρ μοι ἀνιάζοντι θεάων,
στέργεσιν αἰγείοις ἐζωσμένοι ἐξ ὑπάτοις
αὐχένος ἀμφὶ τε νῶτα καὶ ἰσχύας, ἥντε κοῦραι,
1350 ἔσταν ὑπὲρ κεφαλῆς μάλ' ἐπισχεδόν· ἀνδ' ἐκάλυψαν
πέπλον ἐρυσσάμεναι κούφῃ χειρὶ, καὶ μ' ἐκέλοντο
αὐτόν τ' ἔγρεσθαι ἀνά θ' ὑμέας ὄρσαι ἰόντα·
μητέρι δὲ σφετέρῃ μενοεικέα τίσαι ἀμοιβήν,
ὣν ἔκαμεν δῆρὸν κατὰ νηδύος ἅμμε φέρουσα,

1355 ὅπποτε κεν λύσῃσιν εὐτροχὸν Ἀμφιτρίτη
ἄρμα Ποσειδάωνος. Ἐγὼ δ' οὐ πάγχυ νοῆσαι
τῇδ' ἀθεοπροπίης ἰσχω πέρη. Φάν γε μὲν εἶναι·
ἡρώσσαι, Λιβύης τιμήτοροι ἡδὲ θυγατρεις. [γρὴν
καὶ δ' ὅπως αὐτοὶ πρόσθεν ἐπὶ γθονὸς ἡδ' ὅς' ἐφ' ὕ-
1360 ἔτλημεν, τὰ ἕκαστα διδόμεναι εὐχετόωντο.

Οὐδ' ἔτι τάσδ' ἀνὰ χῶρον ἐσέδρακον, ἀλλὰ τις ἀγλὺς
ἤλ' ἐνέφος μεσσηγὺ φαινομένης ἐκάλυψεν.

Ὡς ἔραθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐθαύμαζον εἰσαίνοντες.
Ἐνθα τὸ μῆξιστον τεράων Μινύαισιν ἐτύχθη.
1365 Ἐξ ἁλὸς ἡπαιρόνδε πελώριος ἔκθορεν ἵππος,
ἀμφιλαφής, χρυσέῃσι μετῆτορος αὐχένι χαίταις·
βρίμρα δὲ σεισάμενος γυῖων ἀπὸ νήχυτον ἄλυσεν
ἰορτο θέειν, πνοιῇ ἱκέλος πόδας. Αἶψα δὲ Πηλεὺς
γυθῆσας ἐτάροισιν διαηγέρεσσι μετηύδα.

1370 Ἄρματα μὲν δὴ φημὶ Ποσειδάωνος ἔγωγε

APOLLONIUS.

blandis verbis morrentem allocutæ sunt :

Infelix, quare usque adeo calamitate perculsus es?
Scimus, vos-petitis aureum vellus : scimus omnes
vestros labores, quæ terra quæque mari
errantes in ponto ingentia facta patrastis.
Deserta-autem incolentes sumus indigenæ deæ vocales,
heroinæ, Libyæ tutelares atque filiæ.
At surge! neve amplius ita arumnis-affectus luge;
excita socios! Quando vero tibi Amphitrite
currum Neptuni celerem statim solverit,
tum jam vestræ matri persolvite vices
eorum-quæ perpesca-est, diu utero vos gestans :
atque porro divinam in Achajam redibitis.

Sic igitur dixerunt, et conspectui-subtractæ, ubi stete-
rant, ibi illæ] cum-voce simul erant statim. At Jason
circumspiciens consedit in terra, et ita locutus-est :

Propitiæ-estote, deserta-incolentes, venerande deæ : de
reditu] nondum admodum clare intelligo oraculum. Pro-
fecto sociis] in unum coactis narrabo, si forte aliquod si-
gnum] inveniamus reditus : multorum enim consilium
præstat.] Dixit, et exsiliens socios magno clamore vocavit,
sordidus pulvere, ut leo, qui quidem per silvam
sociam suam sectans rugit : gravi autem
voce contremiscunt in montibus procul saltus,
et metu cum in-agris-pascentes boves valde horrent,
tum bubulci : illis (Argonautis) tamen nequaquam vox
erat] horribilis socii amicos inclamantis.

Prope autem convenerunt vultu-demisso : at ille hos
tristes juxta stationem permistos cum-mulieribus
sedere-jussos allocutus-est, exponens omnia :

Audite, amici! tres mihi morrenti deæ
pellibus caprinis cinctæ ex summa
cervice circum terga et lumbos, tanquam puellæ,
adstiterunt supra caput proxime : retexeruntque
peplum detractum levi manu, et me jusserunt
et ipsum surgere, et vos excitare aggressum,
atque matri vestræ gratas persolvere vires
eorum,-quæ perpesca-est diu utero nos gestans,
quando solverit celerem Amphitrite
currum Neptuni. Ego autem non omnino intelligere
hoc oraculum valeo. Dixerunt quidem se esse
heroínas, Libyæ præsidēs atque filias,
et quæ ipsi antehac in terra quæque mari
sustinuimus, omnia se-scire gloriabantur.
Neque amplius has eo loco vidi, sed quardam caligo
aut nubes in-medio conspectas cooperuit.

Sic dixit : illi igitur omnes stupuerunt audientes.
Tum maximum portentum Minyis oblatum-est.
E mari in-terram ingens exsiluit equus,
utrimque-comatus, aureis elatam-gerens cervicem juba :
celeriter vero excussa de membris affusa aqua-marina
cepit currere, vento similis pedes. Statimque Peleus
gavisus ad-socios congregatos dixit :

Curram quidem ajo Neptuni ego

- ἤδη νῦν ἀλόχοιο φίλης ὑπὸ χειρὶ λελύσθαι·
μητέρα δ' οὐκ ἄλλην προτιόσσομαι ἢ περ αὐτὴν
νῆα πέλειν· ἥ γὰρ κατὰ νηδύος ἅμμε φέρουσα
νωλεμές ἀργαλείοισιν διζέει κρημάτων.
- 1375 Ἀλλὰ μιν ἀστεμφεῖ τε βίη καὶ ἀτειρέσιν ὤμοις
ὑφ' ὅθιν ἀνθέμενοι ψαμαθώδεος ἐνδοθὶ γαίης
οἴσομεν, ἥ προτέρωσθε τυχὺς πόδας ἤλασεν ἵππος.
Οὐ γὰρ δ' ἔτι ξηρὴν ὑποδύσεται· ἴγνια δ' ἔμιν
σημάνειν τιν' ἑολπα μυχὸν καθύπερθε θαλάσσης.
- 1380 Ὡς ἡὺδ'· πάντεσσι δ' ἐπὶ ἥβολος ἦνδ' ἀνε μῆτις.
Μουσάων δ' ἔδε μῦθος· ἐγὼ δ' ὑπακούος ἀείδω
Πιερίδων, καὶ τήνδε πανατρεχὲς ἔκλυον ὁμῶν,
ὁμῶς, ὡς περὶ δὴ μέγα φέρτατοι υἱες ἀνάκτων,
ἥ βίη, ἥ ἀρετὴ, Λιβύης ἀνὰ θῖνας ἐρήμους
1385 νῆα μεταχρονίην, ὅσα τ' ἐνδοθὶ νηὸς ἄγεσθε,
ἀνθεμένους ὤμοισι φέρειν δυσκακίδεα πάντα
ἤμαθ' ὁμοῦ νύκτας τε. Δύην γε μὲν ἥ καὶ οὐζὺν
τίς κ' ἐνέποι, τὴν κείνοι ἀνέπλησαν μογέοντες;
Ἑμπεδὸν ἀθανάτων ἔσαν αἵματος, οἷον ὑπέσταν
1390 ἔργον ἀναγκάη, θεβημένοι. Αὐτὰρ ἐπιπρὸ
τῆλε μάλ' ἀσπασίως Τριτωνίδος ὕδασι λίμνης
ὡς φέρον, ὡς εἰσβάντες ἀπὸ στιβαρῶν θέσαν ὤμων.
Λυσσάλοισι δ' ἤπειτ' ἱκεῖνοι χυτὴν ἀίσσοντες
πίδακα μαστεύεσκον· ἐπὶ ξηρῇ γὰρ ἔκειτο
1395 δίψα δυσπαθίη τε καὶ ἄλγιστιν, οὐδὲ μάτησαν
πλατύνοντο· ἴσον δ' ἱερὸν πέδον, ὃ ἐνὶ Ἀάδων
εἰσέτι που γηιζὼν παγγρύσεια βύετο μῆλα
χώρῳ ἐν Ἀτλαντος, γρόνιος ὄρις ἀμφὶ δὲ Νύμφῃ
Ἑσπερίδῃ ποίπνυν, ἐρήμερον αἰδέουσαι.
- 1400 Ἀὖ τότε δ' ἤδη τῆμος ὕψ' Ἡρακλῆϊ δαΐχθεις
μῆλειον βέβλητο ποτὶ στύπος· οἴοθι δ' ἄκρη
οὐρὴ ἔτι σκαίρεσθεν· ἀπὸ κρατὸς δὲ κελαινὴν
ἄρρις ἐπ' ἀκνηστὴν καίτ' ἀπνός· ἐκ δὲ λιπόντων
ὑδρὸς Λερναίης γόλον αἵματι πικρὸν ὕστων,
1405 μυῖαι πυθόμενοισιν ἐρ' ἔλκεσι τερσαίνοντο.
Ἀγχού δ' Ἑσπερίδες κεφαλαῖς ἐπὶ χεῖρας ἔχουσιν
ἀργυρέας ἑκνῆσι λίγ' ἔστινον· οἱ δὲ πλάσσαν
ἄφνω θυμῷ· ταῖ δ' αἶψα κόνις καὶ γαῖα κρότων
ἐσσυμένως ἐγένοντο καταυτόθι. Νώσατο δ' Ὀρφεὺς
1410 οὐαί τέρα, τὰς δὲ σφι παρηγορέεσκε λιτῆσιν.
Δαίμονες ὦ καλαὶ καὶ εὐφρονες, Πάτερ' ἀνασσαι,
εἴτ' οὖν οὐρανίαις ἐναρίθμιοι ἔστε θεῶσιν,
εἴτε καταχθονίαις, εἴτ' οἰοπόλοι καλέεσθε
Νύμφαι· εἴτ' ὦ Νύμφαι, ἱερὸν γένος Ὀκεανοῖο,
1415 δεῖξτε' ἐλδομένοισιν ἐνωπαδίς ἅμμι φανεῖσαι
ἢ τινὰ πετραίην χύσιν ὕδατος, ἢ τινὰ γαίης
ἱερὸν ἐκβλύοντα, θεῶν, βόων, ὃ ἀπὸ δῖψαν
αἰδομένην ἄμοτον λωπήσομεν. Εἰ δέ κεν αὖτις
δὴ ποτ' Ἀχαιίδα γαῖαν ἰκώμεθα νηυτιλίῃσιν,
1420 δὴ τότε μύρι' ἑῶρα μετὰ πρώτῃσι θεάων
λοιβὰς τ' εἰλαπίνας τε παρέξομεν εὐμενέοντες.
Ὡς ῥά τοι λισσόμενος ἰδὼν ὁπί· ταῖ δ' ἔλκαιρον
ἐγγύθεν ἀχνομένους· καὶ δὴ χθονὸς ἐξάνειπλαν
ποίησιν πάμπρωτον· ποίης γε μὲν ὑφ' ὅθι μακροὶ

jam nunc uxoris carae manibus solutum esse:
matrem vero non aliam auguror, quam ipsam
navem esse: profecto enim ventre nos gestans
continuo difficilibus premitur laboribus.
Itaque eam immuota vi et indomitis humeris
superimpositam, arenosam intra terram
portabimus, qua ulterius celeripes progressus est equus.
Neque enim ille terram subibit; immo vestigia ejus nomis
significatura aliquem spero sinum imminuentem mari.

Sic locutus est: omnibus vero congrua placuit sententia.
Musarum haec est fabula: ego minister cano
Pieridum, atque hanc certissime audi vi famam,
vos, longe praestantissimi filii regum
vestro robore, vestra virtute Libyae per colles desertos
navem sublinem, et quaecunque navi vexistis,
imposita humeris, portasse duodecim integris
diebus simul noctibusque. Arminam quidem aut etiam
miseriam] quis effari possit, quam illi exantlarunt labo-
rantes? Certo deorum erant ex sanguine, quantum susti-
nerunt] opus, necessitate impuls. Verum ulterius
procul admodum libenter Tritonidis ad aquas paludis
simulac deportarant, statim ingressi de validis deposue-
runt humeris.] Rabidis deinde similes canibus incitati
fontem quarebant: arida enim accessit
sitis ad arumnam atque dolores, neque operam perdidit
errantes; sed venerunt ad sacrum solum, in quo
Ladon] adhuc pridie aurea custodierat mala
in agro Atlantis, terribilis serpens; circa vero Nymphae
Hesperides occupatae fuerant suaviter canentes.

Tum vero jam hodie ab Hercule interfectus
mali jacebat ad truncum, tantumque summa
cauda adhuc palpitabat: a capite autem atram
usque ad spinam jacebat exanimis: quum vero reliquissent
hydreae Lernae virus amarum in sanguine sagittae,
muscae putrescentibus in vulneribus exarescebant.
Prope autem Hesperides capitibus manus imponentes
candidas flavis acule gemebant: illi accesserunt
repente una: haec statim pulvis et terra, venientibus illis
celeriter, factae sunt ibi. Agnovit vero Orpheus
divina portenta, easque pro illis (heroiis) allocutus est
precibus:] O deae pulchrae benevolaeque, propitiae estote
regioni,] sive coelestibus adnumeratae celsis deabus,
sive terrestribus, sive deserta incolentes appellamini
Nymphae: agite Nymphae, sacra progenies Oceani,
ostendite desiderantibus coram nobis conspectae
aut aliquam e saxo promanantem scatebram aquae, aut
aliquam e terra] sacrum ebullientem, deae, fontem, quo
sitim] ardentem omnino restinguamus. Si vero iterum
aliquando in Achaicam terram venerimus navigando,
tum innumera dona vobis in primis dearum
libationesque et epulas praebimus grati.

Sic dixit supplicans flebili voce: illae misertae sunt
prope dolentium: atque e terra produxerunt
plantam primum: ex planta vero in altum longi

1425 βλάσκειον ὄρησιν· μετὰ δ' ἔρνεα τηλεθάοντα
πολλὸν ὑπὲρ γαίης ὀρθοσταδὸν ἤέζοντο.
Ἑσπέρη αἰγίρος πετλήη δ' Ἑρυθής ἐγεντο,
Αἴγλη δ' ἰτίης ἱερὸν στύπος· Ἴς δὲ νυ κείνων
δενδρέων, οἷαι ἔσαν, τοιαῖα πάλιν ἔμπεδον αὐτως
1430 ἐξέφανε, θάμβος περιώσιον· ἔκφατο δ' Αἴγλη
μειλίχοις ἐπέεσσιν ἀμειβομένη χατέοντας.
Ἥ ἄρα δὴ μέγα πάμπαν ἐρ' ὑμετέροισιν ὄνειαρ
ἡεὺρ' ἔμολεν καμάτοισιν ὁ κύντατος, ὅστις ἀπούρας
φρουρὸν ὄριν ζωῆς, παγγύρυσσα μῆλα θεάων
1435 οἶγετ' ἀειράμενος στυγερὸν δ' ἄχος ἀμμι λείλειπται.
Ἥλυθε γὰρ χθιζὸς τις ἀνὴρ δλοῦτατος ὕδριν
καὶ δέμας· ὅσσε δὲ οἱ βλοσυρῶ ὑπέλαμπε μετώπῳ
νηλῆς· ἀμψὶ δὲ δέρμα πελωρίου ἔστο λέοντος
ὠμόν, ἀδέλφητον· στίβαρὸν δ' ἔχον ὄζον ἐλαίης
1440 τόξα τε, τοῖσι πέλῳρ τοδ' ἀπέφθισεν ἰοβολήσας.
Ἥλυθε δ' οὖν κάκεινος, ἄτε γθόνα πεζὸς δδεύων,
δίψη καρχαλῆος· παῖρσσε δὲ τόνδ' ἀνὰ χῶρον
ὑδὼρ ἐξέρειν, τὸ μὲν οὐ ποθι μέλλεν ἰδέσθαι.
Ἥδε δὲ τις πέτρῃ Τριτωνίδος ἐγγύθι λίμνης,
1445 τήν δγ' ἐπιφρασθεῖς ἦ καὶ θεοῦ ἐννεσίησιν
λᾶξ ποδὶ τύψεν ἔνερθε· τὸ δ' ἀθρόον ἔβλυσεν ὑδῶρ.
Αὐτὰρ ὄγ' ἀμψὺ χεῖρε πέδῳ καὶ στέρνον ἐρείσας
ῥωγάδος ἐκ πέτρης πῖεν ἄσπετον, ὅφρα βαθεῖαν
νηδύν, φορβάδι ἴσος ἐπιπροπεσὼν, ἐκορέσθη. [γλῆ
1450 Ὡς φάτο· τοι δ' ἀσπαστὸν ἵνα σφίσι πέφραδεν Αἰ-
πίδακα, τῇ θεὸν αἶψα κεχαρμένοι, ὅφρ' ἐπέκυρσαν.
Ὡς δ' ὀπότε στεινὴν περὶ γηραμὸν εἰλίσσονται
γειομόροι μύρμηκες ὀμιλᾶδόν, ἦ ὅτε μυῖαι
ἀμψ' ὀλίγην μέλιτος γλυκεροῦ λίβα πεπτηυῖαι
1455 ἀπλητον μεμάσιν ἐπήφριμοι· ὥς τότε ἀολλεῖς
πετραίη Μινύαι περὶ πίδακι δινεύεσκον.
Καὶ που τις διεροῖς ἐπὶ χεῖλεσιν εἶπεν ἰανθεῖς.
Ὡ πόποι, ἦ καὶ νόσφιν ἐὼν ἐσάωσεν ἐταίρους
Ἡρακλῆς δίψη κεκμηότας· Ἀλλὰ μιν εἴ πως
1460 δήοιμεν στείγοντα δι' ἡπείροιο χιόντες.
Ἥ, καὶ ἀμειβομένων οἱτ' ἄρμενοι ἐς τόδε ἔργον,
ἔκριθεν ἄλλυδις ἄλλος ἐπαῖξας ἐρεῖναι.
Ἴχνια γὰρ νυχίοισιν ἐπηλίνδης· ἀνέμοισιν
κινυμένης ἀμάθου. Βορέας μὲν ὠρμήθησαν
1465 οἷς ὅω περύγεσαι πεποιθότε· ποσὶ δὲ κούφοις
Εὐφημος πῖσυνος, Λυγκεύς γε μὲν ὀξέα τηλοῦ [θος·
ὅσσε βαλεῖν· πέμπτος δὲ μετὰ σφίσι ἐσσυτο Κάν-
τὸν μὲν ἄρ' αἶσα θεῶν κείνην ὁδὸν ἠγορή τε
ὤρσεν, ἴν' Ἡρακλῆος ἀπηλεγέως πεπύθοιτο,
1470 Εἰλατίδην Πολύφημον ὅπῃ λίπε· μέμβλετο γάρ οἱ
οὗ ἔθεν ἀμψ' ἐτάριοι μεταλλῆσαι τὰ ἕκαστα.
Ἀλλ' ὁ μὲν οὖν Μυσοῖσιν ἐπικλεῖς ἄστὺ πόλίσσας
νόστου κηδοσύνῃσιν ἔβη διζήμενος Ἀργῶ
τῆλε δι' ἡπείροιο· τῶς δ' ἐξίκετο γαίαν
1475 ἀγχιάλων Χαλύβων, τόθι μιν καὶ Μοῖρ' ἐδάμασσαν.
Καὶ οἱ ὑπὸ βλωθρὴν ἀχερωίδα σῆμα τέτυκται
τυτθὸν ἄλδος προπάροιθεν. Ἀτὰρ τότε γ' Ἡρακλῆα
μοῦνον ἀπειρεσίης τηλοῦ χθονὸς εἶσατο Λυγκεύς

progerminarunt surculi : tum rami virentes
multum super tera erecti crescebant.
Hesperie populus, ulmusque Erytheis facta-est,
Ægle autem salicis sacer truncus. Ex illis vero
arboribus, quales erant, tales iterum omnino sic
apparuerunt, miraculum ingens : locuta-autem est Ægle
blandis verbis respondens desiderantibus :
Profecto magno omnino vestris adjumento
huc venit laboribus audacissimus ille, quisquis privato
custode serpente vita, aurea mala dearum
abiit auferens ; invisus vero dolor nobis relictus-est.
Venit enim heri vir quidam sævissimus vi
et corpore, (oculi ei sub torva splendebant fronte),
immitis : circumdatus pelle ingentis erat leonis
cruda, nondum-subacta : validum autem gestabat ramum
oleæ et sagittas, quibus monstrum hoc confecit jaculatus.
Venit igitur et ille, utpote per-terram pedes iter-faciens,
siti aridus : investigabatque hunc per locum
aquam quærens, quam tamen nusquam erat visurus.
Hæc vero est quedam rupes, Tritonidem prope paludem,
quam ipse cognoscens, aut etiam dei monitu,
calce pedis ferit imam ; et copiosa ebullit aqua.
At ille utraque manu terræ et pectore adnixus
rupta ex petra bibit largissime, donec amplum
ventrem, juvenæ similis procumbens, explesset.
Sic dixit : illi, optatum ubi ipsis ostenderat Ægle
fontem, eo cucurrerunt statim læti, donec attingerent
Ut vero quando angustam circa cavernam versantur
laboriosæ formicæ catervatim, aut quando muscæ
circum exiguam mellis dulcis guttam volantes
vehementissime appetunt confertæ : ita tum frequentes
Minyæ rupis circa fontem versabantur.
Et forte aliquis humidis labris dixit exhilaratus :
Papæ, profecto etiam sejunctus servavit socios
Hercules, siti fatigatos. At eum utinam
inveniamus incedentem per terram euntes !
Dixit, et excipientibus illis, qui quidem apti ad hoc ne-
gotium erant,] discesserunt alio alius profectus ad-investi-
gandum.] Vestigia enim nocturnis deleta-erant ventis
commota arena. Boreæ quidem ablerunt
filii duo, alis confisi : pedibus autem velocibus
Euphemus fretus, Lynceus acutis procul
oculis mittendis : quintus cum iis abiit Canthus.
Hunc quidem satum deorum ad-illam viam et fortitudo
impulit, ut ab-Hercule clare cognosceret,
Elati-filium Polyphemum ubi reliquerit : nam cura-erat ei,
suo de socio exquirere omnia.
At ille quidem, Mysis celebri urbe condita,
reditus cura impulsus abierat quæsiturus Argo
procul per terram : Intereaque venerat in-terram
maritimum Chalybum, ubi ipsum etiam Fatuum perdo-
muit.] Illique sub procera populo sepulcrum factum-est
paullulum ante mare. At tum Herculem
solus immensa procul terra videbatur Lynceus

τὼς ἰδέειν, ὥς τις τε νέω ἐνὶ ῥηματι μήνην
 1190 ἢ ἴδεν, ἢ ἐδόκησεν ἐπαγλύουσαν ἰδέσθαι.
 Ἐς δ' ἐτάρους ἀνῶν μυθήσατο, μή μιν ἔτ' ἄλλον
 μαστῆρα στείχοντα κιχησέμεν· οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ
 ἤλυθον Εὐφημός τε πόδας τεχὺς υἱὲς τε δοῖω
 Θρηϊκίου Βορέω, μεταμῶνιζα μοχθήσαντες.
 1195 Κάνθε, σὲ δ' οὐλόμεναι Λιβύῃ ἐνὶ Κῆρες ἔλοντο.
 Πῶσι φερβομένοισι συνήντες· εἶπετο δ' ἀνὴρ
 αὐλεῖτης, ὃς' εἶν μῆλων πέρι, τόφρ' ἐτάροισιν
 δευομένοισι κομίσσεις, ἀλεξόμενος κατέπερνε
 λαῖ βαλὼν· ἐπεὶ οὐ μὲν ἀρχυρότερός γε τέτυκτο
 1199 υἱῶνός Φοῖβου Λυκαρῆϊο Κάφαυρος
 κούρης τ' αἰδοῖης Ἀκακαλλίδος, ἣν ποτὲ Μίνως
 εἰς Λιβύην ἀπένασσε θεοῦ βαρὺ κῦμα φέρουσαν,
 θυγατέρα σφετέρην· ἡ δ' ἀγλαὸν υἱέα Φοῖβω
 τίχτειν, δὴ Ἀμφίθεμιν Γαράμαντά τε κικλήσκουσιν.
 1203 Ἀμφίθεμις δ' ἄρ' ἔπειτα μίγῃ Τριτωνίδι Νύμφῃ·
 ἡ δ' ἄρα οἱ Νασάμωνα τέκεν κρατερὸν τε Κάφαυρον,
 δς τότε Κάνθον ἔπερνε ἐπὶ ῥήνεσσιν ἐοῖσιν.
 Οὐδ' ὄγ' ἀριστήων χαλεπὰς ἠλεύατο χεῖρας,
 οἷς μάθον οἷον ἔριξε. Νέκυν δ' ἀνάειραν ὀπίσσω
 1207 πευθόμενοι Μινύαι, γαίῃ δ' ἐνὶ ταρχύσαντο
 μυρόμενοι τὰ δὲ μῆλα μετὰ σφίεος οἷ' ἐκόμισσαν.
 Ἐνθα καὶ Ἀμπυκίδην αὐτῷ ἐνὶ ῥηματι Μόψον
 νηλεῖς ἔλε πότμος· ἀδευκέα δ' οὐ φύγεν· αἴσαν
 μαντοσύνης· οὐ γάρ τις ἀποτροπή θανάτοιο.
 1211 Κεῖτο δ' ἐπὶ ψαμάθοισι μεσημβρινὸν ἥμαρ ἀλύσκων
 δεινὸς ὄφις, νωθὴς μὲν ἐκὼν ἀέκοντα χαλέψαι·
 οὐδ' ἂν ὑποτρέσαντος ἐνωπαῖς αἴξαιεν.
 Ἀλλὰ μὲν ὧ ταπρῶτα μελάγχμον Ἴον ἐνείη
 ζώντων, ὅσα γαῖα φερέσθιος ἔμπνοα βόσκει,
 1215 οὐδ' ὁπόσον πήχυιον εἰς Αἴδα γίγνεται οἶμος,
 οὐδ' εἰ Παιτῶν, εἰ μοι θέμις ἀμφεδὼν εἰπεῖν,
 φαρμάσσοι, ὅτε μῶνον ἐνιγρίμψῃσιν ὁδοῦσιν.
 Εὐτε γὰρ ἰσόθεος Λιβύην ὑπερέπτατο Περσεύς
 Εὐρυμέδων (καὶ γὰρ τὸ χάλεσκέ μιν οὐνομα μῆτηρ)
 1219 Γοργόνος ἀρτίτομον κεφαλὴν βασιλῆϊ κομίζων,
 ὅσσαι κυανέου στάγες αἵματος οὐδας ἔκοντο,
 αἱ πᾶσαι κείνων ὀφίων γένος ἐδλάστησαν.
 Τῷ δ' ἀκρὴν ἐπ' ἀκνυθὴν ἐνιστηρίξατο Μόψος
 λαῖον ἐπιπροφέρων ταρσὸν ποδός· αὐτὰρ δὲ μέσσην
 1223 κερκίδα καὶ μυῶνα, πέριξ δὲ δύνῃσιν ἐλιχθεῖς,
 σάρκα δακῶν ἐχάραξεν. Ἀτὰρ Μήδεα καὶ ἄλλαι
 ἔτρεσαν ἀμείπολοι· ὃ δὲ φοῖνιον ἔλκος ἀφασσεν
 θαρσαλέως, ἐνεχ' οὐ μιν ὑπέρβιον ἔλκος ἔτειρεν·
 σφέλιος ἦ τέ οἱ ἦδη ὑπὸ γροῖ δέετο κῶμα
 1227 λυσιμελές, πολλὴ δὲ κατ' ὀφθαλμῶν χέετ' ἀγλός.
 Αὐτίκα δὲ κλίνας θαπέδω βεβαρηότα γυῖα
 φύχετ' ἀμυχανίη· ἔταροι δὲ μιν ἀμπαγέροντο
 ἥρως τ' Αἰσονίδης, ἀδινῇ περιθαμβέες αἵ τῃ.
 Οὐδὲ μὲν οὐδ' ἐπὶ τυτθὸν ἀποφύμενός περ ἔμαλλεν
 1231 κείσθαι ὑπ' ἡελίῳ. Πύθεσκε γὰρ ἐνδοθὶ σάρκας
 ἰδὲσθαι, μυδῶσα δ' ἀπὸ γροῖς ἔρβει λάχνη.
 Αἶψα δὲ χαλκείῃσι βαθὺν τάφον ἐξελάχρινον

ita conspiceret, ut quis novo die (*novilunio*) lunam
 aut vidit, aut putat se obnubilatam vidisse.

Ad socios igitur reversus dixit, non eum jam alium
 quaerentem eundo assecuturum-esse : illi vero et ipsi
 redierunt, Euphemus pedibus velox, filique genui
 Thracii Boreæ, frustra labore-suscepto.

Canthe, te vero exitiosæ in Libya Parææ corripuerunt.
 In-greges pascentes incidisti : insequabatur eos (vir)
 villicus, qui te, suas pecudes, dum ad-socios
 indigentes portares, defendens interfecit,
 lapide percussus : neque enim imbecillior erat
 nepos Phœbi Lycoræi Caphaurus
 et puellæ venerandæ Acacallidis, quam olim Minos
 in Libyam transtulerat, dei gravem sœturi gestantem,
 filiam suam ; illa vero clarum filium Phœbo
 peperit, quem Amphithemin et Garamantem appellant.
 Amphithemis autem postea rem-habuit cum-Tritonide
 Nympha ;] hæc et Nasamonem peperit et validum Ca-
 phaurum,] qui tum Canthum interemit propter oves suas.
 Neque ille heroum graves effugit manus,
 ut cognoverunt, quæ fecisset. Cadaver autem sustulerunt
 deinceps] quæsitum Minyæ, et in terra sepeliverunt
 iugentes : sed pecudes ad se illi abegerunt.

Ibi etiam Ampyci-filium eodem die Mopsam
 crudele rapuit sœtum ; acerbamque non effugit mortem
 vaticinandi-arte ; neque enim ullum effugium est mortis.
 Jacebat enim in arena meridiem devitans
 horrendus serpens, tardus ad-lædendum sponte-sua non
 lentem ;] neque in fugientem palam impetum-tecisset.
 At cuicumque primum atrum virus immiserit
 animalium, quæ terra frugifera viventia nutrit,
 ei ne cubitalis quidem (*brevissima*) ad Orcum est via ;
 ne si Pæan quidem, (si mihi fas est aperte dicere)
 medicamina-præbuerit, quando tantum attigerit dentibus.
 Cum enim divinus Libyam supervolaret Perseus
 Eurymedon (nam hoc appellarat eum nomine mater)
 Gorgonis modo-amputatum caput regi allaturus,
 quotquot atræ guttæ cruoris in-terram delapsæ-sunt,
 eæ omnes istorum serpentum genus produxerunt.
 Ei vero summam in spinam impressit Mopsus
 levam promovens plantam pedis ; at ille medium
 os-tibiæ et suram, præ-dolore circumvolutus,
 carnem mordens, incidit. At Medea et reliquæ
 trepidarunt ancillæ : ille cruentum vulnus contrectavit
 animoso, quoniam non eum magnopere vulnus dolebat,
 miser : jam enim ejus corpus subiit sopor
 solvens-membra, multaque oculis affusa-est caligo ;
 Statimque reclinans in-solo gravata membra
 dirigit (*expiravit*) malo-inevitabili socii : autem circa
 eum congregabantur,] herosque Jason, gravi obstupelacti
 clade.] Neque vel tantillum mortuus poterat
 jacere sub sole. Nam putrescere-fecit intus carnes
 venenum statim, et putres de cute defluerunt pili.
 Statim igitur æreis profundum sepulcrum effoderunt

ἰσχυμένως μακέλησιν· ἐμοιρήσαντο δὲ χαίτας
αὐτοὶ δμῶς κοῦραί τε, νέκυν ἔλειναι παθόντα
1535 μυρόμενοι· τρίς δ' ἀμρὶ σὺν ἔντεσι δινηθέντες
εὖ κτερέων ἴσχοντα, χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔθεντο.
Ἄλλ' ὅτε δὴ β' ἐπὶ νηὸς ἔδαν πρήσοντος ἀήττω
ἄμ πελαγος νοτίοιο, πόρους τ' ἀπειτικμήραντο
λίμνης ἐκπρομολεῖν Τριτωνίδος, οὐ τίνα μῆτιν
1540 ὅην ἔχον, ἀπραδέως δὲ πανημέριοι φορέοντο.
Ὡς δὲ δράκων σκολιὴν εἰλιγμένος ἔρχεται οἶμον,
εὖτέ μιν ὀξύτατον θάλλει σέλας ἡελίοιο·
βοῶν δ' ἐνθα καὶ ἐνθα κάρη στρέφει, ἐν δὲ οἱ ὅσσι
σπινθαρύγεσσι πυρὸς ἐναλίγκια μακρῶν
1545 λάμπεται, ὅρρ' μυχόνδε διὰ βωχμοῖο δῦνται·
ὥς Ἀργὼ λίμνης στόμα ναύπορον ἐξερέουσα
ἀμρεπόλει ὀνηαῖον ἐπὶ χρόνον. Αὐτίκα δ' Ὀρφεὺς
κέκλετ' Ἀπόλλωνος τρίποδα μέγαν ἔκτοθι νηὸς
δαίμοσιν ἐγγενέταις νόστῳ ἐπὶ μελίσσι θέσθαι.
1550 Καὶ τοὶ μὲν Φοῖβου κτέρας ἱερῶν ἐν χθονὶ βάντες
τοῖσιν δ' αἰζηῶν ἐναλίγκιος ἀντεβόλησεν
Τρίτων εὐρυδίης, γαίης δ' ἀνὰ βῶλον αἰέρας
ξείνι' ἀριστήεσσι προίσχεται φώνησέν τε.
Δέχθε, φίλοι· ἐπεὶ οὐ περιώσιον ἐγγυαλίζαι
1555 ἐνθάδε νῦν παρ' ἐμοὶ ξεινήϊον ἀντομένοισιν.
Εἰ δέ τι τῆσδε πόρους μαίεσθ' ἄλος, οἷά τε πολλὰ
ἄνθρωποι χατέουσιν ἐπ' ἄλλοδαπῇ περὶ ὄντες,
ἐξερέω. Δὴ γάρ με πατὴρ ἐπίστορα πόντου
θῆκε Ποσειδάων τοῦδ' ἔμμεναι. Αὐτὰρ ἀνάσσω
1560 παραλίης, εἰ δὴ τιν' ἀκούετε νόσφιν ἰόντες
Εὐρύπυλον Λιβύῃ θηροτρόφῳ ἐγγεγαῶτα.
Ὡς εὖδ' ἀπὸ πρόρρων δ' ὑπερέσχεθε βῶλαχι χεῖρας
Εὐφρημος, καὶ τοῖα παραβλήδην προσέειπεν.
Ἀπίδα καὶ πελαγος Μινωῖον εἰ νύ που, Ἥρως,
1565 ἐξεδάης, νημερτές ἀνειρομένοισιν ἐνίσπει.
Δεῦρο γὰρ οὐκ ἐθέλοντες ἱκάνομεν, ἀλλὰ βαρεῖαις
χρίμψαντες γαίης ἐπὶ πείρασι τῆσδε θυάλλαις
νῆα μεταχρονίην ἐκομίσσαμεν εἰς τόδε λίμνης
γεῦμα δι' ἡπείρου βεβαρτημένοι· οὐδέ τι ἴδμεν,
1570 πῇ πλόος ἐξάνεχει Πελοπηίδα γαῖαν ἱεσθαι.
Ὡς ἄρ' ἔρη· ὁ δὲ χεῖρα τανύσσατο, δεῖξε δ' ἀπώθεν
φωνήσας πόντον τε καὶ ἀγχιβαθὲς στόμα λίμνης·
Κεῖνη μὲν πόντοιο διήλυσσι, ἐνθα μάλιστα
βένθος ἀκίνητον μελανεῖ· ἐκάτερθε δὲ λευκαὶ
1575 ῥηγμῖνες φρίσσουσι διαυγέες· ἡ δὲ μεσηγὺ
ῥηγμίνων στενὴ τέλει δὲ ὁδὸς ἐκτὸς ἐλάσσει.
Κεῖνο δ' ὑπερίον θείη. Πελοπηίδα γαῖαν
εἰσανέχει πελαγος Κρήτης ὑπερ· ἀλλ' ἐπὶ χεῖρὸς
δεξιτερῆς, λίμνηθεν ὅτ' εἰς ἄλός οἶδμα βάλητε,
1580 τόφρ' αὐτὴν παρὰ χέρσον ἐργαμένοι ἰθύνεσθε,
ἔσ' ἂν ἄνω τείνησι· περιβρῆδην δ' ἐτέρωσι
κλινομένης χέρσοιο, τότε πλόος ὑμῖν ἀπήμων
ἀρχῶνος τετάνυσται ἀπὸ προύχοντος ἰούσιν.
Ἄλλ' ἴτε γηθόσυνοι, καμάτοιο δὲ μή τις ἀνίη
1585 γιγνέσθω νεότητι κεκασμένα γυῖα μογῆσαι.
Ἴσχειν εὐφρονέων· οἱ δ' αἰψ' ἐπὶ νηὸς ἔβησαν

festinanter ligonibus : tum diviserunt-inter-se capillos
ipsi simul et puellas, mortuum miseram-sortem perpressum
lugentes ; terque cum armis circumacti circum eum
rile parentalia consecutum, aggestam terram adiecerunt.

At quum jam navem ingressi-essent, urente vento
per mare australi, et meatum investigarent,
e-palude quo-exirent Tritonide, nullam rationem
diu habuerunt, sed temere toto-die ferebantur.
Ut vero serpens oblique volvens-se incedit via,
quando cum vehementissimum calefacit jubar solis,
et cum-sibilo huc illuc caput vertit, ei-que oculi
scintillis ignis similes furenti
micant, usque-dum latibulum per foramen subierit :
sic Argo paludis ostium transeundum-navibus quaerens.
oberrabat longum per tempus. Statim autem Orpheus
jussit Apollinis tripodem magnum e navi
diis indigenis, reditus causa, placabile-munus exponi.
Itaque illi Plurbi donum statuerunt in terra egressi :
iisque juveni similis obviam-venit
Triton potentissimus, terrae-que glebam sublatam
donum-hospitale heroibus porrexit et dixit:

Accipite, amici, quoniam non praestantius, quod-pro-
beam] huc venientibus, nunc mihi donum adest.
Si vero forte hujus meatus cognoscere-cupitis maris, qua-
lia saepe] homines desiderant in peregrina terra versan-
tes,] indicabo. Nam me pater gnarum maris
voluit Neptunus hujus esse. Impero vero
maritimae-regioni si forte quendam audivistis, longo cum
-abessetis] Eurypylum in-Libya ferarum nutrice natum.

Sic locutus-est : lubens autem extendit-versus glebam
manus] Euphemus, atque ita vicissim allocutus-est :

Apian (Peloponnesum) et pelagus Minoium (Creticum)
si forte, heros,] cognovisti, vere interrogantibus responde.
Huc enim non lubentes venimus, sed gravibus
dejecti terrae hujus ad fines procellis,
navem sublatam portavimos, ad hunc stagni
fluxum per continentem pondere-pressi : neque scimus,
quorsum navigatio extendatur, in-Pelopiam terram ul-ve-
niamus.] Sic igitur dixit : ille manum protendit, ostendit
-que procul,] clamans, et mare et prope-terram]-profundum
ostium paludis.] Ille quidem, inquit, maris transitus est,
ubi maxime] profunda-aqua immota nigrescit ; utrimque
autem candida] littora extolluntur conspicienda ; sed inter
littora angusta est via, qua-enavigetis e palude.

Illud vero nigrum ad-divinam-usque Pelopiam terram
prominet mare, super Creta : itaque versus manum
dextram, e-palude quando maris aestum fueritis ingressi,
tum ipsam ad terram cohibiti, dirigite cursum,
donec altius tendat : utrinque vero in-aliam-partem
vergente terra, tum navigatio vobis tula
protenditur (erit), a cubito prominente abeuntibus.
Ite igitur laeti, neve laboris ulla molestia
sit, qua-juventute ornata membra defatiget.

Dixit benevolus : illi statim navem conscenderunt.

- λίμνης εκπρομολεῖν λεληγμένοι εἰρεσίησιν.
 Καὶ δὴ ἐπιπρονέοντο μεμαότες· αὐτὰρ ὁ τείως
 Τρίτων ἀνθέμενος τρίποδα μέγαν εἶσατο λίμνην
 1590 εἰσβαίνειν· μετὰ δ' οὐ τις ἐσέδρακεν, οἷον ἄφαντος
 αὐτῷ σὺν τρίποδι σχεδὸν ἐπλετο. Τοῖσι δ' ἰάνθη
 θυμὸς, δὲ δὴ μακάρων τις ἐναΐσιμος ἀντεβόλησεν.
 Καὶ βὰ οἱ Αἰσονίδην μῆλων δ τι φέρτατον ἄλλων
 ἤνωγον βέξαι καὶ ἐπυσημῆσαι ἐλόντα.
 1595 Αἶψα δ' ὄγ' ἐσσυμένως ἐκρίνατο, καὶ μιν αἶρας
 σφάξε κατὰ πρύμνης, ἐπὶ δ' ἐννεπεν εὐχολῆσιν.
 Δαῖμον, ὅτις λίμνης ἐπὶ πείρασι τῆσδε φάνθη,
 εἴτε σύ γε Τρίτων, ἄλιον τέρας, εἴτε σε Φόρχυν,
 ἢ Νηρῆα θυγατρὸς ἐπικλείουσ' ἄλοσύδωνι,
 1600 Πάθι καὶ νόστοιο τέλος θυμηδὲς ὄπαζε.
 Ἦ β', ἅμα δ' εὐχολῆσιν ἐς ὕδατα λαίμορτομήσας
 ἤκει κατὰ πρύμνης· ὁ δὲ βένθεος ἐξεφάνθη
 τοῖος ἔων, οἷός περ ἐτήτυμος ἦεν ἰδέσθαι.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ θοὸν ἵππον ἐς εὐρέα κύκλον ἀγῶνος
 1605 στέλλῃ, ὀρεζόμενος λαοίης εὐπειθέα χαίτης,
 εἴθαρ ἐπιτροχάων· ὁ δ' ἐπ' αὐγῇ γαῦρος ἀερθεὶς
 ἴσπεται, ἀργινόντα δ' ἐνὶ στομάτεσσι χαλινὰ
 ἄμφω δακτάζοντι παραβλήδην κροτέοντα·
 ὥς ὄγ' ἐπισχόμενος γλαφυρῆς ὀλκῆϊον Ἀργοῦς
 1610 ἦγ' ἄλλαδε προτέρωσε. Δέμας δὲ οἱ ἐξ ὑπάτοιο
 κράτος ἀμφὶ τε νῶτα καὶ ἰξύας ἔστ' ἐπὶ νηδύν,
 ἀντικρὺ μακάρεσσι φῶν ἔκπαγλον ἔειπε·
 αὐτὰρ ὑπὲρ λαγόνων δίκραιρά οἱ ἐνθα καὶ ἐνθα
 κήτειος ὀλκῆϊ μυχύνετο· κόπτε δ' ἀκάνθαις
 1615 ἄκρον ὕδωρ, αἶτε σχολιοῖς ἐπὶ νειόθι κέντροις,
 μήνης ὥς κεράεσσιν ἰειδόμεναι, διχόωντο.
 Τόφρα δ' ἄγαν, τείως μιν ἐπιπροέηκε θαλάσση
 νισσομένην· οὐδ' αἶψα μέγαν βυθόν· οἱ δ' ὀμαόθησαν
 ἥρωες, τέρας αἰνὸν ἐν ὀρθαλμοῖσιν ἰδόντες.
 1620 Ἐνθα μὲν Ἀργῶός τε λιμὴν καὶ σήματα νηὸς
 ἤδε Ποσειδάωνος ἰδὲ Τρίτωνος ἔστιν
 βωμοί· ἐπεὶ κτεῖν' ἤμαρ ἐπέσχεθον. Αὐτὰρ ἐς τῷ
 λαΐφεισι πεπταμένοις αὐτὴν ἐπὶ δεξι' ἔχοντες
 γαῖαν ἐρημαίην πνοιῇ Ζεφύροιο θέεσκον.
 1625 Ἦρι δ' ἔπειτ' ἀγκῶνά θ' ὀμαῦ μυχάτην τε θάλασσαν
 κεκλιμένην ἀγκῶνος ὑπὲρ προύχοντος ἴδοντο.
 Αὐτίκα δὲ Ζέφυρος μὲν ἐλώφειεν, ἤλυθε δ' αὖρη
 ἀργέστο Νότου· κεχάροντο δὲ θυμὸν ἰωῇ.
 Ἦμος δ' ἡλῖος μὲν ἔδω, ἀνὰ δ' ἤλυθεν ἀστὴρ
 1630 αὐλῖος, ὅς τ' ἀνέπαυσεν οἰζυραὺς ἀροτῆρας,
 δὴ τότε ἔπειτ' ἀνέμοιο καλαινῇ νυκτὶ λιπόντος
 ἱστία λυσάμενοι περιμήκεά τε κλίναντες
 ἱστὸν εὐξέστητιν ἐπεβύβοντο· ἐλάττησιν
 παννύχιοι καὶ ἐπ' ἤμαρ, ἐπ' ἡματι δ' αὖτις ἰούσαν
 1635 νύχθ' ἐτέρην. Ἰπέδεκτο δ' ἀπόπροθι παιπαλόεστα
 Κάρπαθος· ἐνθεν δ' οἱ γε περαιώσεσθαι ἔμελλον
 Κρήτην, ἥ τ' ἄλλων ὑπερέπλετο εἰν ἄλλ' νήσων.
 Τοὺς δὲ Τάλως χάλκειος ἀπὸ στιβαροῦ σκοπέλοιο
 ῥιγνύμενος πέτρας εἶργε χθονὶ πείσματ' ἀνάψαι.
 1640 Δικταίην δρῆμοιο κατερχομένους ἐπ' ἰωγῇ.

e-palude exire cupientes remigando.

Atqui procedebant alacres. At interea

Triton imposito-sibi tripode magno, videbatur paludem ingredi : postea autem nemo eum conspexit, utpote-qui invisus] ipso cum tripode statim erat. Illis vero exhilaratus est] animus, quoniam decorum aliquis fausto-omine occurrerat.] Atque (ii) Jasonem ovium quæ præstantissima erat] aliarum] jusserunt immolare, et bona-verba-dicere mactantem.] Statim ille celeriter selegit orem, eamque sublatam] mactavit de puppi, addiditque preces :

O-deus, quicumque in paludis hujus terminis apparuisti, sive tu Triton es, marinum monstrum, sive te Phorcum aut Nereum filiae appellant marinæ, propitius-eslo, et reditus sinem optatum tribue.

Dixit, et una cum-precibus in fluctus jugulatam misit de puppi orem; ille ex profundo apparuit talis, qualis vere erat adspiciendus.

Ut vero, quando vir celerem equum in latum stadium certaminis] mittit, tenens densa facile-obsequentem coma, valde festinans, ille cervice superbiens elata sequitur, et candida (spumantia) in ore frena utrinque ei mordenti vicissim crepitant :

sic ille tenens caudæ caudam Argus

duxit eam in-mare ulterius. Corpus ei ex summo capite et circa dorsum lumbosque usque ad ventrem omnino immortalibus naturamirum-in-modum erat simile at sub lateribus bifida ei huc illuc ceti cauda longior-exibat, et verberabat spinis summam aquam, quæ inflexis in inio stimulis, lunæ veluti cornibus similes, sindebantur.

Tamdiu autem navem duxit, usque-dum eam immisit in-mare]ituram, sublitque celeriter ingens profundum-arquorū fremuerunt] heroes, monstrum terribile oculis contuiti.

Ibi Argous portus, signaque navis, et Neptuni et Tritonis exstant

aræ : nam per-illum diem detenti-sunt. At sub auroram velis passis ipsam ad dextram habentes terram desertam, flatu Zephyri vehiebantur.

Mane deinde cubitum simul et immum mare inclinatum ultra cubitum prominentem viderunt.

Statim vero Zephyrus cessavit, exstititque flatus velocis Noti : lætati-igitur sunt animo venti flatu.

Cum vero sol occidisset, rediissetque stella vespertina, quæ cessare-jubet laboriosos aratores tum deinde, vento atra nocte cessante, velis solutis et longissimo reclinato malo, politis incomiebant remis

nocte-tota et die, atque diem insequente nocte altera. Excepit autem eminens aspera

Carpathus : Inde illi trajecturi erant in-Cretam, quæ inter-alias eminebat in mari insulas.

Hos vero Talos arceus, a duro scopulo abrupta-jaciens saxa, prohibuit ad-terram funes alligat e Dictæum stationis-navium deventuros ad præsidium.

Τὸν μὲν χαλκείης μελιτηγνέων ἀνθρώπων
 βίξης λοιπὸν ἔοντα μετ' ἀνδράσιν ἡμιθέοισιν
 Εὐρώπῃ Κρονίδης νήσου πόρεν ἑμμεναι οὖρον
 τρίς περὶ χαλκείοις Κρήτην ποσὶ δυνεύοντα.
 1613 Ἄλλ' ἦτοι τὸ μὲν ἄλλο δέμας καὶ γυῖα τέτυκτο
 χάλκιος ἢ δ' ἀβήτητος· ὑπαὶ δέ οἱ ἴσχε τένοντος
 σύριγ' αἱματόεσσα κατὰ σφυρόν· αὐτὰρ δ' τήν γε
 λεπτὸς ὑμὴν ζωῆς ἔχε πεύρατα καὶ θανάτοιο.
 Οἱ δὲ δὴ μάλα περ δεδμημένοι αἴψ' ἀπὸ χέρσου.
 1621 νῆα περιδδείσαντες ἀνακρούεσκον ἑρετμοῖς.
 Καὶ νῦν ἐπισμυγεῖως Κρήτης ἑκάς ἡέρθησαν.
 ἀμρότερον δέψῃ τε καὶ ἀλγισι μοχθίζοντες,
 εἰ μὴ σφιν Μήδεια λιαζομένοις ἀγόρευσεν.
 Κέλυστέ μευ. Μοῦνη γὰρ δόμουσι ὑμῖν δαμάσσειν
 1628 ἀνδρα τὸν, ὅστις δὲ ἔστι, καὶ εἰ παγχάλκεον ἴσχει
 δὴν δέμας, ὅπποτε μὴ οἱ ἐπ' ἀκάματος πέλοι αἰών.
 Ἄλλ' ἔχει· αὐτοῦ νῆα θελήμονες ἐκτὸς ἐρωῆς
 πετράων, εἴως κεν ἐμοὶ εἴξει δαμῆναι.
 Ὡς ἄρ' ἔρη· καὶ τοὶ μὲν ὑπὲρ βελέων ἐρύσαντο
 1636 νῆ' ἐπ' ἑρετμοῖσιν, δεδοκῆμένοι ἦντινα βέζοι
 μῆτιν ἀνωίστως· ἡ δὲ πτύχα πορφυρέοιο
 προσχομένη πέπλοιο παρειάων ἐκάτερθεν
 βήσας ἐπ' ἱκρίοφιν· χειρὸς δὲ εἰ χειρὶ μεμαρπὼς
 Αἰσονίδης ἐκόμιζε διὰ κληίδας ἰούσαν.
 1643 Ἐνθα δ' αἰοδῆσιν μελίσσεται, μέλπε δὲ Κῆρας
 θυμοδύρους, Αἰδωνο θοᾶς κύνας, αἱ περὶ πᾶσιν
 ἡέρα δινεύουσιν ἐπὶ ζωοῖσιν ἄγονται.
 Τὰς γοναζομένη τρίς μὲν παρεχέχλετ' αἰοδαῖς,
 τρίς δὲ λιταῖς· θεμένη δὲ κακὸν νόον ἐχθροδοποῖσιν
 1650 ὄμμασι χαλκείοιο Τάλῳ ἐμέγχευεν ὅποιός
 λευγαλέον δ' ἐπὶ οἱ πρίεν γόλον, ἐκ δ' αἰδοῖα
 δεικνύλα προέβαλεν ἐπιζαφελὸν κοτέουσα.
 Ζεῦ πάτερ, ἦ μέγα δὴ μοι ἐνὶ φρεσὶ θάμβος ἄηται,
 εἰ δὴ μὴ νοῦσοισι τυπῆσιν τε μοῦνον ὀλεθρος
 1658 ἀντίει, καὶ δὴ τις ἀπόπροθεν ἄμμε χαλέπτει.
 Ὡς ὅγε χαλκείος περ ἑὼν ὑπόειξε δαμῆναι
 Μηδείης βρομῇ πολυφαρμάχου. Ἄν δὲ βαρεῖας
 ὀχλίζων λαίγγρας ἐρυκέμεν ὄριον ἱκέσθαι,
 πετράων στόνυχι γρήμῃ σφυρόν· ἐκ δὲ οἱ ἰχώρ
 1666 τρυχομένῳ ἱελὸς μολίβῳ βέεν· οὐδ' ἔτι ὀτρὺν
 εἰστήκει προβλήτος ἐπεμβεδῶς σκοπέλοιο.
 Ἄλλ' ὥς τις τ' ἐν ὄρεσσι πελωρίῃ, ὑψόθι πύκνῃ,
 τήν τε θοοῖς πελέεσσιν ἔθ' ἡμιπλήγῃ λιπόντες
 ὑλοτόμοι δρυμοῖο κατήλυθον· ἡ δ' ὑπὸ νυκτὶ
 1674 βίπῃσιν μὲν πρῶτα τινάσσεται, ὕστερον αὖτε
 πρυμνόθεν ἐξαγεῖσα κατήριπεν· ὥς ὅγε ποσσὶν
 ἀκαμάτοις τεύως μὲν ἐπισταδὸν ἤωρεῖτο,
 ὕστερον αὖτ' ἀμενηνὸς ἀπείρονι κάππεσε δούπῳ.
 καίνο μὲν οὖν Κρήτη ἐνὶ δὴ κνέφας τηλίζοντο
 1682 ἥρωες· μετὰ δ' οἱ γε νέον φαέλουσαν ἐς ἡῶ
 ἱρὸν Ἀθηναίης Μινωίδος ἰδρύσαντο,
 ὕδαρ τ' εἰσαφύσαντο καὶ εἰσέβαν, ὥς κεν ἑρετμοῖς
 παμπρώτιστα βάλοιν ὑπὲρ Σαλμωνίδος ἀκρης.
 Αὐτίκα δὲ Κρηταῖον ὑπὲρ μέγαν λαῖτμα θέοντας

Eum enim ex-anea e-fraxinia-genitorum hominum
 stirpe superstitem inter viros semideos
 Europae Jupiter dederat, insulae ut-esset custos
 ter aereis Cretam pedibus oberrans.
 At is reliquo corpore et membris erat
 aereus et invulnerabilis; sed ei erat sub tendine
 vena sanguine-plena ad malleolum: at hanc
 tenuis cuticula tenebat, vitae terminus et mortis.
 Illi, adversa-re vehementer coacti, statim a terra
 navem, valde metuentes, repulerunt remis.
 Atqui misere a-Creta procul essent-ablati,
 pariter et siti et doloribus oppressi,
 nisi Medea ipsis properantibus dixisset:
 Audite me: solam enim puto me vobis domitiam-esse
 virum illum, quicumque isle est, etiamsi totum-aereum ha-
 beat] suum corpus, quandoquidem non ei immortalis est
 vita.] At tenele hic navem lubentes extra jactum
 saxorum, usque-dum mihi cesserit domitus.
 Ita dixit: at illi quidem saxis subtraxerunt
 navem remis, observantes, quodnam exsecutura-sit Medea
 consilium praeter-opinionem: illa, plicas purpurei
 praetendens pepli genis ex-ultraque-parte,
 conscendit foros: manumque ejus manu prehendens
 Jason eam deduxit per transtra euntem.
 Tum incantatione delinivit, invocavitque Parcas
 vitam-eripientes, Orci celeres canes, quae per omnem
 aeream versantes viventibus immittuntur.
 Has supplex-venerata ter advocavit incantationibus,
 ter precibus: sumto autem noxio animo infestis
 oculis aerei Tali fascinavit lumina:
 pestiferam vero ei afflavit bilem, et atra
 simulacra objecit, vehementer infensa.
 Jupiter pater, profecto magnus mihi intus stupor exi-
 tatur,] siquidem non morbis vulneribusque tantum inte-
 ritus] obvenit, atque etiam quis e-longinquo nos laedit.
 Sic ille, quanquam aereus, cessit domitus
 Medae potentiae veneficae. Gravesque
 devolvens lapides, ut-prohiberet eos in-portum ingredi,
 lapidae aciei (acutae rupi) illisit malleolum, eique cruor
 liquefacto similis plumbo effluxit: neque amplius diu
 astitit prominenti insistens scopulo.
 Sed ut quidam in montibus ingens alto picea,
 quam acutis securibus semicarsam reliquerunt
 lignorum-carsores e silva abeuntes; ea noctu
 renorum letu primam concutitur, tum deinde
 rariditus effracta concidit: sic ille pedibus
 indefessis aliquamdiu stando erigebatur,
 ad-extremum vero exanimis cum-inmenso prolapsus-est
 strepitu.] Illam igitur in Creta noctem transegerunt
 heroes: postea illi recens apparentem ad auroram
 templum Minervae Minosae exstruxerunt,
 et aqua hausta ingressi sunt navem, ut remis
 quam-primum superarent Salmonium promontorium.
 Statim vero Creticum super magnum aequor navigantes.

1695 νύξ ἐφόβει, τὴν πέρ τε Κατουλάδα κιχλήσκουσιν·
 νύκτ' ὅλοήν οὐκ ἄστρα δίσχανεν, οὐκ ἀμρυγαὶ
 μήνης· οὐρανόθεν δὲ μέλαν χάος ἤε τις ἄλλη
 ὑπώρει σκοτὴν μυγάτων ἀνιοῦσα βερέθρων.
 Αὐτοὶ δ', εἴτ' Ἀΐδην, εἴθ' ὕδασιν ἐμπορέοντο,
 1700 ἡεΐδειν οὐδ' ὅσσον· ἐπέτραψαν δὲ θαλάσση
 νόστον, ἀμνησάντες, ὅπη φέροι. Αὐτὰρ Ἰήσων
 χεῖρας ἀνασχόμενος μεγάλη ὀπί Φοῖβον αὐτεῖ,
 ῥύσασθαι καλέων· κατὰ δ' ἔρβρεν ἀσχαλόωντι χλαίῃ,
 δάκρυα πολλὰ δὲ Πυθοὶ ὑπέσχετο, πολλὰ δ' Ἀμύ-
 1705 πολλὰ δ' ἐς Ὀρτυγίην ἀπερείσια δῶρα κομίσσειν.
 Αἰτωλῶν, τὴν δὲ κατ' οὐρανοῦ ἱκεῖ πέτρας
 ῥίμψα Μελαντίους ἀριήκοος, αἴτ' ἐνὶ πόντῳ
 ἦνται· δοιῶν δὲ μιῆς ἐρύπερθεν ὀρούσας,
 δεξιτερῇ χρύσειον ἀνέσχευες ὑψόθι τόξον·
 1710 μαρμαρέην δ' ἀπελαμψε βίος περὶ πάντοθεν αἴγλην.
 Τοῖσι δέ τις Σποράδων βαιὴ ἀπὸ τόφρα φαάνθη
 νῆτος ἰδεῖν ὀλίγης Ἰππουρίδος ἀντία νήσου,
 ἐνθ' εὐνὰς ἐβάλοντο καὶ ἐσχεθον· αὐτίκα δ' Ἥως
 φέγγεν ἀνερχομένη· τοὶ δ' ἀγλῶν Ἀπολλῶνι
 1715 ἄλσει ἐνὶ σκιερῇ τέμενος σκιοέντ' αἰετὶ βοῶν
 ποῖον· Αἰγλήτην μὲν εὐσκόπου εἵνεκεν αἰγλῆς
 Φοῖβον κιχλόμενοι· Ἀνάγην δὲ τε λισσάδα νῆσον
 ἴσκον, ὃ δὲ Φοῖβός μιν αὐτοζομένους ἀνέφηνεν.
 Ῥέζον δ' ὅσσα περ ἄνδρες ἐρημαίῃ ἐνὶ ῥέξειν
 1720 ἀκτῇ ἐφοπλίσειαν· ὃ δὲ σφέας ὑπὸ πτε δαλοῖς
 ὕδωρ αἰθομένοισιν ἐπιλείβοντας ἰδόντο
 Μηδείης θυγατρὶ Φαιακίδος, οὐκ ἔτ' ἐπειτα
 ἴσχειν ἐν στήθεσσι γέλοι σθένον, οἷα θαμνίσκος
 αἶψα ἐν Ἀλκινόοιο βοοκτασίας ὑρώσσει.
 1725 Ἦδ' αἰσχροῖς ἥρωες ἐπεστοβέεσκον ἐπεσιν
 χλεύῃ γηθόσυνοι· γλυκερὴ δ' ἀνεδαίετο τοῖσιν
 κερτομὴ καὶ νεῖκος ἐπισβόλον· Ἐκ δὲ νυ κείνης
 μολπῆς ἥρων νῆσῳ ἐνὶ τοῖα γυναῖκες
 ἀνδράσι δευροῖνται, ὅτ' Ἀπολλῶνα θυγατρὶς
 1730 Αἰγλήτην Ἀνάγης τιμώρον ἱλάσκονται.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ κακείθεν ὑπεύδ' αἰετὶ πείσματ' ἔλυσαν,
 μνήσας· ἔπειτ' Εὐφρημος ὀνείρατος ἐν νυχίοιο,
 ἀζόμενος Μαίης υἱὰ κλυτόν· ἔβλεπτο γάρ οἱ
 δαιμονίη βούλα· ἐπιμάστιος ᾧ ἐν ἀγοστῷ
 1735 ἄρδεσθαι λευκῇσιν ὑπαὶ λιβάδεσσι γάλακτος,
 ἐκ δὲ γυνὴ βώλοιο πέλειν ὀλίγης περ εὐόσης,
 παρθενικῇ ἱκελῇ· μίχθη δὲ οἱ ἐν φιλότῃ
 ἀσχετον ἱμερθεῖς· ὀλοφύρετο δ' ἤντα κούρη,
 ζευζάμενος, τὴν αὐτὸς ἐπὶ ἀτίταλλε γάλακτι·
 1740 ἣ δὲ ἐμειλιγίοισι παρηγορέεσκεν ἐπεσιν·
 Τρίτωνος γένος εἰμὶ, τεῶν τροφὸς, ὦ φίλε, παίδων,
 οὐ κούρη· Τρίτων γὰρ ἐμὸν Αἰθύη τε τοκῆς.
 Ἀλλὰ με Νηρῆος παρακάθειο παρθενικῇσιν
 ἀμπελαγὸς ναίειν Ἀνάγης σχεδὸν· εἴμ' ἐς αὐγὰς
 1745 ἡελίου μετόπισθε τοῖς νεπέδεσσιν ἐτοίμη.
 Τῷ δ' ἄρ' ἐπὶ νῆσῳ κραδίη βάλεν ἔκτ' ὀνόμηνεν
 Αἰτωλῶν· ὃ δ' ἐπειτα θεοπροπίας Ἐκάρτοιο,
 θυμῷ παμπάζων, ἀνεείκατο φωνήσεν τε.

nox terruit, quam Catulada (*pestiferam*) appellant :
 noctem exitiosam neque astra discutiebant, nec radii
 lunæ : cœlitus enim nigra caligo, aut quædam aliæ
 exorta sunt tenebræ ex-imis progressæ adytis.
 Ipsi autem utrum in-tartaro an aquis veherentur
 sciebant ne tantillum quidem : sed commiserunt mari
 cursum, incerti, quo ferret. At Jason
 manibus sublatis magna voce Phœbum imploravit,
 ut eriperet invocans ; defluebant autem dolenti
 lacrimæ : multa que Delphis pollicitus est, multa Amyclis,
 multa in Ortygiam immensa dona se deportaturum.
 Apollo, tu vero de cœlo devenisti ad-petras
 celeriter Melantias exaudiens, quæ in mari
 sedent ; duarum vero in-unam superne inailiens
 dextra aureum sustinuisti alte arcum :
 candidumque emisit arcus undique splendorem.
 Illis autem una e-Sporadibus exigua tum apparuit
 insula adspicienda, parvæ Hippuridis e-regione insulæ,
 ubi ancoras jecerunt et appulerunt ; statimque aurora
 splenduit revertens : illi pulchrum Apollini
 luco in umbroso fanum opacamque aram
 exstruxerunt, *Egleten (Fulgentem)*, conspicui caussa ful-
 goris,] Phœbum appellantes, Anaphen (*Ostensam*) autem
 glabram insulam] dixerunt, propterea-quod Phœbus eam
 sollicitis ostenderat.] Sacra-autem fecerunt, qualia quidem
 viri in deserto facienda] littore parare-possent : quare eos
 cum in-torres] aquam ardentes libare viderent
 Medæ ancillæ Phæaciæ, non amplius tum
 continere intus risum valuerunt, utpote frequentes
 semper in Alcinœi palatio taurorum-immolationes-conspi-
 cate.] Has procacibus heroes petierunt dictis,
 ludibrio lart, dulcisque excitata est inter-eos
 cavillatio, atque contentio dicax. Ex illo autem
 lusu heroum in insula sic mulieres
 cum-viris altercantur, quando Apollinem sacris
Egleten Anaphes præsidem venerantur.

At quando jam inde-etiam tranquillitate-eris-usi retina-
 culasolverunt,] recordatus est tum Euphemus somnii no-
 cturni,] veneratus Maje filium inclytum. Videbatur enim
 ei] divina gleba sub-manu sua in cubito
 rigari candidis guttis lactis,
 atque mulier fieri e gleba quanquam exigua
 virgini similis : mistus est autem cum-ea concubitu
 vehementi desiderio-compulsus : lamentabatur vero velut
 puella,] quod-eam-secum-conjunxerit, quam ipse suo nu-
 trierat lacte ;] illa autem cum blandis allocuta est verbis :
 Tritonis progenies sum, tuorum nutrix, anice, liberorum,
 non filia : Triton enim mihi et Libya parentes sunt.
 At me Nerei committe virginibus,
 in-mari ut-habitem, prope Anaphen : prodibo autem in lu-
 cem] solis postea, tuis nepotibus destinata.
 Ei igitur in memoriam mens revocavit, compellavitque
 Jasonem : ille tum vaticinia Apollinis
 animo perpendens, referens dixit :

Ὅπόποι, ἡ μέγα δὴ σε καὶ ἀγλὸν ἔμμορε κῦδος.
 1760 Ἰωλάκα γὰρ τεύξονται θεοὶ πόντονδε βαλόντι
 νῆσον, ἵν' ὀπλοῦνται παῖδων σέθεν ἐννάσσονται
 παῖδες· ἐπεὶ Τρίτων ξεινήϊον ἐγγυάλιξεν
 τήνδε τοι ἡπίροιο Λιβυστίδος. Οὐ νύ τις ἄλλος
 ἀθανάτων, ἢ καῖνος, ὃ μιν πόρεν ἀντιβολήσας.
 1765 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀλίωσεν ὑπόκρισιν Αἰσονίδαο
 Εὐφήμος· βῶλον δὲ θεοπροπίην ἱανθεὶς
 ἔχεν ὑποβρυχίην. Τῆς δ' ἔκτοθι νῆσος ἀέρθη
 Καλλίστη, παῖδων ἱερὴ τροφὸς Εὐφήμοιο,
 οἱ πρὶν μὲν ποτὲ δὴ Σιντηίδα Ἀῆμονον ἔναϊον,
 1770 Ἀῆμονο τ' ἐξελαθέντες ὑπ' ἀνδράσι Τυρσηνοῖσιν
 Σπάρτην εἰσαπρίκτανον ἐρέστοι· ἐκ δὲ λιπόντας
 Σπάρτην Αὐτεσίωνος εὖς παῖς ἔγαγε Θήρας
 Καλλίστην ἐπὶ νῆσον· ἀμείψατο δ' οὐνοῦα Θήρας
 ἐξ ἑδεν. Ἀλλὰ τὰ μὲν μετόπισιν γένετ' Εὐφήμοιο.
 1775 Κεῖθεν δ' ἀπτερύως διὰ μυρίον ὁδὸμα λιπόντες
 Αἰγίνης ἀκτῆσιν ἐπέσχεθον· αἶψα δὲ τοί γε
 ὑδρεῖς περὶ ὄθριν ἀμεμψέα θηρίσαντο,
 ὅς κεν ἀφυσσάμενος φθαίῃ μετὰ νῆαδ' ἰκέσθαι.
 Ἄμρω γὰρ χρεῖώ τε καὶ ἄσπετος οὖρος ἔπειγεν.
 1780 Ἐνθ' ἔτι νῦν πλήθοντας ἐπωμαδὸν ἀμφιφορῆας
 ἀνθέμενοι κούροισιν ἄρα κατ' ἀγῶνα πόδεσσιν
 κοῦροι Μυρμιδόνων νίκης περὶ θηριώωνται.
 Ὅλατ' ἀριστῶν μαχάρων γένος· αἶδε δ' ἀοιδάι
 εἰς ἔτος ἐξ ἔτος γλυκερώτεραι εἴεν ἀεΐδειν
 1785 ἀνθρώποις. Ἦδὲ γὰρ ἐπὶ κλυτὰ πείραθ' ἱκάνω
 ὑμετέροις καμάτων· ἐπεὶ οὐ νύ τις ὑμῖν ἄεθλος
 αὖθις ἀπ' Αἰγίνης ἀνερχομένοις ἐτύχθη,
 οὔτ' ἀνέμων ἐριῶλαι ἐνέσταθεν· ἀλλὰ ἔκρηλοι
 γαῖαν Κεκροπίην παρὰ τ' Αὐλίδᾳ μετρήσαντες
 1790 Εὐβοίῃς ἐντοσθεν, Ὀπουντιά τ' ἄστρα Λοκρῶν,
 ἀσπασίως ἀκτὰς Παγασσίδας εἰσαπέβητε.

Pape, certe magna te et splendida manet gloria.
 Glebam enim reddent dii, in-mare si-conjeceris,
 insulam, ubi juniores liberorum tuorum habitabunt
 filii: quoniam Triton hospitale-munus præbuit
 hanc tibi e-terra Libyca glebam. Non est alius quis
 immortalium, nisi ille, qui eam dederit obviam-factus.

Sic locutus-est: neque vanum-reddidit responsum Aiso-
 nidae] Euphemus: immo glebam, oraculis delectatus,
 immisit mari immersam. Ex ea autem insula exorta-est
 Calliste (*Pulcherrima*), liberorum sacra nutrit Euphemi,
 qui antea aliquando Sintiacam Lemnum incoluerant;
 Lemnoque ejecti a viris Tyrrhenis
 Spartam devenerant, ibi-habitaturi; sed relicta
 Sparta, Autesionis bonus filios duxit Theras
 Callisten in insulam: mutavitque nomen in nomen Theras
 de se (*de suo nomine*). At hæc post-ætatem evenerunt Eu-
 phemi.] Inde celerrime, immenso æquore relicto,
 Ægina ad-littora appulerunt; statimque ipsi
 de aquatione certamen irreprehensum inierunt,
 quisnam hausta aqua prior ad-navem veniret.
 Utrumque enim, et necessitas et multus ventus urgebant.
 Unde etiamnum plenas humeris amphoras
 impositas-gestantes levibus celeriter in certamine pedibus
 filii Myrmidonum (*Æginetæ*) de victoria contendunt.

Propitii-estote, heroum divinorum proles; hocque carmen
 ex anno in annum jucundius sit ad-canendum
 hominibus. Jam enim ad gloriosos fines venio
 vestrorum laborum: quoniam nullus vobis labor
 iterum ex Ægina solventibus exstitit,
 neque ventorum turbines impedimento-fuerunt, sed quieti,
 terram Cecropiam (*Atticam*) et Aulida prætervecti
 intra Eubœam, atque Opuntias urbes Locrorum
 læti littora Pagasæ ingressi-estis.

INDEX

NOMINUM ET RERUM.

A.

Ἀβάντες, οἱ, Abantes, Euboeae incolae, IV, 1214.
 Ἀδαντιάδης, αὐ, ὁ, unus e posteris Abantis: 1) Canethus, I, 78; 2) Idmon, II, 815, 824, 857; vid. Ἀδης.
 Ἀδαντις, ἰδος, ἡ, Euboeae insulae nomen, IV, 1135.
 Ἀδαντις, ἰδος, ἡ, urbs et promontorium Propontidi adjacent, I, 932.
 Ἀδης, αὐτος, non revera pater Idmonis, qui Apollinis potius erat filius, I, 142.
 Ἀδουός, ἡ, Troadis urbs, Hellesponto adjacens, I, 931.
 Ἀγμήτωρ, ὄρος, hoc nomine Idmon vates post mortem cultus, II, 850, conf. Ἰδμεων.
 Ἀγγουρον ὄρος, τὸ, Angurus, mons Scythiae juxta Istrum fluvium, IV, 323, 324.
 Ἀγνορίδης, αὐ, Agenoris f., Phineus, II, 178, 240, 293, 426, 490, 618; III, 934, 1186.
 Ἀγήτωρ, ὄρος, pater Phineus, II, 237.
 Ἀγχιός, ὁ, 1) f. Lycurgi, Alei nepos, Tegeneus (cf. I, 398), Argonauta, I, 164; hic cum Heracle in medio Argus transtro sedit, 398, 531; boum Apollini immolandum alterum inactat, 426, 429; in Bebryces impetum dat, II, 118. 2) Neptuni f., ex Astypakea (II, 865), Samius, Argonauta, I, 188; post Tiphys mortem se gubernaturum Peleo significat, II, 865 sqq.; quo promisso inter socios repetito, 894, plurimorum consensu gubernator creatus est, 898, 1276. IV, 210. Argonautis ad Syrtin appulsis reditum sperandum negat, IV, 1260 sqq.
 Ἀγνιάδης, αὐ, i. e. Tiphys, I, 105, 560, 1296. II, 557, 854.
 Ἀγρεός, ἰδος, ὁ (i. e. Agrestis), Aristari cognomen, II, 507.
 Ἀγχιόλη, ἡ, nymphe, Idaeorum Dactylorum mater, I, 1130.
 Ἀδμητος, ὁ, rex Phaeacorum, ad Argonautarum expeditionem profectus, I, 49.
 Ἀδράστεια, ἡ, ἡ, Adrastea; 1) urbs ac regio Asiae minoris, ad Granicum fluvium, I, 1116. 2) Jovis nutritrix in Creta insula, III, 133.
 Ἀθαμάντιον πεδίων, τὸ, Athamantius campus Phthiotidis, II, 514.
 Ἀθαμαντις, ἰδος, ἡ, Athamantis filia, Helle, I, 927.
 Ἀθάμας, αὐτος, Aëoli f., frater Crethae, Phrixii pater, II, 653, 1162; III, 360, 361; IV, 117; cujus opes petitum Phrixii filii Orchomenum profecti sunt, II, 1153; III, 266.
 Ἀθηνάη, ἡ, I, 19, 110, 527, 551, 629; II, 537, 600, 1189; III, 8, 10, 17, 91, 340; IV, 583, 1691. Vid. Ἀθήνη.
 Ἀθήνη et Ἀθηνάη, ἡ, Minerva, Tiphys Argonautis interesse jussit, I, 110; Argum in arduanda Argo adjuvit, I, 19, 111; II, 1187; III, 340. I, 226, 300; in Argus carinam lignum quercus Dodonaeae inseruerat, quod voce praeditum Junonis voluntatem Argonautis nuntiavit, I, 527; IV, 583 sqq. Jasoni lanam donavit

purpuream, I, 723, 768, quae describitur 725-768. In Minervae Jasoniae (Ἰγασονίης) templo ancora, quam Argonautae apud Doliones reliquerant, servabatur, I, 960. Argonautis opem latura ad mare descendit, II, 537 sqq., tum nave per Symplegades protrusa, 598, ad Olympum revertitur, 602; 612. Cum Junone de Jasone adjuvando deliberat, III, 8 sqq., 30; cum eadem ad Venerem se confert, 36 sqq.; cujus auxilio impetrato inde redit, 111. Draconis a Cadmo occisi dentium alios ipsi Cadmo, alios Aetiae dono dedit, 1183. IV, 959. Armata Jovis e capite prosiliit, 1310. Hujus (Μινωίδος) templum Argonautae in Creta insula exstruxerunt, 1691.
 Ἀθως, ὠ, ὁ, mons, καλὴν ἑρμηνείαν, I, 601.
 Αἶα, ἡ, ἡ, Aea, urbs Colchidis, II, 417, 422; ab Aegypto quodam olim condita, IV, 277, 278; hinc Phrixii filii profecti sunt, Orchomenum abituri, II, 1094; huc Phrixus olim venerat, 1141. 1185; Phasin intrantibus ad sinistram sita, 1267. Αἰάνης, III, 306. 1061; IV, 131 (Τιτάνης); 255.
 Αἰαίη, adj. sem. Aëra, i. e. Colchica; ὄρος, i. e. Colchis, III, 1074, 1094; Μῆλαια, III, 1136; IV, 243; Κίρκη, IV, 559; ἀπὸ τῆς Αἰαίης Τυρσηνίδος ἡπαίρειο, de illa regione, ubi Circe habitabat, 850; item Αἰαίη, subst., 661.
 Αἰακίδης, αὐ, Aëci f.; 1) Telamon, I, 1301, 1330; III, 382. 2) Peleus, II, 869, 886; III, 515; IV, 503, 853. Αἰακίδαι, οἱ, Aëci filii, Telamon ac Peleus, I, 90; in Bebryces impetum faciunt cum Jasone Ancaeoque sociis, II, 122.
 Αἰακός, ὁ, Jovis f., pater Telamonis, III, 364.
 Αἰγαιός, 1) adj. Αἰγαίη ἕλς, mare Aegaeum, I, 831; item Αἰγαιός πόντος, in quo Nerei ardes sunt, IV, 772. 2) subst., ὁ, Fluvius, pater Melites Najadis, IV, 542; cujus Nymphe ad Jasonis Medaeque nuptias celebrandas profectae sunt, 1149.
 Αἰγείων, αὐτος, ὁ, Aegaeonis monumentum in littore Asiae minoris super Phrygiam situm, I, 1165.
 Αἰγίον, ἡ, insula, quam Telamon ac Peleus reliquerunt interfecto Phoco fratre, I, 92; ad quam Argonautae postremo appulerunt, IV, 1766; quaque relicta, nullam amplius periculum perpassi, domum pervenerunt, 1777 ad fin.
 Αἰγλή, ἡ, una Hesperidum, in salicem mutata, IV, 1428, Argonautis siti cruciatu fontem indicat, quem Hercules aperuerat, 1430-1450.
 Αἰγλήτης, ὁ, i. e. Fulgens. Hoc nomine Argonautae Apollinem appellarunt, cui in Anaphia insula templo condito sacra fecerunt, IV, 1716, 1730; conf. Ἀπόλλων.
 Αἰγυπτός, ἡ, Aegyptus, experts imbrium, a Tritone (Νηλο) irrigata, cum multarum coloniarum, tum Aëae utlis mater, IV, 268 sqq.
 Ἀΐδης, αὐ et εὐ, Pluto, II, 353, 609, 642, 735; III, 704, 810; IV, 1666 (vid. Κῆρες); Tartarus, 1699.

Αἰήτης, αὐτὸς et αὐτὸς, Colchorum rex, I, 175, 245, 337; II, 403, 459, 775, 890, 1094, 1143. Phrixum hospitaliter excepit eique Chalciope filiam in matrimonium dedit, 1148; ejus in ædibus Phrixus mortuus est, 1151. 1164; 1197; ejus crudeles mores ab Argo, Phrixi filio, Argonautis referuntur, 1202 sqq. 1207. 1221; 1279. III, 13, 27, 86, 142, 153, 177, 212, 214, 228, 240; pater Absyrti ex Asterodea nymphea, 241; Chalciope ac Medæ pater, 247. 268; 269; nepotibus de ipsorum reditu hospitumque consilio interrogatis, 302 sqq., ab Argo certior factus est, 320 sqq.; valde indignatus, 367 sqq., sed ab Jasone aliquantum mitigatus, 386 sqq., huic exponit, quibus conditionibus vellus aureum tradere velit, 401 sqq.; 427; 449; 460; 492; 508; 528; 538; concilio Colchorum habito gravissimum supplicium Argonautis indicit, populoque graviter minatur, nisi navem diligenter observent, 576 sqq. 609; 621; 1082; 1106; III, 1173. Telamoni Æthalidæque legatis tradit draconis dentes III, 1177, 1188, quos Minerva ipsi dederat, 1184. Splendide armatus curru ex urbe vehitur, ut certamini Jasonis intersit, III, 1225-1245; 1275; Jasonem tauros domantem, 1315, et cum Terrigenis certantem admiratur, 1372; certamine finito valde dolens cum Colchis in urbem revertitur, 1404 seq.; de certaminis exitu iratus filias suas propterea suspicari cupit, IV, 9, 102, 198. Facinore Medæ cognito, 212, in concionem Colchorum venit, 220 sqq., ac dirissima populo minatur, nisi puella reducat, 228-236. 342, 440; ejus iram verentes Colchi, qui Argonautas persecuti sunt, domum redire nolunt, 512. Ejus soror Circe erat, 684. 697; 731; 740; 814; 1007; 1044; 1051; 1076; 1077; regem eum esse potentissimum, qui vel Græciæ bellum inferre audeat, 1101, 1102. 1204, 1297.

Αἰθελίδης, αὐτὸς, Mercurii et Eupolemiæ filius, Myrmidonis nepos, frater Eryti et Echionis, Argonauta, I, 54; præco missus ad Lemniadas, 641-649; cum Telamone mittitur ad Æeten, dentes serpentis petito, III, 1175.

Αἰθάλια, ἡ, Æthalia insula, cum portu Argo, ad quam Argonautæ pervenire, relictis Storchadibus, IV, 654 sqq.

Αἰθιοπῆς, οἱ, Æthiopes, III, 1192.

Αἰμωνίης, οἱ, Harmonii, i. e. Thessali, II, 507; IV, 1075.

Αἰμόνιος, adj. Thessalus; Ἰάτρῃ Αἰμωνίῃ, III, 1244; Αἰμωνίῃ (γαῖα), Thessalia, II, 504, 690; ibi Deucalion primus urbes condidit ac templa, III, 1090. IV, 1000, 1034.

Αἰνῆτις, adj. Αἰνῆτις ὕλος, Ænei f., Cyzicus, I, 948, 1055.

Αἰνήτη, ἡ, Eusori filia, mater Cyzici, I, 950.

Αἰολίδης, αὐτὸς, 1) unus e posteris Æoli: Melampus, I, 121; Idmon, II, 849. 2) Æoli f., Athamas, III, 364; Minyas, 1094. 3) Æoli nepos, Phrixus, II, 1141; III, 584; IV, 119. Αἰολίδαι, οἱ, Æoli posteri, quorum unus Idmon erat, I, 143; quibus Juppiter iratus erat, II, 1195. III, 335, 339.

Αἰόλος, ὁ, 1) Crethel atque Athamantis pater, avus Phrixi atque Æsonis, III, 360; 2) Ventorum rex, Hippotæ f. (IV, 778), cui ex Junonis voluntate, 764, 765, Thetis mandat, ut omnes ventos cohibeat præter Zephyrum, donec Argonautæ ad Phæaces venerint, 778, coll. 820.

Αἰς, ἰδὸς, i. q. Αἰδῆς, Pluto, IV, 1510; Orcus, III, 61.

Αἰσῆπιος, ὁ, Asiæ minoris fluvius, qui in Propontidem effluit, I, 940, 1115.

Αἰσονίδης, αὐτὸς et αὐτὸς, Æsonis f., Jason, I, 33, 46, 123, 228, 407, 436, 460, 494, 854, 887, 1032, 1084, 1092, 1133, 1288, 1332; II, 437, 444, 615, 762, 1178, 1271; III, 58, 60, 86, 169, 191, 282, 288, 318, 342, 383, 475, 491,

509, 574, 752, 913, 941, 961, 973, 1017, 1142, 1163, 1214, 1221, 1262, 1278; IV, 73, 92, 114, 149, 187, 253, 355, 428, 464, 477, 531, 688, 785, 1012, 1087, 1162, 1313, 1528, 1593, 1644, 1747, 1755. Vid. Ἰήσων.

Αἰσων, οὐός, Crethel f. (III, 357), Jasonis pater, Alcimedon, Iphicli sororem, uxorem duxit, I, 47. 253, 331, 899, 1336; II, 410, 885, 1134; III, 357, 443.

Αἰσωνίς, ἰδὸς, adj. fem., πόλις, urbs Æsonia (i. e. Æsonis), I, 411.

Αἰτωλῆς, adj. fem. Ætola, Αἰτῶν, I, 146.

Αἰτωλοί, οἱ, Ætoli, I, 198.

Ἀκκαλλίς, ἰδὸς, ἡ, mater Geramantis s. Amphithemidis ex Apolline, quam Minos in Libyam trajecit, IV, 1491.

Ἀκατος, ὁ, Peliae f., Argonauta, I, 224, 321; Sphodrin, unum Dolionum, interficit in pugna nocturna, 1041; cum Mopso custodiam agitat, dormientibus sociis reliquis, 1082.

Ἀκτιος (i. e. Littoralis), cognomen Apollinis, I, 404. Conf. Ἐμβάσιος.

Ἀκτορίδης, αὐτὸς, Actoris f., Irus, I, 72; Sthenelus, II, 911, 916.

Ἀκτωρ, οὐός, pater Menæti, I, 69.

Ἀλῆς, ὁ, pater Amphidamantis, Cephel, Lycurgi, I, 163, 168, 170; II, 1046.

Ἀλκιδῆ, ἡ, Iphicli soror, Æsonis uxor, Φυλακτῆς, I, 47; Clymenes filia, Minyæ neptis, mater Jasonis, I, 233; 251, 259; filio valedicit, I, 277 sqq.

Ἀλκίνοος, ὁ, Phæacum rex, IV, 769, Argonautas comiter excepit, 995; eos cum Colchis pugnare prohibuit, 1009; Aretæ uxori (1013, 1076), quæ de Medæ salute precibus eum adiit, respondit ac illam, si virgo sit, redditurum patri, si vero ex Jasone gravida fuerit, defensurum, 1098-1109. 1116; illa ejus sententia per Aretæ præconem Jasoni nunciatur, 1123. 1161, 1169; in concionem prodit, judicium de Medea laturus, 1176; cognitis nuptiis promisso stetit, nihil perterritus Æetæ ira, 1200 sqq.; multa munera hospitalia Argonautis dedit, 1220. 1724.

Ἀλκμόνιος, adj., ὅλος Ἀλκμόνιον, τὸ, lucus Alcmonius, in quo Mars cum Harmonia, Amazonum matre, concubuit, II, 992.

Ἀλκυων, ὁ, pater Phaleri, I, 97.

Ἀλόπη, ἡ, urbs Thessaliæ, unde Erytus, Echion et Æthalides Argonautæ venerunt, I, 51.

Ἀλος, οὐός, ὁ, Fluvius Paphlagoniæ et Cappadociæ, II, 366; Sinopes dolo deceptus, 953; hoc relicto ad Amazonas Argonautæ pervenerunt, 963; cujus ante ostium redientes etiam appulerunt, IV, 245.

Ἀλωιδῆαι, οἱ, Aloel filii, I, 482, 489.

Ἀμαδρύας, ὁ, Hamadryas, II, 477.

Ἀμαζόνες, αἱ, Amazones, II, 995 (Θεμισκύρην), 1173; vid. Ἀμαζονίδες.

Ἀμαζονίδες et Ἀμαζόνες, αἱ, Amazones, quarum tres urbes in Dorantis campo, II, 374; quarum reginæ, Otrero Antiopeque, Martis templum lapideum condidere in Aretiadē insula, 386; quarum e bello revertens Sthenelus interfertus est, II, 912; Ἀμαζονίδων ἄκρη, Amazonum promontorium, quod Argonautæ circumvecti sunt, relicta Assyria, 965. 985; in campo Dorantio habitabant, Martis atque Harmoniæ filia erant, 987 sqq.; his (Themiscyriis) jam se armantibus, Argonautæ prætervecti sunt, 995; harum tres erant gentes, Themiscyriæ, Lycastiæ, Chadesiæ, 996 sqq. In Aretiadem insulam trajicientes apud nigrum lapidem Martis in templo erectum equos immolabant, 1173 sqq.

Ἀμαζόνιος, adj.; οὐρεὶς Ἀμαζόνια, τὰ, montes Amazonii, e quibus Thermodon fluvius oritur, II, 977.

Ἀράγοντες, oi, gens Colchidis, juxta Phasidis fontes II, 399-400; hinc
 Ἀραργάντος, adj. φῶς, III, 1220.
 Ἀμβρακίης, oi, Ambracienses; κόλπος ἐπὶ ὠκεῖος Ἀμβρακίῳ, l. e. sinus Ambracius, IV, 1228.
 Ἀμνισίς πηγή, ἡ, fons Amnisius (Amnisi fluvii), prope quem Nymphæ Dianæ congregabantur, III, 882.
 Ἀμνισός, ὁ, amnis, in quo Diana lavari solebat, III, 877.
 Ἀμπυκίδης, ω, Ampyci f., Mopsus, I, 1083, 1106; II, 923; III, 917, 926; IV, 1502.
 Ἀρυσταί, oi, Laconicæ oppidum, cum Apollinis templo, IV, 1704.
 Ἀρυσκος, ὁ, rex Bebrycum, Neptuni Mellæque Nymphæ f., Argonautas ad pugilatum provocat, II, 1-19; 48; 51; ejus cum Polluce pugilatus, 67-97; 90; interfectus a Polluce, 97. 110; 136; 303; 792.
 Ἀρμυῶν, ἡ, Danaï filia, mater Nauplii e Neptuno, I, 137.
 Ἀρμυρός, ὁ, Thessaliæ amnis, ab Argonautis trajectus, I, 596. IV, 617.
 Ἀρμυρίδας, ἄνθρωπος, Arcas, f. Alei, Cephei ac Lycurgi frater, Argonauta, I, 161; quo dolo Martis aves ex Aretiade insula fugandæ sint, sociis exponit, II, 1046-1067.
 Ἀρμυρίδας, ὁ, s. Garamas, Apollinis atque Acacallidis f., pater Nasamonis et Caphauri ex Tritonide Nympha, IV, 1494, 1495.
 Ἀρμυρίτης, ἡ, IV, 1325, 1355.
 Ἀρμυρίων, ὄνομα, 1) Hyperasii f., Pellæ nepos, frater Asterii, Acharus, Argonauta, I, 176. 2) Antiopes f., cum Zetho fratre mœnia Thebarum exstruens in læna, quam Minerva Jasoni dederat, representatus, I, 736, 740.
 Ἀρμυρίτης, ὁ, amnis Thessaliæ, I, 54.
 Ἀρμυρίτης, Thessaliæ flumen, I, 9; III, 67.
 Ἀνάτη, ἡ, (l. e. Ostensa), parva Sporadum insula, ab Argonautis ita nominata, quia Phœbus ipsis eam ostenderat, IV, 1717, 1730. 1744.
 Ἀνθεμωσίδης λίμνη, ἡ, Asiæ minoris lacus, apud Marian-dynos, II, 724.
 Ἀντιάνθη, ἡ, Eryti et Echionis mater e Mercurio, Mev-της, I, 56.
 Ἀντιόπη, ἡ, 1) Asopi filia, mater Amphionis Zethique, I, 735. 2) Nyctei filia, aspere tractata a patre, IV, 1090. 3) Amazonum regina, quæ cum Otrere Martis lapideum templum exstruxit, II, 387.
 Ἀέσιος, adj., Ponti epitheton, II, 984.
 Ἀόνιος, adj. Aonius (Brotius), ἑρῶν, Aretiadis (fontis Martii) custos, quem Cadmus interfecit, III, 1180; cujus dentium alios Aetæ, alios Cadmo Minerva dedit, 1184; Ἀόνια πεδία, campi Aonii, in quibus Cadmus dentes illos sevit, 1185.
 Ἀπιδανίης, oi, Apidanenses, Arcades cognominantur, IV, 263.
 Ἀπιδανός, Thessaliæ amnis, qui cum Enipeo conjunctus in Peneum aquas emisit, I, 36, 38; II, 515.
 Ἀπία, ἰδός, ἡ, Apia, l. e. Peloponnesus, IV, 1564.
 Ἀπόλλων, ὄνομα, Apollo; in poematis exordio invocatur, I, 1; Mopsum vaticinia docuit, 66; arcum Euryto dedit, 88; Idmonem filium vaticinandi artem docuit, 143. 30; Apollini (Ἐμῶσιον, Ἀκτίον) ara in littore exstructa Argonautæ navem consensuri sacra faciunt, 361, 403, 410; sagittam Tityo immittens videbatur in pallio, quod Minerva Jasoni dederat, 759; Apollini (Ἐμῶσιον) ara exstructa Argonautæ sacra fecerunt apud Doliones, 966; item apud Mysos, 1186; Plūneum vaticinandi arte donavit, II, 181; huic Argonautæ sacra faciunt apud Plūneum, 494; pater Aristæi e Cyrene, 502 sqq. Argonautis

mane apparuit in insula Thyniade, 674-683, quam inde Apollinis Ἑωτός (Matutini) lusulam nominarunt, deo sacra facientes, 686 sqq., 700 sqq.; prope Stheneli sepulcrum Argonautæ ei sacra faciunt, 927; dolo Sinopes deceptus, 932; bovem Cadmo itineris ducem misit, III, 1181. 1283; duo tripodes Jasoni dederat, quos qui possidebat, populus invictus erat, IV, 528 sqq.; lacrimas, quas effudit, quando de Aesculapio filio iratus relicto orlo ad Hyperboreos profectus est, in Eridani vorticibus volvi Cæli narrabant, 612 sqq.; in Apollinis Nomii templo Medea aras exstruxit in Drepana insula, 1218; pater Amphithemidis s. Garamantis ex Acacallide atque avus Caphauri, 1490, 1493; alter ejus tripus Orphei jussu diis indigenis Libyæ dedicatur, 1548 sqq.; imploratus a Jasone, 1702 sqq., arcu lucido elato spissam noctem dissipat, 1706 sqq.; propterea in insula a Deo sibi ostensa (Anaphe) sacra ipsi (Egleæ l. e. Fulgenti) faciunt Argonautæ, 1714-1718. 1729.
 Ἀραθούρη, ἡ, oppidum Asopo adjacens; Ἀραθούρηθεν Phlias Argonauta venit, I, 115.
 Ἀράτης, ω, amnis Armeniæ, IV, 133.
 Ἀργανθώνιον ἔρος, τὸ, Arganthonius, mons Bithyniæ, prope sinum Clæum, I, 1178.
 Ἀργέτης, ω, Ventus (Zephyrus), II, 961, 993.
 Ἀργός, ὄνομα, τὸ, I, 125 (Ἀργήϊον); 1317; pro Græcia, IV, 1074.
 Ἀργός, ὁ, 1) Argonauta, Argo navem Minervæ ope fabricatus est, I, 19, 111; II, 1188; Arestoris f., I, 112, 325. 226; 321; 367; Argonautis e Lemno proficiscentibus retinacula navis solvit, 912; e vitis trunco Cybeles simulacrum elaborat, 1119. II, 613. 2) unus e Phrixii filiis, qui naufragio facto ad Aretiadem insulam delati erant, opem ex Argonautis petit, II, 1122-1133, 1140-1156; quanta pericula Argonautas in Colchide inaneant, exponit, 1199 sqq. 1260; 1281; Aetæ avo suo Jasonis Argonautarumque consilium exponit, III, 318 sqq., 367; cum Jasone ad navem revertens, 450, in itinere huic significat, per matrem suam Medeam persuaderi posse, ut beneficiis ipsum adjuvet, 474 sqq.; eadem coram Argonautis fusius exponit, 521 sqq.; quo consilio commendato a Mopso, 554, probato ab omnibus, 555, ad urbem remittitur, 563 sqq., matri persuadet, ut Medeam precibus adeat, 610. 722; de Medæ promissis a matre doctus ad navem revertitur, 826. 902; nuncio accepto Medeam ad templum esse profectam Jasonem eo ducit, 914. 946; Jasoni Hecataë sacra facturo ovem ac lac attulit, 1200; cum Jasone Phrontideque fratre e nave desilit, ut Medeam excipiat, quæ supplex accurrit, IV, 80; Argonautis ignavis viæ, quam Phineus oraculo significarat, ex sacerdotum Aegyptiorum tabulis, quas Aetæ servari dicit (coll. 279), monstrat cursum ad Istrum dirigendum esse, 256-293.
 Ἀργώ, οὗτος, ἡ, Argonautarum navis, I, 4, 386, 591 (vid. Ἀγέραι), 633, 724, 953; II, 340; IV, 569, 592, 763; ad Phæacum insulam appulit, 993; 1473, 1546, 1609.
 Ἀργῶος, adj. Ἀργῶν νηὺς, Argo navis, I, 319; II, 211; IV, 554, 938; λιμὴν Ἀργῶος, portus Argous, alter in Ethalia insula, de Argo nave cognominatus, IV, 658; alter in ostio paludis Tritonidis, 1620.
 Ἀρεστορίδης, ὁ, Arestoris f., Argus, I, 112, 325.
 Ἀργίος, ὁ, Argivus, Biantis ac Perus f., frater Talai et Leodoci, Argonauta, I, 118.
 Ἀργίος, adj. Martius. Ἀργίος ἔρος, ὁ, avium quæ Aretiadem insulam incolebant, una ad Argonautas ex adverso insulæ navigantes advolavit, emissaque penna acuta Oileum vulneravit, sed a Clytio interfecta est, II, 1043 sqq.; ὄρνιθες Ἀργίαι, αἱ, aves Martiæ, III, 325; πεδῖον τὸ Ἀργίον, campus Martius, ultra Aetam urbem situs (quan-

- tum in stadio meta a carceribus abest, III, 1271 sqq.) ubi arripedes Aetæ tauri pascebantur, II, 1268; III, 409, 495; huc Argonautæ navigarunt, quando Jason certamen obiturus erat, 1270.
- Ἀρήνη, ἡ, urbs Messeniæ. Ἀρήνην Lynceus et Idas Argonautæ venerunt, I, 152, 471.
- Ἄρης, ἦος et ἰός, Mars, I, 743; huic Otrere atque Antiope, Amazonum reginar, in Areliade insula templum lapideum condidere, II, 385; prope quod Argonautæ sacra faciunt, 1169 sqq.; cuius lucus in Colchide, 404, 989; Amazonum pater ex Harmonia Nympha, 990, 991; 1205; νῆσος Ἄρης, 1230, vid. Ἀρητιάς. III, 183, 393, 411; ἡ νῆος Ἄρης, campus Martius, 751, vid. Ἀρήιος; Thebanorum e dentibus draconis a Cadmo satis procreatorum partem interfecit, 1187; Mimante interfecto, thoracem Aetæ præbuit, 1227, 1282; Ἄρης τίμνος campus Martius vocatur, 1357, conf. Ἀρήιος. 1366; ἄλλος Ἄρης, lucus Martis, in quo vellus aureum suspensum erat ex quercu, IV, 166.
- Ἀρήτη, ἡ, regina, Alcinoi conjux, Medæ precibus commota, IV, 1013-1029, maritum noctu rogat, ne illam Colchis dedat, 1070-1096, 1098; 1101; lecto relicto Alcinoi sententiam Jasoni per præconem nunciari jubet, 1111-1120, 1123, 1200; cum multa munera hospitalia Argonautis, tum Medæ duodecim ancillas dono dedit, 1221 sqq.
- Ἀρητιάς, ἄδος, ἡ, 1) Martia filia, Melanippe, II, 966. 2) adj. fem. Martia, Masortia; κρήνη, Bæotiarum fons Marti sacer, cuius custodem, draconem Cadmus interfecit, III, 1180; νῆσος Ἀρ. Arelia (Martia) insula, ad quam Phinei jussu Argonautæ appulerunt, fugatis dolo Martis avibus, II, 1031, 1047; postridie eam relinquunt, receptis Phirixi filiis, quos ibi invenerunt, 1230, (ubi νῆσος Ἀρης eadem insula vocatur); vid. Ἀρης et Ἀμαζονίδες.
- Ἀρητος, ὁ, Bebrycum unus, qui Amyco regi castus alligavit, II, 61; Iphito clava percusso, 114, a Clytio interficitur, 118.
- Ἀριάδνη, ἡ, Minois ac Pasiphaes filia, quam Theseum ab interitu servavit, III, 993; Ariadnes corona, sidus de illa cognominatum, 1003, 1097, 1107; Theseum Cnoso secuta ab eo derelicta est in Dia insula, ubi Bæchus cum ea concubuit, IV, 431 sqq.
- Ἀπολλῆας, ὁ, Apollinis et Cyrenes f., Agreus et Nomius a Thessalis cognominatus, II, 500; de quo plura 509-522; Macridis pater, mellarius olivarum cultor, IV, 1132.
- Ἀρχαῖες, αἱ, Arcades (Apidanenses) Luna antiquiores esse dicebantur, IV, 263, 264.
- Ἀρχαδία, ἡ, Arcadia, unde Hercules Mycenæ profectus est, interfecto apro Erymanthio, I, 125; hinc (Ἀρχαδίων) Amphidamas Cepheusque Argonautæ venerunt, 161; ibi Hercules aves Stympthalides vicit, II, 1052 (Ἀρχαδίωνδε).
- Ἀρπύριος, ὁ, Ἀρπύριον ἶσος, τὸ, Ursorum mons, in Propontidis peninsula prope Cyzicum situs, quem terrigenæ gigantes incolebant, I, 941 sqq.; in οὐρανῷ Ἀρπύριον Argonautæ convivium concelebrant in honorem Cybeles, 1150.
- Ἀρπυρία, ὁ, stella, II, 1099.
- Ἀρμονία, ἡ, 1) Harmonia Nympha, ex Marte Amazonum mater, II, 990. 2) Cadmi uxor. Ejus maritum sepulcrum in Illyria, IV, 517.
- Ἀρπυιαί, αἱ, Phineo cibos rapiunt et contaminant, II, 188 sqq.; 264; per Boreæ filios fugatæ ad usque Plotas insulas, 270 sqq., in Cretam insulam abeunt, 298, 461.
- Ἀρτάχης, ἰός, ὁ, unus Dolionum, a Melæagro in pugna occisus, I, 1047.
- Ἀρτάχης κρήνη, ἡ, fons Artacius apud Doliones, in quo Argonautæ ancoram reliquerunt, I, 957.
- Ἀρταμῆς, ἰός, ἡ, Diana, I, 312; quam relicto portu Pagasæo Orpheus canit, maris illius custodem, 571; in Mysia nocturnis Nympharum cantibus celebrata, 1225; in Parthenio fluvio lavatur, II, 938, III, 774; huic deæ Brygeides insulæ erant sacræ, IV, 530 sqq., quarum in altera, Ἀρτέμιδος νῆσος, 452, templum deæ erat, 470.
- Ἀσία, ἡ, Asia, IV, 273.
- Ἀσις, ἰός, adj. fem. ἡπειρος, Asia, I, 444; II, 777.
- Ἀσσυρία, ἡ, Assyria; huc Argonautæ appulerunt, II, 946; nec tamen diu commorati abierunt, 964.
- Ἀστέριος, ὁ, Achæus, Hyperasii f., Pellæ nepos, frater Amphionis, Argonauta, I, 176.
- Ἀστέρων, ὁ, Cometæ f., sponte venit, qui Argonautarum expeditioni interesset I, 35.
- Ἀστερίδεια, ἡ, Caucasias nympha, Absyrti mater ex Ceta, III, 242.
- Ἀστυπάλαια, ἡ, Ancæi mater ex Neptuno, II, 866.
- Ἀσωπῆς, ἰός, ἡ, Asopi filia, Antiope, I, 735; Cercyra, IV, 571.
- Ἀσωπῆς, ὁ, Fluvius Bæotiarum, I, 117; pater Sinopes, II, 947.
- Ἀταλάντη, ἡ, hastam Jasoni hospiti dono dedit, I, 769.
- Ἀτθῆς, ἰός, adj. fem. Attica; Ἀτθῆς νῆσος, i. e. Salamis, ubi Telemon habitabat, I, 93.
- Ἀτλαντίς, ἰός, ἡ, Atlantis filia, Electra, I, 910; Calypso, IV, 575.
- Ἄτλας, ἄνθρωπος, apud quem Ladon serpens aurea Hesperidum mala custodiebat, IV, 1398.
- Ἀύγαιος, ὁ, Solis filius fuisse ferebatur, Eleorum rex, Argonauta, I, 172; cum Telamone ac filiis Phirixi Jasonem sequitur ad Aetæ aedes, III, 197, 363.
- Αὐλῖον ἄντρον, τὸ, Aulium antrum, prope Callichorum fluvium, II, 910.
- Αὐλῆς, ἰός, ἡ, Bæotiarum oppidum, IV, 1770.
- Αὐσονίος, adj. γαῖα Αὐσονία, i. e. Italia, IV, 553. Αὐσονία ἄλς, mare Ausonium, 590; quo trajecto Argonautæ in Eeum, Circes sedem, pervenerunt, 660; quo Nereides Argonautis opitulaturæ per Thetidem mittuntur, 846; Σκόλλα Αὐσονία, 823.
- Αὐτοσίων, ἄνθρωπος, Theræ peter, IV, 1762.
- Αὐτόλυνκος, ὁ, unus e Deimachi filiis, qui Assyriam incolebant, II, 936; vid. Δεῖμαχος.
- Ἀφάρειος, adj., quo Idas, Apharei f., cognominatur, I, 485; III, 556, 1252.
- Ἀφαιρεῖται, αἱ, Apharei filii, Lynceus et Idas, I, 151.
- Ἀφειδάντιος, adj. κλῆρος Ἀφειδάντιος, in Arradia, I, 162.
- Ἀφῆται Ἀργεῖος, αἱ, illud Thessaliæ (Dolopiarum) litus affuelatum est, quod inferiis Dolopi lactis Argonautæ reliquerunt, I, 591.
- Ἀχαιίδες, αἱ, Achivæ (Græcæ) mulieres, I, 281.
- Ἀχαις, ἰός, adj. fem., Achæica (pro Græca); κοῦρη, puella Græca, III, 639; γαῖα, i. e. Græcia, 601, 775; IV, 1419; item subst. hoc sensu: III, 1081; IV, 195, 1226, 1329.
- Ἀχελώϊδες, αἱ, Acheloi filii, Sirenes, IV, 893.
- Ἀχελώϊος, ὁ, Achelous, Fluvius Acarnaniæ atque Aetoliæ, IV, 293; Sirenum pater e Terpsichore Musa, 895.
- Ἀχερουσία, ἄκρη, ἡ, promontorium Acherusium, II, 354; vid. Ἀχερουσίας.
- Ἀχερουσίας ἄκρη, ἡ, promontorium Bithyniæ, cum Orco introitu et Acheronte fluvio, quo Argonautæ appulerunt, focius describitur II, 728-745, 750; 806; 844.
- Ἀχέρων, ὄντος, ὁ, Orco fluvius, I, 644; item in Acherusio promontorio, II, 355, 743; ab Argonautis trajectus, 901.
- Ἀχελῷς, ἰός, Pelei f., quem puerum Chironis conjux

Peleo proficiscenti ex littore protendit, I, 558; apud Chironem Centaurum a Najadibus nutritus, Medee maritus in Elysio futurus, IV, 810 sqq.; quem quomodo mater immortalem reddere studuerit, 868 sqq.
 Ἀψυρταί, oi, Dianae insularum (Brygeidum) incolae, apud quos Absyrti ibi occisi ossa jacent, IV, 481.
 Ἀψυρτος, δ, Aetæ f. ex Asterodea nymphea, III, 241; Phaethon a Colchis cognominatus, 245. 604; patris curam regebat, III, 1236; IV, 225; quo duce Colchorum, qui Argonautas persequuntur, altera pars in Calion ostium (Istri) navigat, 306, 314. 332; 399; huic insidias struentes Jason ac Medea dona mittunt eximia, 422. 451; falsis promissis deceptus in Dianae insula sororem convenit, et a Jasone ex insidiis prosiliente occiditur, 455-474, occisus sepelitur, 480; ab eo Colchi illi, qui Dianae insulas frequentabant, cognominati sunt, 515 (conf. Ἀψυρταί); de ejus caede Jupiter ipse valde iratus est, 557; eamque per Circen expiari vult, 559, 587. 737.

B.

Βακχιάδα, oi, (i. e. Bacchi posteri), antiqui incolae Corinthi, unde in Drepanam insulam migrarunt, IV, 1212.
 Βασιλεύς, ἄς, Delionum unus, quem Telamon interfecit, I, 1043.
 Βέβρυκες, oi, ad quos relictæ Mysia Argonautæ appulerunt, II, 2; 13, 70; Amyeo rege occiso in Pollucem irruentes Argonautarum ensibus excipiuntur, 98; 121; victi in interiorē terram fugiunt, 129 sqq.; cum iis Mariandyni bellum diu gerebant, 758; 768; ad usque Hipium fines protulerunt, 792; 798.
 Βεβρυκία, ἡ, Bebrycia, Bebrycum terra, II, 136.
 Βέχρυς, oi, Ponti populus, inter Macrones Sapiresque habitans, II, 394, 1242.
 Βιαντιάδης, αὐ, δ, Biantis f., Talaus, II, 63, 111.
 Βίας, αὐτός, e Pero pater Talai Areliques ac Leodoci, Argonautarum, I, 118.
 Βιθυνία, ἰσος, adj. fem. Bithynia, Νόμην Μαλίν, II, 4; γαίη, i. e. Bithynia, 177, 619; ἕλς, mare Bithynium, 730.
 Βιθυνοί, oi, Bithyni, II, 347; sub potestatem Mariandynorum redacti per Herculem, 788.
 Βιλλάτος, δ, amnis Paphlagoniae, II, 791.
 Βιστωνίος, adj., Bistonius, i. e. Thracius; Βιστωνίη φόρμιγξ Orphei cithara vocatur II, 704; IV, 906.
 Βιστωνίς, ἰσος, adj. fem., Bistonis, Bistonia, i. q. Thracia; Ημερὴν Βιστωνίς, I, 34.
 Βιωτοί, oi, per quos Nisaeosque urbem condi ejusque patronum Idmonem vatem coli Apollo jussit, II, 846 sqq.
 Βορέης, αὐ et αὐ et αὐ, Boreas, Zetes et Calais pater ex Orithyia, I, 212, 214; 652; ejus filii Herculem in Mysia relictum requiri velant, 1300; posthac interfecti ab Hercule in Teno insula, 1302-1309; columnarum ibi exstructarum alteram flatu movet, 1308; II, 234; 241; ejus filii Harpyias fugant et ad usque Plotas insulas persequuntur, 273 sqq. 362; inde redeunt ad socios 427; Phinei jussu, cum Jasone sacra Apollini faciunt, 492 sqq.; IV, 286; 1098; Argonautas per mare Libycum novem diebus totidemque noctibus egit, 1232; ejus filii cum sociorum aliis abeunt Herculem investigaturi, 1464; re infecta revertuntur, 1484.
 Βορήϊος, adj., Βορήϊος υἱός, Boreae filii, Zetes et Calais, I, 211; II, 492; vid. Βορέης.
 Βόσπορος, δ, Bosporus, I, 1114; per quem non sine periculo, tamen salvi, Argonautæ navigant, II, 168 sqq.

Βούτης, δ, Atheniensis, Teleontis f., Argonauta, I, 95; solus ex Argonautis Sirenum cantu delinitus, in mare se precipitavit, sed per Venerum servatus Lilybaeum promontorium posthac incolebat, IV, 914 sqq.
 Βρυώ, οὗς, ἡ, nomen Proserpinae vel Hecates, III, 861, 862, 1211.
 Βρυγγίτις νῆσοι, αἱ, in Adriatico mari sitæ, in quibus Diana colebatur (coll. IV, 452, 470), quarum ad alteram Argonautæ appulerunt, reliquis vicinis a Colchorum manu obsessis, IV, 330 sqq.
 Βρυγί, oi, incolae Brygeidum insularum, IV, 470.
 Βύχρης, oi, Ponti populus, Colchis finitimus, II, 396, 1244.

Γ.

Γαῖα, ἡ, Tellus, Tityum, Elaræ filium, nutrit ac denuo peperit, I, 762; II, 39; mater draconis, qui aurei velletis in Colchide custos erat, 1209; huic Jason libamina fundit, ubi in Colchidem ventum est, 1273; per eam Cælumque Medea jurat, III, 699, 716.
 Γεννητής, εὐς, quem Jupiter in cælum olim portaverat, cum Cupidine talis ludit, III, 115.
 Γεγάμης, αὐτός, δ; IV, 1494; vid. Ἀμφίθεμης.
 Γενήλιος, δ (Genitalis), epitheton Neptuni, II, 3.
 Γεννητός, adj. (Gentilicius); Γεννητὴν ἄκρην, Genetarum promontorium Ponti apud Tibarenos, II, 378; Γεννητῶν Διὸς ἄκρην, idem promontorium vocatur, II, 1009.
 Γέφυρος, δ, Delionum unus, quem Peleus in prælio interfecit, I, 1042.
 Γίγνεις, oi, Terrigenæ; 1) Cyclopes ita cognominantur, I, 510; 2) gigantes, qui in montibus Cyzici habitabant, 943 sqq.; Doliones, campi isthmique incolae, multum infestabant, 951; portum saxis obstruentes, cum ab Hercule, tum a reliquis Argonautis cæsi sunt omnes, 989 sqq., 1000 sqq.; 3) Gigantes illi, III, 499, 1348, 1347, qui e dentibus a Jasone satis progerminant, 1355 sqq.; ingenti saxo icti, 1368, mutuis se credibus conficiunt, 1373 sqq.; qui reliqui sunt, a Jasone occiduntur, 1380 sqq. 1391; IV, 365.
 Γίγαντες, oi, Terrigenæ illi vocantur, qui e dentibus serpentis a Jasone serendis progerminaturi erant, III, 1054.
 Γαῖος, δ, Nerei vates, e mari egressus, Herculis, Polyphemi, Hyle fata Argonautas docet, 1310-1325; II, 767.
 Γοργώ, ὄνος, ἡ, cujus (Medusæ) ex capite amputato guttæ in terram delapsæ sunt, e quibus serpentes veneniferi procreabantur, IV, 1515.
 Γρυκίνιοι, oi, gens, Ponto ostiisque Istri vicina, IV, 321.
 Γυρτάν, ὠνός, ἡ, urbs Thessaliæ, unde Coronus Argonauta venit, I, 57.

Δ.

Δάκτυλοι Ἰδάρη, oi, Dactyli Idari, I, 1129; vid. Ἰδάρης.
 Δανάη, ἡ, multa mala in mari perpessa, IV, 1091.
 Δαναίς, ἰσος, ἡ, Danaï filia, Amymone, I, 137.
 Δαναός, δ, cujus ex stirpe Nauplius Argonauta erat, I, 133; oi Δαναοί, Danaï i. e. Graeci, IV, 262.
 Δαρδανία, ἡ, regio atque urbs Troadis, quas Argonautæ præterierunt, priusquam Abydum pervenerunt, I, 931.
 Δάσχυλος, δ, 1) pater Lyci, regis Mariandynorum, ad quem Hercules venerat, II, 776; 2) Lyci hujus filius, quem pater Argonautis comitem dedit, 803, 814; conf. Λύκος.
 Δελφίτης, δ, draco, quem Apollo puer sagittis interfecit in Parnasso, II, 706.
 Δευκαλιόν, oi, Deucalionis posteri, qui in Thessalia regnabant, IV, 266.

Δρυϊδίων, ὄνος, Promethei f., Thessalus, primus urbes ac templa edificavit, III, 1087.
 Δηϊάδων, ὁ, unus filiorum Deimachi, II, 956; vid. Δρυϊμαχος.
 Δηϊμαχος, ὁ, Thessalus, cujus filii tres, Deileon, Autolycus, Phlogius, in Assyria juxta Halyn habitantes, inde cum Argonautis navigarunt, II, 955-962.
 Δῆλος, ἡ, insula Apollini sacra, I, 308.
 Δηῶ, οὗς, ἡ, Ceres, III, 413; IV, 896; in Drepane insula habitans Titanas frumentum demetere docuit, IV, 986, 988 sqq.
 Δῆη, ἡ, insula, IV, 425, ubi Theseus Ariadnen dereliquit, Bacchus cum ea concubuit, 434.
 Δικταῖος, adj., Δικταῖον ὄρος, Dictæum (i. e. Dictes montis) antrum, I, 509; Δικταῖη ἐρίπη, Dictæus mons (Dicte) II, 434; i. q. Creticus, IV, 1640.
 Δινδύμιος, adj.; Μητέρα Δινδυμή, Cybele I, 1125, vid. Πῆξ.
 Δινδύμων, τὸ, Phrygiæ mons; quem Argonautæ ascenderunt, 985; in quo Cybelæ sacra fieri Mopsus jubet, I, 1095 (coll. 1117-1152); in quo fons per Cybelen apertus, quem Jasonium postea appellarunt, 1147.
 Διψαχός, ὁ, Nymphæ f., homo justissimus, qui juxta Melenam in Ponto habitans, Phrixum hospitio excepit, II, 653-658.
 Διώνυσος, ὁ, Bacchus, pater Philantis Argonautæ, I, 116; revertens ex India ad Callichorum fluxum orgia celebravit, II, 905 sqq.; pallium, a Gratiis sibi confectum, Thoanti filio dedit IV, 424 sqq.; cum Ariadne concubuit in Dia insula, 431 sqq.; ejus nutritrix Macris insula vocatur, 540; per Mercurium igni ereptus, in Eubœa insula a Macride excipitur, 1134 sqq.
 Δριάντιον πεδῖον, τὸ, campus Drantius, in quo Amazones habitabant, II, 988; conf. Δρίας.
 Δρίας, ἄνθος, ὁ, Dræas; Δριάντος πεδῖον, Drantæ campus, juxta Thermodontis ostium, ubi Amazones habitabant, II, 373.
 Δολιόνες, οἱ, Cyzici incolæ, I, 947; a Neptuno originem ducentes, 952; Argonautas hospitaliter exceperunt, 961; Argonautas ventis adversis iterum ad se delatos noctu, 1018, haud agnoscunt, 1021, et manus cum iis conserunt, 1025 sqq.; regem mortuum plangunt ac sepeliunt, 1058 sqq. (adde 1070 sqq.)
 Δολιόνιος, adj., δῆμος, populus Dolionius, Doliones, I, 1029. Δολιόναι γυναῖκες, Dolioniarum mulieres, 1070; Κόζικος Δολιόνη, ἡ, Cyzicus Dolionia (Dolionum), II, 765.
 Δολοπῆιος, adj., τύμβος, Dolopeium (Dolops) bustum in Thessalia, ubi Argonautæ appulsi biduum transegerunt Dolopique inferias fecerunt, I, 585 sqq.
 Δολοπηΐς, ἰδος, adj. fem. Κτυμένη, Ctimene, urbs Dolopum, I, 68.
 Δραπένη, ἡ, Phæacum insula (olim Macris) in Ceraunio mari, unde nomen traxerit, IV, 982-990; quam Argonautæ septimo post adventum die reliquerunt, celebratis ibi Jasonis nuptiis, 1223.
 Δρύονες, οἱ, quorum rege, Theodomante, interfecto, 1213, Hercules ipsis bellum intulit, 1218.
 Δυσχελιδες, ἡ, Liburnarum insularum una, IV, 563.
 Δωδωνίς, ἰδος, adj. fem., Dodonæa; ἐκχῶς, cujus e ligno factam trabem Minerva in Argus carinam inseruit, I, 527; IV, 583.

E.

Ἐγγεῖες, οἱ, Dalmatiæ populus, cujus in vicinitate Colchorum colonia consedit, IV, 518.
 Εἰδυία, ἡ, Idyia, Oceani ac Tethyos filia minima natæ, Ætæ conjux, III, 243. 269.

Εἰλατίδης, ὁ, Elati f., Polypnemos, I, 41, 1241, 1248, 1347; IV, 1470.
 Εἰλαθῖνα, Ilithyia dea (Juno Lucina Romanorum), I, 289.
 Ἐκίτη, ἡ, Hecate, cujus sacerdos Medea erat, III, 251; 478; Medeani medicamina mirifica parare docuit, 529; 738; ad eius templum Medea vehitur, 842 sqq. 915. per eam Jason Medææ opem implorat, 983; hæc quomodo placanda sit, Medea Jasonem docet, 1035; invocata ab Jasonē sacrificante, apparet horrenda, 1211 sqq.; huic Argonautæ in Paphlagoniæ littore sacra faciunt, IV, 247 sqq.; mater Scyllæ ex Phorceo, 829.
 Ἐκατος, ὁ, Apollinis nomen, I, 958; II, 518; IV, 1747.
 Ἐκδᾶσιος, epitheton Apollinis, I, 966, 1186; vid. Ἀπόλλων.
 Ἐκιδόλος, ὁ, nomen Apollinis, I, 88, 420.
 Ἐλάρη, ἡ, mater Tityi, I, 762.
 Ἐλαίη, ἡ (ἄρκτος), Helice uisa, i. e. ursa major, s. septentriones, II, 360; III, 745, 1195.
 Ἐλλάς, ἄθος, ἡ, Græcia, I, 336, 416, 904, 1292; II, 414, 459, 637, 891, 1141, 1164, 1192; III, 13, 29, 262, 339, 356, 375, 391, 406, 993, 1060, 1105, 1122, 1134; IV, 98, 204, 349, 369, 741, 1103.
 Ἐλλη, ἡ, Helle, quæ in Hellesponto periit, I, 256.
 Ἐλλήσποντος, ὁ, Hellespontus, I, 935.
 Ἐμδᾶσιος (Consensus præses), et Ἄκτιος (Littoralis), Apollo cognominatur, cui Argonautæ navem consensuri aram exstruxerunt sacraque fecerunt, I, 359, 404.
 Ἐνδυμίων, ὄνος, cujus amore Luna excruciebatur, IV, 58.
 Ἐνερῆος, Henetus, epitheton Pelopis, priscl Paphlagonum regis, II, 338.
 Ἐνκίτης, ὁ, amnis, qui cum Apidano conjunctus in Penecum aquas emittit, I, 38.
 Ἐνυάλιος, ὁ, Martis cognomen, III, 322, 560, 1366.
 Ἐπόψιος (observator), epitheton Jovis, II, 1123.
 Ἐρατώ, οὗς, ἡ, Musa, quam poeta invocat, Medææ amorem canturus, III, 1.
 Ἐργῖνος, ὁ, 1) Neptuni f., Milensius, Argonauta, I, 186; unus eorum, qui post Tiphys mortem gubernare cupiunt, II, 896. 2) amnis Thraciæ, I, 217.
 Ἐρεχθίδαι, οἱ, Erechthei posteri, i. e. Athenienses, I, 101.
 Ἐρεχθίς, ἰδος, ἡ, Erechthei filia, Orithyia, I, 212.
 Ἐριδῶτης, ὁ, Teleontis f., Argonauta, I, 71, 73; penna, quam avis Arctiadis insulæ in Oilei humerum demiserat, extracta vulnus obligat, II, 1019.
 Ἐρινός, ἡ, Furia, II, 220; III, 704, 776; IV, 476; 1043 (Ἰκιστή, supplicum ultrix); αἱ Ἐρινός, Furia, III, 712; IV, 386, 714.
 Ἐρκύνος, σκύπελος ὁ, ex quo Juno Argonautas magno in periculo versantes monet, IV, 640.
 Ἐρυμῖας, αἱ, Mercurius, pater Eryti et Echionis ex Antianira, Æthalidæ ex Eupolemia, I, 51 sqq.; 642; arietem Phrixi aureum reddiderat, II, 1145. III, 197; ad Æeten a Jove missus, qui Phrixum hospitaliter excipi juberet, 588. 1175; Phrixo mandavit, ut arietem aureum Jovi immolaret, IV, 121; Bacchum igni eripuit, 1137.
 Ἐρυθίς, ἰδος, ἡ, Hesperidum una, in ulmum conversa, IV, 1427.
 Ἐρυθῖναι, οἱ, colles Paphlagoniæ, in vicinia Sesami urbis, II, 911.
 Ἐρυμάνθιος, adj., Ἐρυμάνθιον τίφος, palus Erymanthia, in qua aper Erymanthius versabatur, I, 127.
 Ἐρως, υἱος, Siciliæ mons atque urbs, ubi Venus colebatur, IV, 917.

- **Ἐρμῆς*, δ, Mercurii et Antianiræ f., frater Echionis, Argonauta, I, 52.
Ἐρως, αὐτός, δ, Cupido, cum Ganymede talis ludit, III, 114 sqq.; 120; a Venere blandis promissis permotus, ut Medeam sagitta feriret, per aciem abit, 129-160; Medea telo vulnerata ad caelum redit, 275 sqq.; 297; 972; Jasoni splendorem circumfundit, 1018. 1078; IV, 445; cf. **Ἐρωτες*, Amores, Medeam sollicitant, III, 452, 687, 705; 937.
Ἑσπέρη, ἡ, una Hesperidum, in populi speciem conversa est, IV, 1427.
Ἑσπερίδες, αἱ, IV, 1399; advenientibus Argonautis in pulverem commutatae, 1406 sqq.
Ἑσπέριος, adj., **Ἑσπερίη χθών*, ἡ, Hesperia, III, 311.
Εὐβοία, ἡ, ἡ, Eubura insula, unde Canthus Argonauta venit, I, 77; IV, 1135 (**Ἀβαντίς*); IV, 1780.
Ἑόξενος, Hospitalis, epitheton Jovis, II, 378.
Ἑπόλφιμειν, ἡ, Myrmidonis filia, mater Aethalidae ex Mercurio, Φθιάς, I, 55.
Εὐρύδαμας, αὐτός, δ, Climeni f., qui Climenæ habitabat, Argonauta, I, 67.
Εὐρυμέδων, δ, IV, 1514, vid. *Ἠπείριος*.
Εὐρυμεναί, αἱ, oppidum Thessaliae, I, 597.
Εὐρυνόμη, ἡ, Oceanitis, Ophionis uxor, I, 503. Vid. *Ὀφίων*.
Εὐρύπυλος, δ, nomen Tritonis, qui Argonautis in Libya apparuit, IV, 1560; vid. *Τρίτων*.
Εὐρύσθευς, ἦρος, Argorum rex, quo incio Hercules ad Argonautarum expeditionem profectus est, I, 130; cui idem duodecim labores perfecit, 1317, 1347.
Εὐρυτίδης, δ, Euryti f., Clytius, II, 1043.
Εὐρυτίων, δ, Iri f., Argonauta, I, 71, 74.
Εὐρύτος, δ, Clyti et Iphiti pater, cui Apollo arcum dedit, I, 86, 87. II, 114.
Εὐρώπη, ἡ, 1) Tityi filia, Euphemi mater e Neptuno, I, 181. 2) (Agenoris filia), quam quærens Cadmus Thebas venit, III, 1179; huic Juppiter Talam dederat Cretae custodem, 1443. 3) orbis terrarum pars, IV, 273.
Εὐώπος, δ, pater Aenetae, avus Cyzici, I, 949.
Εὐφημος, δ, Tetrarius, Neptuni atque Europæ f., mira celeritate insignis, Argonauta, I, 179; columbam quam portavit, II, 536, conscensa prora, 556, dimittit, quæ per Symplegades volet, 562. 588; inter eos est, qui post Tiphys mortem gubernationem suscipere cupiunt, 896; unus eorum, qui in Libya Herculem investigaturi abeunt, IV, 1466; infecta re revertitur, 1483; glebam a Tritone porrectam accipit, 1563; in Anaphe insula somnii memor, 1732 sqq., Jasonis monitu (1749-1754) glebam illam in mare projecit, 1756, unde Calliste insula exstilit, ab Euphemi posteris, qui initio Lemnum, tum Spartam incoluerant, postremo occupata, 1758. 1764.
Ἐφύρη, ἡ, Ephyra, i. e. Corinthus; hinc (**Ἐφύρηθεν*) Bacchiadæ originem docebant, IV, 1212.
Ἐχέτος, δ, filiam oculorum lumine orbatam in carcerem conjecit, IV, 1093.
Ἐχινάδε, αἱ, maris Ionii insulae, IV, 1230.
Ἐχίων, δ, Mercurii et Antianiræ f., frater Eryti, Argonauta, I, 52.
Ἐώιος, adj. (Matutinus) **Ἐωίου Ἀπόλλωνος* insulam Argonautæ Thyniam cognominarunt, II, 680, 700; conf. *Ἀπόλλων*.

Z.

- Ζέλλος*, δ, Dollionum unus, a Peleo interfectus in prælio, I, 1042.
Ζεύς, *Ζηνὸς*; cf. *Διὸς*, Juppiter; cum Leda concubuit, I, 150. 242; 468; infans in antro Dictæo Cretae insulae habita-

bat, 509. 511; 731; 997; 1071; 1101; 1188; 1315; 1345; II, 43; 154; Pollucis pater, 163. 181; quomodo Phineum vatem puniverit, 183 sqq. 196. 215 (**Ἰξείος*); Boreadis Harpyias persequentibus opem fert, 275; *Διὸς κύνες*, Jovis canes, Harpyiæ, 289. 313; 378 (**Ἑόξενος*); 461 (**Διόδεν*); ejus jussu etesiae spirant, 499, 522 (**Ἰαμαίος*), 524, 525; 547; 905; Sinopes astutia circumventus, 948 sqq.; 993 (**Διόδεν*); 1009 (**Γεννηταίος*); 1098; 1120; 1123 (**Ἐκφύος*); 1130; 1131 (**Ξείνος*, **Ἰξείος*); 1147 (**Φύξιος*); 1179; 1195; Typhaonem fulmine percussit, 1211; inter Curetes educatus in Creta insula, 1234. III, 8; 11; 116; Ganymedem in caelum abstulerat, 115. 132; 158; 193 (**Ξείνος*); 328; 337; pater Aiaci, 364; Mercurium miserat, qui Aeten hortaretur, ut Phrixum hospitaliter exciperet, 557. 920; 922; per eum Medæ opem Jason implorat, 986. 1399; IV, 2; 95; 96; Jovi (**Φύξιος*) Phrixus aram extruxit arietemque aureum immolavit, 119. 185; 229; 270 (**Διόδεν*); 334; 358 (**Ἰξείος*); 382; 520; Absyrti caedem per Circe explari vult, sed antea multa perpeti Argonautas, 558 sqq., 577, 585; 651; navium custodes fecit Tyndaridas, 653. 700 (**Ἰξείος*); invocatus a Circe in illustratione Jasonis ac Medæ (**Καθάρσιος*, lustralis), 709. 753; Thetis cum eo rem habere noluit, 793. 959; 967; 1100; Bacchi pater, 1134. 1152; 1224; 1254; 1276; Europæ Talam dederat Crete custodem, 1443. 1673.
Ζέφυρος, δ, Ventus; quo celerius Harpyiæ volabant, II, 276. 721; 900; IV, 768; 821; 837; 886; 910; 1624; 1627.
Ζήθος, δ, Zethus Amphionque fratres, filii Antiope, Thebarum moenia exstruentes representati erant in lana, quam Minerva Jasoni dederat, I, 736, 738.
Ζήτης, δ, Boreæ et Orithyiae f., frater Calais, Argonauta, I, 211; fratres describuntur 219 sqq; Phineum jurare jubet, Deos sibi fratrique Harpyias persequentibus non iraturos, II, 243-253; cum fratre Harpyias persequitur, 282 sqq., reversus ad socios res a se fratre gestas narrat, 430 sqq. Conf. *Βορέης*.
Ζυγίη, ἡ, Junonis Pronubæ epitheton, IV, 96.
Ζώνη, ἡ, Thariæ oppidum, ubi arbores erant quas Orpheus canendo eo deduxisse dicebatur, I, 29.

H.

- Ἥλιος*, δ, Sol, quem Augeam patrem fuisse fama erat, I, 172, coll. III, 362; pater Aetæ, II, 1201. III, 233; 309; Aeten filium oraculo olim admonuerat ut sobolis suæ devitaret dolum, 595; pater Pasiphaes, 999. 1191; Aetæ equos dedit, IV, 221. 229; Circes pater e Perse, 591; ejus ex curru Phaethon delapsus est, 598; quicunque ex eo originem ducebant, singulari quodam oculorum splendore insignes, 727; ejus boves in Sicilia pascebantur, 965; pater Phaethusæ, quæ ejus oves pascebat, 971. 1019.
Ἥλειος, αἱ, Elei, quorum rex Augeas, I, 173.
Ἥλέκτρα, ἡ, ἡ, Atlantis filia, cujus ad insulam (Samothracen) Argonautæ appulerunt, relicta Lemno, I, 916.
Ἥλεκτρικὴ νῆσος, ἡ, maris Adriatici insula, ad quam Argonautæ appulerunt, relicta Dianæ insula, IV, 505; huc Argonautæ jam longe profecti procellis a Junone excitatis repelluntur, 580.
Ἥλεκτρύων, αὐτός, δ, cujus filii cum Telebois ac Taphiis pugnantes in Jasonis pallio, Minervæ dono, representati, I, 748.
Ἥλιάδες, αἱ, Solis filiae, sorores Phaethontis, in arbores conversæ, electrum effundunt lacrimantes, IV, 504 sqq.; 625.
Ἥλύσιον πεδίον, τὸ, campus Elysium, i. e. Elysium, IV, 811.
Ἠφαιδέης, κλέος, Hercules, apro Erymanthio occiso ex-

Arcadia Argos, inde inscio Eurystheo ad Argonautarum cursum profectus, I, 122. 197; expeditionis dux ab Argonautis designatus, recusato hoc honore, Jasonem creari jubet, 341 sqq., 349; ei Arcaeoque medium Argus transtrum conceditur, 397, 531; boum Apollini immolandum alterum mactat, 426; solus apud navem relinquitur, sociis ad Lemniadum urbem discedentibus, 855; socios inter Lemnias mulieres diu commorantes itinerisque immemores increpat, 864-875; Gigantum montes Cyzici incolentium multos interficit, 993. 997; in proelio Telechem et Megabrontem, Doliones, interficit, 1040-1041, 1163; fracto remo suo, 1168, alium sibi paraturus ingentem abietem in silva Cii avellit, 1187-1206; 1242; de Hylae fato per Polyphemum doctus, 1253 sqq., furibundus currit, qua pedes ferunt, 1261-1272; cum Polyphemo apud Mysos relictus, 1283 (conf. II, 767). 1291; Boreae filios interfecit in Teno insula et in sepulcro eorum duas columnas extruxit, 1303 sqq. ejus fatum futurum Glaucus Argonautis praedicit, 1316 sqq.; se Mysiam vastaturum minatur, nisi Hylas sibi redditus fuerit, 1348; obsides pro Hyla acceptos Trachinem abduxit, 1356. II, 116; 772; Asiam quum perlustraret, Tithiam pugilem vicit, Mysos, Phryges Bithynorumque gentes sub polestalem Mariandynorum redegit, 773 sqq.; 793; 913; 957; Menalippen captam in libertatem restituit balteo accepto ab Hippolyte, sorore illius, 967 sqq.; quomodo aves Stymphalides fugarit, 1052 sqq.; III, 1233; pater Hylli e Melite Najade, IV, 538 sqq.; Ladonem draconem, malorum aureorum apud Hesperides custodem, interfecit, 1400 sqq., malaeque aurea abstulit, postquam terra pede pulsata fontem prope paludem Tritonidem aperuit, 1432-1439. 1459; eum investigaturi Argonautae nonnulli profecti sunt, 1469; quem cum longius jam remotum Lynceus conspexisset, infecta re redierunt, 1477 sqq.

Ἥρα, ἡ, Juno, a Pelia Diis epulas instituyente neglecta, I, 14; (Imbrasia) in Samo insula colebatur, 178. 859; 997; II, 216; Aeneas audaciam inspiravit, ut navis gubernationem susciperet post mortem Tiphysos, 865; cum Minerva de Jasone adjuvando deliberat, III, 8 sqq., 10, 19, 23, 32; Venerisque auxilium petatum abijt, 36 sqq.; 55, 84, 91, 106; quo impetrato inde redit, 111; Jasonem ejusque socios ad Aetiae regiam tendentes nebula circumfudit, 310; Medeam domi detinuit illo die, quo Jason in Aetiae palatium venit, 250; Jasonem insigni pulcritudine exornavit, ad templum Hecates proficiscentem, 922. 931; in Peliae exitium Medeam solcum venire voluit, III, 1134, col. IV, 242; maximum metum Medae injicit, 11, eamque impellit, ut ex patria domo aufugiat, 21 sqq.; 96 (Zuyin, Pronuba); Colchos, qui Argonautas persequuntur, fulminibus impedit, 510; procellis excitatis, Argonautas ad Electridem insulam repellit, ut expiata per Circe Absyrti caede Jovis ira compescatur, 577 sqq.; ex Hercynio scopulo Argonautas monet, qui in paludibus Celticae terrae interituri erant, 640 sqq.; nebulam circumfundit Argonautis, per Celtorum Ligurumque fines navigantibus, 646 sqq.; Iridem mittit, quae Thetidem accersat, Vulcanumque desistere jubeat a labore, donec Argo praetervecta fuerit, Aeolumque omnes ventos cohibere praeter Zephyrum, 757-769. 774; Thetidem ad se profectam, 781, orat, ut auxilium Argonautis praestet, 783-832. 846; 858; anxia contemplatur, quomodo Nereides Argo per Plauctas vehant, 959; Macridem, Aristaei filiam, Euboea insula expulit, 1137; Nymphas mittit, quae Jasonis Medaeque nuptias celebrent, 1152; hujus conubii rumorem dissipari curat, 1185. 1199.

Ἥραγενε, ἡ, mane genita, i. e. Aurora, II, 450; III, 824.

Ἥραγενε, ἡ, amnia, cujus in vicinia Electris insula sita erat, IV, 506; ejus in intimum sinum Argonautae penetrant, 596; in hunc Heliadum lacrimae confluent, 610, 623; Rhodanus in eum labitur, 628.

Ἥφαιστος, ὁ, Vulcanus, Palamonii pater, I, 203. 851; epulis ac sacrificiis placatus a Lemniis mulieribus, 859. III, 40; 136; quatuor ante Aetiae palatium effoderat fontes, 223, qui describuntur, 223 sqq.; idem Aetiae praeter alia opera mirifica lauros illos arripedes aratrumque insigne fabricaverat, 229 sqq.; Junonis voluntate, IV, 761, per Iridem nunciata, 775, coll. 818, a labore desistit, donec Argonautae praetervecti fuerint, 929; quorum navis quomodo a Nereidibus per rupes incolumis vehatur, spectat, 958.

Ἥως, ὥς, ἡ, Aurora, I, 519; II, 1285; III, 1224; IV, 183; 885; 981; 1713.

(C).

Ἡρόδοτος, ὁ, Dryopum rex, Aetiae pater, quem Hercules necavit, I, 1213, 1216; 1355;

Ἡμεροκόπος, adj., ἡμέρα, ἡ, Themiscyrium promontorium Ponti, juxta Thermodontis ostium, II, 371; Ἡμεροκόπου Ἀμαζόνες, αἱ, Amazonum gens, cui Hippolyte regina praerat, II, 995 sqq.

Ἡεραπύλας, adj., Therapneus; Θ. Δὸς, αἰὲς, i. e. Pollux, de Therapne, urbe Laconica, ita cognominatus, II, 163.

Ἡερακλῆς, ὁ, ἡ, fluxus, juxta promontorium Themiscyrium apud Amazones in Pontum aquas emisit, II, 370; ad hunc usque Dascylus, Lyci regis f., Argonautas comitatus erat, 805; hujus singularis natura describitur 970 sqq.

Ἡεσπείες, αἱ, Thespienses, Thespiarum incolae, I, 106.

Ἡεστιάδης, ὁ, Thestii f., Iphiclus, I, 201.

Ἡετις, ἡ, ἡ, Thetis, Junonis jussu, IV, 739, per Iridem accessit, 773, ad Olympum tendit, mari relicto, 780; Junonis mandata, 783-800-832, se perfecturam pollicetur, 833-841; tum Nereidibus in mare Ausonium missis, in Tyrrheniam profecta, Peleum maritum monet, ut ne diutius morantes Argonautae mane solvant, 842-864; episodion de ejus ira in maritum inseritur, 865-880; ejus mandata Peleus sociis refert, 881; Argus gubernaculo attacto, 933, cursum navis regit reliquarum Nereidum ope, 938.

Ἡεβη, ἡ, Thebae, quarum munita Amphion ac Zethus condidere, I, 736; Ἡεβη, i. e. Beroica, III, 1178; Ἡεβη Τριτωνίς Thebae Aegyptiae appellantur IV, 269, vld. Τριτων; αἱ Ἡεβη, ubi relictis Indis Bacchus habitabat, II, 906.

Ἡεπρις, ὁ, Autesionis f., Euphemi posteros Sparta in Callisten insulam duxit, eique Therae nomen indidit, IV, 1762 sq.

Ἡεπρις, ἡ, insula, quae antea Calliste vocata erat, IV, 1763; conf. Ἡεπρις.

Ἡερεός, ὁ, ἡ, et ἡ, cum Perithoo in tartaro versatus, I, 101; e pernicie servatus per Ariadnen, III, 997; Ariadnen, quae Cnosso ipsum secuta erat, in Dia insula dereliquit, IV, 433.

Ἡερακλῆς, ἡ, Thoantis filia, Hypsipyle, I, 637, 712.

Ἡερα, ὁ, ἡ, Lemniorum rex, pater Hypsipylae, quem a caede servatum per filiam, pisces in Cenoam (Sicinum) insulam trajecerunt, I, 621 sqq.; Sicini pater ex Cenoa Najade, 625. 718; 798; 829; pallium a Graetis confectum, quod Bacchus pater ei dederat, Hypsipylae filiae legavit, IV, 426.

Ἡερακλῆς, adj., Thracius; Ἡερακλῆς, I, 214, 1300; II, 427; IV, 1484; Ὁπρεός, IV, 905; Ἡερακλῆς, portus Thracius, I, 1110; Ἡερακλῆς ἄκρη, littus Thracium, I, 29; Ἡερακλῆς

Θρηάκη de Atho monte, 601-602; Θρηάκη ἑπταρχία, Thracia, 795; ἀνέμοι Θρηάκιοι, venti Thracii, 934; ἡ Θρηάκη, subst., Thracia, I, 614, 799, 826, 1113; vid. Θρηάκη.
 Θρηάξ, ἄνθρωπος, Thrax; Θραγρός, I, 24; στρατός, Thracius exercitus, 678; οἱ Θρηάκται et Θρηάκται, Thraces, 632, 637, 821, 923; quorum rex Phineus olim fuerat, II, 236; quorum fines Ister percurrit, IV, 288, 320.
 Θρηάκται, οἱ, Thraces, I, 821, 923; vid. Θρηάξ.
 Θρηάκη et Θρηάκιν, ἡ, Thracia. Ibi Zetes et Calais, Boreae filii, nati, I, 213; a Lemnis vastata, 614.
 Θρινάκιν, ἡ, Trinacria, i. e. Sicilia, cujus in prato Solis pasciebantur boves, IV, 905.
 Θρινάκιος, adj.; Θρινάκιν ἄλς, mare Siculum, IV, 994.
 Θυνάδες, αἱ, Thyades, i. e. Baeclae, I, 636.
 Θυνή, ἴδω, adj. fem., ὕψος, Thynias, insula littoribus Bithyniae adiacens, ubi Phineus vater habitabat, II, 350; ἀκρὴ, litus Thyniadis, 548.
 Θυνίς, ἄδω, adj. fem., Νύμφη, Nympha Thynias, i. e. Thyniadis insulae, II, 485; ὕψος, insula, ubi Apollo Argonautis primo mane apparuit, quam Eoi (Matutini) Apollinis insulam ideo appellarunt, ubi sacris huic deo factis Concordiae etiam templum condiderunt, 673-719.
 Θυνίς γαῖα, ἡ, i. e. Thynias, II, 460; conf. Θυνή.
 Θυνιοί, οἱ, Thyni, incolae Thyniadis, II, 529.

I.

Ἰάονες, οἱ, Iones, I, 959; de quorum sacris anniversionibus in Cyzici memoriam celebratis 1076.
 Ἰαπετιονίδης, ὁ, Japeti f., Prometheus, III, 1087.
 Ἰαπετός, ὁ, pater Promethei, III, 866.
 Ἰαυλάκος, ἡ, II, 1091, 1114. Vid. Ἰαυλάκος.
 Ἰδαίος, adj. 1) Idae, montis Trojani; Trojanus; Ἰδαίη γαῖα, i. e. Troas, I, 930; 2) Idae, montis Cretici; Cretensis; Μήτηρ Ἰδαίη, i. e. Cybele, I, 1125, vid. Πέα; Δάκτυλοι Ἰδαίαι, Anchiales Nymphae filii, (Κρηταῖες), 1129; Κουρήτες Ἰδαίαι, II, 1231; ἀντρον Ἰδαίων, antrum Idae montis in Creta insula, III, 134.
 Ἰδίας, τω, ὁ, Apharei f., Lyncei frater, Argonauta, I, 151; Jasonem objurgat, valde glorians, 462 sqq., item Idmonem, 485 sqq.; in pugna cum Dolionibus Promeum interficit, 1034; aprum, a quo Idmon interfectus est, hasta prosternit, II, 830; unus eorum, qui certamina pro Jasonem suscipere cupiunt, III, 516; sociis de Medea ad auxilium certaminis vocanda consentientibus solus acriter adversatur, IV, 556 sqq.; 1170; ira nondum sedata, Jasonis hastam medicamento Medae illitam ferit ense, qui incassum repercutitur, 1252.
 Ἰδμων, ὄνομα, ὁ, Argivus, non Abantis, sed Apollinis f., et ab hoc vaticinia doctus, Argonauta, I, 139; Argonautarum suaeque fata vaticinatur, 436 sqq.; 449; Idae vanam ostentationem compescit, 475 sqq.; apud Mariandynos ab apro interfectus et solempni funere sepultus, quem Agamestoris nomine urbis illic conditae patronum Boeoti ac Megarenses colebant, II, 815-850.
 Ἰερὰ πέτρα, ἡ, Hiera (Sacra) petra, in Cyzico, I, 1103.
 Ἰήλιος, ὁ, Apollinis epitheton, II, 712.
 Ἰηπαίων, ὄνομα, ὁ, epitheton Apollinis, II, 702.
 Ἰησύνος, adj., Jasonius; Ἰησύνος ὁδὸς illa via vocata est, qua per Dindymum montem Cyzicus Argonautas duxit, I, 988; Ἰησύνος, Jasonis, Minervae epitheton, cujus in templo sacra Argus ancora servabatur, 960.
 Ἰήσων, ὄνομα, ὁ, Jason, Crethel et Clymenes nepos, Aesonis atque Alcimedes f., I, 233 et III, 357; altero

calceo in Anauri aquis amisso ad Pelias epulas ivit, I, 8 sqq.; 206; Herculis jussu expeditionis dux ad Argonautis creatus, 349, 409; lacrimabundus patriam relinquit, 531; induto pallio, Minervae dono, quod v. 725-768 describitur, 721, sumptaque hasta, 769, ad urbem Lemniadum profectus, in Hypsipylae reginae aedes ab Iphinoia introducitur, 771-790; Lemniadum imperium ab Hypsipyla sibi oblatum recusat, 836-841; reginae sententia cum sociis communicata, 847, ad ejus regiam revertitur, 853; Hypsipylae valedicit, 899-909, navemque conscendit, 910; Cyzicum regem in pugna nocturna interficit, 1032; Mopsi vaticinio sociis exposito (1106), cum ipsis Cybelae sacra facit in Dindymo monte, 1133; objurgatus a Telamone, 1290 sqq., huic temeritatem deprecanti, 1330 sqq., facile ignoscit, 1333-1344; cum sociis in Bebryces impetum facit, II, 122, 211; Phineum vatem interrogat de reditu, 410 sqq.; Phinei jussu Apollini sacra facit cum Boreadis, 491 sqq.; socios exploraturus metum simulat, 620-638; quorum sententias perspectis ostendit, quantam in iis ponat fiduciam, 641-648; Lyco, regi Mariandynorum, sua suorumque fata inter epulas narrat, 762 sqq. 871; Phrixi filios sibi cognatos esse ac Deorum ex voluntate obviam factos, intelligit, 1158-1167; eosque hortatur, ut velleris aurei auferendi adjutores sint, 1178-1195; ubi in Colchidem ventum est, libamina fundit Telluri Diisque inquilinis, 1271 sqq.; navem in palude ancoris stabiliri jubet, 1281 sqq. III, 228. Junonem anus specie indulam trans aquam de montibus se praecipitantem humeris olim portarat, 66 sqq. 143; communicato cum sociis consilio suo, 171-194, cum Phrixi filiis cumque Telamone atque Augea ad Aetiae regiam proficiscitur, 196 sqq.; Aeten iratum blanda oratione aliquantulum mitigat, 386 sqq.; labores ab Aeta sibi propositos in se recipit, 427 sqq.; cum Argo, Augea ac Telamone ex Aetiae palatio se recipit ad navem, 439, 448; 474; sociis condiciones ab Aeta sibi factas exponit, 491 sqq.; Argum, Medae opem conciliaturum, remittit ad urbem, 566 sqq.; per Argum ad Hecates templum ducitur, comitante Mopso, 913 sqq., insigni pulcritudine exornatus a Junone, 922; solus (conf. 943) in templum ingressus, 955 sqq., Medeam vehementer perculsam bono animo esse jubet ejusque auxilium implorat, 975-1007; Medae precibus obtemperans, se nunquam illius obliturum affirmat, de patria sua, de gente Minyarum, de Ariadne narrat, 1079-1101; se Medeam in Graeciam ablatum et uxorem ductum promittit, 1120-1130; tandem discedendi tempus esse monet, 1142 sqq.; tum templo relicto, 1147, cum Argo Mopsoque ad navem reversus Medae consilia sociis narrat, 1163 sqq.; insequente nocte lustratus atque, quod Hypsipyle ei dederat, indutus pallio Hecatae sacra facit ex praecipis Medae, 1194 sqq.; postquam arma sua ac se ipsum medicamento illivit, robur immensum ejus membra subit, 1216-1267; accepta galea, dentibus plena, ad subterranea taurorum stabula abit, quorum inde prorumpentium impetum clypeo sustinet, nec cornibus, nec flammis, quas evomunt, laesus, 1278-1305; iugo tauris imposito, terram aratro discindit dentesque in sulcos conjicit, 1306-1339; tertia diei parte reliqua, boves ab aratro solvit et ad fluvium revertitur, ut sitim restinguat, 1340-1353; consiliorum Medae memor, in gigantes, qui interea progeminabant (1354-1363), ingens saxum conjicit, 1363-1371; gigantes eos, qui ex corde mutua (1372-1376) reliqui erant, gladio interimit, 1377-1403. IV 63; cum

Phrontide Argoque, Phrixi filiis, e nave desilit, ut Medeam supplicem excipiat, 79; ac valde gaudens, se in Græciam reversum ipsam uxorem docturum jurat, 92-99; Medeam consolatur, 107; dracone, velleris aurei custode, a Medea sopito, vellus de quercu de-reptum celeriter aufert, 162, 165, 170-182; die illu-scenscente, ad suos venit, 183; Medeam tanquam salutis auctorem coli ac defendi, abutum quam celerrime pa-rari, partem heroum sub armis esse jubet, 190-205; tum ipse armis indutus retinacula navis ense abscin-dit, 206 sqq.; Medeam supplicanti, ne Colchis deda-tur (362 sqq.), ostendit, nec sibi eam sententiam esse, sed pacto cum Colchis inito dilationem pugnae queri et dolum aliquem, 393-410. 454; ex insidiis prorumpens Absyrtum in vestibulo templi Dianæ occidit, 464 sqq.; extremis mortui membris piaculi causa resectis cadaver sepelit, 477-481. 498. Apollo ei duos tripodes miræ virtutis olim dono dedit, IV, 530. Cum Medea Circen ad ædes ejus sequitur, 688; lustratione peracta cum Medea ad socios revertitur, 760; jurejurando obstric-tus erat, ut Medeam uxorem duceret, 1083 sqq. (conf. supra, v. 92-99); Alcinoi de Medea sententia per Arete præconem ei nunciatur, 1122; ejus Medearque nuptiæ in Drepana insula factæ describuntur 1141-1196; 1152; in Syrtide per heroínas, Libyæ præsides, de salutis ratione admonitus (1318-1329), ipsis venerabundus respondet, 1331 sqq., sociisque convocatis Dearum sermonem obscurum exponit, 1336-1362; Tritoni overa immolat, 1593 sqq.; Euphemo suadet, ut glebam a Tritone acceptam in mare projiciat, 1747 sqq.

Ἰάσιος, ὁ, epitheton Jovis, supplicum antistitis, II, 215, 1132; IV, 358; Ἰατρὴν, ἡ, epitheton Furis, ulticis supplicum, IV, 1044.

Ἰκαρίος, ὁ, (Humidus), epitheton Jovis, II, 522.

Ἰαστὸς, ὁ, fluvius, cui Athenæ adjacebant, I, 215.

Ἰαυρυχὸς ποταμὸς, ὁ, juxta quem Colchorum colonia consedit, IV, 516.

Ἰμβράσιος, adj.; Ἰμβράσιον Ἥρην, Juno Imbrasia, quæ in Parthenia (Samo) insula colebatur, I, 187; Ἰμβράσιον ὕδατα, i. e. Imbrasus, flumen Sami insulae, II, 866.

Ἰμβρος, ἡ, insula, inter Lemnom ac Samothracen sita I, 924.

Ἰνδοί, οἱ, Indi, apud quos Bacchus versatus est, II, 906.

Ἰξίων, οὐκ, Ixion, III, 62.

Ἰόνιος, adj.; Ἰονίη ἁλὶς, mare Ionium, quo per alterum ostiorum suorum Ister effluit, IV, 289; 632; Ἰόνιος πόντος, item mare Ionium, quo duce Absyrto Colchi perveniunt, prævertentes Argonautas, 308; Ἠορθμός, Ἰόνιος, fretum Ionium, 982.

Ἰκποδάμεια, ἡ, Hippodamia in Pelopis curru videbatur in pallio, quod Minerva Jasoni dono dederat, I, 754.

Ἰππολύτη, ἡ, regina Amazonum Themiscyriarum, II, 999; Melanippen sororem captivam redemptura bal-teum Herculi dedit, 968, coll. 779.

Ἰπποτάδης, ὁ, Hippotæ f., Æolos, IV, 819.

Ἰππότης, ἑὼ, pater Æoli, IV, 778.

Ἰπουρις, ἰδος, ἡ, una e Sporadibus, IV, 1712.

Ἴρις, ἰδος, iv, 1) ὁ, Assyriæ fluvius, II, 367, 963. 2) ἡ, Iris dea; Harpyias non interfici a Boreadis jubet, neque eas unquam ad Phineum redituras per Stygem jurat, II, 286-295, 432; deinde in Olympum revertitur, 298 sqq.; Medeam Jasonemque e Circes sedibus profectos Innoni nunciat, IV, 753; ad Thetidem, Vulcanum, Æolum a Junone missa, 757 sqq., omnia Deæ man-data persequitur, 770 sqq.

Ἴσος, ὁ, Actoris f., pater Eurytionis, I, 72, 74.

Ἰσθμῖος ἄγων, certamen Isthmium, III, 1240.

Ἰσμηνὸς, ὁ, amnis Beroiæ, I, 537.

Ἰσση, ἡ, Liburnidum insularum una, IV, 565.

Ἰστρος, ὁ, Ister fluvius, qui ex montibus Ripæis ortua, percursis Thracia ac Scythia, per alterum ostium in Io-nium mare, per alterum in mare Siculum aquas emittit, ad quem cursum esse dirigendum Argus Argonautas docet, IV, 282-293; 302; ostiis duobus (coll. 312, 313) Penteen insulam amplectitur, IV, 309; duobus aliis Cauliaci scopulum circumdat, 325.

Ἰτρυονεύς, ἦος, ὁ, Bebryx, a Castore occisus, II, 105.

Ἴτωνις, ἰδος, adj. fem., Itonia, Minervæ epitheton, I, 551.

Ἰτιάς, ἡ, vetula quædam Dianæ sacerdos, I, 312.

Ἰπκλός, ὁ, 1) Jasonis avunculus, qui Phylacæ regna-bat, Argonauta, I, 45; cujus in stabulis Melampus gravem ærumnam passus est, 121. 2) Thestii f., a-vunculus Meleagri, Argonauta, 201.

Ἰωνή, ἡ, Lemnias, missa ab Hypsipyle regina, I, 702, 703, ad Argonautas venit, 709, eosque invitat, ut in urbem Lemniadum se conferant, 710 sqq.; Ja-sonem in reginæ ædes introducit, 788.

Ἰρυτος, ὁ, 1) Euryli f., Argonauta, cum Clytio fratre (Echalia venit, I, 86; ab Areto Bebryce vulneratus in prælio, II, 115. 2) Nauloli f., Phocensis, Argonauta, I, 207.

Ἰωλκίς, ἰδος, adj. fem., Jolciaca, γαῖα, I, 572.

Ἰωλκὸς et Ἰωλκὸς, ἡ, urbs Theasaliæ, Jasonis patria, I, 906 (Ἠωλκίς); III, 2; 89. 1091; 1109; 1114; huc Medeam venire in Pelici exitium Juno voluit, 1135; IV, 2 1163.

K.

Καδμαιοί, οἱ, Cadmei, i. e. Thebani, III, 1095.

Κάδμος, ὁ, quum Europen quærens Thebas venisset, draconem interfecit, III, 1179; cujus dentibus terræ insitis populum Thebanorum condidit, 1186; ejus Har-moniasque uxoris sepulcrum in Illyria fuit, IV, 517.

Καινωίδης, Cænei f., Coronas, I, 58.

Καινὸς, ἑὼς, ὁ, Coroni pater, cujus cum Centauris cer-tamen describitur, I, 59 sqq.

Κέλεξ, ὁ, Boreæ et Orithyæ f., frater Zetæ, Argonauta, I, 211; fratres describuntur 219 sqq.; cum Zete fratre Harpyias persequitur, II, 282. Conf. Βορέης.

Καλαύρη, ἡ, insula sinus Saronici, cum templo Ne-ptuni, III, 1243.

Καλλιόπη, ἡ, Musa, Orphei mater ex Cæagro, I, 21.

Καλλίστη, ἡ, insula, quæ e gleba ab Euphemo in mare projecta exstitit, IV, 1758; postea Thera dicta, 1763; conf. Θήρας.

Καλλίχορος, ὁ, fluvius Paphlagoniæ, ad quem Argonautæ venerunt, relicto Acheronte, II, 904; unde nomen tra-xerit, 909.

Καλὸν στόμα, τὸ, alterum Istri ostium, per quod Colchi penetrant, qui Absyrto duce Argonautas persequuntur, IV, 306, 313.

Καλυδὼν, ὠκος, ἡ, urbs Ætoliæ, Meleagri patria, I, 190.

Καλυψώ, οὐς, ἡ, Atlantis filia, in Nymphæa insula habita-bat, IV, 574.

Καναστράνη ἀκρὴ, ἡ, Canastrum Pallenes promontorium, I, 599.

Κάντιδες, ὁ, Abantiades, Canthum ex Eubœa misit, qui Argonautarum expeditioni interesset, I, 77.

Κάνθος, ὁ, Argonauta, qui ex Eubœa insula venit, in Li-bya periturus, I, 77 sqq.; in Libya cum aliis quatuor sociis abiit Herculem investigaturus, IV, 1467; in iti-nere a Caphauro interfectus est, 1485-1497.

Κάραμβις, ἡ, promontorium Paplagoniae, II, 301, 943; IV, 300.
Κάρπαθος, ἡ, insula, unde in Cretam Argonautae trajecerunt, IV, 1036.
Κάσπιος, adj. Caspius; **Κασπίη ἐν κόλῳ** (Caspia concha) Medea Prometheum venenum collegerat, III, 859.
Κάστωρ, ὁρος, ὁ, Leda f., frater geminus Pollucis, Argonauta, I, 147; Talai ope Polluci adversus Amycum certaturo caestus alligat, II, 62; Ilymoneum Miniantemque Bebryces occidit, 102 sqq.; IV, 589. Conf. **Τυνδαρίδης**.
Κατούλας, ἄδος, adj. fem., spissae noctis epitheton, IV, 1693.
Κανκάσιος, adj., Caucasus; **Κανκάσια οὐρεα**, τὰ, Caucasii montes, Caucasus, II, 1247; **Κανκασίη νόμῃ**, Asterodea, III, 242; **κηήμεϊ Κανκάσιοι**, Caucasii montis saltus, 852; **Κανκάσιοι σκόπελοι**, montis ejusdem scopuli, 1276; **Κανκασίη ἄλς**, mare Caucasium, i. e. Pontus, IV, 135.
Καύκασος, ὁ, Caucasus mons, in quo Typhaonea rupes est, II, 1210; ad Colchidem appellentibus ad sinistram situs, 1267. III, 1224.
Καυλιακός, **Καυλιακὸν σκόπελον**, Cauliaci scopulus, inter duo Istri ostia situs, quem Argonautae praeternavigarunt, IV, 324.
Κάρπυρος, ὁ, Garamantis Nymphaeque Tritonidis f., Apollinis nepos, frater Nasamonis, Canthum in Libya interfecit, IV, 1490, 1496.
Κεκροπίη, ἡ, i. e. Athenae. **Κεκροπίηθεν** Butes et Phalerus Argonautae venerunt, I, 95; **Κεκροπίηθεν** Boreas Orithyiam in Thraciam abstulit, 214; **Κεκροπίη γαῖα**, i. e. Attica, IV, 1779.
Κελτοί, οἱ, Celli, qualem de Apolline historiam narraverint, IV, 611 sqq.; horum in terra paludes late patent, in quas Argonautae Rhodano trajecto pervenerunt, 633 sqq.; quorum per fines Argonautae in Storchades insulas evadunt, 646 sqq.
Κένταυρος, ὁ, de Chirone, IV, 812; οἱ **Κένταυροι**, Centauri, cum Lapithis pugnarunt, I, 42; 60.
Κερυνίος, adj. **Κερυνία οὐρεα**, Ceraunii montes Illyriae unde nominentur, IV, 519. 576; 1214; **Κερυνίη ἄλς**, mare Ceraunium, IV, 983.
Κέρκυρα, ἡ, 1) Corcyra, insula Illyrici maris, **Μέλαινα** (Nigra) cognominata, IV, 566, 571. 2) Asopi filia, quam Neptunus Philiunte abreptam in insula illa habitare jussit, IV, 568.
Κερωσός, ἡ, insula maris Illyrici, IV, 573.
Κέως, ω, ἡ, Ceos (Cea) insula, Cycladum una, ubi relictas Thessalia Aristaeus habitabat, II, 520, et colebatur, 526.
Κήρες, αἱ, Deae fatales, I, 690; IV, 1485; **ἄλκιο θοαὶ κήρες**, 1665.
Κήρυθος, ἡ, oppidum Eubaeae, I, 79.
Κρητός, ὁ, Arcas, f. Alci, Amphidamantis ac Lycurgi frater, Argonauta, I, 161.
Κιανίς γαῖα, ἡ, Cianeae terra, Cio fluvio adjacens, ubi Mysi Argonautas hospitaliter acceperunt, I, 1177.
Κιανοί, οἱ, Ciani, Cii incolae (Mysi), obsidibus Herculi datis, Hylam perpetuo quarebant, I, 1354.
Κίος, 1) ὁ, fluvius in Mysorum finibus, I, 1178, 1321. 2) ἡ, Clus, urbs fluvio illi adjacens, ubi Hercules relictus est, II, 767.
Κίρκαιος, adj. **Κίρκαιον πεδίον**, τὸ, campus Circaeus, per quem Phasis fluxit, in Colchide situs, II, 400; III, 200.
Κίρκη, ἡ, Aetiae soror, in Solis curru in Hesperiam (Tyrheniam) deportata, III, 311; Solis Persaeque filia, per quam Absyrti caedem expiari Juppiter voluit, IV, 559,

587, 590; marinis aquis caput abluit propter somnium, 662 sqq.; quam Aetiae esse sororem Argonautae facili judicarunt, 683; Jasone ac Medea in aedes suas introductis, 691, eadem esse explandam agnoscit, 699; lustratione peracta, 700-717, de navigatione interrogat, 720 sqq.; Medae opem suam denegat fugamque suadet, 739-749. 752.

Κλάρος, ἡ, urbs Ioniae, Apollini sacra, I, 308.

Κλειοπάτρη, ἡ, Cleopatra, Calais Zetaeque Boreadarum soror, conjux Phinei, II, 239.

Κλείτη, ἡ, Clite; 1) Meropis filia, Cyzici conjux, I, 976; marito in pugna occiso, mortem sibi consciscit, 1063 sqq. 2) fons, e lacrimis Nympharum exortus mortem Clites reginae deplorantium, 1069.

Κλυμένη, ἡ, Minyae filia, Alcimedes mater, Jasonis avia, I, 233.

Κλύτιος, ὁ, Euryti f., frater Iphiti, Argonauta, Oechalia venit, I, 86; Hyacinthum, Dolionem, in praelio interticit, 1044; Aetum, Bebrycem, in praelio occidit, II, 117; Martis avem, quae Oileum vulneravit, sagitta interfecit, 1043.

Κλυτόντης, ὁ, Nauboli f., pater Nauplii Argonautae, I, 134.

Κνωσθεν, Cnosso Ariadne Theseum secuta est, IV, 434.

Καιογένεια, ἡ, Caei filia, Latona, II, 710.

Κολχίς, ἴδος, adj. fem., Colchica. **Κολχίς γαῖα**, Colchis, I, 174; II, 1277; IV, 33; item **αἶα**, III, 313; et **γῆ**, IV, 132; **Αἶα**, Aea Colchica, II, 417; **νῆς**, navis Colchica, 1093; IV, 484; **κοῦρη**, i. e. Medea, 2; 689; **γῆρυς**, lingua Colchica, qua Medea usa est, quum cum Circe colloqueretur, 731; **αἱ Κολχίδες**, Colchides, i. e. feminae Colchicae, III, 794.

Κόλχος, 1) adj., **σκόλος**, Colchica classis, IV, 485. 2) subst., οἱ **Κόλχοι**, Colchi, I, 84, 175; II, 397, 1204, 1225; viro- rum cadavera pellibus involuta ex arboribus suspendebant, feminas mortuas in terra sepeliebant, III, 203 sqq., 213; Absyrtum, Aetiae filium, Phaethontem cognoverunt, 245. 341; ad concionem ab Aetia rege convocati, 576. 680; per Terram ac Caelum Colchi summum jurabant jusjurandum, 714; 1245; in Caucaso congregati sunt, ut Jasonis certamini adessent, 1275; valde inclamant, Jasone saxum in Terrigenas conjiciente, III, 1370; certamine Jasonis cum Terrigenis finito cum Aetia in urbem redeunt, 1405. IV, 5; facinore Medem cognito, ad concionem conflunt, 212 sqq.; eo ipso die Argonautas classe persequuntur, 236-240; alii per Cyaneas rupes penetrant, alii Absyrto duce praeventunt Argonautas et in mare Ionium perveniunt, 303-308, per Calon ostium Istri, 306, 314; variisque locis vias intercludunt, 327, 335, 406; 408; 414; 420; qui Absyrtum in Dianae insulam secuti sunt, necato duce, ad unum omnes interficiuntur, 485 sqq., reliqui Argonautas persequentes fulminibus impediuntur, 507-510; postremum Aetiae iram evitaturi alii insulas frequentant, ab Argonautis relictas, alii Illyriae partem, alii Ceraunios montes, 511-521; 563; Colchorum magna classis, Argonautas persecuta, ad Drepanem, Pharacum insulam, appulit, IV, 1002. 1014; 1030; 1073; 1079; 1099; 1117; 1175; ad Aeten reverti nolentes petunt, ut in Pharacum insulam recipiantur, 1206 sqq.

Κολώνης σκόπελος, scopulus Bithyniae, inter Rheban fluvium Melaniamque promontorium, II, 650.

Κομάρης, ὁ, pater Asterionis, qui Piresiis habitabat, I, 35.

Κορωνίς, ἴδος, ἡ, Aesculapii mater ex Apolline, IV, 617.

Κορωνός, ὁ, Carnei f., Gyrtone venit Argonautis interfuturus, I, 57.

Κοῦρη, ἡ, Proserpina vocatur III, 347.

Κουρήτες, οἱ, inter quos Juppiter educatus est in Creta insula, II, 1234 (Ἰδαίος).
 Κουρήτις, ἴδος, ἡ, adj. fem.; χθών, Curetica terra, I. e. Creta, IV, 1229.
 Κράταις, ἡ, Scyllae cognomen, IV, 829.
 Κρηθεΐδης, αὐ, ὁ, Crethet f., Aeson, III, 357.
 Κρηθεύς, ἦος, ὁ, Aeli f., Athamantis frater, pater Aesonis, Jasonis avus, II, 1162, 1163; III, 358, 360.
 Κρηταῖες, οἱ, Cretenses, Idaei Dactyli cognominantur, I, 1129.
 Κρηταῖος, adj., Creticus; Κρηταῖον ἄντρον, in quo Juppiter educabatur, II, 1233; Κρηταῖον λαῖμα, mare Crelicum, IV, 1691.
 Κρήτη, ἡ, Creta insula, cujus in speluncam Harpyiae se receperunt, II, 299. IV, 1578; huc Argonautae trajecerant e Carpatho insula, 1637; insulae custos Talus erat, 1644. 1651; ibi nocte transacta Minervaeque templo mane exstructo, Argonautae abierunt, 1689 sqq.
 Κρονίδης, αὐ, ὁ, Saturni f., Juppiter, I, 1101; II, 524, 1083, 1137, 1211; IV, 520, 753, 1653.
 Κρονίη ἕλς, ἡ, mare Cronium (Saturnium) i. e. Adriaticum, cujus insulas Colchi obsederunt, ut Argonautis vias intercluderent, IV, 327 (col. 334 sqq.); 509; huc Phaeacum coloniam Hyllus duxit, 548.
 Κρόνος, ὁ, Saturnus, cum Rhea uxore Titanibus imperabat, victis Ophione atque Eurynome, I, 505; Urani f., pater Chironis e Philyra, II, 1232 sqq.; patris (Urani) genitalia abscondit falce, quam sub Drepane insula sitam esse fama ferebat, IV, 986.
 Κρωδίαλος, ἡ, oppidum Paphlagoniae juxta Pontum, Erythinos inter et Cromnam, II, 942.
 Κρωμνα, ἡ, ἡ, Paphlagoniae oppidum, II, 942.
 Κυμένη, ἡ, urbs, Xyniadi paludi adjacens, Δολοπηλῆς, I, 68.
 Κτῆμενος, ὁ, Eurydamantis pater, I, 67.
 Κυάνεαι πέτραι, αἱ, rupes Cyanæ, i. e. Symplegades, I, 3; II, 318, 770; IV, 302, 1003. Vid. Πληγάδες.
 Κύζικος 1) ὁ, Aenei atque Aeneae f., Dolionum rex, I, 949; oraculo monitus, Argonautas benigne excepit, 962; in proelio nocturno a Jasone interfectus, 1030 sqq.; ab Argonautis Dolionibusque deploratus ac sepultus 1056 sqq.; cujus in memoriam sacra anniversaria Iones fecerunt, 1076. 2) ἡ, Cyzicus, Dolionum terra, Δολιονή, II, 765.
 Κυθήρεια, ἡ, nomen Veneris, I, 742; III, 108, 553. Vid. Κύπρις.
 Κύκλωπες, οἱ, I, 510; representati in lana, qua Minerva Jasonem donavit, 730 sqq.
 Κύκλῃνος, ὁ, Idaeorum Dactylorum unus, I, 1126.
 Κύπρις, ἴδος, ἡ, Venus; Lemniis irata, I, 615; cum Martia scuto in Jasonis pallio representata, 742; Lemniis calamitatem immisit, 803. 850; epulis ac sacrificiis a Lemniis mulieribus placata, 860. 1233; hujus ope Argonautarum labores perfectum iri Phineus significat, II, 424; coll. III, 549, 942. III, 25; Junoni ac Minervae, quae Medae Jasonisque amores impetraturae, ipsam adeunt, 36 sqq., se periculum facturam pollicetur, quid a Cupidine impetrare possit, 80, 90 sqq.; Cupidini persuadet, ut Medeam sagitta vulneret, 127 sqq. 559; 936; Buten ex undis servat, IV, 918.
 Κυρήνη, ἡ, mater Aristaei ex Apolline, qui eam e Thessalia abreptam in Libyam duxerat, II, 500 sqq.
 Κύναιος, ἴδος, Cytæus, i. e. Colchicus, Αἰήτης, II, 403; III, 228.
 Κύναις, ἴδος, ἡ, adj. fem., i. e. Colchica; ἡπαρος, Colchis, II, 399; πτόλις Αἰήτς, i. e. Aea, 1667; γὰρ, Colchis, IV, 511.

Κύναιος, adj., Cytæus, i. e. Colchicus, epitheton Aetæ, II, 1094.
 Κύνισσος, ὁ, unus e Phrixi filiis, II, 1155.
 Κύνωρος, ὁ, Paphlagoniae oppidum, II, 942.
 Κύνων, ὄνος, ὁ, Canis, pro Sirio stella, II, 527.
 Κωρύκιος, adj. Coryci urbis montisque Ciliciae; κρόκος, crocus Corycius, III, 855; Κωρύκιαι Νύμφαι, II, 711.

Λ.

Λάδων, ὁ, draco, malorum aureorum apud Hesperidos custos, quem Hercules interiecit, IV, 1396 sqq.
 Λακέρεια, ἡ, ἡ, urbs Thessaliae, ubi Coronis Aesculapium peperit, IV, 616.
 Λαμπτή, ἡ, regio Erymantho monti vicina, cujus in saltibus aper Erymanthus versabatur, I, 127.
 Λαμπτή, ἡ, Solis boves in Sicilia pascit, IV, 973.
 Λαοκόων, ὁ, Aenei frater, Meleagri patruus et moderator, Argonauta, I, 191, 192.
 Λαπίθαι, αὐ, οἱ, quorum cum Centauris certamen memoratur I, 41, 42.
 Λάρισσα, ἡ, Thessaliae urbs, unde Polyphemus Argonauta venit, I, 40.
 Λατμῖος, adj. Λατμῖον ἄντρον, antrum Latmium (in Latmo, Cariae monte), in quo Luna Endymionem convenit, IV, 57.
 Λαύριον πεδῖον, τὸ, campus Laurius, Istri ostiis adjacens, in quo Sindi habitabant, IV, 321; quem Argonautae praeternavigant, 326.
 Λερναῖος, adj., Lernaëus; ἕδρς Λερναῖα, IV, 1404.
 Λέρνη, ἡ, lacus Argolidis, III, 1241.
 Λέρνος, ὁ, 1) Proeti f., pater Nauboli, I, 135. 2) Palæmonii pater, Olenius, I, 202, 203.
 Λεωδόκος, ὁ, Argivus, Biantis ac Perus f., frater Talai et Areti, Argonauta, I, 119.
 Λήδη, ἡ, Castoris ac Pollucis mater, Αἰτωλλῆς, I, 146.
 Λημνιάς, ἄδος, adj. fem., Lemnia; Ὑψιπύλη, III, 1206; αἱ Λημνιάδες γυναῖκες, I, 653; II, 764, et αἱ Λημνιάδες, subst., Lemniae mulieres, 32.
 Λήμνος, ἡ, Lemnos insula, I, 602, ad quam Argonautae appulerunt, 603 (Σεντῆς); 852; 868; 873; hinc Euphemi posteri ejecti a Tyrrenis, IV, 1759, 1760.
 Λητοῖδης, αὐ, Latonae f., Apollo, I, 66, 144, 439, 484; II, 181, 698, 771; IV, 612, 1706.
 Λητώ, ὄης, ἡ, Latona, Apollinis mater, II, 213, 257, 674; Κοισγένειξ, Cui filia, 710.
 Λητώις, ἴδος, ἡ, Latonae filia, Diana, II, 938; III, 878; IV, 346.
 Λιβύη, ἡ, Libya; ubi Canthus et Mopsus periit, I, 81, 83; huc Apollo Cyrenen duxit e Thessalia, II, 505. IV, 1227; Libyae praesides, Heroinae, Argonautarum in Syrtide misertae, Jasoni significant salutis rationem, 1309 sqq., 1313, 1323, 1358; per Libyam Argonautae navem portarunt duodecim diebus totidemque noctibus, 1381 sqq.; huc Minos Aeacallidem transtulit, 1492; Libyam Perseus supervolavit amputato Medusae capite, 1513. 1561; 1742.
 Λιβυρίδες νῆσοι, αἱ, Liburnae insulae maris Adriatici, Issa, Dysceladus, Pityea, IV, 564 seq.
 Λιβυτικός, adj. Libycus; πάλαιος Λιβυτικός, mare Libycum, per quod Argonautae procella acti sunt, IV, 1233.
 Λιβυτις, ἴδος, adj. fem., Libyca; ἡπαρος, i. e. Libya IV, 1753.
 Λίγυες, οἱ, Ligures, quorum per fines Argonautae navigant, nebula circumdati a Junone, IV, 617.
 Λιγυστις, ἴδος, adj. fem., Ligustica; νῆσοι Λιγυστιδῆς, Streachades insulae, IV, 551.

ac defendant, 194 sqq. 213; 243; Argonautas ad Paphlagoniae littus appulso Hecatae sacra facere jubet ipsaque mysteriis Deam placat, 245 sqq.; ut in Dianae insula deponatur, Colchi cum Argonautis paciscuntur, usque dum regum aliquis judicavit, num in patriam remittenda, an in Graciam abducenda sit, 315 sqq.; Jasonem oral maximopere, ne Colchis dedatur, 335-390; adeo navem incendere seque in flammam conjicere vult, 391 sqq.; a Jasone mitigata insidiarum fratri struendarum ipsa auctor est, 411-420, eoque fraudulentis promissis ac beneficiis inducit, ut in Dianae insulam veniat, 435-444, ubi se relinqui ex pacto passa est, 452; cum Jasone in Circae aedes intrat, 689; ubi lustratione peracta, Circae de navigatione interroganti de facinore suo fugaue narrat, 730 sqq.; Circe solatium opemque denegante, summo dolore oppressa ac lacrimans e domo reducitur ab Jasone, 749-752; eam Achillis uxorem in Elysio futuram Juno Thetidi praedicat, 845; hanc repetitura magna Colchorum classis ad Drepanen insulam appellit, 1004; tunc et Argonautas et Areten reginam multis precibus orat, ne dedatur Colchis, 1011-1033; si non amplius virgo sit, se ipsam defensurum, Alcinous rex conjugi suae pollicetur, 1098-1109; qua sententia Jasoni nuntiata, 1123, nuptiae factae sunt, quae describuntur 1141-1196; anfrum illud, in quo cum Jasone concubuit, de ea cognominatum est, 1154. 1164; aras exstruxit in templo Apollinis Nomii, 1219; duodecim ancillas Phaeacias Areta regina ei dono dat, 1222. 1521; Talam, arcum Cretae custodem, artibus suis subigit, 1653 sqq., 1677. 1722.

Mēvη, ἡ, Luna, III, 533; Medae fuga nocturna latatur, IV, 54 sqq.

Mētrp *Δρυομένη*, ἡ, I, 1125, sive *Mētrp* *Ἰδαία*, 1128, i. e. Cybele. Vid. *Pēx*.

Mēvros, ἡ, urbs Joniae, Ergini patria, I, 186.

Mēvax, αντος, ὁ, 1) *Bebryx*, a Castore occisus, II, 105. 2) *Gigas* (φύλαξ), a Marte interfectus, III, 1227.

Mēvōs, ας, ὁ, cujus a filiabus Argonautae plurimi originem ducunt, I, 230; Aoli f., e Thessalia profectus Orchomenum in Boetia condidit, III, 1093, 1094. *Mēvōzi*, οἱ, Argonautae vocabantur, quippe a Minyae filiabus maximam partem originem ducentes, I, 229; 709; 1035; II, 97; III, 578; IV, 338, 509, 595, 1074, 1220, 1364, 1500.

*Mēvōzi*ος, adj. Minyus (de genere Minyae); *M. vōs* *Ἀδίαμυτος*, i. e. Phrixus, IV, 117.

*Mēvōzi*ς, ἡ, filia Minyae, Clymene, I, 233.

*Mēvōzi*ος, adj.; *παραγος* *Mēvōzi*ον, mare Minoium, i. e. Creticum, IV, 1564.

*Mēvōzi*ς, ἡ, Minois filia, Ariadne, III, 998; IV, 433, vid. *Ἀριάδνη*; epitheton Cretae insulae, II, 299; *Mēvōzi*ς *νήσοι*, αἱ, i. e. Cyclades, II, 516; epitheton Minervae, cui in Creta Argonautae templum condiderunt, IV, 1691.

Mēvōs, ως, ὁ, Ariadnae pater, III, 1098; iram adversus filiam compescuit, 1000; eo consentiente Theseus Ariadnen duxit, 1100; Pasiphaes maritus, 1107; Acaallidem trajecit in Libyam, IV, 1491.

Mōvax, ἡ, Parca, Fatum, Mors, IV, 1475; *Mōvax*, αων, αἱ, Parcae, 1217.

*Mōssōvōvōzi*οι, οἱ, Mosynorei, Ponti populus, in lignis turribus habitans, II, 379 sqq., Tibarenis finitimus, de quo plura II, 1015-1029, 1117.

Mōssōvax, ἡ, a poeta invocatur, IV, 2; *Mōssōvax*, αων et αων, αἱ, I, 22; Aristarum medicinam ac vaticinia docuerunt, II, 512. 845; quarum una, Terpsichore, Sirenum mater, IV, 896. 984; 1381.

Mōssōvōs, ὁ, vates, Argonauta, I, 65, in Libya periturus

80; dormientibus sociis custodiam agitat cum Aeasto, 1083; conspecta alcedine, 1086, Jasonem matri Deorum sacra facere jubet, 1092 sqq., 1106; Stheneli manes sacris placari jubet, II, 923; augurium quoddam bonum de auxilio illo interpretatur, quod Venerem Argonautis laturum Phineus praedixerat, III, 541 sqq.; Jasonem Argumque ad Hecates templum secutus, 916, a cornice quadam loquente monitus Jasonem solum in templum intrare jubet, memorato iterum Phinei de Veneris vaticinio, 938 sqq.; serpentis ictu interfectus in Libya, IV, 1502-1518-1536.

*Mōssōvōzi*οι, οἱ, Mycenenses, I, 128.

Mōssōvōzi, ἡ, urbs Lemni insulae, I, 604, 634.

*Mōssōvōzi*ον, ὁ, ὁ, pater Eupolemiæ, I, 55; et *Mōssōvōzi*ον, antiqui Aginae incolae, IV, 1772.

*Mōssōvōzi*ος, ὁ, Oenomai auriga, I, 755.

*Mōssōvōzi*ον αἶπος, τὸ, Myrtosius vertex (mons) Libyae, II, 505.

*Mōssōvōzi*ος, adj., Mysius; *καθῶναι* *Mōssōvōzi*, αἱ, I, 1115.

*Mōssōvōzi*ς, ἡ, adj. fem.; *γὰρ*, i. e. Mysia, I, 1348-1349; item subst. II, 766.

*Mōssōvōzi*οι, οἱ, Mysi, I, 1164; Argonautas hospitaliter exceperunt, 1179. 1298; quibus Polyphemus urbem condidit, 1322, 1345, coll. IV, 1472; Priolen, Lyci regis fratrem, interfecerunt, II, 781; sub potestatem Mariandynorum redacti ab Hercule, 786.

N.

Nāssōvōzi, ἡ, *Nāssōvōzi*ος, ὁ, alterum Istri ostium vocabatur, IV, 312.

*Nāssōvōzi*ον, ὁ, ὁ, Geramantis Nympharum f., frater Caphauri, IV, 1496.

*Nāssōvōzi*ος, ας, Nauboli f., Clytoneus, I, 134.

*Nāssōvōzi*ος, ὁ, 1) Lerni f., pater Clytoni, I, 135. 2) Ornyti f., pater Iphiti, 208.

*Nāssōvōzi*ος, ας, ὁ, Nauplii f., Proetus, I, 136.

*Nāssōvōzi*ος, ὁ, 1) Neptuni et Amymones f., navigationis peritissimus, I, 138. 2) unus e posteris illius, Clytoni f., Argonauta, 134; inter eos est, qui post Tiphys mortem gubernationem suscipere volunt, II, 896.

*Nāssōvōzi*ος, ὁ, rex Phaeacum in Macrisle insula, IV, 549, 547, 550.

*Nāssōvōzi*οι, οἱ, populus, IV, 1215.

*Nāssōvōzi*ος, αἱ, Nestis terra, quousque copiae Colchorum, quae Pontum obsidebant, extendebantur, IV, 337.

*Nāssōvōzi*ος, αἱ, Najas; Oenoe, Sicini mater, I, 626; Melite, IV, 543; *Nāssōvōzi*ος, αἱ, Najades, quales Circae ancillae erant, 711; Achillem nutriverunt, quum apud Chironem degeret, 813.

*Nāssōvōzi*οι, οἱ, Nelei posterii (iones), I, 959.

*Nāssōvōzi*ος, ὁ, Pyli rex, pater Periclymeni, I, 158.

*Nāssōvōzi*ος, adj., Neleus, Periclymenus, Nelei f., cognominatur, I, 156.

*Nāssōvōzi*ος, ὁ, Nelei filia, Pero, I, 119.

*Nāssōvōzi*ος, adj.; *ἀστυ* *τε* *καὶ* *παριον* *Nāssōvōzi*ον, in Adrastia, regione Troadis, I, 1116.

*Nāssōvōzi*ος, ὁ, I, 1309; cujus aedes in Egæo mari sunt, IV, 772. 780; 1599; 1743.

*Nāssōvōzi*ος, αἱ, Nerei filiae, a Thetide in Ausonium mare missae, Argonautis opem laturae, IV, 844, coll. 859; duce Thetide Argo incolumem per Planetas petras ducunt, 930-967.

*Nāssōvōzi*οι, οἱ, Nisaei, de Nisaea oppido Megarenses cognominantur II, 747; 847.

*Nāssōvōzi*ος, ὁ (Pastoralis), epitheton Aristaei, II, 507; Apollinis, IV, 1218.

*Nāssōvōzi*ος, ὁ, Notus, ventus, IV, 1628.

Νοκτεῦς, ὁ, Antiopen filiam crudeliter tractavit, IV, 1090.
Νομαδίη, ἡ, insula maris Illyrici, ubi Calypso habitabat, IV, 574.

Νύμφη, ἡ, Nympha; Νυΐας Ν., Cēnoe, I, 626, Anchiale, 1130; Pegarum, fontis Mysiae, Nympha, capta Hylae amore, in undas adolescentem trahit, 1229-1239, 1324; Melia, mater Amyci, II, 2; Ἀμαζονίς Ν., in Paræbii historia, quam Phineus Argonautis narrat, 477, 482, 485 (Θυονίς); Nympha Cyrene facta est ab Apolline, 508; mater Dipsaci, 655; Harmonia, Amazonum mater, 991; Καννασίη Ν., Asterodea, III, 242, IV, 1495, vid. Τριτωνίς. — Νύμφαι, ἑῶν, αἱ, I, 102; Ηρακλίδες, 550; e lacrimis Nympharum Clitæ reginæ mortem deplorantium Clite fons ortus est, I, 1066 sqq.; in Mysia Dianam saltatione et cantu celebrantes, 1223, 1224 sqq.; Χθόνιαι, indigenæ (Libyæ) Nymphae, quibus Apollo Cyrenen commisit, e Thessalia abreptam, II, 504; Κωρύκται, filiae Plisti, 711, 821; Dianæ Nymphae, III, 881; Nymphae, quæ Phasidem accolunt, ululabant, apparente Hecate terribili ad sacra nocturna Jasonis, 1219; Nymphae a Junone missæ, flores ad Jasonis Medæque nuptias afferunt, IV, 1144-1152; saltatione cantuque nuptias celebrant, 1196 sqq. 1218; Ἑσπερίδες, 1398, 1414.
Νύξ, νύξ, ἡ, Nox, III, 1193; cujus sedes in ima terra, IV, 630, 1059.

Νυσήιος, adj. Nysæ, urbis ac montis ludorum, Nisæus; Διὸς Ν. υἱός, i. e. Bacchus, II, 905; IV, 1134; Ν. ἀνὰξ, item, 431. Νυσήιον πεδῖον, τὸ, campus Nysæus, quo Typhaon fulmine ictus delatus est, II, 1214.

Ξ.

Ξάνθος, ὁ, fluvius Lyciæ, I, 309.

Ξείνιος, ὁ, Hospitalis, epitheton Jovis, II, 1132; III, 193.
Ξυνός λιμὴν, ἡ, lacus Atoliæ, cui Climenæ urbs adiacet, I, 68.

Ο.

Ὀρχηστὸς, ἡ, Bootiæ oppidum, ubi Neptuneus colebatur, III, 1242.

Ὀρθρὸς, υἱός, υἱ, Thessaliæ mons, II, 515.

Ὀϊάγρος, ὁ, Orphæi pater e Calliope Musa, I, 25, 370; II, 703; IV, 935, 1193.

Ὀϊακὶς γαίη, ἡ, i. e. Creta, qua manibus prehensa Anchiale Nympha Idæos Dactylos peperit, I, 1131.

Ὀϊεὺς, υἱός, ὁ, Argonauta, I, 74; vulneratus penna acuta, quam Martis avis prætervolans in navem dimisit, II, 1037.

Ὀϊνίδης, ὁ, (Encei f., Meleager, I, 190, 1046; III, 518.

Ὀϊνέυς, υἱός, ὁ, pater Meleagri, Laocoontis frater, I, 192, 193.

Ὀϊνοῖη, ἡ, Cēnoe; 1) insula, Sicinus postea dicta, quo piscatores Thoantem, Lemniorum regem, trajecerunt, e corde servatum, I, 623 sqq.; 2) Najadum una, Sicini mater e Thoante rege, 626.

Ὀϊόμαχος, ὁ, cum Pelope de Hippodamia certans representatus erat in pallio, quod Minerva Jasoni dono dederat, I, 756.

Ὀϊχαλίη, ἡ, Euboræ oppidum, unde Clytius et Iphitus Argonautæ venere, I, 87.

Ὀλύμπιος, Olympius, Jovis epitheton, IV, 95.

Ὀλύμπιος, ὁ, II, 1232; vid. Ὀλύμπιος.

Ὀρμῖον, ἡ, Thessaliæ oppidum maritimum, I, 594.

Ὀρμῖον, τὸ, ἡ, Concordia, cui Argonautæ templum condiderunt in Thyniade insula, II, 718.

Ὀπουντίος, adj., Opuntius; Ὀπουντία ἄσπερ Ἀσκήων, IV, 1780.

Ὀπός, ὄντος, Opus, urbs Locorum, unde Menæti Argonauta venit, I, 69.

Ὀρνυτιδής, αὐ, ὁ, Ornyti f., Naubolus, I, 307.

Ὀρυστος, ὁ, Bebrycum unus, cum Areto carstus alligat Amyco regi, II, 65.

Ὀρτυγίη, ἡ, Ortygia, i. e. Delos insula, I, 419, 537; IV, 1705.

Ὀρφεῖος, adj.; Ὀρφεὶν φέρειν, Orphæi cithara, II, 161.

Ὀρφεύς, υἱός, ὁ, Megri et Calliope Musæ f., I, 23; musica arte clarus, arbores e Pieria Zonen capendo deduxit, 26 sqq.; Chironis monitu expeditionis comes a Jasone factus, 23; rex Pieriæ, 34; Idæmonis Idæque jurgium compositurus rerum origines deorumque facta canit, 494 sqq.; citharæ cantu remigationem Argonautarum regit, 540; portuque relicto Dianam canit, 570; ad Electræ insulam appellari jubet, 915; suadet sociis, ut armati saltatione Cybelen celebrent, 1134; Thyniadem insulam Eoi Apollinis appellari jubet, II, 685 sqq.; cantu citharæ sacra celebrat, quæ in Thyniade insula Apollini fiunt, 703 sqq.; lyram suam dedicat Apollini prope Stheneli tumulum, unde Lyra nomen illi regioni inditum est, 928 sqq.; cantu Suenum vocem vincit, IV, 905 sqq.; Jasonis Medæque nuptias cantu celebrat, 1159, 1194; ab Hesperidibus petit, ut fontem monstrent Argonautis siti cruciatis, 1409 sqq.; alterum Apollinis tripodem diis Libyæ indigenis dono dari jubet, 1547.

Ὀρχομενός, ὁ, Orchomenus rex; II, 654, 1093, 1186; III, 265, 266; vid. Ὀρχομενός, ἡ.

Ὀρχομενός, ἡ, et πόλις Ὀρχομενοῦ, urbs Bootiæ III, 1073; condita a Minya, 1094; unde Phrixus fugit, II, 654; quo ejus filii profecti sunt Athamantis avi opes petitum, 1093; 1153; III, 265, 266; IV, 257.

Ὀσσα, τὰ, Ossa, Thessaliæ mons, I, 598.

Ὀλύμπιος, ὁ, (Ὀλύμπιος, II, 1232), Olympus, mons Thessaliæ, I, 598; Deorum sedes, 504, 1099; II, 309, 603; III, 113, 159, 1358; IV, 770, 781.

Ὀυρανίδης, ὁ, Urani f., Saturnus, II, 1232; Ὀυρανίδαι, οἱ, dii dicuntur II, 342.

Ὀυράνιος, adj.; αἷμα Ὀυράνιον, Urani sanguis, IV, 992.

Ὀυρανός, ὁ, Uranus; per Garam Uranumque (Terram Cœlumque) Medea jurat, III, 699, 716.

Ὀφίων, ὁ, Ophion et Eurynome initio Olympum tenuerunt, dein a Saturno ac Rhea victi in Oceanum delapsi sunt, I, 504 sqq.

Π.

Παγῆται, αἱ, oppidum maritimum Thessaliæ (Magnesiæ, Μαγνητίδης) cum portu, ubi Argonautæ primum ancoras solvebant, I, 238; 411.

Παγαστικός, adj., Pagasæus; λιμὴν, ὁ, portus Pagasarum, I, 524; conf. Παγασαί.

Παγαστικός, adj. fem., ἀντή, litus Pagasarum, I, 318; et Παγαστιδὲς ἀνταί, αἱ, Pagasæa littora, ad quæ Argonautæ reversi appulerunt, IV, 1781; conf. Παγασαί.

Παιήων, ὁ, Pæan, Deorum medicus, IV, 1511.

Παχτωλός, ὁ, amnis Lydiæ, cygnis abundans, IV, 1300.

Παλιμόνιος, ὁ, Lerni, verius Vulcani f., Argonauta, I, 202.

Παλλὰς, ἄθος, ἡ, Minervæ nomen, I, 724; III, 340.

Παλλήνιος, adj., κλῆμα Παλλήνιον, τὰ, clivi Pallenaci, i. e. Pallenes, I, 594.

Παναχαις, υἱός, adj. fem., γαίη, cuncta Græcia, I, 243; III, 347.

Πανέλληνες, οἱ, Græci universi, II, 209.

Παρξίδιος, ὁ, cum accolis ad Phineum confluentibus venit, II, 456; quo ablegato ad ovem adducendam e grege, 463, fata ejus Phineus Argonautis narrat, 468-469; duas oves adducit immolandas, 490.

Παρθένη, ἡ, Samos insula, Ancei Argonautae patria, ubi Juno Imbrasia colebatur, I, 188. II, 872.
 Παρθένιος, ὁ, Asiae minoris fluvius, in quo Diana lavari solebat, II, 936 sqq.; III, 876.
 Παρνητός, ὁ, Parnassus mons, in quo Apollo puer Delphinen draconem interfecit, II, 705 sqq.
 Παρρᾶσιος λαός, ὁ, populus Parrhasius, Parrhasii, in Arcadia habitantes, qui a Lycaone originem ducebant, quorum coloniam Aristaeus in Ceum insulam duxit, II, 521.
 Πασιφάη, ἡ, Solis filia, soror Aetæ, Minois conjux, mater Ariadnes, III, 999, 1076, 1107.
 Παρλαγόνες, οἱ, quorum rex Pelops Henetus olim fuerat, II, 358; 790 (Πελοπῆτις); horum ad terram Argonautae appellant tertio die, postquam Aeam reliquerunt, IV, 245; ubi Lyci filio relicto solvunt, 300.
 Πειραιεύς, αἱ, Piresiae, oppidum Thessaliae, in vicinia Apidani et Enipei fluviorum confluentium; I, 37; 584.
 Πιρίθους, οὐ, ὁ, Pirithous, cum Theseo in orco versatus, I, 103.
 Πελασγικός, adj.; ἄρς, exercitus Pelasgicus, I, 1204.
 Πελασγίς, ἰδος, adj. fem., Pelasgica (Thessala), Junonis epitheton, I, 14; ἰωλκός, 906; ἀκαίνη, Pelasgicus stimulus (quo boves stimulantur), III, 1323; γαῖα, terra Pelasgica, i. e. Thessalia, IV, 243; item γῶν, 265.
 Πελασγοί, οἱ, Pelasgi, i. e. Thessali, II, 1239; αἶψα Πελασγῶν, i. e. Thessalia, I, 580.
 Πελίης, αὐ, ὁ, Pelias rex, cujus jussu Argonautarum expeditio suscepta, I, 3, 16, postquam oraculo monitus est, caveret sibi ab homine, qui uno calceio indutus esset venturus, 5 sqq.; pater Acasti, 225, 242, 279, 323, 902, 981, 1304; II, 624, 763; III, 64, 75; ejus in exitium Medea toxicum abiit e Junonis voluntate, III, 1135, coll. IV, 242.
 Πελλήνη, ἡ, Achajae urbs, quam Pelles condiderat, I, 177.
 Πέλλης, ὁ, pater Hyperasii, Pellenen, urbem Achaicam, condidit, I, 177.
 Πελοπεία, ἡ, Peliae filia, soror Acasti, I, 326.
 Πελοπῆτις, adj. Πελοπῆτις νῶτα, tergum Pelopis, I, 758; Πελοπῆτις Paphlagonēs cognominantur II, 790; conf. Παρλαγόνες.
 Πελοπῆτις, ἰδος, adj. fem., Pelopeia; γαῖα, i. e. Peloponnesus, IV, 1570, 1577.
 Πέλοψ, οἶος, Pelops, cujus cum Cēnomao certamen in pallio, quod Minerva Jasoni donarat, representatum, I, 753 sqq.; Henetus, antiquus Paphlagonum rex, II, 359; Πέλοπος γαῖα, i. e. Peloponnesus, IV, 1231.
 Περικλύμενος, ὁ, Nelei f. natu maximus, Argonauta, cui Neptunus magnopere favebat, I, 156.
 Περκώσιος, ὁ, Percosius, Percotes urbis incola, Merops, I, 975.
 Περκώτη, ἡ, urbs Troadis, I, 932.
 Περσεύς, ὁ, Eurymedon a matre nominatus, amputato Medusae capite, Libyam supervolavit, IV, 1513 sqq.
 Πέρση, ἡ, Circes mater ex Sole, IV, 591.
 Περσηίς, ἰδος, Persei filia, Hecate, III, 467, 478, 1033; IV, 1020.
 Πέτρα, ἡ, Petra, urbs Thessaliae (Αἰωνίη), III, 1244.
 Πεύκη, ἡ, insula, inter duo Istri ostia sita, IV, 309.
 Πηγαί, ἑων, αἱ, nomen fontis illius, in quem Hylas tractus est, I, 1222, 1243.
 Πηλεΐδης, ὁ, Pelei f., Achilles, I, 558.
 Πηλεΐδης, ἦος, ὁ, Aeci f., frater Telamonis, cujus ope quum Phocum fratrem interfecisset, relicta Aegina Phthiae habitabat, Argonauta, I, 94; Zelyn ac Gephyrum, Doliones, in proelio nocturno interfecit, 1042; jaculum immittit apro, qui Idmonem interfecit, II, 829, 868; ne

Aeten nimis timeant, sociis persuadet, 1217 sqq. III, 504; 816; ad eum Thetis conjux accedit non conspecta a reliquis Argonautis, monetque ut Tyrreniam statim relinquunt, 853 sqq.; de conjugis in eum ira episodium, 865-880; Thetidis mandata cum sociis communicat, 880 sqq.; interfectis Absyrto ejusque copiis in Dianae insula, suadet sociis ut ea ipsa nocte hinc proficiscantur, IV, 491-502; heroinarum Libycarum sermonem obscurum sociis interpretatur navemque per terram jubet portari ea via, qua equus, qui e mari repente prosiluerat, incescit, 1368-1379.
 Πηλιάς, adj. fem., Peliacā, Ἀργῶ, I, 386, 525; κορυφή, cacumen Pelii montis, II, 1188; Πηλιάδες ἐρίπναι, Peliacae rupes, I, 581; Νύμφαι Πηλιάδες, 549-550.
 Πήλιον, τὸ, Pelion mons, I, 520.
 Πηνειός, ὁ, Peneus, fluvius Thessaliae, II, 500.
 Πηρώ, οὗς, ἡ, Nelei filia, e Biantē mater Talai, Areii, Leodoci Argonautarum, I, 119.
 Πιερίδες, αἱ, Musarum nomen, IV, 1382.
 Πιερία, ἡ, Thessaliae regio; Πιερίαθεν, I, 31; ibi Orpheus regnavit, Βιστωνίς, I, 34.
 Πιμπλήτις, ἰδος, adj. fem., σκοπιή quaedam de Pimpla Musis sacra vocatur I, 25.
 Πιτυαί, ἡ, 1) urbs Troadis, I, 933. 2) una insularum Liburnidum, IV, 565.
 Πλαγχαί (πέτραι), αἱ, IV, 786, 860, 924, 939; per has quomodo Argonautae Nereidum ope incolumes vecti sint, describitur 930-967.
 Πλεΐστος, ὁ, pater Coryciarum Nympharum, II, 711.
 Πληιάδες, αἱ, Plejades, III, 226.
 Πληγάδες (πέτραι), αἱ, Symplegades, quales fuerint, per quas quomodo Argonautae navigaverint, firmas exinde stantes, describitur II, 549-610; 596; 645.
 Πλωταί, αἱ, insulae, in quibus Boreadae Harpyias assecuti sunt, II, 285, Strophades postea dictae, 297.
 Πολυδεύκης, ἦος, ὁ, Pollux, Jovis ac Ledaē f., Castoris frater geminus, Argonauta, I, 146; pugilatam cum Amyco rege in eundem suscipit, II, 20 sqq.; qui pugilatus describitur 67-97; rege interfecto a Bebrycibus impetum dantibus defenditur per socios, 100; ejus victoria de Amyco reportata convivii et cantu celebratur a sociis, 155-163; IV, 588. Conf. Τυνδαρίδης et Θεραπναῖος.
 Πολυδά, οὗς, ἡ, Hypsipylae nutrix grandaeva, in Lemniadum concione suadet, ut Argonautae in urbem excipiantur, I, 668-696.
 Πολύρρημος, ὁ, Elati f., qui olim inter Lapithas cum Centauris pugnaverāt, jam senex Larissa venit, Argonautis interfuturus, I, 40; Hyla frustra quaesito, cum Hercule occurrenti communicat, quae de fato illius concijiat, 1241-1260; apud Mysos relictus cum Hercule, 1283; urbe ad Cium fluvium condita, apud Chalyses diem obiit, 1320 sqq., 1347; IV, 1470.
 Πόντος, ὁ, Pontus Euxinus, II, 346, 413 (Πόντονδε), 418, 579, 984 (Ἀζεινός), 1246, 1261; quem Colchorum, qui Argonautas persequuntur, pars altera relinquit, navigans per Cyaneas rupes, IV, 304, 1002.
 Ποσειδάων, ὠνος, ὁ, Neptunus, cui aliisque Diis epulae a Pelia rege instructae, I, 13; Nauplii pater ex Anymone, 136; magno favore Periclymenum amplexus est, 158; Euphemi pater ex Europe, Tityi filia, 180; pater Ergini et Ancei, 185; ab eo Doliones originem ducebant, 951, 1158; Amyci pater e Melia Nympha, II, 3 (Γενέθλιος); pater Ancei ex Astypalaea, II, 867. III, 1240. Cercyram, Asopi filiam, Philunte abreptam, in Corcyra insula collocavit, IV, 567, 1326; 1356; 1370; Eurypylī Tritonis pater, 1559; arae ab Argonautis ei condita in littore Libyae, 1621.

Ποσειδῆος ἀκρῆ, ἡ, Posideum promontorium, quod Argonautae praeternavigarunt, relictā Cio, I, 1279.
 Πριόλης, αὐ, ὁ, frater Lyci, regis Mariandynorum, a Mysis interfectus, cuius in funebribus Hercules Titien vicit, II, 780.
 Προῖτος, ὁ, Nauplii f., pater Lerni, I, 136.
 Προμεύς, ὁ, unus Dolionum, quem Idas interfecit, I, 1044.
 Προμήθεος, adj., Prometheus; Προμήθειον φάρμακον, mirificum illud medicamen, quod invulnerabiles reddebat, quale fuerit et quomodo ejus succum Medea collegerit, describitur, III, 845-866.
 Προμηθεύς, ἔος et ἄος, ὁ, Japeti f., pater Deucalionis, III, 1086; ad Caucasum alligatus, II, 1249; ejus gemitus Argonautae audiverunt praeternavigantes, 1257; ejus e sanie in terram destillante pharmon Prometheum enatum est, III, 853, coll. Προμήθεος.
 Προποντίς, ἰδός, ἡ, cui Cyzicus adiacebat, I, 936; 983.
 Πυθώ, οὗς, ἡ, i. e. Delphi; I, 209 (Πυθῶς), 308, 413, 418, 536; IV, 530, 1705.
 Πύλος, ἡ, Messeniae urbs, ubi Neleus regnabat, I, 157.

P.

Ῥέα, ἑς et εἰς, Rhea (Cybele), Saturni uxor, I, 506, cf. Κρόνος; 1139, 1151; quam quomodo Argonautae in Dindymo monte coluerint, describitur 1117-1152; Saturnum filium in Philyrae concubitu deprehendit, II, 1235.
 Ῥήβαιος, ὁ, II, 789; vid. Ῥήβας.
 Ῥήβας et Ῥήβαιος, ὁ, Rhebas, fluvius Bithyniae, II, 349; quem Argonautae praeternavigarunt, 650; ad quem usque Hercules Mariandynorum fines protulit, 789.
 Ῥίπιος, adj. Ῥίπιος ὄρη, Ripai montes Scythiae, in quibus fontes Istri sunt, IV, 287.
 Ῥοδανός, ὁ, Rhodanus fluvius, qui in Eridanum illabitur, ab Argonautis trajectus, IV, 627 sqq.
 Ῥοτειάς ἀκτὴ, ἡ, Rhoteium, i. e. Troadis litus, I, 929.
 Ῥυνδακίς, ἰδός, adj. fem. Ῥυνδακίδες προχοαί, ostia Rhyndaci, fluvii Bythyniae ac Mysiae, I, 1165.

Σ.

Σαγγάριος, ὁ, Ponti fluvius, II, 722.
 Σαλαγκών, ὠγός, ὁ, fluvius, circa Nestida terram, IV, 337.
 Σαλμωνίς ἀκρῆ, ἡ, Salmonium (s. Sammonium), promontorium Cretae insulae, IV, 1693.
 Σάπειρες, οἱ, Ponti populus, Bachiribus finitimus, II, 395, 1243.
 Σαρδόνιος, adj. Σαρδόνιον πέλαγος, mare Sardum, IV, 633.
 Σαρπηδόνης, adj. Σαρπηδόνη πέτρα, mons Thraciae, in vicinitate Ergini fluvii situs, I, 216.
 Σαυρομάται, οἱ, gens Scythica, Colchis infesta, III, 353, 394.
 Σειρήνες, αἱ, Sirenes, Acheloi ac Terpsichores filiae, IV, 893, 895-902; quarum voce Orpheli cantu victa, Argonautae salvi praeterehantur omnes praeter unum Butea, 902-914.
 Σείριος, ὁ, Sirius stella, II, 517, 524; III, 957.
 Σεληνάη, ἡ, Luna, I, 1232; qua Arcades antiquiores esse dicebantur, IV, 264. Conf. Μῆνη.
 Σερβωνίς λίμνη, ἡ, Serbonis, palus Aegypti, in quam submersus Typhaon jacebat, II, 1215.
 Σεπίας ἀκρῆ, ἡ, Sepias promontorium Thessaliae, I, 582.
 Σέσαμος, ἡ, Paphlagoniae urbs, quae Amastris postea vocata est, II, 911.

Σθέναλος, ὁ, Actoris f., ex Amazonum bello revertens interfectus ac sepultus in litore prope Callichorum amnem, cuius anima tumulum conscendens Argonautis visa est, ac Mopso jubente sacris placata, II, 911 sqq., 925 sqq.
 Σίγυνοι, οἱ, gens quaedam circa Istri fluminis ostia, IV, 320.
 Σίκινος, Sicinus; 1) ὁ, Thoantis regis Cenoaeque Napadis f., I, 625; 2) ἡ, insula, quae a Sicino illo nomen traxit, Cenoae antea vocata, 624; vid. Οἰκοῖν.
 Σίνδοι, οἱ, gens, quae campum Laurium circa Istri ostia situm inhabitabat, IV, 322.
 Σιντίς, ἰδός, adj. fem., Lemni insulae epitheton, I, 608; IV, 1759.
 Σινώπη, ἡ, Asopi filia, in Assyria habitans, postquam Jovem Apollinemque et Halyn dolo decepit, II, 946-952.
 Σιπυρὸς ὄρεος Thespiensium, unde Tiphys ad certum Argonautarum venit, I, 105.
 Σκιάθος, ἡ, Sciathus, insula e regione Magnesia sita, I, 583.
 Σκύθαι, ἴων, οἱ, quorum per fines Ister fluit, IV, 288; 320.
 Σκύλλα, ἡ, Phorci et Hecates filia, ejus per aepulos ut Argonautas ducat salvos, Juno Thetidem rogat, IV, 789, 827, 828 sqq. (Κράταις); 922.
 Σουναύτης, ὁ, (servans naves), quo epitheto Megareses Acherontem fluvium cognominarunt, II, 746.
 Σπάρτη, ἡ, Sparta; Σπάρτηθεν Castor et Pollux ad Argonautarum certum profecti sunt, I, 148; ab Euphemi posteris, qui ibi habitabant, IV, 1761, Thera duce relictā est, 1762.
 Σποράδες, αἱ, Sporades insulae, IV, 1711.
 Στοχάδες νῆσοι, αἱ, Storchades insulae, IV, 554; in quas Argonautae evadunt, relictis Celtorum Ligorunque gentibus, IV, 650; quibus relictis in Aethalam insulam pervenerunt, 654.
 Στρογάδες, αἱ, insulae, quae Plotae antea vocatae erant, II, 296.
 Στυμφαλίδες ὄρνιθες, αἱ, aves Stymphalides, quomodo fugatae ab Hercule, II, 1053 sqq.
 Στυξ, ῥός, ἡ, per quam Iris jurat, II, 291.
 Σύρτις, ἰδός, ἡ, in Libyco mari, ad quam certus Argonautas appulit, IV, 1235.
 Τελόης, ὁ, unus Dolionum, quem Acastus interfecit, I, 1041.

T.

Ταινάριος, adj. Ταινάρην γῆν, Tanaurum, promontorium Laconiae, in quo aditus orei ferebatur esse, I, 102.
 Ταίναρος, ἡ, urbs Laconica, unde Euphemus Argonauta venit, I, 179; Neptuno sacra, III, 1241.
 Ταλαός, ὁ, Argivus, Biantis ac Perus f., frater Areii et Leodoci, Argonauta, I, 118; cum Castore certus alligat Polluci adversus Amycum certaturo, II, 63; vulneratus ab Oride Bebryce, 111.
 Τάλως, ὠ, ὁ, Talus, areus Cretae custos, Argonautas ad insulam appellere prohibuit, IV, 1638; uno tantum corporis loco vulnerari poterat, 1645 sqq.; Medae tamen artibus subactus, 1670, diem obiit, 1676 sqq.
 Τάφιοι, οἱ, Taphii ac Teleboae cum Electryonis filiis pugnantes in Jasonis pallio, Minervae dono, representati, I, 750.
 Τεγέρη, ἡ, urbs Arcadiae, ubi Amphidamas, Cepheus, Arcaeus Argonautae habitabant, I, 162, 398.
 Τελσμων, ὠγός, ὁ, Aeci f., frater Pelei, quocum Phocum fratrem interfecit, dein Aegina relictā, in Salamine in-

sula habitabat, Argonauta, I, 93; Basileum Dolionem in proelio occidit, 1043; Jasonem objurgat, iratus propter Herculem apud Mysos relictum, 1289 sqq.; tum temeritatem suam deprecatur, 1330, sqq.; cum Augea ac filiis Phrixi Jasonem comitatur ad ardes Aetæ, III, 196; 364; inter eos est, qui ad certamina pro Jasone suscipienda paratos se ostendunt, 515; cum Aithalide mittitur petendum ab Aete serpentis dentes, 1174.

Τελών, οντος, ὁ, pater Eribotæ, I, 72, 73; pater Butæ, 96; IV, 912.

Τερψιχόρη, ἡ, Musa, Sirenorum mater ex Acheloo, IV, 896.

Τηθύς, ὅς, ἡ, mater Idyæ ex Oceano, III, 214.

Τηλεβοά, οἱ, Teleboæ ac Taphii cum Electryonis filiis pugnautes in Jasonis pallio, quod Minerva ei dederat, representati, I, 748.

Τηλεκλῆς, ὅς, Dolionum unus, quem Hercules in proelio interfecit, I, 1040.

Τήνος, ἡ, insula, ubi Hercules filios Boreæ interfecit, I, 1305.

Τιβερηνίς γαῖα, ἡ, terra Tibarenorum, II, 1010-1014.

Τιβερηνοί, οἱ, populus in vicinia Chalybum habitans, II, 377.

Τισαῖν ἄκρη, ἡ, Tisæum promontorium, I, 568.

Τιταρῆσιος, ὁ, Mopsus cognominatur de Titareso, fluvio Thessaliæ, I, 65.

Τιτῆνες, οἱ, Titanes, sub Saturni Rheæque imperio, I, 507; II, 1233; quos Ceres frumentum demetere docuit, IV, 989.

Τιτάνις, ἰδὸς, adj. fem., Titania; ῥίζα, radix Titania i. e. Promethea, III, 865, coll. Ἠρακλῆος; Lunæ epitheton, IV, 54; epitheton Aæ, urbis Colchiorum, 131.

Τιτῆς, ὁ, 1) unus ex Idæis Dactylis, I, 1126. 2) pugil, ab Hercule victus in certaminibus funebribus Priolæ, II, 783.

Τιτῆς, ὁ, pater Europes, I, 181; Elaræ f., quem Tellus denuo peperit, Apollinis sagitta ictus in pallio representatus erat, quod Minerva Jasoni dono dederat, 761.

Τίτυς, υἱός, υἱός, ὁ, Thespiensis, navigationis peritissimus, Minervæ jussu ad expeditionem Argonautarum profectus, I, 105; Argonautas navem in mare trahentes exhortatur, 381 sqq.; navis gubernator electus, 401; socios navem conscendere jubet, 522. 561; 955; quo suadente Cius relinquitur, 1274. 1296; II, 175; navigationem per Symplegades summa prudentia regit, 557, 574, 584; qua perfecta Jasonem bono animo esse jubet, 610-618. 622; diem obiit apud Mariandynos, 854.

Τρῆχιν, ἵνος, ἡ, Trachin, urbs Thessaliæ, ubi Hercules obsides a Ciani sibi datos collocavit, I, 1356.

Τρικκῆς, adj., i. e. Thessalus, epitheton Deimachi, II, 935.

Τρινάκριος κόλπος, ὁ, mare Trinacrium, i. e. Siculum, in quod Ister alterum ostium emittit, IV, 291.

Τρίτων, ὄντος, ὁ, 1) Tritonum unus, tripode Apollinis in littore paludis Tritonidis ab Argonautis exposito, his apparet glebamque porrigit, IV, 1552 sqq.; qua per Euphemum accepta (1563), viaque navigationis indicata (1573 sqq.) cum tripode in paludem revertitur, 1589; invocatus dein ab Jasone, 1598, iterum apparet et navem in mare deducit, 1602 sqq.; ejus aræ tunc exstructæ, 1621. 1741, 1742, 1752; Τρίτωνος ποταμός, Tritonis fluvius, i. e. Nilus, IV, 269; 2) pro ipso Nilo, cujus in aquis heroinæ, Libyæ præsides, lavabant, IV, 1311.

Τριτωνίς, ἰδὸς, adj. fem.; epitheton Minervæ, Ἀθηναίη, I, 109; item θεῖα, 721, 768; III, 1183; Θρήνη, Thelxe Tritonice (Tritoni i. e. Nilo adjacentes), IV, 260; Νύμφη, Nasamoni et Capliauri mater e Geramante, 1495; λίμνη,

palus Tritonis, ad quam Argonautæ navem portant humeris, 1391; hujus in vicinia Hercules fontem pedis ictu aperuerat, 1446; 1539.

Τυνδαρεὺς, ὁ, Ledaæ maritus, I, 148; ejus filii (Castor et Pollux) inter eos sunt, qui ad certamina pro Jasone suscipienda paratos se ostendunt, III, 51.

Τυνδαρίδης, ὁ, Tyndarei f., Pollux, II, 30, 41, 74, 798; οἱ Τυνδαρίδαι, Tyndarei filii, Castor et Pollux, Megalosacem et Philogium, Doliones, in proelio interficiunt, I, 1045; his templum exstructum in Acherusio promontorio a Lyco rege, II, 806; Jasoni juga afferunt tauris æreis imponenda, III, 1315; Deos orant, ut Ausonii maris vias aperiant Argonautis ad Circen navigaturis, IV, 593 (col. 588-591); navium custodes facti a Jove, 651 sqq. Conf. Τυνδαρεὺς.

Τυρρηνίς, ἰδὸς, adj. fem.; ἑπτὰ, Tyrrhenia (Etruria), ubi Circe habitabat, III, 313; IV, 850; ἀπὸ Τυρρηνίδος, littora Tyrrhena, quæ Argonautæ per mare Ausonium navigantes conspiciunt, IV, 660. 850.

Τυρρηνοί, οἱ, e Lemno insula Euphemi posteros expulerunt, IV, 1760.

Τυφαόνιος, adj. Τυφαονίη πέτρα, ἡ, Typhaonea rupes Caucasi montis, ubi Juppiter Typhaonem fulmine percussit, II, 1210.

Τυφάων, ὄντος, ὁ, Jovis fulmine percussus in Caucaso, in Serbonidem paludem submersus est, II, 1211 sqq.

Τυφώης, ὄς, ὁ, Typhoeus, II, 38.

Υ.

Υάκινθος, ὁ, Dolionum unus, occisus a Clytio, I, 1044.

Υάντιος, adj., i. e. Barotus, Ὀρχηστὸς, III, 1242.

Υάξ, α, ὁ, Theodamantis f., adolescens, Herculis comes et armiger, I, 131; quem infantem olim Hercules ex ædibus Theodamantis abstulerat, 1212 sqq.; quem aquam petiturum apud Mysos Nympha quædam, fontis incolæ, amore capta, ad se trahit, 1207-1239. 1258; 1324; quem propter diras Herculis minas Ciani perpetuo quærebant, 1350, 1354.

Υάλλες, οἱ, Hyllenses, ad quos Argonautæ veniunt, relicta Electride insula, IV, 524; tripode accepto heros adjutant, 527. Vid. Ὑάλλος.

Υάλλης, ἰδὸς, adj. fem. Hyllensis; πόλις, urbs Hyllensium, IV, 535; γαῖα, Hyllensium terra, Hyllis, 562.

Υάλλος λιμὴν, ὁ, Hyllicus portus Drepanæ insulæ, IV, 1125.

Υάλλος, ὁ, Herculis ac Melites f., Macride insula relicta, Phagacum coloniam (Hyllenses) in mare Adriaticum duxit, a Mentoribus interfectus est, IV, 537-551.

Υπερβόρειοι, οἱ, populus, ad quem Apollo proficisci solebat, II, 675; IV, 614.

Υπερήσιος, ὁ, Hyperasius, Pellæ f., pater Asterii et Amphionis, I, 176.

Υπίος, ὁ, fluvius, ad quem usque Bebryces fines suos protulerunt, II, 795.

Υφάμας, ἡ, I, 621, 637, 654, 675, 848; IV, 423, 426. Vid. Ὑφάμας.

Υφάμας et Ὑφάμας, ἡ, Thoantis, regis Lemniorum, filia, patrem ex universa virorum Lemniorum carne servavit, I, 621; Argonautarum præcone accepto, 650, Lemniadum concione convocata, 654, sententiam fert, ut hospites muneribus donati ab urbe prohibeantur, 657-666; Polyxus tamen nutricis sententia consensu omnium accepta Iphinoam mittit, quæ Argonautas in urbem invitet, 690 sqq. 713; 718; Jasoni in ædibus suis excepto, 786 sqq., res Lemnias exponit eumque rogat, ut cum suis in insula habitet imperiumque suscipiat, 793-834. 836; 873; lacrimabunda Jasoni vale-

dicat, 886-898. 897; 9.10; Jasoni atrum pallium, a Thoante patre sibi legatum (IV, 426), dono dederat, quod ille induit Hecatae sacrificans, III, 1206; id Absyrto datur a Jasone inter alia dona hospitalia, IV, 423.

Φ.

- Φαίθουσα, ἡ, Solis filia minima nata, patris pecudes in Sicilia pascit, IV, 971.
- Φαίθων, οὐρανός, ὁ, 1) ita Absyrtus, Aetæ f.; a Colchis cognominabatur, III, 245, 1236. 2) Solis f., fulmine percussus et ambustus de patris curru in Eridanum cecidit, IV, 597 sqq.; 623.
- Φαίηκες, ων, οἱ, Phæaces, IV, 539, 544; quorum coloniam Hyllus e Macride insula in Adriaticum mare duxit, 554. 822; in Drepane insula, 991; ab Urano originem ducebant, 992; horum in sacro antro Macris, Aristæi filia, habitabat, ipsorumque fortunam amplificabat, 1139; ad concionem conveniunt, ubi Alcinous rex iudicium de Medea laturus erat, 1181; inter eos recepti Colchi diu habitabant, 1211.
- Φαιήκας, ἰδός, adj. fem., φηήκας, Phæacia (Phæacum) insula, IV, 769; ἑμὲ φαιήκας, ancillæ Phæaciæ, 1222, 1722.
- Φάληρος, ὁ, Atheniensis, Alconis unicus f., Argonauta, I, 96.
- Φάσις, ἰδός, ὁ, Phasis amnis, ex Amarantis montibus Circæoque campo ad Pontum defertur, II, 401. 506; 1261; 1278; III, 57; 1220; cum Lyco fluvio conjunctus in Pontum effluit, IV, 134 sq.
- Φεραι, αἱ, Phæræ, Thessaliæ urbs, sub Admeto rege, I, 49.
- Περσεφόνη, ἡ, Proserpina, Stheneli animam e tumulo surgentem Argonautis apparere permisit, II, 916 sqq.
- Φθίας, ἰδός, adj. fem., Phthias, Εὐπολέμεια, I, 53.
- Φθίη, ἡ, Phthia, Phthiotidis urbs, ubi Peleus habitabat, I, 94; ubi Athamantius campus, II, 514; qua relicta Aristæus in Ceum insulam abiit, 520.
- Φιλυρίδης, ὁ, Philyræ f., Chiron, I, 554.
- Φίλυρος, ων, οἱ, Ponti populus, Macronibus vicinus, II, 393.
- Φιλύρη, ἡ, Oceanitis, e Saturno mater Chironis, II, 1232, 1239.
- Φιλυρῆς νῆσος, ἡ, in qua Saturnus cum Philyræ concubuit, ad quam Argonautæ venerunt, relicta Martis insula, II, 1231.
- Φινεύς, ἄνθρωπος, ὁ, Phineus vates, Agenoris f., in opposito Bithyniæ littore (in Thynia insula) habitabat, a Jove propter abusum vaticinandi artis excitate ac victus privatione per Harpyias punitus, II, 178 sqq.; Argonautarum adventu cognito, 194 sqq., eos rogat, ut sibi ex oraculi voce opitulentur, oraculumque ipsum exponit, 209-236-239; olim Thracum rex fuerat, Cleopatrasque maritus, 238, 239; deos Boreadis Harpyias persequentibus non iraturos jurat, 236-261. 272; 294; fugatis per Boreadas Harpyias epulatur cum Argonautis, 405; navigationis usque in Pontum rationem exponit, 311-407; Jasoni de reditu interroganti non nisi paucis verbis significat, quid futurum sit, 420 sqq. 436. 438; Parabii fata patrisque ejus Argonautis narrat, 468-489; Jasonem Boreadasque Apollini sacra facere jubet, 492. 530; 618; 647; 769; 1051; 1090; 1135; hunc Veneris ope Argonautis reditum fore prædicere Mopsus meminit, III, 549 sqq., 555, 943; oraculorumque, qui alia via redeundum esse circinerat, heroes meminerunt, IV, 254.
- Φλεγῆας, adj. Φλεγῆα ὁρῶντες, Phlegæarum proelium, (i. e. Gigantum cum Diis certamen), III, 231; Φλεγῆας, Νίμω, Minas Gigas, 1227.
- Φλίας, ὁ, Bacchi f., Argonauta, qui Aræthyreæ habitabat, I, 115.
- Φλιουντις, ἰδός, adj. fem., Phliasia; αἶψα, Philus, unde Neptunus Cercyram abripuit, IV, 568.
- Φλόγος, ὁ, 1) unus Dolionum, ab altero Tyndaridarum occisus in prælio, I, 1045. 2) unus e filiis Deimachi, qui in Assyria habitabant, II, 956.
- Φοῖβος, ὁ, Apollo, I, 1, 301, 336, 353, 759; II, 216, 504; 702, 713, 847; IV, 529, 1190 (Λυκάριος), 1493, 1550, 1702, 1717, 1718. Vid. Ἀπόλλων.
- Φόρκος, ὁ, Scyllæ pater ex Hecate, IV, 828.
- Φόρκος, υἱός, υἱός, Phorcus, IV, 1593.
- Φρίξος, ὁ, I, 256, 291; representatus in pallio, quod Minerva Jasoni dederat, 763; ejus filii, naufragio facto, ad Aretladem insulam delati sunt, II, 1093 sqq., 1107, 1119; e Græcia in Colchidem aureo ariete vectus, 1140, 1143; arietem dein Jovi immolavit, 1146 (conf. infra); Chalciopen, Aetæ filiam, uxorem duxit, 1149; senex in Aetæ ardibus mortuus est, 1151. 1194; III, 178; ab Aetæ olim hospitaliter exceptus, 190. 196; 304; 330; Athamantis f., Aëoli nepos, 361. 374; 584; ejus filii, nepotibus suis, Aletes summum supplicium indicit, 595. IV, 22; 71; 81; Mercurii jussu Jovi Phryxio aram erexit in Colchidis littore, ubi appulerat, arietemque immolavit aureum, IV, 119 sqq. 441; 736.
- Φρύγις, ὁ, filius Phryxi, II, 1155, minimus nato, quem Medea evocavit, ubi ad navem Argonautarum nocte venit, IV, 72; is respondit, 76, et cum Argo fratre e nave exsiluit, puellam supplicem recepturus, 80.
- Φρύγες, οἱ, quomodo Cybelen colant, I, 1139; quos Hercules sub potestatem Mariandynorum redegit, II, 787.
- Φρυγία, ἡ, Phrygia, patria Cybeles, I, 1126. 1166; item Φρυγία ἡπειρος, 937.
- Φυλάκη, ἡ, Thessaliæ oppidum, unde Iphiclus venit ad castrum Argonautarum, I, 45.
- Φυλακῆς, ἰδός, adj. fem., Phylaceia, Ἀλκιμήνη, I, 47.
- Φυλλῆς, ἰδός, adj. fem., προχὼι Φυλλῆδες, Phyllidis (Psyllidis) fluvii ostia, in vicinia Melænæ promontorii, ubi Dipsacus habitabat, II, 652.
- Φυλλῆος, adj., ἕρος Φυλλῆος, mons Thessaliæ, in vicinia Apidani fluvii situs I, 37.
- Φύλιος, ὁ (Fugalis), epitheton Jovis, adjutoris exulum, II, 1147; IV, 119; vid. Ζεύς.
- Φωκῆς, οἱ, Phocenses, I, 207.
- Φῶκος, ὁ, a Telamone ac Peleo fratribus suis interfectus, I, 92.

X.

- Χαδῆσι, αἱ, una e tribus Amazonum gentibus, II, 1000.
- Χαλκίονη, ἡ, Aetæ filia, soror Medææ, III, 248, filios, quos ex Phryxo habuit, domum revertentes salutat, 254 sqq. 270; III, 370; 449; 895; sororis mærore per ancillam nunciato, in illius thalamum se confert et de luctus causa interrogat, 667 sqq. 683; ut opem ipsius filii ferat, petit, 697 sqq., neve Jasoni auxilium suum subtrahat, 718 sqq.; quibus a sorore impetratis, 727, in thalamum suum reversa filii auxilium a Medea promissum nunciat, 740. 776; 903; 1156; huic, quamquam absenti, Medea valedicit, priusquam e patria domo auferat, IV, 32.
- Χαλκιδόνιον ὄρος, τὸ, mons in vicinitate Pherarum situs, I, 50.
- Χάλωες, οἱ, populus Ponti, Amazonibus vicinus, II, 375; apud quem Polyphemus mortuus est ac sepultus, 1322; IV, 1475; ad quem Argonautæ venerunt, relicta Amazonum terra, II, 1001; ejus mores describuntur 1002-1005.

Χάρει, α., Gratiae, in Dia Insula Baccho pallium illud confecerant, quod Hypsipyle Jasoni dono dedit, IV, 425.

Χάρυβδις, ἡ, cujus per gurgitem ut salva Argonautarum navigatio sit, Juno Thetidis auxilium petit, IV, 789, 825; 923.

Χείρων, ὦνος, ὁ, Chiro Centaurus, Saturni ac Philyræ f., II, 1240, Jasoni suavit, ut Orpheum expeditionis comitem adscisceret, I, 33; ad mare degressus Argonautis proficiscentibus faustum reditum precatur, 554; a quo Aristaeus educatus est, II, 510; apud quem Achilles juventutem degebat, IV, 812.

Χερσόνησος, ἡ, Chersonesus (Thracia), qua præternavigata, Argonautæ Hellespontum intrarunt, I, 925.

Χθόνιος, adj. Χθόνια Νύμφαι, Nymphæ indigenæ (Libyæ), II, 504; vid. Νύμφη.

Χυρδς, ὁ (sc. λιμὴν, structus portus), portus Cyzici, per

Gigantes, montium incolas, saxis obstructus, I, 990.

Ω.

Ὀγυγίος, adj., Ogygius; Ὀγυγίη Θῆκη, III, 1178.

Ὀκεανίς, ἡ, Oceanitis, Oceani filia; Eurynome, I, 504; Philyra, II, 1239.

Ὀκεανός, ὁ, Oceanus, I, 506; Idyia, pater ex Tethye, III, 244. 957, 1230; IV, 282, 632, 638; cujus e genere Hesperides erant, 1414.

Ὀλένης, ὁ, Olenius, Oleni urbis incola, Lernus, I, 202.

Ὀπιδῆς, ὁ, Bebryx, Amyci regis minister, Talaum vulnerat in pugna, II, 110.

Ὀπιδίτις, ἡ, Erechthei filia, e Borea mater Zetæ et Calais, I, 212.

Ὀπίκος, ἡ, Epiri oppidum, IV, 1215.

Ὀρίων, ὦνος, ὁ, Orion sidus, I, 1202; III, 745.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ

ΤΑ ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

MUSAEI

DE HERONE ET LEANDRO.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ

ΤΑ ΚΑΘ

ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

Εἰπέ, θεὰ, χρυσίων ἐπιμάρτυρα λύχρον ἐρώτων
καὶ νύχιον πλωτῆρα θαλασσοπόρων ὑμεναίων
καὶ γάμον ἀγλυόεντα, τὸν οὐκ ἶδεν ἄφθιτος Ἥως,
καὶ Σηστὸν καὶ Ἀβυδὸν, ὅπη γάμος ἐννυχὸς Ἡροῦς.
5 Νηχόμενόν τε Λεάνδρον ὁμοῦ καὶ λύχρον ἀκούω,
λύχρον ἀπαγγέλλοντα διακτορίην Ἀφροδίτης,
Ἡροῦς νυκτιγάμοιο γαμοστόλον ἀγγελιώτην,
λύχρον, ἐρώτος ἀγαλμα, τὸν ὄφελεν αἰθέριος Ζεὺς
ἐννύχιον μετ' αἰθλὸν ἄγειν ἐς ὁμήγυριν ἄστρον
10 καὶ μιν ἐπικλῆσαι νυκτοστόλον ἄστρον ἐρώτων,
ὅτι πῦλον συνέριθος ἐρωμανέων ὀδυράων
ἀγγελίην τ' ἐφύλαξεν ἀκοιμήτων ὑμεναίων
πρὶν χαλεπὸν πνοιῆσιν ἀήμεναι ἐχθρὸν ἀήτην.
Ἄλλ' ἄγε μοι μέλποντι μίαν συνείδεις τελευτὴν
15 λύχρου σθεννυμένοιο καὶ ὀλλυμένοιο Λεάνδρου.
Σηστός ἐην καὶ Ἀβυδὸς ἐναντίον, ἐγγύθι πόντου
γείτονές εἰσι πόλεις. Ἴρις δ' ἀνὰ τόξῳ τιταίνων
ἀμφοτέραις ποτλίεσσιν ἓνα ζυνέηκεν ὁσπτόν,
ἥϊθεον φλέξας καὶ παρθένον· οὐνομα δ' αὐτῶν
20 ἱερόεις τε Λεάνδρος ἐην καὶ παρθένος Ἡρώ.
Ἡ μὲν Σηστὸν ἐναίεν, ὃ δὲ ποτλίεθρον Ἀβύδου,
ἀμφοτέρων πόλιων περικαλλέες ἀστέρες ἄμφω,
εἴκειλοι ἀλλήλοισι. Σὺ δ', εἴ ποτε κείθι περήσεις,
δίξέο μοι τινὰ πύργον, ὅπη ποτὲ Σηστιὰς Ἡρῶ
25 ἴστατο λύχρον ἔχουσα καὶ ἡγεμόνευε Λεάνδρῳ·
δίξέο δ' ἀρχαίης ἀλιηγέα πορθμὸν Ἀβύδου,
εἰσέτι που κλαίοντα μόρον καὶ ἔρωτα Λεάνδρου.
Ἄλλὰ πόθεν Λεάνδρος Ἀβυδόθι δώματα ναίων
Ἡροῦς ἐς πόθον ἦλθε, πόθῳ δ' ἐνέδησε καὶ αὐτήν;
30 Ἡρῶ μὲν χαρίεσσα, διοτρεπὲς αἶμα λαχούσα,
Κύπριδος ἦν ἱέρεια, γάμων δ' ἀδίδακτος ἐοῦσα
πύργον ἀπὸ προγόνων παρὰ γείτονι ναίει θαλάσση,
ἄλλη Κύπρις ἀνασσα· σαφροσύνη δὲ καὶ αἰδοῖ
οὐδέποτε· ἀγρομένησι μεθωμύλησε γυναιξίν,
35 οὐδὲ χορὸν χαρίεντα μετέλθειεν ἥλικας ἥβης,
μῶμον ἀλευομένη ζηλήμονα θελυτερῶν
καὶ γὰρ ἐπ' ἀγλαίῃ ζηλήμονές εἰσι γυναῖκες·
ἀλλ' αἰεὶ Κυθέρειαν ἱλασκομένη βασιλείαν,
πολλάκι καὶ τὸν Ἔρωτα παρηγορέεσκε θυγαῖς
40 μητρὶ σὺν οὐρανῇ, φλογερὴν τρομέουσα φαρέτρην.
Ἄλλ' οὐδ' ὥς ἀλέεινε πυριπνέοντας διστοῦς.
Δὴ γὰρ Κυπριδίῃ πανδήμιος ἦλθεν ἑορτὴ,
τὴν ἀνὰ Σηστὸν ἄγουσιν Ἀδωνίδι καὶ Κυθέρει,
πανσουδίῃ δ' ἔσπευδον ἐς ἱερὸν ἥμαρ ἰκέσθαι,
45 ὅσσοι ναυετάρσχον ἀλίσταρῶν σφυρὰ νήτων,

MUSÆI

CARMEN

DE HERONE ET LEANDRO

Dic, dea, occultorum testem lychnum amorum
et nocturnum natatorem per-mare-ducentium nuptiarum
-causa] et concubitus tenebrosus, quem non vidit immor-
talis Aurora,] et Sestum et Abydum, ubi nuptiæ nocturnæ
Heruserant. Natantemque Leandrum simul et lychnum au-
dio,] lychnum adnuntiantem mandata Veneris
Heros nocte-nubentis pronubum nuntium,
lychnum, amoris signum, quem debebat ætherius Juppiter
nocturnum post certamen *introducere* in cætum astrorum
atque ipsum appellare pronubam stellam amoris,
quoniam erat administer amatoriarum sollicitudinum
nuntiumque servavit insomnium nuptiarum,
antequam molestum flatibus flaret inimicus ventus.
Agedum mihi modulanti unum simul-cane sinem
lychni extincti et pereuntis Leandri.

Sestus erat et Abydus e regione, prope mare;
vicinæ sunt urbes. Cupido autem arcu tento
ambabus urbibus unam simul-immisit sagittam
juvenem urens et virginem: nomen vero eorum
suavisque Leander erat et virgo Hero.
Altera Sestum habitabat, alter oppidum Abydi,
ambarum urbium perpuleræ stelle ambo,
similes inter-se. Tu vero, si quando illic transieris,
quære mihi quandam turrin, ubi quondam Sestias Hero
stabat lychnum tenens et dux-erat Leandro;
quære autem antiquæ marisonum fretum Abydi
adhuc flens mortem et amorem Leandri.
Verum unde Leander Abydi domos habitans
Heros in amorem venit amoreque devinxit et ipsam?

Hero quidem gratiosa, divinum sanguinem sortita,
Veneris erat sacerdos, nuptiarum vero expers (existens)
turrin avitam ad vicinum habitabat mare,
altera Venus regina; ob-castitatem vero et pudorem
nunquam congregatis conversabatur mulieribus,
neque chorum gratiosum adivit æqualis juventutis,
livorem evitans invidum mulierum;
namque ob pulcritudinem invidiæ sunt feminae;
sed semper Cytheream placans reginam
sæpe etiam Cupidinem conciliabat libamentis
matre cum cœlesti, flammeam tremens pharetram.
Sed neque sic evitavit ignem-spirantes sagittas.

Jam enim Venereum populare venit festum,
quod Sesti celebrant Adonidi et Cythereæ,
catervatimque festinabant ad sacrum diem ire,
quotquot habitabant mari-cinctarum extrema insularum,

οἱ μὲν ἄρ' Αἰμονίης, οἱ δ' εἰναλίης ἀπὸ Κύπρου
οὐδὲ γυνή τις ἔμμενεν ἐνὶ πτολίεσσι Κυθήρων,
οὐ Λιβάνου θυόεντος ἐνὶ πτερόγεσσι χορεύων·
οὐδὲ περικτιόνων τις ἐλείπετο τῆμος ἑορτῆς,
50 οὐ Φρυγίης ναίτης, οὐ γείτονος ἄστος Ἀβύδου,
οὐδὲ τις ἡϊθέων φιλοπάρθενος· ἦ γὰρ ἔκεινοι,
αἰὲν ἠμαρτήσαντες, ὅπη φάτις ἐστὶν ἑορτῆς,
οὐ πόσον ἀθηνάτοισιν ἄγειν σπεύδουσι θυηλάς,
ὅσον ἀγειρομένων διὰ κάλλεα παρθενικῶν.
55 Ἦ δὲ θεῆς ἀνὰ νηὸν ἐπὶήχετο παρθένος Ἥρω
μαρμαρυγὴν χαρίεντος ἀπαστράπτουσα προσώπου,
οἷά τε λευκοπάρχης ἐπαντέλλουσα σελήνης.
Ἄχρα δὲ χιονέης φοινίσσετο κύκλα παρειῆς,
ὥς βόδον ἐκ καλύκων διδυμόχροον· ἦ τάχα φαίης,
60 Ἥρως ἐν μελίεσσι βόδων λειμῶνα φανῆναι·
χρυσὴν γὰρ μελίων ἐρυθρίνεται νισσομένης δὲ
καὶ βόδα λευκορίτινος ὑπὸ σφυρὰ λάμπειτο κούρης,
πολλὰ δ' ἐκ μελίων Χάριτες βέον. Οἱ δὲ παλαιοὶ
τρὶς Χάριτας ψεύσαντο πεφυκέναι· εἰς δὲ τις Ἥρω
65 ὀφθαλμὸς γελῶν ἑκατὸν Χάριτεσσιν τεθῆλαι.
Ἀτρεκέως ἱέρειαν ἐπάξιον εὖρατο Κύπρις.
Ὡς ἡ μὲν περὶ πολλὸν ἀριστεύσασα γυναικῶν
Κύπριδος ἀρήτειρα νέη διεφαίνετο Κύπρις.
Δύσατο δ' ἡϊθέων ἀπαλῆς φρένας· οὐδὲ τις ἀνδρῶν
70 ἦεν, ὃς οὐ μενείανεν ἔχειν ἠμοδέμνιον Ἥρω.
Ἦ δ' ἄρα καλλιθέμελλον ὅπη κατὰ νηὸν ἄλῃτο,
ἱσπόμενον νόον εἴ/ε καὶ ὄμματι καὶ φρένας ἀνδρῶν.
Καὶ τις ἐν ἡϊθέοισιν ἐθαύμασε καὶ φάτο μῦθον·
Καὶ Σπάρτης εἰπέδην, Λακεδαιμόνος ἑδρακὸν ἄστου,
75 ἦχι μῦθον καὶ ἀέθλον ἀκούομεν ἀγλαϊῶν·
τοίην δ' οὐ ποτ' ὀπωπὴ νέην κεδνὴν θ' ἀπαλὴν τε·
καὶ τάχα Κύπρις ἔχει Χάριτον μίαν ὀπλοτεράν.
Παπταίνων ἐμότησα, κόρον δ' οὐχ εὖρον ὀπωπῆς.
Αὐτίκα τεθνηῖαν λεγέων ἐπιβήμενος Ἥρωι·
80 οὐκ ἂν ἐγὼ κατ' Ὀλύμπου ἐπιμαίρω θεὸς εἶναι
ἡμετέρην παράκοιτιν ἔχων ἐν δώμασιν Ἥρω.
Εἰ δέ μοι οὐκ ἐπίοικε τετὴν ἱέρειαν ἀράσσειν,
τοίην μοι, Κυθήρεια, νέην παράκοιτιν ὀπάσσαις.
Τοῖα μὲν ἡϊθέων τις ἐρώνειεν· ἄλλοθεν ἄλλος
85 ἔλκος ὑποκλέπτων ἐπεμήνυτο κάλλει κούρης.
Αἰνοπαθὲς Λεάνδρε, σὺ δ' ὥς ἴδης εὐκλέα κούρην,
οὐκ ἔθελες κρυφίοισι κατατρυγεῖν φρένα κέντροις,
ἀλλὰ πυριπνεύστοισι θαμείοις ἀδόκητον οἴστοις
οὐκ ἔθελες ζώειν περικαλλέος ἁμμορός Ἥρωις.
90 Σὺν βλεφάρων δ' ἀκτίσιν ἀέξετο πυρρὸς ἐρώτων,
καὶ κραδίη πάραλζεν ἀνιχέτου πυρρὸς ὄραϊ.
Κάλλος γὰρ περίπυστον ἁμωμήτοιο γυναικὸς
ὀφύτερον μερόπεσσι πέλει πτερόεντος οἴστου·
ὀφθαλμὸς δ' ὁδὸς ἐστὶν ἀπ' ὀφθαλμοῖο βολῶν
95 ἔλκος ὀλισθαίνει καὶ ἐπὶ φρένας ἀνδρὸς ὀδεύει.
Ἰὼτα δέ μιν τότε θάμβος, ἀνχιδαίη, τρόμος, αἰδώς·
ἔτρεμα μὲν κραδίην, αἰδώς δέ μιν εἶχεν ἀλῶναι·
θάμβος δ' εἶδος οἴστον, ἔρωις δ' ἀπενόσφισεν αἰδῶ·
ὑπερσάλειος δ' ὑπ' ἔρωτος ἀνχιδαίην ἀγκυπάζων

alii ab Harmonia, alii marina e Cypro :
neque mulier ulla remansit in oppidis Cytherorum ,
non Libani odoriferi in summitatibus saltans ;
neque accolarum quisquam deerat tunc festo ,
non Phrygiae incolae , non vicinae civis Abydi ,
neque ullus juvenum amans-virginum. Certe enim illi
semper secuti , ubi fama est festi ,
non tantum immortalibus asferre festinant sacrificia ,
quantum congregatarum ob pulcritudinem virginum.

Verum deae per ardem inceasit virgo Hero
splendorem gratiosa emittens facie ,
qualis candida-genas exoriens luna.
Summi autem nivae rubeant circuli genae ,
ut rosa e calicibus bicolor : profecto diceres ,
Heros in membris rosarum pratium apparere :
colore enim membrorum rubebat ; euntis vero
etiam rosae candida-indutae-tonica sub talis splendebant
puellae ,] multae autem ex membris Gratiae fluebant. Antiqui
vero] tres Gratias mentiti-sunt esse : alteruter enim Herus
oculus ridens centum Gratiis pullulabat.

Profecto sacerdotem dignam nacta-erat Cypria.

Sic quidem multum antecellens feminis
Cypriae sacerdos nova apparebat Cypria.
Subiit autem juvenum teneras mentes ; neque ullus virorum
erat , qui non cuperet habere conjugem Hero.
Illa igitur , bene-fundatam quacunque per axlem vagabatur ,
sequentem mentem habebat et oculos et corda virorum.
Atque unus-et-alter inter juvenes miratus-est et dixit ver-
bum.] Vel Spartam accessi , Lacedaemonis vidi urbem ,
ubi contentionem et certamen esse audimus pulcritudinum :
tamen autem nondum vidi puellam venerandamque tene-
ramque :] et forte Cypria habet Gratiarum unam juniorum.
Intuendo defessus-sum , satietatem autem non inveni ad-
spiciendi.] Illico moriar , cubile ubi-conscenderim Herus :
non ego in Olympo cupio deus esse
nostram uxorem habens domi Hero.
Sin autem mihi non licet tuam sacerdotem contrectare ,
talem mihi , Cytherea , puellam uxorem praebes.

Talia quidem juvenum unus-et-alter locutus-est : aliunde
alius] vulnus celans insanivit pulcritudine puellae.

Gravia-patiens Leander , tu autem , ut vidisti inclytam
puellam ,] nolebas occultis consumere mentem stimulis ,
sed ignem-spirantibus domitus inopinato sagittis
nolebas vivere perpulcræ expers Herus.

Cum oculorum vero radiis augebatur sax aniorum
et cor fervebat invicti ignis impetu.

Pulcritudo enim celebris emendatae mulieris
acutior hominibus est veloci sagitta :
oculus autem via est ; ab oculi ictibus
vulnus delabitur et in praecordia viri descendit.

Cepit autem ipsum tunc stupor , impudentia , tremor , pudor :
tremuit quidem in-corde , pulebat vero ipsum capi ,
obstupuit autem forma egregia , amor vero ademit pudorem ;
audacter autem ob amorem impudentiam amplectens

100 ἥρέμα ποσσὶν ἔβαινε καὶ ἀντίον ἵστατο κούρης.
 Λοξὰ δ' ὀπιπτεύων δολερὰς ἐλβλιξεν ὀπωπὰς,
 νεύμασιν ἀρθόγγισι παρὰ πλάζων φρένα κούρης.
 Αὐτὴ δ', ὥς συνέχευε πόθον δολόεντα Λεάνδρου,
 χαῖρεν ἐπ' ἀγλαίῃσιν ἐν ἡσυχίῃ δὲ καὶ αὐτῇ
 105 πολλάκις ἡμερόεσσαν ἔην ἐκρυψεν ὀπωπὴν,
 νεύμασι λαβριδίοισιν ὑπαγγελέουσα Λεάνδρῳ,
 καὶ πάλιν ἀντέκλινεν. Ὁ δ' ἐνδοῦθι θυμὸν ἰάνθη,
 ὅτι πόθον συνέχευε καὶ οὐκ ἀπεσείσατο κούρη.
 Ὅρρα μὲν οὖν Λεάνδρος ἐδίξετο λάθριον ὥρην,
 110 φέγγος ἀναστειλάσα κατήϊεν ἐς δύσιν Ἥως·
 ἐκ περάτης δ' ἀνέβαινε βαθύσχιος Ἑσπερος ἀστήρ.
 Αὐτὰρ ὁ θαρταλέως μετεκίχθεν ἐγγύθι κούρης,
 ὥς ἴδε κυανόπεπλον ἐπιθρώσκουσαν διμήλῃν·
 ἥρέμα μὲν ὑλίσθων ῥοδοειδέα δάκτυλα κούρης
 115 βυσσούθεν ἱστονάχιζεν ἀθέσφατον· ἥ δὲ σιωπῇ,
 οἷά τε χωομένη, ῥοδέην ἐξέσπασε χεῖρα.
 Ὡς δ' ἐρατῆς ἐνόησε χαλάρων νεύματα κούρης,
 θαρσαλέῃ παλάμῃ πολυδαίδαλον ἔλκε χιτῶνα
 ἔσχατα τιμήμεντος ἄγων ἐπὶ κεύθεα νηοῦ.
 120 Ὀκναλέοις δὲ πόδεσσιν ἐφέσπετο παρθένος Ἥρῳ,
 οἷά περ οὐκ ἐθέλουσα, τόσῃν δ' ἀνενείκτο φωνῇν,
 θηλυτέροις ἐπέεσσιν ἀπειλείουσα Λεάνδρῳ· [χεῖς;
 Ξεῖνε, τί μαργαίνεις; τί με, δύσμορε, παρθένον ἔλ-
 αλῆν δεῦρο κέλευθον· ἐμὸν δ' ἀπολείπε χιτῶνα.
 125 Μῆνιν ἐμῶν ἀλέεινε πολυκτεάνων γενετῆρων.
 Κύπριδος οὐ σοι εἴοικε θεῆς ἱέρειαν ἀφάσσειν·
 παρθενικῆς ἐπὶ λέκτρον ἀμήχανόν ἐστιν ἰκίσθαι.
 Τοῖα μὲν ἠπειλήσεν, εἰκοῖτα παρθενικῆσιν.
 Θηλείης δὲ Λεάνδρος ἐπεὶ κλύεν οἴστρον ἀπειλῆς,
 130 ἔγνω πειθομένων σημήϊα παρθενικῶν.
 Καὶ γὰρ ὅτ' ἡϊθέοισιν ἀπειλείωσι γυναῖκες,
 κυπριδίων δάρων αὐτάγγελοί εἰσιν ἀπειλαί.
 Παρθενικῆς δ' εὐδομον, εὐχρον ἀγένηα κύσας
 τοῖον μῦθον εἶπε πόθου βεβωλημένος οἴστρον·
 135 Κύπρι φίλη μετὰ Κύπριν, Ἀθηναίη μετ' Ἀθήνην,
 οὐ γὰρ ἐπιχθονίης ἴσῃν καλέω σε γυναῖξιν,
 ἀλλὰ σε θυγατέρεσσι Διὸς Κρονίωνος εἴσω·
 ὀλβιος, ὅς σ' ἐφύτευσε, καὶ ὀλβίη, ἥ τέκε, μήτηρ,
 γαστήρ, ἥ σ' ἐλόχευσε, μακροτάτη. Ἀλλὰ λιτάων
 140 ἡμετέρων ἐπάκουε, πόθῳ δ' οἴκτειρον ἀνάγκην.
 Κύπριδος ὥς ἱέρεια μετέλεγε Κύπριδος ἔργα.
 Δεῦρ' ἴθι, μυστιπόλευε γαμήλια θεσμὰ θεαινῆς·
 παρθένον οὐκ ἐπέοικεν ὑποδρῆσσειν Ἀφροδίτῃ,
 παρθενικαῖς οὐ Κύπρις ἰαίνεται. Ἦν δ' ἐθελήσῃς
 145 θεσμὰ θεῆς ἐρόεντα καὶ ὄργια πιστὰ δαΐναι,
 ἔστι γάμος καὶ λέκτρα. Σὺ δ', εἰ φιλέεις Κυθήρειαν,
 θελξινόων ἀγάπαζε μελίφρονι θεσμῶν ἐρώτων,
 σὸν δ' ἰκίτην με κόμιζε καὶ, ἣν ἐθέλῃς, παρακοίτην,
 τὸν σοι Ἑρως ἤγρευσε νείκε βελέεσσι κιχῆσας.
 150 Ὡς θρασὺν Ἠρακλῆα θεὸς χρυσόβαπτις Ἑρμῆς
 θητεύειν ἐκόμιζεν Ἰπρόνιην ποτὶ νύμφην.
 Σοὶ δέ με Κύπρις ἐπεμπε, καὶ οὐ σοφὸς ἤγαγεν Ἑρμῆς.
 Παρθένοιο οὐ σε λείληθεν ἀπ' Ἀρκადίης Ἀταλάντη,

tacite pedibus incessit et e regione constitit puellæ.
 Oblique autem intuens dolosos torquebat oculos,
 nutibus mutis seducens mentem puellæ.
 Ipsa vero, ut sensit amorem dolosum Leandri,
 gavisæ est suam ob pulcritudinem; tacite vero et ipsa
 sæpe gratiam suam occultuit faciem,
 nutibus occultis clam-nuntians Leandro,
 et rursus eam acclinavit. Ille vero intus animo gaudebat,
 quod desiderium suum senserit neque renuerit puella.
 Dum igitur Leander querebat occultam horam,
 lucem contrahens descendit ad occasum dies,
 e regione autem adparuit umbrosa Hesperus stella
 Sed ipse audacter adibat prope puellam,
 ut vidit atratas ingruentes tenebras:
 tacite quidem premens roseos digitos puellæ,
 ex-imo suspirabat vehementer; illa vero silentio,
 tanquam irascens, roseam retraxit manum.
 Ut vero amatæ sensit remissos nutus puellæ,
 audaci manu artificiosam traxit tunicam
 extrema venerandi ducens ad penetralia templi.
 Pigris autem pedibus sequebatur virgo Hero,
 tanquam nolens, talemque emisit vocem
 femineis verbis minans Leandro:
 Hospes, quid insanis? quid me, infelix, virginem tra-
 his?] alia ito via, meamque remitte vestem.
 Iram meorum evita locupletum parentum.
 Cypriæ non te decet deæ sacerdotem contrectare;
 virginis ad lectum nullo-pacto licet pervenire.
 Talia quidem minata est, convenientia virginibus.
 Feminearum autem Leander ubi audivit furorem minarum,
 cognovit persuasarum signa virginum.
 Etenim quum juvenibus minantur feminae,
 venerearum consuetudinum nuntiae sunt minae.
 Virginis autem odoratam pulchri-coloris cervicem osculatus
 tale verbum dixit desiderii ictus furore:
 Venus cara post Venerem, Minerva post Minervam,
 non enim terrestribus aequalem voco te mulieribus,
 sed te filiabus Jovis Saturnii comparo;
 beatus, qui te genuit, et beata, quæ peperit, mater,
 venter, qui te enixus est, beatissimus. Sed preces
 nostras exaudi, amorisque miserere necessitalis.
 Veneris utpote sacerdos exerce Veneris opera.
 Huc ades, mysterio-initiare nuptialibus legibus deæ:
 virginem non decet nudiustrare Veneri,
 virginibus non Cypria gaudet Si vero volueris
 instituta deæ amabilia et cerimonias veras scire,
 sunt nuptiæ et lecti. Tu autem, si amas Venerem,
 mulcentium-mentem amplectere suavem legem amorum,
 tuumque serrum supplicem me accipe et, si velis, conjugem,
 quem tibi Cupido venatus est suis sagittis assecutus.
 Sic audacem Herculem celer auream-gestans-virgam Mer-
 curius] servitum duxit Iarlaniam ad puellam.
 Tibi vero me Cypria misit, neque sapiens adduxit Mercu-
 rius.] Virgo non te labat ab Arcadia Atalanta,

ἢ ποτε Μελανίωνος ἐρατταμένου φύγεν εὐνήν,
155 παρθενίης ἀλέγουσα· χολωσαμένης δ' Ἀφροδίτης,
τὸν πάρος οὐκ ἐπόθησεν, ἐνὶ καρδίῃ θέτο πάση.

Πείθεο καὶ σὺ, φίλη, μὴ Κύπριδι μῆνιν ἀγείρης.

Ὡς εἰπὼν παρέπεισεν ἀναινομένης φρένα κούρης,
θυμὸν ἐρωτοτόχοιςι παρὰ πλάγχθας ἐνὶ μύθοις.

160 Παρθενική δ' ἄρλογγος ἐπὶ γῆονα πῆξεν ὀπωπῇν,
αἰδοῖ ἐρυθριῶσαν ὑποκλέπτουσα παρείην,
καὶ γῆονος ἔξεν ἄκρον ὑπ' ἔγχεσιν, αἰδομένη δὲ
πολλάκις ἄμρ' ὤμασεν ἔον συνέργει χιτῶνα.

Πειθεὺς γὰρ τὰδε πάντα προάγγελα, παρθενικῆς δὲ
165 πειθομένης ποτὶ λέκτρον ὑπόσχεσις ἐστὶ σιωπῇ
Ἥδῃ καὶ γλυκύπικρον ἐδέξατο κέντρον ἐρώτων,
θέρμετο δὲ καρδίην γλυκερῇ πυρὶ παρθένος Ἥρω,
κάλλει δ' ἡμερόντος ἀνεπτοίητο Λεάνδρου.

Ὅφρα μὲν οὖν ποτὶ γαῖαν ἔχεν νεύουσαν ὀπωπῇν,
170 τόφρα δὲ καὶ Λεάνδρος ἐρωμανέσσει προσώποις
οὐ κάμειν εἰσορόων ἀπαλόχρσον αὐχένῃ κούρης.
Ὅφρ' ὁ δὲ Λεάνδρῳ γλυκερὴν ἀνενείκατο φωνὴν
αἰδοῦς ὑγρὸν ἔρεβος ἀποστάζουσα προσώπου.

Ξεῖνε, τοῖς ἐπέεσσιν τάχ' ἂν καὶ πέτρον ὀρίναις·

175 Τίς σε πολυπλανέων ἐπέων ἐδίδαξε κελεύθους;
οἱ μοι! τίς σ' ἐκόμισσεν ἐμὴν εἰς πατρίδα γαῖαν;

Ταῦτα δὲ πάντα μάτην ἐρθέγχα· πῶς γὰρ ἀλήτης
ξεῖνος ἔων καὶ ἄπιστος, ἐμῇ φιλότῳ μιγείας;

Ἀμφαδὸν οὐ δύναμεσθα γάμοις ὁσίοιςι πελάσσαι·

180 οὐ γὰρ ἐμοῖς τοκέεσσιν ἐπεύαδεν· ἦν δ' ἐθαλήσης
ὥς ξεῖνος πολύφοιτος ἐμὴν εἰς πατρίδα μέμνειν,
οὐ δύνασαι σκοπέεσσαν ὑποκλέπτειν Ἀφροδίτην.

Ἰλῶσσα γὰρ ἀνθρώπων φιλοκέρταμος· ἐν δὲ σιωπῇ
ἔργον ὅπερ τελεῖ τις, ἐνὶ τριόδοισιν ἀκούει.

185 Εἰπέ δὲ, μὴ κρύψης, τὸν οὐνομα καὶ σέο πάτρην.
Οὐ γὰρ ἐμὸν σε λείληθεν, ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Ἥρω.

Πύργος δ' ἀμφιτόητος ἐμὸς δόμος οὐρανομήτης,
ὅθ' ἐνὶ ναιετάουσα σὺν ἀμφιπόλῳ τινὶ μούνῃ

Σησιτιάδος πρὸ πόλης ὑπὲρ βαθυκύματος ὄχθας
190 γαίονα πόντον ἔχω στυγεραῖς βουλήσιν τοκῆων.

Οὐδὲ μοι ἐγγὺς ἔστιν ὁμήλικες, οὐδὲ χορεῖται
ἡθίων παρέχσιν· αἰεὶ δ' ἀνὰ νύκτα καὶ Ἥδῃ
ἐξ ἄλλος ἡνεμόεντος ἐπιθρέμει οὐασιν ἡ/χῇ.

Ὡς φασμένη ῥοδέην ὑπὸ φάρεϊ κλέπτε παρείην,
195 ἔμπαλιν αἰδομένη, σπριτέρῳ δ' ἐπειμέμετο μύθοις.

Λεάνδρος δὲ πόθον βροχόμενος ὅξει κέντρον
φράζετο, πῶς κεν ἔρωτος ἀεθλεύσειεν ἀγῶνα.

Ἄνδρα γὰρ αἰολόμητις Ἥρω βελέεσσι ὀμασάσας
καὶ πάλιν ἀνέρος ἔλκος ἀχέσσεται· οἷσι δ' ἀνάσσει,

200 αὐτὸς ὁ πανδαμάτωρ βουληφόρος ἐπὶ βροτοῖσιν.
Αὐτὸς καὶ ποθέοντι τότε χαλίσμασε Λεάνδρῳ.

Ὅφρ' ὁ δ' ἀλαστήρας πολυμήχανον ἐννεπε μῦθον·

Παρθένε, σὸν δὲ ἔρωτα καὶ ἄγριον οἶδμα περήσω,
εἰ πυρὶ παρλάζοιτο καὶ ἄπλοον ἔσσεται ὕδωρ.

205 Οὐ τρομέω βαρὺ χεῦμα τέην μετανεύμενος εὐνήν,
οὐ βρόμον ἡχέοντα περιπτώσσομαι θαλάσσης.

Ἀλλ' αἰεὶ κατὰ νύκτα φορεύμενος ὑγρὸς ἀκοίτης

qua olim Milanionis amantis fugit cubile,
virginitatem curans; irata autem Venere,
quem prius non amavit, eum in corde posuit toto.
Persuadere et tu, cara, ne Veneri iram excites.

Sic fatus persuadendo flexit recusantis mentem puellae,
animum amorem parentibus seducens (in) verbis
Virgo autem tacita in terram defixit oculos,
pudore rubefactam abscondens genam,
et terrae radebat summum subter vestigia, pudibunda autem
saepè circa humeros suam contravit vestem.

Persuasionis enim haec omnia praenuntia; virginis autem
persuasae ad lectum promissio est silentium.

Jam et suavam amaram suscepit stimulum amorum,
urebatur autem cor dulci igne virgo Hero,
pudicitudineque gratiosi stupescebat Leandri
Quando igitur in terram habebat inclinatos oculos.

tum et Leander amore furentibus oculis
non defatigabatur spectando tenerae-cutis cervicem puellae.
Tandem autem Leandro suavem emisit vocem Hero
verecundiae madidum ruborem stillans a facie:

Hospes, tuis verbis fortasse et lapidem moveas.

Quis te fallentium verborum docuit vias?

hei mihi! quis te duxit meam in patriam terram?

Haece vero omnia frustra locutus es: quomodo enim, vagus
hospes existens et incertus, meo amori misceris?

Palam non possumus nuptiis legitimisungi;

non enim meis parentibus id placuit; si autem voles
ut hospes vagabundus mea in patria manere,

non potes oblectam celare Venerem.

Lingua enim hominum amans-convictiorum: in silentio
autem] opus quod perficit aliquis, in triviis audit.

Hic vero, ne celes, tuum nomen et tuam patriam.

Non enim meum te latet: mihi vero nomen inclytum Hero.
Turris autem circumsona mea domus ad-caelum-tendens,

in qua habitans cum ancilla quadam sola

Sestiensem ante urbem super profundas-ondas-habentia
littora] vicinum pontum habeo odiosis consiliis parentum.

Neque me prope sunt aequales, neque choreae
juvenum adsunt; sed semper noctu et interdum
ex mari ventoso insonat auribus sonitus.

Sic fata roseam sub veste celabat genam

rursus pudefacta, suaeque increpabat verba.

Leander autem cupidinis percussus acuto stimulo
cogitabat, quomodo amoris certaret certamen.

Virum enim variis consiliis Amor sagittis domans
etiam rursus viri vulnere medetur; quibus vero dominatur,

ipse omnium-domitor consiliarius est mortalibus.

Ipse etiam ardenti tunc auxiliatus est Leandro.

Tandem igitur ingemens solers dixit verbum:

Virgo, tuum propter amorem etiam asperam undam
transibo,] etsi igni serveat et innavigabilis fuerit aqua.

Non tremo gravem undam tuum adiens cubile,

non fremitum sonantem exhorresco maris.

Sed semper per noctem vectus madidus maritus

νήξομαι Ἑλλήσποντον ἀγάρρουν· οὐχ ἔκαθεν γὰρ
ἀντία σεῖο πόλης ἔχω πολίεθρον Ἀβύδου.

210 Μοῦνον ἐμοὶ τινα λύχνον ἀπ' ἡλιβάτου σέο πύργου
ἐκ περάτης ἀνέβαινε κατὰ κνέρας, ὅρρα νοήσας
ἔσσομαι ὁλκῆς Ἑρωτος ἔχων σέθεν ἀστέρα λύχνον.
Καί μιν ὀπιπτεύων δύντ' ὄψομαι οὔτε Βοώτην,
οὐ θρασὺν Ὀρίωνα καὶ ἄβροχον ὁλκὸν Ἀμαζῆς·

215 πατρίδος ἀντιπόροιο ποτὶ γλυκὺν ὄρμον ἰκοίμην.
Ἄλλὰ, φίλη, περύλαξο βαρυπνεύοντες ἀήτας,
μή μιν ἀποσβέσωσι, καὶ αὐτίκα θυμὸν ὀλέσω,
λύχνον, ἐμοῦ βιότοιο φαισφόρον ἡγεμονίῃ.
Εἰ ἐτιδὼν δ' ἐθέλεις ἐμὸν οὔνομα καὶ σὺ δαΐναι,

220 οὔνομά μοι Λεάνδρος, εὐστεφάνου πόσις Ἥρωος.
Ὡς οἱ μὲν κρυφίῳσι γάμοις συνέθεντο μιγῆναι,
καὶ νυχτὴν φιλότῃ καὶ ἀγγελίῃν ὑμεναίων
λύχνου μαρτυρίῃσιν ἐπιστῶσαντο φυλάττειν,
ἡ μὲν φῶς τανύειν, ὁ δὲ κύματα μακρὰ περῆσαι.

225 Παννυχίδας δ' ἀνύσαντες ἀκοιμήτων ὑμεναίων
ἀλλήλων ἀέκοντες ἐνοσφίσθησαν ἀνάγκῃ,
ἡ μὲν ἐὼν ποτὶ πύργον, ὁ δ', ὀρρναίην ἀνὰ νύκτα
μήτι παραπλάζοιτο, λαβὼν σημήϊα πύργου,
πλῶε βαθυκρήπιδος ἐπ' εὐρέα δῆμον Ἀβύδου.

230 Παννυχίων δ' ὀάρων κρυφίους ποθέοντες ἀέθλους
πολλάκις ἤρήσαντο μολεῖν θαλαμηπόλον ὀρρνην.
Ἦδη κυανόπεπλος ἀνέδραμε Νυκτὸς οὐρίλη
ἀνδράσιν ὕπνον ἄγουσα, καὶ οὐ ποθέοντι Λεάνδρῳ·
ἀλλὰ πολυφλοίσβοιο παρ' ἡϊόνισσι θαλάσσης

235 ἀγγελίην ἀνέμιμε φαινομένην ὑμεναίων
μαρτυρίην λύχνοιο πολυκλαύστοιο δοκεύων,
εὐνῆς τε κρυφίης τηλεσκόπον ἀγγελιώτην.
Ὡς δ' ἴδε κυανέης λιποφεγγέα νυκτὸς οὐρίλην
Ἥρῳ, λύχνον ἔρπινεν ἀναπτομένοιο δὲ λύχνου,
240 θυμὸν Ἑρως ἔρπλεξεν ἐπαιγομένοιο Λεάνδρου·
λύχνῳ καίομένῳ συνεκαίετο· πὰρ δὲ θαλάσση
μαίνομένων βοθίων πολυτρεχέα βόμβον ἀκούων
ἔτρεμε μὲν τοπρῶτον, ἔπειτα δὲ θάρσος αἰέρας
τοίοισι προσέλεκτο παρηγορέων φρένα μύθοισι τῆς

245 Δεινὸς Ἑρως, καὶ πόντος ἀμεδύχρος· ἀλλὰ θαλάσ-
ἐστὶν ὕδωρ, τὸ δ' Ἑρωτος ἐμὲ φλέγει ἐνδόμουχον πῦρ.
Λάξο πῦρ, κραδίη, μὴ δαΐδιθι νήχυτον ὕδωρ.
Δεῦρό μοι εἰς φιλότῃ· τί δὴ βοθίων ἀλεγίζεις;
ἀγνώσσεις, ὅτι Κύπρις ἀπόσπορος ἐστὶ θαλάσσης

250 καὶ κρατεῖ πόντοιο καὶ ἡμετέρων ὀδυνάων;
Ὡς εἰπὼν μελέων ἱρατῶν ἀπεδύσατο πέπλον
ἀμφοτέραις παλάμησιν, ἐῷ δ' ἔσφιγγε καρδίην,
ἡϊόνος δ' ἐξῴρτο, δέμας δ' ἐρρίψε θαλάσση.
Λαμπομένου δ' ἔσπευδεν αἰὲ κπτενντῖα λύχνου,
255 αὐτὸς ἐὼν ἐρέτης, αὐτόστολος, αὐτόματος νῆυς.
Ἥρῳ δ', ἡλιβάτοιο φαισφόρος ὑψόθι πύργου,
λευγαλέης αὐρῇσιν ὕθεν πνεύσειεν ἀήτας,
φάρεϊ πολλάκι λύχνον ἐπέσχεπεν, εἰσόχε Σηστοῦ
πολλὰ καμὼν Λεάνδρος ἔβη ποτὶ ναύλοχον ἀκτὴν.

260 Καί μιν ἐὼν ποτὶ πύργον ἀνήγαγεν· ἐκ δὲ θυράων
νυμφίον ἀσθμαίνοντα περιπτύττα σιωπῇ,

natabo per-Hellespontum valde-fluentem : non longe enim
e-regione tuæ urbis habeo oppidum Abydi.

Tantum mihi quendam lychnum ab excelsa tua turri
e regione ostende per tenebras, ut illum intuens
sim navis Amoris habens tuum stellam lychnum.

Et ipsum observans occidentem spectabo neque Booten,
non asperum Orionem et non-immadescensem tractum
Plaustrī :] patriæ oppositæ ad dulcem portum veniam.

Sed, cara, cave graviter-flantes ventos,
ne ipsum exstinguant, et statim animam perdant,
lychnum, meæ vitæ luciferum ducem.

Si vere autem vis meum nomen et tu scire,
nomen mihi Leander, pulcre-coronatæ conjux Herus.

Sic hi quidem clandestinis nuptiis constituebant misceri,
et nocturnum amorem et nuntium nuptiarum
lychni testimoniis pacti-sunt servare

illa quidem lucernam extendere, hic autem undas latas
transire.] Pervigilia autem exsecuti insomnium nuptiarum
a-se inviti separati-sunt necessitate,

ea quidem suam ad turrim, hic autem, tenebrosam per
noctem] ne-quid erraret, capiens signa turris
natabat profunde-fundatæ ad magnum populum Abydi.

Nocturnarum vero consuetudinum clandestina desideran-
tes certamina] sæpe optarunt, ut-venirent thalamum-ornan-
tes tenebræ.] Jam atrata surrexit Noctis caligo

viris somnum afferens, at non ardenti Leandro;
sed is multifremi apud littora maris

nuntium opperiebatur lucentem nuptiarum,
signum lychni lugubris observans

lectique clandestini procul-speculantem nuntium.

Ut vero vidit nigræ luminis-expertem noctis caliginem

Hero, lychnum ostendit : accenso vero lychno

animum Amor ussit festinantis Leandri ;

lychno ardente una-ardebat : ad mare autem

insanarum undarum multisonum fremitum audiens

tremebat quidem primo, postea vero audaciam attollens
talibus adloquebatur exhortans mentem verbis :

Gravis Amor et mare inplacabile : sed maris
est aqua, Amoris vero me urit intestinus ignis.

Assume ignem, cor, ne time effusam aquam.

Ades mihi ad amorem ; cur fluctus curas ?

ignorasne, quod Cypria nata sit e-mari,

et dominetur ponto et nostris doloribus ?

Sic fatus membris amabilibus exiit vestem

ambabus manibus suæque adstrinxit capiti,

littoreque exsiluit corpusque deiecit in-mare.

Splendentem vero festinabat semper adversus lychnum
ipse (existens) remex, Ipse-classis, Ipse-sibi navis.

Hero autem alta lucifera in turri,

perniciosis auris undecunque spirabat ventus,

veste sæpe lychnum tegebat, donec Sesti

multum fatigatus Leander venit ad portuosum litus.

Et ipsum suam ad turrim deduxit ; ante fores vero
sponsam anhelantem complexa silentio,

ἀπροκόμους βράθαιγγας ἔτι στάζοντα θαλάσσης,
 ἤγαγε νυμφοκόμοιο μυχοὺς ἐπὶ παρθενεῶνος,
 καὶ χροὰ πάντα κάθηρε, δέμας δ' ἔχρειεν ἑλπίω
 210 εὐδόμῳ, ῥοδέῳ, καὶ ἀλίπνοον ἐσθεσεν ὀδμήν.
 Εἰσέτι δ' ἀσθμαίνοντα βαθυστρώτοις ἐνὶ λέκτροις
 νυμφίον ἀμυγυθεῖσα φιλήνορας ἔαχε μύθους·
 Νυμφίε, πολλὰ μόγησας, ἀμὴ πάθε νυμφίος ἄλλος,
 νυμφίε, πολλὰ μόγησας· ἄλις νύ τοι ἄλμυρόν ὕδωρ
 220 ὀδμή· ἔχθυέσσα βαρυγδοῦποιο θαλάσσης·
 δεῦρο, τεοὺς ἰδρῶτας ἐμοῖς παρακάθεο κόλποις.
 Ὡς ἡ μὲν τὰδ' εἶπεν· ὁ δ' αὐτίκα λύσατο μίτρην,
 καὶ θεσμῶν ἐπέβησαν ἀριστονόου Κυθερείης.
 Ἦν γάμος, ἀλλ' ἀχόρευτος ἦν λέχος, ἀλλ' ἄτερ ὕ-
 225 οῦ Ζυγίην Ἥρην τις ἐπευφήμησεν αἰοῖός· [μύνων
 οὐ δαΐδων ἤστραπτε σέλας θαλαμηπόλον εὐνῆν·
 οὐδὲ πολυσκάρθμῳ τις ἐπεσκήρτησε χορείη,
 οὐχ ὑμέναιον αἶσε πατήρ καὶ πότνια μήτηρ·
 ἀλλὰ λέχος στορέσασα τελεσσιγάμοισιν ἐν ὥραις
 230 Σιγῇ παστὸν ἐπηξεν, ἐνυμφοκόμησε δ' Ὀμίχλῃ,
 καὶ γάμος ἦν ἀπάνευθεν αἰδομένῳ ὑμεναίῳ.
 Νῦξ μὲν ἦν κείνοισι γαμοστολός, οὐδὲ ποτ' Ἥως
 νυμφίον εἶδε Λεάνδρον ἀριγνώτοις ἐνὶ λέκτροις·
 νήχετο δ' ἀντιπόροιο πάλιν ποτὶ ὄημον Ἀβύδου
 235 ἐννυχίων ἀχόρητος ἔτι πνεύων ὑμεναίων.
 Ἥρῳ δ' ἐλκεσίπεπλος, ἐοὺς λήθουσα τοκῆας,
 παρθένος ἡματίη, νυχίη γυνή· Ἀμρότεροι δὲ
 πολλάκις ἐρήσαντο κατελθέμεν ἐς δῶσιν Ἥω.
 Ὡς οἱ μὲν φιλόττος ὑποκλέπτοντες ἀνάγκην
 240 κρυπταδίῃ τέρποντο μετ' ἀλλήλων Κυθερείῃ.
 Ἀλλ' ὀλίγον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, οὐδ' ἐπὶ δὴρὸν
 ἀλλήλων ἀπόναντο πολυπλάγκτων ὑμεναίων·
 ἀλλ' ὅτε παχύνεντος ἐπὶ λυθε χεῖματος ὥρη
 φρικαλέας δονέουσα πολυστροφάλιγγας δέλλας,
 245 βένθεα δ' ἀστήρικτα θεμειλιά ὕ' ὕγρὰ θαλάσσης
 χειμέριοι πνεύοντες αἰεὶ στρυφελίζον αἴηται,
 λαλαπε mastίζοντες ὅλην ἄλκ' τυπτομένης δὲ
 ἤδη νῆα μελαινὰν ἀνέλκυσε διγυθὰδι χέρσῳ
 χειμερίην καὶ ἄπιστον ἄλυσκάζων ἄλα ναύτης.
 250 Ἀλλ' οὐ χειμερίης σε φόβος κατέρυκε θαλάσσης,
 (250) καρτερὸν ἔσθ' Ἀεάνδρ'· διακτορή δέ σε πύργου,
 ἡθάδα σημαίνουσα φρεσφορίην ὑμεναίων,
 μαινομένης ὠτρυνεν ἀρειδῆσαντα θαλάσσης,
 νηλεὲς καὶ ἄπιστος· ὄρελλε δὲ δῶσμορος Ἥρῳ
 255 χεῖματος ἰσταμένοιο μῖνειν ἀπάνευθε Λεάνδρου
 μηκέτ' ἀναπτομένη μινυῶριον ἀστέρα λέκτρων.
 Ἀλλὰ πόθος καὶ μοῖρα βίησ' ἀλγομένη δὲ
 μοιράων ἀνέβαινε, καὶ οὐκέτι δαλὸν Ἑρώτων.
 Νῦξ ἦν, εὔτε μάλιστα βαρυπνεύοντες αἴηται,
 260 χειμερίαις πνοιῇσιν ἀκοντίζοντες αἴηται,
 (260) ἄθροον ἐμπίπτουσιν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 Δὴ τότε καὶ Λεάνδρος ἐθήμονος ἐλπίδι νύμφης
 δυσκελῶν πεφόρητο θαλασσαίων ἐπὶ νώτων.
 Ἦδη κύματι κύμα κυλίνδετο, σύγχυτο δ' ὕδωρ·
 265 αἰθέρι μίσγετο πόντος ἀνέγρετο πάντοθεν ἡγή

spumeas-ex-capillis guttas adhuc stillantem maris,
 duxit sponsam-ornantis ad penetralia virginalis-cubiculi,
 et eulem totam abstersit, corpusque unxit oleo
 bene-olenti, roseo, et mare-spirantem exstinxit odorem.
 Adhuc autem anhelantem alle-stratis in lectis
 sponsam circumfusa blanda clamabat verba :

Sponse, multa tulisti, quæ non passus est sponsus alius,
 sponse, multa tulisti : satis nunc tibi salis æquæ
 odorisque piscosi graviter-fremitus maris :
 agedum, tuos sudores meo deponere in-sinu.

Sic ea quidem hæc locuta est ; ille vero statim solvit
 zonam,] et leges inierunt benevole Cythereæ.

Erant nuptiæ, sed sine-choreis ; erat lectus, sed sine-hy-
 minis ;] non jugalem Junonem quisquam invocavit poeta ;
 non lædærum illuminabat splendor nuptialium lectum ;
 neque peragili quisquam saltavit chorea,
 non hymenæum cantavit pater et veneranda mater ;
 sed lectum sternens perficientibus-nuptias in horis
 Silentium thalamum construxit, sponsamque-ornavit Ca-
 ligo,] et nuptiæ erant absque cantatis hymenæis.

Nox quidem erat illis nuptiarum-ornatrix, neque unquam
 Aurora] sponsum vidit Leandrum valde-notis in lectis :
 natabat autem oppositæ rursus ad populam Abydi
 nocturnos insatiatus adhuc spirans hymenæos :
 Hero autem longa-induta-veste, suos latens parentes
 virgo interdum, noctu erat mulier : utrique autem
 sæpe optarunt, ut-descenderet ad occasum dies.

Sic hi quidem amoris abscondentes necessitatem
 occulta delectabantur inter-se Venere.
 Sed exiguum vixerunt tempus, nec diu
 invicem fruebatur multivagis nuptiis.
 Sed quando pruinosa venit hiemis hora
 horrendas commovens multarum-vortiginum procellas,
 profunditates instabiles fundamentaque madida maris
 hiemales spirantes semper quassabant venti
 turbine verberantes totum mare : vapulante autem eo
 jam navem nigram subduxit utramque in terram
 hiemale et perfidum vitans mare nauta.
 Sed non hiberni te timor coercerat maris,
 magnanime Leander : nuntius vero te turris,
 consuetam monstrans lucem nuptiarum,
 furentis impulit securum maris,
 crudelis et perfidus. Debebat autem infelix Hero
 hieme instante manere sine Leandro
 non-amplius accendens brevis-temporis stellam lecti.
 Sed amor et fatum cogebat ; allecta autem amore
 Parcarum ostendebat, non amplius facem Amorum.

Nox erat, quum maxime spirantes venti,
 hiemalibus flatibus jaculantes venti,
 cunctim irruunt in littus maris.
 Jam tunc etiam Leander consuetæ spe sponsæ
 valde-sonanti ferebatur maris in dorso.
 Jam ab-unda undaolvebatur, accumulabatur vero aqua ;
 ætheri miscebatur pontus ; concitabatur undique fremitus

(315) μαρναμένων ανέμων· Ζεφύρῳ δ' ἀντέπνεεν Εὐρος,
καὶ Νότος ἐς Βορέην μεγάλας ἀρέτρην ἀπειλὰς
καὶ κτύπος ἦν ἀλίσστος ἐρισμαράοιο θαλάσσης.
Αἶνοπαθὴς δὲ Λεάνδρος ἀκηλήτοις ἐνὶ δίναις
320 πολλάκι μὲν λιτάνευσε θαλασσαῖήν Ἀφροδίτην,
(320) πολλάκι δ' αὐτὸν ἀνὰ κτα Ποσειδάωνα θαλάσσης·
Ἀτθίδος οὐ Βορέην ἀμνήμονα καλλιπε νύμφης·
ἀλλὰ οἱ οὕτως ἀρήγεν, Ἔρως δ' οὐκ ἔρχεσε Μοῖρας.
Πάντοθι δ' ἀγρομένοιο δυσαντεῖ κύματος ὄρη,
325 τυπτόμενος πεφόρητο, ποδῶν δὲ οἱ ὠκλάπεν ὄρη,
(325) καὶ σθένος ἦν ἀδόνητον ἀκοιμήτων πηλαμάτων.
Πολλὴ δ' αὐτόματος χύσις ὕδατος ἔρρε λαιμῷ,
καὶ ποτὸν ἀγρήϊστον ἀμειμαχέτου πένε ἄλμης·
καὶ δὴ λύχνον ἀπίστον ἀπέσβεσε πικρὸς ἀήτης,
330 καὶ ψυχὴν καὶ ἔρωτα πολυτλήτοιο Λεάνδρου.
(330) Ἡ δ', ἔτι ἐπὶ θύνοντος, ἐπ' ἀγρύπνοισιν ὀπωπαις
ἴστατο κυμαίνουσα πολυκλαύτοις μερίμναις.
Ἦλυθε δ' Ἡριγένεια, καὶ οὐκ ἴδε νυμφῖον Ἡρώ.
Πάντοθι δ' ὄμμα τίττειν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
335 εἶπου ἐσθρῆσαιεν ἀλώμενον δὴ παρακοίτην,
(335) λύχνου σθεννυμένοιο. Παρὰ κρηπίδα δὲ πύργου
θρυπτόμενον σπλάδεσσιν ὅτ' ἔδρακε νεκρὸν ἀκοίτην,
δαίδαλέον ῥήξασα περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
ζοιζηδὸν προκάρηνος ἀπ' ἐλιδάτου πέσε πύργου.
340 Καὶ δ' Ἡρὼ τέθηκεν ἐπ' ὀλλυμένῳ παρακοίτῃ,
(340) ἀλλήλων δ' ἀπόναντο καὶ ἐν πυμάτῳ περ ὀλέθρῳ.

pugnantium ventorum: Zephyro enim contra-spirabat
Eurus] et Notus in Boream magnas immisit minas;
et fragor erat continuus valde-strepentis maris.
Gravia-passus autem Leander implacabilibus in gurgitibus
saepe quidem precabatur marinam Venerem,
saepe autem ipsum regem Neptunem maris;
Atthidis non Boream innemorem reliquit nymphae:
sed ipsi nullus auxiliatus-est, Cupido autem non coercuit
Parcas.] Undique autem accumulati male-obvio fluctus
impetu] percussus ferebatur, pedum autem ei defecit vigor,
et vis fuit immobilis non-quiescentium manuum.
Nulla autem spontanea effusio aquae fluebat in-guttur,
et potum nequam impetuosi potavit aalsi-maris:
et jam lychnum perfidum exstinxit amarus ventus,
et animam et amorem multum-passi Leandri.
Illa autem, eo adhuc morante, vigilibus oculis
stabat fluctuans luctuosis curis.
Venit autem Aurora, et non vidit sponsum Hero.
Ubique autem oculos dirigebat in lata dorsa maris
sicubi conspiceret errantem suum maritum,
lychno exstincto. Apud fundamentum vero turris
dilaniatum scopulis ut vidit mortuum maritum,
artificiosam dirumpens circa pectora tunicam
violenter praecipit ab excelsa cecidit turri.
At Hero periit super mortuo marito,
se-invicem vero fructi-sunt etiam in ultima perniciæ.

INDEX

NOMINUM ET RERUM.

A.

Ἀδύδος, ἡ, Asiae urbs ad Hellespontum e regione Sesti, 4, 16; Leandri patria, 21, 26, 28 (Ἀδύδοι); ejus cives Sestum profecti sunt Veneris festum celebraturi, 50; 209; huc Leander ante lucem revertebatur nocte in Herus concubitu transacta, 229, 283.
Ἀδωνις, ἰδός, ὁ, Adonis, cui Venerique festos dies Sesti agebant, 43.
Ἀθηνᾶ, ἡ, 135; vid. Ἀθήνη.
Ἀθήνη et Ἀθηνᾶ, ἡ, Minerva, 135.
Ἀἰωνία, ἡ, Harmonia, i. e. Thessalia. Inde homines Sestum confluerunt festo Veneris interfuturi, 46.
Ἀραξ, ἡ, Plaustrum sidus (Septentrio), 214.
Ἀρκαδία, ἡ, Arcadia, Atalantæ patria, 153.
Ἀταλάντη, ἡ, Milanionem maritum, quem antea repudiaverat, dein Venere irata amore complexa est ardentissimo, 153, sqq.
Ἀττίς, ἰδός, ἡ, adj. fem., Atthis, Attica; νύμφη, virgo Attica, Orithyia, (e Borea mater Calais ac Zethæ), 321; conf. Βορέης.
Ἀφροδίτη, ἡ, Venus, 6; ejus sacerdos Hero erat, 31, 66, 68; sacrificiis sæpe placata ab Hero, 38; cui festum celebrabatur Sesti, 42 sqq.; 143; Atalantæ irata, 155; 182; e mari orta, 249; ejus auxilium Leander implorat trans Hellespontum procellis agitalum, 319.

B.

Βορέης, ὁ, Boreas ventus, 316; a Leandro Hellespontum procellosum tranante invocatus et de amoribus Orithyiae admonitus, 321.
Βούτης, ὁ, Bootes stella, 213.

E.

Ἑλλήσποντος, ὁ, Hellespontus, quem se nando trajecturum Leander promittit puellæ amatæ, 208.
Ἑρμῆς, ὁ, Mercurius, Herculem ad Omphalen duxit, 150, 152.
Ἔρως, ὦτος, ὁ, Amor, Hero ac Leandrum sagittis suis vulnerat, 17 sqq.; libamentis ab Hero sæpe placatus, 39, 149, 197; vulneribus, quæ inflixit, ipse medetur auxiliando amantibus, 198 sqq.; 212, 240, 245, 246, 322; cf. Ἐρωτες, Amores, 307.
Ἑσπερος, ὁ, Hesperus stella, 111.
Εὐρος, ὁ, Eurus ventus, 315.

Z.

Ζεύς, Διὸς, ὁ, Jupiter, 8, 137.
Ζέφυρος, ὁ, Zephyrus ventus, 315.
Ζυγίη, ἡ, Jugalis, epitheton Junonis pronubæ, 275.

H.

Ἡρακλῆς, ἦρος, ὁ, Hercules, a Mercurio ductus ad Omphalen, cui serviret, 150.

Ἥρη, ἡ, Juno; Ζυγίη (pronuba), quam in hymenais invocabant, 275.
Ἡριγένεια, ἡ, (mane nata), Aurora, 332.
Ἥρα, ὦτος, ἡ, 4, 7; Cupidinis telo percussa, 17 sqq.; Sestias, 20 sq., 24; 29; Veneris sacerdos, in turri maritima habitans, pulcritudine insignis et castitate, 30 sqq.; ejus venustas fusius describitur 55 sqq., 60, 64; omnium juvenum admirationem movet ac libidinem, 69 sqq., 79, 81, Leandri amorem, 89; Leandrum in templi penetralia secuta, 120, amanti minatur, 122 sqq., mox amorem silentio primum, 153 sqq., 167, tum diserte proflitetur, simul exponens de parentibus, de timore, ne amoris mysterium aperiatur, de nomine suo (186) ac domicilio, turri maritima, 174-195; 220; ex pacto cum Leandro inito sub noctem lychnum de alta turri protendit, 239, 256; quomodo exceperit sponsum, 260-271; cum ipso concubuit, 272 sqq., clam parentibus, 286; 304; per noctem hiemalem sponso frustra expectato, ejus cadavere in scopulis ad turris radices mane conspecto, de turri se precipitat, 331-333-341.
Ἥως, ὦτος, ἡ, Aurora, 3, 281; Dies, 110, 192, 287.

I.

Ἰαργάνος, adj. Ἰαργάνη νύμφη, Iardania puella, Iardania, Omphale, ad quam Mercurius Herculem duxit, 151.

K.

Κρόνιος, ὦτος, ὁ, Saturni filius, Jupiter, 137.
Κυβέρη, ἡ, Venus, 38, 43, 83, 146, 273, 289; vid. Ἀφροδίτη.
Κύθηρα, τὰ, Cythera insula, unde multi homines Sestum confluerunt festum Veneris celebraturi, 47.
Κυπρίδιος, adj. Veneris; Κυπρίδιον ἑορτή, festum Veneris, Sesti celebratum, 42; Κυπρίδιοι ἔθροι, consuetudo Veneris, 132.
Κύπρις, ἰδός, ἡ, Venus, 31, 33, 66, 68, 77, 126, 135, 141, 144, 152, 157, 249; vid. Ἀφροδίτη.
Κύπρος, ἡ, Cyprus insula, cujus incolæ Sestum se contulerunt frequentes festum Veneris celebraturi, 46.

L.

Λακεδαίμων, ὦτος, ἡ, Lacedæmon s. Sparta urbs, 74; vid. Σπάρτη.
Λέανδρος et Ἀζιανδρος, ὁ, Leander, 5, 15; Abydenus, 20 sq., 28; Cupidinis sagitta ictus, 17 sqq.; 25, 27; Herus amore ardet, 86 sqq.; 103, 106; prima nocte virginem amatam in templum trahit, 109-122; puellæ minis minime perterritus, 129, amorem ab ipsa flagitat, 135-157; 168, 170, 172, 196, 201; virginis facile victæ se per noctes Hellespontum tranaturum promittit, lychnumque in alta turri accendi jubet indicem viæ, 203-220; quomodo per mare naverit ex pacto, 233-240-259; quomodo exceptus fuerit a sponsa, 260 sqq., no-

ctesque cum ipsa transegerit, 272 sqq.; ante lucem Aby-
dum revertit̃r pando, 283 sqq.; hieme tempestatibus
non perterritus, 301; 305; tandem per noctem procel-
losam viribus deficientibus, diis frustra invocatis, ly-
chno extincto, mortuus in scopulos undis jactus prope
turrim Herus, 309-312-319-330.

Αἰανῶρος, ὁ, 28, 86, 109, 170, 172, 190, 220, 259, 311;
vid. Αἰανῶρος.

Αἶψνος, ὁ, Syriae mons, cuius accolæ Sestum se contu-
lerunt Veneris festo interfuturi, 48.

M.

Μαλχιῶν, ὠνος, ὁ, Milanio, Atalantæ maritus primum
repudiatus, deinde magnopere amatus, 154.

Μοῖραι, αἶον, αἰ, Parcae, 307, 322.

N.

Νότος, ὁ, Notus ventus, 316.

Νύξ, ντος, ἡ, Nox dea, 232, 281.

O.

Ὀλυμπος, ὁ, Olympus, deorum sedes, 80.

Ὀρίγλη, ἡ, Caligo, Nox, 280.

Π.

Ποσειδάων, ὠνος, ὁ, Neptunus; ad quem Leander tranans
Hellespontum tempestatibus agitatum preces mittit,
320.

Σ.

Σηστιᾶς, ἄδος, ἡ, adj. fem., Sestias, Sesta, Ἴρω, 21;
πόλις, l. e. Sestus, 189.

Σηστός, ἡ, urbs Thracia, Hellesponto adjacens e regione
Abydi, 4, 16; Herus patria 21; ubi dies festi Veneris
et Adonidis agebantur, 43; huc Leander appellebat
tranato Hellesponto, 258.

Σίγη, ἡ, Silentium, quasi numen est 280.

Σπάρτη, ἡ, Sparta, urbs Laconicæ, puellis pulcerrimis
clara, 74.

Φ.

Φρυγίη, ἡ, Phrygiæ incolæ frequentes Sestum profecti
sunt ad celebrandum Veneris festum, 50.

X.

Χάριτες, αἰ, Gratiae, 63, 64, 65, 77.

Ω.

Ὠρίων, ὠνος, ὁ, Orion stella, 214.

ΚΟΛΟΥΘΟΥ

ΑΡΗΤΑΓΗ ΕΛΕΝΗΣ.

COLUTHI

RAPTUS HELENÆ.

ΚΟΛΟΥΘΟΥ

ΑΡΠΑΓΗ ΕΛΕΝΗΣ.

Νύμφαι Τρωιάδες, ποταμοῦ Ξάνθοιο γενέθλη,
 αἱ πλοκάμῳν κρήδεμνα καὶ ἱερὰ παίγνια χειρῶν
 πολλάκι πατρώεσσι ἐπὶ ψαμάθοισι λιποῦσαι
 ἐς χορὸν Ἰδαίησιν ἐπεντύνεσθε χορείαις,
 5 δεῦτε, θεμιστοπόλοισι νοήματα μελοβοτῆρος
 εἵπατέ μοι, κελάδοντος ἀπορνύμενος ποταμοῖο
 ἐξ ὀρέων πόθεν ἦλθεν ἀήθεα πόντον ἐλαύνων,
 ἀγνώσσων ἄλδος ἔργα· τί δὲ χρέος ἔπλετο νηῶν
 ἀρχεκάκων, ἵνα πόντον ὁμοῦ καὶ γαῖαν ὀρίνη
 10 βουκόλος· ὠγυγίη δὲ τίς ἔπλετο νείκεος ἀρχῇ,
 ὅφρα καὶ ἀθανάτοισι θεμιστεύσωσι νομῆες·
 τίς δὲ δικασπολίη· πόθεν ἔκλυεν οὖνομα νύμφης
 Ἀργείης· αὐταὶ γὰρ ἐθήγασθε μολοῦσαι
 Ἰδαίης τρικάρηνον ὑπὸ πρυῶνα Φαλάκρης
 15 καὶ Πάριν οἰοπόλοισιν ἐφεδριόωντα θούκοις
 καὶ Χαρίτων βασιλειαν ἀγαλλομένην Ἀφροδίτῃ.
 Ὡς ὁ μὲν ὑφιλόφοισιν ἐν οὔρεσιν Αἰμονιῶν,
 συμφιδίῳ Πηλῆος ἀειδομένων ὑμεναίων,
 Ζηνὸς ἐρημοσύνησιν ἐωνοχρεῖ Γανυμήδης·
 20 πᾶσα δὲ κυδαίνουσα θεῶν ἔσπευδε γενέθλη
 αὐτοκασιγνήτην λευκώλεον Ἀμφιτρίτης.
 Ζεὺς μὲν ἀπ' Οὐλύμποιο, Ποσειδάων δὲ θαλάσσης,
 ἔκ δὲ Μελισσέεντος ἀπ' εὐδῶμου Ἑλικῶνος
 Μουσάων λιγύφωνον ἄγων χορὸν ἦλθεν Ἀπόλλων·
 [49] 25 χρυσείοις δ' ἐκάτερθε τινασσόμενος πλοκάμοισι
 [40] βότρυς ἀκερσεκόμης Ζεφύρῳ στυφελίζετο χαίτης·
 [25] τὸν δὲ μεθ' ὠμάρτησε κασιγνήτη Διὸς Ἥρη·
 οὐδ' αὐτὴ βασιλεῖα καὶ ἁρμονίης Ἀφροδίτῃ
 ἐρχομένη δῆθυνεν ἐς ἄλσεα Κενταύροιο·
 30 καὶ στέφος ἀσκήσασα γαμήλιον ἤλυθε Πειθώ,
 τοξευτήρος Ἑρωτος ἐλαφρίζουσα φαρέτην·
 [30] καὶ βριαρὴν τριφάλειαν ἀπὸ κροτάφοιο μεθεῖσα
 ἐς γάμον ὠμάρτησε γάμων ἀδίδακτος Ἀθήνη·
 οὐδὲ κασιγνήτη Λητωϊᾶς Ἀπολλωνος
 35 Ἄρτεμις ἠτίμησε, καὶ ἀγροτέρῃ περ εἶουσα·
 οἷος δ' οὐ κυνέην, οὐ δῆϊον ἔγχος αἰέρων
 [35] ἐς δόμον Ἠφαίστοιο σιδήρεος ἔρχεται Ἄρης,
 τοῖος ἄτερ θύρηκος, ἄτερ θηκτοῖο σιδήρου
 μειδιῶν ἐχόρευεν· Ἐριν δ' ἀγέραςτον ἱάσας
 40 οὐ Χείρων ἀλέγιζε καὶ οὐκ ἐμπάζετο Πηλεΐδης·
 Ἥ δ' ἄτε βησσηέντος ἀποπλαγῆθαι νομοῖο
 πόρτις ἐρημαίῃσιν ἐνὶ ξυλόχοισιν ἄλᾳται,
 φοινήεντι μύωπι βοῶν ἐλατῇρι τυπεῖσα·
 τοῖα βαρυζήλοισιν Ἐρις πληγῇσι θαμείσα
 45 πλάζετο μαστεύουσα, θεῶν πῶς δαίτας ὀρίνοι·
 πολλάκι δ' εὐλάϊγρος ἀπὸ κλισμοῖο θοροῦσα
 ἵστατο καὶ παλίνορρος ἐπείετο· χειρὶ δὲ γαίης

COLUTHI

RAPTUS HELENÆ.

Nymphæ Troades, fluvii Xanthi soboles,
 quæ capillorum vittis et sacris ludicris manuum
 sæpe patriis in ripis relictis
 ad chorum Idaeis vos-confertis choreis,
 5 agite, jura-statuentis consilia opilionis
 dicite mihi, strepenti profectus ab-amne
 e montibus cur venerit insuetum pontum remis agitans,
 ignorans maris labores; quid autem opus fuerit navibus
 auctoribus-malorum, ut pontum simul et terram commo-
 veret] bubulcus; prisca vero quæ fuerit contentionis origo,
 ut etiam immortalibus jus-dicerent pastores;
 quodnam autem judicium fuerit; unde audiverit nomen
 Nymphæ] Argivæ. Ipsæ enim spectavistis aggressæ,
 Idææ tricipiti sub vertice Phalacræ,
 et Paridem pastoralibus insidentem sedibus,
 et Gratiarum reginam superbientem Venerem.
 Sic igitur excelsis in montibus Hæmoniorum,
 sponsales Pelei dum-canuntur hymenæi
 Jovis jussu vinum-fudit Ganymedes.
 Omne autem condecorare decorum properabat genus
 sororem candidis-ulis Amphitrites.
 Juppiter quidem de Olympo, Neptunus autem e mari,
 e Melisseente vero de fragrantē Helicone
 Musarum argutum ducens chorum venit Apollo;
 aureis autem utrimque agitatus cincinnis
 capillus intonsus Zephyro concutiebatur comæ:
 eum autem comitata-est soror Jovis, Juno
 neque ipsa regina etiam conjugii, Venus,
 venire cunctata-est ad nemora Centauri:
 et corona ornata nuptiali venit Suada,
 sagittarii Cupidinis gerens pharetram:
 et valida galea de capite deposita
 ad nuptias secuta-est nuptiarum indocta Minerva:
 neque soror Latonia Apollinis,
 Diana, venire dedignata-est, etiamsi venatrix esset:
 qualis autem non galeam, non hostilem hastam gerens
 ad ardes Vulcani ferreus venit Mars,
 talis absque lorica, absque acuto ferro
 ridens saltabat. Eridem vero inhonoratam relinquens
 non Chiro curabat neque respiciebat Peleus.
 Ea autem, ut herbido aberrans pascuo
 vitula desertis in silvis vagatur
 letali tabano, boum agitatori, percussa,
 sic Eris gravis-livoris verberibus domita
 oberrabat investigans, Deorum quomodo epulas turbaret:
 sæpe autem lapidea de sede prosiliens
 stabat et retroacta insidebat; manu vero terræ

οὐδας ἀκαμπτον ἄραξε, καὶ οὐκ ἐφράσσατο πέ-
 ῖθελεν ὀρφναίων γυάλων κληίδας ἀνείσα, [τρην·
 60 ἐκ χθονίων Τιτῆνας ἀναστήσασα βερίθρων,
 οὐρανὸν ὑψιμέδοντος αἰστώσαι Διὸς ἔδρην·
 ῖθελε δ' ἡχέεντα πυρὸς πρηστῆρα τινάσσειν·
 Ἥφαιστῳ δ' ὑπόεικιν, ἀμαιμακίτη περ ἐοῦσα,
 καὶ πυρὸς ἀσβέστοιο καὶ ἰθυντῆρι σιδήρου·
 65 καὶ σκείων βαρύδουπον ἐμήσατο κόμπον ἄρατ-
 (65) εἴ ποτε δαιμαίνοντες ἀναθρόσχοιεν ἰωήν· [σιν,
 ἀλλὰ καὶ ὀπλοτέρης δολίης ἀνεχάσσατο βουλῆς
 Ἄρεα δαιμαίνουσα, σιδήρειον ἀσπιδιώτην.
 Ἦδη δ' Ἑσπερίδων χρυσίων ἐμήσατο μῆλων·
 68 ἐνθεν ἔριν πολέμοιο προάγγελον, ἔρνος ἰδοῦσα
 (68) μῆλου, ἀριζήλων τ' ἐφράσσατο δόνηα μόχλων·
 χειρὶ δὲ δινήσασα μέθου πρωτόσπορον ἀρχὴν
 ἐς θαλίην ἔρριψε· χορὸν δ' ὠρίνε θεάων.
 Ἦρην μὲν παράκοιτις ἀγχιλλομένη Διὸς εὐνῇ,
 69 ἵστατο θαμβήσασα καὶ ῖθελε λήζεσθαι·
 (69) πασάων δ' ἄτε Κύπρις ἀρειοτέρη γεγαυῖα,
 μῆλον ἔχειν ἐπόθησιν, ὅτι κέρως ἐστὶν Ἑρώτων·
 69 Ἦδη δ' οὐ μεθέηκε καὶ οὐχ ὑπόεικιν Ἀθήνη·
 Ζεὺς δὲ θεάων νεῖκος ἰδὼν, ὃν παῖδα καλέσας
 τοῖον ὑποδρήσσοντα προσέννεπεν Ἑρμῶνα·
 70 Εἰ τινὰ που Ξάνθοιο παρ' Ἰδαίοιο βεέθοις
 (70) παῖδα Πάριν Πριάμοιο, τίν' ἀγλᾶν ἔβητῆρα,
 Τροίης βουκολέοντα κατ' οὐρεα, τέκνον, ἀκούεις,
 κείνῳ μῆλον ὀπαξε· διακρίνειν δὲ θεάων [πων·
 ἀέκλειο καὶ βλεφάρων ξυνοχὴν καὶ κύκλα προσώ-
 75 ἦ δὲ διακρινθεῖσα φέρειν περίπυστον ὀπώρην
 (75) κάρτος ἀρειοτέρης ἔχέτω καὶ κόσμον Ἑρώτων.
 Ὡς ὁ μὲν Ἑρμῶνι πατὴρ ἐπέτελλε Κρονίων·
 αὐτὰρ ὁ πατρώϊσιν ἐρημοσύνησι πιθήσας
 εἰς ἰδὼν ἡγεμόνευε καὶ οὐκ ἀμέλησε θεάων.
 80 Πᾶσα δὲ λωϊτέρην καὶ ἀμείνονα εἰζέτο μορφήν·
 (80) Κύπρις μὲν δολόμητις ἀναπτύξασα καλύπτρην
 καὶ περόνην θυόεντα διαστήσασα κομῶων,
 χρυσῶ μὲν πλοκάμους, χρυσῶ δ' ἐσπέφατο χαίτην·
 τοῖα δὲ παῖδας Ἑρωίτας ἀνήντησεν ἰδοῦσα·
 85 Ἐγγυὲς ἀγῶν, φίλα τέκνα· περιπτύσσασθε τιθήνην·
 (85) σήμερον ἀγλαΐζει με διακρινέουσι προσώπων·
 δαιμαίνω, τίνι μῆλον ὁ βουκόλος οὗτος ὀπάσσει.
 Ἦρην μὲν Χαρίτων ἱερὴν ἐνέπουσι τιθήνην,
 φασὶ δὲ κοιρανίην μεθέπειν καὶ σκῆπτρα φυλάσσειν·
 90 καὶ πολέμων βασιλείην αἰεὶ καλέουσιν Ἀθήνην·
 (90) μούνη Κύπρις ἀναλκίς ἐτι θεός· οὐ βασιλῆων
 κοιρανίην, οὐκ ἔγχος Ἀργεῖον, οὐ βέλος ἔλκω.
 Ἀλλὰ τί δαιμαίνω περιώσιον; ἀντὶ μὲν αἰγμῆς,
 ὥς θοὸν ἔγχος ἔχουσα μελίπρον· αἰσμὸν Ἑρώτων,
 95 κεστόν ἐχω· καὶ κέντρον ἄγω καὶ τοῖον αἰέρω
 (95) κεστόν, ὅθεν φιλότῃτος ἐμῆς βάρυν οἶστρον ἰλοῦσαι
 πολλάκις ὠδίνουσι καὶ οὐ θνήσκουσι γυναῖκες.
 Τοῖον ἐπεσπομένη ῥοδοδάκτυλος ἐννεπε Κύ-
 Οἱ δ' ἄρα μητρὸς ἑρατῆς αἰόντες ἐφετμῆς [πρις·
 100 φοιτητῆρες Ἑρωίτες ἐπεβρῶοντο τιθήνη.

solum immotum percussit neque animadvertit saxum;
 volebat tenebrosorum carcerum obicibus remotis
 e subterraneis Titanes excitando voraginibus
 cælum in alto-regnantis perdere Jovis sedem,
 volebat etiam sonorum ignis turbinem quasaare;
 at Vulcano cessit, quamvis invicta esset,
 et ignis inextincti et moderatori ferri:
 et scutorum gravisonum meditata est strepitum ciere,
 si forte formidantes retrocederent *Dii* fragorem;
 sed etiam a novissimo hoc doloso discessit consilio,
 Martem formidans, ferreum scutigerum.
 Jam vero Hesperidum aureorum meminerat malorum:
 inde jurgium belli pronuncium, germine conspecto
 mali, ingentiumque excogitavit consilia contentionum:
 manu autem rotans belli primum-satam originem
 in convivium projecit, cælum vero turbavit Dearum.
 Juno quidem conjux superbiens Jovis lecto
 stetit stupefacta et voluit abripere:
 omnibus autem Cypria utpote prastantior nata,
 malum habere cupivit, quoniam possessio est Cupidinum:
 Junoni vero non indulsit neque concessit Minerva.
 Juppiter autem Dearum item quum-vidisset, suo filio
 vocato, sic dicto-audientem allocutus est Mercurium.
 Si quendam forte Xanthi juxta Ida i fluenta
 filium Paridem Priami, quendam splendidum juvenem,
 Troje pascentem in montibus, fili, audis,
 illi malum præbeas, dijudicare autem Dearum
 jubeas eam et superciliorum nexum et orbes vultuum.
 Ea autem, quæ dijudicata fuerit auferre insignem fructum,
 victoriam prastantioris habeto et decus Amorum.
 Ita quidem Mercurio pater mandavit Saturnius:
 at is patriis jussis obediens
 itineris dux erat neque negligens erat Dearum
 Quæque autem gratiorem et meliorem quæsiuit formam:
 Cypria quidem dolosa, soluto velo
 et fibula odorata diducta comarum,
 auro quidem cincinnos, auroque coronavit comas;
 sic autem filios Cupidines allocuta est intuita:
 Prope est certamen, cari filii, adeste matri;
 hodie venustates me dijudicabunt faciei:
 vereor, cui malum bubulcus ille oblaturus sit.
 Junonem quidem Gratiarum sanctam dicunt nutricem,
 dicunt autem eam imperium obtinere et sceptrum servare;
 et bellorum reginam semper vocant Minervam·
 sola Cypria impotens eram dea; non regum
 imperium, non hastam Martiam, non telum educo.
 Sed quid formido frustra? loco quidem mucronis
 tanquam acutam hastam habens dulcia fœdera amorum,
 cestum habeo et spiculum agito et arcum tollo
 cestum, unde amoris mei sævum stimulum capientes
 sæpe doloribus-cruciantur, at non moriuntur mulieres
 Sic sequens *Mercurium* roseis-digitis dicebat Cypria.
 Itaque maternum gratum audientes mandatum
 strenui Cupidines sequebantur nutricem.

- (100) Ἄρτι μὲν Ἰδαίην ὑπερέδραμον οὐρεὸς ἄκρην,
ἐνθα λιθοκρήδεμονον ὑπὸ πρηνῶνος ἐρίπνυν
κουρίζων ἐνόμειε Παρίς πατρώϊα μῆλα,
ποιμαίνων θ' ἐκάτερθεν ἐπὶ προχοῇσιν ἀνχύρου
105 νόσφι μὲν ἀγρομένων ἀγέλην πεμπάζετο τάυρων,
νόσφι δὲ βοσκομένων διεμέτρεε πώεα μῆλων.
(108) Καί τις ὄρεσσάλοιο δορὴ μετόπισθε χιμαίρης
ἐκρεμάς τήϊορτο καὶ αὐτῶν ἀπτετο μηρῶν
ποιμενίη δ' ὑπέκειτο βῶν ἐλάτεια καλαῦρος.
110 Τοῖος ἐπὶ σήραγγος ἐς ἤθεα βαιὸς ὁδεύει,
ἀγροτέρων καλάμων λιγυρὴν ἐδίωκεν αἰοδῆν.
(110) Πολλάκι δ' οἰσπόλοισιν ἐνὶ σταθμοῖσιν αἰδῶν,
καὶ τάυρων ἀμείλῃσιν καὶ οὐκ ἐμπάζετο μῆλων.
'Ενθάδ' ἔχων σύριγγα καὶ ἤθεα καλὰ νομήων,
115 Πανὶ καὶ Ἑρμῶνι φίλῃν ἀνεβάλλετο μολπὴν.
Οὐ κύνες ὠρύοντο καὶ οὐ μυκήσατο ταῦρος·
(115) μούνη δ' ἤνεμόεσσα, βοῆς ἀδίδακτος, ἐοῦσα,
'Ιδαίων ὄρεων ἀντίθροος ἶαχεν Ἥχώ·
ταῦροι δὲ γλοερῆς κεκορηότες ὑφ' ὅθι ποίης,
120 κεκλιμένοι βαρύγουνον ἐπ' ἰσχίον εὐνάζοντο.
Ὡς δ' ἐμὲν ὑφορόφοιο φυτῶν ὑπένερθε καλύπτρης
(120) τηλόθεν Ἑρμῶνα διάκτορον εἶδε λιγυίνων
δειμαίνων δ' ἀνόρουσε, θεῶν δ' ἀλέεινεν ὀπωπὴν
καὶ χορὴν εὐκελάδων δονάων ἐπὶ φηγὸν ἐρείσας,
125 μήπω πολλὰ καμουῦσαν ἔην ἀνέκοπτεν αἰοδῆν.
'Τοῖα δὲ δειμαίνοντα προσέννεπε θέσκελος Ἑρμῆς·
(125) Γαῦλον ἀπορρέψας καὶ πώεα καλὰ μεθήσας
δεῦρο θεμιστεύσεις ἐπουρανίησι δικάζων·
δεῦρο διακρίνῃν προφερέστερον εἶδος ὀπωπῆς,
130 φαιδρότερη τόδε μῆλον, ἐπήρατον ἔρνος, ὀπάσσεις.
'Τοῖον ἀνῆύτησεν· ὃ δὲ ἔπιον ὄμμα τανύσας
(130) ἦ κα διακρίνειν πειρήσατο κάλλος ἐκίστης. [ρὴν
Δέρχεται μὲν γλαυκῶν βλεφάρων σέλας, ἔδραχε δει-
χρυσῶν δαιδαλέην, ἐφράσσατο κόσμον ἐθείρης,
135 καὶ πτέρνης μετόπισθε καὶ αὐτῶν ἰχνία ταρσῶν.
- (133) Τοῖον Ἀλεξάνδρῳ μύθησατο μῦθον Ἀθήνη· [σας
Δεῦρο, τέκος Πριάμοιο, Διὸς παράχοιτιν ἑά-
καὶ θαλάμων βασίλειαν ἀτιμήσας Ἀφροδίτην,
140 ἡγορέης ἐπίκουρον ἐπαινήσεις Ἀθήνην.
Φασί σε κοιρανέειν καὶ Τρώϊον ἄστρ' φυλάσσειν·
(140) δεῦρό σε τειρομένοισι σαόπτολιν ἀνδράσι θέσω,
μή ποτέ σοι βαρύμηνις ἐπιβρίσειεν Ἐνυώ.
Πείθεο, καὶ πολέμους σε καὶ ἡγορέην σε διδάξω.
145] Ὡς ἡ μὲν πολύμητις ἀνῆύτησεν Ἀθήνη.
145 Τοῖα δ' ὑποβλήδην λευκώλενος ἔννεπεν Ἥρη·
(145) Εἴ με διακρίνῃν προφερέστερον, ἔρνος ὀπάσσης,
πάσης σ' ἡμετέρης Ἀσίας ἡγήτορα θέσω.
'Ἔργα μύθων ἀθέριζε· τί γὰρ πολέμων βασιλῆϊ;
150] κοῖρνος ἰφθίμοισι καὶ ἀπτολέμοισι καλεῖται·
150 οὐκ αἰεὶ θεράποντες ἀριστεύουσιν Ἀθήνης·
(151) ὠκύμοροι θνήσκουσιν ὑποδρηστῆρες Ἐνυῶς.
'Τοῖαν κοιρανίην πρωτόθρονος ὤπασεν Ἥρη.
'Ἢ δ' ἐκὼν βαθύχολπον ἐς ἥερα, γυμνώσεται

Modo quidem Idarum superaverant montis cacumena,
ubi lapidibus-cincto sub rupis jugo
adolescens pascebat Paris paternas oves,
pascensque utrimque ad fluentia torrentis,
seorsim quidem congregatorum armenta numerabat tau-
rorum,] seorsim vero pascentium dividebat greges ovium.
Et quaedam montanæ pellis a-tergo capræ
suspensa pendebat et ipsa attingebat femora
pastorale autem aderat, boum stimulus, pedum.
Talis dum antri in suetas-sedes lentus procedit,
agrestium arundinum argutam prosequatur cantilenam.
Sæpe vero ovilibus in stabulis canens
et tauros neglexit, neque curam-gessit ovium.
Ibi gerens fistulam secundum consuetudines pulcras pa-
storum] Pani et Mercurio gratam offerebat cantilenam.
Non canes ululabant neque mugiebat taurus;
sola autem ventosa, vocis indocta quæ-est,
ab-Idæis montibus resonans clamabat Echo;
tauri autem viridi saturati super herba
reclinati tardam in coxam quiescebant.

Ita ille quidem alto arborum sub tegmine
eminus Mercurium nuntium vidit acule-canens :
formidans vero exiluit earumque fugit conspectum,
et seriem bene-sonantium arundinum (fistulam) in sagum
reclinata,]nondum longe productum suum abruptit cantum.
Talibus vero formidantem allocutus-est divus Mercurius·

Mulctro posito et gregibus pulcris relictis
age, jura-des cælestibus deabus arbiter,
age, discernens præstantiorem formam faciei
splendidiori hocce malum, amabile germen, præbeas.

Sic locutus-est : ille vero blandum oculum intendens
sedato dijudicare tentavit pulcritudinem uniuscujusque.
Vidit quidem cæsiarum oculorum splendorem, vidit collum
auro artificiose-ornatum, animadvertit decus comæ
et calcanei a-tergo et ipsarum vestigia plantarum.

Tale Alexandro dixit verbum Minerva :

Age, fili Priami, Jovis conjugæ neglecta
et thalamorum regina contempta Venere,
fortitudinis adjutricem probes Minervam.
Dicunt te imperare et Trojanam urbem custodire
age, te afflictis civitatis-servatorem viris faciam,
ne quando te iracunda opprimat Bellona.
Crede mihi, et bella te et fortitudinem te docebo.

Sic quidem sapientissima locuta-est Minerva.
Talia autem, excipiens, candidis-ulnis dixit Juno·
Si me dijudicans præstantiorem, germen præbeas,
totius te nostræ Asiæ regem faciam.
Opera pugnarum contemne: quo enim bella regi?
imperator fortibus et imbellibus præest :
non semper cultores excellunt Minervæ;
præmature-pereuntes moriuntur ministri Bellonæ.

Tale imperium primo-throno-insidens obtulit Juno.
At vestem sinuosam in aera, denudato

- (155) κόλπον, ἀνῆώρησε καὶ οὐκ ἠδέσσατο Κύπρις·
 155 χειρὶ δ' ἱλαφρίζουσα μελίφρονα θεσμὸν ἐρώτων,
 (155) στῆθος ἅπαν γύμνωσε καὶ οὐκ ἐμνήσατο μαζῶν.
 Τοῖα δὲ μειδιόωσα προσέννεπε μελοδοτῆρα,
 [130] χειρῶν μειδιόωντα δίκης προπάροιθεν ἑλοῦσα·
 Δέξο με καὶ πολέμων ἐπιλήθεο· δέχνοσο μορφήν
 160 ἡμετέρην, καὶ σκῆπτρα καὶ Ἀσίδα κάλλιπε γαῖαν.
 Ἔργα μέθων οὐκ οἶδα· τί γὰρ σακέων Ἀφροδίτη;
 (160) ἀγλαΐη πολὺ μᾶλλον ἀριστεύουσι γυναῖκες.
 Ἀντὶ μὲν ἡνωρέης ἐρατὴν παράχοιτιν ὀπάσσω,
 ἀντὶ δὲ κοιρανίης Ἑλένης ἐπιθήσειο λίκτρων·
 165 νυμφίον ἀθρήσει σε μετὰ Τροίην Λακεδαίμων.
 Οὐπω μῦθος ἔληγεν, ὃ δ' ἀγλαὸν ὤπασε μῆλον,
 (165) ἀγλαΐης ἀνάθημα, μέγα κτέρας Ἀφρογενεΐη,
 φυταλιὴν πολέμοιο, κακὴν πολέμοιο γενέθλην.
 Χειρὶ δὲ μῆλον ἔχουσα τόσῃ ἀνενείκατο φωνῇ,
 170 Ἥρην κερτομέουσα καὶ ἀντιάνειραν Ἀθῆνην·
 Εἴξατέ μοι, πολέμοιο συνήθεις, εἴξατε νίκης!
 (170) ἀγλαΐην ἐβόλησα, καὶ ἀγλαΐη με δῶκει.
 Φασὶ σε, μήτηρ Ἄρης, ὑπ' ὠδίνεσσιν ἀΐζειν
 ἡυκόμων Χαρίτων ἱερὸν χορόν· ἀλλὰ σε πᾶσαι
 175 σήμερον ἤρνησαντο, καὶ οὐ μίαν εὖρες ἀρωγόν.
 Οὐ σακίων βασίλεια, καὶ εἰ πυρός ἐστι τιθήνη,
 (175) οὐ σοὶ Ἄρης ἐπάρηξε, καὶ εἰ δορὶ μαίνεται Ἄρης,
 οὐ φλόγης Ἠφαίστοιο, καὶ εἰ φλογὸς ἄσθμα λοχεύει.
 [183] Οἷα δὲ, χαλκείοισι καλυψαμένη χροῖα πέπλοισι,
 180 οἷα σὺ κυδιάεις ἀνεμώλιος, Ἀτρυτώνη!
 [181] ἦν γάμος οὐκ ἔσπειρε καὶ οὐ μακώσατο μήτηρ,
 ἀλλὰ σιδηρεΐη σε τομῇ καὶ ῥίξῃ σιδήρου
 (180) πατρώων ἀλόχευτον ἀνεβλάστησε καρπῶν·
 καὶ φεύγεις φιλότητα καὶ Ἄρεος ἔργα δῶκαις,
 185 ἀρμονίης ἀδίδακτος, ὁμοφροσύνης ἀδάκμων.
 Ἀγνώσσεις ὅτι μᾶλλον ἀνάγκιδ' εἰσιν Ἀθῆναι
 (185) τοῖαι, κυδαλίμοισιν ἀγαλλόμεναι πολέμοισι,
 καίριμένων μελέων οὐτ' ἄρσενες οὔτε γυναῖκες;
 Τοῖον ἐρυβρίζουσα προσέννεπε Κύπρις Ἀθῆνην.
 190 ὦς ἡ μὲν πτολίπορθον ἀέθλιον ἔλλαχε μορφῆς,
 Ἥρην ἐξελάσασα καὶ ἀσχαλώουσαν Ἀθῆνην.
 (190) Ἰμεῖρων δ' ὑπ' ἔρωτι καὶ ἦν οὐκ εἶδε διώκων
 Δύσπαρις, ἀθροίσας ἐπὶ δάσκιον ἦγαγεν ὕλην
 ἀνέρας ἐργοπόνοιο δαήμενας Ἀτρυτώνης.
 195 Ἐνθα τινυπρέμενοι δαϊζόμεναι ὄρυες Ἰδης
 ἤριπον ἀρχαῖάκοιο περιφροσύνησι Φερέκλου,
 (195) ὃς τότε μαργαίνοντι χαρίζομενος βασιλῆϊ
 νῆας Ἀλεξάνδρῳ ὀρυτόμῳ τεκτῆνατο χαλκῷ.
 Αὐτῇμαρ προβέβουλε καὶ αὐτῇμαρ κάμε νῆας,
 200 νῆας, ἃς οὐκ ἐνόησε καὶ οὐκ ἤσκησεν Ἀθῆνη.
 Ἄρτι μὲν Ἰδαίων ὄρεων ἡλλάσσ' αὖτο πόντον,
 καὶ λεγέων ἐπίκουρον ἐφασπομένην Ἀφροδίτην
 πολλάκις ἀχταίοισιν ἱλασκόμενος θύεσσιν,
 (200) ἔπλειεν Ἑλλήσποντον ἐπ' εὐρέα νῶτα γαλήνης·
 205 τῷ δὲ πολυτλήτων στήμηϊα φαίνετο μόχθων.
 Κυανέη μὲν ὑπερθεὶς ἀναθροίσκουσα θύελλα
 οὐρανὸν ὀρυγνύων ἐλίκων ἐξώσατο δεσμῷ,

sinu, sustulit neque pudorem habuit Cypria
 manu vero relaxans dulcia mysteria amorum
 pectus omne nudavit neque cogitavit de mammis.
 Talibus autem subridens allocuta est opilionem,
 manibus subridentem ante iudicium prehensens.

Accipe me et bellorum obliviscere, accipe formam
 nostram, et sceptrum et Asiam mitte terram.
 Opera pugnarum non novi: quo enim scuta Veneri
 pulchritudine multo magis excellunt feminae.
 Pro fortitudine quidem amabilem conjugem dabo,
 pro imperio autem Helenæ conscendes lectum
 sponsum videbit te post Trojam Lacedæmon.

Nondum sermo finem habuit, ille autem splendidum obtu-
 lit malum,] pulchritudinis donarium, magnam possessio-
 nem Spumigenæ,] semen belli, prævum belli ortum.
 Manu autem malum tenens talem edidit vocem,
 Junonem carpens et viraginem Minervani:

Cedite mihi, bello adsuefactæ, cedite victoriam!
 Pulchritudinem amavi et pulchritudo me comitatur.
 Dicunt te, mater Martis, doloribus enixam esse
 pulchricommarum Gratiarum sacrum chorum; sed te omnes
 hodie deseruerunt, neque ullam invenisti auxiliatricem.
 Non scutorum regina (Bellona), etiamsi ignis est nutrix,
 non tibi Mars succurrit, etiamsi hasta furit Mars,
 non flammæ Vulcani, etiamsi flammæ halitum gignit.
 Quomodo autem, arreis tecta corpus vestimentis,
 quomodo tu superbis vana, Minerva!

quam connubium non sevit, neque peperit mater,
 sed ferreus (ferri) te ictus et radix ferri
 e-paterno non-partam produxit capite.
 Et fugis amorem et Martis labores sectaris,
 harmoniæ indocta, concordia imperita.
 Ignorasne, quod potius impotentes sunt Minervæ
 tales, gloriosis se-delectantes bellis,
 discrepantibus membris nec viri nec feminae?

Ita superbiens allocuta est Cypria Minervam.
 Sic ea quidem urbes-evertens præmium accepit formæ,
 Junone expulsis et indignanti Minerva.
 Desiderans autem præ amore et, quam non norat, perse-
 quens] funestus-Paris congregatos in umbrasam duxit sil-
 vam] viros laboriosæ peritos Minervæ (architecturæ).
 Ubi proceros-stipites-ferentis resectæ ilices Idæ
 ceciderunt malorum-auctoris consilio Phereclæ,
 qui tunc satuo gratificatus regi
 naves Alexandro ligna-cardente extruxit ferro.
 Eodem-die decrevit et eodem-die fabricavit naves,
 naves, quas non excogitavit neque compegit Minerva.

Jam igitur Idæis montibus mutaverat pontum,
 et lectorum conciliatricem comitantem Venerem
 sæpe littoralibus cum-placasset sacrificiis,
 navigavit Hellespontum supra lata terga æquoris:
 hule autem gravium signa apparuerunt ærumnarum.
 Ater quidem sursum assiliens turbo
 celum obscuratum nubium-toriarum ciuxit vinculo,

- εἶθ' ὁμιγλήεντος ἀπ' ἡέρος ὁμβρον ἰεῖσα·
 (205) ἐκλύσθη δ' ὑπο πόντος ἐρεσσομένων ἐρετάων.
 210 Τόρρα δὲ Δαρδάνιον καὶ Τρώϊον οὐδας ἀμείβας
 Ἰσμαρίδος μεθέηκε παραπλώων στόμα λίμνης·
 αἶψα δὲ Θρηϊκίῳ μετὰ ῥία Πηγαίῳ
 Φυλλίδος ἀντέλλοντα φιλήνορος ἔδραχε τύμβον,
 (210) καὶ δρόμον ἐννεάκυκλον ἀλτήμονος εἶδε κελεύθου,
 215 ἐνθα διαστειγούσα κινύρεο, Φυλλίς, ἀκοίτην
 δεγνυμένη παλίνρπον ἀπήμονα Δημοφρόντα,
 δοπότε νοστήσειεν Ἀθηναίης ἀπὸ δόμων.
 Τῷ δὲ βρουχλήροιο διὰ χθονὸς Αἰμονιῶν
 (215) ἐξαπίνης ἀνέτελλεν Ἀχαιῖδος ἄστεα γαίης,
 220 Φθίῃ βοιωτάνειρα καὶ εὐρυάγεια Μυκήνη.
 Ἐνθεν ἀνερχομένοις παρ' εἰαμένας Ἐρυμάνθου
 Σπάρτην καλλιγύναικα, φίλην πόλιν Ἀτρεΐδωνος,
 κεκλιμένην ἐνόησεν ἐπ' Εὐρώτῃ ρεέθροις.
 (220) Ἀγχι δὲ ναιομένην ὑπὸ δάσκιον οὐρεος ὕλην
 225 γείτονα παπταίνων ἐρατὴν θηεῖτο Θεράπην.
 Οὐπω κείθεν ἦν δολιχὸς πλόος, οὐδὲ γαλήνης
 ὀτρὺν ἐρεσσομένων ἠκούετο δούπος ἐρετμῶν.
 Καὶ χθονὸς εὐκόλοισιν ἐπ' ἡϊόνεσσι βαλόντες
 (225) πείσματα νηὸς ἔδησαν, ὅσοις ἄλός ἐργα μέμνηεν.
 230 Αὐτὰρ δ' ὁ χιονίῳ λοισσάμενος ποταμοῖο
 ὤχετο φειδομένοις ἐπ' ἵχνεσιν ἵχνος ἐρείδων,
 μὴ πόδες ἱμερόεντες ὑποχραίνοντο κονίης,
 μὴ πλοκάμων κυνέηφιν ἐπιβρίσαντες ἐθείρας
 (230) ὀξύτερον σπεύδοντος ἀναστέλλοιεν αἴηται.
 235 Ἄρτι μὲν αἰπύδμητα φιλοξείνων ναετῆρων
 δώματα παπταίνων καὶ γείτονας ἐγγύθι νηῶς,
 ἄστεος ἀγλαίην διμέτρειν, ἐνθα μὲν αὐτῆς
 χρύσειον ἐνδοπῆς θηεύμενος εἶδος Ἀθήνης,
 (235) ἐνθα δὲ Κερνεῖοιο φίλον κτέρπε Ἀπόλλωνος,
 241 οἶκον Ἀμυκλαῖοιο περαγνάμψας Ὑακίνθου,
 240 ὃν ποτε κουρίζοντα σὺν Ἀπόλλωνι νόησας
 δῆμος Ἀμυκλαίων ἠγάσσετο, μὴ Διὶ Ἀητῷ
 κρυπταμένη καὶ τοῦτον ἀνήγαγεν. Αὐτὰρ Ἀπόλλων
 οὐκ ἔδ᾿ ἠ Ζεφύρῳ ζηλήμονι παῖδα φυλάσσειν.
 (240) Γαῖα δὲ δακρύσαντι χαρίζομένη βασιλῆϊ
 245 ἄνθος ἀντήξῃσθε παραΐφασιν Ἀπολλῶνι,
 ἄνθος ἀριζήλοιο φερώνυμον ἡδὴ τῆρος.
 Ἦδ' ὁ ἀγχιπόροισιν ἐπ' Ἀτρεΐδαο μελάρχοις
 ἵστατο, θεσπεσίῃσιν ἀγαλλόμενος χαρίτασιν.
 (245) Οὐ Διὶ τοῖον ἔτιχεν ἐπὶ ῥατὸν υἱά Θυώνη·
 250 ἰλήχοις, Διόνυσε, καὶ εἰ Διὸς ἐσσι γενέθλης·
 καλὸς ἦν καὶ κείνος ἐπ' ἀγλαΐῃσι προσώπου.
 Ἦ δὲ φιλοξείνων θαλάμων κληῖδας ἀνείσα
 ἐξαπίνης Ἑλένη μετεκίχθε δώματος αὐλήν·
 (250) καὶ θαλάμου προπάροιθεν ὀπιπεύουσα θυράων,
 255 ὡς ἴδεν, ὡς ἐκάλεσσε καὶ ἐς μυχὸν ἤγαγεν οἴκου,
 καὶ μιν ἐπαδρήσειεν νεοπηγίος ὑψόθεν ἔδρης
 ἀργυρέης ἐπέταλλε· κόρον δ' οὐκ εἶχεν ὀπωπῆς·
 ἄλλοτε δὲ χρύσειον ὀισαμένη Κυthereῆς
 (255) κοῦρον ὀπιπεύειν θαλαμηπόλον· ὅψ' ὁ ἀνέγνω,
 260 ὡς οὐκ ἔστιν Ἔρως· βελίων δ' οὐκ εἶδε φαρέτρην.

subito nebuloso ex aere imbrem immittens :
 arstavit autem subtus pontus remigantibus remigibus.
 Tunc vero Dardanio et Troico solo mutato
 Ismaricæ reliquit præternavigans ostium paludis ;
 moxque Threicii post juga Pangæi
 Phyllidis surgentem virum-amantis conspexit tumulum ,
 et cursum novies-retortum erraticæ vidit viæ
 ubi obambulans lugebas, Phyllis, maritum
 expectans reducem incolumem Demophontem ,
 quando reverteretur Minervæ a populo.
 Illi vero (*Paridi*) opulentam per terram Harmoniorum
 ex templo apparuerunt Achaicæ urbes terræ,
 Pbthia virorum-altrix et latis-viis Mycenæ.
 Inde surgentis juxta palustria-loca Erymantli
 Spartam formosis-mulieribus, caram urbem Atridæ,
 jacentem conspexit ad Eurotæ fluentia.
 Prope autem bene-habitas sub umbrosa montis silva
 vicinas circumspiciens amœnas contemplatus-est Thera-
 pnas.] Non-jam inde erat longa navigatio, neque æquoris
 diu agitatæ audiebatur sonitus remis.
 Et terræ bene-sinuata in littora injectos
 funes navis ligarunt *it*, quibus maris opera curæ-erant.
 At ille (*Paris*) niveo ablatus fluvio
 incedebat parcis in vestigiis vestigium figens,
 ne pedes amabiles contaminarentur pulvere ,
 ne cincinnorum, pileo ingruentes, caesariem
 ocius festinantis turbarent venti.
 Statim quidem excelsa hospitalium incolarum
 domicilia circumspiciens et vicina cominus templa ,
 urbis decus oculis dimensus-est, ibi quidem ipsius
 aureum indigenæ contemplans simulacrum Minervæ.
 Ibi vero Carnei caram possessionem Apollinis ,
 domum Amyclæi , alio-deflectens, Hyacinthi,
 quem olim ludentem cum Apolline videns
 populos Amyclæorum obstupuit, quod-non ex Jove Lalona
 gravis etiam-hunc in lucem edidisset. At Apollo
 ignorabat Zephyro æmulo puerum se asservare,
 Terra autem ploranti gratificata regi
 florem produxit solatium Apollini,
 florem præclari ferentem-nomen adolescentis.
 Jam autem viæ-adjacentes ad Atridæ ardes
 constitit, divinis insignitus gratiis.
 Non Jovi talem peperit amabilem filium Thyone :
 ignoscas, Bacche, etsi Jovis es e-prosapia :
 pulcher erat et ille splendore faciei.
 At hospitalium thalamorum foribus reseratis,
 statim Helena transiit ædificii atrium,
 et ante ardiū circumspectans fores
 ut vidit, continuo vocavit et in recessum duxit domus,
 et eum insidere recens-constructa in sede
 argentea jussit ; satietatem vero non habuit adspectus.
 modo autem aureum putans Cythereæ
 filium se conspiciere thalamorum-ministrum : tandem vero
 cognovit,] quod non est Cupido : sagittarum enim non vidit

Πολλάκι δ' ἀγλαΐῃσιν ἐὺκλήνοιο προσώπου
 παπταίνειν ἐδόκειε τὸν ἡμερίδων βασιλῆα·
 ἀλλ' οὐχ ἡμερίδων θαλερὴν ἐδόκειεν ὀπώρην
 πεπταμένην χαρίεντος ἐπὶ ξυνογχῆσι καρήνου.
 265 Ὅβρι δὲ θαμβήσασα τόσῃν ἀνεείκατο φωνήν·
 (260) Ξεῖνε, πόθεν τελέθεις ἐρατὸν γένος; εἰπέ καὶ
 Ἀγλαΐην μὲν εἰκας ἀριζήλω βασιλῆϊ, [ἡμῖν.
 ἀλλὰ τὴν οὐκ οἶδα παρ' Ἀργείοισι γενέθλην·
 (270) Οὐ Πύλον ἡμαθόεσσαν ἔχεις, Νηληϊῶν οὐδας·
 270 Ἀντίλοχον δεδάηκα, τὴν δ' οὐκ εἶδον ὀπωπὴν·
 (285) οὐ Φυλὴν χαρίεσσαν, ἀριστῶν τροφὸν ἀνδρῶν·
 (290) πᾶσαν Δευκαλίωνος ἀμύμονος οἶδα γενέθλην,
 οἶδα περικλῆστον ὅλον γένος Αἰακιδῶν,
 ἀγλαΐην Πηλεΐας, ἐὺκλείην Τελαμῶνος,
 275 ἦθεα Πάτροκλοιο καὶ ἡγορέην Ἀχιλλῆος.
 Τοῖα Πάριν ποθέουσα λιγύθροος ἐννεπε νόμῳ.
 (270) Αὐτὰρ ὁ μελιγλῆν ἡμεῖβετο γῆρυν ἀνοῖξας·
 Εἴ τινα που Φρυγίης ἐπὶ πείρασι γαῖαν ἀκούεις,
 Ἴλιον, ἣν πύργωσι Προσειδῶν καὶ Ἀπόλλων·
 280 εἴ τινα που πολύλοβον ἐνὶ Τροίῃ βασιλῆα
 ἔκλυες εὐώδους ἀπὸ Κρονίδας γενέθλης·
 (275) ἐνθεν ἀριστεύων ἐμφύλια πάντα διώκω.
 Εἰμὶ, γύναι, Πριάμοιο πολυχρύσου φίλος υἱός·
 εἰμὶ δὲ Δαρδανίδης· ὁ δὲ Δάρδανος ἐκ Διὸς ἦεν,
 285 ὃς καὶ ἀπ' Οὐλύμποιο θεοὶ ξυνόηδες ἀνδρῶν
 πολλάκι θετεύουσι, καὶ ἀθάνατοί περ ἐόντες.
 (290) Ὡν ὁ μὲν ἡμετέρης δομήσατο τείχεα πάτρης,
 τείχεα μὴ πίπτοντα, Προσειδῶν καὶ Ἀπόλλων,
 Αὐτὰρ ἐγὼ, βασίλεια, δικασπόλος εἰμὶ θεῶν·
 290 καὶ γὰρ ἀκηχεμένησιν ἐπουρανίησι δικάζων
 Κύπριδος ἀγλαΐην καὶ ἐπῆρατον ἦνεσα μορφήν·
 (295) ἣ δὲ περικλῆστον, ἐμῶν ἀντάξιον ἔργων,
 νόμῳ ἡμερόεσσαν ἐμοὶ κατένευσεν ὀπάσσει,
 ἣν Ἐλένην ἐνέπουσι, κασιγνήτην Ἀφροδίτης.
 295 Ὡς ἐνεκὲν τέλγηκα καὶ οἷματ' ἀτὰρ τόσσα περῆσαι.
 Δεῦρο γάμον κεράσομεν, ἐπεὶ Κυθήρεια κελεύει·
 (300) εἴ με καταπύχυνεις, ἐμὴν καὶ Κύπριν ἐλέγξεις.
 Οὐκ ἐρέω· τί δὲ τόσσον ἐπισταμένην σε διδάξω,
 (300) εἴ τοῖαι γεγάσιν ἐν Ἀργείοισι γυναῖκες;
 300 καὶ γὰρ ἀκιδνοτέρουσιν αἰεζόμεναι μελέεσσιν
 (305) ἀνδρῶν εἶδος ἔχουσι, νόθοι δ' ἐγένοντο γυναῖκες.
 Ἐννεπεν ἡ δ' ἐρόεσσαν ἐπὶ χθονὶ πῆξεν ὀπωπὴν
 ὀτρὺν ἀμαχανέουσα καὶ οὐκ ἡμεῖβετο νόμῳ.
 (305) Ὅβρι δὲ θαμβήσασα τόσῃν ἀνεείκατο φωνήν·
 305 Ἀτρεΐδεις, ὦ ξεῖνε, τίς ποτὲ πυθμένην πάτρης
 (300) τὸ πρὶν ἐδομήσαντο Προσειδῶν καὶ Ἀπόλλων;
 ἦθελον ἀθανάτων δαιδάλματα κτεῖνα νοῆσαι
 καὶ νομὸν οἰονόμοιο λιγύπνοον Ἀπόλλωνος,
 (310) ἐνθα θεοδμήτοισι παρὰ προμολῆσι πυλάων
 310 πολλάκις ἐλπίδοισιν ἐρέσπετο βουστὶν Ἀπόλλων.
 (305) Ἐγρεο νῦν, Σπάρτηθεν ἐπὶ Τροίην με κομίσσον·
 ἔφομαι, ὥς Κυθήρεια γάμων βασίλεια καλεῖται.
 Οὐ τρομέω Μενέλαον, ὅτ' ἐν Τροίῃ με νοήσῃ·

pharetram.] Sæpe autem ob-splendores pulchra-oculis-de-
 corae faciei] se-spectare existimabat vitium regem :
 sed non vitium recentes vidit fructus
 explicatos formosi in junctura capitis (in collo).
 Tandem vero admirabunda talem emisit vocem :
 Hospes, unde es amabili genere? dic etiam nobis.
 Pulcritudine quidem similis-es præclaro regi ;
 verum tuum non novi inter Argivos genus.
 Non Pylum arenosam incolis, Neleiam terram
 Antilochum novi, tuam vero non vidi faciem :
 non Phthiam amœnam, præstantissimorum altricem viro-
 rum ;] omnem Deucalionis inculpati novi familiam,
 novi celeberrimum totum genus Atacidarum,
 pulcritudinem Pelei, gloriam Telamonis,
 mores Patrocli et fortitudinem Achillis.
 Talia Paridi desiderio-incensa arguta dixit nympha.
 At ille blandum respondit sermonem ordiens :
 Si quam forte Phrygiæ in sinibus terram audivisti,
 Ilium, quam turribus-cinxerunt Neptunus et Apollo,
 si quem forte perdivitem in Troja regem
 audivisti secunda de Saturnii progenie;
 Inde excellens genti-meæ-propria omnia sector.
 Sum, mulier, Priami auro-abundantis carus filius ;
 sum autem Dardanides : Dardanus vero a Jove erat :
 cui etiam de Olympo dii socii hominum
 sæpe famulantur, licet immortales sint.
 Quorum ille quidem nostræ extruxit mœnia patriæ,
 mœnia non ruentia, Neptunus et Apollo,
 At ego, regina, arbiter sum dearum ;
 etenim afflictis deabus jus-dicens
 Cypriæ pulcritudinem et amabilem probavi formam ;
 ea vero præclaram, meis dignam operibus,
 nympham desiderabilem mihi promisit se daturam-esse,
 quam Helenam nominant, sororem Veneris.
 Cujus gratia sustinui vel tot maria trajicere.
 Agendum, nuptias conciliemus, quoniam Cytherea jubet :
 si me fastidieris, meam etiam Venerem redargues
 Non dicam plura; quid vero tam multa scientem te doceam,
 si tales existant inter Argivos mulieres ?
 Etenim infirmioribus crescentes membris
 virorum speciem habent, degeneratæ vero sunt mulieres
 Dixit : at amabiles in terram defixit oculos
 diu hæsitans neque respondit nympha.
 Tandem vero admiratione-percussa talem extulit vocem :
 Profecto, o hospes, tuæ aliquando fundamentum mœ-
 nia patriæ-urbis] pridem posuerunt Neptunus et Apollo?
 Vellem immortalium egregia-opera illa cognoscere
 et pascua pastoris ventosa Apollinis,
 ubi diis-exstructos ad aditus portarum
 sæpe flexipedes sequebatur boves Apollo.
 Age nunc, Sparta ad Trojam me trans mitte .
 sequar, uti Cytherea nuptiarum præses jubet.
 Non tremeo Menelaum, quum Troja me vident ;

- [295] οἶσθα γὰρ ὡς Μενέλαος ἀνάκλειδός ἐστι γενέθλης.
 315 Τοίην συνθεσίην καλλίσφυρος ἔνεπε νύμφη.
 Νύξ δὲ, πόνων ἄμπυχμα μετ' ἡέλιον κελεύθους,
 (110) ὕπνον ἐλαφρίζουσα παρήρειν ὄππασεν ἦοι
 ἀρχομένη· δοῖκας δὲ πύλας ὄϊεν ὀνείρων,
 τὴν μὲν ἀληθείης, κεράων δ' ἀπελάμπιτο κόσμος,
 320 ἔνθεν ἀναθρόσκουσι θεῶν νημερτερές ὁμοῖαι·
 τὴν δὲ δολοφροσύνης, κενεῶν ἱρέπειραν ὀνείρων.
 (315) Αὐτὰρ ὁ ποντοπόρων Ἑλένην ἐπὶ σέλατα νηῶν
 ἐκ θαλάμων ἐκόμισσε φιλοξείνων Μενελάου,
 κυδιῶν δ' ὑπέροπλον ὑποσχέσθην Κυthereas,
 325 φόρτον ἄγων ἐσπευδεν ἐς Ἴλιον ἰωχμοῖο.
 Ἑρμιόνη δ' ἀνέμοισιν ἀπορρίψασα καλύπτρην
 (320) ἱσταμένης πολυδάκρυς ἀνίσταται Ἥριγενείης·
 πολλὰ λαίδ' ἀμφιποδούς θαλάμων ἐκτοσθε λαβούσα,
 ὀξύτατον βοῶσα, τὴν ἀνεμίζατο φωνήν [τηρ,
 310 Παῖδες, πῇ με λιποῦσα πολύστονον ὄχετο μή-
 ῃ χλιζὼν σὺν ἐμὲ θαλάμων κληῖδας ἐλοῦσα
 (325) εἶδραθεν ὑπνώουσα καὶ ἐς μίαν ἦ) ὕπνῳ εὐνήν;
 Ἐνεπε δακρυχέουσα, συνωδύροντο δὲ παῖδες·
 ἀγρόμεναι δ' ἐκάτερθεν ἐπὶ προθύροισιν ἐρύκειν
 335 Ἑρμιόνην στενάχουσαν ἐπειρήσαντο γυναῖκες·
 Τέκνον ὀδυριμένη, γόνυ εὐχασον. ὦρετο μή-
 (330) νοστήσει παλίνροτος ἐτι κλαίονσα νοστήσεις [τηρ·
 οὐχ ὀράεις; γοερά μὲν ὑπημύουσι παρειά,
 πυκνὰ δὲ μυρομένης θαλερά μινύθουσιν ὀπωπία.
 310 Ἥ τάχα νυμφῶν ἐς ὁμήγουριν ἀγρομενάων
 ἔλθου, ἰθείης δὲ παραπλάζουσα κελεύθου
 (335) ἱσταται ἀσχαλώουσα, καὶ ἐς λειμῶνα μελοῦσα

- ὦράων, ὀροσθέντος ὑπὲρ πεδίοιο θαλάσσης·
 ἢ χροά πατρίοιο λοεσσομένη ποταμοῖο
 345 ὄχετο, καὶ ὀθήνουν ἐπ' Εὐρώταο βέεθροις.
 Τοῖα δὲ δακρύουσα πολύστονος ἔνεπε κόρη·
 (340) Οἶδεν ὄρος, ποταμῶν ἐδάη ῥόον, οἶδε κελεύθους
 ἐς ῥόδον, ἐς λειμῶνα· τί μοι φθέγγεσθε, γυναῖκες;
 ὀστέρες ὑπνώουσι, καὶ ἐν σκοπῶσιν ἰαυεῖ·
 350 ἀστέρες ἀντέλλουσι, καὶ οὐ παλίνροτος ἱκάνει.
 Μῆτερ ἐμὴ, τίνα γῶγον ἔρεις; τίνα δ' οὐρεα ναίεις;
 (345) πλάζουμένην θῆρες σε κατέκτανον; ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
 θῆρες ἀριζή) οἱ Διὸς τρομέουσι γενέθλην.
 Ἥριπες ἐξ ὀχέων γοῦμαλῃς ἐπὶ νῶτα κονίης,
 355 σὸν δέμας οἰσπόλοισιν ἐνὶ δρυμοῖσι λιποῦσα;
 ἀλλὰ πολυπρέμων ἑυλόγον ὑπὸ δάσχιον ὕλην
 (350) δινόμενα παπτήνασα καὶ αὐτοῖν ἄροι πετῆλων
 σὸν δέμας οὐκ ἐνόησα· καὶ οὐ νεμεσίζομαι ὕλην.
 Μὴ διερῶν γονόεντος ἐπ' Εὐρώταο βέεθρων
 360 νηχομένην ἐκάλυψεῖ ὑποδρυχίην σε γαλήνης;
 ἀλλὰ καὶ ἐν ποταμοῖσι καὶ ἐν πελάγεσσι θαλάσσης
 (355) Νηϊάδες ζήουσι, καὶ οὐ κτείνουσι γυναῖκας.
 Ὡς ἡ μὲν στενάχουσα ἀνακλίνουσα δὲ δειρὴν

ὕπνος ἐπεὶ θανάτοιο συνέμπορος εἴπερ ἐτύχθη,
 365 ἄμφω ὀναγχαίη ζυνεῖα πάντα λαχόντε

scis enim, quod Menelaus imbelli sit natura.
 Talem conditionem pulcris-talis inuit nympha.
 Nox vero, laborum sedamen post solis vias
 somnum allevando inquietum exhibuit sub-Auroram
 orientem: binas vero portas aperuit somniorum,
 hanc quidem veritatis, cornuumque splendebat ornatus,
 unde prosiliunt deorum veraces voces;
 illam vero doli, vanorum altricem somniorum.
 At ille pontigradarum Helenam in tabulatis navium
 ex aribus trans mittebat hospitalibus Menelai,
 et superbiens supra-modum promisso Cythereas,
 onus ducens, properabat in Ilium, belli.
 Hermione autem, ventis abjecto velo,
 oriente lacrimabunda ingemuit Aurora;
 saepe autem ancillis extra ardes vocatis,
 peracute clamans talem extulit vocem:
 Puellae, quo, me relictā miseranda, abiit mater,
 quae heri mecum ardim clavibus acceptis
 dormivit sopita et in eundem venit lectum?
 Dixit lacrimas-fundens, et una-lamentabantur puellae;
 congregatae vero utrinque in vestibulo colibere
 Hermionem gemiscentem tentabant mulieres.
 Filia lamentans, luctum sopito. Abiit mater;
 domum-veniet redux. Adhuc plorans in-morbum-inculex;
 nonne vides? lacrimosae quidem subsidunt genae.
 continuoque flentis vigentes absumuntur oculi.
 Certo nympharum ad certum congregatarum
 ivit, recta vero aberrans via
 insistit morrens et ad pratum gressa

Horarum, roscido super campo sedet:
 aut corpus patrio ablutura fluvio
 abiit et moratur ad Eurotae fluentia.
 Talia autem lacrimans multum-gemens dicebat puella:
 Novit montem, fluviorum novit fluxum, novit vias
 ad rosetum, ad pratum; quid mihi loquimini, mulieres?
 stellae dormiunt, et in scopulis pernoctat;
 stellae oriuntur, neque redux venit.
 Mater mea, quemnam locum tenes? quosnam vero montes
 incolis? num oberrantem ferae te trucidarunt? at et ipsae
 ferae praeclari Jovis tremunt sobolem.
 Cecidistine e curru humilis in terga pulveris,
 tuum corpus desertis in quercetis relinquens?
 sed stipatorum arbustorum sub umbrosa silva
 arbores visitans vel ipsa usque-ad folia
 tuum corpus non inveni: neque indignor silvar.
 Num humidis secundi in Eurotae fluentis
 natantem texit submersam te aequor?
 sed etiam in fluvii et in gurgite maris
 Najades vivunt neque occidunt mulieres.
 Ita illa quidem ingemuit, inclinata vero cervice

somnus enim mortis socius siquidem est,
 ambos necesse est communia omnia nactos

- ἔργα παλαιότεροις κασιγνήτοις οὐόκειν·
 (360) ἐνθεν ἀκηχεμένοισι βαρυνόμεναι βλεφάροις
 πολλάκις ὑπνώουσιν, ὅτε κλαίουσιν, γυναῖκες.
 Ἢ μὲν ἀλητεύουσα δολοπροσύνησιν ὀνείρων
 370 μητέρα παπταίνειν οἶσπετο· τοῖα δὲ κούρη
 ἴχευε θαυμάσασα, καὶ ἀγνυμένη περ εἰοῦσα·
 (365) Χθιζὸν ὀδυρομένην μεδόμων ἔκτοσθε φυγοῦσα
 κίλλιπες ὑπνώουσιν ὑπὲρ λεγέων γενετῆρος.
 Ποῖον ὄρος προλείποι; τίνας μελέτῃ καλύνας;
 375 Τοῖα δὲ φωνήσασα προσέννεπε Τυνδαριῶνη·
 (370) Τέκνον ἀκηχεμένη, μὴ μέμφο δεινὰ παθοῦσα·
 ὁ χθιζὸς με μολῶν ἀπατήλιος ἔρπασεν ἀνὴρ.
 Ἐννεπιν· Ἢ δ' ἀνόρουσε, καὶ οὐχ ὀρώουσα τιθή·
 (380) ὅς περ πολὺ μᾶλλον ἀνεβρυχέτατο φωνῇ· [γην
 385 Ἡερίης ὄρνιθες εὐπτερα τέκνα γενέθλης,
 (375) ἔσπετε νοστήσαντες ἐπὶ Κρήτην Μινελάω·
 χθιζὸν ἐπὶ Σπάρτην τις ἀνὴρ ἀθεμίστιος ἐλθὼν
 ἀγλαίην σύμπασαν ἐμῶν ἀλάπαξε μελάρων.
 (385) Ὡς ἡ μὲν πολύδακρυς ἐς τέρψιν φωνήσασα,
 390 μητέρα μαστεύουσα, μάτην ἐπλάζετο κούρη.
 (375) Οὕτω καλλιόμοιο μὲθ' ἀρμονίην Ἀφροδίτης
 (380) καὶ Κικόνων πτολίεθρα καὶ Αἰολίδος πόρον Ἑλλης
 Δαρδανίης λιμένεσσιν ὁ νυμφίος ἔγαγε νόμφην.
 Πυκνὰ δὲ τίλλε κόμην, χρυσίην δ' ἐξ ὀφθαλμοῦ καλύπτειν
 390 Κασσάνδρην, νεόφρονον ἐπ' ἀκροπόλεος ἰδοῦσα.
 Τροίῃ δ' ὑψιδόμων πολέων κληῖδας ἀνείσα
 (385) δέξατο νοστήσαντα τὸν ἀρχέλαον πολιέτην.

- officia majoris-natu fratris exsequi :
 hinc morstis gravata oculis
 sæpe obdormiscunt, quando lacrimantur, mulieræ.
 Illa quidem decepta dolis somniorum
 matrem se-videre opinata-est : talia vero puella
 clamavit stupefacta, quamvis morsta esset :
 Heri lamentantem me extra domum aufugiens
 deserviste dormientem in lecto genitoris.
 Qualem montem superavi? quosnam præterii colles?
 Talia vero loquens respondit Tyndaris :
 Filia mœrore-afflicta, ne culpes me sæva patiens.
 Ille heri qui-venit me fallax abripuit vir.
 Dixit : illa autem prosiluit, nec videns nutricem
 vehementiori multo magis clamavit voce :
 Aetix, volucres, alati nati progeniei,
 dicite tendentes in Cretam Menelao :
 Heri Spartam quidam vir improbus veniens
 splendorem omnem mearum abripuit ædium.
 Sic quidem lacrimabunda in aerem vociferans,
 matrem investigans, frustra oberrabat puella.
 Sic pulchricomæ ad conjugium Veneris
 et per Ciconum urbes et Æolidis fretum Helles
 Dardaniæ portibus sponsus advexit sponsam.
 Crebro autem vulsit comam aureamque laniavit vittam
 Cassandra, novam-advenam ab arce videns
 Troja vero excelsarum portarum pressulis lavatis
 recepit redeuntem illum auctorem-malorum civem.

INDEX

NOMINUM ET RERUM.

A.

Ἀθηναίη, ἡ, 217; vid. Ἀθήνη.
 Ἀθήνη et Ἀθηναίη, ἡ, Minerva, ad Pelei nuptias profecta est, 33; bellorum regina, 90; Paridi fortitudinem bellicam se daturam promittit, 136—144; 139; 150; a Venere victrix maledico dente carpitur, 170, 179—189, victa, 191; 186 (Ἀθῆναι, plur. num.); 200; Ἀθηναίης ὄψοι, Athenienses, 217; aureum ejus simulacrum Spartæ erat, 238.
 Αἰακίδαι, ἄνδρες, οἱ, Æaci posteri, 273.
 Αἰμονίης, οἱ, Hæmonii, i. e. Thessali, quorum in montibus (in Pelio) Pelei nuptiæ factæ sunt, 17; quorum terram Paris præternavigavit, 218.
 Αἰολίς, ἡ, Æoli neptis, Helle, 387.
 Ἀλέξανδρος, οὗ, ὁ, Alexander, alterum Paridis nomen, 136, 198; vid. Πάρις.
 Ἀμυκλαῖοι, οἱ, Amyclæi, incolæ Amyclarum, urbis Laconicæ, 241.
 Ἀμφιτρίτη, ἡ, Thetidis soror, 21.
 Ἀντιλόχος, οὗ, ὁ, Antilochus, Nestoris filius, 270.
 Ἀπόλλων, ὁ, Helicone relicto ad Pelei nuptias profectus est cum Musis, 24; frater Dianæ, 31; Hyacintho arpasio, 240, per Zephyrum æmulum amisso, 242, e flore cognomini solatium capit, 243; cum Neptuno Trojæ mœnia arditicavit, 279, 288, 306; boves parit in pascuis Trojanis, 308, 310.
 Ἀργεῖοι, οἱ, Argivi, Græci, 268, 299.
 Ἀργεῖος, εἷς, εἷς, adj., Argivus; νόμῳ Ἀργεῖη Helena vocatur 12—13.
 Ἀρήτιος, ἱς, ἱος, adj., Martialis; ἔγχεος Ἀρήτιον, 92.
 Ἀρης, εὖς, ὁ, Mars, armis depositis, qualis Venerem visitabat, in Pelei nuptiis saltavit, 37; ejus timore Iris percellitur, 58; Junonis filius, 173; 177; 181.
 Ἀρτεμις, ἡ, Diana, Latonæ filia, soror Apollinis, ad nuptias Pelei profecta, 35.
 Ἀσίη, ἡ, Asia, cujus imperium Juno Paridi pollicetur, 147.
 Ἀσία, ἡ, Asia, adj. fem., γαῖα, Asia, 160.
 Ἀτρεΐδης, αὐ, ὁ, Atrei f., Menelaus, 247; vid. Μενέλαος.
 Ἀτρεΐων, ὁ, Atrei f., Menelaus, 222; vid. Μενέλαος.
 Ἀστυνῶν, ἡ, Minerva, 180; 193; vid. Ἀθήνη.
 Ἀσπυγία, ἡ, Spumigena, Venus, 167; vid. Ἀσπυγία.
 Ἀσπυγία, ἡ, Venus, Gratiarum regina, 16; ad Pelei nuptias venit, 28; aureum malum, quod Iris in convivium misit, sibi dari cupit, 66; splendido ornatu sumpto, 81 sqq., Amorumque auxilio implorato, 81—91—97, Mercurium sequitur ad judicium Paridis, 98; 138; pectore denudato, 153 sqq., Paridi Helenam pollicetur uxorem, 157 sqq.; 161; pulchritudinis præmio reportato, 167, 190, Junonem ac Minervam acerbis carpit verbis, 170—189; sacrificiis crebris placata a Paride Hellespontum trajiciente, 202; ejus soror Helena dicitur, 294; 386.

Ἀχαις, ἡ, ἡ, adj. fem., Achaica; γαῖα, Achæia, 212.
 Ἀχιλλεύς, ὁ, Achilles, Æacides fortitudine clarus, 27.

Γ.

Γαῖα, ἡ, Tellus, hyacinthum florem produxit Apollini pro amisso amasio cognomini solatium, 244.
 Γανυμήδης, ὁ, vinum diis infundit in Pelei nuptiis, 19.

Δ.

Δαρδανία, ἡ, Dardania, i. e. Troas, 388.
 Δαρδανίδης, ὁ, unus e posteris Dardani, Paris, 284.
 Δαρδάνιος, adj., Dardanius; Δαρδάνιον οὖδης, Dardania, 210.
 Δάρδανος, ὁ, Dardanus, Jovis f., priscus Trojæ rex, 284.
 Δευκαλίων, ὁ, priscus Thessaliæ rex, 272.
 Δημοφρόων, ὁ, Demophoon, Thesei f., Phyllidis maritus amatissimus, 216; conf. Φυλλίς.
 Διώνυσος, ὁ, Bacchus, Jovis ac Thyonæ f., 250.
 Δύσπαις, ὁ, Paris infelix, malorum auctor, 193.

Ε.

Ἑλένη, ἡ, Helena, quam Venus Paridi pollicetur uxorem, 164, coll. 294; Paridem in aedes suas introducit, 253 sqq., summam pulchritudinem admiratur juvenis, quem Cupidinem aut Bacchum esse initio arbitratur, 258 sqq.; de ejus genere ac patria eum interrogat, 265—276; post longam hæsitacionem se Paridem Trojam secuturam annuit, 302—315; noctis quiete somniis turbata, 316—321, die insequente a sponso suo navi abducitur, 322 sqq.; Hermionæ filia per somnium visa se cum Paride aufugisse narrat, 375—377.
 Ἑλικών, ὁ, Helicon, mons Boeotiæ, Apollinis ac Musarum sedes, 23; conf. Μελισσήεις.
 Ἑλλέσποντος, ὁ, Hellespontus, a Paride trajectus, 204. Conf. Ἑλλη.
 Ἑλλη, ἡ, Helle, Æoli neptis (Αἰολίς); πόρος Ἑλλης, fretum Helles (i. e. Hellespontus) a Paride Trojam redeunte trajectum, 387.
 Ἑνώ, ὁ, Bellona, 142, 151.
 Ἑρις, ἡ, Discordia, non invitata ad Pelei nuptias, 39, furit, 41 sqq., variis ultionis generibus inventis ac rejectis, 44 sqq., tandem consilio capto aureum Heesperidum malum in Deorum convivium projicit, 59 sqq.
 Ἑρμῆς, ὁ, Mercurius, Jovis jussu, 69, deas de auro malo altercantes ad Paridem ducit, 77 sqq.; huic Panique Paris cantilenam canit, 115; 122; Paridem de earum pulchritudine sententiam ferre jubet, 126 sqq.
 Ἑρμῆς, ὁ, Mercurius, 126; vid. Ἑρμῆς.
 Ἑρμιόνη, ἡ, Hermione, Helenæ filia, matre mæna frustra quaesita, summo dolore oppressa lamentatur, 326 sqq.; famularum solatio, 335—345, recusato,

346—362, somno succumbit, 363 sqq.; a matre, quam per somnium vidit, de ipsius fuga certior facta, 369—377, expectata aves implorat, ut Menelao nuntium in Cretam ferant, neque desistit lacrimari matremque querere, 378—385.

Ἐρύμανθος, ὁ, Erymanthus, Arcadiae mons, 221.

Ἔρως, ὦτος, ὁ, Amor, ejus pharetram Suada tulit ad Pelei nuptias, 31; 260; cf. Ἐρωτες, Amores, 67, 76; quorum auxilium quum Venus ad Paridis judicium profectura petierit, 84 sqq., matrem eo comitantur, 100.

Ἑσπερίδες, αἱ, Hesperides, quarum e malis auris unum Eris inter deos convivantes jecit, 59.

Εὐρώτης, αὐ, ὁ, Eurotas fluvius, cui Sparta adiacebat, 223, 315, 359.

Z.

Ζεὺς, Ζηνὸς et Διὸς, ὁ, Jupiter, Ganymedem vinum infundere in Pelei nuptiis jussit, 19; Pelei nuptiis interfuturus de Olympo profectus est, 22; 27; 51; 64; Mercurium jubet Paridi mandare, ut Dearum litem dijudicet, 68—78; 136; 241; Bacchi pater e Thyone, 249, 250; pater Dardani, 284; 353.

Ζέφυρος, ὁ, Zephyrus ventus, 26; Hyacinthum amasium Apollini subtraxit, 243.

H.

Ἥρα, ἡ, Juno, ad nuptias Pelei venit, 27; malum aureum, quod Eris inter deos convivantes volvit, abripere vult, 64; Gratiarum mater, 88, 173; se Paridem Asiae regem facturam promittit, 145—152; victa, 191, acerbis carpitur verbis a Venere victrice, 170 sqq.; mater Martis, 173.

Ἥριγένεια, ἡ, Aurora, 327.

Ἥφαιστος, αἰο, ὁ, Vulcanus, ejus domum Mars Venerem conventurus frequentabat depositis armis, 37; huic Eris cessit furibunda, 53; 178.

Ἠχώ, οὗς, ἡ, Echo, Paridis cantu in montibus resonat, 118.

Θ.

Θεράπνη, ἡ, Therapnae, Laconicae oppidum, haud procul a Sparta situm, 225.

Θρηάκιος, ἰα, ἰον, adj., Thracius; Πηγαῖος, 212.

Θυώνη, ἡ, Bacchi mater ex Jove, 249.

I.

Ἰδαῖος, αἰή, αἰον, adj., Idaeus; Ἰδαῖα χοροῖα, choreae in Ida monte celebratae, 4; Ἰδαῖα Φαλάκρη, 14, vid. Φαλάκρη; Ξάνθος Ἰδαῖος, 70; Ἰδαῖα εὐρυς ὄρη, Idai montis cacumen, 101, Ἰδαῖα ὄρη, Idai montes, 118, 201.

Ἰδῆ, ἡ, Ida mons, 195.

Ἴλιος, ἡ, Ilium s. Troja urbs, ejus moenia Neptunus et Apollo exstruxere, 279; huc Paris cum Helena properat, 325.

Ἰσμαρίς, ἰδο, adj. fem., Ismarica; Ἰσμῆ, palus ab Ismaro, monte Thracio, cognominata, ejus ostium Paris praeternavigat, 211.

K.

Κάρνιος, ὁ, epitheton Hyacinthi (alibi Apollinis), 239; conf. Ἰάκινθος et Ἀπόλλων.

Κασσάνδρη, ἡ, Cassandra, ubi Paridem cum Helena Trojam redeuntem vidit, mala futura praesentens, valde lamentata est, 390.

Κένταυρος, ὁ, Centaurus, pro Chirone, 29; vid. Χείρων.

Κίκονες, οἱ, Cicones, gens Thracia, ejus urbes Paris Trojam revertens praeternavigat, 387.

Κρήτη, ἡ, Creta insula, ubi Menelaus degebat, quando Helena rapta est, 381.

Κρονίδης, αὐ, ὁ, Saturni f., Jupiter, 281; vid. Ζεὺς.

Κρονίων, ὠνος, ὁ, Saturni f., Jupiter, 77; vid. Ζεὺς.

Κυθέραια, ἡ, Venus, 258, 296, 312, 324; vid. Ἀφροδίτη.

Κύπρις, ἰδο, ἡ, Venus, 66, 81, 91, 98, 154, 189, 291, 297; vid. Ἀφροδίτη.

Λ.

Λακεδαίμων, ὠνος, ἡ, Lacedaemon, Sparta, 165.

Λατώ, οὗς, ἡ, Latona, 241.

Λατωῖας, ἰδο, ἡ, adj. fem., Latonia, i. e. Latonae filia, Diana, 34.

Μ.

Μελισσίεις, εντος, locus quidam in Helicone, unde Apollo cum Musis ad Pelei nuptias profectus est, 23.

Μενέλαος, αὐ, ὁ, Menelaus, Spartae regnabat, 222; quem se timere Helena negat, 313, quippe qui imbellis sit, 314; 322; cui nuntium de uxoris fuga Cretam portandum Hermione avibus mandat, 381.

Μοῦσαι, αἶον, αἱ, Musae, Apollinem secutae sunt ad Pelei nuptias, 24.

Μυκῆνη, ἡ, Mycenae, Argolidis urbs, Paridi praeternaviganti visa, 220.

N.

Νηάδες, αἱ, Naiades, in fluviiis marique degunt, 362.

Νηληϊός, ἰα, ἰον, adj., Neleus; Νηληϊὸν ὄζας Pylos vocatur 269.

Νύμφη, ἡ, Nympha, 1; vid. Τρῳάϊς.

Ξ.

Ξάνθος, αἰο, ὁ, Xanthus, fluvius agri Trojani, 1; 70 (Ἰδαῖος).

Ο.

Οὐλύμπτος, ὁ, Olympus, Deorum sedes, unde Jupiter ad Pelei nuptias profectus est, 22; 285.

Π.

Πηγαῖος, αἰο, ὁ, Pangaeus, Thraciae mons, ejus juga Paris conspexit praeternavigando, 212 (Θρηάκιος).

Πηδῶ, οὗς, ἡ, Suada, ad Pelei nuptias venit Cupidinis pharetram gerens, 30.

Πάν, Πανός, ὁ, Pan, cui Paris cantilenam canit, 115.

Πάρις, ἰδο, ἡ, Paris, ejus judicio nymphae Trojanae interfuerunt, 15; quem dearum de malo aureo altercantium arbitrum fieri Jupiter jubet, 71; qualis in Ida monte greges pascere et fistula canere solitus fuerit, 101—114; Pauli ac Mercurio cantilenam canit, 115; Mercurii dearumque adpectu primum perterretur, 121, tum audito Mercurii mandato dearum pulcritudinem accurate investigat, 131 sqq.; Veneri malum aureum tribuit, 166 sqq.; naves exstruendas curat, 193; ejus iter describitur, 201—227; Spartam appellit, 228 sq.; fluvio ablutos insignia urbis ornamenta lustrat, 230 sqq.; ante Menelai ades consistit, summa pulcritudine splendidus, 247 sqq.; introducitur ab Helena, cui modo Cupido, modo Bacehus videtur esse, 255—264; ab Helena interrogatus de genere suo ac patria narrat, et, quo consilio venerit, exponit, 276—301; Helenam consentientem (305 sqq.) die insequente abducit, 322 sqq., trajectoque Hellesponto Trojam appellit, 387 sq., 391 sq.

Πάτροκλος, αἰο, ὁ, Patroclus, Aecidarum genti cognatus, 275.

Πηλεΐς, ἥρως, ὁ, Peleus, ejus nuptiæ in Thessaliæ montibus apparatus, 18; Eridem ad nuptias suas non invitaverat, 40; Æaci f., pulcritudine insignis, 274.

Ποσειδάων, ὠκεός, ὁ, Neptuneus e mari profectus est ad Pelei nuptias, 22; cum Apolline Trojæ tuiros extruxit, 279, 288, 308.

Πρίαμος, οἶος, ὁ, Priamus, Paridis pater, 71, 137, 283; Trojæ rex, a Jove originem ducens, 280 sq.

Πύλος, ἡ, Peloponnesi urbs, cui Neleus ac Nelidæ prærant, (Νηλεῖον οἶκος), 269.

Σ.

Σπάρτη, ἡ, Sparta, Eurotæ fluvio adjacens, ubi Menelaus regnabat, 222 sq.; huc Paris appulit, 228 sq.; insignia quædam urbis ornamenta, 235 sqq.; 311 (Σπάρτηθεν); 382.

*Τ.

Τηλεμῶν, ὠκεός, ὁ, Æaci f., Pelei frater, 274.

Τιτῆνες, οἱ, Titanes, quos Eris e tartaris excitare vult, ut cælum oppugnent, 50.

Τροίη, ἡ, Troja, ubi Paris greges pascit, 72; 165; ubi Priamus regnabat, 280; 311, 313; reducem Paridem excipit, 391.

Τρωάδες, ἄδωες, ἡ, adj. fem., Trojanæ. Νύμφαι Τρωάδες, Nymphæ Trojanæ, Xanthi filiæ, in exordio carminis invocantur, 1.

Τρώϊος, τρῶϊον, adj., Trojanus; Τρώϊον ἄστυ, Ilium, 140; Τρώϊον οἶκος, ager Trojanus, Troas, 210.

Τυνδαρεῶνη, ἡ, Tyndaris. Tyndari filia, Helena, 376.

Υ.

Ύακινθος, οὐ, ὁ, Hyacinthus, amasius Apollinis (inde Κέρνειος) Zephyrique, ejus simulacrum Paris Spartæ vidit, cui cognominem florem Terra procreavit, 239—246.

Φ.

Φαλακρῆ, ἡ, Phalacra, Idæi montis vertex unus e tribus, 14.

Φέρεκλος, οὐ, ὁ, Phereclus faber, qui Paridi naves extruxit, quibus Spartam navigaret, 196.

Φθίη, ἡ, Phthia, Thessaliæ urbs, quam præternavigando Paris vidit, 220; ibi Æacidarum gens florebat, 271 sqq.

Φρυγίη, ἡ, Phrygia, Asiæ minoris terra, Troadi finitima, 278.

Φυλλίς, ἡ, Phyllis, quæ Demophoontis mariti reditu frustra expectato mortem sibi conscivit, ejus tumulum in Thracia exstructum Paris conspexit præterna vigando, 213, 215.

Χ.

Χάριτες, αἱ, Gratiæ, quarum regina Venus vocatur 16; Junonis filia, 88, 174.

Χείρων, ὠκεός, ὁ, Chiro Centaurus, apud quem Pelei nuptiæ factæ sunt in silvis Pelni montis, 29; Eridem non invitaverat, 40.

ΚΟΙΝΤΟΥ
ΤΑ ΜΕΘ' ΟΜΗΡΟΥ.

QUINTI
POSTHOMERICA.

ΚΟΙΝΤΟΥ

ΤΟΥ ΣΜΥΡΝΑΙΟΥ

ΤΩΝ ΜΕΘ ΟΜΗΡΟΝ

ΛΟΓΟΣ Α.

Εἶθ' ὑπὸ Πηλεΐωνι δάμνη θεοσείκελος Ἕκτωρ,
καὶ ἐ πυρὴ κατέδαψε καὶ ὅσπερ γαῖα κακεύθει·
δὴ τότε Τρῶες ἔμμενον ἀνὰ Πριάμοιο πόλιν,
δειδιότες μένος ἧδ' ὀρυσύρρονος Αἰακίδαο.
5 Ἦύτ' ἐνὶ βυλόχοισι βόες βλοσυροῖο δέοντος
ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλουσιν ἐναντίαι, ἀλλὰ φέρονται
ἰληδὸν πτώσσουσαι ἀνὰ βωπιήϊα πυκνά·
ὥς οἱ ἀνὰ πολλέθρον ὑπέτρεσαν ὄβριμον ἄνδρα,
μνηστᾶμενοι προτέρων· ἐπόσων ἀπέταψε κάρηνα,
10 θύων Ἰδαίοιο περὶ προγοῖσι Σκαυάνδρου,
ἧδ' ὅσσους φεύγοντας ὑπὸ μέγα τείχος ὄλεσεν,
Ἕκτορά θ' ὥς ἐδάμασσε καὶ ἄμρ' εἴρυσε πολλῇ,
ἄλλους θ' ὥς ἐδάϊξε δι' ἀκμάτοιο θαλάσσης,
ὅππότε δὴ ταπρῶτα φέρι Τρῶεςσιν ὀϊθρόν·
15 τῶν οἴγε μνησθέντες ἀνὰ πολλέθρον ἔμμενον·
ἀμρὶ δ' ἄρα σφίσι πένθος ἀνηρόν πεπότητο,
ὥς ἤδη στονόεντι καταιθρομένης πυρὶ Τροίης.
Καὶ τότε Θερμυδόντος ἀπ' εὐρυπόροιο βόων
ἦλθε Πενθεσίλεια, θεῶν ἐπιειμένη εἶδος,
20 ἄμρῳ, καὶ στονόεντος ἐλδομένη πολέμοιο,
καὶ μέγ' ἀλευκμένη στυγερὴν καὶ ἀεικέα φήμην,
μή τις ἔνν κατὰ δῆμον ἐλεγχείῃσι χαλέψῃ
ἀμρὶ κασιγνήτης, ἧς εἵνεκα πένθος ἄεξεν,
Ἰππολύτης· τὴν γάρ βα κατέκτανε δοῦρι κραταῖῳ,
25 οὐ μὲν δὴ τό γ' ἐκούσα, τιτυσκομένη δ' ἐλάφοιο.
Τούνηκ' ἄρα Τροίης ἐρικυδέος ἔκετο γαῖαν.
Πρὸς δ' ἔτι οἱ τότε θυμὸς ἀρήϊος ὠρμαίνεσκειν,
ὄφρα καθηραμένη περὶ λύματα λυγρὰ φόνοιο,
σμερδαλέας θυέεσσιν Ἑρινύας ἱλάσσηται,
30 αἶ οἱ ἀδελφεῖης κεχλωμέναι αὐτίχ' ἔποντο
ἄφραστοι· κτείνε γὰρ αἶε περὶ ποσσὶν ἀλιτρῶν
στρωφῶντ', οὐδέ τιν' ἐστὶ θεὰς ἀλιτόνθ' ὑπαλύξαι.
Σὺν δέ οἱ ἄλλαι ἔποντο θυώδεα, πᾶσαι ἀγχιαὶ,
πᾶσαι ἐλδομέναι πόλεμον καὶ ἀεικέα χάριτην,
35 αἶ οἱ ὁμῳίδες ἔσκον, ἀγχιλείται περ ἐούσαι·
ἀλλ' ἄρα πατάων μέγ' ὑπείρεχε Πενθεσίλεια.
Ὡς δ' ἔτ' ἀν' οὐρανὸν εὐρὺν ἐν ἀστράσι διὰ σελήνῃ
ἐκπρέπει, ἐν πάντεσσιν ἀριζήλη γειγυῖα,
αἰθέρος ἀμφοραγέντος ὑπὸ νεφέων ἐριδούπων,
40 εὐτ' ἀνέμων εὐδοῖσι μένος μέγα λάβρον ἀέντων·
ὥς ἦ γ' ἐν πάσῃσι μετέπρεπεν ἐσσυμένησιν.
Ἐνθ' ἄρ' ἔην Κλονίη Πολυμοῦσά τε Δηριόνη τε,
Ἰδάνδρη τε καὶ Ἀντάνδρη, καὶ διὰ Βρέμουσα,
ἧδ' καὶ Ἰπποθόη, μετὰ δ' Ἀρμυθόη κυανῶπις,
45 Ἀλκιβιή τε καὶ Ἀντιβρότη, καὶ Δηριμάχεια,

QUINTI

SMYRNÆI

POSTHOMERICORUM

LIBER I.

Quem a Pelei-filio superatus-esset deo-similis Hector,
et eum rogos absumpsisset et ejus ossa terra legeret;
tum Trojani se-continebant in Priami urbe,
pertimescentes robur prastans animosi Æacidae.
Ut in saltu boves truci leoni
venire nolunt obviam, sed fugiunt
gregatim pavitantes per virgulta densa:
sic illi intra urbem subterfugiebant sortem virum,
memores priorum; quam-multorum amputaverit capita,
ruens Ilei circa fluentia Scamandri,
et quot fugientes sub magno muro perdiderit
Hectoremque ut vicerit et raptaverit circa urbem
aliosque ut subegerit per inquietum mare,
quum initio afferret Trojanis exitium:
horum illi recordati in urbe permangebant:
circa vero eos dolor tristis suspensus-erat,
quasi jam lamentabili confligente incendio Troja.
Ac tum a Thermodontis lativagi fluentis
advenit Penthesilea, dearum induta specie,
utrumque, et luctuosi cupida belli,
et magnopere evitans odiosam ac turpem famam,
ne qua sua in gente ipsam deformaret
ob sororem, cujus gratia dolorem fovebat,
Hippolytam: hanc enim interemerat hasta valida,
non quidem id dedita-opera, sed jaculo-petens cervam.
Idcirco igitur Trojæ illustris se-contulit in-terram
Ad hoc insuper ejus animus Martius ferebatur,
ut evniata a labe tristi credis,
terribiles sacris furias placaret,
quæ ei sororis-causa succensentes statim sequebantur
occultæ: hæ enim perpetuo circa pedes impiorum
versantur, neque alicui licet peccanti Deas evitare.
Cum ipsa vero alie venerant duodecim, omnes nobiles,
omnes cupidæ belli et infestæ pugnæ,
quæ ejus ministræ erant, licet inclytæ essent:
attamen omnes longe supereminebat Penthesilea.
Ut enim in cælo lato inter stellas diva luna
eminet, inter omnes prælucida nata,
æthere circa-divulso a nubibus valde-sonantibus,
quum ventorum dormit vis magna vehementer spirantium:
ita illa inter cunctas præcellebat accelerantes.
Ibi igitur erant Clonia et Polemura et Derione,
Evandraque et Antandra et diva Bremusa,
tum etiam Hippothoe, unaque Harmothoe nigris-oculis,
Alcibieque et Antibrote et Derimachia,

ταῖς δ' ἐπὶ Θερμώδοσσι μέγ' ἔγχεϊ κυδιόοντα.
 Τόσσαί ἄρ' ἀμφέποντο χαίροντι Πενθεσίλει.
 Οἷη δ' ἀκαμάτοιο κατέρχεται Οὐλύμποιο
 Ἥως, μαρμαρέοισιν ἀγαλλομένη φρένας ἵπποις,
 10 Ὀρέων μετ' εὐπλοκάμων, μετὰ δέ σφισι πάσαις
 εκπρέπει ἀγλᾶν εἶδος, ἀμωμήτοισι περ εὔσαις·
 τοίη Πενθεσίλεια μόλεν ποτὶ Τρώϊον ἄστυ,
 ἔξοχος ἐν πάσῃσιν Ἀμαζόσιν. Ἀμφὶ δὲ Τρῶες,
 πάντοθεν ἐτσύμενοι, μέγ' ἐθάμβεον, εὖτ' ἐσίδοντο
 25 Ἄρεος ἀκαμάτοιο βαθυκνήμιδα θύγατρα,
 εἰδομένην μακάρεσσιν, ἐπεὶ βρά οἱ ἀμφὶ προσώπων,
 ἀμφω, σμερδαλέον τε καὶ ἀγλᾶν εἶδος ὀρώρει,
 μειδιῶσα ἱρατεινόν· ὅτ' ὀφρύσι δ' ἱμερόεντες
 ὀφθαλμοὶ μάρμαιρον ἀλγίχιον ἀκτίνεσσιν,
 30 αἰδώς δ' ἀμπερύθησε παρήϊα, τῶν δ' ἐρύπερθεν
 θεσπεσίη ἐπέκειτο χάρις, κατχειμένη, ἀλκὴν·
 λαοὶ δ' ἀμπεγάνυντο, καὶ ἀγνύμενοι τοπάροιθεν.
 Ὡς δ' ὅπote ἀθρήσαντες ἀπ' οὐρεος ἀγροῖωται
 Ἴριν ἀνεγρομένην ἐξ εὐρυπόροιο θαλάττης,
 35 ἑμῆρου δ' ἰσχυρόωσι θεοῦδέος, ἐπὶ δ' ἄλῃαι
 ἤδη ἀπαυαίνονται, ἐλδόμεναι Διὸς ὕδωρ,
 ὅτ' ὅτ' ὑπηγλύνηται μέγας οὐρανός, οἱ δ' ἐσιδόντες
 ἐσθλὸν σῆμα· ἀνέμοιο καὶ ὑετοῦ ἐγγὺς ἐόντος
 χαίρουσι, τοπάροιθεν ἐπιστενάχοντες ἀρούραις·
 40 ὥς ἄρα Τρώϊοι υἷες ὅτ' ἔδρακον ἐνδοθὶ πάτρης
 δεινὴν Πενθεσίλειαν, ἐπὶ ποδῶν μεμυῖαν,
 γήθεον. Ἐλπωρὴ γὰρ ὅτ' ἐς φρένας ἀνδρὸς ἵκηται
 ἀμφ' ἀγαθοῦ, στονόεσσαν ἀμαλδύνει κακότητα.
 Τούνεκα καὶ Πριάμοιο νόος, πολέα στενάχοντος
 45 καὶ μέγ' ἀκηχεμένοιο, περὶ φρεσὶ τυτθὸν ἵκνυται.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀλοοῖσιν ἐπ' ὄμμασι πολλὰ μογήσας,
 ἱμείρων ἰδέειν ἱερὸν φάος ἢ θανέεσθαι,
 ἢ πόνω ἱκτῆρος ἀμύμονος, ἢ θεοῖο
 ὄμματ' ἀπαχλύσαντος, ἴδῃ φάος ἡριγενεΐης,
 50 οὐ μὲν ὅσον τοπάροιθεν, ὅμως δ' ἄρα βαιὸν ἵκνυται
 πολλῆς ἐκ κακότητος, ἔχει δ' ἔτι πῆματος· ἄλγος
 αἰνὸν ὑπὸ βλεφάροισι λελειμμένον· ὥς ἄρα δεινὴν
 υἷος Λαομέδοντος ἐσέδρακε Πενθεσίλειαν.
 Παῦρον μὲν γήθησε, τὸ δὲ πλεον εἰσέτι παίδων
 55 ἀγνυτ' ἀποκταμένων· ἄγε δ' εἰς ἐκ δώματ' ἀνέστησαν
 καὶ μιν προφρονέως τίεν ἑμπεδόν, ὥστε θύγατρα,
 τηλόθε νοστήσαντες εἰκοστῷ λυκάδαντι·
 καὶ οἱ δόρπον ἔτευξε πνευδᾶτον, οἷον ἐδούσι
 κυδάλιμοι βασιλῆες, ὅτ' ἔθνεα ἐχρῶσαντες
 60 δαίνυντ' ἐν θαλίῃσιν, ἀγαλλόμενοι περὶ νίκης·
 δῶρα δὲ οἱ πόρε καλὰ καὶ ὀλβία, πολλὰ δ' ὑπέστη
 δωσέμεν, ἣν Τρῶες τοὶ δαΐζοιμένοις ἐπαμύνη.
 Ὁ δ' ἄρ' ὑπέσχετο ἔργον, δοῦποτε θνητὸς ἐώλπει,
 δηρώσειν Ἀχιλῆα, καὶ εὐρέα λαὸν ὀλέσσειν
 65 Ἀργείων, νῆας δὲ πυρὸς καθύπερθε βαλέσθαι.
 Νηπίη, οὐδέ τι ἤδη εὐμμελίην Ἀχιλῆα,
 ὅσον ὑπέρτατος ἦεν ἐνὶ φηιστήνορι γάρμῃ.
 Τῆς δ' ὥς οὖν ἐπάκουσεν εὖς πάϊς Ἡετίωνος,
 Ἀνδρομάχη, μάλα τοῖα φιλῶν προειδέετο θυμῷ·

et cum his Thermodossa valde in-hasta glorians.
 Tam-multae igitur comitabantur bellicosam Penthesileam.
 Qualis vero ab-indefesso descendit Olympo
 Aurora, fulgentibus oblectans animum equis,
 Horis cum pulchricomis, et inter eas omnes
 praestat splendida forma, quamvis non-reprehendenda sint;
 talis Penthesilea venit ad Trojanam urbem,
 eximia inter omnes Amazones. Circa vero Troes,
 undique accelerantes, valde stupebant, quum intuerentur
 Martis indefessi profundis-tibialibus-indutam filiam,
 similem deabus, quoniam ei circa vultum,
 utrumque, et terribilis et venusta forma erat,
 quum-rideret amabiliter: sub superciliis autem illices
 oculi fulgebant ad-instar radiorum,
 pudorque rubefaciebat genas, in quibus
 divina residebat gratia, induta vim:
 populus vero latabatur, quamvis morstus hactenus.

Sicut, quando conspicientes de monte agrestes
 Iridem exsurgentem e latifluo mari,
 imbrem quum desiderant divinum, quum arva
 jam penitus-arescunt exoptantia Jovis aquam,
 tandem vero nigrescit magnum caelum; illi igitur, viso
 bono prodigio venti et pluviae imminantis,
 gaudent, qui-antehac inspiraverant propter-agros:
 sic igitur Trojana proles, quum viderent in patria
 acrem Penthesileam, ad bellum cupide-tendentem,
 gaudebant. Spes enim ubi mentem hominis subit
 de bono *aliquo*, tristificam extinguit molestiam.
 Ideo etiam Priami animus, multum gementis
 ac valde morrentis, in pectore paululum levatus-est.
 Perinde atque homo, qui-carris oculis multum laboravit,
 cupidus intueri almam lucem aut mori
 sive opera medici egregii, sive dei
 oculos caligine-liberantis, videt lucem aurorae,
 non quidem ut antea, attamen paululum recreatur
 longa a calamitate, habet vero adhuc morbi cruciatum
 saevum sub palpebris relictum: ita igitur fortem
 filius Laomedontis intuitus-est Penthesileam.
 Paululum quidem gavisus-est, sed plus adhuc ob-filios
 afflictus-erat interfectos: duxit igitur in suas sedes reginam
 et eam benevole honorabat magnopere, tamquam filiam,
 e-longinquo reversam vicesimo anno:
 et ei carnem instruxit opiparam, qualem edunt
 magnifici reges, quum gentibus subactis
 convivantur in epulis, lecti ob victoriam:
 muneraque ei dedit pulchra et pretiosa, multaue promisit
 se-daturum, si Trojanis bello-fractis openi-ferret.
 Illa vero in-se-recepit opus, quod nunquam mortalis in-
 animum-induxerat, debellare Achillem et numerosas co-
 pias delere] Argivorum, navesque in ignem conjicere.
 Fatua! neque enim norat hasta-insignem Achillem,
 quantum praestantissimus esset in exitiali-viris pugna.
 Hanc ubi audivit pulchra filia Eetionis,
 Andromache, profecto ita eorum allocuta-est animum:

- 100 Ἄ δειλὴ, τί νυ τόσσα μέγα φρονέουσ' ἀγορεύεις;
οὐ γάρ τοι σθένος ἔσται ἀταρβέϊ Πηλεΐωνι
μάρνασθ', ἀλλὰ σοι ὦκα φόνον καὶ λοιγὸν ἐφήσει.
Λευγαλέη, τί μέμνης ἀνὰ φρένας; ἦ νυ τοι ἄγχι
ἔστηκεν θανάτοιο τέλος, καὶ δαίμονος αἴσα.
- 105 Ἐκτωρ γὰρ σέο πολλὸν ὑπέρτερος ἔπλετο δουρί·
ἀλλ' ἐδάμη κρτερός περ ἐὼν, μέγα δ' ἤκαχε Τρῶας,
οἳ δὲ θεὸν ὡς πάντες ἀνὰ πτόλιν εἰσορόωντο·
καὶ μοι ἔην μέγα κῦδος ἰδ' ἀντιθέοις τοκέεσσιν,
ζῶδες ἰών· ὥς εἰ με χυτὴ κατὰ γαῖα κεκευθει,
- 110 πρὶν σφε δὶ ἀνθρεῶνος ὑπ' ἔγγει θυμὸν ὀλέσσαι.
Νῦν δ' ἄρ' ἀάσπετον ἄλγος οἰζυρῶς ἐσάθρησα,
κείνον δ' ἄμφι πόλιν παρὼκεες εἴρουσι ἔπποι
ἄργαλέως Ἀχιλλῆος, ὃ μ' ἀνέρος εὖνιν ἔθλαχε
κουριδίου, τό μοι αἰνὸν ἄλγος πέλει ἤματα πάντα.
- 115 Ὡς φάθ' ἐὼν κατὰ θυμὸν εὐσφυρος Ἥπειώνη,
μνησαμένη πόσιος· μάλα γὰρ μέγα πένθος ἀέξει
ἀνδρὸς ἀπορθημένοιο σπάρροσι θυλυτέρησιν.
Ἥλιος δὲ θοῇσιν ἐλισσόμενος περὶ δίνης
δύσας' ἐς ὠκεανοῖο βαθὺν βόον, ἦνυτο δ' ἤως.
- 120 Οἳ δ' ὅτε δὴ παύσαντο ποτοῦ δαιτός τ' ἐρατεινῆς,
δὴ τότε που δμῶαί στόρεσαν θυμήρεα λίκτρα,
ἐν Πριάμοιο δόμοισι, θρασύρρονι Πενθεσίλειᾳ·
ἣ δὲ κιοῦσ' εὐδεσκεν, ὕπνος δὲ οἳ ὅσσ' ἐκάλυψεν
νῆδυμος ἀμυρεσσόν. Μόλε δ' αἰθέρος ἐξ ὑπάρτοιο,
- 125 Παλλὰδος ἐννεσίησι, μένος δολέοντος Ὀνειρίου,
δῖπῳ μὲν λεύσσουσα κακὸν Τρῳάεσσι γένηται,
οἳ τ' αὐτῇ, μεμνυῖα ποτὶ πτολέμοιο φάλαγγας.
Καὶ τὰ μὲν ὡς ὤρυκεν δαίφρων Τριτογένεια.
Τῇ δ' ἄρα λυγρὸς Ὀνειρος ἐρίστατο, πατρὶ ἰοικῶς,
- 130 καὶ μιν ἐποτρύνεσκε παρὰ κείρας ἄντ' Ἀχιλλῆος
θαρσαλέως μάρνασθαι ἐναντίον· ἣ δ' αἰούσα
γῆθειν ἐν φρεσὶ πάμπαν· δίσσατο γὰρ μέγα ἔργον
ἐκτελέσσειν αὐτῇμαρ ἀντ' μόθον ὀκρυόεντα·
νηπίη, ἣ δ' ἐπίθησεν οἰζυρῶι περ Ὀνειρῶι
- 135 ἑσπερίῳ, ὃς φῦλα πολυτλήτων ἀνθρώπων
θῆλγει ἐνὶ λεχέεσσιν αἰὶν ἐπικέρτομα βάζων·
ὃς μιν ἄρ' ἐξάπαρξεν, ἐποτρύνων πονέεσθαι.
Ἀλλ' ὅτε δὴ δ' ἐπόρουσε βοδόσφυρος Ἥριγένεια,
δὴ τότε Πενθεσίλεια μέγ' ἐνθεμένη φρεσὶ κάρτος,
- 140 ἐξ εὐνῆς ἀνέπαλτο, καὶ ἄμφ' ὤμοισιν εἶδνε
τεύχεα δαιδαλόεντα, τὰ οἳ θεὸς ὤπασεν Ἄρτι.
Πρῶτα μὲν ἄρ' κνήμησιν ἐπ' ἀργυρέησιν ἔθλαχε
κνημίδας χρυσέας, αἳ οἳ ἔσαν εὖ ἀραρυῖαι·
ἔσσατο δ' αὖ θώρηκα πικναίολον· ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοις
- 145 θήκατο κυδιώσα μέγα ξίφος, ᾧ περὶ πάντη
κουλεὸς εὖ ἤσκητο δι' ἀργύρου ἠδ' ἐλέφαντος·
ἀν δ' ἔλειτ' ἀσπίδα δῖαν, ἀλίγκιον ἀντυγὶ μήνης,
ἣ θ' ὑπὲρ ὠκεανοῖο βαθυρρόου ἀντέλυσιν,
ῥηϊσὺ πεπληθυῖα περὶ γναμπτοῖσι κεραίῃς
- 150 τοίῃ μαρμαίρεσκεν ἀάσπετον· ἀμφὶ δὲ κρατὶ
ἔθηκε κόρυν κομώουσαν ἐθειρήσι χρυσέησιν.
Ὡς ἣ μὲν μορόεντα περὶ γροῖ θήκατο τεύχε·
ἀστεροπῇ δ' ἀτάλαντος εἰίδετο, τὴν ἀπ' Ὀλύμπου

O misella, cur tanta elato animo pronuntias?
neque enim tibi vires erunt, cum intrepido Pelida
ut pugnes, sed tibi statim necem et exitium afferet
Infelix! quid insanis animo? sane tibi prope
instat mortis terminus et dei fatum.

Hector enim te multo præstantior erat hasta:
et tamen succubuit, fortis quamvis esset, et valde affixit
Troes,] qui eum tanquam Deum universi in urbe suspicie-
bant,] et mihi erat magno honestamento ac divinis paren-
tibus,] vivus quum esset: utinam me super-ingesta terra
occuisset,] antequam ipse transfluxus guttur hasta animam
efflasset!] At nunc ineffabilem miseriam magno-meo-malo
adspevi,] illum quando circa urbem celeripedes raptabant
equi] crudeliter Achillis, qui me viri viduam fecit
legitimi, id-quod mihi sævus dolor est per-dies omnes.

Sic dixit suum intra animum pulcris-malleolis filia-Ectio-
nis,] recordans mariti: valde enim magnus luctus accre-
scit,] viro extincto, pudicis mulieribus.

Sol rapida se-circumvolvens vertigine
subiit oceani profundum fluxum, exactaque est dies.

Illi vero quum desitiasent a-potu ciboque suavi,
exinde famulæ straverunt gratum cubile,
in Priami ædibus, temeraria Penthesilea:
quæ abiit cubitum, somnusque ejus oculos obtexit,
suaviter illapsus. Venit autem æthere ex summo,
Palladis instinctu, vis fraudulentæ Somnii,
ut eo viso pestis Trojanis fieret
sibique ipsi, cupiens ruerre ad belli phalangea.
Atque hæc quidem ita agitabat belli-sciens Minerva.
Illi igitur triste Somnium adstabat patri simile,
et eam incitabat, celeripedem contra Achillem
fidenter ut-pugnaret ex-adverso: ea vero audiens
gaudebat animo magnopere: putavit enim magnum facious
se-patraturam illo-die in conflictu aspero:
demens, quæ morem-gessit infelici Somnio
vespertino, quod genus ærumnosorum hominum
demulcet in lectis, affatim ludibria blaterans;
quod et ipsam delusit instigando ad-pugnandum.

At, ubi ingruit roseis-malleolis Aurora,
tum Penthesilea, magna indita animo vi,
e lecto prosiliit, et humeris induit
arma fabrefacta, quæ illi deus donarat Mars.
Primum igitur tibiis candidis applicavit
ocreas aureas, quæ ipsi erant bene aptæ:
induit deinde thoracem variegatum: circumque humeros
posuit gloriabunda magnum ensem, circa quem undique
vagina probe elaborata-erat argento atque ebore:
sustulitque clypeum divinum, similem orbi lunæ.
quæ super oceano altifluo exoritur,
semiterna circum incurva cornua;
talís ille fulgebat immensum: at capiti
imposuit galeam cristatam comis aureis.
Sic illa letalia corpori circumdedit arma:
fulguri vero similis apparebat, quod de Olympo

ἐς γαῖαν προΐησι Διὸς μένος ἀκαμάτοιο,
 165 δεικνὺς ἀνθρώποισι μένος βαρυχέρος οὐρόρου,
 τῆ πολυρροΐζων ἀνέμων ἀλλοτρεῶν ἰωὴν.
 Αὐτίκα δ', ἐγκονέουσ' αἰὲς μεγάροιο νέεσθαι,
 δοιοὺς εἶλετ' ἄκοντες ὑπ' ἀσπίδα· δεξιτερῇ δὲ
 ἀμφίτυπον βουπλήγ', ὃν οἱ Ἴρις ὤπασε δεινῇ,
 170 θυμοδόρου πολέμοιο πελώριον ἔχμεναι ἄλκαρ·
 τῷ ἐπικαγγαλώσῃ τάχ' ἤλυθεν ἔκτοθι πύργων,
 Τρῶας ἐποτρύνουσα μάχην ἐς κυδιάνειραν
 ἔλθέμεναι· οἱ δ' ὅκα συναγρόμενοι πεπύθοντο
 ἄνδρες ἀριστῆες, καίπερ παρὸς οὐκ ἐθέλοντες
 175 στήμεναι ἀντ' Ἀχιλῆος· ὃ γὰρ περὶ δάμνατο πάντας.
 Ἢ δ' ἄρα κυδιάσκειν ἀσχετοῖ· ἔλκετο δ' ἔκπῳ
 καλῷ τ' ὠκυάτῳ θ', ὃν οἱ ἄλοχος Βορέας
 ὤπασεν Ὀρεΐθυια πάρος, Θρήκηνδε χιούσῃ,
 ξείνιον, ὃς τε βοῆσι μετέπρεπεν Ἀρπυΐησι·
 180 τῷ ῥα τόθ' ἐξομένη λίπεν ἄστεος αἰπὰ μέλαθρα
 ἐσθλῇ Πενθεσίλειᾳ· λυγραὶ δέ μιν ὠτρύνεισκον
 Κῆρες, ὁμῶς πρώτην τε καὶ ὑστατὴν ἐπὶ ὄθρην
 ἔλθέμεν· ἀμφὶ δὲ Τρῶας ἀνοστήτοισι πόδεςσι
 πολλοὶ ἔποντ' ἐπὶ ὄθρην ἀναιδέα τλήμονι κούρῃ
 185 Παδὸν, ἥ τε μῆλα μετὰ κτῖλον, ὃς θ' ἄμα πάντων
 νισσομένων προδέρχῃ, ὀχνησάντῃ νομάῳ·
 ὥς ἄρα τῇ γ' ἐρέποντο βίη μέγα μακρυμόνους
 Τρῶες εὐσθενέες καὶ Ἀμαζόνες ὑβριμόθυμοι.
 Οἷη δ' ἡ Τριτωνίς, ὅτ' ἤλυθεν ἄντα Γιγάντων,
 190 ἡ Ἴρις ἐγρεχύδομος, ἀνὰ στρατὸν αἰσσοῦσα·
 τοίη ἐνὶ Τρῳέσσι βοῇ πέλει Πενθεσίλειᾳ.
 Καὶ τότε δὴ Κρονίωνι πολυτλήτους ἀνκείρας
 χεῖρας Λαομέδοντος εἰς γόνος ἀρνειοῖο,
 εὖχετ' ἐς ἱερὸν αἰπὺ τετραμμένος Ἰδαίοιο
 195 Ζηνός, ὃς Ἴλιον αἰὲν εἰς ἐπιδέρκεται ὄσσοις·
 Κλυθὶ, πάτερ, καὶ λαὸν Ἀχαιῶν ἤματι τῷδε
 ὁδὸς πεσέειν ὑπὸ χερσὶν Ἀργεΐδος βασιλείης,
 καὶ δὴ μιν παλίνορσον ἐμὸν ποτὶ δῶμα σώωσον,
 ἀζόμενος τέδν' υἷα πελώριον, ὄβριμον Ἄρην,
 200 αὐτὴν θ', οὐνεκ' εἴοικεν ἐπουρανίησι θεῶσιν
 ἐκπαγλῶς, ἥ σείο θεοῦδέος ἐστὶ γενέθλης·
 αἰδέσσαι δ' ἐμὸν ἦτορ, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ τέτληκα,
 παίδων ὀλλυμένων, οὓς μοι περὶ Κῆρες ἐμαρβάν,
 Ἀργείων παλάμῃσι, κατὰ στόμα δηϊοτήτορ·
 205 αἰδέο δ', ὥς ἐτι παῦροι ἄφ' αἵματος ἐσμέν ἀγαυοῦ
 Δαρδάνου, ὥς ἀδείκτος ἔτι πόλις, ὅρρα καὶ ἡμεῖς
 ἐκ γόνου Ἀργαλίοιο καὶ Ἄρεος ἀμπνεύσωμεν.
 Ἢ ῥα μέγ' εὐχόμενος τῷ δ' αἰετός, ὃς ὕκελ' ἡγῶς,
 ἤδη ἀποπνέουσιν ἔχων ὀνύχῃσι πέλειαν,
 210 ἐσσυμένως οἶμ' ἔναι ἀριστερός· ἀμφὶ δὲ θυμῷ
 τάρβησε Πριάμοιο νόος, φάτο δ' οὐκ ἔτ' ἀθρήσειν
 ζοὴν Πενθεσίλειαν, ἀπὸ πολέμοιο χιούσαν·
 καὶ τὸ μὲν ὡς ἤμελλον ἐτήτυμον ἤματι κείνῳ
 Κῆρες ὑπεκτελείν. Ὁ δ' ἄρ' ἀγρυπνῶν θυμὸν ἐχγῶς.
 215 Ἀργεῖοι δ' ἀπάνευθεν εὐχόμενοι, εὖτ' ἐσίδοντο
 Τρῶας ἐπισσυσμένους, καὶ Ἀργεῖα Πενθεσίλειαν,
 τοὺς μὲν δὴ θήρεσσιν εἰκώτας, οἳ τ' ἐν ὄρεσσιν

in terram mittit Jovis potestas invicti,
 portendens hominibus vim strepitantis pluviae,
 aut multisonorum ventorum continuum fragorem.
 Mox autem festinans ex arlibus prodire
 duo sumpsit pila sub scuto : dextraque
 ancipitem bipennem, quam ei Discordia dederat sacra,
 exitiosi belli ingens ut-esset praesidium :
 hac exultans celeriter venit extra turres,
 Trojanos instigans pugnam ad gloriosam-iris
 ut-se-conferrent : statim coeuntes obtemperabant
 viri principes, etsi antea volebant
 stare contra Achillem : hic enim egregie domabat omnes.
 Illa igitur gloriabatur effuse. Et insidebat equo
 pulero celerrimoque, quem ei uxor Boreae
 dederat Orithyia olim, in Thraciam venienti,
 hospitale munus, qui etiam inter perniceas eminebat Har-
 pyias : eo igitur tunc consensu reliquit urbis celsa tecta
 fortis Penthesilea : sed tristes iam impellebant
 Parcae, primum simul ultimumque ad certamen
 ut-iret : circumque Troes non-reversuris pedibus
 multi sequebantur ad certamen propudiosum patientem
 laboris puellam] turmatim, velut oves arietem, qui una
 omnes] euntes antecedit, solertia pastoris :
 sic igitur illam sequebantur vi valde perciti
 Troes fortes et Amazones magnanimae.
 Qualis vero aut Minerva, ubi ivit contra Gigantes,
 aut Discordia turbarum-auctor, per exercitum ruens :
 talis inter Trojanos acris erat Penthesilea.

Tunc vero Saturnio multa-expertas attollens
 manus Laomedontis praestans filius opulenti
 preces-fundebat, ad sacrum, arduum tantum conversus Idae
 Jovis, qui Ilium perpetuo suis intuetur oculis :

Audi, pater, et populum Archaicum hoc die
 da succurrere manibus Mavortiae reginae,
 atque ipsam reducem meis-ardibus salvam restitue ;
 honorans tuum filium egregium praepotentem Martem
 ipsamque, quandoquidem similis-est coelestibus Deabus
 mirum-in modum, quae tui divini est generis :
 parce etiam meo cordi, quod mala multa toleravi
 liberis deperditis, quos mihi Parcae abripuerunt
 Argivorum manibus in faucem hostici-conflictus .
 parce, dum adhuc pauci de sanguine supersumus nobilis
 Dardani, necdum excisa est urbs, ut denique nos
 a caede detestanda et bello respiremus.

Divit, instanter precans : ei vero aquila acuto cum-clan-
 gore] jam animam-etilantem tenens unguibus columbar
 repente advolavit a-sinistra : ex animo igitur
 consternabatur Priami mens et praesagebat non amplius
 se-vivum] vivam Penthesileam, e bello reversam :
 et id ita erant vere die hoc

Parcae ratum-facturae. Ille igitur morrebat animo fracto.

At Argivi procul-inde mirabantur, dum vident
 Troes irruentes, et Martis-filiam Penthesileam,
 illos quidem feris similes, quae in montibus

ποίμνης εἰροπόκοιτι φόνον στονόεντα φέρουσι,
 τὴν δὲ πυρὸς ῥιπῇ ἐναλίγκιον, ἥ τ' ἐπὶ θάμνοισι
 210 μαίνεται ἀζαλείοισιν, ἐπείγομένου ἀνέμοιο·
 καὶ τις ἄμ' ἀγρομένοισιν ἔπος ποτὶ τοῖον εἶπεν·
 Τίς δὴ Τρῶας ἀγείρει μεθ' Ἑκτορα δαυθέντα,
 οὐς φαιμέν οὐκ ἔτι νῦν ὑπαντιάσειν μεμαυῖτας;
 νῦν δ' ἄφαρ αἵσπουσι λιλαϊόμενοι μέγα χάριτες.
 215 Καὶ νύ τις ἐν μέσσοισιν ἐποτρύνει πονέεσθαι
 φαίης κεν θεὸν ἔμμεν', ἐπεὶ μέγα μῆδεταί ἔργον.
 Ἄλλ' ἄγε θάρσος ἄκτον ἐνὶ στέρνοισι βαλόντες
 ἀλκῆς μνησόμεσθα δαΐφρονος· οὐδὲ γὰρ ἡμεῖς
 νόσφι θεῶν Τρῳέεσσι μαχησόμεθ' ἤματι τῷδε.
 220 Ὡς φάτο. Τοῖ δὲ φαινὰ περὶ στήθεσι τεύχεα θέντες,
 νηῶν ἐξερχόντο, μένος καταειμένον ὤμοις·
 σὺν δ' ἔδαλον θήρεσσιν ἰοικότες ὠμοβόροισι,
 ὄηριν ἐς αἵματοέσσας, θυοῦ δ' ἔχον ἔντεα καλὰ,
 ἔγχεια καὶ θώρηκας εὐσθενέας τε βοείας,
 225 καὶ κόρυθας βριαράς, ἕτερος δ' ἑτέρου χροῶν χαλκῷ
 τύπον ἀπτελέγεις· τὸ δ' ἐρεύθετο Τρῳέων οὐδας.
 Ἐνθ' ἔλε Πενθεσίλεια Μολονά τε Περσινόον τε,
 Εἰλισσόν τε καὶ Ἀντίθεον, καὶ ἀγῆνορα Λέρνον,
 Ἰπαλαμόν τε καὶ Αἰμονιδῆν κρατερόν τ' Ἐλάσιπ-
 230 Δηριόνη δ' ἔλε Λαογόνον, Κλονίην δὲ Μένιππον, [πον.
 δὲ ῥα πάρος Φυλακῆθεν ἐπέσπετο Πρωτεσίλαον,
 ὅπως κεν Τρῳέεσσιν εὐσθενέεσσι μάχοιτο·
 τοῦ δ' ἄρ' ἀποφθιμένοιο, Ποδάρεϊ θυμὸς δρίνθη
 Ἰφικληϊάδῃ· τὸν γὰρ μέγα φίλαθ' ἐταίρων·
 235 αἶψα δ' ὄγ' ἀντιθέην Κλονίην βάλε· τῆς δὲ διαπρὸ
 ἦλθε δόρυ στιβαρὸν κατὰ νηδύος· ἐκ δὲ οἱ ὦκα
 δουρὶ γούθη μέλαν αἷμα· συνέσπετο δ' ἔγκυα πάντα.
 Τῆς δ' ἄρα Πενθεσίλεια χολώσατο, καὶ ῥα Ποδάρεα
 οὕτασεν ἐς μυῶνα παχύν, περιμήκει δούρι,
 240 χειρὸς δεξιτερῆς, διὰ δὲ φλέβας αἵματοέσσας
 κέρσει· μέλαν δὲ οἱ αἷμα δι' ἔλκεος οὐτραμένοιο
 ἐβλυσεν ἐστυμένως· ὁ δ' ἄρα στενάγων ἀπόρουσεν
 εἰσοπίσω· μάλα γὰρ οἱ ἔδαμνατο θυμὸν ἀνίη.
 Τοῦ δ' ἄρ' ἀπεστυμένοιο πύθη Φυλάχαισιν ἐτύχθη
 245 ἄσπετος· δὲ δ' ἄρα, βαιὸν ἀπὸ πτολέμοιο λισσθεὶς,
 κάθηνε καρπαλίμως σφετέρων ἐνὶ χερσὶν ἐταίρων.
 Ἰδομενεὺς δὲ Βρέμουσταν ἐνήρπτο δούρατι μακρῷ,
 δεξιτερὸν παρὰ μαζόν· ἄφαρ δὲ οἱ ἦτορ ἔλυσεν.
 Ἢ δ' ἔπεισεν, μελήν ἐναλίγκιος, ἥν τ' ἐν ὄρεσσι
 250 δουροτόμοι τέμνουσιν ὑπεύροχον· ἥ δ' ἀλγεῖνόν
 ῥοῖζον θυμῶς καὶ δοῦπον ἐρειπομένη προίησιν·
 ὥς ἡ ἀνοιμώσασα πέσεν, τῆς δ' αἶψα πάντα
 λῦσε μόρος· ψυχὴ δ' ἐμίγη πολυέστιν αὔραις.
 Εὐάνδρην δ' ἄρα Μηριόνης ἰδὲ Θερμώδοσταν
 255 εἶλεν ἐπεστυμένως ὀλοήν ἀνὰ δαίτην·
 τῇ μὲν ἄρ' ἐς κραδίην ἔλασας δόρυ, τῇ δ' ὑπὸ νηδύν
 φάσανον ἐγγρίμψας· τὰς δ' ἐστυμένως λίπεν ἦτορ.
 Δηριόνην δ' ἔδαμασεν Οἰλῆος ὄβριμος υἱός,
 ἐγγεῖ ὀκρίοντι διὰ κληῖδα τυγχέας.
 260 Ἀλκιβίης δ' ἄρα Τυδείδης καὶ Δηριμαχίης
 ἀμφοῖν κρατ' ἀπέκοψε σὺν αὐχέσιν ἄχρις ἐπ' ὤμους

gregibus lanigeris necem tristem afferunt,
 hanc vero ignis impetui similem, qui in virgultis
 furit aridis, concitante vento :
 et quispiam in-unum congregatos sermone tali allocutus est:
 Quis tandem Trojanos coegit post Hectorem occisum,
 quos putavimus non amplius ad-occurrendum nobis prom-
 tos fore?] nunc vero repente inferuntur cupidi vehementer
 prelii.] Et sane quispiam, inter medios eos exstimulat ad
 -certandum :] dixeris deum esse, quia arduam molitur rem.
 Sed agite, fiduciam firmam animis injicientes
 fortitudinis memores simus bellicæ : neque enim nos
 sine diis cum Trajanis pugnabimus hodie.
 Sic dixit. At illi splendidis se armis quum circumdedit
 sent,] e-navibus effundebantur, robore amicti humeros,
 et concurrebant, bestiis similes crudivoris,
 certamen ad cruentum, et conferebant arma pulcra,
 hastas et loricas validosque bubulos-clypeos,
 et galeas ponderosas, alterque alterius corpus arre-
 ferit intrepide; rubebat (*sanguine*) Trojanus campus.
 Ibi occidit Penthesilea Molonem et Persinonem,
 Ilissumque et Antitheum, et fortem Lernum,
 Hippalmumque et Amonidem validumque Elasippum.
 Derione vero occidit Laogonem, et Clonien Menippum,
 qui olim ex-Phylaca secutus erat Protesilam,
 ut cum-Trojanis robore-præstantibus pugnaret.
 Quo interfecto, Podarcei animus commotus est
 Iphiclidæ : hunc enim apprime diligebat inter-socios :
 extemplo igitur is divam Clonien petit; eique penitus
 transit hasta gravis per ventrem; atque ejus statim
 cum-hasta erupit ater sanguis, et secuta sunt intestina
 cuncta.] Propter-illam Penthesilea ira-exarsit, et Podarcei
 vulnus-inflavit in musculum crassum præ-longa hasta
 manus dexterae, venasque sanguine-turgidas
 dissecuit; niger autem ei cruor per vulnus inflictum
 ebullit confestim : ideo cum-gemitu se-proripuit
 retro; nam valde dejecerat ejus animus ægritudo.
 Quo abeunte desiderium Phylacensibus ortum est
 ingens; at is paululum ex acie submotus
 exspiravit protinus suorum inter manus sociorum.
 Idomeneus porro Bremusam interemit hasta longa
 ad dexteram *ictam* mammam, statimque ei cor dissolvit.
 Illa procubuit fractæ instar, quam in monte
 lignatores cadunt eminentem, eaque horrificum
 strepitum simul et fragorem procumbens edit :
 sic illa cum-gemitu cecidit, et ejus artus omnes
 solvit mors, anima-que commiscebatur ventosis auris.
 Evandram dehinc Meriones et Thermodossam
 interemit, ruentes exitialem per conflictum ;
 illi in cor impacta hasta, huic in ventrem
 ense infixo : quas extemplo destituit cor.
 Derionem vero profligavit Oilei strenuus filius,
 hasta aspera jugulum transverberans.
 Alcibiæ porro Tydides et Derimachiar
 utrumque caput abscidit cum cervicibus usque ad humeros

ἄορι λευγαλέω· ταὶ δ', ἔϋτε πόρτιες, ἄμω
 κάππεσον, ἃς τ' αἰζήδες ἄραρ ψυχῆς ἀπαμέρση,
 κόπας αὐγενίους στιβαρῶν βουπλήγι τένοντας·
 265 ὧς αἰ Τυδείδης πέσον παλάμῃσι θαμείσσι,
 Τρώων ἄμ πεδίον, σφετέρων ἀπὸ νόσφι καρήνων.
 Τῇσι δ' ἐπὶ Σθένεος κρατερὸν κατέπερνε Κάδαιρον,
 δς κλέν ἐκ Σηστοῖο, λιλαιόμενος πολεμίζειν
 Ἀργείοις, οὐδ' αὖθις ἐλν νοστήσατο πάτρην.
 270 Τοῦ δὲ Πάρις κραδίην ἐχολώσατο δηωλόντος,
 καὶ ῥ' ἔδραε Σθένελοιο καταντίον· οὐδ' ἄρα τὸν γε
 οὔτασεν, ἐσσύμενός περ, ἀπεπλάγχθη γὰρ οἰστὸς
 ἄλλῃ, ἔπη μιν Κῆρες ἀμείλιχοι ἰθύνεσχον·
 κτεῖνε γὰρ ἐσσυμένως Εὐθύνορα χαλκιομίτρην,
 275 δς ῥ' ἐκ Δουλιχίοιο κλέν Τρώεσσι μάχεσθαι.
 Τοῦ δ' ἄρ' ἀποφθιμένοιο, πᾶσι Φυλῆος ἀγαυὸς
 ὠρίνθη· μάλα δ' ὤκα, λέων ὧς πῶεσι μῆλιν,
 ἐνθορε· τοῖδ' ἄρα πάντες ὑπέτρεσαν ὄβριμον ἄνδρα.
 Κτεῖνε γὰρ Ἴτυμονῆα καὶ Ἴππασίδην Ἀγέλαον,
 280 οἳ ῥ' ἀπὸ Μιλήτοιο φέρον Δαναοῖσιν δημοκλῆν,
 Νάστη ἄμ' ἀντιθέω, καὶ ὑπ' Ἀμφιμάχῳ μεγαθύμῳ,
 οἱ Μυκάλην ἐνέμοντο Λάτμοιό τε λευκὰ κάρηνα,
 Βράγχου τ' ἄγκια μακρὰ καὶ χιόεντα Πάνορμον,
 Μαιάνδρου τε βέεθρα βαθυρρόου, δς ῥ' ἐπὶ γαῖαν
 285 Καρῶν ἀμπελόεσσιν ἀπὸ Φρυγίης πολυμήλου
 εἴσι, πολυγνάμποισιν ἐλισσόμενος προχοῇσιν.
 Καὶ τοὺς μὲν κατέπερνε Μέγας ἐνὶ δῆϊότητι·
 ἄλλους δ' αὖτ' ἐδάμασεν, ὅσους κίχρε δουρὶ κελαινῷ·
 ἐν γὰρ οἱ στέρνοισι θράσος βάλε Τριτογένεια,
 290 ὅρρα κε θυσιμενέεσσιν ὀλέθριον ἥμαρ ἐφείη.
 Δρησαῖον δ' ἐδάμασεν ἀρητίφιλος Πολυπόιτης,
 τὸν τέκε δῖα Νέαιρα περίφρονι Θειοδάμαντι
 μεγεῖσ' ἐν λεχέεσσιν ὑπὲρ Σιπύλῳ νιφόντι,
 ἥχι θεοὶ Νιόβην λᾶν θέσαν, ἥς ἐτι δάκρυ
 295 πουλὺ μάλα στυφαλῆς καταλείβεται ὑψόθι πέτρης,
 καὶ οἱ συσπονχοῦσι ῥοαὶ πολυηχέος Ἑρμοῦ,
 καὶ κορυφαὶ Σιπύλου περιμήχεις, ὧν καθύπερθεν
 ἐχθρὴ μηλονόμοισιν αἰεὶ περιίπτει δαίχλη·
 ἡ δὲ πᾶλαι μέγα θαῦμα παρ᾽ ἐσσυμένοισι βροτοῖσιν,
 300 οὐνεκ' ἔοικε γυναικὶ πολυστόνῳ, ἥτ' ἐπὶ λυγρῷ
 πένθει μυρομένη, μάλα μυρία δάκρυα χέουει·
 καὶ τὸ μὲν ἀτρεκέως φῆς ἔμμεναι, ὅπποτ' ἄρ' αὐτὴν
 τηλόθεν ἀθρήσειας· ἐπὶν δὲ οἱ ἐγγὺς ἔκχαι,
 φαίνεται αἰπήεσσα πέτρῃ Σιπύλοιο τ' ἀπορβύξ.
 305 Ἄλλ' ἡ μὲν μακάρων ὁλοὴν γόλον ἐκτελέουσιν
 μύρεται ἐν πέτρῃσιν, ἐτ' ἀγνυμένη εἰκυῖα.
 Ἄλλοι δ' ἄμ' ἄλλοισι φόνον καὶ κῆρ' ἐτίθεντο
 ἀργαλέοι· δεινὸς γὰρ ἐνιστρωφᾶτο Κυδοιμὸς
 λαοῖς ἐν μέσσοισιν· ἀταρτηρὸν δὲ οἱ ἄγχι
 310 εἰστήκει Θανάτοιο τέλος· παρὶ δὲ σφισι Κῆρες
 λευγαλαὶ στρωφῶντο, φόνον στονέοντα φέρουσαι.
 Πολλῶν δ' ἐν κονίῃσι λύθη κῆαρ ἥματι κείνῳ
 Τρώων τ' Ἀργείων τε· πολὺς δ' ἀλαλήτῳς ὀρώρει·
 οὐ γὰρ πῶς ἀπ᾽ ἡλγος μένος μέγα Πενθεσίλειος,
 315 ἄλλ' ὧς τίς τε βόεσσι κατ' οὖρεα μακρὰ λείπει

gladio letali. Quæ, velut vitulæ, ambæ
 prociderunt, quas juvenis subito anima privat,
 amputans cervicales valida securi nervos :
 sic illæ Tydidæ procubuere manibus trucidatæ,
 Trojanorum in campo, a suis seorsum capitibus.
 Post has Sthenelus sortem peremit Cabirum,
 qui ex Sesto venerat cupiens belligerare
 cum Argivis, nec rursus in suam reversus est patriam.
 Quo Paris intus ira-exarsit occiso,
 telumque conjecit in Sthenelum; nec tamen illum
 sauciavit, quamlibet enixus; aberravit enim sagitta
 alio, quo eam Parca immittes dirigeant:
 interfecit enim illico Evenorem æreo-baltheo-insignem,
 qui ex Dulichio profectus erat cum Trojanis pugnaturus.

Hoc igitur extincto filius Phylei illustris
 commotus est; et subito, ut leo in-greges ovium,
 impetum-fecit; at omnes exhorrescebant sortem virum.
 Necavit autem Hymoneum et Hippasiden Agelaum,
 qui a Mileto afferebant Danaia minas-hostiles,
 cum-Naste una divino, et sub Amphimachio magnanimo,
 qui Mycalen tenebant Latmique candida juga,
 et Branchi valles longas ac littoralem Panormum,
 Meandrique fluentia profundi, qui in terram
 Carum vitiferam ex Phrygia ovibus-abundante
 labitur, flexuoso se-provolvens cursu.
 Atque hos quidem interfecit Meges in conflictu :
 et alios insuper stravit, quotquot contigit hasta nigra:
 nam ejus pectori fiduciam immiserat Minerva,
 ut hostibus funestum diem afferret.

Dreaum deinde vicit Marti-carus Polypertes,
 quem peperit diva Neera solerti Thiodamanti
 commixta in lecto sub Sipylo nivoso,
 ubi Dii Nioben in saxum verterunt, cujus adhuc lacrima
 largissima ex-rigida destillat alte petra ;
 et cum ipsa gemunt undæ-multisoni Hermi
 et cacumina Sipyli longe-prolenta, super quibus
 inimica pastoribus perpetuo volat nebula :
 illa autem existit ingens miraculum prætereuntibus homi-
 nibus,] quia refert mulierem genuibundam, quæ præ tristi
 luctu lamentans infinitas lacrimas profundit
 et hoc revera dixeris se-ita-habere, siquidem ipsam
 a-longinquo adspexeris : si autem ad-eam prope accesseris,
 apparet arduus scopulus Sipylique fragmentum.
 Hæc itaque Deorum exitialem iram explens
 lamentatur inter saxa, etiamnum dolenti similis.

Alii præterea aliis necem ac stragem dabant
 atroces : dirus enim versabatur Tumultus
 populis in mediis : funestus autem hunc prope
 stabat Mortis terminus : circaque illos Parca
 letifera agitabantur, casum luctificum apportantes.
 Multorum itaque in pulvere solutum-fuit cor die illo
 et Trojanorum et Argivorum ; ingensque ululatus oriebatur:
 nullo enim modo cessabat vis acris Penthesileæ
 sed ut quædam boves in montibus longis leana

ἐνθόρῃ ἀΐσσῃ βαθυσκοπέλου διὰ βήσσης,
 αἵματος ἱμείρουσα, τό οἱ μάλα θυμὸν λαίνει
 ὡς τῆμος Δαναοῖσιν Ἀρτίδης ἐνθόρῃ κούρη.
 Οἱ δ' ὀπίσω γάζοντο τιθηπτότα θυμὸν ἔχοντες,
 320 ἢ δ' ἔπειτ', ἥντε κῦμα βαρυγδαύποιο θαλάσσης
 ῥήσιν ὠκείῃσιν, ὅθ' ἰστία λευκὰ πετάσσει
 οὖρος ἐπειγόμενος· βοῶσι δὲ πάντεθεν ἄχραι
 πόντου ἐρευγομένοιο ποτὶ χθονὸς ἡὸνα μακρὴν
 ὡς ἢ γ' ἐσπομένη Δαναῶν ἐδάϊζε φάλαγγας,
 325 καὶ σφιν ἐπηπειόλησε, μέγα φρεσὶ κυδιώωσα·
 Ὡς κύνες, ὡς Πριάμοιο κακὴν ἀποτίσσετε λῶδην
 σήμερον· οὐ γάρ πώ τις ἐμὸν σθένος ἐξυπαλύξας
 χάρμα φίλοις τοκέεσσι καὶ υἱάσιν ἡδ' ἀλόχοισιν
 εἴσεται· οἰωνοῖς δὲ βόσις καὶ θηροῖς θανόντας
 330 κείσεσθ'· οὐδὲ τι τύμβος ἐφ' ὑμέας ἔζεται αἴης.
 Πῇ νῦν Τυδείδῃσιν βίη, πῇ δ' Αἰακίδῃσιν,
 ποῦ δ' Αἰάντος ἔθνη; τοὺς γὰρ φάτις ἐμμεν' ἀρίστους·
 ἀλλ' ἐμοὶ οὐ τλήσονται ἐναντία δηριάζεσθαι,
 μή σφιν ἀπὸ μελέων ψυχὰς φθιμένοισι κεδάσσω.
 335 Ἴη ῥα· καὶ Ἀργείοισι μέγα φρονέουσ' ἐνόρουσε,
 θηρὶ βίην εἰωῖα· πολλὴ δ' ἐπεδάμαντο λαὸν,
 εἴλοτε μὲν βουπλήγι βαρυστόμῳ, ἄλλοτε δ' αὐτὲ
 πᾶλλους' ὄξυν ἄκοντα· φέρεν δὲ οἱ αἰόλος ἔππος
 ἰοδόκην καὶ τόξον ἀμελιχόν, εἰ που ἄρ' αὐτῇ
 340 χρεῶν ἄν' αἵματόεντα μόθον βαλέων ἀλεγεινῶν
 καὶ τόξοιο πέλοιτο· τοιοῖδ' ἐμὲτ' ἀνδρᾶς ἔποντο,
 Ἕκτορος ἀγχεμάχοιο κασίγνητοί τε φίλοι τε,
 ὄβριμον ἐν στέρνοισιν ἀναπνέοντες Ἀργεῖα,
 οἱ Δαναοὺς ἐδάϊζον εὐξέστης μελίησιν·
 345 τοὶ δὲ, τοιοῖς φύλλοισιν εἰοκότες ἢ ψεκᾶδεςσιν,
 πίπτον ἐπασσύτεροι· μέγα δ' ἔστανεν ἄσπετος αἶα,
 αἵματι δαυομένη νεκύεσσι τε πεπληθυῖα.
 Ἴπποι δ', ἀμυρὶ βέλεσσι παπαρμένοι ἢ μελίησιν,
 ὑστάτιον χρεμέτιζον ἐὼν μένος ἐκπνέοντες.
 350 Οἱ δὲ κόνιν δραγμοῖσι δεδραγμένοι ἀσπαίρεσκον·
 τοὺς δ' ἄρα Τρώεσσι ἵπποι ἐπισσόμενοι μετόπισθεν,
 ἐντλὸν ὅπως, στείβεσκον ὁμοῦ κταμένοισι πεισόντας.
 Καὶ τις ἐν Τρώεσσιν ἀγάσσατο μακρὰ γεγηθὼς,
 ὡς ἴδε Πενθεσίλειαν ἀνὰ στρατὸν αἰσσοῦσαν,
 355 λαοπαπὶ κυνέῃ ἐναλίγκιον, ἥτ' ἐνὶ πόντῳ
 μαίνειθ', ὅτ' αἰγοκερῇ συνέρχεται ἡελίου ἱς·
 καὶ ῥ' ὅγε μαψιδίησιν ἐπ' ἐλπωρῇσιν ἔειπεν·
 Ὡ φίλοι, ὡς ἀντρανδὸν ἀπ' οὐρανοῦ εἰληλούθε
 σήμερον ἀθανάτων τις, ἐν Ἀργείοισι μάχεται,
 360 ἡμῖν ἥρα φέρουσα, Διὸς κρατερόφρονι βουλῇ,
 δε τάχα που μέμνηται εὐσθενέος Πριάμοιο,
 δε ῥά οἱ εὐχεται εἶναι ἀφ' αἵματος ἀθανάτοιο.
 Οὐ γὰρ τῆνδε γυναῖκα γ' ὀλομαι εἰσορᾶσθαι
 αὐτῶς θαρσαλέην τε καὶ ἀγλαὰ τεύχε' ἔχουσαν,
 365 ἀλλ' ἄρ' Ἀθηναίην, ἢ καρτερόθυμον Ἐνυόη,
 ἢ Ἐριδ', ἢ κλειτὴν Λητωίδα· καὶ μιν οἶω
 σήμερον Ἀργείοισι φόνον στονόνετα βαλεῖσθαι,
 νῆας τ' ἐμπρήσειν ὁλοῶ πυρὶ, τῇσι πάροιθεν
 ἦλυθον ἐς Τροίην, νῶϊν κακὰ πολλὰ φέροντες·

in vadit magno-impetu scopulis-præcipitem per vallem,
 sanguinem appetens, qui ejus animum valde exhilarat;
 ita tunc in-Danaos Martia irruerat virgo.
 Qui retro codebant attonitum animum habentes,
 ipsa vero instabat, ut fluctus horrissoni maris
 navibus citis, cum vela candida explicat
 ventus-secundus eas impellens: et mugiunt undique pro-
 montoria,] mari eructante ad terræ crepidinem longam.
 Sic illa insequens Danaum dirumpit phalanges,
 et eos minis-incessit, valde animo glorians:

Proh Canes! quomodo Priami tetram luetis injuriam
 hodie! neque enim quisquam, meum robur evadens,
 gaudium caris parentibus et liberis atque uxoribus
 referet; sed alitibus epulum et bestiis mortui
 jacebitis, nec tumulus super vos aggeretur terræ.
 Quo nunc Tydidæ vis, quo Æacidæ,
 quo Ajacis abili? hos enim fama est esse fortissimos:
 sed non audebunt mecum manus-conserere;
 ne illorum e membris animas ad-inferos depellant.

Sic fata-est, et in-Argivos magno animo impetum-fecit,
 feræ viribus similis: numerosamque dejecit turbam,
 nunc securi acuta, nunc rursus
 vibrans acutum pilum: gestabat etiam ipsi velox equus
 pharetram et arcum immitem, si uspiam illi
 opus in cruento conflictu sagittis vulnificis
 atque arcu foret. Acres vero viri sectabantur,
 Hectoris bellicosi fratres et amici,
 rigidum pectore spirantes Martem,
 qui Danaos transfodiebant levigatis hastis:
 hi itaque citis foliis similes aut guttis-pluvialibus
 cadebant conferti; et valde ingemebat vasta tellus,
 sanguine humectata et cadaveribus oppleta.
 Equi etiam, sagittis confixi aut hastis,
 ultimum edebant-hinnitum suas vires exhalantes.
 Alii pulverem morsibus corripientes palpitabant;
 alios equi Trojani irruentes a-tergo,
 velut manipulos (in areas), calcabant simul cum-mortuis
 prolapsos.] Et quispiam inter Trojanos obstupuit maxime
 lætus,] ut vidit Penthesileam per aciem grassari,
 turbini atro similem, qui in mari
 furit, quando in Capricornum ingreditur solis vis;
 et is vana spe (instatus dixit):

O amici, quam manifestæe celo venit
 hodie Dearum quæpiam, ut cum-Argivis depugnet,
 nobis opem ferens, Jovis magnanimo decreto,
 qui forte reminiscitur præpotentis Priami,
 qui gloriatur se-ortum-esse ab ejus sanguine immortalis.
 Non enim hanc feminam puto me-intueri,
 tam animosam et tam splendida arma gestantem:
 sed Minervam, vel magnanimam Bellonam,
 vel Discordiam, vel præclaram Latonæ-natam; et eam
 opinor] hodie Argivis cædem luctuosam allaturam,
 navesque crematuram exitiali igne, quibus olim
 venerunt ad Trojam, nobis mala multa afferentes.

370 [ἤλυθον ἀσχετον ἄμειν ἐπ' Ἀρεϊ πῆμα φέροντες.]
Ἄλλ' οὐ μὰν παλίνορσοι ἐς Ἑλλάδα νοστήσαντες,
πάτρην εὐφραχνέουσιν, ἐπεὶ θεὸς ἄμειν ἀρήγει.

Ὡς ἄρ' ἔφη Τρώων τις, ἐνὶ φρεσὶ πάγχυ γεγεθώς·
νήπιος οὐδ' ἄρ' ἐφράσσεται ἐπεσσύμενον βαρὺ πῆμα

375 οἱ αὐτῷ καὶ Τρώσι καὶ αὐτῇ Πενθεσιλείῃ·
οὐ γὰρ πῶ τι μόθοιο δυσχερὲς ἀμφὶ πέπυστο
Αἴας ὀβριμόθυμος ἰδὲ πτολίπορθος Ἀχιλλεύς,
ἀλλ' ἄμφω περὶ σῆμα Μενoitιάδω κέχυντο,
μνησάμενοι ἱτάροιο· γόος δ' ἔχεν ἄλλυδις ἄλλον.

380 Τοὺς γὰρ δὴ μακάρων τις ἐρήτυε νόστῳ κυδαίμοῦ,
ὄφρ' ἀλεγεινὸν ὀλεθρον ἀναπλήσῃσι θαμέντες
πολλοὶ ὑπὸ Τρώεσσι καὶ ἐσθλῇ Πενθεσιλείῃ·
ἥ σφιν ἐπεσσυμένη κακὰ μῆδετο· καὶ οἱ αἴεζεν
ἀλκὴ δμῶς καὶ θάρσος ἐπιπλέον· οὐδέ οἱ αἰγμὴ

385 μαψιδίῃ ποτὶ θυένει, αἰὲ δ' ἡ νῶτα δάϊζε
φρυγόντων, ἥ στέρνα καταντίον αἰσσόντων·
θεριμῷ δ' αἵματι πάμπαν ἐδεύετο, γυῖα δ' ἐλαφρὰ
ἐπλετ' ἐπεσσυμένης κάματος δ' οὐ δάμνατο θυμὸν
ἵππομον, ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχεν μένος· εἰσέτι γάρ μιν

390 Αἴσα λυγρὴ κύδαινε, ἀπόπροθι δ' ἐστῆνυα
χάρμης, κυδιάσκειν ὀλέθριον, οὐνεκ' ἐμελλε
κούρην οὐ μετὰ δῆρὸν ὑπ' Αἰακίδαο χέρεσσι
δάμνασθ'· ἀμφὶ δέ μιν ζόφος ἐκρυψε· τὴν δ' ὀρόθυεν
αἰὲν αἴστος ἐοῦσα, καὶ ἐς κακὸν ἦγεν ὀλεθρον

395 ὕστατα κυδαίνουσ'· ἡ δ' ἄλλοθεν ἄλλον ἐναιρεν.
Ὡς δ' ὅπότερ' ἐρσήεντος ἔσω κήποιο θοροῦσα
πρὸς ἐλδομένη θυμηδὲς εἶαρι πόρτις,
ἐνέρος οὐ παρίοντος, ἐπέσσυται ἄλλοθεν ἄλλῃ,
σινομένη φυτὰ πάντα, νέον μάλα τηλεθώοντα,

400 καὶ τὰ μὲν ἄρ' κατέδαψε, τὰ δ' ἐν ποσὶν ἡμάλδυνεν·
ὥς ἄρ' Ἀχαιῶν υἷας ἐπεσσυμένη καθ' ὁμιλον
κούρῃ Ἐνυαλίῃ, τοὺς μὲν κτάνει, τοὺς δ' ἐφρόδισε.

Τρωϊάδες δ' ἀπάνευθεν Ἀρήϊα ἔργα γυναικὸς
θαύμαζον, πολέμοιο δ' ἔρωι λάβειν Ἱπποδάμειν,

405 Ἀντιμάχοιο θυγάτῃ, μενεπτολέμοιο δ' ἄκοιτιν
Τισιφόνου· κρατερῇσι δ' ὑπὸ φρεσὶν ἐμμεμαυῖα,
θαρσαλέον φάτο μῦθον, ὁμήλικας ὀτρύνουσα
ᾗριν ἐπὶ στονόεσσαν· ἔγειρε δὲ οἱ θράσος ἀλκὴν·

ὦ φίλαι, ἄλκιμον ἦτορ ἐπὶ στέρνοισι βαλοῦσσι
410 ἀνδράσιν ἡμετέροισιν ὁμοίῳ, οἱ περὶ πάτρης
δυσμενέσιν μάρνανται ὑπὲρ τεχνέων τε καὶ ἡμῶν,
οὐ ποτ' ἀναπνεύοντες διζύος—ἀλλὰ καὶ αὐταὶ
παρθέμεναι φρεσὶ θυμὸν, ἵσθες μνησώμεθα χάρμης.

Οὐ γὰρ ἀπόπροθεν εἰμὲν εὐσθενέων αἰζηῶν,
415 ἀλλ' οἷον κείνοισι πέλει μένος, ἐστὶ καὶ ἡμῖν·
ἴσοι δ' ὀφθαλμοί, καὶ γούνατα, πάντα δ' ὁμοῖα·
ξυνὸν δ' αὖ πάντεσσι φάος, καὶ νήχυτος ἀήρ·
φορβὴ δ' οὐχ' ἐτέρῃ· τί δ' ἐπ' ἀνδράσι λωῖον ἄλλο
ἔχει θεός; τῷ μὴ τι φεβώμεθα δηϊότητος.

420 Ἢ οὐχ' ὁραῖτε γυναῖκα, μέγ' αἰζηῶν προφέρουσαν
ἀγγεμάχων; τῆς δ' οὐ τι πέλει σχεδὸν, οὔτε γενέθλη,
οὔτ' ἄρ' ἐδὸν πτολίεθρον· ὑπὲρ ξείνοιο δ' ἀναχτος
μάρναται ἐκ θυμοῖο, καὶ οὐκ ἐμπάζεται ἀνδρῶν,

[venerunt insuperabile nobis cum Marte damnum afferentes.] Sed nequaquam, denuo in Græciam reversi, patriam gaudio-afficient, quoniam Deus nobis praesidio est.

Sic dixit igitur Trojanorum quispiam, in animo omnino laetus:] stolidus! non enim perpendit imminens gravem alium] sibi et Trojanis et ipsi Penthesileæ:

nondum enim quidquam praelio de infelici cognoverat Ajax magnanimus, et vastator-urbium Achilles; sed ambo ad tumultum Menetiadae fusi-jacebant, memores amici, et lectus detinebat alibi alium.

Hos enim Deorum quispiam remorabatur a pugna, ut tristi exitio perfungerentur trucidati multi (Græcorum) a Trojanis et Penthesilea strenua:

quæ in-eos impetu-facto dira meditabatur; ejusque augebatur] robur simul et fiducia magis: neque ejus hasta incassum unquam irruit, sed semper vel terga sedit fugientium, vel praeordia contra venientium;

et calido sanguine undique conspergebatur, membraque agilia] erant grassantis: nec labor defatigabat animum intrepidum, sed adamantis habebat vim; adhuc enim ipsam

Parca funesta decorabat; procul autem stans extra-pugnam, exultabat letaliter, quia erat puellam non multo post Æacidae manibus

donitura; et eam caligo obtexerat: illam autem incitabat nunquam visa, et ad funestum ducebat interitum, novissimum illi honorem-addens: hæc vero alibi alium perimebat.] Ut, quando roscidam in hortum irrumpens

herbæ cupida dulcis verno-tempore juvenca, vir (villicus) dum abest, fertur aliunde alio, vastans plantas omnes, recens late florentes,

et alias depascitur, alias pedibus conculcat: sic igitur Achivum filios, invadens in aciem, virgo Martia, partim occidit, partim in-fugam egit.

Troades autem procul Mavortia facinora mulieris admirabantur: belli vero cupido incessit Hippodamiam, Antimachi filiam, bellicosam uxorem

Tisiphoni; fortique animo percita plenam-fiduciae habuit orationem, æquales exhortans ad certamen tristisonum: excitabat enim illi audacia vires:

O amicae, fortem animum pectoribus infigentes virorum nostrorum instar, qui pro patria contra-hostes pugnant parentum gratia et nostra nunquam respirantes ab-aurumnis, agendum et ipsæ, indita pectoribus fiducia, de-simili cogitemus pugna.

Non enim procul absumus a-robustis juvenibus, sed quale ipsis est robur, est etiam nobis, paresque oculi, et genua, et omnia similia;

communis etiam omnibus lux, et liquidus aer, nec nutrimentum diversum est: at quid viris præstantius aliud] apponit Deus? Ideo nequaquam defugiamus certamen.] Nonne videtis feminam longe viris præstare bellicosam? cujus non in-propinquo est, neque familia,

neque ipsius urbs: sed pro externo rege belligerat ex animo, nec magnificat viros,

- ἐνθεμένη φρεσὶ θάρσος ἀταρτηρόν τε νόημα·
 425 ἡμῖν δ' ἄλλοθεν ἄλλα παρὰ ποσὶν ἄλγεα καίται·
 τῆς μὲν γὰρ φίλα τέχνα καὶ ἀνέρες ἀμφὶ πόλῃ
 ὄλλυνθ', αἱ δὲ τοκῆς ὀδυρόμεθ' οὐκ ἔτ' ἐόντες·
 ἄλλαι δ' αὖτ' ἀκάλχηνται ἀδελφείων ἐπ' ὀλέθρῳ
 καὶ πτῶν· οὐ γὰρ τις διζυρῆς κακότητος
 430 ἄμμορος· ἐλπωρὴ δὲ πέλει, καὶ δούλιον ἡμᾶρ
 εἰσιδέειν. Τῷ μὲν τις ἔτ' ἀμβολίη πολέμοιο
 εἴη τειρομένησιν· εἴκοι γὰρ ἐν δαί μᾶλλον
 τεθνάμεν, ἢ μετόπισθεν ὑπ' ἄλλοδαποῖσιν ἄγεσθαι,
 νηπιᾶχος ἅμα πιασὶν, ἀνιρῇ ὑπ' ἀνάγκῃ,
 435 ἄστεος αἰθομένοιο, καὶ ἀνδρῶν οὐκ ἔτ' ἐόντων.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· πάσῃσι δ' ἔρως στυγεροῖο μόθοιο
 ἔμπεσεν· ἐσσυμένως δὲ πρὸ τείχεος ὤρμαίνεσκον
 βήμεναι ἐν τεύχεσσι, ἀρηγέμεναι μεμαυῖαι
 ἄστει, καὶ λαοῖσιν· ὀρίνετο δὲ σῖσι θυμός.
 440 Ὡς δ' ὅτ' ἔσω σίμβολοιο μέγ' ἰύζωσι μέλισσαι,
 χείματος οὐκ ἔτ' ἐόντος, ὅτ' ἐς νομὸν ἐντύνονται
 ἐλθέμεν, οὐδ' ἄρα τῇσι φίλον πέλει ἐνδοθὶ μέναιν,
 ὦλη δ' αὖθ' ἐτέρην προκαλίζεται ἐκτὸς ἄγεσθαι·
 ὥς ἄρα Τρωῖάδες ποτὶ φύλοπιν ἐγκονέουσai,
 445 ἀλλήλας ὄτρυνον· ἀπόπροθι δ' εἴρις θέντο
 καὶ ταλάρους· ἀλεγεινὰ δ' ἐπ' ἐντεα χεῖρας ἱαλλον.
 Καὶ νῦν κεν ἄστεος ἐκτὸς ἅμα σφετέροισιν ὄλοντο
 ἀνδράσι καὶ σθεναρῇσιν Ἀμαζόσιν ἐν δαί κείνῃ,
 εἰ μὴ σφίεσ κατέρυξε πύκα φρονέουσα Θεανώ
 450 ἐσσυμένας, πινυτοῖσι παραυδήσας' ἐπέεσσιν·
 Τίπτε ποτὶ κλόνον αἰνὸν, ἐλδόμεναι πονέεσθαι,
 σχίτλαι, οὔτε πάροιθε πονησάμεναι περὶ χάριτος,
 ἀλλ' ἄρα νηῖδες, ἔργον ἐπ' ἀτλητον μεμνυῖσι,
 ὄρνυσθ' ἀραδέως; οὐ γὰρ σθένος ἔσσεται ἴσον
 455 ὑμῖν καὶ Δαναοῖσιν ἐπιστάμενοις μάχεσθαι.
 Αὐτὰρ Ἀμαζόσι δῆρις ἀμειλιχος ἱππασίαι τε
 εὐκδὸν ἐξ ἀρχῆς, καὶ δὸς ἀνέρος ἔργα πέλονται·
 τοῦνεκ' ἄρα σφίσι θυμός Ἀρήϊος αἰὲν ὄρωρεν,
 οὐδ' ἀνδρῶν δεύονται, ἐπεὶ πόνος εἰς μέγα κάρτος
 460 θυμὸν ἀντήξεσε, καὶ ἄτρομα γούνατ' ἔθηκε.
 Τὴν δὲ φάτις καὶ Ἄρῃος ἔμεν κρατεροῖο θύγατρα·
 τῷ οἱ θηλυτέρῃν τιν' ἐριζέμεν οὔτε εἴκοιεν·
 ἡ δὲ τῆχ' ἀθανάτων τις ἐπὶ λυθὲν εὐχομένοισιν.
 Πᾶσι δ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ὁμὸν γένος· ἀλλ' ἐπὶ ἔργῳ
 465 στρωφῶντ', ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ· πέλει δ' ἄρα κείνο φέρι-
 ἔργον, ὃ, τι φρεσὶν ἦσιν ἐπιστάμενος πονέτῃται [στον
 τοῦνεκα δηϊότητος ἀποσχόμεναι κελευθέρῃς,
 ἱστὸν ἐπεντύνεσθαι ἐὼν ἐντοσθε μελᾶθρων·
 ἀνδράσι δ' ἡμετέροισι περὶ πολέμοιο μελήσει.
 470 Ἐλπωρὴ δ' ἀγαθοῖο τῆχ' ἔσσεται, οὔνεκ' Ἀχαιοὺς
 δερκόμεθ' ὀλλυμένους μέγα δὲ κράτος ὄρνυται ἀν-
 ἡμετέρων. Οὐδ' ἔστι κακῶν δέος οὔτι γὰρ ἄστυ [δῶν
 δῆϊοι ἀμρὶς ἔχουσιν ἀντλήεις, οὔτ' ἀλεγεινὴ
 γίγνεται ἀναγκάη καὶ θηλυτέρῃσι μάχεσθαι.
 475 Ὡς φάτο· ταὶ δ' ἐπίθοντο παλαιότερῃ περ ἐούσῃ·
 ὑσμίνην δ' ἀπάνευθεν ἐσέδρακον. Ἢ δ' ἔτι λαοὺς
 δάμνατο Πενθεσίλεια, περιτρομέοντο δ' Ἀχαιοὶ,

complexa pectore virtutem atque imperterritum animum :
 nobis autem aliunde aliae ante pedes miseriae obiectae sunt ;
 aliis enim cari liberi et mariti ante urbem
 perierunt, aliae parentes deploramus non ultra superstites ;
 aliae etiam cruciantur fratrum ob necem
 ac propinquorum. Nulla enim a calamitosissima infelicitate
 immunis est : metuendum vero est, ne etiam servitutis
 diem] videamus. Ideo nulla amplius mora pugnandi
 sit nobis afflictis : satius est in proelio potius
 occumbere, quam postmodum ab alienigenis abduci,
 infantibus una cum liberis, tristi necessitate,
 urbe incendio-absumpta, et viris non amplius superstitibus.

Sic dixit. Universas igitur cupido tristis pugnae
 incessit ; et continuo extra moenia conabantur
 prorumpere in armis, suppetias-ferre properantes
 urbi et civibus : commotusque erat illis animus.
 Ut cum in alveariis apes magnopere fremunt
 hyeme jam exacta, cum in pascua se-accingunt
 ut-evolent, nec amplius ipsis amicum est intus manere,
 sed alia aliam provocat ad exeundum :
 sic Troades ad conflictum festinantes
 se-mutuo instigabant ; at procul lanam seposuerunt
 calathosque ; et sacra ad arma manus adjecerunt.

Et ante urbem una cum-suis periissent
 viris et strenuis Amazonibus in conflictu illo,
 nisi eas colubisset prudens Theano
 impetum-facientes, prudentibus affata verbis :

Quare ad pugnam gravem, ardentes bellare,
 infelices, non prius expertae bellum,
 sed plane rudes, ad rem vobis intolerabilem properantes,
 ruitis insipienter? Non enim vires erunt pares
 vobis et Danais peritis belligerandi.
 At Amazonibus certamen infestum et equitandi-studium
 cordi-sunt a principio, et quaecunque virorum opera sunt :
 propterea igitur in-istis animus Martius semper est
 neque viris indigent, quoniam labor ad magnum robur
 animum provexit et intrepida genua fecit.

Istam vero fama est etiam Martis esse robusti natam ;
 quare cum-ea feminam aliquam certare non par-est :
 aut forte Deorum quispiam adest vota facientibus.
 Universis quidem hominibus eadem origo est, sed circa
 opera] versatur alius alia : est vero illud potissimum
 opus, quod mente sua cognitum quis exercet.
 Idcirco a-pugna desistentes clamosa,
 telam instaurate vestris in sedibus :
 viris autem nostris de bello cura-erit.
 At spes boni mox aderit, quia Achivos
 videmus succumbere : magnumque robur oritur virorum
 nostrorum. Neque est malorum metus : non enim urbem
 hostes circa obsident infesti, neque tam acerba
 est necessitas, ut-etiam feminis pugnandum-sit.

Sic ait : illae vero morem-gessere seniori :
 et pugnam e-longinquo spectarunt. Nam adhuc populos
 prostravit Penthesilea, et undique-trepidabant Aclivi ;

οὐδέ σφιν θανάτῳ πέλε στονόεντος ἄλυσιν·
 ἀλλ' ἄτε μηχανάδες αἶγες ὑπὸ βλοσυρῇσι γένυσσι
 480 παρδάλιος κτείνοντο, ποθὴ δ' ἔγεν οὐκ ἔτι χάρις
 ἀνέρας, ἀλλὰ φόβοιο, καὶ ἀλλυδὶς ἦτον ἄλλοι,
 οἱ μὲν ἀποβρίψαντες ἐπὶ χθόνα τεύχε' ἀπ' ὤμων,
 οἱ δ' ἄρα σὺν τεύχεσσι· καὶ ἡνιόχων ἀπάνευθεν
 ἵπποι ἔσαν φεύγοντες· ἐπεσσυμένοις δ' ἄρα χάρις
 485 ἔπλετ', ἀπολλυμένων δὲ πολὺς στονός· οὐδέ τις ἀλκή
 γίγντο τειρομένοισι· μινυθᾶδιοι δὲ πέλοντο
 πάντες, ὅσους ἐκίχανεν ἀνὰ κρυερὸν στόμα χάρις.
 Ὡς δ' ὅτ' ἐπιβρίσασα μέγα στονόεσσα θύελλα,
 ἄλλα μὲν ἐκ ῥιζῶν χαμάδις βάλε δένδρεα μακρὰ
 490 ἄνθεσι τηλεθώοντα, τὰ δ' ἐκ πρέμνοιο κέασσεν
 ὑψόθεν· ἀλλήλοισι δ' ἐπὶ κλασθέντα κέχυνται·
 ὡς Δαναῶν κεκύλιστο πολὺς στρατός ἐν κονίῃσι
 Μοιράων ἰότητι καὶ ἔγχεϊ Πενθεσιλείης.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ νῆες ἐνιπρήσσεσθαι ἔμελλον
 495 χερσὶν ὑπὸ Τρώων, τότε που μενεδήϊος Αἴας
 οἰμωγῆς ἐσάκουσε καὶ Λιακίδην προσέειπεν·
 Ὡς Ἀχιλεῦ, περὶ δὴ μοι ἀπείριτος ἦλυθεν αὐδὴ
 οὐασιν, ὡς πολέμοιο συνεσταότος μεγάλοιο·
 ἀλλ' ἴομεν, μὴ Τρῳῆες, ὑποφθάμενοι παρὰ νηυσὶν,
 500 Ἀργείους ὀλέσωσι, καταφλέξωσι δὲ νῆας.
 Νῶϊν δ' ἀμφοτέροισιν ἐλεγχείῃ ἀλεγεινὴ
 ἔσσεται· οὐ γὰρ εἴοικε Διὸς μεγάλου γεγαῶτας
 αἰσχρύνειν πατέρων ἱερὸν γένος, οἳ ῥα καὶ αὐτοὶ
 Τρώων ἀγλάν ἄστῳ διέπραθον, ἐγχείησι
 505 τὸ πρὶν αἶμ' Ἡρακλῆϊ δαΐφρονι Λαομέδοντος·
 ὥσπερ νῦν τελέεσθαι ὕφ' ἡμετέρῃσιν οἴω
 χερσὶν, ἐπεὶ μέγα κάρτος ἀέξεται ἀμφοτέροισιν.
 Ὡς φάτο· τῷ δ' ἐπίθησε θρασὺ σθένος Λιακίδαο·
 κλαγγὴν γὰρ στονόεσσαν ὑπέκλυεν οὐασιν οἷσιν.
 510 Ἄμφω δ' ὠρμήθησαν ἐπ' ἔντεα μαρμαίροντα·
 καὶ τὰ μὲν ἐσάμενοι κατεναντίον ἔσταν ὀμίλου·
 τῶν δ' ἄρα τεύχεα καλὰ μέγ' ἔδραχε· μαίνετο δὲ σφιν
 ἴσον θυμὸς Ἀρηϊ· τόσον σθένος ἀμφοτέροισι
 δῶκεν ἐπειγομένοισι σαχέσπαλος Ἀτρυτώνη.
 515 Ἀργεῖοι δ' ἐγάρησαν, ἐπεὶ ἴδον ἄνδρε κραταιῷ,
 εἰδομένῳ παιδῆσιν Ἀλωῆος μεγάλοιο,
 οἳ ποτ' ἐπ' εὐρὺν Ὀλύμπῳ ἔφην θέμεν οὐρεα μακρὰ,
 Ὅσσαν τ' αἰπεινὴν καὶ Πήλιον ὑψικάρηνον,
 ὅππως δὴ μεμαῶτε καὶ οὐρανὸν εἰσαφίκωνται·
 520 τοῖοι ἄρ' ἀντέστησαν ἀταρτηροῦ πολέμοιο
 Λιακίδαί, μέγα χάρις λιλαιομένοισιν Ἀχαιοῖς,
 ἄμφω ἐπειγόμενοι δῆϊον ἀπὸ λαὸν ὀλέσσαι.
 Πολλοὺς δ' ἐγχείησιν ἀμυιμακτέησι δάμασσαν.
 Ὡς δ' ὅτε πύονα μῆλα βοοδμητῆρε λέοντε
 525 εὐρόντ' ἐν ξυλόχοισι φίλων ἀπάνευθε νομήων,
 πανσυδὴ κτείνωσιν, ἄχρις μέλαν αἶμα πύοντες
 σπλάγγων ἐμπλήσωνται ἐὴν πολυχανδέα νηδύν·
 ὡς οἳ γ' ἄμφω ὄλεσαν ἀπειρέσιον στρατὸν ἀνδρῶν.
 Ἐνθ' Αἴας ἔλε Διήτοχόν τ' ἰδὲ Ἀρήϊον Ὀλλόν,
 530 Εὐρύνομόν τε φιλοπτολεμον καὶ Ἐνυέα διον.
 Ἀντάνδρην δ' ἄρα Πηλεΐδης ἔλε καὶ Πολεμουῖσαν,

nec illis interitus erat lamentabilis effugium :
 sed veluti balantes caprae sub immanibus maxillis
 pardalis conficiebantur, nec cupiditas tenuit amplius belli
 viros, sed fugae, et alio se-subducunt alii,
 partim rejectis ad terram armis ab humeris,
 partim cum armis : et aurigis destituti
 equi erant fugientes : apud-infestantes quidem gaudium
 erat, at apud-intereuntes multum gemitus; nec quidquam
 opis] dabatur afflictis : sed brevis-vitae erant
 omnes, quos *illa* comprehendit in horrenda fauce confi-
 ctus.] Sicut ubi ingravesceus vehementer murmurans pro-
 cella] alias radicitus humi prosternit arbores longas,
 cum-floribus virescentes, partim a trunco avellit
 desuper; et super aliis aliae truncatae jacent :
 ita Danaum prostratus-erat ingens exercitus in pulvere
 Parcarum numine et hasta Penthesileae.

Sed cum etiam naves incendendae essent
 manibus Troum, tum forte bellicosus Ajax
 clamorem audivit et Aeciden sic compellavit :

Heus Achilles, sane mihi ingens pervenit strepitus
 ad aures, ac si-praelium committitur grande :
 eamus ergo, ne Trojani praecoccupantes apud naves
 Argivos caedant, atque incendio-vastent naves.
 At nostrum utrique ignominia turpis
 erit. Non enim decet a Jove-magno progenitos
 dehonestare parentum sacrum genus, qui et ipsi
 Troum splendidam urbem expugnarunt hastis
 olim cum Hercule bellicoso Laomedontis **
 ut nunc effectum-iri nostris confido
 manibus, cum ingens robur vigescat utrique.

Sic dixit; eique morem-gessit audax vis Aecidae :
 clangorem enim lamentabilem perceperat auribus suis.
 Ambo igitur properarunt ad arma fulgentia :
 quibus induti ex-adverso constiterunt exercitui :
 horumque arma insignia valde resonabant, furebatque
 ipsis] animus aequae-ac Marti : tantum robur utrique
 dederat festinanti clypei-agitatrix Minerva.
 Argivi autem laeti-erant, cum conspicerent viros fortes,
 similes filiis Aloeï magni,
 qui quondam super latum Olympum jactitabant se imposi-
 turos montes arduos,] Ossamque excelsam et Pelion altijū-
 gum,] ut connixi etiam in caelum pervenirent :
 tales igitur se-objectarunt terribili pugnae
 Aecidae, magnum gaudium expetentibus Achivis,
 ambo festinantes hostium turbam pessundare.
 Multos vero hastis invictis peremerunt.

Ut quando pingues oves boum-domitores duo-leones,
 inventas in saltu amicis sine pastoribus,
 confertim trucidant, usque-dum nigro sanguine hausto
 visceribus expleverint suum capacissimum ventrem :
 sic illi duo interemerunt innumerabilem turbam virorum.

Ibi Ajax occidit Deiochum et Mavortium Hyllum,
 Eurynomumque belli-amantem et Enyeum divum.
 Antandren vero Pelides interfecit et Polemusam,

ἔδ' ἀντιβρότην, μετὰ δ' Ἴπποθόην ἐρίθυμον,
 τῇσι δ' ἐπ' Ἀρμοθόην· ἐπὶ δ' ὤχετο λαὸν ἅπαντα
 σὺν Τελαμωνιάδῃ μεγάλῃτορι· τῶν δ' ὑπὸ χερσὶ
 575 πυκναὶ τε σθεναραὶ τε κατηρείποντο φάλαγγες
 βεῖα καὶ ὀτραλέως, ὥσεί πυρὶ δάσκιος ὕλη
 οὔρεος ἐν ξυλόχοισιν, ἐπισπέρχοντος ἀήτεω.

Τοὺς δ' ὅπου' εἰσενόησε δαΐφρων Πενθεσίλεια
 θῆρας ὅπως θύνοντας ἀνὰ μόθον ὀκρυόεντα,
 580 ἀμφοτέρων ὥρμησε καταντίον, ἤνυτε λυγρὴ
 πάρδαλις ἐν ξυλόχοισιν, ὀλέθριον ἦτορ ἔχουσα,
 αἰνὰ περισσαινούσα, θόρῃ κατέναντ' ἐπιόντων
 ἀγρευτῶν, οἵπερ μιν ἐν ἐντεσι θωρηχθέντες,
 ἐσσυμένην μίμνουσι, πεποιθότες ἐγχείησιν·

ὥς ἄρα Πενθεσίλειαν Ἀρήϊοι ἄνδρες ἔμιμνον,
 δούρατ' ἀειράμενοι· περὶ δέ σφισι χαλκὸς αὖτε
 κινουμένων· πρώτη δ' ἔβαλεν περιμήχετον ἔγχος
 ἐσθλὴ Πενθεσίλεια· τὸ δ' ἐς σάκος Αἰακίδαο
 ἵξεν, ἀπεπλάγχθη δὲ διατρυνὲν αὖτ' ἀπὸ πέτρης·
 590 τοῖ' ἔσαν Ἡραίοισι περιφρονος ἀμβρότα δῶρα.

Ἡ δ' ἕτερον μετὰ χερσὶ τιτύσκετο θυῶρον ἄκοντα
 Αἴαντος κατέναντα, καὶ ἀμφοτέροισιν ἀπειλεῖ·

Νῦν μὲν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἐτώσιον ἐκθορεν ἔγχος
 ἄλλ' οἷω τάχ' αὖτ' ἐμὸς καὶ θυμὸν ὀλέσσειν
 600 ὑμέων ἀμφοτέρων, οἳ τ' ὀλκιμοὶ εὐχετάσθε
 ἔμμεναι ἐν Δαναοῖσιν· ἐλαφροτέρῃ δὲ μόθοιο
 ἐσσεταὶ ἱπποδάμοισι μετὰ Τρώεσσιν οἰζύς.

Ἀλλὰ μοι ἄσπον ἔχεσθον ἀνὰ κλόνον, ὅφρ' ἐσίδεσθε,
 ὅσσον Ἀμαζόσι κάρτος ἐνὶ στήθεσιν ὄρωρεν·

καὶ γὰρ μεν γένος ἐστὶν Ἀρήϊον· οὐδέ με θνητὸς
 γένεαι· ἀνὴρ, ἀλλ' αὐτὸς Ἄρης ἀκόρητος ὁμοκλήτης·
 τοῦνεκά μοι μένος ἐστὶ πολὺ προπερίστατον ἀνδρῶν.

Ἡ δ' ἄρα τοῖ' ἐγίλασσαν· ἄφαρ δέ οἱ ἔλασεν αἰχ-
 Αἴαντος κνημίδα πανάργυρον· οὐδέ οἱ εἴσω [μὴ

605 ἔλυθεν ἐς χροῶα καλὸν, ἐπειγομένη περ ἰκέσθαι·
 οὐ γὰρ δὴ πέπρωτο μιγήμεναι αἵματι κείνου
 δυσμενέων στονόεσσαν ἐνὶ πτολέμοισιν ἀκωκήν.

Αἴας δ' οὐκ ἀλέγιζεν Ἀμαζόνος, ἀλλ' ἄρα Τρώων
 ἐς πληθὺν ἀνόρουσε· λίπε δ' ἄρα Πηλεΐωνι

610 οἷω Πενθεσίλειαν, ἐπεὶ βρά οἱ ἐν φρεσὶ θυμὸς
 ᾗδεεν, ὥς Ἀχιλλῆϊ, καὶ ἰφθίμῃ περ ἰοῦσα,
 βηίδιος πόνος ἴσσευ', ὅπως ἴρηχι πέλεια.

Ἡ δὲ μέγα στονάχτησεν, ἐτώσια δούρα βαλοῦσα·
 καὶ μιν κερτομέων προσεφώνεε Πηλεὸς υἱός·

615 ὦ γύναι, ὥς ἀλίοισιν ἀγαλλομένη ἐπέεσσιν
 ἡμέων ἔλυθες ἅντα, λιλαιομένη πολεμιζεῖν,
 οἳ μέγα φέρτατοι εἰμὲν ἐπιχθονίων ἡρώων·

ἐκ γὰρ δὴ Κρονίωνος ἐριγδοῦποιο γενέθλης
 εὐχόμεθ' ἐκχεγόμεν· τρομέεσκε δὲ καὶ θεὸς Ἐκτωρ

620 ἡμέας, εἰ καὶ ἀπωθεν ἐσέδρακεν αἰσσοντας
 ὀφρὶν ἐπὶ στονόεσσαν· ἐμὴ δὲ μιν ἔκτατεν αἰχμῇ,
 καὶ κρατερόν περ ἰόντα. Σὺ δ' ἐν φρεσὶ πάγχυ μέμνη-

ῃ μέγ' ἔτλης, καὶ νῶϊν ἐπηπειλήσας ὀλέθρον [νας,
 σήμερον· ἀλλὰ σοι εἴθαρ ἐλεύσεται ὕστατον ἡμαρ·

625 οὐδὲ γὰρ οὐδ' αὐτὸς σε πατήρ ἐτι ῥύσεται Ἄρης

atque Antibroten, et deinde Hippothoen acris-animi,
 et post has Harmothoen : et invasit exercitum totum
 cum Telamoniade magnanimo, horumque manibus
 densa et valida sternebantur agmina
 facile et sine-mora, quasi igni opaca silva
 montis in saltu, urgente vento.

Hos itaque cum animadverteret bellig-nara Penthesilea
 ferarum instar grassantes per aciem horrendam,
 utrique tetendit obviam, ut luctuosa
 pardalis in silva, perniciali animo praedita,
 terribiliter cauda-mota, insilit in invadentes
 venatores, qui eam in armis loricali,
 appropерantem praestolantur, confidentes hastis :
 sic igitur Penthesileam Martii viri expectabant
 hastis sublatis, circumque eos aes crepabat
 dum-se-movent. Prima autem emisit praelongam hastam
 fortis Penthesilea, quae in scutum Aecidae
 pervenit, sed resultavit diffracta tanquam a lapide :
 talia erant Vulcani solertis coelestia munera.

Ipsa vero alterum manibus direxit acre jaculum
 adversus Ajacem, et utrique minabatur :

Nunc quidem mea ex manu irritum exiit hastile :
 sed confido me statim hoc robur et vitam eversuram
 vestram utrique, qui fortissimè gloriamini
 esse inter Danaos : et levior belli
 erit equum-domitoribus Trojanis calamitas.

Verum ad-me propius accedite per aciem, ut cognoscatis,
 quanta Amazonibus vis in praecordiis existat :
 etenim mihi genus est Martium, nec me mortalis
 creavit vir, sed ipse Mars, insatiabilis belli :
 ideo mihi robur est longe praestantius quam-viris.

Dixit igitur : at illi riserunt; et confestim ejus transadegit
 hasta] Ajacis ocream omnino-argenteam; nec-tamen in ejus
 penetravit cutem pulcram, cupida quamlibet penetrandi :
 non enim in-fatis-erat, ut-misceretur sanguini ejus
 hostium luctificus in pugnis mucro.

Ajax itaque non curabat Amazonem, sed Troum
 in globum abscessit, permisitque Pelidae
 soli Penthesileam, quia penitus ejus animus
 norat, Achilli eam, quantumlibet fortis esset,
 facilem laborem fore, ut accipitri columbam.

Illa vero valde ingemuit, incassum hastis evibratis :
 et eam dictis-incessens affatus-est Pelei filius :

Mulier, quam futilibus exultans verbis
 adversum nos venisti, cupiens dimicare,
 qui multo excellentissimè sumus terrestrium heroum :
 nam ex Jovis valde-tonantis prosapia
 gloriamur nos ortos-esse : et formidabat etiam velox Hector
 nos, si vel procul videbat accelerantes
 certamen ad funestum, meaque illum peremit cuspis,
 utut fortis erat. At tu mente prorsus insanis,
 quae magna ausa-es, et nobis interminata-es interitum.
 hodie : verum tibi jamjam veniet ultimus dies :
 neque enim sane ipse te pater deinceps eripiet Mars

εἰς ἐμέθεν· τίσεις δὲ κακὸν μόρον, εὖτ' ἐν ὄρεσσι
 κεκμηῖς ἀπαντήσασα βοοδμητῆρι λέναντι.
 Ἥ οὐπω τόδ' ἄκουσας, ὅσων ὑποκάππεσε γυῖα
 Ξάνθου πᾶρ προχοῇσιν ὑπ' ἡμετέρης παλάμῃσιν;
 890 ἢ σεῦ πευθομένης μάχαρες φρένας ἐξεῖλοντο
 καὶ νόον, ὅρρα σε Κῆρες ἀμειλιχοὶ ἀμφιχάνωσι;
 Ὡς εἰπὼν οἴμῃσιν, κραταιῇ χειρὶ τιταίνων
 λαοφρόνον δόρυ μακρὸν ὑπὲρ Χείρωνι πονηθέν·
 αἶψα δ' ὑπὲρ μαζοῖο δαίττονα Πενθεσίλειαν
 895 οὕτως ἐξήγαγε· μέλαν δ' αἰεὶ ἔρρεεν αἶμα
 ἱσσυμένως· ἢ δ' εἴθερ' ὑπεκλάσθη μελέεσσιν·
 ἐκ δ' ἔθαλεν χειρὸς πέλεκυν μέγαν· ἀμφὶ δέ οἱ νύξ
 ὀφθαλμοὺς ἤχλυσε, καὶ ἐς φρένα δῦσαν ἀνίει.
 Ἀλλὰ καὶ ὥς ἄμπνευε, καὶ εἰσίδε δῆϊον ἄνδρα,
 900 ἤδη μιν μέλλοντα καθεκχόμενον ὠκέος ἵππου·
 ὠρμηνεν δ', ἢ χειρὶ μέγα ξίφος εἰρύσασα
 μεῖναι ἐπισσυμένωιο θοοῦ Ἀχιλλῆος ἐρωτῶν,
 ἢ κραιπνῶς ἵπποιον κατ' ὠκυτάτοιο θοροῦσα
 λίσσεσθ' ἄνδρα δῖον, ὑποσχέσθαι δέ οἱ ὦκα
 905 χαλκὸν ἄλκι καὶ χρυσόν, ἃ τε φρένας ἐνδον λαίνει
 θνητῶν ἀνθρώπων, καὶ εἰ μάλα τις θρασὺς εἴη·
 τοῖς ἦν πως πεπίθοιτ' ὀλοὸν σθένος Αἰακίδαο·
 ἢ καὶ δημηλικὴν αἰδεσσάμενος κατὰ θυμόν,
 δῶν νόστιμον ἦμαρ ἐελδομένη περ ἀλύξαι.
 910 Καὶ τὸ μὲν ὥς ὠρμαινε· θεοὶ δ' ἐτέρωτι βάλλοντο.
 Τῇ γὰρ ἐπασσύμενος μέγ' ἐχέουσατο Πηλεΐδης υἱός,
 καὶ οἱ ἄραρ σὺν ἐπείρην ἀελλόποδος δέμας ἵππου·
 αὐτὰ τις ἀμρ' ὀβελοῖσιν ὑπὲρ πυρὸς αἰθαλόεντος
 σπλάγγνα διαμπεύρησιν ἐπαιγόμενος ποτὶ δόρπον,
 915 ἢ ὥς τις στονόεντα βάλων ἐν ὄρεσσι κακὸν
 θρηπτήρ ἐλάττοιο μέσσην διὰ νηδύα κέρση
 ἱσσυμένως, πετμένῃ δὲ διαμπερές ὄβριμος αἰχμῇ
 πρέμνον ἐς ὑψικόμοιο πάγῃ δρυὸς, ἢ ἐνὶ πύκῃ·
 ὥς ἄρα Πενθεσίλειαν ὁμῶς περικαλλεῖ ἵππῳ
 920 ἀντικρὺ διάμεινε ὑπ' ἔγχει μακρὴν ὄντα
 Πηλεΐδης. Ἥ δ' ὦκα μέγῃ κονίῃ καὶ ὀλέθρῳ,
 εὐσταλέως ἐριποῦσα κατ' οὐδὲος· οὐ δέ οἱ αἰδώς
 ἤσχυεν δέμας ἡδ'· τάθη δ' ἐπὶ νηδύα μακρῇν,
 δούρῃ περισπαίρουσα, θοῇ δ' ἐπικέκλιτο ἵππῳ·
 925 εὖτ' ἐλάτῃ κλασθεῖσα βίη κρυεροῦ Βορέοιο,
 ἦν τέ που αἰπυτάτην ἀνὰ τ' ἄλκιον μακρὰ καὶ ὕλην,
 οἷ αὐτῇ μέγ' ἄγαλμα, τρέφει περὶ πίδακι γαῖα·
 τοίῃ Πενθεσίλειαν κατ' ὠκέος ἤριπεν ἵππου
 θητητῇ περ εἰούσῃ· κατεκλάσθη δέ οἱ ἀλκή.
 930 Τρῶες δ' ὥς εἰσίδοντο δαίχταμένην ἐνὶ χάρμῃ,
 πανσυδίῃ τρομέοντες ἐπὶ πτόλιν ἱσσεύοντο,
 ἄσπετ' ἀκηχέμενοι μεγάλῳ περὶ πένθει θυμόν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἄν' εὐρέα πόντον ἐπιβρίσαντος ἀήττω
 ναῦται νῆ' ἐλέσαντες ὑπεκπροφύγῳσιν ὀλεθρον,
 935 παῦροι, πολλὰ καμώντες ὀϊζυρῆς ἁλὸς εἴσω,
 ὅψ' δ' ἄρα σφίσι γαῖα φάνη, σχεδὸν, ἤδη καὶ ἄστρ',
 τοὶ δὲ μόγῳ στονόεντι τετραυμένοι αἶψα πάντες
 ἐξ ἁλὸς αἰσσοῦσι, μέγ' ἀγνύμενοι περὶ νηὸς
 ἡδ' ἐτάρων, οὐς αἰνὸν ὑπὸ ζόφῳ ἔλασε κύμα·

mihi; sed lues infelici fato, veluti in montibus
 cerva obviam-facta boum-domitori leoni.

Utrum nunquam hoc audivisti, quam-multorum succu-
 buerint membra] Xanthi ad fluentia nostris manibus?
 an tibi audienti Dii mentem ademerunt
 et rationem, ut te Parcae immites absorberent?

Sic fatus irrui, valida manu protendens
 letalem hastam prolixam, a Chirone fabricatam:
 ac subito supra papillam bellicosam Penthesileam
 vulneravit dexteram; nigerque ejus profluit cruor
 repente, subitoque debilitata est membris:
 at dimisit e manu bipennem grandem; circumque ei nox
 oculos tenebris-obtexit, et pectus subire dolores.
 Sed vel sic respiravit atque intuita est infestum virum,
 qui-jam ipsam erat abstracturus ex-celeri equo.
 Ergo deliberavit, utrum manu ingenti gladio educto
 expectaret advenientis rapidi Achillis impetum,
 an subito equo ex velocissimo desiliens
 supplicaret viro divo, promitteretque ei mox
 astatim aes et aurum, quæ mentes penitus oblectant
 mortalium hominum, etiamsi quis valde ferox sit:
 si his forte moveretur saeva vis Æacidae;
 aut etiam æqualis-ætatis rationem habens in animo,
 concederet redditus diem cupienti evadere.

Et hæc quidem ita versabat: sed Dii alio rejecerunt.
 Illi enim irruens graviter succensuit Pelei filius,
 et subito una-cum ipsa transverberavit celeripedis corpus
 equi,] veluti quis Verubus super ignem flammantem
 viscera transfigit festine apparans cœnam,
 aut ut quispiam sonoram ejaculatus in monte fragulam
 venator cervi mediam alvum trajicit
 raptum, pervolansque penitus acuta cuspis
 in truncum alticomæ infigitur quercus, aut in oiceam:
 sic etiam Penthesileam una-cum insigni equo
 penitus transadegit hasta furenti
 Pelides. Illa autem mox commista est cum-pulvere et morte,
 composite cadens ad terram; nec ei pudor
 dedecoravit corpus formosum: sed extendebatur in ven-
 trem latum,] circa hastam palpitans, celerique incubuit
 equo:] veluti abies fracta vi horridi Boreæ,
 quam alicubi procerissimam in vallibus longis et silva,
 sibimet ingens da, vs, nutrit juxta fontem tellus:
 talis Penthesilea veloci defluxit equo,
 admirabilis etiamnum; et fractum est ipsius robur.

Troes autem, ut viderunt occisam in pugna,
 gregatim trepidantes ad urbem fugerunt,
 valde conturbati ingenti luctu animum.
 Ut cum in lato mari, ingravescente vento,
 nautæ navæ amissa effugerunt exitium,
 pauci, multa perpassi in calamitoso mari,
 tandemque eis terra apparet prope, atque oppidum:
 tum labore acerbo confectis membris omnes
 e mari properant, valde mirerentes propter navem
 et socios, quos horrendam sub caliginem impulit unda:

640 ὡς Τρῶες ποτὶ ἄστῳ πεφυζότες ἐκ πολέμοιο,
κλαίον πάντες Ἄρης ἀμυμαχέτοιο θύγατρα,
καὶ λαοὺς, οἳ δῆριν ἀνὰ στονόεσσιν ὄλοντο.

Τῇ δ' ἐπικαγγαλόων μεγάλ' εὐχέτο Πηλεὺς υἱός·

Κεῖσός νυν ἐν κονίῃσι, κυνῶν βόσις ἢ δ' οἰωνῶν,
645 δειλαίη· τίς γάρ σε παρήπαρ' ἀντί' ἐμεῖο
ἐλθέμεν; ἥ που ἐφθόξα, μάχης ἀπονοστήσασα,
οἴσιν ἄσπετα δῶρα παρὰ Πριάμοιο γέροντος,
κτείνας Ἀργεῖους· ἀλλ' οὐ τόδε σοί γε νόημα
ἄθάνατοι ἐτέλεσαν, ἐπεὶ μέγα φέρτατοι εἰμὲν
650 ἥρωον, Δαναοῖσι χάος μέγα, Τροίῃ δὲ πῆμα
ἦδ' ἐσὶ αἰνομόροι, ἐπειὴ νῦν σε Κῆρες ἐρεμναί,
καὶ νόος ἐξορόθυνε, γυναικῶν ἔργα λιποῦσαν,
βήμεναι ἐς πόλεμον, τὸν περ τρομέουσι καὶ ἄνδρες.

Ὡς εἰπὼν, μελίην ἐξείρυσεν Πηλεὺς υἱός

655 ὠκέος ἐξ ἵπποιο καὶ αἰνῆς Πενθεσιλείης·
ἄμφοι δ' ἀσπαίρεσκον, ὅρ' ἐν δορὶ δρωθέντες·
ἄμφι δὲ οἳ κρατὸς κόρυν εἴλετο μαρμαίρουσαν,
ἡλίου ἀκτῖσιν ἀλίγκιον ἢ Διὸς αἴγλῃ.

Τῆς δὲ, καὶ ἐν κονίῃσι καὶ αἵματι πεπτηνίης,
660 ἐξεράνη ἐρατῇσιν ὑπ' ὀφρύσι καλὰ πρόσωπα,
καὶ περ ἀποκταμένης· οἳ δ' ὡς ἶδον ἄμυρῖπτοντες
Ἀργεῖοι, θάμβησαν, ἐπεὶ μακάρεσσιν ἐόκει.

Κεῖτο γὰρ ἐν τεύχεσσι κατὰ γυῖνός, ἥδ' ἄτειρής
Ἀρτεμις ὑπνώουσα, Διὸς τέκος, εὔτε χάμῃσι
665 γυῖα, κατ' οὖρεα μακρὰ θοοὺς βάλλουσα λείοντας
αὐτῇ γὰρ μιν ἔτευξε καὶ ἐν φθιμένοισιν ἀγχιτὴν
Κύπρις εὐστέφανος, κρατεροῦ παράκοιτος Ἄρης,
ὄρα τι καὶ Πηλεὺς ἀμύμονος υἱ' ἀκαχχίτη.

Πολλοὶ δ' εὐχετόωντο, κατ' οἰκία νοστήσαντες·
670 τοίης καὶ ἀλόχοιο παρὰ λεγέεσσιν ἱαῦσαι·
καὶ δ' Ἀχιλεὺς ἀλίσστον εἶν' ἐντεῖρετο θυμῷ,
οὐνεκά μιν κατέπερνε, καὶ οὐκ ἄγε δῖαν ἄκοιτιν
Φθίην εἰς εὐπωλον, ἐπεὶ μέγεθος τε καὶ εἶδος
ἔπλετ' ἀμύμητός τε καὶ ἀθανάτησιν ὁμοίῃ.

675 Ἄρεϊ δ' ἐμπεσε πένθος ὑπὸ φρένας ἄμφι θυγατρὸς
θυμὸν ἀκχευμένῳ· τάχ' δ' ἐκθορὲν Οὐλύμποιο,
σμερδαλέῳ ἀτάλαντο, ἀγακτυπέοντι κερκυνοῖ,
ὅν τε Ζεὺς προΐησιν, ὃ δ' ἀκαμάτης ἀπὸ χειρὸς
ἔσσεται ἢ ἐπὶ πόντον ἀπείριτον, ἢ ἐπὶ γαίαν,

680 μαρμαίρου, τῷ δ' ἄμφι μέγας πελεμίζετ' Ὀλύμπος·
τοῖος Ἄρης ταναοῖο δὲ τέρος, ἀσγαλόων κῆρ,
ἔσσεται σὺν τεύχεσσι, ἐπεὶ μόρον αἰνὸν ἄκουσε
παιδὸς ἔης· τῷ γὰρ βῆ, κατ' οὐρανὸν εὐρὺν ἰόντι,
Αὔραι μυθήσαντο, θοαὶ Βορέας θύγατρες,

685 κούρης αἰνὸν ὄλεθρον. Ὁ δ', ὡς κίεν, ἴσος ἀέλλῃ,
Ἰδαίων ὀρέων ἐπεβήσετο· τοῦ δ' ὑπὸ ποσσὶν
ἄγκισ κίνυτο μακρὰ, βαθύρρυγμοί τε χαράδραι,
καὶ ποταμοὶ, καὶ πάντες ἀπειρέσιοι πόδες Ἰδῆς.

Καὶ νῦν κε Μυρμιδόνεσσι πολύστονον ὥπασεν ἥμαρ,
690 εἰ μὴ μιν Ζεὺς αὐτὸς ἀπ' Οὐλύμποιο φόβησεν
σμερδαλέης στεροπῆσι καὶ ἀργαλέοισι κερκυνοῖς,
οἳ οἳ πρόσθε ποδῶν θαμέες ποτόωντο δὲ αἰθήρης,
δαίνον ἀπαιθόμενοι· ὃ δ' ἄρ' εἰσορόων ἐνόησε

ita Trojani ad urbem fuga-elapsi e proelio,
deplorabant omnes Martis invicti filiam,
et milites, qui conflictu in luctuoso perierant.

Illi autem insultans multum gloriabatur Pelei natus

Jaceto nunc in pulvere, canum esca et volucrum,
infelix. Quis enim te seduxit contra me
ut-venires? an-forse pulasti, e-pugna reversam
te-asportaturam infinita præmia a Priamo grandævo,
interfectis Argivis? sed nequaquam hoc tibi propositum
dii secundarunt, cum longe pollentissimi simus
heroom, Danaïs lumen ingens, et Trojanis pestis
ac tibi infortunatæ, quandoquidem te Parcæ nigrae
et animus concitarunt, feminarum operibus relictis
ut-venires ad bellum, quod extimescunt etiam viri.

Sic fatus, hastam extraxit Pelei filius

rapido ex equo et misera Penthesilea:

et uterque palpitavit una hasta trucidati:

cique de capite cassidem detraxit micantem,

solis radiis similem aut Jovis fulgoribus.

At ejus, etiam in pulvere et sanguine jacentis,

reluxit amabili ex fronte pulcra facies,

quamvis extinctæ. Atque ut viderunt obeuntes

Argivi, obstupuerunt, quoniam Deabus similis erat.

Jacebat enim in armis lumi, ut invicta

Diana dormiens, Jovis nata, cum defatigata-habet

membra, in montibus arduis rapidos sternendo leones:

ipsa enim eam reddiderat etiam inter mortuos spectabilem.

Venus coronigera, strenui concubina Martis,

ut aliquo etiam Pelei non-culpandi filium mœrore-afficeret.

Multi autem optabant, ut-domum reversi

talis etiam uxoris in lecto dormirent.

Imo etiam Achilles graviter suo exercebatur animo,

quod eam necasset, nec duxisset divam uxorem

in Phthiam equis-succundam; quandoquidem statura et
forma] esset inculpabilis et Deabus similis.

Marti autem incidit luctus in pectus propter filiam

animum exerucianti: confestimque erupit ex Olympo,

horrendo par tonanti fulmini,

quod Jupiter ejaculatur, quodque invicta e manu

evolat, aut super mare immensum, aut super terram,

candens, eoque vastus concutitur Olympus:

talis Mars patulum per aera indignans corde

grassatus-est cum armis, postquam de fato tristi cognovit

filiae suæ. Et enim, in caelo amplo quam-esset,

auræ renunciarunt, præproperæ Boreæ natæ,

filiae lamentosum exitium. Ipse igitur cum delapsus-esset,

similis turbini,] in Idaeis jugis constitit, ejusque pedibus

convalles tremuere longæ, præruptæque voragineæ

amnesque, et cunctæ profundissimæ radices Idæ.

Et sane Myrmidonibus querulum attulisset diem,

nisi eum Juppiter ipse de caelo exterruisset

horrificis fulgetris et infestis fulminibus:

quæ ejus ante pedes cuncta volitabant per æthram

graviter flagrantia. Ipse igitur videns agnovi

πατρός ἐριγδούνκοιο μέγα βρομέουσιν ὁμοκλήν·
 695 ἔσση δ', ἐσσόμενός περ' ἐπὶ πτολέμοιο κυδοιμόν.
 Ὡς δ' ὅτε' ἀπ' ἱλιδάτου σκοπιῆς περιμηχέα λαῶν
 λάβρος δμῶς ἀνέμοισιν ἀπορρήξῃ Διὸς θυβρος,
 θυβρος ἄρ' ἤε κεραυνός, ἐπικτυπέουσι δὲ βῆσαι
 λάβρα κυλινδομένοιο, ὃ δ' ἀκαμάτῳ ὑπὸ βοίεδω
 700 τυ ἔσσεν' ἀναθρώσκων μάλα ταρφέα, μέγχις ἵκηται
 χῶρον ἐπ' ἰσόπεδον, σταίῃ δ' ἄραρ οὐκ ἐθέλων περ'
 ὧς Διὸς ὄβριμος υἱὸς Ἄρης ἀέκοντί γε θυμῷ
 ἔσση, ἐπειγόμενός περ'· ἐπεὶ μακάρων μεδέοντι
 πάντες δμῶς εἴκουσιν Ὀλύμπιοι, οὐνεκ' ἄρ' αὐτῶν
 705 πολλὸν ὑπέρτατός ἐστι, πέλει δέ οἱ ἀσπετος ἀλκή.
 Πολλὰ δὲ πορφύροντα, θεὸς νόος ὠτρύνεσκεν,
 ἄλλοτε μὲν, Κρονίδαο μέγ' ἀσχαλόωντος ἐνιπὴν
 σμερδαλέην τρομέοντα, πρὸς οὐρανὸν ἀπονέεσθαι,
 ἄλλοτε δ' οὐκ ἀλέγειν σφετέρου πατρός, ἀλλ' Ἀχιλῆϊ
 710 μίξαι ἐν αἵματι χεῖρας ἀτειρέας· ὅψε δέ οἱ κῆρ
 μνήσθ', ὅσοι καὶ Ζητὸς ἐνὶ πτολέμοισι δάμησαν
 υἱεὺς, οἷς οὐδ' αὐτὸς ἐπῆρχεσεν ὀλλυμένοισιν.
 Τοῦνεκ' ἀπ' Ἀργείων ἐκάς ῥ' ἔϊεν· ἥ γὰρ ἔμελλεν
 καίεσθαι δμῶς Τιτῆσι, θαμεῖς στονόνετι κεραυνῷ
 715 εἰ Διὸς ἀκαμάτοιο παρέχ' νόον ἄλλα μενοίνε.
 Καὶ τότε' Ἀρήϊοι υἱεὺς εὐσθενέων Ἀργείων
 σύλεον ἐσσυμένως βεβροτωμένα τεύχεα νεκρῶν,
 πάντα ἐπεσσύμενοι· μέγα δ' ἄχυντο Πηλεὺς υἱὸς
 κούρης εἰσορόων ἔρατὸν σθένας ἐν κονίῃσιν·
 720 τοῦνεκ' οἱ κραδίην ὀλοαὶ κατέδαπτον ἀνείαι,
 ὑπόσον ἀμφ' ἑτάροιο πάρος Πατρόκλοιο θαμέντος.
 Θερσίτης δέ μιν ἄντα κακῷ μέγα νείκεσε μῦθον·
 ὦ Ἀχιλῆῦ, φρένας αἰνέ, τί νύ σευ ἤπαρι δαίμων
 θυμὸν ἐνὶ στέρνοισιν Ἀμαζόνας εἵνεκα λυγρῆς,
 725 ἥ νῶϊν κακὰ πολλὰ λυλαίετο μητίσασθαι;
 καί τοι, ἐνὶ φρεσὶ σῇσι γυναιμανὲς ἦτορ ἔχοντι,
 μέμβλεται ὡς ἀλόχοιο πολύφρονος, ἦν τ' ἐπὶ ἔδνοις
 κουριδίην μνήστευσας, ἐλδόμενος γαμέεσθαι.
 Ὡς σ' ὄφελον κατὰ δῆριν ὑποφθαμένη βάλε δουρὶ,
 730 οὐνεκα θηλυτέρῃσιν ἄδην ἐπιτέρπειαι ἦτορ·
 οὐδέ νυ σοὶ τι μέμνηεν ἐνὶ φρεσὶν οὐλομένησιν
 ἀμφ' ἀρετῆς κλυτὸν ἔργον, ἐπὶν ἐσιόησθα γυναῖκα.
 Σχέτλιε, ποῦ νύ τοι ἐστὶ πέρι σθένας, ἤε νόημα;
 πῇ δὲ βίη βασιλῆος ἀμύμονος; οὐδέ τι οἶσθα,
 735 ὅσπον ἄχος Τρῶεσσι γυναιμανέουσι τέτυκται.
 Οὐ γὰρ τερπωλῆς ὀλωότερον ἄλλο βροτοῖσιν
 ἐς λέρους ἱεμένης, ἥ τ' ἄφρονα φῶτα τίθησι,
 καὶ πινυτόν περ ἐόντα· πόνω δ' ἄρα κῶδος ὀπηδεῖ.
 Ἄνδρ' ἄρ' αἰχμητῇ νίκης κλέος ἔργα τ' Ἄρης
 740 τερπνά· φυγοπτολέμῳ δὲ γυναικῶν εὐαδὲν εὐνή.
 Ἦ, μέγα νεικεῖων· ὃ δέ οἱ περιχώσατο θυμῷ
 Πηλεΐδης ἐρίθυμος· ἄφαρ δέ ἱ χειρὶ κραταιῇ
 τύψε κατὰ γναθμοῖο καὶ οὐατος· οἱ δ' ἅμα πάντες
 ἐξεχύθησαν ὀδόντες ἐπὶ χθόνα, κάππεσε δ' αὐτὸς
 745 πρηνῆς· ἐκ δέ οἱ αἶμα διὰ στόματος πεφόρητο
 ἀθρόον· αἶψα δ' ἀναλκίς ἀπὸ μελέων φύγε θυμὸς
 ἀνέρος οὐτιδανοῖο. Χάρη δ' ἄρα λαὸς Ἀχαιῶν·

patris altitnantis valde sonantem fremitum,
 et restitit, quamlibet festinans ad belli strepitum.

Ac veluti quando de excelsa specula ingens saxum
 vehemens simul cum-ventis abruptit Jovis imber,
 imber aut fulmen, intonantque valles,
 impetuose dum-volvitur; id continuo fragore
 ruit subsultans quam creberrime, donec venerit
 locum ad planum, et consistat statim vel invitum:
 sic Jovis strenuus filius, Mars, invito quamquam animo,
 substitit, quamlibet concitatus. Namque Deorum regi
 omnes pariter cedunt Olympii, quod inter-ipsos
 longe supremus est, atque est ei infinita potestas.
 At multa versantem celer animus impulit,
 nunc, Jovis valde indignantis minas
 terribiles formidantem, ad corlum remeare;
 nunc, non vereri suum patrem, sed cum-Achille
 committere in sanguine manus indomitas: tandem vero
 ejus mens] recordata-est, quot etiam Jovis in pugnis inter-
 emti-suissent] filii, quibus neque ipse subsidio-venisset
 pereuntibus.] Ideo ab Argivis procul se-recepit: profecto
 erat] jaciturus inter Titanes, prostratus fulmine luctisono-
 si Jovis indefessi contra voluntatem alia decrevisset.

Et tunc Martii filii fortium Argivorum
 spoliabant extemplo cruenta arma mortuorum,
 undique grassantes. At valde contristabatur Pelei filius,
 puellas contuens delectabilem speciem in pulvere
 ideo ipsius cor perniciosi edebant dolores,
 non-minus-quam ob amicum nuper Patroclum interfectum.

Thersites autem eum coram improba valde objurgavit
 oratione:] Heus Achilles vecors, quare tuum sefellit
 malus-genius] animom in pectore, Amazonis causa infeli-
 cis:] quæ nobis mala multa avebat consciscere?

Ac tibi, in pectore tuo mulierosum cor habenti,
 curæ-est hæc ut uxor cordata, quam sponsalibus-donis
 virginem ambieris, cupiens domum-ducere.
 Utinam te in pugna præveniens trajecisset hasta,
 quia ad-feminas supra-modum te-convertis animo;
 nec tibi ullum curæ-est in mente corrupta
 virtutis egregium opus, quam-primom intuitus-es femi-
 nam.] Degener, ubi tibi est amplius fortitudo, vel ratio?
 ubi strenuitas principis boni? nec dum novisti,
 quantum luctus Trojanis effeminatis extiterit.

Non enim voluptate perniciosius aliud quid est hominibus
 in venerem ruente, quæ dementem virum reddit,
 etiamsi cordatissimus est: laborem vero gloria comitatur.
 Viro enim pugnaci victoriae laus operaque Martis
 delectationi sunt: imbelli autem mulierum perplacet torus.

Dixit magnopere objurgans: itaque in-ipsam exarsit ira
 Pelides magnanimus, statimque eum manu valida
 percussit secundum maxillam et aurem: tum pariter omnes
 effusi-sunt dentes ad terram, et lapsus-est ipse
 pronus, atque ei sanguis per os erupit
 copiosus, subitoque imbecillis e membris fugit animus
 viri nullius-pretii: et lætabatur populus Achivorum;

τοὺς γὰρ νείκεε πάμπαν ἐπεσβολήσιν κακῇσιν,
αὐτὸς ἔὼν λωβητός· ὁ γὰρ Δαναῶν πέλεν αἰδώς.
750 Καὶ βᾶ τις ὦδ' εἶπεσκεν ἀρηϊθόων Ἀργείων·
Οὐκ ἀγαθὸν βασιλῆας ὑβριζέμεν ἀνδρὶ χέρῃ
ἀμυραδὸν, οὔτε κρυφῆδον, ἐπεὶ χόλος αἰνὸς ὅπηδεῖ.
Ἔστι Θέμις, καὶ γλῶσσαν ἀναιδέα τίνυται Ἄτῃ,
ἥτ' αἰεὶ μερόπεςσιν ἐπ' ἀλγεσιν ἄλγος ἀέξει.
755 Ὡς ἄρ' ἔφη Δαναῶν τις· δ' δ' ἀσχαλόων ἐνὶ θυμῷ
Πηλεΐδης ἐρίθυμος ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπεν·
Κεῖσό νυν ἐν κονίῃσι, λελασμένος ἀφροσυνάων.
Οὐ γὰρ ἀμείνονι φῶτί χρεῶν κακὸν ἀντιφερίζειν·
δς καὶ που τοπάροιθεν Ὀδυσσεύς ταλαὸν κῆρ
760 ἀργαλέως ὥρινας, ἐλέγχεα μυρία βάζων.
Ἄλλ' οὐ Πηλεΐδης τοι δημοῖος ἐξαπαάνθηεν,
δς σεῦ θυμὸν ἔλυσσας, καὶ οὐκ ἐπὶ χειρὶ βαρεῖν
πληγᾶμενος· σέ δὲ πότμος ἀμελιχὸς ἀμπεκάλυψεν·
σῇ δ' ὀλιγοδρανὴ θυμὸν λίπες· ἄλλ' ἀπ' Ἀχαιῶν
765 ἔρρε, καὶ ἐν φθιμένοισιν ἐπεσβολίας ἀγόρευε.
Ὡς ἔφατ' Αἰακίδαο θρασύφρονος ἄτρομος υἱός·
Τυδείδης δ' ἄρα μοῦνος ἐν Ἀργείοις Ἀχιλλεῖ
χόιετο, Θεορσίταο δεδουπότος, οὐνεκ' ἄρ' αὐτοῦ
εὖχετ' ἄφ' αἵματος εἶναι, ἐπεὶ πέλεν δς μὲν ἀγαυοῦ
770 Τυδέος ὄβριμος υἱός, δ' δ' Ἀγρίου ἱσοθέοιο,
Ἀγρίου, δς τ' Οἰνῆος ἀδελφεὸς ἐπλετο δίου,
Οἰνεὺς δ' υἷα γείνατ', ἀρήϊον ἐν Δαναοῖσι,
Τυδέα· τοῦ δ' ἐτέτυκτο πᾶς σθεναρὸς Διομήδης.
Τοῦνεκα Θεορσίταο περὶ κταμένοιο χαλέψεθι.
775 Καὶ νύ κε Πηλεΐωνος ἐναντίον ἤρατο χεῖρας,
εἰ μὴ μιν κατέρυξαν Ἀχαιῶν φέρτατοι υἱες,
πολλὰ παρηγορέοντες διμυλαδόν· ὡς δὲ καὶ αὐτὸν
Πηλεΐδην ἐτέρωθεν ἐρήτυον· ἥ γὰρ ἐμελλον
ἤδη καὶ ξιφέςσιν ἐριδυμάνειν οἱ ἄριστοι
780 Ἀργείων· τοὺς γὰρ βᾶ κακὸς χόλος ὠτρύνεσκεν.
Ἄλλ' οἱ μὲν πεπύθοντο παρακράσεισιν ἐταίρων.
Οἱ δὲ μέγ' οἰκτεῖραντες ἀγαυὴν Πενθεσίλειαν
Ἀτρεΐδαι βασιλῆες, ἀγασσάμενοι δὲ καὶ αὐτοί,
Τρωσὶ δόσαν ποτὶ ἄστρῳ φέρειν ἐρικυδέος Ἴλου
785 σὺν σφοῖσιν τεύχεσσι, ἐπεὶ Πριάμοιο νόησαν
ἀγγελίην προΐέντος· ὁ γὰρ φρεσὶν ἦσι μενοίνα
κούρην ὄβριμόθυμον, ὁμῶς τεύχεσσι καὶ ἵππῳ,
ἐς μέγα σῆμα βαλέσθαι ἀφνειοῦ Λαομέδοντος·
καὶ οἱ πυρκαϊὴν νηήσασα πρόσθε πολιοῖ
790 ὑψέλην, εὐρείαν· ὑπερθε δὲ θήκατο κούρην·
πολλοῖς σὺν κτεάτεσσιν, ὅσα κταμένη ἐπεώχει
ἐν πυρὶ συγγεῦσθαι εὐκτέανῳ βασιλείῃ.
Καὶ τὴν μὲν κατέδαψε μέγα σθένος Ἡφαιστόιο,
φλὸς ὅλῃ· λαοὶ δὲ περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλοι
795 πυρκαϊὴν σθέσαντο θοῶς εὐώδεϊ οἴνῳ·
δοτρία δ' ἀλλέξαντες ἄδην ἐπέχευαν ἄλειψαρ
ἡδὺ, καὶ ἐς κοίτην γῆλὸν θέσαν· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτοῖς
πίονα δημὸν ὑπερθ' ἔβαλον βοδὸς, ἥ τ' ἀγέλησιν
Ἰδαίοις ἐν ὄρεσσι μετέπρεπε φερβομένησι.
800 Τρωῆς δ' ὥστε θύγατρα φίλην περικωχύσαντες,
ἀχνύμενοι τάρχυσαν εὐδμητον περὶ τεῖχος,

Hos enim impetebat prorsum conviciis acerbis,
ipse cum-esset vituperandus. Hic enim Danaïs erat pudori.
Et quispiam sic dixit Marte-expeditorum Argivum :
Non conducit reges detrectare viro malo,
neque aperte, neque occulte, quoniam ira gravis comitatur.
Est Themis, et linguam effrenem punit Ate,
quæ perpetuo mortalibus ad dolores dolorem accumulatur.
Sic dixit Danaum aliquis : at indignans animo
Pelides animosus sermone hoc affatus est Thersiten :
Jaceas nunc in pulvere oblitus dementiae.
Non enim meliori viro decet malum se-opponere :
qui et antehac Ulyssis patiens cor
graviter commovisti, probra plurima deblaterans.
Sed non Pelides tibi talis cognitus-sum,
qui tibi vitam solvi, et-quidem non valida manu
feriens, et te fatum imminite obtexit ;
tuaque ignavia vitam destituiti. Sed ab Achivis
abi-in-malam-rem, et inter mortuos contumelias dicito
Sic dixit Æacidæ audacis impavidus natus.
Tydides autem solus inter Argivos Achilli
succensebat propter-Thersiten interemptum, quia eadem
gloriabatur de stirpe esse ; nam erat hic illustris
Tydei præstans filius, ille vero Agrii divini,
Agrii, qui Cenei frater fuerat generosi ;
Ceneus autem filium procrearat, Martium inter Danaos,
Tydeum, cujus erat filius fortis Diomedes.
Ideo propter Thersiten cæsum graviter-commotus-est.
Et quidem contra Peliden sustulisset manus,
nisi cum inhibuissent Achivum præstantissimi filii,
multum exhortantes verbis catervatim : sicut et ipsum
Peliden ex-alia-parte retinebant. Namque in-animo-habe-
bant] jam etiam gladiis inter se contendere fortissimi
Argivum. Eos enim maligna ira incitabat.
Sed tamen obtemperarunt monitis amicorum.
Cæterum valde miserti illustris Penthesileæ
Atridæ imperatores, quam-demirabantur et ipsi,
Trojanis reddiderunt ad urbem auferendam magnifici Ili
cum ipsius armis, cum de Priami voluntate cognovissent,
legationem mittentis. Is enim animo suo destinabat
puellam magnānimam, una-cum armis et equo,
in magnificum tumulum inferre opulenti Laomedontis.
Ideo ei rogam construxit ante urbem
excelsam, amplam : cui super imposuit viraginem
multis cum opibus, quas cum-defuncta decebat
in ignem congeri prædivite regina.
Eam itaque absumpsit magna vis Vulcani,
flamma edax ; et populi circumstantes, aliunde alii,
pyram exstinxerunt propere fragranti vino,
et ossibus sublati satis admiscuere unguenti
dulcis, et in cavam urnam condiderunt ; undique etiam
ipsis] pingue sebum insuper imposuerunt vaccæ, quæ in-
ter armenta] Idæis in montibus eximia-fuerat pascentia.
Trojani autem ipsam ut filiam caram deplorantes,
mærentes sepelierunt bene-structa juxta mœnia,

πύργῳ ἐπὶ προύχοντι, παρ' ὅστέα Λαομέδοντος,
 ἦρα φέροντες Ἀρηϊ καὶ αὐτῇ Πενθεσιλείῃ.
 Καὶ οἱ πᾶρ κατέθαψαν Ἀμαζόνες, ὅσσαι ἅμ' αὐτῇ
 805 ἐσπόμεναι ποτὶ δῆριν ὑπ' Ἀργείοισι δάμνησαν·
 οὐ γὰρ σφὶν τύμβοιο πολυκλύτοιο μέγηναν
 Ἀτρεΐδαι, Τρώεσσι δ' εὐπτολέμοισιν ὕπασσαν
 ἐκ βελέων ἐρύσασθαι, ὁμῶς καταμένοισι καὶ ἄλλοις.
 Οὐ γὰρ ἐπὶ φθιμένοισι πέλει κότος, ἀλλ' ἐλεεινοὶ
 810 δῆτιοι οὐκ ἔτ' ἐόντες, ἐπὴν ἀπὸ θυμὸς ὀληται.
 Ἀργεῖοι δ' ἀπάνευθε δόσαν πυρὶ πολλὰ κάρηνα
 ἱρώων, οἱ δὲ σφιν θυμὸν κτάθεν ἡδ' ἐδάμνησαν
 Τρώων ἐν παλάμῃσιν, ἀνὰ στόμα δεισιπότητος, [λων
 πολλὰ μάλ' ἀχνύμενοι καταμένων ὑπερ, ἔτοχα δ' ἄλ-
 815 ἄμρ' ἀγαθοῦ μύροντο Ποδάρεος· οὐ γὰρ ἐπ' ἐσθλοῦ
 δεύει· ἀδελφείοιο μάχῃ ἐνὶ Πρωτεσίλαου·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη πρόσθεν ἔξ' Ἑκτορι κείσο δαίχθεις
 ἥδ' ἐν Πρωτεσίλαος· ὁ δ' ἔγχεϊ Πενθεσιλείης
 βλήμενος, Ἀργείοισι λυγρὸν περικάθευε πένθος.
 820 Τοῦνεκά οἱ πληθὺν μὲν ἀπόπροθι ταρχύσαντο
 τεθνεώτων· κείνῳ δὲ περίῃ ἐδύλοντο καμώντες
 οἷω σῆμ' ἀρίδην, ἐπεὶ θρασὺς ἔπλετο θυμῷ.
 Νόστῃ δὲ Θερσίταο λυγρὸν δέμας οὐτιδανοῖο
 θάψαντες, ποτὶ νῆας εὐπρώρους ἀφίκοντο,
 825 Αἰακίδην Ἀχιλλῆα μέγα φρεσὶ κυδαίνοντες.
 Ἥμος δ' αἰγλήεσσα κατ' ὠκεανοῖο βεβήκει
 ἥως, ἅμρ' δὲ γαῖαν ἐκίδνατο θεσπεσίη νύξ,
 δὴ τότε ἄρ' ἐν κλισίῃς Ἀγαμέμνονος ἀφνειοῖο
 δαίνυντο Πηλεΐδαο βίη· σὺν δ' ἄλλοι ἀρίστοι
 830 τέρποντ' ἐν θαλίῃς, μέγρις ἤω δῖαν ἰκέσθαι.

ΛΟΓΟΣ Β.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κορυφὰς ὀρέων ὑπὲρ ἤχηέντων
 λαμπρὸν ὑπὲρ φῶς ἦλθεν ἀτειρέος ἡελίοιο,
 οἱ μὲν ἄρ' ἐν κλισίῃσιν Ἀχαιῶν ὄβριμοι υἱες
 γῆθεον, ἀκαμάτω μέγ' ἐπευχόμενοι Ἀχιλλῆϊ·
 5 Τρώες δ' αὖ μύροντο κατὰ πτόλιν· ἅμρ' δὲ πύργους
 ἐξόμενοι, σκοπιάζον, ἐπεὶ φόβος ἔλλαβε πάντας,
 μὴ δῆπου μέγα τεῖχος ὑπερθόρῃ ὄβριμος ἀνὴρ,
 αὐτοὺς τε κτείνει, κατὰ τε πρήσῃ πυρὶ πάντα.
 Τοῖσι δ' ἄρ' ἀχνυμένοισι γέρων μετέειπε Θυμοίτης·
 10 ὦ φίλοι, οὐκ ἔτ' ἔγωγε περὶ φρεσὶν οἶδα νοῆσαι,
 δειπῶς ἔσσειται ὄλκαρ ἀνιηροῦ πολέμοιο,
 Ἑκτορος ἀγχεμάχοιο δεδουπότορος, ὃς μέγα Τρώων
 κάρτος ἦν τοπάρουθε καὶ οὐδ' ὅ γε Κῆρας ἄλυξεν,
 ὅλλ' ἐδάμνη παλάμῃσιν Ἀχιλλέως, ᾧ περ οἷω
 15 καὶ θεὸν ἀντιάσαντα μάχῃ ἐνὶ δρωιδῆναι·
 οἷην τήνδ' ἐδάμασσε ἀνὰ κλόνον, ἣν περ οἱ ἄλλοι
 Ἀργεῖοι φοβέοντο, δαίφρονα Πενθεσιλείαν·
 καὶ γὰρ ἦν ἔκπαγλος. Ἐγὼ γέ μιν ὥς ἐνόησα,
 ὡϊσάμην μακάρων τίν' ἀπ' οὐρανοῦ ἐνθάδ' ἰκέσθαι,
 20 ἥ μιν χάρις φέρουσαν. Ὁ δ' οὐκ ἄρ' ἐτήτυμον ἦεν.
 Ἀλλ' ἄγε φραζώμεσθα, τί λόγιον ἅμμι γένηται,

in turri edita, juxta ossa Laomedontis,
 officium præstantes Marti et ipsi Penthesileæ.
 Et prope eam sepelierunt Amazones, quæ ipsam
 comitatæ ad conflictum, ad Argivis peremptæ erant.
 Neque eis sepulcrum flebile inviderunt
 Atridae, sed Trojanis bellicosus reddiderunt
 ex telis eripiendas una-cum interfectis aliis.
 Non enim contra mortuos est ira; imo misericordia-digni
 sunt] hostes non amplius superstites, cum animus extin-
 ctus-est.] Argivi etiam seorsum tradiderunt igni multa ca-
 pita] heroum, qui cum illis una interfecti succubuerant
 Trojanorum manibus, in fauce conflictus,
 maxime afflicti de mortuis; præ cæteris autem
 strenuum lugebant Podarcem; non enim forti
 deterior-erat fratre in pugna Protesilao:
 sed jam antea ab Hectore obtuncatus jacebat,
 egregius Protesilaus; ipse vero hasta Penthesileæ
 lectus, Argivos funesto affecit luctu.
 Idcirco multitudinem ab eo procul sepelierunt
 mortuorum; ipsi autem multo aggerarunt labore
 soli monumentum insigne, quod interrito fuisset animo.
 Seorsum quoque Thersitæ deforme cadaver imbellis
 cum-humassent, ad naves firmis-proris se-receperunt,
 Aiacidæ Achilli magnum ex-animo deferentes-honorem.
 Cum vero clarus in Oceanum descendisset
 dies, et telluri circumfunderetur nox divina,
 tunc in tabernaculis Agamemnonis opulenti
 cibum-capiebat Pelidæ vis, simulque alii optimates
 oblectabantur in epulis, usque-dum Aurora diva adveniret.

LIBER II.

At cum juga montium altisonorum
 splendidum jubar superasset indefessi solis,
 in castris Achivum validi nati
 lætabantur, de invicto valde gloriantes Achille.
 Trojani vero lugebant per urbem: et turribus
 insidentes custodias-agebant; nam timor invaserat omnes,
 ne quando ardua mœnia transiliret immanis vir,
 ipsosque interimeret ac devastaret igni cuncta.
 Inter-hos igitur mærentes senex locutus-est Thymætēs:
 Amici, non amplius equidem animo queo concipere
 quomodo futurum-sit remedium tristi bello,
 cum-Hector pugna ceciderit, qui ingens Trojanorum
 præsidium fuit antehac; nec tamen Parcas evitavit,
 sed succubuit manibus Achillis, cui arbitror
 etiam Deum congressum in prælio superari;
 quomodo hanc vicit in conflictu, quam tamen alii
 Argivi formidarunt, bellacem Penthesileam:
 erat enim stupenda. Ego-certe illam ubi conspexi,
 putavi Dearum aliquam ex cœlo huc venisse,
 nobis lætitiā afferentem: quod tamen minime verum erat.
 Verum agite consilium-capiamus, quid præstabilius nobis

ἢ ἔτι πον στυγεροῖσι μαχώμεθα δυσμενέσσιν,
 ἢ ἤδη φεύγωμεν ἀπ' ἄστεος ὀλλυμένοιο.
 Οὐ γάρ ἐτ' Ἀργείοισι δυησόμεθ' ἀντιπεριζεῖν,
 25 μαρνάμενός κατὰ δῆριν ἀμειλίχτου Ἀχιλλεύου.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· τὸν δ' υἱὸς ἀμείβετο Λαομέδωντος·
 ὦ φίλος ἦδ' ἄλλοι Τρῶες σθέναροί τ' ἐπικούροι,
 μὴ νύ τι δειμαίνοντες ἔης χαζώμεθα πάτρης,
 μὴδ' ἔτι δυσμενέσσιν μαχώμεθα τῆλε πόλης,
 30 ἀλλὰ που ἐκ πύργων καὶ τείχεος, εἰσόκεν ἔλθῃ
 Μένωνος ὀδριμόθυμος, ἄγων ἀπερείσια φῦλα
 λαῶν, οἳ ναίουσι μελάρυτον Αἰθιοπίων.
 Ἴδῃ γάρ ῥα καὶ αὐτὸν οἶομαι ἀγγεῖν γαίης
 ἑμμενεῖς ἡμετέρης· ἐπειὴ νύ οἱ οὔτι νέον γε
 35 ἀγγελίην προέτχα, μέγ' ἀχνύμενος περὶ θυμῷ·
 αὐτὰρ ἔγ' ἀσπασίως μοι ὑπέσχετο πάντα τελέσσαι,
 ἔλθων ἐς Τροίην· καὶ μιν σχεδὸν ἔλπομαι εἶναι.
 Ἀλλ' ἄγε τλήτ' ἔτι βραχὺν, ἐπεὶ πολὺ λῶϊόν ἐστι
 θαρσαλέως ἀπολέσθαι ἀνὰ κλόνον, ἢ φυγόντας
 40 ζῶειν ἄλλοδαποῖσι παρ' ἀνδράσιν, αἵσχε' ἔχοντας.
 Ἦ ῥ' ὁ γέρω· ἄλλ' οὔτι σάορρον Πηλεΐδῃ μνηστῆρι
 φρονεῖν εἰσέτι δῆρις· εὐφρονα δ' ἔκρατο μῦθον·
 Εἰ μὲν δὲ Μένωνος τοι ἀριγρηδέως κατένευσεν
 ἡμέων αἰὼν ὀλεθρον ἀπώσμεν, οὔτι μεγάροι
 45 μέμνειν ἀνέρα διὸν ἀνὰ πτόλιν, ἀλλ' ἄρα θυμῷ
 δεῖδω, μὴ σὺν ἑοῖσι κίων ἐτάροισι θαμείῃ
 κείνος ἀνὴρ, πολλοῖς δὲ καὶ ἄλλοις πῆμα γένηται
 ἡμετέροις. Δεινὸν γὰρ ἐπὶ σθένος ὄρνυ· Ἀχαιῶν.
 Ἀλλ' ἄγε, μὴδὲ πόλης ἔης ἀπὸ τῆλε φυγόντας
 50 αἵσχεα πολλὰ φέρωμεν ἀναλκίῃ, ὑπὸ λυγρῇ,
 ἄλλοδαπὴν περὸντες ἐπὶ γῆν, μὴδ' ἐνὶ πάτρῃ
 μένοντες κτεινόμεθ' ὑπ' Ἀργείων ὀρυμαγδοῦ,
 ἀλλ' ἤδη Δαναοῖσι, καὶ εἰ βραδύ, λῶϊόν ἐῖ
 εἰσέτι κυδαλίμην Ἑλένην καὶ κτήματα· ἐκείνης,
 55 ἡμὲν ὅσα Σπάρτῃθεν ἀνήγαγεν, ἡδὲ καὶ ἄλλα,
 διττάκι τόσσα φέροντας ὑπὲρ πόλιός τε καὶ αὐτῶν,
 ἐκδόμεν, ἕως οὗ κτήσιν ἀνάρσια φῦλα δέδαται
 ἡμετέρῃ, οὐδ' ἄστὶ κατήνυκε πῦρ αἰδῆλον.
 Νῦν δ' ἄγ' ἐμοὶ πείθεσθε μετὰ φρεσίν· οὐ γάρ οἴω
 60 ἄλλον ἀμείνονα μῆτιν ἐνὶ Τρώεσσι φράσασθαι·
 αἰὲν ὄφελον καὶ πρόσθεν ἑμῆς ἐπάκουσεν ἑρμῆς
 Ἑκτοῦρ, ὅπποτε μιν κατερήτυον ἐνδοθὶ πάτρης.
 Ὡς φάτο Πηλεΐδης ἑοῦ σθένης· Ἀμείδ' ἔρως
 ἦνεον εἰσαΐοντες ἐνὶ φρεσίν· οὐδ' ἀναγκῶν
 65 μῦθον ἔφην· πάντες γὰρ ἔδον τρομέοντες ἀνακτα
 ἄζοντ', ἡδ' Ἑλένην, κείνης ἕνεκ' ὀλλόμενοι περ.
 Τὸν δὲ καὶ ἐσθλὸν ἐόντα, Πάρις μέγα κτείνευσεν ἄντην·
 Πηλεΐδης, σὺ μὲν ἐσθλὸς φυγοπτολεμος καὶ ἀναλ-
 οὔδ' ἐσθλὸς ἐν στέροισι πέλει μενεδῆιον ἦτορ, [καί-
 70 ἀλλὰ δέος καὶ φύλα. Σὺ δ' εὐχεαι εἶναι ἀριστος
 ἐν βουλῇ· πάντων δὲ χερσὶν ἀνὰ κλόνον οἶδας.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ σὺ μὲν αὐτὸς ἀπόσχεο δῆϊοτῆτος·
 μέμνε δ' ἐνὶ μεγάροισι κατήμενος· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 αἶψ' ἐμὲ θαυρήζοντα ἀνὰ πτόλιν, εἰσέκε μῆχος
 75 εὐρώμεν θυμῆρες ἀνηλεέος πολέμοιο.

sit,] utrum amplius cum-infestis decertemus hostibus,
 an jam fugiamus ex urbe pessum-eunte.

Non enim ultra Argivis poterimus resistere,
 certante in acie savissimo Achille.

Sic dixit; eumque filius excepit Laomedontis;

Amice carterique Trojani et fortes socil,
 ne quaeso prae-metu e-nostra discedamus patria,
 neve porro cum-hostibus pugnemus longius ab urbe,
 sed e torribus et inuro, donec venerit
 Memnon magnanimus, adducens infinitas cohortes
 gentium, quæ incolunt nigros-homines-producentem
 [Ethiopiam.] Jam enim etiam hunc spero non-longe a-terra
 abesse nostra; siquidem ad-ipsam non ita nuper
 legationem misi, valde discruciatum animi.
 Atqui ille benigne mihi promisit, omnia se-confectarum,
 quam-primum-venisset Trojam: et eum in-propinquo con-
 fido esse.] Agitedum durate adhuc paulisper, cum multo sa-
 tius sit] fortiter occumbere in acie, quam fuga-arrepta
 vivere exteros inter homines, probis affectos.

Dixit senex: nequaquam vero sapienti Polydamanti
 cordi-erat ultra bellum. Ideo prudentem edidit orationem:

Siquidem Memnon tibi diserte promisit,
 a-nobis dirum excidium se-propulsaturum, non invideo,
 quo-minus-præstolemur virum excellentem in urbe: sed
 tamen apud-animum] vereor, ne cum suis veniens militi-
 bus occumbat] ille vir, multisque etiam aliis exitio sit
 nostratium. Valde enim vires confirmantur Achivum.
 Quare agite, nec ex patria nostra procul fugientes
 opprobria multa sustineamus ignaviam ob sordam,
 peregrinam transgressi in regionem, nec in patria
 subsistentes trucidemur in Argivum conflictu;
 sed jam Danaï, etiamsi serum, tamen satius fuerit
 nunc-etiam nobilem Helenam et opes ejus,
 tum quas Sparta avexit, tum etiam alias,
 bis tantum offerentes pro urbe et nobismet ipsis,
 tradere, dum facultates hostica turba nondum divisit
 nostras, neque urbem absumpsit ignis funestus.
 Nunc igitur mihi obsequimini in animis: non enim arbi-
 tror,] alium utilius consilium inter Trojanos excogitaturum.
 Utinam vero et antea meo obsecutus-esset præcepto
 Hector, cum eum retinerem in patria-urbe!

Sic fata-est Polydamantis præstans virtus. Ac Troes
 approbarunt audita intra animos: sed-non aperte
 sententiam dicebant; omnes enim suum cum-trepidatione-
 principem] reverebantur et Helenam, illius causa quamvis
 pereuntes.] At hunc, quandibet probum, Paris vehementer
 objurgavit coram:] Polydama, tu equidem es imbellis et
 ignavus,] nec tibi in pectore existit fortis animus,
 sed pavor et fuga. Tu quidem jactas te-esse optimum
 in senatu; sed deteriora quam-omnes consilia scis.
 Agedum ergo tu ipse abstineto a-pugna,
 et contine-to domi deses: alii autem
 circa me armabuntur in urbe, donec machinamentum
 inveniamus optatum crudelis belli.

Οὐ γὰρ νόσφι πόνοισι καὶ ἀργαλέου πολέμοιο
 ἀνθρώποις μέγα κῦδος ἀέξεται ἡδὲ καὶ ἔργον·
 φύζα δὲ νηπιάχοισι μάλ' εὐαδεν, ἡδὲ γυναιξί.
 Κείνης θυμὸν ἔοικας. Ἐγὼ δέ τοι οὔτι πέποιθα
 80 μαρναμένῳ· πάντων γὰρ ἀμαλδύνεις θρασὺ κάρτος.
 Ἦ μέγα νεικείων. Ὁ δὲ χυόμενος φάτο μῦθον
 Πουλυδάμας. Οὐ γὰρ οἱ ἐναντίον ἄζει' αὔσαι
 κείνος· ἐπεὶ στυγερὸς καὶ ἀτάσθαλος ἡδ' ἀεσίφρων,
 ἐς φίλα μὲν σάινησιν ἐνωπαδὸν, ἄλλα δὲ θυμῷ
 84 πορφύρει, καὶ κρύβδ' αὖτ' οὐ παρέοντα χαλέπτει.
 Τῷ β' καὶ ἀμφαδίην μέγα νείκεσε δῖον ἄνακτα·
 ὦ μοι ἐπιχθονίων πάντων ὀλοώτατε φωτῶν,
 σὸν θράσος ἤγαγε νῦν διζύα· σὸς νόος ἔτλη
 ὄηριν ἀπειρεσίην καὶ τλήσεται, εἰσόκε πάτρην
 90 σὺν λαοῖς σφετέροισι δαΐζομένην ἐσίδῃαι.
 Ἄλλ' ἐμὲ μὴ τοῖόνδε λάβοι θράσος, ἀμφὶ δὲ τάρβος
 ἀσφαλὲς αἰὲν ἔχοιμι· σὸν δέ μοι οἶκον ὀφθαλμοί.
 Ὡς ὅ γ' ἔφη· ὁ δ' ἄρ' οὔτι προσέννεπε Πουλυδάμαν·
 Μνήσατο γάρ, Τρῶεσσιν ὄσας ἐφέχευ ἀνίας, [τα.
 95 ἡδ' ὀπώσας ἔτ' ἐμελλεν· ἐπεὶ β' αἱ αἰθόμενον κῆρ
 μᾶλλον ἐφώρμαινεν θανάειν, ἢ νόσφι γενέσθαι
 ἀντιθέης Ἑλένης, ἧς εἵνεκα Τρῳῆοι οὔτε
 ὑπόθεν ἐσχοπίαζον ἀπ' ἄστεος αἰπεινοῖο,
 δέγμενοι Ἀργείους ἡδ' Αἰακίδην Ἀχιλλῆα.
 100 Τοῖσι δ' ἄρ' αὖ μετὰ δῆρ' ἀρήϊος ἔλυσθε Μένων,
 Μένων, κυανέοισι μετ' Αἰθιοπίεσσιν ἀνάσσων,
 ἐς κίε λαὸν ἄγων ἀπερείσιον. Ἀμφὶ δὲ Τρῶες
 γηθόσυνοί μιν ἴδοντο κατὰ πόλιν, ἥ τε ναῦται
 γείματος ἐξ ὀλοοῖο δι' αἰθέρος ἀθρήσωσιν,
 105 ἥ δ' αὖ τευρόμενοι, Ἑλίκης περιηγέος αἰγλήν.
 ὣς λαοὶ κεχάροντο περισταδὸν, ἔξοχα δ' ἄλλων
 Λαομεδοντιάδης. Μάλα γάρ νύ αἱ ἦτορ ἐώλπει,
 δηῶσιν πυρὶ νῆας ἐπ' ἀνδράσιν Αἰθιοπέεσσιν·
 οὐνεκ' ἔχον βασιλῆα πελώριον, ἡδὲ καὶ αὐτοὶ
 110 πολλοὶ ἔσαν, καὶ πάντες ἐς Ἄρεα μαίμωωντες.
 Τῷ β' ἄμοτον κύδαινε ἐὺν γόνον Ἥριγενείης
 δωτίνης ἀγαθῆς καὶ εὐφροσύνης τελευτή·
 ἀλλήλοισι δ' ὀάριζον ἐπ' εἰλαπίνῃ καὶ ἐδωδῇ,
 δς μὲν ἀριστῆας Δαναῶν, καὶ ὅς' ἄλγε' ἀνέτλη,
 115 ἐξενέπων· ὁ δὲ πατὴρ ἐοῦ καὶ μητέρα Ἥου
 ἀθάνατον βίον αἰὲν, ἀπειρεσίης τε ῥέεθρα
 Τηθύος, ὠκεανοῦ τε βαθυβύβρου ἱερὸν οἶδμα,
 ἡδὲ καὶ ἀκαμάτου πέρατα χθονὸς, ἀντολίης τε
 ἡελίου, καὶ πᾶσαν ἀπ' ὠκεανοῖο κίλευθον,
 120 μέχρ' ἐπὶ Πριάμοιο πόλιν καὶ πρόωνας Ἰδῆς·
 ἡδὲ καὶ ὡς ἐδάϊζεν ὑπὸ στιβαρῆσι χέρεσσιν
 ἀργαλίων Σολύμων ἱερὸν στρατὸν, οἳ μιν ἰόντα
 εἶργον· δ' αἰσφισσι πῆμα, καὶ ἀσχετον ὄπασσε πότμον.
 Καὶ τὰ μὲν ὡς ἀγόρευε, καὶ ὡς ἴδεν ἔθνεα φωτῶν
 125 μυρία. Τοῦ δ' αἰόντος ὑπὸ φρεσὶ τέρπετο θυμὸς,
 καὶ ἔ' καθαπτόμενος, γεραρῷ προσεφώνεε μῦθον·
 ὦ Μένων, τὸ μὲν ἄρ' με θεοὶ ποίησαν ἰδέσθαι
 σὸν στρατὸν ἡδὲ καὶ αὐτὸν ἐν ἡμετέροισι μελάρχοις·
 ὥς μοι ἔτι κρήνειαν, ἔν' Ἀργείους ἐσίδωμαι

Non enim sine labore ac gravi bello
 viris ingens gloria accrescit, atque etiam opus:
 fuga autem pueris valde placet et mulierculis;
 quibus tu animo similis-es. Ideo ego tibi minime confido
 pugnantem: cunctorum enim deprimis animosos spiritus.
 Dixit valde objurgans. Iratus vero reddidit hæc verba
 Polydamas: non enim ei verebatur reclamare
 ille; nam odio-dignus, sceleratus et malignus est,
 qui amice blanditur coram, sed diversa animo suo
 cogitat, et clam absentem rodit.
 Propterea aperte recriminabatur generosum principem.
 Heu in-terris-viventium omnium perditissime hominum,
 tua temeritas attulit nobis calamitatem; tuus animus su-
 stinuit] hoc bellum infinitum et sustinebit, donec patriam
 una-cum incolis suis devastari cernas.
 Ne vero me talis capiat temeritas; sed metum
 tutum perpetuo habeam, qui salvam mihi domum augeat.
 Sic ille dixit: at is nihil respondit Polydamanti;
 meminerat enim, Trojanis quantum conciliasset curarum,
 et quantum adhuc esset conciliaturus: nam ipsius flagrans
 animus] potius properavit mori, quam separari
 divina ab-Helena, propter quam Trojugenæ
 alte speculabantur ex urbe sublimi,
 exspectantes Achivos et Æaciden Achillem.
 His autem non multo post bellipotens venit Memnon,
 Memnon, nigros inter Æthiopes imperium-tenens,
 qui accessit copias ducens maximas. Et undique Troes
 læti illum spectabant per urbem, ni-cum nauta:
 tempestatem post sævam in æthere vident,
 jam fatiscentes, Helices circumvolubilis sidus.
 Sic populus lætalatur circumstans (Memnonem), præ aliis
 autem] Laomedontiades. Maxime enim ejus animus spera-
 bat,] se-deleturum igni classem (Græcorum) per viros
 Æthiopicos:] nam habebant imperatorem egregium; atque
 et ipsi] plurimi erant, et omnes ad Martem adspirantes.
 Ideoque impense honestabat sortem natum Auroræ
 muneribus præclaris et convivio lauto.
 Inter-se vero colloquia-miscebant inter epulas ac dapes;
 alter enim procures Danaum, et quantas ærumnas per-
 pessus-esset,] recensebat; alter patris sui et matris Auroræ
 vitam perpetuo immortalem, et immensæ fluxus
 Tethyos, et Oceani profundi sacrum æstum,
 atque invictæ fines terræ, ortumque
 solis, et totum ab oceano iter,
 usque ad Priami urbem et radices Idæ;
 ad hæc, quemadmodum contudisset validis manibus
 pugnacium Solymorum sacras copias, qui ipsi in-itinere
 obstiterant; quod illis et cladem et ineluctabile attulisset
 fatum.] Et hæc quidem ita narrabat, porro, quod vidisset
 nationes hominum] innumeras. Illius igitur audientis in-
 tus oblectabatur animus,] et ipsum manu-demulcens hono-
 rifica compellabat oratione:] Memno, nunc quidem Dii con-
 cesserunt videre] tuum exercitum et teipsum in nostris
 arduis.] Utinam mihi etiam hoc effectum-reddant, ut Achi-

130 ὀλλυμένους ἅμα πάντας ὑπ' ἐγχείησι τεῇσιν·
καὶ γὰρ δὴ μακάρεσσιν ἀτειρέσι πάντα εἰσας
ἐκπάγλως, ὥς οὔτις ἐπιχθονίων ἔρῳων.
Τῷ σ' οἶω κείνοισι φόνον στονόεντα βαλέσθαι·
νῦν δ' ἄγε τέρπεο θυμὸν ἐν εἰλαπίνῃσιν ἐμῇσιν
135 σήμερον. Αὐτὰρ ἔπειτα μαχήσαιο, ὥς ἐπέοικεν.
Ὡς εἰπὼν, παλάμῃσι δέπας πολυχανδὲς αἰέρας,
Μέμνονα προφρονέως στιβαρῷ δειδέκτο κυπέλλῳ
χρυσείῳ, τὸ ῥα δῶκε περίφρων ἀμφιγυήεις
Ἥφαιστος, κλυτὸν ἔργον, ὅτ' ἦγετο Κυπρογένειαν,
140 Ζηνὶ μεγασθενεῖ· ὃ δ' ἄρ' ὥπασεν υἱεῖ δῶρον
Δαρδάνῳ ἀντιθέω· ὃ δ' Ἐριχθονίῳ πόρε παιδί·
Τρωὶ δ' Ἐριχθόνιος μεγαλήτορι· αὐτὰρ ὃ Ἰλῷ
καλλιπὲς σὺν κτεάτεσσιν· ὃ δ' ὥπασε Λαομέδοντι·
αὐτὰρ ὃ Λαομέδων Πριάμῳ πόρεν, δς μιν ἐμελλεν
145 υἱεῖ δωσέμεναι· τὸ δέ οἱ θεὸς οὐκ ἐτέλεσεν.
Κεῖνο δέπας περικαλλὲς ἐθάμβεον ἐν φρεσὶ Μέμνων
ἀμφοτέρων, καὶ τοῖον ὑποβλήδην φάτο μῦθον·
Οὐ μὲν χρὴ παρὰ δαιτὶ πελώριον εὐχετάσθαι,
οὐδ' ἄρ' ὑποσχέσθην κατανενσέμεν, ἀλλὰ ἔκηνον
150 θαίνουσθ' ἐν μεγάροισι, καὶ ἄρτια μηχανάσθαι.
Εἴτε γὰρ ἐσθλὸς τ' εἰμὶ καὶ ἀλκιμος, εἴτε καὶ οὐκί,
γνώσῃ ἐνὶ πτολίεμῳ, ὅπῃτ' ἀνέρος εἶδεται ἀλκή·
νῦν δ' ἄγε δὴ κοίτοιο μεδῶμεθα· μήδ' ἀνὰ νύκτα
πίνωμεν. Χαλεπὸς γὰρ ἐπαιγομένῳ μάχεσθαι
155 οἶνος ἀπειρέσιος, καὶ αὐπνοσύνη ἀλεγεινή. [πεν-
ῶς φάτο. Τὸν δ' ὁ γεραίως ἀγασσάμενος προσέει-
πεν· Αὐτὸς ὅπως ἐθέλεις μεταδαινύσο· πείθεο δ' αὐτῷ·
οὐ γὰρ ἐγὼ σ' ἀέκοντα βίησομαι. Οὐ γὰρ εἰσεν
οὐτ' ἀπίοντ' ἀπὸ δαιτὸς ἐρυκίμεν, οὔτε μένοντα
160 σεύειν ἐκ μεγάροιο· θέμις νύ τοι ἀνδράσιν αὐτως.
ῶς φάτο· Ὁ δ' ἐκ δόρποιο μεθίστατο· βῆ δὲ πρὸς εὐ-
στάτιην. Ἀμα δ' ἄλλοι ἔβαν κοίτοιο μέδασθαι [νῆν
δαιτυμόνας· τοῖς δέ σφιν ἐπῆλυθε νήδυμος ὕπνος.
Αὐτὰρ ἐνὶ μεγάροισι Διὸς στεροπηγέρετα
165 ἀθάνατοι δαίνυντο· πατὴρ δ' ἐνὶ τοῖσι Κρονίων
εὖ εἰδὼς ἀγόρευε θυσηγέος ἔργα μόθοιο·
ἴστε θεοὶ περὶ πάντες ἐπισσόμενον βαρὺ πῆμα
αὔριον ἐν πολέμῳ· μάλα γὰρ πολλῶν μένος ἵππων
ὄψεσθ' ἄμφ' ὀχέεσσι δαΐζομένων ἐκάτερθεν,
170 ἀνδρας τ' ὀλλυμένους. Τῶν καὶ περὶ κηδόμενός τις
μιμνέτω βριλίων μήδ' ἄμφ' ἐμὰ γούναθ' ἱκάνων
λίσσέσθω· Κῆρες γὰρ ἀμελιχοὶ εἰσὶ καὶ ἡμῖν.
ῶς ἔφατ' ἐν μέσοισιν, ἐπισταμένοιισι καὶ αὐτοῖς,
ὄφρα καὶ ἀσχαλῶν τις ἀπὸ πτολίεμοιο τράπηται,
175 μηδὲ λίσσόμενος περὶ υἱέος ἢ φίλοιο,
μαψιδίῳ ἀφίχεται ἀτειρέος ἐνδόν Ὀλύμπου.
Καὶ τὰ μὲν ὥς ἐσάκουσαν ἐριγδοῦπου Κρονίδαο,
τλήσαν ἐνὶ στέρνοισι, καὶ οὐ βασιλῆος ἔναντα
μῦθον ἔφην· μάλα γὰρ μιν ἀπειρέσιον τρομέεσκον·
180 ἀγνύμενοι δ' ἱκανὸν ὅπῃ δόμος ἦεν ἐκάστου
καὶ λέχος· ἄμφ' δὲ τοῖσι, καὶ ἀθανάτοισι περ ἐοῦσιν,
ὑπνὸς βληγρὸν δνειαρ ἐπὶ βλεφάροισι τανύσθη.
Ἥμος δ' ἡλιβάτων ὀρέων ὑπερέσσεται ἀκρης

ros videam] excindi una omnes hastis tuis.

Etenim diis immortalibus per-omnia similis-es
mirifice, ut nemo in-terra-degentium heroum.
Idcirco auguror illis necem luctificam te-allaturum.
Quare age nunc refice animum epulis meis
hodie; at deinde praeliaberis, ut te dignum-est.

Ita locutus, manibus poculum capax attollens,
Memnonem liberaliter grandi accepit cyatho
aureo, quem dederat solers, utroque-pede-claudus
Vulcanus, præclarum opus, cum uxorem-duceret Venerem,
Jovi magnipotentis: is rursus donarat filio donum hoc
Dardano divino; qui Erichthonio id tribuit filio:
Troi porro Erichthonius magnanimo; at hic illo
reliquit alias inter opes: is dedit Laomedonti;
hinc Laomedon id Priamo concessit, qui cogitarat
filio tradere: sed hoc ipsi Deus non ratum-fecit.

Hoc poculum insigne demiratus-est apud animum Memnon
contrectans, et talem vicissim edidit sermonem:

Non decet in convivio magnifice gloriari,
nec pollicitando se-obstringere, sed quiete
cibum-capere in arduis, et quæ-res-postulat machinari.
Utrum enim frugi sim et fortis, nec ne,
cognosces in prælio, ubi viri spectatur virtus.

Nunc vero agetum jam de-somno cogitemus; nec per no-
ctem] bibamus. Molestum enim est se-accingenti ad-pu-
gnam] vinum immodice-sumptum, et vigilia noxia.

Sic dixit; at hunc senior demirans ita affatus-est:

Ipse, uti vis, nobiscum-epulare, et, morem-gere tibi ipsi;
non enim ego te invitum detinebo: nam minime decet,
neque discedentem e convivio remorari, neque manentem
pellere e domo. Regula sane viris ita est.

Sic ait. Ille igitur e cœna surrexit, et se-recepit cubitum
postremum; unaque alii abierunt, ut-quieti se-traderent,
convivæ; quos invasit dulcis somnus.

Interea in aula Jovis fulgurantis

Dii convivabantur; et pater inter hos Saturnius,
probe gnarus sic verba-fecit horrisoni operum belli:

Bene scitis, Dii universi, impendere gravem cladem
cras in bello: plurimorum enim vim equorum
cernetis ad currus mactari utrinque,
et viros occumbere. De quibus etiamsi anxius quis
vestrum, se-contineat, nec ad mea genua accidens
supplicet: fata enim implacabilia sunt etiam nobis.

Sic memorabat in medio-ipsorum, non-ignorantibus
etiam ipsis,] ut vel indigne-serens quis a pugna sese-aver-
teret,] neve ipsum deprecaturus pro filio aut amico,
frustra se-conferret æternum in Olympum.

Hæc autem ubi audiverunt ex-altitonante Saturni-filio,
tolerarunt in animo, nec contra regem
verbum locuti-sunt: valde enim ipsum immodice treme-
bant.] Tristes igitur se-receperunt, ubi domus erat sua cui-
que] et lectus; ubi illorum, quamvis immortales essent,
somni suave oblectamentum palpebris se-circumfudit.

Sed quo-tempore arduorum montium super-emicat ca-

λαμπρὸς ἄν' οὐρανὸν εὐρὺν Ἑωσφόρος, ὅς τ' ἐπὶ ἔρ-
 185 ῆδ' ὁ μάλ' αὖ κνώσσοντας ἀμαλλοδετῆρας ἐγείρει [γον,
 τῆμος ἀρχὴν οὐκ ἑωσφόρου Ἡριγενείης
 ἑσπέρης ὕπνος ἀνῆκεν· ὁ δ' ἐν φρεσὶ χάρτος ἀέζων,
 ἤδη δυσμενέεσσι λυλαίετο θηριάσθαι.
 Ἦώς δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἀνῆκεν οὐκ ἐθέλουσα.
 190 Καὶ τότε Τρῶες ἔσαντο περὶ γροῖ δῆϊα τεύχη,
 τοῖσι δ' ἄμ' Αἰθιοπὲς τε, καὶ ὅπποσα φύλα πάλαντο
 ἄμφ' ἴδ' Ἡριάμοιο συναγρομένων ἐπικούρων
 πανσυδῆ· μάλ' ὅκα πρὸ τείχεος ἐσσεύοντο,
 κυανέους νεφέεσσιν ἰοικότες· οἷα Κρονίων,
 195 χειμάτος ὀρνυμένιοιο, κατ' ἤερα πούλῃν ἀγείρει.
 Αἴψα δ' ἄρ' ἐπλήσθη πεδῖον πᾶν· τοὶ δ' ἐκέχυντο
 ἀκρίσι πυροδόροις ἐναλίγκιοι, αἳ τε φέρονται,
 ὡς νέφος ἢ πολὺς ὄμβρος, ὑπὲρ χθονὸς εὐρυπέδοιο,
 ἀπλητοὶ, μερόπεσσιν ἀεικέα λιμὸν ἀγούσαι·
 200 ὡς οἱ ἴσ' ἄν πολλοὶ τε καὶ ὄβριμοι, ἄμφ' ὃ ἀγυῖά
 στείνετ' ἐπεσσυμένων, ὑπὸ δ' ἔγχετο ποσσὶ κονίη.
 Ἀργεῖοι δ' ἀπάνευθεν ἐθάμβουν, εὖτ' ἐσίδοντο
 ἑσσυμένους. Εἶθ' ἄρ' ἐπερὶ γροῖ χαλκὸν ἔσαντο,
 χάρτεϊ Πηλεΐδ' ὁ πεποιθότες· ὅς δ' ἐνὶ μέσσοις
 205 ἦεν, Τυτῆνεσσι πολυσθενέεσσιν ἰοικόως,
 κυδῖόνων ἵπποις καὶ ὄχεσιν· τοῦ δ' ἄρα τεύχη
 πάντ' ἡμαρμαίρεσκον ἀλίγκιον ἀστεροπῆσιν.
 Οἷος δ' ἐκ περάτων γαιτρὸς οὐρανόιο
 ἔρχεται ἥλιος φασγάνορος οὐρανὸν εἴσω,
 210 παμφάνων, τραφερὴ δὲ γελᾷ περὶ γαῖα, καὶ αἰθέρ·
 τοῖος ἐν Ἀργείοισι τότε ἔσσυτο Πηλεὺς υἱός.
 Ὡς δὲ καὶ ἐν Τρώεσσιν ἀρχὴς ἦεν Μένων,
 Ἀρεὶ μαιμῶντι πανέκυλος, ἄμφ' ὃ λαοὶ
 προφρονέως ἐρέποντο παρεσσύμενοι βασιλῆϊ.
 215 Αἴψα δ' ἄρ' ἀμφοτέρων ὀδολιχαὶ πονέοντο φάλαγγες,
 Τρώων καὶ Δαναῶν· μετὰ δ' ἐπρεπον Αἰθιοπῆες
 σὺν δ' ἔπεσον καναχθὸν ὁμοῖς, ἅτε κύματα πόντου,
 πάντοθεν ἀγρομένων ἀνέμων, ὑπὸ χειμάτος ὥρη·
 ἀλλήλους δ' ἐδάϊζον, ἐυξέστης μελήσιν
 220 βάλλοντες, μετὰ δὲ σφι γόος καναχὴ τε δοδῆει.
 Ὡς δ' ὅτ' ἐρίγδουποι ποταμοὶ μεγάλα στενάχωσιν,
 εἰς ἄλλα γευόμενοι, ὅτε λαβρότατος πέλει ὄμβρος
 ἐκ Διὸς, εὖτ' ἀλίσσων ἐπὶ νέφεα κτυπέωσι
 θεινόμεν' ἀλλήλοισι, πυρὸς δ' ἐξέσσυτ' αὐτῆ·
 225 ὡς τῶν μαρναμένων μέγ' ὑπὲρ ποσσὶ γαῖα πελώρη
 ἔβραχε, θεσπεσίῳ δὲ δι' ἡέρος ἔσσυτ' αὐτῇ
 σμυρδάλῃ· δεινὸν γὰρ αὐτεὸν ἀμφοτέρωθεν.
 Ἐνθ' ἔλε Πηλεΐδης Θάλιον καὶ ἀμύμονα Μέντην,
 ἄμπεω ἀριγνώτι· βάλε δ' ἄλλων πολλὰ κάρηνα·
 230 εὖτ' ἄνεμος μελάθροισιν ὑποχθόνιος ἐπορούση
 λάβρος, ἄφαρ δὲ τε πάντα κατὰ χθονὸς ἀμφιγένηται
 ἐκ θεμέθλων· μάλ' ἄρ' ἔα περιτρομέει βαθὺ γαῖα·
 ὡς οἷγ' ἐν κονίῃσι κατέρπιπον ὠκείῳ πότμῳ,
 αἰγμῇ Πηλεϊωνος· ὁ γὰρ μέγ' ἐμίνετο θυμῷ.
 235 Ὡς δ' αὐτῶς ἐτέρωθεν εὖς παῖς Ἡριγενείης
 Ἀργείους ἐδάϊζε, κακῇ ἐναλίγκιος αἴσῃ,
 ἢ τε φέρεῖ λαοῖσι κακὸν καὶ ἀεικέα λοιγόν.

comen] nitidus in caelo amplo Lucifer, qui ad opus
 suavissime dormientes messorum suscitatur;
 eo bellicosum natum luciferæ Auroræ
 ultimus sopor dimisit: hic igitur animi robur confirmans,
 jam cum-hostibus cupiebat pugna-disceptare.
 Sed Aurora cælum spaciosum conscendit haud volens.
 Et tunc Troes circumdabant corporibus bellica arma,
 unaque cum-illis Æthiopes, et quæcunque agmina erant
 circa potentem Priamum congregatorum sociorum,
 ad-unum-omnes; properaque e moribus sese-proripie-
 bant,] atris nubibus similes, quales Juppiter,
 tempestate imminente, in aere denso cogit.
 Statim ergo repletus est campus totus: nam effundebant
 -se] locustarum frugivorarum ritu, quæ feruntur,
 ut nubes aut immodicus imber, super terram latipaten-
 tem,] innumeræ, hominibus tetram famem allaturæ:
 tam illi incedebant multi ac fortes, circumque via
 ingemiscebat irrudentibus illis, atque excitabatur a pedibus
 pulvis.] Argivi autem procul stupuerunt, dum vident illos
 impetum-dare: statimque corpus ære circumdederunt,
 fortitudine Pelidæ confisi, qui per medios
 ibat, Titanes prævalidos æquiparans,
 insignis equis et currum: ejusque arma
 longe-lateque rutilabant ad-instar fulgurum.
 Qualis ex sinibus terram-ambientis Oceani
 evehitur sol mortalium-illustrator in cælum,
 ubique-conspicius, almaque ridet circum tellus et æther.
 talis inter Argivos tunc ferebatur Pelei filius.
 Pari-modo etiam inter Trojanos Martius incessit Memnon,
 Marti ruenti-fo-prælium omnino similis: circumque mili-
 tes] magno-studio secuti-sunt accurrentes regem.
 Mox igitur utrorumque extantæ certamen inierunt pha-
 langes,] Troum et Danaum, interque alios eminebant Æthio-
 pes:] et concurrerunt cum-atrepitu inter-se, veluti fluctus
 ponti,] undique coeuntibus ventis, hyemis tempore,
 alterque-alterum confodit, politis fraxinis
 impetens, interque eos gemitus et strepitus fervebat.
 Ut quando sonori amnes valde strepitant,
 in mare dum-se-exonerant, cum densissimus est (præci-
 pitat) nimbus] a Jove, quando gravissimum nubes frago-
 rem-excitant,] collisæ inter-se, ignis autem erumpit vapor:
 ita illorum dimicantium sub pedibus valde terra ingens
 resonuit, et divinum per aera ruit clamor
 terribilis; immane enim vociferabant utrinque.
 Ibi necavit Pelides Thaliom et egregium Mentem,
 ambos nobilissimos, et dejecit aliorum multa capita:
 non-secus-ac-si ventus ædibus subterraneus adoritur
 cum-impetu; at mox totæ ad terram profligantur
 ex fundamentis; valde enim quassatur alte terra:
 ita illi in pulverem corruebant repentino fato,
 hasta Achillis confossi. Hic enim vehementer percitus erat
 furor.] Nec segnius ex-altera-parte præstans natus Auroræ
 Argivos trucidabat, fonestæ similis Parcae,
 quæ affert populis calamitosum sædumque exitium.

Πρῶτον δ' εἶλε Φέρωνα διὰ στέρνοιο τυχήσας
 δούρατι λευγαλῆϊ, ἐπὶ δ' ἔκτανε δῖον Ἴφρευθον,
 240 ἄμφω ἐλδομένοι πολέμον καὶ ἀεικέα χάρην,
 οἳ Θρύον ἀμφενέμοντο παρ' Ἀλφειοῖο ῥεῖθροις,
 καὶ ῥ' ὑπὸ Νέστορι βῆσαν ἐς Ἰλίου ἱερὸν ἄστυ.
 Τούσδ' ὑπὸτ' ἐξενάριξεν, ἐπύχετο Νηλῆος υἱόν,
 κτεῖναι μιν μεμαῶς· τοῦ δ' Ἀντιλόχος θεοειδὴς
 245 πρόσθ' ἔλθων, ἴθυνε μακρὸν δόρυ, καὶ οἳ ἄμαρτε
 τυτθὸν ἀλευαμένοι· ῥῖλον δὲ οἳ εἶλεν ἑταῖρον,
 Αἰθόπα Πυρρῆσιδην. Ὁ δὲ χωσάμενος κταμένοιο,
 Ἀντιλόχῳ ἐπιπᾶτο, λείων ὡς ὀβριμόθυμος
 κτηπρίῳ, ὅς ῥα καὶ αὐτὸς ἐναντίον οἶδα μάχεσθαι
 250 ἀνδράτι καὶ θήρεσσι, πᾶλει δὲ οἳ ἄσπετος ὁρμή·
 ὡς δ' ὁῶς ἐπόρουσεν. Ὁ δ' εὐρεῖ μιν βᾶλε πέτρῳ
 Ἀντιλόχος· τοῦ δ' οὔτι λύθη κέαρ, οὐνεκ' ἄρ' αὐτοῦ
 ἀλγινόνετ' ἀπάλαλκε φόνον κρατερῇ τρυφάλει·
 σμερδαλέον δὲ οἳ ἦτορ ἐνὶ στήθεσσι δρίνθη,
 255 βλημένου. Ἀμφὶ δὲ οἳ κόρυς ἔρχε· καί ῥ' ἔτι μᾶλλον
 μαίνεται ἐπ' Ἀντιλόχῳ· κρατερῇ δὲ οἳ ἔξεν ἀλκή·
 τοῦνεκα Νέστορος υἱε, καὶ αἰχμητὴν περ ἰόντα,
 τύψεν ὑπὲρ μαζαῖο· διήλασε δ' ὀβριμον ἔγχος
 ἐς κραδίην, θνητοῖσιν ὅπη πᾶλει ὠκύς ὀλεθρος.
 260 Τοῦ δ' ὑποδωθέντος, ἄχος Δαναῖσιν ἐτύχθη
 πᾶσι, μάλιστα δὲ πατρὶ περὶ φρένας ἤλυθε πένθος·
 Νέστορι, παῖδός ἐοῖο παρ' ὀρθαλμοῖσι θαμέντος.
 Οὐ γὰρ δὴ μερόπεται κακώτερον ἄλγος ἔπεισιν,
 ἢ ὅτε παῖδες θλῶνται ἐοῦ πατρὸς εἰσπορόντος.
 265 Τοῦνεκα, καὶ στερεῇσιν ἀρηράμενος φρεσὶ θυμὸν,
 ἄγγυτο, παῖδός ἐοῖο κακῇ περὶ Κηρὶ θαμέντος.
 Κέκλετο δ' ἐσσυμένως Θρασυμήδεα, νόστιν ἰόντα·
 Ὅρσο μοι, ὦ Θρασύμηδες ἀγακλῆς, ὅρρα φρονῆα
 σεῖο κασιγνήτοιο καὶ υἱεὸς ἡμετέροιο
 270 νεκροῦ ἑκάς σεύωμεν ἀεικέος, ἧ καὶ αὐτοὶ
 ἄμφ' αὐτῷ στονόεσαν ἀναπλήσωμεν οἷζύν.
 Εἰ δέ σοι ἐν στέρνοισι πᾶλει δῖος, σὺ σύ γ' ἐμῖο
 υἱὸς ἔφυς, οὐδ' ἐσσι Περικλυμένοιο γενέθλης,
 ὅς τε καὶ Ἡρακλῆϊ καταντίον ἐλθέμεν ἔτλη.
 275 Ἀλλ' ἄγε δὴ πονεώμεθ', ἐπεὶ μέγα κάρτος ἀνάγκη
 πολλάκι μαρναμένοισι καὶ οὔτιδ' ἀνδρῶσιν ὀπάξει.
 Ὡς φάτο. Τοῦ δ' αἰόντος ὑπὸ φρεσὶ εὐγγυτο θυμὸς
 πένθεσι λευγαλῆοισιν· ἄφαρ δὲ οἳ ἤλυθεν ἄγχι
 Φηρεῦς, ὃν ῥα καὶ αὐτὸν ἀποκταμένοιο ἄνακτος·
 280 εἶλεν ἄχος· κρατερῶιο δ' ἐναντίῳ δηριάσθαι
 Μέμνονος ὠρμήθησαν ἀν' αἵματόεντα κυδοιμόν.
 Ὡς δ' ὅταν ἀγρευτῆρες ἀνὰ πύγας ὕληέσας
 οὔρεος ἱλιθάτοιο, λιλαϊόμενοι μέγα θήρης,
 ἢ σὺς ἢ ἄρκτοιο καταντίον αἰέσουσι,
 285 κτεινόμεναι μεμαῶτες· ὁ δ' ἀμροτέρως ἐπορούσας
 θυμῷ μαιώωνται, βίην ἀπαμύνεται ἀνδρῶν·
 ὡς τότε καὶ Μέμνων φρόνειν μέγα. Τοὶ δὲ οἳ ἄγχι
 ἤλυθον· ἀλλὰ μιν οὔτι κατακτανεῖν ἐδύναντο
 μακρῇσι μελίσιν· ἀπέπλαγχθεν δὲ οἳ αἰχμαὶ
 290 τῇλε γρόος· μάλα γάρ που ἀπέτραιπεν Ἥριγένεια.
 Δούρατα δ' οὐχ ἄλλως χαμαῖς πέσιν· ἀλλ' ὁμίνωκα

Primum autem interfecit Pheronem, pectus transverberans
 hasta letali, cumque eo occidit eximium Ereuthum,
 ambos amantes belli et truculentū conflictus,
 qui Thryon tocolebant, prope Alpei amnem,
 et sub Nestore venerant ad Ilii sanctam urbem.
 Quos cum spoliasset, aggressus est Nelei filium,
 perimere eum conans: sed hunc Antilochus, Dis-forma-si-
 milis,] protegens, direxit longam hastam, atque ab-eo aber-
 ravit] paululum declinante, earumque ejus stravit sodalem
 Æthopa Pyrrhasiden. Ille igitur iratus ob-interfectum,
 in-Antilochum exsiliit, ut leo magnanimus
 in-aprum, qui tamen et ipse cominus scit pugnare
 cum-viris et bestiis; est enim ei rapidus impetus:
 ita ille subito ingruit. At vastum in eum conjecit molarem
 Antilochus: ejus tamen non solutum est cor, quod ab ipso
 tristem avertit caedem valida galea:
 horrendum igitur ejus animus in pectore efferbuit
 icti. Circumcirca galea crepuit; atque etiam majore
 furore-irruit in Antilochum, ac fortis in-eo arstuebat ani-
 mus:] ideo Nestoris filium, licet bellator-strenuus esset,
 percussit supra mammam, et impegit rigidam hastam
 in cor, ubi mortalibus repentinus est interitus.

Hoc casu, moeror Danais obortus est
 universis, maxime autem patri animum invasit luctus
 Nestori, filio ante oculos trucidato.
 Nunquam enim hominibus acerbior dolor accidit,
 quam si nati necantur genitoris sub-aspectu.
 Quare, etiamsi solida confirmatum haberet ratione animum,
 morrebat, filio funesta a Parca peremto.
 Et invocabat continuo Thrasyrotem, seorsum qui erat:
 Appropera ad-me, Thrasyrotes inclyte, ut percussorem
 tui germani et filii mei
 a cadavere procul abigamus tristi, aut etiam ipsi
 propter illum acerbam appetamus mortem.
 Quod si tuo pectori inest metus, non tu ex-me
 natus es, neque es ortus de Periclymeni prosapia,
 qui etiam Herculi obviam ire non-expavit.
 Quare age connitamur; nam ingens robur necessitas
 sæpe in-conflictu etiam nauci-hominibus addit.

Sic ait. Illius autem audientis imo pectore conturbatus
 -fuit animus] dolore acerbissimo; ocyusque ad eum accur-
 rit prope] Phereus, quem et ipsum interfecti principis causa
 corripuit dolor; et adversus sortem ut-pugnarent.
 Memnonem, properarunt in cruentum prolium.
 Ut quando venatores in anfractibus silvosis
 montis ardui valde cupiditate-accensi prædæ,
 aut aprum aut ursum contra tendunt,
 interficere conantes; is autem anibobus sese-opponens
 animo irritato, robur propulsat vicorum:
 ita tunc quoque Memnon spiritus-gerebat altos. Illi vero
 ad-eum prope] accesserunt: attamen eum perimere non
 potuerunt] præ-longis hastis: deflexerunt enim cuspides
 procul a-corpore ejus; enixe enim alio ipsas avertit Aurora.
 Hastæ tamen non incassum humi ceciderunt; sed statim

ἐμμεμαώς, κατέπεφνε Πολύμνιον, υἷα Μέγητος,
 Φηρεὺς ὀδριμόθυμος· ὃ δ' ἔκτανε Λαομέδοντα
 Νέστορος ὀδριμὸς υἱὸς, ἀδελφειοῖο χολωθεὶς,
 295 ὃν Μέμνων ἐδάϊξε κατὰ μόθον, ἀμρὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
 χερσὶν ὑπ' ἀκαμάτῃσι λυέν παγχάλκεα τεύχη,
 οὔτε βρήν ἀλέγων Θρασυμήδεος, οὔτε μὲν ἐσθλοῦ
 Φηρέος, οὔνεκα πολλὸν ὑπείροχος. Οἱ δ' ἄτε θῶε,
 ἀμφ' ἑλαφον βεβῶντε, μέγαν φοβέοντο λείοντα,
 300 οὔτι πρόσσω μεμαῶντες ἐπελθέμεν. Αἰνὰ δὲ Νίστιωρ,
 ἐγγρύθεν εἰσπορόων, ὀλοφύρετο· κέκλετο δ' ἄλλους
 σποῦς ἐτάρους δηλοῖσιν ἐπελθέμεν· ἂν δὲ καὶ αὐτὸς
 ὤρμαινεν πονέεσθαι ἀφ' ἄρματος, οὔνεκ' ἄρ' αὐτὸν
 παῖδός ἀποφθιμένοιο ποθὴ ποτὶ μῶλον ἄγεσκε,
 305 πᾶρ δύναιμιν· μέλλεν δὲ φίλῳ περὶ παῖδι καὶ αὐτὸς
 κείσθαι δμῶς κταμένοις ἐναλίγκιον, εἰ μὴ ἄρ' αὐτὸν
 Μέμνων ὀδριμόθυμος ἐπισσύμενον προσέειπεν,
 αἰδέσθεις ἀνὰ θυμὸν διηλίκια πατρὸς ἰοῖο·

Ἦ γέρον, οὐ μοι ἔοικε καταντία σείο μάχεσθαι,
 310 πρεσβυτέρω γαγγῶτος, ἐπεὶ γε μὲν οἶδα νοῆσαι.
 Ἦ γὰρ ἐγὼγ' ἐφάμην σε νέον καὶ ἀρήϊον ἄνδρα
 ἀντιάαν δηλοῖσι· θρασὺς δέ μοι ἔλπετο θυμὸς,
 χειρὸς ἐμῆς καὶ δουρὸς ἐπάξιον ἔμμεναι ἔργον·
 ἀλλ' ἀναχάζεο τῇλε μόθου στυγεροῦ τε φόνου·
 315 χάζεο, μὴ σε βάλοιμι καὶ οὐκ ἐθέλων περ ἀνάγκη,
 μηδὲ τεῷ περὶ παῖδι πείσης, μέγ' ἀμείνωνι φωτὶ
 μαρνάμενος, μὴ δὴ σε καὶ ἄρρωνα μυθήσωνται
 ἄνδρες. Οὐ γὰρ ἔοικεν ὑπερτέρῳ ἀντιάσθαι.

Ὡς φάτο· τὸν δ' ἐτέρωθι γέρον ἡμείβετο μύθῳ·
 320 ὦ Μέμνων, τὰ μὲν ἄρ' οὐκ ἐπὶ σῆμα πάντ' ἀγορεύ-
 οῦ μὲν γὰρ δηλοῖσι πονεύμενον εἵνεκα παῖδός [εἰς
 ἀφραίνειν ἔρει τις, ἀνηλέα παιδοπονήα
 νεκροῦ ἐκὰς σεύοντα κατὰ μόθον. Ὡς ὄφελόν μοι
 ἀλκὴ ἔτ' ἔμπεδος ἦεν, ἵνα γνῶνς ἐμὸν ἔγχοι.
 325 Νῦν δὲ σὺ μὲν μάλα πάγχυ μέγ' εὐχεαι, οὔνεκα θυμὸς
 θαρσαλέος νέου ἀνδρός, ἐλαφρότερόν τε νόημα·
 τῷ βᾶ καὶ ὑψηλὰ φρονέων ἀπορώλια βάζεις.
 Εἰ δέ μοι ἡβῶντι κατ' ἀντίον ἐδηλούθεις,
 οὐκ ἂν τοι χαίροντο φίλοι κρατερῷ περ ἰόντι·
 330 νῦν δ' ὥς τις τε λέων ὑπὸ γήραος ἀχθῆναι αἰνοῦ,
 ὃν τε κύων σταθμοῖο πολυρρήνοιο δῖηται
 θαρσαλέως· ὃ δ' ἄρ' οὔτι, λιλαιόμενός περ, ἀμύνει
 οἱ αὐτῷ· οὐ γὰρ οἱ ἔτ' ἔμπεδοι εἰσὶν ὀδόντες,
 οὔδ' ἐβρή, κρατερὸν δὲ χρόνῳ ἀμαθύνεται ἥτορ·
 335 ὥς ἐμοὶ οὐκ ἔτι κάρτος ἐνὶ στήθεσσι δρωρεν,
 οἶόν περ τοπάροιθεν· δμῶς δ' ἔτι φέρτερός εἰμι
 πολλῶν ἀνθρώπων, παύροισι δὲ γῆρας ὑπείκει.

Ὡς εἰπὼν ἀπὸ βαιὸν ἐχάσασα· λαίπε δ' ἄρ' υἷα
 κείμενον ἐν κονίῃσιν, ἐπεὶ νῦν οἱ οὐκ ἔτι πάμπαν
 340 γναμptoῖς ἐν μελέεσσιν ἐπὶ σθένος, ὥς τοπάροιθεν
 γῆραϊ γὰρ καθύπερθε πολυτλήτῳ βεβάρητο.
 Ὡς δ' αὐτως ἀπόρουσεν εὐμμελὴς Θρασυμήδης,
 Φηρεὺς τ' ὀδριμόθυμος, ἰδ' ἄλλοι πάντες ἐπαῖροι,
 δειδιότες. Μάλα γὰρ σφιν ἐπώχετο λοίγιος ἀνὴρ.

III Ὡς δ' ἔτ' ἀπὸ μεγάλων ὀρέων ποταμὸς βαθυδίνης

vires-intendens, necavit Polymnium, prolem Megetis,
 Phereus magnanimus : interfecit vero Laomedontem
 Nestoris strenuus filius, propter-fratrem iratus,
 quem Memnon obtruncarat in pugna, jamque ab ipso
 manibus indefessis laxabat aenea arma,
 neque vim pensi-habens Thrasyamedis, nec boni
 Pherei : nam longe praestabat. Illi igitur, ut duo-thoes,
 qui cervum obeunt, immanem reformidabant leonem
 (Memnonem),] non ausi ulterius progredi. Misere autem
 Nestor] e-propinquo intuitus, plorabat, hortabaturque alios
 suos familiares, hostes ut-invaderent : quin et ipse
 festinabat pugnare e corru; namque ipsum
 filii extincti amor in praelium trahebat
 praeter vires. Et evenisset, ut-dilectum prope filium et ipse
 occubuisset inter mortuos eodem-modo, nisi illura
 Memnon magnanimus irruentem compellasset,
 venerans ex animo aequalem patris sui :

Senex, non mihi honestum-est adversus te pugnare
 natu-grandior quies, quoniam novi sapere.
 Profecto enim equidem putaram te juvenem et aptum-bello
 virum] occurrere hostibus; promptusque mihi sperabat
 animus,] manu mea et hasta dignum fore certamen.
 Verum excede procul acie et horrida strage,
 cede, ne te feriam, etiamsi invitus, necessitate adactus,
 neu tuum juxta filium cadas, longe praestantiori cum-viro
 pugnans, neve te mente-captum dicant
 viri. Non enim decorum contra praestantio-rem contendere.

Sic dixit; at huic contra senex hoc respondit sermone :

O Memnon, haec fere vana omnia loqueris :
 non enim cum-hostibus dimicantem pro filio
 desipere me dicet quisquam, truculentum filii-interfecto-
 rem] a cadavere dum-arceo in conflictu. Utinam mihi
 vires adhuc integrae forent, ut experireris meam hastam !
 Nunc vero tu admodum alte te-effers; nam animus
 temerarius est junioris viri, et levior mens :
 quare et tu nimium tibi-arrogans vana loqueris.
 Quod si mihi pubescenti obviam venisses,
 non tua-cause letati-essent amici, quamlibet fortis :
 at nunc ut leo aliquis senio gravior molesto,
 quem canis a-caula agnis-repleta fugat
 confidenter; qui nullo-modo, licet cupiat, vindicat
 sese : non enim ipsi amplius solidi sunt dentes,
 neque vires, sed validum tempore (senectute) marcescit
 cor:] sic mihi non amplius vis in pectore se-exerit,
 quomodo olim : et tamen adhuc praestantior sum
 multis hominibus, et paucis senectus mea cedit.

Sic fatus paululum recessit, et reliquit filium
 stratum in pulvere, cum ipsi non amplius integra
 flexibilibus membris inesset virtus, ut antea :
 senectute enim aerumnosa oppressus-erat.
 Sic quoque re-infecta abiit hasta-spectatus Thrasyamedes,
 Phereusque magnanimus, et alii omnes familiares,
 metu-perculsi. Acriter enim eos urgebat perniciosus vir.

Ac veluti ab altis montibus amnis vorticosus

καχλάζων φορέηται ἀπειρεσίῳ ὄρυμαγδῶ,
 ὁππότε συννεφές ἤμαρ ἐπ' ἀνθρώποισι τανύσση
 Ζεὺς κλονέων μέγα χεῖμα· περικυπέουσι δὲ πάντ',
 βρονταὶ ὁμῶς στεροπῇσιν, αἶθρ' ὑψέων συνιόντων
 350 θεσπεσίῳ, κοῖλαι δὲ περικλύζονται ἄρουραι,
 ὄμβρου ἐπισυμένοιο ὕσσηχος, ἀμφὶ δὲ μακρὰ
 σμερδαλέον βοῶσι κατ' οὐρεα πάντα χαράδραι·
 ὥς Μένων σέυεσκεν ἐπ' ἥϊονας Ἑλλησπόντου
 Ἀργείους· μετόπισθε δ' ἐπισπόμενος κεραίῃ.
 355 Πολλοὶ δ' ἐν κονίῃσι καὶ αἵματι θυμὸν ἔλειπον
 Αἰθιοπῶν ὑπὸ χερσὶ· λυθρῶ δ' ἐφορύνετο γαῖα
 ὀλλυμένων Δαναῶν· μέγα δ' ἐν φρεσὶ γήθεε Μένων
 αἶν' ἐπισύμενος δῆϊον στίγας· ἀμφὶ δὲ νεκρῶν
 στείνετο Τρώϊον οὐδας ὃ δ' οὐκ ἀπέληγε κυδοιμοῦ·
 360 ἔλπετο γάρ Τρώεσσι φάος, Δαναοῖσι δὲ πῆμα
 ἔσσεσθ'. Ἀλλὰ ἔ μοῖρα πολύστονος ὑπερόπτευεν
 ἐγγύθεν ἱσταμένη καὶ ἐπὶ κλόνον ὀτρύνουσα.
 Ἀμφὶ δὲ οἱ θεράποντες εὐσθενέες πονέοντο,
 Ἀλκυοναῖς Νύχιός τε καὶ Ἀσιάδης ἐρίθυμος,
 365 αἰχμητῆς τε Μένεκλος Ἀλέξιππός τε Κλάδων τε,
 ἄλλοι τ' ἰωχυοῖο μεμαότες, οἳ ἄν καὶ αὐτοὶ
 καρτύναντ' ἀνὰ δῆριν, ἐὼ πύσυνον βασιλῆϊ.
 Καὶ τότε δὴ ἄν Μένεκλον ἐπισύμενον Δαναοῖσι
 Νηλεΐδης κατέπεφνεν. Ὁ δ' ἀσχαλὼν ἱτάροιο
 370 Μένων ὀδριμόθυμος ἐνήρατο πολὺν ὄμιλον.
 Ὡς δ' ὅτε τις κραιπνῇσιν ἐπιβρίσῃ ἐλάφοισι
 θηρητῆρ' ἐν ὄρεσσι, λίνων ἐντοσθεν ἐριμῶν,
 ἰαδὸν ἀγρομένησιν ἐς ἱστάτιον δόλον ἀγρῆς
 αἰζῶν ἰότητι, κύνες δ' ἐπικαρχαλῶσιν,
 375 πυκνὸν ὑλακτιόωντες· ὃ δ' ἐμμεμαῶς ἐπ' ἄκοντι
 κεμμάσιν ὠκυτάτῃσι φόνον στονόεντα τίθησιν·
 ὥς Μένων ἐδάϊζε πολὺν στρατόν. Ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
 γήθεον· Ἀργεῖοι δὲ περικλυτὸν ἄνδρ' ἐφέθοντο.
 Ὡς δ' ὁπότε ἔξερπνόντος ἀπ' οὐρεος ἡλιβάτοιο
 380 πέτρου ἀπειρεσίῳ, τὸν ὑφ' ὅθεν ἀχάματος Ζεὺς
 ὤσῃ ἀπὸ κρημνοῖο, βαλὼν στονόεντι κεραυνῷ,
 τοῦ δ' ἄρ' ἀνὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ἄγχεα μακρὰ ραγέ-
 νβῆσαι ἐπικυπέουσι, περιτρομέουσι δ' ἀν' ὕλην, [το-
 εἰ ποὺ μῆλ' ὑπένερθε κυλινδομένοιο νέμονται,
 385 ἢ βόες, ἢ τί τι ἄλλο, καὶ ἐξαλέονται ἰόντος
 ῥιπῇ ἀργαλήν καὶ ἀμεδίχον· ὥς ἄρ' Ἀχαιοὶ
 Μένωνος ὀδριμον ἔγχος ἐπισυμένοιο φέθοντο.
 Καὶ τότε δὴ κρατεροῖο μόλε σχεδὸν Ἀλακίδαω
 Νέστωρ· ἀμφὶ δὲ παιδὶ μέγ' ἀχνύμενος φάτο μῦθον·
 390 ὦ Ἀχιλεῦ, μέγα ἔρχος εὐσθενέων Ἀργείων,
 ὦλετό μοι φίλος υἱός, ἔχει δὲ μοι ἔνταξ Μένων
 τεθνεώτος· δεῖδω δὲ κυνῶν μὴ κῆρυμα γένηται.
 Ἀλλὰ θοῶς ἐπάμυνον, ἐπεὶ φίλος, ὅς τις ἐταίρου
 μέμνηται κταμένοιο, καὶ ἄχνηται οὐκ ἔτ' ἰόντος.
 395 Ὡς φάτο· τοῦ δ' αἰόντος ὑπὸ φρένας ἔμπιστε πένθος·
 Μένωνα δ' ὥς ἐνόησεν ἀνὰ στονόεντα κυδοιμὸν
 Ἀργεῖους ἰαδὸν ἐπ' ἔγχῃ δηϊόωντα,
 αὐτίκα κάλλιπε Τρώας, δσους ὑπὸ χερσὶ δάϊξεν,
 ἀμρ' ἄλλῃσι φάλαγγι, καὶ ἰοχανῶν πολέμοιο

· σφινκτε.

murmurans defertur ingenti strepitu,
 cum nubilum diem mortalibus obtendit
 Juppiter, glomerans magnam tempestatem; at reboant ubi-
 que] tonitrua cum fulguribus, vehementer nubibus con-
 currentibus] caelestibus, et cavi passim-inundantur agri
 inbre ruente cum-sonitu, et circumquaque longi
 horrendum mugunt in montibus cunctis torrentes:
 ita Memnon pellebat ad littora Hellesponti
 Argivos, et a-tergo imminens strages-edebat.
 Plurimi igitur in pulvere et cruore animam exspirabant
 Aethiopum sub manibus; et sanguine foedabatur tellus
 percuntium Graecorum; ac valde exultabat Memnon,
 subinde irruens in hostium ordines; et cadaveribus
 arctabatur Trojanum solum: nec tamen desistit a-pugna.
 Sperabat enim se Trojanis lumen, Danaisque exitium
 fore: sed cum Fatum lugubre falsa-spe-ludebat,
 juxta assistens et ad certamen instigans.
 Atqui circa ipsum ministri robore-præstantes occupati-
 erant,] Alcyoneus Nychiusque et Asiades animosus,
 hastipotensque Meneclus Alexippusque Cladonque,
 aliique pugnae percupidi, qui et ipsi
 fortiter-se-gorebant in conflictu, suo freti rege.
 Et tunc Meneclum, incumbentem Danaïs,
 Nelides necl-dedit. Commotus igitur ob-socium
 Memnon cordatus sustulit numerosam turbam.
 Non-secus, ac-si quis celeres obruit cervas
 venator in montibus, retibus in nigra,
 gregatim coactas in extremum dolum venationis
 juvenum sagacitate, canesque exsultant,
 crebro latrantes; ipse vero strenuus venabulo
 cervis velocissimis necem tristem infert:
 sic Memnon concidit magnam multitudinem. Commilito-
 nes] gaudebant; Argivi autem insignem virum fugitabant.
 Ut fil, si-ruit ex monte arduo
 saxum immensum, quod deorsum invictus Juppiter
 trudit a rupe divulsum horrissono fulmine,
 quo per arboreta densa et devexa longa ruinam-facilitante,
 valles fragorem-reddunt, trepidantique in silva,
 sicubi oves infra rotatum illud pascuntur,
 aut juvencae, aut aliud animans, et evitant imminentis
 impetum violentum et sævum: non-aliter Argivi
 Memnonis acrem hastam irruentis formidabant.
 Tunc vero prævalidum adiit Aaciden
 Nestor, et propter filium valde inerens hæc profatus-est
 verba:] O Achilles, ingens propugnaculum fortium Argi-
 vorum,] casus-est mihi dilectus filius, et obtinet arma Me-
 mnon] defuncti; metuo etiam, ne canibus præda fiat.
 At e-vestigio succurre: nam is demum amicus, qui amici
 ineminit extincti, ejusque causa dolet, non amplius su-
 perstitis.] Sic fatus-est: illius vero audientis animo incidit
 mæror:] et Memnona ut conspexit in tristisono conflictu,
 Argivos catervatim hasta trucidantem,
 confestim omisit Troas, quos manibus suis consciebat,
 inter alias aciei-series; et ardens pugnam

100 ἤλυθέ οἱ κατεννύτα χολούμενος Ἀντίλοχον
 καὶ ἄλλων καταμένων. Ὅδ' ἄρ' εἵλετο χεῖρεσι πέτρην,
 τὴν βα βροτοὶ θέσαν ὄβρον εὐστάχως πεδίῳ,
 καὶ βάλεν ἀλαμᾶτοιο κατ' ἀσπίδα Πηλεΐωνος
 υἱὸς ἀνὴρ· ὁ δ' ἄρ' οὔ τι πρέσας περιμήκει πέτρην,
 110 αὐτίκα δ' ὀσχεδὸν ἤλθε, μακρὸν δόρυ πρόσθε τιτάνων,
 πεζός, ἐπεὶ ῥά οἱ ἵπποι ἔσαν μετόπισθε κυδοιμοῦ·
 καὶ οἱ δεξιὸν ὤμων ὑπὲρ σάκεος στυφέλιξεν·
 ὅς δ' εἰ, καὶ οὐτάμενος, ἀταρβέϊ μαινέτο θυμῷ,
 τύψε δ' ἄρ' Αἰακίδαο βραχίονα δουρὶ κραταῦν·
 120 τοῦ δ' ἐρύθη φίλον αἶμα, χάρη δ' ἄρ' ἐτύσιον ἦρωες,
 καὶ μιν ἄφαρ προσέειπεν ὑπερχιάλοισ ἐπέεσσιν·
 Νῦν σ' οἶω μόρον αἰνὸν ἀναπλήσειν ὑπ' ὀλέθρῳ,
 χερσὶν ἐμῇσι θαμέντα, καὶ οὐκ ἔτι μῦθον ἀλύξει.
 Σχέτλιε, τίπτει σὺ Τρῶας ἀνηλεεγίῳς ὀλέσσκες,
 130 πάντων εὐχόμενος πολὺ φέετερὸς ἑμμενεῖ ἀνδρῶν.
 μητρός τ' ἀθανάτης Νηρηίδος; Ἀλλὰ σοὶ ἤδη
 ἤλυθεν αἰσιμον ἦμαρ, ἐπεὶ θεοῦ γενὸς εἰμὶ,
 Ἥρῃς ὄβριμος υἱὸς, ὃν ἔκποθι λειριόεσσαι
 Ἑσπερίδες θρέψαντο παρὰ ῥόον Ἰωκεανοῖο.
 140 Τοῦνεκά σε καὶ δῆριν ἀμειλίχον οὐκ ἀλεείνω,
 εἰδὼς μητέρα διαν, ὅσον προφρεστέρη ἐστὶν
 Νηρηίδος, τῆς αὐτὸς ἐπύχεται ἐκγονὸς εἶναι.
 Ἥ μιν γὰρ μακάρεσσι καὶ ἀνθρώποισι φαίνεται·
 τῇ ἐπὶ πάντα τελεῖται ἀταίρεος ἔνδον Ὀλύμπου
 150 ἐσθλά τε καὶ κλυτὰ ἔργα, τὰ τ' ἀνδράσι γίνετ' ὄνειαρ·
 ἡ δ' ἐν ἁλὸς κευθμῶσι καθημένη ἀτρυγέτοισιν,
 ναίει θυῶς κήτεσσι, μετ' ἰχθύσι κυδιώσῃ,
 ἀπρηκτος καὶ αἶστος· ἐγὼ δέ μιν οὐκ ἀλεγίζω,
 οὐδέ μιν ἀθανάτησιν ἐπουρανίησιν εἴσκω.
 160 Ὡς φάτο. Τὸν δ' ἐνένισπε θραυτὸς πάϊς Αἰακίδαο·
 ὦ Μένων, πῇ νῦν σε κακὰ φρένες ἐξορόθουναν
 ἐλθέμεν ἀντί· ἐμεῖο καὶ ἐς μόθον ἰσοφάρειν;
 δε σέο φέετερὸς εἰμι βίη γενεῇ τε φυῇ τε
 Ζηνὸς ὑπερβύμοιο λαχὼν ἀριδείκτον αἶμα,
 170 καὶ εὐεναροῦ Νηρῆος, δε εἰναλίας τέκε κόρας
 Νηρηίδας, τὰς δὴ βα θεοὶ τίουσ' ἐν Ὀλύμπῳ,
 πασάων δὲ μάλιστα Θέτιν κλυτὰ μητιώσταν,
 εὐνεκά που Διόνυσον ἑοῖς ὑπέδεκτο μελάρχοις,
 δῖπότε δαιμαίνεσκε βίην ὀλοοῖο Λυκούργου·
 180 ἡ δὲ καὶ ὥς Ἥραιττον, εὐφρονα χαλκεοτέχνην,
 ὀξέατο οἷσι δόμοισιν ἀπ' Ὀλύμπου πεσόντα·
 αὐτὸν τ' Ἀργικέραυνον θπῶς ὑπελύσατο δεσμῶν·
 τῶν μιμησκόμενοι πανδερχεῖς Οὐρανίῳνες,
 μητέρ' ἐμὴν τίουσιν Θέτιν ζαθέω ἐν Ὀλύμπῳ.
 190 Ἰνώσῃ δ' ὥς θεὸς ἔστιν, ἐπὴν δόρυ χάλκεον εἴτω
 ἐς τεδὸν ἤπαρ ἵκηται, ἐμῇ βεβλημένον ἀλκῇ.
 Ἐχτορα γὰρ Πατρόκλοιο, σὲ δ' Ἀντιλόχοιο χολώεις
 τίσομαι· οὐ γὰρ ὀλεστας ἀνάλκιδος ἀνδρὸς ἑταῖρον.
 Ἀλλὰ τί νηπιήχοισιν ἐοικότες ἀφραδέεσσιν,
 200 ἔσταμεν, ἡμετέρων μυθεύμενοι ἔργα τοκήων,
 ἡδ' αὐτῶν; Ἐγγυὲς καὶ Ἄρης, ἐγγυὲς δὲ καὶ ἀλκή.
 Ὡς εἰπὼν παλάμησι λάβεν πολυμήκετον ἄορ,
 Μένων δ' αὖθ' ἐτίρωθε, καὶ ὀτραλέως συνόρουσαν·

tetendit contra illum ira-percitus propter Antilochum,
 aliosque interfectos. Ille vero corripuit manibus saxum,
 quem agricolae posuerant terminum spiciferi ruris,
 et coniecit invicti in scutum Achillis,
 divinus vir. Ille tamen nihil abhorrens immane saxum
 statim ad eum propius accessit, longam hastam praten-
 dens,] pedes : nam ei equi relictii erant post aciem :
 et ipsi dextrum humerum supra scutum perculit.
 Ille vero, quanquam saucius, intrepido furuit animo,
 sauciavitque Aiacidae brachium hasta violenta,
 ex quo emicuit carus sanguis ; ideo gestivit nequicquam
 heros,] atque illum statim compellavit superbis dictis :

Nunc te spero satum luctuosum oppediturum morte,
 manibus meis victum, neque ultra belli-discrimen evas-
 rum.] Improbe, cur tu Trojanos crudeliter exitio-mul-
 tabas, omnibus jactans te multo meliorem esse viris,
 matreque immortali Nereide *natum*? Sed tibi jam
 venit fatalis dies, namque a-Diis genus duco,
 Aurorae strenuus filius, quem procul floridae
 Hesperides nutriverunt juxta fluentia Oceani.
 Ideo tuum etiam certamen immite non evito,
 sciens, mater diva quanto potior sit
 Nereide, ex-qua ipse gloriaris *te* natum esse.
 Illa enim Diis et hominibus lucem-præbet,
 illa exorta omnia perficiuntur æternum intra Olympum
 bona et præclara opera, quæ hominibus afferunt utilitatem:
 hæc autem in Ponti latebris residens infructuosis
 vitam-degit cum celis, inter pisces dominans,
 otiosa et ignobilis : egoque ipsam nihili æstimo,
 nec eam deabus caelestibus parem-censeo.

Sic ait : hunc contra increpuit audax natus Aiacidae :

Memnon, quorsum nunc te læva mens exagitavit,
 ut-venias obviam mihi et in acie compares?
 qui te potentior sum viribus genereque et forma,
 Jovis fortissimi sortitus nobilem stirpem
 et potentis Nerci, qui marinas procreavit puellas
 Nereides, quas etiam Dii honorant in Olympo,
 ante-omnes vero maxime Thetide præclara consilia-danteia,
 propterea-quod olim Bacchum suis suscepit laribus,
 cum expavesceret violentiam crudelis Lycurgi;
 et quod etiam Vulcanum, ingeniosum aris-artificem,
 recepit sua domo, Olympo dejectum;
 ipsumque Tonantem quod solvit e-vinculis :
 horum memiores omnia-lustrantes Dii,
 matrem meam venerantur Thetide beato in Olympo.
 Et experieris Deam esse, quando hasta ænea penitus
 in tuum jecur intraverit, mea percussum virtute.
 De-Hectore enim ob-Patroclum *sumpsi*, de-te ob-Antilo-
 chum [tratus] vindictam-somnam : non enim occidisti im-
 bellis viri amicum.] Sed quid infantiam more Imperitorum
 stamus, nostrorum verbis-extolles facinora parentum,
nostraque ipsorum? Adest Mars; adsit etiam virtus.

Sic fatus manibus corripuit longum ensem,
 Memnon item ex-alia-parte, et ardentem concurrerunt ;

τύπτον δ' ἀλλήλων ἄμοτον, φρεσὶ κυδιῶντες,
 455 ἀσπίδας, ἃς Ἡραιστὸς ὑπ' ἀμβροσίῃ κάμει τέχνῃ,
 πυκνὰ συναΐσσοντες· ἐπέψαυον δὲ λόφοισιν
 ἀλλήλαις ἐκάτερθεν ἐρειδόμεναι τρυφάλεια. [τος,
 Ζεὺς δὲ μέγ' ἀμφοτέροισι φίλα φρονέων βάλε κάρ-
 τεύξει δ' ἄρ' ἀχαμάτους καὶ μείζοντας, οὐδὲν ὁμοίους
 460 ἀνδράσιν, ἀλλὰ θεοῖσιν· Ἔρις δ' ἐπεγέθειεν ἄμφοιν.
 Οἱ δ' αἰχμηὴν μεμαῶτες ἄραρ χροὸς ἐντὸς ἐλάσσαι,
 μεσσηγὺς σάκεός τε καὶ ὑψιλόφου τρυπαλέης,
 πολλαίχης ἰθύνεσκον ἐὼν μένος· ἄλλοτε δ' αὖτε
 βαίων ὑπὲρ κνημίδος, ἐνερθε δὲ δαιδαλέου
 465 θώρηκος, βριαροῖσιν ἀρηρότες ἀμφὶ μελέσσι,
 ἄμρω ἐπειγόμενοι περὶ δέ σσισιν ἀμβροτα τεύχη
 ἀμρ' ὤμοις ἀράβησε· βοή δ' ἔκχητ' αἰθέρα διόν
 Ἰφρώων Λιβυόπων τε καὶ Ἀργείων ἐριθύμων,
 μαρναμένων ἐκάτερθε· κόνις δ' ὑπὸ ποσσὶν ὀρώρει
 470 ἄχρῃς ἐς οὐρανὸν εὐρύν, ἐπεὶ μέγα κίνυτο ἔργον.
 Εὖτ' οὐμίχλῃ κατ' ὄρεσφιν ὀρινομένου βετοῖο,
 ὁππότε δὴ κελάδοντες ἐνιπλήθονται ἑναυλοὶ
 ὕδατος ἐσσυμένου, βρέμει δ' ἄρα πᾶσα χαράδρη
 ἄσπετον, οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπιτρομέουσι νομῆες
 475 χειμάρρους, οὐμίχλῃν τε, φύλῃν ὀλοοῖσι λύκοισιν
 ἢ δ' ἄλλοις θήρεσσιν, ὅσους τρέφει ἄσπετος ὕλη·
 ὥς τῶν ἀμφὶ πόδεςσι κόνις πεπότῃτ' ἀλεγεινῇ,
 ἢ ῥά τε καὶ φάος ἡὺ κατέκρυφεν ἡελίοιο,
 αἰθέρ' ἐπισκιάουσα· κακῇ δ' ὑπεδάμανατ' οἰζὺς
 480 λαοὺς ἐν κονίῃ τε καὶ αἰνομόρῳ ὕσμινῃ.
 Καὶ τὴν μὲν μακάρων τις ἀπώσατο δῆϊότητος
 ἐσσυμένου· ὀλοαὶ δὲ θοὰς ἐκάτερθε φάλαγγας
 Κῆρες ἐποτρύνεσκον ἀπειρέσιον πονέεσθαι
 δῆριν ἀνὰ στονόεσσαν· Ἄρης δ' οὐ λῆγε φόνοιο
 485 λευγαλέου, πάντῃ δὲ περίῃ ἐρορύνετο γαῖα
 αἵματος ἐκχυμένου· μάλα δ' ἐπετέρπετ' Ὀλεθρος·
 στείνετο δὲ κταμένων πεδίων μέγα θ' ἱππόβοτόν τε,
 ὁππόσον ἀμφὶ βοαῖς Σιμόεις καὶ Ξάνθος ἔργει,
 Ἰόθθεν κατιόντες ἐς ἱερὸν Ἑλλάσποντον.
 490 Ἀλλ' ὅτε δὴ πολλὴ μὲν ἄδην μηχανέτο δῆρις
 μαρναμένων, ἴσον δὲ μένος τέτατ' ἀμφοτέροισι,
 δὴ τότε τοὺς γ' ἀπάνευθεν Ὀλύμπιοι εἰσορώοντες,
 οἱ μὲν θυμὸν ἔτερπον ἀτειρέϊ Πηλεΐωνι,
 οἱ δ' ἄρα Τιθωνοῖο καὶ Ἡοῦς υἱεὶ δίοι·
 495 ὑφ' ὅθι δ' οὐρανὸς εὐρὺς ἐπέβραχεν· ἀμφὶ δὲ πόντος
 ἴαχε· κυανὴ δὲ περίῃ ἐλαλίζετο γαῖα
 ἀμφοτέρων ὑπὸ ποσσὶ· περιτρομέοντο δὲ πᾶσαι
 ἀμφὶ θέτιν Νηρῆος ὑπερθύμοιο θυγάτρεις
 ὀβριμού ἀμρ' Ἀχιλλῆος, ἰδ' ἄσπετα δειμαίνοντο·
 500 δειδῖα δ' Ἡριγένεια φίλῳ περὶ παιδί καὶ αὐτῇ,
 ἵπποις ἐμβεβαυῖα δι' αἰθέρος· αἱ δὲ οἱ ἄγγι
 Ἥελίοιο θυγάτρεις ἐθάμβεον ἐστηνῖαι
 θεσπέσιον περὶ κύκλον, δν ἡέλιος ἀκάμαντι
 Ζεὺς πόρεν εἰς ἐνιαυτὸν ἐὼν δρόμον, ὃ περὶ πάντα
 505 ζῶει τε φθινύθει τε, περιπλομένου κατ' ἡμῶν
 νυλεμέως αἰῶνος, ἐλισσομένων ἐνιαυτῶν.
 Καὶ νῦ κα δὴ μακάρεσσιν ἀμείλιχος ἐμπεισὶ δῆρις,

tutuderunt alternatim avide, animis studio-gloriæ-elatis,
 clypeos, quos Vulcanus divina elaborarat arte,
 crebro irruentes; et contigerunt cristis
 sese-invicem utrinque collisæ galeæ.
 Juppiter autem utrique bene-cupiens adjecit robur,
 reddiditque eos indefatigabiles et proceriores, nec-quic-
 quam similes] viris, sed Divis. Discordia vero gaudebat
 utroque.] Qui cum mucrones cuperent citissime in corpus
 adigere,] inter scutum et cristatam galeam,
 crebro intenderunt suas vires, alias etiam
 paulum sopra ocreas, et infra varium
 thoracem, validis aptatum membris,
 ambo festinantes: interim illis divina arma
 circum humeros crepuere; et clamor ascendit ad-æthera
 divinum] Troum Æthiopumque et Argivorum fortium,
 pugnantium utrimque, pulvisque sub pedibus se-sustulit
 usque ad cælum altum: nam ingens commotum-erat ne-
 gotium.] Ut nebula in montibus excitato nimbo,
 quando strepitantes replentur fluminum-alvei
 aqua ruente, et fremit omnis vorago
 immensum; at cuncti metuunt pastores
 torrentes, et caliginem gratam pernitiabilibus lupis
 aliisque feris, quas nutrit vasta silva:
 ita illorum circa pedes pulvis volitabat molestus,
 qui etiam lucem claram obtexit solis,
 æthera obumbrans; et dira affligebat calamitas
 populos in pulvere et infelici proelio.
 Et illam quidem deorum quispiam dispulit a-certamine
 repente: sævæ interim strenuas utrinque phalangas
 Parcas instigabant ad-indefesse pugnandum
 conflictu in tristi; nec Mars sinem-faciebat cælis
 funestæ: circumquaque igitur polluebatur tellus
 cruore effuso, atraque oblectabatur Pernicies;
 aretabaturque mortuis campus vastus et equestris,
 quantum hinc-et-illinc alveo Simois et Xanthus includunt,
 ex-Ida decurrentes in sacrum Hellespontum.
 Cum itaque sat longa extracta-esset pugna
 certantium, et æquæ vires intenderentur utrinque;
 tum hos procul Dii Intuentes,
 alii animis voluptatem-percipiebant de invicto Pelida,
 alii de Tithoni et Auroræ nato divino.
 Tum desuper cælum arduum immugit, et undique mare
 resonuit, et nigra in-orbem concussa-fuit tellus,
 utriusque sub pedibus. Trepidarunt vero omnes
 circa Thetium Nerei cordati filia,
 strenui Achillis causa, ac vehementer timuere:
 timuitque Aurora caro nato et ipsa,
 equis invecta per æthera, et prope illam
 Solis filia stupuerunt stantes,
 divino in circulo, quem Soli indefatigabili
 Juppiter dedit, annum pulcrum cursum, sub quo universa
 vivunt et intereunt, dum-circumvertitur in dies
 absque-intermissione ævum, circumvolventibus annis.
 Tum certe Diis acerbissima incidisset contentio,

εἰ μὴ ὑπ' ἐννεσίῃσι Διὸς μεγαλοβρεμέτα
 δοῖαι ἄρ' ἀμφοτέροισι θοῶς ἑκάτερθε πρέσταν
 610 Κῆρες· ἐρεμναίη μὲν ἔβη ποτὶ Μένονος ἦτορ,
 φαιδρὴ δ' ἄμρ' Ἀχιλλῆα δαίφρονα· τοὶ δ' ἐσιδόντες
 ἀθάνατοι μέγ' αὔσαν· ἄραρ δ' ἔλε τοὺς μὲν ἀνίη
 λευγαλή, τοὺς δ' ἡὺ καὶ ἀγλαὸν ἔλλαβε χάρμα.
 Ἦρωες δ' ἐμάχοντο καθ' αἵματόεντα κυδοιμὸν,
 615 ἔμπεδον, οὐδέ τι Κῆρας ἐποιοχόμενας ἐνόησαν,
 θυμὸν καὶ μέγα κάρτος ἐπ' ἀλλήλοισι φέροντες·
 Φαίης κε στονόνοντα κατὰ μόθον ἤματι κείνῳ
 μάρνασθ' ἢ Γίγαντας ἀτειρέας, ἢ κραταιοὺς
 Γιγῆνας· σθεναρὴ δ' ἄρ' ἐπὶ σφίσι δῆρις ὀρώρει,
 620 ἡμὲν δτε ξιφείσσι συνέδραμον, ἢ δ' ὅτε λάας
 βάλλον ἐπισσύμενοι περιμήχειας· οὐδέ τις αὐτῶν
 χάζετο βαλλομένων, οὐδ' ἔτρεσαν, ἀλλ' ἄτε πρῶνες
 ἔστασαν ἀδομήτες, καταείμενοι ἄσπετον ἀλκήν·
 ἄμρω γὰρ μέγαλοιο Διὸς γένος εὐχετόωντο·
 625 τοῦνεκ' ἄρα σφίσι δῆριν ἴσθιν ἐτάνυσσεν Ἐνυὼ,
 πολλὸν ἐρειδομένοισιν ἐπὶ χρόνον, ἐν δαὶ κείνῃ,
 αὐτοῖς ἢ δ' ἐτάρουσιν ἀταρδέσιν, οἳ μὲτ' ἀνάκτων
 νωλεμέως πονέοντο μεμαότες, ἄχρι καμώντων
 αἰχμαὶ ἀνεγνάμθησαν ἐν ἀσπίσιν· οὐδέ τις ἦεν
 630 θεινομένων ἑκάτερθεν ἀνούτατος, ἀλλ' ἄρα πάντων
 ἐκ μελέων εἰς οὐδας ἀπέρρεν αἷμα καὶ ἰδρώς,
 αἶν ἐρειδομένων· κεκάλυπτο δὲ γαῖα νέκυσσι,
 οὐρανὸς ὥς νεφέεσσιν, ἐς αἰγιοκερῆα κιόντος
 ἡελίου, δτε πόντον ὑποτρομέει μέγα ναύτης·
 635 τοὺς δ' ἵπποι χρεμέθοντες, ἐπισσυμένοις ἄμα λαοῖς,
 τεθνεῶτας στείθεσκον, ἄτ' ἄσπετα φύλλα κατ' ἄλσος
 χεῖματος ἀρχομένου μετὰ τηλεθόωσαν ὀπίρην.
 Οἳ δὲ που ἐν νεκύεσσι καὶ αἵματι δηριόωντο
 υἱῆς μακάρων ἐρικυδέας, οὐδ' ἀπέλτηγον
 640 ἀλλήλοισι κοτέοντες. Ἔρις δ' ἴθυνα τάλαντα
 ὑσμίνης ἀλεγεινά· τὰ δ' οὐκ ἔτι ἴσα πέλοντο·
 ἀλλ' ἄρα Μένονα διὸν ὑπὸ στέρνοιο θέμεθλα
 Πηλεΐδης οὔτησε· τὸ δ' ἀντικρὺ μέλαν αἷμα
 ἐξέθορε· τοῦ δ' αἵψα λύθη πολυήρατος αἰὼν·
 645 κάππεσε δ' εἰς μέλαν αἷμα· βράχε δέ οἱ ἄσπετα τεύχη·
 γαῖα δ' ὑπεσμαράγησε, καὶ ἀμφορόθηθεν ἑταῖροι·
 τὸν δ' ἄρα Μυρμιδόνες μὲν ἐσύλεον· ἄμρ' δὲ Τρῶες
 φεῦγον· ὁ δ' αἵψα δῖωκε, μένος μέγα λαλαπι ἴσος.
 Ἦως δ' ἐστονάχησε, καλυψαμένη νεφέεσσιν,
 650 ἡγλύνθη δ' ἄρα γαῖα· θοοὶ δ' ἅμα πάντες αἴηται,
 μητρὸς ἐρημοσύνησι, μίη φορέοντο κελεύθῳ
 ἐς πεδῖον Πριάμοιο καὶ ἀμφορέοντο θανόντι·
 οἳ καὶ ἀνηρεῖσαντο θοῶς Ἠϊῶν υἱά,
 καὶ ἐφείρον πολιοῖο δι' ἥρος· ἄχυντο δὲ σφι
 655 θυμὸς ἀδελφείοιο δεδουπότος· ἄμρ' δ' ἄρ' αἰθὴρ
 ἔστεινε· τοῦ δ' ἐπὶ γαῖαν ἔσαι πέσον αἵματόεσσαι
 ἐκ μελέων βραθάμηγες, ἐν ἀνθρώποισι τέτυχται
 σῆμα καὶ ἐσσομένοις· τὰς γὰρ θεοὶ, ἄλλοθεν ἄλλην,
 εἰς ἐν ἀγειράμενοι, ποταμὸν ὄεσαν ἡχέοντα,
 660 τὸν ῥέ τε Παφλαγόνειον ἐπιγρόνιοι καλέουσι·
 πάντες, ἔσαι ναίουσι μακρῆς ὑπὸ δεῖράσιν Ἰδῆς·

ni consilio Jovis altisfremmentis,
 duæ illis subito utrinque adstitissent
 Parcae: altera atra adiit Memmonis cor,
 altera lucida Achillem fortem. Quibus visis
 superi valde clamarunt; et statim occupavit alios maestitia
 lugubris, alios dulcis et nitida complexa est lætitia.
 Heroes interea confligebant in cruento proelio
 pertinacissime, nec Parcas accedere animadverterunt,
 animum ac summam vim in se-mutuo intendentes.
 Dixeris lacrimoso in conflictu die illo
 inter-se-disceptasse aut Gigantes indomitos, aut robustos
 Titanes: nam validum inter eos certamen inruduerat,
 tum ubi gladiis concurrebant, tum ubi lapides
 rotabant, impetu-facto, prægrandes; neuterque horum
 recessit, licet-ictus, nec tremuit; sed veluti cautes
 steterunt immotæ, armati invicto robore:
 ambo enim magni Jovis familia se ortos profitebantur.
 Ideo ipsis Martem æquum suspendit Bellona,
 longum ut-colluctarentur ad tempus, in prælio isto,
 ipsis et amicis impavidis, qui cum ducibus
 constanter laborem-subibant magno-nixu, donec fessorum
 mucrones reflecterentur in scutis: nec quisquam erat
 se-verberantium invicem absque-vulnere, sed omnium
 e membris ad solum manabat cruor et sudor,
 pertinaciter nitentium: operta-que-erat tellus cadaveribus,
 ut cælum nubibus, Ægocerotem cum-intrat
 sol, ubi pontum reformidat valde nauta.
 Equi autem hinnientes, cum-ingruentibus una catervis,
 exanimis proculcabant, ceu densa folia in silva,
 hieme incunte post florentem autumnum.
 At in strage et tabo decertabant
 filii Deorum percelebres, nec desinebant
 in-se-mutuo iris-exasperari: Contentio tandem libavit lan-
 ces] pugnae feræles, eoque non amplius æquilibres erant.
 Ergo Memmoni divo in pectoris ima
 Pelides vulnus-infixit, et ex-adverso ater sanguis
 erupit, ejusque protinus abruptum-erat jucundum ætνον:
 procubuit igitur in nigram saniem, et intonuerunt ipsius
 vasta arma,] tellusque reboavit, et passim-consternati-sunt
 socil.] Illum quidem Myrmidones spoliavere; at undique
 Troes] sugerunt; is (Achilles) rapide insecutus-est, ac i
 impetu turbini par.] Tum Aurora gemuit, sese-condens
 nubibus,] tenebrisque-inhorruit tellus, et præpetes simul
 omnes venti,] matris jussu, uno deferebantur itinere
 in campum Priami ac circumfundebantur mortuo:
 iique arripuerunt extemplo Auroræ natum,
 et eum auferre-bant canum per æra: sed maestus-erat ipsis
 animus ob fratrem casum: et circumquaque æther
 ingemuit. Ejus vero in terram quotquot cadebant cruentæ
 e membris guttae, inter homines factæ-sunt
 signum etiam posteros; has enim Dii, aliunde alias,
 in unum collectas, fluvium fecerunt undisonantem,
 quem Paphlagonium mortales vocant
 omnes, quotquot habitant longæ sub jugis Idæ.

δε τε καὶ αἱματόεις τραφερὴν ἐπινίσσεται αἶαν,
 ὁππότε Μένωνος ἡμᾶρ ἐξ λυγρὸν, ᾧ ἐνὶ καῖνος
 κάτθανε· λευγαλέη δὲ καὶ ἀσχετος ἔσσεται ὁδμή
 165 ἐξ ὕδατος· φαίης κεν εἴθ' ἔλκεος οὐλομένοιο
 πυθόμενους ἰχθύας ἀποπνείειν ἀλεγεινόν.
 Ἀλλὰ τὸ μὲν βουλῇσι θεῶν γίνεθ'· οἱ δ' ἐπέτοντο
 Ἥως ὄβριμον υἷα θοοὶ φορέοντες ἀήται
 τυτθὸν ὑπὲρ γαίης, ὄνοφερῇ κεκαλυμένον ὄρῳ.
 570 Οὐδὲ μὲν Αἰθιοπῆες ἀποκταμένοιο ἀνακτος
 νόσφιν ἀπεπλάγχθησαν, ἐπεὶ θεὸς αἶψα καὶ αὐτοὺς
 ἤγε, λιλαιομένοισι βαλὼν τάχος, οἷον ἐμῆλλον
 οὐ μετὰ δῆρὸν ἔχοντες ὑπὲρ ἰοὶ φορέεσθαι.
 Τούνεχ' ἔποντ' ἀνέμοισιν, ὀδυρόμενοι βασιλῆα·
 575 ὥς δ' ὅταν ἀγρευτῆρος ἐνὶ ξυλόχοισι δαμέντος,
 ἢ σὺς ἢ ἐλάντος ὑπὸ βλοσυρῇσι γένουσι,
 σῶμ' ἀναιρόμενοι μογεροὶ φορέουσιν ἑταῖροι
 ἀχνύμενοι, μετὰ δὲ σφι κύνες, ποθέοντες ἀνακτα,
 κνυζηθμῷ ἐφέπονται, ἀνιηρῆς ἕνεκ' ἄγρης·
 580 ὥς οἱ γε προλιπόντες ἀνῆλθα δῆϊοτῆτα
 λαίηηροῖς ἐφέποντο μέγ' στενάχοντες ἀήταις,
 ἀχλύϊ θεσπεσίῃ κεκαλυμμένοι· ἀμφὶ δὲ Τρῶες
 καὶ Δαναοὶ θαμβήσαν, ἅμα σφετέρῳ βασιλῇ
 πάντας αἰστωθέντας· ἀπειρεσίῃ δ' ἀνὰ θυμὸν
 585 ἀμφασίῃ βεβόληντο. Νέκυν δ' ἀχάμαντες αἴηται
 Μένωνος ἀγχιμάχοιο θέσαν, βαρεῖα στενάχοντες,
 παρ ποταμοῖο ῥέεθρα βαθυῤῥόδου Αἰσθήποιο,
 ἥχι τε Νυμφῶν καλλιπλοκάμων πέλει ἄλσος
 καλὸν, ὃ δὴ μετόπισθε μακρὸν περὶ σῆμ' ἐβάλλοντο
 590 Αἰσθήποιο θυγατρὲς, ἄδην πεπυκασμένον ὕλη
 παντοίῃ· καὶ πολλὰ θεαὶ περικυύσαντο,
 υἷα κυδαίνουσαι εὐθρόνου Ἥριγενείης.
 Δύσετο δ' ἡελίοιο φάος, κατὰ δ' ἤλυθεν Ἥως
 οὐρανόθεν, κλαίονσα φθον τέκος· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῇ
 595 κούραι εὐπλόκαμοι δυοκαίδεκα, τῇσι μέμηλεν
 αἶψιν ἐλίσσομένου Ἑπερίονος αἰπὰ κέλευθα,
 νύξ τε καὶ Ἥριγενεία, καὶ ἐκ Διὸς ὁππότε βουλῆς
 γίγνεται, οὐ περὶ δῶμα καὶ ἀβρήκτους πυλαιώνας
 στρωφῶντ' ἐνθα καὶ ἐνθα, περίε λυκάβαντα φέρουσαι
 600 καρποῖσι βρίθοντα, κυλινδομένου περὶ κύκλου
 χειμῶνος κρυεροῖο καὶ εἰαρος ἀνθεμόεντος
 ἠδὲ θέρεος ἑρατοῖο πολυσταφύλοιό τ' ὀπώρας·
 αἱ τότε δὴ κατέβησαν ἀπ' αἰθέρος ἡλιβάτοιο,
 ἄσπετ' ὀδυρόμεναι περὶ Μένωνα, σὺν δ' ἄρα τῇσι
 605 Πληϊάδες μύροντο, περίαχε δ' οὐρεα μακρὰ,
 καὶ ῥόος Αἰσθήποιο, γόος δ' ἀλληκτος ὀρώρει.
 Ἥ δ' ἄρ' ἐνὶ μέσσησιν, ἐῷ περὶ παιδὶ χυθείσῃ,
 μακρὸν ἀνεστονάχησε πολύστονος Ἥριγενεία·
 ὦλεό μοι, φῖλε τέκνον· ἐγὼ δ' ἄρα μητέρι πένθος
 610 ἀργαλέον περίθηκας· ἐγὼ δ' οὐ, σείο δαμέντος,
 τλήσομαι ἀθανάτοισιν ἐπουρανίοισι φαινεῖν,
 ἀλλὰ καταχθονίων ἐσθύσομαι αἰνὰ βέρεθρα,
 ψυχὴν ὅπου σέο νόσφιν ἀποφθιμένου πεπότηται,
 πάντ' ἐπικιδναμένου χάεος καὶ δεικέος ὄρῳ,
 615 ὅφρα τι καὶ Κρονίδας περὶ φρένας ἄλγος ἴκηται.

qui et sanguinolentus per-benignam labitur terram,
 quando Memnonis dies est funestus, quo ille
 mortem-obit: et tetra atque ingens exhalatur Mephiqia
 ex unda: dixeris etiamnum e vulnere letali
 putridam saniem exhalare-odorem sordum.
 Hæc itaque consiliis Deorum acciderunt: volabant autem,
 Auroræ rigidum natum ferentes, celeres venti
 paululum supra terram, nubila involutum caligine.

At nec Æthiopes a-curso ductore
 procul vagati-sunt: nam Deus repente etiam ipsos
 duxit, exoptantibus adjiciens celeritatem, qua erant
 non multo post præditi in-aëre-sublimes ferendi.
 Ideo sequebantur ventos, deplorantes regem:
 ut cum venatoris in saltu prostrati,
 vel apri vel leonis mortiferis faucibus,
 cadaver sublatum laborum-patientes auferunt socii,
 dolentes; pone vero canes, desiderantes herum,
 cum-gannitu sequuntur, tristificam propter vanationem:
 ita illi, relicto sævo conflictu,
 rapidos secuti-sunt magno cum-gemitu ventos,
 nebula divina involuti; passimque Troes
 et Græci stupebant, una cum suo-rege
 cunctos disparuisse; et profundo animos
 silentio percellebantur. Cadaver autem indefessi venti
 Memnonis bellicosius reposuerunt gravi cum-gemitu,
 juxta amnis undas altissimi Æsepi,
 ubi Nympharum pulchre-crinitarum exstat locus
 amœnus, in quo postea arduum tumultum eduxerunt
 Æsepi filia, satis opacum arboribus
 omnis-generis; multumque Divæ planxerunt,
 filium honorantes pulchritronæ Auroræ.

Occidit tum solis lumen, et descendit Aurora
 de-cælo, lugens natum carum, circumque illam
 puellæ pulchricomæ duodecim, quibus curæ-sunt
 semper circumvolventis Solis arduæ viæ,
 noxque et dies, et Jovis quæcumque voluntate
 fiunt, cujus circa aulam et non-dirumpenda vestibula
 versantur huc atque illuc, annum circumferentes
 fructibus prægnantem, dum-se-circumvertit circulus
 hyemis gelidæ et veris floridi
 atque æstatis jucundæ racemosique autumnii:
 hæc tunc descenderunt ab æthere excelso,
 graviter lugentes propter Memnonem, et cum illis
 Plejades stebant, circumsonabant vero montes alti
 et fluentia Æsepi, luctusque indesinens se-commovit.
 Ipsa igitur in medio-ipsarum, suo nato circumfusa,
 magno ejulatu-exclamavit lamentabilis Aurora:

Interisti mihi, cara soboles, tuæque matri luctum
 inextricabilem iniecisti! ego nunquam, te sublato,
 sustinebo immortalibus Diis lucem-reddere;
 sed inferorum subibo tetra barathra,
 quo anima a-te procul extincto avolavit,
 per-omnia ut-diffundatur Chaos ac tristis caligo,
 ut aliquis etiam Saturnii animum dolor occupet.

Οὐ γὰρ ἀτιμωτέρη Νηρηΐδος, ἐκ Διὸς αὐτοῦ
 πάντ' ἐπιδερκομένη, πάντ' ἐς τέλος ἄχρις ἄγουσα·
 μαψιδίως· οὐ γὰρ καὶ ἐμὸν φάος ὑπείσατο Ζεὺς.
 Τοῦνεχ' ὑπὸ ζόρον εἴμι· Θέτιν δ' ἐπ' Ὀλυμπον ἀγέ-
 620 ἔξ ἁλὸς, ὄρρα θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισι φαείνη· [σθω
 αὐτὰρ ἐμοὶ στονόεσσα μετ' οὐρανὸν εὐαδὲν ὄρρη,
 μὴ ἴνα σείω φονῇ φάος περὶ σῶμα βάλοιμι.

Ὡς φαμένης ῥέε δάκρυ κατ' ἀμβροσίῳ προσώπῳ
 ἀνὰ ῥ' ποταμῷ ἐναλίγκιον· ἀμψὶ δὲ νεκρῷ
 625 δεύετο γαῖα μέλαινα· συνάχνυτο δ' ἀμβροσίῃ Νυξ
 παῖδι φίλῃ, καὶ πάντα κατέκρυψεν οὐρανὸς ἄστρο
 ἀγλῶι καὶ νιφέεσσι, φέρων χάριν Ἑριγενείῃ.

Τρῶες δ' ἄσπερος ἔνδον ἔσαν περὶ Μένονι θυμῷ
 ἀχνύμενοι· πόθεον γὰρ ὁμῶς ἐτάροισιν ἀνακτα·
 630 οὐδὲ μὲν Ἀργεῖοι μέγ' ἐγήθηον, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ,
 ἐν πεδίῳ κταμένοι· παρ' ἀνδράσιν αὖτις ἔχοντες,
 ἄμφο, εὐμμελίην μὲν Ἀχιλλεῖα κυδαίνεσκον, [θός·
 Ἀντιλόχον δ' ἄρα κλαῖον· ἔχον δ' ἅμα χάριματι πέν-

Παννυχίῃ δ' ἀλεγεινὸν ἀνεστονάχιζε γοῶσα
 635 Ἥως· ἀμψὶ δὲ οἱ κέχυτο ζόφος· οὐδ' ἔτι θυμῷ
 ἀντολίης ἀλέγιζε, μέγαν δ' ἔχθηρεν Ὀλυμπον·
 ἄγχι δὲ οἱ μάλα πολλὰ πυδῶκεας ἔστενον ἵπποι,
 γαῖαν ἐπιστείβοντες ἀνὰ θέα, καὶ βασιλείαν
 ἀχνυμένην ὁρώοντες, ἐελδόμενοι μέγα νόστου.

Ζεὺς δ' ἄμοτον βρόντησε χολούμενος· ἀμψὶ δὲ γαῖα
 640 κινήθη πέρι πᾶσα· τρόμος δ' ἔλεν ἀμβροτον Ἥῳ.
 Τὴν δ' ἄρα καρπαλίμως μελανόχροες Αἰθιοπῆες
 θάψαν ὀδυρόμενοι· τοὺς δ' Ἑριγένεια βοῶπις,
 πολλὰ ὀλοφυρομένους, κρατεροῦ περὶ σήματι παιδὸς

οἰωνοὺς ποίησε, καὶ ἥερι ὄωκε φέρεσθαι·
 τοὺς δὲ νῦν καλέουσι βροτῶν ἀπερείσια φύλα
 Μένονας· οἳ ῥ' ἔτι τύμβον ἐπὶ σφετέρῳ βασιλῆος
 ἑτάσμενοι γοοῶσι, κόνιν καθύπερθε χέοντες
 σήματος· ἀλλήλοισι δὲ περικλονέουσι κυδοιμὸν,
 650 Μένονι ἥρα φέροντες· ὃ δ' εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν,
 ἡέ που ἐν μακάρεσσι κατ' Ἥλύσιον πέδον αἴης,
 καγχαλάα· καὶ θυμὸν λαίναται ἀμβροτος Ἥως
 δερκομένη· τοῖσιν δὲ πέλει πόνος, ἄχρι χαμόντες
 εἰς ἓνα δῆώσωνται ἀνὰ κλόνον, ἡέ καὶ ἄμφο
 655 πότμον ἀναπλήσωσι, πονεύμενοι ἀμψὶς ἀνακτι.

Καὶ τὰ μὲν ἐννεσίησι φαισφόρου Ἑριγενείης
 οἰωνοὶ τελέουσι θεοί· τότε δ' ἀμβροτος Ἥως
 οὐρανὸν εἰσανόρουσεν ὁμῶς πολυαλδέσιν Ὀρραις,
 αἳ ῥά μιν οὐκ ἐθέλουσαν ἀνήγαγον ἐς Διὸς οὐδας,
 660 παρφάμεναι μύθοισιν, ὅσοις βαρὺ πένθος ὑπείκει,
 καὶ περ ἔτ' ἀχνυμένην· ἡ δ' οὐ λάθεθ' οἷο δρόμοιο·
 δεῖδιε γὰρ δὴ Ζηνὸς ἄσῃν ἀλληκτον ἐνιπῆν,
 ἔξ οὗ πάντα πέλονται, ὅς' ὠκεανοῖο ῥέεθρα
 ἐντὸς ἔχει, καὶ γαῖα, καὶ αἰθομένων ἔδος ἄστρον.
 665 Ἦς ἄρα Πληϊάδες πρότεραι ἴσαν· ἡ δὲ καὶ αὐτὴ
 αἰθερίας ὥϊζε πύλας· ἐκείδασσε δ' ἄρ' αἰγλήν.

Non enim indignior sum Nereide, ex Jove ipso,
 omnia quæ-collustro, omnia ad finem usque perduco.
 nequicquam! non enim meam lucem magni-fecit Juppiter.
 Ideo tenebras peto; Thetin vero in Olympum evehat
 e mari, ut Diis et mortalibus lumen-exhibeat.

At mihi tristis, posthabito cælo, cordi-est caligo,
 ne unquam tui intersectoris circa corpus radios spargam.

Sic querenti promanabant lacrimæ ab immortalī vultu,
 perenni fluvio similes, et circa mortuum
 madebat tellus nigra, condoluitque ambrosia Nox
 cum-nata dilecta, et omnia obduxit cælum astra
 caligine et nubibus, faciens gratiam Auroræ.

Cæterum Troes intra urbem erant, propter Memno-
 nem animis] ægri; desiderabant enim una-cum sociis
 ducem:] nectamen Argivi admodum lætabantur; verum et
 ipsi,] in campo cæsos juxta commilitones castris positos,
 utrumque agebant, hasta-clarum enim Achillem laudabant,
 Antilochumque plangebant, habebant igitur cum gaudio lu-
 ctum.] Totam autem-noctem vehementer suspirabat flens
 Aurora, et circa ipsam sparsæ-erant tenebræ; nec ultra
 animo suo] ortus curam-agebat, magnumque odio-habebat
 Olympum.] Et prope illam plurimum alipedes gemebant
 equi,] solum fodientes in floridum, quanvis reginam
 mæstam viderent, magnopere tamen appetentes reditum.
 Juppiter ergo inquietum detonabat iratus, et undique terra
 concutiebatur vixitque universa; pavor vero corripuit im-
 mortalem Auroram.] Illum (Memnonem) statim nigrico-
 lores Æthiopes] sepelierunt cum-planctu. Hos Aurora bo-
 vinis-oculis] multum lamentantes, strenui ad monumen-
 tum filii,] in-aves vertit, aerique dedit ferendos:
 quas etiamnum vocant hominum innumera gentes
 Memnonides; illæ adhuc bustum sui principis
 frequentantes plangunt, cinerem superinspergentes
 sepulcro, mutuoque-inter-se pugnant certamen
 Memnonis in-honorem, qui in Plutonis aula,
 aut forte inter beatos in Elysio campo terræ,
 exultat; et animum suum solatio-sovet cælestis Aurora,
 dum-cernit: illis autem durat certamen, usque-dum post-
 -multum-laboris] altera alteram confecerit dimicando, aut
 etiam ambæ] satum expleverint, decertantes pro rege.

Hæc itaque nutu luciferæ Auroræ
 aves peragunt citæ. Tunc vero dira Aurora
 in cælum properavit, una cum-almis Horis,
 quæ ipsam invitam eduxerunt in Jovis solium,
 iis appellantes verbis, quibus gravis luctus cedit,
 quamvis adhuc mæstam: sed-tamen non est-oblita sui
 cursus:] horrebat enim vehementer Jovis rigidas minas,
 ex quo omnia existunt, quæ Oceani fluxus
 intus complectitur, ac tellus, et flammantium sedes a-
 strorum.] Hanc igitur Pleiades antecesserunt: tum ipsa
 ætherias aperuit portas, diffuditque lumen.

ΛΟΓΟΣ Γ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ φάος ἦλθεν εὐθρόνου Ἡριγενείης,
 ὃτ' ἐπὶ ἄρ' Ἀντιλόχοιο νέκυν ποτὶ νῆας ἐνεικαν
 αἰχμηταὶ Πύλιοι, μέγ' ἀλ' στενάχοντες ἀνακτα·
 καὶ μιν ταρχύσαντο παρ' ἡρώσιν Ἑλλησπόντου,
 5 πολλὰ μάλ' ἀγνύμενοι· περὶ δ' ἔστενον ὄβριμοι υἱες
 Ἀργείων· πάντας γὰρ ἀμειλιχὸν ἄμπεχε πένθος
 Νέστορι ἦρα φέροντας· ὃ δ' οὐ μέγα δάμνατο θυμῷ.
 Ἀνδρὸς γὰρ πινυτοῖο, περὶ φρεσὶ τλήμεναι ἄλγος
 θαρσαλέως, καὶ μὴ τι κατηφύοντ' ἀκαχῆσθαι.
 10 Πηλεΐδης δ' ἐτάροιο χολούμενος Ἀντιλόχοιο,
 σμερδνὸν ἐπὶ Τρώεσσι κορύσσετο· τοὶ δὲ καὶ αὐτοὶ,
 καὶ περ ὑποτρομέοντες εὐμμελίην Ἀχιλῆα,
 τεύχεος ἐξεχέοντο μεμαότες, οὐνεκ' ἄρα σφι
 Κῆρες ἐπὶ στέρνοισι θράσος βάλλον. Ἥ γὰρ ἐμειλλον
 15 πολλοὶ ἀνοστήτοιο κατελθέμεν Αἰδωνῆος,
 χερσὶν ὑπ' Αἰακίδαο δαΐδρονος, ὅς βα καὶ αὐτὸς
 φθεῖσθαι ὁμῶς ἤμελλε παρὰ Πριάμοιο πόλιν.
 Αἶψα δ' ἄρ' ἀμφοτέρωθε συνήλυθον εἰς ἓνα χῶρον
 Τρώων ἔθνεα πολλὰ μενεπολέμων τ' Ἀργείων,
 20 μαίωσιντ' ἐς Ἀρχα διεγρομένου πολέμοιο.
 Πηλεΐδης δ' ἐν τοῖσι πολλὸν περιδάμνατο λαὸν
 δυσμενέων· πάντῃ δὲ φρεσὶ θυῷ αἵματι γαῖα
 δαΐετο, καὶ νεκύεσσι περιστρίβοντο βέεθρα
 Ξάνθου καὶ Σιμόεντος· ὃ δ' ἐσπόμενος κεράϊζε
 25 μέγ' ἐπὶ πτολίεθρον, ἐπεὶ φάος ἄμπεχε λαούς.
 Καὶ νῦν πάντας ὄλεσε, πύλας δ' εἰς οὐδ' ἔρισε
 θαιρῶν ἐξέρυσας, ἥ καὶ συνέαζεν ὀχῆας
 δόρυμιν ἐγγριμφίεις, Δαναοῖσι δὲ θῆκε χεῖλεσθον
 ἐς Πριάμοιο πόλιν, διέπραθε δ' ὄλεον ἄστυ,
 30 εἰ μὴ οἱ μέγα Φοῖβος ἀνηλΐψ' ἰώσατο θυμῷ,
 ὥς ἴδεν ἄσπετα φύλα δαΐκταμένων ἡρώων.
 Αἶψα δ' ἀπ' Οὐλύμποιο κατήλυθε θηρὶ ἰοικώς,
 ἰοδόκην ὤμοισιν ἔχων καὶ ἀναλθέας ἰούς·
 ἔστη δ' Αἰακίδαο καταντίον· ἀμρὶ δ' ἄρ' αὐτοῦ
 35 γωρυτὸς καὶ τόξ' ἐμ' ἔαχεν· ἐκ δὲ οἱ ὄσων
 πῦρ ἄμοτον μάρμαϊρα· ποσσὶν δ' ὑπεκύντο γαῖα·
 σμερδαλέον δ' ἦύσε μέγας θεὸς, ὅφρ' Ἀχιλῆα
 τρέψῃ ἀπὸ πτολίμοιο, θεοῦ ὅπα τερβήσαντα
 θεσπεσίην, καὶ Τρώας ὑπὲρ θανάτοιο σάωσῃ.
 40 Χάξω, Πηλεΐδη, Τρώων ἐκάς, οὐ γὰρ εἰσικεν,
 εἰσέτι δυσμενέεσσι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἰάλλειν,
 μὴ σε καὶ ἀθανάτων τις ἀπ' Οὐλύμποιο χαλέψῃ.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· ὃ δ' ἄρ' οὔ τι θεοῦ τρέσεν ἀμβροτον αὐ-
 ῆδ' ἡ γὰρ οἱ Κῆρες ἀμειλιχοὶ ἀμπεποτῶντο· [δὴν
 45 τοῦνεκ' ἄρ' οὐκ ἀλέγιζε θεοῦ· μέγα δ' ἔαχεν ἄντην·
 Φοῖβε, τί με θεοῖσι, καὶ οὐ μεμαῶτα, μάχεσθαι
 ὀτρύνεις, Τρώεσσι ὑπερβιάλοισιν ἀμύνων;
 Ἦδ' ἡ γὰρ καὶ πρόσθε μ' ἀποστρέψας ὀρυμχόδου
 ἤπαρες, ὁππότε πρῶτον ὑπεξέσάωσας ὀλέθρου
 50 Ἴκτορα, τῷ μέγα Τρῶες ἀνὰ πτόλιν εὐχετόωντο.
 Ἀλλ' ἀναχάξω τῆλε καὶ ἐς μακάρων ἔδος ἄλλων
 ἔρχεο, μὴ σε βάλωμι καὶ ἀθανάτον περ ἑόντα.

LIBER III.

Cum igitur jubar venisset pulcre-sedentis Auroræ,
 protinus Antilochi cadaver ad naves portarunt
 hastigeri Pylii, magnopere plangentes ducem :
 atque ipsi justa-fecerunt in littore Hellesponti,
 maximo mœrore-perculsi : et circumquaque suspirabant
 strenui filij Argivum ; omnes enim acerbus occuparat lu-
 ctus,] Nestori officium præstantes, qui non prorsus frau-
 gebatur animo.] Viri enim prudentis est, animo sustinere
 dolorem] fortiter, nec afflictum se-excruciare.
 Pelides autem propter-sodalem ira-inflammatum Antilo-
 chum,] horrendum in Trojanos se-accingebat, qui et ipsi,
 quamvis exhorrescentes hasta-clarum Achillem,
 e-mœnibus erumpebant prompti, quoniam ipsi
 Deæ-fatales in pectora confidentiam injecerant. Namque
 erant] plurimi ad-expertem-reditus descensuri Orcum
 sub manibus Æacidæ belliscentis, qui tamen et ipse
 interiturus simul erat juxta Priami urbem.
 Statim igitur utrinque congregiebantur in unum locum
 Trojanorum gentes variae et bellicosorum Argivum,
 magno-fervore-ruentes ad Martem excitati proelii.
 Pelides autem inter hos numerosam profligabat turbam
 hostium, et undique ferax sanguine tellus
 madescebat, et cadaveribus arctabantur fluentia
 Xanthi et Simœntis. Ille autem persequens strages-faciebat
 usque ad urbem, quia pavor occuparat homines.
 Et forte omnes exitio-tradidisset, portasque in solum de-
 jecisset] cardinibus emotis, aut etiam perfregisset repagula,
 ex-obliquo incumbens, Danaisque patefecisset viam
 in Priami urbem, et expugnasset opulentam civitatem ;
 nisi in-eum graviter Phœbus implacabili exarsisset ira,
 ut vidit densas cohortes leto-sterni heroum.
 Quare extemplo de cœlo descendit feræ in-morem,
 pharetram humeris gestans et immedicabiles sagittas,
 et stetit Æacidæ ex-adverso ; circumque eum
 corytus et arcus immane resonabant ; ex illius vero oculis
 ignis magna-vi emicabat, et sub pedibus movebatur terra,
 horrendumque clamavit potens deus, ut Achillem
 averteret e bello, dei voce consternatum
 prodigiosa, et Troas e pernicie liberaret :
 Subducito-te, Pelida, a-Trojanis procul, non enim æquum
 -est,] amplius hostibus savam mortem afferre,
 ne te vel deorum quispiam ex Olympo pessumdet.
 Sic dixit ; at ille nihil dei extimuit immortalē vocem :
 jam enim ipsum Parcæ severæ circumvolabant.
 Ideo non curabat deum, sed valde vociferatus-est contra :
 Phœbe, cur me cum-diis, etiam invitum, ad-pugnandum
 laccessis, Trojanis fedifragis auxilium-præstans ?
 Jam enim et antea me avertens a-conflictu
 fefellisti, quando primum subtraheres exitio
 Hectorem, quo magnifice Troes in urbe se-jactabant.
 Sed abscede hinc et ad deorum sedem cæterorum
 te-recipe, ne te feriam quantumvis immortalē.

Ὡς εἰπὼν ἀπάτερθε θεὸν λίπε, βῆ δ' ἐπὶ Τρῳάς,
οἳ ῥ' ἔτι πού φεύγεσκον δειὸ προπάροιθε πόλης,
καὶ τοὺς μὲν σεύεσκεν· ὁ δ' ἀσχαλῶν ἐνὶ θυμῷ
Φοῖβος, ἔδν κατὰ θυμὸν ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπεν·

ὦ πόποι, ὡς ὄγε μαίνεται' αἰὲ φρένας· ἀλλὰ οἳ οὔτι
οὔτ' αὐτὸς Κρονίδης ἔτ' ἀνέξεται, οὔτε τις ἄλλος,
οὔτω μαργαίνοντα καὶ ἀντιόωντα θεοῖσιν.

Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ αἴστος ὁμοῦ νεφέεσσιν ἐτύχθη·
ἥερα δ' ἐσσάμενος στυγερὸν προέηκε βέλεμνον·
καὶ ἐ θεῶς οὔτησε κατὰ σφυρόν· αἶψα δ' ἀνίαι
δῦσαν ὑπὸ κραδίην· ὁ δ' ἀνετράπετ' ἥτε πύργος,
ὅν τε βίη τυφῶνος ὑποχθονίη στροφάλιγγι
ῥήξῃ ὑπὲρ δαπέδοιο, κραδαιομένης βαθύ γαίης·
ὡς ἐκλίθη δέμας ἡὺ κατ' οὐδεὸς Αἰακίδαο·
ἀμφὶ δὲ παπτήνας ὀλοὸν καὶ ἄκρατον ὁμόχλα·

Τίς νύ μοι αἰνὸν δίστον ἐπιπροέηκε κρυφθόν;
Στήτω μευ κατέναντα, καὶ εἰς ἀναφανδὸν ἰκέσθω,
ὅρρα κέ οἱ μέλαν αἶμα καὶ ἔγκατα πάντα χυθείη
ἡμετέρῳ περὶ δουρὶ, καὶ Ἄϊδα λυγρὸν ἵκηται·
οἶδα γὰρ ὡς οὔτις με δυνήσεται, ἐγγύθεν ἔλθων,
ἐγγεῖη δαμάσασθαι ἐπιχθονίων ἥρώων,
οὔδ' εἴπερ στέρνοισι μάλ' ἀτρομον ἦτορ ἔχῃσιν,
ἀτρομον ἦτορ ἔχῃσι λίην, καὶ χάλκεος εἴη.

Κρύβδα δ' ἀνάκτιδες αἰὲν ἀγαστέρους λόγῳσι·
τῷ μευ ἴτω κατέναντα, καὶ εἰ θεὸς εὐχεται εἶναι
χωόμενος Δαναοῖς, ἐπειὴ νύ μοι ἦτορ ἔολεν
ἔμμεναι Ἀπόλλωνα λυγρῇ κεκαλυμμένον ὄρφνῃ.

Ὡς γάρ μοι τοπάροιθε φίλῃ διεπέφραδε μήτηρ,
καίνου ὑπαὶ βελέεσσιν ὀϊζυρῶς ἀπολέσθαι
Σχαιῆς ἀμφὶ πύλῃσι· τὸ δ' οὐκ ἀνεμώλιον ἦεν.

Ἦ, καὶ λυγρὸν δίστον ἀμειλίχοισι χέρεσσιν
ἔλκεος ἐξείρυσεν ἀναλθέος, ἐκ δὲ οἱ αἶμα
ἔσαντο τειρομένου· πότμος δὲ οἱ ἦτορ ἐδάμνα·
ἀσχαλῶν δ' ἔρριψε βέλος τὸ δ' ἄρ' αἶψα κιοῦσαι
πνοιαί ἀνηρεῖφαντο, δόσαν δὲ μιν Ἀπόλλωνι
ἐς Διὸς οἰχομένῳ ζάθεον πέδον· οὐ γὰρ ἐώκει
ἀμβροτον ἰδὼν ὀλέσθαι ἀπ' ἀθανάτοιο μολόντα.

Δεξιόμενος δ' ὄγε χραιπνὸς ἀφίκετο μακρὸν Ὀλυμ-
πῶν ἀθανάτων ἐς δμηγυριν, ἥχι μάλιστα [πον,
πανσυδίῃ ἀγέροντο μάχην ἐσορώμενοι ἀνδρῶν·
οἱ μὲν γὰρ Τρῳέεσσι μενοίνεον εὐχος ὀρέξαι,
οἱ δ' ἄρ' Ἀχαιοῖσιν, τοῖ δ' αὖ δίχα κητιόωντες
ἐέρχοντο κτείνοντας ἀνὰ μόθον ὀλλυμένους τε.

Τὸν δ' ὁπότεῖ εἰσενόησε Διὸς πινυτὴ παράκοιτις,
αὐτίκα μιν νείκεσεν ἀνιηροῖς ἐπέεσσιν·

Φοῖβε, τίη τόδ' ἔρεξας ἀτάσθαλον ἥματι τῷδε;
λησάμενος καίνοιο, τὸν ἀθάνατοι γάμον αὐτοῖ
ἀντιθέῳ Πηλεΐ συνάραμεν, ἐν δὲ σὺ μέσσοις
δαίνυμένοις χεῖδες, ὅπως Θέτιν ἀργυρόπεζαν
Πηλεὺς ἤγετ' ἀκοῖτιν, ἄλως μέγα λαίτμα ληποῦσαν,
καὶ σευ φορμίζοντος ἐπήϊεν ἀθρόα φῶλα,
θῆρας τ' οἰωνοὶ τε βαθυσκόπελοί τε κολῶναι
καὶ ποταμοὶ, καὶ πᾶσα βελύσχιος ἦεν ὕλη·
ἀλλὰ τὰ γ' ἐξελάθου, καὶ ἀμειλίχον ἔργον ἔρεξας

Sic fatus seorsum deum liquit et tetendit in Trojanos,
qui adhuc fugiebant semper ante urbem:

hos itaque propulit. At excandescens in pectore
Phœbus, suum ad animum hæc verba locutus est:

O Dii! quantum hic furit perpetuo mente: at eum mi-
nime,] nec ipse Juppiter deinceps sustinebit, nec quisquam
alius,] adeo dum-luxuriat et adversatur diis.

Sic ait, et non-amplius-visus inter nubes erat,
aeraque prætendens inimicum emisit telum,
et eum continuo sauciavit in-malleolum-pedis; statimque
agritudo] subiit cor, et subversus-est, velut turris,
quam violentia typhonis subterranea vertigine
evertit supra solum succussa alte tellure:

sic prostratum-fuit lumi corpus pulcrum Æacidae;
et circumspiciens misere et immoderate clamavit:

Quis in-me pestiferum jaculum contorsit occulte?

Stet mihi cominus et aperte aggrediatur,

ut ipsi ater cruor et viscera cuncta effundantur

nostra hasta, et ad-Orcum tristem migret:

scio enim, quod nemo me possit, cominus adortus,

hasta superare in-terris-degentium heroum,

ne si quis quidem in-pectore satis intrepidum cor habeat.
intrepidum cor habeat omnino, atque æreus sit.

At furtim inibelles semper fortiores insidiis-excipiunt:

ideo mihi procedat obviam, etiamsi deum gloriatur se-
-esse] insensum Danaïs: nam mihi animus auguratur
esse Apollinem, horrida involutum caligine.

Sic enim mihi olim dilecta prædixit mater,

illius jaculis calamitose me-perituum-esse

Scream ad portam: neque hoc cassum fuit.

Dixit et letalem sagittam duris manibus

c-vulnere evulsit immedicabili, et ejus sanguis

erupit cruciati, letumque ejus cor subegit:

magna-indignatione igitur abjecit telum, quod illico ad-

volantes] auræ corripuerunt reddideruntque Apollini,

in Jovis remeanti sacrum campum: non enim fas-erat,

ut-immortale jaculum interiret, a Deo profectum.

Quo accepto is festinus rediit in-spatiosum Olympum

aliorum deorum ad concionem, ubi potissimum

ad-unum-omnes coibant, pugnam spectatum mortalium:

alii enim Trojanis studebant gloriam præbere,

alii contra Achivæ, alii etiam dubie sentientes

intuebantur trucidantes in acie et occumbentes.

Illum (Phœbum) vero ubi conspexit Jovis prudens uxor,
statim eum objurgavit molestis verbis:

Phœbe, quare istud patrasti scelus hoc die?

oblitus illius connubii, quod dii ipsi

semideo Peleo conciliavimus, tuque in medio

epulantium cantabas, quo-pacto Thetin argenteis-pedibus

Peleus duceret uxorem, maris vastum gurgitem cum-dese-

ruisset,] et te citharam-seriente accurrebant densa agmina,

bestiæ volucresque et profundis-scopulis montes

et fluvii, et omnis opaca veniebat silva:

ed hæc oblitus-es, et crudele facinus peregisti

κτείνας ἀνέρα διόν, δν, ἀθανάτοισι σὺν ἄλλοις
νέκταρ ἀποσπένδων, ἤρῃσας παῖδα γενέσθαι
ἐκ Θέτιδος Πηληϊ· τεῆς δ' ἐπαλήσας ἀρῆς,
110 ἦρα φέρων λαοῖσι κραταιοῦ Λαομέδοντος,
ὣ πάρα βουκαλίεσκες· ὁ δ' ἀθάνατόν περ ἰόντα,
θητὸς ἔων, ἀκάχιζε· σὺ δ' ἀφρονέων ἐνὶ θυμῷ
ἦρα φέρεις Τρώεσσι, λαλασμένος ὅσο' ἐμόγησας.
Σχέτιλος, οὐ νύ τοι οἶδας ἐνὶ φρεσὶ λευγαλέησιν,
115 οὐθ' ὅτις ἀργαλῖος καὶ ἐπάξιος ἄλγεια πάσχειν,
οὐθ' ὅτις ἀθανάτοισι τιτιμένος· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
ἦπιος ἄμμι τέτυκτο καὶ ἐξ ἡμέων γένος ἦεν.
Ἄλλ' οὐ μὲν Τρώεσσι ἐλαφρότερον πόνον οἶω
ἔσσεισθ' Αἰακίδαο δεδουπότος· οὐνεκ' ἄρ' αὐτοῦ
120 υἱὸς ἀπὸ Σχύροιο θοῶς ἐς ἀπηνέα δῆριν
Ἀργείοις ἐπαρωγὸς ἐλεύσεται, εἰκελὸς ἀλκὴν
πατρὶ ἔῃ· πολέσιν δὲ κακὸν δῆϊοισι πελάσσει.
Ἦ νύ σοι οὐ Τρώων ἐπιμέμβλεται, ἀλλ' Ἀχιλλεῖ
ἀμφ' ἀρετῆς ἐμέγηρας, ἐπεὶ πέλα φέρτατος ἀνδρῶν.
125 Νήπιε, πῶς ἔτι σοῖσιν ἐν δόμοισι Νηρηϊήν
ὄφει ἐν ἀθανάτοισι Διὸς ποτὶ δώματ' ἰούσαν,
ἥ σε πάρος κύδαινε καὶ ὡς φίλον ἰδρακεν υἱά;
Ἦ, μέγα νεικέουσα πολυσθενέος Διὸς υἱά,
Ἦρη ἀκτῆγεμένη· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπαμείβετο μύθῳ·
130 ἄζετο γὰρ παράκοιτιν ἑοῦ πατρὸς ἀκαμάτοιο·
οὐδέ οἱ ὀφθαλμοῖσι καταντίον εἰσοράσθαι
ἔσθινεν, ἀλλ' ἀπάνευθε θεῶν ἀλλήκτον ἰόντων
ἦστο κατωπίων· ἄμοτον δὲ οἱ ἐσκύζοντο
ἀθάνατοι κατ' Ὀλύμπῳ, ὅσοι Δαναοῖσιν ἄμυνον·
135 ὅσοι δ' αὖ Τρώεσσι μενοίνεον εὖχος ὀρέξαι,
κεῖνοί μιν κύδαινον, ἐνὶ φρεσὶ καγχαλόωντες,
κρύβδ' Ἦρης· πάντες γὰρ ἐναντίον Οὐρανίῳ
ἄζοντ' ἀσχαλώσαν. Ὅ δ' οὐπω λήθετο θυμοῦ
Πηλεΐδης· ἔτι γὰρ οἱ ἀμυμακείοις ἐνὶ γυίοις
140 ἔξεν αἶμα κελαινὸν ἐλδομένοιο μάχεσθαι·
οὐδ' ἄρα οἱ Τρώων τις ἐτόλμα ἐγγὺς ἰκίσθαι
βλημένου, ἀλλ' ἀπάνευθεν ἀφέστασαν, εὖτε λέοντος
ἀγρύται ἐν ξυλόχοισι τεθηπότες, δν τε βάλησι
θηρητήρ· ὁ δ' ἄρ' οὔτι, πεπαρμένος ἦτορ ἄκοντι,
145 λήθεται ἡγορέης, ἀλλὰ στρέφειτ' ἄγριον ὄμμα,
σιμερδαλίον βλοσυρῇσιν ὑπαὶ γενέεσσι βεβρυγίως·
ὡς ἄρα Πηλεΐδαο χόλος καὶ λοίγιον ἔλκος
θυμὸν ἄδην ὀρόθυνε· θεοῦ δὲ μιν ἰὸς ἐδάμνα·
ἀλλὰ καὶ ὡς ἀνόρουσε καὶ ἐνθόρε δυσμενέεσσι
150 πάλλων ὀδριμον ἔγχος· ἔλεν δ' Ὀρυθάονα διόν,
Ἔκτορος ἑσθλὸν ἑταῖρον, ἐπὶ κροτάφοιο τυχήσας·
οὐ γὰρ οἱ κόρυς ἔσχε μακρὸν δόρυ, καὶ μαμαῶτος,
ἀλλὰ δι' αὐτῆς αἵψα καὶ ὀστέου ἐνδόν ἵκανεν
ἵνας ἐς ἐγκεφαλοῖο· κέασσε δὲ οἱ θαλερὸν κῆρ.
155 Ἰππώνοον δ' ἐδάμασσε, κατ' ὀφρύος ἐνδόν ἐρείσας
ἐς θέμεθλ' ὀφθαλμοῖο· χαμαὶ δὲ οἱ ἔκπεσε γλήνη
ἐκ βλεφάρων· ψυχὴ δὲ κατ' Αἴδος ἐξεποτήθη.
Ἀλκιθόου δ' ἄρ' ἔπειτα διὰ γναθμοῖο περήσας
γλῶσσαν δλην ἀπέκασεν· ὁ δ' ἐς πέδον ἤριπε γαίης
160 ἐκ πνείων· αἶγμῃ δὲ δι' οὐατος ἐξεφάνθη.

interficiens hominem divinum, quem, Diis cum aliis
nectar libans, precatus-es filium nasci
ex Thetide Peleo, tuique oblitus-es voti,
opem dum-fers populis validi Laomedontis,
apud quem armenta-pavisti, isque te immortalem
mortalis æroninis-affecit; tu tamen insapiens animo
opem fers Trojanis, oblitus quanta perpessus-sis.
Improbe, nondum cognitum-habes mente vesana,
neque quis impius et dignus tristia pati,
neque quis apud Deos honorabilis sit: enim vero Achilles
benignus in-bos erat, et a nobis genus ducebat.
Attimen non propterea Trojanis levius negotium arbitror
fore, Æacida occiso: nam hujus
natus e Scyro propediem ad immitte bellum
Argivis præsidio veniet, æquiparans robore
patrem suum, et plurimis malum hostibus asferet.
Nec adeo tibi Trojanorum cura-est, verum Achilli
virtutem invidisti, quod esset præstantissimus hominum.
Stulte, quomodo in-posterum tuis oculis Thetiam
aspicies, inter immortales Jovis ad ædes euntem,
quæ te prius coluit et tanquam carum suscepit filium?
Dixit, magnis probis-incessens præpotentis Jovis natum,
Juno animi-cruciata. At is nullo respondit verbo,
reverebatur enim uxorem sui patris invicti,
nec eam oculis exadversum obtineri
potuit, sed seorsum a-Diis æternis
resedit, dejectis-humî-oculis. Graviter vero illi succense-
bant] dii in Olympo, qui Danaos tulabantur;
qui vero Trojanis cupiebant palmam tradere,
si ipsum laudabant, intimo pectore lantes,
clam Junone: cuncti enim palam Coelites
formidabant iratam. At nondum remiserat ferociam
Pelides; nam adhuc ejus vastis in membris
fervebat sanguis ater. cupientis pugnare:
nec ad-ipsam Trojanorum ullus audebat propius accedere
prostratum, sed procul abastebant, velut a-leone
rustici in silva perplexi, quem perculit
venator; isque nequaquam, transfixus cor venabulo,
obliviscitur fortitudinis, sed torquet truculentos oculos,
tremendum inimani rictu infrendens:
ita Pelidæ et ira et exitiale vulnus
animum acriter stimulabant, sed Dei eum sagitta deprime-
bat:] nihilominus tamen raptim-surrexit et incurrit in ho-
stes] quassans validam hastam; confoditque Orythaona exi-
mum,] Hectoris probatum socium, ad tempora forte-ictum:
non enim ipeius cassis impediit oblongam hastam quamlibet
cupientis,] sed per eam subito etiam trans ossa penetravit
in fibras cerebri, et diffudit ei floridum cor.
Ipponoum dein profligavit, circa supercilium hasta in-
fixa] in fundamenta oculi, humique ipsi decidit pupula
e palpebris, et anima ad Orcum evolavit.
Alcihoi posthac mala transverberata
linguam totam præcidit, qui in solum procubuit terræ
expirans; macroque per aurem eminebat.

Καὶ τοὺς μὲν κατέπερνε, καταντίον αἶσσοντες,
 ὅσος ἀνὴρ· πολλῶν δὲ καὶ ἄλλων θυμὸν ἔλυσε
 φευγόντων· ἔτι γὰρ οἱ ἐνὶ φρεσὶν ἔξεν αἶμα.

Ἄλλ' ἔτε οἱ φύχοντο μέλη, καὶ ἀπῆϊε θυμὸς,
 165 ἔσση ἔρεισάμενος μελίη ἐπι· τοὶ δ' ἐφέβοντο
 πανσυδῆ τρομέοντες, ὃ δὲ σφισι τοῖον ἐμόχλα·

Ἄ δειλοὶ Τρῶες καὶ Δάρδανοι, οὐδέ θανόντος
 ἔγχος ἐμὸν φεύξεσθε ἀμείλιχον, ἀλλ' ἄμα πάντες
 αἶνόν τισέτ' ὀϊστον Ἑρινύσιν ἡμετέρῃσιν.

170 Ὡς φάτο· τοὶ δ' αἰόντες ὑπέτρεσαν, εὖτ' ἐν ὄρεσσι
 φθόγγον ἐριβρύχοιο νεβροὶ τρομέοισι λέοντος,
 δειλαιοὶ, μέγα θῆρα πεφυζότες· ὥς ἄρα λαοὶ
 Τρώων ἱπποπόων ἢ δ' ἀλλοδαπῶν ἐπικούρων
 ὑστατίην Ἀχιλῆος ὑποτρομέεσκον ἐμοχλῆν,

175 ἐλπόμενοί μιν ἔτ' ἔμμεν' ἀνούτατον· ὃς δ' ὑπὸ πόντῳ
 θυμὸν τολμήεντα καὶ ὄβριμα γυῖα βαρυνθεὶς
 ἤριπεν ἀμφὶ νέκυσσι, ἀλίγκιος οὐρεὶ μακρῇ·
 γαῖα δ' ὑπεπλατάγησε, καὶ ἄσπετον ἔδραχε τεύχεα,
 Πηλεΐδαο πεσόντος ἀμύμονος. Οἱ δ' ἔτι θυμῷ,
 180 δῆϊον εἰσπρόωντες, ἀπειρέσιον τρομέεσκον.

Ὡς δ' ὅτε θῆρα δαροινόν, ὑπ' αἰζηοῖσι δαμέντα,
 μῆλα περιτρομέουσι, περὶ σταθμὸν ἀθρήσαντα
 βλημένον, οὐδέ οἱ ἄγχι παρελθέμεναι μεμάασιν,
 ἀλλὰ καὶ ὥς ζῶντα, νέκυν περιπεφρίκασιν·

185 ὥς Τρῶες φοβέοντο καὶ οὐκ ἔτ' ἐόντ' Ἀχιλῆα.

Ἀλλὰ καὶ ὥς ἐπέεσσι Πάρις μέγα θαρσύνεσκε
 λαόν, ἐπεὶ φρεσὶν ἔσιν ἐγήθειεν· ἦ γὰρ ἐώλπει
 Ἀργείους πύσασθαι ἀμειμακέτοιο κυδοιμοῦ,
 Πηλεΐδαο πεσόντος· ὃ γὰρ Δαναοῖς πέλεν ἀλκή·

190 ὦ φίλοι, εἰ ἐτέον μοι ἀρήγοιτ' εὐμενέοντες,
 σήμερον ἢ θάνωμεν ὑπ' Ἀργείοισι δαμέντες,
 ἢ σωθέντες ποτὶ Ἴλιον εὐρύσωμεν
 ἵπποις Ἑκτορέοισι δεδουπότα Πηλεΐωνα,
 οἷ μ' ἐς δευτέρητα, κασιγνήτοιο θανόντος,
 195 ἀχνύμενοι φορέουσιν, ἐὼν πολέοντες ἀναχτα.

Τοῖς εἴ πως εὐρύσσιμεν Ἀχιλλέα δαυθέντα,
 ἵπποις μὲν μέγα κῦδος ὀρέξομεν, ἢ δὲ καὶ αὐτῷ
 Ἑκτορι, εἴ γε τις ἐστὶ κατ' Αἴδος ἀνθρώποισιν
 ἢ νόος, ἢ θέμιστες· ὃ γὰρ κακὰ μῆσατο Τρῶας·

200 καὶ μιν Τρωϊάδες, μεγάληα φρεσὶ καρχαλώσασι,
 ἀμφοπεριστήσονται ἀνὰ πτόλιν, ἥντι λυγρὰ
 παρθάλιες τεκέων κεχλωμέναι, ἢ λείαναι,
 ἀνδρὶ πολυκλήτῳ μογερεῖς ἐπίσσοσι θήρης·
 ὥς Τρῶαί περὶ νεκρὸν ἀποκταμένου Ἀχιλῆος

205 ἀθρόαι αἰξοῦσιν, ἀπειρέσιον κοτέουσιν·
 αἱ μὲν ὑπὲρ τοκέων κεχλωμέναι, αἱ δὲ καὶ ἀνδρῶν,
 αἱ δ' ἄρ' ὑπὲρ παίδων, αἱ δὲ γνωτῶν ἐριτίμων.
 Ἰηθήσει δὲ μάλιστα πατὴρ ἐμὸς, ἢ δὲ γέροντες,
 ὄσσους οὐκ ἐθέλοντας ἐν ἄσπετῇ γῆρας ἐρύκει,
 210 τόν δ' ἡμεῖς εἶπερ τε ποτὶ πτόλιν εὐρύσαντες
 ὑήσομεν οἰωνοῖσιν ἀερσιπέτῃσιν ἐδωδῆν.

Ὡς φάτο· τοὶ δὲ νέκυν κρατερόφρονος Αἰακίδαο
 ἀμφέβαν ἐσσυμένως, οἳ μιν φοβέοντο πάροιθεν,
 Ἰλαῖος τ' Αἰνείας τε καὶ ὄβριμόθυμος Ἀγένορος

Et hos quidem occidit, ex-adverso irruentes,
 divinus vir; sed multorum etiam aliorum vitam solvit
 fugientium: adhuc enim ipsi in pectore fervebat sanguis.

At cum ejus frigerescerent artus, et abscederet spiritus,
 constitit innixus fraxino. Illi (*hostes*) interim fugerunt
 confestim trementes; is vero ipsos ita increpuit:

Vah timidi Troes et Dardani! ne extincti quidem
 hastam meam evadetis immitem, sed simul omnes
 persolvētis atrocem interitum Furis nostris.

Sic aiebat; at illi audientes pavitabant, perinde-ac-si
 in monte] rugitum frementis hinnuli tremiscant leonis
 imbelles, immanem belluam fugientes: sic agmina
 Trojanorum equestrium et alienigenarum sociorum
 ultimum Achillis expavescebant clamorem,
 rati ipsum adhuc non-vulneratum esse, qui fato
 animum audacem et fortia membra gravatus,
 procubuit inter cadavera, similis monti magno;
 tellusque intremuit, magnunūque fragorem dederunt arma,
 Pelida cadente eximio. Illi autem adhuc animo,
 hostem respicientes, vehementer trepidabant.

Perinde-ac-si belluam cruentam, a juvenibus confectam,
 oves circumtrepidant, juxta ovilia ubi-viderint
 stratum, nec ad-eam prope accedere audent,
 sed etiam tanquam vivam, mortuam exhorrent;
 ita Trojani formidabant, etiam non superstitem, Achillem.

Attamen nihilominus dictis Paris non-parum acuebat
 exercitum, cum animo suo exultaret; namque sperabat
 Argivos quieturos-esse a cruento bello,
 Pelida everso. Hic enim Danaum erat columen.

Amici, si vere mihi auxilium-præstatis benevolentes,
 hodie aut moriamur ab Argivis debellati,
 aut sospites versus Ilium raptæmus
 equis Hectoreis interemptum Pelidam,
 qui me ad certamen, fratre extincto,
 mæsti ferunt, suum desiderantes herum.
 Quibus si forte abstraxerimus Achillem cæsum,
 equis grande decus conciliabimus, et ipsi
 Hectori, si ullus est in Orco mortalibus
 sensus jurisve-respectus. Ille enim dira meditatus-fuit
 in-Trojanos; et ipsum Troades, magna animos lætitia-per-
 fusæ, circumstabunt in urbe, ceu feroces
 pantheræ ob-catulos sævientes, vel leonæ,
 virum exercitatum, operosæ perituri venationis:
 sic Trojanæ circa cadaver confossi Achillis
 magna-frequentia confluent ingenti ira-percitate,
 aliæ propter parentes indignatæ, aliæ propter maritos,
 aliæ etiam super filiis, aliæ super honoratis fratribus.
 Gaudebit vero maxime pater meus, et seniores,
 quos nolentes in urbe senectus retinet.

hunc si nos in urbem tractum
 proponemus avibus altivolantibus escam.

Sic ait: illi igitur cadaver fortis Aiacidæ
 corona-cinxerunt repente, qui eum horruerant antea,
 Glaucus et Aeneas et firmo-pectore Agenor

215 ἄλλοι τ' οὐλομένοις δαήμενες ἰωχμοῖς,
εἰρῆσαι μεμαῖωτες ἐς Ἰλίου ἱερὸν ἄστυ.
Ἀλλὰ οἱ οὐκ ἀμέλησε θεοῖς ἐναλίγκιος Αἴας,
ἀλλὰ θοῶς περίεη· πάντας δ' ἀπὸ δούρατι μακρῷ
ῶθει ἀπὸ νέκυος· τοὶ δ' οὐκ ἀπέληγον ὀμοκλῆς,
220 ἀλλὰ οἱ ἀμφοτέρωθεν περισταδὸν, αἵσσοντες
αἰὲν ἐπασσύεσθαι, τανυχειλές εὖτε μέλισσαι,
αἷ β' ὅ' ἐδὴν περὶ σίμβλον ἀπειρέσιαι ποτίονται,
ἄνδρ' ἀπαμυνόμεναι, ὃ δ' ἄρ' οὐκ ἀλέγων ἐπιούσας,
κηροῦς ἐκτάμνησι μελίχροας, αἱ δ' ἀκάχονται
225 καπνοῦ ὑπὸ ῥιπῆς ἡδ' ἀνέρος, ἀλλ' ἄρα καὶ ὡς
ἀντίαι αἵσσουσιν, ὃ δ' οὐκ ὄθεται, οὐδ' ἄρα βαιὼν·
ὡς Αἴας τῶν οὔτε μάλ' ἐσσυμένων ἀλέγισεν,
ἀλλ' ἄρα πρῶτον ἐνὶ ἥρῳ, ὑπὲρ μαζοῖο τυχίσας,
Μαιονίδην Ἀγέλαον, ἔπειτα δὲ Θέστορα δῖον·
230 εἶλε δ' ἄρ' Ἀρκύθοον καὶ Ἀγέστρατον ἡδ' Ἀγάνιππον,
Ζωρόν τε Νίσσον τε περικλειτὸν τ' Ἰρύμαντα,
ὃς Λυκίῃθεν ἔκτανεν ὑπὸ μεγάλῃ τοι Γλαύκῳ·
ναῖε δ' ὅγ' αἰπεινὸν Μελανίππιον, ἱρὸν Ἀθήνης,
ἀντίαι Μασσαῖοιο, Χελιδονίης σχεδὸν ἄκρης,
235 τὴν μέγ' ὑποτρομέουσι τεθηπότες εἰν ἄλλ' νυῦται,
εὖτε περιγνάμπτωσι μάλα στρυφάλας περὶ πέτρας·
τοῦ δ' ἄρ' ἀπορρημένιοι κλυτὸς πάϊς Ἰππολόχοιο
παχυνῶθη κατὰ θυμὸν, ἐπεὶ β' αἱ ἔσκαεν ἑταῖρος·
καὶ β' αὖθις Αἴαντα κατ' ἀσπίδα πολυβοῦειαν
240 οὔτασεν· ἀλλὰ οἱ οὔτε διήλασεν ἐς γρόα καλὸν·
ῥινοὶ γάρ μιν ἔρυντο βοῶν, καὶ ὑπ' ἀσπίδι θώρηξ,
ὃς β' αἱ ἀκαμάτοισι περὶ μελέεσσιν ἀρῆραι·
Γλαῦκος δ' οὐκ ἀπέληγεν ἀταρτηρῷο κυδοιμοῦ,
Αἰακίδην Αἴαντα δαμασσόμεναι μενεαίνων,
245 καὶ οἱ ἐπευχόμενος μέγ' ἀπειλείεν ἄφρονι θυμῷ·
Αἴαν, ἐπεὶ νῦν σε φασὶ μέγ' ἔσχατον εἶμεναι ἄλλων
Ἀργείων, σοὶ δ' αἰὲν ἐπὶ φρονέουσι μάλιστα
ἀσπετον, ὡς Ἀχιλλεῖ δαίφρονι, τῷ σε θανόντι
πρωῶ συνθανέσθαι ἐπ' ἤματι τῷδε καὶ αὐτόν.
250 Ὡς ἔρατ' ἀκράαντον ἰαῖς ἔπος· οὐδέ τι ἤδη,
ὅσσον ἀμείνωνος ἀνδρὸς ἐναντίον ἔγχος ἐνώμα.
Τὸν δ' ὑποδερκόμενος προτέρη μενεδῆιος Αἴας·
Ἄ δεῖδ', οὔτοι εἰδῶς, ὅσσον σέο φέρτερος Ἴκτωρ
ἔπλετ' ἐνὶ πτολέμοισι; μένος δ' ἀλέεινε καὶ ἔγχος
255 ἡμέτερον· πινυτὸν γὰρ ὁμῶς ἔχει κάρτεϊ θυμὸν·
σοὶ δ' ἤτοι νόος ἐστὶ ποτὶ ζῶον, ὅς β' αἱ μοι ἔτλης
ἐς μόθον ἐλθέμεναι, μέγ' ἀμείνονί περ γεγαῶτι.
Οὐ γάρ μευ ξείνος πατρώϊος εὖχεται εἶναι,
οὐδέ με ὀσπίνῃσι παρριπόμενος πολέμοιο
260 νόσφιν ἀποστρέφεις, ὡς Τυδείος ὄβριμον υἱά·
ἀλλὰ καὶ εἰ κείνοιο φύγας μένος, οὐ σέ τ' ἔγωγε
ζῶον ἀπὸ πτολέμοιο μεθήσομαι ἀπονέεσθαι.
Ἦ ἄλλοισι πέποιθας ἀνὰ κλόνον, οἱ μετὰ σείῳ,
μοῖαις οὐτιδανῆτιν εἰσκότας, αἵσσουσιν
265 ἀμφοτέρωθεν Ἀχιλλῆος ἀμύμονος; ἀλλ' ἄρα καὶ τοῖς
δῶσω ἐπισσυσμένους θάνατον καὶ κῆρας ἔρεμνάς.
Ὡς εἰπὼν Τρώεσσι ἐνεστρωγᾶτο, λείων ὡς
ἐν κυτίνῃ ἀγρευτῇσι κατ' ἄγχι μακρὰ καὶ ὕλην·

atque alii pernicialis periti belli,
abripere eum conantes ad Ilii augustam urbem.
Verum eum non neglexit diis equiparandus Ajax,
quin subito propugnaret: omnes igitur hasta longa
repulit a cadavere, qui tamen non intermiserunt impres-
sionem,] sed ipsum impugnavit circumquaque, irruentes
subinde densiores, veluti protensis-labiis apes,
quæ suum circa alveare innumerae volitant,
virum ut arceat, qui tamen non magnificiens invadentes,
favos castrat mellitos, atque ille cruciantur
fumi impetu et viri; tamen nihilominus
contra tendunt; is vero nullam ipsarum rationem habet, neq[ue],
minimam quidem:] sic Ajax hos irruentes nihili fecit:
sed primum necavit, supra mammam contingens,
Mæonidem Agelaum, et deinceps Thestora divum,
stravitque Arceythoum et Agestratum atque Aganippum,
Zorumque et Nissum prælustremque Erymantem,
qui ex-Lycia venerat sub (duce) magnanimo Glaucō;
accebat autem is celsum Melanippium, sanum Minervæ,
e-regione Masicyli, Chelidonium juxta promontorium,
quod magnopere formidant attoniti in mari nautæ,
quando inflectunt naves asperrimas circum petras:
hoc itaque extincto, illustris filius Hippolochi
merrore-dirigit animi; nam ejus erat contubernalis;
et protinus Ajacis scutum e-multis-boum-coriis-confectum
verberavit, sed non impegit ejus in corpus venustum;
tergora enim illum tutabantur boum et sub clypeo thorax,
qui ejus indefessis membris circumhærebat.
Glaucus vero non destitit a-nocivo conflictu,
Æacidam Ajacem debellare contendens,
et ipsi glorians admodum minabatur insipienti animo:
Ajax, quandoquidem te ferunt valde excellere præ aliis
Argivis, et ob te semper superbiunt potissimum
supra-modum, non-minus-quam Achillem bella-edoctum,
cum-quo mortuo te] faciam mori hoc die et ipsum.
Sic loquebatur irritum edens verbum, nec perpendebat,
quanto superiorem contra virum hastam vibraret.
Quem limis-intuitus-oculis, sic compellavit fortis Ajax:
O miser, nonne cognitum-habes, quanto te potior Hector
fuerit in bello? et-tamen vim subterfugit et hastam
nostram; prudentem enim conjunxerat cum virtute men-
tem:] at tibi sane animus tendit ad tenebras, qui mihi non
-vereris] in certamen venire, quamvis longe præstantior
sim.] Non enim mel hospes patris jactas te-esse,
nec me muneribus demulsum a-bello
procul avertes, ut Tydei fortem natum:
sed, etsi illius effugisti vim, non tamen te ego
vivum ex prædio sinam redire.
An aliis confidis in acie, qui tecum,
muscis vilibus comparandi, vagantur
circa cadaver Achillis laudati? sed et hos
donabo, si-appropinquent, morte et Parcis nigris.
Sic fatus inter Trojanos se-vertebat, tanquam leo
inter canes venalicos per convalles longas et silvam;

πολλοὺς δ' αἶψ' ἐδάμασσε, μεμπόμενος εὖχος ἀρέσθαι,
 270 Τρῶας ἑμῶς Λυκίοισι· περιτρομέοντο δὲ λαοί,
 ἰχθύες ὡς ἀνὰ πόντον, ἐπερχομένου ἀλεγεινοῦ
 κήτεος ἢ δελφίνος ἀλιτρεφούς μεγάλου·
 ὡς Τρῶες φοβέοντο βίην Τελαμωνιάδου,
 αἰὲν ἐπεσσυμένιοι κατὰ κλόνον· ἀλλ' ἄρα καὶ ὡς
 275 μάρναντ', ἀμφὶ δὲ νεκρὸν Ἀχιλλέος ἄλλοθεν ἄλλοι
 μυρίοι ἐν κονίῃσιν, ὅπως σύες ἀμφὶ λέοντα,
 κτείνοντ'· οὐλομένη δὲ περὶ σφίσι δῆρις ὀρώρει.
 Ἔνθα καὶ Ἱππολόχοιο δαίφρονα δάμνατο παῖδα
 Αἴας ὀδριμόθυμος· ὁ δ' ὕπτιος ἀμφ' Ἀχιλλῆα
 280 κάππασεν, εὖτ' ἐν ὄρεσσι περὶ στερεῇν δρυῖα θάμνος·
 ὡς ὄγε δουρὶ δαμνείας, περικάππεσε Πηλεΐωνι
 βλήμενος· ἀμφὶ δὲ οἱ κρατερὸς πάϊς Ἀγχίσαιος
 πολλὰ πονησάμενος, σὺν ἀρηϊφίλοισι ἐτάροισιν
 εἵρυσεν εἰς Τρῶας, καὶ εἰς Ἰλίου ἱερὸν ἄστυ
 285 δῶκε φέρειν ἐτάροισι, μέγ' ἀχνυμένοις περὶ θυμῷ·
 αὐτὸς δ' ἀμφ' Ἀχιλλῆϊ μυχέσχετο· τὸν δ' ἄρα δουρὶ
 μυῶνος καθύπερθεν ἀρήϊος οὐτάσεν Αἴας
 χειρὸς δεξιτερῆς· ὁ δ' ἄρ' ἐσσυμένως ἀπόρουσεν
 ἐξ ὁλοῦ πολέμοιο, κίεν δ' ἄφαρ ἄστυος εἰσω·
 290 ἀμφὶ δὲ οἱ πονέοντο περίφρονες ἱητῆρες,
 οἳ ῥά οἱ αἶμα κάθηραν ἄφ' ἔλκεος, ἀλλὰ τε πάντα
 τεύχον, ὅς οὐταμένων ὁλοῆς ἀχέονται ἀνίας.
 Αἴας δ' αἰὲν ἐμάρνατ', ἀλγίχιος ἀστεροπῆσι,
 κτείνων ἄλλοθεν ἄλλον, ἐπεὶ μέγα τείρετο θυμῷ,
 295 ἀχνύμενος κῆρ αἰὲν ἀνεψιοῖο δαμέντος.
 Ἄγχι δὲ Λαέρταος δαίφρονος υἱὸς ἀμύμων
 μάρνατο δυσμενέεσσι· φοβοῦντο δὲ μιν μέγα λαοί·
 κτείνει δὲ Πηλεΐανδρόν τε θοὸν, καὶ Ἀρήϊον υἷα
 Μαινάλου, ὃς ναίεσκε περικλυτὸν οὐδας Ἀδύδου·
 300 τῷ δ' ἐπὶ δῖον ἔπεφνεν Ἀτύμνιον, ὃν ποτὶ Νύμφῃ
 Πηγασίδι ἡύχομος σθεναρῶ τέκεν Ἡμαλίωνι,
 Γρηνίκου ποταμοῖο παρὰ ῥέον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
 Πρωτέος υἷα δαΐξεν Ὀρέσβιον, ὃς τε μακεδνῆς
 Ἰδῆς ναιετάασκεν ὑπὸ πτόχας, οὐδὲ ἐμήτηρ
 305 δέξατο νοστήσανσα περικλειτὴ Πανάκεια,
 ἀλλ' ἐδάμη παλάμῃσιν Ὀδυσσεύς, ὃς τε καὶ ἄλλων
 πολλῶν θυμὸν ἔλυσεν ὅπ' ἔγχεϊ μαιμώνωντι,
 κτείνων ὃν κε κίχησι περὶ νέκυν· ἀλλὰ μιν Ἀλκων,
 υἱὸς ἀρηϊθόοιο Μεγακλῆος, ἔγχεϊ τύψε
 310 πᾶρ γόνυ δεξιτέρων, περὶ δὲ κνημίδα φασιντὴν
 ἔβλυσεν αἶμα καλαίνον· ὁ δ' ἔλκεος οὐκ ἀλέγιζεν,
 ἀλλ' ἄφαρ οὐτήσαντι κακὸν γένεθ', οὐνεκ' ἄρ' αὐτὸν,
 ἰέμενον πολέμοιο, δι' ἀσπίδος οὐτάσε δουρί·
 ὥς δὲ μιν μεγάλη τε βίη καὶ κάρτεϊ χειρὸς
 315 ὕπτιον εἰς γαῖαν· κανάχησε δὲ οἱ περὶ τεύχη,
 βλημένου ἐν κονίῃσιν· περὶ μελέεσσι δὲ θύρηξ
 δεύετο φοινήμεντι λύθρῳ· ὁ δὲ λοίγιον ἔγχος
 ἐκ χροῦς ἐξείρυσσε καὶ ἀσπίδος· ἔσπετο δ' αἰχμῇ
 θυμὸς ἀπὸ μελέων, ἔλιπεν δὲ μιν ἄμβροτος αἰὼν·
 320 τοῦ δ' ἐτάροις ἐπόρουσε καὶ οὐταμένος περ Ὀδυσ-
 σέως· ἀπὸ μὲν μύθοιο δουσηγέος· ὡς δὲ καὶ ἄλλοις τεύχεσιν,
 πάντες ὁμῶς ἐπιμῖξ Δαναοὶ μέγαν ἀμφ' Ἀχιλλῆα

et plurimos statim prostravit, cupidos gloriam reportandi,
 tam Troas quam Lycios; et contremuerunt cohortes,
 ut pisces in ponto, adveniente tristi
 ceto aut delphino maris-alumno grandi:
 ita Troes metuebant robur Telamoniadae,
 pertinaciter instantis in conflictu; sed tamen etiam sic
 pugnam-capessabant, et circa cadaver Achillis alibi alii,
 sine-numero, in pulvere, velut sues circa leonem,
 trucidabantur, ac funesta inter eos contentio existerat.
 Ibi etiam Hippolochi pugnacem stravit natum
 Ajax magnanimus, qui supinus prope Achillem
 procubuit, sicut in silvis juxta duram quercum virgultum:
 ita is hasta ictus lapsus-est-juxta Pelidam:
 confossus; proque illo validus filius Anchisae
 multis laboribus-exhaustis, Mavortiorum ope commilito-
 num] traxit *cadaver* ad Trojanos, et in Ilii sacram urbem
 dedit asportandum amicis, magno cruciatu-affectis animi:
 ipse vero pro Achille propugnabat; sed illum hasta
 supra musculum martius percussit Ajax
 manus dexteræ; quare continuo abscessit
 e pernicioso bello, ac se-recepit mox in urbem:
 circaque ipsum occupati-erant periti medici,
 qui sanguinem exterserunt ex vulnere, et alia cuncta
 peregunt, quæ vulneratorum sævas sanant aggritudines.

Ajax autem semper pugnabat, similis fulgetro,
 interficiens alibi alium: nam valde angebatur animi,
 dolens in-corde perpetuo ob-patruelem casum.
 Et prope Laertæ prudentis filius egregius
 contendebat cum-hostibus, eumque formidabant valde a-
 gmina:] interemit autem Pisandrum celerem et Arcium,
 natum] Mænali, qui incolebat nobile solum Abydi:
 post quem præstantem morte-affecit Atymnium, quem olim
 Nympha] Pegasis pulchricoma forti enixa-est Emalionī,
 Granici amnis ad fluentum; juxtaque illum
 Protei natum transfixit Oresbium, qui altæ
 Idæ habitabat sub striis; nec eum mater
 excepit reducem præclara Panacea,
 sed succubuit palmis Ulysses, qui et aliorum
 complurium vitam rupit hasta sæviante,
 trucidans quemcumque offendit prope cadaver. Sed ipsum
 Alcon,] filius bello-expediti Megacelis, pilo percussit
 in genu dextrum: circa igitur splendidam ocream
 effluxit sanguis niger: verum hic vulneris nullam curam
 -habuit,] quin subito vulneris-autori perniciem creavit;
 nam ipsam,] avidum pugnae, per scutum vulneravit hasta,
 et impulit eum magna vi ac robore manus
 supinum ad terram, strepueruntque circa ipsum arma
 stratum in pulvere, et circum membra lorica
 maduit puniceo cruore. Ille autem feralem hastam
 ex corpore evellit et scuto, et secuta-est cuspidem
 anima ex artubus, et deseruit illum divina vita.
 Inde ejus socios invasit, quamvis saucius, Ulysses,
 nec finem-fecit pugnae turbulentæ. Ita vero et alii
 omnes simul promiscue Danaï magno pro Achille

προφρονέως ἐμάχοντο, πολὺν δ' ὑπὸ χεῖρεσι λαὸν
ἐσσυμένους ἐδάϊζον εὐξέστης μελήσιν.

325 Ἑὗτ' ἀνέμοι θαλάσσια κατὰ χθονὸς ἀμφιχέωνται,
λάβρον ἐπιβρίσαντες ἐπ' ἄλσεα ὑλήεντα,
ἀρχομένου λυκάβαντος, ὅτε φθινύθουσιν ὀπώραι·
ὥς τοὺς ἐγγείησι βάλον Δαναοὶ μενεχάρμαι·
μέμβλετο γὰρ πάντεσσιν Ἀχιλλεύος ἀμφὶ θανόντος,
330 ἐκπάγλως δ' Αἴαντι δαίφρονι· τοῦνεκ' ἄρ' ἔμπης
Τρῶας ἄδην ἐδάϊζε, κακῇ ἐναλίγκιος αἴσῃ.
Τῷ δ' ἐπὶ τόξ' ἐτίταινε Πάρις· τὸν δ' αἴψα νοήσας
κάθβαλε χερμαδίῳ κατὰ κράτος· ἐν δ' ἄρα θλάσσειν
ἀμφίρῳλον κυνέην ὁλοὸς λίθος· ἀμφὶ δέ μιν νύξ
335 μάρψεν· ὃ δ' ἐν κονίῃσι κατήριπεν, οὐδέ οἱ ἴοι
ἤρκεσαν ἱεμένῳ· ἐκέχυντο δ' ἄρ' ἄλλυδις ἄλλοι
ἐν κονίῃ· κενεὴ δὲ παρεκτετάνυστο φαρέτρῃ·
τόξον δ' ἔκρυψε χεῖρε· φίλοι δέ μιν ἀρπάξαντες,
ἵπποις Ἑκτορέοισι φέρον ποτὶ Τρώϊον ἄστυ

340 βαιὸν ἔτ' ἀμπνεύοντα καὶ ἀργαλέον στενάχοντα·
οὐδὲ μὲν ἔντε· ἀνακτος ἐκάς λίπον, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ
ἐκ πεδίοιο κόμισσαν ἑὼ βασιλῆϊ φέροντες.

Τῷ δ' Αἴας ἐπὶ μακρὸν αὐτεὶν ἀσχαλόων κῆρ·

ὦ κύον, ὡς θανάτιο βαρὺ σθένος ἐξυπάλυξας
345 σήμερον· ἀλλὰ σοι εἴθαρ ἐλευσεται ἕστατον ἡμῶν,
ἢ τινος Ἀργείων ὑπὸ χεῖρεσιν, ἢ ἐμεῦ αὐτοῦ·
νῦν δ' ἐμοὶ ἄλλα μέμλε περὶ φρεσίν, ὡς Ἀχιλλεύος
ἐκ φόνου ἀργαλείοι νέκυν Δαναοῖσι σάώσω.

Ὡς εἰπὼν, δῆϊοισι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἱάλλεν,

350 οἱ τ' ἐτι δηριώοντο νέκυν περὶ Πηλεϊῶνος.

Οἱ δὲ οἱ ὡς ἄθρησαν ὑπὸ σθεναρῆσι χεῖρεσσι
πολλοὺς ἐκπνεύοντας, ὑπέτρεσαν, οὐδ' ἐτι μένον,
οὔτιδανοῖς γύπεσσιν ἐοικότες, οὓς τε φοβήσῃ
αἰετὸς οἰωνῶν προφερέστατος, εὖτ' ἐν ὄρεσσι

355 πῶεα δαρδῶπτωσι λύκοις ὑποδηωθέντα·

ὥς τοὺς, ἄλλυδις ἄλλον, ἀπεσκέδασε θρασὺς Αἴας
χερμαδίοισι θοοῖσι καὶ ἄορι καὶ μένει ὦ·

οἱ δὲ μέγα τρομέοντες ἀπὸ πτολέμοιο φέβοντο

πανσυδῆ, ψήρεσσιν ἐοικότες, οὓς τε δαΐζων

360 κίρκος ἐπισσεύει· τοὶ δ' ἱλαδὸν ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ

ταρφέες αἰσσοῦσιν, ἀλευόμενοι μέγα πῆμα·

ὥς οἳ' ἐκ πολέμοιο ποτὶ Πριάμοιο πόλιν

φεῦγον δίκρυπτος ἐπιειμένοι ἀκλέα φύζαν,

Αἴαντος μεγάλοιο περιτρομέοντες δημοκλῆν,

365 ὅς β' ἔπετ' ἀνδρομέῳ πεπαλαγμένος αἵματι χεῖρας.

Καί νύ κε δὴ μάλα πάντας ἐπασσυτέρους ἀπόλεσεν,

εἰ μὴ πεπταμένῃσι πύλης ἐσέχυντο πόλιν,

βαιὸν ἀναπνεύοντες, ἐπεὶ φόβος ἦτορ ἔκτανεν.

Τοὺς δ' ἔλσας ἀνὰ ἄστυ, νομεὺς ὡς αἶολα μῆλα,

370 ἦεν ἐς πεδίων, χθόνα δ' οὐ ποσὶ μάρπτειν εἴοισιν,

ἐμβαίνων τεύχεσσι καὶ αἵματι καὶ κταμένοισι·

κεῖτο γὰρ εὐρύς ὄμιλος ἀπειρεσίῃ ἐπὶ γαίῃ

ἄγρις ἐφ' Ἑλλήσποντον ἀπ' εὐρυγόροιο πόλιν

αἰζηῶν κταμένων, ὁπόσους λάχε δαίμονος αἴσα.

375 Ὡς δ' ὅτε λήϊον αἶον ὑπ' ἀμητῆρσι πέσῃσι,

πυκνὸν ἐόν, τὰ δὲ πολλὰ κατ' αὐτόθι δράγματα κεῖται

studiose propugnarunt, et numerosam manibus turbam
rapide trucidarunt laevibus fraxinis.

Sicut venti levīa folia humi dispergunt,

magnū-impetu incumbentes in nemora silvosa,

incipiente anno, quando exit autumnus:

ita illos hastis straverunt Danaī martipotentes:

solicitude enim-erat omnibus de Achille defuncto,

insigniter autem Ajaci bellī-gnaro; ideo acriter

Trojanos pro-libitu caedebat, letali assimilis fato.

In hunc vero arcum tetendit Paris, quem subito, re-ani-

madversa,] percussit lapide in caput, et fregit

cristatam galeam tristis silex: statim igitur illum nox

corripuit, qui in pulverem collapsus-est, neque ipsi sagittae

succurrerunt pro-votis; disjectae-vero fuerant alio aliae

in pulverem, et inanis prope-extensa-erat pharetra:

arcus etiam exciderat e-manibus. Amici igitur eum abre-

ptum] equis Hectoreis asportabant ad Trojanam urbem,

modice adhuc spirantem et tristia suspiria-ducentem:

nec tamen arma domini posthabuerunt; sed et ipsa

e campo retulerunt ad-suum principem (portantes).

Quem Ajax magnopere increpuit indignans animo:

O canis, quomodo mortis grave robur evasisti

hodie! sed tibi statim adferetur novissima dies,

aut alicujus Argivum manibus, aut meis ipsius.

Nunc autem mihi alia curae-sunt apud animum: quomodo

Achillis] corpus e strage funesta Danaīs servem.

Haec locutus, hostibus saevum fatum injectit,

qui adhuc certabant circa cadaver Achillis.

Sed ut ipsius viderunt robustis manibus

multos exspirare, tremebant nec amplius resistebant,

ignavis vulturibus similes, quos terret

aquila volucrum praestantissima, quando in collibus

oves dilacerant a-lupis occisas:

sic illos, alio alium, dissipavit animosus Ajax

lapidibus rapidis et ense et fortitudine sua:

quare valde consternati ex acie fugiebant

turmatim, sturnis similes, quos infestans

accipiter persequitur; hi gregatim alius post alium

frequentes avolant, devitantes grave exitium:

non-aliter illi e pugna ad Priami urbem

fugiebant misere induti turpem timorem,

Ajaci-que magni expavescentes minas,

qui sectabatur humano pollutus cruore manus.

Ac tum jam omnino omnes, unum-post-alium, delevisset,

nisi per-apertas portas infusi-essent in-urbem,

vix spiritum-lucentes, quod metus cor circumvenerat.

Hos igitur cum-propulisset in urbem, ut pastor varias oves,

restitit in campum, nec solum pedibus attigit suis,

incedens per-arma et sanguinem et cadavera.

Jacebat enim diffusa turba spatiosa in terra,

usque ad Hellespontum ab latipatente oppido,

juvenum caesorum, quibus obvenerat daemones fatum.

Ut, cum seges arida a messoribus dejicitur,

densa quae-est, multique illic manipuli jacent

βριθόμενα στέρχυνται, γέγηθε δὲ θυμὸς ἐπ' ἔργῳ
 ἀνέρος εἰσορόωντος, ὃ τις κλυτὸν οὐδ' ἔχῃσιν·
 ὥς οἱ γ' ἀμφοτέρωθεν κακῷ δμηθέντος ὀλίβρω
 380 κείντο, πολυκλύτοιο λελασμένοι ἰωχμοῖο,
 πρηγέες· οὐδ' ἐπὶ Τρώας Ἀχαιοῖν φέρτατοι υἱες
 σύλεον ἐν κονίῃσι καὶ αἵματι δηωθέντας,
 πρὶν Πηλῆϊον υἷα πυρῇ δόμεν, ὃς σφιν ὄνειαρ
 ἔπλετ' ἐνὶ πτολέμοισιν, ἐὼ μέγα κάρτεϊ Οὐόν.
 385 Τούνεκά μιν βασιλῆες ἀπὸ πτολέμου ἐρύσαντες,
 ἀμφὶ νέκυν πονέοντο ἀπείριτον, εἴ τε φέροντες
 κάτθεσαν ἐν κλισίῃσι, νεῶν προπάραιθε θοάων·
 ἀμφὶ δέ μιν μάλα πάντες ἀχειράμενοι στενάχοντο,
 ἀγνύμενοι κατὰ θυμόν· ὃ γὰρ πᾶσι κάρτος Ἀχαιοῖν·
 390 ὃς τότε ἐνὶ κλισίῃσι λελασμένος ἐγχειάων,
 καί το βαρυγούτοιο παρ' ἥρσιν Ἑλλησπόντου·
 οἷος ὑπερβιάλος Τίτυς πέσεν, ὃππότε Λητὼ
 ἐρχομένην Πυθῶνι βιάζετο, καὶ ἔχλωθεῖς,
 ἀκάματόν περ ἔοντα, θοῶς ὑπεδάμνατ' Ἀπόλλων
 395 λαυηροῖς βελέεσσιν, ὃ δ' ἀργαλέῳ ἐνὶ λύθρῳ
 πουλυπέλορος ἔκειτο κατὰ χθονὸς εὐρυπέδοιο
 μητρὸς ἑῆς· ἥ δ' υἷα περιστονάχῃ πεσόντα,
 ἐγθόμενον μακάρισσι, γέλασσε δὲ πότνια Λητώ·
 τοῖος ἄρ' Αἰακίδης δῆϊον ἐπικάππεσε γαίῃ,
 400 χάριμα φέρων Τρώεσσι, γόνυ δ' ἀλίσστον Ἀχαιοῖς,
 λαῶν μυρομένων· περὶ δ' ἔθρεμε βένθεα πόντου·
 θυμὸς δ' αὐτίκα πᾶσι κατεκλάσθη φίλος ἔνδον,
 Διομέων κατὰ δῆριν ὑπὸ Τρώεσσιν ὀλέσθαι·
 μνησάμενοι δ' ἄρα τοίγε φίλων παρὰ νηυσὶ τοκῆων,
 405 τοὺς λίπον ἐν μεγάροισι, νεοδμήτων τε γυναικῶν,
 αἵ που δδυρόμεναι μίνυθον κενεοῖς λεχέεσσιν,
 νηπιάρχους σὺν πασι, φίλους ποτιδέχμεναι ἀνδρας,
 μάλλον ἀνυστενάχοντο· γόνυ δ' ἔρος ἔμπεσε θυμῷ·
 κλαῖον δ' αὖτ' ἀλίσστον, ἐπὶ ψαμάθοισι βαθείαις
 410 πρηγέες ἐκχύμενοι, μεγάλῳ παρὰ Πηλείωνι,
 χαίτας ἐκ κεφαλῆς προθελόμενους δηϊόωντες·
 χευόμενοι δ' ἤσγυναν ἄδην ψαμάθοισι κάρηνα.
 Οἷη δ', ἐκ πολέμοιο βροτῶν ἐς τεῖχος ἀλέντων,
 οἰμωγὴ πέλεται, ὅτε δῆϊοι ἐμμεμαῶτες
 415 καίωσιν μέγα ἄστυ, κατακτείνουσι δὲ λαοὺς
 πανσυδίῃ, πάντα δὲ διὰ κτῆσιν φορέωνται·
 τοίη τις παρὰ νηυσὶν Ἀχαιοῖν ἔπλετ' αὐτῇ,
 οὔνεκ' ἀοσσητῆρ Δαναῶν, πᾶσις Αἰακίδου,
 καί το μέγας παρὰ νηυσὶ θεοκμήτοισι βελέμοις,
 420 οἷος Ἄρης, ὅτε μιν δεινὴ θεὸς ὀδρυσπάρη
 Τρόων ἐν πεδίῳ πολυχθονί κάδουαλε πέτρῃ.
 Μυρμιδόνες δ' ἄλληκτον ἀνυστενάχοντ' Ἀχιλλῆα,
 εἰλόμενοι περὶ νεκρὸν ἀμύμονος οἷο ἀνακτος,
 ἡπίου, ὃς πάντεσσιν ἴσος πάρος ἦεν ἑταῖρος·
 425 οὐ γὰρ ὑπερβιάλος πέλεν ἀνδράσιν, οὐδ' ὀλοόφρων,
 ἀλλὰ σοφροσύνη καὶ κάρτεϊ πάντ' ἐκέχαστο.
 Αἷας δ' ἐν πρώτοισι, μέγα στενάχων, ἐγεγώνει,
 πατροκχευγνήτοιο φίλον ποθέων ἄμα παῖδα,
 βλήμενον ἐκ θεόρην· ὀνητῶν γε μὲν οὐ τι βλητὸς
 430 ἦεν, ὅσοι ναίουσιν ἐπὶ χθονὸς εὐρυπέδοιο·

gravati spicis, oblectaturque animus opere
 viri contuentis, quicunque præclarum arvom tenet
 ita illi utrobique funesta subacti morte
 jacebant, flebilis obliiti pugnae,
 proni. Nec tamen Troas Graecorum fortissima pubes
 spoliabat in pulvere et cruore stratos,
 priusquam Pelei natum rogo tradidissent, qui ipsius præ-
 sidium] fuerat in bellis, suo strenue robore grassans.
 Ideo cum principes e bello extrahentes,
 circa cadaver occupati-erant procerum, beneque portatum
 deposuerunt in tentorio, naves ante festinas:
 circumque cum graviter omnes cætu-facto planxerunt,
 dolentes ex animo: is enim fuerat robur Graecorum;
 tunc in castris oblitus hastarum
 jacebat, horrisoni prope littora Hellespontii.
 Qualis superbus Tityus procubuit, quando Latonæ,
 iter-facienti Pythonem-versus, vim-intentavit, ipsumque
 exardescens-ita] quamlibet indomitum, subito edomuit
 Apollo] rapidis sagittis; funesto igitur in tabo
 ad-multa-jugera-porrectus jacebat per campum spaciosum
 matris suæ, quæ filium ingemuit cæsum
 invisum superis; risit autem veneranda Latona:
 talis Æacides hostium procubuerat in terra,
 gaudium asserens Trojanis, et luctum perpetuum Achæis,
 populis cum deplorantibus. Infremuerunt gurgites ponti;
 et animus statim cunctis infractus-erat carus intus,
 augurantibus, in acie a Trojanis se-occisum-iri:
 cumque-meminissent dulcium ad naves parentum,
 quos reliquissent domi, et recens-ductarum uxorum,
 quæ tunc mœrore contabescerent in-vacuis thalamis,
 parvulis cum natis, dilectos expectantes viros,
 eo-magis suspirabant: nam luctus amor illapsus-fuerat
 animis:] flebant igitur continue, per arenas profundas
 in-ora effusi, magnum iuxta Peliden,
 pilos e capite radicitus evellentes,
 infusoque turpabant valde pulvere vertices.
 Qualis autem, a pugna hominibus in mœnia inclusis,
 ploratus existit, ubi hostes concitati
 incendunt magnum oppidum et trucidant populum
 ad-interneccionem, et undique facultates diripiunt:
 talis apud naves Aclivum erat vociferatus,
 quod opifer Danaum, filius Æacidæ,
 stratus-esset ingens ante naves divinis telis,
 non-secus-atque Mars, cum ipsum potens Dea, forti-patre-
 nata (Minerva)] Troum in campo ponderoso profligasset
 saxo.] Myrmidones vero indesinenter dellebant Achillem,
 se-volutantes circa cadaver eximii sui principis,
 benigni, qui omnibus æqualis antea fuerat socius.
 Non enim superbus erat erga-homines, nec crudelis,
 sed prudentia ac fortitudine in-omnibus-rebus pollebat.
 Caterum Ajax in primis, valde ingemiscens, vocifera-
 tus-est,] patrum carum se-perdidisse mœrens simul filium,
 percussum a Deo: mortalium enim nemini vulnerabilis
 erat, quicunque inhabitant terram latepatentem:

τὸν τότε κῆρ ἀχέων ὀλοφύρετο φαίδιμος Αἴας,
 ὅλοτε μὲν κλισίας Πηληϊάδαο θαμέντος
 ἐσποιτῶν, ὅτε δ' αὖτε παρὰ ψαμάθοισι θαλάσσης
 ἐκχύμενος μάλα πούλυς, ἔπος δ' ὀλοφύρετο τοῖον·

435 ὦ Ἀχιλεῦ, μέγα ἔρκος εὐσθενέων Ἀργείων,
 κάθ' ἄνους ἐν Τροίῃ Φθίης ἐκὼς εὐρυπέδοιο,
 ἐκποθεν ἀπροφάτοιο λυγρῷ βεβλημένος ἴδι,
 τὸν ῥα ποτὶ κλόνον ἄνδρες ἀνάλκιδες ἰθύνουσιν.

Οὐ γάρ τις πισυνός γε σάκος μέγα νομήσασθαι,
 440 ἢ δὲ περὶ χροτάφοισιν ἐπισταμένως ἐς Ἄρηα
 εὖ θέσθαι πῆληκα, καὶ ἐν παλάμῃ δόρυ πῆλαι,
 καὶ χαλκὸν δαίροισι περὶ στέρνοισι δαίρει,
 ἰοῖσιν γ' ἀπάνευθεν ἀριστάμενος πολεμίζει.

Εἰ γὰρ σευ κατέναντα τότ' ἤλυθεν, ὅς σ' ἔδοκλ' ἐν περ,
 445 οὐκ ἂν ἀνουτήγ' γε τοῦ σὺ γένε' ἔγχεος ὁρμήν.

Ἀλλὰ Ζεὺς τάχα που τάδε μῆδετο πάντ' ἀπολέσσει,
 ἡμέων δ' ἐν καμάτοισιν ἐτόισι ἔργα τίθησιν·

ἤδη γὰρ Τρώεσσι κατ' Ἀργείων τάχα νίκην
 νεύσει, ἐπεὶ τόσσον περ' Ἀχαιῶν ἔρκος ἀπύρρα.

450 ὦ πόποι, ὥς ἄρα πύγχι γέρον ἐν δώμασι Πηλεὺς
 ὀχθήσει μέγα πένθος ἀτερπεί γῆρα κῆρσας·
 αὐτῇ δ' συνφῆμ' αἰὲν ἀπορῥαίσει τάχα θυμόν·
 ὥδε δὲ οἱ καὶ ἀμεινον ὀϊζὺς αἴψα λαθέσθαι·
 εἰ δέ κεν οὐ φθίσει ἐ κακῇ περὶ υἱέος ὄσσα,
 455 ἃ δειλὸς, χαλεποῖς ἐνὶ πένθεσι γῆρας ἰάψει,
 αἰὲν ἐπ' ἐσχαρόφιν βίοντον κατέδων ὀδύνῃσι,
 Πηλεὺς, ὅς μακάρεσσι φίλος περιώσιον ἦεν·
 ἀλλ' οὐ πάντα τελοῦσι θεοὶ μογεροῖσι βροτοῖσιν.

Ὡς δ' ἐν ἀσχαλών ὀλοφύρετο Πηλεΐωννα.

460 Φοῖνιξ δ' αὖθ' ὁ γεραιὸς ἀσπείτα κωχέεσκεν,
 ἀμρυγυθεὶς δέμας ἡὺ θρασύφρονος Αἰακίδαο·
 καὶ ῥ' ὀλοφύδων αὔσε μέγ' ἀχνύμενος πινυτὸν κῆρ·

ὦλεόμοι, φίλα τέκνον, ἐμοὶ δ' ἄχος αἰὲν ἀφυκτον
 κάλλιπες· ὥς ὄφελόν με χυτῇ κατὰ γαῖα κακεύθει,

465 πρὶν σέο πότμον ἰδέσθαι ἀμειλιχόν· οὐ γὰρ ἐμοὶ γε
 ἄλλο χερεϊότερόν ποτ' ἐσθλὺθεν ἐς φρένα πῆμα,
 οὐδ' ὅτε πατρίδ' ἐμὴν λιπόμην γεραροῦς τε τοκῆας,
 φεύγων ἐς Πηλῆα δι' Ἑλλάδος, ὅς μ' ὑπέδεκτο,
 καὶ μοι δῶρα πόρεν, Δολόπεισσι δὲ ὄψεν ἀνάσσειν·
 470 καὶ σέ γ' ἐν ἀγκοίνῃσι φορεύμενος ἀμφὶ μέλαθρον,
 κόλπῳ ἐμῷ κατέθηκε, καὶ ἐνδυκίως ἐπέτελλεν
 νηπίαχον κομέειν, ὥσθι φίλον υἱά γεγῶτα.

Τῷ πιθόμην· σὺ δ' ἐμοῖσι περὶ στέρνοισι γεγηθὼς,
 πολλάκι παπαζέεσκες, ἔτ' ἀκριτῇ χεῖλεσι βάζων,

475 καὶ μευ νηπιέσιν ὑπ' ἀλγεινῇσι ὄψιναις
 στήθεά τ' ἠδὲ χιτῶνας· ἔχον δέ σε χερσὶν ἐμῇσι
 πολλὸν καγχαλῶν, ἐπειτ' ἐνὶ νύ μοι ἦτορ ἐώλπει
 θρέψαιν κηδεμονῆα βίου καὶ γῆραος ἄλκαρ.

Καὶ τὰ μὲν ἐλπομένῳ βαιὸν χρόνον ἔπλετο πάντα·

480 νῦν δ' οἴχη μὲν αἵστος ὑπὸ ζόφον· ἀμφὶ δ' ἐμόν κῆρ
 ἀχνυτ' ὀϊζυρῶς, ἐπειτ' ἐνὶ νύ μοι θυμὸν ἰάπτει
 πένθος λευγαλέον· τὸ καταφθίτετε γούοντα,
 πρὶν Πηλῆα πυθέσθαι ἀμύμονα, τὸν περ οἶος
 κωχέειν ἀλίσστον, ὅτ' ἀμφὶ ἐ φῆμ' ἰκῆται·

hunc tum ex-animo cum-gemitu plangebat nobilis Ajax,
 nunc tabernaculum Pelidae exanimis
 intrans, nunc rursus in arena maris
 stratus procerus, verbaque singultans-edidit haec :

Heu Achilles, ingens column fortium Argivorum,
 occubuisti ad Trojam, a-Phthia procul late-patente,
 ex improvise ferall confixus sagitta,
 qualem in conflictu homines ignavi ejaculantur.

Nemo enim, qui-confidit scutum grande se-versare-possesse,
 et temporibus perite ad bellum

accommodare cassidem, inque manu pilum vibrare,
 et aes hostico in pectore transadigere,
 sagittis eminens stans pugnat.

Si enim tibi cominus tunc se-obtulisset, qui tibi vulnus-in-

flavit, non sanesino-vulnere tuæ effugisset hastæ impetum.
 Sed Jupiter forte haec in-animo-babuit omnia perdere,
 nostrisque in conatibus vana opera reddit.

Jam enim Trojanis contra Graecos fortassis victoriam
 annuet, cum tantum Aclivis propugnaculum abstulerit.

Heu, quam graviter senex in aula Peleus
 affligetur, inhumanem luctum in-molesta senectute sortitus,
 qui ipso cum nuncio ei auferet fortasse vitam.

Sic ipsi etiam consultius, ut-calamitatis repente obli-
 scatur; nisi vero conficiet ipsum mala de nato fama,

heu miser molestis in luctibus senium afflictabit
 perpetuo, ad focum vitam dequascens cruciatibus,

Peleus, qui Diis amicus admodum fuit.

Sed non cuncta ad-finem-perducunt dii agris hominibus.

Ita quidem ille stomachabundus desolebat Pelidam.

At Phoenix grandævus supra-modum lamentabatur,
 amplexus corpus insigne magnanimi Aiacidae

et lugubre exclamavit ingenti mœnore-excrucians sapiens
 cor:] Occidisti mihi, care fili, mihiq[ue] luctum usque inevi-

tabilem] reliquisti. Utinam me super-injecta humus occu-

luisse, priusquam tuum fatam vidissem crudele! Non enim
 mihi] ulla atrocior unquam incessit animum calamitas,

ne quidem cum-patriam meam desererem venerandosque
 parentes,] confugiens ad Pelca per Helladem, qui me susce-

pit,] et mihi munera dedit, Dolopibusque me praefecit re-

gem,] atque te in ulnis gestans per aulam,
 gremio meo reposuit, et sollicite jussit

infantis curam-agere, tanquam dilecti filii.

Cui obtemperavi: tu vero meo in sinu latus,
 crebro patrem-me-vocitabas, adhuc indistincta labiis bal-

butiens,] et meum pueritia molesta madefactabas
 pectus et tunicam; tenebam vero te manibus meis

valde gavisus, nam meum cor sperabat
 me educaturum curatorem vitae et senectutis praesidium.

Et haec quidem speranti exiguo tempore durabant cuncta:
 nunc enim abiisti ex-conspecta ad tenebras, et meum cor

angitur miseris-modis, siquidem meum animum confecit
 luctus funestus: qui utinam me extinguat lamentantem,

antequam Peleus hoc resciscat praeclarus, quem existimo
 lacrimaturum supra-modum, cum ad ipsum rumor perfe-

- 485 οἴκτιστον γὰρ νῶϊν ὑπὲρ σέθεν ἴσσεται ἄλγος,
πατρί τε σὺ καὶ ἐμοί, τοί περ μέγα σείο θανόντος
ἀχνύμενοι τάχα γαῖαν ὑπὲρ Διὸς ἄσπετον αἶσαν
δυσόμεθ' ἴσσυμένους· καὶ κεν πολὺ λῶϊον εἴη,
ἢ ζῶειν ἀπάνευθεν ἀσσητήρος ἐοῖο.
- 490 Ἥ β' δ' γέρων, ἄλλαστον ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἀέξων·
πὰρ δέ οἱ Ἀτρεΐδης ὀλοφύρετο δάκρυα χεύων·
οἴμωξεν δ' ὀδύνησι μέγ' αἰθόμενος κέαρ ἐνδόν·
ὦλεο, Πηλεΐδῃ, Δαναῶν μέγα φέρτατε πάντων,
ὦλεο, καὶ στρατὸν εὐρὺν ἀνερχία θῆχας Ἀχαιῶν·
- 495 βῆτεροι δ' ἄρα σείο καταφθιμένου πελόμεσθα
δυσμενέσιν· σὺ δὲ χάρμα πεσὼν Τρώεσσιν ἔθηκας,
οἳ σε πάρος φοβέοντο, λείονθ' ὥς αἰόλα μῆλα·
νῦν δ' ἐπὶ νηυσὶ θοῇσι λιλαιόμενοι μαχέονται.
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά νυ καὶ σὺ βροτοὺς ψευδέσσι λόγοισι
- 500 θέλγεις, ὃς κατένευσας ἐμοί Πριάμοιο ἀνακτος
ἄστν διαπραθείην· νῦν δ' οὐ τιλείεις ὅς' ὑπέστης,
ἀλλὰ λίην ἀπάφησας ἐμὰς φρένας· οὐ γὰρ οἶω
εὐρέμεναι πολέμοιο τέκμωρ φθιμένου Ἀχιλλῆος.
Ὡς ἔφατ', ἀχνύμενος κέαρ ἐνδοθεν· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
- 505 κῆρυκον ἐκ θυμοῖο θρασὺν περὶ Πηλεΐωνα·
τοῖς δ' ἄρ' ἐπεβρόμιον νῆες παρὰ μυρομένοισιν·
ἤ γ' ὅτ' ἄσπετος ἴστρο δι' αἰθέρος ἀκαμάτοιο.
Ὡς δ' ὅτε κύματα μακρὰ βίη μεγάλου ἀνέμοιο
ὀρνύμην' ἐκ πόντοιο, πρὸς ἡϊόνας φορέονται
- 510 σμερδαλέον, πάντα δὲ, προσαγνυμένης ἄλως αἰεὶ,
ἄκται δ' ὡς ῥήγμῃσιν ἀπειρέσιαι βοῶσι·
τοῖος ἄρ' ἀμφὶ νέκυν Δαναῶν στόνος αἰνὸς δρώρει,
μυρομένων ἄλληκτον ἀταρβέα Πηλεΐωνα.
Καὶ σφιν ὀδυρομένοισι τάχ' ἤλυθε κυανὴ νύξ,
- 515 εἰ μὴ ἄρ' Ἀτρεΐδην προσεφώνεε Νηλῆος υἱὸς
Νέστωρ, ὃς ῥά τ' ἔχεσεν ἐνὶ φρεσὶ μυρίον ἄλγος,
μνησάμενος σποῦ παιδὸς ἐυφρονος Ἀντιλόχοιο·
Ἀργείων σκηπτοῦχε μέγα κρατέων Ἀγάμεμνον,
νῦν μὲν ἀποσχόμεσθα δυστήλος αἶψα γόοιο
- 520 σήμερον· οὐ γὰρ ἔτ' αὖθις ἐρωήσῃ τις Ἀχαιοὺς
κλαυθμοῦ ἄδην κορέσασθαι ἐπ' ἤματα πολλὰ γοῶν·
ἀλλ' ἄγε δὴ βρότον αἰνὸν ἀταρβέος Αἰακίδαο [τας·
λούσαντες, λυγέσσω' ἐνὶ θέλωμεν· οὐ γὰρ εἴποιεν
αἰσχύνειν ἐπὶ δῆρὸν ἀκηδεῖσι θανόντας.
- 525 Καὶ τὰ μὲν ὥς ἐπέταλλε περίφρων Νηλῆος υἱός·
αὐτὰρ ὅγ' οἷς ἐτάροισιν ἐπισπέρχων ἐκέλευεν,
ὑδατος ἐν πυρὶ θέντας ἄφαρ χρυεροῖο λέβητας
θερμῆναι, λοῦσαι τε νέκυν, περὶ θ' εἴματα ἴσσαι
καλὰ, τὰ οἱ πόρε παιδὶ φῶμι ἀλιπόρφυρα μήτηρ
- 530 ἐς Τροίην ἀνιόντι· θοῶς δ' ἐπίθησαν ἀνακτι·
ἐνδυκέως δ' ἄρα πάντα πονησάμενοι κατὰ κόσμον,
κάτθεσαν ἐν κλισίῃσι δεδουπότα Πηλεΐωνα.
Τὸν δ' ἐσιδοῦσ' ἐλέησε περίφρων Τριτογένεια·
στάζε δ' ἄρ' ἀμβροσίην κατὰ κράτος, ἦν ῥά τε φασὶ
- 535 δῆρὸν ἐρυκακίειν νεαρὸν χρῶα κηρὶ δαμνέντων·
ὕχε δ' ἄρ' ἐρσέντα καὶ εἰκελὸν ἀμπνέοντι·
σμερδαλέον δ' ἄρα τεῦξεν ἐπισκύνιον περὶ νεκρῶν,
οἷόν τ' ἀμφ' ἐτάροιο δαΐκταμένου Πατρόκλοιο

retur.] Miserrimus enim nobis propter te erit cruciatus, patri tuo et mihi, qui nimio tui defuncti causa interire-confecti forte terram, Jovis immutabili fato, subibimus repente: et quidem multo satius fuerit, quam vivere sine protectore nostro.

Dixerat senior, infinitum in pectore luctum cumulans: juxta quem Atrides plangebat lacrimas profundens, singultusque-edebat, dolore valde succensus cor penitus:

Interiisti, Pelida, inter-Danaos longe praestantissime omnes!] interiisti, et castra lata sine-munimento reliquisti Graecorum] faciliores (*superatu*) sane te extincto sumus hostibus; tuque lætitiā succumbens Trojanis conciliasti, qui te antea fugerunt, ut leonem discolorēs oves, et nunc ad naves subitas cupidi inibunt-prælia.

Juppiter pater, sane tu etiam mortales mendacibus verbis decipis, qui annulisti mihi, Priami *te* regis urbem excisurum. Nunc vero non præstas, quæ recepisti, sed valde fefellisti meam mentem: non enim arbitror me-inventurum belli finem, defuncto Achille.

Sic ait perturbatus corde intimo. Tum undique populus deplorabat ex animo fortem Pelidam, hisque naves frenitu-respondebant plangentibus, clamorque ingens surgebat per æthera indefessum.

Ut cum fluctus vasti, vi magni venti commoti, e mari ad littora feruntur horrendum-in-modum, passimque, alliso mari semper, promontoria simul cum-crepidinibus immensa reboant: tam circa cadaver Danaum lamentatio horrenda excitabatur, dum deplorant sine-fine imperterritum Pelidam.

Et plorantes forte oppressisset fusca nox, nisi Atriden allocutus-fuisset Nelei filius, Nestor, qui tamen gerebat in animo infinitum luctum, reminiscens sui filii, cordati Antilochi:

Argivum Imperator potentia excellens Agamemnon, nunc desistamus a-lamentoso confestim planctu, hodie. Nemo enim posthac inhiabit Achivos, quominus-fletu se-exsatient, per multos dies lamentantes Sed agendum, cruore sædo intrepidi Æacidae abluto, lecto *cum* imponamus; non enim decet dehonestare diuturna neglectione mortuos.

Et hæc quidem ita præcepit prudens Nelei filius. At ille (Agamemnon) familiares suos sine-mora jussit, aquæ igni appositas frigidæ ollas mox calefacere, et abluere cadaver vestibisque amicire pulcris, quas dederat filio caro purpura-tinctas mater, Trojam proficiscenti. Celeriter itaque paruerunt regi: cumque studiose omnia administrassent, ut decobat, deposuerunt in tabernaculo cæsum Pelidam.

Cujus vis! miserta-est solers Pallas, stillavitque ambrosiam in caput, quam perhibent diu servare recens corpus morte extinctorum, fecitque rorulentum et similem spiranti; truculenta etiam reddidit supercilia in mortuo, qualia ei, ob sodalem interfectum Patroclum

χωμένω ἐπέκειτο κατὰ βλοσυροῖο προσώπου·
 510 βριθυτέρον δ' ἄρα ὄηκε δέμας καὶ ἄρειον ἰδέσθαι·
 Ἀργείους δ' ὅλῃ θάμβος θυλαδὸν ἀθρήσαντας
 Πηλεΐδην ζῶοντι παναίκελον· ὅς ῥ' ἐπὶ λείτροις
 ἐκχύμενος μάλα πούλῳς αἶθρ' εὐδόντι εἴοικε.

Ἀμφὶ δέ μιν μογεραὶ ληϊτίδες, ἃς ῥά ποτ' αὐτὸς
 515 Ἀἴμανόν τε Λαδύην Κελίκων τ' αἰπὺ πολέϊσθρον,
 Θήβην Ἡετίωνος, ἐλὼν λήϊσσοτο κόρυς,
 ἰστάμεναι γοάσσκον, ἀμύσσουσαι γρόα καλὴν·
 στήθεά τ' ἀμφοτέρῃσι πεπληγυῖαι πελάμῃσιν
 ἐκ θυμοῦ στενάχισκον εὐφρονα Πηλεΐωνα·

520 τὰς γὰρ ὧς τίεσκε, καὶ ἐκ ὀφίων περ εἰούσας.
 Πασάων δ' ἐκπαγλὸν ἀκτιγμένη χεὶρ ἔνδον
 Βρισηΐς, παράκοιτις εὐπτολέμου Ἀχιλλῆος,
 ἀμφὶ νέκυν στρωφᾶτο, καὶ ἀμφοτέρῃς παλάμῃσι
 δρυπτομένη γρόα καλὴν, αὐτεῖν· ἐκ δ' ἀπαλοῖο
 525 στήθεος αἰματώεσσαι ἀνὰ σμώλιγγες ἄερθεν
 θεινομένης· φαίης κεν ἐπὶ γλάγος αἶμα χέσθαι
 φοίνιον· ἀγλαΐη δὲ καὶ ἀχνομένης ἀλεγεινῶς
 ἱμερόεν μάρμαρι· χάρις δὲ οἱ ἀμρεγεν εἶδος·
 τοῖον δ' ἐκφατο μῦθον οἴζυρον γοώσας·

530 ὦ μοι ἐγὼ πάντων περιώσιον αἰνὰ παθοῦσα·
 οὐ γάρ μοι τόσσον περ ἐπὶ λυθὲν ἄλλοτε πῆμα,
 οὔτε κρηνηνῆτων οὔτ' εὐρυχόρου περὶ πάτρης,
 ὅσσον σείο θανόντος· ἐπεὶ σὺ μοι ἱερὸν ἦμαρ
 καὶ φάος ἡελίοιο πέλες καὶ μελιχρὸς αἶων
 535 ἐλπωρή τ' ἀγαθοῖο καὶ ἄσπετον ὄλκαρ ἀνίης·
 πάσης τ' ἀγλαΐης πολὺ φέρτερος ἢ δὲ τοχέων
 ἐπλεο· πάντα γὰρ οἷος ἔης θυμῷ περ εἰούσῃ·
 καὶ ῥά μ' ἐθηκας ἀκοῖτιν ἐλὼν ἀπὸ δουλείας ἔργα·
 νῦν δὲ τις ἐν νήεσσιν Ἀχαιῶν ἄξιται ἄλλος·

540 Σπάρτην εἰς ἐρίβωλον, ἣ ἐς πολυδίφειον Ἄργος·
 καὶ νῦν κεν ἀμφιπολεῦσα, κακὰς ὑποπλήρομαι ἀνίας
 σεῦ ἀπονοστισθεῖσα, δυσάμμορος· ὅς ὄφελόν με
 γαῖα γυτὴ ἐκάλυψε, πάρος σείο πότμον ἰδέσθαι.

Ὡς ἡ μὲν δακρυθεὶς ὀλοφύρετο Πηλεΐωνα
 545 δουρῆς σὺν μογερῇσι καὶ ἀχνομένοισιν Ἀχαιοῖς,
 μυρομένη καὶ ἀνακτα καὶ ἀνέρα· τῆς δ' ἀλεγεινὸν
 οὐ ποτ' ἐτέρσετο δάκρυ, κατεΐθετο δ' ἄχρις ἐπ' οὐδας
 ἐκ βλεφάρων, ὥσεί τε μέλαν κατὰ πίδακος ὕδωρ
 πετραίης, ἧς πούλῳς ὑπερ παγετός τε γίον τε
 550 ἐκλέγεται στρυφελοῖο κατ' οὐδός, ἀμφὶ δὲ πᾶν
 τήκεθ' ὁμῶς Εὐρώ τε καὶ ἡελίοιο βολῇσι.

Καὶ τότε δὴ ῥ' ἐσάχουσιν ὀρινόμενοις γόοιο
 θυγατέρες Νηρῆος, ὅσαι μέγα βένθος ἔχουσι·
 πάσῃσιν δ' ἀλεγεινὸν ὑπὸ κραδίην πέσιν ἄλγος·
 555 οἰκτρὸν δ' ἐστονάχισαν, ἐπίαχε δ' Ἑλλάσποντος·
 ἀμφὶ δὲ κυανέοισι καλυψάμεναι γρόα πέπλοις,
 ἐσσυμένως οἴκησαν, ὅπῃ στολὸς ἐπλετ' Ἀχαιῶν,
 πανσυδὴ πολιοῖοι δὲ οἰδματός· ἀμφὶ δ' ἄρα σπιν
 νισσομένησι θάλασσα διίστατο· ταὶ δ' ἐφύροντο
 560 κλαγγηδὸν, κραιπνῇσιν ἐιδόμεναι γεράνοισιν,
 ὀσσομένης μέγα χεῖμα· περιστενάχοντο δὲ λυγρὸν
 κήτεα μυρομένησιν· ἔβαν δ' ἄρα ῥ' ἤχι νέοντο,

irato, residebant in atroci vultu;
 ac magnificentius exhibuit corpus et præstabilius vultu
 Argivos igitur subiit stupor calervatum spectantes
 Pelidam viventi similem, qui in lecto
 expectatus admodum procerus, omnino dormienti similis
 erat.] Et circa illum laboriosæ ancillæ, quas quondam ἱερὸν
 Lemnum sacrum et Cilicium altam urbem,
 Theben Eetionis, expugnans ceperat puellas,
 stantes lugebant, lacerantes corpus formosum,
 et pectora utraque ludentes palma
 ex animo deslebant benevolam Pelidam:
 has enim honestaverat, quamvis ex hostibus natas.
 Ante-omnes autem mirifice conturbata pectore intimo
 Briseis, uxor bello-probati Achillis,
 circa cadaver versabatur, et utrinque manibus
 lancinans corpus honestum vociferabatur, eque teneri
 pectore cruentæ vibices turgescabant
 plangentis-se: diceret in lac sanguinem infusum-esse
 rubrum: venustas verum ejus, quamvis excruciate mi-
 sere,] amabiliter elucebat, et gratia ipsius amplectebatur
 vultum.] Hæc autem edidit verbo, miserabiliter ingemi-
 scens:] Heu mihi, quæ-omnium longe tristissima perpessa
 sum;] non enim me tanta invasit unquam calamitas,
 nec germanorum nec amplæ causa patriæ,
 quanta te mortuo. Nam tu mihi festa dies
 et lumen solis eras jucundumque ævum,
 spes etiam boni et ingens levamen curarum,
 omnique splendore multo optabilior ac parentibus
 eras: omnia enim mihi solus fuisti, licet serva essem,
 ac me habuisti uxorem exemptam servilibus ministeriis:
 at nunc in navibus quispiam Achivum me abducat alius,
 Spartam in fertilem, aut in siticulosum Argos,
 atque ancillæ-officio-fungens tristes perferam dolores,
 te orbata, infelix. Utinam me
 terra elfossa obtexisset, antequam tuum fatum vidissem.

Ita hæc cæsum deplorabat Peliden
 ancillis cum miseris et mæstis Achivis,
 plangens et dominum et virum; ejusque acerba
 nunquam siccabatur lacrima, sed destillabat usque ad so-
 lum] e palpebris, veluti nigra de fonte unda,
 qui-ex-petra-scaturit, supra quem multa glacies et niv
 effunditur duram ad terram, et circumquaque humor
 -concretus] liquefactatur pariter Euro et solis radiis.

Tunc vero exaudierunt increbrescentem planctum
 filiæ Nerei, quæ vastum maris-gurgitem tenent,
 omnibusque amarus in pectus incubuit dolor,
 et miserabiliter ingemuerunt, resonuitque Hellespontus:
 carruleis igitur velatæ corpora peplis,
 raptim contenderunt, ubi classis stabat Achivum,
 toto-agmine canos per fluctus, circumquæ illas
 vlam-facientes mare discessit; ipsæque later-sunt
 cum-clangore, citarum instar gruum,
 quæ-præsentiscunt duram hyemem, ac gemuerunt triste
 balenæ circum plorantes: veneruntque statim quo contem-

παῖδα κατιγνήτης κρατερόφρονι κωκύουσαι
 ἐκπάγλως. Μοῦσαι δὲ θοῶς Ἑλικῶνα λιποῦσαι
 50 ἦλυν, ἄλγος ἄλαστον ἐνὶ στέρνοισιν ἔχουσαι,
 ἀρνύμεναι τιμὴν Ἑλικώπιδι Νηρηΐνῃ.
 Ζεὺς δὲ μέγ' Ἀργείοισι καὶ ἄτρομον ἐμβαλε θάρσος,
 ὄφρα μὴ ἐσθλὸν θμῖλον ὑποδδείσουσι θεῶν,
 ἀμφοτέρων ἀθρήσαντες ἀνὰ στρατόν· αἱ δ' Ἀχιλλῆος
 60 ἀμφὶ νέκυν στενάχοντο καὶ ἀθάνατοί περ ἐοῦσαι,
 πᾶσαι θυοῖς· ἀκταὶ δὲ περίαχον Ἑλλησπόντου·
 δεύετο δὲ γῶν πᾶσα περὶ νέκυν Αἰακίδαο
 δάκρυσι, καὶ μέγα βένθος ἀνέστενεν· ἀμφὶ δὲ λαῶν
 70 μυρομένων, δάκρυσι φορύνετο τεύχεα πάντα
 καὶ κλισίαι καὶ νῆες, ἐπεὶ μέγα πένθος ὀρώρει.
 Μητέρα δ' ἀμφοτέρωθεν κύσει στόμα Πηλεΐωνος,
 παιδὸς ἐοῦ, καὶ τοῖον ἔπος φάτο δακρυχέουσα·
 Ἰγθέτω βοδόπεπλος ἀν' οὐρανὸν Ἥριγένεια,
 80 γηθείτω φρεσὶν ἦσι, μεθείς γόλον Ἀστεροπαίου,
 Ἄξιος εὐρυρέθρος, ἰδὲ Πριάμοιο γενέθλη·
 αὐτὰρ ἐγὼ πρὸς Ὀλύμπου ἀρίζομαι· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ
 κείσομαι ἀθανάτοιο Διὸς μεγάλη στενάχουσα,
 οὐνεκά μ' οὐκ ἐθέλουσιν ὑπ' ἀνέρι δοῦναι δαμῆναι,
 90 ἀνέρι, τὸν τάχ' ἡγρὰς ἀμείλιχον ἀμφιμέμαρτε,
 Ἡῆρες τ' ἐγγὺς ἔασι, τέλος θανάτοιο φέρουσαι.
 Ἀλλὰ μοι οὐ καίνοιο μέλει τόσον, ὥς Ἀχιλλῆος,
 ὃν μοι Ζεὺς κατένευσεν ἐν Αἰακίδαο δόμοισιν
 ἱερίῳ μὴ θῆσιν, ἐπεὶ οὔτι μοι ἔγνωεν εὐνή·
 100 ἀλλ' ὅτι μὲν ζῆτος ἀνεμος πέλον, ἄλλοτε δ' ὕδαρ,
 ἄλλοτε δ' οἰωνῷ ἐναλίγκιος, ἡ πυρὸς ὀρμη·
 οὐ μοι θνητὸς ἀνὴρ δύνατ' ἐν λεχέεσσι μιγῆναι
 γιγνομένη, ὅσα γαῖα καὶ οὐρανὸς ἐντὸς ἐέργει,
 μέσφ' ὅτε μοι κατένευσεν Ὀλύμπιος, ὥς αὖθις
 110 ἐκπαγλὸν θῆσειν καὶ ἀρχίον· ἀλλὰ τὰ μὲν που
 ἀτρεκέως ἐτέλεσσαν· ὁ γὰρ πέλε φέρτατος ἀνδρῶν·
 ἀλλὰ μιν ἐκύμαρον ποιήσατο, καὶ μ' ἀκάχησεν.
 Τοῦνεκ' ἐς οὐρανὸν εἶμι· Διὸς δ' ἐς δῶματ' ἰοῦσα,
 κωκύσω φίλον υἱά, καὶ, ὑπὸ πύα πρόσθ' ἐμὸν γαστήρ
 120 ἀμφ' αὐτῷ καὶ πασι δεικέα τειρομένοισιν,
 μνήσω ἀκταμένη, ἵνα εἰ σὺν θυμὸν ὀρίνω.
 Ὡς ἔφατ' αἰνὰ γούστ' Ἀλκίη Θέτις· ἡ δὲ οἱ αὐτῇ
 Καλλιόπῃ φάτο μῦθον ἀρηραμένη φρεσὶ θυμόν·
 Ἰσχεο κωκυτοῖο, θεὰ Θέτι, μήδ' ἀλύουσα
 130 εἶνεκα παιδὸς ἐοῖο θεῶν μεδέοντι καὶ ἀνδρῶν
 σκύζω· καὶ γὰρ Ζηνὸς ἐριβριμέταο ἄνακτος
 υἱὲς θυῶς ἀπολόντο κακῇ περὶ κηρὶ θαμέντες·
 κάτθανε δ' υἱὸς ἐμῖο, καὶ αὐτῆς ἀθανάτοιο,
 Ὀρφεὺς, οὗ μολπήσιν ἐφρόπετο πᾶσα μὲν ὕλη,
 140 πᾶσα δ' ἄρ' ὀκρυόεσσα πέτρη ποταμῶν τε βέεθρα,
 πνοαὶ τε λιγέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἀέντων,
 οἰωνοὶ τε θοῇσι διεσσύμενοι πτερύγεσσιν.
 Ἀλλ' ἔτλην μέγα πένθος, ἐπεὶ θεὸν οὔτιν' εἴοικεν
 πένθεσι λευγαλέοισι καὶ ἀλγεῖ θυμὸν ἀγχεῖν.
 Τῷ σε καὶ ἀγνομένην μεθέτω γόος υἱέος ἐσθλοῦ·
 150 καὶ γὰρ οἱ κλέος αἰὲν ἐπιχθονίοισιν ἀοιδόι
 καὶ μένος αἰετοῦσιν, ἐμῇ ἰσότητι καὶ ἄλλων

debant,] filium sororis fortem lugentes
 admodum. Musae etiam, subito Helicone relicto,
 accesserunt, dolorem magnum in corde gestantes,
 ut deferrent honorem Thetidi lacerantibus oculis.
 Jupiter vero magnam Argivis et securam indidit fiduciam,
 ut ne insigne agmen formidarent Deorum,
 aperte visum in castris: quae Achillis
 circa cadaver suspirabant, quamvis immortales essent,
 omnes simul; littoraque circum-fremebant Hellesponti.
 Immaduit vero solum omne circa cadaver Aiacidae
 lacrimis, et valde pontus ingemuit; ac populi circumqua-
 que] lugentis lacrimis sedabantur arma tota
 et papilionēs et naves, siquidem ingens luctus commotus
 -erat.] Porro mater amplexa, osculata est os Pelidae,
 filii sui, et hunc sermonem dixit lacrymans:

Latetur roseo-insignis-peplo per caelum Aurora,
 latetur animo suo, valedicens irae propter-Asteropaeum,
 Axius latifluus, et Priami genus.
 At ego ad Olympum me-conferam, et ad pedes
 procidam immortalis Jovis magno cum-gemitu,
 quod me invitam viro dedit comprimendam,
 viro, quem subito senectus tristis corripuit,
 fataque pro-foribus adstant finem mortis adducentia.
 Verumtamen non hujus cura-afflictor tam, quam Achillis,
 quem mihi Jupiter promisit in Aiacidae aula
 fortem se-redditurum, cum mihi displiceret conubium.
 Sed nunc nimbosus ventus eram, nunc aqua,
 modo volucri similis, aut ignis aestui;
 nec mihi mortalis vir poterat thoro jungi,
 transformate in omnia, quae tellus et caelum in-se com-
 plectuntur,] donec mihi nutu-confirmavit Olympius filium
 meum divinum] admirabilem se-redditurum et belli-poten-
 tem. Atque haec quidem] vere praestitit: nam evasit prae-
 stantissimus virorum.] At illum subito fato-obnoxium fecit,
 ineq̃ue luctu-affecit.] Ideo caelum peto, Jovisque palatium
 ingressa] deplorabo carum natum, et quanta antea susti-
 nuerim] pro ipso filiisque indigna sorte-vexatis,
 memorabo moestissima, ut ipse etiam animum moveam.

Sic ait, graviter queritans aequare-nata Thetis. Tum ei
 ipsa] Calliope reddidit haec verba, suffultam-habens sa-
 pientia animum:] Cohibe ejulatum, Diva Thetis, nec dolo-
 ris-impatiens] propter filium tuum, in Deum regem homi-
 numque] exacerbare. Nam et Jovis altitonantis domini
 filii non-minus interiere iniquo fato extincti.
 Mortuus-est etiam filius meus, et ipsius Deae immortalis,
 Orpheus, cujus carmina insecuta-est omnis silya,
 et omnis horrida petra, amniumque fluentia,
 atque aurae stridorum ventorum, violenter flantium,
 et volucres subitis arca trajicientes pennis.
 Sed fortiter-sustinui ingentem luctum, quoniam Deorum
 nulli fas-est] luctu tristi et morrore animum excarnificare.
 Ideo a-te, quantumvis perturbata, facessat mueror super-
 -filio strenuo.] Nam ipsius gloriam perpetuo inter-mortales
 poeta] et virtutem celebrabunt meo instinctu et aliarum

Πιερίδων· σὺ δὲ μὴ τι κελαίνῳ πενθεῖ θυμὸν
 δάμνασθαι, θηλυτέρῃσιν ἴσον γούνοισα γυναιξίν·
 ἢ οὐκ αἶεις ὅτι πάντας, ὅσοι χθονὶ ναιετάουσιν,
 650 ἀνθρώπους, ὅλοῃ περιπέπτται ἀσχετος Αἴσα,
 οὐδὲ θεῶν ἀλέγουσα; τόσον σθένος ἔλλαχε μούνη·
 ἢ καὶ νῦν Πριάμοιο πολυχρύσοιο πόληα
 ἐκπέρσει, Τρώων τε καὶ Ἀργείων ὀλέσασα
 ἀνέρας, ὅττι θέλῃσι· θεῶν δ' οὔτις μιν ἐρύξει.
 655 Ὡς φάτο Καλλιόπη, πινυτὰ φρεσὶ μητιόωσα·
 ἥελιος δ' ἀπόρουσεν ἐς ὠκεανοῖο ῥέεθρα·
 ὥρτο δὲ νύξ μεγαλοῖο κατ' ἡέρος ὀρνήσασα,
 ἦ τε καὶ ἀγνυμένοισι πέλει θνητοῖσιν ὄνειαρ.
 Αὐτοῦ δ' ἐν ψαμάθοισιν Ἀχαιῶν ἔδραθον υἷες
 660 ἱλαδὸν ἀμφὶ νέκυν, μεγάλη βεβαρηότες αἶτη·
 ἀλλ' οὐχ ὕπνος ἐμαρπτε θεῶν Θέτιν· ἄγχι δὲ παιδὸς
 ἦστο σὺν ἀθανάτῃς Νηρηΐσιν· ἀμφὶ δὲ Μοῦσαι
 ἀγνυμένην ἀνὰ θυμὸν ἀμοιβάζεις, ἄλλοθεν ἄλλη,
 πολλὰ παρηγορέεσκον, ὅπως λελάθοιτο γόοιο.
 665 Ἄλλ' ὅτε καγγαλόωσα δι' αἰθέρος ἦλυθεν Ἥως,
 λαμπρότατον πάντεσσι φάος Τρώεσσι φέρουσα,
 καὶ Πριάμῳ· Δαναοὶ δὲ μέγ' ἀγνύμενοι Ἀχιλλῆα
 κλαῖον ἐπ' ἡμάτα πολλὰ, περιστενάχοντο δὲ μακρὰ
 670 ἥϊνες πόντοιο, μέγας δ' ὀλοζύρετο Νηρεὺς,
 ἦρα φέρων κόρυη Νηρηίδι, σὺν δὲ οἱ ἄλλοι
 εἰνάλοιο μύροντο θεοὶ, φθιμένου Ἀχιλλῆος·
 καὶ τότε δὴ μεγαλοῖο νέκυν Πηληϊάδαο
 Ἀργεῖοι πυρὶ δῶκαν, ἀάσπετα νηήσαντες
 675 δούρα, τὰ οἱ φορέοντες ἀπ' οὐρεος Ἰδαίου
 πάντες ὁμῶς ἐμόγησαν, ἐπεὶ σφέας ὀτρύνοντες
 Ἀτρεΐδαι προέηχαν ἀπείριτον οἰσέμεν ὕλην,
 δούρα θοῶς καίειτο νέκυσ καταμένου Ἀχιλλῆος.
 Ἀμφὶ δὲ τεύχεα πολλὰ πυρὴ περινήσαντο
 αἰζήων καταμένων· πολλοὺς δ' ἐρύπερθε βάλλοντο
 680 Τρώων δηρώσαντες ὁμῶς περικαλλέας υἷας,
 ἵππους τε χρομέθοντας εὐσθενέας θ' ἅμα ταύρους,
 σὺν δ' οἷας τε σῶας τ' ἔβαλον βριθοντας ἀλοϊφῇ·
 φάρεα δ' ἐκ χηλῶν φέρον ἄσπετα κωκύουσαι
 ὁμοιάδες, καὶ πάντα πυρὴς καθύπερθε βάλλοντο·
 685 χρυσὸν τ' ἤλεκτρον τ' ἐπενήνεον· ἀμφὶ δὲ χαίτας
 Μυρμιδόνες κείραντο, νέκυν δ' ἐκάλυψαν ἀνακτος·
 καὶ δ' αὐτὴ Βρισηΐς, ἀκηχεμένη περὶ νεκρῷ,
 κειραμένη πλοκάμους πύματον πύρε δῶρον ἀνακτι.
 Πολλοὺς δ' ἀμφιφορῆας ἀλείφατος ἀμφιγέοντο·
 690 ἄλλους δ' ἀμφὶ πυρὴ μέλιτος θέσαν, ἣδὲ καὶ οἶνου
 ἡδέος, οὗ μέθυ λαρὸν δῶδδε νέκταρι ἴσον·
 ἄλλα δὲ πολλὰ βάλλοντο θυώδεα, θαῦμα βροτοῖσιν,
 ὅσσα χθὼν φέρει ἐσθλὰ, καὶ ὅπποσα δῖα θάλασσα.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ περὶ πάγχυ πυρὴν διεκοσμήσαντο,
 695 πεζοὶ ἅμ' ἱππῆεσσι, σὺν ἔντεσιν, ἐρρώσαντο
 ἀμφὶ πυρὴν πολύδακρυ· ὃ δ' ἐκποθεν Οὐλύμποιο
 Ζεὺς ψεκᾶδας κατέχευεν ὑπὲρ νέκυν Αἰακίδαο
 ἀμβροσίας, δῖη τε φέρων Νηρηίδι τιμὴν
 Ἑρμείην προέηκεν ἐς Αἴολον, ὅφρα καλέσση
 700 λαυφηρῶν ἀνέμων ἱερὸν μένος· ἦ γὰρ ἔμελλεν

Pieridum. Tu vero nequaquam atro luctui animum
 submittas, mortalium exemplo ejulans feminarum.
 Nonne audis, quod omnes, quotquot in-terra habitant,
 homines, sæva circumdet et invicta Necessitas,
 ne Deos quidem observans? tantum virium sortita est sola:
 quæ et propediem Priami divitis urbem
 excindet, ubi Troum et Argivum exitio-dederit
 juvenes, quando voluerit; Deorumque nullus eam remo-
 rabitur.] Sic dixit Calliope, prudentissima animo consilia
 tractans.] Interim sol deproperaverat in Oceani gurgitem,
 et ingruerat nox spaciosum per æra opaca,
 quæ etiam anxiiis est mortalibus levamen.
 Illic igitur in arenis Achivum somnum-capiebant nati
 gregatim circa cadaver, magna lassati calamitate:
 nec vero somnus complexus est divam Thetin; sed juxta
 natum] sedit cum immortalibus Nereidibus; circumque
 Musæ] se-discruciantem animi per-vices, aliunde alia,
 multum consolatae sunt, ut oblivisceretur ægritudinis.

At ubi ridens per æthera venit Aurora,
 serenissimam omnibus lucem Trojanis afferens
 et Priamo: (Danai autem magno mœrore-perculsi Achillem
 deplorabant per dies multos, circumque gemitus-reddebant
 longa] littora ponti; et magnus lamentabatur Nereus
 obsequium præstans filiae Nereidi; cumque ipso cæteri
 marini lugebant Dii, ob-interentum Achillem:)
 ac tunc quidem grandis cadaver Pelidæ
 Argivi igni tradiderunt, permultis congestis
 lignis, quibus ad-ipsam advehendis ex monte Idæo
 omnes simul laborabant, cum illos instigantes
 Atridæ emisissent, copiosam allatum materiem,
 ut statim cremaretur cadaver cæsi Achillis.
 Arma ergo multa rogo accumularunt
 juvenum interfectorum, multosque super iniecerunt
 Troum quos obruncaverant una forma-insignes natos,
 equosque hinnientes fortesque simul tauros
 simulque oves et porcos adjecerunt onustos pinguedine
 vestes præterea ex capsis attulerunt inumeras plorantes
 ancillæ, omniaque pyre desuper immiserunt:
 aurumque et electrum coacervarunt: capillos autem
 Myrmidones abraserunt, et cadaver his cooperuerunt regi
 atque ipsa Briseis, dum-mœret mortuum,
 detonsam cæsariem ultimum exhibuit munus domino.
 Hinc multas amphoras adipis affuderunt,
 alias insuper rogo apposuerunt mellis et vini
 suavis, cujus dulce merum olebat nectaris instar;
 aliaque multa addiderunt fragrantia, admiranda homini-
 bus,] quæ tellus producit eximia, et quæ divinum mare.

Cum itaque satis superque rogam adornassent,
 pedites cum equitibus armati circumierunt
 pyram lacrimosam. Tunc ex Olympo
 Juppiter guttas effudit super corpus Æacidæ
 ambrosias, divæque deferens Nereidi honorem
 Mercurium amandavit ad Æolum, ut exciret
 præpetum ventorum sacrum robur. Nam prope-erat,

- καίεσθ' Αἰακίδαο νέκυς· τοῦ δ' αἶψα μολόντος.
 Αἰολος οὐκ ἀπίθησε· καλεσσάμενος δ' ἀλεγεινὸν
 καρπαλίμως Βορέην Ζεφύροιο τε λάβρον ἀήτην
 ἐς Τροίην προέηκε, θοῇ θυόντας ἀέλλη·
- 708 οἱ δὲ θοῶς οἴμησαν ὑπὲρ πόντοιο φέρεσθαι
 ῥιπῇ ἀπειρεσίῃ· περὶ δ' ἔαχεν ἐσσυμένοιισι
 πόντος ὁμοῦ καὶ γαῖα· περικλονέοντο δ' ὑπερθε
 πάντα νέφη, μεγάλοιο δὲ αἰθέρος αἴσσοντα·
 οἱ δὲ, Διὸς βουλῇσι, θαύκταμένου Ἀχιλλῆος
- 710 αἶψα πυρῇ ἐνόρουσαν ἀολλέες· ὤρτο δ' αὐτμυλὴ
 Ἥφαιστου μαλεροῖο· γόος δ' ἀλίσστος ὀρώρει
 Μυρμιδόνων· ἀνέμοι δὲ, καὶ ἐσσύμενοί περ ἀέλλη,
 πανῆμαρ καὶ νύκτα νέκυν περιποιπνύοντες,
 καίον ἐυπνέοντες ὁμῶς· ἀνὰ δ' ἔγρατο πουλὺς
- 715 καπνὸς ἐς ἑτέρα δῖον, ἐπέστενε δ' ἀσπετος ὕλη
 δαμναμένη πυρὶ πᾶσα, μέλαινα δὲ γίγνεται τέφρη.
 Οἱ δὲ μίγ' ἐκτελέσαντες ἀτειρέες ἔργον ἀῆται,
 εἰς ἐὼν ἀντρον ἕκαστος ὁμοῦ νεφέεσσι φέροντο.
- Μυρμιδόνες δ', ὅτ' ἀνακτα πελώριον ὕστατον αἶ-
 720 λων ἦνυσε πῦρ αἰὲτλον ἀποκταμένων περὶ νεκρῶν, [λων
 ἵππων τ' αἰζῶν τε καὶ ἄλλ' ὅσα ἐραχυρόντες
 ὄβριμον ἀμφὶ νέκυν κειμήλια ὄνχαν Ἀχαιοί,
 δὴ τότε πυρκαϊὴν οἶνω σθέσαν· ὅστέα δ' αὐτοῦ
 φαίνεται ἀριφραδέως, ἐπεὶ οὐχ ἑτέροισιν ὁμοῖα
- 725 ἦν, ἀλλ' οἷα γίγαντος ἀτειρέος· οὐδὲ μὲν ἄλλα
 σὺν κείνοις ἐμίμικτ', ἐπειὴ βόες ἤδὲ καὶ ἵπποι
 καὶ παῖδες Τρώων μίγδα κταμένοιισι καὶ ἄλλοις
 βρώων ἀπώθε κέοντο περὶ νέκυν· ἐς δ' ἐνὶ μέσσοις,
 ῥιπῇ ὑφ' Ἥφαιστοιο θεομημένος, οἷος ἔκειτο·
- 730 τοῦ δὲ καὶ ὅστέα πάντα περιστεινάχοντες ἱταῖροι
 ἄλλεγον ἐς χηλὸν πολυχανδέα τε βριαρὴν τε,
 ἀργυρέην· χρυσῶ δὲ διαυγεί πᾶσ' ἐκέκαστο·
 καὶ τὰ μὲν ἀμβροσίῃ καὶ ἀλείφτοι πάγχυ δῖησαν
 κοῦραι Νηρῆος, μίγ' Ἀχιλλῆα κυδαίνουσαι·
- 735 ἐς δὲ βοῶν δημὸν θέσαν ἀθρόον ἐγγχεύσασθαι
 σὺν μέλιτι λιαρῶν· μήτηρ δὲ οἱ ἀμφιφορῆα
 ὤπασε, τὸν ῥα πάροιθε Διώνυσος πόρε ὀῶρον,
 Ἥφαιστου κλυτὸν ἔργον εὐφρονος· ὃ ἐνὶ ὄνχαν
 ὅστέ' Ἀχιλλῆος μεγαλήτορος· ἀμφὶ δὲ τύμβον
- 740 Ἀργεῖοι καὶ σῆμα πελώριον ἀμπεβάλοντο
 ἀκτῇ ἐπ' ἀκροτάτῃ παρὰ βένθεσιν Ἑλλησπόντου,
 Μυρμιδόνων βασιλῆα θρασὺν περιχωλόντες.
- Οὐδὲ μὲν ἀμβροτοὶ ἵπποι ἀταρβέος Αἰακίδαο
 μένον ἀδάκρυτοι παρὰ νέεσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
- 745 μύροντο σφετέροιο θαύκταμένου βασιλῆος·
 οὐδ' ἔθειλον μογεροῖσιν ἔτ' ἀνδράσιν, οὐδὲ μὲν ἵπποις
 μίσγεσθ' Ἀργείων, ὁλοὴν περὶ πένθος ἔχοντες,
 ἀλλ' ὑπὲρ ὠκεανοῖο βόης καὶ Τηθύος ἀντρα,
 ἀνθρώπων ἀπάτερθεν διζυρῶν, φορέεσθαι,
- 750 ἔχι στέας τοπάροιθεν ἐγείνατο δῖα Ποδάργη,
 ἀμφῶ ἀελλόποδας, Ζεφύρῳ χαλάδοντι μιγείσα.
 Καὶ νῦν κεν αἶψ' ἐτέλεσαν ὅσα σφίσι μήδετο θυμὸς,
 εἰ μὴ στέας κατέρυξε θεῶν νόος, ὅρ' Ἀχιλλῆος
 ἔλθοι ἀπὸ Σκύροιο θοὸς πάϊς, ὃν ῥα καὶ αὐτοὶ

ut-combureretur Æacidæ cadaver, illo igitur statim adven-
 tante,] Æolus non difficilem-se-præbuit, sed advocatos as-
 perum] continuo Aquilonem et Zephyri rapidum flatum
 ad Trojam misit, subita bacchantes procella;
 qui mox arripere-viam, super mare ut-ferrentur
 impetu magno, et his infremuit accelerantibus
 pontus simul terraque, glomerabanturque in alto
 cunctæ nubes, per magnum æthera volitantes.
 Illi igitur, Jove sic-volente, cæsi Achillis
 celeriter in-rogam involarunt conjuncti; attollebatur vero
 flamma] Vulcani ardentis, planctusque infinitus se-commo-
 vit] Myrmidonum. At venti, quamvis irruentes turbine,
 integri-diem et noctem cadaver sedulo-obeuntes,
 urebant validis-flatibus nihilominus. Surgebat ergo densus
 fumus in aera divinum, crepitabatque ingens materia,
 dum-absumitur igni tota, et nigra inde siebat favilla.
 Cum vero magnum confecissent indefatigabiles negotium
 venti,] in suum quisque antrum cum nubibus se-receperunt.

Porro Myrmidones, ubi regem vasti-corporis ultimuni
 post-alios] consumpserat ignis funestus, qui-necati-erant
 circa mortuum,] equos virosque et quæcunque alia lacri-
 mant] augusto cadaveri pretiosa adjecerant Achivi,
 tandem pyram vino restinxerunt. Ossa autem illius
 exstabant insigniter, quia cæteris non æqualia
 erant, sed tanquam gigantis invicti; nec alia
 cum his permixta erant; nam boves et equi
 et filii Troium promiscue mortuis cum aliis
 paululum seorsum jacebant circa cadaver, quod in mediis
 illis] æstu Vulcani consumptum, separatim jacebat:
 illius autem ossa omnia, cum-gemitu, amici
 collegerunt in urnam capacem et ponderosam,
 argenteam, quæ auro fulgido tota insignita-erat;
 et hæc ambrosia atque ungueuto penitus humectarunt
 filiae Nerei, magno Achillem honore-afficientes,
 boumque arvinam indiderunt, multam illinentes
 cum melle dulci: mater autem ipsius amphoram
 præbuit, quam olim Bacchus dederat dono,
 Vulcani insigne opus benevoli, in qua recondiderunt
 ossa Achillis magnamini: circumque eam bustum
 Græci et monumentum ingens aggerarunt
 littore in summo juxta profunda Hellesponti,
 Myrmidonum regem audacem deplorantes.

Neque immortales equi impavidi Æacidæ
 manserunt lacrimarum-expertes juxta naves, sed etiani
 ipsi] flebant ob-suum in-bello-peremptum dominum,
 nec volebant amplius laboriosos inter-homines, aut equos
 versari Argivum, immani luctu affecti,
 sed trans Ocrani fluxus et Tethyos antra,
 ab hominibus procul ærumnosis, se-transferre,
 ubi eos quondam pepererat divina Podarge,
 utrumque procellam-cursu-aquasentem, Zephyro sonoro
 mista.] Atque sine mora perfecissent, quæ ipsis destinabat
 animus,] nisi eos retraxisset Deorum decretum, donec Achil-
 lis] veniret e Scyro impiger filius, quem ipsi etiam

755 δέχυνθ', δ' ἐπὶ πόθ' ἴκοιτο ποτὶ στρατόν· οὐνεκ' ἄρα
 θέσφατα γιγνομένοις Χάους ἱεροῖο θυγατρὲς [σφιν
 Μοῖραι ἐπεκλώσαντο, καὶ ἀθανάτοισ περ ἰοῦσι,
 πρῶτα Ποσειδάωνι δαμῆμεναι· αὐτὰρ ἔπειτα
 θαρσαλέῃ Πηλῆϊ, καὶ ἀκαμάτῳ Ἀχιλῆϊ·

760 τέτρατον αὖτ' ἐπὶ τοῖσι Νεοπτολέμῳ μεγαθύμῳ,
 τὸν καὶ ἐς Ἥλύσιον πεδῖον μετόπισθεν ἔμελλον
 Ζητὸς ὑπ' ἐννεσίῃσι φέρειν, μακάρων ἐπὶ γαίῃν·
 τοῦνεκα, καὶ στυγερῇ βεβολημένοι ἦτορ ἀνὴρ,
 μίμνον παρ νῆεσσιν, ἐὼν κατὰ θυμὸν ἀνακτα
 765 τὸν μὲν ἀκηχήμενοι, τὸν δ' αὖ ποθέοντες ἰδέσθαι.

Καὶ τότε' ἐριγδούποις λιπὼν ἄλγος ὄβριμον οἶδμα,
 ἤλυθεν Ἐννοσίγαιος ἐκ' ἡόας· οὐδέ μιν ἄνδρες
 ἰδρακον, ἀλλὰ θεῆσι παρίστατο Νηρηίδης·
 καὶ ῥα Θέτιν προσέειπεν ἔτ' ἀχρυσμένην Ἀχιλῆος·

770 Ἴσχεο νῦν περὶ παιδὸς ἀπειρέσιον γοῶσα·
 οὐ γὰρ ὄγε φθιμένοισι μετέσσειται, ἀλλὰ θεοῖσιν,
 ὥς ἤ τις Διόνυσος ἰδὲ σθένης Ἡρακλῆος.

Οὐ γὰρ μιν μόρος αἰνὸς ὑπὸ ζόφον αἰὲν ἐρύξει,
 οὐδ' Ἀΐδης, ἀλλ' αἶψα καὶ ἐς Διὸς ἵσταται αὐγὰς·

775 καὶ οἱ δῶρον ἔγωγε θεοῦδέα νῆσον δ' ἀπ' ἄσσω
 Εὐξείνῳ κατὰ πόντον, ὅπη θεὸς ἔσσειται αἰὲν
 σὸς πάϊς· ἀμφὶ δὲ φῦλα περιχτιόνων μέγα λαῶν
 καίνοιον κυδαίνοντα θυηπολίας ἐρατεινῆς
 ἴσον ἐμοὶ τίττουσι· σὺ δ' Ἴσχεο κωκύουσα
 780 ἔσσυμένως, καὶ μή τι χαλέπτεο πένθει θυμὸν.

Ὡς εἰπὼν ἐπὶ πόντον ἀπῆλθεν εἰκελὸς αὐρῇ,
 παρφάμενος μῦθοισι Θέτιν· τῆς δ' ἐν φρεσὶ θυμὸς
 βαίον ἀνέπνευσεν· τὰ δὲ οἱ θεὸς ἐξετέλεσεν·

Ἀργεῖοι δὲ γοῶντες ἀπῆλθον, ἥχι ἐκάστω
 785 νῆες ἔσαν, τὰς ἦγον ἄρ' Ἑλλάδος· αἱ δ' Ἑλικῶνα
 Πιερίδες νίσσοντο, καὶ εἰς ἄλλα Νηρηΐναι
 εὖσαν, ἐὼν στενάχουσιν εὐφρονα Πηλεΐωνα.

ΛΟΓΟΣ Δ.

Οὐδὲ μὲν Ἱππολόχοιο δαΐφρονος ὄβριμον υἱὸν
 Τρῶες ἀδάκρυτον δειλοὶ λίπον, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
 Δαρδανίης προπάροιθε πύλης ἐρικυδέα φῶτα
 πυρκαϊῆς καθύπερθε βάλλον· τὸν δ' αὐτὸς Ἀπόλλων
 5 ἐκ πυρὸς αἰθριμένοιο μάλ' ἔσσυμένως ἀναείρας
 ὤκισε θεοῖς Ἀνέμοισι φέρειν Λυκίης σχεδὸν αἴης·
 οἱ δὲ μιν αἶψ' ἀπένεικον ὑπ' ἄγχεα Τηλαίνδροιο
 γῶρον ἐς ἱμερόεντα, πέτρην δ' ἐρύπερθε βάλλοντο
 ἀβρῆχτον· Νύμφαι δὲ περίδλυσαν ἱερὸν ὕδωρ
 10 δεινάου ποταμοῖο, τὸν εἰσέτι φῦλ' ἀνθρώπων
 Γλαῦκον ἐπικλείουσιν εὐβρόον· ἀλλὰ τὰ μὲν πού
 ἀθάνατοι τεύξαντο γέρας Λυκίων βασιλῆϊ·
 Ἀργεῖοι δ' ἐρίθυμον ἀνεστενάχοντ' Ἀχιλῆα
 νηυσὶ παρ' ὠκυπόροισιν· ἔτιρε δὲ πάντας ἀνὴρ
 15 λευγαλέη καὶ πένθος, ἐπεὶ ῥά μιν ὥς ἐὼν υἷα
 δίζοντ', οὐδέ τις ἦεν ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν ἀδάκρυς·
 Τρῶες δ' αὖτ' ἀλίσστον ἐγῆθειον, εἰσπορόωντες
 τοὺς μὲν ἀκηχήμενους, τὸν δ' ἐν πυρὶ δαμάοντα·

inspectabant, si-quando veniret ad exercitum. Nam illis
 hoc fatum nascentibus Chai sacri natæ,
 Patre, agglomerarant, licet immortales essent,
 ut-primum a-Neptuno domarentur, atque deinde
 a-forti Peleo, et tertio invicto ab-Achille,
 quarto autem post hos a-Neoptolemo magnanimo,
 quem etiam in Elysium campum posthac erant
 Jovis consilio deportaturi, beatorum ad-terram;
 quamobrem acerbo sauciati cor mærore,
 manebant apud naves, suum in animo dominum,
 alterum quidem deplorantes, alterum vero cupientes videre.

Et tunc horrisoni linquens æquoris tumidam undam
 venit Neptunus ad litus, nec ipsum homines
 viderunt, sed deabus adstitit Nereo-satis,
 et Thetis allocutus-est, adhuc mœrentem ob-Achillem:

Desine tandem ob natum nimio indulgere-luctui:

non enim hic cum inferis deget, sed cum-Diis;

ut mitis Bacchus et robur Herculis.

Non enim eum fatum lugubre tenebris perpetuis præpediet,
 nec Pluto, sed mox ad Jovis evehetur lucidas-sedes;

atque ipsi dono ego divam insulam dabo

Euxinum ad pontum, ubi deus erit perpetuo

tuus natus; et circumquaque gentes finitimorum hominum

insigniter] illum venerantes sacrificiis gratis

non minus quam-me colent. Tu igitur desine lamentari

confestim, nec conficito luctu animum.

Sic fatus in æquor discessit, similis auræ,

consolatus his verbis Thetidem, cujus in pectore animus
 nonnihil respiravit; illa autem ei Deus adimplevit.

Argivi autem gementes se-retulerunt, ubi cujusque
 naves erant, quas adduxerant e Græcia; ad-Heliconem
 etiam] Pierides redierunt, et mare Nereides
 subiere, suum desflentes cordatum Peliden.

LIBER IV.

INTERIM nec Hippolochi bellicosi fortem filium

Troes indeploratum miseri reliquerunt; verum et ipsi

Dardanium ante portam præclarum virum

rogo imposuerunt. Hunc vero ipse Apollo,

ex flamma ardente præpropere sublatum,

dedit rapidis Ventis portandum Lyciam ad terram:

qui eum protinus abstulerunt, sub valles Telandri,

locum in amœnum, et saxum super imposuerunt

durissimum. Nymphæ autem elicuerunt sacrum liquorem

perennis fluvii, quem etiamnum gentes hominum

Glaucum appellant largifluum. Hoc itaque

Dii effecerunt in-honorem Lyciorum regi.

Argivi autem animosum deslebant Achillem,

ad naves cito-meantes, vexabatque omnes ægrimonia

acerba et luctus, quoniam ipsam ut suum filium

requirebant, nec quisquam fuit in castris latis sine-lacri-

mis.] Troes contra ingenti affliciebantur-gaudio, ubi-vide-

runt] hos mærore-se-afflicientes, illum igni consumptum;

- καὶ τις ἰπευχόμενος μῦθον ποτὶ τοῖον ἔειπεν·
 20 Νῦν πάντεσσιν ἀέλπτον ἀπ' Οὐλύμποιο Κρονίων
 ἡμῖν ὤπασε χάριμα, λιλαιομένοισιν ἰδέσθαι
 ἐν Τροίῃ Ἀχιλῆα δεδουπότα· τοῦ γὰρ οἶω
 βλημένου ἀμπνεύσειν Τρώων ἐρικυδέα φύλα,
 αἵματος ἐξ ὀλοοῖο καὶ ἀνδροφόνου ὑσμίνης·
 25 αἰεὶ γὰρ οἱ χερσὶν ἐμαίνετο λοίγιον ἔγχος,
 λυθρῷ ὑπ' ἀργαλέῳ πεπαλαγμένον· οὐδέ τις ἡμέων
 κείνῳ ἔναντα κίων, ἔτ' ἐσέορκεν Ἠριγένειαν·
 νῦν δ' οἶω φεύξεσθαι Ἀχαιῶν ὄβριμα τέκνα
 νηυσὶν εὐπρώροισι, θαύκταμένου Ἀχιλῆος·
 30 ὥς ὄφελον μένος ἦεν ἔθ' Ἑκτορος, ὅρρ' ἅμα πάντας
 Ἀργεῖους σφετέρησιν ἐνὶ κλισίῃσιν ὀλέσσει.
 Ὡς ἄρ' ἔφη Τρώων τις ἐνὶ φρεσὶ πάγχυ γεγενηώς·
 ἄλλος δ' αὖθ' ἐτέρωθε, πύκα φρονέων, φάτο μῦθον·
 Φῆσθα σὺ μὲν Δαναῶν ὀλοὴν στρατὸν ἐνδοθὶ νηῶν
 35 πόντον ἐπ' ἡερόντα πεφυζύτας αἶψα νέεσθαι·
 ἀλλ' οὐ μὲν δαίεσσιν, λιλαιομένοι μέγα χάριμα·
 εἰσὶν γὰρ κρατεροὶ τε καὶ ὄβριμοι ἄνδρες ἄλλοι,
 Τυδείδης Αἴας τε καὶ Ἀτρεΐδος ὄβριμοι υἱες·
 τοὺς ἔγ' ἐγὼ δαίδοικα, κατακταμένου Ἀχιλῆος.
 40 Τοὺς εἴθ' ἀργυρότοξος ἀναιρήσειεν Ἀπόλλων,
 καὶ κεν ἀνάπνευσις πολέμου καὶ ἀεικίος οἴτου
 ἡμῖν εὐχομένοισιν ἐλεύσεται ἥματι κείνῳ.
 Ὡς ἔφατ'· ἀθάνατοι δὲ κατ' οὐρανὸν ἑστεινάχοντο,
 ὅσοι ἔσαν Δαναοῖσιν εὐσθενέεσσιν ἄρωγοί·
 45 ἀμφὶ δὲ κρᾶτ' ἐκάλυψαν ἀπειρεσίους νεφέεσσιν,
 θυμὸν ἀκηχέμενοι· ἐτέρωθε δὲ γῆθειον ἄλλοι,
 εὐχόμενοι Τρώεσσι πέρας θυμηδὲς ὀρέεσθαι.
 Καὶ τότε δὴ Κρονίωνα κλυτὴ προσηύωνεν Ἥρη·
 Ζεῦ πάτερ ἀργικέραινε, τίη Τρώεσσιν ἀρήγεις,
 50 κούρης ἡυχόμοιο λιλασμένος, ἦν ῥα πάροιθεν
 ἀντιθέῳ Πηλεΐ πόρες θυμῆρε' ἄκρατιν
 Πηλίου ἐν βήσσησι; γάμον δέ οἱ αὐτὸς ἔτευξας
 ἄμβροτον· οἱ δέ νυ πάντες ἐδαινύμεθ' ἥματι κείνῳ
 ἀθάνατοι, καὶ πολλὰ δόμεν περικαλλέα δῶρα·
 55 ἀλλὰ τὰ γ' ἐξελάθου· μέγα δ' Ἑλλάδι μῆστο πένθος·
 Ὡς ἄρ' ἔφη τὴν δ' οὔτι προσένεπεν ἀκάματος Ζεὺς·
 ἔστο γὰρ ἀχνύμενος κραδίην καὶ πολλὰ μενοινῶν,
 οὐνεκεν ἡμελλὸν Πριάμου πόλιν ἐξαλαπάξειν
 Ἀργεῖοι, τοῖς αἰνὸν ἐμῆδετο λοιγὸν ὀπάσσαι
 60 ἐν πολέμῳ στονόεντι καὶ ἐν βαρυηχεῖ πόντῳ·
 καὶ τὰ μὲν ὥς ὄρμαινε, τὰ δὲ μετόπισθε τέλεσσιν.
 Ἦώς δ' ὠκυνοῖο βαθὺν ῥόον εἰσαρτίχενεν·
 κυανέην δ' ἄρα γαῖαν ἐπήϊεν ἄσπετος ὄρρη,
 ἦμος ἀναπνεύουσι βροτοὶ βαιὸν καμάτοιο·
 65 Ἀργεῖοι δ' ἐπὶ νηυσὶν ἐδόρπειον, ἀχνύμενοί περ.
 Οὐ γὰρ νηδύος ἐστὶν ἀπωσέμεναι μεμαυίης
 λιμὸν ἀταρτηρὸν, ὁπόταν στέρνοισιν ἔχεται,
 ἀλλ' εἴθαρ θοὰ γυῖα βαρύνεται, οὐδέ τι μῆχος
 γίγνεται, ἦν μὴ τις χορίσῃ θυμαλγέα νηδύν·
 70 τοῦνεκα δαῖτ' ἐπάσαντο, καὶ ἀχνύμενοι Ἀχιλῆος·
 αἰνὴ γὰρ μάλα πάντας ἐποτρύνεσκεν ἀνάγκη.
 Τοῖσι δὲ πατσαμένοισιν ἐπὶ γλῶσσι νήδυμος ὕπνος,

et quispiam vota-concupiens verba talia edidit:

Nunc omnibus insperatum cœlitus Saturni-filius
 nobis exhibuit gaudium, cupidis videndi
 ad Trojam Achillem interfectam. Hoc enim spero
 extincto respiraturas Trojanorum nobiles gentes
 nece a crudeli et mortifero proelio.

Semper enim ejus in-manibus furebat pestilens hasta,
 cruore tristi polluta, nec ullus e-nobis
 illi obviam factus amplius vidit Auroram.

Ergo nunc puto fugam-arrepturos Achivum sortes patos
 navibus rostratis, in-pugna-confosso Achille.

O utinam robur esset superstes Hectoris, ut simul omnes
 Argivos ipsorum in castris internecioni-daret!

Sic dixit Troum quispiam pectore toto lætus;
 alius autem aliunde, rem penitus considerans, his disseruit
 verbis:] Putas tu quidem, Danaum infestas copias in na-
 vibus] mare per cœrulcum arrepta-fuga statim vela-daturas.

At nequaquam fugient, cum-cupiant valde bellum;
 sunt enim validi et constantes viri alii,

Tydides Ajaxque et Atrei strenui filii,
 quos adhuc ego pertimesco, occiso Achille.

Hos utinam argenteo-decorus-arcu e-medio-tollat Apollo,
 forte quies a-bello indignaque cæde
 nobis pro-votis continget die illo.

Sic ait. At Dii in cœlo ingenuerunt,
 qui erant Danais præpotentibus fautores,
 et capita velarunt immensis nubibus,
 animum contristati: contra autem lætati-sunt alii,
 qui-optabant Trojanis finem belli gratum asserre.

Atque tunc Jovem inclyta allocuta-est Juno:

Juppiter pater fulminator, cur Troum partes-tueris,
 puellæ pulchricomæ oblitus, quam superiori-tempore
 generoso Peleo sociasti optatam uxorem
 Pelii in vallibus? et nuptias ei ipse instruxisti
 divinas; cuncti sane epulo-interfuimus die illo
 immortales, multaue obtulimus insignia munera.
 Sed horum oblitus-es, magnumque Graciæ destinasti lu-
 ctum.] Sic ait; huic vero nihil respondit invictus Juppiter;
 sedebat enim se-exercucians animi et multa secum-volutans,
 quod essent Priami urbem eversuri

Argivi, quibus triste cogitabat exitium inferre

in bello luctifico et in horrissono mari:

atque hæc quidem ita meditabatur, quæ deinde peregit.

Interea Aurora Oceani ad-altum gurgitem pervenerat,
 et nigram terram invaserant densæ tenebræ,
 cum respirant homines nonnilul a-labore:

tunc Argivi in navibus cenam-sumpserunt, quamvis mæsti.
 Non enim a-ventre licet propulsare avido

famem diram, quando viscera solit;

sed mox velocia membra gravantur, nec ullum remedium
 occurrit, nisi quis satiaverit ægrificam alvum:

propterea escam carpserunt, tametsi lugerent Achillem;

prædura enim omnes urgebat necessitas.

Hos igitur saturatos oppressit dulcis sopor,

λῦτε δ' ἀπὸ μελέων δούνας, ἐπὶ δὲ σθένης ὥρσεν.

Ἄλλ' ὅτε δὴ κεφαλὰς μὲν ἐπ' ἀντολίην ἔχον ἄρκτοι,
75 δέγμεναι ἡελίοιο θοὸν φάος, ἔγρετο δ' Ἥως,
δὴ τότε' ἀνέγρετο λαὸς εὐσθενέων Ἀργείων,
πορφύρων Τρῳέεσσι φόνον καὶ κῆρ' αἰδῆλον,
κίνυτο δ' ἤυτε πόντος ἀπείριτος Ἰκαρίοιο,
ἥε καὶ αὐαλέον βαθὺ λήϊον, ὅππῃ δ' ἔκηται
80 ῥίπῃ ἀπειρεσίῃ νεφεληγερέος Ζεφύροιο·
ὥς ἄρα κίνυτο λαὸς ἐπ' ἧόσιν Ἑλλησπόντου.
Καὶ τότε Τυδεὸς υἱὸς ἐλδομένοισιν ἔειπεν·

ἦ φίλοι, εἰ ἐτεὸν γε μενεπτόλεμοι πελόμεσθα,
νῦν μᾶλλον στυγεροῖσι μαχώμεθα δυσμενέεσσι,
85 μὴ πως θαρσύνωσιν, Ἀχιλλεύς οὐκ ἔτ' ἐόντος·
ἀλλ' ἄγε σὺν τεύχεσσι καὶ ἄρμασιν ἡδὲ καὶ ἵπποις
ἴομεν ἀμφὶ πόλιν· πόνος δ' ἄρα κῦδος ὀρέξει.

Ὡς ἔφατ' ἐν Δαναοῖσιν· ἀμείβετο δ' ὄβριμος Αἴας·

Τυδείδῃ, σὺ μὲν ἐσθλὰ καὶ οὐκ ἀνεμώλια βάζεις,
90 ὀτρύνων Τρῳέεσιν εὐπτολέμοισι μάχεσθαι
ἀγχεμάχους Δαναούς, οἵπερ μεμάσσι καὶ αὐτοί·
ἀλλὰ χρὴ ἐν νήεσσι μένειν, ἄχρῃ ἐξ ἁλὸς ἔλθῃ
διὰ Θέτις· μάλα γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶν ἔλδεται ἥτορ·
υἱὸς ἀμφὶ τάφῳ περικαλλέα θεῖναι ἄεθλα·

95 ὥς χθιζή μοι ἔειπεν, ὅτ' εἰς ἁλὸς ἦτε βένθος,
νόσφ' ἄλλων Δαναῶν· καὶ ἐσχεδὼν ἔλπομαι εἶναι
ἐσσυμένην. Τρῳες δὲ, καὶ εἰ θάνε Πηλέος υἱός,
οὐ μάλα θαρσύνουσιν, ἔτι ζώντος ἐμεῖο,
καὶ σέθεν ἡδὲ καὶ αὐτοῦ ἀμύμονος Ἀτρεΐδου.

100 Ὡς ἄρ' ἔφη Τελαμῶνος εὖς πάϊς, οὐδέ τι ᾗδῃ
ὅττι ῥά οἱ μετ' ἄεθλα κακὸν μόρον ἔντυε δαίμων
ἀργαλέον· τὸν δ' αὖθις ἀμείβετο Τυδεὸς υἱός·

ἦ φίλος, εἰ ἐτεὸν Θέτις ἔρχεται ἤματι τῷδε
υἱὸς ἀμφὶ τάφῳ περικαλλέα θεῖναι ἄεθλα,
105 πᾶρ νήεσσι μένωμεν, ἐρυκανόωντε καὶ ἄλλους·
καὶ γὰρ δὴ μακάρεσσι θεοῖς πεῖθεσθαι εἴοικε·
καὶ δ' ἄλλως Ἀχιλλῆϊ, καὶ ἀθανάτων ἀέκῃ,
αὐτοὶ φραζώμεσθα δόμεν θυμῷ δέ τιμήν.

Ὡς φάτο Τυδείδου δαΐφρονος ὄβριμον ἥτορ·

110 καὶ τότε' ἄρ' ἐκ πόντοιο κίεν Πηλῆος ἄκοιτις,
αὔρῃ ὑπῳῇ ἐναλγίχιος· αἴψα δ' ἔκτανεν
Ἀργείων ἐς ὅμιλον, ὅπῃ μεμαῶτες ἔμιμονον,
οἱ μὲν ἀεθλεύσοντες ἀπειρεσίῳ ἐν ἀγῶνι,
οἱ δὲ φρένας καὶ θυμὸν ἀεθλητῆρσιν ἱῆναι·

115 τοῖσι δ' αἶμ' ἀγρομένοισι Θέτις κυανοκρήδεμνος
θῆκεν ἄεθλα φέρουσα, καὶ ὀτρύνεσκεν Ἀχαιοὺς
αὐτίκ' ἀεθλαεῖν· τοὶ δ' ἀθανάτῃ πεπίθοντο.

Πρῶτος δ' ἐν μέσσοισιν ἀνίστατο Νηλέος υἱός,
οὐ μὲν πυγμαχίῃσι λιλαϊόμενος πονέεσθαι,
120 οὔτε παλαισμοσύνῃ πολυτερεῖ· τοῦ γὰρ ὑπερθε
γυῖα καὶ ἄψα πάντα λυγρὸν κατεδάμνατο γῆρας·
ἀλλὰ οἱ ἐν στέρνοισιν ἔτ' ἐμπεδος ἔπλετο θυμὸς
καὶ νόος· οὐδέ τις ἄλλος ἐριδομάνεσκεν Ἀχαιῶν
κείνῳ, ὅτ' εἰν ἀγορῇ ἐπέων περὶ ὀῆρις ἐτύχθη·
125 τῷ καὶ Λαέρτας κλυτὸς πάϊς εἵνεκα μύθων
εἰν ἀγορῇ ὑπόεικε, καὶ δὲ βασιλεύτατος ᾗεν

laxavitque membra curis, vigoremque renovavit.

At cum capita ad ortum vertissent ursæ,
expectantes solis rapidum jubar, et surgeret Aurora;
tunc etiam se-commovit exercitus præpotentum Argivo-
rum,] meditans Trojanis cædem et perniciem funestam,
et fluctuavit non-aliter-quam mare vastum Icarii,
aut etiam arida et profunda seges, ubi ingruit
flatus immodicus nubes-cogentis Zephyri:
sic etiam movebatur exercitus ad littora Hellesponti.

Et tunc Tydei filius ad-Græcos hujus rei cupidus dixit:

Amici, si revera bellica-virtute præstamus,
nunc acrius cum-infestis pugnemus hostibus,
ne unquam animum-recipiant, Achille non amplius super-
stite.] Ergo agile instructi armis et curribus atque equis,
cingamus urbem. Labor enim gloriam exhibebit.

Sic ait inter Danaos; sed ita eum excepit procerus Ajax:

Tydidæ, tu quidem bene et non incassum mones,
instigans cum Trojanis Marte-valentibus pugnare
pugnaces Danaos, qui illuc-feruntur sponte-sua.
Verum est in-uavibus commorandum, dum e mari venerit
diva Thetis, cujus magnopere in pectore cupit animus
nati ad tumultum pulcerrima proponere præmia,
ut heri mihi retulit, cum maris subiret profundum,
seorsum a-cæteris Danais; eamque prope auguror esse
properantem. Troes autem, etiamsi obiit Pelei natus,
non multum fiduciæ-habebunt, adhuc superstite me,
et te, atque etiam ipso inculpato Agamemnone.

Ita dixit Telamonis egregius filius, nec præscivit,
quod sibi post certamina atrocem mortem pararet latum
crudelē: eique respondit Tydei natus.

Amice, si haud-dubie Thetis veniet hoc die,
ut-nati ad bustum pulcra instituat certamina,
ad naves præstolemur, inhibentes etiam alios.
Etenim æternis Divis parere decet;
et alioquin Achilli, etiam Deorum sine-monitu,
ipsi constituamus, ut deferamus gratum honorem.

Talla verba-dabat Diomedis belliscii animosum cor.
Et tunc ex ponto sese-extulit Pelei uxor,
auræ matutinæ similis, et statim venit
Argivum in cætum, ubi promti remanserant,
alii, ut-decertarent frequenti in ludo,
alii, ut mentem et animum athletis spectandis oblectarent.
Quibus in-unum coactis Thetis cærulea-redimita-vitta
deposuit præmia allata, et hortata-est Argivos,
ut-protinus certamen-inirent: et hi Divæ paruerunt.

Princeps igitur in medium prodiit Nelei filius,
non pugillatu cupiens contendere,
nec lucta plurimum-defatigante: desuper enim
membra et artus cunctos molesta gravabat senectus;
sed ei in pectore adhuc vegetus erat animus
et intellectus, nec quisquam alius contendeat Achivum
cum-ipso, si in concione de-facundia certamen motum-esset.
Idcirco et Laertæ clarus natus eloquentia
in concione illi cedebat, et qui summo-imperio-præditus

πάντων Ἀργείων, μέγ' εὐμμελὲς Ἀγαμέμνων·
 τοῦνεκ' ἐνὶ μέσσοισιν εὐφρονα Νηρηϊνὴν
 ὕμνεον, ὡς πάσῃσι μετέπρεπεν εἰναλίῃσιν,
 130 εἵνεκ' εὐφροσύνης καὶ εἵδεος· ἥ δ' αἶουσα
 τέρπεθ'· ὃ δ' ἱμερόεντα γάμον Πηλῆος ἐνισπε,
 τὸν βρά οἱ ἀθάνατοι μάκαρες συνετεκτάναντο
 Πηλείου ἀμρὶ κάρηνα· καὶ ἄμβροτον ὡς ἐπάσαντο
 135 θάϊτα παρ' εἰλαπίνῃσιν, ὅτ' εἶδατα θεῖα φέρουσαι
 χερσὶν ὑπ' ἄμβροσίῃσι θεαὶ παρενήνεον Ὠραι
 χρυσεῖοις κανέοις, Θέμις δ' ἄρα καγγαλόωσα
 ἀργυρέας ἐτίτανεν ἐπισπέρχουσα τραπέζας,
 πῦρ δ' Ὁρφαίστος ἔκαιεν ἀκήρατον, ἀμρὶ δὲ Νύμφαι
 ἄμβροσίνην ἐκέραιρον ἐνὶ χρυσεῖοις κυπέλλοις,
 140 αἱ δ' ἄρ' ἐς ὄρχηθμόν Χάριτες τράπην ἱμερόεντα,
 Μοῦσαι δ' ἐς μολπὴν, ἐπετέρπετο δ' οὔρεα πάντα,
 καὶ ποταμοὶ καὶ θῆρες, λαίνατο δ' ἄφθιτος αἰθήρ,
 ἄντρα τὰ Χείρωνος περικαλλέα καὶ θεοὶ αὐτοί.
 Καὶ τὰ μὲν ἄρ' Νηλῆος εὖς πάϊς Ἀργεῖοις
 145 πάντα μάλ' ἱεμένοις κατελέξατο· τοὶ δ' αἰόντες
 τέρπονθ'· ὃς δ' Ἀχιλλῆος ἀμύμονος ἄσθιτα ἔργα
 μέλπε μέσῳ ἐν ἀγῶνι· πολὺς δ' ἀμύριαχε λαὸς
 ἀσπασίως· ὃ δ' ἄρ' ἐνθεν ἔλθον ἐρικυδέα ρῶτα
 ἐκπάγλως κυδαίνεν ἀρηραμένοις ἐπέεσσιν·
 150 δῶδεχ' ὅπως διέπερσε κατὰ πλόον ἄστεα φωτῶν,
 ἔνδεκα δ' αὖ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον· ὡς δ' ἐδάϊξεν
 Τηλέφρον, ἡδὲ βίην ἐρικυδέος Ἡετίωνος
 Θήβης ἐν θαπέδοις, καὶ ὡς Κύνων ἔκτανε δουρὶ,
 οἷα Ποσειδάωνος, ἰδ' ἀντίθεον Πολύδωρον
 155 καὶ Τρώϊλον θηητὸν ἀμύμονά τ' Ἀστεροπαῖον·
 αἴματι δ' ὡς ἐρύθηγεν ἄδην ποταμοῖο βέεθρα
 Ξάνθου, καὶ νεκύεσσιν ἀπειρεσίοις κάλυψεν
 πάντα ῥόον κελάδοντα, Λυκάωνος ὀππότε θυμὸν
 νοσφίσας' ἐκ μελέων, ποταμοῦ σχεδὸν ἤχχεντος·
 160 Ἐκτορά θ' ὡς ἐδάμασσε, καὶ ὡς ἔλε Πενθεσίλειαν,
 ἡδὲ καὶ υἷα οἶον εὐθρόνου Ἡριγενείης.
 Καὶ τὰ μὲν Ἀργεῖοισιν ἐπισταμένοις καὶ αὐτοῖς
 μέλπε, καὶ ὡς ἐτέτυκτο πελώριος, ὡς τέ οἱ οὔτις
 ἔσθινε δηριάσθαι ἐναντίον, οὔτ' ἐν αἰθλοῖς
 165 αἰχμῶν, ὅτε ποσσὶ νέοι περιδηριόωνται,
 οὐδὲ μὲν ἱππασίῃ, οὐδὲ σταδίῃ ἐνὶ χάρμῃ·
 κάλλει θ' ὡς Δαναοὺς μέγ' ὑπείρεγεν, ὡς τέ οἱ ἀλκῇ
 ἐπλετ' ἀπειρεσίῃ, ὀπότε Ἄρειος ἵστατο δῆρις·
 εὐχετο δ' ἀθανάτοισι, καὶ υἷα τοῖον ἰδέσθαι
 170 κείνου, ἀπὸ Σκύροιο πολυκλύστοιο μολόντα.
 Ἀργεῖοι δ' ἄρα πᾶσιν ἐπευφήμησαν ἔπεσσιν,
 αὐτῇ τ' ἀργυρόπεζα Θέτις, καὶ οἱ πόρην ἵππους
 ὠκύποδας, τοὺς πρόσθεν εὐμμελὲς Ἀχιλλεῖ
 Τηλέφος ὥπασε δῶρον ἐπὶ προχοῇσι Καΐκου,
 175 εὐτὲ ἐ μοχθίζοντα κακῶι περὶ ἔλκεϊ θυμὸν
 ἤκέσας' ἐγχείῃ, τῇ μιν βάλε δηριόωντα
 αὐτὸς ἔσω μηροῖο· διήλασε δ' ὄβριμον αἰχμὴν.
 Καὶ τοὺς μὲν Νέστωρ Νηληϊῆος οἷς ἐτάροισιν
 ὥπασεν· οἱ δ' ἐς νῆας ἄγον μέγα κυδαίνοντες
 180 ἀντίθεον βασιλῆα. Θέτις δ' ἐς μέσσον ἀγῶνα

erat] inter-omnes Argivos, hasta-præstans Agamemnon. Ideo in medio-agmine sapientem Nerei-filiam celebrabat, quod omnes præcelleret Deas-maris, animi-virtute et formæ-decore. Quæ cum-audiret, lætabatur. Ille autem de gratis nuptiis Pelei verba-fecit, quas immortales Dii confecissent Pelii in jugis, et ut ambrosium sumpsissent cibum in conviviis, ubi escas divinas asferentes palmis cœlestibus divæ accumularunt Horæ aureis canistris, et Themis lætabunda argenteas posuit sine-cunctatione mensas, ignemque Vulcanus accendit purum, et juxta Nymphæ ambrosiam miscuerunt in aureis scyphis, atque ad saltationem Gratiae se-converterunt amabilem, et Musæ ad cantum, unde oblectabantur cuncti montes, et amnes et bestiae, et exultavit æternus æther, antraque Chironis amœna et Dii ipsi.

Et hæc quidem Nelei egregius filius Argivis omnia pro-votis-ipsorum memoravit, qui hæc audientes oblectabantur. Item Achilles præstantis immortalia facta celebravit medio in circo, numerosusque acclamavit exercitus] benevolenter. Inde igitur exordio-ducto, illustrem virum] mirum-in-modum laudavit convenientibus verbis: ut duodecim exscidisset inter navigandum oppida hominum,] et undecim in continente spaciola; ut percussisset Telephum, et robur nobilis Eetionis Thebes in solo; et ut Cycnum peremisset hasta ortum Neptuno, atque Diis-similem Polydorum, Troilum etiam speciosum et fortem Asteropæum; et ut sanguine rubefecisset prorsus fluminis undam Xanthi, et cadaveribus innumeris obtexisset totum fluvium strepitantem, quando Lycaonis animum exterminavit e corpore, amnem prope sonorum: et ut Hectora stravisset, et vicisset Penthesileam, atque etiam filium divum pulcithronæ Auroræ. Atque hæc Argivis, qui-non-ignorabant et ipsi, memoravit, et quam fuisset procerus, utque cum-ipso nemo valuisset contendere cominus, neque in certamine juvenum, cum pedibus (cursu) juniores disceptant, neque in ludo-equestri, neque stataria in pugna; et ut forma Danaos longe superasset; et quæ ipsi fortitudo fuisset excellens, cum Martis exorta-esset contentio. Orabat igitur immortales, ut-etiam filius talis videretur illius, e Scyro fluctuosa profectus.

Argivi autem singula secundo-rumore-exceperunt verba, ipsa etiam argentipes Thetis: et ipsi obtulit equos alipedes, quos olim hasta-valenti Achilli Telephus dederat dono apud ostia Caici, cum eum ægrum, malum propter vulnus, animi, curasset hasta, qua eum percusserat in-conflictu ipse in femur, infixeratque validam cuspidem. Atque hos quidem Nestor Neleius suis sociis tradidit, qui ad naves deduxerunt honorifice prædicantes similem-Diis regem. Thetis autem in mediam arenam

- ὕψεν ἄρ' ἀμφὶ δρόμοιο βόας δέκα· τῇσι δὲ πάσῃς
καλαὶ πόρτιες ἦσαν ὑπὸ μαζοῖσιν ἰοῦσαι·
τάς ποτε Πηλεΐδαο θρασὺ σθένης ἀκαμάτοιο
ἤλασεν ἐξ Ἰδης, μέγαλόν περὶ δουρὶ πεποιθώς.
- 186 Τῶν περὶ δοιοὶ ἀνέστην, ἐλδόμενοι μέγα νίκης·
Τεῦκρος μὲν πρῶτος Τελαμόνιος, ἡδὲ καὶ Αἴας,
Αἴας, ὃς τε Λοκροῖσι μετέπρεπεν ἰοβόλοισιν·
ἀμφὶ δ' ἄρα ζώσαντο βοῶν περὶ μήδεα χερσὶν
φάρεα· πάντα δ' ἐνερθεν, ἅπερ θέμις, ἐκρύψαντο,
- 190 αἰδόμενοι Πηλῆος εὐσθενέος παράκοιτιν
ἄλλας τ' εἰναλίας Νηρηΐδας, ὅσσαι ἄμ' αὐτῇ
ἤλυθον Ἀργείων κρατεροὺς ἐσιδέσθαι ἀέθλους.
Τοῖσι δὲ σημαίνεσκε δρόμου τέλος ὠκυτάτοιο
Ἀτρεΐδης, ὃς πᾶσι μετ' Ἀργείοισιν ἀναστει·
- 195 τοὺς δ' Ἔρις ὠτρύνεσκεν ἀκέραιος· οἱ δ' ἀπὸ νύσσης
καρπαλίμως οἴκησαν, εἰκοτὲς ἱρήκεσσιν·
τῶν δὲ καὶ ἀμφὴριστος ἦν δρόμος· οἱ δ' ἐκάτερθεν
Ἀργεῖοι λεύσσοντες ἐπίαχον, ἄλλουδ' ἄλλος.
Ἀλλ' ὅτε τέρματ' ἐμελλον ἱκνέμεναι μεμαῶτες,
- 200 ὃ ἤ τότε που Τεῦκροιο μένος καὶ γυνὴ πέδησαν
ἀθάνατοι· τὸν γὰρ ῥα θεὸς βάλεν, ἡέ τις ἄτη,
ὅζον ἐς ἀλγινόεντα βαθυβρίζοιο μυρίκης· [νῶς
τῷ δ' ἄρ' ἐνεγχευθεὶς χαμάδις πίστε· τοῦ δ' ἀλεγει-
ᾶκρον ἀνεγνάμψθη λαιοῦ ποδός, αἱ δ' ὑπ' ἀνέστην
- 205 οἰδαλέαν ἐκάτερθε περὶ φλέβας· οἱ δ' ἰάχηνσαν
Ἀργεῖοι κατ' ἀγῶνα· περὶ δὲ μιν Αἴας
γηθόσυνος· λαοὶ δὲ συνέδραμον, οἱ οἱ ἔποντο,
Λοκροὶ· αἶψα δὲ χάριμα περὶ φρένας ἤλυθε πάντων·
ἐκ δ' ἔλασαν μετὰ νῆας ἄγειν βόας, ὅφρα νέμονται.
- 210 Τεῦκρον δ' ἐσσυμένως ἔταροι περιποιπνύοντες,
ἦγον ἐπισκάζοντα· θοῶς δὲ οἱ ἱητῆρες
ἐκ ποδὸς αἶμ' ἀρέλοντο, θέσαν δ' ἐφύπερθε μοτάων
εἶρια, συνδύσαντες ἀλείφασιν· ἀμφὶ δὲ μίτρην
δήσαντ' ἐνδυκίως· ὁλοῆς δ' ἐκέδασσαν ἀνίας.
- 215 Ἄλλω δ' αὖθ' ἐτέρωθε παλαισμοσύνης ὑπερόπλου
καρπαλίμως μνώνοντο δύο κρατερόφρονε ρῶτε,
Τυδέος ἱπποδάμοιο παῖς καὶ ὑπέρβιος Αἴας,
οἱ ῥ' ἴσαν ἐς μέσσον· θάμβος δ' ἔχεν ἀθρήσαντας
Ἀργεῖους· ἀμφοὶ γὰρ ἴσαν μακάρεσσιν ὁμοιοί·
- 220 σὺν δ' ἔβαλον θήρεσσιν εἰκοτὲς, οἱ τ' ἐν ὄρεσσιν
ἀμφ' ἐλάφοιο μάχονται, ἐδητύος ἰσχανόωντες·
ἴσον δ' ἀμφοτέροισι πῖλαι σθένης· οὐδέ τις αὐτῶν
λείπεται οὐδ' ἡδαιδόν, ἀταρτηρῶν μάλ' ἐόντων·
ὥς οἳ γ' ἴσον ἔχον κρατερὸν μένος· ὅψι δ' ἄρ' Αἴας
- 225 Τυδείδην συνέμαρψεν ἐνὶ στιβαρῇσι χέρεσσι
ἰγχεῖ ἐπειγόμενος· ὃ δ' ἄρ' ἰδρεῖν τε καὶ ἀλκῇ
πλευρὸν ὑποκλίνας Τελαμόνιον ὄβριμον οὔτε
ἐσσυμένως ἀνείρειν, ὑπὲρ μυῶνος ἐρείτας
ῥῶμον καὶ ποδὶ μὲρ ὑποπλήξας ἐτέρωτα, [τῷ
- 230 καὶ ὁ βαλεν ὄβριμον ἄνδρα κατὰ χθονός· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὖ-
ἔχετο· τοῖ δ' ἐμάχησαν· ὃ δ' ἀσχαλῶν ἐνὶ θυμῷ
Αἴας ὄβριμόθυμος ἀνίστατο, δεύτερον αὖτις
ὀρμαίνον ἐς ὄθρην ἀμειλίχον· αἶψα δὲ χερσὶ
τμερδ' ἀπλήσει κόνιν κατεγύατο· καὶ μέγα θύων,

statuit in-præmium cursus vaccas decem, quibus omnibus
insignes vitulae erant, ubera *adhuc* subeuntes ;
quas olim Pelidae animosa vis invicti
abegerat ex Ida, magna in hasta fiduciam-habens.

Propter quas duo surrexerunt, magna cupidine-accensi
palmæ,] Teucer primus Telamonius, atque Ajax,
Ajax, qui Locros eminebat inter sagittarios.

Itaque religarunt mox circum inguina manibus
feminalia, omniaque subitas, quæ *celari* decet, velarunt,
verecundia-dignantur Pelei potentis uxorem
ceterasque marinas Nereides, quæ cum ipsa
venerant Argivum fortia spectatum certamina.

His igitur statuit cursus metam velocissimi
Atrides, qui omnes in Græcos imperium-tenebat :

eosque lis impulit incruenta. Quare a carceribus
rapide evolarunt, similes accipitribus ;

eorum vero etiam ambiguus erat cōrsus ; utrinque autem
Argivi spectatores acclamabant, aliunde alius.

Ast ubi metam erant attacturi magno-nixu,
tunc Teuceri vires et membra impedierunt

dii : hunc enim Deus impexit aut quædam sors-noxia
ranium in tristem alta-radice-hærentis myricæ ;

huic implicitus humi cecidit, magnoque dolore
extremum luxatum-est laevi pedis, atque intumuerunt

turgidae utrinque venæ. Tum clamorem-extulerunt
Argivi in circo, et antevertit eum Ajax

lætus, militesque concurrerunt, qui eum sequuti-erant,
Locri, et mox lætitia animos incessit omnium.

Abegerunt autem ad naves ducendas vaccas, ut pasceren-
tur.] Teucrum vero subito amici circumsatagentes

abduxerunt claudicantem, ac prolinus medici
ex planta sanguinem exterserunt, et imposuerunt penicu-
lorum] lanas illitas unguento, circumque fasciam
ligarunt diligenter sævosque dispulerunt cruciatus.

Alii dehinc ex-alio-loco prævalidæ luctæ

non-segniter animum-adjecerunt duo fortes viri,

Tydei æquum-domitoris filius et præstans-viribus Ajax,
qui processerunt in medium ; stuporque tenuit spectantes
Argivos : ambo enim erant Diis similes.

Congressi-sunt igitur ferarum more, quæ in monte
de cervo pugnant, victus cupidæ ;

et par utrique vis est, neutraque ipsarum
concedit ne-minimum quidem, ferocissimæ quom-sint :

sic hi par habebant validum robur ; tandem vero Ajax
Tydiden corripuit robustis manibus

angere studens : sed hic peritiam ac robore

coxendicem retrahens Telamonis fortem filium

continuo-elevavit, supraque *brachiorum* pulpa conoixus
humero et genu femur impellens alitrisecus,

prostravit fortem virum humi, eique

insedit. Illi (*Græci*) igitur conclamarunt : alitrisecus ferens
-animo] Ajax cordatus surrexit, denuo

festinans ad certamen implacabile, ac subito manibus
tremendis pulverem dispersit, et magna rabie-irrecitus

- 235 Τυδείδην ἐς μέσσον αὐτεεν· ὃς δὲ μιν οὔτι
ταρβήσας οἴμῃσε καταντίον· ἀμφὶ δὲ πολλή
ποσσὶν ὑπ' ἀμφοτέρων κόνις ὄρνυτο· τοὶ δ' ἐκάτερθεν
ταῦροι ὅπως συνόρουσαν ἀταρβέες, οἳ τ' ἐν ὄρεσσι
θαρσαλέου μένεος πειρώμενοι εἰς ἐν ἴκωνται,
240 ποσσὶ κοινόμενοι· περὶ δὲ βρομέουσι κολῶναι
βρυχμῇ ὑπ' ἀμφοτέρων· τοὶ δ' ἀσχετα μαιμώνοντες,
κράατα συμφορέουσιν ἀτειρέα καὶ μέγα κάρτος,
θυμῷ ἐπ' ἀλλήλοισι πονεύμενοι· ἐκ δὲ μόγοιο
λάβρον ἀνασθαίνοντες ἀμειλίχᾳ δηϊώονται·
245 πούλις δ' ἐκ στομάτων χαμάδις καταχεύεται ἀφρός·
ὥς οἴγε στιβαρῇσιν ἄδην πονέοντο χέρεσσι·
ἀμφοτέρων δ' ἄρα νῦτα καὶ αὐχένες ἀλκῆντες
χερσὶ περικτυπέοντο τετριγότες, εὖτ' ἐν ὄρεσσι
δένδρε' ἐπ' ἀλλήλοισι βάλωντ' ἐριθιλέας ὄζους.
250 Πολλάκι δ' Αἴαντος μεγάλου στιβαροῦς ὑπὸ μηρὸς
κάθθαλε Τυδείδης κρατερὰς χέρας· ἀλλὰ μιν οὔτι
ἄψ ὥσαι δύνато στιβαροῖς ποσσὶν ἐμβεβαῶτα·
τὸν δ' Αἴας καθύπερθεν ἐπεσσύμενος ποτὶ γαῖαν
ἐξ ὧμων ἐτίνασσε, κατὰ χθονὸς οὐδας ἐρεΐδων·
255 ἄλλοτε δ' ἀλλοίως ὑπὸ χείρεσι δηριόωντο.
Λαοὶ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα μέγ' ἴαχον εἰσορόωντες,
οἳ μὲν Τυδείδην ἐρικυδέα θαρσύνοντες,
οἳ δὲ βίην Αἴαντος· ὃ δ' ἄλκιμον ἄνδρα τινάξας
ἐξ ὧμων ἐκάτερθε, βαλὼν δ' ὑπὸ νηδύα χεῖρα,
260 ἐσσυμένως ἐφέλκε κατὰ χθονὸς, ἥντε πέτρην,
ἀλκῇ ὑπὸ σθεναρῇ· μέγα δ' ἴαχε Τρώϊον οὐδας
Τυδείδαο πεσόντος· ἐπηύτησε δὲ λαός.
Ἀλλὰ καὶ ὥς ἀνόρουσεν ἐλδόμενος πονέεσθαι
τὸ τρίτον ἀμφ' Αἴαντα πελώριον· ἀλλ' ἄρα Νέστωρ
265 ἔσθη ἐνὶ μέσσοισι καὶ ἀμφοτέροισι μετηύδα·
ἴσχεσθ' ἀγλαὰ τέκνα, παλαισμοσύνης ὑπερόπλου·
ἴδμεν γὰρ δὴ πάντες, ὅσον προφερέστεροί ἐστε
Ἀργείων, μέγαλοιο καταφθιμένου Ἀχιλλῆος. [πων
ὦς φάτο· τοὶ δ' ἔσχοντο πονεύμενοι· ἐκ δὲ μετῴ·
270 χερσὶν ἄδην μόρξαντο κατεσσύμενόν περ ἰδρῶτα·
κύσσαν δ' ἀλλήλους, φιλότῃ δὲ δῆριν ἔθεντο.
Τοῖς δ' ἄρα ληϊάδας πίσυρας πόρε πότνα θεῶων
οἷα Θέτις· τὰς δ' αὐτοὶ ἐθήσαντο ἰδόντες
ἥρωες κρατεροὶ καὶ ἀταρβέες, οὐνεκα πασέων
275 ληϊάδων προφέρεσκον εὐφροσύνη τε καὶ ἔργοις
νόσφιν εὐπλοκάμου Βρισηΐδος· ἃς ποτ' Ἀχιλλεὺς
ληΐσατ' ἐκ Λέσβοιο, νόον δ' ἐπετέρπετο τῇσι·
καὶ β' ἢ μὲν δόρποιο πέλεν ταμίη καὶ ἐδωδῆς·
ἢ δ' ἄρα δαινουμένοισι παροίνοχόει μέθυ λαρόν·
280 ἄλλῃ δ' αὖ μετὰ δόρπον ὕδωρ ἐπέχευε χέρεσσι·
ἢ δ' ἐτέρῃ ἀπὸ δαιτὸς αἰὲ φορέεσκε τράπεζαν·
τὰς δ' ἄρα Τυδείδαο μένος καὶ ὑπέρβιος Αἴας
δασσάμενοι προέηκαν εὐπρώρους ἐπὶ νῆας.
Ἀμφὶ δὲ πυγμαχίης πρῶτον σθένος Ἰδομενεὺς
285 ὄρνυτ', ἐπεὶ οἳ θυμὸς ἴδρις πέλε παντὸς ἀέθλου·
τῷ δ' οὔτις κατέναντα κίεν· μάλα γάρ μιν ἅπαντες
αἰδόμενοι ὑπόβιζαν, ἐπεὶ ῥα γεραίτερος ἦεν·
τῷ δ' ἄρ' ἐνὶ μέσσοισι Θέτις πόρεν ἄρμα καὶ ἵππους

Tydidem in medium provocavit, qui eum nihil
expavescens ruit adversum, circumque multum
pedibus amborum pulveris excitatum est. Hi igitur utrinquo
ut tauri concurrerunt intrepidi, qui in montibus
audacis roboris facturi-periculum congregiuntur,
pedibus arenam-spargentes; et undique reboant scopuli
mugitu amborum; illi vero truci connixu
capita committunt indomita et magnas vires,
cum-furore in se-invicem certantes, praeque labore
valde anhelantes crudeliter belligerantur;
multum etiam ex ore ad-terram profunditur spumae:
similiter illi validis decertabant manibus,
amborumque terga et cervices firmæ
manibus *ictæ* resonabant stridentes, ut-cum in silvis
arbores inter se concutiant floridos ramos.
Sæpe Ajacis proceri valida in femora
injecit Tydides fortes manus; sed eum nullo-modo
retro movere potuit firmis pedibus insistentem.
Hunc vero Ajax superne irruens ad terram
ex humeris (*humeris incumbens*) quassavit, in terræ solo
nixus;] et alias aliter manibus certabant.
Hominesque hic et illic valde acclamabant spectantes,
alii Tydiden gloria-insignem exhortantes,
alii robustum Ajacem, qui tandem fortem virum quatiens.
ex humeris utrinque, admotaque ventri manu,
repente dejecit humi, non-secus-ac saxum,
viribus prævalidis, et valde immugit Trojanus campus
Tydida cadente, acclamavitque populus.
Sed nihilominus surrexit cupiens certare
tertium in Ajacem magnum. At Nestor
prodiit in medium et utrumque affatus est:
Compescite, illustres filii, luctam nimis-violentam;
scimus enim cuncti, quanto præstantiores sitis
Argivis, magno defuncto Achille.
Sic ait: ast illi destiterunt a-labore, deque frontibus
manibus crebro absterserunt destillantem sudorem,
oscula-que-dederunt mutua et amice certamen deposuerunt.
His ergo captivas quatuor dedit veneranda inter-Deas,
sancta Thetis, quas ipsi stupere intuentes
heroes validi et intrepidi, quod inter-omnes
captivas præstabant hilaritate et operibus
præter conspicuam-crine Briseideæ. Has olim Achilles
rapuerat ex Lesbo, animumque oblectarat eis:
et una quidem convivii erat procuratrix et ferculorum,
altera epulantibus infundebat vinum dulce,
alia (*tertia*) in convivio aquam affundebat manibus
alia (*quarta*) a convivio semper tollebat mensam:
has igitur fortis Tydides et violento-corpore Ajax
partiti præmisere rostratas ad naves.
Ad pugilatum deinceps primum robur Idomenei
surrexit, nam illi animus peritus erat omnis certaminis.
Sed nemo hunc contra venit; namque illi omnes
reverentiam-præstantes cesserunt, quia annis-grandior erat.
Propterea ei in media-corona Thetis dedit currum et equos

ὠκύποδας, τοὺς πρόσθε βίη μεγάλου Πατρόκλοιο
290 ἔλασεν ἐκ Τρώων, Σαρπηδόνα δῖον ὀλέσας·
καὶ τοὺς μὲν θεράποντι πόρεν ποτὶ νῆας ἄγεσθαι
Ἰδομενεύς· αὐτὸς δὲ κλυτῷ ἐν ἀγῶνι μένεσκε.
Φοῖνιξ δ' Ἀργείοισιν εὐσθενέεσσι μετ' ὕδα·

Νῦν μὲν ἄρ' Ἰδομενῆϊ θεοὶ δόσαν ἐσθλὸν αἶθλον
295 αὐτῶς, οὐ κάμνοντι βίη καὶ χερσὶ καὶ ὤμοις,
ἀλλ' ἄρ' ἀναιμωτὶ, προγενέστερον ἄνδρα τίνοντες·
ἀλλ' ἄλλοι νέοι ἄνδρες ἐπεντύνεσθε αἶθλον,
χεῖρας ἐπ' ἀλλήλοισι δαχήμενας ἰθύνοντες
πυγμαχίης, καὶ θυμὸν ἱήνκατε Πηλεΐωνος.

300 Ὡς φάτο· τοὶ δ' αἰόντες ἐπέδρακον ἀλλήλοισιν
ἤχα δὲ πάντες ἐμιμνον ἀναινόμενοι τὸν αἶθλον,
εἰ μὴ σφέας ἐνένισπεν ἀγαυοῦ Νηλέος υἱός·

ὦ φίλοι, οὔτι εἴοικε δαχήμενας ἄνδρας αὐτῆς,
πυγμαχίην ἀλέασθαι ἐπήρατον, ἥ τε νέοισι
305 τερπιολὴ πέλεται, καμάρῳ δ' ἐπὶ κῦδος ἀγίνει.
Ὡς εἶθ' ἐν γυίοισιν ἑμοῖς ἔτι κάρτος ἔκειτο,
οἷον ὅτ' ἀντίθειον Πηλὴν κατεδάπτομεν ἡμεῖς,
αὐτὸς ἐγὼ καὶ Ἀκαστος ἀνεψιοί, εἰς ἐν ἰόντες,
ὅππότε ἄρ' ἀμάρηριστος ἐγὼ Πολυδεύκεϊ δίῳ
310 πυγμαχίη γενόμεν, ἔλαβον δὲ οἱ ἴσον αἶθλον·
ἐν δὲ παλαισμοσύνῃ με καὶ κρατερώτατος ἄλλων
Ἀγκάιος θάμβησε καὶ ἔτρεσεν· οὐδέ μοι ἔτλη
ἀντίον ἐλθέμεναι νίκης ὕπερ, οὐνεκ' ἄρ' αὐτὸν
ἤδη που τοπάροιθε παρ' ἀγγεμάχοισιν Ἐπειοῖς
315 νίκης· ἔβην ἰόντα· πεσὼν δ' ἐκονίσσατο νῶτα
σῆμα πάρα φθιμένου Ἀμαρυγκέος, ἀμρὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
πολλοὶ θηήσαντο βίην καὶ κάρτος ἑμεῖο·
τῷ νῦ μοι οὐκ ἔτι κείνος ἐναντίον ἦρατο χεῖρας,
καὶ κρατερός περ ἐὼν· ἔλαβον δ' ἀκόνιτος αἶθλον.

320 Νῦν δέ με γῆρας ἔπεισι καὶ ἄλγεα· τοῦνεκ' ἄνωγα
βιέας, οἷσιν εἴοικεν, αἶθλια χερσὶ φέρεσθαι·
κῦδος γὰρ νῦν ἀνδρὶ φέρειν ἄπ' ἀγῶνος αἶθλον.

Ὡς φαιμένιοιο γέροντος ἀνίστατο Θαρσαλέος φῶς,
υἱὸς ὑπερβύμοιο καὶ ἀντιθέου Πανοπῆρος,
325 ὃς τε καὶ ἵππον ἔτευξε κακὸν Πριάμοιο πόλῃ
ὕστερον· ἀλλ' οὐθ' οἷ τις ἐτόλμα ἐγγὺς ἰκίσθαι
εἴνεκα πυγμαχίης· πολέμου δ' οὐ πάγχυ δαχέμων
ἐπλετο λευγαλίου, ὑπὸτ' Ἄρεος ἔστυτο δῆρις.

Καί κεν ἀνιδρωτὶ περικαλλία δῖος Ἐπειὸς
330 ἤμελλεν τότ' αἶθλα φέρειν ποτὶ νῆας Ἀχαιῶν,
εἰ μὴ οἱ σχαδὸν ἦλθεν ἀγαυοῦ Θησέος υἱός,
αἰγμητῆς Ἀκάμας· μέγα δ' ἐν φρεσὶ κάρτος αἶψων
ἀζαλίους ἐμάντας ἔλεν περὶ χερσὶ θοῇσι,
τοὺς οἱ ἐπισταμένως Εὐρυνορίδης Ἀγέλαος

335 ἀμρὲβαλεν πηλάμησιν, ἐποτρύνων βασιλῆα·
ὥς δ' αὐτῶς ἔταροι Πανοπηϊάδαο ἀνακτος
Θαρσύνεσχον Ἐπειόν· ὃ δ' ἐν μέσσοιτι, λίων ὥς,
εἰστέχει, περὶ χερσὶν ἔχων βοῶς ἱερὴ δαμέντας
βίολος ἀζαλίας· μέγα δ' ἱαχὸν ἐνθα καὶ ἐνθα

340 λαοὶ, ἐποτρύνοντες ἐρισθενέων μένος ἀνδρῶν
μῖζαι ἐν αἵματι χεῖρας ἀτειρέας· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
ἔσταν μ.α.μύκοντες ἐνὶ ξυνοχῇσιν ἀγῶνος,

celeripedes, quos ante vis magni Patrocli
abegerat ex Troibus, Sarpedone divo peremto.
Hos igitur famulo tradidit ad naves ducendos
Idomoneus; ipse vero in celebri ludorum-consessu mansit.
Tum Phoenix ad Argivos strenuos ita disseruit

Nunc Idomeneo Dii tribuerunt egregium præmium
gratis, non laboranti vi et manibus atque humeris,
sed citra-sanguinem, ætate-provectioreum virum honoran-
tes.] Verum alii juniores viri vos-accingite ad-certamen,
manus vobis-mutuo intentantes gnaras
pugillatus, et manes ex hilarate Pelidæ.

Sic ait: at illi, *his* auditis, aspiciebant se-mutuo,
et intra-silentium omnes se-lenuissent detrectantes certa-
men,] nisi eos objurgasset illustris Nelei filius:

O amici, non decet viros peritos belli
pugillatum defugere amabilem, qui juvenibus
delectamento est, et post laborem gloriam affert.
O si in membra meis adhuc vis inesset,
qualis *erat*, ubi eximio Pelisæ iusta-fecimus nos,
ipse ego et Acastus patruelles, in unum-locum congressi;
quando ancipiti-victoria ego cum-Polluce divo
pugillatu decertavi, et accepi par, atque-ipse, præmium;
adhæc in palæstra me validissimus etiam aliorum
Ancæus stupuit et formidavit, nec mihi ausus-fuit
obviam ire victoriæ spe; namque ipsum
jam antea inter pugnaces Epeos
superaveram, quamvis-fortis esset, et cadens pulvere-*for-*
daverat tergum,] iusta tumulum defuncti Amaryncei, in-
que eo *sternendo*] multi admirabantur vim et robur meum;
ideo posthac ille contra me non sustulit manus
quamlibet viribus excellens, et accepi citra-pulverem præ-
mium:] at nunc me senectus opprimunt et ærummæ. Ideo ad-
hortor] vos, quibus *id* congruit, ut-præmia manibus vindice-
tis:] decus enim es/juveni viro referre ex certamine palmam.

Hæc loquente sene prodiit audax vir,
filios magnanimi et dei-instar-habentis Panopei,
qui et equum fabricatus-est in-perniciem Priami urbi
postea. Sed nemo ei ausus-fuit prope accedere
ad pugillandum: belli autem non ita solers
erat cruenti, quando Martis sæviret contentio.
Et absque-sudore pulcerrima excellens Epeus
erat tunc præmia ablaturus ad naves Achivum;
nisi ad-eum prope accessisset prælustri Thesei filius
hasta-strenuus Acamas, et magno animi robore aucto
siera lora habuit circa manus agiles,
quibus ei scite Euenorides Agelaus
evinxerat palmas, instigans dominum.
Eodem etiam modo socii Panopidæ principis
adhortabantur Epeum, qui in medio, ceu leo,
stabat, circa manus gerens bovis violenter casti
tergora arida: magno igitur clamore-fremebat hinc acque
illinc] exercitus, incitans fortium vim virorum,
ut-tingerent sanguine manus invictas. Qui tamen *per-se*
stabant ferociam-aspirantes intra septa ludorum,

ἀμφὶ χεῖρας ἔας πειρώμενοι, εἴπερ ἔστιν
 ὥς ποτ' εὐτρόχαλοι, μήδ' ἐκ πολέμου βαρύθουιν·
 345 αἶψα δ' ἄρ' ἀλλήλοισι καταντία χεῖρας αἶσαν
 ταρφέα παπταίνοντες· ἐπ' ἀκροτάτοις δὲ πόδεσσιν
 βαίνοντες, κατὰ βαιὸν ἔδον γόνυ γουνὸς ἀμείβον,
 ἱλλήλων ἐπὶ ὤμων ἀλευόμενοι μέγα κάρτος·
 σὺν δ' ἔβαλον νεφέλησιν ἐοικότες αἰθήρησιν,
 350 αἶψ' ἀνέμων βίπῃσιν ἐπ' ἀλλήλησι βορῶσαι,
 ἵστεροπὴν προϊᾶσι, μέγας δ' ὀροῦνεται αἰθήρ
 βεινομένων νεφέων, βαρὺ δὲ κτυπέουσιν ἄελλαι·
 ὥς τῶν ἀζαλέησι περικτυπέοντο γένεια
 ῥινοῖς· αἶμα δὲ πούλῳ κατέβρεεν· ἐκ δὲ μετώπων
 355 ἰδρὼς αἱματώεις θαλερὰς ἐρύθαινε παρειάς·
 οἱ δ' ἄμοτον πονέοντο μεμαότες· οὐδ' ἄρ' Ἐπειὸς
 λῆγεν, ἐπέσσυτο δ' αἰὲν ἔω περὶ κάρτεϊ θυῶν·
 τὸν δ' ἄρα Θεσεὸς υἱὸς, εὐφρονέων ἐν ἀέθλῳ,
 πολλάκις ἐς κενὸν κρατερὰς χεῖρας ἰθύνεσθαι
 360 ὅτῃκε· καὶ ἰδρεῖησι διατμήξας ἐκάτερθε
 χεῖρας, ἐς ὀρύα τύψεν ἐπάλμενος, ἄχρις ἰκέσθαι
 ὅστέον· ἐκ δὲ οἱ αἶμα κατέβρεεν ὀφθαλμοῖς·
 ἀλλὰ καὶ ὥς Ἀκάμαντα βαρεῖη χειρὶ τυχέσας
 τύψε κατὰ κροτάφοιο· χαμαὶ δὲ οἱ οὐκλασε γυῖα·
 365 αὐτὰρ ὅγ' αἶψ' ἀνόρουσε καὶ ἐνθαρε φῶτι κραταιῶ·
 πληῖξε δὲ οἱ κεφαλὴν· ὁ δ' ἄρ' ἐμπαλιν αἰσσομένης,
 βαιὸν ὑποκλίνας, σκαιῇ χειρὶ τύψε μέτωπον,
 ὦλλε δ' ἔκλασε ῥίνας ἐπάλμενος· ὥς δὲ καὶ αὐτὸς
 μήτι παντοίῃ χεῖρας ὤρεγε· τοὺς δ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
 370 ἀλλήλων ἀπέρυξαν ἐλδομένους πονέεσθαι
 νίκης ἀμφοτέρωθεν· τῶν δ' ἐσσυμένων θεράποντες
 ῥινοὺς αἱματώοντας ἄφαρ σθεναρῶν ἀπὸ χειρῶν
 λῦσαν· τοὶ δ' ἄρ' αὖτε τυτθὸν ἀνέπνευσαν χαμάτιοι,
 μορζάμενοι σπόγγοισι πολυτρήτοισι μέτωπα·
 375 τοὺς δ' ἑταροὶ τε φίλοι τε παρηγορέοντες ἄγεσκον
 ἀντικρυς ἀλλήλων, ὥς κεν γόλου ἀλγινόντος
 ἐσσυμένους λελάθωνται, ἀρεσσάμενοι φιλότῃ·
 ἀλλ' οἱ μὲν πεπίθοντο παραιφασίῃσιν ἱταίρων·
 ἀνδράσι γὰρ πινυτοῖσι πέλει νόος ἥπιος αἰεὶ·
 380 κύσσαν δ' ἀλλήλους· ἱριδὸς δ' ἐπελήθετο θυμὸς
 λευγαλέης· τοῖς δ' αἶψα Θέτις κυανοκρήδεμνος
 ἀργυροὺς κρητῆρας ἐλδομένοισιν ὅπασσεν
 δοῖω, τοὺς Εὐνῆος Ἰήσονος ὄβριμος υἱὸς
 ὦνον ὑπὲρ κρατεροῖο Λυκάονος ἐγγυαλίξεν
 385 ἀντιθέω Ἀχιλλεῖ περικλύστῳ ἐνὶ Λήμνῳ·
 τοὺς Ἥφαιστος ἔτευξεν ἀριπρεπέϊ Διονύσιῳ
 δῶρον, ὅτ' εἰς Οὐλύμπῳ ἀνήγαγε οἶαν ἄκοιτιν,
 Μίνωος κούρην ἑρικυδέα, τὴν ποτὶ Θεσεὺς
 κάλλιπεν οὐκ ἐθέλων γε περικλύστῳ ἐνὶ Δίῃ·
 390 τοὺς δ' ἦδ' Διόνυσος ἔω πόρεν υἱεὶ δῶρον
 νέκταρος ἐμπλήσας· ὁ δ' ἄρ' ὤπαθεν Ἰψιπυλείῃ
 πολλοῖς σὺν κτεάτεσσιν ὄσας· ἡ δ' υἱεὶ δῖῳ
 κάλλιπεν· ὅς δ' Ἀχιλλεῖ Λυκάονος εἵνεκα δῶκε·
 Τῶν δ' ἕτερον μὲν ἔχεσκειν ἄγαστο Θεσεὸς υἱὸς,
 395 ἄλλον δ' ἦδ' Ἐπειὸς ἔας ἐπὶ νῆας ἱάλλεν
 γηθόσυνος· τῶν δ' αἶψα τεθρυμμένα τύματα πάντα

ambo manus suas periclitantes, an essent,
 ut olim, flexibiles, nec bello segiores:
 extemplo igitur contra se-mutuo palmas extulerunt
 acule se-observantes; et in digitos pedum
 arrecti, sensim genu suum genu commutarunt,
 alter alterius diu evitans magnam vim;
 concurrerunt tandem nubium instar velocissimarum,
 quæ ventorum agitatione inter se commissæ,
 fulgur elidunt; et vastus se-commovet æther
 collisione nubium, graviterque strepant procellæ:
 ita horum rigidis crepitabant malæ
 cæstibus, et sanguis ubertim profluebat, deque frontibus
 manans] sudor cruentos floridas colorabat genas;
 jugi tamen decertabant nixu, neque Epeus
 desistebat, sed irruebat semper suo robore furens;
 at huic Thesei natus, imprimis-callens certamen,
 sæpe in vanum ut-robustas manus dirigeret,
 effecit, et arte divisus utrinque
 manibus, supercilio ictum-intulit irruens, ut-penetraret
 usque] ad ossa; ejusque cruor manavit de oculo:
 nihilominus ille Acamantem dura manu contingens,
 plagam-inflixit temporibus, humique ejus consederunt
 membra:] veram hic continuo se-levavit et impetum-fecit
 in-virum sortem,] pulsavitque ejus caput, qui vicissim irru-
 entis,] paulum declinans, læva manu percussit frontem.
 alteram impegit in-nares assiliens: ita et Acamas ipse
 industria omni manus jactabat. Sed hos tandem Achivi
 a-se-mutuo diremerunt, volentes ulterius certare
 de victoria dulci: quibus cupidis (certaminis) famuli
 lora cruenta sine-mora robustis de manibus
 relaxarunt; ipsique pauillum sese-recreabant a-labore,
 abstergentes spongiis foraminosis facies.
 Hos igitur socii et amici verbis-mulcentes ducebant
 obviam alterum-alteri, ut iræ acerbæ
 statim obliviscerentur, resarta inter se gratia:
 hi itaque obsecuti-sunt monitis amicorum;
 viris enim cordatis est mens placida semper;
 osculaque-dederunt mutua, et litis oblitus-est animus
 funestæ. Illisque subito Thetis cæruleo-redimiculo
 argenteos crateras pro-desiderio-ipsorum dedit
 duos, quos Euneus, Jasonis acer filius,
 pretium pro forti Lycaone obtulerat
 semideo Achilli circumflua in Lemno:
 hos Vulcanus fabricarat spectabili Baccho
 donum, cum ad Olympum eveheret divam uxorem,
 Minois natam nobilem, quam pridem Theseus
 destituerat præter voluntatem-suam circumflua in Dia:
 eos autem strenuus Bacchus suo dederat filio dono
 neclare repletos, concessitque Hypsipylæ
 multis cum opibus Thoas, hæc vero filio divo
 reliquit, qui eos Achilli pro Lycaone tradidit.
 Horum igitur alterum obtinuit illustris Thesei proles,
 alterum præstans Epeus suas ad naves misit
 latus: quorum statim inflicta vulnera cuncta

- ἤχεσσι· ἐνδουκίως Ποδαλείριος, οὐνεκ' ἄρ' αὐτὸς
 πρῶτα μὲν ἐκμύζησεν, ἔπειτα δὲ χερσὶν ἔησιν
 ῥάψεν ἐπισταμένως· καθύπερθε δὲ φάρμακα θῆκε
 400 κείνα, τὰ οἱ τοπάρσι πατὴρ ἐὼς ἐγγυάλιζε·
 τοῖσι δ' ἄρ' ἐσσυμένως καὶ ἀναλθέα τύματα φωτῶν
 αὐτῆμαρ μορόεντος ὑπὲκ κακοῦ λαίνονται·
 τῶν δ' ἄφαρ ἀμφὶ πρόσωπα καὶ εὐκομόωντα κάρηνα
 τύματα· ἀπαλθαίνοντο· κατηπιόντων δ' ἀνίαι.
 405 Ἀμφὶ δὲ τοῖσυν Τεῦκρος καὶ Οἰλέος υἱὸς
 ἔστασαν, οἱ καὶ πρόσθε δρόμου περὶ πειρήσαντο·
 τῶν δ' ἄρα τηλόσε θῆκεν ἑυμμελὴς Ἀγαμέμνων
 ἱππόκομον τρυφάλειαν· ἔφη δὲ κε πολλὸν ἀμείνω
 ἔσσεσθ', ὃς κέρσειεν ἀπὸ τρίχας ὀξεὶ χαλκῷ
 410 Αἶας δ' αὐτίκα πρῶτος ἐὼν προέηκε βέλεμον·
 πλῆξε δ' ἄρα τρυφάλειαν· ἐπηύτησε δὲ χαλκὸς
 ὀξύτατον· Τεῦκρος δὲ μέγ' ἐχονέων ἐνὶ θυμῷ
 δεύτερος ἦκεν οἷστόν· ἄφαρ δ' ἀπέκερσεν ἐθειράς
 ὀξὺ βέλος· λαοὶ δὲ μέγ' ἔαχον ἀθρήσαντες·
 415 καὶ μιν κυδαίνεσκον ἀπείριτον, οὐνεκ' ἄρ' αὐτὸν
 πληγῇ ἔτ' ἀλγύνεσκε θεοῦ ποδός· ἀλλὰ μιν οὔτι
 βλάψεν ὑπαὶ παλάμῃσι θεὸν βέλος ἰθύνοντα.
 Καὶ οἱ τεύχεα καλὰ πόρεν Πηλεΐδης ἄκοιτις
 ἀντιθέου Τρωϊλοιο, τὸν ἡϊθέων μέγ' ἄριστον
 420 Τροίῃ ἐν ἡραθῇ Ἑκάβῃ τέκετ', οὐδ' ἀπόνητο
 ἀγλαΐης· δὴ γάρ μιν ἀταρτηροῦ Ἀχιλλῆος
 ἔγχος ὁμοῦ καὶ κάρτος ἀπήμερσαν βιότοιο·
 ὡς δ' ὁπόθ', ἐρσήεντα καὶ εὐθαλέοντ' ἀνὰ κῆπον
 ὑδρηλῆς καπέτοιο μάλ' ἀγχόθι τηλεθάοντα
 425 ἦ στάχυν ἦ μήκωνα, πάρος καρποῖο τυχεῖσαι,
 κέρση τις ὀρεπᾶνῳ νεοθηγεί, μήδ' ἄρ' ἔαση
 ἐς τέλος ἡδὺ μολεῖν, μήδ' ἐς σπόρον ἄλλον ἰκίσθαι,
 ἀμήσας κενεὸν τε καὶ ἄσπορον αἶθοπι γαλκῷ,
 μέλλονθ' ἐρσήεντος ὑπ' εἵαρος ἀλθαίνεσθαι·
 430 ὡς υἱὸν Πριάμοιο, θεοῖς ἐναλίγκιον εἶδος,
 Πηλεΐδης κατέπερπεν ἔτ' ἄχνοον, εἰσέτι νύμφης
 νηΐδα, νηπιάχοισιν ὁμῶς ἔτι κουρίζοντα·
 ἀλλὰ μιν εἰς πόλεμον φησιμέβροτον ἤγαγε Μοῖρα
 ἥβης ἀρχόμενον πολυγυθέος, ὁππότε φῶτες
 435 θαρσαλέοι τελέθουσιν, ὅτ' οὐκέτι δεύεται ἥτορ.
 Αὐτίκα δ' αὖτε σόλον περιμήκεά τε βριαρόν τε
 πολλοὶ πειρήσαντο θεῆς ἀπὸ χειρὸς ἰθλαί·
 τὸν δ' οὔτις βαλέειν δύνατο στιβαρὸν μάλ' ἐόντα
 Ἀργείων· οἷος δ' ἔβαλεν μενεδήϊος Αἶας
 440 χειρὸς ἀπὸ κρατερῆς, ὥσπερ ὄρυς ἀγρονόμοιο
 ὄζον ἀπαυανθέντα, θέρευς εὐθαλπέος ὄρη,
 ὁππότε λήϊα πάντα κατὰ γθονὸς αὐαίνονται·
 θάμβησαν δ' ἄρα πάντες, ὅσον χειρὸς ἐξεποτήθη
 χαλκός, ὃν ἀνέρε χερσὶ δύω μογέοντες ἄειραν·
 445 τὸν ῥά μιν Ἀνταΐοιο βίη ῥίπτασκε πάροιθεν
 ῥηϊδίως ἀπὸ χειρὸς, ἔης πειρώμενος ἀλκῆς,
 πρὶν κρατερῇσι χέρεσσι δαμήμεναι Ἡρακλῆος·
 Ἡρακλῆς δὲ μιν ἡὺς ἐλὼν σὺν ληϊδί πολλῇ
 ἀκαμάτης ἔγε χειρὸς ἀέθλιον· ἀλλὰ μιν ἐσθλῷ
 450 ὕστερον Αἰακίδῃ δῶρον πόρεν, ὁπότ' ἄρ' αὐτῷ

curavit accurate Podalirius; nam ipse ea
 primum exsuxit, postea manibus suis
 consuit solerter, et medicamenta imposuit
 illa, quæ ipsi olim parens suppeditarat,
 quibus continuo etiam insanabiles plagæ hominum
 uno-die ægrifico ab malo relevantur.
 Horum igitur statim in facie et crinitis capitibus
 vulnera sanabantur, et mitius habebant dolores.

Cæterum ad sagittarum-certamen Teucer et Oilei natus
 se-obtulerunt, qui et antea cursu inter-se-contenderant.

A quibus procul statuit hasta-honus Agamemnon
 equivis-setis-insignem galeam, et edixit longe superiorem
 fore eum, qui resecaret cristam acuto ære.

Ajax ergo statim prior suum ejaculatus-est telum,
 et percussit galeam, tinnitumque-reddidit æs
 acutissimum: Teucer vero valde promptus animi
 posterior emisit sagittam, et protinus absceidit pilos
 acutum telum: ac populi valde acclamant spectatores,
 et illum laudarunt supra-modum, quod eum
 plaga adhuc dolore-afficeret velocis pedis, et tamen ipsi
 nihil] officeret, manibus volucrem sagittam dirigenti.
 Quare ei arma pulchra dedit Pelei conjux

præstantis Troili, quem juvenum longe optimum
 in Troja sacra Hecuba peperit, nec fructum-cepit
 formæ; jam enim eum sævi Achillis
 hasta simul ac robur spoliarent vita:
 ceu roscido et florenti in horto

aquosam juxta fossam crescentem
 vel spicam vel papaver, antequam fructum consequatur,
 resecat quispiam falce recens-acuta, nec sinit
 ad finem dulcem pervenire, nec ad sementem alteram du-
 rare] metens inanem et semiuis-expertem splendido ære,
 quæ esset rorilluo a vere nutrimentum captura:

sic natum Priami, Deos æquiparantem forma,
 Pelides obtruncaverat adhuc impubem, adhuc sponsæ
 ignarum, cum pueris adhuc ludentem;
 sed eum ad bellum perniciosum-hominibus abstraxerat Parca
 pubertatem ingredientem lætam, quando virilis-sexus
 audacior sit, nec amplius viribus destituitur cor.

Protinus etiam discum amplum et gravem
 multi tentarunt agili ex manu projicere,
 quem nemo mittere potterat, valde ponderosus cum-esset,
 Argivum: sed solus rotabat hostes-sustineas Ajax
 manu e valida, velut quercus silvestris
 ramum arefactum, æstatis calidæ tempore,
 quando fruges cunctæ in agro siccescunt.

Stupebant igitur omnes, quam-longe e-manu evolasset
 discus-æreus, quem viri manibus duo magno-labore
 tulissent.] Hunc Antæus violentus jaculabatur olim
 sine-negotio e manu, sui periculum-faciens roboris,
 priusquam inter-validas manus elisus-fuit Herculis;
 Hercules autem hunc strenuus adeptus cum multa præda
 invictæ obtinuerat manus præmium; sed eum fortè
 postea Æacidæ (Telamoni) munus tribuit, quando cum

Ἰλίου εὐπύργοιο συνέπραθε κύδιμον ἄστν·
 κείνος δ' υἱεῖ δῶκεν· ὁ δ' ὠκυπόροις ἐνὶ νηυσὶν
 εἰς Τροίην μιν ἐνεικεν, ἵνα σφετέροιο τοκῆος
 μνωόμενος Τρώεσσιν εὐσθενέεσσι μάχοιτο·
 455 προσφρονέως, εἴη δὲ πόνος πειρωμένῳ ἀλκῆς·
 τὸν ῥ' Αἴας μάλα πολλὸν ἀπὸ στιβαρῆς βάλε χειρός.
 Καὶ τότε οἱ Νηρηῖς ἀγαχλυτὰ τεύχεα δῶκεν
 Μέμνονος ἀντιθέοιο, τὰ καὶ μέγα θηήσαντο
 Ἀργεῖοι· λίην γὰρ ἔσαν περιμήχεα πάντα·
 460 καὶ τάγε καγχάζουσιν ὑπεδέξατο κύδιμος ἀνὴρ·
 οἷον γὰρ κείνῳ γε περὶ βριαροῖσι μέλεσσι
 ἤρμοσεν ἀπλήτοιο κατὰ γροῦς ἀμφιτεθέντα·
 αὐτὸς δ' αὖτ' ἀνάειρε μέγαν σόλον, ὅρρα οἱ εἴη
 τερπυλῇ, μένος ἧδ' ἰλιαιομένῳ πονέεσθαι.
 465 Οἱ δ' ἄρα δηριόωντες ἐφ' ἄλματι πολλοὶ ἀνέστην·
 τῶν ἄρ' ὑπέρβορε πολλὸν εὐμμελὲς Ἀγαπήνωρ
 σήματα· τοὶ δ' ἐμάδθησαν ἐπ' ἀνέρι μακρὰ θορόντι·
 καὶ οἱ τεύχεα καλὰ πόρε μεγάλους Κύκνοι
 διὰ Θέτις· τὸν γὰρ ῥα φόνῳ ἐπι Πρωτασιλάου
 470 πολλῶν θυμὸν ἐλόντα, κατέκτανε Πηλεὺς υἱὸς
 πρῶτον ἀριστήϊον· Τρῶας δ' ἄχος ἀμφεχάλυψεν.
 Αἰγανέη δ' ἄρα πολλὸν ὑπέρβαλε δηριόωντας
 Εὐρύαλος· λαοὶ δὲ μέγ' ἱαχον· οὐ γὰρ ἔφαντο
 κείνον ὑπερβαλέειν, οὐδὲ πτερόεντι βελέμενῳ·
 475 τοῦνεκά οἱ φιάλην πολυχανδέα δῶκε φέρεσθαι·
 μήτηρ Αἰακίδαο θαίρωνος, ἦν ποτ' Ἀχιλλεύς
 ἀργυρέην χτεάτισσε βαλὼν ὑπὸ δουρὶ Μύνητα,
 ἐππότε Λυρνησσοῖο διέπραθε Τρώϊον ἄστν.
 Αἴας δ' ὄβριμόθυμος, ἐλδόμενος πονέεσθαι
 480 χερσὶν δυῶς καὶ ποσσὶν, ἀνιστάμενος καλέεσκειν
 εἰς μέσον ἡρώων τὸν ὑπέρτατον· οἱ δ' ὀρόωντες
 θαμβέον ὄβριμον ἄνδρα καὶ ἀλκιμον· οὐδέ τις ἔτλη
 ἄντα μολεῖν· πάντων γὰρ ὑπέκλασε δαῖμα' ἀλεγεινὸν
 ἡνορέην· φοβέοντο δ' ἀνὰ φρένα, μή τινα χερσὶ
 485 τύψας ἀκαμάτῃσιν, ὑπὸ πληγῇσι πρότωπον
 συγγέη, ἐσσυμένως, μέγα δ' ἀνέροι πῆμα γένηται·
 ὅφρ' δὲ πάντες ἐνευσαν ἐπ' Εὐρύαλῳ μενεχάρμῃ,
 Ἰδμονι παμμάχῃς, εὖ εἰδότες· ὅς δ' ἐνὶ μέσσοις
 τοῖον ἔπος προέειπεν, ὑποτρομεύων θρασὺν ἄνδρα·
 490 ὦ φίλοι, ἄλλον μὲν τιν' Ἀχαιῶν, ὃν κε θέλητε,
 τλήσομαι ἀντιόοντα, μέγαν δ' Αἴαντα τίθηπα·
 πολλὸν γὰρ προβέβηκε· διαρρᾶϊσι δέ μοι ἦτορ,
 ἦν μιν ἐπιβρίσαντα λάβῃ χόλος· οὐ γὰρ δέω
 ἀνδρὸς ἀπ' ἀκαμάτοιο σόος ποτὶ νῆας ἰκέσθαι.
 495 Ὡς φημένοιο γέλασαν· ὁ δ' ἐν φρεσὶ πάμπαν
 Αἴας ὄβριμόθυμος· αἶρε δὲ δοιὰ τάλαντα [ἰάνθη
 ἀργύρου αἰγλήεντος, ἧ οἱ Θέτις εἶνεχ' αἰέθλου
 δῶκεν ἄτερ καμάτοιο· φίλου δ' ἐμνήσατο παιδὸς
 Αἴαντ' εἰσπορώσα· γόος δέ οἱ ἔμπεσε θυμῷ.
 500 Οἱ δ' αὖθ' ἱππασίη μεμελημένον ἦτορ ἔχοντες,
 ἐσσυμένως ἀνόρουσαν ἐποτρύνοντες αἰέθλου·
 πρῶτος μὲν Μενέλαος, ἰδ' Εὐρύπυλος θρασυχάρμης
 Εὐμηλὸς τε Θόας τε καὶ ἰσόθεος Πολυπόιτης [σαν
 Ἴπποις δ' ἀμφὶ λείπαδνα βάλλον καὶ ὑφ' ἄρματ' ἔρυσ-

-ipso] Ilil turrigeri expugnaverat famigeratam urbem ;
 ille filio dedit , qui citis in navibus
 ad Trojam eum attulit , ut sui parentis
 monumentum-habens cum-Trojanis robustis pugnaret
 alacrius, essetque exercitamentum periclitanti vires :
 hunc ergo Ajax longissime e valida torquebat manu.
 Et tunc ei Thetis insignia arma tradidit
 Memnonis praeclari, quae etiam multum admirabantur
 Argivi : valde enim erant magna cuncta :
 illa ergo gaudio-exultans suscepit inclytus vir ;
 solius enim huius crassis membris
 congruebant, enormi corpori cum-applicarentur.
 Ipse vero rursus sustulit ingentem discum, ut sibi foret
 oblectamento, vim strenuam si-cuperet exerceri.

Tum certaturi saltu multi surrexerunt ,
 quorum transiit longe hasta-fortis Agapenor
 signa : illi (Graeci) igitur acclamarunt viro longe salienti :
 et ei arma pulcra dedit ingentis Cycni
 diva Thetis. Hunc enim, post eadem Protesilai
 multis vitam cum-eriperet, interemit Pelei natos
 primum heroum, Troasque luctus cooperuit.

Tragula deinceps longe superavit certantes
 Euryalus, populusque valde acclamavit : non enim aiebant
 illum *quenquam* superaturum-esse vel pennigera sagitta.
 Ideo ei phialam capacissimam dedit auferendam
 mater Aecidae pugnarum-periti ; quam olim Achilles
 argenteam acquisivit, cutu-stravisset hasta Mynetem,
 quo-tempore Lyrnessum evastavit, Trojanum oppidum.

Porro Ajax magnanimus, cupiens decertare
 manibus simul et pedibus, surrexit-et provocavit
 in medium heroum excellentissimum quemque, qui ut
 -viderunt,] stupuere immanem virum et robustum ; nec
 quisquam ausus-est] obviam illi procedere ; omnium enim
 infregerat melus tristis] vires, et verebantur apud animam,
 nesi-quem manibus] percuteret indefessis, ictibus faciem
 contunderet repente magnoque ei viro nocumento esset :
 tandem vero omnes inuenerunt Euryalo pugnaci ,
 perito pancratii, bene gnari ; is vero in media-corona
 huiusmodi verba emisit, formidans audacem hominem :

Amici, alium quem Achivum, quemcunque volueritis,
 excipiam occurrentem, sed magnam Ajacem exhorresco ;
 longe enim antecellit ; eripiet mihi vitam ,
 si eum mole-incumbentem-vasta ceperit ira ; non enim ar-
 bitror] viro ab invicto *me* salvum ad naves rediturum.

Sic dicente eo riserunt, et pectore toto letatus-est
 Ajax animo-pollens ; accepit igitur duo talenta
 argenti lucidi, quae ipsi Thetis praemii loco
 dedit citra laborem ; et cari recordata-est filii,
 Ajacem dum-intuetur, ac mæror ejus incidit animo.

Alii deinceps equestri-studio addictum animum habentes
 sine-cunctatione surrexerunt, instigante praemio.
 Primus Menelaus, deinde Eurypylus, audax-pugnator ,
 tum Eumelus Thoasque et par-Diis Polypotes.
 Et equis lora-jugalia injecerunt atque subcurrus traxerunt

605 πάντες ἐπειγόμενοι, πολυγηθείς εἵνεκα νίκης·
αἶψα δ' ἄρ' εἰς δῆριν ξύνισαν βεβαῶντ' ἐνὶ δῖφροις
χωρὸν ἄν' ἡμαθόεντ'· ἐπὶ νύσσης δ' ἔστην ἕκαστοι·
καρπαλίμως δ' εὖληρα λάβον κρατερῆς παλάμῃσιν·
ἵπποι δ' ἐγχιμυθέντες ἐν ἄρμασι ποιπνύεσκον,
10 ὅπως τις προάλοιτο· πόδας δ' ὑπεκίνυον αὐτίως·
οὐατα δ' ὀρθοῖσαντο καὶ ἀμπυκα δένεσαν ἄρρῃ·
οἱ δ' ἄρ' ἐγκονέοντες ἐλαττοπόδων μένος ἵππων
μάστιγον· οἱ δὲ, θοῇσιν ἐοικότες Ἀρπυίῃσιν,
καρπαλίμως ζεύγλῃσι μέγ' ἐκθορον ἀσχαλόντες·
615 ἄρματα δ' ὥκα φέρεσκον ἀπὸ γρονθὸς αἰσσοντα·
οὐ δ' ἄρματροχίας ἰδέειν ἦν, οὐδὲ ποδοῖν
ἐν γρονθὶ σήματα· τόσσον ὑπεξέφερον δρόμον ἵπποι·
πουλὸς δ' αἰθέρ' ἔκανε κονίσσαλος ἐκ πεδίοιο,
καπνῷ ἢ οὐμύλῃ ἐναλίγκιος, ἦν τ' ἐν ὄρεσσι
620 ἀμφιγῆ πρῶνισσι Νότου μένος ἢ Ζεφύροιο,
χειμάτος ἐγρομένου, δπότ' οὐρεα δέυεται οὐρανῷ.
Ἴπποι δ' Εὐμήλοιο μέγ' ἐκθορον· αἱ δ' ἐρέπεντο
ἀντιθέοιο Θόαντος· ἐπ' ἄλλῳ δ' ἄλλος αὐταὶ
ἄρματι· τοὶ δ' ἐφέροντο οἱ εὐρυχώρου πεδίοιο.

625 ὄντινα δῆτιοι ἄνδρες ὑποτρομέουσι μάλιστα

Ἥλιος ἐκ δῖης, ἐπειὴ μέγα ἔργον ἔρεξεν
παρθάμενος θοὸν ἄρμα κακόφρονος Οἰνομάοιο,
ὅς ῥα τότε ἡϊθέοισιν ἀνηλέα τεύχεν ὀλεθρον,
κούρης ἀμφὶ γάμοιο, περίφρονος Ἴπποδαμείης·
630 ἀλλ' οὐ μὲν κείνός γε καὶ ἵππασίησι μεμηλὸς,
ἵππους ὠκύποδας τοίους ἔχεν, ἀλλ' ἄρα πολλὸν
ποσσὶν ἀφαιροτέρους· οἱ γάρ τ' εἶδοντ' ἀνέμοισιν.
Ἢ, μέγα κυδαίνων ἵππων μένος ἦδὲ καὶ αὐτὸν
Ἀτρεΐδην· δ' ἄρ' ἦσι περὶ φρεσὶ γήθεε θυμῷ·
635 τοὺς δὲ μέγ' ἀσθμαίνοντας ἄρ' ἀθεράποντες ἔλυσαν
ζεύγλῃσι· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ αἰλλόποδας λύνον ἵππους
πάντες, ὅσοις ἐν ἀγῶνι δρόμου πέρι δῆρις ἐτύλθη.
Ἀντίθεον δὲ Θόαντα καὶ Εὐρύπυλον μενεχάρμην
ἔχεσσε· ἐσσυμένως Ποδολεΐριος ἔλκεα πάντα,
640 ὅσσα περιδούρθησαν ἀπὲρ δῖφροιο πεσόντες.
Ἀτρεΐδης δ' ἀλίσστον ἐγῆθεν εἵνεκα νίκης·
καὶ οἱ εὐπλόχαμος Θέτις ὥπασε καλὸν ἀλυσσον
χρύσειον, ἀντιθέοιο μέγα κτέαρ Ἡετίωνος,
πρὶν Θηβῆς κλυτὸν ἄστυ διαπραθέειν Ἀχιλλῆα.
645 Ἄλλοι δ' αὖθ' ἐτέρωθε μονάμπυκας ἐντυον ἵππους
ἐς δρόμον ἰθύνοντες· ἔλοντο δὲ χειρὶ βοείας
μάστιγας· καὶ πάντες ἀναίξαντες ἐφ' ἵππων
ἔζοντ'· οἱ δὲ χαλινὰ γενειάσιν ἀρρίζοντες
δάπτον καὶ ποσὶ γαῖαν ἐπέκτυπον, ἐγκονέοντες
650 ἐκθορέειν τοῖς δ' αἶψα δρόμος τέταθ'· οἱ δ' ἀπὸ νύσσης
καρπαλίμως οἶμησαν ἐριδμαίνειν μεμαῶτες,
εἰκελοὶ ἢ Βορέαο μέγα πνείοντος αἰλλῆς,
ἢ Νότου κελεύδοντος, ὅτ' εὐρέα πόντον ὄρινεν
λαίλαπι καὶ ῥιπῇσι, θυτήριον εὖτ' ἀλεγεινὸν
655 ἀντίλῃ, νιύτῃσι φέρον πολὺδάκρυον οἰζύν·

cuncti festinantes lætificæ gratia victoriae.

Mox igitur ad certamen convenerunt conscensis curribus
loco arenoso, et intra carceres se-continuerunt quisque;
ac protinus habenas sumpserunt validis manibus:
equi autem adjuncti curribus, id operam-dabant,
quo-pacto quis ante-alios-exsiliret, et pedes movebant inter-
rim,] auresque arrigebant et phaleras rigabant spuma.
Illi [certatores] extemplo impetu-facto perniciem vim equo-
rum] flagris-incitarunt; qui volucris similes Harpyliis,
raptim cum-jugis excurrerunt valde indignantes,
et currus velociter abstulerunt a tellure subsultantes,
nec rotarum-vestigia conspiciere licuit, nec pedum
humini notas; adeo abripuerunt cursum equi,
densusque ad-auras surgebat pulvis e campo,
fumi aut nebulae instar, quam in montibus
spargit-circum juga Austri vis aut Zephyri,
hieme exorta, cum montes permadescunt imbre.
Equi autem Eumeli longe autevolabant; et insequiebantur
divini Thoantis equis: tum alii alius clamore-favebat
currul. Ipsi interim ferebantur per latum campum.

quem hostili viri formidant maxime

Elide e sacra, siquidem ingens facinus edidit
prævertens volucrum currum maligni CEnomai
qui tunc juvenibus crudelem parabat necem,
filiae ob nuptias, prudentis Hippodamiae:
sed tamen nec ille, quamvis rei-equestris studiosissimus
equos tam veloces habebat, sed longe
pedibus infirmiores; hi enim æquabant ventos.

Dixit, valde collaudans equorum virtutem atque ipsum
Menelaum, qui suo in pectore latum-habebat animum.
Illos itaque vehementer anhelantes statim famuli exsolve-
bant] Jugo: tum ceteri etiam procellipedes laxabant equos
omnes, quibus in circo de cursu contentio fuerat.
Eximio autem Thoanti et Eurypylo forti-in-præliis
medicabatur mox Podalirius vulnera omnia,
quibus attriti-fuerant, e curru dum-prolaberentur.
Cæterum Atrides immensum gaudere propter victoriam:
et ei pulericoma Thetis tradidit elegans poculum
aureum, nobilis non-vulgare peculium Eetionis,
antequam Thebæ celebrem urbem excinderet Achilles.

Tum alii ex-alia-parte singulos instruxerunt equos,
ad cursum dirigentes, et corripuerunt manibus bubulas
scuticas, atque omnes conscensis equis
sedebant; hi autem frena mandibulis spumantes
mordebant et ungulis terram tundebant properantes
excurrere: quibus extemplo cursus intendebatur. Ex car-
ceribus igitur] raptim evolabant, contentionis cupidissimi,
similes aut Boreæ acriter flantis procellis,
aut Noti sibilantis, quando latum mare ciet
turbine et astu, cum thuribulum horrificum
oritur, nautis asserens flebilem calamitatem:

ὥς οἱ γ' ἐσσεύοντο κόνιν ποσὶ καρπαλίμοισιν
 ἐν πεδίῳ κλονέοντες ἀπείριτον· οἱ δ' ἐλατῆρες
 ἵπποις οἷσιν ἕκαστος ἐκέλευτο, τῇ μὲν ἱμάσθλην
 ταρτρεά πεπληγώς, ἐτέρῃ δ' ἐνὶ χειρὶ τινάσσων
 860 νωλεμέες ἀμφὶ γένυσσι μέγα κτυπέοντα χαλινόν·
 ἵπποι δ' ἐρρώοντο· βοῇ δ' ἀνὰ λαόν ὁρώρει
 ἄσπετος· οἱ δ' ἐπέτοντο διὰ πλατείᾳς πεδίοιο.
 Καὶ νῦν κεν ἐσσυμένως ἐξ Ἄργεος αἰδολὸς ἵππος
 νίκησεν μάλα πολλόν, ἐξεζομένου Σθενέλοιο,
 865 εἰ μὴ ἄρ' ἐξήρπαξε δρόμον, πεδίον δ' ἀφίκανε
 πολλάκις· οὐδέ μιν ἐσθλὸς εἶναι Καπανθίῳ υἱὸς
 κάμψαι ἐπέσθενε χερσίν, ἐπεὶ ῥ' ἔτι νῆϊς ἀέθλων
 ἵππος ἦεν· γενεῇ δὲ μάλ' οὐ κακὸς, ἀλλὰ θεοῖο
 θεσπέσιον γένος ἔσχευ Ἀρίονος, ὃν τέκευ ἵππων
 870 Ἄρπυια Ζεφύρῳ πολυηγεῖ φίρτατον ἄλλων
 πολλόν, ἐπεὶ ταχέεσσιν ἐριδομαίνεσκε πόδες τε
 πατρὸς τοῖο θεῶσι καταιγίσιν· καὶ μιν Ἀδρηστος
 ἐκ μακάρων ἔχε δῶρον, ὅθεν γένος ἔπλετο κείνου·

καὶ μιν Τυδείας υἱὸς εἶναι πόρε δῶρον ἑταίρῳ
 875 Τροίῃ ἐνὶ ζυγῇ· ὁ δὲ οἱ μέγα ποσὶ πεποιθώς,
 ἰώκων ἐόντ' ἐς ἀγῶνα καὶ εἰς ἔριν ἤγαγεν ἵππων,
 αὐτὸς ἐνὶ πρώτοιτιν διόμενος μέγα κῦδος
 ἵππασίης ἀναλέσθαι· ὁ δ' οὔτι οἱ ἦτορ ἦενεν
 ἀμφ' Ἀχιλλῆος ἀέθλα πονεύμενος· ἥ γάρ ἴκανε
 880 δεύτερος· Ἀτρεΐδης δὲ παρήλασεν ἰώκων ἐόντα
 ἰδρεΐη· λαοὶ δ' Ἀγαμέμνονα κυδαίνεσκον
 ἵππον τε Σθενέλοιο θρασύφρονος ἠδὲ καὶ αὐτὸν,
 οὐνεκα δεύτερος ἦλθε, καὶ εἰ μάλα πολλάκι νύσσης
 ἐξέθορεν, μεγάλῳ περὶ κάρτει οἷς ποσὶ θύων.
 885 Καὶ τότε ἄρ' Ἀτρεΐδῃ Θέτις ὅπασε καγγαλόωντι
 ἀργύρεον θώρηκα θεηγενέος Πολυδώρου·
 δῶκε δ' ἄρα Σθενέλῳ βριαρὴν κόρυν Ἀστεροπαίου
 χαλκείην καὶ δοῦρε δύω καὶ ἀτειρέα μέγλην·
 ἄλλοις δ' ἵππῃεσσι, καὶ ὁππόσοι ἤματι κείνῳ
 890 ἦλθον ἀεθλήσοντες Ἀχιλλῆος ποτὶ τύμβῳ,
 δῶρα πόρεν πάντεσσιν· Ἐπίφρῳ δ' ἄρ' ἔνυτο θυμὸν
 υἱὸς Λαέρταο δαΐφρονος, οὐνεκ' ἄρ' αὐτὸν,
 ἀλκῆς ἱμενον, κρατερῶν ἀπέρυζεν ἀέθλων
 ἔλκος ἀνιπρόν, τό μιν οὔτασεν ὄβριμος Ἄλκιον,
 895 ἀμφὶ νίκην κρατεροῖο πονεύμενον Αἰακίδαο.

ΛΟΓΟΣ Ε.

Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἄλλοι μὲν ἀπηνύσθησαν ἀέθλοι,
 δὴ τότε Ἀχιλλῆος μεγαλήτορος ἄμβροτα τεύχε'
 θῆκεν ἐνὶ μίσσοισι θεὰ Θέτις· ἀμφὶ δὲ πάντῃ
 δαίδαλα μαρμαίρεσκεν, ὅσα σθένης Ἥφαιστοιο
 5 ἀμφὶ σάκος ποιήσε θρασύφρονος Αἰακίδαο.
 Καὶ τὰ μὲν εὖ ἤσκητο θιοκμήτῳ ἐπὶ ἔργῳ·
 οὐρανὸς ἠδ' αἰθήρ, γαίῃ δ' ἅμα καί τε θάλασσα·
 ἐν δ' ἀνέμοι νεφέλαι τε σελήνη τε ἥελιός τε,
 κεκριμέν' ἄλλυδις ἄλλα· τέτυκτο δὲ τεῖρεα πάντα,

ita illi ruebant, pulverem pedibus rapidis
 in campo glomerantes infinitum. Rectorum autem
 equos suos quisque hortabatur, altera scuticam
 crebro agitans, altera manu agitans
 indefesso circa mandibulas valde crepitans frenum :
 equi interim ruebant, ac clamor in populo exortus est
 vehemens, illis volitantibus per latum campum.
 Et continuo velocissimus ex Argis equus
 vicisset longe alios, insidente Sthenelo ;
 nisi abripuisset cursum, et in-campum evagatus-esset
 crebro ; neque eum, fortis quantvis-esset, Capanei filius
 flectere potuit manibus ; namque adhuc rudis certaminum
 equus erat, origine vero nequaquam vitiosus, sed celeri
 divinum genus trahebat ab-Arione, quem edidit equorum
 Harpyia Zephyro multisono optimum aliorum
 multo, siquidem rapidis contendebat pedibus
 cum-patris sui velocibus procellis ; atque hunc Adrastus
 a superis accepit dono, unde ortus erat illius :

atque eum Tydei natus suo dedit dono amico (*Sthenelo*)
 in Troja diis-cara : qui ejus pedibus magnopere confisus,
 pernix quod-esset, in circum et certamen eum adduxerat
 equorum,] ipse in primis sperans insignem palmam
 de-equorum-cursu se-relaturum: verum is nihil ipsius ani-
 mum oblectavit,] in Achillis funebribus certans; rediit enim
 secundus, Atridesque eum praevertit quamlibet velocem
 arte. Spectatores igitur Agamemnonem collaudabant
 equumque Stheneli pugnacis et simul ipsum,
 quod secundus venisset, etsi sarpenumero extra-terminos
 exiisset, ingens propter robur pedibus dum-ferociret.

Et tunc Atridae Thetis tribuit exultanti
 argenteum thoracem a-diis-orluudi Polydori;
 deditque Sthenelo gravem cassidem Asteropaei
 aeream et hastilia duo et durabilem halteum.
 Reliquis vero equitibus, et quotquot die illo
 convenerant certatum Achillis ad bustum,
 dona praeiit omnibus. Inter hos vero tristis-erat animo
 filius Laertae prudentis, quod se,
 fortitudinis studiosum, a-strenuis prohibuisset ludis
 vulnus mortificum, quod ipsi inflixerat acer Alcon,
 pro cadavere validi propugnanti Aecidae.

LIBER V.

SED cum cetera confecta-essent certamina,
 tandem Achillis magnanimiti caelestia arma
 collocavit in medium diva Thetis. Undique autem
 variae-effigies renidebant, quas ingenium Vulcani
 in clypeo fecerat audacis Aecidae.
 Haec vero egregie efficta-erant divino in opere :
 caelum et aether, cumque terra inerat pontus,
 inerant etiam venti nubesque ac luna et sol,
 distincta alibi alia : et exsculpta-erant signa omnia,

10 ὀππόσα δινθέντα κατ' οὐρανὸν ἀμφιφέρονται·
 Ἴων δ' ἄρ' ὁμῶς ὑπένερθεν ἀπειρέσιος κέλυτ' ἀήρ·
 ἐν τῷ δ' ὄρνιθες τανυχειλέες ἀμφοτερόντων·
 φαίης κεν ζώνοντας ἅμα πνοιῇσι φέρεσθαι.
 Τηθύς δ' ἀμφοτέτυχτο, καὶ ὠκεανοῦ βαλὺν χεῦμα·
 15 τῶν δ' ἄραρ ἐξερχέοντο βροαὶ ποταμῶν κελαδεῖνῶν,
 κυκλόθεν ἄλλυδις ἄλλη ἐλίσσομένων διὰ γαίης.
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' εὖ ἤσκηντο κατ' οὐρεα μακρὰ λέοντες
 σμερδαλέοι καὶ θῶες ἀναιδέες· ἐν δ' ἀλεγεινὰι
 ἄρκτοι παρδάλιές τε, σῦες δ' ἅμα τῇσι πέλονται
 20 ὄβριμοι, ἀλγινόνοντας ὑπὸ βλοσυρῇσι γένυσσι
 θήγοντες καναχχέδον εὐκτυπέοντας ὀδόντας·
 ἐν δ' ἀγρόται μετόπισθε κυνῶν μένος ἰθύνοντες·
 ἄλλοι δ' αὖ, λάεσσι καὶ αἰγανέησι θοῇσι
 βάλλοντες, πονέοντο καταντίον, ὥς ἐτεόν περ.
 25 Ἐν δ' ἄρα καὶ πόλεμοι φθισήνορες· ἐν δὲ κυδοιμοὶ
 ἀργαλέοι ἐνέκειντο· περικτείνοντο δὲ λαοὶ
 μίγδην ὅς ἴπποισι· πέδον δ' ἅπαν αἵματι πολλῷ
 δευομένῳ ῥίκτο κατ' ἀσπίδος ἀκκαμάτοιο·
 ἐν δὲ Φόβος καὶ Δεῖμος ἔσαν στονόεσσά τ' Ἐνυὼ,
 30 αἵματι λευγαλέῳ πεπαλαγμένη ἄψα πάντα·
 ἐν δ' Ἐρίς οὐλομένη καὶ Ἐριννύες ὄβριμόθυμοι,
 ἥ μὲν ἐποτρύνουσα ποτὶ κλόνον ἄσχετον ἄνδρας
 ἐλθέμεν, αἱ δ' ὀλοοῖο πυρὸς πνεύουσαι αὐτμήν·
 ἀμφὶ δὲ Κῆρες ἔθνον ἀμειλιχοί· ἐν δ' ἄρα τῇσι
 35 φοῖτα λευγαλέου Θανάτου μένος· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
 Ὑσμῖναι ἐνέκειντο δυσηγέες· Ἴων περὶ πάντη
 ἐκ μελέων εἰς οὐδας ἀπερρέεν αἷμα καὶ ἰδρώς·
 ἐν δ' ἄρα Γοργόνες ἔσκον ἀναιδέες· ἀμφὶ δ' ἄρα σφίν
 σμερδαλέοι πεπόνηγον περὶ πλοχμοῖσι δράκοντες,
 40 αἰνὸν λιγμώκοντες· ἀπειρέσιον δ' ἄρα θαῦμα
 δαίδαλα κείνα πέλονται, μέγ' ἀνδράσι δειμα φέροντα,
 οὐνεκ' ἔσαν ζωῖσιν ἐοικότα κινυμένοισι.
 Καὶ τὰ μὲν ἄρ' πολέμοιο τεράτα πάντα τέτυχτο·
 εἰρήνης δ' ἀπάνευθεν ἔσαν περικαλλέος ἔργα·
 45 ἀμφὶ δὲ μυρία φῦλα πολυτλήτων ἀνθρώπων
 ἄστυα καλὰ νέμοντο· Δίκη δ' ἐπιείκετο πάντα·
 ἄλλοι δ' ἄλλ' ἐπὶ ἔργα χέρας φέρον· ἀμφὶ δ' ἄλωαι
 καρποῖσι βρίθοντο· μέλαινα δὲ γαῖα τεθήλει·
 αἰψύτατον δὲ τέτυχτο θεοδμήτωρ ἐπὶ ἔργῳ
 50 καὶ τριχὺ ζαθέης Ἀρετῆς ὄρος· ἐν δὲ καὶ αὐτῇ
 εἰστήκει φοῖνικος ἐπεμβεβαυία κατ' ἄκρης,
 ὑψηλὴ, ψάφουσα πρὸς οὐρανόν· ἀμφὶ δὲ πάντῃ
 ἀτραπιτοὶ θαμέεσσι διειργόμενοι σκοπέλοισι
 ἀνθρώπων ἀπέρυκτον εὖν πάτον· οὐνεκα πολλοὶ
 55 εἰσοπίσω γάζοντο, τεθηπότες αἰπὰ κέλευθα,
 παῦροι δ' ἱερὸν οἶμον ἀνήϊον ἰδρύνοντες.
 Ἐν δ' ἔσαν ἀμητῆρες ἀνὰ πλάτῃν ὄγμον ἰόντες,
 σπεύδοντες ὀρεπάνῃσι νεηχέσι· τῶν δ' ὑπὸ χερσὶ
 πολλοὶ ἀμαλλοδετῆρες· ἀέξετο δ' ἐς μέγα ἔργον·
 60 ἐν δὲ βόες ζεύγλῃσιν ὑπ' αὐχένας αἰὲν ἔχοντες·
 οἱ μὲν ἀπήνας εἶλκον ἐϋσταχυέσσιν ἀμάλλαις
 βοιθομένας· οἱ δ' αὖθις ἀροτρεύεσκον ἀρούρας·
 τῶν δὲ πέδον μετόπισθε μελαίνετο· τοῖ δ' ἐρέποντο

quotquot versatile per cælum circumferuntur.
 Infra quæ simul infinitus diffusus-erat aer,
 inque eo alites rostris-porrectis circumvolitabant :
 dixisses, vivas una cum-flaminibus *ventorum ferri*.
 Tethys circum-expressa-erat, et oceani profundus æstus,
 e-quibus celeriter effundebantur fluxus amnium susurran-
 tium,] in-orbem, alio alius, se-volventium per terram.
 Passim etiam fabrefacti-erant in montibus altis leones
 terrifici et thoes audaces; atque truces
 ursæ pardalesque et apri cum illis inerant
 feroces, qui-vulnificos sub noxiis genis
 acuebant cum-stridore frementes dentes :
 inerant etiam venatores a-tergo canum vim regentes,
 alii autem lapidibus et venabulis citatis
 jaculando rem-gerebant contra *feras*, tanquam veræ :
 inerant præterea bella homicidalia, et pugnae
 difficiles insculptæ-erant, ac trucidabantur homines
 promiscue suis-cum equis; et campus omnis cruore largo
 imbuti speciem-refarebat in scuto firmissimo :
 porro Metus et Timor inerant et luctifera Bellona,
 tabo funesto fœdata membra omnia :
 inerant Lis pernicialis et Erinnyes feroces,
 illa iucitans ad praelium violentum viros
 ut-coirent, hæc exitialis incendii exspirantes flammam :
 et circum Parca cursitabant implacabiles, inter quas
 incedebat pestiferæ Mortis vis; et prope illam
 Pugnae elaboratæ-erant horrisonæ, quarum undique
 e membris ad solum destillabat sanguis et sudor :
 præterea Gorgones inerant efferæ, et undique ipsis
 tremendi excusi-erant circa cincinnos dracones,
 horrendum linguas-exsertantes : incredibile autem miracu-
 lum] simulacra illa præbebant, magnum hominibus pavorem
 injicientia,] quia erant animantibus similia motu-præditis.
 Et hæc quidem belli monstra omnia erant.
 Pacis autem separatim erant pulcræ opera :
 passim enim innumere nationes calamitosorum hominum
 urbes insignes incolebant, et Justitia obibat cuncta :
 alii autem aliis officiis manus adhibebant; et passim agri
 fructibus gravescebant, nigraque tellus florescebat·
 celsissimus porro formatus-erat divino in opere
 et asper sanctæ Virtutis mons, in quo ipsa
 stabat palmæ pedibus-innitens vertici,
 ardua, pertingens ad cælum, circumque undique
 viæ, crebris interclusæ scopulis,
 hominum arcebant facilem accessum; nam plurimi
 retro cedebant, absterriti arduo itinere,
 et pauci per-sacram viam adscendebant sudantes :
 inerant messorēs, secundum latum ordinem procedentes,
 properantes falcibus recens-acutis, eisque ad manus *erant*
 multi mergitum-ligatores, et promovebatur maxime opus :
 inerant boves, sub jugis colla continenter habentes;
 alii plaustra trahabant spiciferis fascibus
 onusta, alii contra aratris-invertebant rura·
 quorum a-tergo ager nigrescebat; et insequabantur

αἰζηοὶ μετὰ τοῖσι, βορσάα κέντρα φέροντες
 65 χερσὶν ἀμοιβαδίης· ἀνεκρίνετο δ' ἄσπετον ἔργον.
 Ἐν δ' αὖτοί κ' ἰθάροι τε παρ' εἰλαπίνῃσι πέλοντο·
 ἐν δὲ χοροὶ ἴσταντο νέων παρὰ ποσσὶ γυναικῶν·
 αἱ δ' ἄρ' ἔσαν ζωῆσιν ἀλίγκια ποιπνύουσαι·
 ἄγχι δ' ἄρ' ὀρχήμοῦ τε καὶ εὐφροσύνης ἑρατεινῆς,
 70 ἄφρὸν ἔτ' ἀμφὶ κόμησιν ἔχουσ', ἀνεδύετο πόντου
 Κύπρις εὐστέφανος, τὴν δ' Ἰμερος ἀμφεποτάτο,
 μειδιόων ἑρατεινὰ σὺν ἡυκόμοις Χαρίτεσσιν.
 Ἐν δ' ἄρ' ἔσαν Νηρῆος ὑπερβύμοιο θυγατρὲς,
 ἐξ ἁλὸς εὐρυπόροιο κασιγνήτην ἀνάγουσαι
 75 ἐς γάμον Αἰακίδοιο δαΐφρονος· ἀμφὶ δὲ πάντες
 ἀθάνατοι δαίνυντο μακρὴν ἀνὰ Πηλίου ἄκρην·
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὑδρηλοὶ τε καὶ εὐθαλέες λειμῶνες
 ἔσχον, ἀπειρεσίοισι κεκασμένοι ἀνθεσι ποίης·
 ἄλσεά τε κρήναι τε διειδέες ὕδατι καλῷ.
 80 Νῆες δὲ στονόεσσαί ὑπὲρ πόντοιο φέροντο,
 αἱ μὲν ἄρ' ἐσσύμεναι ἐπικάρσαι, αἱ δὲ κατ' ἰθὺ
 νισόμεναι· περὶ δέ σφιν ἀέζετο κῆμ' ἀλεγεινόν,
 ὀρνύμενον· ναῦται δὲ τεθηπότες ἄλλοθεν ἄλλος
 ἐσσυμένους φοβέοντο κτχιγίδας, ὥς ἑτεὸν περ,
 85 λαίρεα λεύκ' ἐρύοντες, ἴν' ἐκ θανάτοιο φύγῃσι·
 οἱ δ' ἔχοντ' ἐπ' ἐρετμὰ πονεύμενοι· ἀμφὶ δὲ νηυσὶ
 πυκνὸν ἐρεσσομένησι μέλας λευκαίνετο πόντος·
 τοῖς δ' ἐπὶ κυδίσῳ μετὰ κήτεσιν εἰναλίοισιν
 ἦσκητ' Ἐννοσίγαιος· ἀελλόποδες δὲ μιν ἵπποι,
 90 ὥς ἑτεὸν, σπεύδοντες ὑπὲρ πόντοιο φέρεσκον,
 χρυσεὴ μάστιγι πεπληγότες· ἀμφὶ δὲ κῆμα
 στόρνυτ' ἐπεσσομένων· ὁμαλὴ δ' ἄρα πρόσθε γαλήνη
 ἔπλετο· τοὶ δ' ἐκάτερθεν ἀολλέες ἀμφὶς ἄνκτα
 ἀγρόμενοι δελφῖνες ἀπειρέσιον κεχάροντο,
 95 σαίνοντες βασιλῆα· κατ' ἡρόεν δ' ἄλῃς οἶδμα
 νηχομένοις εἶδοντο, καὶ ἀργύρεοι περ ἰόντες.
 Ἄλλα δὲ μυρία κείτο κατ' ἀσπίδα τεχνηέντως
 χερσὶν ὑπ' ἀθανάτης πυκινόφρονος Ἥφαιστοιο.
 Πάντα δ' ἄρ' ἐστεφάνωτο βαθὺς ῥόος ὠκεανοῖο·
 100 οὐνεκ' ἔην ἔκτοσθε κατ' ἄντυγος· ἥ ἔνι πᾶσα
 ἀσπίς ἐνεστήρικτο, δέδεντο δὲ δαίδαλα πάντα.
 Τῇ δ' ἄρα πᾶρ κατέκειτο κόρυς μέγα βεβριθυῖα·
 Ζεὺς δὲ οἱ ἀμπετέτυκτο, μέγ' ἀσχαλῶντι ἐοικώς,
 οὐρανῷ ἐμβεδοάως· περὶ δ' ἀθάνατοι πονέοντο,
 105 Τηθύων ἐριδαινομένων, Διὶ συμμαχῶτες·
 τοὺς δ' ἤδη κρπερὸν πῦρ ἀμπεγεν· ἐκ δὲ κεραυνοὶ
 ἄλλαχθοι, νηράδεσσιν ἐοικότες, ἐξεχέοντο
 οὐρανόθεν· Ζητὸς γὰρ ἄσπετον ὤρνυτο κάρτος·
 οἱ δ' ἄρ' ἔτ', αἰθομένοισιν ἐοικότες, ἀμπνείεσκον.
 110 Ἀμφὶ δὲ θώρηκος γύαλον παρεκέλιτο καλόν,
 ἄβρηκτον βριαρόν τε, τὸ χάνθανε Πηλεΐωνα.
 Κνημίδες δ' ἦσκηντο πελώριαι· ἀμφὶ δ' ἐλαφραὶ
 μούνοισι ἔσαν Ἀχιλλῆϊ, μάλα στιβαραὶ περ εἶναι.
 Ἀγχι δ' ἄσχετον ἄορ ἄδην περιμαρμαίρεσκε,
 115 χρυσεῖα τελαμῶνι κεκασμένον ἀργυρέῳ τε
 πουλεῖ· ὧς ἐπὶ κώπη ἀρηραμένη ἐλέφαντος
 θεσπεσίῳσι τεύχεσσι μετίπρεπε παμφανόωσα.

juvenes pone, boum-agitatores gerentes stimulos
 manibus alternis ; et apparebat ingens opus.
 Illic tibiæ citharæque conviviiis adhibebantur ;
 illic choreæ instituebantur juvenum sub pedibus mulierum,
 quæ erant vivarum instar sese-exercentes ;
 et prope saltationem et lætitiā festivā
 spumam adhuc in capillis habens, emergebat salo
 Venus corolligera, quam Cupido circumvolabat,
 ridens suaviter cum pulcricomis Gratiis.
 Inerant etiam Nerei magnanimi natæ,
 ex ponto lativago germanam deducētes
 ad connubia Pelei belliscii ; et una omnes
 dii epulabantur in longis Pelei cacuminibus :
 ac passim irrigua et florida prata
 erant, innumeris consita floribus graminis,
 saltusque et fontes perspicui aqua pulcra.
 Naves præterea gemebundæ super mare ferebantur,
 aliæ properantes in-obliquum, aliæ in directum
 procedentes, et circa illas tumescebat fluctus asper
 dum-sese-commovet ; nautæ autem consternati hic illic
 imminentes formidabant procellas, tanquam vero,
 vela candida dimittentes, ut mortem effugerent ;
 alii sedebant ad remos occupati, et circa naves
 crebro remis-agitatas nigrum albescebat mare :
 quibus super exultans cum monstris pontivagis
 elaboratus-erat Neptuneus, et procellipedes cum equi,
 tanquam vere, properantes super mare vehebant,
 aurea scutica stimulatī, et fluctus
 sternebatur circa-tuentes, et æquabilis ante eos tranquillitas
 erat : utrinque autem frequentes circa regem
 congregati delphines effuse lætabantur,
 blandientes regi, et per nigram maris undam
 natantium speciem-habebant, argentei quamquam erant.
 Alia præterea innumera impressa-erant scuto artificiose
 manibus divinis solertis Vulcani.
 Cuncta autem coronabat altus fluxus Oceani ;
 nam erat extimus in ora, qua totus
 clypeus obdurmabatur, et concludebantur artificiosa-opera
 omnia.] Juxta illum jacebat galea magnæ molis,
 in qua Jupiter effictus-erat, valde irascenti similis,
 cælo insistens ; et undique Dii occupati-erant,
 Titanibus litem-invenitibus, Jovi auxilium-ferendo :
 hos jam vehemens flamma cinxerat, et fulmina
 sine-fine, nubium iustar, erumpebant
 cœlitus ; Jovis enim insuperabile se-exserebat robur ;
 at illi conflagentibus similes adhuc anhelitum-ducebant.
 Prope etiam thoracis sinus reclinatus-erat pulcer,
 infragilis ac firmus, qui capax-erat Pelidæ.
 Ocreæ etiam-efformatæ-erant grandes, et utrinque leves
 soli erant Achilli, gravissimæ quamvis essent.
 Nec-procul invictus ensis magnum fulgorem-reddebat,
 aureo cingulo ornatus et argentea
 vagina : in quo manubrium constans eboris
 preciosis segmentis excellebat insigni-nitore.

Τοῖς δὲ περικτετάνυστο κατὰ χθονὸς ὄβριμον ἔγχος,
 Πηλῖας, ὑψιόμῃσιν ἐκιδομένη ἐλάτῃσι,
 120 λυθροῦ ἐτι πνέουσα καὶ αἵματος Ἑκτορέοιο.
 Καὶ τότε ἐν Ἀργείοισι Θέτις κυανοκρήδευμος
 θεσπέσιον φάτο μῦθον, ἀκηχεμένη Ἀχιλλῆος·
 Νῦν μὲν δὴ κατ' ἀγῶνος ἀέθλια πάντα τελέσθη,
 δασ' ἐπὶ παιδὶ θανόντι μέγ' ἀγρυμμένη κατέθηκα·
 125 ἀλλ' ἴτω δὲ τ' ἐσώσῃ νέκυν καὶ ἄριστος Ἀχαιῶν,
 καὶ νύ κ' εἰ θηητὰ καὶ ἀμβροτα τεύχε' ἔσσεσθαι
 δώσω, ἃ καὶ μακάρεσσι μέγ' εὐαδὲν ἀθανάτοισιν.
 Ὡς φάτο· τοὶ δ' ἀνόρουσαν ἐριδμαίνοντ' ἐπέεσσιν,
 υἱὸς Λαέρτῃος, καὶ ἀντιθέου Τηλαμῶνος
 130 Αἴας, δὲ μέγα πάντας ὑπείρεχεν ἐν Δαναοῖσιν·
 ἀστὴρ ὡς ἀρίδηνος ἀν' οὐρανὸν αἰγλήεντα
 Ἑσπερος, δὲ μέγα πᾶσι μετ' ἀστράσι πεμφαίνησι·
 τῷ εἰκῶς τεύχεσσι παρίστατο Πηλεΐδῃ·
 ἥτις δ' Ἰδομενεῖα κλυτὸν καὶ Νηλῆος υἱά
 135 ἥδ' ἄρα μητιόεντ' Ἀγαμέμνονα· τοὺς γὰρ εὐώλπει
 Ἰδομενεὶ ἀτρεκέως ἐρικυδέος ἔργα μόθοιο.
 Ὡς δ' αὖτως Ὀδυσσεὺς κείνοισ ἐπὶ πάγχυ πεποίθει·
 οἱ γὰρ ἔσαν πινυτοὶ καὶ ἀμύμονες ἐν Δαναοῖσι.
 Νέστωρ δ' Ἰδομενεΐ καὶ Ἀτρείδῃ υἱαὶ δῖω,
 140 ἄμφω ἐλδομένοισιν, ἔπος φάτο νόσφιν ἀπ' ἄλλων·
 ὦ φίλοι, ἡ μέγα πῆμα καὶ ἀσχετον ἥματι τῷδε
 ἡμῖν συμφορεύουσιν ἀκηδέες Οὐρανῶνες,
 Αἴαντος μεγάλῃο περιφραδέος τ' Ὀδυσῆος
 ἐσσυμένων ἐπὶ ὄθριν ἀσχετον ἀργαλέην τε·
 145 τῶν γὰρ ὅ' ὑπποτέρῳ δῶκε θεὸς εὖχος ἀρέσθαι,
 γηθήσει κατὰ θυμόν· ὁ δ' αὖ μέγα πένθος ἀΐξει,
 πάντας ἀτεμδόμενος Δαναούς· περὶ δ' ἔσχα πάντων
 ἡμῶν· οὐδ' ἔτι κείνος ἐν ἡμῖν ὡς τὸ πάροιθε
 στήσεται ἐν πολέμῳ· μέγα δ' ἔσσεται ἄλγος Ἀχαιοῖς,
 150 κείνων ὄντινα δεινὸς ἔλῃ γόλος· οὐνεκα πάντων
 ἡρώων προφέρουσιν, ὁ μὲν πολέμῳ, ὁ δὲ βουλῇ.
 Ἀλλ' ἄγ' ἐμοὶ πείθεσθον, ἐπεὶ ῥα γεραίτερός εἰμι
 λίην, οὐκ ὀλίγον περ· ἔγω δ' ἐπὶ γῆραϊ πολλῷ
 καὶ νόσῳ, οὐνεκεν ἐσθλὰ καὶ ἄλγεα πολλὰ μόγησα·
 155 αἰεὶ δ' ἐν βουλῇσι γέρων πολυΐδρις ἀμείνων
 ὀπλοτέρου πέλει ἀνδρὸς, ἐπεὶ μάλα μυρία οἶδε·
 τοῦνεκα Τρωσὶν ἐφώμεν εὐφροσι τήνδε δικάσσει
 ἀντιθέῳ τ' Αἴαντι φιλοπτολέμῳ τ' Ὀδυσσῇ,
 ἥδ' ὅστις ἐξεσάσῃ νέκυν Πηλεΐάδῃ·
 160 ἐξ ὀλοοῦ πολέμοιο· δορύκτετοι γὰρ ἐν ἡμῖν
 πολλοὶ Τρῶες ἔασι νεοδμήτω ὑπ' ἀνάγκῃ·
 οἳ ῥα δίκην ἰθείαν ἐπὶ σφίσι ποιήσονται,
 οὔτινι ἤρα φέροντες, ἐπεὶ μάλα πάντας Ἀχαιοὺς
 ἵπον ἀπεχθάρουσι, κακῆς μεμνημένοι αἵτις.
 165 Ὡς φάμενον προσέειπεν εὐήμελῆς Ἀγαμέμνων·
 ὦ γέρον, ὡς οὔτις πινυτώτερος ἄλλος ἐν ἡμῖν
 σέιο πέλει Δαναῶν, οὔτ' ἄρ νείος, οὔτε παλαιός,
 δὲ φῆς Ἀργείοισιν ἀντλεγέως χαλεπῆναι,
 ὄντινά κεν τῶνδ' ἀνδρᾶ θεοὶ μετόπισθε βάλωνται
 170 νίκης· οἳ γὰρ ἄριστοι ἐνὶ σφίσι θηριώονται·
 καὶ ῥά μοι ἐνδοθὲν ἤτορ ἐνὶ φρεσὶ τῷδε μενοινᾷ,

Et juxta hæc porrecta erat humi valida hasta,
 Pelias, alticomantium referens magnitudinem abietum,
 cruorem adhuc exhalans et sanguinem Hectoreum.
 Atque tunc inter Argivos Thetis caruleo-reticulo
 divina protulit verba, morrens super Achille:
 Nunc equidem ludorum munera cuncta sinem-habent,
 quæ pro nato defuncto, graviter dolens, exhibui.
 At procedat, qui servavit cadaver et optimus est Achivum,
 et illi spectabilia et celestia arma induenda
 tradam, quæ etiam immortalibus valde arrident diis.
 Sic ait: at surrexerunt disceptaturi verbis
 filius Laertæ, et eximii Telamonis
 Ajax, qui longe omnes superabat inter Danaos,
 ut sidus conspicuum in cælo splendido,
 Hesperus, qui maximo omnes inter stellas fulgore-præstat.
 hunc referens, armis adstitit Pelidæ,
 et petiit ea ab Idomeneo claro et Nelci filio
 consuloque Agamemnone: hos enim persuasum-habebat
 cognitas-habere certo gloriosæ res pugnae.
 Nec minus Ulysses his omnino confidebat:
 erant enim sapientes et integri inter Danaos.
 Nestor igitur cum Idomeneo et Atrei filio nobilissimo,
 ut-ambo cupiebant, hæc verba communicavit, seorsum ab
 aliis:] Amici, profecto ingens malum et intollerabile hodie
 nobis conciliant curarum-expertes Cœlites,
 Ajace magno prudentique Ulysse
 ruentibus ad certamen vehemens et difficile:
 horum enim utricunque dederit deus palma potiri,
 gaudebit is apud animum, alter vero magnum sibi luctum
 cumulabit, omnes incusans Græcos, maxime vero omnium
 nos; nec amplius ille nobiscum, ut prius,
 stabit in pugna: sed ingens erit dolor Achivis,
 illorum utrumvis sæva subegerit ira, quoniam præ-cæteris
 heroibus pollent, alter virtute-bellica, alter consilio.
 Agitatedum, mihi obsequimini, cum ætate-provectior sim
 multo, non exiguo-spacio, et habeam cum senio prolixo
 peritiam quoque, siquidem secundas et adversas-res multas
 expertus-sum:] semper autem in conciliis senex peritus
 potior] juniore est homine, cum plurima noverit:
 Ideirco Trojanis permittamus prudentibus hanc item dis-
 ceptandam, inter-diis-comparandum Ajacem et belli-aman-
 tem Ulyssem,] uter nimirum eripuerit cadaver Pelidæ
 ex funesta dimicatione; captivi enim inter nos
 multi Trojani sunt, recens-subacti necessitate,
 qui sententiam justam de illis pronunciabunt,
 nullius gratiam captantes, cum simul universos Achivos
 æquali odio-prosequantur, diræ memores calamitatis.
 Taliter orantem affatus est hasta-pollens Agamemnon:
 O senex, quam nemo consultior alius inter nos
 te est Danaum, neque juvenis, neque ætate-provectus,
 qui præsagis Argivis atrociter offensum-iri,
 utrumcunque virum ex-his dii postposuerint
 victoriæ: nam præstantissimi inter sese litigant;
 et sane mihi intus mens in pectore eadem suadet.

ὄφρα δορυκτῆτοισι δίκασπολίην ὀπάσωμεν·
 τοὺς καὶ ἀτεμθόμενός τις δλίθρια μῆσεται ἔργα
 Τρωσὶν εὐπτολέμοισι, γόλον δ' οὐκ ἄμμιν ὀπάσσει.
 176 Ὡς φάτο· τοὶ δ' ἓνα θυμὸν ἐνὶ στέρνοισιν ἔχοντες,
 ἀμπαδὸν ἠνῆναντο δίκασπολίην ἀλεγεινὴν·
 τῶν δ' ἄρ' ἀναινομένοιιν, Τρώων ἐρικυδέες υἱεὶς
 ἔχοντ' ἐν μέσσοισι, δορύκτῆτοί περ ἔόντες,
 ὄφρα θέμιν καὶ νεῖκος ἀρήϊον ἰθύνωσιν·
 180 Αἶας δ' ἐν μέσσοισι, μέγ' ἀσχαλόων, φάτο μῦθον·
 ὦ Ὀδυσσεῦ φρένας αἰνέ, τί τοι νόον ἤπαρε δαίμων
 ἴσον ἐμοὶ φρονέειν περὶ κάρτεος ἀκμήτοιο;
 ἢ φῆς αἰνὸν θμῖλον ἐρυκακέειν Ἀχιλῆος
 βλημένου ἐν κονίεσιν, ὅτ' ἀμφὶ ἔ Τρῶες ἔδυσαν,
 185 ὅππότε ἔγῳ κείνοισι φόνον στονοῖντ' ἐφέτχα
 σείο καταπτώσσοντος; ἐπεὶ νῦ σε γείνατο μήτηρ
 δειλαιὸν καὶ ἀναλκιν, ἀρχυρότερόν περ ἐμείο,
 ὅσσον τίς τε κύων μεγαλοδύχοιο λέοντος·
 οὐ γάρ τοι στέρνοισι πέλει μενεδῆϊόν ἦτορ,
 190 ἀλλὰ σοι ἀμφιμέμηλε τρόμος καὶ ἀτάσθαλα ἔργα.
 Ἦέ τοδ' ἐξελάθου, ὅτ' ἐς Ἰλίου ἱερὸν ἄστν
 ἐλθέμεναι ἀλείεινες ἄμ' ἀγρομένοισιν Ἀχαιοῖς,
 καὶ σε καταπτώσσοντα καὶ οὐκ ἐθέλοντ' ἐρέπεσθαι
 ἤγαγον Ἀτρεΐδαι; ὥς μὴ ὤφριλεις ἰκίσθαι·
 195 σῆς γὰρ ὑπ' ἐννεσίησι χλυτὸν Ποιάντιον υἱά
 Λήμνω ἐν ἡγαθῇ λίπομεν μεγάλα στενάχοντα.
 Οὐκ οἶω δ' ἄρα τῷγε λυγρὴν ἐπειμήσας λώδην,
 ἀλλὰ καὶ ἀντιθέω Παλαμῆδεϊ θῆκας δλιθρον,
 ὃς σέο φέρτερος ἔσκε βίη καὶ εὐφρονι βουλῇ·
 200 νῦν δ' ἤδη καὶ ἐμείο καταντίον ἐλθέμεν ἔτλης,
 οὔτ' εὐεργεσίης μεμνημένος, οὔτε τι θυμῷ
 ἀζομένος σέο πολλὸν ὑπέρτερον· ὃς σ' ἐνὶ χάρμη
 ἐξεσάωσα πάροιθεν, ὑποτρομέοντα κυδοιμὸν
 δυσμενέων, ὅτε σ' ἄλλοι ἀνὰ μόθον οἰωθέντες
 205 κάλλιπον ἐν δῆϊον ὁμάδῃ, φεύγοντα καὶ αὐτόν.
 Ὡς ὄφελον καὶ ἐμείο θρασὺ σθένος ἐν δατ' κείνῃ
 αὐτὸς Ζεὺς ἐφόβησεν ἀπ' αἰθέρος, ὄφρα σε Τρῶες
 ἀμφοτόμοις ξιφείσσι διχμελείσσι κέδασσαν
 δαῖτα κυσὶ σφέτεροισι· καὶ οὐκ ἂν ἐμείο μενοίνας
 210 ἐλθέμεναι κατέναντα, δολοφροσύνησι πεποιθώς.
 Σχέτλιε, τίπτε βίη πολὺ φέρτατος ἐμμεναι ἄλλων
 εὐχόμενος μέσσοισιν ἔχεις νέας, οὐδέ τι θυμῷ
 ἔτλης, ὥσπερ ἔγωγε, θοὰς ἔκτροσθεν ἐρύσσαι
 νῆας; ἐπεὶ νῦ σε τάρβος ἐπήϊεν· οὐδέ μιν αἰνὸν
 215 πῦρ νηῶν ἀπάλαλκας· ἐγὼ δ' ὑπ' ἀταρβείῃ θυμῷ
 ἔστην καὶ πυρὸς ἄντα καὶ Ἑκτορος, ὃς μοι ὑπείκει
 πάντῃ ἐν ὁσμίνῃ· σὺ δέ μιν περιδείδεις αἰεὶ·
 ὥς ὄφελον τόδε νῶϊν ἐνὶ πτολέμῳ τις αἰθλὸν
 ἦεν, ὅτ' ἀμφ' Ἀχιλῆϊ δεδουπότῃ δῆρις ὀρώρει,
 220 ὄφρ' ἐκ δυσμενέων με καὶ ἀργαλέοιο κυδοιμοῦ
 ἔδρακας ἔντεα καλὰ ποτὶ κλισίας φορέοντα
 αὐτῷ ὁμῶς Ἀχιλῆϊ δαίφρονι· νῦν δ' ἄρα μύθων
 ἰδρεῖν πίσυνος μεγάλων ἐπιμαΐεαι ἔργων·
 οὐ γάρ τοι σθένος ἐστὶν ἐν ἔντεσιν ἀχαμάτοισιν
 225 δύμεναι Αἰακίδῳ δαίφρονος, οὐδέ μιν ἔγχος

ut captivis dijudicandi-arbitrium tradamus :

a-quibus injuria-affectus alteruter pernicipalem parabit cladem] Trojanis bellacibus, nec bilem in-nos effundet.

Sic dixit: illi igitur unam sententiam in animis habentes publice detrectabant dijudicationem molestam :

quibus recusantibus, Troum præclari nati consederunt in medio, bello-capti quamvis essent, ut jus in controversia militari recte-administrarent.

Ajax igitur in medio-consessu, valde indignatus, hanc habuit orationem:] Hei Ulysses mentis improbæ, cur tuum animum seduxit daemon,] ut-pariter mecum contendas de robore invicto?] num jactas, hostium globum te-repulisse ab -Achille]projecto in pulverem, cum undique ei Troes imminerent,] quo-tempore ego illis necem luctificam intuli, te pavitante? quoniam te edidit mater timidum et invalidum, tanto quidem debiliorem me, quanto canis aliquis horrendum-frementi leone deterior est: non enim tibi in-pectore est intrepidus animos, sed tibi cordi-sunt metus et scelerate res.

An hoc oblitus-es, quod ad Ilii sacra urbem proficisci verebaris cum consociatis Achivis, et te fugitantem et recusantem comitari adduxerunt Atridae? utinam vero non venisses :

tuis enim consiliis celebrem Perantis filium Lemno in grata-Diis reliquimus magnos edentem-gemitus. Nec soli huic tristem machinatus-es injuriam, verum etiam divino Palamedi auctor-fuisti interitus, qui te superior erat fortitudine et prudenti consilio. Nunc jam etiam mihi adversus tendere audes, nec beneficii memor, nec quicquam apud-animum honoris-tribuens te multo superiori, qui te in pugna servavi olim, consternatum impressione hostium, cum te alij in conflictu desertum reliquissent in hostium globo, fugientem et ipsum.

O utinam etiam meam audacem vim in discrimine illo ipse Juppiter consternasset ex caelo, ut te Troes ancipitibus gladiis lancinatum disjecissent escam canibus suis! ita non mecum auderes descendere in-certamen, subdola-calliditate fretus. Improbe, quare viribus te longe præpollere aliis jactans in-medio tenes navigia, nec tanta animi es-fiducia, ut, quemadmodum ego, celeres ad-extrema subducas] naves? quippe te pavor invasit: at nec hosticum ignem a-navibus prohibuisti; ego autem inpavido animo me-objecti et incendio et Hectori, qui mihi cedebat ubique in prælio, quem tu exhorruisti perpetuo.

Utinam quis hoc nobis in pugna præmium proposuisset, quando circa Achillem prostratum certamen gliscebatur,] ut ex hostibus me et difficili pugnae-tamulto vidisses arma hæc pulcra ad papiliones referentem cum-ipso una Achille pugnaci. At nunc verborum solertia confidens ad-magnas auspiras res :

non enim tibi vis est, arma invicta ut-induas Æacidae bellicosi, aut hastam

νωμῆσαι παλάμῃσιν· ἐμοὶ δ' ἄρα πάντα τέτυκται
 ἄρτι, καὶ μοι ἔοικε φορήμεναι ἄγλαα τεύχη,
 οὔτε καταισχύνοντι θεοῦ περικαλλέα δῶρα.
 Ἄλλὰ τίη μύθοισιν ἐριδμαίνοντε κακοῖσιν
 230 ἔσταμεν ἄμφ' Ἀχιλλῆος ἀνύμωμος ἄγλαα τεύχη;

ὅς τις φέρτερός ἐστιν ἐνὶ φθισήνορι χάρμη·
 ἀλκῆς γὰρ τοδ' αἰθλον ἀρήϊον, οὐκ ἀλεγεινῶν
 ὕψεν ἐνὶ μέσσοις ἐπέων Θέτις ἀργυρόπεζα·
 μύθων δ' εἰν ἀγορῇ χρεῖω πέλει ἀνθρώποισιν·
 235 οἶδ' αὖ γὰρ ὡς σέο πολλὸν ἀγαυότερος καὶ ἀρείων
 εἰμὶ· γένος δέ μοι ἐστίν, ὅθεν μέγαλ' Ἀχιλλῆϊ.
 ὣς φάτο· τὸν δ' ἀλεγεινὰ παραβλήδην ἐνένισπεν
 υἱὸς Λαέρτηος, πολύτροπα μῆδεα νωμῶν·

Αἴαν ἀμετροεπὲς, τί νύ μοι τόσα μᾶψ' ἀγορεύεις;
 240 ταρβαλίον τε μ' ἔφησθα καὶ οὔτιδανὸν καὶ ἀναλκιν
 ἔμμεναι, ὅς σέο πολλὸν ὑπέρτερος εὐχομαι εἶναι
 μῆδεσι καὶ μύθοισι, τὰ τ' ἀνδράσι κάρτος δέξει·
 καὶ γὰρ τ' ἤλιβατον πέτρην, ἄρβηκτον ἐῴσαν,
 μήτι ὑποτμήγουσιν ἐν οὐρεσι λατόμοι ἄνδρες
 245 ῥηϊδίως, μήτι δὲ μέγαν βαρυχιεὲς πόντον
 ναῦται ὑπεκπερόωσιν, ὅτ' ἀσπετα κυμαίνηται·
 τέλγησι δ' ἀγρόται κρατεροὺς δαμάσσωσι λέοντας
 παρθάλλας τε σύας τε καὶ ἄλλων ἔθνεα θηρῶν·
 ταῦροι δ' ὀδριμόθυμοι ὑπὸ ζεύγλης δαμάσσονται
 250 ἀνθρώπων ἰότητι· νόον δέ τε πάντα τελεῖται·
 αἰεὶ δ' ἀρραδῆος πέλει ἀνέρος ἀμφὶ πόνοισι
 πᾶσι καὶ ἐν βουλῇσιν ἀνὴρ πολυμήδης ἀμείνων.
 Ἰούνεα' εὐφρονέοντα θρασὺς πᾶσι Οἰνεΐδαο
 λέξαστό μ' ἐκ πάντων ἐπιτάρβηθον, ὅφρ' ἀφίχωμαι
 255 ἐς Φυλάχας· μέγα δ' ἔργον θυμῶς ἐτελέσσασμεν ἄμφω.
 Καὶ δ' αὐτὸν Πηλεΐδης εὐσθενέος κλυτὸν υἱά
 ἤγαγον Ἀτρεΐδῃσιν ἐπὶ ῥόθον· ἦν δὲ καὶ ἄλλου
 ἥρωος χρεῖω τις ἐν Ἀργείοισι πέληται,
 οὐδ' ὅγε χερσὶ τεῇσιν ἐλευσεται, οὐδὲ μὲν ἄλλων
 260 Ἀργείων βουλῇσιν· ἐγὼ δὲ ἐμοῦνος Ἀχαιῶν
 ἄζω, μελιχίοισι παραυδῆσας ἐπέεσσιν,
 δῆριν ἐς αἰζηῶν· μέγα γὰρ κράτος ἀνδράσι μῦθος
 γίγνεται εὐφροσύνησι μεμιγμένος· ἡγορή δὲ
 ἀπρηκτος τελέθει, μέγεθος τ' εἰς οὐδὲν ἀέξει
 265 ἀνέρος, εἰ μὴ οἱ πινυτὴ ἐπὶ μῆτις ἐπιταί.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ κάρτος θυμῶς καὶ μῆτιν ὅπασσαν
 ἀθάνατοι· τεύξαν δὲ μέγ' Ἀργείοισιν ὄνειαρ.
 Οὐδὲ μὲν, ὡς σύ μ' ἔφησθα, πάρος φεύγοντα σώσας
 δῆϊον ἐξ ἐνοπῆς· οὐ γὰρ φύγον, ἀλλ' ἅμα πάντας
 270 Τρῶας ἐπισσυσμένους μένον ἐμπεδόν· οἳ δ' ἐπέχυντο
 ἀλκῇ μακρωτέρως· ἐγὼ δ' ὑπὸ χάρτει χερῶν
 πολλῶν θυμὸν ἔλυσα· σὺ δ' οὐκ ἄρ' ἐτήτυμα βάζεις·
 οὐ γὰρ ἔμοιγ' ἐπάμυνας ἀνὰ μόθον, ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
 ἔστις ἥρα φέρων, μὴ τίς νύ σε δουρὶ δαμάσῃ
 275 φεύγοντ' ἐκ πολέμοιο· νέας δ' ἐς μέσσον ἔρυσσα,
 οὗ τι περιτρομέων δῆϊον μένος, ἀλλ' ἵνα μῆχος
 αἶν' ἄμ' Ἀτρεΐδῃσιν ὑπὲρ πολέμοιο φέρωμαι·
 καὶ σὺ μὲν ἔκτοσθε στήσας νέας· αὐτὰρ ἔγωγε,

vibres manibus; mihi vero omnia sunt
 apta, et me decet gestare splendida hæc arma
 qui-neutiquam dedecorem Dei pulcerrima munera.
 Sed quid verbis altercantes ignavis
 stamus de Achillis generosi nitidis armis?

uter nostrum melior sit in exitiali pugna:
 fortitudinis enim hoc præmium militare, non molestæ
 deposuit in medium garrulitatis Thetis argentipes:
 verbis autem in foro opus est hominibus.
 Scio equidem, quod te longe nobilior et fortior
 sim, siquidem genus inde mihi est, unde magno Achilli.
 Sic ait: hunc vero amoris-verbis e-regione adortus-
 filius Laertiæ, versuta consilia agitans.

Ajax nugator, cur mihi tantum temere peroras?
 timidum me dicis et nullius-pretii atque imbellem
 esse, quem te longe superiorem ausim-dicere esse
 consilio et eloquio, quæ hominibus vires augent:
 etenim excelsam petram, quæ frangi nequit,
 ingenio succidunt in montibus lapidum-sectores viri
 facile, ingenioque magnum horrisonum mare
 nautæ transmittunt, cum magno æstu-fluctuat;
 arte venatores validos domant leones,
 pardalesque et apros et aliarum genera bestiarum;
 tauri sortes jugo subjiciuntur
 hominum industria; ratione denique omnia perficiuntur,
 et semper inconsulto est homine in negotiis
 cunctis et in deliberationibus homo peritus præstabilior.
 Ideo ingenio-valentem audax filius (Enidæ
 delegit me ex omnibus socium, ut accederem
 ad vigiles, ubi ingens facinus conjunctim peregitur ambo.
 Adhæc ipsum Pelet fortis inclytum natum
 adjunxi Atridis socium: quodsi etiam alio
 heroe opus inter Græcos fuerit
 neque ille manibus tuis *adactus* veniet, neque aliorum
 Argivorum consiliis, sed ego ipsum solus Achivum
 adduxero, blandis adhortatus verbis,
 ad certamen juvenum; magno enim præsidio hominibus
 oratio] est cum-sapientia temperata: at robur-virile
 inefficax est, et proceritas ad nihil conducit
 viri, nisi cum prudens consilium comitetur.
 Atqui mihi juxta robur ac consilium suppeditarunt
 immortales, et fecerunt insigne me Græcis emolumentum.
 Nec vero, ut tu affirmas, me nuper fugientem servasti
 hostili ab fremitu; non enim fugi, sed simul omnes
 Trojanos irruentes sustioni fortiter: qui licet irruerent
 violento impetu, ego tamen robore manuum
 multis animum dissolvi: tu igitur non vera jactitas:
 non enim me protegebas in acie, sed tibi ipsi
 stabas opem ferens, ne quis te hasta configeret
 fugientem ex conflictu. Naves autem in medium subtraxi,
 non quod-extimescam hostium vim, sed ut ingeniosam-ope-
 ram] assidue una cum-Atridis *huic* bello impendam:
 tu sane extremo-loco statuisti naves; at ego

αὐτὸν ἀεικίσσας πληγῆς ὑπο λευγαλέῃσιν,
 280 ἐς Τρώων πολίεθρον ἐσέλυθον, ὅφρα πύθωμαι
 ὑπὸ σφα μητιόωνται ὑπὲρ πολέμου ἀλεγεινοῦ.
 οὐδὲ μὲν Ἕκτορος ἔγχος ἐδείδιον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
 ἐν πρώτοις ἀνόρουσα, μαχίσσασθαι μενεσίνων
 κείνῳ, ὅτ' ἤνοσέη πίσυνος προκαλέσσατο πάντας.
 285 Νῦν δέ σευ ἄμρ' Ἀχιλῆϊ πολὺ πλέονας κτάνον ἄνδρας
 δυσμενέων· ἐσάωσα δ' ὁμῶς τεύχεσσι θινόντα.
 Οὐδὲ μὲν ἐγγεῖν τρομέω σέβειν, ἀλλὰ με λυγρὸν
 ἔλκος ἐπ' ἄμρ' ὀδύνης περινίσσεται, εἵνεκα τευχέων
 τῶνδ' ἐπερ οὐτρήντα, δαίχταμένου Ἀχιλῆος.
 290 Καὶ δέ μοι, ὥς Ἀχιλῆϊ, πῆλει Διὸς ἔσοχον αἶμα.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· τὸν δ' αὖθις ἀμείβετο καρτερὸς Αἴας·
 Ὡς Ὀδυσσεὺ δολομήτα καὶ ἀργαλιώτατε πάντων,
 οὐ νύ σ' ἐκαῖσ' ἐνόησα πονεύμενον, οὐδέ τις ἄλλος
 Ἀργείων, ὅτε Τρῶες Ἀχιλλεὶα δρωθέντα
 295 ἐλκόμεναι μενέαινον· ἐγὼ δ' ὑπὸ δουρὶ καὶ ἀλκῇ
 τῶν μὲν γούνατ' ἔλυσα κατὰ μόθον, οὐς δ' ἐξέδησα
 αἰὲν ἐπεσσύμενος· τοὶ δ' ἀργαλίως φοβέοντο,
 χήνεςιν ἢ γεράνοισιν ἰοικότες, οἷς ἐπορεύσῃ
 αἰετὸς ἡϊόεν πεδίον κατὰ βοσκομένοισιν.
 300 ὥς Τρῶες, πτώσσοντες ἐμὸν δόρυ καὶ ὑδὸν ἄορ,
 Ἴλιον ἐς κατέδυσαν, ἀλευάμενοι μέγα πῆμα·
 σοὶ δὲ καὶ εἰ τότε κάρτος ἐπῆλυθεν, οὔτε μευ ἄγχι
 μάρναο δυσμενέσσιν· ἐκὰς δὲ που ἦσθα, καὶ αὐτὸς
 ἄμρ' ἀλλήσιν φάλαγγι πονεύμενος, οὐ περὶ νεκρῷ
 305 ἀντιθέου Ἀχιλῆος, ὅπου μάλα δῆρις ὀρώρει.
 Ὡς φάτο· τὸν δ' Ὀδυσσεὺς ἀμείβετο κερδαλέον κῆρ·
 Αἴαν, ἐγὼν οὐ σείω κακώτερος ἔλπομαι εἶναι
 οὐ νόον, οὐδέ βίην, εἰ καὶ μάλα φειδυμὸς ἐσσι·
 ἀλλὰ νόον μὲν ἔγωγε πολὺ προφερέστερός εἰμι
 310 σείω μετ' Ἀργείοισι, βίη δὲ κεν ἀμψήριστος,
 ἢ καὶ ἀγχιώτερος· τὸ δὲ που καὶ Τρῶες ἴσασιν,
 οἳ με μέγα τρομέουσι, καὶ ἦν ἀπάτερθεν ἰδῶνται.
 Καὶ δ' αὐτὸς σάφα οἶδας ἐμὸν μένος, ἡδὲ καὶ ἄλλοι,
 ἄμρ' ἐπαλκισμοσύνη πολυταιρῇ πολλὰ μογήσας,
 315 ὁππότε δὲ περὶ σῆμα δαίχταμένου Πατρόκλοιο
 Πηλεΐδης ἐρίθυμος ἀγακλυτὰ θῆκεν αἶθλα.
 Ὡς φάτο Λαέρτης κλυτὸς πάϊς ἀντιθέοιο·
 καὶ τότε Τρῶες οὔτε ἔριν δικάσαντ' ἀλεγεινὴν
 αἰζήων· νίκην δὲ καὶ ἀμβροτα τεύχεα δῶκαν
 320 πάντας ὁμοφρονέοντες εὐπτολέμῳ Ὀδυσσῆϊ·
 τοῦ δ' ἄμοτον γήθησε νόος· στονάχης δὲ λαός·
 περὶ γὰρ ὅθ' Ἀλάντος εὐ σθένος· αἶψα δ' ἄρ' αὐτῷ
 ἄτῃ ἀνιερῇ περικάππεσε· πᾶν δὲ οἱ εἶσω
 ἔξεσε φοίνιον αἶμα· χολῇ δ' ὑπερέβλυσεν αἰνὴ·
 325 ἦ· πῃτι δ' ἔγκατ' ἐμικτο· περὶ κραδίῃ δ' ἀλεγεινὸν
 ἔξεν ἄχος, καὶ δριμύ δι' ἐγκεφάλῳ θεμίσθλων
 ἐσσύμενον μήνιγγας ἄδην ἀμψήλυθεν ἄλγος·
 σὺν δ' ἔχεν νόον ἄνδρός· ἐπὶ χθονὶ δ' ὀμματα πήξας
 ἔστη ἀκινήτιρ ἐναλίγκιος· ἄμρ' δ' ἐταῖροι
 330 ἀγνύμενοί μιν ἄγεσκον εὐπρώρους ἐπὶ νῆας,
 πολλὰ παρηγορέοντες· ὁ δ' ὑστατὴν ποσὶν οἶμον
 ἔξεν οὐκ ἐθέλων· σχεδόνθεν δὲ οἱ ἔσπετο Μοῖρα.

me-ipsam cum-deformassem plagis fœdis,
 Troiam urbem ingressus-sum, ut explorarem
 quæ consilia-tractarent de bello tristi.
 Neque Hectoris hastam pertinui; quin etiam ipse
 inter primos me-accinxi, ad-pugnandum promptus
 cum-illo, quando virium fiducia provocabat omnes.
 Jam vero propter Achillem multo plures quam-tu perenni
 viros] de-hostibus, et eripui una cum-armis extinctum.
 Nec hastam reformido tuam; sed me tabificum
 vulnus adhuc doloribus angit, propter arma
 hæc percussum, carso Achille.

Denique etiam in-me, ut in-Achille, est Jovis excellens san-
 guis.] Sic dixit: cui hæc contra reddidit fortis Ajax:

O Ulysses dolose et nequissime omnium,
 nequaquam te isthuc vidi dimicantem, nec quisquam alius
 Argivum, ubi Troes Achillem perentum
 abstrahere nitebantur: ego vero hasta ac viribus
 aliorum genua enervavi in eo conflictu, alios in-fugam-egi
 pertinaciter urgens. Qui turpiter fugiebant,
 ausuribus aut gruibus similes, in-quos impetum-fecit
 aquila, in campo juxta-ripas pascentes:

ita Troes, metuentes meam hastam et rapidum ense,
 in Ilium sese-receperunt, sibi-caventes a magna clade:
 te vero licet tum fortitudo incesserit, tamen non prope me
 contendisti cum-hostibus, sed longe alicubi aberas, et ipse
 inter alios ordines pugnans, non pro cadavere
 præclari Achillis, ubi maxime certamen incrudescibat.

Sic inquit: cui Ulysses ita respondit astuto animo:

Ajax, ego non te inferiorem me confido esse,
 nequemente, neque viribus, etiamsi valde clarus existas:
 imo ingenio ego longe præponendus sum
 tibi inter Argivos, et robore par,
 aut etiam insignior; id-quod etiam Trojani norunt,
 qui me valde trepidant, si vel procul conspexerint.
 Atque ipse prole expertus-es meas vires, æque ac alii,
 qui-lucta laboriosa multum mecum certabas
 quum ad monumentum trucidati Patrocli
 Pelides fortis magnifica statuisset præmia.

Ita dixit Laerte nobilis natos egregii:
 et tunc Trojani litem dijudicarunt acerbam
 heroum, palmamque ac cælestia arma tribuerunt
 omnes unanimi bellaci Ulyssi:
 cujus immense lætata-est mens; sed ingemuit populus,
 et congelatus-est Ajacis strenuus vigor: statim igitur ipsum
 noxa ægra circumplexa-est; omnisque in eo
 efferbuit puniceus sanguis, bilisque exuberavit atra,
 cum-æquate visceribus commixtis; circumque cor sævus
 subsedit mæror, et acerbus per cerebri fundamenta
 penetrans meninges etiam incessit dolor,
 ac conturbavit mentem viri: humi igitur oculis fixis
 stabat tanquam immotus. Sed contubernales
 anxii eum deducebant rostratas ad naves,
 multam consolantes. Ipse vero ultimam pedibus viam
 calcabat invitus: nam proxime cum subsequeretur Mœra.

Ἄλλ' ὅτε δὴ μετὰ νῆας ἔβαν καὶ ἀτειρέα πόντον
 Ἀργεῖοι, δόρποιοι μεμαότες ἤδ' καὶ ὕπνου,
 δὴ τότε ἔσω μεγάλοις Θέτις κατεδύσετο πόντου·
 σὺν δέ οἱ ἄλλαι ἴσαν Νηρηίδες· ἀμφὶ δ' ἄρα σφὶν
 νήγετο κήτεα πολλὰ, τὰ τε τρέφει ἀλμυρὸν οἶδμα.
 Αἱ δὲ μέγα σκύζοντο Προμηθεὶ μητιόεντι,
 μνώμεναι, ὡς κείνοιο θεοπροπίησι Κρονίων
 340 δῶκε Θέτιν Πηληϊ, καὶ οὐκ ἐθέλουσαν, ἄγεσθαι.
 Κυμοθόη δ' ἐνὶ τῇσι μέγ' ἀσχαλώσ' ἀγόρευεν·
 ὦ πόποι, ὡς ὄγε λυγρὸς ἐπάξει πῆμαθ' ὑπέτλη
 δεσμῷ ἐν ἀρρήκτῳ, ὅτε οἱ μέγας αἰστὸς ἦπαρ
 καίρειν ἀεζόμενον κατὰ νηδύος, ἐγγυῖθι βαινών.
 345 ὦς φάτο Κυμοθόη, κυανοπλοκάμοις ἀλήεσιν·
 ἡέλιος δ' ἀπόρουσεν, ἐπεσκιόωντο δ' ἄλωαί
 νυκτὸς ἐπεσσυμένης, ἐπεκίδοντο δ' οὐρανὸν ἀστρα·
 Ἀργεῖοι δ' ἐπὶ νηυσὶ τανυπρώροισιν ἴαυον,
 ὕπνω ὑπ' ἀμβροσίῳ διδμημένοι ἡδὲ καὶ οἴνῳ
 350 ἦδ' αἰ, τὸν Κρήτηθε παρ' Ἰδομενεὸς ἀγαυοῦ
 ναῦται ὑπὲρ πόντοιο πολυχλύστοιο φέρεσκον.
 Αἴας δ' Ἀργείοισι χολούμενος, οὐτ' ἄρα δόρπου
 μνήσας ἐνὶ κλισίῃ μελιγδέος, οὔτε μιν ὕπνος
 ἄμφεχεν, ἀλλ' ὄγ' ἰοῖσιν ἐν ἔντεσι δύσατο θύων·
 355 εἶλετο δὲ ξίφος ὄζυ καὶ ἀσπίτα πορφύρεσθαι,
 ἡ ὄγ' ἐνιπρήσῃ νῆας καὶ πάντας ὀλέσσει,
 Ἀργεῖους, ἢ μόνον ὑπὸ ξίφεϊ στονόεντι
 ἐγνώσῃ μελεῖστί τοῖς δολόεντι Ὀδυσῆα.
 Καὶ τὰ μὲν ὡς ὤρμαινε, τὰ δὴ τάχα πάντ' ἐτέλεσεν,
 360 εἰ μὴ οἱ Τριτωνὶς ἀσχετον ἐμβαλεῖ λύσσα·
 κήδετο γὰρ φρεσὶν ἦσι πολυτλήτου Ὀδυσῆος,
 ἱρῶν μνωομένη, τὰ οἱ ἔμπεδα κείνος ἔρεξεν·
 τούνεκα δὴ μεγάλοις μένος Τελαμονιάδῃ
 365 τρέψεν ἀπ' Ἀργείων· ὁ δ' ἄρ' ἦτις λαλαπείῃ ἴσος
 σμερδαλέῃ, στυγερῇσι καταιγίσιν βεβρυθυῖ,
 ἦτε φέρει ναύτησι τέρας κρυεροῖο φόβοιο,
 Πλητῆς εὖτ' ἀκέμαντος ἐς ὠκεανοῖο βίεθρα
 δύνει, ὑποπτύσσουσα περικλυτὸν Ὀρίωνα,
 370 ἡέρα συγκλονέουσα, μέμνηται δὲ χεῖματι πόντος·
 τῇ εἰκῶς οἶμησεν, ὅπῃ μιν γυῖα φέρεσκον·
 πάντα δ' ἀμφιθέσκεν, ἀναιδέϊ θηρὶ ἐοικώς,
 ὅς τε βαθυσκοπέλοιο διέστυται ἄγχεα βήσεως,
 ἀφρίων γενέεσσι καὶ ἄλγεα πολλὰ μενοινῶν
 375 ἢ κυσὶν ἢ ἀγρόταις, οἳ οἱ τέκνα θηρώσονται
 ἀντρῶν ἐξερύσαντες· ὁ δ' ἀμφιθέσσει βεβρυχόις,
 αἶπου ἔτ' ἐν ξυλόχοισιν ἴδοι θυμήρεα τέκνα·
 τῷ δ' αἰ τις κύρσειε, μεμνηνὸς θυμὸν ἔχοντι,
 αὐτοῦ οἱ βιότοιο λυγρὸν περιτέλλεται ἦμαρ·
 380 ὡς ὄγ' ἀμειλίχῃ οὖνε, μέλαν δέ οἱ ἔκειν ἦτορ,
 εὖτε λείβης ἀλίσστον ἐπ' ἐσχάρῃ Ἡφαίστοιο
 φοιβηδὸν μάλινται ὑπὲρ πυρὸς αἰθόμενοις,
 γάστρην ἀμφὶ γε πᾶσαν ὅτε ζύλα πολλὰ θέρηται,
 ἐννεσίης ὀρηστῆρος, ἐπειγομένου ἐνὶ θυμῷ,
 385 εὐτράχειος σιάλοιο περὶ τρίχας ὡς κεν ἀμέρῃ·
 ὡς τοῦ ὑπὸ στέρνοισι πελώριος ἔζει θυμός·
 μάλινται δ' ἥτε πόντος ἀπαίριτος ἡὲ θύελλα,

Porro cum ad naves se-recepissent et indomitum mare
 Argivi, cibi appetentes atque somni
 tunc in vastum Thetis se-demisit pontum,
 cumque ea caeterae abierunt Nereides: et circa illas
 natabant balenae multae, quas alit salsus aestus.
 Illae autem valde iratae erant Prometheo sagaci,
 recordantes, quod ejus oraculis mosus Saturnius
 dedisset Thetin Peleo, quamvis recusantem, ducendam.
 Quare Cymothoe inter illas magna cum indignatione locuta
 est: O Dii! quam hic sceleratus dignum supplicium fuit
 vinculis in tenacissimis, quando ei ingens aquila jecur
 laniabat renascens in ventre, prope accedens.

Haec dixit Cymothoe caeruleo-capillamento-decoris Nym-
 phis marinis.] Interea sol abscessit, et umbras induerunt
 agri,] nocte accelerante, ac dispergebantur per caelum si-
 dera.] Argivi autem in navibus longiproris cubabant,
 somno dulci superati atque vino
 jucundo, quod ex-Creta ab Idomeneo illustri
 nautae trans mare fluctisonum advexerant.
 Sed Ajax in-Græcos exacerbatus, neque cenae
 memor-erat in tabernaculo gratae, neque ipsum somnus
 amplectebatur, sed suis armis se-induit furiatus,
 arripuitque ense acutum et atrociam deliberavit,
 utrum ipse incenderet naves et omnes exitio-traderet
 Argivos, an solum gladio tristifico
 concideret membratim sine-mora dolosum Ulyssem.
 Hoc ita secum-agitabat, quae e-vestigio omnia perfecisset,
 nisi ei Minerva rapidum immisisset furorem:
 sollicita enim-erat in-pectore suo de-patienti Ulyasse,
 sacrorum memor, quae ipsi perpetuo ille faciebat.
 Ideo proceri robur Telamoniadae
 avertit ab Argivis: is vero ibat turbini similis
 horribilo, tristibus procellis gravato,
 qui affert nautis prodigium gelidi pavoris,
 Plejas quando indefatigabilis in Oceani gurgitem
 mergitur, fugiens celebratum Oriona,
 aera perturbans, furitque hieme pontus:
 huic similis ruit, quocumque ipsam membra ferebant
 et circumquaque cursitavit, impudenti feræ comparandus,
 quae per scopulosæ grassatur anfractus vallis,
 spumans rictu et tristitia multa destinans
 aut canibus aut venatoribus, qui ei catulos infestant
 e-fovea extractos; ideo circumcursat infrendens,
 sicubi adhuc in silvis cernat caros furtus:
 cui si quis occurrat, rabie-perciturum animum habenti,
 tunc ei vitae funestus circumvertit dies:
 tam ille ferociter cursitabat, et atrum ipsi servebat cor,
 sicut ahenum graviter ad focum Vulcani
 magno-sonoro furit igne ardenti,
 ventrem circa totum cum ligna multa uruntur,
 industria ministri, id agentis in animo,
 saginati porcelli undique setas ut evellat:
 ita illius in pectore magnum aestuabat cor,
 et saeviebat tanquam mare latissimum aut procella,

ἡ πυρὸς ἀκαμάτοιο θυὸν μένος, εὖτ' ἀλείπτον
μαίνεται κατ' ὄρεσσι βίη μεγάλου ἀνέμοιο.
πίπτῃ δ' αἰθόμενῃ πυρὶ πάντοθεν ἄσπετος ὕλη·
390 ὥς Αἴας δδύνῃσι πεπαρμένους ὄβριμον ἦτορ
μαίνεται λευγαλέως· ἄπλετος δέ οἱ ἔρρειν ἄφρως
ἐκ στόματος· βρυγῇ δὲ περὶ γναθμοῖσιν ὀρώρει·
τεύχεα δ' ἄμρ' ὤμοισιν ἐπέβραχε· τοὶ δ' ὀρώοντες
πάντες θυμῷ ἐνὸς ἀνδρὸς ὑποτρομέσκον ὁμοκλήν.
400 Καὶ τότε ἅπ' ὠκεανοῖο κίεν χρυσήνιος Ἥως·
ὕπνος δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἀνῆϊεν εἰκελὸς αὖρη·
Ἥρῃ δὲ ξύμβλητο νέον πρὸς Ὀλυμπον ἰούσῃ
Τηθύος ἐξ ἱερῆς, ὅθι που προτέρῃ μολεῖν ἦοι·
ἡ δὲ ἐκύσσειν ἑλοῦσ', ὅτι οἱ πέλα γαμβρὸς ἀμύμων,
410 ἐξ οὗ οἱ Κρονίωνα κατεύνασεν ἐν λεχέεσσιν
Ἰδης ἀμφὶ κάρηνα, χολούμενον Ἀργείοισιν·
αἰψὰ δ' ἄρ' ἡ μὲν ἔβη Ζηνὸς δόμον, δὲ δ' ἐπὶ λέκτρα
Πασιθέης οἴκησεν· ἀνέγρετο δ' ἔθνεα φωτῶν.
Αἴας δ' ἀκαμάτιω ἐναλίγκιος Ὀρίωνι
420 φρίττα, ἐνὶ στέροισιν ἔχων ὀλοόφρονα λύσσειν·
ἐν δ' ἔθορε μήλοισι, λέων ὥς ὄβριμόθυμος,
λιμῶ ὑπ' ἀργαλέῳ δεδμημένος ἄγριον ἦτορ·
καὶ τὰ μὲν ἐν κονίῃσιν ἐπασσύτερ' ἄλλοθεν ἄλλα
κάδδαλεν, ἥτε φύλλα μένος κρατεροῦ Βορέαο
430 χεύῃ, ὅτ' ἀνομένου θέριος μετὰ χεῖμα τράπηται·
ὥς Αἴας μήλοισι μέγ' ἀσχαλῶν ἐνόρουσεν,
ἐλπόμενος Δαναοῖσι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἰάλλειν.
Καὶ τότε δὴ Μενέλαος ἀδελφεῷ ἄγχι παραστάς,
κρύβδ' ἄλλων Δαναῶν, τοῖον ποτὶ μῦθον εἶπεν·
440 Σήμερον ἡ τάχα πάσιν ὀλέθριον ἔσσεται ἤμαρ,
Αἴαντος μεγάλοιο περὶ φρεσὶ μαينوμένοιο,
ὅς τάχα νῆας ἐνιπρήσει, κτανέει δὲ καὶ ἡμᾶς
πάντας ἐνὶ κλισίῃσι, κοτεσσάμενος περὶ τευχέων.
Ὡς ὄφελον μὴ τῶνδε Θέτις πέρι δῆριν εἴηκε,
450 μήδ' ἄρα Λαέρτης πάϊς μέγ' ἀμείνωνι φωτὶ
ἔτλη θηριάσθαι ἐναντίον ἄρρῳ θυμῷ·
νῦν δὲ μέγ' ἀσάμεσθα, κακὸς δέ τις ἦκερ δαίμων·
ἔρχος γὰρ πολέμοιο, δεδουπότος Αἰακίδαο,
μοῦνον ἔτ' ἦν Αἴαντος εὖ σθένης· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν
460 ἡμῖν ἐξολέσουσι θεοὶ, κακὰ νῶϊν ἄγοντες,
ὥς κεν πάντες αἴστον ἀναπλήσωμεν ὀλεθρον.
Ὡς φάμενον προσεῖπεν εὐμμελὴς Ἀγαμέμνων·
Μὴ νῦν, ὦ Μενέλαε, μέγ' ἀγνύμενος περὶ θυμῷ,
σχύζω μητιόεντι Κεφαλλήνων βασιλῆϊ·
470 οὐ γὰρ δ' γ' αἰτιός ἐστιν, ἐπεὶ μάλα πολλάκις ἡμῖν
γίγνεται ἐσθλὸν ὄνειρ, ἄχος δ' ἄρα εὐσμενέεσσιν.
Ὡς οἱ μὲν, Δαναῶν ἀκυχήμενοι, ἡγορόωντο.
Μηλονόμοι δ' ἀπάνευθε παρὰ Ξάνθοιο βεέθροις
πτῶσσαν ὑπαὶ μυρίκῃσιν, ἀλευάμενοι παρὰ πῆμα.
480 Ὡς δ' ὅταν αἰετὸν ὠκὺν ὑποπτῶσσωσι λαγωοὶ
θάμνις ἐν λασίοισιν, ὃ δ' ἐγγύθεν ὀξὺ κεκληγῶς
πωτᾷτ' ἐνθα καὶ ἐνθα, τανυσσάμενος πτερύγεσσιν·
ὥς οἷν' ἄλλοθεν ἄλλος ὑπέτρεσαν ὄβριμον ἄνδρα.
Ὅψέ δ' ὃ γ' ἀρνεῖοιο κατακταμένου σχεδὸν ἔστη,
490 καὶ β' ὀλοὸν γελάσας, τοῖον ποτὶ μῦθον εἶπε·

aut ignis violenti rapida vis, quando acriter
furit in monte vis magni venti,
et sternitur combusta flammis undique densa silva:
ita Ajax, doloribus sauciatus ingens cor,
furore-agitabatur letali, et larga ei fluxit spuma
ex ore, ac stridor inter dentes ortus est;
arma etiam in humeris resonabant: illi (Græci) autem vi-
dentes] cuncti simul unius viri exhorrescebant fremitum.

Et tunc ab Oceano proliit aurifrenis Aurora,
et Somnus in-cælum altum abiit similis auræ.
Junonique occurrit denuo ad Olympum revertenti
Tethye a sacra, quo pridie profecta erat:
hæc igitur illum osculo excepit, quod ipsi esset gener
bonus,] ex quo Jovem sopiverat in lecto
Idæ super vertice, irascentem Argivis:
statim vero hæc concessit Jovis in-ardes, at ille ad torum
Pasithea volavit, et expergiscabantur gentes hominum.

Ajax interim, invicto simulis Orioni,
ibat, in pectore gestans crudelem rabiem:
tandem impetum-fecit in oves, ceu leo ferox,
fame malesuada subactus efferum cor,
atque eas in pulverem confertim alibi alias
dejecit, ut frondes impetus validi Boreæ
deculit, cum finita æstate hiems revertitur:
sic Ajax in-oves magna indignatione incurrit,
putans Danaïs triste exitium se inferre.
Atqui tunc Menelaus ad fratrem accedens,
clam aliis Græcis, his cum verbis affatus est:

Hodie procul dubio omnibus funesta aderit dies,
Ajace magno mentem lymphatam-habente,
qui mox naves succendet trucidabitque etiam nos
omnes in tentoriis, dum-iratus-est ob arma.
O utinam non de his Thetis certamen instituisset,
nec Laertæ filius longe præstantiori viro
ausus-esset litem-movere insipiente animo!
nunc igitur magno malo-obnoxii-sumus, et malus quia nos
afflixit Genius;] propugnaculum enim belli, caeso Achille,
solum restabat Ajacis præstans virtus: sed et hunc
nobis interiment Dii, mala nobis accumulantes,
ut cuncti ignobili pœnas-suamus exitio.

Ita dicentem allocutus-est hastatus Agamemnon:

Ne jam, mi Menelae, nimis in-cerori-submittens animum,
succenseas prudenti Cephalenum regi:
non enim hic in-culpa est, cum sapenumero nobis
sit insigni emolumento, damno contra hostibus.

Talia hi, de-Danaïs mæsti, inter-se-conferbant.
Pastores autem procul ad Xanthi alveum
præmetu-delitescebant sub myricis, ut-evitarent grave
exitium.] Ceu fit, ubi aquilam celerem formidant lepores
fructices inter densos, is vero prope acutum clangens
volitat huc illuc expansis alis;
ita illi alio alius fugitantes-extimuerunt immanem virum.
Tandem is prope arietem cresum adstitit,
et funestum ridens, his dictis allocutus-est:

Κεῖσόν νυν ἐν κονίῃσι, κυνῶν βόσις ἡδ' οἰωνῶν·
οὐ γάρ σ' οὐτ' Ἀχιλλῆος ἐρύσσατο κύδιμα τεύχη,
ὣν ἕνεκ' ἀπραδέων μέγ' ἀμείνωνι δηριάσκαες·
κεῖσο, κύων· σέ γάρ οὔτι γοήσεται ἀμφιπεσοῦσα
445 κουριδίῃ μετὰ παιδὸς ἀσχετον ἀσχαλῶσα,
οὐ τοκέες· τοῖς οὔτι μετέσσει ἐλδομένοισι
γ' ἶρκος ἐσθλὸν ὄνειαρ, ἐπεὶ νύ σε τῇλ' ἀπὸ πάτρης
οἰωνοὶ τε κύνας τε δεδουπότα δαρδαΐουσιν.

Ὡς ἄρ' ἔφη, δολέοντα μετὰ κταμένοισι Ὀδυσῆα
450 κεῖσθαι οἴομενος, μεμορυγμένον αἵματι πολλῷ.
Καὶ τότε οἱ Τριτωνὶς ἀπὸ φρενὸς ἡδὲ καὶ ὄσων
ἐσκέδασεν Μανίην, βλοσυρὸν πνέουσαν ὀλεθρον·
ἡ δὲ θοῶς ἔκανε ποτὶ Στυγὸς αἰνὰ βέεθρα,
ἔχι· θοαὶ ναίουσιν Ἑριννύες, αἳ τε βροτοῖσιν
455 αἰὲν ὑπερβιαλοῖσι κακὰς ἐπιτίσιν ἀνίας.

Αἴας δ', ὡς ἶδε μῆλα κατὰ γρονὸς ἀσπαίροντα,
θάμβεεν ἐν φρεσὶ πάμπαν· οἴσατο γάρ ὅλον εἶναι
ἐκ μακάρων· πάντεσσι δ' ὑπεκλάσθη μελέεσσι,
βλήμενος ἄλγεσι θυμὸν ἀρήϊον· οὐδ' ἄρα πρόσσω
460 ἐσθενεν ἀσχαλῶν ἐτι βήμεναι, οὐτ' ἄρ' ὀπίσσω,
ἀλλ' ἔστη σκοπιῇ ἐναλίγκιος, ἥ τ' ἐν ὄρεσσι·
πασῶν μάλα πολλὸν ὑπερτέρῃ ἐβρίζωται.

Ἄλλ' ὅτε οἱ πάλι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀγέρθῃ,
λυγρὸν ἀνιστονάχησεν· ἔπος δ' ὀλοφύρετο τοῖον·

465 ὦ μοι ἐγὼν, τί νυ τόσσον ἀπέγθομαι ἀθανάτοισιν,
οἳ με φρένας βλάψαντο, κακὴν δ' ἐπὶ λύσσαν ἔθεντο,
μῆλα κατακτείναι, τὰ μοι οὐκ ἔσαν αἵτια θυμῷ;
ὥς ὅτελον τίσασθαι Ὀδυσσεὸς ἀργαλέον κῆρ
χερσὶν ἐμαῖς, ἐπειὴ με κακῇ περικάβδαλεν ἄτῃ,
470 λυγρὸς ἐὼν μάλα πάγχυ· πάθοι δὲ καὶ ἄλγεα θυμῷ,
ὅππῃσά μῃ τιόωνται Ἑριννύες ἀνθρώποισιν
ἀργαλείοις· δοῖεν δὲ καὶ ἄλλοις Ἀργείοισιν
ὑσμίνας ὀλοῆς καὶ πένθεα δακρυόεντα

αὐτῷ τ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι· μῆδ' ὅς ἀπήμων
475 ἔλθοι ἐὼν ποτὶ δῶμα, λιλαϊόμενός περ ἰκέσθαι.

Ἀλλὰ τί μοι στυγεροῖσι μετέμμεναι, ἐσθλὸν ἐόντα;
ἐβρέτω Ἀργείων ὀλοὸς στρατός· ἐβρέτω αἰὼν
ἄσχετος· οὐ γάρ ἐτ' ἐσθλὸς ἔχει γέρας, ἀλλὰ χερσίων
τιμῆις τε πέλει καὶ φίλτερος· ἥ γάρ Ὀδυσσεὺς
480 τίςτ' ἐν Ἀργείοισιν, ἐμεῦ δ' ἐπὶ πάγχυ λάθοντο
ἔργων, ὅππῃσ' ἔρεξα καὶ ἔτλην εἵνεκα λαῶν.

Ὡς εἰπὼν πᾶσι ἐσθλὸς εὐσθενέος Τελαμῶνος
Ἑκτόρεον ξίφος ὥσε δι' αὐγένο· ἐκ δὲ οἱ αἶμα
ἐσσύμενον κελάρυζεν· ὃ δ' ἐν κονίῃσι τανύσθη

485 Τυφῶν ὥς, τὸν Ζηγὸς ἐνεπρήσαντο κερκυνοὶ·
ἀμφὶ δὲ γαῖα μέλαινα μέγα στονάχῃσε πεσόντος.

Καὶ τότε δὴ Δαναοὶ κίον ἀθρόοι, ὡς ἐσίδοντο
κεῖμενον ἐν κονίῃσι· πάρος δὲ οἱ οὔτις ἔκανε
ἐγγὺς, ἐπεὶ μάλα πάντας ἔχεν δέος εἰσροφώντας·
490 αἵψα δ' ἄρα κταμένου περικάππεσον· ἀμφὶ δὲ κρᾶτα
πρηνέες ἐκχύμενοι κόνιν ἀσπετον ἀμπεγέοντο,
καὶ σπιν ὀδυρομένων γόος αἰθέρα οἶαν ἔκανε.

Ὡς δ' ὅταν εἰροπόκων οἶων ἀπο νήπια τέκνα
ἀνέρες ἐξελάσωσιν, ἵνα σφίσι δαίτα κάμυνται,

Jaceto nunc in pulvere, canum cibus et volucrum;
nec enim te ipsius Achillis defenderunt præclara arma
quorum causa fatuus cum multo fortiori contendisti;
jaceto, canis: te enim non lugebit amplexa
uxor cum filio immoderate dolens,
neque parentes, quibus nequaquam aderis, cupiens ilus
senectutis commodum levamen, cum te procul a patria
aves et canes obtruncatum sint-devoraturi.

Sic dixit, veteratorem inter cadavera Ulyssem
jacere autumans, sedatum sanguine multo.

Et tunc ipsi Minerva a mente et oculis
discussit Rabiem, sævum spirantem exitium,
quæ confestim se-recepit ad Stygis dirum amnem
ubi rapidæ versantur Furie, quæ mortalibus
perpetuo superbis diros immittunt angores.

Ajax igitur, ut vidit oves humi palpitantes,
obstupuit pectore toto: sensit enim fraudem esse
a superis, et omnibus elanguit membris,
perculsus doloribus cor Martium, neque igitur antevorsum
potuit indignatus adhuc incedere nec retrorsum;
sed constitit speculæ similis, quæ in montibus
cunctis longe altior radicibus hæret.

Cum vero ejus iterum animus in pectore se-collegisset,
miseris-modis ingemuit, et verbis lamentatus est his:

Hei mihi! cur adeo exosus-sum superis,
qui me ratione privarunt et tristi rabie affecerunt,
oves ut-interficerem, quæ mihi non erant in-culpa iræ
utinam vindictam-sump sissem de Ulyssis maligno pectore
manibus meis, quod me in-atroce conjecit calamitatem,
pestifer cum-sit omnino: patiat autem cruciatus animi,
quos decernunt Furie hominibus
flagitiosis, dentque hæ etiam cæteris Argivis
pugnas exitiales et luctus lacrimarum-pletos
ipsique Atridæ Agamemmoni, neque is incolumis
redeat suam domum, ut-cupit redire.

Sed quid me *juvat* sceleratis interesse virtute præstantem?
male-pereat Argivum pestilens exercitus, valeat ævum
irrevocabile: non enim amplius *vir* bonus fert præmium,
sed deterior] et honoratus est et amatiore, siquidem Ulysses
in-pretio est apud Græcos, in-cordum vero prorsus obliti
-sunt] facinorum, quæ gessi et toleravi pro popularibus.

Hæc ubi-dixerat filius præstans strenui Telamonis,
Hectoreum ensem adexit per jugulum: illique sanguis
erupit cum-sibilo, et ipse in pulverem extensus est,
ut Typhon, quem Jovis adusserunt fulmina,
et circum terra nigra valde ingemuit, eo cadente.

Atque tunc Græci accesserunt frequentes, ut conspicati
-sunt] jacentem in pulvere: antea vero ad-ipsam nemo ac-
cesserat] prope, quod ad-unum omnes cepit metus *eum* vi-
dentes;] extemplo autem circum-cadaver se-prostraverunt
et capitibus] pronis *in terram* effusi pulverem densum in-
spergebant,] et horum lamentantium ploratus ad-æthera di-
vinum ascendit.] Sicut ubi a lanigeris ovibus teneros agnos
pastores abigunt, ut sibi epulum parent,

495 αἱ δὲ μέγ' ἀσχαίρουσι διτηνικέως μεμακύναι
 μητέρες ἐκ τελέων συκοῦς πέρι γηρωθέντας·
 ὥς οἱ γ' ἄμρ' Αἴαντα μέγα στένον ἤματι κείνῳ
 πινυομένη· μέγα δέ σφιν ἐπέβραχε δάσκιος Ἴδης,
 καὶ πεδίων καὶ νῆες ἀπειρεσίη τε θάλασσα.
 500 Τεύκρος δ' ἄμρ' αὐτῷ μαλαμύδατο κῆρας ἐπισπεῖν
 ἀργαλέας· τὸν δ' ἄλλοι ἀπὸ ξίφεος μεγάλοις
 εἶργον· ὃ δ' ἀτχάλοισιν περικάππεσε τεθνεώτι
 δάκρυα πολλὰ χέων, ἀδινύτερα νηπιάρχῳ,
 ὃς τε παρ' ἐτχρεῶνι τέφρην περιεμένος ὄμοις
 505 κακχεφαλής, μάλα πάμπαν ὀδύρεται ὄρφανόν ἤμαρ,
 μητρὸς ἀποφθιμένης, ἥ μιν τρέφε νηϊῶα πατρός·
 ὥς οὔτε κωκυέσκε, κασιγνήτοιο δαμέντος,
 ἐρπύζων περὶ νεκρὸν, ἔπος δ' ὀλοφύρετο τοῖον·
 Αἴαν κερτερόθυμα, τίη νύ σοι ἐδράβη ἦτορ,
 510 οἱ αὐτῷ στονέοντα φόνον καὶ πῆμα βαλέσθαι;
 ἥ ἵνα Τροίησι υἷες διζύος ἀμπνεύσωσιν,
 Ἀργείους δ' ὀλέσῃσι σέθεν κταμένοιο κιώντες;
 οὐ γὰρ τοῖς δ' ἐτι θάρσος, ὅσον πάρος, ὀλλυμένοισιν
 ἔσσεται ἐν πολέμῳ· σὺ γὰρ ἔπλεο πῆματος ἄλκαρ·
 515 οὐδέ τ' ἐμοὶ νόστοιο τέλος σείο δεῦρο θανόντος
 ἀνδάνει, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς οἴομαι ἐνθάδ' ὀλέσθαι,
 ὅρρ' ἐμὲ σὺν σοὶ γαῖα φέρεσθις ἀπρικαλύπτῃ·
 οἱ γάρ μοι τοκέων τόσσον μέλει, εἴ που ἔτ' εἰσίν,
 εἴ που ἔτ' ἀμφινέμονται ἐτι ζωοὶ Σαλαμίνα,
 520 ὅσσον σείο θανόντος, ἐπεὶ σύ μοι ἔπλεο κῦδος.
 Ἦ βὰ μέγα στενάχων ἐπὶ δ' ἔστινε διὰ Τέκμησσα,
 Αἴαντος παράκοιτις ἀμύμονος, ἦν περ ἰούσαν
 ληϊδίην, σφετέρην ἄλογον θέτο, καὶ μιν ἀνασσαν
 τεύξεν ἀπάντων ἔμμεν, ὅσων ἀνὰ δῶμα γυναικῆς
 525 ἰδνωταὶ μεδέουσι, παρ' ἀνδράσι κουριδίοισιν·
 ἥ δέ οἱ ἀχαμάτῃσιν ὑπ' ἀγκοίνῃσι δαμείσα
 Εὐρυσάκην τέκεθ' υἱόν, εἰκότα πάντα τοκῆι·
 ἀλλ' ὃ μὲν οὖν ἐτι τυτθὸς ἐνὶ λεγέσσι λείλειπτο·
 ἥ δὲ μέγα στενάχουσα φέλωι περικάππεσε νεκρῷ
 530 ἐντυπὰς ἐν κονίῃσι καλὸν δέμας αἰσχύνουσα·
 καὶ ῥ' ὀλοφρονὸν αὖτε, μέγ' ἀγρυμμένη κέαρ ἔνδον·
 ὦ μοι ἐγὼ δύστηνος, ἐπεὶ θάνεις, οὔτε δαΐχθεις
 δυσμενέων παλάμῃσιν ἀνὰ μόθον, ἀλλὰ οἱ αὐτῷ·
 τῷ μοι πένθος ἄλαστον ἐποίχεται· οὐ γὰρ ἐώλπειν
 535 σείο καταφθιμένοιο πολύστονον ἤμαρ ἰδέσθαι
 ἐν Τροίῃ· τὰ δὲ πάντα κακὰ διὰ Κῆρες ἔχουσιν.
 Ὡς μ' ὄφελον τοπάρῳδ' ἄμρ' ἐτραφερῇ χάνει γαῖα,
 πρὶν σείο πότμον ἰδέσθαι ἀμείλιχον· οὐ γὰρ ἐμοίγε
 ἄλλο χειριώτερόν ποτ' ἐσήλυθεν εἰς φρένα πῆμα,
 540 οὐδ' ὅτε με πρῶτιστον ἐμῆς ἀποτλήσῃ πάτρης
 καὶ τοκέων εἰρυσσας ἄμ' ἄλλης ληϊάδεσσι,
 πολλ' ὀλοφρομένην, ἐπειτ' νύ με, τοπρὶν ἀνασσαν
 αἰδοίην περ ἰούσαν, ἐπήϊε δοῦλιον ἤμαρ.
 Ἀλλὰ μοι οὔτε πάτρης θυμηδέος, οὔτε τοκῆων
 545 μέμλεται οἰχομένων, ὅπόσσον σείο δρωθέντος,
 οὐνεκά μοι δειλῇ θυμήρει πάντα μενοίνεις,
 καὶ βὰ μ' ἐθηκας ἀκοῖτιν ὁμόφροναν· καὶ γὰρ ἔφηςθα
 τεύξειν αὐτίκ' ἀνασσαν εὐκτιμένης Σαλαμίνας,

valde subsiliunt continuo cum-balatu
 matres propter parvulos caulis in orbalis
 ita illi (*Græci*) circa Ajacem valde plangebant die illo,
 totis castris, magnumque ipsis remittebat-sonitum umbrosa
 Ida,] et campus atque naves ac lativagum mare.

Teucer vero propter ipsum volebat mortem sibi-conscribere] funestam, sed eum alii ab gladio ingenti prohibebant; is igitur præ-dolore se-prostravit in-mortuum lacrimas multas fundens, largiores quam-infans, qui juxta focum cinere conspersus humeros desuper-a-capite, vehementer deplorat orbitalis tempus, matre defuncta, quæ eum educavit orbatum patre: sic ille ejulabat, fratre confosso, replans circa cadaver, et verba lugens-emisit hæc:

Ajax magnanime, cur tibi ita corrupta-est mens, ut-tibi ipsi lamentabilem mortem et exitium afferres? ideone, ut Trojugenæ a-calamitate respirarent, et Argivos pessumdarent te sublato irruentes? non enim his ultra fiducia, ut prius, percuntibus erit in prælio: tu enim eras adversus-cladem præsidium. Ac nec mihi reditus maturatio te hic extincto grata-est, sed etiam me-ipsum spero hic interiturum-esse, ut me tecum tellus frugifera operiat: non enim de-parentibus tam sollicitus-sum, si forte adhuc supersunt,] si forte potiuntur adhuc vivi Salamine, quam de-te mortuo; nam tu mihi eras ornamento.

Dixit hæc magno gemitu: et simul suspirabat nobilis Tecmessa,] Ajacis conjux strenui, quam, licet esset captiva, suam uxorem duxit, ipsamque dominam fecit omnium-rerum esse, quas in ædibus matronæ dotatæ gubernant, cum maritis in-virginitate-desponsatis: hæc autem ejus fortibus brachiis compressa Eurysacein peperit filium, similem omnia patri; verum hic tum adhuc tener in cunabulis relictus-erat; sed illa valde lugemiscens prope amicum se-prostravit cadaver,] membris-impressis pulveri, elegans corpus deformans,] atque lugubrem extulit-vocem, valde mœsta corde intimo:] Heu me infelicem, postquam occidisti, non-quidem confectus] hostium manibus in prælio, sed a-te ipso. Ideo me luctus intolerabilis invadit: non enim sperassem, te extincto me lugubrem diem visuram-esse ad Trojam; sed hæc omnia malignæ Parcæ dissipaverunt. Utinam me olim penitus alma deglutiisset tellus, antequam tuum fatum spectassem atrox; non enim mihi alia acerbior unquam invasit pectus miseria, ne-tum-quidem, quum me primum longe mea patria et parentibus raptares inter alias captivas, valde plangentem, quod-me, quæ-prius regina magnifica fulissem, oppressisset servilis dies. Sed-tamen nec propter-patriam jucundam, nec propter-parentes] tam curis-afflictor amissos, quam ob-tuum interitum,] quod mihi miseræ grata-animo omnia cupiebas, et me constitui uxorem unanimem; ac pollicebaris, te-facturum esse propediem reginam cultæ Salaminis,

νοστήσας Τροίηθε· τὰ δ' οὐ θεὸς ἄμμι τέλεισιν·
 350 ἀλλὰ σὺ μὲν μοι αἴστος ἀποιχεῖαι, οὐδέ νύ σοί περ
 μέμβλετ' ἑμεῦ καὶ παῖδός, ὅς τοι πατρὶ τέρφεται ἦτορ,
 οὐδέ σέο κοῖρανίης ἐπιβήσεται, ἀλλὰ μιν ἄλλοι
 θυῶα λυγρὸν τεύξουσιν, ἐπεὶ πατὴρ οὐκ ἔσ' ἐόντος,
 νηπίαχοι κομείονται ὑπ' ἀνδράσι· οἱ μάλ' ἀλλὰ πολλὸν
 355 χειροτέροις· ὁλοῇ γὰρ ὑπ' ὀρρανήθ' βαρὺς αἰὼν
 πασιπέλει, καὶ πῆματ' ἐπ' ἄλλοισιν ἄλλα γέονται.
 Καὶ δέ με δειλαίην τάχα δούλιον ἔεται ἤμαρ,
 οἰχομένου σέο πρόσθεν, ὃ μοι υἱὸς ὧς ἐτέτυξο.

Ἔσφαμέντην προσέειπε φίλα φρονέων Ἀγαμέμνων·
 360 ὦ γύναι, οὐ νύ σε τις θυῶα ἐτι θήσεται ἄλλος,
 Τεύκρου ἐτι ζώντος ἀμύμονος, ἧδ' ἑμεῦ αὐτοῦ,
 ἀλλὰ σε τίσομεν αἰὲν ἀπειρεσίαις γερᾶεσσι,
 τίσομεν ὧς τε θεῶν, καὶ σὸν τέκος, ὧς ἔσ' ἐόντος
 ἀντιθέου Αἴαντος, ὃς ἐπλετο χάριτος Ἀχαιῶν.
 365 Αἰὲν ὄφελον μὴδ' ἄλγος Ἀχαιῶι θήκατο πάσῃ
 αὐτὸς ἔη ὑπὸ χειρὶ δαμνέει· ὦ γὰρ μιν ἀπείρων
 δυσμενέων σθένε λάῃς ὑπ' Ἀρεὶ δαΐσασθαι.

Ἔφατ' ἀχνύμενος κέαρ ἐνδοθεν· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 οἰκτρὸν ἀνεστονάχθησαν, ἐπὶ χεῖρ' Ἰδλῆσποντος
 370 μυρομένων, ὁλοῇ δὲ περὶ στήθεσσι πίπτει· ἀνὴρ
 καὶ δ' αὐτὸν λάβει πένθος Ὀδυσσεύς μετ' ἵππων
 κείνου ἀποκταμένοιο· καὶ ἀχνύμενος κατὰ θυμὸν
 τοῖον ἔπος μετέειπεν ἀκηχμένοισιν Ἀχαιοῖς·

ὦ φίλοι, ὧς οὐ πῶ τι κακώτερον ἄλλο γόλοιο
 375 γίγνεται, ὃς τε βροτοῖσι κακὴν ἐπὶ δῆριν αἰεῖ·
 ὃς καὶ νῦν Αἴαντα πελώριον ἐξορόθυενεν,
 ἄμαρ' ἑμοὶ ἐν φρεσὶν ἦτοι γολούμενον. ὦς ὄφελόν μοι
 μὴ ποτε Ἰρῶϊσι υἱὲς Ἀχιλλεύς εἴνεακ' ἐτυχεῖν
 νίκην ἀμφεβάλοντ' ἐρικυδέα, τῆς περὶ θυμὸν
 380 ἀχνύμενος πάϊς ἐσθλὸς εὐσθενέος Γελαμῶνος
 ὦλετο χερσὶν ἔχῃ· γόλου δ' αἰ οὐτι ἔγωγε
 αἴτιος, ἀλλὰ τις αἴσα πολύστονος, ἧ μιν ἐδάμνα·
 εἰ γὰρ μοι κέαρ ἐνδὸν ἐνὶ στήθεσσι ἐώλπει
 κείνον ἀλαστήσειν καθ' ἐὸν νόον, οὐτ' ἂν ἔγωγε
 385 ἦλθον ἐριδμαίνων νίκης ὑπὲρ, οὔτε τιν' ἄλλον
 ἐν Δαναοῖσιν ἔασα, μεμνῶτα θηριάσθαι·
 ἀλλὰ οἱ αὐτὸς ἔγωγε θεοῦδέ κ' ἐτύχε' αἰείρας
 προφρονέω· ἂν ὅπως, καὶ εἰ τι περ ἄλλο μενοίνα.
 νῦν δέ μιν οὐτι ἔγωγε μέγ' ἀχνύμενον χαλεπῆναι
 390 ὠϊσάμην μετόπισθεν, ἐπεὶ ῥά οἱ οὐτε γυναικὸς,
 οὔτε περὶ πτόλιος μαχόμεν, οὐτ' εὐρέος ὀλοῦ,
 ἀλλὰ μοι ἄμαρ' ἀρετῆς νεῖκος πέλει, ἧς περὶ δῆρις
 τερπνὴ γίγνεται αἰὲν εὐφροσιν ἀνθρώποισι·
 κείνος δ' ἐσθλὸς εἶναι στυγερῇ ὑπὸ δαίμονος αἴσῃ
 395 ἤλπιεν· οὐ γὰρ εἴκοι μέγ' ἀσχαλάειν ἐνὶ θυμῷ·
 ἀνδρὸς γὰρ πινυτοῖο καὶ ἄλγεα πολλ' ἐπιόντα
 τλήναι ὑπὸ κραδίῃ στερεῇ φρενὶ, μὴδ' ἀκάρησθαι.

Ἦν φάτο Λαέρτης κλυτὸς πάϊς ἀντιθέου·
 400 ἀλλ' ὅτε δὴ κορέσσαντο γόου καὶ πένθος αἰνῶν,
 ὃ δὴ τότε Νηλεὺς υἱὸς ἔτ' ἀχνυμένοισιν ἔειπεν·

ὦ φίλοι, ὧς ἄρα Κῆρες ἀνηλέα θυμὸν ἔχουσιν
 ἡμῖν αἴψα βάλλοντο λυγρῇ ἐπὶ πένθει πένθος,

reversum a Troja; quæ deus nobis haud perfecta-dedit:
 sed tu meo e-conspectu discedis, nec te
 cura-tangit mei et pueri, qui patri non ex hilarabit animum,
 nec tuum in-regnum succedet, sed ipsum alii
 mancipium vile facient: nam patre non amplius superstite
 infantes subjecti-sunt-curæ hominum illo proli longe
 deteriorum; funesta enim orbitate molesta vita
 infantibus existit, et arumnæ aliunde aliæ accumbuntur.
 Quin et mihi miseræ mox servilis eveniet dies,
 abrepto te ante, qui mihi Dei instar eras.

Ille dicentem affatus est amice affectus Agamemnon:

Heus puella, non te ullus servam deinceps addicet alius,
 Teuctro adhuc superstite forti et me ipso;
 sed te prosequemur assidue multis muneribus,
 et honorabimus divæ loco, tuamque sobolem, acsi adhuc
 supersit] semideus Ajax, qui erat robur Graecorum.
 Utinam non luctum Græciæ creasset toti,
 dum-ipse sua manu se-perem: nec enim eum innumera-
 bile] hostium valuisset agmen Marte profligare.

Sic ait anxius pectore intimo; et passim milites
 misere plangebant, repercutiebatque Hellespontus
 planctus, sæva enim inter eos grassabatur agritudo;
 ipsumque etiam prehendit luctus Ulyssem consultum,
 illius trucidati-cause, tristitiaque gravatus animum
 huiusmodi verbis disseruit ad-morientes Argivos.

Commilitones, quam nihil unquam perniciosius abud ira
 est! quæ inter homines turpem litem excitat,
 quæ etiam nunc Ajacem procerum ad-furorem-impulit,
 in me animo suo exacerbato. Utinam mihi
 nunquam Trojani captivi Achillis de armis
 victoriam tribuissent insignem, propter quam animo
 perturbatus natus fortis robusti Telamonis
 periit manibus suis: iræ autem ipsius nequaquam ego
 in-culpasum, sed fatum quoddam triste, quod eum evertit.
 Si enim mihi mens intus in pectore præsagiisset,
 ipsum id laturum-tani-inmoderato animo, non certe ego
 suscepissem certamen de victoria, nec quemquam alium
 inter Danaos passus-essem, qui-voluisset litigare,
 sed illi ipse ego divina arma sublata
 ultro permisisset, et si quid aliud expetivisset:
 jam vero ipsum nunquam ego adeo dolori succubiturum
 existimavi deinceps, quando cum ipso nec de-uore,
 nec de urbe controversarer, nec de-ampla possessione;
 sed mihi de virtute contentio erat, cujus nomine certamen
 jucundum existit perpetuo inter-cordatos homines.
 Ideo ille quamvis virtute-præstans iniqua Dei sorte
 peccavit: non enim decet nimis iras-submittere animum;
 nam viri prudentis est res-adversas etiam confertim in-
 gruentes] tolerare animo forti in-pectore, nec microri suc-
 sumbere.] Sic ait Laertiæ celebrer filius præstantis.
 Ubi vero satiety-eos-ceperat gemitus luctusque queruli,
 tandem Neeleo satus adhuc contristatis verba-fecit:
 Omnes, quam Parca immisericordem animum habentes
 nobis repente cumularunt funesto luctui luctum,

- Αἶαντος φθιμένοιο πολυσθενέος τ' Ἀχιλλῆος,
 ἄλλων τ' Ἀργείων ἢ δ' υἱέος ἡμετέροιο
 605 Ἀντιλόχου· ἄλλ' οὔτι θέμις καταμένους ἐνὶ χάρμῃ
 κλαίειν ἤματα πάντα καὶ ἀσχαλάν ἐνὶ θυμῷ,
 ἀλλὰ γόου λήσασθαι δεικέος· οὔνεκ' ἄμεινον
 ἔρδειν, ὅσσα βροτοῖσιν ἐπὶ φθιμένοισιν ἔοικεν,
 πυρκαϊὴν καὶ σῆμα, καὶ ὅστέα ταρχύσασθαι·
 610 νεκρὸς δ' οὔτι γόοισιν ἀνέγρεται, οὔδ' ἐτι οἶδε
 φράσσασθ', εὐτέ ἐκ Ἡῆρες ἀμειλιχοὶ ἀμυγχανώσιν.
 Ἦ βὰ παρηγορέων· περὶ δ' ἀντίθεοι βασιλῆες
 ἀθρόοι αἰψ' ἀγέροντο μέγ' ἀγνύμενοι κῆαρ ἔνδον,
 καὶ ἐ, μέγαν περ ἰόντα, θοὰς ποτὶ νῆας ἐνεικνυ
 615 πολλοὶ αἰείραντες· κατὰ δὲ σπεύροισι κάλυψαν
 αἶψ' ἀποφαιδρύναντες, ὃ οἱ βριαροῖς μελέεσσι
 τερσόμενον περὶκεῖτο σὺν ἔντεσι καὶ κονίῃσι·
 καὶ τότε ἀπ' Ἰδαίων ὄρεων φέρον ἄσπετον ὕλην
 αἰζηοί· πάντα δὲ νέκυν περινηθήσαντο·
 620 πολλὰ δ' ἄρ' ἀμρ' αὐτῷ θῆκαν ξύλα, πολλὰ δὲ μῆλα
 ράρεά τ' εὐποίητα βοῶν τ' ἐρικυδέα φῦλα,
 ἠδὲ οἱ ὠκυτάτοισιν ἀγαλλομένους ποσσὶν ἵππους,
 χρυσόν τ' αἰγλήεντα καὶ ἄσπετα τεύχεα φωτῶν,
 ὅσσα πάρος καταμένων ἀποαίνυτο φαίδιμος ἀνὴρ·
 625 ἤλεκτρον τ' ἐπὶ τοῖσι διειδέα, τὸν βὰ τι φασὶν
 ἔμμεναι Ἥελίοιο πανομφάιοιο θυγατρῶν
 δάκρυ· τὸ δ' ἠ Φαέθοντος ὑπὲρ καταμένοιο χέαντο
 μυρόμεναι μεγάλοι παρὰ ῥόον Ἠριδάνοιο·
 καὶ τὸ μὲν Ἥελιος γέρας ἀφθιτον υἱεὶ τεύχεων
 630 ἤλεκτρονποίησε, μέγα κτέαρ ἀνθρώποισιν·
 τὸν βὰ τότε εὐρυπέδοιο πυρῆς καθύπερθε βάλλοντο
 Ἀργεῖοι, κλυτὸν ἀνδρὰ δεδουπότα κυδαίνοντες
 Αἶαντ'· ἀμφὶ δὲ οἱ μέγαρα στενάχοντες ἔθεντο
 τιμῆντ' ἐλέγντα καὶ ἄργυρον ἱμερόεντα,
 635 ἠδὲ καὶ ἀμφοροῦρας ἀλείφατος ἄλλα τε πάντα,
 ὑπόστα κυδέντα καὶ ἀγλὰν δλβον ὀρέλλει.
 Ἐν δ' ἐβάλον κρατεροῖο πυρὸς μένος· ἤλθε δὲ πνοιή
 εἰς ἄλός, ἣν προέηκε θεὰ Θέτις, ὅρρα θέροίτο
 Αἶαντος μεγάλοι βίη· ὃ δὲ νύκτα καὶ ἡῶ
 640 καίετο παρ νήεσσιν ἐπειγομένου ἀνέμοιο·
 οἷός που τοπάροιθε Διὸς στονόνεντι κεραυνῷ
 Ἐγχελάδος δέδμητο κατ' ἀκαμάτοιο θαλάσσης
 Θρινακίης ὑπένερθεν, ὅλη δ' ὑπεύρετο νῆσος·
 ἢ οἷος ζῶοντα μέλη πυρὶ δῶκε θέρεσθαι
 645 Ἡρακλῆος Νέσσοιο δολοπροσύνησι χαλεπθεῖς,
 ὑπόστ' ἔτλη μέγα ἔργον, ὅλη δ' ἀμψέστενεν Οἶτη
 ζωῷ καιομένοιο, μέγῃ δὲ οἱ αἰθέρι θυμὸς
 ἀνδρὰ λιπὼν ἀρίστηλον, ἐνεκρίνθη δὲ θεοῖσιν
 αὐτὸς, ἐπεὶ οἱ σῶμα πολέμῳ χάρει γαῖα·
 650 τοῖος ἄρ' ἐν πυρὶ καίτο λελασμένος ἰωγμοῖο
 Αἶας σὺν τεύχεσσι· πολὺς δ' ἐστάνετο λαὸς
 πλῆγυαλοῖς· Ἑρῶες δὲ γάνυντ', ἀκρίνοντο δ' Ἀχαιοί.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ εἰμας ἦν κατήνυσεν πῦρ ἀίδηλον,
 δὴ τότε πυρκαϊὴν οἶνω σβέσαν· ὅστέα δ' αὐτοῦ
 655 χηλῶ ἐνὶ χρυσῇ θῆκαν· περὶ δὲ σφισι γαῖαν
 χεῦαν ἀπεισεῖν· Ροιτηίδος οὐχ ἔχας ἀκτῆς·

quando-Ajax interiit et prævalidus Achilles,
 aliique Argivi ac filius meus
 Antilochus! at neutiquam fas cæsos in bello
 deplorare in-tempus omne et impatienti-esse animo
 sed fletus oblitisci indecori: nam satius est
 facere ea, quæ hominibus defunctis debentur,
 pyram et tumulum, et ossa terra-mandare:
 mortuus enim nunquam lamentis revocatur, nec quidquam
 novit] ad-rationem-exigere, simulac eum Parca immites
 absorbuerunt.] Dixit consolans eos. Divini ergo reges
 frequentes statim convenerunt valde murrentes in animis,
 et illum (Ajacem), quamlibet magnum, citas ad naves por-
 tarunt] multi levantes, linteisque involverunt
 cruore abluto, qui ejus validis membris
 siccus adhærebat una-cum armis et pulvere.
 Et tunc ex Idæis montibus detulerunt multum materiae
 juvenes, et undique circa cadaver aggreſſerunt:
 multa igitur circa eum posuerunt ligna, multasque oves
 et vestes bene-contextas boumque eximia genera,
 atque ejus citissimis exultantes pedibus equos,
 aurumque lucidum et innumera arma virorum,
 quæ quondam trucidatis detraxerat illustris vir,
 et electrum post hæc translucidum, quod ajunt
 esse Solis omnia-præſagientis filiarum
 lacrimam, quam Phaethonte super extincto fuderunt
 lugentes magni apud amnem Eridani:
 et hanc Sol in-honorem immortalem filii transmutans
 electrum fecit, preciosam rem inter-homines:
 quale tunc spaciOSO rogo super iniecerunt
 Argivi, præclarum virum post-necem honorantes,
 Ajacem: ipsi etiam magnis cum-suspiriis apposuerunt
 preciosum ebur et argentum optabile,
 porro etiam amphoras adipsa cæteraque omnia,
 quæ magnifica sunt et splendida opes augment.
 Tandem subdiderunt rapidi ignis vim; et venit flatus
 e mari, quem excivit diva Thetis, ut cremaretur
 Ajacis magni robor, qui per-noctem atque diem
 conflagrabat juxta naves accelerante vento,
 qualiter olim Jovis tristifico fulmine
 Enceladus conficiebatur in indefesso mari
 subter Trinacriam, et tota succendebatur insula;
 aut qualis viventia membra igni dedit torrenda
 Hercules Nessi dolo oppressus,
 ubi admisit ingens facinus, totaque ingemiscebat Creta,
 dum-vivus arderet, et immiscuit-se ætheri ejus animus
 virum relinquens insignem, insertusque-fuit Diis
 ipse, cum ejus corpus laboriosum excepisset tellus:
 taliter in pyra jacebat oblitus pugnae
 Ajax cum armis; multus autem se-urgebat populus
 in-littore, et Troes helabantur, at mæsti-erant Græci.
 Cæterum ubi corpus grande consumpsisset ignis funestus,
 tandem rogam vino restinxerunt, ossa autem ipsius
 urna in aurea condiderunt, ipsisque aggerem
 circumfuderunt immensum a-Rhorteo non procul promon-

αὐτίκα δ' ἐσχίδναντο πολυσκάρθμους ἐπὶ νῆας,
 θυμὸν ἀκηχεμένους· τὸν γὰρ τίον Ἴσον Ἀχιλλεῖ.
 Νῦξ δ' ἐπόρουσε μέλαινα μετ' ἀνέρας ὕπνον ἄγουσα·
 οἱ δ' ἄρα δαῖτα πᾶσαντο, καὶ ἡριγένειαν ἐμιμνον
 βαδὸν ἀποθρίξαντες ἀραιοῖσιν βλεφάροισιν·
 αἰνῶς γὰρ φοβέοντο κατὰ φρένα, μὴ σφισι Τρῶες
 νυκτὸς ἐπέλθωσιν Τελαμωνιάδαο θανόντος.

ΛΟΓΟΣ ΣΤ.

Ἦώς δ' ὠκεανοῖο ῥόον καὶ λέκτρα λιποῦσα
 Τιθωνοῦ, προσέβη μέγαν οὐρανόν· ἀμρὶ δὲ πάντη
 κίδναντο παμφανόωσα· γέλασσε δὲ γαῖα καὶ αἰθήρ.
 Τοὶ δ' εἰς ἔργα τράποντο βροτοὶ βρεῖα φθινύθοντες·
 ἄλλοι δ' ἄλλοίοισιν ἐπώγοντ'· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 εἰς ἀγορὴν ἐγένοντο καλεσσαμένου Μενελάου.
 Καί ῥ' ὅτε δὴ μάλα πάντες ἀνὰ στρατὸν ἡγερέθοντο,
 δὴ τότε· ἐνὶ μέσσοισιν ἀγειρομένοισι μετῴδα·
 Κέκλυτε μῦθον ἐμεῖο, θεηγενέες βασιλῆες,
 ὡς ἐρέω· μέγα γάρ μοι ἐνὶ φρεσὶ τείρεται ἦτορ
 λαῶν ὀλλυμένων, οἳ ῥ' ἤλυθον εἵνεκ' ἐμεῖο
 ὄψιν ἐς ἀργαλέην· τοὺς οὐχ' ὑποδέξεται οἶκος,
 οὐ τοκέες· πολέας γὰρ ὑπέκλασε δαίμονος αἴσα.
 Ὡς ὄφελον θανάτοιο βαρὺ σθένος ἀτλήτοιο
 αὐτῷ μοι ἐπόρουσε, πρὶν ἐνθάδε λαὸν ἀγεῖραι·
 νῦν δὲ μοι ἀλλήλους ὀδύνας ἐνεθήκατο δαίμων,
 ὅρ' ὁρώ κακὰ πολλά· τίς ἂν φρεσὶ γηθήσειεν,
 εἰσρόων ἐπὶ δὴρὸν ἀμήχανα ἔργα μόθοιο;
 ἀλλ' ἄγεθ' ὅσσοι ἔτ' εἰμὲν, ἐπ' ὠκυπόροισι νέεσσι
 καρπαλίμως φεύγωμεν ἔην ἐπὶ γαῖαν ἕκαστος,
 Αἴαντος φθιμένοιο πολυσθενέος τ' Ἀχιλλῆος,
 τῶν ἐγὼ οὐκ οἶω καταμένων ὑπαλύξαι δαεθρον
 ἡμέας, ἀλλ' ὑπὸ Τρῶσιν δαμῆμεναι ἀργαλείοισιν,
 εἵνεκ' ἐμεῦ Ἑλένης τε κυνώπιος, ἧς νῦ μοι οὔτι
 μέμβλεται, ὡς ὑμέων, ὅπότε καταμένους ἐσιδῶμαι
 ἐν πολέμῳ· κείνη δ' ἀλαπαδνοτάτῳ σὺν ἀκοίτῃ
 ἐρρέτω· ἐκ γὰρ οἱ πινυτὰς φρένας εἴλετο δαίμων
 ἐκ κραδίης, ὅτ' ἐμεῖο λίπεν δόμον ἡδὲ καὶ εὐνὴν.
 Ἀλλὰ τὰ μὲν κείνης Πριάμῳ καὶ Τρῶσιν μελήσει·
 ἡμεῖς δ' αἶψα νεώμεθ', ἐπεὶ πολὺ λωῖόν ἐστιν
 ἐκφυγεῖν πολέμοιο δυστήχους, ἢ ἀπολέσθαι·
 Ὡς ἔφατ', Ἀργείων πειρώμενος· ἄλλα δὲ οἱ κῆρ
 καὶ κραδίη πόρφυρε περὶ ζηλήμονι θυμῷ,
 Τρῶας ὅπως ὀλέσῃ καὶ τείχεα μακρὰ πολῆος
 ῥήξῃ ὑπὲκ θεμέλων, μάλα δ' αἶματος ἄσῃ Ἀρηα,
 δίου Ἀλεξάνδρου μετὰ φθιμένοισι πεσόντος·
 οὐ γάρ τοι ζῆλοιο πέλει στυγερώτερον ἄλλο.
 Καὶ τὰ μὲν ὡς ὀρμαινεν· ἔη δ' ἐπιῖζανεν ἔδρη·
 καὶ τότε Τυδείδης ἐγγέσπαλος ὦρτ' ἐνὶ μέσσοις
 καὶ ῥα θεῶς νείκεσεν ἀρηΐφιλον Μενελάον·
 Ἄ δεῖλ' Ἀτρεΐδου υἱέ, τίη νῦ σε δεῖμα κιχάνει
 ἀργαλέον, καὶ τοῖα μετ' Ἀργείοις ἀγορεύεις,
 ὡς πάϊς ἤ ἐ γυνή, τῶν περ σθένος ἔστ' ἀλαπαδόν·
 ἀλλὰ σοι οὐ πείσονται Ἀχαιῶν φέρτατοι υἱες,

torio.] Et protinus dilabebantur agiles ad naves,
 animo perturbati: illum enim coluerant juxta-atque Achillem.
 Tunc nox ingruerat atra hominibus somnum afferens:
 illi igitur carnem sumebant, diemque expectabant
 modicum nictantes fessis palpebris;
 graviter enim metuebant in animis, ne in-ipsos Troes
 noctu impressionem-facerent Telamoniade mortuo.

LIBER VI.

AURORA autem, Oceani fluxu et lecto relicto
 Tithoni, ascendit spaciosum caelum, et circumquaque
 se-diffudit omnibus-illucescens, risitque tellus et aether.
 Atque ad opera sese-convertebant homines facile inter-
 euntes; alique alia aggrediebantur; verum Achivi
 in concionem sese-effundebant vocante Menelao.
 Cum igitur universi in castris coiissent,
 ibi in medio-caetu congregatorum ita verba-facit.
 Audite orationem meam, Diis-nati principes,
 ut dicturus-sum: valde enim mihi in pectore affligitur cor
 ob-milites pereuntes, qui venerunt mea causa
 ad certamen arduum; nec eos recipiet domus sua,
 nec parentes; multos enim infregit Dei fatum.
 Utinam mortis grave robur intolerandae
 ipsum me invasisset, priusquam huc exercitum contrahe-
 rem: [nunc vero mihi perpetuos dolores imposuit sors-fa-
 talis,] ut videam adversamulta. Quis animo-esset laeto
 intuens tam diu ineluctabiles labores belli?
 sed agile quotquot adhuc sumus, in velocigradis navibus
 raptim fugiamus suam in terram quisque,
 Ajace extincto et praepotente Achille,
 quibus interfectis ego non arbitror subterfugituros exitium
 nos, sed Trojanis succubituros-esse bellicosos,
 propter me et Helenam impudentem, cujus ego neutiquam
 cura-afficior, ut vestri, quando interfectos video
 in bello. Illa igitur effeminatissimo cum adultero
 male-pereat, quoniam ei sanam mentem abstulit Daemon
 e corde, ubi meam deseruit domum et torum.
 Atqui res illius Priamo et Troibus cordi-erunt:
 nos vero subito revertamur, quoniam multo satius est
 fugere-ex-bello horrissono, quam in eo perire.
 Sic dixit Graecos tentans; alia vero ipsi ratio
 et cor versabat apud zelotypum animum,
 Trojanos quomodo perdat et muros ingentes urbis
 eruat ex fundamentis, et plane sanguine exsaturet Martem,
 si-nobilis Alexander inter caesos occubaret:
 non enim profecto zelotypia infestius est quicquam.
 Et haec quidem ita secum agitabat, suaque residebat
 sella: [atque tunc Tydides vibrator-hastae surrexit in me-
 dio] et continuo objurgavit bellicosum Menelaum.
 Proh meticulose Atrai fili! quid-ita te timor corripit
 anxius, et talia inter Argivos concionaris,
 ut puer aut femina, quorum vires sunt imbecillae?
 verum tibi non parebunt Achivum praestantissimi filii,

45 πρὶν Τροίης κρήδεμνα ποτὶ γῆνα πάντα βυλίσθαι·
θάρσος γὰρ μερόπεςσι κλέος μέγα, φύζα δ' ὄνειδος.
Εἰ δ' ἄρα τις καὶ τῶνδ' ἐπιπείσεται, ὡς ἐπιτέλλεις,
αὐτίκα οἱ κεφαλὴν τεμέω ἰόντι σιδήρῳ,
βίβω δ' οἴωνοῖσιν ἀρσιπέτρῃσιν ἐδωδῆν.

50 Ἄλλ' ἄγεθ' οἷσι μέγ' ἔλκεν ὀρινέμεναι μένε' ἀνδρῶν,
λαοὺς αὐτίκα πάντας ὀτρυνάντων κατὰ νῆας
δοῦρατα θυγέμεναι, παρὰ τ' ἀσπίδας ἄλλα τε πάντα
εὖ θέσθαι, καὶ δειπνὸν ἐροπλίσσασθαι ἅπαντας
αὐτοῖς ἢ δ' ἵπποις, οἷτ' ἐς πόλεμον μεμάσιν·

55 ἐν πεδίῳ δ' ὤκιστα διακρινέει μένος Ἄρης.

Ὡς φάτο Τυδείδης· κατὰ δ' ἔζετο, ἥχι πάρος περ·
τοῖσι δὲ Θέστορος υἱὸς ἔπος ποτὶ τοῖον εἶπεν,
ἀνστὰς ἐν μέσσοισιν, ὅπῃ θέμις ἐστ' ἀγορεύειν.

Κέκλυτε μεῦ, φίλα τέκνα μενεπτολέμων Ἀργείων·

60 ἴστε γάρ, ὡς σάφα οἶδα θεοπροπίας ἀγορεύειν·
ἤδη μὲν καὶ πρόσθ' ἱράμην δεκάτῳ λυκάδαντι
πέρσειν Ἴλιον αἰπύ· τόδε δὲ νῦν ἐκτελέουσιν
ἀθάνατοι· νίκη δὲ πέλει παρὰ ποσσὶν Ἀχαιῶν.

Ἄλλ' ἄγε Τυδεὺς υἱὰ μενεπτολέμον τ' Ὀδυσῆα
65 πύμψωμεν Σκύρονδε θοῶς ἐνὶ νηὶ μελαίνῃ,
οἳ β' παραιπεπίθοντες Ἀχιλλέος ὄβριμον υἱὰ
ἄξουσιν· μέγα δ' ἄμμι φάος πάντεσσι πελάσσει.

Ὡς φάτο Θέστορος υἱὸς Εὐρπρονος· ἄμψι δὲ λαοὶ
γηθόσυνοι κελάδῃσαν, ἐπεὶ στίβῳ ἦτορ ἐώλπει

70 Κάλχαντος φάτιν ἔμμεν ἐτήτυμον, ὡς ἀγόρευε.

Καὶ τότε Λαέρτης πάϊς μετέειπεν Ἀχαιοῖς·

ὦ φίλοι, οὐα ἔτ' εἴωκε μεθ' ὑμῖν πολλὰ ἀγορεύειν
σήμερον· ἐν γὰρ δὴ κάματος πέλει ἀγρυμνέουσιν·
οἶδα γὰρ ὡς λαοῖσι κεκμηκόσιν οὐδ' ἀγορητῆς

75 ἀνδάνει, οὔτ' ἄρ' αἰοῖδός, ἐν ἀθάνατοι φιλέουσι
Πιερίδες· πύρρων δ' ἐπέων ἔρος ἀνθρώποισι·
νῦν δ', ὅπερ εὐαδὲ πᾶσι κατὰ στρατὸν Ἀργείοισι,

Τυδείδῃο μάλιστα συνεσπομένου τελέσαιμεν·
ἄμψω γὰρ κεν ἰόντι φιλοπτολέμου Ἀχιλλῆος

80 ἄξομεν ὄβριμον υἱὰ παρακλίναντ' ἐπέεσσιν,
εἰ καὶ μιν μάλα πολλὰ κινυρομένη κατερύχει
μήτηρ ἐν μεγάροισιν· ἐπεὶ κρατεροῖο τοκῆος
ἔλπομαι ἐμὸν κατὰ θυμὸν ἀρχίον ἔμμεναι υἱά.

Ὡς φάμενον προσέειπε Πύχα φρονέων Μενέλαος·

85 ὦ Ὀδυσσεῦ, μέγ' ὄνειαρ εὐσθενέων Ἀργείων,
ἤνπερ Ἀχιλλῆος μεγαλόφρονος ὄβριμος υἱὸς
ἔλθοι ἀπὶ Σκύροιο, πόροι δέ τι οὐρανόωνων
νίκην εὐχομένοισι καὶ Ἑλλάδα γαῖαν ἱκίσθαι·
δοῖσιν οἱ παράκροισιν ἐμὴν ἐρικυδέα κούρην,

90 Ἑρμιόνην, καὶ πολλὰ καὶ ὄλβια δῶρα σὺν αὐτῇ
προσφρονέοις· οὐ γὰρ μιν οἶομαι οὔτε γυναικᾶ,
οὔτ' ἄρα πενθερὸν ἐσθλὸν ὑπερβιάως ὀνόσασθαι.

Ὡς ἄρ' ἔφη· Δαναοὶ δὲ συνευφρήμησαν ἔπειτα·
Καὶ τότε λῦσ' ἀγορή· τοὶ δ' ἐσκίδοντ' ἐπὶ νῆας,

95 ἔμμενοι δειπνοῖο, τὸ δὲ πέλει ἀνδράσιν ἀλκή.
Καὶ ῥ' ὅτε δὴ πύσαντο κορεσσάμενοι μέγ' ἐδωδῆς,
δὴ τὸν ὁμῶς Ὀδυσῆϊ περίφρονι Τυδεὺς υἱὸς
νῆα θοὴν εἵρυσσεν ἀπειρεσίης ἀλός· εἴσω·

antequam Trojæ pinnacula ad terram cuncta deiecissent :
fortitudo enim hominibus gloria ingens, sed fuga dedecus.

Quod si quis etiam horum morem-gesserit, ut imperas,
mox ei caput præcidam nigricante ferro,
ac projiciam illum avibus altivagis escam.

Verum agite, quibus cura-est stimulare animos virorum,
milites mox omnes jubetote in navibus

hastas acuere, et juxta clypeos aliaque omnia arma
bene collocare, et prandium apparare cunctos

sibi et equis, qui ad bellum promptis-sunt-animis :

in campo autem quamprimum discernet fortitudinem Mars.

Sic satus-est Tydides, et resedit, ubi antea sederat ;

illis autem Thestoris filius sermonem talem habuit,

exurgens in medium, ubi fas est concionari :

Auscultate me, cari nati bellipotentium Argivorum,
nostis enim, quod perspicue sciam Deum-monita essiari,
aliquidem jam etiam olim prædixi decimo anno vos
expugnaturus-esse Ilium altum, quod quidem ad exitum
-perducunt] Di, et victoria ante pedes (in propinquo) est
Achivum.] Sed agite Tydei filium belloque-fortem Ulyssem
mittamus ad Scyrum continuo in navi nigra,

qui persuasum-hortationibus Achillis strenuum filium
adducant ; ingens enim nobis lumen universis exlubebit.

Sic locutus-est Thestoris natus sapientis, circumque po-
pulus] letabundus acclamabat ; ipsorum enim animi confi-
debant] Calchantis effatum esse verum, uti disseruerat.
Et tunc Laerte filius sic verba-fecit Achivis :

Amici, non amplius decet apud vos multa verba facere
hodie : namque lassitudo subiit morerentes ;
novi autem, quod hominibus defessis neque orator
volupe-sit, neque poeta, quem immortales amant
Pierides ; sed paucorum (tunc verborum cupido est homi-
nibus.) Nunc autem, quod placet omnibus in castris Achivis,
maxime si Tydides itineris-comes-sit, perficiamus :
ambo (simul) enim profecti bellicosi Achillis
adducemus strenuum natum inflexum verbis,
etiamsi ipsi multis querelis remorator
mater in aula, quandoquidem fortis parentis
persuasum-habeo meo animo mavortium esse natum.

Ita disserenti respondit rem probe perpendens Menelaus :

Ulysses, ingens emolumentum validorum Argivum,
si Achillis magnanimi strenuus filius

venerit a Scyro, et dederit quispiam corlitum
victoriam exoptantibus et in terram Græcam reditum,

dabo ei uxorem meam nobilissimam filiam,
Hermionenem, multaque ac preciosa munera cum illa
propenso-animo : non enim ipsum arbitror tum uxorem,

tum socerum bonum superbe repudiaturum-esse.

Sic ait, ac Danai fausta-acclamatione-consenserunt in
-hæc-verba.] Atque tunc dimissa-fuit concio : illi autem dis-
gregabantur ad naves,] appetentes cibum, qui est hominum
robur.] Postquam vero finem-fecissent bene saturati edendi,

tunc cum Ulysse solerti Tydei filius
navem velocem protraxit infinitum in mare,

κερπαλίμως δ' ἦϊα καὶ ἄρμενα πάντα βάλλοντο,
 100 ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ ἔβαν, μετὰ δὲ σφισιν εἴκοσι φῶτες,
 ἰδυόμενες εἰρεσίης, ὑπὸτ' ἀντιόωσιν ἀέλλαι,
 ἡδ' ὁπότε εὐρέα πόντον ὑποσπράγῃσι γαλήνη.
 Καὶ β' ὅτε δὴ κληῖσιν ἐπ' εὐτύκτοις καθίσταν,
 τύπτον ἄλως μέγα κύμα· πολλὸς δ' ἀμείζειν ἄφρός·
 105 ὕγρα δ' ἄμψ' ἐλάτῃσι διεπρήσσοντο καλεῖσθαι
 νηὸς ἐπεστυμένης· τοὶ δ' ἰδρώοντες ἔρρεσσον.
 Ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ ζεύγλῃσι βόες μέγα κεκμηῶτες
 δοῦρα τέην ἐρύττωσι πρόσωι μεμαῶτες ἀπὴνν
 ἄγθει τετριγυῖαν ὑπ' ἄξονι δινέεντι,
 110 τειρόμενοι, πούλως δὲ κατ' αὐχένας ἡδὲ καὶ ὤμους
 ἰδρώς ἀμροτέροισι κατέσσυται ἄγχις ἐπ' οὐδας·
 ὡς τῆμος μογέεσκον ὑπὸ στιβαρῆς ἐλάτῃσιν
 αἰζυροί· μάλα δ' ὦκα διήνυσον εὐρέα πόντον·
 τοὺς δ' ἄλλοι μὲν Ἀχαιοὶ ἀπὸ σκοπιάζον ἰόντας·
 115 θήγον δ' αἰνὰ βέλεινα καὶ ἔγχια, τοῖσι μάχοιντο.
 Τρῶες δ' ἄσπερος ἐντὸς ἀταρβέες ἐντύοντο
 εἰς πόλεμον μεμαῶτες, ἰδ' εὐχόμενοι μακάρεσσι
 λωφῆσαι τε φόνοιο καὶ ἀμπεῦσαι χαμάτοιο.
 Τοῖσι δ' ἐλδομένοις θεοὶ μέγα πῆματος ἄλκαρ
 120 ἔγαγον, Εὐρύπυλον, κρατεροῦ γένος Ἡρακλῆος·
 καὶ οἱ λαοὶ ἔποντο δαήμενες ἰωχμοῖο
 πολλοὶ, ὅσσι δολιχοῖο παρὰ προχοῇσι Καΐκου
 ναίεσκον, κρατερῇσι πεποιθότες ἐγγείησιν.
 Ἀμρὶ δὲ οἱ κεχάροντο μέγα φρεσὶ Τρώϊοι υἷες.
 125 Ὡς δ' ὁπθ' ἔρχεος ἐντὸς ἐεργμένοι ἀθρήτωσιν
 ἡμεροὶ ἀνέρα γῆνις, ὅτις σφίσιν εἶδατα βάλλοι,
 σαίνουσιν, τοῦ δ' ἦτορ ἰαίνεται εἰσορόωντος·
 ὡς ἄρα Τρώϊοι υἷες ἐγρήθεον, εὖτ' ἐσιδόντο
 δερμὶν Εὐρύπυλον· τοῦ δ' ἐν φρεσὶ θαρσαλέον κῆρ
 130 τέρετ' ἀγειρομένοισιν· ἀπὸ προθύρων δὲ γυναικες
 θάμβεον ἀνέρα ὄϊον· ὃ δ' ἔξοχος ἐπλετο λαῶν,
 ἡῦτε τις θώεσσι λέων ἐν ὄρεσσι μετελθών.
 Τὸν δὲ Πάρις δεῖδεκτο, τίεν δὲ μιν Ἑκτορι ἴσον·
 τοῦ γὰρ ἀνεψιὸς ἔσκεν, ἱῆς δ' ἐτέτυκτο γενέθλης·
 135 τὸν γὰρ δὴ τέκε δῖα κασιγνήτη Πριάμοιο
 Ἀστυόχη, κρατερῇσιν ὑπ' ἀγκοίνῃσι μιγείσῃ
 Γηλέου, ὃν βᾶ καὶ αὐτὸν ἀταρβέϊ Ἡρακλῆϊ
 λάθρη ἐοῖο τοκῆς εὐπλόκαμος τίχεν Αὐγῇ·
 καὶ μιν τυτθὸν ἰόντα καὶ ἰσχυρόντα γάλακτος,
 140 θρέψε θεὸς ποτὶ κεμμάς, ἐῷ δ' ἴσα φίλατο νεβρῷ,
 μαζὸν ὑποσπράγῃ, βουλῇ Διός· οὐ γὰρ ἰώκει
 ἐχγονον Ἡρακλῆος οἰζυρῶς ἀπολέσθαι.
 Τοῦ δ' ἄρα κύδιμον υἷα Πάρις μάλα πρόφρονι θυμῷ
 ἦγεν ἔον ποτὶ δῶμα δι' εὐρυχόροιο πόλῃος,
 145 σῆμα παρ' Ἀσπαράχοιο καὶ Ἑκτορος αἰπὰ μέλαθρα
 νηὸν τε ζάθεον Τριτωνίδος, ἐνθα οἱ ἄγχι
 δῶματ' ἔσαν καὶ βωμὸς ἀκήρατος Ἑρκαίοιο·
 καὶ μιν ἀδελφειῶν πηῶν θ' ὕπερ ἡδὲ τοκῆων
 εἶρετο προφρονέως· ὃ δὲ οἱ μάλα πάντ' ἀγόρευεν·
 150 ἄμψω δ' ὡς θάριζον ἄμ' ἀλλήλοισι κίοντες,
 ἦλθον εἴς μέγα δῶμα καὶ ὀλβιον, ἐνθα δ' ἄρ' ἦστο
 ἀντιθεή Ἑλένη Χαρίτων ἐπειμένη εἶδος·

et e-vestigio commeatum et necessaria omnia imposuerunt,
 et ipsi ingressi sunt, cumque ipsis viginti viri
 gnari remigationis, quando adversæ-sunt procellæ,
 et quando amplum mare sternit tranquillitas.
 Atque ubi in transtris bene-fabricatis considerant,
 pulsabant maris vastos fluctus; multaque circumfervibat
 spuma, [humidæque utrimque ab ignis-remis sulcabantur
 via] navi deproperante; ipsi vero sudantes remigabant.
 Veluti si sub iugo boves valde laborantes
 ligneum trahunt porro nitendo plaustrum
 præ-onere stridens sub axe circumvolubili,
 dum-veantur, largusque per vertices et artus
 sudor utrique defluit usque ad terram:
 ita tunc laborabant ad validos remos
 juvenes, et valde properanter transmeabant latum mare:
 quos reliqui Græci visu-prosequerantur abeuntes,
 acuebantque noxia jacula et hastas, quibus pugnarent.

Contra Troiani in urbe intrepidi armabantur
 ad pugnam properantes, et vola-facientes Diis,
 ut-quiesscerent a-cæde et respirarent a-labore.
 Quibus, ut-desiderabant, Diis ingens cladis præsidium
 adduxerunt, Eurypylum, fortissimi de-prosapia Herculis.
 Atque ipsum homines secuti-sunt scientes belli
 multi, quotquot longi fluente Caici
 accolebant, validis confidentes hastis
 Quem propter lætabatur magnopere animis Troica pubes.
 Ut, quando cavæ inclusi viderint
 mansueti virum anseres, qui eis palvulum projicit,
 abblandiuntur, ejusque animus oblectatur videntis:
 sic et Troiani nati gaudebant, cum viderent
 fortem Eurypylum, cujus in pectore fiducia-plenus animus
 oblectabatur confluxu-illorum: a vestibulis etiam feminæ
 suspiciebant virum nobilem, qui eminebat in-exercitu,
 veluti cum-lhoibus leo quispiam in montibus congressus.
 Hunc autem Paris excepit, et coluit pariter-atque Hectorem:
 ejus enim consobrinus erat, et ex-eadem natus stirpe:
 nam illum peperit generosa soror Priami
 Astyoche, fortibus brachiis conserta
 Telephi, quem et ipsum ex-imperterrito Hercule
 clam suo patre crine-decora suscepit Auge;
 et hunc, parvulus cum-esset et indigena lactis,
 nutrit velox olim cerva, et suum tanquam amavit hinnu-
 lum,] ubera præbens, decreto Jovis. Nec enim fas-erat,
 ut-prognatus Hercule misere interiret.
 Hujus ergo magnificentum filium Paris cupidissimo animo
 deduxit suas ad ædes per amplam urbem,
 prope monumentum Assaraci et Hectoris celsam domum
 fanumque sacrum Minervæ, ubi ei in-vicinia
 palatium erat et ara intaminata Hercei (Jovis);
 et ipsum super germanis cognatisque ac parentibus
 rogabat studiose, is vero ei cuncta narrabat;
 ita vero ambo confabulantur inter se procedentes,
 venerunt autem in magnum palatium ac fortunatum, ubi
 sedebat] deabus-similis Helena Gratiarum induta formæ:

- καὶ βὰ μιν ἀμφίπολοι πίστευες περιποιπνύεσκον,
 ἄλλαι δ' αὖτ' ἀπάνευθεν ἔσαν κλειτοῦ θαλάμοιο,
 165 ἔργα τιτυσκόμεναι, ὅποσα ὁμωῆσιν ἔοικεν.
 Εὐρύπυλον δ' Ἑλένη μέγ' ἐθάμβεεν εἰσορώσα,
 κείνος δ' αὖθ' Ἑλένην· μετὰ δ' ἀλλήλους ἐπέεσσιν
 ἀμφω δεικανόωντο δόμῳ ἐνὶ κηῶντι·
 δῶμες δ' αὖτε θρόνους δῶν θέσαν ἑγγὺς ἀνάσσης·
 170 αἶψα δ' Ἀλέξανδρος κατ' ἄρ' ἔζετο, πᾶρ δ' ἄρα τῶγε
 Εὐρύπυλος· λαοὶ δὲ πρὶ ἄστεος αὐλιν ἔθεντο,
 ἥχι φυλακτῆρες Τρώων ἔσαν ὀβριμόθυμοι·
 αἶψα δὲ τεύχεα θήκαν ἐπὶ γῆνα, πᾶρ δὲ καὶ ἵππους
 στήσαν ἐτι πνείοντες οἰζυροῖο μόγοιο·
 185 ἐν δὲ φάτῃσι βάλλοντο, τά τ' ὠκείες ἵπποι ἔδουσι.
 Καὶ τότε νύξ ἐπόρουσε, μελαίνετό τ' αἶα καὶ αἰθήρ·
 οἱ δ' ἄρα δαῖτ' ἐπάσσαντο πρὸ τείχεος αἰπεινοῖο
 Κήτριοι Τρῶές τε· πολὺς δ' ἐνὶ μῦθος ὀρώρει
 δαιτυμένων· πάντα δὲ πυρὸς μένος αἰθαλόεντος
 190 δαίετο πᾶρ κλισίῃσιν· ἐπὶ γὰρ δ' ἡπύτα σύριγξ,
 αὐλοὶ τε λιγυροῖσιν ἀρρηάμενοι καλάμοισιν,
 ἀμφὶ δὲ φορμύγγων ἱαχὴ πέλειν ἱμερόεσσα.
 Ἀργεῖοι δ' ἀπάνευθεν ἐθάμβεον εἰσαίοντες
 αὐλῶν φορμύγγων τ' ἱαχὴν, αὐτῶν τε καὶ ἵππων,
 195 σύριγγός θ', ἥ δαῖτ' ἀπὸ μεταπρέπει ἡδὲ νομεῦσι·
 τοῦνεκ' ἄρ' οἷσιν ἕκαστος ἐπὶ κλισίῃσι κέλευσε
 νῆας ἀμοιβαῖσι φυλασσέμεν ἄχρις ἐς ἦϊώ,
 μὴ σφέας Τρῶες ἀγχοὶ ἐνιπρήσωσι κιόντες,
 οἳ βὰ τότε αἰπεινοῖο πρὸ τείχεος εἰλαπνίζον.
 200 Ὡς δ' αὐτως κατὰ δῶματ' Ἀλέξανδροιο δαίτῃσιν
 δαίνυντο Τηλεφίδης μετ' ἀγακλειτῶν βασιλῆων·
 πολλὰ δ' ἄρα Πριάμους τε καὶ ἄλλοι Τρώεσσι ὤϊς
 ἐξεῖτες εὖχοντο μιγῆμεναι Ἀργείοισιν
 αἶσθ' ἐν ἀργαλήῃ· ὃ δ' ὑπέσχετο πάντα τελέσσειν.
 205 Αὐτὰρ ἐπεὶ δόρπησαν, ἔβαν ποτὶ δῶμαθ' ἕκαστος·
 Εὐρύπυλος δ' αὐτοῦ κατελέξατο βαιὼν ἀπώθεν
 ἐς τέγος εὐποίητον, ὅπη πάρος αὐτὸς ἔκειν
 ἦϊς Ἀλέξανδρος μετ' ἀγακλειτῆς ἀλόχοιο·
 κείνο γὰρ ἐκπαγλὸν τε καὶ ἔσχατον ἐπλετο πάντων·
 210 ἐνθ' ὅγε λέξατ' ἰὼν· τοῖ δ' ἄλλοις κοῖτον ἴλοντο
 μέχρις ἐπ' Ἡριγένειαν ἐὺθρονον· αὐτὰρ ἄμ' ἦοι
 Τηλεφίδης ἀνόρουσε καὶ ἐς στρατὸν εὐρὺν ἔκτανεν
 σὺν τ' ἄλλοις βασιλεῦσιν, ὅσοι κατὰ Ἴλιον ἦσαν·
 λαοὶ δ' αὐτίκα δῶσαν ἐν ἔντεσι μακρωόντες,
 215 πάντες ἐνὶ πρώτοισι λιλαιόμενοι πονέεσθαι·
 ὥς δὲ καὶ Εὐρύπυλος μεγάλοις περὶ κάτθετο γυνῶν
 τεύχεα μαρμαρέῃσιν ἐειδόμενα στεροπῇσι·
 καὶ οἱ δαΐδαλα πολλὰ κατ' ἀσπίδα δῖαν ἔκειτο,
 ἐπὶ πόσῃ πρόσθεν ἔρεξε θρασὺ σῆνος Ἡρακλῆος·
 220 ἐν μὲν ἔσαν βλοσυρῇσι γενειάσι λιγυρόωντες
 δῶν κινυμένοισιν ἐοικότες οἷμα δράκοντες,
 σμερδαλέον μεμῶτες· ὃ δὲ σφραγίσαντος ἄλλον,
 νηπιάρχος περ ἰὼν, ὑπεδάμνατο· καὶ οἱ ἀταρβῆς
 ἔσκε νόος καὶ θυμός, ἐπεὶ Διὶ χάρις ἐώκει
 225 ἐξ ἀρχῆς· οὐ γάρ τι θεῶν γένος οὐρανόωνων
 ἄπρηκτον τελέθει καὶ ἀμήχανον, ἀλλὰ οἱ ἀλκῇ

ac circa illam famulae quatuor in opere erant,
 caeterae vero extra magnificum erant thalamum,
 operibus intentae, quae ancillas decet.
 Eurypylum autem Helena valde admirabatur intuens,
 et ille contra Helenam, mutuoque sese verbis
 ambo excipiebant in thalamo suaveolenti.
 Servae autem thronos duos posuere prope dominam,
 moxque Alexander resedit et juxta illum
 Eurypylus. Milites interim ante urbem castra metabantur,
 ubi vigiles Troium erant magnanimi;
 et statim arma deposuerunt ad terram, ac prope equos
 statuerunt adhuc anhelantes ex-tristi labore,
 et praesepibus injecerunt ea, quibus celeres equi vescuntur.
 Atque tunc nox appetebat, nigrescebatque tellus et aether:
 cibum igitur sumebant ante moenia ardua
 Cetei Troesque, et proluxa sermocinatio orta est
 inter-cenantibus; ac passim ignis vis ardentis
 accendebatur juxta tentoria, resonabatque canora fistula,
 tibiaeque stridulis compactae cannis,
 ac passim cithararum strepitus erat jucundus.
 Argivi itaque procul stupescebant audientes
 tibiarum cithararumque vocem, ipsorum etiam et equo-
 rum,] ac fistulae, quae inter convivia excellit et pastores:
 propterea suos quisque apud castra jussit
 naves alternis tutari usque ad lucem,
 ne eas Troes incenderent irrumpentes,
 qui tunc excelsum ante murum genio-indulgebant.
 Eodem tempore in aedibus Alexandri bellicosus
 epulabatur Telephides cum inelytiis regibus,
 et multum sane Priamus et alii Troium filii
 suo-quisque-loco exoptabant, ut-manum-consereret cum
 -Argivis] fortuna in adversa. Is vero promisit omnia-se-con-
 secturum.] Porro cum cenant-fuissent, se-contulerunt do-
 mum singuli:] Eurypylusque ibidem cubuit paulo seorsum
 in conclavi affabre-facto, ubi prius ipse dormiebat
 insignis Alexander cum famigeratissima uxore:
 illud enim admirabile et excellens erat praee-omnibus:
 huc ille se-conferens requievit. Alii vero alibi cubile sum-
 pserunt] usque ad Auroram pulcritronam; at prima luce
 Telephides surrexit et ad exercitum lato-diffusum pervenit
 cum aliis proceribus, qui intra illum erant:
 milites autem continuo induerunt arma magna-alacritate,
 omnes inter primores percupidi rem-gerendi.
 Ita et Eurypylus vastis circumdedit membris
 arma, splendidis adspectu-similia fulgetris.
 Caeterum varie-efflicta multa ipsius in clypeo divino inerant,
 quaecumque olim effecerat audax robur Herculis:
 inibi erant noxiis maxillis lambentes
 duo se-moventibus assimiles ferocia dracones,
 truculentum quippiam conantes; verum ille alibi alium,
 infans quantumlibet, elidebat, et illi intrepidus
 erat mens et animus, namque Jovi viribus par-erat
 ab ineunte-aetate: nequaquam enim deorum suboles cae-
 lestium] inefficax est et ignava, sed ei robur

ἔτρετ' ἀπειρεσίη, καὶ νηδύος ἐνδὸν ἰόντι.
 Ἐν δὲ Νημειάϊο βίη ἐτέτυκτο λέοντος,
 ὀδρήμου Ἡρακλῆος ὑπὸ στιβαρῆσι χέρεσσι
 210 τειρομένου κρατερῶς· βλοσυρῆς δὲ οἱ ἀμφὶ γένυσσιν
 αἱματόεις ἀρρὸς ἔσκεν· ἀποπνέοντι δ' ἔωκει.
 Ἄγχι δὲ οἱ πεπόνητο μένος πολυδειράδος Ὑδρῆς,
 πλὴν λυγμώουσα· καρήατα δ' ἀλγινόνετα
 ἀλλὰ βᾶ οἱ δέδμητο κατὰ χυθόνος, ἀλλὰ δ' αἶξεν
 215 ἔξ ὀλίγων μάλα πολλά· πόνος δ' ἔχεν Ἡρακλῆα
 θαρσαλίον τ' Ἰόλαον· ἐπεὶ κρατερὰ φρονέοντε
 ἀμφω, ὃ μὲν τέμνεσκε καρήατα μαιμώοντα
 ἀρπῇ ὑπ' ἀγκυλόδοντι θοῶς, ὃ δὲ καίε σιδήρῳ
 αἰθομένῳ· κρατερῇ δὲ κατήνυτο θηρὸς ὕμωκλῃ.
 220 Ἐξείης δ' ἐτέτυκτο βίη σὺς ἀκαμάτοιο
 ἀρριῶν γενέεσσι· φέρεν δὲ μιν, ὥς ἑστὸν περ,
 ζῶν ἐς Εὐρυσθέα μέγα σθένος Ἀλκείδαο·
 κεμμάς δ' εὖ ἥσκητο θοῇ πόδας, ἥτ' ἀλεγεινῶν
 ἀμφὶ περικτιόνων μέγ' ἐσίνετο πᾶσαν ἀλωγῇ·
 225 καὶ τὴν μὲν χρυσεῖο κεράατος ὄδριμος ἦρος
 ἀμφέχεν οὐλομένοιο πυρὸς πνέουσιν αὐτμήν.
 Ἀμφὶ δ' ἄρα στυγερῇ Στυμφηλίδει, αἱ μὲν οἷστοις
 ῥαήμεναι ἐν κονίησιν ἀπέπνεον, αἱ δ' ἔτι φύζης
 μνωόμεναι· πολιοῖο δὲ ἥρος ἐσσεύοντο·
 230 τῆσι δ' ἐρ' Ἡρακλῆος κεχολωμένος ἄλλον ἐπ' ἄλλω
 ἰὼν ἐπιπροΐαλλε, μάλα σπεύδοντι ἰοικώς.
 Ἐν δὲ καὶ Λυγείῳ μέγας σταθμὸς ἀντιθέοιο
 τεχνήεις ἥσκητο κατ' ἀκαμάτοιο βοεΐης·
 τῷ δ' ἄρα θισπεσίῳ βαθὺν ῥόον Ἀλφειοῖο
 235 ὄδριμος Ἡρακλῆς ἐπαγίνεεν· ἀμφὶ δὲ Νύμφαι
 θαμβέον ἄσπετον ἔργον· Ἀπόπροθι δ' ἐπλετο ταῦρος
 πυρπνός, ὃν βᾶ καὶ αὐτὸν, ἀμαϊμάκετόν περ ἰόντα,
 γνάμπτει βίη, κρατεροῖο κεράατος· οἱ δὲ οἱ ἀμφω
 ἀκάματοι μυῶνες ἐρειδομένοιο τέταντο·
 240 καὶ ῥ' ὁ μὲν ὡς μυκηθμὸν ἰεὺς πέλεν· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ
 ἀμφὶ σάκος πεπόνητο θεῶν ἐπειμμένη εἶδος
 Ἴππολύτη· καὶ τὴν μὲν ὑπὸ κρατερῆσι χέρεσσι,
 δαιδάλου ζωστήρος ἀμερσέμεναι μενεαίνων,
 εἴλκε κόμης ἵπποιο κατ' ὠκέος· αἱ δ' ἀπάτερθεν
 245 ἄλλαι ὑποτρομέεσκον Ἀμαζόνες· Ἀμφὶ δὲ λυγρῇ
 Θρηϊκίῃ ἀνὰ γαῖαν ἔσαν Διομήδεος ἵπποι
 ἀνδροδόροι· καὶ τὰς μὲν ἐπὶ στυγερῇσι φάτῃσι
 αὐτῷ σὺν βασιλῇ κακὰ φρονέοντι δαΐξεν.
 Ἐν δὲ καὶ ἀκαμάτοιο δέμας πέλε Γηρυονῆος
 250 τεθνεώτος παρὰ βουσί· κάρη δὲ οἱ ἐν κονίῃσιν
 αἱματόεντα κέχυντο βίη ῥοπάλοιο δαμέντα·
 πρόσθε δὲ οἱ δέδμητο κύων ὀλωπτος ἄλλων,
 Ὀρθρος, ἀνιερῶ ἐνζλίγκιος, ὄδριμος ἀλκῇ,
 Κερβέρῳ, ὃς βᾶ οἱ ἔσκεν ἀδελφεός· ἀμφὶ δ' ἔκειτο
 255 βουκόλος Εὐρυτίων μεμορυγμένος αἵματι πολλῷ.
 Ἀμφὶ δὲ χρύσεα μῆλα τετεύχματο μαρμαίροντα
 Ἐσπερίδων ἀνὰ πρίμνον ἀκήρατον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
 σμερδαλέος δέδμητο δράκων· ταὶ δ' ἄλλοθεν ἄλλαι
 πτώσουσιν θρασὺν ὕα Διὸς μεγάλοιο φέδοντο.
 260 Ἐν δ' ἄρ' ἔην, μέγα δέμα καὶ ἀθανάτοισιν ἰδέσθαι,

QUINTUS.

adjunctum est ingens etiam in utero adhuc latenti.
 In eo etiam Nemeari vis expressa erat leonis,
 strenui Herculis validis manibus
 afflicti duriter, saevasque ejus circum maxill
 cruenta spuma erat, et expirantis formam habebat.
 Prope hunc elaborata erat vis multicipitis Hydrae
 truculenter linguas exsertans, capitaque dolorifica
 partim ei decussa erant ad terram, partim renascebantur
 ex paucis admodum multa; et labor tenebat Herculem
 audacemque Iolaum, quoniam forti animo
 ambo, alter detruncabat capita dirum quid molientia
 falce adunca celeriter, alter urebat ferro
 candenti; validae ergo conficiebantur belluae minae.
 Deinde fabricata erat violentia suis indomiti,
 spumans genis; et portabat hunc, cen reapse
 vivum ad Eurystheum ingens robur Alcidae:
 cerva etiam bene elaborata erat cita pedibus, quae miserorum
 vicinorum valde infestabat totum agrum:
 et hanc aureo cornu fortis heros
 tenebat, perniciosi ignis efflantem vaporem
 Prope quam invisae Stymphalides, quaedam sagittis
 confixae in pulvere animam exhalabant, quaedam adhuc de
 -fuga] cogitantes incanum per aera volabant,
 in quas Hercules iratus aliam post aliam
 arundinem ejaculabatur, valde properanti similis.
 Inibi etiam Augeae ingens stabulum praestantis
 artificiosum efformatum erat in invicto scuto,
 cui divini profundum amnem Alphei
 fortis Hercules derivabat; et passim Nymphar
 stupebant ingens opus. Seorsumque erat taurus
 ignem spirans, quem et ipsum, licet insuperabilis esset,
 fregit violenter valido cornu comprehensum; amboque
 ipsius invicti brachiorum musculi connitentes intendeban-
 tur, et hic quidem tanquam mugitum edens erat. At juxta
 eum] in clypeo fabricata erat dearum vestita specie
 Hippolyte; et hanc validis manibus
 varie-texto cingulo spoliare dum cupit
 detrahebat coma arreptam equo ex celeri; seorsum vero
 aliae pavitabant Amazones. Ibi etiam saeva
 Thracia in terra erant Diomedis equae
 virivorae, quas ad detestanda praesepia
 ipso cum rege maligne affecto trucidavit.
 Etiam invicti corpus inerat Geryonis
 extincti juxta boves, capitaque ejus in pulvere
 cruenta hic illic jacebant vi clavae subacta:
 ante quem domitus fuerat canis exitiosissimus aliorum,
 Orthrus, tristem aequiparans, vasto robore,
 Cerberum, qui ejus erat frater; ac prope jacebat
 hubulcus Eurytion foedatus cruore multo.
 Passimque aurea mala efficta erant rutilantia
 Hesperidum per stipitem intactum, ad quem
 horrendus prostratus erat draco: illae autem hic illic
 trepidantes audacem natum Jovis magni fugiebant.
 Adhaec inerat, ingens terror etiam deorum in oculis,

21

Κέρβερος, ὃν ῥ' ἀκμάκντι Τυφωεὶ γαίνατ' Ἐχιδνα
 ἄντρω ὑπ' ὀκρυόεντι, μελαίνης ἀγγόθι Νυκτός,
 ἀμφ' ὀλοῇσι πύλῃσι πολυχλαύτου Ἀΐδου
 εἰργων νεκρὸν δμίλον ὑπ' ἡρόεντι βερέθρῳ·
 210 δεῖα δέ μιν Διὸς υἱὸς ὑπὸ πληγῇσι θαμάσσας
 ἤγε καρθεαρίοντα παρὰ Στυγὸς αἰπὰ βέεθρα,
 ἔλκων οὐκ ἐθέλοντα βίη, πρὸς ἀθήα χθῆρον
 θαρσαλέως. Ἐτέτυκτο δ' ἀπόπροθεν ἄγχι μακρὰ
 Καυκάσου· ἀμφὶ δὲ δεσμά Προμηθέος ἄλλουδ' ἄλλα
 215 αὐτῆς σὺν πέτρῃσιν ἀναβρῆξας ἅμα γυίοις
 λῦε μέγαν Τιτῆνα· λυγρὸς δέ οἱ ἀγγόθι καίτο
 πτερός ἀλγινάσεντι δέμας βεβλημένος ἴψι.
 Κενταύρων δ' ἐτίτυκτο πολυσθενέων μέγα κάρτος
 ἀμφὶ Φολοιο μέλαθρον· ἔρις δ' ὀρόθυνε καὶ οἶνος
 220 ἀντίον Ἡρακλῆϊ τεράατα κείνα μάχεσθαι·
 καὶ ῥ' οἱ μὲν πεύκῃσι περὶ δμηθέντες ἔκειντο,
 τῆς ἔχον ἐν χείρεσσι μάχης ἄχος οἱ δ' ἐτι μακρῆς
 ἐρηϊώοντ' ἐλάτῃσι μεμνότες, οὐδ' ἀπέληγον
 ὑσμίνης· πάντων δὲ καρήατα δεύετο λύθρῳ
 225 θεινομένων ἀνὰ δῆριν ἀμείλιχον, ὥς ἐτεόν περ·
 οἶνω δ' αἶμα μίμικτο, συνηλλοίωτο δὲ πάντα
 εἶδατα, καὶ κρητῆρες ἐβύεστοί τε τράπεζαι·
 Νέεσσον δ' αὖθ' ἐτέρωθε παρὰ ῥόον Ἑὐθηνοῖο,
 κείνης ἐκπρορυγόντα μάχης, ὑπεδάμαντ' οἰστῶι,
 230 ἀμφ' ἐρατῆς ἀλόχοιο γολούμενος. Ἐν δ' ἐτίτυκτο
 ὀδρήμιον Ἀνταίοιο μέγα σθένος, ὃν ῥα καὶ αὐτὸν,
 ἀμφὶ παλαισμοσύνης ἅματον περιδρηϊώοντα,
 ὑβρὸς ἀειράμενος κρατερῆς συνέκζε χεῖρεσσι.
 Καίτο δ' ἐπὶ προχοῇσιν ἑὐρρύου Ἐλλησπόντου
 235 ἀργαλέον μέγα κῆτος ἀμειλίχοισιν οἰστοῖς
 βλήμενον· Ἡσιόνης δὲ κακὸς ἀπειλούτο δεσμούς.
 Ἄλλα δ' ἄρ' Ἀλκείδου θρασυφρονος ἄσπετα ἔργα
 ἀμφέγγεν Ἑὐρυπύλοιο διοτρεφέος σάκος εὐρύ.
 Φαίνεται δ' ἴσος Ἀρῇ μετὰ στίχας αἰσποντι·
 240 Τρῶες δ' ἀμφιέποντες ἐγέθουν, εὖτ' ἐσίδοντο
 τεύχεα τ' ἤδὲ καὶ ἄνδρα θεῶν ἐπειμένον εἶδος·
 τὸν δὲ Πάρις ποτὶ δῆριν ἐποτρύνων προσέειπε·
 Χαίρω σεῖο κίοντος, ἐπεὶ νῦ μοι ἦτορ ἰολπεν
 Ἀργεῖους μάλα πάντας οἰζυρῶς ἀπολίσθαι
 245 αὐτῆς σὺν νῆεσσιν, ἐπεὶ βροτὸν οὔποτε τοῖον
 εἶδρακον ἐν Τρώεσσιν εὐπτολέμοισί τ' Ἀχαιοῖς·
 ἀλλὰ σὺ, πρὸς μέγαλοιο καὶ ὀδρήμιου Ἡρακλῆος,
 τῇ μίγεθός τε βίην τε καὶ ἀγλὰν εἶδος ἔοικας,
 κείνου μνωόμενος φρονέων τ' ἀντάξειν ἔργα
 250 θαρσαλέως Τρῶεσσι δαίζομένοις ἐπάμυνον,
 ἦν πως ἀμπνεύσωμεν· ἐπεὶ σὲ γε μόνον οἶω
 ἄστιος ὀλλυμένοιο κακὰς ἀπὸ κῆρας ἀλέξει.
 Ἡμέγ' ἐποτρύνων δὲ δέ μιν προσεζώνει μύθῳ·
 Πριαμίδη μεγάθυμε, δέμας μακάρεσσιν ἔοικώς,
 255 ταῦτα μὲν ἀθανάτων ἐνὶ γούνασιν ἐστήρικται,
 ὥς τε θάνη κατὰ δῆριν ὑπέρβιον ἢ σαυθῇ·
 ἡμεῖς δ', ὥσπερ ἔοικε, καὶ ὥς σθένος ἐστὶ μάχεσθαι,
 στήσόμεθα πρὸ πόλῃος· ἔπειτα δὲ καὶ τόδ' ὁμοῦμαι,
 μὴ πρὶν ὑποστρέφειν, πρὶν ἢ κτάμεν ἢ ἀπολίσθαι·

Cerberus, quem indefesso Typhoeo edidit Echidna
 sub antro horribili, nigram prope Noctem,
 ad exitiales portas lamentosi Orci
 coercens exanimem turbam in tenebricoso barathro:
 sed facile eum Jovis filius plagis subactum
 duxit agro-capite-nutantem præter Stygis vasta fluentia,
 trahens nolentem vi ad insuetum locum
 fortiter. Excusæ erant etiam procul convalles longæ
 Caucasi; et *Hercules* vincula Promethei hinc et illinc
 ipsis cum scopulis abrompens simul et membris
 solvit magnum Titanem; infestaque prope illum jacebat
 aquila vulnifico corpus transfixa jaculo.
 Centaurorum etiam efficta erat prævalidorum magna vis,
 ad Pholii ædes; hisque incitabat et merum
 monstra illa adversus Herculem ut-pugnarent:
 et pars quidem inter piceas prostrati jacebant,
 quas tenuerant in manibus ut pugnae remedium, pars ad-
 huc longis] certabant abletibus connitentes, nec desiste-
 bant] prælio, omniumque capita humectabantur cruore
 sauciatorum in conflictu crudeli, tanquam reapse;
 vinoque sanguis miscebatur, et alterabantur simul cuncta
 fercula crateresque et politæ mensæ.
 Nessum autem alibi ad undam Eveni
 fuga-elapsum-ex hac pugna, conficiebat sagitta,
 ob venustam conjugem succensus. Porro insculptum-erat
 violenti Antæi lingens robur, quem etiam ipsum,
 secum lucta ferociter contendentem,
 alte sublatum validis confregerat manibus
 Jacebat porro ad ostia undosi Hellespontu
 sæva et immanis balæna rigidis sagittis
 confixa, Hestionesque dura resolvebat vincula *Hercules*.
 Alia insuper Alcidae magnanimi ardua facinora
 continebantur Eurypyli, a-Jove-nutriti, scuto amplo
 Videbatur autem par Marti ad ordines *militum* festinanti:
 Trojani vero stipantes eum lartabantur, cum viderent
 arma et virum Deorum indutum forma.
 Quem Paris ad certamen instigans ita affatus-est:
 Gaudeo te abeunte, quoniam mihi animus sperat fore
 ut-Argivi universi miserrima internecione-delegantur
 ipsis cum navibus, quandoquidem virum nunquam talem
 vidi inter Trojanos et bellicosos Achivos:
 sed tu, per magnum et fortem Herculem,
 quem magnitudine viribusque et spectabili forma refers,
 illius memor et animo-concipient digna illo facinora
 fortiter Trojanis bello-atritis succurrito,
 si forte respirare-possimus; siquidem te solum confido
 urbis pessum-euntis triste satum avertere-possesse.
 Dixit non-leve calcar-ipsi-addens. Is vero eum *tali* al-
 locutus-est sermone:] Priamide animose, corpore diis si-
 milis,] hæc nempe Deorum in genubus firmiter-reposita sunt
 quis occubiturus-sit in prælio violento vel salvus-erasurus:
 nos vero, ut decet et ut possumus pugnare,
 stabimus pro civitate. Deinde et hoc juro,
 non prius me-reversurum, quam aut eadem-secerim aut

- 315 Ὀδυσσεύς θάρσυνε· Τρῶες δ' ἐπὶ μακρὰ χάροντο·
καὶ τότε Ἀλέξανδρον τε καὶ Αἰνείαν ἐρίθυμον,
Πολυδάμαντά τ' ἑὺμμελίην καὶ Πάριον αἶον,
Δηϊφρόβον τ' ἐπὶ τοῖσι καὶ Αἰθίον, ὃς περὶ πάντων
Παφλαγόνων ἐκείκαστο μάχῃ, ἐνὶ τλήνῃ δμίλῳ,
320 τοὺς δ' αὖτε λείπετο πάντας ἐπισταμένους πονέεσθαι,
ὅπως δυσμενέουσιν ἐνὶ πρώτοισι μάχωνται
ἐν πολέμῳ· μάλα δ' ὤκα κίον προπάρειθεν δμίλου·
προφρονέως δ' οἴμηναν ἀπ' ἄστειος· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
πολλοὶ ἔποντο, ὥς τε μελισσῶν κλυτὰ φύλα
325 ἡγεμόνεσσιν ἐοῖσι διηρεφῆος σίμβολοις
ἐκχόμεναι καναχιδόν, ὅτ' εἰσὶν ἡμᾶρ ἱκνῆται·
ὥς ἄρα τοῖσιν ἔποντο βροτοὶ ποτὶ δῆριν ἰοῦσι·
τῶν δ' ἄρα νισσομένων πολὺς αἰθέρα δοῦπος ὀρώρει,
αὐτῶν τ' ἡδ' ἱππῶν· περὶ δ' ἔβρεμεν ἀσπετα τεύχεα.
330 Ὡς δ' ὁπότεν μεγάλοιο βῆθ' ἀνέμοιο βοροῦσα
κινήσῃ προθυμὸν ἄλῃς βυθὸν ἀτρυγέτοιο,
κύματα δ' ὤκα κελαινὰ πρὸς ἡϊόνας βοῶντα
φύκος ἀποπτύουσιν, ἐρευγομένοιο κλύδωνος,
ἡχὴ δ' ἀτρυγέτοισι παρ' αἰγιαλοῖσιν ὀρώρει·
335 ὥς τῶν ἐσσυμένων μέγ' ὑπέβραχε γαῖα παλώρη.
Ἀργεῖοι δ' ἀπάνευθε πρὸ τείχεος ἐξεχέοντο
ἀμφ' Ἀγαμέμνονα δῖον· αὐτὴ δ' ἔπλετο λαῶν,
ἀλλήλοισι ἐπιεχλομένων ὁλοῦ πολέμοιο
ἀντιάαν καὶ μὴ τι καταπτύσσοντας ἐνιπῆν
340 μένειν παρ' νῆεσσιν ἐπαιγομένων μαχέεσθαι.
Τρῶες δ' ἄρ' ἐσσυμένοισι συνήντεον, εὔτε βόεσσι
πόρτιες, ἐκ ξυλόχοιο ποτὶ σταθμὸν ἐρχομένησιν
ἐκ νομοῦ εἰαρινόιο κατ' οὐρεος, ὁππότε ἄρουραι
πυκνὸν τηλεθάουσι, βρύει δ' ἄλῃς ἄνθεσι γαῖα,
345 πλήθει δ' αὖτε κύπελλα βοῶν γλάγος ἡδὲ καὶ οἰῶν,
μυκηθμός τε πολὺς μάλ' ὀρίνεται ἐνθα καὶ ἐνθα
μισγομένων, γάνυται δὲ μετὰ σπῆσι βουκόλος ἀνὴρ·
ὥς τῶν ἀλλήλοισι μετεσσυμένων ὀρυμαγδὸς
ὀρώρει· δεινὸν γὰρ αὐτέων ἀμφοτέρωθεν.
350 Σὺν δὲ μάχην ἐτάσσουσιν ἀπαίριτον· ἐν δὲ κυδοιμὸς
στρωγᾶτ' ἐν μέσσοισι μετ' ἀργαλείοιο φόνιοι·
σὺν δ' ἔπεσον ῥινοὶ τε καὶ ἔγχεα καὶ τρυφάλειαι
πλησίον· ἀμφὶ δὲ χαλκὸς ἴσον πυρὶ μαρμαίρεσκεν·
ὅρρετ' δ' ἄρ' ἔγχεϊσι μάχῃ· περὶ δ' αἵματι πάντη
355 δέυετο γαῖα μελαινὰ δακρυομένων ἡρώων
ἱππῶν τ' ὠκυπόδιον, οἳ θ' ἄρμασιν ἀμφεκέχυντο,
οἳ μὲν ἔτ' ἀσπαίροντες ὑπ' ἔγχεσιν, οἳ δ' ἐφύπερθεν
πίπτοντες· στουγερὴ δὲ δι' ἥερος ἔσσυτ' αὐτῇ·
ἐν γὰρ δὴ χάλκειος ἔρις πέσεν ἀμφοτέροισι.
360 Καὶ ῥ' οἳ μὲν λάεσσιν ἀταρτηρῶς ἐμάχοντο·
οἳ δ' αὖτ' αἰγανέησι νηκέσιν ἡδὲ βέλεσσιν·
ἄλλοι δ' ἀξίνῃσι καὶ ἀμφιτόμοις πελέκεσσι
καὶ κρατεροῖς ξιφέσσι καὶ ἀγγεμάχοις δοράτεσσιν·
ἄλλος δ' ἄλλο χεῖρεσσι μάχης ἀλκτῆριον εἶχε.
365 Πρῶτοι δ' Ἀργεῖοι Τρώων ὤσαντο φάλαγγας
βαθεὶ ἀπὸ σφείων· τοὶ δ' ἑμπαλὶν ὀρμήσαντες
αἵματι δέον Ἀργεῖα, μετ' Ἀργείοισι βορόντας·
Εὐρύπυλος δ' ἐν τοῖσι, μελαίνῃ λαίλαπι ἴσος,

mortem-oppetierim.] Sic ait fidenter, Troesque super hoc valde gaudebant.] Et tunc Alexandrum et Aeneam cordatum ac Polydamantem hasta-bonum Painmonaque clarum, et Deiphobum cum his Aethicūque, qui prae omnibus Paphlagonibus pollens-erat in pugna sustinere agmen hostile,] hos simul legit omnes gnaros pugnandi, ut hostium cum primoribus dimicarent in pugna : citato igitur praeceperunt in-primam aciem, promptisque-animis eruperunt ex urbe, ac cohortes plurimae secutae-sunt, ceu apum nobiles gentes reges suos sequuntur ex bene-lectis alvearibus effusae cum-strepitu, ubi veris tempus advenit ita illos secuti-sunt viri ad conflictum egressos. Quorum incessu ingens ad-aethera fragor surgebat, ab-ipsis et equis, circumque strepitabant firmissima arma.

Ut, cum magni vis venti ingruens moverit ex-imo maris gurgitem infrugiferi, fluctusque subito nigri ad littora cum-sonore fucum-marinum expuunt, eructante fluctuum-aestu, fremitusque undarum inculta juxta littora oritur : sic illis imminentibus valde resonabat tellus vasta.

Argivi autem alibi ante murum confluebant circa Agamemnonem praeclearum, clamorque erat hominum sese-invicem exhortantium, saevum belli-conflictum ut-capessarent et ne tremantes minas manerent apud naves impellentium ad-pugnam. Trojanis igitur irrudentibus occursarunt, ceu vaccis vituli, e silva ad stabulum redeuntibus ex pascuis vernis de monte, quando arva confertim germinant, et scalet copiose floribus terra, plena-reddit etiam cymbia vaccarum lac atque ovium, mugitusque ingens oritur hic et illic, dum-coeunt ; exultat igitur inter illas armentarius vir : ita illis inter-se congregientibus fremitus excitatus-est ; horrendum enim vociferabantur utrinque. Pugnam itaque conserebant ingentem, et tumultus versabatur in medio cum atroci caede, concursabantque clypei et hastae et galeae cominus, et undequaque res velut ignis fulgebat, inhorrebatque lanceis pugna, et sanguine circumquaque rigabatur tellus nigra trucidatorum heroum equorumque velocipedum, qui curribus circumfusi-jacebant,] alii adhuc palpitantes sub hastis, alii super strati, foedusque per aera circumferebatur vapor nam aenea lis invaserat utrosque.

Pars equidem lapidibus ferociter pugnabant, pars rursus jaculis acutis et sagittis, alii ascis et quae-utrinque-feriunt securibus, validisque gladiis ac cominus-pugnam-cientibus hastis : aliusque aliud manibus pugnae tutamen tenebat.

Primi autem Argivi Troum repulerunt phalanges pauxillum a sese : verum hi vicissim impetu-facto sanguine madefecerunt Martem, in Argivos cum-irruissent Eurypylus autem inter hos, nigro turbini similis,

λαὸν ἐπώχετο πάντα καὶ Ἀργεῖους ἐνάρτιζε
 370 θαρσαλέως· μάλα γάρ οἱ ἀάσχετον ὤπασε κάρτος
 Ζεὺς ἐπὶ ῥα φέρων ἐρικυδέϊ Ἡρακλῆϊ.
 Ἐνθ' ὄγε καὶ Νιρῆα, θεοῖς ἐναλίγκιον ἄνδρα,
 μαρνάμενον Ἰωάνεσσι βάλεν περιμήκει δουρὶ
 βαῖον ὑπὲρ πρόμησιν· ὃ δ' ἐς πέδον ῥριπε γαστήρ·
 375 ἐκ δὲ οἱ αἶμα' ἐχύθη, δεύοντο δὲ οἱ κλυτὰ τεύχη·
 δεύετο δ' ἀγλαὸν εἶδος ἄμ' εὐθαλέεσσι κόμησι·
 κεῖτο γὰρ ἐν κονίῃσι καὶ αἵματι σὺν κταμένοισιν,
 ἔρνος ὅπως ἐριθιλῆς ἐλαίης εὐκαέτοιο,
 ἦν τε βίη ποταμοῖο κατὰ ῥόον ἤχθηεντα
 380 σὺν τ' ὄχθης ἐλάσσει, βόθρον διὰ πάντα κεδάσας
 βρίζον· ἡ δ' ἄρα κεῖται ὑπ' ἀνθεσι βεβριθυῖα·
 ὥς τῆμος Νιρῆος ἐπὶ γῆνός ἀσπετον οὐδας
 ἐξεχύθη δέμας ἡὺ καὶ ἀγλαίη ἐρατεινή·
 τῷ δ' ἄρ' ἔπ' Εὐρύπυλος μεγάλ' εὐχετο δηωθέντι·
 385 Κεῖσός νυν ἐν κονίῃσιν, ἐπεὶ νύ τοι εἶδος ἀγῆτον
 οὔτι λιλαιομένω περ ἐπὶ ῥχεσεν, ἀλλὰ σ' ἐγωγε
 νοσφισάμην βιότοιο, λιλαιομένον περ ἀλύξει·
 σφέτλιος, οὐδ' ἐνόησας ἀμείνωνος ἀντίον ἐλθών·
 οὐ γὰρ κάρτεϊ κάλλος ἀνὰ κλόνον ἰσοφαρίζει.
 390 Ὡς εἰπὼν κταμένοιο περικλυτὰ τεύχε' ἐλέσθαι
 μήδετ' ἐπεσσύμενος· τοῦ δ' ἀντίος ἦλθε Μαχάων,
 γωόμενος Νιρῆος, ὃ οἱ σχεδὸν αἴσαν ἀνέταλ·
 δουρὶ δέ μιν στονόεντι κατ' εὐρέος ἤλασεν ὤμου
 δεξιτεροῦ, σῦτο δ' αἶμα, πολυσθενέος περ ἐόντος·
 395 ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀπόρουσιν ἀταρτηροῖο κυδοιμοῦ,
 ἀλλ' ὥς τίς τε λέων ἢ ἀγρὶος οὖρεσι κάρτος
 μαίνεται ἐνὶ μέσσοισιν, ἕως κ' ἐπιόντα θαμάσῃ,
 ὃς ῥά μιν οὕτως πρῶτος ὑποφθάμενος δι' οὐραίου
 τὰ φρονέων ἐπόρουσε Μαχάονι· καὶ ῥά μιν ὥκα
 400 οὕτως ἐγγεῖη περιμήκει τε στιβαρῇ τε,
 δεξιτερὸν κατὰ γλουτόν· ὃ δ' οὐκ ἀνεγάζετ' ὀπίσσω,
 οὐδ' ἐπιόντ' ἀλέεινε, καὶ αἵματος ἰσχυμένοιο·
 ἀλλ' ἄρα καρπαλίμως περιμήκει λαῶν αἰέρας
 κάεθ' ἀεὶ καὶ κεφαλὴν μεγαθύμου Τηλεφίδαο·
 405 τοῦ δὲ κόρυς στονόεντα φόνον καὶ κῆρ' ἀπάλαλκεν
 ἰσχυμένως· ὃ δ' ἔπειτα κραταιῷ γούσατο φωτὶ
 Εὐρύπυλος μεγάλθυμος, ἰδ' ἀσχαλὼν ἐνὶ θυμῷ
 ὥκα διὰ στέρνοιο Μαχάονος ἤλασεν ἔγχος·
 αἶμα δ' αἵματόεσσαν μετάρρενον ἄγχις ἔκτανεν·
 410 ῥριπε δ' ὥς ὅτε ταῦρος ὑπὸ γναθμοῖο λέοντος·
 ἀμφοὶ δὲ οἱ μελέεσσι μέγ' ἔθραχεν αἰόλα τεύχη.
 Εὐρύπυλος δὲ οἱ αἶψα πολύστονον εἰρύσατ' αἶμα μιν
 ἐκ γροῦς οὐταμένοιο· καὶ εὐχόμενος μέγ' αὖτε·
 Ἄ δειλ', οὐ νύ τοι ἦτορ ἀρηράμενον φρεσὶ πάμπαν
 415 ἔπλετ', ὃς οὐτιδανός περ ἐὼν, μέγ' ἀμείνωνι φωτὶ
 ἄντα κίεας· τῷ καὶ σὺ κακὴ λάχε δαίμωνος αἴσα·
 ἀλλὰ σοὶ ἔσσετ' ὄνειαρ, ὅτ' οἴωνοι καταέονται
 σάρκα τῇν κταμένοιο κατὰ μόθον· ἡ ἔτ' ἐέλπετ
 νοστήσειν καὶ ἐμεῖο μένος καὶ χεῖρας ἀλύξειν;
 420 ἔστί μιν ἱπτήρ, μάλα δ' ἤπειτ' ἐφάρμακα οἶδας·
 τοῖς πίσυνος τὰ ῥ' ἐόλπας ὑπεκρυγέειν κακὸν ἦμαρ·
 ἀλλ' οὐ μὲν οὐδ' αὐτὸς ἀπ' ἡρώεστος Ὀλύμπου

exercitum aggrediebatur totum et Argivos truckdabat
 strenuo : valde enim ei concitatum dederat robur
 Juppiter, gratum-officium præstans nobilissimo Herculi.
 Hic idem etiam Nirea, Diis similem virum,
 dimicantem cum-Trojanis trajecit longa hasta
 paululum supra umbilicum : qui ad solum procubuit terræ;
 eique sanguis effusus-est, et conspersa-sunt insignia arma;
 maduit etiam splendida facies cum florida cæsarie ;
 jacebat enim in pulvere et sanguine inter mortuos,
 planta ceu florida oleæ fissilis,
 quam impetus fluvii vortice sonoro
 una-cum ripa abripit, scrobem totani dissipans
 radicitus, illaque jacet floribus onusta :
 non-aliter tunc Nirei ad telluris vastum solum
 prostratum-erat corpus insigne, et pulcritudo amabilis ;
 cui Eurypylus admodum insultabat caeso :

Jaceto nunc in pulvere, siquidem tibi forma suspicienda
 nihil, quamlibet exoptanti, profuit ; sed te ego
 spoliavi vita, utut cuperes elabi.

Improbe, non animadvertisti te cum præstantiore congres-
 sum :] non enim cum-robore pulcritudo in conflictu paria-
 -facit.] Ita fatus caesi præclara arma auferre
 destinabat irruens : sed contra eum venit Machaon
 ira-commotus ob-Nireum, qui illum proxime fato conces-
 serat :] hasta igitur eum luctifica in lato percussit humero
 dextro, emanavitque cruore ejus, quamvis fortissimus esset ;
 sed-tamen ne-sic quidem profugit ex-prælio atroci ;
 imo, ut leo quispiam aut agrestis in montibus aper-
 sævit inter medios venatores, donec invadentem straverit,
 qui cum vulneravit princeps prævertens in turba :
 ita affectus irruit in-Machaonem, atque cum subito
 sauciavit hasta prælonga gravique
 dextera in clune. Neque is tamen pedem-tulit retro,
 nec adorientem declinavit, tametsi sanguis copiose-proflue-
 ret ;] sed extemplo grandem lapidem sublatum
 rotavit in caput magnanimi Telephidæ,
 cujus galea luctuosam necem et pestem repuli
 continuo. Inde forti succensuit viro
 Eurypylus magnanimus, graviterque-commotus animo
 statim per pectus Machaonis adegit hastam ;
 et cuspidis cruenta ad-dorsum usque pervenit,
 ac stratus-est veluti taurus maxilla leonis,
 circumque ejus membra valde crepitarunt varia arma.
 Eurypylus autem illi statim luctificam extraxit hastam
 e corpore sauciato, et jactabundus magna voce-exclamavit :

Infelix ! nequaquam tibi anticus firma ratione
 constitit, qui invalidus cum sis, longe fortiori viro
 occurristi : Ideo et te infelix sibi-vendicavit genii fatum.
 Sed hic tibi erit fructus, quod alites devorabunt
 carnem tuam cæsi in acie ; an adhuc speras
 te-reversurum et meam vim atque manus effugitarum ?
 es quidem medicus, et mitissima remedia novisti,
 quibus fretus forte speras te-evasurum exitialem diem :
 verum profecto nec ipse ab acro Olympo

σεῖο πατὴρ τεὸν ἦτορ ἔτ' ἐκ θανάτοιο σώσει,
οὐδ' εἰ τοι νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην καταχεύῃ.

425 Ὡς φάτο· τὸν δ' ὄγαβαιὸν ἀναπνεύων προσέειπεν·
Εὐρύπυλ', οὐδ' ἄρα σοὶ γε πολλὸν χρόνον αἰσιμὸν
ζῶμεν, ἀλλὰ σοὶ ἄγχι πρίστανται οὐλομένη Κηρ[έστι]
Τρώϊον ἅμα πεδίοι, τῷ περ νῦν αἰσὺλα βέβηκε.

Ὡς φάμενον λίπε θυμός· ἔβη δ' ἄραρ Ἀΐδης εἰσω.
430 Τὸν δέ, καὶ οὐκ ἔτ' ἐόντα, προστῦδα κύδιμος ἀνὴρ·
Νῦν μὲν δὴ σὺ γε κείσο κατὰ χθονός· αὐτὰρ ἔγωγε
ὑστερον οὐκ ἀλέγω, καὶ εἰ παρὰ ποσσὶν ὀλεθρος
σήμερον ἡμετέροισι πέλει λυγρός· οὔτι γὰρ ἄνδρες
ζῶμεν ἡμᾶτα πάντα· πότμος δ' ἐπὶ πᾶσι τέτυκται.

435 Ὡς εἰπὼν οὕτως νέκυν· μέγα δ' ἴαχε Τεῦχος,
ὡς ἶδεν ἐν κονίῃσι Μαχάονα· τοῦ γὰρ ἄπωθεν
εἰστήκει μάλα πάγχυ πονεύμενος· ἔν γὰρ ἔκειτο
ὄηρις ἐνὶ μέσσοισιν· ἐπ' ἄλλω δ' ἄλλος ὀρώρει·
ἀλλ' οὐδ' ὡς ἀμείλησε δεδουπότος ἀνδρὸς ἀγαυοῦ,

440 Νιρῆός τ', ὃς κεῖτο παρ' αὐτόθι· τὸν δ' ἐνόησεν
ὑστερον ἀντιθέοιο Μαχάονος ἐν κονίῃσιν.

Αἶψα δ' ὄγ' Ἀργείοισιν ἐκέχλετο μακρὰ βοήσας·

Ἔστυθε Ἀργεῖοι, μῆδ' εἴκετε δυσμενέεσσιν
ἔσσυμένοις νῶϊν γὰρ ἀάσπετον ἔσσει· ὄνειδος,

445 αἶχε Μαχάονα δῖον ἅμα ἀντιθέω Νιρῆϊ
Τρῶες ἐρυσσάμενοι ποτὶ Ἴλιον ἀπονέωνται.

Ἄλλ' ἄγε δυσμενέεσσι μαχώμεθα πρόφρονι θυμῷ,
ἔρρα δαΐχταμένους εἰρύσομεν, ἧ ῥα καὶ αὐτοὶ
κείνοισι ἀμυρὴ θάνωμεν, ἐπεὶ θέμις ἀνδράσιν αὕτη,
450 οἷσιν ἀμυνέμεναι, μῆδ' ἄλλοις κύρμα γενέσθαι·
οὐ γὰρ ἀνδρωτὶ γε μετ' ἀνδράσι κῦδος αἰεῖ.

Ὡς ἄρ' ἔφη· Δαναοῖσι δ' ἄχος γένετ'· ἀμυρὴ δ' ἄρ'
πολλοὶ γαῖαν ἔρευθον ἐπ' Ἀρεῖ δηωθέντες [αὐτοῖς
μαρναμένων ἐκάτερθεν· ἴση δ' ἐπὶ ὄηρις ὀρώρει.

455 Ὅφρ' δ' ἀδελφειοῖο φόνον στονόνετα νόησεν
βλημένου ἐν κονίῃ Ποδαλείριος, οὐνεκα νηυσὶν
ἦστο παρ' ὠκυπόροισι, τετυμμένα δούρατι φωτῶν
ἔλκε ἀκείόμενος· περὶ δ' ἔντεα δύσατο πάντα
θυμὸν ἀδελφειοῖο χολούμενος· ἐν δέ οἱ ἀλκή

460 σμερδαλέον στέρνοισιν αἰετο μαχμάωντι
ἐς πόλεμον στονόνετα· μέλαν δέ οἱ ἔξεν αἶμα
λάβρον ἐπὶ κραδίῃ· τάχα δ' ἐνθαρε δυσμενέεσσι,
χερσὶ θοῇσιν ἄκοντα τανυγλώχινᾳ τινάσσων.

Εἶλε δ' ἄρ' ἔσσυμένως Ἀγαμέμνων υἱὲα δῖον

465 Κλειτόν, ὃν ἡύκομος Νύμφη τέκεν ἀμυρὴ βεέθοις
Παρθενίου, ὃς τ' εἶσι διὰ χθονός, ἡύτ' ἔλαιον,
πόντον ἐπ' Εὐξείνιον προχέων καλλιῖβρον ὕδωρ·
ἄλλον δ' ἀμυρὴ κασιγνήτῳ κτάνα δῆϊον ἀνδρᾶ
Λᾶσσαν, ὃν ἀντίθεος Προνόη τέκεν ἀμυρὴ βεέθοις

470 Νυμφαίου ποταμοῖο, μάλα σχεδὸν εὐρέος ἀντροῦ,
ἀντροῦ θηητοῖο, τὸ δὲ φάτις ἔμμεναι αὐτῶν
ἱρὸν Νυμφαίων, ὅπως αἰ περὶ μακρὰ νέμονται
οὖρεα Παφλαγόνων, καὶ ὅσαι περὶ βοτρυόεσσαν
ναῖουσ' Ἡράκλειαν· ἔοικε δὲ καίνο θεοῖσιν

475 ἀντρον, ἐπεὶ ῥα τέτυκται ἀπειρέσιον μὲν ἰδέσθαι
λαίνεον, ψυχρὸν δὲ διὰ σπέος ἔρχεται ὕδωρ,

tuus pater (*Esculapius*) tuum cor amplius a morte serva-
bit,] etiamsi tibi nectar et ambrosiam affundat.

Sic ait. Huic vero ille *adhuc* modicum spirans respondit:

Eurypyle, nec tibi longum tempus a-fatis-concessum est
vivere, sed tibi prope adstat letalis Mors

Trojano in campo, in-quo nunc nefaria committis

Ita tantem deseruit animus, et migravit subito in Orcum.

Quem, licet non jam superstitem, compellavit præclarus vir:

Nunc tu quidem jaceas in terra; ego vero

de-futuris non sum-anxius, etiamsi ante pedes exitium

nostros hodie sit funestum: non enim nos homines

vivimus omni tempore, sed mors cunctis destinata est.

Sic locutus vulnus-intulit cadaveri. Exclamavit autem

Teneer,] ut vidit in pulvere Machaonem, a quo procul

stabat admodum strenne rem-gerens. Incumbebat enim

contentio in-media-acie-versantibus, et in alium alius in-

ferebatur:] at nec ita neglexit interfectum virum nobilem,

Nireumque, qui jacebat prope, quem cognovit

post egregium Machaonem in pulvere.

Statim igitur Argivos exstimulavit magno clamore.

Properate Argivi, neve cedite hostibus

ingruentibus; nobis enim enormi erit probro,

si Machaonem divum cum formosissimo Nireo

Troes abstraxerint-et ad Ilium redierint.

Verum agite cum hostibus pugnemus impenso studio

ut caesos eripiamus, aut ipsi etiam

pro illis occumbamus, quia lex hominibus hæc est,

ut-suos defendant, ne aliis prædæ fiant:

non enim absque-sudore inter homines gloria paratur.

Sic ait. At Danaï agre tulerunt, et circum illos

multi terram sanguine tinxerunt Marte (*in bello*) trucidati

pugnantium utrobique, et æqua pugna fuit.

Tandem fratris necem luctificam rescivit

dejecti in pulverem Podalirius, quia naves

residebat ad veloces, inflicta hastis militum

vulnera medicans. Quare arma induit omnis

ira propter-fratrem inflammatus; et ei robur

immane in-pectore crevit festinanti

ad bellum triste, nigerque ipsi aestuavit sanguis

vehementer in corde, subitoque irruit in-hostes,

palmis agilibus pilum longa-cuspide crispans.

Atque necavit statim Agamestoris filium nobilem,

Clitum, quem pulcricomæ Nympha peperit ad fluentia

Parthenii, qui labitur per terram, tanquam oleum,

in pontum Euxinum exonerans pulcrifluam undam;

alterum etiam prope fratrem trucidavit inimicum virum,

Lassum, quem deæ-similis Pronoe edidit juxta alveum

Nymphæi amnis, proxime capacem specum,

specum *illam* mirabilem, quam fama *refert* esse ipsarum

templum Nympharum, quotquot in arduis versantur

montibus Paphlagonum, et quæ circum racemosam

degunt Heracleam; et convenit illud diis

antrum, quia est vasto adpectu,

lapideumque, et frigida per speluncam labitur unda,

χρυστάλλῳ ἀτάλαντον, ἐνὶ μυχάτοισι δὲ πάντῃ
 λαίνοι κρητῆρες ἐπὶ στυφελῇσι πέτρῃσιν,
 αἰζηῶν ὡς χερσὶ τετυγμένοι, ἰνδάλλονται·
 480 ἄμφ' αὐτοῖσι δὲ Πᾶνες ὁμῶς Νύμφαι τ' ἐρατειναί,
 ἱστοί τ' ἡλακάται τε καὶ ἄλλ' ὅσα τεχνήεντα
 ἔργα πέλει θνητοῖσι, τὰ καὶ περὶ θαῦμα βροτοῖσιν
 εἶδεται ἐρχομένοισιν ἔσω ἱεροῖο μυχοῖο·
 τῷ ἐνὶ δοιαὶ ἔνεισι καταβασίαι τ' ἀνοδοὶ τε,
 485 ἡ μὲν πρὸς Βορέαο τετραμμένη χιχῆντος
 πνοῆς, ἡ δὲ Νότοιο καταντίον ὑγρὸν ἀέντος·
 τῇ θνητοὶ νίσσονται ὑπὸ σπέος εὐρύ θαλάσσης,
 ἡ δ' ἐτέρῃ μακάρων πέλεται ὁδὸς, οὐδὲ μιν ἄνδρες
 ῥηϊδίως πατεύουσιν, ἐπεὶ χάος εὐρὺ τέτυκται
 490 μέχρ' ἐπ' Ἀιδονῆος ὑπερθύμοιο βέρεθρον·
 ἀλλὰ τὰ μὲν μακάρεςσι πέλει θέμις εἰσπορεύσθαι.
 Ἀμφὶ Μαχάονα δ' ἐσθλὸν ἰδ' Ἀγλαΐης κλυτὸν υἱά
 μακρὰ μὲν ἑκάτερθεν ἀπέσθιτο πούλυς ὄμιλος·
 ὅψ' δὲ δὴ Δαναοὶ σφραγίσαντες εἴρυσαν, ἀβλήσαντες
 495 πολλὰ περ· αἶψα δὲ νῆας ἐπὶ σφετέρῃς ἐκόμισσαν
 παῦροι· ἐπεὶ πλεόνεσσι κακὴ περιπέπτατ' οἰζὺς
 ἀργαλέου πολέμοιο· πόνω δ' ἐνέμιμον ἀνάγκη.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ μάλα πολλοὶ ἐνεπλήσαντο κελαινὰς
 Κῆρας ἀν' αἰματοέοντα καὶ ἀλγινόεντα κυδοιμόν,
 500 δὴ ῥα τότε Ἀργείων πολέες φύγον ἐνδοθὶ νηῶν,
 ὅσους Εὐρύπυλος μέγ' ἐπὶ ἔχετο πῆμα κυλίνδων·
 παῦροι δ' ἄμφ' Αἴαντα καὶ Ἀτρεὺς οἷε κραταιῶ
 μίμον ἐν ὑσμίνῃ. Καὶ δὴ τάχα πάντες ὄλοντο
 δυσμενέων παλάμῃσι περιστροφέοντες ὄμιλῳ,
 505 εἰ μὴ Οἰλέος υἱὸς Εὐφρονα Πολυδάμαντα
 ἔγχεϊ τύψε παρ' ὤμων ἀριστερὸν ἀγρόθι μαζοῦ·
 ἐκ δὲ οἱ αἶμα' ἐχύθη· ὃ δ' ἐχάσσατο τυτθὸν ὀπίσσω.
 Διήφοβον δ' οὐταξε περικλειτὸς Μενέλαος
 δεξιτέρῳ παρὰ μαζόν· ὃ δ' ἐκφυγε ποσσὶ θοοῖσιν.
 510 Ἐνθ' Ἀγαμέμνων διὸς ἐνήρατο πούλυν ὄμιλον
 πληθύνος ἐξ ὁλοῆς· μετὰ δ' Αἰθίων ὄχετο διὸν
 θύων ἐγγείησιν· ὃ δ' εἰς ἐτάρους ἀλείνε.
 Τοὺς δ' ὅπ' Εὐρύπυλος λαοσσόος εἰσενόησε
 χαζομένους ἅμα πάντας ἀπὸ στυγεροῖο κυδοιμοῦ,
 515 αὐτίκα κάλλιπε λαὸν, ὅσον κατὰ νῆας ἔλασεν·
 καὶ ῥα θοῶς οἴμησεν ἐπ' Ἀτρεὺς οἷε κραταιῶ
 παῖδά τε καρτερόθυμον Οἰλέας, ὃς περὶ μὲν θεῖν
 ἔσχε θεὸς, περὶ δ' αὖτε μάχῃ ἐνὶ φέρτατος ἦεν.
 Τοῖς ἐπὶ κραίπνυν ὄρουσεν ἔχων περιμήχετον ἔγ-
 520 σὺν δὲ οἱ ἦλθε Πάρις τε καὶ Αἰνείας ἐρίθυμος, [χρὸς
 ὃς ῥα θοῶς Αἴαντα βάλεν περιμήχεϊ πέτρῃ
 κακὰ κόρυθα κρατερῇ· ὃ δ' ἄρ' ἐν κονίῃσι τανυσθεὶς
 ψυχὴν οὔτι κάπυσσεν, ἐπεὶ νύ οἱ αἰσιμον ἦμαρ
 ἐν νόστῳ ἐτέτυκτο Καφηρίσιν ἀμφὶ πέτρῃσι·
 525 καὶ ῥα μιν ἀρπάξαντες ἀρηϊφίλοι θεράποντες
 βαιὸν ἔτ' ἀμπνέοντα φέρον ποτὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 Καὶ τότε ἄρ' οἴωθησαν ἀγακλειτοὶ βασιλῆες
 Ἀτρεΐδαι· πᾶρ δὲ σπιν ὀλέθριος ἵσταθ' ὄμιλος
 βαλλόντων ἑκάτερθεν, ὅτι σθένη χερσὶν ἐλίσσθαι·
 530 οἱ μὲν γὰρ στονόεντα βέλη χέον, οἱ δὲ νῦν λαῶας,

glaciei comparanda, inque penetralibus passim
 saxei crateres super rigidis scopulis,
 hominum tanquam manibus facti, conspiciuntur;
 et prope hos Panes simul Nymphaeque amabiles,
 fusique colique et si-quae alia fabrefacta
 opera sunt mortalibus, quae magnum miraculum hominibus
 videntur descenditibus in sacrum penetrale,
 in quo duo sunt descensus et ascensus,
 alter ad Aquilonis spectans sonori
 flatum, alter Austro obversus humide spiranti,
 ubi mortales subeunt lustrum latipatens Divarum,
 alter autem Deorum est via, nec illum homines
 facile calcant, cum vorago profunda illic sit
 usque ad Plutonis severi barathrum:
 hoc igitur Divis tantum est fas contemplari.
 Circa Machaonem autem bonum et Aglaiae clarum natum
 pugnantium utrobique occumbebat magna caterva:
 sero tandem Danaï ipsos extorserunt, luctati
 multum, et statim ad naves suas transtulerunt
 pauci; nam plerosque improba circumvolabat aerumna
 difficilis conflictus, inque labore persistebant necessitate
adacti.] Cum igitur permulti exsatiassent atras
 Deas-fatales in sanguinolento et luctifico praelio
 Argivum multi fugam-ceperunt in naves,
 quos Eurypylus valde urgebat cladem advolvens,
 paucique circa Ajacem et Atrei natos fortes
 manserunt in acie. Et sane omnes periissent
 hostium manibus, versantes in-turba *illa*,
 nisi Oilei filius consultum Polydamantem
 hasta percussisset in humerum dextrum juxta papillam,
 ita-ut ejus sanguis erumperet, ipseque cederet paululum
 retro.] Deiphobum etiam vulneravit gloria-præstans Me-
 nelaus] dexteram circa mammam, qui effugit pedibus cita-
 tis.] Ibi Agamemnon illustri-trucidavit magnam catervam
 de multitudine hostili, et Æthicum adortus-est nobilem
 ferociens hasta; sed is inter socios se-abscondit.
 Quos ubi Eurypylus populi-servator vidit
 excedere simul universos infelici conflictu.
 repente reliquit agmen, quod ad naves depulerat,
 et subito impetum-fecit in Atrei natos fortes
 prolemque animosam Oilei, qui imprimis ad-currendum
 erat velox, longeque etiam in pugna præstantissimus erat.
 In hos rapide incurrit gerens prælongam hastam;
 cumque eo venerunt Paris et Æneas acer,
 qui statim Ajacem percussit grandi saxo
 in galea firmata; is igitur in pulverem extensus
 animam nondum efflavit, quia ipsi fatalis dies
 in reditu destinata-erat Caphareas juxta rupes:
 atque ipsum tollentes Mavortii satellites
 modice adhuc spirantem portarunt ad naves Achivum.
 Et tunc præsidio-nudabantur illustres imperatores
 Atridae, eisque pernicialis instabat globus
 jaculantium utrinque, quodcunque poterat manibus com-
 prehendi:] pars enim stridentia tela fundebant, pars lapides,

ἄλλοι δ' αἰγανέας· τοὶ δ' ἐν μέσσοισιν ἐόντες
 στρωφῶντ', εὐτε σύες μέσῳ ἔρχει ἢ λέοντες
 ἥματι τῷ, ὅτ' ἀνακτες ἀολλίσσωσ' ἀνθρώπους
 ἀργαλέως τ' εἰλῶσι, κακὸν τεύχοντες θλεθρον
 835 θηρσὶν ὑπὸ κρατεροῖς· οἱ δ' ἔρκεος ἐντὸς ἐόντες
 ὁμῶς δαρδάπτουσιν, ὅ τις σφίτιν ἐγγὺς ἔχεται·
 ὥς οἱ γ' ἐν μέσσοισιν ἐπεσσυμένους ἐδάττον.
 Ἄλλ' οὐδ' ὥς μένος εἶχον, ἐελδόμενοι περ, ἀλύξαι,
 εἰ μὴ Τεῦκρος ἔχανε, καὶ Ἰδομενεὺς ἐρίθυμος
 840 Μηριόνης τε Θόας τε καὶ Ἰσόθεος Θρασυμήδης·
 οἱ ἅ παρὸς φοβέοντο θρασὺ σθένος Εὐρυπύλοιο,
 καὶ κα φύγον κατὰ νῆας, ἀλευάμενοι βαρὺ πῆμα,
 εἰ μὴ ἄρ' Ἀτρεΐδῃσι περιδδείσαντες ἔκοντο
 ἄντην Εὐρυπύλοιο· μάχη δ' αἰδέηλος ἐτύχθη.
 845 Ἐνθα τότε Αἰνείας κατ' ἀσπίδος ἔγχος ἔριζε
 Τεῦκρος εὐμμελῆς· τοῦ δ' οὐ χροὰ καλὸν ἔχεν·
 ἤρκεσε γάρ οἱ πῆμα σάκος μέγα τετραβύειον·
 ἀλλὰ καὶ ὥς δέισας ἀνεχάσσάτο τυτθὸν ὀπίσσω.
 Μηριόνης δ' ἐπόρουσεν ἀμύμονι Λαοφρόντι
 850 Παιονίδῃ, τὸν ἐγείνατ' εὐπλόκαμος Κλεομήδῃ
 Ἀχαιοῦ ἀμφὶ βέεθρα· κίεν δ' ὅγ' ἐς Ἴλιον ἰσθὴν
 Τρωσὶν ἀρτίζεμεναι μετ' ἀμύμονος Ἀστεροπαίου·
 τὸν δ' ἄρα Μηριόνης νύξ' ἔγχεϊ ὀκρίοντι
 αἰδοίων ἐφύπερθε· θοῶς δέ οἱ εἴρυσεν αἶγλη
 855 ἔγκατα· τοῦ δ' ὤκισα ποτὶ ζόφον ἔσσυτο θυμός.
 Αἶαντος δ' ἄρ' ἑταῖρος Οἰλιάδας δαΐφρων,
 Ἀλκιμέδης, ἐς ὅμιλον εὐσθενέων βάλε Τρώων·
 ἔχε δ' ἐπευξάμενος δηῖων ἐς φύλοπιν αἰνὴν
 σπενδόνη ἀλγινόεντα λίθον· διὰ δ' ἔτρεσαν ἄνδρες,
 860 βροῖζον ὁμῶς καὶ λῆα περιδδείσαντες ἰόντα·
 τὸν δ' ὁλοὴ φέρε Μοῖρα ποτὶ θρασὺν ἥνιοχῆα
 Πάμμονος Ἰππασίδην· τὸν δ' ἥνία χερσὶν ἔχοντα
 πλῆξε κατὰ κροτάφοιο· θοῶς δέ μιν ἔκβαλε εἴφρου
 πρόσθεν ἰοῖο τροχοῖο, θοὸν δέ οἱ ἄρμα πασσόντος
 865 λυγρὸν ἐπισώτροισι δέμας διελίσσει', ὀπίσσω
 ἱππῶν ἱεμένων· θάνατος δέ μιν αἰνὸς ἐδάμνα
 ἔσσυμένως, μάστιγα καὶ ἥνία νόσφι λιπόντα.
 Πάμμονι δ' ἔμπεσε πένθος· ἄφαρ δέ ἐθῆκεν ἀνάγκη
 ἄμφω, καὶ βασιλῆα, καὶ ἥνιοχέιν θοὸν ἄρμα·
 870 καὶ νῦ κεν αὐτοῦ κῆρυ καὶ ὑστατον ἥμαρ ἀνέτλη,
 εἰ μὴ οἱ Τρώων τις ἀνὰ κλόνον αἵματόεντα
 ἥνία δέξατο χερσὶ καὶ ἐξεσάωτεν ἀνακτα,
 ἤδη τειρόμενον δηῖων ὁλοῇσι χέρεσσιν.
 Ἀντίθεον δ' Ἀκάμαντα καταντίον αἵσσοντα
 875 Νέστορος ὄβριμος υἱὸς ὑπὲρ γόνυ δούρατι τύψεν·
 ἔλκεϊ δ' οὐλομένῳ στυγερὰς ὑπεδύσατ' ἀνίας·
 χάσασατο δ' ἐκ πολέμοιο· λίπεν δ' ἑτάροισι κυδοιμὸν
 δακρυόεντ'· οὐ γάρ οἱ ἐτι πολέμοιο μεμλῆαι.
 Καὶ τότε δὴ θεράπων ἐρικυδέος Εὐρυπύλοιο
 880 τύψε Θόαντος ἑταῖρον, Ἐχέμωνα θηριώοντα,
 ὅμιου τυτθὸν ἐνερθε· περὶ κραδίην δέ οἱ ἔγχος
 ἔξεν ἀντηρόν· σὺν δ' αἵματι κήκειν ἰδρῶς
 ψυχρὸς ἀπὸ μελέων· καὶ μιν στρεφθέντα φέρεσθαι
 εἰς ὀπίσω, κατέμαρψε μέγα σθένος Εὐρυπύλοιο.

nonnulli tragulas. Ipsi igitur in medio inclusi
 obversabantur, ut apri in medio circo vel leones
 die illo, quo principes congregant homines
 sæviterque includunt, dirum *illis* apparantes exitium
 inter bestias validas, quæ in septo versantes
 servos dilaniant, quicumque eis propinquarit :
 ita illi in media corona invadentes trucidabant.
 At neque sic facultas erat, quamlibet cupientibus, evadendi,
 nisi Teucer venisset, et Idomeneus animosus
 Merionesque Thoasque et diis-par Thrasymedes,
 qui prius horrebant audax robur Eurypyli,
 et fugissent ad naves, declinantes grave nocumentum,
 nisi Atridis meluentes venissent
 adversus Eurypylum. Pugna igitur exitialis excitata est.
 Ibi tunc Aeneas in scutum hastam impegit
 Teucer lancea-præstans : nec tamen ejus pulchrum corpus
 larsit :] depulit enim ab-eo noxam clypeus ingens quadru-
 plex-bubulus :] sed sic etiam terrore-injecto, cessit aliquan-
 tulum retro.] Meriones autem aggressus est probatum Lao-
 phontem] Pæoniden, quem enixa est insignis-capillo Cleo-
 mede,] Axiæ ad fluentia : profectusque erat hic in Ilion sa-
 cram,] Trojanis ad-opitulandum cum strenuo Asteropæo :
 hunc igitur Meriones pupugit hasta aspera
 supra genitalia, et mox illi extraxit cuspis
 intestina, celerrimeque ad tenebras avolvit ejus anima.
 Ajacis etiam comes Oïlidas bellicosus,
 Alcimedes, in agmen sortium jaculatus est Troom,
 et torsit facta-præce hostium in aciem sævam
 funda tristidicum lapidem : diffugiebant igitur viri,
 stridorem pariter et sævum expavescentes adveniens,
 quod letalis tulit Parca in audacem aurigam
 Pammonis Hippasiden : quem habenas manu tenentem
 perculit secundum tempora, subitoque eum exturbavit
 curru] ante suam rotam, et velox ejus currus prolapsi
 per exsangue corpus cantilisolvebatur, retro
 equis properantibus, et mors eum lugubris conferit
 extemplo, scuticam et frenos procul linquentem.
 Quare Pammiona invasit mioror : et subito ipsum fecit ne-
 cessitas] utrumque, et dominum et aurigam rapidi currus :
 atque ibi mortem et novissimum diem expertus-fuisset,
 nisi ei Troom quisquam in conflictu cruento
 frena suscepisset manibus et servasset principem,
 qui-jam vexabatur hostium sævis manibus.
 Egregium porro Acamantem, ex-adverso se-infercutem,
 Nestoris acer filius supra genu hasta verberavit ;
 a-quo vulnere noxio acerbos subiit dolores,
 et excessit acie, reliquitque sociis pugnam
 lacrimosam : non enim ei amplius bellum cordi-erat.
 Et tunc satelles celebris Eurypyli
 ferit Thoantis commilitonem Echemmona præliautem,
 infra humerum paulum, et ad cor ejus hasta
 penetravit tristifica, cumque sanguine ebullit sudor
 frigidus e membris, ipsumque aversum ul-fugere,
 retro, comprehendit ingens vis Eurypyli,

650 κοῦε δὲ εἰ τοῖα νεῦρε· πόδες δ' αἰκοντες ἔμεινον
 αὐτοῦ, ὅπη μιν τύψε· λίπεν δέ μιν ἄμβροτος αἰών.
 Ἐσσυμένως δὲ Θόας νύξεν Πάριν ὀξείῃ δουρὶ
 δεξιτέρων κατὰ μηρόν· ὃ δ' ὤχετο τυτθὸν ὀπίσσω
 οἰσόμενος τοῖα τόξα, τὰ εἰ μετόπισθε λάλειπτο.
 651 Ἰδομενεὺς δ' ἄρα λᾶν, ὅσον σθένη, χειρὶν αἰέρας,
 κάθβαλεν Εὐρύπυλος βραχίονα· τοῦ δὲ χαμάζε
 κάππισε λοίγιον ἔγχος· ἄφαρ δ' ἀνεχάσσατ' ὀπίσσω
 [οἰσόμενος ἔγχεϊν· τὴν γὰρ ῥ' ἔχεν, ἔκβαλε χειρὸς.]
 Ἀτρεΐδαι δ' ἄρα τυτθὸν ἀνέπνευσαν πολέμοιο.
 652 Τῷ δὲ θοῶς θεράποντες ἔβαν σχεδόν, οἳ οἱ ἐνεγκαν
 ἀσγὲς δόρυ μακρόν, ὃ πολλῶν γούνατ' ἔλυσεν·
 δεξιόμενος δ' ὄγε λαὸν ἐπώχετο κάρτεϊ θύων,
 κτείνων ἐν κε κίχχῃ· πολλὸν δ' ὑπεδάμαθ' ὄμιλον.
 Ἐνθ' οὐτ' Ἀτρεΐδαι μένον ἔμπεδον, οὔτε τις ἄλλος
 653 ἀγχεμάχων Δαναῶν· μάλα γὰρ δέος ἔλλαθε πάντας
 ἀργαλέον· πᾶσιν γὰρ ἐπίσσυτο πῆμα κορύσσω
 Εὐρύπυλος· μετόπισθε δ' ἐπισπόμενος κεραίε·
 κέκλετο δ' αὖ Τρώεσσι καὶ ἱπποδάμοις ἐτάροισιν·
 ὦ φίλοι, εἰ δ' ἄγε θυμὸν ἐνὶ στέρνοισι βαλόντες
 654 τεύξωμεν Δαναοῖσι φόνον καὶ κῆρ' αἰδῆλον,
 οἳ δὴ νῦν, μήλοισιν ἑοικότες, ἀπονέονται
 νῆας ἐπὶ σφετέραις· ἀλλὰ μνησώμεθα πάντες
 ὑσμίνης ὀλοῆς, ἧς παιδόθεν ἴδμονες εἰμέν.
 Ὡς φάτο· τοῖ δ' ἐπόρουσαν ἀολλέες Ἀργείοισιν·
 655 οἳ δὲ μέγα τρομέοντες ἀπ' ἀργαλίοιο κυδοιμοῦ
 φεῦγον· τοῖ δ' ἐρέποντο, κύνας ὡς ἀργιόδοντες
 κεμαῖσιν ἀγροτέρησιν ἐπ' ἄγχεα μακρὰ καὶ ὕλην·
 πολλοὺς δ' ἐν κονίῃσι βάλλον, μάλα περ μεμαῶτας
 ἐκφυγέειν ὀλοοῖο φόνου στονόεσαν ὁμοκλήν.
 656 Εὐρύπυλος μὲν ἔπεφνεν ἀμύμονα Βουκολίωνα
 Νησόν τε Χρόμιόν τε καὶ Ἀντίφον· οἳ δὲ Μυκλήν
 ὤχεον εὐκτέανον, τοῖ δ' ἐν Λακεδαίμονι ναῖον·
 τοὺς ἄρ' ὄγ' ἐξενάρριξεν, ἀριγνώτους περ ἑόντας.
 Ἐκ δ' ἄρα πληθὺς ἔβλεν ἀσπίετα φῦλ' ἀνθρώπων,
 657 δασα μοι οὐ σθένης ἵστί λιλαιομένῃ περ αἰεῖσαι,
 οὐδ' εἴ μοι στέρνοισι σιδήρεον ἦτορ ἐνείη.
 Αἰνείας δὲ Φέρητα καὶ Ἀντίμαχον κατέπεφνεν,
 χυφότερους Κρήτηθεν ἄμ' Ἰδομενεὶ κιόντας.
 Αὐτὰρ Ἀθήνηρ' οἷος ἀμύμονα Μῶλον ἔπεφνεν,
 658 ὅσπερ ἀπ' Ἀργεὺς ἦλθεν ὑπὸ Σθενέλῳ βασιλῆϊ·
 τὸν βάλεν αἰγανίῃ νεοθηγείῃ πολλὸν ὀπίσσω
 φεύγοντ' ἐκ πολέμοιο, τυγῶν ὑπὸ νείατα κνήμης
 δεξιτερῆς· αἰχμὴ δὲ διὰ πλατὺν νεῦρον ἔκερσεν
 ἀντικρὺ ἱεμένη· παρὰ δ' ἔθρισεν ὀστέα φωτὸς
 659 ἀργαλέως· ὀδύνη δ' ἐμίγη μόρος, ἐφθιτο δ' ἀνὴρ.
 Ἐνθα Πάρις Μόσυνόν τ' ἔβαλεν καὶ ἀγένορα Φόρ-
 ἄμφω ἀδελφειοὺς, οἳ τ' ἐκ Σαλαμῖνος ἵκοντο [κυν,
 Αἶαντος νῆεςσι, καὶ οὐκέτι νόστον ἔλοντο.
 Τοῖσι δ' ἐπὶ Κλεόλαον ἔβν, θεράποντα Μένετος,
 660 εἶλε βελὼν κατὰ μαζὸν ἀριστερόν· ἀμφὶ δέ μιν νύξ
 μάρψε κακῇ, καὶ θυμὸς ἀπίπτειτο· τοῦ δὲ θαμν-
 ἐνδον ὑπὸ στέρνοισιν ἔτι κραδίη ἀλεγεινὴ [τος,
 ταρφέα παλλομένη πτερόεν πελέμιξε βέλεμον.

ac dissecavit ei agiles nervos, et pedes invisi haeserunt
 illic, ubi eum perculerat, ac defecit illum divina vita
 Hinc subito Thoas cauciavit Parin acuta hasta,
 dexterum in femur, qui cessit paululum retro
 allaturus levem arcum, quem a-tergo liquerat.
 Carterum Idomeneus lapidem, quantum poterat, manibus
 tollens,] pulsavit Eurypylli brachium; cujus humi
 decidit pestifera hasta, statimque vestigia-torsit retro,
 [allaturus hastam novam: quam enim habuerat, ea exci-
 derat manu.] Atridae igitur paulum respirarunt a-pugna.
 Ad illum vero mox famuli accesserunt, qui ei attulerunt
 non-fragilem hastam et longam, quae multorum genua
 enervavit:] qua accepta copias invadebat robore concitatus,
 cadens quemcunqueprehendit; magnamque subigebat ca-
 tervam.] Ibi nec Atridae locum-tuebantur firme, nec quis-
 quam alius] bellacium Danaorum. Ingens enim terror cepit
 omnes] anxius; nam omnibus imminerebat cladem excitans
 Eurypylus, et pone insequens percutiebat;
 adhortabatur etiam Trojanos et equum-domitores socios:
 Amici! agite quaeso, audacia praecordiis injecta
 creemus Danais stragem ac perniciem atram,
 qui nunc ovium more discedunt
 ad naves suas. Ideo memores-simus omnes
 pugnae exitiosae, cujus a-pueris gnari sumus.
 Sic inquit. At hi irruerunt globo-facto in-Argivos;
 illi autem (Graeci) magna trepidatione ex infelici pugna
 fugiebant, et hi (Troes) instabant, ut canes albis-dentibus
 cervis agrestibus, in vallibus porrectis et nemore;
 multosque in pulvere profligabant, quantumvis conantes
 effugere funesto occidionis tristes minas.
 Eurypylus ergo necl-dedit honestum Bucolionem,
 Nesomque Chromiumque et Antiphum, quorum illi My-
 cenas] incolebant opulentas, hi vero Lacedaemone habita-
 bant:] quos ille vita-et-armis-spoliavit, nobiles quantumvis
 essent.] Ex grege autem militum leto-dedit infinitum a-
 gmen hominum,] quos mihi facultas haud suppetit quamlibet
 cupienti canendi,] etiam mihi pectori ferreum cor inesset.
 Aeneas autem Pherelem et Antimachum sustulit,
 qui-ambo ex-Creta cum Idomeneo venerant.
 Carterum Agenor eximius Molum laud-vituperabilem per-
 emit,] qui ab Argis venerat sub Sthenelo principe:
 hunc feriit venabulo recens-cote-subacto, longe retro
 fugientem ex acie, contactum in infimis-partibus surae
 dexteræ, cuspisque latum nervum dirupit
 in-adversum penetrans, simulque diffregit ossa hominis
 atrociter, et cum-dolore conjuncta-erat mors, atque internit
 vir.] Ibi Paris Mosynum transfixit et virtute-insignem Phor-
 cyn,] duos germanos, qui ex Salamine advecti-erant
 Ajacis navibus, nec reditu potiebantur.
 Et super his Cleolaum probatum, ministrum Negetis,
 stravit ictum circa mammam sinistram; eum igitur mox
 corripuit dira, et animus avolavit, ejusque expirans
 in pectore adhuc cor cum-dolore-luctans
 crebro motu volatile vibrabat telum.

Ἄλλον δ' Ἴον ἄρ' ἦκεν ἐπὶ θρασὺν Ἡετίωνα
 640 ἐσσυμένως· τοῦ δ' αἶψα διὰ γναθμοῖο πέρησε
 χαλκός· ὃ δὲ στονάχησε· μίγῃ δέ οἱ αἵματι δάκρυ.
 Ἄλλος δ' ἄλλον ἐπεφνε· πολὺς δ' ἐστείνετο χῶρος
 Ἀργείων ὠνδὸν ἐπ' ἀλλήλοισι πεσόντων.

Καὶ νῦν καὶ δὴ τότε Τρῶες ἐνέπρησαν πυρὶ νῆας,
 816 εἰ μὴ νῦν ἐπόρουσε θεὸς βαθὺν ἦερ' ἄγουσα.

Χάσσατο δ' Εὐρύπυλος, σὺν δ' ἄλλοι Τρώϊοι υἷες
 νηῶν βαιὸν ἀπώθε, ποτὶ προχοῆς Σιμόεντος,
 ἦχι περ αὖτις ἔθεντο γεγηθότες· οἱ δ' ἐνὶ νηυσὶν
 Ἀργεῖοι γοάσσκον, ἐπὶ ψαμάθοισι πεσόντες, [τῶν
 820 πολλὰ μάλ' ἀχνύμενοι κταμένων ὕπερ, οὐνεκ' ἄρ' αὖ-
 πολλοὺς ἐν κονίῃσι μέλας ἐκίχθησάτο πότμος.

ΛΟΓΟΣ Ζ.

Ἥμος δ' οὐρανὸς ἀστρα κατέκρυφεν, ἔγρετο δ' ἠὲ
 λαμπρὸν παμφανόωσα, κνέφας δ' ἀνεχάσσατο νυ-
 δὴ τότε ἀρήϊοι υἷες εὐσθενέων Ἀργείων, [κτῆς,
 οἱ μὲν ἔδαν προπάροιθε νεῶν κρατερὴν ἐπὶ δῆριν,
 5 ἀντίον Εὐρύπυλοιο μεμαχότες, οἱ δ' ἀπάτερθεν
 αὐτοῦ παρ' νῆεσσι Μαχάονα ταρχύσαντο,
 Νιρέα θ', ὃς μακάρεσσιν ἀειγενέεσσιν ἐώκει
 κάλλει τ' ἀγλαίῃ τε· βίη δ' οὐκ ἀλκιμος ἦεν·
 οὐ γὰρ ἄμ' ἀνθρώποισι θεοὶ τελέουσιν ἅπαντα·

10 ἀλλ' ἐσθλῶ κακὸν ἄγχι παράσταται ἐκ τινος αἵσης.
 Ὡς Νιρῆϊ ἀνακτι παρ' ἀγλαίῃ ἐρατεινῇ
 κεῖτ' ἀλαπαδνοσύνη. Δαναοὶ δέ οἱ οὐκ ἀμέλησαν,
 ἐλλὰ ἐταρχύσαντο καὶ ὠδύραντ' ἐπὶ τύμβῳ,
 ὅσση Μαχάονα δῖον, ὃν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 15 ἴσον αἰεὶ τίεσκον, ἐπεὶ πυκνὰ μῆδεα ᾔδει·
 ἀλλὰ γὰρ ἀμφοτέροισι ταῦτόν περὶ σῆμ' ἐβάλλοντο·

Καὶ τότε ἄρ' ἐν πεδίῳ ἔτι μαίνετο λοίγιος Ἄρης·
 ὦρτο δ' ἄρ' ἀμφοτέρωθε μέγας κόναιος καὶ αὐτῇ,
 ῥηγνυμένων λάεσσι καὶ ἐγχείῃσι βοειῶν.

20 Καὶ ῥ' οἱ μὲν πονέοντο πολυχμήτῳ ὑπ' Ἀρῆϊ·
 νωλεμέως δ' ἄρ' ἀπατος ἐδητύος ἐν κονίῃσι
 κεῖτο μέγα στενάχων Ποδαλείριος· οὐδ' ὄγε σῆμα
 λείπε κασιγνήτοιο· νόος δέ οἱ ὤρμαινεσκε
 χερσὶν ὑπὸ σφετέρῃσιν ἀνηλεείως ἀπολίσθαι·

25 καὶ ῥ' ὅτε μὲν βάλε χεῖρας ἐπὶ ξίφος, ἄλλοτε δ' αὐτὲ
 δίζετο φάρμακον αἰνόν· ἐοὶ δέ μιν εἶργον ἑταῖροι,
 πολλὰ παρηγορέοντες· ὃ δ' οὐκ ἀπέληγεν ἀνίης,
 καὶ νῦν καὶ θυμὸν ἔχουσιν ὑπαὶ παλάμῃσιν ὀλεσσειν,
 ἐσθλοῦ ἀδελφείοιο νεοκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ,

30 εἰ μὴ Νηλέος υἱὸς ἐπέκλυεν, οὐδ' ἀμέλησεν
 αἰνῶς τειρομένοιο· χίχεν δέ μιν ἄλλοτε μὲν που
 ἐκχύμενον περὶ σῆμα πολύστονον, ἄλλοτε δ' αὐτὲ
 ἀμφὶ κάρη χεύοντα κόνιν καὶ στήθεα χερσὶ
 θεινόμενον κρατερῇσι καὶ εὖνομα κικλήσκοντα

35 ὅς οἱ κασιγνήτοιο· περιστενάχοντο δ' ἀνακτα
 ὁμῶς ὁμῶς ἑτάροισι· κακὴ δ' ἔχε πάντας οἰζύς.

Καὶ ῥ' ὄγε μελιχίοισι μέγ' ἀχνύμενον προσέειπεν·

Ἴσχεο λευγαλίοιο γόου καὶ πένθεος αἰνοῦ,

Alium delinco calamum elisit in temerarium Eetionem
 derepente, ejusque subito mandibulam perrupit
 æs: ille vero ingemuit, et permiscebatur ejus cum sanguine
 lacrima.] Alius itaque alium necabat, et spaciosus coar-
 ciabatur locus] Argivis catervatim inter se collapsis.

Et jam tunc Trojani incendissent igni naves,
 nisi nox ingruisset subita spissum aera asserens.

Abcessit igitur Eurypylus, cumque eo cætera Trojana pu-
 bes] a-navibus non-ita longe, ad ostia Simoentis,
 ubi castra metabantur latti. Sed in navibus
 Argivi lamentabantur super arenis strati,
 maximo se-mœrore-affligentes propter cæsos, quod eorum
 plurimos in pulvere nigrum comprehendisset fatum.

LIBER VII.

Cum vero cælum astra occultasset, et orta-esset Eos
 clare omnibus-illucescens, tenebræque discessissent noctis;
 tunc Martil nati strenuorum Argivorum
 partim processerunt ante naves validum ad certamen,
 contra Eurypylum tendentes, partim sejunctim
 ibi juxta naves Machaoni exsequias-peregerunt,
 Nireoque, qui diis æternis similis-erat
 formæ-honestate et nitore; sed vi pollens non erat:
 non enim hominibus dii simul perfecte-donant omnia,
 sed bono malum prope adstat fato quodam.

Sic in-Nireo principe cum formæ-splendore amabili
 erat imbecillitas. Danaï tamen eum non neglexerunt,
 sed ei funebria-persolverunt et deplorarunt ipsum ad tu-
 mulum,] non-minus-quam Machaona divinum, quem im-
 mortalibus deis] pariter semper honorabant, quod pruden-
 tia consilia sciret.] Sedenim ambobus unum monumentum
 circumdederunt.] Atque tunc in campo adhuc surebat leta-
 lis Mars,] excitabatur vero utrinque ingens strepitus et
 clamor,] cum-frangerentur lapidibus et hastis clypei.

Et hi quidem ita rem-gerebant difficili Marte
 at continenter expers cibi in pulvere
 volvebatur, magno cum-gemitu, Podalirius, neque sepul-
 crum] relinquebat fratris, animoque suo moliebatur
 manibus suis crudeliter semet-interficere;
 et nunc quidem injiciebat manus ensi, nunc vero
 quærebat venenum letale; verum ejus ipsum iuhibebant
 familiares] multum consolantes; attamen non-sibi tem-
 perabat ab angore] et vitam suis manibus perdidisset
 strenui fratris recenti super tumulo,
 nisi Nelei proles id cognovisset; quare-non post-habuit
 efflictum se-excruciantem; atque offendit ipsum alias
 prostratum circa monumentum lugubre, alias rursus
 caput conspergentem cineribus et pectus manibus
 plangentem validis ac nomen vocantem
 sui germani: at suspiria-ciebant-circum dominum
 servi una cum-amicis, et iniqua tenebat omnes calamitas.
 Ille (Nestor) ergo lenibus-verbis lugentem compellavit:
 Colhibe funestum planctum et luctum molestum,

ὦ τέκος· οὐ γὰρ εἴοικε περίφρονα φῶτα γειῶτα
 40 μύρεσθ' οἷα γυναῖκα, πρὶν οὐκ εἶν' ἰόντι πεισόντα·
 οὐ γὰρ ἀναστήσεις μιν εἶν' ἐς φάος, οὐνεκ' αἴστος
 ψυχῇ οἱ πεπόνηται ἐς ἧερα, σῶμα δ' ἀνευθεν
 πῦρ ὅλον καταδάψε, καὶ ὅττις δέξαστο γαῖα·
 αὐτῶς δ', ὡς ἀνέθηκε, καὶ ἐφθιτο· τέτλαθι δ' ἄλγος
 45 ἄσπετον, ὥσπερ ἔγωγε Μαχάονος οὔτι χειρὶ
 παῖδ' ὀλέσας δῆλοισιν ὑπ' ἀνδράσιν, εὐ μὲν ἄκοντι,
 εὐ δὲ σαορροσύνησι κεκασμένον· οὐδέ τις ἄλλος
 αἰζηῶν φιλέσκειν ἔδν πατέρ', ὡς ἐμὲ κείνος·
 κάθθανε δ' εἵνεκ' ἐμῆιο, σωσέμεναι μενεαίνων
 50 δν πατέρ'· ἀλλὰ οἱ εἶθαρ ἀποκταμένοιο πάσασθαι
 τίτον ἔτλην καὶ ζωὸς εἶν' ἡριγένειαν ἰδέσθαι,
 εὐ εἰδὼς, ὅτι πάντες δμῶν Ἀἰδῶο κέλευθον
 νισσόμεν' ἀνθρώποι, πᾶσιν τ' ἐπὶ τέρματ' αἰεταί
 λυγρὰ μόρου στονόμεντος· εἴοικε δὲ θνητὸν ἰόντα
 55 πάντα φέρειν, ὅπῃ ἐσθλὰ διδοῖ θεὸς ἡδ' ἀλγεῖνά.
 Ὡς φάθ'· Ὁ δ' ἀχνύμενός μιν ἀμείβετο· τοῦ δ' ἄλγε-
 ῖν ῥέειν εἰσέτι δάκρυ καὶ ἀγλαὰ δεῦρε γένεια· [γαινῶν
 Ὡς πάτερ, ἄσχετον ἄλγος ἐμὸν καταδάμναται ἧτορ
 ἀμφὶ κασιγνήτοιο περίφρονος, ὅς μ' ἀτίταλιν,
 60 οἰχομένοιο τοκῆος ἐς οὐρανὸν, ὡς ἔδν υἱά
 σφῆσιν ἐν ἀγκοίνῃσι, καὶ ἱητήρια νοῦτων
 ἐκ θυμοῖο διδάξει· μὴ δ' ἐνὶ δαίτῃ καὶ εὐνῇ
 τερπόμεθα, ξυνοῖσιν ἱαινόμενοι κτεάτεσσι.
 Τῷ μοι πένθος ἄλαστον ἐπείχεται· οὐδέ τι κείνου
 65 τεθνεώτος φάος ἰσθλὸν ἐλδομαι εἰσὸρᾶσθαι.
 Ὡς φάτο· τὸν δ' ὁ γεραιὸς ἀκηχέμενον προσέειπεν·
 Πᾶσι μὲν ἀνθρώποισιν ἴσον κακὸν ὥπασε δαίμων,
 ὄρρανήν, πάντας δὲ καὶ ἡμέας αἶψα καλύψει,
 οὐ μὲν ἄρ' ἐκταλέσαντας δμῶν βιότοιο κέλευθον,
 70 οὐδ' ἦν εἰς τις ἕκαστος ἐλδοται· οὐνεκ' ὕπερθεν
 ἐσθλὰ τε καὶ τὰ χεῖρα θεῶν ἐνὶ γούνασι κείται
 Μοῖρ' ἡ γ' εἰς ἐν πάντα μεμιγμένα· καὶ τὰ μὲν οὔτις
 δέρκεται ἀθανάτων, ἀλλ' ἀπροτίοπτα τέτυκται
 ἀχλύϊ θεσπεσίῃ κεκαλυμμένα, τοῖς δ' ἐπὶ χεῖρας
 75 οἷη Μοῖρα τίθησι, καὶ οὐχ ὁρώσ' ἀπ' Ὀλύμπου
 ἐς γαῖαν προΐησι· τὰ δ' ἄλλοις ἄλλα φέρονται
 πνοῇ δμῶς ἀνέμοιο· καὶ ἀνέρι πολλάκις ἰσθλῇ
 ἀμειγυῖη μέγα πῆμα, λυγρῇ δ' ἐπὶ κάππεσιν ὄλεος

οὔτι ἐκείν· ἀλλὰ δὲ πέλει βίος ἀνθρώποισι·
 80 τοῦνεκ' ἄρ' ἀσφαλὲς οὐ νίσσεται, ἀλλὰ πόδεςσι
 πυκνὰ ποτιπταίει· τρέπεται δὲ οἱ αἰὼλον ἵχνος,
 ἄλλοτε μὲν ποτὶ πῆμα πολύστονον, ἄλλοτε δ' αὖτε
 εἰς ἀγαθόν· μερόπων δὲ πανόλβιος οὔτις ἐτύχθη
 ἐς τέλος εἰς ἀρχῆς· ἐτέρῳ δ' ἑτέρ' ἀντιώσιν.
 85 Παῦρον δὲ ζῶντας ἐν ἀλγεσιν οὔτι εἴοικε
 ζώμεν· ἔλπειν δ' αἰὲν ἀρείονα, μὴ δ' ἐπὶ λυγρῇ
 θυμὸν ἔχειν. Καὶ γὰρ ῥα πέλει φάτις ἀνθρώποισιν,
 ἰσθλὸν μὲν νίσσεσθαι ἐς οὐρανὸν ἄφθιτον αἰεὶ,
 ἀργαλέον δὲ ποτὶ στυγερὸν ζόφον· ἐπλετο δ' ἄμφω
 90 σείο κασιγνήτη· καὶ μεῖλιχος ἔσχε βροτοῖσι,
 καὶ πᾶσι ἀθανάτοιο· θεῶν δ' ἐς φῶλον οἶω

mi fili; non enim convenit, ut qui cordatus vir est,
 ejulet ut mulier, juxta defunctum prostratos:
 nec enim revocabis ipsum in lucem, cum non-apparens
 anima ipsius avolarit in aera, et cadaver seorsum
 flamma rapax depasta-sit, et ossa exceperit humus
 ita autem, ut effloruit, etiam periit. Quare tolere dolorum
 immensum, quemadmodum ego, Machaone nihil inferio-
 rem] filium qui-amisi hostiles inter viros, insigniter jaculo,
 insigniter etiam prudentia ornatum. Nec alius quisquam
 juvenum dilexit suum patrem, ut me ille;
 et occubuit mea causa, servare enitens
 suum patrem: at statim illo extincto capere
 cibum non-detrextavi vivusque etiam-deinceps lucem in-
 tueri,] bene perspectum-habens, quod omnes communem
 Orci viam] ingrediamur nos homines, et omnibus metæ
 fixæ-sint] tristes fati acerbi: sed par est mortalis qui-sit,
 -eum] cuncta tolerare, quæ prospera det Deus et adversa.

Sic ait: ille vero animi-cruciatus huic respondit; illique
 tristes] manabant adhuc lacrimas splendidasque hume-
 clabant genas:] Mi pater, vehemens cruciatus meum subi-
 git cor] propter germanum prudentem, qui me educavit,
 translato patre in caelum, tanquam suum filium,
 suo in sinu, et remedia morborum
 fideliter docuit, unaque in mensa et cubili
 nos-recreavimus, communibus fruente bonis.
 Ideo me luctus intolerabilis invadit, nec illo
 mortuo lucem benignam cupio videre.

Sic dixit; quem senex moerentem ita affatus est:

Universis hominibus idem malum tribuit deus
 orbitatem, et omnes quoque nos terra operiet,
 non quidem ita-ut-confecerimus eundem vitae cursum,
 nec quem unusquibet sibi exoptat: namque supra
 tum bona tum mala decorum in gubus recondita-sunt
 Fato in unum omnia permixta, atque ea nemo
 contuetur immortalium, sed ex-improviso adsunt
 caligine profunda oblecta, quibus manus
 solum Fatum admovet et ne prospiciens-quidem de caelo
 in terram demittit, eaque alio alia deferuntur
 cum flatu venti: ideo viro sæpe bono
 circumfunditur ingens damnum, et misero accidit felicitas

haud sponte-sua, cæcaque est vita hominum:
 quare sine-offensione non procedit, sed pedibus
 crebro impingit, et alteratur varium ejus vestigium,
 interdum in calamitatem lacrimosam, interdum vero
 in prosperitatem. Mortalium enim ab-omni-parte-beatus
 nemo est] ad-usque exitum a-prinordiis vitæ, alique alia
 obveniunt.] Homines itaque exiguo-tempore cum-vivant, in
 moerore non par-est] vitam-transigere, sed sperare semper
 meliora, nec tristitiæ] animum deditum-habere. Etenim fama
 est] inter-homines,] virtute-præditum migrare in caelum du-
 rans perpetuo,] sceleratum vero ad invisas tenebras. Conli-
 git autem utrumque] tuo fratri: et benignus erat erga-homi-
 nes,] et soboles dei: quocirca deum in familiam spero

καῖνον ἀνελθέμεναι σφετέρου πατρός ἐννεσίησιν.

Ὡς εἰπὼν μιν ἔγειρεν ἀπὸ χθονός, οὐκ ἐθέλοντα, παρφάμενος μύθοισιν, ἄγεν δ' ἀπὸ σήματος αἰνοῦ
95 ἐντροπαλιζόμενον, καὶ ἔτ' ἀργαλέα στενάχοντα.

Ἔς δ' ἄρα νῆας ἵκοντο· πόνον δ' ἔχον ἄλλοι Ἀχαιοὶ ἀργαλέον, καὶ Τρῶες, ὀρινομένου πολέμοιο.

Εὐρύπυλος δ', ἀτάλαντος ἀτειρέα θυμὸν Ἀργεῖ, χερσὶν ὑπ' ἀκχιμάτῃσι καὶ ἔγχει μακιδῶντι
100 δάμνατο δῆτα φῦλα· νεκρῶν δ' ἐστεινέτο γαῖα κτεινομένων ἐκάτερθεν· ὁ δ' ἐν νεκύεσσι βεβηκώς μάρνατο θαρσαλέως, πεπαλχυμένος αἵματι χειράς καὶ πόδας· οὐδ' ἀπέληγεν ἀταρτηροῖο κυδοιμοῦ· ἀλλ' ὅγε Πηνέλεων κρατερόφρονα δουρὶ δάμασσαν
105 ἀντιώωντ' ἀνὰ δῆριν ἀμείλιχον· ἀμφὶ δὲ πολλοὺς ἔκτανεν. Οὐδ' ὅγε χειράς ἀπέτρεπε θηϊοτήτος, ἀλλ' ἔπειτ' Ἀργεῖοισι χολούμενος, εὔτε πύροιθεν ὄβριμος Ἡρακλῆς Φολόης ἀνὰ μακρὰ κάρηνα Κενταύροις ἐπόρουσεν, ἱὼ μέγα κάρτει θύων, [τας
110 τοὺς ἅμα πάντας ἔπερνε, καὶ ὠκυτάτους περ ἐόν· καὶ κρατεροὺς ὅλοῦ τε δαήμενας ἰωχμοῖο.

Ὡς ὅγ' ἐπαρσύτερον Δαναῶν στρατὸν αἰχμητῶν δάμνατ' ἐπεσσύμενος· τοῖ δ' Ἰλαδὸν, ἄλλοθεν ἄλλος, ἄθροοι ἐν κονίῃσι δεδουπότες ἐξεχέοντο.

Ὡς δ' ὅτ' ἐπιβρίσαντος ἀπειρεσίου ποταμοῖο ὄχθαι ἀποτμήγονται ἐπὶ ψαμμώδεϊ χώρῃ· μυρία ἀμροτέρωθεν, ὁ δ' εἰς ἄλῃς ἐσσεται οἶδμα, παρλάων ἀλεγεινὸν ἀνὰ ῥέον, ἀμφὶ δὲ πάντῃ χρημνοὶ ἐπιχτυπέουσι, βρέμει δ' ἄρα μακρὰ ῥέε-
120 αῖν ἐρειπομένων, εἶκει δὲ οἱ ἔρκεα πάντα· [ὅρα ὥς ἄρα κύδιμοι υἱες εὐπτολέμων Ἀργεῖων πολλοὶ ὑπ' Εὐρυπύλοιο κατήριπον ἐν κονίῃσι, τοὺς χίχεν αἱματόεντα κατὰ μόθον· οἱ δ' ὑπάλυξαν ὄσσους ἐξεσάωσε ποδῶν μένος· ἀλλ' ἄρα καὶ ὥς

Πηνέλεων ἐρύσαντο δυσχερὸς ἐξ ὀμάδοιο νῆας ἐπὶ σφετέρᾳς, καὶ περ ποσὶ καρπαλίμοισι Κῆρας αλευόμενοι στυγερὰς καὶ ἀνῆλᾳ πότμον· πανσυδίῃ δ' ἐντοσθε νεῶν φύγον· οὐδέ τι θυμῷ ἔσθονεν Εὐρυπύλοιο καταντὶα θηριάσθαι,
125 οὐνεκ' ἄρα σφίσι φύξαν οἰζυρὴν ἐφάτηεν Ἡρακλῆς, υἱὸν ἀτειρέα πάμπαν ἄεζον.

Οἱ δ' ἄρα τείχεος ἐντὸς ὑποπτώσσοντες ἔμεινον, αἶγες ὅπως ὑπὸ πρῶνι φοβούμεναι αἰνὸν ἀήτην, ὅς τε φέρει νιφετὸν τε πολὺν κρυερὴν τε χάλαζαν
135 ψυχρὸς ἐπείσσω, ταὶ δ' ἐς νομὸν ἐσσύμεναί περ, ῥιπῆς οὔτι κατιθὺς ὑπερχύπτουσι κολώνης, [γὰρ ἀλλ' ἄρα χεῖμα μένουσιν ὑπὸ σκέπας, ἥ δὲ φάραγ· ἀγρόμεναι θάμνοισιν ὑπὸ σκιεροῖσι νύμονται Ἰλαδὸν, ὅρρ' ἀνέμοιο κακαὶ λήξουσιν ἅλλαι·

ὥς Δαναοὶ πύργοισιν ὑπὸ σφετέροισιν ἔμεινον, Τηλέφου ὄβριμον υἱά μετεσσύμενον τρομέοντες.

Αὐτὰρ ὁ νῆας ἔμελλε θοὰς καὶ λαὸν ὀλέσσειν, εἰ μὴ Τριτογένεια θράσος βάλεν Ἀργεῖοισιν ὀφέ περ. Οἱ δ' ἄλληχτον ἄρ' ἔρκεος αἰπεινοῖο
140 δυσμενέας βάλλοντες ἀνηροῖς βελέεσσι

illum esse-evectum vestri patris monitis.

Ita fatus illum levavit humo nolentem, demulsum verbis, duxitque a monumento tristi aversum, et adhuc misere suspirantem.

Atque ad naves venerunt : negotium autem habebant alii [Achivi] arduum, itidemque Troes, inrudescente pugna.

Eurypylusque, comparandus indomito animo Marti manibus indefessis et hasta immaniter-grassante sternebat hostica agmina, ita-ut corporibus arclaretur tellus caesis utrobique. Ipse vero per cadavera incedens pugnabat fortiter, contaminatus cruore manus et pedes, nec finem-statuebat calamitosae grassationis : sed Peneleum fortem hasta confodit obviā-factum in pugna crudeli, et passim multos *alias* cecidit, nec manus avertit a-conflictu ;

sed urgebat Argivos bile-tumens, ut quondam acer Hercules Pholoes per longa cacumina in-Centauros impressionem-fecit, suo robore furens, quos ad-unum omnes trucidavit, quamvis velocissimos ac robustos pernicialisque peritos belli.

Sic is confertum Danaum agmen hastipotentum confecit irruens, qui gregatim, aliunde alius, magno-numero in pulverem cæsi sternebantur.

Ut *fit*, cum exundante immenso fluvio ripae avelluntur in arenoso loco, innumerae-utrinque, ille vero in maris præcipitatur æstum exæstuans horrendo fluxu, ac circumquaque prærupta dant-fragorem, infremuntque longa fluentia subinde ruentibus *illis*, ceduntque ei septa cuncta : non-aliter celebres filii bellipotentum Argivum multi ab Eurypylo profligabantur ad terram, quos consequebatur sanguinolenta in acie; elabebantur autem,] quos servabat pedum vis : sed tamen nihilominus Peneleum abripuerunt clamosa ex turba ad naves suas, quanquam *ægre* pedibus citis Parcas evitarent inimicas et crudele fatum. Tum præcipiti-cursu in naves fugiebant, nec animo *illorum*] vires suppetebant, ut Eurypylo resisterent, quia videlicet ipsis fugam calamitosam immiserat Hercules, nepotem invictum eximio robore-mactans.

Quare intra murum trepidantes se-continuerunt, ut capellæ sub scopulo formidantes gravem ventum, qui affert nivem densam et frigidam grandinem gelido afflatu, illæ igitur ad pascua quamvis properent, tamen adversus turbinem non attollunt-se-supra jugum, sed tempestatem (*tempestatis finem*) expectant sub tegmine, et vallis] conglomeratæ sub virgultis umbrosis pascuntur] gregatim; donec venti iniquæ transierint procellæ: sic Danaï in turribus suis manebant, Telephi fortem natum jam-jam-irrupturum formidantes.

Et-sane is naves constituerat veloces exercitumque pes-sundare,] nisi Minerva fiduciam adjecisset Argivis quamvis sero. Hi ergo sine-intermissione ab propugnaculis altis¹ hostes immetentes luctificis telis

κτεῖνον ἐπασσυτέρους· δαΰοντο δὲ τεύχεα λυθρῶ
 λευγαλέω· στοναχὴ δὲ δαΐκταμένων πέλε φωτῶν.
 Αὐτὸς δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἡμέματα δριμόωντο
 Κῆτιοι Τρῳῆς τε καὶ Ἀργεῖοι μενεχάρμαι,
 150 ἄλλοτε μὲν προπάροιθε νεῶν, ὅτι δ' ἀμφὶ μακεδνὸν
 τεῖχος, ἐπεὶ πέλε μῶλος ἀάσχετος. Ἄλλ' ἄρα καὶ
 ἡμέα δοιὰ φόνιοι καὶ ἀργαλέης ὑσμίνης [ὥς,
 παύσανθ', οὐνεχ' ἔκτανεν ἐς Εὐρύπυλον βασιλῆα
 ἀγγελίῃ Δαναῶν, ὅς κεν πολέμοιο μεθέντες
 155 πυρκαϊῇ δώωσι δαΐκταμένους ἐνὶ χάρμῃ.
 Αὐτὰρ ὅγ' αἴψ' ἐπίθῃσι, καὶ ἀργαλέοιο κυδοιμοῦ
 παυσάμενοι ἐκάτερθε νεκροὺς περιταρχύσαντο
 ἐν κονίῃ ἐριπόντας. Ἀχαιοὶ δ' ἔξοχα πάντων
 Πηνελεὺν μύροντο· βάλον δ' ἐπὶ σῆμα θανόντι
 160 εὐρὺ μάλ' ὑψηλόν τε, καὶ ἑσσομένοις ἀριότλον.
 Πληθύν δ' αὖτ' ἀπάνευθε δαΐκταμένων ἡρώων
 θάψαν, ἀκηχέμενοι μεγάλῳ περὶ πένθει θυμὸν,
 πυρκαϊῇν ἅμα πᾶσι μίαν περινηήσαντες
 καὶ τάφον. Ὡς δὲ καὶ αὐτοὶ ἀπόπροθι Τρῳῆοι ὤρε
 165 τάρχυσαν κταμένους. Ὀλοὴ δ' Ἔρις οὐκ ἀπέληγεν,
 ἀλλ' ἔτ' ἐποτρύνεσκε θρασὺ σθένος Εὐρύπυλοιο
 ἀντιάαν δῆϊοισιν· ὃ δ' οὐπω χάζετο νηῶν,
 ἀλλ' ἔμενεν, Δαναοῖσι κακὴν ἐπι δῆριν αἰξῶν.
 Τοὶ δ' ἐς Σκῦρον ἔκοντο, μελαίνῃ νηὶ θέοντες·
 170 εὐρον δ' οὐδ' Ἀχιλλῆος ἐοῦ προπάροιθε δόμοιο,
 ἄλλοτε μὲν βελέεσσι καὶ ἐγχέεισιν ἔεντα,
 ἄλλοτε δ' αὖθ' ἵπποισι πονεύμενον ὠκυπόδεσσι.
 Γήθησαν δ' ἐσιδόντες ἀταρτηροῦ πολέμοιο
 ἔργα μετοιχόμενον, καὶ περ μέγα τειρόμενον κῆρ
 175 ἀμφὶ πατρός κταμένοιο· τὸ γὰρ τοπάροιθε πέπυστο.
 Αἴψα δὲ οἱ κλον ἄντα τεθηπότες, οὐνεχ' ὄρωντο
 θρασυαλέω Ἀχιλλῇ δέμας περιχαλλῆς ὁμοῖον·
 τοὺς δ' ἄρ' ὑποθάμενος τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν·
 ὦ ξεῖνοι, μέγα χαίρετ', ἐμὸν ποτὶ δῶμα χιόντες·
 180 εἴπατε δ' ὁππόθεν ἔστέ καὶ οἵ τινες ἔδ' ὃ τι χρεῶν
 ἔλθετ' ἔχοντες ἐμεῖο δι' οἴδατος ἀτρογέτοιο.
 Ὡς ἔφατ' εἰρόμενος ὃ δ' ἀμείβετο δῖος Ὀδυσσεύς·
 Ἡμεῖς τοι φίλοι εἰμὲν εὐπτολέμου Ἀχιλλῆος·
 τῷ νύ σε φασὶ τεκείσθαι εὐφρονα Διὶ δάμειαν·
 185 καὶ δ' αὐτοὶ τῶν εἶδος εἰσκομεν ἀνέρι κείνῳ
 πάμπαν· ὃ δ' ἀθανάτοισιν εὐσθενέεσσιν ἰώκει.
 Εἰμὶ δ' ἐγὼν Ἰθάκηθεν, ὃ δ' Ἀργεὸς ἱπποδότοιο,
 εἴ ποτε Τυδείδῃο δαΐφρονος οὐνομ' ἄκουσας,
 ἢ καὶ Ὀδυσσεὺς πυχιμήδεος, ὅς νύ σοι ἔγγι
 190 αὐτὸς ἐγὼν ἔστηκα θεοπροπίης ἐνεχ' ἔλθων.
 Ἄλλ' ἐλέαιρε τάχιστα, καὶ Ἀργείοις ἐπάμυνον
 ἔλθων ἐς Τροίην· ὥς γὰρ τέλος ἔσσετ' Ἀργεῖ.
 Καὶ τοι δῶρ' ὁπάσουσιν ἀάσπετα δῖοι Ἀχαιοί·
 τεύχεα δ' αὐτὸς ἐγώ γε τεοῦ πατρός ἀντιθίσιο
 195 δώσω, ἅπερ φορέων μέγα τέρψεται. Οὐ γὰρ ἔοικε
 θνητοῖς τεύχεα κείνα· θεοῦ δέ που Ἄρεος ὅπλοισι
 ἴσα πέλει· πούλῳ δὲ περὶ σπρῖσι πάμπαν ἄρηρε
 χρυσὸς δαιδαλέοισι κεκασμένος· οἷσι καὶ αὐτὸς
 Ἥφαιστος μέγα θυμὸν ἐν ἀθανάτοισιν ἰάνθη,

necabant confertos, adeo-ut aspergerentur muri labo
 funesto, gemitusque occumbentium existeret hominum.
 Sic igitur noctes atque dies certamen-agebant
 Cetei Troesque et Argivi pugnipotentes,
 interdum ante naves, interdum circa longe-ductum
 murum, quandoquidem erat bellum irrequietum. Nihilo-
 minus tamen] per-dies duos a-cæde et laborioso conflictu
 feriatu-sunt: nam venerat ad Eurypylum regem
 legatio Danaum, ut bello intermisso
 rogo traderent occisos in acie.
 Ipse igitur statim annuit, et a-duro conflictu
 abstinentes utrobique mortuis justa-fecerunt
 humi profligatis. Achivi autem præ omnibus
 Penelcum lugebant, et aggresserunt monumentum defuncto
 amplissimum editumque, posteris etiam conspicuum.
 Turbam contra separatim intersectorum heroum
 sepelierunt, conficientes ingenti luctu animum,
 pyram simul omnibus unam construentes
 ac bustum. Sic etiam ipsi seorsum Trojugenæ
 funerarunt interfectos. At sæva Lis non cessabat,
 sed porro incitabat audax robur Eurypylli
 ad-occursandum adversariis: ideo nusquam abscedebat a
 navibus,] sed perseverabat in-Danaos infestum certamen in-
 staurans. Illi interim (*legati*) in Scyrum appulerunt nigre
 navis cursu,] offenderuntque filium Achillis suum ante
 palatium,] nunc quidem sagittas et pila ejaculantem,
 nunc vero equis sese exercitantem citatis.
 Et lætabantur, ubi-viderunt eum terribilis belli
 studia tractare, licet supra-modum excrucietur animi
 propter patris interitum: hoc enim jam-pridem cognoverat.
 Statim igitur illi processerunt, obviam admirabundi, quod
 viderent] cordato Achilli corpus formosum simile.
 Quos præveniens tali oratione excepit:
 Hospites, plurimum salvete, meas ad ardes profecti,
 ac significate enjates et qui sitis, et qua-in-re operam
 veneritis requirentes meam per sterile salum.
 Sic aiebat sciscitans; respondit autem divinus Ulysses:
 Nos amici sumus belligeri Achillis,
 cui te aiunt edidisse prudentem Deidamiam.
 Atque ipsi tuam formam comparamus viro Isti
 per-omnia, qui diis præpotentibus similis-erat.
 Sum ego ex-Ithaca, hic vero ex-Argis equorum-altrice,
 si quando Tydidæ pugnacis nomen audiisti,
 atque Ulyssis prudentis, qui nunc prope tibi
 egomet adsto oraculi monitu hue-profectus.
 Quare miserere quamprimum, et Achivis succurre
 profectus ad Trojam: sic enim finis erit bello.
 Atque tibi munera largientur inæstimabilia nobiles Achivi;
 armaque ipse ego tui parentis divini
 reddam, quibus gestandis valde oblectaberis. Non enim
 conferenda-sunt] humanis arma illa, sed dei fere Martis
 armaturæ] paria sunt, et multum circumquaque illis ad-
 aptatum-est] auri variis-simulacris insigniti: quibus et ipse
 Vulcanus magnopere animum inter cœthes exhilarabit,

- 200 τεύχων ἄμβροτα κείνα, τὰ σοι μέγα θαῦμα ἰδόντι
 ἴσσεται, οὐνεκα γαῖα καὶ οὐρανὸς ἡδὲ θάλασσα
 ἀμφὶ σάκος πεπόνηται ἀπειρεσίῳ περὶ κύκλῳ·
 ζῶα πέριξ ἤσκηνται, ἰοικότα κινυμένοισι,
 θαῦμα καὶ ἀθανάτοισι· βροτῶν δ' οὐ πώποτε τοῖα
 205 οὔτε τις εἶδρακε πρόσθεν ἐν ἀνδράσιν, οὔτ' ἐφόρη-
 εἰ μὴ σὸς γε πατήρ, τὸν ἴσον Διὶ τῶν Ἀχαιοῖ [σεν,
 πάντες· ἐγὼ δὲ μάλιστα φίλα φρονέων ἀγάπαζον,
 καὶ οἱ ἀποκταμένοι νεκρὸν ποτὶ νῆας ἐνεῖκα,
 πολλοῖς δυσμενέουσιν ἀνηλέα πότμον ὀπάσας.
- 210 Τοῦνεκά μοι κείνοιο περικλυτὰ τεύχεα δῶκε
 διὰ Θέτις· τὰ δ' ἄρ' αὖθις, ἐλδόμενός περ, ἔγωγε
 δῶσω προφρονέως, ὑπὸ· Ἴλιον εἰσαφίχεται.
 Καὶ νῦν σε καὶ Μενέλαος, ἐπὶ Πριάμοιο πόλιν
 πέρσαντες νήεσσιν ἐς Ἑλλάδα νοστήσωμεν,
 215 αὐτίκα οἱ γαμβρὸν ποιήσεται, ἣν κ' ἐθέλησθα,
 ἄμρ' εὐεργεσίης· δώσει δέ τοι ἄσπετ' ἄγεσθαι
 κτήματά τε χρυσὸν τε μετ' ἡυκόμοιο θυγατρὸς.
 ὅσσ' ἐπέοικεν ἐπεσθαι εὐκτεάνῳ βασιλῇ.
 Ὡς φάμενον προσέειπεν Ἀχιλλεύς ὄβριμος υἱός·
- 220 Εἰ μὲν δὴ καλέουσι θεοπροπίητιν Ἀχαιοί,
 αὐρίον αἶψα νεώμεθ' ἐπ' εὐρέα βένθεα πόντου,
 ἣν τι φάος Δαναοῖσι λιλαιομένοισι γένωμαι·
 νῦν δ' ἴομεν ποτὶ δῶματ' εὐξείνῳ τε τράπεζαν,
 οἷον περ ξείνοισι θέμις προπάροιθε τανύσσαι·
 225 ἀμφὶ δ' ἑμοῖο γάμοιο θεοῖς μετόπισθε μελήσει.
 Ὡς εἰπὼν ἡγεῖθ'· οἱ δ' ἐσπόμενοι μέγα χαῖρον·
 καὶ δὴ ὅτ' ἐς μέγα δῶμα κίον καὶ κάλλιμον αὐλήν,
 εὖρον Δηϊδάμειαν ἀκηχεμένην ἐνὶ θυμῷ,
 τηχομένην θ', ὥσεί τε χῶν κατατῆκετ' ὄρεσιν
- 230 Εὐρύου ὑπαὶ λιγέος καὶ ἀτειρέος ἡελίοιο·
 ὥς ἦ γε φθινύθεσκε δεδουπότος ἀνδρὸς ἀγαστοῦ.
 Καὶ μιν, εἴτ' ἀχνυμένην περ, ἀγακλειτοὶ βασιλῆες
 ἀσπάζοντ' ἐπέεσσι· πάϊς δέ οἱ ἐγγύθεν ἐλθὼν
 μυθεῖτ' ἀτρεκέως γενεὴν καὶ οὔνομ' ἐκάστου·
 235 χρεὼν δ', ἣν τιν' ἴκνον, ἐπέκρυψε μέχρις ἐς τῶν,
 ὅρρα μὴ ἀχνυμένην μιν εἴη πολυδάκρυς ἀνίη,
 καὶ μιν ἀπεσσύμενον μᾶλα λισσομένη κατερύκη.
 Αἶψα δὲ δαῖτ' ἐπάσαντο, καὶ ὑπνῷ θυμὸν ἵησαν
 πάντες, ὅσοι Σκύριοι πέδον περιναυτάατκον
- 240 εἰναλῆς, τὴν μακρὰ περιβρομέουσι θαλάσσης
 κύματα, ῥηγνυμένοιο πρὸς ῥόνας Αἰγαίοιο.
 Ἀλλ' οὐ Δηϊδάμειαν ἐπὶ ῥατὸν ὕπνος ἐμαρπτεν,
 οὔνομα κερδαλέον μινησκομένην Ὀδυσῆος,
 ἡδὲ καὶ ἀντιθέου Διομήδεος, οἳ ῥά μιν ἄμφω
 245 εὖνιν ποιήσαντο φιλοπτολέμου Ἀχιλλῆος,
 παρφαμένοι κείνοιο θρασὺν νόον, ὅρρ' ἀφίχεται
 ὀήϊον εἰς ἐνοπλήν· τῷ δ' ἀτροπος ἦν τετο Μοῖρα,
 ἣ οἱ ὑπέκλασε νόστον· ἀπειρέσιον δ' ἄρα πένθος
 πατρὶ πόρεν Πηλεΐ καὶ αὐτῇ Δηϊδάμειᾳ.
- 250 Τοῦνεκά μιν κατὰ θυμὸν ἀάσπιτον ἄμφεχε δαῖμα,
 παιδὸς ἐπισυμένοιο ποτὶ πτολέμοιο κυδοιμὸν,
 μὴ οἱ λευγαλέῳ ἐπὶ πένθει πένθος ἴκηται.
 Ἦώς δ' εἰσπνέβη μέγαν οὐρανόν· οἱ δ' ἀπὸ λίκτρων

qui-cudit divina illa : quæ tibi magno miraculo intuenti
 erunt : nam tellus et cælum atque mare
 in scuto elaborata sunt immensum circa orbem
 et animalia undique expressa sunt perinde ac si moveant
 sese,] miraculum ipsis diis ; nec hominum unquam talia
 aliquis vel vidit antea inter viros, vel gestavit,
 nisi tuus pater, quem perinde ac Jovem coluerunt Achivi
 universi, ego autem imprimis, bene ei cupiens, amore
 -prosecutus sum,] et cæsi ejus cadaver ad naves portavi,
 multis hostibus sævam necem cum-intulissem.
 Quamobrem mihi ejus præclara arma concessit
 diva Thetis, quæ rursus, quamvis exoptata mihi, ego
 tradam lubens, quando Ilium veneris.
 Adhæc te Menelaus, posteaquam Priami urbe
 eversa navibus in Græciam remeaverimus,
 statim suum generum faciet, si modo volueris,
 pro his meritis, et dabit tibi magnas asportandas
 opes aurumque una-cum pulchricoma nata,
 quantas dotis loco par-est comitari opulentum regem.

Sic locuto respondit Achillis strenuus filius:

Si ergo me advocant deum-responsis moniti Achivi,
 cras sine-mora abeamus super latum gurgitem ponti,
 si quid lucis Græcis exoptantibus asseram:
 nunc vero conferamus nos domum et ad hospitalem men-
 sam,] qualem hospitibus decet apponere:
 de meo autem matrimonio Diis in-posterum cura-erit.

Hæc fatus præcessit : illi autem subsequentes valde gau-
 debant,] et cum in magnificas aedes venissent ac pulcerri-
 mam aulam,] invenerunt Deidamiam sese-angentem animi,
 et liquescentem, veluti nix liquitur in-montibus
 Eurii vi striduli et indefessi solis :

ita hæc contabescebat post-casum mariti illustris.

Eamque adhuc mærentem famigerati principes
 salutarunt-amicis verbis, et filius ad-ipsam accedens
 retulit non-dissimulanter familiam et nomen singulorum:
 causam autem, quare venissent, suppressit usque ad Auro-
 ram,] ne tristem eam corripere sollicitudo,
 ipsumque properantem multis precibus retardaret.
 Mox cœnam sumpserunt, et somno animum refecerunt
 omnes, qui Scyri solum incolebant
 in-mari-sitæ, quam magnæ circumfremunt maria
 undæ, alliso ad littora Ægæo.

Verum non Deidamiam pulcræ somnus cepit,
 nomen fraudulentæ recordantem Ulyssis,
 atque etiam semidei Diomedis, qui ipsam duo
 viduassent bellorum-studioso Achille,
 adhortati illius intrepidum animum, ut abiret
 hostile ad bellum : cui inevitabilis obvenisset Parca,
 quæ ejus interrupisset reditum; unde infinitum luctum
 genitori conciliaverat Peleo et ipsi Deidamiae.
 Ideo ejus animum incredibilis tenebat metus,
 filio festinante ad belli discrimen,
 ne sibi ferali luctu luctus cumularetur.

Aurora interim ascendit in-magnum cælum, illique

καρπαλλίμους ὠρνυντο· νόησε δὲ Δηϊδάμεια·
 255 αἶψα δ' υἱοῦ στέρνοισι περὶ πλατέεσσι γυθεῖσα,
 ἀργαλέως γοάσκειν ἐς αἰθέρα, μακρὰ βοῶσα.
 Ἴδ' ὅτε βοῦς ἐν ὄρεσιν ἀπειρέσιον μεμαυῖα
 πόρτιν ἐὼν δίχεται ἐν ἄγκεσιν, ἀμφὶ δὲ μακρὰ
 οὐρεὸς αἰπεινοῖο περιθρομέουσι κολῶναι·
 260 ὣς ἄρα μυρομένης ἀμφοτέρωθεν κίπυ μείλαθρον
 πάντοθεν ἐκ μυχάτων, μέγα δ' ἀσχαλώσ' ἀγόρευε·
 Τέκνον, ποῖ δὴ νῦν σοι εὖς νόος ἐκπεπότηται,
 Ἴλιον ἐς πολυδάκρυ μετὰ ξείνοισιν ἔπεσθαι,
 ἧ' ἵλι πολεὺς ὀλέκοντο κατ' ἀργαλέας ὑσμίνας,
 265 καὶ περ ἐπιστάμενοι πολέμον καὶ ἀεικέα χάριμιν;
 νῦν δὲ σὺ μὲν νέος ἔσσι, καὶ οὐπω δῆϊα ἔργα
 οἶδας, ἃ τ' ἀνθρώποισιν ἀλάλκουσιν κακὸν ἦμαρ.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν μὲν ἄκουσον, εἰς δ' ἐνὶ μίμνε δόμοισι,
 μὴ δὴ μοι Τροίηθε κακὴ φάτις οὐαθ' ἵκηται
 270 σεῖο καταφθιμένοιο κατὰ μόθον· οὐ γὰρ οἶω
 ἐλθέμεναί σ' ἐτι δεῦρο μετὰτροπον ἐξ οὐαδοῖο.
 Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ πατὴρ τεὸς ἐκφυγε κῆρ' αἰδέηλον,
 ἀλλ' ἐδάμη κατὰ δῆριν, ὅπερ καὶ σεῖο καὶ ἄλλων
 ἡρώων προτρέσκε, θεὰ δὲ οἱ ἐπλετο μήτηρ,
 275 τῶνδ' ὁλοφροσύνη καὶ μήδεσιν, οἳ σε καὶ αὐτὸν
 δῆριν ἐπὶ σπονδόμεσαν ἐποτρύνουσι νέεσθαι.
 Τοῦνεκ' ἐγὼ δεῖδοικα περὶ κραδίῃ τρομέουσα,
 μή μοι καὶ σέο, τέκνον, ἀποφθιμένοιο πέληται
 εὖνιν καλλειφθεῖσαν ἀεικέα πῆματα πάσχειν.
 280 Οὐ γὰρ πῶ τι γυναικὶ κακώτερον ἄλγος ἔπεισιν,
 ἢ ὅτε παῖδες ὀλυνται, ἀποφθιμένοιο καὶ ἀνδρὸς,
 χηρωθῇ δὲ μείλαθρον ὑπ' ἀργαλέου θανάτοιο.
 Αὐτίκα γὰρ περὶ φῶτες ἀποτμήγουσιν ἀρούρας,
 χεῖρουσιν δὲ τε πάντα καὶ οὐκ ἀλέγουσι θέμιστας·
 285 τοῦνεκεν οὕτε τέτυκται οἰζυρώτερον ἄλλο
 γῆρης ἐν μεγάροισιν ἀκιδνότερόν τε γυναικὸς.
 Ἢ μέγα κωκύουσα· πάϊς δὲ μιν ἀντίον ἦδα·
 Θάρσει, μήτερε μέγιστο, κακὴν δ' ἀποπέμπεο φῆμιν·
 οὐ γὰρ ὑπὲρ Κῆρας τις ὑπ' Ἀρεῖ δάμναται ἀνὴρ·
 290 εἰ δὲ μοι αἰσιμόν ἐστι δαμῆμεναι, εἵνεκ' Ἀχαιῶν
 τεθναίνην βέξας τι καὶ ἄξιον Αἰακίδῃσιν.
 Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄγχιστα κίεν γεραρὸς Λυκομήδης,
 καὶ ῥά μιν ἰωχμοῖο λιλαϊόμενον προσέειπεν·
 ὦ τέκος ὀδριμόθυμον, ἐγὼ πατρὶ κάρτος εἰκώς,
 295 οἶδ' ὅτι καρτερός ἐσσι καὶ ὀδριμός· ἀλλ' ἄρα καὶ ὡς
 καὶ πολέμον δεῖδοικα πικρὸν καὶ κῆμα θαλάσσης
 λευγαλέον· ναῦται γὰρ αἰεὶ σχεδὸν εἰσὶν ὀλέθρου.
 Ἀλλὰ σὺ δεῖδ' ἔτι, τέκνον, ἐπὴν πλόον εἰσαρτίκηαι
 ὕστερον ἢ Τροίηθεν ἢ ἄλλοθεν, οἷά τε πολλὰ
 300 τῆμος, ὅτ' αἰγοκερῆϊ συνέρχεται ἡρόεντι
 ἥελιος, μετόπισθε βαλὼν ῥυτῆρα βελέωνων,
 τυχευτήν, ὅτε χεῖμα λυγρὸν κλονέουσιν ἄελλαι,
 ἡδ' ὅπότε ὠκεανοῖο κατὰ πλατὺ χεῦμα φέρονται
 ἄστρα, κατερχομένοιο ποτὶ κνέρας Ὠρίωνος·
 305 δεῖδ' ὅτ' ἐν φρεσὶν ἦσιν ἰσημερίην ἀλεγμένην,
 ἧ' ἐνὶ συμφορέοντι ἀν' εὐρέα βένθεα πόντου

lectis] propere surrexerunt, idque animadvertit Deidamia·
 confestim igitur filii pectoribus latis circumfusa
 miseris-modis lamentata est ad cælum, alte vociferans
 Sicut vacca in montibus indesinenti mugitu
 vitulam suam quarit per convalles, et passim longi
 montis editi circumfremunt iuga :
 ita illa plangente circumsonnit ardua domus
 undique ex penetralibus, valdeque indignata dixit :

Fili, quo nunc tibi sana mens avolavit,
 ut Ilion ad lacrymosum hospites comitari-velis,
 ubi multi perierunt in infelicibus praeliis,
 quamvis edocui bellum et tetrum conflictum?
 adhuc vero tu adolescens es, nec dum bellicas res
 nosti, quæ ab hominibus propulsant exitialem diem.
 Quare tu mihi auscultato, tuisque maneto in ædibus,
 ne mihi a-Troja funestum nuncium aures feriat,
 te exstinctum-esse in acie : nec enim spero
 reversurum-esse te amplius huc reducem e bello.
 Nec enim ipse parens tuus effugit pestem exitiosam,
 sed occubuit in certamine, qui et te et alios
 heroas longe-antecellebat, et Dea ejus erat mater,
 idque horum dolo et consiliis, qui te etiam ipsum
 bellum luctificum urgent adire.

Ideo ego trepido corde-anxio metuens,
 ne mihi te quoque, fili, extincto contingat,
 ut-orba relicta indignissimas calamitates perpetiar.
 Non enim unquam feminae peior luctus accidit,
 quam si liberi intereunt, mortuo etiam marito,
 et viduatur domus funesta nece.
 Statim enim vicini rescant agros,
 abraduntque omnia, nec reverentur leges :
 idcirco non est miserius quicquam,
 quam vidua in ædibus mulier, atque infirmus.

Dixit vehementer ejulans; filius contra hæc ipsi retulit:
 Bono-animo-esto, mater mea, et malum mitte omen;
 non enim præter Fata ullus in bello occumbit vir:
 quod si mihi fatale est occumbere, pro Achivis
 moriar edito facinore aliquo digno Æacidis

Sic ait: at ad-eum proxime accessit senex Lycomedes
 atque eum belli cupidum ita compellavit:

Fili cordate, tuum patrem fortitudine representans
 scio quod fortis sis et validus; sed tamen etiam sic
 et bellum metuo acerbum, et fluctum maris
 periculosum: nautæ enim semper vicini sunt morti.
 Ideo tu cave-tibi, fili, cum navigationem institues
 postmodo vel a-Troja vel aliunde, ut multa

tum, quando cum Capricorno congregitur nebuloso
 sol, post-tergum rejecto ejaculatore sagittarum,
 arcitenente, cum hyemem sævam concitant nimbi
 et quando Oceani in latam undam rapiuntur
 sidera, descendente ad occasum Orione :
 reformida etiam in animo tuo æquinoctium triste,
 In quo committuntur per latum fundum ponti

ἔκποθεν αἰσσοῦσαι ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θέλλαι,
ἥ ὅτε Πληιάδων πέλεται δύσις, ἣν ῥα καὶ αὐτὴν
δείδιθι μακρύνωσαν ἔσω ἄλός· ἐν δὲ καὶ ἄλλα
210 ἄστρα, τὰ που μογεροῖσι πέλει δέος ἀνθρώποισι
θύομεν' ἡδ' ἀνιόντα κατὰ πλατὺ γεῦμα θαλάσσης.

Ὡς εἰπὼν κύσε παῖδα, καὶ οὐκ ἀνέεργε κελεύθου
ἱμείροντα μόθοιο θυσηχέος· δὲ δ' ἐρατεινὸν
μειδιόων ἐπὶ νῆα θοῶς ὤρμινε νέεσθαι.

315 Ἀλλὰ μιν εἰσέτι μητρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἔρυκε
δακρυόεις ὀαρισμὸς, ἐπισπεύδοντα πόδεςσιν.

Ὡς δ' ὅτε τις θοὸν ἵππον ἐπὶ ὁρόμον ἰσχανόωντα
εἴργει ἐρεζόμενος, ὃ δ' ἐρυκανόωντα χαλινὸν
δάπτει ἐπιχρεμέθων, στέρνον δέ οἱ ἀφριόωντος

320 δεύεται, οὐδ' ἴστανται ἐελδόμενοι πόδες οἴμης,
πουλὺς δ' ἀμφοτέρωθεν ἐλαφροτάτοις ὑπὸ πόσσι
ταρφέα κινυμένοιο πέλει κτύπος, ἀμφὶ δὲ χαίται
ῥύοντ' ἐσσυμένοιο, κάρη δ' εἰς ὕψος αἰερεῖ
ρυσιόων μάλα πολλὰ, νόος δ' ἐπιτέρπετ' ἀνακτος·
325 ὥς ῥα κύδιμον ὕα μινεπτολέμου Ἀχιλλῆος
μήτηρ μὲν κατέρυκε, πόδες δέ οἱ ἐγκονέεσκον·
ἡ δὲ, καὶ ἀχνομένη περ, ἐὼ ἐπαγάλλετο παιδί.

Ὅς δέ μιν ἀμφιχύσας μάλα μυρία κάλλιπε μούνην
μυρομένην ἀλεγεινὰ φίλου κατὰ δώματα πατρός.

330 Οἷη δ' ἀμφὶ μέλαθρα μέγ' ἀσχαλόωσα χειλιῶν
μύρεται αἶολα τέχνη, τὰ που μάλα τετριγῶντα
αἶνός ὅφρι κατέδαψε, καὶ ἤκαχε μητέρα κεδνὴν,
ἥ δ' ὅτε μὲν γῆρην περιπέπταται ἀμφὶ καλὴν,
ἄλλοτε δ' εὐτόχοισι περὶ προθύροισι ποτᾶται,

335 αἶνὰ κινυρομένη τεκνέων ὕπερ· ὥς ῥα κείνον
μύρετο Δηϊδάμεια· καὶ υἱὸς ἄλλοτε μὲν που
εὐνὴν ἀμφιχυθείσα μέγ' ἴαχεν, ἄλλοτε δ' αὐτὴ
κλαῖεν ἐπὶ φίλῃσι· φίλῃ δ' ἐγκάτθετο κόλπῳ,
εἰ τι ἐνὶ μεγάροισι τετυγμένον ἦεν ἄθυρμα,

340 ὧ ἐπι, τυτθὸς ἐὼν, ἀταλὰς φρένας λαίνεσκεν·
ἀμφὶ δέ οἱ καὶ ἄκοντα λελειμμένον εἰ που ἴδοιτο,
ταρφέα μιν φιλέεσκε, καὶ εἰ τι περ ἄλλο γῶσχι
ἴδρακε παιδὸς ἐοῖο δαΐφρονος. Οὐ δ' ὅγε μητρὸς
ἄσπετ' ὀδυρομένης ἔτ' ἐπέκλυεν, ἀλλ' ἀπάτερθε

345 βαίνει θοὴν ἐπὶ νῆα, φέρον δέ μιν ὠκέα γυῖα
ἀστέρι παμφανόωντι πανεῖκελον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
ἔσπεθ' ὁμῶς Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι Τυδείος υἱός,
ἄλλοι δ' εἵκοσι φῶτες, ἀρηράμενοι φρεσὶ θυμὸν,
τοὺς ἔχε κεδνοτάτους ἐνὶ δώμασι Δηϊδάμεια·

350 καὶ σφειας ὧ πόρε παιδί θοοὺς ἔμεναι θεράποντας,
οἱ τότε Ἀχιλλέος ὕα θρασὺν περιποιπνύεσκον
ἐσσύμενον ποτὶ νῆα δι' ἄστεος· δὲ δ' ἐνὶ μέσσοις
ἦε καγχαλὼν· κεχάροντο δὲ Νηρηῖναι
ἀμφὶ Θέτιν· καὶ δ' αὐτὸς ἐγίθιε Κυννοχρίτης,

355 εἰσορόων Ἀχιλλῆος ἀμύμονος ὄβριμον ὕα·
δὲ δ' ἤδη πολέμοιο λιλαίετο δακρυόεντος,
καίπερ ἐὼν ἔτι παιδὸς, ἔτ' ἄχνοος· ἀλλὰ μιν ἀλκή
καὶ μένος ὀτρύνεσκεν· ἔης δ' ἐξέσσυτο πάτρης,
οἷος Ἀρης, ὅτε μῶλον ἐπέρχεται αἱματόεντα

360 χυόμενος δηίοισι, μέμνηε δέ οἱ μέγα θυμὸς,

undecunque exortæ in vasto æquore procellæ,
aut cum Pleiadum est occasus, quem et ipsum
suspectum-habe concitatum in mare, ibique etiam alia
astra, quæ ærumnosis incutiunt terrorem mortalibus,
dum-occidunt vel oriuntur circa spaciosum gurgitem maris.

Sic fatus osculum-dedit nepoti, nec retraxit ab itinere
cupidum belli clamosi : is igitur festivum
ridens ad navem statim festinabat ire.

Sed ipsum adhuc matris in ardibus moratus-est
lacrimalis sermo, properantem pedibus.

Ut cum quis celerem equum ad cursum tendentem
cohibet insidens, is, quo-detinetur, frenum
mordet adhiunniens, et pectus spumantis
rigatur, nec consistunt pedes prompti ad-erumpendum,
atque ingens utrinque dum-levissimis pedibus
subinde se-agitat, existit strepitus, circumque jubæ
fluctuant concitati, et caput in altum effert
anhelans silentium, animus vero oblectatur domui :
sic igitur nobilem filium bellipotentis Achillis
mater quidem detinebat, sed pedes ei accelerabant.
Illa igitur, quamvis anxia, suo lætabatur super-filio.

Qui cum osculatus plus millies reliquit solam,
se-adflictantem-luctu acerbo cari in aula patris.
Non-secus-ac circum ardes ingenti morstitia hirundo
luget picturatos pullos, quos misere stridentes
trux serpens devoravit, et contristavit matrem sollicitam,
quæ nunc vacuum se-expandit circa nidum,
nunc bene-fabricatum circa vestibulum volat,
miseros ploratus-ciens natorum causa : sic illum
deplorabat Deidamia, ac filii modo
lecto circumfusa alta-voce lamentabatur, modo
flebat ad postes, caroque imposuit gremio,
si quod in domo reliquum-erat ludicrum,
quo, infans cum-esset, tenellam mentem oblectaverat,
sive ejus etiam jaculum relictum alicubi videbat,
crebro osculabatur, sive quidquam aliud inter-lugendum
conspexit filii sui animosi. Non vero is matris
graviter ejulantis amplius dicto-audiens-erat, sed procul
abiit citam ad navem, ferebantque eum festina membra,
stellæ lucidissimæ persimiles; utrimque autem ipsum
comitatus-est simul cum-Ulysse bellaci Tydei natus,
aliique viginti viri, instructi prudentia animum,
quos habebat maxime-industrios in ædibus Deidamia :
et illos suo dederat nato expediti ut-essent ministri,
qui tunc Achillis filium audacem stipabant
properantem ad navem per urbem : qui in medio-illorum
incedebat lætus; lætabantur vero Nereides
circa Thetin, atque ipse gaudebat Nereus,
conspiciens Achillis probati strennum natum,
qui jam belli percupidus-erat lamentabilis,
quamvis esset adhuc adolescentulus, adhuc imberbis; sed
ipsum robur] ac vis incitabant, et e-sua discedebat patria
instar Martis, cum ad-pugnam se-confert cruentam
succensens hostibus, et furit ejus valde animus,

καὶ οἱ ἐπισκύνιον βλοσυρὸν πέλει· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῶ
 ζυμάτα μαρμαίρουσιν ἴσον πυρὶ, τοῦ δὲ παρειαὶ
 κάλλος ὁμοῦ χρυόεντι φόβῳ κατακειμέναι αἰεὶ
 φαίνοντ' ἐσσυμένου· τρομέουσι δὲ καὶ θεοὶ αὐτοί·
 385 τοῖος ἔην Ἀχιλλῆος εὖς πάϊς. Οἱ δ' ἀνὰ ἄστν
 εὐχοντ' ἀθανάτοισι σωπόμεν ἐσθλὸν ἄνακτα,
 ἀργαλίου παλίνορσιν ἀπ' Ἄρεος· οἱ δ' ἐσάκουσαν
 εὐχομένων· ὃ δὲ πάντας ὑπείρεχεν, οἳ οἱ ἔποντο.
 Ἐλθόντες δ' ἐπὶ θίνα βαρυγδούποιο θαλάσσης,
 390 εὖρον ἔπειτ' ἐλατῆρας ἐυξόου ἐνδοθι νηὸς
 ἱστία τ' ἐντεινοντας ἐπειγομένους τ' ἀνὰ νῆα.
 Αἶψα δ' ἀν' αὐτὸς ἔβη· οἱ δ' ἔκτοθι πείσματι ἔλυσαν
 εὐνάς θ', αἱ νῆεςσι μέγα σθένης αἰὲν ἔπονται.
 Τοῖσι δ' ἄρ' εὐπλοίην πόσις ὤπασεν Ἀμφιτρίτης
 395 προφρονέως· μάλα γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ μέμβλετ' Ἀχαιῶν
 τειρομένων ὑπὸ Τρωσὶ καὶ Εὐρυπύλῳ μεγαθύμῳ.
 Οἱ δ' Ἀχιλλῆιον υἱά, παριζόμενοι ἐκάτερθεν,
 τέρπασκον μύθοισιν, ἰοῦ πατρὸς ἔργ' ἐνέποντες,
 ὅσσα τ' ἀνὰ πλόνν εὐρὺν ἐμήσατο καὶ ποτὶ γαίῃ
 400 Τηλέρου ἀγγεμάχοιο, καὶ ὁππόσα Τρῶας ἔρξεν
 ἀμφὶ πόλιν Πριάμοιο, φέρων κλέος Ἀτρείδῃσι.
 Τοῦ δ' ἰαίνετο θυμὸς ἐλδομένοιο καὶ αὐτοῦ
 πατρὸς ἀταρβήτοιο μένος καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
 Ἢ δὲ που ἐν θαλάμοισιν ἀκηχεμένη περὶ παιδὶ
 405 ἐσθλῇ Ληϊοῦμαια πολύστονα δάκρυα χέουεν·
 καὶ οἱ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ὑπ' ἀργαλέῃσιν ἀνίης
 τήκεθ', ὅπως ἀλαπαδὸς ἐπ' ἀνθήραξις μολιβδὸς
 ἢ τρύφος κηροῖο· γόος δὲ μιν οὐποτ' ἔλειπε
 δερκομένην ἐπὶ πόντον ἀπείριτον· οὐνεκα μήτηρ
 410 ἀχνοῦθ' ἔω περὶ παιδὶ, καὶ ἦν ἐπὶ θατ' ἀρίκηται·
 καὶ βῆ οἱ ἱστία νηὸς ἀπόπροθι πολλὸν ἰούσης
 ἥδη ἀπεκρύπτοντο καὶ ἥρι φαίνεθ' ὁμοῖα.
 Ἀλλ' ἦ μὲν στονάχιζε πανημερίη γοώουσα·
 νηὺς δ' ἔθεεν κατὰ πόντον ἐπισπομένου ἀνέμοιο
 415 τυτθὸν ἐπιφύουσα πολυῤῥόοιο θαλάσσης,
 πορφύρεον δ' ἐκάτερθε περὶ τρόπιν ἔδραχε κῦμα.
 Αἶψα δὲ νηὺς μέγα λαῖμα διήνυσε παντοποροῦσα·
 ἀμφὶ δὲ οἱ πέσε νυκτὸς ἐπὶ κνέφας· ἦ δ' ὑπ' ἀήτη
 πλώε κυβερνήτῃ τε διαπρήσσουσα θαλάσσης
 420 βένθεα. Θεσπεσίη δὲ πρὸς οὐρανὸν ἤλυθεν ἥρις·
 τοῖσι δ' ἄρ' Ἰδαίων ὄρέων φαίνοντο κολῶναι
 Χρύσα τε καὶ Σμίνθειον ἔδος καὶ Σιγίης ἄκρη
 τύμβος τ' Αἰακίδαο δαίφρονος· ἀλλ' ἄ μιν οὔτι
 υἱὸς Λαέρταο πύχα φρονέων ἐνὶ θυμῷ
 425 δειξέε Νεοπτολέμῳ, ἵνα οἱ μὴ πένθος αἰεῖη
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι. Παρημεῖοντο δὲ νῆσους
 αἶψα Καλυδναίης· Τένεδος δ' ἀπελείπατ' ὀπίσσω·
 φαίνεται δ' αὖθ' Ἐλεοῦντος ἔδος, οὗ Πρωτεσιλάου
 σῆμα πέλει πετλήσι κατὰ σκιον αἰπινῆσιν·
 430 αἱ δ' ὅπ' ἀθρήσωσιν, ἀναρχόμεναι δαπέδοιο,
 Ἴλιον, αὐτίκα τῇσι βοῶς αὐαίνεται ἄκρα.
 Νῆα δ' ἐρεσσομένην ἀνεμος φέρειν ἀγγόθι Τροίης·
 ἵκετο δ' ἤχι καὶ ἄλλα ἔσαν παρὰ θίνεσι νῆες
 Ἀργείων, αἱ τῆμος οἴζυος πονέοντο

atque ipsi supercilium truculentum existit, et utrimque ei
 oculi fulgent non-aliter-quam ignis, illiusque genae
 pulcritudine simul horrificoque terrore vestitae perpetuo
 videntur, dum-ruit, horrentque etiam Dii ipsi :
 talis erat Achillis egregius filius. Illi (cires) autem in urbe
 vota-faciebant superis, ut servarent bonum principem
 a difficili reducein bello : qui exaudierunt
 precantes. Ille vero supra omnes eminuit, qui eum seque-
 bantur.] Hinc progressi ad littus acrisoni maris,
 offenderunt tum remiges navem intra politam
 carhasa explicantes et impigre occupatos in navi.
 Statim igitur ipse conscendit; illi autem extrinsecus reti-
 nacula laxarunt] et ancoras, quae naves, ingens robur, per-
 petuo comitantur.] His igitur secundum-cursum maritus
 dedit Amphitrita] benigne : magna enim ipsi in animo cu-
 ra-erat Achivum,] qui premebantur a Trojanis et Eurypylo
 magnanimo.] Caterum illi Achillis filium, assidentes hinc
 inde,] mulcebant colloquio, patris ipsius facinora memo-
 rantes,] quae in navigatione longa edidisset et in ditione
 Telephi pugnacis, et quae in-Trojanos designasset,
 circa urbem Priami, ferens gloriam Atridis.
 Illius itaque oblectabatur animus, cum-speraret et ipse
 patris intrepidi fortitudinem et gloriam se-adepturum.

At in thalamo anxia de filio

praestans Deidamia cum-multis-auspiriis lacrimas funde-
 bat,] et ejus in visceribus cor molestis curis
 liquescebat, ut molle super prunis plumbum
 aut frustum ceræ; morrorque illam nunquam descrebat
 prospectantem in mare vastum : namque mater
 sollicita-est suo de filio, si vel ad epulum se-contulerit.
 Et ipsa lintea navis nimis longe abeuntis
 jam abscondebantur aerieque apparebant similia.
 Atqui haec morrebat, totum-diem lamentans :
 navis autem currebat per pontum secundo vento,
 leviter perstringens fluctuosum mare,
 purpureusque utrinque carinam circumstrepuit fluctus.
 Statim igitur navis magnum aequor emensa-est pontigrada;
 eique circumfundebantur noctis tenebrae ; tum ductu venti
 navit et magistri transmissura maris
 profundum. Hinc alma ad caelum conscendit Aurora,
 illisque Idaeorum montium apparebant vertices
 Chrysaque et Sminthiom delubrum ac Sigeum promonto-
 rium] tomulusque Achillis strenui. At hunc nondum
 filius Laertæ, rem altius considerans apud animum,
 ostendit Neoptolemo, ne ipsi luctum conciperet
 animus in pectore. Praeterierunt etiam insulas
 subito Calydnaras, et Tenedos relictæ-est a-tergo,
 apparebat porro Eleuntis sedes, ubi Protesilai
 monumentum exstat ulmis opacum proceris :
 quae ubi viderint, promissæ a-tellure,
 illum, mox illis subito arescunt cacumina.
 Tandem navem remis-promotam ventus appulit ad Trojam.
 pervenitque, ubi etiam aliae erant in littore naves
 Argivum, qui tunc infelicitè bellum-gerebant

- 415 μαρνάμενοι περὶ τείχος, ὅπερ πάρος αὐτοὶ ἔδειμαν
νηῶν ἔμμεναι ἔρκος εὐσθενέων ὃ' ἄμα λαῶν
ἐν πολέμῳ· τὸ δ' ἄρ' ἤδη ὑπ' Εὐρυπύλοιο χέρεσσι
μέλλεν ἀμαλδύνεσθαι ἐρειπόμενον ποτὶ γαίῃ·
εἰ μὴ ἄρ' αἴψ' ἐνόησε κραταιοῦ Τυδέος υἱός·
- 420 βαλλόμεν' ἔρκεα μακρὰ, θοῆς δ' ἄφαρ ἔκθορε νηός,
θαρσαλέως δ' ἐβόησεν, ὅσον χάδε' οἱ κέαρ ἔνδον·
ὦ φίλοι, ἥ μέγα πῆμα κυλινδεταὶ Ἀργεῖοισι
σήμερον· ἀλλ' ἄγε θάσσω ἐς αἰόλα τεύχεα δύντες
ἵομεν ἐς πολέμοιο πολυχμήτοιο κυδοιμόν·
- 425 ἤδη γὰρ πύργοισιν ἔφ' ἡμετέροισι μάχονται
Τρῶες εὐπτόλεμοι, τοὶ δὲ τάχα τείχεα μακρὰ
ῤῥηξάμενοι πυρὶ νῆας ἐνιπρήσουσι μάλ' αἰνῶς·
νηῶν δ' οὐκ ἔτι νόστος ἐλδομένοις ἀνὰ θυμὸν
ἔσσεται· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπὲρ μόνον αἴψα θαμέντες
- 430 κεισόμεθ' ἐν Τροίῃ τεκέων ἐκάς ἡδὲ γυναικῶν.
ὦς φάτο· τοὶ δ' ὠκίστα θοῆς ἐκ νηὸς ὄρουσαν
πανσυδίῃ· πάντας γὰρ ἔλε τρόμος εἰσαίνοντας
νόστῳ Νεοπτολέμοιο θαίτρονος, οὐνεκ' ἐώκει
πατρὶ φίλῳ μέγα κάρτος· ἔρως δὲ οἱ ἔμπεσε χάρις.
- 435 Καρπαλίμως δ' ἔκοντο ποτὶ κλισίην Ὀδυσῆος·
ἥ γὰρ ἔην ἄγχιςτα νεὸς κυανοπρώροιο·
πολλὰ δ' ἄρ' ἐξήμοιβά παρ' αὐτόθι τεύχεα κεῖτο,
ἡμὲν Ὀδυσῆος πυκιμήδεος, ἡδὲ καὶ ἄλλων
ἀντιθέων ἐτάρων, ὅποσα κατέμεινον ἀφείλοντο.
- 440 Ἐνθ' ἐσθλὸς μὲν ἔδω καλὰ τεύχεα, τοὶ δὲ χεῖρεα
δύσαν, ὅσοις ἀλαπαδὸν ὑπὸ κραδίῃ πέλεν ἦτορ·
αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς δύσαθ' αἰ οἱ Ἰθάκηθεν ἔποντο·
δῶκε δὲ Τυδείδῃ Διομήδεϊ κάλλιμα τεύχεα
κεῖνα, τὰ δὲ Σώκοιο βίην εἵρυσσε πάροιθεν.
- 445 Ὡς δ' αὖτ' Ἀχιλλῆος ἐδύσατο τεύχεα πατρός,
καὶ οἱ φαίνετο πάμπαν ἀλγίκιος· ἀμφὶ δ' ἐλαφρὰ
Ἥφαιστου παλάμῃσι περὶ μελέεσσιν ἀρήρει,
καίπερ ἐόνθ' ἑτέροισι πελώρια· τῷ δ' ἄμα πάντα
φαίνετο τεύχεα κοῦρα· κάρη δὲ μιν οὔτι βάρυεν
- 450 πῆλ' ἡ * * * * *
- * * ἀλλὰ εἰ χερσὶ καὶ ἡλιθιότῳ περ ἐοῦσαν,
ῤῥηδὶως ἀνάειρεν, εἴθ' αἶματος ἰσχανόωσαν.
Ἀργείων δὲ μιν ὅσσοι ἐπέδρακον, οὔτι δύναντο,
καίπερ ἐλδομένοι, σχεδὸν ἐλθέμεν, οὐνεκ' ἄρ' αὐτοὺς
πᾶν περὶ τείχος ἔειρε βαρὺς πολέμοιο κυδοιμός.
- 455 Ὡς δ' ὅτ' ἀν' εὐρέα πόντον ἐρημαίῃ περὶ νῆσῳ
ἀνθρώπων ἀπάτερθεν ἐργαζέμενοι ἀσχαλώουσιν
ἄνδρες, οὗς τ' ἀνέμοιο καταγίγδες ἀντιώουσαι
εἵργουσιν μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον, οἱ δ' ἀλεγείνοι
νῆϊ περιτροχῶσι, καταφθινύθει δ' ἄρα πάντα
- 460 ἦϊα, τειρομένοισι δ' ἐπιπνεύσῃ λιγύς οὖρος·
ὥς ἄρ' Ἀχαιῶν ἔθνος, ἀκηχέμενον τοπάρουθεν,
ἀμφὶ Νεοπτολέμοιο βίῃ κεχάροντο μολόντι,
ἐλπόμενοι στονόεντος ἀναπνεύσειν καμάτοιο.
Ὅσσε δὲ οἱ μάρμαραιεν ἀναΐδεος εὖτε λέοντος,
- 465 ὅς τε κατ' οὔρεα μακρὰ μέγ' ἀσχαλῶν ἐνὶ θυμῷ
ἔσσεται ἀγρευτῆρσιν ἐναντίον, οἳ τε οἱ ἤδη
ἄντρω ἐπεμβαίνουσιν ἐρύσσασθαι μεμαῶτες

QUINTES.

propugnantes pro muro, quem antea ipsi eduxerant,
navium ut-esset munimentum et fortium simul militum
in bello. Sed jam Eurypyli manibus
futurum-erat, ut-destrueretur æquatus solo,
nisi propere animadvertisset fortis Tydei natus
dejici propugnacula ardua, et volucris repente exilisset o-
navi:]animosam igitur vocem-sustulit, quantam capiebant
ejus præcordia intus:] Commilitones, certe ingens clades
advolvitur Archivis]hodie; quare agite ocyus variis armis
indutis] ineamus belli laboriosi conflictum:
jam enim sub turribus nostris præliantur
Troes belligeri, qui sane mox mœnibus longis
perfractis igni naves succendent immaniter:
tum nobis haud amplius reditus pro-desiderio animi
continget; quin etiam ipsi præter fatum subito victi
jacebimus ad Trojam, a-liberis procul et uxoribus.

Hæc ait: ast illi celerrime cita ex navi eruperunt
toto-agmine; omnes enim ceperat pavor audientes
excepto Neoptolemo forti, quia similis-erat
patri caro magna vi; quin cupido illum incessit pugnae.
Confestim igitur venerunt ad papilionem Ulyssis;
is enim erat proxime navem cærulea-prora-insignem,
multaque ac varia inibi arma posita-erant,
cum Ulyssis solertis, tum et aliorum
diis-similium sociorum, quibus cæsos exuerant.
Tunc strenuus induit pulcra arma, deteriora autem
sumpserunt, quibus infirmus in pectore erat animus:
Ulysses vero se-accinxit illis, quæ eum ex-Ithaca secuta-
-erant,] et tradidit Tydidæ Diomedæ pulcra arma
illa, quæ Soco violento detraxerat olim.

Filius porro Achillis munivit-se armis patris,
eique videbatur omnino similis; undique enim illi levia
per-Vulcani manus membris ejus conveniebant,
quamvis essent aliis grandia; huic tamen simul omnia
videbantur arma levia: caput enim ejus nihil gravabat
galea, * * * * *
* * sed hanc manibus, quamvis ardua esset,
facillimè sustulit, adhuc sanguini inhiantem.

Argivum autem quotquot eum conspexerunt, non pote-
rant,] quanquam cuperent, procul accedere, quod ipsos
omnem circa murum vexaret gravis pugnae perplexitas.
Sicut in lato-patenti mari desertam ad insulam
ab-hominibus procul interclusi ægro-sunt-anitao
nautæ, quos ventorum turbines adversi
detinent nimis longo tempore, miserique
per navem cursitant, ac deficiunt interim omnia
alimenta, afflictis vero tandem aspirat secundus ventus
non-secus Achivum gens, mœrore-adfecta antea,
ob Neoptolemi virtutem gaudebant adventantis,
sperantes, molestissimo fore-ut-respirent a-labore.
Oculi autem ipsi fulgebant pervicaci tanquam leoni,
qui in montibus arduis valde indignatus in animo
ruit contra venatores, qui ipsius jam
antrum subeunt, abstrahere conantes

σκύμνους οἰωθέντας· ἔων ἀπὸ τῆλε τοκῆων
 βήσση ἐνὶ σκιερῇ· ὁ δ' ἄρ' ὑπόθεν ἐκ τινος ἄκρης
 ἀθρήσας ὀλοοῖσιν ἐπέσσυται ἀγρευτῆρσι,
 170 σμερδαλέον βλοσυρῆσιν ὑπὲρ γενέσσει βεβρυγός·
 ὣς ἄρα παίδιμος υἱὸς ἀταρβέος Αἰακίδαο
 θυμὸν ἐπὶ Τρώεσσιν εὐπτολέμοισιν ὄρinen.
 Οἴησεν δ' ἄρα πρῶτον, ὅπῃ μάλ' αἰεὶ δόρῳρει
 175 ἄμ' πεδίον· τῇ γὰρ σφίσιν ἐπλετο τείχος Ἀχαιῶν
 βῆϊτερον ὀηλοῖσι μετὰ κλόνον ἐσσυμένοιισιν,
 οὐνεκ' ἀκιδνοτέρησιν ἐπάλξεσιν ἤρῃρειστο.
 Σὺν δέ οἱ ἄλλοι ἔβαν μέγα μαχηώωντες Ἀργεῖ· [ρους
 εὐρον δ' Εὐρύπυλον κρατερόφρον'· τῷ δ' ἄμ' ἐτά-
 180 πύργῳ ἐπεμθεσθῶτας, ὀιομένους περὶ θυμῷ
 βῆξιν τείχεα μακρὰ καὶ Ἀργείους ἀπολέσσειν
 πανσυδίῃ· τοῖς δ' οὔτι θεοὶ τελέεσκον ἐλδῶρ·
 ἀλλὰ σφείας Ὀδυσσεύς τ' ἠδὲ θιναρὸς Διομήδης
 ἰσθθεὸς τε Νεοπτόλεμος εἰὸς τε Λεοντεύς·
 185 ἅψ' ἀπὸ τείχεος ὥσαν ἀπειρεσίῃς βελέεσσιν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ σταθμοῖο κύνας μογεροὶ τε νομῆες
 κάρτεϊ καὶ φωνῇ κρατεροῦς σεύουσι λέοντας
 πάντοθεν ἐσσύμενοι· τοὶ δ' ὁμῶσι γλαυκιόωντες
 στρωφῶντ' ἐνὺα καὶ ἐνὺα, λιλαϊόμενοι μέγα θυμῷ
 190 πόρτις ἠδὲ βόας μετὰ γαμψήλῃσι λαρυῶσι,
 ἀλλὰ καὶ ὡς εἴκουσι κυνῶν ὑπο κρατεροθύμων
 σεύόμενοι· μάλ' αἰεὶ σφιν ἐπχίσσουσι νομῆες·
 * * * * *
 βαιὸν, ὅσον τις ἴησι χειρὸς περιμήχει λαῶν·
 οὐ γὰρ Τρῶας ἐκ νηῶν ἀπὸ νόστου φέβεσθαι
 195 Εὐρύπυλος, ὀηίων δὲ μάλ' αἰεὶ σχεδὸν ὀτρύνεσκε
 μίμναι, εἰσὼκε νῆας ἔλη καὶ πάντας ὀλέσσει
 Ἀργείους· Ζεὺς γὰρ οἱ ἀπειρέσιον βάλ' κάρτος.
 Λύτιχα δ' ὀκρίεσσεν ἔλῶν καὶ ἀτειρέα πέτρην
 ἔχεν ἐπεσσυμένως κατὰ τείχεος ἡλιθάσιο·
 200 σμερδαλέον δ' ἄρα πάντα περιπλατάγησε θέμεθλα
 ἔρκεος αἰπεινοῖο· εἰὸς δ' ἔλε πάντας Ἀχαιοὺς,
 τείχεος ὡς ἤδη συνοχωκότος ἐν κονίεσιν.
 Ἀλλ' οὐδ' ὡς ἀπόρουσαν ἀταρτηροῖο κυδοιμοῦ,
 ἀλλ' ἔμενον θύεσσιν εἰσκότες ἢ λύκοισι,
 205 μῆλων ληίστηρσιν ἀναιδέσιν, εὖτ' ἐν δρεσσι
 ἀντρων ἐξελάσσωσιν ὁμῶς κυτὴν ἀγροῦσιν
 ἰέμενοι σκύμοισι φόνον στονόντα βαλέσθαι
 ἐσσυμένως, τοὶ δ' οὔτι βιαζόμενοι βελέεσσι
 γάσσοντ', ἀλλὰ μένοντες ἀμύνουσιν τεκέεσσιν·
 210 ὡς ἄρ' ἀμυνόμενοι νηῶν ὑπερ ἠδὲ καὶ αὐτῶν
 μίμνον ἐν ὑσμίνῃ· τοῖς δ' Εὐρύπυλος θρασυχάρμης
 ἠπειλεῖ μέγα πᾶσι νηῶν προπάραιδε θοάων·
 Ἄ δειλοὶ καὶ ἀναλκιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες,
 οὐκ ἂν ὀή με βέλεσσι νεῶν ἀποταρβήσαντα
 215 ἤλασσετ', εἰ μὴ τείχος ἐμὴν ἀπέρυκεν ὀλοκλήν·
 νῦν δέ μοι, εὖτε λέοντι κύνας πτώσσοντες ἐν ὕλῃ,
 μάρνασθ' ἐνδὸν ἑόντες, ἀλευόμενοι φόνον αἰπύν.
 Ἦν δέ ποτ' ἐκ νηῶν ἐς Τρώϊον αὖδας ἵκησθε,
 ὡς τὸ πάρος, μεμαῶτες ἐπὶ μόθον, οὐ νό τις ὑμέας
 220 βύσεται ἐκ θανάτοιο δουσιγέος, ἀλλ' ἅμα πάντες

catulos desertos· onge ipsorum a parentibus
 in valle umbrosa; ille igitur alte e quapiam specula
 prospiciens in-crudeles impetum-facit venatores,
 inmanem exitiali rictu rugitum-edens:
 sic igitur alacer filius interriti Aiacidae
 iram in Trojanos Martipotentes acuit.
 Properabat igitur primum eo, ubi maxime pugna exaspe-
 rata-erat] in campo: ibi enim ipsis inminabat murus Achi-
 vum]facilior expugnatu hostibus ad oppugnationem con-
 citatis,] quod minus-validis propugnaculis sultus-esset.
 Cumque eo alii accesserunt valde cupidi belli,
 et deprehenderunt Eurypylum fortem, cumque eo amicos
 turrini conscendentes, qui-sperabant apud animum
 fore-ut-frangant murum spaciosum et Argivos deleant
 ad-internecionem. Sed illis minime Dii expleant votum:
 quin ipsos Ulysses et validus Diomedes
 divinusque Neoptolemus eximiusque Leonteus
 retro a muro repulerunt innumeris jaculis.

Haud-secus-ac quando a caula canes operosique pastores
 vi et clamore validos abigunt leones
 undique incurrentes; illi igitur oculis glaucis-rutilantes
 obversantur huc et illuc, cupientes valde in-animis
 vitulos et boves maxillis suis discerpere,
 at nihilominus cedunt a canibus magnanimis
 depulsi; acriter enim ipsis instant pastores:

ad-exiguum-spatium, quo quis faciat manu grandem la-
 pidem.] Non enim Troas patiebatur a navibus fugari
 Eurypylus, sed apud-hostes quam proxime jubebat
 consistere, donec navibus potiretur omnesque interimeret
 Argivos: Juppiter enim ei infinitum suppeditarat robur.
 Statim igitur asperum corripiens solidumque saxum
 rotavit magno-impetu in murum excelsum;
 unde horrendum omnia circum-strepuerunt fundamenta
 munitionis arduae, et pavor ingruit omnibus Achivis,
 ceu muro jam consistente in pulverem.
 Nec tamen idcirco excessere Graeci adversa pugna,
 sed restiterunt theos imitantes aut lupos,
 ovium praeones impudentes, quando in montibus
 elustris eos exigunt canum ope agrestes
 conantes catulis necem tristem inferre
 e-vestigio, illi autem minime, quavis obruti jaculis,
 cedunt, sed resistentes defendunt parvulos:
 ita et Graeci propugnantes pro navibus et se ipsis,
 manebant in acie. Quibus Eurypylus audax-pugnator
 minatus-est atrociter universis ante naves subitas:

Vah timidi et inbellem in animis spiritum habentes,
 nequaquam me telis a navibus perterrefactum
 repulissetis, nisi murus meae obstitisset impressioni:
 nunc igitur necum, ut cum-leone canes trepidantes in silva,
 dimicatis intus vos-continentes, subterfugientes stragem
 funestam.] Quod si aliquando e navibus in Trojanum cam-
 pum prodieritis, ut prius, tendentes ad pugnam, nemo vos
 defendet a morte querula, sed simul omnes

καίσεσθ' ἐν κινήσειν ἑμοῦ ὑπο δρυοθέντες.

Ὡς ἔρατ' ἀκράαντον ἰεὺς ἔπος· οὐδέ τι ἤδει
 ὅττι ῥά οἱ μέγα πῆμα κυλίνδετο βαιὸν ἀπώθεν
 χερσὶ Νεοπτολέμοιο θρασύφρονος, ὃς μιν ἐμελλε
 525 δάμνασθ' οὐ μετὰ ὀτρὺν ὑπ' ἔγχει μαίμωνιντι.
 Οὐδὲ μὲν οὐδὲ τότε ἔσκεν ἄτερ κρατεροῖο πόνου,
 ἀλλὰ Τρῶας ἐναιρεν ἀρ' ἔρκιος· οἱ δ' ἐπείθοντο
 βαλλόμενοι καθύπερθε· περικλονέοντο δ' ἀνάγκῃ
 Εὐρυπύλῳ· πάντας γὰρ ἀνιτρὸν ὄρος ἤρει.
 530 Ὡς δ' ὅτε νηπίαχοι περὶ γούνασι πατρὸς ἐοῖο
 πτώσσουσι βροντῇν μεγάλου Διὸς ἀμφὶ νέφεσσι
 ῥηγνυμένην, ὅτε δεινὸν ἐπιστοναγίζεται αἰθήρ·
 ὅς ἄρα Τρῶες υἷες ἐν ἀνδράσι Κητείοισιν,
 ἀμφὶ μέγαν βασιλῆα, Νεοπτολέμου φοβέοντο
 535 πᾶν, ὅ,τι χερσὶν ἔηκεν· ἐς ἰθὺ γὰρ ἔπτατο πῆμα
 δυσμενέων κεφαλῇσι φέρον πολυδάκρυον Ἄρηα·
 οἱ δ' ἀρ' ἀμνηγαντὶ βεβωλημένοι ἐνδοθεν ἦτορ
 Τρῶες ἔφοντ' Ἀχιλῆα πελώριον εἰσποράσθαι
 αὐτὸν ὁμῶς τεύχεσσι· καὶ ἀμφοτέρῃν ἀλεγεινὴν
 540 κεῖθον ὑπὸ κραδίῃ, ἵνα μὴ ὄρος αἰὼν ἔκηται
 ἐς φρένα Κητείων, μὴδ' Εὐρυπύλοιο ἀνακτος·
 αὐτοὶ δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀπειρέσιον τρομέοντες
 μεσσηγὺς κακότητος ἔσαν χρυσεοῦ τε φόβοιο·
 αἰδῶς γὰρ κατέρυκεν ὁμῶς καὶ δεῖμ' ἀλεγεινόν.
 545 Ὡς δ' ὅτε παιπαλόεσσιν ὁδὸν κάτα ποσσὶν ἰόντες
 ἀνέρις ἀρήτωσιν ἀπ' οὐρεος αἰσσοντα
 γείμαρρόν, καναχῇ δὲ περιδρομέει πέρι πέτρῃ,
 οὐδέ τί οἱ μεμάασιν ἀνὰ ῥόον ἤρχεντα
 δύνειν ἐγκονέοντες, ἐπεὶ παρὰ ποσσὶν ὄλεθρον
 550 δερκόμενοι τρομέουσι καὶ οὐκ ἀλέγουσι κελεύθου·
 ὡς ἄρα Τρῶες ἐμεινον, ἐλδόμενοι περ αὐτῆς,
 τεῖχος ὑπ' Ἀργείων. Τοὺς δ' Εὐρύπυλος θεοειδὴς
 αἰὲν ἐποτρύνεσκε ποτὶ κλόνον· ἥ γὰρ ἐώλπει
 πολλοὺς ὀηϊόωντα πελώριον ἐν οἱαὶ φῶτα
 555 γεῖρα καμῖν καὶ κάρτος· ὃ δ' οὐκ ἀπέληγε μῆλοιο.
 Τῶν δ' ἀρ' Ἀθηναίῃ κρατερόν πόνον εἰσπορεύσας
 κάλλιπεν Οὐλύμπιο θυωδῆος αἰπὰ μέλαθρα·
 βῆ δ' ἀρ' ὑπὲρ κεφαλῆς ὀρέων· οὐδ' ἔγνεσι γαίης
 ψαῦε μέγ' ἐγκονέουσα· φέρεν δέ μιν ἱερὸς ἀήρ,
 560 εἰδομένην νεφέεσσιν, ἑλκροτέρῃν δ' ἀνέμιοι.
 Τροίην δ' αἰψ' ἐκίχανε, πόδας δ' ἐπέθηκε κολώνῃ
 Σιγέου ἠνεμόεντος· ἐδέρκετο δ' ἐνθεν αὐτῇν
 ἀγχεμάχων ἀνδρῶν· κούδινε δὲ πολλὸν Ἀχαιοὺς.
 Υἱὸς δ' αὖτ' Ἀχιλῆος ἔχεν πολὺ φέρτατον ἄλλων
 565 θάρσος ὁμοῦ καὶ κάρτος, ἧ τ' ἀνδράσιν εἰς ἐν ἰόντα
 τεύχευσιν μέγα κῦδος· ὃ δ' ἀμφοτέρωσι κέκαστο,
 οὔνεκ' ἔην Διὸς αἶμα, φίλῳ δ' ἦϊκτο τοκῇ·
 τῷ καὶ ἀτρεστος εἶον πολέας κτάνεν ἀγρόθι πύργων.
 Ὡς δ' ἄλιεύς κατὰ πόντον ἀνὴρ λελιγμένος ἄγρης,
 570 τεύχεων ἔχούσι πῆμα, φέρει μένος Ἠφαιστόιο
 νῆος ἔης ἐντοσθα, διεγρομένη δ' ὑπ' αὐτῇ,
 μαρμαίρει περὶ νῆα πυρὸς σέλας, οἱ δὲ κελαίνης
 ἐξ ἁλὸς αἰσσοῦσι μεμχότες ὕστατον αἰγλήν
 εἰσιδέειν· τοὺς γὰρ ῥα ταχυγλώχινι τριζίνῃ

jacebitis in pulvere a me contrucidati.

Sic ait vanum efflatus verbum, nec sciebat
 quod sibi funesta calamitas voveretur non-tam longe
 manibus Neoptolemi fortis, qui ipsum erat
 transfixurus non multo post hasta prompta.
 Nec vero tum is erat absque forti labore
 sed Troas cadebat de muro, qui fugitabant
 icti desuper, et glomerabantur necessitate urgente
 circa Eurypylum: omnes enim anxius timor incesserat.
 Ac veluti pueruli circa genua patris sui
 horrescunt tonitru magni Jovis e nubibus
 elisum, cum terrilicium reboat aether:
 hoc-modo Trojana pubes inter milites Ceteos
 circa magnum regem, Neoptolemi extimuerunt
 quicquid manibus torsit, recta enim in perniciem volavit
 hostium capitibus afferens lacrimosam belli-stragem;
 itaque angustia-rerum perculsi penitus cor
 Troes putarunt Achillem immanem se-conspicari
 ipsum cum armis; sed hanc perplexitatem mnestam
 premebant animo, ut ne formido gravis subiret
 pectus Ceteorum atque Eurypyli principia.
 Ipsi interim, aliunde alius, supra-modum trepidantes
 inter cladem conclusi erant horridumque metum;
 veremundia enim detinebat eos et simul consternatio anxia
 Non-aliter, quam-si scrupulosam viam pedibus calcantes
 homines vident de monte præcipitari
 torrentem, strepituque circumsonat undique scopulus,
 neque ejus audent fluxum sonorum
 subire festinantes, siquidem ante pedes exitium
 videntes contremiscunt, nec ullam rationem-habent vire:
 ita Trojani subsistebant, quamvis cupidi irruptionis,
 sub muro Argivum. Quos tamen Eurypylus divinus
 semper incitabat ad conflictum: sane enim sperabat
 multis trucidatis immanem in pugna virum
 manibus fatigaturum-iri et viribus: sed is non desistebat a
 -prelio.] Horum itaque Minerva strenuum laborem con-
 spicata] reliquit Olympi fragrantis sublimes ædes,
 venitque super cacumen montium, nec vestigiis terram
 attingit valde festinans, portavitque ipsam sacer aer,
 assimilem nubibus et leviorum vento.
 Trojam itaque cito pervenit et pedes imposuit colli
 Sigei ventosi, unde spectabat conflictum
 cominus-pugnantium virorum, sed decorabat insigniter
 Achivos.] Cæterum filius Achillis habebat longe-præstan-
 tissimam inter alios]audaciam simul et vim, quæ viris, si
 jungantur,] conciliant magnam gloriam: ipseque utraque
 præditus-erat,] quia erat Jovis propago, et cari instar-ha-
 bebant parentis:] quare etiam imperterritus multos interse-
 cit prope turres.] Veluti piscator in mari vir cupidus praviæ,
 dum-struit piscibus exitium, defert vim Vulcani
 in navem suam; tum excitato flalu
 coruscat circa navem ignis fulgor; illi (piscis) igitur nigro
 e salo properant gestientes ultimam lucem
 intueri; hos enim protensa-enspidis tridentis

675 κτείνει ἐπιστυμένους, γάνυται δὲ οἱ ἥτορ ἐπ' ἄγρη·
 ὡς ἄρα κύδιμος υἱὸς εὐπτολέμου Ἀχιλλῆος
 λαίνεον περὶ τεῖχος ἐδάμνατο δῆϊα φῦλα
 ἀντί' ἐπεστυμένων· πονέοντο δὲ πάντες Ἀχαιοὶ
 ἄλλοι δὲ ὡς ἀλλήλοισιν ἐπάλλεσσιν· ἔδραμε δ' εὐρύς
 680 αἰγιαλὸς καὶ νῆες· ἐπεστενάχοντο δὲ μακρὰ
 τεῖχεα βαλλομένων· κάματος δ' ὑπεδάμνατο λαὸς
 ἀσπιδος ἀμφοτέρωθεν· λύοντο δὲ γυῖα καὶ ἀλκή
 αἰζηῶν· ἀλλ' οὔτι κόρος πολέμου Ἀχιλλῆος
 ἔμπεγεν υἷα δῖον, ἐπεὶ ῥά οἱ ὄβριμον ἦτορ
 685 πάμπαν ἦν ἀτρυτον· ἀνηρὸν δὲ οἱ οὔτι
 ἦφατο μαρναμένοιο· μένος δ' ἀκάμαντι δοικῶς
 ἀενάῳ ποταμῷ, τὸν ἀπειρεσίη πυρὸς ὄρμη
 οὔ ποτ' ἰοῦσ' ἐφόδητε, καὶ ἦν μέγα μαίνεται ἀήτης
 690 Ἥφαιστου κλονέων ἱερὸν μένος· ἦν γὰρ ἔκχεται
 ἔγχεος ἐπὶ προγοῇσι, μαραίνεται, οὐδέ οἱ ἀλκή
 ἄψαθ' ἀργαλέη σθένει ὕδατος ἀκαμάτοιο·
 ὡς ἄρα Πηλεΐδαο δαΐφρονος υἱὸς ἑσθλοῦ
 οὔτι μόγος στονόεις, οὔτ' ἄρ' εἰὸς ἦφατο γούνων
 αἰὲν ἐρειδομένοιο καὶ ὀτρύνοντος ἐταίρους.
 695 Οὐ μὲν οὐδὲ βέλους κείνου χροῶν καλὸν ἔκχευε
 πολλῶν βαλλομένων· ἀλλ', ὡς νιφάδες περὶ πέτρην
 πολλὰκις ῥύττησαν ἐτώσια· πάντα γὰρ εὐρὺ
 εἶργε σάκος βριαρὴ τε κόρυς, κλυτὰ δῶρα θεοῖο.
 Τοῖς ἐπικυχάλοων κρατερὸς παῖς Αἰακίδαο
 700 φοῖτα μακρὰ βροῖν περὶ τείχῃ, πολλὰ κελεύων
 ἐς μόθον Ἀργείοισιν ἀταρβεία· οὐνεκα πάντων
 πολλὸν ἔην δ' ἄριστος, ἔγεν δ' ἔτι θυμὸν θυοκλῆς
 λευγαλέης ἀκόρητος· ἐοῦ δ' ἄρα μῆδατο πατρὸς
 τίσεσθ' ἀλγινόεντα φόνον. Κεχάροντο δ' ἀνακτι
 705 Μυρμιδόνες· στυγερὴ δὲ πάλιν περὶ τεῖχος αὐτῇ.
 Ἔνθα δ' ὡς κτάνε παῖδα πολυχρύσοιο Μένετος,
 δὲ γόνος ἔσκε Δύμαντος, ἔγεν δ' ἐρικυδέας υἱας
 εἰδότες εὖ μὲν ἄκοντα βαλεῖν, εὖ δ' ἔππον ἐλάσσαι
 ἐν πολέμῳ καὶ μακρὸν ἐπισταμένως ὄρου πῆλαι·
 710 τοὺς τέκε' οἱ Περίβοια μῆ ὠδῖνι παρ' ὄχθης
 Σαγγαρίου, Κέλτον τε καὶ Εὐβιον· οὐδ' ἀπόναντο
 δαβου ἀπειρεσίῳ πολὺν χρόνον, οὐνεκα Μοῖραι
 παῦρον ἐπὶ σφίσι πάγχυ τέλος βιότοιο βάλλοντο.
 Ἄμφω δ' ὡς ἴδον ἦμαρ ὁμοῦ, ὡς κάτθανον ἄμφω
 715 χερσὶ Νεοπτολέμοιο θρασύφρονος, ὃς μὲν ἄκοντι
 βλήμενος ἐς κραδίην, ὃ δὲ χερμαδίῳ ἀλεγεινῷ
 κῆκ κεφαλῆς· βριαρὴ δὲ περιθρυφθεῖσα κερήνῳ
 ἐθράυσθη τρυφάλεια καὶ ἐγκέφαλον συνέχευεν.
 Ἀμφὶ δ' ἄρα σφίσι φῦλα περικτείνοντο καὶ ἄλλων
 720 μυρία δυσμενέων· μέγα δ' Ἄρεος ἔργον ὀρούρει,
 μέσρ' ὅτε δὴ βουλευτὸς ἐπέλυθεν, ἦντο δ' ἔτι
 ἀμυροσίη, καὶ λαὸς ἀταρβέος Εὐρυπύλοιο
 χάσσατο τυτθὸν ἀπώθε νεῶν· οἱ δ' ἐνδοθὶ πύργων
 βαιὸν ἀνέπνευσαν· καὶ δ' αὐτοὶ Τρώϊοι υἱας
 725 ἀμπαύοντο μόθοιο δυσαλγέος, οὐνεκ' ἐτ' ἔχθη
 φύλοπις ἀργαλέη περὶ τείχῃ· καὶ νύ χ' ἀπάντες
 Ἀργεῖοι τότε νηυσὶν ἐπὶ σφετέρῃσιν ὄλοντο,
 εἰ μὴ Ἀχιλλῆος κρατερὸς παῖς ἦματι κείνῳ

conficit assultantes, et letatur ipsius cor super captura :
 ita et nobilis filius feliciter-belligerati Achillis
 lapideum circa murum prostravit hostium agmina
 obviam ruentium. At occupati-erant omnes Aclivi
 alii simul circa-alia propugnacula; hinc remugiebat spacio-
 sum] littus, atque. naves, et resonabant-gemitu longa
 mœnia vulneratorum, laborque delassabat homines
 indesinens utrobique; resolvebantur denique membra et
 vires] juvenum, sed nullo-modo satietas belli Achilles
 complexus-est filium divum, nam ejus strenuum cor
 prorsus erat indefatigabile, molestiarque enim nihil
 attigit pugnantem. Quin impetu indefessum æquabat
 et perennem fluvium, quem rapida ignis violentia
 nunquam territat imminens, etiamsi graviter insaniat ven-
 tus] Vulcani agitans sacrum robur; quando enim accesserit
 propius ad olveum, extinguitur, nec ejus vires
 contingere velementes valent aquam indomitam :
 sic etiam Pelidae pugnacis nato generoso
 neque labor tristis, neque metus apprehendit genua,
 semper connitenti et instiganti socios
 Nec vero telum illius corpus pulcrum perstringebat,
 multa quamvis-jacerentur: verum, ut nives circa petram
 crebro strepitabant incassum; omnia enim latus
 arcebat clypeus firmaque galea, præclara munera dei.
 Quibus exultans validus filius. Pelidae
 obibat magno clamore murum, multis-verbis cohortans
 in pugna Argivos intrepidus; nam inter-omnes
 longe erat præstantissimus, habebatque adhuc animum
 belli] tristis inexasiabilem: sui etiam cogitabat patris
 vindicare dolendam eandem. Lætabantur igitur de-principe
 Myrmidones. Horrendus interim-erat circa murum confi-
 ctus.] Ibi duos peremit filios auro-ditissimi Megelis,
 qui soboles erat Dymantis, et habebat illustres natos,
 scientes perite jaculum torquere, perite etiam equum agi-
 tare] in bello et longam soleter hastam vibrare,
 quos edidit ipsi Peribœa uno partu in ripis
 Sangarii, Celtum et Eubium; nec fructum-ceperunt
 fortunæ immensæ ad-longum tempus, quod Parca
 plane brevem ipsis terminum vitæ præstituissent.
 Amboque uti conspexerant lucem simul, ita oppetierunt
 ambo] manibus Neoptolemi audacia, alter pilo
 ictus in cor, alter lapide tristi
 in caput; gravisque illisa cranio
 diffracta-est galea ac cerebrum confudit.

Juxtaque hos cohortes cæsi-sunt etiam aliorum
 innumere hostium, et ingens Martis regocium ortum-est,
 donec vespera ingruit, et sinem-habuit dies
 almus, ac manus imperterriti Eurypyli
 recessit modicum a navibus. Illi (Græci) autem intra tur-
 res] paulum recreabantur; atque etiam ipsi Troum nati
 requiescebant a-pugna tristi, quia fuerat
 certamen operosum circa murum. Ac sane omnes
 Argivi tunc cum navibus suis interiissent,
 nisi Achilles fortissimus filius die illo

δυσμενέων ἀπαλαλκε πολλὸν στρατὸν ἤδ' αὐτὸν
 230 Εὐρύπυλον. Τῷ δ' αἶψα γέρον σχεδὸν ἤλυθε Φοῖνιξ
 καὶ μιν ἰδὼν θάμβησεν ἐοικότα Πηλεΐωνι·
 ἀμφὶ δέ οἱ μέγα χάρμα καὶ ἀσπετον ἄλγος ἔκτανεν·
 ἄλγος μὲν μνησθέντι ποδώκεος ἄντ' Ἀχιλλῆος,
 635 χάρμα δ' ἄρ, οὐνεκά οἱ κρατερὸν παῖδ' εἰσενόησε·
 κλαίει δ' ὅγ' ἀσπασίως, ἐπεὶ οὐποτε φῦλ' ἀνθρώπων
 νόστῳ γόου ζώουσι, καὶ εἴ ποτε χάρμα φέρονται·
 ἀμφεχύθη δέ οἱ, εὔτε πατὴρ περὶ παιδὶ χυθείη,
 ὅς τε θεῶν ἰότητι πολλὸν χρόνον ἄλγε' ἀνατλάς
 ἔλθοι ἐόν ποτὶ δῶμα, φίλῳ μέγα χάρμα τοκῇ·
 640 ὥς δ' Ἄνεπτολέμοιο κάρη καὶ στήθεα κύσσειν
 ἀμφιχυθείς· καὶ τοῖον ἀγαζόμενος φάτο μῦθον·
 Χαῖρέ μοι, ὦ τέκος ἐσθλὸν Ἀχιλλέος, ἐν ποτ' ἔγωγε
 τυτθὸν ἐόντ' ἀτίταλλον ἐν ἀγκοίνῃσιν ἐμῇσι
 προφρονέως· ὁ δ' ἄρ' ὥκα θεῶν ἐρικυδέϊ βουλῇ
 645 ἔρνος ὅπως ἐριθιγὲς αἰετοῦ· καὶ οἱ ἔγωγε
 γήθεον εἰσορόων ἡμὲν δέμας ἡδὲ καὶ αὐδὴν·
 ἔσκε δέ μοι μέγ' ὄνειαρ· ἴσον δέ ἐ παιδὶ τίεσκον
 τηλυγέτω· ὁ δ' ἄρ' ἴσον ἐὼ πατρὶ τίεν ἐμὸν κῆρ·
 κείνῳ μὲν γὰρ ἔγωγε πατὴρ, ὁ δ' ἄρ' υἱὸς ἐμοίγε
 650 ἔσκειν, ὅπως φαίης κεν ἰδὼν ἐνὸς αἵματος εἶναι
 εἶνεχ' ὁμοφροσύνης· ἀρετῇ δ' ὅγε φέρτερος ἦεν
 πολλὸν, ἐπεὶ μακάρεσσι δέμας καὶ κάρτος ἐώκει.
 Τῷ σύγε πάμπαν ἔοικας· ἐγὼ δ' ἄρα κείνον οἶω
 ζῶν ἐτ' Ἀργείοισι μετέμμεναι· ὁ δ' ἄλγος ὅζῳ
 655 ἀμφέχει ἡματα πάντα, λυγρῷ δ' ἐπὶ γῆραϊ θυμὸν
 τεύρομαι· ὥς ὄφελόν με γυτὴ κατὰ γαῖα κεκεύθει
 κείνου ἔτι ζῶντος· ὁ γὰρ πέλει ἀνέρι κῆδος
 κηδεμονῆος ἐοῦ ὑπὸ χεῖρεσι ταρχυθῆναι.
 Ἀλλ' ἔ, τέκος, κείνου μὲν ἐγὼ οὐ λήσομαι, ἦτορ
 660 ἀχνύμενος· σὺ δὲ μή τι χαλέπτεο πένθει θυμόν·
 ἀλλ' ἄγε Μυρμιδόνεσσι καὶ ἱπποδάμοισιν Ἀχαιοῖς
 τειρομένοις ἐπάμυνε, μέγ' ἀμψ' ἀγαθοῖο τοκῆος
 γινόμενος δηίοισι· κλέος δέ τοι ἔσσεται ἐσθλὸν
 Εὐρύπυλον δαμάσαντι, μάχης ἀκόρητον ἐόντα·
 665 τοῦ γὰρ ὑπέρτερος ἔσσι καὶ ἔσσει, ὅσσον ἀρείων
 σείο πατὴρ κείνοιο πέλεν μογεροῖο τοκῆος.
 Ὡς φάμενον προσέειπε πάϊς ξανθοῦ Ἀχιλλῆος·
 Ὡ γέρον, ἡμετέρην ἀρετὴν ἀνὰ δηϊοτήτα
 Ἄϊα διακρινέει κρατερὴ καὶ ὑπέρβιος Ἄρης.
 670 Ὡς εἰπὼν αὐτῆμαρ ἐέλδετο τείχεος ἑκτός
 σεύεσθ' ἐν τεύχεσσιν ἐοῦ πατρός· ἀλλὰ μιν ἔσχε
 νύξ, ἥ τ' ἀνθρώποισι λύσιν καμάρτοιο φέρουσα
 ἔσσυτ' ἀπ' ὠκεανοῖο, καλυψαμένη δέμας ὄρεσσι.
 Ἀργείων δέ μιν υἱὲς ἴσον κρατερῷ Ἀχιλλῇ
 675 κύδαϊνον παρὰ νηυσὶ γειγθότες· οὐνεκ' ἄρ' αὐτοῦς
 θαρσαλέους κατέτευξεν ἰὼν ἐπὶ δῆριν ἑτοίμως·
 τοῦνεκά μιν τίεσκον ἀγακλειτοῖς γεράεσσιν,
 [ἀσπετα δῶρα διδόντες, ἃ τ' ἀνέρι πλοῦτον ὀφέλλει·]
 οἱ μὲν γὰρ χρυσόν τε καὶ ἄργυρον, οἱ δὲ γυναῖκας
 680 ὁμοῖδας, οἱ δ' ἄρα χαλκὸν ἀσπετον, οἱ δὲ σιδήρον,
 ἄλλοι δ' οἶνον ἐρυθρὸν ἐν ἀμφιφορεῦσιν ὅπασσαν
 ἵππους τ' ὠκύποδας καὶ ἀρήϊα τεύχεα φεικτῶν

hostium repulisset numerosas copias atque ipsum
 Eurypylum. Ad illum igitur statim senex accessit Phoenix
 eumque videns obstupuit similem Pelidae,
 et ipsum magnum gaudium atque ingens dolor occupavit,
 dolor recordantem citissimi Achillis,
 gaudium vero, quod ipsius fortem filium agnosceret.
 Flevit itaque non-illubenter: nam nunquam genus homi-
 num] absque luctu vivit, etiamsi quandoque gaudio frui-
 tur:] complexusque est eum, tanquam pater filium am-
 plectatur,] qui deum voluntate longo tempore dolores pas-
 sus] redit suam domum, caro magnum gaudium parenti:
 ita ille Neoptolemi caput et pectus osculatus est
 amplexus, et haec admirabundus edidit verba:

Salve mihi, proles praeclara Achillis! quem aliquando
 ego,] tenellus cum-esset, educavi in ulnis meis
 sedulo, quique subito deorum magnifico consilio,
 planta tanquam florida, succrevit; et illius ego
 gaudebam respiciens tum corpus tum loquelam,
 et erat magno mihi emolumento. Nam parem ipsum cole-
 bam filio] unico, et ipse loco sui parentis colebat meum
 cor (me).] Illi enim ego pater, et ipse filius mihi
 erat, ut dixisses haec intuitus nos ejusdem sanguinis esse
 propter concordiam: virtute autem ille praestantior erat
 longe, quoniam diis corpore ac robore par-erat.
 Huic vero tu prorsus similis-es, ita ut ego illum opim
 vivum adhuc inter Argivos versari, propter-quem me do-
 lor acutus] angit perpetuo, et misera insuper senectute
 animum] confectum-habeo: utinam me infusa humus
 obruisset] eo adhuc vivente! hoc enim est homini decus,
 curatoris sui manibus sepeliri.

Propterea, fili, ejus ego non obliviscar, cor
 dolore-afflictus. Tu vero ne conficias luctu animum;
 sed age Myrmidonibus et equum-domitoribus Achivis
 infractis bello succurre, valde ob egregium parentem
 iratus hostibus. Gloria vero tibi erit singularis
 Eurypylum vincenti, qui-pugnae inexaturabilis est:
 hoc enim superior es et eris, quanto praestantior
 tuus pater illius erat arminoso parente.

Haec dicentem interpellavit filius rufi Achillis:

O senex! nostram virtutem in acie

Fatum dijudicabit praepotens et violentus Mars.

Ita fatus eodem-die gestiebat ante virum
 excurrere in armis sui patris: sed ipsum impedit
 nox, quae hominibus relaxationem a labore afferens
 cecidit ab Oceano, obvelata corpus tenebris.

Ceterum Argivum nati illum aequae-ac strenuum Achil-
 lem] honorabant apud naves belli, quia ipsis
 fiduciam injecerat procedendo ad certamen alacriter;
 idcirco illum condecorarunt magnificis praemiis,
 [infinita munera dantes, quae homini divitias accumuland:]
 alii enim aurum et argentum, alii feminas
 servas, alii etiam aes plurimum, alii ferrum,
 alii vinum rubrum in amphoris donarunt
 equosque volucripedes et Martia arma virorum

- φάμα τ' εὐποίητα, γυναικῶν κάλλιμα ἔργα·
τοῖς ἐπὶ θυμὸν ἔειπε Νεοπτολέμοιο φίλον κῆρ.
680 Καί ῥ' οἱ μὲν δόρυ ποτὶ κλισίῃσι μέλοντο
υἷὸν Ἀχιλλῆος θεοειδέα κυδαίνοντες
ἴσον ἐπουρανίοισιν ἀτειρέσι· τῷ δ' Ἀγαμέμνων
πολλὰ ἐπικαγγαλόων τοῖον ποτὶ μῦθον εἶπεν·
Ἄτρεκέως πάϊς ἴσσι θρασύφρονος Αἰακίδαο,
690 ὦ τέκος, οὐνεκά οἱ κρατερόν μένος ἦδ' καὶ εἶδος
καὶ μέγεθος καὶ θάρσος ἰδὲ φρένας ἔνδον εἰκας·
τῷ σοι ἐγὼ μέγα θυμὸν ἰαίνομαι· ἦ γὰρ ἔολπα
σῆσιν ὑπαὶ παλάμῃσι καὶ ἔγχεϊ δῆϊα φῦλα
καὶ Πριάμοιο πόλιν περικλειτὴν ἐναρτίζει,
700 οὐνεκα πατρὶ εἰκας· ἐγὼ δ' ἄρα κείνον οἶω
εἰσοράαν παρὰ νηυσὶν, ὅτι Τρώεσσι δμῶχλα
χωόμενος Πατρόκλοιο δεδουπότος· ἀλλ' ὅ μιν ἤδη
ἔστι σὺν ἀθανάτοισι· σὲ δ' ἐκ μακάρων προέηκε
σήμερον Ἀργείοισιν ἀπαλλυμένοις ἐπαμῦναι.
710 Ἰδὲ φάμενον προσέειπεν Ἀχιλλεύς ὄβριμος υἷος·
Εἴθε μιν, ὦ Ἀγαμέμνον, ἔτι ζῶντα χίανον,
ὅρρα καὶ αὐτὸς ἄθρησεν ἔδν θυμήρεα παῖδα
οὔτι καταισχύνοντα βίην πατρός, ὥσπερ οἶω
ἔσσεσθ', ἣν με σάωσιν ἀκηδέες Οὐρανίωνες.
720 Ὡς ἄρ' ἔρη πινυτῆσιν ἀρηράμενος φρεσὶ θυμὸν
λαοὶ δ' ἀμυτίποντες ἐθάμβειον ἀνέρα διον.
Ἄλλ' ὅτε δὴ δόρυ ποτὶ καὶ εἰλαπίνης χορέσαντο,
δὴ τότε ἄρ' Αἰακίδαο θρασύφρονος ὄβριμος υἷος
ἀνστής ἐκ δόρυ ποτὶ κλισίῃν ἀφίχανεν
730 πατρός ἐοῦ· τὰ δὲ πολλὰ δαΐχταμένων ἡρώων
έντεά οἱ παρέχεινθ'· αἱ δ' ἀμφὶ μιν ἄλλοθεν ἄλλαι
χτηρὴν ληϊάδες κλισίῃν ἐπιπορσύνεσκον,
ὥς ζῶντος ἀνακτος· Ὁ δ' ὣς ἰδὼν έντεα Τρώων
καὶ δμῶχες, στονάχησεν· ἔρωις δὲ μιν εἶλε τοκῆος.
740 Ὡς δ' ὅτ' ἀνὰ ὄρυμ' αὖ πυχνὰ καὶ ἄγχεα βροντήεντα
σμερδαλέοιο λέοντος ὑπ' ἀγρευτῆρσι δαμάντος
σκύμνος ἐς ἀντρον ἱκνέται εὐσκιον, ἀμφὶ δὲ πάντῃ
ταρφέα παπταίνει κινεὸν σπέος, ἀθρόα δ' αὖτε
ὅστέα δαρκόμενος κταμένων πάρος οὐκ ὀλίγων περ
750 ἵππων ἦδ' ἐ βοῶν μεγάλ' ἄχνηται ἀμφὶ τοκῆος·
ὥς ἄρα θαρσαλέοιο πάϊς τότε Πηλεΐδαο
θυμὸν ἐπαχνώθη. Δμῶα δὲ μιν ἀμφ' ἀγάσαντο·
καὶ δ' αὐτὴ Βρισηΐς, ὅτ' ἰδρακεν υἱ' Ἀχιλλῆος,
ἄλλοτε μὲν θυμῷ μέγ' ἐγήθειεν, ἄλλοτε δ' αὖτε
760 ἄχνητ' Ἀχιλλῆος μεμνημένη· ἐν δὲ οἱ ἦτορ
ἀμφασίῃ βεβόλητο κατὰ φρένας, ὥς ἐτεόν περ
αὐτοῦ ἔτι ζῶντος ἀταρβέος Αἰακίδαο.
Τρῶες δ' αὖτ' ἀπάνευθε γεγεθότες ὄβριμον ἄνδρα
Εὐρύπυλον κύδαινον ἐνὶ κλισίῃσι καὶ αὐτοὶ,
770 δειπόμενον Ἑκτορα διον, ἔτ' Ἀργείους ἐδᾶίξε
βυόμενος πτολίεθρον ἔδν καὶ κτῆσιν ἅπασαν.
Ἄλλ' ὅτε δὴ μερόπεις ἐπὶ γλυκὺς ἤλυθεν ὕπνος,
δὴ τότε Τρῳῆοι υἷες ἰδ' Ἀργεῖοι μενεχάρμα
νόσφι φυλακτῆρων εὖδον βεβαρηότες ὕπνῳ.

- ac vestes elaboratas, mulierum pulcra opera.
Quibus animum oblectavit Neoptolemi benevolum cor.
Hi itaque cenae in papilionibus operam-dederunt
filium Achillis divinum celebrantes
aeque-ac eadites immortales. Quem Agamemnon
magna voluptate-perfusus his verbis compellavit :
Haud-dubie proles ex audacis Aiacidae ,
mi fili, quia hunc valido robore et forma
ac statura-procera fiduciaque et animo intus refers.
Ideo de-te magnam animi voluptatem-capio : namque spero
tuis manibus et hasta hostium agmina
et Priami urbem famosam me-dispoliaturum,
quoniam patrem aequas : ego enim illum mihi-videor
cernere apud naves, quomodo Trojanis minatur,
ardens-ira propter-Patroclum necatum. Verum hic jam
versatur cum diis , et te e superum-cortu misit ,
hodie Argivis pereuntibus opem-ut-feras.
Hæc oranti respondit Achillis acer natus :
Utinam illum, mi Agamemnon, adhuc vivum offendis-
sem,] quo et ipse conspexisset suum dilectum filium
nihil dedecorantem virtutem patris, ut spero
futurum-esse, si me salvum-præstent securi Cœlites.
Sic dixit prudentibus confirmatus consiliis animum ,
populus autem circumfusus admirabatur virum divinum.
Postquam vero cenæ et convivii satiati-sunt ,
tunc Achillis animosi strenuus natus
surgens ex equulo ad tabernaculum se-contulit
patris sui, ubi multa bello-interfectorum heroum
arma juxta illum reposita-erant, circaque eum alibi aliæ
viduum captivæ tentorium adornabant ,
ceu vivo rege. Ille vero ubi conspexit arma Troum
et servas, ingemuit, et desiderium eum cepit parentis.
Veluti cum in quercetis densis per valles fruticasas
truculenti leonis a venatoribus occisi
catulus in antrum venerit opacum, circumquaque vero
diligenter lustrat viduam speluncam, congesta vero
ossa videns dilanlatorum quondam non paucorum
equorum et boum magno dolore-afficitur ob parentem :
ita magnanimi tunc filius Pelidæ
animo dirigit. Famulae vero ipsum admirabantur :
etiam ipsa Briseis , ubi aspexit natum Achillis ,
nunc animo ingens gaudium-sensit, nunc vicissim
dolebat Achillis memor, illique animus
stupore percellabatur in pectore , quasi revera
ipso adhuc superstite intrepido Achille.
Troes autem separatim exultantes strenuum virum
Eurypylum honorabant in castris etiam ipsi ,
non-minus-quam Hectorem divinum, ubi Argivos profligasset] servans civitatem suam et possessiones cunctas.
Sed cum mortalibus dulcis adventasset somnus ,
tunc Trojana pulvis et Argivi bello-fortes
præter exculitores quiescebant gravati sopore.

ΛΟΓΟΣ Η.

- Ἦμος δ' ἡελίοιο φάος περικίδνατο γαῖαν
 ἐκ περάτων ἀνιόντος, ὅθι σπέος Ἡριγενείης,
 δὴ τότε που Τρῶες καὶ Ἀχαιῶν ὄθριμοι υἱεῖς
 θεωρήσονται· ἐκάτερθεν ἐπικυόμενοι ποτὶ δῆριν.
 5 Τοὺς μὲν δὴ παῖς ἐσθλὸς Ἀχιλλεύς ὀτρύνεσκεν
 ἀντιάαν Τρῳάσιν ἀταρβεία θυμὸν ἔχοντας·
 τοὺς δ' ἄρα Τηλεφίδας μέγα σθένος· ἥ γὰρ ἐώλπει
 τιῖχος μὲν χαμάδις βλάειν νῆας τ' ἀμαθύνειν
 ἐν πυρὶ λευγαλῆα, λαοὺς δ' ὑπὸ χερσὶ δαΐζει.
 10 Ἀλλὰ οἱ ἐλπωρὴ μὲν ἔην ἐναλίγκιος αὖρη
 μεψιδίη· Κῆρες δὲ μάλα σχεδὸν ἐστηκυῖαι
 πολλὸν καγγαλάτσκον ἐτόσιζα μετρίωντι.
 Καὶ τότε Μυρμιδόνεσσιν Ἀχιλλεύς ἀτρομος υἱὸς
 θαρσαλέον φάτο μῦθον ἐποτρύνων πονέεσθαι·
 15 Κέκλυτέ μευ θεράποντες ἀρχὴν ἐν φρεσὶ θυμὸν
 θέντες, ἵν' Ἀργείοισιν ἄκος πολέμου ἀλεγεινοῦ,
 δυσμενέεσσι δὲ πῆμα γυνόμεθα· μηδέ τις ἡμέων
 παρθεύτω· κρατερὴ γὰρ αἶδην ἐκ θάρσους ἀλκή
 γίγνεται ἀνθρώποισι· δέος δὲ βίην ἀμαθύνει
 20 καὶ νόον. Ἀλλ' ἄγε πάντες ἐς Ἄρεα καρτύνεσθε,
 ὅσρα μὴ ἀμπεύσῃ Τρῳῶν στρατὸς, ἀλλ' Ἀχιλλῆα
 φαίη ἐτι ζῶντα μετέμμεναι Ἀργείοισιν.
 Ὡς εἰπὼν ὅμοισι πατρώια εὖσατο τεύχη
 πάντοθε μαρμαίροντα· θέτις δ' ἠγάλλετο θυμῷ
 25 ἐξ ἄλδος εἰσπορεύσας μέγα σθένος υἱονοῖο.
 Καὶ βᾶ θυῶς οἴκησε πρὸ τείχεος αἰπεινοῖο
 ἐμβεβαῶς ἵπποισιν ἐοῦ πατρὸς ἀθανάτοισιν.
 Οἷος δ' ἐκ περάτων ἀμφαίνεται ὠκεανοῖο
 Ἥλιος θυγχιτὸν ἐπὶ γῆνι πῦρ ἀμαρύσσων,
 30 πῦρ, ὅτε οἱ πῶλοισι καὶ ἄρματι συμφέρει· ἀστὴρ
 Σείριος, ὃς τε βροτοῖσι φέρει πολυκηδέα νοῦσον·
 τοῖος ἐπὶ Τρῳῶν στρατὸν ἦεν ὄθριμος ἥρως,
 υἱὸς Ἀχιλλεύος· φόβον δὲ μιν ἀμβροτοὶ ἵπποι,
 τοὺς οἱ ἐλδόμενοι νηῶν ἀπο λαὸν ἐλάσσαι
 35 ὥπασεν Ἀυτομέδων· ὃς γὰρ σφέας ἠνιόχρουν·
 ἵπποι δ' αὖτ' ἐχάρησαν ἐὼν φορέοντες ἀνὰ χεῖρας
 εἰκαλον Αἰακίδης· τῶν δ' ἀφθιτον ἦτορ ἐώλπει
 ἔμμεναι ἀνέρα κείνον Ἀχιλλεύς οὔτι χειρῶν.
 Ὡς δὲ καὶ Ἀργεῖοι μέγα καγγαλόωντες ἀγέρθεν
 40 ἀμφὶ Νεοπτολέμοιο βίην, ἄμοτον μεμαῶτες,
 λευγαλείοις σφάχουσιν ἐοικότες, οὔτε κλονήσκει

- χρησμοῦ ἐκποτέονται ἐλδόμενοι χροῶ θείναιν
 ἀνδρόμεον, πάντες δὲ περὶ σθένος ὀρμαίνοντες
 τεύχευσιν μέγα πῆμα παρεσσυμένοντι βροτοῖσιν·
 45 ὥς οἱ γ' ἐκ νηῶν καὶ τείχεος ἐξεχέοντο
 μακρόωντες Ἀρχεῖ· πολλὸς δ' ἐστεινέτο χώρος·
 πᾶν πεδῖον δ' ἀπάνευθεν ἐλάμπετο τεύχεσι φωτῶν,
 ἡελίου καθύπερθεν ὥτ' αἰθέρι μαρμαίροντος·
 οἷον δὲ νέφος εἴσι δι' ἥρος ἀπλήτοιον
 50 πνοιῆσιν μεγάλῃσιν ἐλαυνόμενον Βορέαο,
 ἦμος δὲ νιφετός τε πέλει καὶ χεῖματος ὥρη.

LIBER VIII.

Poeno cum solis jubar diffunderetur per-terram,
 ex sinibus regressi, ubi antrum est Aurorae,
 tunc Trojani et Achivum acres filii
 armabantur utrobique properantes ad certamen.
 Hos quidem filius fortis Achillis stimulabat
 ad-occurrendum Trojanis, intrepidus animos habentes,
 illos autem Telephidae magna vis : sperabat enim
 murum terrae se-afflicturum et naves aboliturum
 igni exitioso populosque manibus suis trucidaturum.
 Verum ei spes erat similis aurae
 vana, et Parcae quam proxime adstantes
 effuse cachinnabantur, quod vana sibi-proponeret.
 Et tunc ad-Myrmidones Achillis imperterritus filius
 animosam habuit orationem exhortans ad-pugnandum :
 Attendite me, clientes, Mavortia pectoribus animo
 indito, ut Argivis remedium belli tristifici
 et hostibus noxam praebeamus : nec quis nostrum
 pavitet ; nam pervalidum ex fiducia robur
 nascitur hominibus, sed timiditas vires attenuat
 et mentem. Verum agite omnes ad bellum roboramini,
 ut ne respiret Troium exercitus, sed Achillem
 existimet adhuc vivum versari-inter Argivos.

Sic fatus humeris paterna induit arma
 undique fulgentia. At Thetis exultavit animo,
 e mari prospiciens magnam fortitudinem nepotis.
 Atque mox erupit extra murum praecelestum
 conscensis equis sui parentis immortalibus.
 Qualis vero ex terminis apparet oceani
 Sol admirando super terra igni radians,
 igni, quando cum illius equis et curru circumfertur sidus
 Sirii, qui hominibus affert sollicitum morbum :
 talis in Trojanorum copias tendebat fortis heros,
 filius Achillis, et ferebant illum immortales equi,
 quos ipsi, cupienti a navibus hostes repellere,
 adduxerat Automedon : is enim illos gubernabat
 equi autem rursus gaudebant annu ferentes domium
 similem Aecidae, horumque immortale cor sperabat
 fore virum illum Achille nihilo inferiorem.
 Ita etiam Argivi magna laetitia-affecti conglomerantur
 circa Neoptolemi vici, immense cupidi pugnae
 trucibus vespis non-absimiles, quae agitatione

caverna evolant, dum-cupiant corpus pungere
 humanum, et omnes circa angustum-locum ruentes
 inferunt magnam cladem praetereuntibus hominibus :
 sic illi ex navibus et propugnaculis effundebantur
 concitati ad-bellum, et spaciosus arctabatur locus,
 totusque campus procul coruscabat armis virorum,
 sole desuper ab arthere rutilante.
 Qualiter nubes fertur per aera vastum
 flatibus magnis agitata Boreae,
 cum nix exilit et hiemis tempus

ἀργαλήν, πάντῃ δὲ περιστέφει οὐρανὸν ὄρνῃ·
ὥς τῶν πλήθετο γαῖα συνερχομένων ἐκάτερθεν
νηῶν βαιὸν ἀπώθει· κόνης δ' εἰς οὐρανὸν εὐρὺν
65 πέπτat' ἀειρομένη· κανάχιζε δὲ τεύχεα σιωτῶν,
σὺν δὲ καὶ ἄρματα πολλά· διεσσύμενοι δ' ἐπὶ μῶλον
ἵπποι ὑπεγχεμέτιζον· ἐὴ δ' ἐκέλευεν ἕκαστον
ἀλκὴ ἀνιερῆν ἐς φύλοπιν ὀτρύνουσα.

Ἄς δ' ὅτε κύματα μακρὰ δύο κλονέουσιν ἄῃται
70 σμερδαλέοι βρομέοντες ἀνὰ πλατὺ χειμᾶ θαλάσσης,
ἐκποθεν ἀλλήλοισι περιρρήγνυντες ἀέλλας,
ὅπποτε χειμ' ἀλεγεινὸν ἀν' εὐρέα βένθεσσι πόντου
μαίνεται, ἀμακμάκηται δὲ περιστένει Ἀμφιτρίτη
κύμασι λευγαλέοισι, τὰ δ' ἀλλοῦεν ἄλλα φέρονται·
85 οὐρεσιν ἡλιβάτοισιν ἑοικότα, τῶν δ' ἀλεγεινῇ
ὀρνυμένων ἐκάτερθε πάλαι κατὰ πόντον ἰωή·
ὥς οἷγ' ἀμφοτέρωθεν ἐπ' Ἄρεα συμφορέοντο
σμερδαλέον μεμαῶτες· Ἔρις δ' ὀρόθυνε καὶ αὐτή·
σὺν δ' ἔδαλον βροντῆσιν ἑοικότες ἢ στεροπῆσιν,
90 αἶ τε μέγα κτυπέουσι δι' ἡέρος, ὅπποτ' ἄῃται
λάβροι ἐριδμαίνουσι, καὶ ὅπποτε λάβρον αἶντες
σὺν νέφεσσι βῆξωσι Διὸς μέγα γωομένοιο
ἀνδράσιν, οἳ τ' ἐρίθυμον ὑπὲρ Θέμιν ἔργα κάμυνται·
ὥς οἷγ' ἀλλήλοισιν ἐπέχραον· ἔγχαι δ' ἔγχος
95 συμφέρει, ἀσπίδι δ' ἀσπίς· ἐπ' ἀνέρι δ' ἔτιεν ἀνὴρ.

Πρῶτος δ' ὄβριμος υἱὸς εὐπτολέμου Ἀχιλλῆος
δάμνατ' εἶν Μελανῆα καὶ ἀγλὰν Ἀλκιδάμντα,
υἱᾶς Ἀλεξινόμοιο θαῖφρονος, ὅς τ' ἐνὶ κοίλῃ
Καύνῳ ναιετάσκει διειδέος ἀγρόθι λίμνης
100 Ἰμβρῳ ὑπαὶ νιφόντι παρὰ ποσὶ Ταρβήλοιο·
κτείνει δὲ Κασσάνδροιο θυὸν ποσὶ παῖδα Μένητα,
ὃν τέκε δία Κρέουσα παρὰ προχοῆς ποταμοῖο
Λίνδου εὐρρέϊτα, μενεπτολέμων ὅθι Καρῶν
πεύρατα καὶ Λυκίης ἐρικυδέος ἄκρα πέλονται·
105 εἶλε δ' ἄρ' αἰχμητῆρα Μόρυν Φρυγίῃθε μολόντα·
τῷ δ' ἄρ' ὁμῶς Πολυνόν τε καὶ Ἴππομέδοντα κατέκτα,
τὸν μὲν ὑπὸ κραδίῃν, τὸν δὲ κληῖδα τυγχέσας·
δάμνατο δ' ἀλλοθεν ἄλλον· ἐπέστενε δ' αἶα νέκυσσι
Τρώων· οἳ δ' ὑπέκειντο ἑοικότες ἀνάλεοισι
110 θάμνοισι, οὓς ὀλοοῖο πυρὸς κατεδάμνατ' αὐτμή
βῆιδίως ἐπιόντος ὀπωρινοῦ Βορέιο,
ὥς τοῦ ἐπεσσυμένοιο κατηρείποντο φάλαγγες.

Αἰνείας δ' ἐδάμασσεν Ἀριστόλοχον μενεχάρμην
πλήξας γεραδίῳ κατὰ κράτος· ἐν δ' ἀνέθλασσε
115 ὅστέα σὺν πύλῃ· λίπεν δ' ἄρ' ὅστέα θυμός.

Τυδείδης δ' Εὐμαῖον ἔλεν θυὸν, ὅς ποτ' ἐναίεν
Δάρδανον αἰπῆεσαν, ἴν' Ἀγχίσταο πέλονται
εὐναί, ὅπου Κυθήρειαν ἐν ἀγκοίνῃσι δάμασσε. [κην
ἔν δ' Ἀγαμέμνων κτείνειν εὐν Στράτον· οὐδ' ὅγε Θρή-
120 ἴκετ' ἀπὸ πτολέμοιο, φίλης δ' ἐκὰς ἔφθιτο πάτρης.
Μηριόνης δ' ἐδάμασσε Χλέμον Πεισῆνορος υἱᾶ,
ἀντιθέου Γλαύκοιο φίλον καὶ πιστὸν ἑταῖρον,
ὅς β' αἶ τε ναιετάσκει παρὰ προχοῆς Λιμυροῖο,
καὶ δ' αἶ μιν ὥς βασιλῆα περιετίονες τίον ἄνδρες,
125 Ἰλγύκου ἀποκταμένοιο καὶ οὐκ ἔτι κοιρανέοντος,

iniquum, et ubique coronant caelum tenebrae :
ita illis repleta est tellus coeuntibus utrinque
a-navibus non-ita procul, et pulvis ad caelum latum
volavit sublatus, ac strepuerunt arma virorum
simulque currus multi : et ruentes ad praelium
equi hinniebant, et sua exhortabatur quemque
virtus curis plenam ad aciem exstimulans.

Ut cum fluctus vastos duo conturbant venti
horrendum frementes in lato stagno maris,
undecunque inter-se collidentes procillas,
quando hiems tristifica in spacioso profundo ponti
furit, et immensa circum-gemit Amphitrite
fluctibus saevis, qui aliunde alii feruntur
montibus arduis pares, horridusque illis
commotis utrinque existit in ponto fremitus :
ita illi utrinque ad bellum concurrebant
horrendo motu-perciti. Eris autem stimulabat et ipsa :
confluxerunt autem tonitruum instar aut fulgurum,
quae magnum fragorem-excitant per aerem, ubi venti
rapidi colluctantur, et quando impetuose flando
nubes perfringunt Jove graviter irascente
hominibus, qui severam contra Justitiam facinora patrant :
ita illi se-invicem aggrediebantur, et hastae hasta
committebatur, scuto scutum, ac virum invadebat vis.

Primus igitur strenuus natus belligeri Achillis
subegit sortem Melanea et formosum Alcідamantem,
filios Alexinomī pugnacis, qui in depressa
Cauno habitabat pellucidum juxta lacum
infra Imbrum nitosum ad radices Tarbeli
interemit etiam Cassandri celerem pedibus filium Menelen,
quem edidit nobilis Creusa juxta alveum fluvii
Lindi pulcherrimi, bellipotentium ubi Carum
fines et Lyciae illustris promontoria existunt.
Sustulit etiam hasta-pugnacem Moryn e-Phrygia profectum,
et cum hoc Polynum et Hippomedontem leto-dedit,
illum in cor, hunc in jugulum saucians ;
et prostravit alibi alium, ingemuitque tellus cadaveribus
Troyum, qui succumbeabant more aridorum
virgultorum, quae rapidi ignis conficit aestus
facile, cum-grassatur autumnalis Boreas :
ita hoc irruente profligabantur phalanges.

Aeneas autem subegit Aristolochum pugnacem
ictum lapide in caput, et confregit
ossa cum casside, reliquitque statim ossa animus.

Tydidēs porro Eumaeum interfecit acrem, qui quondam
incolebat] Dardanum sublimem, ubi Anchisae exstant
cubilia, qua Cytheream brachiis suis domuit.

Porro Agamemnon occidit egregium Stratum ; nec is
in-Thraciam] rediit a bello, sed procul a-cara interiit patria.
Meriones vero superavit Chlemon Pisenoris filium,
egregii Glauci dilectum et fidum sodalem
qui habitabat prope undas Limyri,
eumque juxta-ac regem finitimi colebant homines,
Glaucō cetero nec amplius regnante

πάντες, ὅσοι Φοίνικος ἔδος περὶ πάγχυ νέμονται
αἰπύ τε Μασσικύτοιο βίον βωμόν τε Χιμαίρης.

- Ἄλλος δ' ἄλλον ἐπεφνε κατὰ μόθον· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
Εὐρύπυλος πολέεσσι κακὰς ἐπὶ Κῆρας ἱάλλε
110 εὐσμενέσιν· πρῶτον δὲ μενεπτόλεμον κατέπεφνε
Εὐρυτον, αὐτὰρ ἔπειτα Μενόιτιον αἰολομήτην,
ἀντιθέους ἑτάρους· Ἐλεφρήνορος ἄμφ' δ' ἄρα σφιν
Ἄρπαλον, ὃς β' Ὀδυσῆος ἐχέφρονος ἔσκεν ἑταῖρος·
ἀλλ' ὁ μὲν οὖν ἀπάτερθεν ἔχεν πόνον οὐδ' ἐπαμύνειν
115 ἔσθθενεν ὣς θεράποντι δεδοπότι· τοῦ δ' ἄρ' ἑταῖρος
Ἄντιφος ὀδριμόθυμος ἀποκταμένοιο χολώθη
καὶ βάλεν Εὐρύπυλοιο καταντίον· ἀλλὰ μιν οὔτι
οὔτασεν, οὐνεκὰ οἱ κρτερόν δόρυ τυτθὸν ἀπώθεν
ἔμπεσε Μειλανίωνι δαίφρονι, τὸν ποτε μητὴρ
120 γείνατο παρ' προγοῆσιν Εὐβρείτῃσιν Καίχου,
Κλειτῇ καλλιπάρῃσιν, ὑποδμηθεῖσ' Ἐρυλάῳ.
Εὐρύπυλος δ' ἑτάριοιο χολωσάμενος καταμένοιο
Ἄντιφω αἰψ' ἐπόρουσεν· ὁ δ' ἔκφυγε ποσσὶ θοοῖσιν
ἐς πληθὺν ἑτάρων· κρατερὸν δὲ μιν οὔτι δάμασεν
123 ἔγχος Τηλεφίδαο δαίφρονος, οὐνεκ' ἔμελλεν
ἀργαλέως δλέσθαι ὑπ' ἀνδροτρόνοιο Κύκλωπος
ὑστερον· ὡς γάρ που στυγερῇ ἐπιήνθανε Μοῖρῃ.
Εὐρύπυλος δ' ἑτέρωθεν ἐπώχετο· τοῦ δ' ὑπὸ δουρὶ
αἶν ἐπεσσυμένοιο κατήριπε πούλῃς δμῖλος.
130 Ἦύτε δένδρεα μακρὰ βίη διηθέντα σιδήρου
οὔρεσιν ἐν λατοῖσιν ἀναπλήσσει φάραγγας,
κεκλιμέν' ἄλλοθεν ἄλλα κατὰ γθονός· ὡς ἄρ' Ἀχαιοὶ
δάμναντ' Εὐρύπυλοιο δαίφρονος ἐγγείησιν,
μέσφ' ὅτε οἱ κίεν ἄντα μέγα φρονέων ἐν θυμῷ
135 υἱὸς Ἀχιλλῆος· τῷ δ' ἄμφω δούρατα μακρὰ
ἐν παλάμῃσι τίνασσον ἐπὶ σφίσι ματιμώωντες.
Εὐρύπυλος δὲ ἐπρώτος ἀνειρόμενος προσέειπε·
Τίς; πόθεν εἰλήλουθας ἐναντίον ἄμμι μάχεσθαι;
ἦ σε πρὸς Ἀἶδα Κῆρες ἀμείλιχοι φορέουσιν·
140 οὐ γάρ τις μ' ὑπάλυξεν ἐν ἀργαλέῃ ὑσμίνῃ·
ἀλλὰ μοι ὅσσοι ἐνάντια λιλαιομένοι μαχέσασθαι
δεῦρο κίον, πάντεσσι φόνον στονόεντ' ἐφέηκα
ἀργαλέως· πάντων δὲ παρὰ Ξάνθοιο βέεθρα
ὅστιά τε σάρκας τε κύνες διὰ πάντ' ἐδάσαντο.
145 Ἀλλὰ μοι εἰπὲ, τίς ἐσσί, τίνας δ' ἐπαγγάλλεαι ἵπποις;
Ὡς φάμενον προσέειπεν Ἀχιλλεύς ὀδριμος υἱός·
Τίπτε μ' ἐπισπεύδοντα ποτὶ κλόνον αἵματόεντα,
ἐχθρὸς ἔων, ὥσπερ τε φίλα φρονέων ἐρεΐνεις
εἰπόμεναι γενεῇν, ἥνπερ μάλα πολλοὶ ἴσασιν;
150 υἱὸς Ἀχιλλῆος κρατερὸν φρονος, ὃς τε τοκῆα
σεῖο πάροιθ' ἐφόβησε βαλὼν περιμήχει δουρί·
καὶ νῦν κέ μιν θανάτοιο κκαὶ περὶ Κῆρας ἔμαρψαν,
εἰ μὴ οἱ στονόεντα θοῶς ἰήσαστ' ὀλεθρον·
ἵπποι δ', αἱ φορέουσιν, ἐμοῦ πατρὸς ἀντιθέοιο,
155 οὓς τέκεθ' Ἀρπυῖα Ζεφύρῳ πάρος εὐνηθεῖσα·
οἱ τε καὶ ἀτρύγετον πέλαγος διὰ ποσσὶ θέουσιν
ἀκρόνυχροι ψαύοντες, ἴσον δ' ἀνέμοισι φέρονται.
Νῦν δ' ἐπεὶ οὖν γενεὴν ἰδάης ἵππων τε καὶ αὐτοῦ,
καὶ δόρατος πείρησαι ἀτερπὸς ἡμετέροιο

omnes, qui Phœnicis solum undique circumhabitant
et ardua Massicyti juga aramque Chimææ.

Alius autem alium peremit in acie, inter quos
Eurypylus multis funestas Parcas immisit
hostibus. Primum itaque bello-acrem occidit
Eurytum, at deinde Menetium vario-balto-ornatum,
eximios amicos Elephenoris, et juxta illos
Harpalum, qui Ulyssis prudentis erat socius:
verum ille alibi habebat negotium neque opitulari
poterat suo ministro occumbenti: at propter-hunc sodalis
Antiphus cordatus necatum ira-inflammatum-est
et emisit-telum in Eurypylum, sed eum neutiquam
sauciasit, quia valida hasta ab eo non-ita procul
incidit in-Milanionem belli-peritum, quem olim mater
peperit ad amnem pulcriflui Caici,
Clite facie-insignis, compressa ab-Erylao.
Eurypylus autem propter-amicum iratus carsum
Antiphume-vestigio adortus-est; at hic effugit pedibus citis
in turbam sociorum, nec rigida eum confecit
hasta Telephidæ bellacis, quia erat
crudeliter interiturus per homicidam Cyclopem
postmodo: sic enim tristi placebat Parcas.
Eurypylus autem ab-alia-parte se-inferebat, ejusque hasta
pertinaciter incumbentis fundebatur ingens caterva.
Veluti arbores proceræ violentia dejectæ ferri
montibus in densis implent valles,
prostratæ alibi aliæ humi: sic etiam Achivi
sternebantur Eurypyli bellicosi hastis,
donec contra eum venit ardua spirans in animo
filius Achillis. Hi igitur ambo hastas longas
in manibus quassabant ad se *mutuo* tendentes.
Eurypylus autem prior sciscitando compellavit *alterum*:
Quis es? unde venisti nobiscum pugnatum?
certo te ad orcum Parcarum implacabiles auferunt;
nemo enim me effugit in aspero conflictu,
sed quotquot mihi obviam prompti ad-pugnam
huc venerunt, *his* omnibus necem luctificam attuli
truciter, et omnium ad Xanthi fluentia
ossa et carnes canes omnino discerpserunt.
Verum mihi expone, quis sis, et cujus te-offeras equis.
Hæc locutum affatus-est Achillis strenuus filius:
Quare me festinantem ad conflictum eruentum,
hostis cum-sis, perinde-ac bene *mihi* cupiens interrogas,
ut-indicem genus, quod perquam plurimi norunt?
filius *sui* Achillis magnanimi, qui parentem
tuum quondam in-fugam-vertit ictum prælonga hasta
ubi eum mortis diræ Parcarum corripuissent,
nisi ei funestam protinus sanasset plagam;
equi autem, qui *me* portant, *sunt* egregii mei patris,
quos peperit Harpyia cum-Zephyro olim lecto-commista,
qui etiam sterile pelagus pedibus transcurrunt
extremis-unguibus-stringentes, et æque-ac venti feruntur.
Nunc autem postquam de-genere edoctus-es et equorum et
de meo ipsius,] etiam hastæ periclitare invictæ meæ

160 γινώμεναι ἄντα· βίην· γενεὴ δὲ οἱ ἐν κορυφῇ
 Πηλίου αἰπεινοῖο, τομὴν ὅθι λαῖπε καὶ εὐνὴν.
 Ἦ ῥα καὶ ἐξ ἵππων χαμάδις θόρε κύδιμος ἀνὴρ
 πᾶλλον ἐγγεῖν περιμήκετον. Ὅς δ' ἐτέρωθεν
 χερσὶν ὑπὸ κρατερῇσιν ἀπειρεσίην λάβε πέτρην
 165 καὶ ῥα Νεοπτολέμοιο κατ' ἀσπίδος ἔχε φέρεσθαι
 χρυσαίης· τὸν δ' οὔτι προσεσσυμένη στυφάλιζεν,
 ἀλλ' ἄτε πρὶν εἰστίχαι ἀπείριτος οὔρει μακρῷ,
 τὸν ῥα δι' ὑπεύων ποταμῶν μένος, οὐδ' ἅμα πάντων,
 ἂψ ὥσαι δύναται· ὁ γὰρ ἐμπεδὸν ἐρρίζωνται
 170 ὥς μένεν ἄτρομος υἱὸς Ἀχιλλεύος ὀβριμολύμου.
 Ἀλλ' οὐδ' ὥς τάρβητε θραυτὸ σθένος Εὐρύπυλοιο
 ἄσπετον υἱὸν Ἀχιλλεύος, ἐπεὶ ῥά μιν ὀτρύνεσκε
 θάρσος ἐὼν καὶ Κῆρες· ὑπὸ κραδίῃσι τε θυμὸς
 ἔξεν ἀμφοτέρωσιν· περὶ σφίσι δ' αἰόλα τεύχη
 175 ἔβραχεν· οἱ δ' ἄτε θῆρες ἐπῆσαν ἀλλήλοισι
 σμερδαλέοι, τοῖσιν τε κατ' οὔρεα θῆρις ἀΐξει,
 ὀππότε λευγαλέῳ λιμῷ βεβολημένοι ἦτορ
 ἢ βοὸς ἢ ἐλάφιο πέρι καταμένου πονέωνται,
 ἅμῃ παύσσοντες, ἐπικτυπέουσι δὲ βῆσσαι
 180 μακρὰ μένων· ὥς οἷγε συνέχσαν ἀλλήλοισι
 θῆριν συμφορέοντες ἀμείλιχον· ἀμρὶ δὲ μακρὰ
 λαῶν ἀμφοτέρωθεν ἄσπην πονέοντο φάλαγγες
 ἐς μόθον, ἀργαλέῃ δὲ περὶ σφίσι θῆρις ὀρώρει·
 οἱ δ' ἀνέμων ῥιπῇσιν ἐοικότες αἰφῆρῃσι
 185 σὺν ῥ' ἔβαλον μελίησι μεμαχότες αἶμα κατὰσσαι
 ἀλλήλων· τοὺς δ' αἶν ὀππότερνεσκεν Ἴνυος
 ἐγγύθεν ἰσταμένη· τοὶ δ' οὐκ ἀπέληγον θυμοκλῆς,
 ἀλλὰ σφραγίσαντες ἐς ἀσπίδας· ἄλλοτε δ' αὖτε
 οὐταζὸν κνημίδας ἰδ' ὑψιλόφους τρυφαλείας·
 190 καὶ τις καὶ χροὸς ἔψατ', ἐπεὶ πόνος αἰνὸς ἐπαιγε
 θρασυάλεους ἥρωας. Ἔρις δ' ἐπιτέρπειτο θυμῷ
 κείνους εἰσπορώσῃ· πολὺς δ' ἐξέρβρεν ἰδρώϊς
 ἀμφοτέρων· οἱ δ' αἶν ἐκπτόνοντο μένοντες·
 ἀμφοτέρω γὰρ μακάρων ἔσαν αἵματος· οἱ δ' ἀπ' Ὀλύμπου

195 οἱ μὲν γὰρ κύδινον Ἀχιλλεύος ὀβριμον υἱά,
 οἱ δ' αὖτ' Εὐρύπυλον θεοειδέα. Τοὶ δ' ἐκάτερθεν
 μάρναντ', ἀκμήτοισιν ἐειδόμενοι σκοπελοῖσιν
 ἡλιβάτων ὀρέων· μέγα δ' ἔβραχον ἀμφοτέρωθεν
 θεινόμεναι μελίησι τότε ἀσπίδας. Ὅβρις δὲ μακρῇ
 200 Πηλιδὸς Εὐρύπυλοιο διήλυθεν ἀνθραϊῶνος
 πολλὰ πονησαμένη· τοῦ δ' ἐχρυτο φοίνιον αἶμα
 ἐσσυμένως· ψυχὴ δὲ οἱ ἐλκεος ἐξεπατήθη
 ἐκ μελέων, ὅλῃ δὲ κατ' ὀφθαλμῶν πέσεν ὄφρη.
 Ἦριπε δ' ἐν τεύχεσσι κατὰ γθονὸς, τῷ τε βλωθρῇ
 205 ἢ πίτυς ἢ ἐλάτῃ κρυεροῦ Βορέαο βίηρι
 ἐκ ῥιζῶν ἐριποῦσα· τόσῃν ἐπὶ κάππεσε γαῖαν
 Εὐρύπυλοιο δάμας· μέγα δ' ἔβραχε Τρώϊον οὐδ' αὖ
 καὶ πεδῖον· χλοερῇ δὲ θοῷς κατεχέοντο νεκρῷ
 ἀχροῖη καὶ καλὸν ἀπημάλδουνεν ἔρευθος.
 210 Τῷ δ' ἐπικαρχαλόων μεγάλ' εὐχαιτο καρτερὸς ἥρως
 Εὐρύπυλ', ἥ που ἔφης Δαναῶν νέεσθαι καὶ αὐτοὺς
 δηρὸν καὶ πάντας οἰζυρῶς ἀπολέσσειν

cognoscere ex-adverso vim. Origo autem ejus in vertice
 Pelii excelsi, ubi truncum reliquit et stationem suam.

Inquit et ex equis ad-terram desiliit praelarus vir
 vibrans hastam prolixam. Ille autem ex-altera-parte
 manibus validis ingentem corripuit petram
 et Neoptolemi in clypeum forsit ferendam
 aureum, quem tamen irruens lapis neulquam concussit,
 sed veluti rupes stabat vasta in-monte arduo,
 quam de-Jove-fluentium fluminum vis, nec simul omnium,
 retro movere potest, siquidem firmissimis radicibus-hæret:
 sic manebat intrepidus natus Achillis fortis.

Atqui nec hoc-pacto extimuit audax robur Eurypyli
 rapidum filium Achillis, namque cum impellebant
 temeritas ac Parcar. In corde vero animus
 fervebat utrique, et circum illos varia arma
 sonabant. Ipsique ut bestias invehebantur in-sese-mutuo
 truces, quibus in montibus certamen surgit,
 quando tristi fame stimulatae cor
 ant de bove aut cervo interento contendunt,
 ambe irruentes, ac fremitu-resultant valles
 pugnantium: ita hi concurrerunt inter-sese
 certamen committentes implacabile; circumque illos longe
 populorum utrinque strenue rem-gerebant acies
 in conflictu, atroxque inter eos certamen incrudescibat.
 Ipsi autem ventorum flatibus similes subitis,
 conflictabantur hastis cupientes sanguinem dispergere
 mutuum, eosque indesinenter exacuchat Bellona
 prope adstans. Ideo non destitere a-conflictu,
 sed suos *mutuo* tundebant clypeos, quandoque etiam
 pulsabant ocreas celsisque-conis galeas,
 et erat-qui etiam corpus stringeret; nam labor gravis ur-
 gebat] magnanimos heroas. Discordia interim oblectabatur
 animo] eos intuens, plurimusque manabat sudor
 utrique, qui eo-magis confirmabantur *in pugna* durantes;
 uterque enim decorum erat ex-sanguine. Ili vero de Olympi

alii enim honorari-volebant Achillis fortem filium,
 alii Eurypylum divina-forma. At isti inter-se
 dimicabant, præduris similes scopulis
 celsorum montium, et ingentem strepitum-reddebant utria-
 que] pulsata hastis tunc scuta. Tandem vero longa
 Pelias Eurypyli penetravit mentum
 multo labore-connixa, unde erupit puniceus sanguis
 continuo, animaue per vulnus evolavit
 e membris, letalisque oculis offusa-est caligo
 Prolapsus-est itaque cum armis in terram, ut viridis
 vel picea vel abies horridi Boreæ vi
 ex radicibus evulsa; tantum occupavit telluris
 Eurypyli corpus, et magnum edidit-fragorem Trojana tellus
 ac campus, lividusque statim circumfusus-est cadaveri
 pallor et honestum extinxit ruborem.

Super-hoc exultans magnifice gloriabatur fortis heros.

Eurypyle, sane jactitasti Danaum naves atque ipsos
 te-vastaturum et omnes misere perditurum-esset

ἡμίας· ἀλλὰ σοι οὔτι θεοὶ τελέεσθον ἐέλδωρ,
ἀλλ' ὑπ' ἐμοὶ σ' ἐδάμασσε, καὶ ἀκάματόν περ ἰόντα,
215 πατὴρ ἐμοῖο μέγ' ἔγχος, ὅπερ βροτὸς οὔτις ἄλυξεν
ἡμῖν ἄντα μολῶν, οὐδ' εἰ παγγάλακος ἦεν.

Ἦ ῥα καὶ ἐκ νέκυος περιμήκετον εἴρυσεν αἰχμὴν
ἐσσυμένως· Τρῶες δὲ μέγ' ἔτρεσαν εἰσπορόντες
ἀνέρα καρτερόθυμον· ὃ δ' αὐτίκα τεύχε' ἀπούρας
220 ὄωκε θεοῖς ἐτάροις φέρειν ποτὶ νῆας Ἀχαιῶν·
αὐτὸς δ' εἰς θοὸν ἄρμα θορόν καὶ ἀτειρέας ἵππους
ἦεν, οἷός τ' εἴσι δι' αἰθέρος ἀπλήτοιο
ἐκ Διὸς ἀκαμάτοιο σὺν ἀστεροπῇσι κεραυνός,
ὃν τε περιτρομέουσι καὶ ἀθάνατοι κατιόντα,

225 νόστῳ Διὸς μεγάλῳ· ὃ δ' ἐσσυμένως ποτὶ γαῖαν
δένδρεά τε ῥήγνυσι καὶ οὐρεὺς παιπαλόεντα·
ὥς ὁ θεὸς Τρῳάσιν ἐπέσσυτο πῆμα κορύσσων· [ποι-
δάμνατο δ' ἄλλοθεν ἄλλος, ὅσους κίχον ἀμβροτοὶ ἵπ-
πλήθετο δὲ χθονὸς οὐδας, ἅδην δ' ἐρυθαίνετο λυθρῷ.

230 Ὡς δ' ὅτε μυρία φύλλα κατ' οὐρεος ἐν βήσσησι
ταρφέα πεπτηῶτα χύδην κατὰ γαῖαν ἐρέβη·
ὥς Τρῳῶν τότε λαὸς ἀάσπατος ἐν χθονὶ καίτο
χερσὶ Νεοπτολέμοιο καὶ Ἀργείων ἐρυθύμων,
ὧν ἀπλάτων μετὰ χερσὶν ὑπέβρεν αἶψα κελαινόν
235 αὐτῶν ἤδ' ἵππων· μάλα δ' ἀντυγεῖς ἀμφ' ὀχέεσσι
κινύμεναι δέοντο περὶ στρατάλῃσιν ἔχῃ.

Καὶ νό κε Τρῳάοι υἱεῖς ἔσω πυλέων ἀρίκοντο,
πόρταις εὖτε λέοντα φοδεύμεναι, ἢ οὐκ ὄμβρον,
εἰ μὴ Ἄρης ἀλεγεινὸς ἀρηγέμεναι μενεαίνων
240 Τρῳαὶ φιλοπτοῖ ἐμοῖσι κατὰ λυθρὸν Οὐλύμπιοιο
κρύβδ' ἄλλων μακάρων· φόρεον δέ μιν ἐς μῦθον ἵπποι
Αἴθων καὶ Φλόγιος, Κόναβος δ' ἐπὶ τοῖσι Φόβος τε·
τοὺς Βορέη κελεύοντι τέκε βλοσυρῶπις Ἐρινύς
πῦρ ὁλοὸν πνείοντας ὑπέστνε· ὃ δ' αἰόλος αἰὲρ
245 ἐσσυμένων ποτὶ δῆριν· Ὁ δ' ὀτραλέως ἀρίκωνεν
ἐς Τροίην· ὑπὸ δ' αἶα μέγ' ἐκτυπε θεσπεσίοισιν
ἵππων ἀμφ' πόδεςσι. Μολῶν δ' ἄγχι στα κυδοιμοῦ
πῆλκε δόρυ βριαρόν· μέγα δ' ἔαχε Τρῳαὶ κελεύων
ἀντιῶν δῆλοισι κατὰ κλόνον. Οἱ δ' αἰόντες

250 θεσπεσίην ὅπα πάντες ἐθάμβεον· οὐ γὰρ ἶδοντο
ἀμβροτον ἀθανάτοιο θεοῦ δέμας, οὐδὲ μὲν ἵππους
ἥρι γὰρ κεκάλυπτο· νόησε δὲ θέσκελον αὐδῆν,
ἐκποθεν αἰσσοῦσαν ἅδην εἰς οὐατα Τρῳῶν,
ἀντιθέου Ἑλένοιο κλυτὸς νόος· ἐν δ' ἄρα θυμῷ
255 γήθησεν καὶ λαὸν ἀπεσσύμενον μέγ' αὐτεῖ·

Ἄ δειλοὶ, τί φέδεσθε φιλοπτολέμου Ἀχιλλῆος
υἱεὺς θαρσαλέον; θνητὸς νύ τίς ἐστι καὶ αὐτός·
οὐδέ οἱ ἴσον Ἄρχι πέλει σθένης, ὅς μὲν ἀρήγει
ἡμῖν ἐλδομένοισι· βοᾷ δ' ὄγε μακρὰ κελεύων
260 μάρνασθ' Ἀργείοισι κατὰ κλόνον. Ἀλλ' ἄγε θυμῷ
τλήτε, φίλοι, καὶ θάρσος ἐνὶ στήθεσσι βάλεσθε·
οὐ γὰρ ἀμείνονα Τρῳαῖν ὀλομαι ἄλλον ἰκέσθαι
ἀλκτῆρα πτολέμοιο· τί γὰρ ποτὶ δῆριν Ἄρης
λώϊον, εὖτε βροτοῖσι κορυσσόμενος ἐπαμύνει,
265 ὥς νῦν ἡμῖν ἔκωνεν ἐπὶ ῥόθος; ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
μνήσασθε πτολέμοιο, δέος δ' ἀπὸ νόστῳ βάλεσθε.

nos : verum tibi nequaquam dii expleverunt cupidinem,
sed per me te profligavit, quamlibet indomitum,
patris mei ingens hasta, quam mortalis nullus evitavit
nobis obviam veniens, nec si totus-aeneus esset.

Dixit et e cadavere praelongam evulsit hastam
raptim : Troes autem valde expaverunt conspicali
virum fortis-animi. Qui mox arma hosti detracta
dedit expeditis sociis asportanda ad naves Achivum.
Ipse autem in celerem currum insiliens et indefessos equos
ferebatur, qualis ruit per aethera vastum
ab Jove invicto cum fulgetris fulmen,
quod exhorrescunt etiam dii delabens,
praeter Jovem magnum; praecipitans autem ad terram
arbores perfringit et montes asperos :
sic ille celeriter in Troas ferebatur exitium struens ;
ac sternebatur alibi alius, quot assequebantur immortales
equi,] opplebaturque telluris solum multoque rubuit cruore.

Ut quando innumera folia de monte in valles
confertim delapsa cumulatim tellurem obtegunt :
sic Troum tunc multitudo innumerabilis strata erat
manibus Neoptolemi et Argivum fortium,
quorum inter manus permixtus demanabat sanguis niger
ipsorum et equorum, et abunde canthi ab-utroque-latere
curriculum] moti rigabantur circa curvaturas suas.

Et sane Troum filii intra portas venissent,
ut vitulae leonem fugientes, aut sues imbrem,
nisi Mars tristilicis, auxiliari cupiens
Trojanis bellicosus, delapsus-esset Olympo
clam aliis diis; portabant autem illum ad praelium equi
Aethon et Phlogius, et Conabus cum his Phobusque,
quos Boreae gravisono peperit truci-vultu Erinnyes
saevis ignem efflantes; et ingemuit varius aether
ruentibus his ad conflictum. Propere ergo devenit
ad Trojam, terra autem valde insonuit divinos
equorum circa pedes. Et provectus quam-proxime confi-
ctum] quassavit hastam validam, ac valde clamavit Troja-
nos jubens] occurrere hostibus in conflictu. Qui audita
divina voce omnes stupuerunt : non enim contuebantur
ambrosium immortalis Dei corpus, neque equos;
aere enim oblectus-erat. Animadvertit autem vocem di-
vinam,] undecunque delatam satis-clare ad aures Troum,
divini Heleni celebris mens : ex animo igitur
gravisus-est et populum diffugientem alta voce-revocavit.

Heu timidi, quid fugitis bellicosi Achilles
filium temerarium? mortalis certe est et ipse,
nec ipsi par Marti est robur, qui opitulatur
nobis desiderantibus, vociferatur enim is valde nos exhor-
tans] ad-dimicandum cum-Argivis acie. Verum agite animis
durate, amici, et fiduciam pectoribus injicite :
non enim meliorem Trojanis existimo alium affore
propulsatorem belli. Quid enim ad conflictum Marte
praestabilius, cum mortalibus armatis fert-suppetias,
ut nunc nobis venit opitulatur? sed-tamen etiam ipsi
memores-estote belli, et formidinem procul abjicitote.

Ὡς φάτο· τοὶ δ' ἴσταντο καταντίον Ἀργείοισιν.
 Ἦός· ἐνὶ ξυλόχοισι κύνες κατέναντα λύκοιο,
 φεύγοντες τοπάροισι, βίην τρέψωσι μάχεσθαι,
 270 ταρφέα μηλονόμοιο παροτρύνοντος ἔπασσιν·
 ὡς ἄρα Τρώϊοι υἷες ἀνὰ μόθον αἰνὸν Ἀρης
 δαίματος ἐκτὸς ἔσαν· κατὰ δ' ἀντίον ἀνέρος ἀνὴρ
 μάρνατο θαρσαλέως· περὶ δ' ἔκτυπεν ἔντεα φωτῶν
 θεινόμενα ξιφείεσσι καὶ ἔγχεσι καὶ βελέεσσιν·
 275 αἰχμηαὶ δ' ἐς χροά οὖνον· ἐδεύετο δ' αἶματι πολλῷ
 δεινὸς Ἀρης· ὀλέκοντο δ' ἀνὰ μόθον ἄλλος ἐπ' ἄλλω
 μαρναμένων ἑκάτερθε· μάχῃ δ' ἔχεν ἴσα τάλαντα.
 Ὡς δ' ὅπότε· αἰζηοὶ μεγάλης ἀνὰ γουνὸν ἀλωῆς
 ὄρχατον ἀμπελόεντα διατμήξωσι σιδήρῳ
 280 σπερχόμενοι, τῶν δ' ἴσον ἀέξεται εἰς ἔριν ἔργον,
 οὔνεκ' ἴσοι τελέθουσιν ὀμηλική τε βίη τε·
 ὡς τῶν ἀμφοτέρωθε μάχης ἀλεγεινὰ τάλαντα
 ἴσα πέλεν. Τρῶες γὰρ ὑπέρβιον ἐνθήμενοι κῆρ
 μίμνον ἀταρβήτοιο πεποιθότες Ἀρεος ἀλκῇ,
 285 Ἀργεῖοι δ' ἄρα παιδὶ μενεπτολέμου Ἀχιλλῆος·
 κτείνουν δ' ἀλλήλους. Ὀλοή δ' ἀνὰ μέσσον Ἐνυὼ
 στρωφᾷ· ἀλγινόεντι λύθρῳ πεπαλαγμένη ὤμους
 καὶ χέρας· ἐκ δέ οἱ αἰνὸς ἀπὸ μελέων ῥέεν ἰδρώς·
 οὐδ' ἑτέροισιν ἄμυνεν, ἴση δ' ἐπετέρπετο χάριμ
 290 ἀζομένη φρεσὶν ἧσι Θετὶν καὶ Δίον Ἀρτα.
 Ἐνθα Νεοπτόλεμος τηλέκλειτον Περιμήδεα
 δάμναβ', ὃς οἰκί' ἔναιε παρὰ Σμινθήϊον ἄλσος·
 τῷ δ' ἔπι Κέστρον ἔπεφνε μενεπτολέμον τε Φάληρον
 καὶ κρατερὸν Περιλαὸν εὐμμελίην τε Μενάλκην,
 295 ὃν τέκετ' Ἰφιάνασσα παρὰ ζάθεον πόδα Κίλλης
 τεχνήεντι Μέδοντι, δαήμενοι τεκτοσυνάων·
 ἀλλ' ὃ μὲν οἶκοι ἐμίμνε φίλῃ ἐνὶ πατρίδι γαίῃ·
 παιδὸς δ' οὐκ ἀπόνητο· πόνον δέ οἱ ἔργα τε πάντα
 χρωσταὶ μετόπισθεν ἀπορθιμένοιο δάσαντο.
 300 Διήφοβος δὲ Λυκῶνα μενεπτολέμον κατέπεφνε
 τυτθὸν ὑπὲρ βουβῶνα τυγῶν· περὶ δ' ἔγχεϊ μακρῷ
 ἔγκατα πάντ' ἐχέθησαν· ὅλη δ' ἐξέσσυτο νηδὺς.
 Αἰνείας δὲ Δάμναντα κατέκτανεν, ὃς τοπάροισιν
 Λυλῖδα ναιετάσκει, συνέσπετο δ' Ἀρκεσιδάμ
 305 ἐς Τροίην· ἀλλ' οὔτι φίλῃν πάλιν ἔδρακε γαίαν.
 Εὐρύαλος δ' ἐδάμασσε βαλὼν ἀλεγεινὸν ἄκοντι
 Ἀστραῖον· τοῦ δ' αἶψα διὰ στέρνοιο ποτῆθη
 αἰχμὴ ἀνιερῇ, στομάχου δ' ἀπέκερσε κελεύθους
 ἀνέρι κῆρα φέρουσα· μίγῃ δέ οἱ εἶδατα λύθρῳ.
 310 Τοῦ δ' ἄρα βαῖον ἀπώθεν ἔλεν μεγάλθυμος Ἀγήνωρ
 Ἴππομένην, Τεύχροιο δαΐφρονος ἐσθλὸν ἑταῖρον,
 τύφας ἐς κληῖδα θοῶς· σὺν δ' αἶματι θυμὸς
 ἔκθορεν ἐκ μελέων· ὅλοή δέ μιν ἀμπεχύθη νύξ.
 Τεύχρῳ δ' ἔμπεσε πένθος ἀποκταμένου ἐτάριοι,
 315 καὶ βάλεν ὠκὺν οἰστὸν Ἀγήνωρος ἄντα τανύσσας·
 ἀλλὰ οἱ οὔτι τύχησεν ἀλευαμένου μάλα τυτθόν·
 ἔμπεσε δ' ἐγγὺς ἐόντι δαΐφρονι Διήφορον
 λαῖον ἐς ὀφθαλμόν, διὰ δ' οὐατος ἐξεπέρησεν
 δεξιτεροῦ, γλῆνῃ δὲ διέτμαγεν· οὔνεκα Μοῖραι
 320 ἀργαλέον βέλος ὥσαν ὅπη θέλον. Ὃς δ' ἔτι ποσσὶν

Sic dixit: at illi stabant adversus Argivos.
 Veluti in silvis canes adversus lupum,
 fugientes antea, vires convertunt ad-pugnandum,
 identidem ovium-pastore exstimulante verbis:
 sic igitur Trojugenæ in tumultu acerbo Martis
 extra melum erant, et contra virum vir
 pugnavit fidenter, increpueruntque arma virorum
 pulsata gladiis et hastis ac jaculis;
 at cuspides in corpus penetrabant, ac maduit multo cruore
 acer Mars, dum trucidantur in conflictu alius post alium
 dimicantium utrinque: nam pugna habebat æquas lances.
 Ut cum juvenes ingentis in fertili-solo vineæ
 ordines vitibus-consitos amputant ferro
 festinantes, horumque æquale increscit certatim opus,
 quandoquidem pares sunt ætate atque robore:
 ita illorum utrobique pugnae tristes lances
 æquæ erant. Troes enim temerarium induti cor
 resistebant, imperterriti confisi Martis ope,
 Argivi contra filio bellipotentis Achillis *confisi*,
 et trucidabant se-mutuos. Sævaque in medio Bellona
 versabatur tristi sanie polluta humeros
 ac manus, eique teter a membris defluebat sudor;
 et neutros adjuvabat, sed ex-aqua voluptatem-capiebat
 pugna,] dum-reveretur animo suo Thetin et divum Martem.
 Ibi Neoptolemus celebrem Perimedem
 dejecit, qui ædes tenebat juxta Smintheum lucum;
 et post eum Cestrum obtruncavit bellacemque Phalerum
 ac fortem Perilaum hastaque-bonum Menalcam,
 quem edidit Iphianassa ad sacras radices Cillæ
 artificioso Medonti, perito fabricaturæ.
 Is quidem domi manserat dilecta in patria terra
 de filio autem non cepit-fructum: nam laborem ejus opera-
 que cuncta] alieni-hæredes postea, exstincti, diviserunt.
 Deiphobus autem Lyconem bellicosum interemit,
 paulum supra inguen feriens, et circa hastam longam
 intestina cuncta effundebantur, totusque erupit venter.
 Hinc Aeneas Damantem occidit, qui olim
 Aulidem incolebat, et comes-fuerat Arcesilai
 ad Trojam. Sed minime carum denuo vidit solum.
 Euryalus porro subegit ictum miserabiliter jaculo
 Astræum, cujus subito trans pectus volaverat
 hasta luctifica, et stomachi præciderat vias
 homini mortem afferens; miscebanturque illi cibi cum-san-
 guine.] Ab-eo vero non-ita procul profligavit magnanimus
 Agenor] Hippomenem, Teucri pugnacis bonum sodalem,
 percussus in jugulum subito; cumque sanguine animus
 exiliit e corpore, et letalis ei offusa-est nox.
 Teucro itaque obortus-est nyrror interfecto amico,
 et emisit citum telum in Agenorem intendens:
 verum hunc non contigit declinantem paucillum,
 sed cecidit prope stantis bellicosi Deiphontis
 lævum in oculum, et per aurem penetravit
 dexteram pupillamque diffudit; quia Fata
 sævum telum impulerant quo volebant. Ille autem adhuc

δρῶδες ἀνεσχαίρεσκε· βαλὼν δ' ὄγχε δεύτερον ἰὼν
λαιμῷ ἐπερβροῖεδ' ὀσε· διέθρισε δ' αὐχένος ἵνας
ἀντικρὺς αἶψας· τὸν δ' ἀργαλήν χίχῃ μοῖρα.

Ἄλλος δ' ἄλλω τεύχε μόρον· κεχάροντο δὲ Κῆρες
325 καὶ Μόρος· ἀλγινόεσσα δ' Ἔρις μέγα μαιμώωσα
ἤυσεν μάλα μακρόν· Ἄρης δὲ οἱ ἀντιέθηκε
σμερδαλέον, Τρώεσσι δ' ἐνέπνευσεν μέγα θάρσος,
Ἀργείοισι δὲ φύζαν· ἄραρ δ' ἐλέλιξε φάλαγγας.
Ἄλλ' οὐχ ὕψα φόβησεν Ἀχιλλεύς· ἀλλ' ὄγχε μίμων
330 μάρνατο θαρσαλέως, ἐπὶ δ' ἔκτανεν ἄλλον ἐπ' ἄλλω.
Ὡς δ' ὅτε τις μυῖῃσι περὶ γλάγος ἐρχομένησι
χεῖρα περιρρίψῃ κοῦρος νέος, αἱ δ' ὑπὸ πληγῇ
τυτθῇ θαμνάμεναι σχεδὸν ἀθρόαι ἀλλοθεν ἄλλαι
θυμὸν ἀποπνέουσιν, πάϊς δ' ἐπιτέρπεται ἔργῳ·
335 ὥς ἄρα φαίδιμος υἱὸς ἀμειλίχτου Ἀχιλλεύς
γῆθεεν ἀμφὶ νέκυσι, καὶ οὐκ ἀλέγιζεν Ἄρης
Τρώσιν ἐποτρύνοντος· ἐτίνατο δ' ἄλλοθεν ἄλλον
λαοῦ ἐπαΐσσοντος· ὅπως δ' ἀνέμοιο θύελλας
μίμνῃ ἐπισσυμένους ὄρεος μεγάλοιο κολώνῃ,

340 ὥς ἄρα μίμνεν ἄτρεστος· Ἄρης δὲ οἱ ἐμμεμαῶτι
χώετο, καὶ οἱ ἐμελλεν ἐναντία θηριάσθαι
αὐτὸς ἀπορρίψας ἱερὸν νέφος, εἰ μὴ Ἀθήνη
ἔκποθεν Οὐλύμποιο θόρεν ποτὶ δάσκιον Ἴδην·
ἔτρεψε δὲ χθὼν διὰ καὶ τήχηντα βέεθρα
345 Ξάνθου· τόσσον ἔσεισε· δέος δ' ἀμφέκλασε θυμὸν
Νυμφῶων· φοβέοντο δ' ὑπὲρ Πριάμοιο πόλῃος·
τεύχεσι δ' ἀμβροσίοις περὶ στεροπαὶ ποτίοντο·
σμερδαλέοι δὲ δράκοντες ἀπ' ἀσπίδος ἀκαμάτοιο
πῦρ ἄμοτον πνέεσκον· ἄνω δ' ἔφαυε νέφεσσι
350 θεσπεσίῃ τρυφάλει· ὁσῶν δ' ἤμελλεν Ἀργεῖ
μάρνασθ' ἐσσυμένως, εἰ μὴ Διὸς τῷ νόημα
ἀμφοτέρους ἐφόβησεν, ἀπ' αἰθέρος αἰπεινοῖο
βροντήσας ἀλεγχεῖν· Ἄρης δ' ἀπεχάζετο χάριτος,
ὃή γάρ οἱ μεγάλοιο Διὸς διεπαίνετο θυμός·
355 ἵκετο δ' ἐς Θρήκην δυσχείμερον, οὐδ' ἔτι Τρώων
μέμβλετο οἱ κατὰ θυμὸν ὑπέρβιον. Οὐδὲ μὲν ἐσθλὴ
Παλλὰς ἐνὶ πεδίῳ Τρώων μένεν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
ἵξεν Ἀθηναίων ἱερὸν πέδον. Οὐδ' ἔτι χάριτος
μνῶντ' οὐλομένης, δεύοντο δὲ Τρώοι νῆες
360 ἀλκῆς· Ἀργεῖοι δὲ μίγ' ἰέμενοι πολέμοιο
χαζομένοισιν ἔποντο κατ' Ἴχθιον, ἧτ' αἴται
νῆσιν ἐσσυμένης ἅμα λαΐεσσιν εἰς ἄλδος οἶδμα,
ὄθριμον ἢ θάμνοισι πυρὸς μένος, ἢ κεμάδεσσιν
ὄτρηροὶ κατ' ὄρεσσι κύνες λελητμένοι ἄγρης·
365 ὥς Δαναοὶ θεῖοισιν ἐπήϊον, οὐνεκ' ἄρ' αὐτοῦς
υἱὸς Ἀχιλλεύς μεγάλῳ ὀρεὶ θαρσύνεσκε,
κτείνων ὃν κε χίχῃσιν κατὰ κλόνον· οἱ δ' ὑπὸ φύζαν
χασσάμενοι κατέδυσαν ἐς ὑφίπυλον πτολίεθρον.
Ἀργεῖοι δ' ἄρα τυτθὸν ἀνέπνευσαν πολέμοιο,
370 ἔλσαντες Πριάμοιο κατὰ πτόλιν ἔθνεα Τρώων,
ἄρνας ὅπως σταθμοῖσιν ἐπ' οἰσπόλοισι νομῆες.
Ὡς δ' ὑπὸτ' ἀμπνέουσι βόες μέγα κεκμηῶτες,
ἄχθος ἀνειρύσαντες ἄνω ποτὶ δύσβατον ἄκρην,

[in-pedes] erectus subsiliebat. Ejaculatus igitur alteram sagittam] in-faucem cum-stridore-infixit, et dissecuit cervicis nervos] ex-adverso irruens, eumque triste apprehendit fatum.] Porro alius alii creabat exitium. Ideo latabantur Parcae ac Fatum, tristisque Discordia magno ardore-percussa clamorem-tollebat immensum : cui Mars respondit horrendum, et Trojanis inspiravit magnam fiduciam Argivisque fugam, et subito retro-egit phalanges. Sed-tamen filium non consternavit Achillis ; imo hic subsistens] pugnavit fortiter et interfecit alium post alium. Ut si quispiam muscis lac obeuntibus manum injiciat puer tenellus, ac plaga exigua contritae prope omnes alibi aliae animam exhalant, at puer delectatur studio isto : sic etiam eximius filius implacabilis Achillis gaudebat strage cadaverum, et nihili pendebat Martem Trojanos incitantem ; sed puniebat alibi alium multitudinis ingruentis. Ceu venti procellis resistit incumbens montis vasti jugum,

ita ille persistebat intrepidus. Quare Mars ei irruenti succensebat, jamque erat contra ipsum certaturus ipse abjecta sacra nube, nisi Minerva ex Olympo desiliisset ad opacam Idam. Intremuit autem tellus alma et sonorus alveus Xanthi ; adeo concussit ; timorque infregit animum Nympharum : timebant enim Priami civitati : armaque divina fulgura circumvolabant, ac horrendi dracones a scuto insuperabili ignem rapidum spirabant, ac superne attingebat nubes divina cassis : cum-veloci igitur erat Marte certatura repente, nisi Jovis alma providentia utrumque deterruisset, ab æthere excelso intonans terrificum. Mars igitur abscessit prælio, jam enim ipsi magni Jovis apparebat animus, et recepit-se in Thraciam brumalem, neque amplius Troum cura-erat ei in animo temerario. Neque industria Pallas in campo Troum mansit, sed etiam ipsa se-contulit Atheniensium sacram in-terram. Nec amplius de-pugna] solliciti-erant perniciose : destituti-sunt igitur Trojanorum nati] viribus. Argivi autem magna cupiditate-succenssi belli] cedentibus instabant e vestigio, tanquam venti navibus, quæ-procurrunt cum (erectis) velis in maris fluctum,] aut validum virgultis ignis robur, aut cervis impigri in montibus canes appetentes prædam : ita Danaï in-hostes invehabantur, quoniam ipsis filius Achillis immani hasta fiduciam-addebat, perimens quemcunque deprehendit in pugna. At hi in fugam] conversi subierunt altiportam urbem.

Interim Argivi paulisper respirabant a-prælio, cum-inclusissent Priami in urbe gentem Trojanorum, ut agnos in caulis desertis pastores includunt. Ac veluti boves respirant admodum defessi, onere tracto sursum in difficilem-accessu arcem,

πυκνὸν ἀνασθμαίνοντες ὑπὸ ζυγόν· ὥς ἄρ' Ἀχαιοὶ
 375 ἀμπνεον ἐν τεύχεσσι κεκημηχότες· ἀμφὶ δὲ πύργους
 μάρνασθαι μεμαῶτες ἐκυκλώσαντο πόλιν·
 οἱ δ' ἄραρ ἦσι πύλῃσιν ἐπειρύσσαντες ὄχληας
 ἐν τείχεσιν ἑμμένον ἐπεστυμένον μένος ἀνδρῶν.
 Ὡς δ' ὅτε μελοβοτῆρες ἐνὶ σταθμοῖσι μένουσι
 380 λαίλαπα κυκνέην, ὅτε χειμάτος ἤμαρ ἱκνέται
 λάβρον ἑμῶ στεροπῆσαι καὶ ὕδατι καὶ νιφάδεσσι
 ταρφέσιν, οἱ δὲ μάλ' οὔτι, λιλαιόμενοι περ ἐκείσθαι,
 ἐς νομὸν αἰσσοῦσιν, ἄγχις μέγα λωπῆσει
 χειμᾶ καὶ εὐρύποροι ποταμοὶ μέγ' ἀβρομέοντες·
 385 ὥς οἳ' ἐν τείχεσσι μένον τρομέοντες ὁμοκλήν
 δυσμενέων· λαοὶ δὲ θεῶς ἐπέλυντο πόλιν.
 Ὡς δ' ὅποτε ψῆρες πανυσίπτεροι ἤε κοροῖσι
 καρπῷ ἐλαϊνέῳ θαμέες περὶ πάγῃ πέσσοι,
 βρώμας ἔμενοι θυμηδίας, οὐδ' ἄρα τοὺς γε
 390 αἰζηοὶ βοῶντες ἀποτρωπῶσι φέδεσθαι,
 πρὶν φανέειν, λιμὸς γὰρ ἀναιδέα θυμὸν αἰεῖ·
 ὥς Δαναοὶ Πριάμοιο τότ' ἀμπεγέοντο πόλιν
 ὄθριμοι· ἐν δὲ πύλῃσι πέσον μεμαῶτες ἐρύσσαι
 ἔργον ἀπειρέσιον κρατερὸρρονος Ἴννοσιγαίου.
 395 Τρῶες δ' οὐ λήθοντο μάχης, μᾶλα περ δεδιῶτες,
 ἀλλὰ καὶ ὥς πύργοισιν ἐφεστῶτες πονέοντο
 νολεμῶς· τοὶ δὲ πολυκηχῶν ἀπὸ τειχῶν
 ὁρῶσθον ἑμῶς λάεσσι καὶ αἰγανέῃσι θεῇσι
 δυσμενέων ἐς ὅμιον, ἐπεὶ στίσι τείχεσσι φοῖβος
 400 ἔχε βίην· δὴ γὰρ οἱ ἀκύνειν ἔθηκε θυμὸς
 Τρῳαῖν εὐπτολέμοισι, καὶ Ἴκτορος οἰχομένοιο.
 Ἐνθ' ἄρα Μερῖονος στυγερὸν προῖχε βέλεμον
 καὶ βάλε Φυλοδάμαντα, φίλον κρατεροῖο Πολίτου,
 τυτθὸν ὑπὸ γναθμοῖο· πύγῃ δ' ὑπὸ λαυμὸν δίστος·
 405 κάππεσε δ' αἰγυπιῷ ἐναλίγκιος, ὃν τ' ἀπὸ πέτρης
 ἰὼ εὐγλώχινι βελὼν αἰζήδης ὀλέσσει·
 ὥς δ' ὅπως πύργοιο κατέρριπεν αἰπαινοῖο·
 γυῖα δὲ οἱ λίπε θυμός· ἐπέβραχε δ' ἔντεα νεκροῦ.
 Τῷ δ' ἐπικαρχαλῶν υἱὸς κρατεροῖο Μόλοιο
 410 ἄλλον ἐφῆκεν δίστον, ἐελδόμενος μέγα θυμῷ
 οὔα βαλεῖν Πριάμοιο πολυτλήτοιο Πολίτην·
 ἀλλ' ὁ μὲν αἰψ' ἀλέεινε παρακλίνας ἐτέρωσι
 ὃν δέμας, οὐδέ οἱ ἰδὲ ἐπὶ γρόα κελὼν ἔαψεν.
 Ὡς δ' ὅθ' ἄλως κατὰ πόντον ἐπειγομένης νεὸς οὐροῖ
 415 ναύτης παιπαλόεσσαν ἰδὼν ἐνὶ χειμάτι πέτρην
 νῆα παρατρέψῃ, λελιγμένος ἐξυπαλῶσαι,
 χειρὶ παρακλίνας οἰχίον, ἥχι δ' ἐθυμὸς
 ὀτρύνει, τυτθὴ δὲ βίη μέγα πῆμα ἀπερύκει·
 ὥς ἄρ' ὅγε προῖδὼν ὁλοὸν βέλος ἐκφυγε πότμον.
 420 Οἱ δ' αἰεὶ μάρναντο· λύθρῳ δ' ἐρυθαίνετο τείχῃ
 πύργοι θ' ὕψηλοι καὶ ἐπάλξεις, ἥχι τε Τρῳάας
 τοῖσι κτείνοντο πολυσθενέων ὑπ' Ἀχαιῶν.
 Οὔτι μὲν οἳ' ἀπάνευθε πόνων ἔσαν, ἀλλ' ἄρα καὶ τῶν
 πολλοὶ γαῖαν ἔρευθον· ὁρώρει δ' αἰπὺς ὄλεθρος
 425 βαλλομένων ἐκάτερθε· λυγρὴ δ' ἐπετέρπετ' Ἴννοῦ
 ἔχριν ἐπικλονέουσα, κασιγνήτῃ Πολέμοιο·
 καὶ νύ κε δὴ ῥήξαντο πύλας καὶ τείχεα Τρῳάας

crebro anhelantes sub jugo : ita Achivi
 respirabant in armis defatigati. Hinc circa turres
 pugnare cupidi corona cinxerunt urbem.
 Illi autem statim suis portis obdentes repagula
 inter muros praestolabantur ingruentium impetum viro-
 rum.] Ut cum opiliones in stabulis remanent expectantes
 turbinis caerulei *finem*, quando hiemis dies ingruit
 vehemens simul cum-fulgetris et aqua ac nivibus
 crebris, ipsique neuliquam, cupidi quamvis exundi,
 ad pascua procedunt, donec ingens deservierit
 tempestas, et latissui torrentes multum strepitan-
 tes : ita illi intra muros se-continebant extimescentes impres-
 sionem] hostium, *quorum* catervae subito circumfunde-
 bantur urbi.] Ac veluti sturni lativolantes aut graculi
 fructui oleagino frequentes undique incumbunt,
 escæ cupidi jucundæ, neque vero eos
 juvenes clamando vertunt in-fugam,
 priusquam comederint ; esuies enim impudentem animum
 auget : ita Danaï Priami tunc circumglomerabantur urbi
 fortes, inque portas impetum fecerunt conantes evellere
 opus immane magnanimi Neptuni.

Trojani contra non detrectabant pugnam, quamvis timo-
 re-perculsi,] sed nihilominus propugnaculis insistentes la-
 bore-sustinebant] continuum ; sagittæque operose-factis
 de-mornibus] exsiliebant simul-cum lapidibus atque hasti-
 libus citis] hostium in agmen, quia ipsis fiducia-plenum
 Phœbus] indidit robur. Namque ipsius opitulari cupiebat
 animus] Trojanis bellicosus, etiam Hectore sublato.

Ibi igitur Meriones infestum emisit jaculum
 et percussit Phylodamantem, amicum fortis Politeæ,
 paulum infra maxillam, et infixæ est jugulo sagitta ;
 ac decidit vulturis in-modum, quem de savo
 telo acuto dejectum juvenis exitio-mittit
 ita ille cito de-turri delapsus-est ardua,
 membraque ejus deseruit animus ; et insonuerunt arma
 super-eoavere.] De quo exultans filius fortis Moli
 alteram ejaculatus-est arundinem, gestiens valde animo
 filium ferire Priami arummosi Politen :
 verum hic statim sibi cavit declinans alio
 suum corpus, nec telum ejus cuti formosæ noxam-iptulit.
 Ac sicut maris in salo impulsæ navi secundo-flatu
 nauta asperum conspicatus in fluctu scopulum
 navem avertit, cupiens evadere,
 manu inclinans gubernaculum, quo ipsum animus
 jubet, exiguaque vis ingens damnum avertit :
 sic ille prævidens perneciale telum effugit letum.

Illi autem pertinaciter confligebant, ac cruore rubesce-
 bant moenia] turresque celsæ et propugnacula, ubi Troes
 jaculis conficiebantur prævalidis ab Achivis.
 Nec tamen hi absque cladibus erant : sed enim eorum
 multi terram cruentabant, et oriebatur dira strages
 profligatorum utrinque, sævæque oblectabatur Bellona
 contentionem concitans, soror Martis :
 et certe perrupissent portas et moenia Trojæ

Ἀργεῖοι, μάλα γάρ σ' ἰν ἀάσπετον ἐπλετο χάρτος,
εἰ μὴ ἄρ' αἴψ' ἐδόκησεν ἀγκλειτὸς Γανυμήδης,
430 οὐρανοῦ ἐκκατιδὼν· μάλα γάρ περιδείδει πάτρη·

Ζεῦ πάτερ, εἰ ἔτεόν γε τῆς εἰς εἰμὶ γενέθλης,
σῆσι δ' ὑπ' ἐννεσίῃσι λιπὼν ἐριχυδία πάτρην
εἰμὶ μετ' ἀθανάτοισι, πέλει δέ μοι ἄμβροτος αἰὼν·
τῷ μευ νῦν ἐσάκουστον ἀκηχεμένου μέγ' θυμῷ.

435 Οὐ γὰρ τλήσομαι ἄστ' καταϊθόμενον προσιδέσθαι,
οὐδ' ἄρ' ἀπολλυμένην γενεὴν ἐνὶ δ' ἡϊοτῆτι
λευγαλῆ, τῆς οὔτι χειρότερον πέλει ἄλγος.

Σοὶ δὲ καὶ εἰ μέμονε κ'ραδίη τάδε μηχανάσθαι,
ἔρξον ἐμεῦ ἀπὸ νόσφιν· ἑλαφρότερον δέ μοι ἄλγος
440 ἴσσεται, ἢν μὴ ἔγωγε μετ' ὁμῆμασιν οἷσιν ἰδωμῖ·
κεῖνο γὰρ οἰκτιστόν καὶ κύντατον, ὅππότε πάτρην
δυσμενέων παλάμησιν ἐρειπομένην τίς ἰδῆται.

Ἦ ῥα μέγα στενάχων Γανυμήδης ἀγλὰν ἦτορ·
καὶ τότ' ἄρα Ζεὺς αὐτὸς ἀπειρεσίαις νεφέεσσι

445 νυλεμείως ἐκάλυψε κλυτὴν Πριάμοιο πόλιν·
ἠχλύνθη δὲ μάχῃ φθισίμβροτος, οὐδὲ τις αὐτῶν
εἰδόμεν ἐπὶ τείχος ἔτ' ἐσθάνειν, ἤχι τέτυκτο·
ταρφέσι γὰρ νεφέεσσι διηνεκέως κακάλυπτο·

ἀμρὶ δ' ἄρα βρονταί τε καὶ ἀστεροπαὶ κτυπέοντο
450 οὐρανόθεν· Δαναοὶ δὲ Διὸς κτύπον εἰσαΐοντες
θάμβεον· ἐν δ' ἄρα τοῖσι μέγ' ἵαχε Νηλῆος υἱός·

Ἦ κλυτοὶ Ἀργείων σημάτων, οὐκ ἔτι νῶϊν
ἴσσεται ἐμπίδα γυῖα, Διὸς μέγα θαρσαλέοισι
Ἰρῶσιν ἀμύνοντος· μάλα γὰρ μέγα πῆμα κυλίνδει

455 ἡμῖν· ἀλλ' ἄγε θάπτον ἕως ἐπὶ νῆας ἰόντες
κρυπόμεθα πόνοιο καὶ ἀργαλέοιο κυδοιμοῦ,
μὴ δὴ πάντας ἐνιπρήσῃ μάλα περ μενεαίνων.

Τοῖσιν μὲν τεράεσσι πινόμεθα· τῷ γὰρ ἔοικεν
πάντ' ἐπιπειθεσθαι, ἐπειὴ μάλα φέρτατός ἐστιν

460 ἰφθίμων τε θεῶν ὀλιγοσθενέων τ' ἀνθρώπων·
καὶ γὰρ Τιτῆνεςσιν ὑπερβιάλοισι χολώβεις
οὐρανόθεν κατέχευε πυρὸς μένος· ἡ δ' ὑπενερθὸν
καίετο πάντοθι γαῖα· καὶ ὠκεανοῦ πλατὺ χεῖμα
ἔξεν ἐκ ῥυσσοῖο, καὶ ἐς πέρας ἄχρ' ἰκέσθαι·

465 καὶ ποταμῶν τέρποντο βροαὶ μάλα μακρὰ βρόντων·
δάμνατο δ' ὅππῃσ' αὖτ' αὖτ' ἐπ' ἔτρεψε γαῖα,
ἡ δ' ὅσα πόντος ἔφερθεν ἀπείριτος, ἡ δ' ὅσ' ὕδωρ
ἀενάων ποταμῶν· ἐπὶ δὲ σφισιν ἀσπετος αἰθήρ
τέρρη ὑπεκρύφθη καὶ λιγυῖ· τείρετο δὲ χθών.

470 Τούνεκ' ἐγὼ δεῖδοικα Διὸς μένος ἡματι τῷδε.
Ἀλλ' ἴομεν ποτὶ νῆας, ἐπεὶ Ἰρῶεσσιν ἀρήγ' ἔστι
σήμερον· αὐτὰρ ἔπειτα καὶ ἡμῖν κῦδος ὀρέξεται·
ἄλλοτε γὰρ τε φίλη πέλει ἡώς, ἄλλοτε δ' ἐχθρή·
καὶ δ' οὐπω τοι μοῖρα διαπραθέειν κλυτὸν ἄστυ,

475 εἰ ἔτεόν Κάλχαντος ἐτήτυμος ἐπλετο μῦθος,
τόν ῥα πάρος κατέλεξεν ὁμηγερέεσσιν Ἀχαιοῖς,
ὀηῶσαι Πριάμοιο πόλιν δεκάτῃ ἐνιαυτῷ. [τε

Ὡς φάτο· τοὶ δ' ἀπάνευθε περικλυτὸν ἄστυ λιπόν-
χ' ἄσσαντ' ἐκ πολέμοιο, Διὸς τρομέοντες δ' ἰοκλήν·

480 ἀνέρι γὰρ πεπλήοντο παλαιῶν ἱστορί μύθων.

Ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀμείλησαν ἀποκταμένων ἐνὶ χάρμῃ·

Argivi: plane enim eis inextsuperabile erat robur:
nisi extemplo vocem-sustulisset percelebris Ganymedes
e-culo despicens: valde enim timebat patriæ:

Juppiter pater, si vere ex tua *procreatus* sum stirpe,
et tuo consilio relictā nobilissima patria

versor inter Deos, et est mihi perennis vita;
nunc me exaudi affectum-agritudine magna animi.

Nec enim sustineam urbem conflagrare intueri,
nec exstingui familiam *meam* in bello
funesto, quo nullus acerbior est cruciatus.

Tibi vero si cupit cor hac moliri,

perficias a me procul: mitior enim mihi dolor

erit, si modo ego oculis meis non aspexero:

illud enim imprimis-miserabile et tetrum *est*, si patriam
hostium manibus excindi quis viderit.

Dixit *hæc* valde suspirans Ganimedis nobile pectus

atque tunc Juppiter ipse densissimis nubibus

continenter occultabat inclutam Priami urbem,

et tenebris-involvebatur praelium exitiale, nec ulius eorum
videre mœnia amplius poterat, ubi essent:

spissis enim nubibus perpetuo obducta-erant;

circumquaque etiam tonitrua et fulgura fremebant

e-cælo, Danaïque Jovis strepitum audientes

stupēbant. Inter quos alta voce-clamavit Nelei filius:

O clari Argivum ductores, non amplius nobis

erunt firma membra, Jove potēter animosis

Trojanis opitulante; maximam enim cladem advolvit

nobis. Sed agile mox nostras ad naves reversi

supersedeamus labore et difficili praelio,

ne universos igni-absumat vehementer iratus.

Atque his portentis fidem-habeamus: huic enim decet

omnia parere, siquidem longe præstantissimus est

et potentum deum et infirmorum hominum.

Etenim Titanibus pertidis iratus

cœlitus effudit ignis vim, infraque

exarsit undique tellus, et Oceani latus fluxus

efferbuit ab imo, ut-vel ad extrema usque perveniret,

et annium exaruerunt fluentia latissime undantiorum,

ac peribant quæcunque *animalium* genera alma nutri-

vit tellus,] et quæ pontus aluit immensus, et quæ unda

perennium fluminum, et super his spaciosus æther

favilla oblectus-erat et fuligine, ac vexabatur orbis-terra-

rum.] Ideo ego reformido Jovis potentiam hoc die.

Verum corripiamus-nos ad naves, cum Trojanos defendat

hodie; deinceps vero etiam nobis gloriam exhibebit:

quandoque enim amicus est dies, quandoque inimicus:

nec dum in-fatis *est*, ut-evertamus celebrem urbem,

si haud-dobie Calchantis verum-est oraculum,

quod olim prodidit congregatis Achivis,

nos-excisuros Priami urbem decimo anno.

Hæc memoravit. Ipsi igitur longe famigerata urbe relictā

recesserunt a pugna, Jovis contremiscentes fremitum:

viro enim parebant vetustorum perito sermonum.

Nec tamen propterea neglexerunt cæcos in conflictu,

ἀλλὰ σφέας τάρχυσαν ἀπὸ πολέμου ἐρύσαντες.
 Οὐ γὰρ δὴ κείνους νέφος ἀμπεγεν, ἀλλὰ πόλην
 ὑψηλὴν καὶ τεῖχος ἀνάμυκτον, ὃ περὶ πολλοὶ
 485 Τρώων υἱες Ἀργεῖοι καὶ Ἀργείων ἐδάμνησαν.
 Ἐλθόντες δ' ἐπὶ νῆας ἀρήϊα τεύχε' ἔθεντο,
 καὶ βακόνιν καὶ ἰδρωῖτα λύθρον τ' ἀποραιδρύναντο
 κύμασιν ἐμβεβαῶτες εὐρῆου Ἑλλησπόντου.
 Ἥλιος δ' ἀκάμαντας ὑπὸ ζόφον ἤλασεν ἵππους·
 490 νύξ δ' ἐλύθη περὶ γαῖαν, ἀπέτραπε δ' ἀνέρας ἔργων.
 Ἀργεῖοι δ' Ἀχιλλῆος εὐπολέμου θρασὺν υἷα
 ἴσα τοκῇ τίεσκον· ὃ δ' ἐν κλισίῃσιν ἀνάκτων
 δαίνυτο κατχαλῶν· κάματος δέ μιν οὔτι βάρυνεν,
 οὐνεκά οἱ στονόεντα θέτις μελεδήματα γυνίων
 495 ἐξέλειτ', ἀκμήτῳ δ' ἐναλίχισιν εἰσοράσθαι
 τεύξεν. Ὁ δ' ἐκ δόρποιο, κορεσσάμενος κρατερὸν κῆρ,
 ἐς κλισίην ἀφίκανε ἐοῦ πατρός, ἐνθα οἱ ὕπνος
 ἀμπεγύθη· Δαναοὶ δὲ νεῶν προπάροιθεν ἴαυον,
 αἰὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς· φοβέοντο γὰρ αἰνῶς
 500 Τρώων μὴ ποτε λαὸς ἢ ἀγχεμάχων ἐπικούρων
 νῆας ἐνιπρήσῃ, νόστου δ' ἀπὸ πάντας ἀμέρσῃ.
 Ὡς δ' αὖτως Πριάμοιο κατὰ πόλιν ἔθνεα Τρώων
 ἀμφὶ πύλας καὶ τεῖχος ἀμοιβαδὸν ὑπνώεσκον
 Ἀργείων στονόεσαν ὑποτρομέοντες ὁμοκλήν.

ΛΟΓΟΣ Θ.

Ἦμος δ' ἦνυτο νυκτὸς ἀπὸ κνέφας, ἔγρετο δ' ἤως
 ἐκ περάτων, μάρμαιρε δ' ἀπείριτον ἀσπετος αἰθήρ·
 ὅτ' αἰετρίες υἱες εὐσθενέων Ἀργείων
 αἶμα πεδίων πάπτεινον· ἴδοντο δὲ Ἰλίου ἄκρην
 5 ἀννέφελον, χθίζον δὲ τέρας μέγα θαυμάζεσκον.
 Τρῶες δ' οὐκ ἔτ' ἔφαντο πρὸς τεῖχος αἰπεινοῖο
 στήμεναι ἐν πολέμῳ· μάλα γὰρ θεὸς ἔλλαθε πάντας·
 Ἀντήνωρ δ' ἐν τοῖσι θεῶν ἤρῃσας ἀνακτι·
 Ζεῦ, Ἰδὼς μεδίον ἡδ' οὐρανοῦ αἰγλήεντος,
 10 κλυθί μευ εὐχομένοιο, καὶ ὄριμον ἄνδρα πόλιν
 τρέψον ἄρ' ἡμετέρης, ὅλοα φρεσὶ μητιόωντα·
 εἴθ' ἔγ' Ἀχιλλεύς ἐστι καὶ οὐκ ἔτι δῶμα· Ἀἰδοιο,
 εἴτε τις ἄλλος Ἀχαιοὺς ἀλίχιος ἀνέρι κείνῳ.
 Λαοὶ γὰρ κατὰ ἄστυ θεηγενέος Πριάμοιο
 15 πολλοὶ ἀπορθινύθουσι, κακοῦ δ' οὐ γίνετ' ἔρωή,
 ἀλλὰ φόβος τε καὶ οἶτος ἐπὶ πλέον αἰὲν ἀέξει.
 Ζεῦ πάτερ, οὐδέ νύ σοι τι δαΐζομένον ὑπ' Ἀχαιοῖς
 μέμβλεται, ἀλλ' ἄρα καὶ σὺ λελασμένος υἱὸς ἐοῖο
 Δαρδάνου ἀντιθέοιο μέγ' Ἀργείοισιν ἀρήγεις.
 20 Ἀλλὰ σοι εἰ τόδε θυμὸς ἐνὶ κραδίῳ μενεαίνει,
 Τρῶας ὑπ' Ἀργείοισιν οἰζυρῶς ἀπολέσσαι,
 ἔρξον ἄφαρ, μὴδ' αἶμι πολὺν χρόνον ἄλγεα τεύχε.
 Ἦ βρά μέγ' εὐχόμενος τοῦδ' ἐκλυεν οὐρανόθι Ζεὺς·
 καὶ τὸ μὲν αἶψ' ἐτέλεσσε· τὸ δ' οὐκ ἤμελλε τελέσσειν.
 25 Δὲ γὰρ οἱ κατένευσεν, ὅπως ἀπὸ πολλοὶ ὄλωνται·
 Τρῶες δὲ μὲν τελέσσει· δαίφρονα δ' οἱ Ἀχιλλῆος
 τρεψέμεν οὐ κατένευσεν ἀπ' εὐρυόροιο πόλης,

sed eos terrae-mandarunt, ex pugna-loco relatos.

Non enim eos nubes oblegebat, sed urbem
 arduam et murum insuperabilem, juxta quem numerosa
 Troum pubes et Argivum Marte profligata erat.
 Regressi itaque ad naves Martia arma deponebant,
 tum pulverem et sudorem cruoremque eluebant
 undas ingressi fluidi Hellesponti.

Sol autem infatigatos sub caliginem praecipitavit equos
 et nox fusa est circa terram avertitque homines ab operi-
 bus.] Caterum Argivi Achillis boni-bellatoris audacem na-
 tum] juxta-ac patrem honorabant, qui in tentoriis regum
 cibum-sumebat effuse-latus. Nec labor eum gravabat,
 quia tristem Thetis curarum-molestiam ejus membris
 exemerat, et infatigabili similis ut-videretur
 efferebat. Is vero ex cena, cum-explevisset fortem animum,
 in tabernaculum rediit sui patris, ubi eum somnus
 amplectebatur. Graeci autem ante naves somnum-ceperunt
 subinde permutantes-vices excubiarum: verebantur enim
 anxie,] Troum ne forte exercitus aut pugnacium sociorum
 naves incenderet redituque universos privaret.
 Sic etiam Priami per urbem gentes Trojanorum
 circa portas et nocturnia alternis-vicibus somno-vacabant
 Argivum tristificam formidantes impressionem.

LIBER IX.

Cum autem exacta-esset noctis caligo, et se-excitaret Au-
 rora] ex sinibus Oceani ac resplenderet per-infinitum
 vastus aether:] exin indefessi filii praevalidorum Argivum
 campum perlustrabant et conspiciebant Ilii verticem
 nube-destitutum hesternumque prodigium valde demira-
 bantur.] Trojani vero decreverunt non amplius extra moe-
 nia ardua] se-statuos in pugna; magnus enim timor corri-
 puerat omnes.] Itaque Antenor inter eos deorum imploravit
 regem] Jupiter, Idae praesidens et caelo lucido,
 exaudi me precantem, et impetuosum virum urbe
 averte nostra, pernicialia nobis animo destinantem,
 sive hic Achilles est nec dum subiit aulam Plutonis,
 sive quis alius Achivus similis viro illi.
 Milites enim in civitate generosi Priami
 multi intereunt, calamitatis vero non est modus,
 sed cordes et strages magis subinde crescunt.
 Jupiter pater! non te ulla nostrum, qui-trucidamur a
 Graecis,] cura-tangit, verum etiam tu oblitus filii tui,
 Dardani deos-requiparantis, magno Achivis auxilio-es.
 Atqui si tibi hoc animus in pectore statuit,
 ut-Troas per Achivos misere perdas,
 perforce id sine-mora, neve nobis longo tempore ærumnas fa-
 brica.] Dixit enixe supplicans; quem audivit coelitus Jup-
 piter,] et alterum quidem continuo perfecit, alterum vero
 non erat perfecturus.] Namque ei annuit ut plurimi pessum-
 irent] Troas una-cum sobole; bellacem vero filium Achilli
 ut-avertiret a spaciola urbe, non annuit,

ἀλλὰ ἔμῃλλον ἐγείρειν, ἐπεὶ νῦν ἔθυμός ἀνώγει
ἦρα φέρειν καὶ κῦδος ἑύφρονι Νηρηϊνῇ.

- 20 Καὶ τὰ μὲν ὡς ὤρμασιν θεῶν μέγα φέρτατος ἄλλων·
μεσσηγὺς δὲ πόλῃος ἰδ' εὐρέος Ἑλλησπόντου
Ἀργεῖοι καὶ Τρῶες ἀποκταμένους ἐνὶ χάρῃ
καὶ ὄνως ἱπποῖσι· μάχῃ δ' ἐπέπαυτο φόνοιο,
οὐνεκα δὲ Πριάμοιο βῆ κήρυκα Μενόιτην
35 εἰς Ἀγαμέμνονα πέμψει καὶ ἄλλους πάντας Ἀχαιοὺς,
λίσσόμενος νέκυας πυρὶ καίεμεν· οἳ δ' ἐπύθοντο
αἰδόμενοι κταμένους· οὐ γὰρ σφισι μῆνις ὀπῆδει.
Ἦμος δὲ φθιμένοισι πυρὰς ἐκάμαντο θαμειὰς,
ὃὗ ῥα τότε Ἀργεῖοι μὲν ἐπὶ κλισίαις ἀφίχοντο·
40 Τρῶες δ' ἐς Πριάμοιο πολυχρύσοιο μελάθρα,
ἀχνύμενοι μάλα πολλὰ δεδουπότος Εὐρυπύλοιο·
τὸν γὰρ δὴ τίεσκον ἴσον Πριάμοιο τέκεσσι·
τοῦνεκά μιν τάργυσαν ἀποκταμένων ἐκὰς ἄλλων
Δαρδανίης προπάροιθε πύλης, ὅθι μακρὰ βείθρα
45 δινήεις προΐησιν, ἀεζόμενος Διὸς θυμῷ.

Υἱὸς δ' αὖτ' Ἀχιλλῆος ἀταρβέος Ἰκετο πατρός
τύμβον ἐς εὐρώεντα· κύσειν δ' ὄγε δάκρυα χεύων
στήλην εὐποίητον ἀποφθιμένοι τοκῆος·
καὶ ῥα περιστενάχων τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπε·

- 50 Χαῖρε πάτερ καὶ ἔνερθε κατὰ χθονός· οὐ γὰρ ἐγώ γε
λήσομαι οἰχομένοισι σέθεν ποτὶ δῶμα Ἀΐδαο.
Ὡς εἶθε ζῶν σε μετ' Ἀργείοισι κίχανον·
τῇ κε τάχ' ἀλλήλοισι φρένας τερφθέντ' ἐνὶ θυμῷ,
Ἰλίου ἐξ ἱερῆς ληϊσσάμεθ' ἄσπετον ὄλβον·
55 νῦν δ' οὐτ' ἄρ' σὺ γ' ἐσεῖδες ἐὼν τέκος, οὔτε σ' ἐγώ γε
εἶδον ζῶν ἐόντα, λιλαιόμενός περ ἰδέσθαι.
Ἀλλὰ καὶ ὥς, σεί νόστῳ καὶ ἐν φθιμένοισιν ἐόντος,
σὸν δόρυ καὶ τὸν υἱά μίγ' ἐν δαί περρίκασι
δυσμηνέες· Δαναοὶ δὲ γεγυθότες εἰσορόωσι
60 σοὶ δέμας ἡδὲ φυλὴν ἐνάλιγχιον ἡδὲ καὶ ἔργα.

Ὡς εἰπὼν ἀπὸ θερυμὸν θυμῷ ἔκτορ δάκρυ παρειῶν·
βῆ δὲ θοῶς ἐπὶ νῆας ὑπερθύμοιο τοκῆος,
οὐκ ὅλος· ἅμα γάρ οἱ ἴσαν δυοκαίδεκα φῶτες
Μυρμιδόνων· Φοῖνιξ δ' ὁ γέρων μετὰ τοῖσιν ὀπῆδει
65 λυγρὸν ἀναστενάχων περικυδέος ἅμα Ἀχιλλῆος.
Νῦν δ' ἐπὶ γαῖαν ἵκνευ, ἐπέσσυτο δ' οὐρανὸν ἄστρο·
οἳ δ' ἄρα δορπήσαντες ἔλονθ' ἕπνον· ἔγρατο δ' ἡώς·
Ἀργεῖοι δ' ἄρα οὖσαν ἐν ἔντεσι· τῇλε δ' ἀπ' αὐτῶν
αἴγλη μαρμαίρεσκεν ἐς αἰθέρα μέγχις ἰούσα.

- 70 Καὶ ῥα θοῶς ἔκτοσθε πυλάων ἐστεύοντο
πανσυδίῃ, νηράδεσσιν ἰοικότες, αἳ τε φέρονται
ταρφέες ἐκ νεφέων κρυερῇ ὑπὸ χεῖματος ὥρῃ·
ὥς οἳ γ' ἐξεχέοντο πρὸ τείχεος, ὥρτο δ' αὖτ' ἡ
σμερδαλέῃ· μέγα δ' αἶα περιστεναχίζετ' ἰόντων.
75 Τρῶες δ' εὖτ' ἐπύθοντο βοήν καὶ λαὸν ἰδόντο,
θάμβησαν· πᾶσιν δὲ κατεκλάσθη χεῖρ ἐνδόν,
πότμον διομένων· περὶ γὰρ, νέφος ὥς, ἐφάνθη
λαὸς δυσμενέων· κενάχιζε δὲ τεύχεα φωτῶν
κινυμένων· ἄμοτος δὲ κονίσσαλος ὥρτο ποδοῖν.
80 Καὶ τότε ἄρ' ἡ θεῶν τις ὑπὸ φρένας ἐμβαλε θάρσος
Δηϊφόβῳ καὶ θῆκε μάλ' ἄτρομον, ἡ δὲ καὶ αὐτοῦ

sed illum magis excitavit, quandoquidem animus ipsum
jubebat] officium exhibere et honorem cordatae Nereidi.

Atque haec ita destinabat deorum potentissimus aliorum.
Ceterum inter urbem et longe-porrectum Hellespontum
Achivi et Troes carcos in proelio
cremabant una-cum equis, et pugna destitit a-caede,
propterea-quod Priamus potens praekonem Menekten
ad Agamemnonem legarat et caeteros universos Graecos,
petens, ut mortuos igni comburere-liceret. Qui concesserant
reverentes defunctos: non enim hos ira comitatur.
Cum itaque caesis rogos adornassent frequentes,
tandem Achivi ad tabernacula redierunt,
Troesque ad Priami auro-abundantis aedes,
maerore-affecti maximo propter-occisum Eurypylum.
Hunc enim in-pretio-habuerant aequae-ut Priami filios:
ideo ipsum humarunt ab interfectis seorsum aliis
Dardaniam ante portam, ubi magna fluenta
Xanthus vorticosus promovet, augescens Jovis pluvia.

Ceterum filius Achillis interriti se-contulit parentis
ad sepulcrum spaciosum, et exosculabatur lacrimis pro-
fusis] columnam fabrefactam defuncti genitoris,
et juxta-edens-suspiria tali cum oratione allocutus-est:

Salve pater etiam subter terra. Non enim ego
obliscar tui profecti ad domum Ditis.
Utinam vivum te inter Argivos offendissem,
quo confestim mutuo animis oblectatis in corde
Illo ex sacro praedati-fuissemus immensas opes.
Jam vero neque tu vidisti tuam prolem, neque te ego
vidi superstitem, quamvis percupidus tui videndi.
Nihilominus etiam te procul et inter manes versante
tuam hastam et tuum filium acriter in conflictu exhorre-
scent] hostes, Danaique cum-gaudio intuentur me,
tibi corpore et forma similem atque etiam facinoribus.

Ita fatus tepidas abstersit lacrimas a genis
et abiit cito ad naves animo-praestantis genitoris,
non solus, nam una cum-ipso ibant duodecim viri
ex-Myrmidonibus, et Phoenix senex inter hos secutus-est
flebiliter ingemiscens praecelarum propter Achillem.
Nox autem super terram venit et invaserunt coelum sidera:
illi itaque corna-peracta ceperunt somnum. Hinc surgebat
Aurora:] tum Argivi induerunt arma, et longe ab illis
splendor radiabat ad aethera usque pertingens.

Ac continuo e portis eruperunt
omnibus-coplis, nivium in-morem, quae feruntur
densae e nubibus horrido brumae tempore:
taliter hi sese-effuderunt extra murum, et ingruit clamor
horrendus, maximeque tellus gemuit eorum-incessu.

Trojani igitur ubi audierunt clamorem et viderunt exer-
citum, obstupuerunt, et cunctis infractus-fuit animus penitus
fatum praesentientibus. Circumquaque enim, ut nubes,
apparebat] agmen hostium, et insonabant arma viris
se-moventibus, ingensque pulvis excitatus-est pedibus.
Atque tunc vel deorum quispiani animo injecit fiduciam
Delphobi et fecit cum prorsus intrepidum, vel etiam suos

- θυμὸς ἐποτρύνεσκε ποτὶ κλόνον, ὅφρ' ἀπὸ πατρὸς
 δυσμενέων ἀλεγινόν ὑπ' ἔγχρ' ἰαχὸν ἐλάσσει.
 Παρθαλέον δ' ἄρα μῦθον ἐνὶ Τρώεσσιν εἶπεν.
 85 ὦ φίλοι, εἰ δ' ἄγε θυμὸν ἀρχίον ἐν φρεσὶ θέσθε,
 μνησάμενοι, σπονδέντες ὅσα πτολέμοιο τελευτῇ
 ἄλγε' ἐπ' ἀνθρώποισι δορυκτῆτοισι τίθησιν.
 Οὐ γὰρ Ἀλεξάνδροιο πέλει πέρι μῦθον ἄεθλος,
 οὐδ' Ἑλένης, ἀλλ' ἐστὶ περὶ πτόλιός τε καὶ αὐτῶν
 90 ἢ δ' ἀλόγων τεκέων τε φίλων γεραρῶν τε τοκῶν
 πάσης τ' ἀγλαΐης καὶ κτήσιος ἢ δ' ἐρατεινῆς
 γαίης, ἣ με δαμέντα κατὰ κλόνον ἀμυκαλύψοι
 μᾶλλον, ἢ ἀθρήσαιμι φίλην ὑπὸ δούρατι πατρὸν
 δυσμενέων· οὐ γάρ τι κακώτερον ἔλπομαι ἄλλο
 95 πῆμα μετ' ἀνθρώποισι οἰζυροῖσι τετύχθαι.
 Τοῦνεκ' ἀπωσάμενοι στυγερὸν δέος ἀμψ' ἐμὲ πάντες
 καρτύνασθ' ἐπὶ δῆριν ἀμείλιχον· οὐ γὰρ Ἀχιλλεύς
 ζωὸς ἔθ' ἡμῖν ἅντα μαχθήσεται, οὐνεκ' ἄρ' αὐτὸν
 πῦρ ὅλοον κατέδαψε· πέλει δέ τις ἄλλος Ἀχαιῶν,
 100 ὃς νῦν λαὸν ἄγειρεν. Ἴοικε δέ μήτ' Ἀχιλλῆα
 μήτε τιν' ἄλλον Ἀχαιῶν ὑποτρομέειν, περὶ πατρὸς
 μαρναμένους· τῷ μὴ τι φεθώμεθα μῶλον Ἄρης,
 εἰ καὶ πολλὰ πάροινεν ἀνέτλημεν μογέοντες.
 Ἦ οὐπω τόδε οἶδατ' ἀνὰ φρένας, ὥς ἀλεγινοῖς
 105 ἀνδράσιν ἐκ καράτοιο πέλει θαλίη τε καὶ δόλος,
 ἐκ δ' ἄρα λευγαλέων ἀνέμων καὶ γείματος αἰνῶ
 Ζεὺς ἐπάγει μερόπεςσι δι' ἡέρος εὐδίου ἥμαρ,
 ἐκ τ' ὁλοῆς νόοιοιο πέλει σθένος, ἐκ τε μόθοιο
 εἰρήνης, τὰ δὲ πάντα χρόνῳ μεταμειδεται ἔργα.
 110 ὦ φάτο· τοὶ δ' ἐς Ἄρηα μεμαότες ἐντύνοντο
 ἐσσυμένως· καναχὴ δὲ κατὰ πτόλιν ἔπλετο πάντη,
 μῶλον ἐς ἀλγινόντα κορυσσομένων αἰζηῶν.
 Ἴν' ὅτ' ἄρα τῷ μὲν ἄκοιτις ὑποτρομέουσα κυδοιμὸν
 ἔντε' ἀποιχομένη παρενήνεε δακρυχέουσα·
 115 τῷ δ' ἄρα νήπιοι υἱὲς ἐπειγόμενοι περὶ πατρί
 τεύχεα πάντα φέρεσκον· ὃ δὲ σφισιν ἄλλοτε μὲν που
 ἄχυντ' ὀδυρομένοις· ὅτε δ' ἐμπαλὶ μειδίασκειν
 παισὶν ἀγαλλόμενος· κραδίη δὲ οἱ ἐν δατ' μᾶλλον
 ὥρμαινεν πονέεσθαι ὑπὲρ τεκέων τε καὶ αὐτοῦ.
 120 Ἄλλω δ' αὖτε γεραίος ἐπισταμένης παλάμῃσιν
 ἀμφετίθει μελέεσσι κακῆς ἀλκτῆρια χάρμης,
 πολλὰ παρηγορέων φίλον υἱέα, μηδενὶ εἴκειν
 ἐν πολέμῳ· καὶ στέρνα τετυμμένα δείκνυε παιδί,
 ταρφέα σήματ' ἔχοντα παλαιῆς δηϊότητος.
 125 Ἄλλ' ὅτε δὴ μάλα πάντες ἐν ἔντεσι θωρήχθησαν,
 ἄσπερος ἐξεχέοντο μέγ' ἵεμενοι πολέμοιο
 λευγαλέου· ταχέεσσι δ' ἐπ' ἱππῆεσσιν ὄρουσαν
 ἱππῆες· περὶ οἷσι δ' ἐπέχραον ἔθνεα φιωτῶν·
 ἄρμασι δ' ἄρμαθ' ἴκοντο καταντίον· ἔθραχε δὲ γῶν
 130 ἐς μόθον ἐσσυμένων· ἐπαύτεες δ' οἷσιν ἐκαστος
 κεκλόμενος· τοὶ δ' αἶψα συνήϊον· ἀμψὶ δ' ἄρα σφί
 τεύχε' ἐπεσφαράγισε· μίγῃ δ' ἐκότερθεν αὐτῇ
 λευγαλή· τὰ δὲ πολλὰ θοῶς ποτέρωντο βέλενα,
 βαλλόμεν' ἀμφοτέρωθεν ὑπ' ἔγχρ' ἰαχῇ ἀνδρῶν
 135 θεινόμεναι κτυπέεσκον ἀσχετόν, αἰ δ' ὑπ' ἀκόντων

ipsius] animus incitavit ad pugnam, ut a patria
 hostium saevas copias hasta repelleret:
 animosam igitur orationem inter Trojanos habuit:

Amici, agedum fiduciam bellicam animis inserite,
 memores, quantas funesti belli exitus
 ærumnas hominibus captivis imponat.
 Non enim de Alexandro est solum certamen,
 aut Helena, sed geritur pro urbe et nobis ipsis
 atque uxoribus liberisque caris et venerandis parentibus
 omnique splendore et opibus atque amabili
 terra, quæ me casum in pugna operiat
 potius, quam aspecturus sim dilectam patriam sub iugo
 hostium: nullum enim atrocius existimo aliud
 malum inter homines miseros existere.

Ideo depulso tristi pavore, circum me omnes
 confirmate vos ad certamen infestum: nec enim Achilles
 vivus deinceps contra nos pugnabit, siquidem ipsum
 ignis funestus consumpsit. Sed est alius quispiam Achivum,
 qui nunc exercitum coegit. Decet vero neque Achillem
 nec quemquam alium Græcorum metuere nos, pro patria
 propugnantes. Quocirca ne fugiamus laborem Martis,
 etiamsi multa pridem toleravimus laborantes.

An nondum compertum habetis animo, quod ærumnosis
 viris ex labore oriantur florentes res ac fortuna,
 et post noxios ventos et tempestatem malignam
 Juppiter afferat hominibus in aere serenam diem,
 et e periculoso morbo prodeat vis, atque ex bello
 pax? hæcque omnes temporis successu ita commutantur res.

Ita verba fecit. Illi igitur ad bellum prompti armabantur
 citissime, ac strepitus per urbem extitit ubique,
 ad pugnam mæstificam se-accingentibus viris.

Hic alii uxor timens belli-discrimen
 arua abeunti congestit lacrimans,
 alii parvuli nati cursitantes circa patrem
 instrumenta cuncta apportarunt: qui propter illos nunc
 doluit plorantes, nunc iterum risit
 de filiis lætus; animusque eum in acie tanto magis
 impulit ad labores obeundos pro sobole et seipso:
 alii pro senex doctis manibus
 applicavit circa membra diræ præsidia pugne
 multis cohortans dilectum natum, ut nemini cederet
 in prælio; et pectus vulneratum ostentavit lilio,
 plurima indicia repræsentans pristini conflictus.

Cum itaque universi armis se-communiissent,
 ex-urbe eruperunt magna cupidine pugne
 exitialis; inque celeres equites invecti sunt
 equites, in pedites vero irruerunt agmina virum pedestrium
 et curribus currus tetenderunt obviam, insonuitque tellus,
 ad pugnam dum concitantur. Tum acclamavit suis quisque
 exhortans. Qui statim pedes contulerunt, circumque illos
 arma crepuerunt, et mixtus est utrinque clamor
 atrox, et multa subito evolarunt tela
 emissa utrinque, hastisque scuta virorum alia
 percussa fragorem dederunt ingentem, alia pilis

καὶ ξιφείων· πολέες δὲ καὶ ἀζίνῃσι θοῇσιν
 ἄνδρες οὐτάζοντο· φορύνετο δ' ἔντεα φωτῶν
 αἵματι. Τρωῖάδες δ' ἀπὸ τείχεος ἐσκοπίαζον
 κίχων στυγνόντα μῦθον· πάσῃσι δὲ γυῖα
 110 ἔτρεμαν, εὐχομένησιν ὑπὲρ τεκνίων τε καὶ ἀνδρῶν
 ἰδέε κασιγνήτων· πολιοὶ δ' ἅμα τῇσι γέροντες
 ἔζοντο· εἰσορόωντες· ἔχον δ' ὑπὸ κήδεσι θυμὸν
 παίδων ἀμφὶ φίλων· Ἑλένη δ' ἐνὶ δώμασι μέμνευ
 οἷα ἅμ' ἀμφιπολοῖσιν· ἔρυκε γὰρ ἄσπετος αἰδώς.
 115 Οἱ δ' ἄμοτον πονέοντο πρὸ τείχεος ἀμφὶ δὲ Κῆρες
 γήθεον· οὐλομένη δ' ἐπαύτειν ἀμφοτέροισι
 μακρὸν Ἔρις βοόωσα· κόνις δ' ἐρυθαίνεται λυθρῷ
 κτεινομένων· ὀλέκοντο δ' ἀνὰ κλόνον ἄλλοθεν ἄλλος.
 Ἐνθ' ἄρα Δηϊφόβος κρατερὸν κτάνεν ἡνιοχῆα
 120 * * Ἴππασίδην· ὃ δ' ἀπ' ἄρματος αἰψήροιο
 ἦριπεν ἀμφὶ νέκυσι· ἄχος δέ οἱ ἔσχευ ἄνακτα·
 δεΐδμε γὰρ μὴ δὴ μιν ἐφ' ἡνία χεῖρας ἔχοντα
 υἱὸς εὖς Πριάμοιο κατακτείνῃσι καὶ αὐτόν·
 ἀλλὰ οἱ οὐκ ἀμείλῃσι Μελάνθιος, ἀλλ' ἐπὶ δόρπον
 125 ἄλτο θοῶς· ἵπποισι δ' ἐκίχλετο μακρὰ, τινάσσων
 εὐλῆρ', οὐδ' ἔχε μάστιγ'· Ἰλαυνε δὲ δούρατι θείων.
 Καὶ τοὺς μὲν Πριάμοιο πάϊς λίπεν· ἔκετο δ' ἄλλων
 ἐς πληθύν· πολέεσσι δ' ὀλέθριον ὤπασεν ἤμαρ
 ἐρσυμένως· ὀλοῇ γὰρ ἀλίγκιος αἶν ἀέλλη
 130 θαρσαλέως δεήτοισιν ἐπώχετο· τοῦ δ' ὑπὸ χερσὶ
 μυρίοι ἐκτείνοντο· πέδον δ' ἐστείνετο νεκρῶν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀν' οὐρεα μακρὰ θορῶν εἰς ἄγκυα βῆσσης
 ὀρυτόμος ἐγκονίων νιοθηλέεζ δάμναται ὕλην,
 ἄνθρακες ἔφρα κάμησι, κατακρύψας ὑπὸ γαῖαν
 135 σὺν πυρὶ δούρατα μακρὰ, τὰ δ' ἄλλοθεν ἄλλα πεσόντα
 πρῶνας ὑπερθε κάλυψαν, ἀνὴρ δ' ἐπιτέρπεται ἔργῳ·
 ὥς ἄρα Δηϊφόβοιο θοῆς ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιοὶ
 Ἰλαδὸν ὀλλύμενοι περικαππεσον ἀλλήλοισι·
 καὶ ῥ' οἱ μὲν Τρώεσσιν ὀμίλειον· οἱ δ' ἐρέεοντο
 140 εὐρύν ἐπὶ Ξάνθοιο ῥόον· τοὺς δ' ὕδατος εἴσω
 Δηϊφόβος συνέλασσε, καὶ οὐκ ἀπέλτρε φόνοιο.
 Ὡς δ' ὁπότε ἰχθυόεντος ἐπ' ἥρσιν Ἑλλησπόντου
 ὀϊκτυὸν ἐξερώσι πολύκμητοι ἀλίγαι,
 κολπωθὲν ποτὶ γαῖαν, ἔσω δ' ἄλός εἰσέτ' ἰόντος,
 145 ἐνθόρῃ αἰζηὸς γναμπτὸν δόρυ χερσὶ μεμαρπῶς,
 αἶνὸν ἐπὶ ξιφίῃσι φέρων φόνον, ἄλλοθεν δ' ἄλλον
 δάμναται, ἐν κε κίχῃσι, φόνῳ δ' ἐρυθίνεται ὕδωρ·
 ὥς τοῦ ὑπαὶ παλάμῃσι περὶ Ξάνθοιο βέεθρα
 αἵματι φοινίχθησαν· ἐνεστείνοντο δὲ νεκροί.
 150 Οὐδέ μιν οὐδ' ἄρα Τρῶες ἀντιμωτὶ πονέοντο,
 ἀλλὰ σφείας ἐδάϊζεν Ἀχιλλέος ὄβριμος υἱὸς
 ἀμφ' ἀλλήσιν φάλαγγι· Θέτις δέ που εἰσορόωσα
 τέρπειτ' ἐφ' υἱωνῷ, ὅσον ἄχυντο Πηλεΐωνι.
 Τοῦ γὰρ ὑπὸ μελίῃ πουλὺς στρατὸς ἐν κόνιῃσι
 155 πίπτειν ὁμῶς ἵπποισιν· ὃ δ' ἐσπόμενος κεραίειν·
 ἐνθ' Ἀμίδην ἐδάϊξε περικλυτὸν, ὃς ῥά οἱ ἵππῳ
 ἐξόμενος συνέκυρσε, καὶ οὐκ ἀπόνειτ' ἐρατεινῆς
 ἵππασίης· δὴ γὰρ μιν ὑπ' ἔγχεϊ τύψε φαινώ
 ἐς νεδύν· αἰχμὴ δὲ ποτὶ ῥάχιν ἐξεπέρησεν·

et gladiis ; multi etiam bipennibus acutis
 viri sauciati sunt , sedabanturque arma virorum
 sanguine. Trojanæ autem de muro prospiciebant
 juvenum mæstificum conflictum , unde omnibus membra
 tremebant , vota-facientibus pro liberis et maritis
 atque germanis : incanique inter illas senes
 sedebant spectantes , et subiciebant curis animum
 caros propter filios. Helena vero intra ardes se-continebat
 sola cum famulis : nam retraherebat iogens eam pudor.

Illi autem acriter in-opere-erant sub moribus, et circum
 Parca] gaudebant, letalisque acclamabat utrisque
 Discordia immane vociferans, ac pulvis rubescebat cruore
 intersectorum, dum exitio-datur per aciem alibi alius.

Ibi Deiphobus sortem obtruncavit aurigam
 * * Hippasideu, qui ex curru veloci
 decidit in cadavera, mæstitia vero ejus occupavit dominum;
 metuebat enim, ne se in habenis manus habentem
 filius fortis Priami leto-claret etiam ipsum.

Verum eum non neglexit Melanthius , sed in currum
 insiliit celeriter et equis acclamavit alta-voce concutiens
 habenas , nec tenebat flagellum , sed eos agitabat hasta
 feriens.] Hos itaque Priami filius reliquit et intulit-se ali-
 orum] in turbam et plurimis letiferum adduxit diem
 derrepente. Pernicioso enim semper turbini similis
 animose in hostes invehatur, adeo-ut illius manibus
 innumeri trucidarentur, campusque arclaretur cadaveri-
 bus.] Ac veluti per montes longos descendens in convalles
 saltus] lignator festinus fruticantem prosternit silvam ,
 carbones ut faciat, ubi-condiderit terra
 cum igni ligna prolixa , quæ hic illic prolapsa
 juga desuper oporiant ; vir autem ille delectatur opere :
 sic etiam Deiphobi festinis manibus Achivi
 gregatim caesi procubuerunt inter-se.

Atque alii cum-Trojanis rem-gesserunt, alii fugerunt
 ad latum Xanthi fluxum , quos in aquam
 Deiphobus coegit ; nec sinem-fecit cadendi.
 Non-secus-ac si pisciferi in littore Hellesponti
 rete extrahunt multo-labore-exerciti piscatores
 sinuatum ad terram : quod cum-in mari adhuc est ,
 insilit juvenis inflexo conto manibus comprehenso ,
 tristem xiphiis afferens necem , et alibi alium
 interimit, quemcunque nactus-fuerit, strageque cruentatur
 unda:] sic illius (Deiphobi) manibus passim Xanthi fluente
 sanguine rubescebant, arcto-que-se-premebant cadavera.

At nec Troes incruentam gerebant-pugnam ,
 sed eos trucidabat Achillis violentus filius
 inter alias phalanges. Thetis itaque procul conspiciens
 tantum lætabatur de nepote, quantum lugebat de Achille.
 Ejus enim hasta iogens-numerus exercitus in pulvere
 occubuit una cum-equis, ipseque insequens strages-edidit.
 Ibi Amiden obtruncavit nobilem , qui ipsi equo
 insidens occurrit, nec fructum-cepit e-jucunda
 arte-equestri ; namque illum hasta perculit fulgida
 in ventrem, ita-ut mucro per spinam-dorsi penetraret :

- 100 ἔγκηκτα δ' ἐξεγύθησαν· ἔλεν δέ μιν οὐλομένην Κῆρ
ἔσσυμένως, ἵπποιο θοοῦ παρὰ ποσσὶ πεισόντα.
Ἦλθε δ' ἄρ' Ἀσκάνιον τε καὶ Οἶνοπα, τὸν μὲν ἐλάσας
δοῦρὶ μέγα στομάχῳ ποτὶ στόμα, τὸν δ' ὑπὸ λαιμὸν,
καίριος ἐνθα μάλιστα πέλει μόρος ἀνθρώποισιν.
105 Ἄλλους δ' ἔκτανεν αἰὲν, ὅσους κίχεν. Τίς κεν ἐκείνους
ἀνδρῶν μυθήσαιο, κατὰ κλόνον ὅσσοι ὄλοντο
χερσὶ Νεοπτολέμοιο; χάμεν δέ οἱ οὐποτε γυῖζ.
Ὡς δ' ὅπότε αἰζηῶν τις ἀγρῷ ἐνὶ τηλεθάοντι
πᾶν ἤμαρ κρατερῇσι πονησάμενος παλάμῃσιν
200 ἔς γαῖαν κατέχευεν ἀπείρονα καρπὸν ἐλαίης
βάβδω ἐπισπέργων, ἐκάλυψε δὲ χώρον ὑπερθεῖν·
ὥς τοῦ ὑπαὶ παλάμῃσι κατήριπε πούλῳς οἰκλῶς.
Τυδείδης δ' ἐτέρωθεν εὐμελὲς τ' Ἀγαμέμνων
ἄλλοι τ' ἐν Δαναοῖσιν ἀριστῆες πονέοντο
205 προφρονέως ἀνὰ δῆριν ἀμειλιχόν· οὐδὲ μὲν ἐσθλοῖς
Τρώων ἡγεμόνεςσι δέος πέλεν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
ἐκ θυμοῖο μάχοντο καὶ ἀνέρας αἰὲν ἔρυκον
χαζομένους· πολέες δὲ καὶ οὐκ ἀλέγοντες ἀνάκτων
ἐκ πολέμοιο φέβοντο, μένος τρομέοντες Ἀχαιῶν.
210 Ὅψε δ' ἄρ' εἰσενόησε περὶ προχοῆσι Σειμάνδρου
ὄλλυμένους Δαναοὺς κρατερὸς πάϊς Αἰακίδαο
αἰὲν ἐπασσυντέρους· λίπε δ' οὐς πάρος αὐτὸς ἐναιρεν
φεύγοντας ποτὶ ἄστν, καὶ Αὐτομέδοντι κέλευεν
κεῖσ' ἐλάαν, ὅθι πούλῳς ἐδάμνατο λαὸς Ἀχαιῶν·
215 αὐτὰρ δ' ἄρ' αἰψὰ πύθησε καὶ ἀθανάτων μένος ἵππων
τεύεσκεν μάστιγι ποτὶ κλόνον· οἱ δ' ἐπέτοντο
ρίμῃσιν διὰ κταμένων κρατερὸν φορέοντες ἀνακτα.
Οἷος δ' ἐς πόλεμον ρηισίμβροτον ἔρχεται Ἄρης
ἐμβεβαῖως ἵπποισι, περιτρομέει δ' ἄρα γαῖα
220 ἔσσυμένου, καὶ θεῖα περὶ στέρνοισι θεοῖο
τεύχη ἐπιβρομέουσιν ἴσον πυρὶ μαρμαίροντα·
τοῖος Ἀχιλλῆος κρατεροῦ πάϊς ἦεν ἄντην
ἐσθλοῦ Διὶ φρόβοιο· χόνις δ' ἐπαίρειτο πολλή
ἵππων ἀμρὶ πόδεσσιν, ἰδὼν δέ μιν ἀλκιμος ἀνὴρ
225 Αὐτομέδων ἐνόησεν ὅτις πέλεν· αἰψὰ δ' ἀνακτι
τοῖον ἔπος κατέλεξε, περικλυτὸν ἄνδρα πιπρυσκῶν·
Ὡ ἄνα, Διὶ φρόβοιο πέλει στρατὸς, ἡδὲ καὶ αὐτὸς,
σεῖο πάροιθε τοκῇ δὲ ὑπέτρεμε· νῦν δέ οἱ ἐσθλὸν
ἢ θεὸς ἢ δαίμων τις ὑπὸ κραδίην βάλε θάρσος. [λον
230 Ὡς ἄρ' ἔφη· τὸν δ' οὔτι προσέννεπεν, ἀλλ' ἔτι μᾶλ-
ἵππους ὠτρύνεσκεν ἐλαυνέμεν, ὅρρα τάχιστα
ὄλλυμένοις Δαναοῖσιν ἀεικέα πότμον ἀλάλχοι.
Ἄλλ' ὅτε δὴ β' ἀφίκοντο μάλα σχεδὸν ἀλλήλοισι,
δὴ τότε Διὶ φρόβος, μάλα περ χαιτίων πολέμοιο,
235 ἔστη, ὅπως πῦρ αἰνὸν, ὅθ' ὕδατος ἐγγὺς ἵκηται·
θάμβες δ' εἰσπορῶν κρατερόφρονος Αἰακίδαο
ἵππους ἡδὲ καὶ υἷα πελώριον, οὔτι τοκῆος
μέλιον· τοῦ δ' ἄρα θυμὸς ὑπὸ φρεσὶν ὠρμαίνεσκεν
ἄλλοτε μὲν φεύγειν, ὅτε δ' ἀνέρος ἄντα μάχεσθαι.
240 Ὡς δ' ὅτε σὺς ἐν ὄρεσσι νεηγενέων ἀπὸ τέκνων
ὀϊῶς ἀποσσεύησι, λείων δ' ἐτέρωθε φανείη
ἐκποθεν ἐσσύμενος, τοῦ δ' ἴσταται ἄσπετος ὁρμή,
οὔτε πρόσω μεμαῶτο· ἔτ' ἐλθέμεν, οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω,

ilia itaque effusa sunt, cepitque eum letalis Parca
confestim, velocis equi ad pedes delapsam.

Peremit etiam Ascanium et CEnopem, illum feriens
hasta patulum stomachi in orificium, hunc in gulam,
certissima ubi est mors hominibus.

Alios etiam interfecit semper, quoscunque assecutus est.
[Ecqui illos] vir enumeret, in conflictu quot necati fuerint
manibus Neoptolemi? nec defatigabantur ejus unquam mem-
bra.] Veluti cum juvenum quispiam in agro florenti
toto die validis laborans manibus

ad terram decutit infinitum fructum oleæ
pertica verberans, et operit loci superficiem
ita illius manibus prostrata est ingens turba.

Ceterum Tydides alia parte et hasta-pollens Agame-
mnon] alique inter Danaos optimales negotium obibant
alacriter in certamine sævo, nec interim strenuis
Trojanorum ducibus metus incidit, verum et ipsi
ex animo pugnabant et viros semper retrahebant
terga-dantes. Multi tamen sine respectu ducum
ex prælio refugiebant, robur formidantes Achivum.

Tandem cognovit ad alterum Scamandri
profligari Danaos fortis natus Æacidae
subinde densiores. Ideo reliquit eos, quibus antea ipse in-
stabat,] fugientes ad urbem, et Automedonti præcepit,
illuc ut impelleret equos, ubi magna sternebatur multitudo
Achivum.] Is igitur mox paruit et immortalium robur
equorum] concitavit scutica ad turbatam aciem. Hi volabant
subito per cadavera fortem ferentes dominum.

Ac qualis ad bellum letiferum proficiscitur Mars
conscensis equis, passimque tremiscit tellus
eo properante, et divina circum præcordia Dei
arma intonant ignis instar fulgentia:
talis Aclüllis robusti natus tendebat contra
præstantem Deiphobum, et pulvis attollebatur frequens
equorum circa pedes. Conspicatus igitur illum fortis vir
Automedon sensit, quis esset, et statim ad principem
hunc sermonem edidit, insignem virum indicans:

Rex, Deiphobi iste est globus, atque etiam ipse,
tuum antea parentem qui expavit; nunc vero ipsi egregiam
aut deus aut genius quispiam in cor misit fiduciam.

Sic dixit: cui is nihil respondit, sed eo magis
equos jussit incitari, ut quam-primum
succumbentibus a-Danais indignum fatum propulsaret.
Cum itaque coivissent quam proxime inter-se,
exin Deiphobus: quamvis admodum cupidus belli,
restitit, velut ignis rapidus, quando aquam contigerit,
et obstupuit videns magnanimi Æacidae
equos et filium procerum, nihilo parente
inferiorem: ejusque animus in pectore destinabat
nunc fugere, nunc rursus cum viro dimicare.
Ut quando sus in montibus recens-natis a catulis
thoas abigit, leo autem ex-alia parte se-ostendit
alicunde irruens, illius itaque subsistit vehemens impetus,
nec porro audentis pedem-movere, nec retro;

θῆγαι δ' ἀρριόωντας ὑπὸ γναθμοῖσιν ὀδόντας·
 215 ὥς υἱὸς Πριάμοιο σὺν ἄρμασι μέμνε καὶ ἵπποις,
 πορφύρων φρεσὶ πολλὰ καὶ ἀμπαρῶν δόρυ χερσὶ.
 Τὸν δ' υἱὸς προσέειπεν ἀμειλίχτου Ἀχιλλῆος·

Πριάμῳ, τί νυ τόσσον ἐπ' Ἀργείοισι μέμνης
 χειροτέροις, οἱ σείο περιτρομέοντες δυσκλῆν
 220 φεύγον ἐπεσσυμένοι, σὺ δ' ἤλπεο πολλὸν ἄριστος
 ἔμμεναι; ἀλλὰ σοὶ εἶπερ ὑπὸ κραδίῃ μένος ἐστίν,
 ἡμετέρης πείρησαι ἀνὰ κλόνον ἀγέτου αἰγμῆς.

Ὡς εἰπὼν οἴμῃσε λείων ὥς ἀντ' ἐλάττω,
 ἐμθεβαῶς ἵπποισι καὶ ἄρμασι πατρὸς τοῖο·
 225 καὶ νύ κ' ἐμιν τάχ' ἐδουρὶ σὺν ἡνιόχῳ κατέπερνε,
 εἰ μὴ οἱ μέλαν αἴψα νέφος κατέχευεν Ἀπόλλων
 ἐκποθεν Οὐλύμποιο καὶ ἐξ ὀλοοῖο μόθοιο
 ἦρπασε καὶ μιν ἔθηκε ποτὶ πτόλιν· ἦχι καὶ ἄλλοι
 Τρῶες ἴσαν φεύγοντες· ὁ δ' ἐξ κενεὴν δορὶ τύψας
 230 Πηλεΐδαο· παῖς τοῖον ποτὶ μῦθον λείπεν·

Ὡς κύν, ἐξηλύξας ἐμὸν μένος· οὐδέ σοι ἀλκή
 ἱεμένῳ περ ἀλαλχε· θεῶν δέ τις ὅσσ' ἐκάλυψε
 νύκτα βαλὼν καθύπερθε καὶ ἐκ κακότητος ἐρύξας.

Ὡς ἄρ' ἐφη· ὄνοφερὸν δὲ νέφος καθύπερθε Κρονίων,
 235 εὐτ' ὀμίχλην, διέχευε· λύθη δ' εἰς τέρα μακρὴν·
 αὐτίκα δ' ἐξεφάνη πεδῖον καὶ πᾶσα περὶ χθών·
 Τρῶας δ' εἰσενύτησεν ἀπόπροθι πολλὸν ἔοντας
 Σκαίης ἀμφὶ πύλῃσιν· ἔβη δ' ἄρα πατρὶ ἑοικώς
 ἀντία δυσμενέων, οἱ μιν φοβέοντο κιόντα.

Ἦύτε κῦμα ἀλεγεινὸν ἐπεσσύμενον τρομέουσι·
 240 ναῦται, δτ' ἐξ ἀνέμοιο διεγρόμενον φορέηται
 εὐρὺ μάλ' ὑψηλὸν τε, μέμνηε δὲ λαίλαπι πόντος·
 ὥς τοῦ ἐπερχομένου κακὸν δέος ἄμπεχε Τρῶας·
 τοῖον δ' ἐκφατο μῦθον ἐποτρύνων ἑτάροισι·

Κλύτε, φίλοι, καὶ θάρσος ἐνὶ στήθεσσι βάλεσθε
 245 ἄτρομον, οἷον εἴκοι φορτῆμεναι ἀνέρας ἐσθλοὺς,
 νίκην ἱεμένους ἐρικυδέα χερσὶν ἀρέσθαι
 καὶ κλέος ἐκ πολέμοιο δυσηγέος· ἀλλ' ἄγε θυμὸν
 παρθέμενοι πονεώμεθ' ὑπὲρ μένος, εἰσέκοι Τροίης
 250 πέρσωμεν κλυτὸν ἄστυ καὶ ἐκτελέσωμεν ἐέλδωρ·
 αἰδῶς γάρ, μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἔνθα μένοντας
 ἔμμεναι ἀπρήκτους καὶ ἀνάλκιδας, οἷα γυναῖκας·
 τευθαῖην γὰρ μάλλον, ἢ ἀπτόλεμος καλεοίμην.

Ὡς φάτο· τοὶ δ' ἐτιμᾶλλον ἐς Ἄρεος ἔργον ὄρουσαν
 255 θαρσαλίως, Τρῶεσσι δ' ἐπιδράμον· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
 πρᾶπρονέως μάρναντο περὶ πτόλιν· ἄλλοτε δ' αὖτε
 ἔντοσθεν πυλέων ἀπὸ τείχεος· οὐδ' ἀπέλαχε
 δεινὸς Ἄρης, Τρώων μὲν ἐλδομένων ἀπερύξαι
 260 δυσμενέων στρατὸν αἰνόν, εὐσθενέων δ' Ἀργείων
 260 ἄστυ διαπραθέειν· ὅλοη δ' ἔχε πάντα οἰζύς.

Καὶ τότε δὴ Τρῶεσσιν ἀρηγέμεναι μενεαίνων
 ἐκθορεν Οὐλύμποιο, κλυψάμενος νεφέεσσι,
 265 Λητοῖδης· τὸν δ' αἴψα θαοὶ φορέεσκον ἀέλλαι
 τεύχεσι χρυσείοισι κεκασμένον· ἀμφὶ δὲ μακρὰ
 270 μάρμαιρον κατιόντος ἴσον στεροπῆσι κέλευθοι·
 ἀμφὶ δὲ οἱ γυρωτὸς ἐπέκτυπεν· ἔδραχε δ' αἰθὴρ
 θεσπέσιον, καὶ γαῖα μέγ' ἴαγεν, ἐνδ' ἰκτάμντας

sed acuit spumantes sub maxillis dentes :

ita filius Priami cum curru restitit et equis ,
 versans animo multa et tractans hastam manibus .
 Eum igitur affatus est natus ferocis Achillis :

Priamide , quid adeo in Argivos furis
 imbecilliores , qui tuam reformidantes impressionem
 irruentis fugiunt , tu ergo putasti longe præstantissimum
 te-esse? verum si tibi in corde vires sunt ,
 nostræ periculum-fac in pugna invictæ hastæ.

Ita fatus irruit tanquam leo in cervum ,
 invectus equis et curru patris sui ,
 et sane cum mox hasta una-cum auriga confixisset ,
 nisi ei nigram statim nubem offudisset Apollo
 desuper-ex Olympo et e perniciali conflictu
 abreptum ipsum transtulisset ad urbem , quo etiam alii
 Trojani se-subdaxerant fuga : itaque in vacuum hasta se-
 riens] æra Pellidæ filius hæc ad illum verba dixit :

Proh canis , evasisti meam vim ; neque vero tibi forti-
 tudo] quandibet conanti opem-tulit , sed deorum aliquis
 oculos mihi præstrinxit ,] nocte missa desuper teque exitio
 subtracto.] Sic dixit : nigram vero nubem desuper Saturnius
 velut nebulam dissipavit , eaque resoluta-fuit in æra va-
 stum ,] moxque apparuit campus et omnis circum tellus.

Trojanos vero ille cognovit valde procul abesse
 Scaras ad portas ; contendit igitur , patri similis ,
 adversum hostes , qui eum extimuerunt accedentem .
 Ut undam morstificam ingruentem exhorrescunt
 nautæ , cum a vento excitata fertur
 lata admodum et ardua , et sævit turbine pontus :
 ita illo adventante improbus terror incessit Trojanos .
 Talem vero edebat sermonem exhortans socios :

Audite , amici , et fiduciam animis immittite
 intrepidam , qualem decet ferre viros strenuos ,
 qui-victoriam cupiunt celebrem manibus reportare
 et gloriam ex bello turbulento . Ergo agite animis
 promptis laboremus supra vires , donec Trojæ
 capiamus inclytam urbem et compotes-fiamus voti .
 Pudentum enim , longissimum ad tempus hic inanes
 nos-esse inertes et imbelles , ut mulieres :
 emoriar enim potius , quam ignavi nomen-geram .

Sic ait : ast illi tanto majori ad Martis opus ferebatur
 fiducia , Trojanosque incursabant , qui tamen et ipsi
 impenso-ardore pugnabant circa urbem , et quandoque
 intra portas de muris . Nec finem-grassandi-fecit
 impetuosus Mars , Trojanis interim cupientibus arcere
 hostium exercitum infestum validisque Argivis
 urbem expugnare : pernicialis itaque tenebat omnes aru-
 mina.] Exinde dum-Trojanis opem-ferre instituit ,
 desiliit ex-Olympo , velatus nubibus ,
 Apollo , quem celeriter præproperi ferebant turbines
 armis aureis insignitum , et circumquaquo late
 micabant descendens instar fulgurum viæ ,
 et circa illum pharetra strepebat , fragoremque-dabat æther ,
 inmensum , ac tellus valde resonabat , ubi infatigatos

θῆκε παρὰ Ξάνθοιο ῥέον πόδας· ἐκ δ' ἐβόησε [οἷς,
 σμερδαλέον· Τρωσὶν δὲ θράσος βάλε, δειμαδ' Ἀχαι-
 300 μίμνειν αἵματόεντα κατὰ κλόνον. Οὐδ' Ἐνοσίχθων
 ὄβριμος ἠγνοίησε· μένος δ' ἐνέπνευσεν Ἀχαιοῖς
 ἤδη τειρομένοισι· μάχη δ' αἰδοῖτο εἰσέλθῃ
 ἀθανάτων βουλῇσιν· ὄλοντο δὲ μυρία φῦλα
 αἰζηῶν ἐκάτερθε. Κοτεσσάμενος δ' ἄρ' Ἀπόλλων
 303 Ἀργείοις ὠρμαίνε βαλεῖν θρασὺν υἱὸν Ἀχιλλῆος
 αὐτοῦ, ὅπου καὶ πρόσθεν Ἀχιλλεῖα τοῦ δ' ἄρα θυμὸν
 οἶωνοι κατέρυκον ἀριστερὰ κεκληγῶτες
 ἄλλα τε σῆματ' ἀλλὰ· χόλος δὲ οἱ οὐκ ἔτ' ἐμείλλε
 πείθεσθαι τεράεσσι. Τὸ δ' οὐ λάθε Κυανοχαίτην
 310 ἤερί θεσπεσίη κεκαλυμμένον· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ
 νισσομένοιο ἄνακτος ἐρεμνὴ κίνυτο γαῖα·
 τοῖον δ' ἔκφατο μῦθον ἐλδομένοσ' μιν ἐρούει·
 Ἴσχε, τέκος, καὶ μὴ τι πελώριον υἱὸν Ἀχιλλῆος
 κτείνης· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς Ὀλύμπιος ὀλλυμένοιο
 313 γηθήσει· μέγα δ' ἄλγος ἐμοὶ καὶ πᾶσι θεοῖσιν
 ἔσσεται εἰναλίοισιν, ὅπως πάρος ἄμφ' Ἀχιλλῆα·
 ἀλλ' ἀναχάζεο δῖον ἐς αἰθέρα, μὴ με χυλώσῃς,
 αἶψα δ' ἀναρρήξῃς μεγάλῃς χθονὸς εὐρὺ βερέθρον,
 αὐτὴν Ἴλιον εἴθαρ ἐοῖς ἄμα τεύχεσι πᾶσαν
 320 θήσω ὑπὸ ζόφον εὐρύν· ἄλγος δὲ τοι ἔσσεται αὐτοῦ.
 Ὡς φάτο· ὁ δ' ἀζόμενος μέγ' ἀδελφεὸν οἷο τοκῆος
 δεῖσας τ' ἀμφὶ πόλῃος εὐσθενέων θ' ἄμα λαῶν
 χάσσεατ' ἐς οὐρανὸν εὐρύν, ὃ δ' εἰς ἄλ'· τοὶ δ' ἐμάχοντο
 ἀλλήλους ὀλέκοντες· Ἔρις δ' ἐπετέρπετο χάρις.
 323 μέσφ' ὅτε δὴ Κάλχαντος ὑπ' ἐννεσίῃσιν Ἀχαιοὶ
 ἐς νῆας χάσσαντο καὶ ἐξελάθοντο μόθοιο.
 Οὐ γὰρ δὴ πέπρωτο δαμῆμεναι Ἰλίου ἄστρῳ,
 πρὶν γε Φιλοκτήτῃσι βίην ἐς δμῶν Ἀχαιῶν
 ἐλθέμεναι, πολέμοιο δαήμενα δακρυόεντος·
 330 καὶ τὸ μὲν ἦ ῥα θεοῖσιν ἐπεγράσατ' οἶωνοῖσιν,
 ἧ καὶ ἐν σπλάγχθοισιν ἐπέδραχεν· οὐ γὰρ αἰδοῖς
 μαντοσύνης ἐτέτυκτο· θεὸς δ' ὥς ᾔδειε πάντα.
 Τῷ πίσυνοι στονόεντος ἀποιχόμενοι πολέμοιο,
 Ἀτρεΐδαι προέηκον εὐκτιμένην ποτὶ Ἀχαιῶν
 335 Ἰυδοῖος ὄβριμον νῆα μινεπτολέμον τ' Ὀδυσῆα
 νηὶ θεῇ. Τοὶ δ' αἶψα ποτὶ πτόλιν Ἡφαίστοιο
 ἤλυθον Αἰγαίοιο διὰ πλατὺν χειμᾶ θαλάσσης,
 Ἀχαιῶν ἐς ἀμπελώσσαν, ὅπῃ πάρος αἶνόν ὀλέθρον
 ἀνδράσι κουριδίοισιν ἐματίσαντο γυναῖκες,
 340 ἐκπαγλὸν κοτίουσαι, ἐπεὶ σφραγίσαντο γυναῖξιν
 ἀλλὰ δμωϊάδεσσι παρευνάζοντο γυναῖξιν
 Θρηάκῃς, τὰς δουρὶ καὶ ἠνορέῃ κτεάτισσαν
 πέρθοντές ποτε γαῖαν ἀρηϊφίλων Θρηάκων·
 αἱ δὲ μέγα ζήλοιο περὶ κραδίησι πεσόντος
 345 θυμὸν ἀνοιδόσαντο, φίλους δ' ἀνὰ δώματ' ἀκοίτας
 κτεῖνον ἀνηλεγέως ὑπὸ χεῖρεσιν· οὐδ' ἐλέησαν
 κουριδίους περ ἐόντας· ἐπεὶ ῥ' ἀπαναίνεται ἦτορ
 ἀνέρος ἢ δὲ γυναῖκος, ὅτε ζηλῆμονι νοῦσιν
 ἀμυρίπῃ· κρατερὰ γὰρ ἐποτρύνουσιν ἀνίαι·
 350 ἀλλ' αἶδε σφετέροισιν ἐπ' ἀνδράσι πῆμα ἐβάλλοντο
 νοκτὶ μιῇ καὶ πᾶσαν ἐχρηώσαντο πόλιν,

imposit Xanthi ripae pedes; tum vociferatus est
 immaniter, Trojanisque fiduciam adjecit, sed pavorem Achi-
 vis,] persistendi cruenta in acie. Nec Neptunus
 violentus id ignoravit; quin vires inspiravit Achivis
 jam labascentibus. Hinc pugna exitialis commissa est
 immortalium consiliis, perieruntque innumerae cohortes
 juvenum utrobique. Iratus itaque Apollo
 Argivis, animum induxit trajicere ferocem filium Achillis
 eo loco, ubi et antea Achillem; sed ipsius propositum
 praepites destituebant a sinistra clangorem edentes
 aliaque portenta multa. Attamen ira ejus non amplius erat
 cessura prodigiis. Hoc autem non fecellit Neptunum,
 aere divino obseptum, circumque pedes
 adventantis domini obscura movebatur tellus.

Hunc igitur edidit sermonem, cupiens ipsum retrahere:

Desiste, fili, neve stupendum filium Achillis
 neci-trade. Nec enim ipse Olympius occiso illo
 laetabitur; ingens praeterea luctus mihi et omnibus diis
 futurus est marinis, ut antehac propter Achillem.
 Quapropter abscede divinum in aethera, ne mihi iram-mo-
 veas,] et mox, ubi diruperim magnae telluris profundam
 voraginem,] ipsum Ilium sine-mora suis cum moribus
 totum] immergam tenebris vastis; dolorque te incesset i-
 psum.] Ita fatus erat: ille autem reveritus valde fratrem sui
 patris] et metuens urbi validisque simul civibus
 recessit in caelum spatiosum, at hic in mare. Ceterum illi
 dimicabant] se-mutuo cadentes, et Discordia oblectabatur
 pugna,] donec tandem Calchantis monitu Achivi
 in naves se-receperunt et oblitii sunt pugnae
 Non enim in-satis erat capi Ilii urbem,
 priusquam Philoctetes violentus in castra Graecorum
 venisset, belli peritus lacrimabilis.

Hoc enim aut ex velocibus observarat alitibus,
 aut in extis perspexerat: non enim ignarus
 artis-vaticinandi sunt; imo ut Deus praeovit cuncta.

Huic morigeri a-tristi digressi praelio,
 Atridae ablegarunt bene-habitatam in Lemnum
 Tydei sortem filium et bellipotentem Ulyssem
 navi citata. Qui celeriter ad urbem Vulcani
 appulerunt Aigari per latum fluxum maris,
 in Lemnum vitiferam, ubi olim funestum interitum
 viris legitimis machinatae fuerant mulieres,
 supra-modum iratae, quod eas nullo honore-afficerent,
 sed servis toro-commiscerentur mulieribus
 Thraciis, quas armis ac fortitudine in-potestatem-vindica-
 rant] populantes olim terram belli-studiosorum Thracum.
 Ille igitur atrociter zelotypia cordibus incumbente
 ira intumuerunt, carosque in sedibus maritos
 trucidarunt immaniter suis manibus, nec misertae sunt
 horum] quamvis geniali-toro junctorum, quia alienatur
 animus] viri et mulieris, quando in zelotypiae morbum
 incidit: validissimae enim impellunt agritudines.
 Quapropter illae suis maritis mortem intulerunt
 nocte una totamque viduarunt urbem,

παρθέμεναι φρεσὶ θυμὸν ἀταρβέα καὶ μέγα κάρτος.

Οἱ δ' ὅτε δὴ Λῆμνον κίον ἤδ' ἀντρον ἐδύνον
λαίνεον, τόθι καί τοι πάϊς Ποίαντος ἀγαυοῦ,
335 δὴ τότε ἄρα σφίσι θάμβος ἐπήλυθεν, εὔτ' ἐσίδοντο
ἀνέρα λευγαλέσιν ἐπιστενάχοντ' ὀδύνησι,
κεκλιμένον στυγελοῖο κατ' οὐδοῖο ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
οἰωνῶν πτερὰ πολλὰ περὶ λεγέεσσι κέχυντο·
ἀλλὰ δέ οἱ συνέραπτο περὶ χροῖ, χεῖματος ἄλκαρ
340 λευγαλέου. Δὴ γάρ μιν ἐπὶν ἔλε λιμός ἀτερπής,
βάλλων ἀσχετον ἰόν, ἔπη νόος, ἰθύνεσκεν·
καὶ τὰ μὲν ἄρ' κατέδαπτε, τὰ δ' ἔλκεος οὐλομένοιο
ἱμερεῖται καθύπερθε, μελαίνης ἄλκαρ ἀνίης·
αὐαλέαι δέ οἱ ἀμφὶ κόμαι περὶ κρατὶ κέχυντο
345 θηρὸς ὅπως ὀλοοῖο, τὸν ἀργαλέης ὀλός ἀγρης
μάρψῃ νυκτὸς ἰόντα θοοῦ ποδός· ὅς δ' ὑπ' ἀνάγκης
τειρομένοιο, ποδὸς ἀκρὸν ἀταρτηροῖσιν ὀδοῦσι
κόψας εἰς ἰὸν ἀντρον ἀφίκεται, ἀμφὶ δέ οἱ κῆρ
τείρει θυμὸν λιμός τε καὶ ἀργαλέαι μελεδῶναι·
350 ὥς τὸν ὑπὸ σπέος εὐρὺ κακὴ περιδάμνατ' ἀνίη·
καὶ οἱ πᾶν μεμάραντο δέμας, περὶ δ' ὅστέα μῶνον
βινὸς ἔην, ὀλοὴ δὲ παρηΐδας ἀμφέχουσ' αὐχμὴ
λευγαλέον ῥυπώοντος· ἀνιηρὸν δέ μιν ἄλγος
δάμνατο· κοῖλαι δ' ἔσχον ὑπ' ὀφρύσιν ἀνδρὸς ὀπωπαὶ
355 αἰνῶς τειρομένοιο· γόος δέ μιν οὐποτε λείπειν,
οὐνεκά οἱ μέλαν ἔλκος ἐς ὀστέον ἄχρις ἔκχευε
πυθόμενον καθύπερθε· λυγρὰ δ' ὑπερέπτον ἀνίαι.

Ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προβολῇσι πολυχλύστοιο θαλάσσης
πέτρην παυπαλόισσαν ἀπειρεσίης ἄλως ἄλμυ
360 δάμνατ' ὑποτμήγουσα μάλα στερεὴν περ ἐοῦσαν,
θεινομένης δ' ἄρα τῆς ἀνέμου καὶ κύματι λάβρωι
γρηραμὰ κοιλαινόνται ὑποδρωθέντα θαλάσσης·
ὥς τοῦ ὑπείχθιον ἔλκος ἀέξετο πυθόμενοιο
ἰοῦ ἀπο, στυγελοῖς τὸν οἱ ἐνομόρφατ' ὀδοῦσι
365 λυγρὸς ὕδρος, τὸν φασιν ἀναλθέα τε στυγερὸν τε
ἔμμεναι, ὅπποτε μιν τέρση περὶ χέρσον ἰόντα
ἡλίοιο μένος· τῷ καὶ μέγ' ἀνδρὸς ἀνδρὸς
τείρει δυσαλθήτοισιν ὑποδμηθέντ' ὀδύνησιν·
ἐκ δέ οἱ ἔλκος αἰὲν ἐπὶ χθόνα λειθόμενοιο
370 ἰχθυὸς πεπαλάκτο πέδον παλυχανόος ἀντροῦ,
θαῦμα μέγ' ἀνθρώποισι καὶ ὕστερον ἐσσομένοισι.
Καὶ οἱ πᾶρ κλισίην φάρετρη παρεκέλιτο μακρὴ
ἰῶν πεπληθυῖα· πέλοντο δ' ἄρ' οἱ μὲν ἐπ' ἄγρην,
οἱ δ' ἐς δυσμενέας, τοὺς ἀμπεχε λοίγιον ὕδρου
375 φάρμακον αἰνομόροιο· πάροιθε δέ οἱ μέγα τόξον
κεῖτο πέλας, γναμπτοῖσιν ἀρηράμενον κέραεσσι,
χερσὶν ὑπ' ἀκχαμάτῃσι τετυγμένον Ἴρακλῆος.

Τοὺς δ' ὅππ' εἰσενόησε ποτὶ σπέος εὐρὺ κιόντας,
ἐσσυμένως οἴμυσεν ἐπ' ἀμφοτέροισι τανύσσαι
380 ἀλγινόντα βέλεμνα, χόλου μεμνημένος αἰνοῦ,
οὐνεκά μιν τοπάροιθε μέγα στενάχοντα λίποντο
μοῦνον ἐρημαίοισιν ἐπ' αἰγιαλοῖσι θαλάσσης.
Καὶ νύ κεν αἰψ' ἐτέλεσεν ἃ οἱ θρασὺς ἤθελε θυμὸς,
εἰ μὴ οἱ στονόοντα χόλον διέχευεν Ἄθνη,
385 ἀνέρας εἰσορόωντος ὁμήθεας. Οἱ δέ οἱ ἄγχι

conicipientes animo spiritus intrepidus et ingens robur.

Illi itaque cum in-Lemnum venissent et antrum i-
trassent] saxum, ubi decumbebat filius Porantis clari ;
exin eos stupor incessit, ubi viderunt
virum inter saxos suspiria-ducentem cruciatus ,
reclinatum rigido in solo : circaque ipsum
avium plumæ multæ in toro strata-erant,
aliæ autem ejus concinnatae-erant circa corpus contra hie-
mem praesidium] gelidam. Quando enim illum invadebat
fames ingrata,]ejaculans rapidum telum, quo mens jubere
direxit;]et illas quidem (aves) esitavit, has vero (plumas)
vulneri pernicioso] superimposuit, atri levamen doloris;
squalida vero illius utrimque comæ circa caput sparsa-
-erant,]ut feræ pernicialis, quam infestæ dolus venationis
comprehendit noctu accedentem veloci pede : hæc itaque
necessitudine] contrita, pede summo sævis dentibus
amputato, in suum instrum redit, et ejus cor
conficit simul fames, et acerbæ dolores :

ita illum in specu vasto inaligna subigebat ægritudo.
Atque ei totum macie-confectum-erat corpus, adeo-ut in
ossibus sola] cutis hæreret ; ac fetidus genas ambibat
squalor] tetra illuvie-diffluentis, ægerque illum cruciatus
opprimebat ; concavi igitur erant sub ciliis viri
oculi]graviter afflicti, nec gemitus eum unquam deserebat,
quia ipsi lividum vulnus ad ossa usque penetraverat
putrescens desuper; unde miserabiles eum arrodabant curæ.

Veluti cum in littore fluctuosi maris
cautem asperam immensi maris salsogo
vincit subsecando, ut ut dura existat,
cujus verberatae a-vento et fluctu tempestuoso
foramina excavantur arrosa a-mari :
ita illius sub-planta vulnus serpebat putrescentis
ob virus, duris quod ipsi inflixerat dentibus
saxus natrix, quem ajunt incurabilem et funestum
esse, quando eum siccarit in terram egressum
solis vis; propterea et longe optimum virum
absumebat, immedicabili oppressum cruciatu.
Cujus e vulnere perpetuo ad terram destillante
sanie contaminatum-erat solum capaxis antri,
miraculum ingens hominibus etiam posteris.
Et ei juxta tabernaculum pharetra adjacebat ampla
sagittis referta : erant autem aliæ ad venationem,
aliæ in hostes, quas amplectebatur exitiale hydræ
venenum pestiferæ : et ante ipsum iunianis arcus
depositus-erat prope, inflexis coherens cornibus,
manibus indefatigatis fabricatus Herculis.

Cæterum illos cum animadvertisset ad speluncam va-
stam accedere,]confestim properavit in utrumque torquere
vulnifica tela, ira affectus gravissima,
quod ipsum antea magnos inter-gemitus reliquissent
solum deserto in littore maris.
Et sine-mora perfecisset, quod ei ferox destinarat animus,
nisi ejus tristem iram diluisset Minerva,
viros videntis familiares. Qui ad-illum propius

- ἤλυθον ἀγρυμμένους ἐοικότε· καὶ ῥά μιν ἄμφω
 ἀντροῦ ἔσω κοίλοιο παριζόμενοι ἐκάτερθεν
 ἔλκεος ἄμφ' ὀλοοῖο καὶ ἀργαλέων ὀδυνάων
 εἶροντ'· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἑὰς διεπέπραδ' ἀνίας.
- 110 Οἱ δέ εἰ θαρσύνεσκον· ἔφρατο δέ οἱ λυγρὸν ἔλκος
 ἐξ ὀλοοῖο μόγοιο καὶ αἰλγος ἰήσασθαι,
 ἦν στρατὸν εἰσαφίκεται Ἀχαιῶν, ὃν ῥα καὶ αὐτὸν
 φάντο μέγ' ἀσχαλάαν παρὰ νήεσιν ἡδὲ καὶ αὐτοὺς
 Ἀτρεΐδης ἄμα τοῖσι· κακοῦ δέ οἱ οὕτιν' Ἀχαιῶν
- 115 αἵτιον ἔμμεν' ἔφρατο κατὰ στρατὸν, ἀλλ' ἀλεγεινῶς
 Μοίρας, ὣν ἑκάς οὐτις ἀνὴρ ἐπινίσσεται αἶαν,
 ἀλλ' αἰὲν μογεροῖσιν ἐπ' ἀνδράσιν ἀπροσίποισι [που
 στρωφῶντ' ἤματα πάντα, βροτῶν μένος ἄλλοτε μὲν
 βλάπτουσαι κατὰ θυμὸν ἀμείλιχον, ἄλλοτε δ' αὖτε
- 120 ἐκποθε κυδαίνουσαι· ἐπεὶ μάλα πάντα βροτοῖσι
 κεῖναι καὶ στονόνετα καὶ ἥπια μηχανοῦνται,
 αὐταὶ ὅπως ἐθέλουσιν. 'Ο δ' εἰσαΐων Ὀδυσσεύς
 ἡδὲ καὶ ἀντιθέου Διομήδεος αὐτίκα θυμὸν
 βῆτιδίως κατέπαυσεν ἀνηροῖο χόλοιο,
- 125 ἐκπαῖλον τοπάρουθε χολούμενος, ὅσσ' ἐπεπόνθει.
- Οἱ δέ μιν αἰψ' ἐπὶ νῆα καὶ ἡτόνας βαρυδοῦπους
 καγχαλῶντες ἐνείκαν ὁμῶς σφετέροισι βελέμοις·
 καὶ ῥά οἱ ἀμφοτέρωθεν δέμας καὶ ἀμείλιχον ἔλκος
 σπόγγῳ εὐτρήτω, κατὰ δ' ἐκλυσαν ὕδατι πολλῷ·
- 130 ἀμπνύνθη δ' ἄρα τυτθόν. Ἄφρα δέ οἱ ἐγκονέοντες
 δόρυπον ἐὼν τεύξαντο μεμαότι· σὺν δὲ καὶ αὐτοὶ
 δαίνυντ' ἐνδοθι νηός. Ἐπὶ λυθε δ' ἀμβροσίῃ νύξ·
 τοῖσι δ' ἔφ' ὕπνος ὄρουσε· μένον δ' ἄχρῃ ἡριγενεΐης
 ἀμριάλλου Λήμνοιο παρ' ἡρόσιν. Αὐτὰρ ἄμ' ἡοῖ
- 135 πείσμα θυῶς εὐνῆσιν εὐνγάμποισιν αἶσαν
 ἐκτοθεν ἐγκονέοντες· ἐπιπρόεχε δ' Ἀθήνη
 ἐξόπιθεν πνέοντα τανυπρώρου νεὸς οὔρον.
 Ἰστία δ' αἰψ' ἐτάναυσαν ὑπ' ἀμφοτέροισι πόδεσσι
 νῆα κατιβύοντες εὐζυγον· ἥ δ' ὑπ' ἰωῇ
- 140 ἔσσυτ' ἐπὶ πλατὺ γαῖμα· μέλαν δ' ἀμφοτέρωθεν κύμα
 βῆγνύμενον, πολὺς δὲ περίεζε πάντοθεν ἄφρος·
 ἀμφὶ δέ οἱ θαλάσσης ἀλλήλες ἐσσεύοντο
 κύμα διαπρήσσοντες, ἄλως πολιοῖο κέλευθα.
- Οἱ δ' ἄφρα Ἑλλήσποντον ἐπ' ἰχθυόεντ' ἀφίκοντο,
- 145 ἥ γι καὶ ἄλλαι νῆες ἔσαν· κεχάροντο δ' Ἀχαιοί,
 ὡς ἶδον οὐς ποθέεσκον ἀνὰ στρατὸν. Οἱ δ' ἄρα νηὸς
 ἀσπασίως ἀπέβησαν· ἔχεν δ' ἄρα χειρας ἀραιὰς
 Ποιάντος θρασὺς υἱὸς ἐπ' ἀνέρας, οἳ ῥά μιν ἄμφω
 λυγρὸν ἐπισκάζοντα ποτὶ γόνυ δῖαν ἄγεσκον
- 150 ἀμφοτέρων κρατερῆσιν ἐπικλινθέντα χέρεσσιν.
 Ἦβ' ἐνὶ ξυλόχοισιν ἐς ἥμισυ μέχρι κοπεῖσαν
 φηγὸν ὑπ' ὕλοτομοιο βίης ἥ πείονα πεύκην
 τυτθὸν ἐφραστηκυῖαν, ὅσον λίπε δρυτόμος ἀνὴρ
 πρέμνον ὑποτιμήων λιπαρόν, δάος ὅφρα πέληται
- 155 πίσσα πυρὶ δημηθεῖσα, κατ' οὔρεα, τὴν δ' ἀλεγεινῶς
 ἀγρομένην ἄνεμος τε καὶ ἀβρανὴ ποτικλίνη·
 ὡς ἄρ' ὑπ' ἀτλήτῳ βεβαρημένον ἄλγει φῶτα
 θαρσαλέῃ ἥρως ἐπικλινθέντα φέρεσκον
 Ἀργείων ἐς ἡμῶν ἀρχῶν. Οἱ δ' ἐσιδόντες

accesserunt merentibus similes, ipsumque ambo
 in antro convexo assidentes utrinque
 de vulnere pestifero et acerbissimis cruciatibus
 percunctabantur: hic autem eis suas commemorabat æru-
 minas.] Qui ipsum bono-animo-esse-jubebat, promittebant-
 que flebile vulnus] post funestam calamitatem et cruciatum
 se-sanaturos,] si-modo ad-exercitum se-conferat Græcorum,
 quem etiam ipsum] aiebant ægerrime-id-ferre apud classem
 atque ipsos] Atridas una cum-illis. Infortunii vero ipsi inemi-
 nem Achivum] in-causa esse confirmabant in cas'ris, sed tri-
 stes] Parcas, sine quibus nemo vir venit in orbem-terrarum:
 sed semper laboriosos inter homines extra-conspectum
 versantur per-dies omnes, mortalium vires interdum
 deprimentes pro-arbitrio animi-immitis, quandoque rursus
 alicunde efferentes, siquidem omnino omnia hominibus
 hæ tum tristia tum læta fabricantur,
 quomodo ipsæ volunt. Ille igitur auditis Ulysse
 et diis-æquando Diomede statim animum
 ac facile desistere-jussit ab-acerba ira,
 supra modum quamvis antea iratus ob ea, quæ perpressus
 erat.] Hi itaque cum mox ad navem et litus horrisonum
 læti transtulerunt una-cum ejus telis,
 ipsique abtarserunt corpus ac sævum vulnus
 sponsia cavernosa, et eluerunt multa aqua:
 hinc respiravit paulum. Mox illi properabundi
 cœnam lautam apparabant esurienti, simulque ipsi quoque
 cibum-capiebant in navi: tum appebat ambrosia nox,
 eosque sopor invasit; manebant itaque usque-ad auroram
 salo-circumdata Lenni in littore. At prima luce
 retinacula celeriter cum-ancoris aduncis sustulerunt,
 extra navem sedulo-laborantes, et immittebat illis Minerva
 a-puppi spirantem rostratæ navis ventum.
 Vela igitur subito extendebant utroque ab pede
 navem dirigentes bene-compactam, quæ flatu impulsu
 ferebatur in latum mare, nigerque circumstridebat fluctus
 sulcatus, et incana æstuabat undequaque spuma:
 circumque eam delphines gregatim ruebant
 undam secantes, maris canis vias.

Hi igitur mox ad Hellespontum piscosum redierunt,
 ubi etiam aliæ naves erant. Lætabantur igitur Argivi,
 dum vident quos desideraverant in castris. Qui e navi
 cupide exscensionem-fecerunt. Fulciebat autem manus ma-
 cilentas] Pœantis audax filius in viris, qui cum ambo
 misere claudicantem ad terram sacram deducebant,
 utriusque validis innitentem manibus.
 Ut in saltu ad medium usque succisam
 fagum frondatoris robore, aut resinosam pinum
 paululum subsistentem, quantum reliquit lignator homo
 caudicem succidens pinguem, ut fax fiat
 pix ignisubacta, in montibus; illam (arborem) autem mi-
 sere] gravatam ventus et infirmitas acclinant:
 sic intolerabili depressum cruciatu virum
 animosi heroes incumbentem-sibi deduxerunt
 Argivum ad cœtum Martium. Qui ubi-viderunt,

400 ὅκτειραν μάλα πάντες ἐκτὸς δόλον ἀνέρα, λυγρῶ
 ἔλκεϊ τειρόμενον· τὸν δὲ στερεὸν καὶ ἀνουςτον
 ὠκύτερον ποίησε νοήματος αἰψήροισι
 ἴσος ἐπουρανίους Ποδαλείριος, εὖ μὲν ὑπερθεῖν
 πάσων φάρμακα πολλὰ καὶ ἔλκεος, εὖ δὲ κικλήσκων
 405 οὐνομα πατρός ἰοῖο. Θοῶς δ' ἰάχην Ἀχαιοὶ
 πάντες κυδαίνοντες ὁμῶς Ἀσκληπιοῦ υἱά·
 καὶ μιν φαιδρύναντο καὶ ἀμφὶ ἐχρίσαν ἑλαιοῖ
 προφρονέως· ὅλοη δὲ κατηρείη καὶ διζὺς
 ἀθανάτων ἰότητι κατέρχεται· τοῖ δ' ἀνὰ θυμὸν
 410 τέρποντ' εἰσπρόωντες· ὃ δ' ἀμπνυεν ἐκ κακότητος
 ἀγροίη γὰρ ἔρευθος· ἐπὶ λυθεῖν, ἀργαλέη δὲ
 ἀδρανὴ μέγα κάρτος· αἰέζετο δ' ἄψιν πάντα.
 Ὡς δ' ὁπότε ἀλθαίνηται ἐπὶ σταγύεσσιν ἄρουρα,
 ἣν τοπάρους φθινύθουσιν ἐπέκλυσε χεῖματος αἰνοῦ
 415 ὁμῆρος ἐπιβρίσας, ἣ δ' ἀλθαμένη ἀνέμοισι
 μειδιάα, τεθαλυῖα πολυκμήτω ἐν ἀλώῃ·
 ὥς ἄρα τειρομένοιο Φιλοκτήταο πάροιθε
 πᾶν δέμας αἰψ' ἀνέθηλεν· εὐτροχάτω δ' ἐνὶ κοίλῃ
 κάλλιπε κήδεα πάντα, τὰ οἱ περιδάμνατο θυμὸν.
 420 Ἀτρεΐδαι δ' ὁρόωντες ἦτ' ἐκ θανάτου ἀνιόντα
 ἀνέρα θαυμάζεσκον· ἔβαντο γὰρ ἔμμεναι ἔργον
 ἀθανάτων· τὸ δ' ἄρ' ἦεν ἐτήτυμον, ὥς ἐνόησαν·
 καὶ γὰρ οἱ μέγεθος τε καὶ ἀγλαίην κατέχευεν
 ἐσθλὴ Τριτογένεια, φάνειν δὲ ἐ, οἷος ἦεν περ
 425 τοπρὶν ἐν Ἀργείοισι, πάρος κακότητι θαμῆναι.
 Καὶ τότε ἄρ' ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος ἀφνειοῖο
 πάντες ὁμῶς οἱ ἀριστοὶ ἄγον Ποιάντιον υἱά·
 καὶ μιν κυδαίνοντες ἐπ' εἰλαπίνῃσι γέραιρον.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ κορέσαντο ποτοῦ καὶ ἐδητύος ἐσθλῆς,
 430 δὴ τότε μιν προσέειπεν εὐμμελὴς Ἀγαμέμνων·
 ὦ φίλ', ἐπειδὴ περ σὲ θεῶν ἰότητι πάροιθεν
 Ἀθήνη ἐν ἀμειβάτῳ λίποιμεν ἡλαφρόν τε νόημα,
 μηδ' ἡμῖν χόλον αἰνὸν ἐνὶ φρεσὶ σῆσι βαλέσθαι·
 οὐ γὰρ ἀνευ μακάρων τὰδ' ἐρέξαμεν, ἀλλὰ πού αὐτοῖ
 435 ἤθελον ἀθάναντο νῶϊν κακὰ πολλὰ βαλέσθαι
 σεῦ ἀπὸ νόστιμον ἐόντος, ἐπεὶ περίοιδας δίοστοις
 δυσμενέας δάμνασθαι, ὅτ' ἀντίξασιο μάχονται.

πᾶσαν ἀν' ἡπείρον πέλαγός τ' ἀνὰ μακρὸν αἴστοι
 440 Μοιραίων ἰότητι πολυτρώδες τε πέλονται,
 πυκναὶ τε σχολαί τε, τετραμμέναι ἀλλοδαῖς ἀλλή·
 τῶν δὲ οἱ αἰζηροὶ φορέοντο ὑπὸ θαίμονος αἴσῃ,
 εἰδόμενοι φύλλοισιν ὑπὸ πνοίης ἀνέμοιο
 πειρομένοιο· ἀγαθὸς δὲ κακῇ ἐνέκυρσε κελεύθῳ
 445 πολλάκις, οὐκ ἐσθλὸς δ' ἀγαθῇ· τὰς δ' οὐτ' ἀλέσθαι
 οὐτ' ἄρ' ἐκὼν τις ἐλέσθαι ἐπιγρόνιος δύνατ' ἀνὴρ·
 χρηρὴ δὲ σάφρονα ζῶτα, καὶ ἣν φορέῃ ὑπ' ἀέλλης
 οἴμην ἀργαλέην, στερεῇ φρενὶ τλῆναι διζύν.
 Ἄλλ' ἐπεὶ ἀσάμειθα καὶ ἡλίτομεν, τότε ἔργον
 450 ἐξαῦτις δώροισιν ἀρεσσόμεθ' ἀπλήτοισι,
 Τρώων ἣν ποθ' ἐλωμεν εὐκτίμενον πτολίεθρον·
 νῦν δὲ λάβ' ἐπεὶ γυναιχας, εἰκόσι δ' ὠκέας ἵππους
 ἀνλοφρόνους τρίποδας τε δωρόμεθα· τοῖς ἐπὶ θυμὸν

miseri sunt vehementer omnes jaculatoris viri, acerbo
 vulnere confecti. At illum firmum sanumque
 ocus reddidit cogitatione subita
 aequalis coelicolis Podalirius, scite desuper
 illinens medicamenta multa vulneri pieque invocans
 nomen patriae sui. Subito igitur larti Argivi acclamabant
 omnes celebrantes simul Aesculapii natum.
 Hinc illum mundarunt et undique eum perunxerunt oleo
 animis-propensis, funestaque agritudo et calamitas
 deorum numine evanuit: hi (Graeci) vero ex animo
 gaudebant intuentes, cum ipse respiraret a morbo;
 pallori enim rubor successit, languidaque
 infirmitati vegetum robur: refluueruntque membra omnia.
 Ut quando augetur incremento spicarum arvum,
 quod prius peremtum inundaverat tempestatis saevae
 imber ingravescens; illud autem sanatum a-ventis
 ridet, efflorescens bene-subactum per agrum:
 ita etiam Philoctetae, malehabentis prius,
 totum corpus subito florem-recepit, et in convexa speru
 reliquit curas omnes, quas ipsi confecerant animum.

Atridae igitur, cum-viderent veluti ab orco redeuntem
 virum, demirati sunt; asserebant enim id esse opus
 deorum, quod et fuit verum, ut existimabant:
 etenim ipsi proceritatem et formae-nitorem affuderat
 benigna Minerva, talemque exhibuit eum, qualis fuerat
 antea inter Argivos, quam infortunio opprimeretur.
 Atque tunc in praetorium Agamemnonis opulenti
 omnes simul optimates deducebant Pirantis filium,
 et eum honorantes epulo dignabantur.
 Sed ubi satiati-erant potu et cibo almo,
 tandem eum compellavit hasta-probatus Agamemnon:
 Amice, quandoquidem te deorum voluntate olim
 in Lemno circumflua deseruimus mente capti,
 ne propterea in-nos iram atrocem cordi tuo infigas;
 non enim sine diis hoc patravimus, sed ipsi
 decreverant immortales nobis damna plurima accumulare
 te summolo, quoniam apprimere-nosti sagittis
 hostes prosternere, cum adversus te pugnant.

Omni in continente et in pelago vasto obscurae,
 Parcarum arbitrio, et multitudine existant viae,
 crebraeque et obliquae, conversae alio alia:
 per has juvenes auferuntur dei sorte,
 instar foliorum flatibus venti
 agitatorum. Quo-fit-ut bonus malam incidat in viam
 saepenumero, et improbus in bonam: easque nec devitare,
 nec volens quis eligere terrenus potest homo.
 Oportet igitur prudentem virum, etiamsi abripiatur a pro-
 cella] in-viam difficilem, firmo pectore perferre infelices-
 -casus.] Quare cum noxa-admissa in te deliquerimus, hoc la-
 cinus] deinceps muneribus pensabimus cumulatissimis,
 Troum si quando capiamus munitam urbem:
 nunc vero accipe septem puellas, et viginti celeres equos
 palmam-ferentes et tripodes duodecim; quibus animoni

- τέρβεις ἤματα πάντα· καὶ ἐν κλισίῃσιν ἐμῇσιν
 613 αἰεὶ τοι παρὰ δαιτὶ γέρας βασιλῆϊον ἔσται.
 Ὡς εἰπὼν ἥρωϊ πόρεν περικαλλέα δῶρα·
 τὸν δ' ἄρα Ποίαντος προσέφη κρατερόφρονος υἱός·
 ὦ φίλος, οὐ τοι ἐγὼν ἔτι χῶομαι, οὐδὲ μὲν ἄλλω
 Ἀργείων, τῶν εἴ τις ἔτ' ἤλιτεν εἶνεκ' ἐμείο.
 620 Οἶδα γάρ, ὥς στρεπτός νόος ἀνδράσι γίνεται ἐσθλοῖς,
 οὐδ' αἰεὶ χαλεπὸν θέμις ἔμμεναι, σὺ δ' ἀσύφρον·
 ἀλλ' ὅτε μὲν σμερδὸν τελέθειν, ὅτε δ' ἤπιον εἶναι.
 ἄ· Νῦν δ' ἴομεν ποτὶ κοῖτον, ἐπεὶ χατέοντι μάχεσθαι
 βέλτερον ὑπνώειν, ἢ ἐπὶ πλεόν εἰλαπινάζειν.
 625 Ὡς εἰπὼν ἀπόρουσε καὶ ἐς κλισίην ἀφίκανε
 σπῶν ἐτάρον· οἱ δ' αἰψὰ φιλοπτολέμοι βασιλῆϊ
 εὐνὴν ἐντύνοντο μέγα φρεσὶ κατ' ἀλγόνωντες·
 αὐτὰρ ὃ γ' ἀσπασίως κατελέετο μέγρις ἐπ' ἡϊ.
 Νῦξ δ' ἀνεχάσαστο διὰ φάος δ' ἐρύθηνε κολώνης
 630 ἡελίου· καὶ πάντα βροτοὶ περιποιήπνουον ἔργα.
 Ἀργεῖοι δ' ὄλοοιο μέγ' ἱέμενοι πολέμοιο,
 οἱ μὲν δούρατα θῆγον εὖζοα, τοὶ δὲ βέλεμνα,
 ἄλλοι δ' αἰγανέας· ἅμα δ' ἡοὶ δαιτὰ πένοντο
 αὐτοῖς ἡδ' ἵπποισι· πάσαντο δὲ πάντες ἐδωδὴν.
 635 Τοῖσιν δὲ Ποίαντος ἀμύμονος ἔδριμος υἱός
 τοῖον ἔπος μετέειπεν ἐποτρύνων πονέεσθαι·
 Ἴδ' ἄγε νῦν πολέμοιο μεδώμεθα· μὴ δέ τις ἡμέων
 μιμνέτω ἐν νήεσσι, πάρος κλυτὰ τείχεα λῦσαι
 Τροίης εὐπύργιο καταπρῆσαι τε πόληα.
 640 Ὡς φάτο· τοῖσι δὲ θυμὸς ὑπὸ κραδίῃ μέγ' ἰάνθη·
 οὔσαν δ' ἐν τεύχεσσι καὶ ἀσπίσιν· ἐκ δ' ἄρα νηῶν
 πανσυδίῃ βελέεσσι κεκασμένοι ἐσσεύοντο
 καὶ βοείois σιχέεσσι καὶ ἀμφιτάλοις κορύθεσσιν·
 ἄλλος δ' ἄλλον ἔρειδε κατὰ στίχας· οὐδέ κε φαίης
 645 κείνων ἐσσυμένων ἐκὰς ἔμμεναι ἄλλον ἀπ' ἄλλου·
 ὥς ἄρ' ἔσαν θαμινοὶ καὶ ἀρηρότες ἀλλήλοισι.

ΛΟΓΟΣ I.

- Τρώες δ' αὐτ' ἐκτοσθεν ἔσαν Πριάμοιο πόλης
 πάντες σὺν τεύχεσσι καὶ ἄρμασιν ἡδὲ καὶ ἵπποις
 ὠκυτάτοις· καίον γὰρ ἀποκταμένους ἐνὶ χάρμῃ,
 δειδιότες μὴ λαὸς ἐπιθρίσειεν Ἀχαιῶν.
 5 Τοὺς δ' ὥς οὖν ἐσίδοντο ποτὶ πόλιν αἰσσοντας
 ἐσσυμένους, καταμένοισι χυτὸν περὶ στήμ' ἐβάλλοντο
 σπερχόμενοι· δεινὸν γὰρ ὑποτρομέεσκον ἰδόντες.
 Τοῖσι δ' ἄρ' ἀγρυμένοισιν ὑπὸ φρεσὶ μῦθον εἶπε
 Πουλυδάμας, ὃ γὰρ ἔσκε λίην πινυτὸς καὶ ἐχέφρων·
 10 ὦ φίλοι, οὐκ ἔτ' ἀνεκτὸς ἐπ' ἡμῖν μαίνεται Ἀρης·
 ἀλλ' ἄγε δὴ φραζώμεθ' ὅπως πολέμοιό τι μῆχος
 εὕρωμεν· Δαναοὶ γὰρ ἐπικρατέουσι μένοντες.
 Νῦν δ' ἄγε δὴ πύργοισιν ἐυδημήτοισι ἐπιθάντες
 μένωνμεν νύκτας τε καὶ ἤματα δηριώοντες,
 15 εἰσὶν δὲ Δαναοὶ Σπάρτην ἐρίβωλον ἔκωνται,
 ἢ αὐτοῦ παρὰ τεῖχος ἀκηδέσσωσι μένοντες,
 ἀκλῆες ἐζόμενοι· ἐπεὶ οὐ σθένος ἔσσεται πτόων

oblectabis perpetuo : et in tabernaculis meis
 perpetuo tibi inter convivandum honos regius habebitur.

Sic fatus heroi tradidit elegantissima munera :
 cui igitur Pirantis respondit animosi filius :

Amice, nec tibi ego amplius succenseo, nec alii cuiquam
 Argivum, quorum si quis peccarit mea causa.
 Scio enim, quod mutabilis mens viris sit bonis ;
 neque semper rigidum esse fas est, nec semper remissum,
 sed interdum severum existere, interdum comem esse.
 Nunc vero eamus cubitum ; nam quem oportet pugnare,
 hunc satius est dormire, quam prolixius convivari.

Sic fatus se-abripuit et in tentorium concessit
 suorum comitum. Qui statim bellicoso regi
 cubile instruxerunt magno animum gaudio-delibati ;
 ipse vero lubens quiete-fruebatur usque ad auroram.

Exinde nox abscessit divina, et jubar rubefecit juga
 solia, et ad-omnia homines se-accingebant opera.
 Argivi autem exitialis valde cupidi belli
 partim lanceas acuebant politas, partim sagittas,
 nonnulli etiam frameas, et cum lucis-exortu jentaculum
 parabant] sibi et equis, sumebantque omnes cibum.
 Quos Pirantis generosi fortissimius natus
 his verbis allocutus-est excitans ad-rem-gerendam :

Nunc agite belli in-curam-incumbamus ; neve quis ve-
 strum] subsistat in navibus, priusquam clara mœnia dirue-
 rimus] Trojæ turrîtæ incenderimusque urbem.

Sic ait, at illis animus in pectore valde oblectabatur :
 indutis igitur armis atque clypeis, e navibus
 confertis-agminibus telis instructi eroperunt
 ac bubulis scutis cristatisque galeis :
 et alius alium subit in suo-quisque-ordine, nec divisses
 illis incedentibus distare alterum ab altero :
 tam erant densi et coaptati inter-se.

LIBER X.

Troes autem erant extra Priami urbem
 universi cum armis curribusque et equis
 velocissimis. Cremabant enim peremtios in pugna,
 timentes, ne exercitus impressionem-faceret Achivum.
 Hos igitur ubi viderunt ad urbem tendere
 raptim, mortuis effossæ-telluris monumentum aggerant
 festinantes : valde enim tremebant visis hostibus.
 Quibus afflictis in animis verba fecit

Polydamas, qui erat apprime prudens et cordatus :

Amici, non amplius tolerandus in nos furit Mars :
 verum agile consilium-incamus, qua-ratione belli aliquem
 modum] inveniamus. Danaï enim nos vincunt perseveran-
 tia.] Nunc igitur turribus manitis conscensis
 perseveremus noctes diesque propugnantes,
 donec Danaï ad-Spartam fertilem remearint,
 aut hic ad mœnia lædium-ceperit subsistentes
 ingloriæ obsessionis, quoniam facultas non erit ipsis

ῥῆξαι τείχεα μακρὰ, καὶ εἰ μάλα πολλὰ κάμωσιν·
 οὐ γὰρ ἀβλήχρ' ἑοῖσι τετεύχεται ἄφθιτα ἔργα.
 20 Οὐδὲ τί που βρώμης ἐπιδουμένθ', οὐδὲ ποτῆτος·
 πολλὰ γὰρ ἐν Πριάμοιο πολυχρύσοιο μελάρθοις
 ἔμπεδον εἶδατα κεῖται, ἅπερ πολέεσσι καὶ ἄλλοις
 πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἔσσετ' ἀγειρομένοισιν ἐδωδὴ
 ἐς κόρον, εἰ καὶ ἔτ' ἄλλος ἐλδομένοισιν ἔκηται
 25 τρίς τόσος ἐνθάδε λαὸς ἀρηγόμεναι μενεαίνων.
 Ὡς φάτο· τὸν δ' ἐνένισπε θρασὺς πάϊς Ἀγχίσαιος·
 Πουλυδάμα, πῶς γὰρ σε σκόρρονά φασι τεύχθαι,
 δὲ κέλεαι ποτὶ δῆρ' ἄν' ἀπὸ λιν' ἄλγεα πάσχειν;
 οὐ γὰρ ἀκχρήσουσι πολὺν χρόνον ἐνθάδ' Ἀχαιοί,
 30 ἀλλ' ἐπιβρίσουσιν μέγ' ἀλευομένους ἐσιδόντες·
 νῦν δ' ἔσσεται ἄλγος ἀπορθημένων ἐνὶ πάτρῃ,
 ἣν πῶς ἐνθάδε πολὺν ἐπὶ χρόνον ἀμυμάχωνται.
 Οὐ γὰρ τις Θήβῃ μελίφρονα σῖτον ὀπάσσει
 ἥμιν, ἐπὴν εἰσέλθωμεν ἄν' ἀπὸ λιν'· οὐδὲ τις οἴσει
 35 οἶνον Μαιονίην· ἀνιερῶ δ' ὑπὸ λιμῷ
 φθισόμεθ' ἀργαλέως, εἰ καὶ μάλα τείχος ἀμύνει.
 Ἀλλ' εἰ μὲν θανάτον τε κακὸν καὶ Κῆρας ἀλύξαι,
 μήδ' ἄρ' οἰζυρῶς θανέειν πολυάχρ' ὑπὸ λιμῷ
 μέλλομεν, εἰν ἔντεσσι σὺν ἡμετέροις τεκέεσσι
 40 καὶ γεραροῖς πατέρεσσιν· μάχόμεθα καὶ βᾶ ποδὶ Ζεὺς
 χραίσμῃσιν· κείνου γὰρ ἄρ' αἵματος εἰμὲν ἀγαυοῦ.
 Εἰ δέ κεν ἄρ' καὶ κείνῳ ἀπερθόμενοι θανέωμεν,
 εὐκλείως μέγ' ὀλέσθαι ἀκονομένους περὶ πάτρης
 βέλτερον, ἢ μείνκντας οἰζυρῶς ἀπολέσθαι.
 45 Ὡς φάτο· τὸν δ' ἄρα πάντες ἐπὶ αἶχρον εἰσαίοντες·
 αἶψα δὲ δὴ κορύβησσι καὶ ἀσπίσι καὶ δοράτεσσι
 φράχθεν ἐπ' ἀλλήλους. Ἐπὶ δ' ἀκαμάτου Διὸς ὅσσε
 δέρεκετ' ἀπ' Οὐλύμποιο κορυσσομένους ἐς Ἄρηα
 Τρώας ἐπ' Ἀργείοισιν· ἔγειρε δὲ θυμὸν ἐκάστου,
 50 ὅρρα μάχην ἀλίσστον ἐπ' ἀμφοτέροισι ταύσση
 λαοῖς· ἥ γὰρ ἔμελλεν Ἀλέξανδρος θανέεσθαι
 χερσὶ Φιλοκτήταο, πονεύμενος ἀμρ' ἀλόχοιο. [μοῦ,
 τοὺς δ' ἄγε·ν εἰς ἓνα χῶρον Ἔρις μεδέουσα κυδοι-
 οὔτινι φανομένη· περὶ γὰρ νέφος ἀμπεγεν ὤμους
 55 αἵματόεν· φοῖτα δὲ μέγαν κλονέουσα κυδοιμόν,
 ἄλλοτε μὲν Τρώων ἐς δὴμήγυριν, ἄλλοτ' Ἀχαιῶν·
 τὴν δὲ Φόβος καὶ Δεῖμος ἀταρβέες ἀμπεπένοντο,
 πατροκαταγνήτην κρατερὴφρονα κυδαίνοντες.
 Ἦ δὲ μέγ' ἐξ ὀλίγοις κορύσσετο μαιμώωσα·
 60 τεύχεα δ' ἐξ ἀδάμαντος ἔχεν πεπαλαγμένα λύθρῳ,
 πᾶλλε δὲ λοίγιον ἔγχος ἐς ἥερα· τῆς δ' ὑπὸ ποσσὶ
 κίνυτο γαῖα μελαινα· πυρὸς δ' ἀμπνυεν αὐτμὴν
 σμερδαλέον, μέγα δ' αἰὲν αὐτεν ὀτρύνουσα
 αἰζηρός· οἱ δ' αἶψα συνήϊον ἀρτύνοντες
 65 ὑσμίνην· δεινὴ γὰρ ἄγε·ν θεὸς ἐς μέγα ἔργον.
 Τῶν δ' ὡς ἡ ἀνέμων ἰαχὴ πῆλε λάθρον αἰντῶν
 χεῖματος ἀρχομένου, ὅτε δένδρεα μακρὰ καὶ ὕλη
 φύλλα χεῖε, ἡ ὡς ὅτ' ἄν' ἀζαλέην ξύλοχον πῦρ
 βρομέει αἰθόμενον, ἡ ὡς μέγα πόντος ἀπείρων
 70 μαίνεται ἐξ ἀνέμοιο θυσηγέος, ἀμρὶ δὲ βοῖέδος
 γίγνεται ἀπειρέσιος, τρώμεται δ' ὑπὸ γούνατ' αὐτῶν·

perrumpendi muros altos, etiamsi permultum laborarint :
 non enim infirmiter a-Diis fabricata-sunt æterna opera.

At neque alimonia nos-deficit, neque potus ;
 nam magna-vis in Priami opulenti ædibus
 annonæ tuto reposita-est, quæ multis etiam aliis
 prolixum ad tempus congregatis præbuerit escam
 ad satietatem, si vel alius nobis expetentibus adventet
 triplo-major huc exercitus ad-suppetias-ferendum promptus.

Sic ait ; hunc autem increpuit animosus filius Anchisæ :

Polydama, quonam-pacto te prudentem ajunt esse, qui
 jubes diuturnum per urbem mororem nos-pati ?
 non enim tedium-asseret longinquitas temporis hic Achi-
 vis ;] sed co-gravius-incumbent, valde pugnam-detrectare
 nos videntes ;] nobis etiam erit cruciatus contabescentibus
 in patria,] si forte hic longum in tempus nos oppugnabunt.
 Nemo enim a-Thebis dulce frumentum suppedabit
 nobis, postquam inclusi-fuerimus urbi, nemo advectabit
 vinum ex-Maconia, sed ægra fame
 deficiemus misere, etiamsi satis mœnia hostem-arceant.
 Idcirco si mortem funestam et fatum evitaturi,
 neque infelicitè perituri molestissima fame
 sumus, armati una-cum nostris liberis
 et honorandis parentibus præliemur : atque alicubi Jupiter
 opem-feret : hujus enim ab sanguine propagati-sumus illu-
 stri.] Quod si etiam huic invisi moreremur,
 cum-gloria magna occumbere armis-tutantes patriam
 satius est, quam desidentes domi miserabiliter interire.

Sic dixit, eique cuncti applaudebant, qui-audiebant ;
 quare confestim galeis et scutis hastisque
 confirmabant se-mutuo. Tum invicti Jovis vultus
 despexit ex Olympo accingentes-se ad bellum
 Troas contra Achivos, et excitavit animum cujusque,
 ut pugnam pertinacem utrique intenderet
 exercitui. Namque erat Alexander moriturus
 manibus Philoctetæ, laborem-suspiciens pro conjuge.

Illos itaque perduxit in unum locum Contentio domina-
 trix pugnae,] nulli apparens. Nubes enim amplectebatur
 humeros] cruenta, et incessit magnum ciens tumultum,
 nunc Trojanorum in agmen, nunc Achivorum.
 Quam Metus et Terror intrepidi stipabant,
 patris-germanam magnanimam venerantes,
 quæ in-immensum ex parvo se-extulit concitata,
 æmaque ex adamante habebat fœdata tabo,
 et vibrabat perniciosam hastam in aera, ejusque sub pedi-
 bus] commota-est tellus atra ; ignis etiam exspirabat vapo-
 rem] horrendum, magnumque semper edebat-clamorem
 exhortans] juvenes. Qui statim gradum-contulerunt in-
 struentes] conflictum ; nam sæva eduxit dea in arduum ne-
 gotium.] Atque horum velut ventorum fremitus erat procaci-
 terspirantium] hieme ineunte, cum arbores proceræ et silva
 frondes sternunt, aut velut quando in arido fruteto ignis
 crepitat ardens, aut ut infinitum mare magnopere
 sævit a vento sonoro exagitatum, et circumquaque stridor
 oritur immanis, adeo-ut contremiscant genua nautarum :

ὥς τῶν ἐσσυμένων μέγ' ἐπέβραχε γαῖα πελώρη·
ἐν δ' ἄσιν πέσε δῆρις· ἐπ' ἄλλῳ δ' ἄλλος ὄρουσε.

Πρῶτος δ' Αἰνείας Δαναῶν ἔλεν Ἀρπαλίωνα
75 υἱὸν Ἀριζήλοιο· τὸν Ἀμφινόμη τέκε μήτηρ
γῆ ἐνι Βοιωτῶν· ὃ δ' ἄμα Προθοήνορι δῖῳ
ἐς Τροίην ἔκτανεν ἀμυνέμεν Ἀργείοισι.

Τὸν ῥα τότε Αἰνείας ἀπαλὴν ὑπὸ νηδύα τύφας
νοστήσατ' ἐκ θυμοῖο καὶ ἡδέος ἐκ βιότοιο·

80 τῷ δ' ἐπὶ Θερσάνδροιο δαίρρονος υἱὰ δάμασσαν
Ἵλλον, εὐγλώχινι βαλὼν κατὰ λαιμὸν ἄκοντι,
ὃν τέκε δὲ Ἀρέθουσα παρ' ὕδασι Ληθαίοιο
Κρήτη ἐν ἀμφιάλῳ· μέγα δ' ἤκαχεν Ἰδομενεΐα.

Αὐτὰρ Πηλεΐδαο πάϊς δυσκαΐδεκα φῶτας
85 Τρώων αὐτίκ' ὄλεσεν ὑπ' ἐγχεῖ πατρὸς ἑοῖο·
Κέβρον μὲν πρῶτον, καὶ Ἀρίονα Πασίθειόν τε
Ἵσμινόν τε καὶ Ἰμβράσιον Σχέδιόν τε Φλέγην τε,
Μνήσαιόν τ' ἐπὶ τοῖσι καὶ Εὐνομον Ἀμφινόμον τε
καὶ Φάσιν ἠδὲ Γαληνὸν, δς οἰκία ναιετάασκειν

90 Γαργάρῳ αἰπεινῇ· μετὰ δ' ἐπρεπε μαρναμένοισι
Τρωσὶν ἐρισθενέεσσι, κίεν δ' ἄμ' ἀπείρανι λαῷ
ἐς Τροίην· μάλα γάρ οἱ ὑπέσχετο πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
Δαρδανίδης Πριάμος δώσειν περικαλλέα δῶρα·
νήπιος· οὐ γὰρ ἐφράσσαθ' ἐὼν μόνον· ἦ γὰρ ἐμελλεν
95 ἐσσυμένως ὀλέεσθαι ὑπ' ἀργαλείου πολέμοιο,
πρὶν δόμου ἐκ Πριάμοιο περικλυτὰ δῶρα φέρεσθαι.

Καὶ τότε Μοῖρ' αἰδέηλος ἐπέτραπεν Ἀργείοισιν
Εὐρυμένην, ἔταρον κρατερόφρονος Αἰνείαο·
ὦρε δέ οἱ μέγα θάρσος ὑπὸ φρένας, ὅρρα δαμάσσας
100 πολλοὺς αἰσιμον ἦμαρ ἀναπλήσῃ ὑπ' ὀλέθρῳ·
δάμνατο δ' ἄλλοθεν ἄλλον, ἀνηλείθηρὶ τοικῶς·
οἱ δέ οἱ αἴψ' ὑπόεικον, ἐφ' ὑστατὴν βιότοιο
αἰνὸν μαιμῶνντι καὶ οὐκ ἀλέγοντι μῦθοιο.

Καὶ νῦν κεν ἔργον ἔριξεν ἀπείριτον ἐν δατὶ κείνῃ,
105 εἰ μὴ οἱ χεῖρές τε κάμον, καὶ δούρατος αἰχμὴ
πολλὸν ἀνεγνάμφθη· ξίφος δέ οἱ οὐκ ἔτι κώπη
ἔσθενεν, ἀλλὰ μιν αἶσα διέκλασε· τὸν δ' ὑπ' ἄκοντι
τύφῃ κατὰ στομάχοιο Μέγης· ἀνὰ δ' ἐβλύσεν αἶμα
ἐκ στόματος· τῷ δ' αἴψα σὺν ἄλγεί Μοῖρα παρέστη.

110 Τοῦ δ' ἄρ' ἀποκταμένοιο δύο θεράποντες Ἑπειοῦ,
Δηϊλῶν τε καὶ Ἀμφίων, ἀπὸ τεύχε' ἔλυσαν·
ὠρμαινον· τοὺς δ' αὖτε θρασὺ σθένης Αἰνείας
δάμνατο μαιμῶνντας οἰζυρῶς περὶ νεκρῷ.

Ὡς δ' ὅτ' ἐν οἶνοπέδῳ τις ἐπαίσσοντας ὀπώρη
115 σφῆκας τερσομένησι παρὰ σταφυλῇσι δαμάσσει,
οἱ δ' ἄρ' ἀποπνέουσι πάρος γεύσασθαι ὀπύρης·
ὥς τοὺς αἴψ' ἐδάμασσε πρὶν ἔντεα λήσασθαι.

Τυδείδης δὲ Μένοντα καὶ Ἀμφινόον κατέπερνε,
ἄμψω ἀμύμονε φῶτε· Πάρις δ' ἔλε Δημολέοντα
120 Ἴππασίδην, δς πρόσθε Λακωνίδα γαῖαν ἔναυε
πὰρ προχοῆς ποταμοῖο βαθυρρόου Εὐρώταο,
ἦλυθε δ' ἐς Τροίην ὑπ' ἀρηϊθόῳ Μενιλάῳ·
καὶ ῥ' ἐ Πάρις κατέπερνε τυγὸν ὑπὸ μαζὸν οἰστῷ
δεξιόν· ἐκ δέ οἱ ἦτορ ἀπὸ μελέων ἐκίδασσε.

125 Τεῦχος δὲ Ζέχιν εἶλε περικλυτὸν, υἱὰ Μεδόντος,

ita illis irruentibus magnum fragorem reddidit tellus vasta.

Illis itaque incubuit certamen, et in alium alius Impetum
-fecit.] Primusque Aeneas ex-Danais stravit Harpalionem,

filium Arizeli, quem Amphinome edidit mater
in terra Beotorum: is cum Prothoenore insigni

ad Trojam venerat opem-laturus Achiivis.
Hunc ibi Aeneas molli in ventre percussum

spoliavit anima et dolci vita;
et post eum Thersandri pugnacis filium oppressit,

Hylum, acuto transfixum per guttur hastili:
quem peperit generosa Arethusa ad undas Lethæi,
in Creta mari-cincta. Ideo valde afflixit Idomeneum.

Cæterum Pelidæ filius duodecim viros
ex-Trojanis continuo interfecit hasta patris sui,
Cebrum principio, deinde Arionem Pasitheimque
Hysminumque et Imbrasium Schediumque Phlegamque,
Mnesæumque post illos et Eunomum Amphinomumque
ac Phasim, denique Galeum, qui domum habitabat
in-Gargaro excelsa, et eminebat inter pugnantes
Trojanos validos: venerat autem cum ingenti agmine
Trojam, siquidem illi promiserat plurima atque insignia
Dardanides Priamus re-daturum perpulcra munera.
Imprudens! non enim animo-perpendit suum satum: nam
erat] repente periturus in adverso proelio,
antequam ex aula Priami præclara illa dona auferret.

Atque tunc Parca funesta convertit in-Argivos
Eurymenem, familiarem fortis Aeneæ;
nam excitavit magnam fiduciam ipsius in pectore, ut de-
jectis] compluribus fatalem diem compleret interitu suo:
proinde sustulit alibi alium, efferre beluæ similis,
illique (hostes) ei subito locum-dederunt, extremo-momento
vitæ] ferociter grassanti nec ullum curanti pugnae-disci-
men.] Et sane facinus edidisset immensum in conflictu isto,
nisi ejus manus defatigatæ, et hastæ mucro
nimium retusus-fuisset, ensisque non amplius capulus
vires-habebat, verum ipsum sors-fatalis enervavit: ideo
hunc jaculo] percussit in stomachum Meges, tum ebullit san-
guis] ex ore, eique derepente cum dolore Fatum adstitit.

Cui interemto duo ministri Epei,
Dalleon et Amphion, arma adimere
properabant; sed eos audax vis Aeneæ
trucidavit irruentes misere juxta cadaver.
Ut cum in vinea quis impetentes fructum
vespas maturescentes prope uvas occidit,
quæ expirant, antequam gustarint vindemiam:
sic illos celeriter obtruncavit, priusquam armis spoli-
sent mortuum.] Tydides autem Menontem et Amphinuoum
necavit,] ambos egregios viros. Ac Paris trajecit Demoleon-
tem] Hippasiden, qui olim in-Laconica regione habitabat,
ad ostia amnis profundi Eurotæ,
venerat autem ad Trojam ducta bellicosi Menelai:
atque eum Paris leto-dedit transacto per mamillam telo
dexteram, ejusque animam e membris exegit.

Atqui Teucer Zechim confecit nobilem, filium Medontis,

ὅς ῥά τε ναυστάσκειν ὑπὸ Φρυγίην πολὺμυλον,
 ἀντρον ὑπὸ ζάθεον καλλιπλοκάμων Νυμφῶν,
 ἥ γ' ἔ ποτ' Ἐνδυμίωνα παρυπνώνοντα βόεσσιν
 ὑψόθεν ἀθρήσασα κατήλυθε δία Σελήνη
 130 οὐρανόθεν· δριμύς γάρ ἄγε πάθος ἤϊθέοιο,
 ἀθανάτην περ εἴουσιν * * * ἥς ἔτι νῦν περ
 εὐνῆς σῆμα τέτυκται ὑπὸ δρυσίν· ἀμφὶ γάρ αὐτῇ
 ἐκκέχυτ' ἐν ξυλόχοισι βοῶν γλάγος· οἱ δὲ νυ φῶτες
 θηεῦντ' εἰσέτι κείνο· τὸ γὰρ μάλα τηλόθι φαίης
 135 ἔμμεναι εἰσορώων πολὺν γάλα· εἰ δ' ἐπίσθια,
 λευκὸν ὕδωρ, καὶ βαιὸν ἀπόπροθεν ὑπὸ ἴκχαι,
 πηγνύται ἀμφὶ βέεθρα· πῖλει δ' ἄρα λαΐνον οὐδας·
 Ἀλκαίῳ δ' ἐπόρουσε Μέγης Φυλῆϊος υἱός·
 καὶ ῥά μιν ἀσπαίρουσαν ὑπὸ κραδίην ἐπέρησεν
 140 ἐγχείῃ· τοῦ δ' ὦκα λύθη πολυήρατος αἰὼν·
 οὐδέ μιν ἐκ πολέμοιο πολυκλαύτοιο μολόντα,
 καίπερ ἐελδόμενοι, μογεροὶ δεῖξαντο τοκῆς,
 Φύλλις ἐύζωνος καὶ Μάργασος, οἳ ῥ' ἐνέμοντο
 Ἀρπᾶσου ἀμφὶ βέεθρα διειδέες, οὐ ἀλεγεινῶ
 145 Μαιάνδρῳ κελάδοντα ῥόον καὶ ἀπείριτον οἶδμα
 συμφέρετ' ἥματα πάντα λάβρῳ περὶ χεύματι θύων.
 Γλαύκου δ' ἐσθλὸν ἑταῖρον, εὐμμελίην Σκυλακῆα,
 υἱὸς Ὀϊλῆος σχεδὸν οὐτάσεν ἀντιόοντα
 βαιὸν ὑπὲρ σάκειος· διὰ δὲ πλατὺν ἤλασεν ὦμον
 150 αἰχμῇ ἀνιρρῇ· περὶ δ' ἐβλυσεν αἷμα βοεῖη.
 Ἀλλὰ μιν οὔτε δάμασσαν· ἐπεὶ ῥά ἐ μόρσιμον ἥμαρ
 δέχοντο νοστήσαντα φίλης παρὰ τείχεσι πάτρης.
 Εὖτε γὰρ Ἴλιον αἰπὺ θοοὶ εἰσπερσαν Ἀχαιοὶ,
 ὃς τότε ἄρ' ἐκ πολέμοιο φυγὼν Λυκίην ἀφίχεν
 155 οἷος ἀνευθ' ἐτάρων· τὸν δ' ἄστειος ἄγχι γυναῖκες
 ἀγρόμεναι τεκῆων σφετέρων ὑπὲρ ἧδὲ καὶ ἀνδρῶν
 εἶρονθ'· ὃς δ' ἄρα τῆσι μόνον κατέλειξεν ἀπάντων·
 αἱ δ' ἄρα χερμακίοισι περισταδὸν ἀνέρα κείνον
 δάμναντ', οὐδ' ἀπόνητο μολὼν ἐς πατρίδα νόστου,
 160 ἀλλὰ ἐ λῆες ὑπερθε μέγα στενάχοντα καλυφάν·
 καὶ ῥά οἱ ἐκ βελέων ὀλοὸς περὶ τύμβος ἐτύχθη
 πὰρ τέμενος καὶ σῆμα κραταιοῦ Βελλεροφόντου,
 τῷ ἐνι κυδαλίμῃς Τιτηνίδος ἀγγούθι πέτρης.
 Ἀλλ' ὁ μὲν, αἰσιμον ἥμαρ ἀναπλήσας ὑπ' ὀλέθρου,
 165 ὕστερον ἐννεσίησιν ἀγαυοῦ Ἀητοῖδ' ὅσο
 τίεται ὥστε θεὸς, φθινύθει δὲ οἱ οὐποτε τιμῇ.
 Ποίαντος δ' ἐπὶ τοῖσι πάϊς κτάνε Διὸς υἱὸς
 ἡδ' Ἀντήνορος υἱὸν εὐμμελίην Ἀκάμαντα·
 ἄλλων δ' αἰζηῶν ὑπαδάμαντο πολὺν θυμῶν·
 170 θῦνε γὰρ ἐν δηλοῖσιν ἀτειρέϊ Ἴσος Ἀρηΐ,
 ἡ ποταμῷ κελάδοντι, ὃς ἔρκει μακρὰ δαίξει
 πλημύρων, ὅτε λάβρον ὀρινόμενος περὶ πέτρης
 ἐξ ὀρέων ἀλεγεινὰ μειμιγμένος ἔρχεται θυβρῶν,
 ἀνέπός περ εἶων καὶ ἀγάρρως, οὐδέ νυ τὸν γε
 175 εἰργουσιν προβλήτες ἀάσπετα παρλαζόντα·
 ὥς οὔτις Ποίαντος ἀγακλειτοῦ θρασὺν υἱά
 ἐσθενεν ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν καὶ ἄπωθε πελάσσει.
 Ἐν γὰρ οἱ στέρνοισι μένος περιώσιον ἦεν·
 τεύχεα δ' ἀμφοτέρωθεν δαίφρονος Ἡρακλῆος

qui domicilium-habebat in Phrygia ovium-secunda,
 infra antrum consecratum pulchricomis Nymphis,
 ubi olim Endymionem dormientem-prope boves
 ab-alto cum-videret, demisit-se dia Luna
 caelitus; acerbum enim *enim* attrahēbat desiderium juvenis,
 immortalis quamquam erat. * * * Hujus etiamnum
 tori monumentum existit sub quercubus. Circa enim cum
 effusum-est in nemore boum lac; et mortales
 admirantur adhuc illud: nam id a longinquo dixeris
 aspiciens esse canum lac, si vero accesseris
 candidam aquam, ac non-ita procul *inde* quando veneris,
 concrescunt ex-omni-parte fluxus, est vero lapideum solum.

Porro in Alcaem irrumpit Meges, Phyleia proles,
 et eum palpitanti sub corde transadegit
 hasta; ejus igitur statim dissolutum-fuit amabile arum,
 nec eum a bello lacrimoso reversum,
 quamvis exoplantes, arumnosi exceperunt parentes,
 Phyllis bene-succincta et Margasus, qui vitam-degebant
 Harpasi ad undas pellucidi, ubi cum-bonoro
 Maandro resonantem fluxum immodicumque aestum
 committit, per-dies omnes tumido torrente forens.

Glauco deinde fidelem socium, hasta-probatum Scyla-
 ceum,] filius Oilei cominus sauciavit congressum,
 paulum supra scutum, et latum transfixit humeru
 cuspis agrifica, et manavit cruor circum tergora-bubula.
 Verum ipsum non interemit: nam eum fatalis dies
 exspectabat reversum carae sub moribus patriae.
 Cum enim Ilium arduum acra evertissent Achivi,
 ibi e bello elapsus in-Lyciam rediit
 solus absque sociis. Eum itaque prope urbem matronae
 concursu-facto super natis suis et maritis
 rogabant; quibus ipse fata commemorabat omnium:
 at haec circumstantes lapidibus virum illum
 obruerunt, nec fruebatur reversus in patriam reditu:
 sed illum saxa magnos inter-gemitus cooperuerunt,
 atque ei ex missilibus *illis* funestum sepulcrum est-fa-
 ctum] juxta lucum et monumentum fortis Bellerophontis,
 in-quo situs-est famosam juxta Titanidem petram.
 Attamen hic, fatali die completa hoc exitio,
 posthac monitu celebrati Apollinis
 colitur ut Deus, et abolescit nunquam ipsius honos.

Pirantis autem filius post illos occidit Deionem
 et Antenor's filium, hasta-potentem Acamantem,
 aliorumque juvenum profligavit magnam catervam.
 Currebat enim inter hostes invicto similis Marti,
 aut amni sonoro, qui septa magna evertit
 exundans, quando tempestuose concitatus circa petras
 de montibus calamitose commixtus praecipitatur pluviae,
 perennis cum-sit ac rapidus, nec illum
 colubent objectae-moles vehementer astuantem:
 sic nemo Pirantis inclyti audacem filium
 poterat oculis intuitus vel eminus, propius-accedere
 In ejus enim pectore robur excellens erat.
 Armis autem instructus-erat bellicosi Herculis

180 δαιδαλείους· περὶ γάρ οἱ ἐνὶ ζωστῆρι φαινοῖ
 ἄρχοι ἔσαν βλοσυραὶ καὶ ἀναιδέες· ἀμφὶ δὲ ὄωες
 σμερδαλέοι καὶ λυγρὸν ὑπ' ὄφρ' ὄσι μειδιόωσσι
 παρδάλιες· τῶν δ' ἄγχι λύκοι ἔσαν ὄβριμοθύμιοι
 καὶ σῦες ἀργιόδοντες εὐσθενέες τε λέοντες,
 190 ἐκπάγλως ζωοῖσιν ἐοικότες· ἀμφὶ δὲ πάντῃ
 ὁσμῖναι ἐνέκειντο μετ' ἀργαλέοιο φόνου.
 Δαίδαλα μὲν οἱ τόσσα περὶ ζωστῆρα τέτυκτο·
 ἄλλα δέ οἱ γωρυτὸς ἀπαίριτος ἀμφεκέχαστο·
 ἐν μὲν ἔην Διὸς υἱὸς ἀελλοπόδης Ἑρμείης
 195 Ἰνάχου ἀμφὶ βέεθρα κατακτείνων μέγαν Ἄργον,
 Ἄργον, ὃς ὀρθαλμοῖσιν ἀμοιβὰδ' ὑπνώεσκειν·
 ἐν δὲ βίῃ Φαίθοντος, ἀνὰ βόον Ἡριδανοῖο
 βλήμενος ἐκ οἴφροιο· κατακτομένης δ' ἄρα γαίης,
 ὡς ἔτεδ' ὅν, κεκέδαστο μέλας ἐνὶ ἤερι καπνός·
 200 Περσεύς δ' ἀντίθεος βλοσυρὴν ἐδ' ἔτρε Μεδούσαν,
 ἄστρον ἦχι λαιτρὰ πέλει καὶ τέματα γαίης,
 πηγαὶ δ' ὠκεανοῖο βαθυρρόου, ἐνθ' ἀκάμαντι
 ἡέλιω δύνοντι συνέργετ' ἑσπερίη νύξ.
 Ἐν δὲ καὶ ἀκαμάτοιο μέγας πάϊς Ἰαπετοῖο
 205 Καυκάσου ἡλιβάτοιο παρηώρητο κολώνῃ
 δεσμῷ ἐν ἀβρήκτῳ· κείρεν δὲ οἱ αἰετὸς ἦπαρ
 αἰὲν ἀεζόμενον· ὃ δ' ἄρα στενάζοντι εὐχέει.
 Καὶ τὲ μὲν ἄρ' τεύξαντο χλυτὰ χεῖρες Ἡφαιστόιο
 ὀβριμῷ Ἡρακλῆϊ· ὃ δ' ὤπασε παιδὶ φορῆναι
 210 Ποίαντος, μάλα γάρ οἱ ἐμωρόφιός φιλὸς ἦεν.
 Αὐτὰρ ὃ κυδίστων ἐν τεύχεσι δάμνατο λαούς·
 ὀφρ' δὲ οἱ μετόρουσε Πάρις, στονόνετας οἰστοὺς
 νωμῶν ἐν χεῖρεσσι μετὰ γναμπτοῖο βιοῖο
 θαρσαλέως· τῷ γάρ ῥα συνήϊεν ὕστατον ἦμαρ·
 215 ἦχε δ' ἀπὸ νευρῆρι θοὸν βέλος· ἡ δ' ἰάχῃσιν
 ἰοῦ ἀπεσσυμένοιο· ὃ δ' οὐχ ἄλιον φύγε χειρῶν·
 ἀλλ' αὐτοῦ μὲν ἄμαρτεν ἀλευομένου μάλα τυτθόν,
 καὶ ῥ' ἐβάλεν Κλεοδώρον, ἀγαχλειτόν περ ἑόντα,
 βαιὸν ὑπὲρ μαζοῖο, διήλασε δ' ἄχρις ἐς ὤμων·
 220 οὐ γὰρ ἔχεν σάκος εὐρὺ, τό οἱ λυγρὸν ἔσχεν ὀλεθρον·
 ἀλλ' ἔγε γυμνὸς εἶν' ἀνεχάζετο· τοῦ γὰρ ἀπ' ὤμων
 Πουλυδάμας ἀπάραξε σάκος τελαμώνια θαΐας
 βουπλήγῃ στιβαρῷ· ὃ δ' ἐχάσματο μαρνάμενός περ
 αἰγμῇ ἀνιερῇ· στονόεις δὲ οἱ ἔμπετεν ἴος
 225 ἄλλοθεν αἰΐας· ὡς γὰρ νῦν ποὺ ἤθελε δαΐμων
 θήσειν αἰνὸν ὀλεθρον εὐφρονος υἱεῖ Λέρνου,
 ὃν τέκετ' Ἀμφιάλη· Ροδίων ἐν πτόνι γαίῃ.
 Τὸν δ' ὡς οὖν ἐδάμασσε Πάρις στονόνετι βελέμνῳ,
 δὴ τότε δὴ Ποίαντος ἀμύμονος ὀβριμὸς υἱὸς
 230 ἐμμεμαῶς θοὰ τοῖα τιταίνων οἱ μέγ' αὐτεῖ·
 ὦ κύν, ὡς σοὶ ἔγωγε φόνον καὶ κῆρ' αἰδῆλον
 δώσω, ἔπει νῦν μοι ἄντα λιλαίεαι ἱσσοπαρῆζιν.
 Καὶ κεν ἀναπνεύσουσιν, ὅσοι σέθεν εἵνεκα λυγρῷ
 τεύροντ' ἐν πολέμῳ· τάχα γὰρ λύσις ἔσσειτ' ὀλέθρου
 235 ἐνθάδε σεῖο θανόντος, ἔπει σφισι πῆμα τέτυξαι.
 Ὅς εἰπὼν νευρὴν τὰχ' εὐστροφὸν ἀγγυθὶ μαζοῦ
 εἵρυσεν· κυκλώθη δὲ κέρας καὶ ἀμειλιχὸς ἴος
 ἰθύνη· τοῖον δ' αἰεὶ ὑπέρεσχεν ἀκωχῇ

varie-elaboratis : nam circum-circa in balteo splendenti
 ursae inerant feroces et impavidae, juxtaque thoes
 horrendi ac truculentum superciliis ridentes
 pantherae, quas juxta lupi aderant feroces
 et sues albis-dentibus robustique leones,
 mirifice viventium instar-efficti. Praeterea undique
 conflictus inibi-continebantur cum funesta caede.
 Simulacra igitur tot ejus in cingulo efformata-erant;
 aliis autem ejus pharetra praegrandis exornata-fuit
 inerant enim Jovis filius, pernix Mercurius,
 Inachi apud fluentia marians procerum Argum,
 Argum illum, qui oculis alternatim somnum-capiebat.
 Inerat etiam violentus Phaethon, super unda Eridani
 excussus curru, et de-conflagrante terra,
 ceu vere, niger dispergebatur in aere fumus.
 Porro Perseus deo-similis horrendam caedebat Medusam,
 siderum ubi lavacra existunt et fines terrae
 fontesque Oceani profundi, ubi cum-indefatigabili
 sole quando-occidit congregitur Hesperia nox.
 Inibi etiam invicti magnus filius Japeti
 Caucasii ardui suspensus-erat ad rupem
 vinctulis validissimis, et exedebat aquila ejus jecur
 subinde renascens, unde ipse ingemiscenti similis-erat.
 Atque haec quidem fabricaverant celebres manus Vulcani
 forti Herculi, qui illa dedit nato ferenda
 Porantis, cum admodum familiaris ei amicus esset.
 His igitur se-magnifice-ostentans armis dejiciebat agmina.
 Tandem in-eum invectus-est Paris tristificas sagittas
 versans manibus una-cum flexili arcu
 confidenter; huic enim imminebat ultimus dies :
 emisit igitur a nervo citum telum, qui stridorem-dedit
 sagitta evolante, quae nec incassum fugit e-manibus.
 Ab ipso (*Philocteta*) quidem aberravit devitante paululum,
 at ferit Cleodorum, quamvis nobilem,
 aliquantulum supra papillam et adgit usque in humerum;
 non enim habebat scutum latum, quod ei tristem avertisset
 necem,] sed inermis quum-esset pedem-referebat : ejus enim
 ab humeris] Polydamas avulserat scutum loro dirupto
 securi ponderosa : retrocessit igitur, licet praeliaretur *ad-*
huc] hasta vulnifica, sed tristis eum incessit sagitta
 aliunde advolans. Sic enim volebat fatalis-genius
 imponere acerbum vitae-exitum prudentis filio Lerne,
 quem pepererat Amphiale Rhodiorum in opulenta terra.
 Hunc cum itaque prostravisset Paris lugubris telo,
 mox Porantis egregii strenuus filius
 impetu-facto rapidum arcum intendens illum magno cla-
 more-incessit:] Proh canis! quam subito tibi ego necem cum
 fato exitiali] inferam, dum me cominus contendis aequipa-
 rare!] At respirabunt, qui tua causa tristissimo
 vexantur bello; statim enim finis erit calamitatis
 hic te interemto, quia illis perniciem affers.
 Sic fatus nervum mox tortilem usque-ad papillam
 adduxit; hinc in-circuli-modum-circumactum cornu sae-a-
 que arundo] directam-est : ex-arcu vero semper prominens

τυτθὸν ὑπ' αἰζηοῖο βίη· μέγα δ' ἔδραχε νευρῇ
 235 ἰοῦ ἀπεσσυμένοις δυστήχεος· οὐδ' ἀπάμαρτε
 εἰς ἀνὴρ. Ἰοῦ δ' οὔτι λύθη κέαρ, ἀλλ' ἔτι θυμῷ
 ἐσθενεν· οὐ γάρ οἱ τότε καίριος ἐμπεσεν ἶος,
 ἀλλὰ παρέθρισε φρεσὶς ἐπιγράβδην γρόα καλόν.
 Ἐξῆς οὐ γὰρ τόξα τιτύσχετο· τὸν δὲ παραφύλας
 240 ἔκ' ἐκλύνχινι βάλεν βουβῶνος ὑπερθε
 Ποίαντος φίλος υἱός· δ' οὐκ ἔτι μέμνε μάχεσθαι,
 ἀλλὰ θεῶς ἀπόρουσε, κύων ὥς, εὔτε λέοντα
 ταρβήσας χάσσηται, ἐπεσσύμενος τοπάροισιν·
 ὥς ὅγε λευγαλέῃσι πεπαρμένους ἦτορ ἀνίης
 245 γάχετ' ἀπὸ πτολέμοιο. Συνεκλονέοντο δὲ λαοὶ
 ἀλλήλους ὀλέκοντες· ἐν αἵματι δ' ἐπλετο δῆρις
 κτεινομένων ἐκάτερθε· νεκροὶ δ' ἐπέκειντο νέκυσι
 πανσυδῇ, ψεκάδεσσιν ἐοικότες ἢ χαλάζῃ
 ἢ χιόνος νιβάδεσσιν, ὅτ' οὔρεα μακρὰ καὶ ὕλην
 250 Ζηνὸς ὑπ' ἐννεσίης Ζέφυρος καὶ χεῖμα παλύνει·
 ὥς οἳ' ἀμφοτέρωθεν ἀνελεί Κηρὶ θαμέντες,
 ἀθρόοι ἀλλήλοισι δεδουπότες ἀμφεχέοντο.
 Αἰνὰ δ' ἀνεστενάχιζε Πάρις· περὶ δ' ἔλκεϊ θυμὸν
 τείρετο· τὸν δ' ἀλύοντα μέγ' ἀμπεπον ἱππῆρες·
 255 Ἴρῳι δ' εἰς ἑὸν ἄστυ χιόν· Δαναοὶ δ' ἐπὶ νῆας
 κυανέας ἀφίκοντο θεῶς· τοὺς γὰρ βᾶ κυδοιμοῦ
 νύξ ἀπέπαυσε μέλαινα, μόρον δ' ἐξεδίετο γυῖων,
 ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισι, πόνου ἀλκτῆρα, χέασα.
 Ἀλλ' οὐχ ὕπνος ἐμαρπτε θεὸν Πάριν ἄγχις ἐς τῶ·
 260 οὐ γάρ οἱ τις ἀλάλα λιλαιομένων περ ἀμύνειν
 παντοίοις ἀκέεσσιν, ἐπεὶ βᾶ οἱ αἵσιμον ἦεν
 Οἰνῶνης ὑπὸ χερσὶ μόρον καὶ κῆρα ἀλύξαι,
 ἦν ἐθέλη· δ' ἄρ' αἶψα θεοπροπίησι πιθήσας
 ἦεν οὐκ ἐθέλων· ὅλοη δέ μιν ἦγεν ἀνάγκη
 265 κουριδῆς εἰς ὦπκα. Λυγροὶ δὲ μιν ἀντιώωντες
 καὶ κορυφῆς ὄρνιθες αὐτεῖν, οἱ δ' ἀνὰ χεῖρα
 σκαίην αἵσσοντες· δ' ὁ δὲ σφραγίσμενος μὲν που
 δεῖδιεν εἰσπορών, ὅτ' ὁ δ' ἀκράντα πέτεσθαι
 ἔλπετο· τοὶ δὲ οἱ αἰνὸν ὑπ' ἄλγεσι φαινον ὀλεθρον.
 270 Ἦξε δ' ἐς Οἰνῶντην ἐρικυδέα· τὸν δ' ἐσιδοῦσαι
 ἀμφίπολοι θάμβησαν ἀολλέες, ἥδ' ἐκ αὐτῇ
 Οἰνῶντ'· δ' ἄρ' αἶψα πέσεν παρὰ ποσσὶ γυναικός·
 * * * * *
 ἀμφὶ μέλαινα ἐρύπερθε, καὶ ἐνδοθὶ μέγχις ἰκέσθαι
 μυελὸν ἐς λιπόωντα δὲ δαστέου, οὐνεκα νηδὺν
 275 φάρμακον αἰνὸν ἔπυθε κατ' οὐταμένου γρόα φρεσὶ
 τείρετο δὲ στυγερῇ βεβολημένος ἦτορ ἀνίης.
 Ὡς δ' ὅτε τις νοῦσσι τε καὶ ἀργαλέῃ μέγα δειψῇ
 αἰθόμενος κραδίην, αἰνὸν κέαρ αὐαίνηται,
 δν τε περιζεύσσει χολὴ φλέγει, ἀμφὶ δὲ νωθῆς
 280 ψυχὴ οἱ πεπότητ' ἐπὶ χεῖλεσιν αὐαλέοισιν,
 ἀμφοτέρων, βιότου τε καὶ ὕδατος ἱμεύουσα
 ὥς τοῦ ὑπὸ στέρνοισι καταίθετο θυμὸς ἀνίης·
 καὶ β' ὀλιγοδρανέων τοῖον ποτὶ μῦθον εἶπεν·
 ὦ γύναι αἰδοίη, μὴ δὴ νῦ με τειρόμενόν περ
 285 ἐχθέρης, ἐπεὶ ἄρ σε πάρος λείπον ἐν μεγάροισι
 γῆρην, οὐκ ἐθέλων περ· ἄρον δέ με Κῆρες ἀφρυκτοὶ

mucro] paululum juvenis vi : tum valde insonnit chorda
 telo erumpente cum-strepitu, neque aberravit
 præstans vir. Atqui illius nondum dissolvebatur cor, sed ad-
 huc animo] valebat : non enim ipsi tam opportuno-loco infi-
 gebatur sagitta,] sed sauciaverat strictim hominis corpus
 formosum.] Contra vero ille arcum direxit : sed eum præ-
 veniens] telo acuto verberavit supra inguen
 Poantis dilectus filius. Qui diutius haud morabatur ad con-
 fligendum,] sed subito aufugit, ut canis, quando leonem
 pavilans retrocedit, quamquam-impetum-fererat antea :
 sic ille (Paris) acerbissimo transfixus pectus cruciatu
 se-proripuit ex-acie. At turbabantur-inter-sese exercitus
 mutuas strages-edentes. Sanguine itaque inundabat con-
 flictus] cadentium utrinque, et cadavera incombebant ca-
 daveribus] acervatim, pluviae in-modum aut grandinis
 aut nivis guttarum, cum montes editos et silvam
 Jovis nutu Zephyrus et hiems conspergunt :
 ita hi utrinque a-sæva Parca profligati
 dense inter-sese prolapsi conglomerationabantur.

Graviter autem ingemiscerebat Paris, et ob vulnus animi
 ægebatur; quem languentem valde obibant medici.
 At Troes in suam urbem redierunt, Danaï contra ad naves
 cœruleas recesserunt statim. Eos enim a-proelio
 nox avocavit nigra, et lassitudinem exemit membris,
 somno palpebris laboris depulsore infuso.
 Verum sopor haud corripuit celerem Paris usque ad auro-
 ram :] non enim ipsi ullus medebatur, quamvis-studerent
 opitulari] omnis-generis remediis, siquidem ei fatale erat,
 ut-Enones manibus fatum ac mortem evitaret,
 si modo ipsa vellet. Quocirca statim oraculis morem-gerens
 iter-suscepit invitatus; tristis enim eum adduxit necessitas
 uxoris in conspectum. Infaustæque ei occurrentes
 e vertice alites accantantur, aliæ ad manum
 sinistram volantes. Ipse vero illas modo
 formidabat suspiciens, modo temere vagari
 sibi-persuasit. Quæ tamen ei funestam inter cruciatu porten-
 debant mortem.] Venit igitur ad-Enonen nobilem. Quem cum
 -viderent] ancillæ, demirabantur simul-omnes, atque etiam
 ipsa] Enone. Ipse vero statim se-abiecit ad pedes uxoris :

circumquaque lividus superne, et intrinsecus dum veniret
 (livor)] ad medullam pinguem per ossa, quia stomachum
 venenum exitiale putrefecerat in sauciati corpore viri;
 etangebatur tristi ictus animum cruciatu.
 Non-secus-ac si quis morbo et aspera siti valde
 succensum-habens cor, toto pectore arescit,
 quem effervescens bilis inflammat, languida igitur
 animi ipsi volitat circum labia sicca
 duabus-de-causis, et vitam et aquam appetens :
 ita illius in pectore exurebatur cor a-gritudine,
 atque invalidus hoc sermone illam affatus-est :

Uxor honoranda, ne quæso me afflictum tantopere
 odio-prosequaris, quia te olim deserui in ardibus
 viduam, haud equidem volens : adegerunt enim me Fata

- εἰς Ἑλένην, ἥς εἶθε πάρος λεγέσσαι μιγῆναι
σῆσιν ἐν ἀγκοίνῃσι θανάων ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσα.
Ἄλλ' ἄγε, πρὸς σε θεῶν, οἳ τ' οὐρανὸν ἀμφιέμονται,
210 πρὸς τε τεῶν λεγέων καὶ κουριδῆς φιλότητος,
ἥπιον ἐνθεο θυμὸν· ἄχος δ' ἀλεγεινὸν ἀλαλε,
φάρμακ' ἀλεξήσοντα καθ' ἑλκεος οὐλομένοιο
θεῖσα, τὰ μοι μεμόρηται ἀπωσέμεν ἄλγεα θυμοῦ,
ἦν ἐθέλης· σῆσιν γάρ ἐπὶ φρεσίν, εἴτε σαῶσι
220 μῆδεαι ἐκ θανάτοιο δυσήχεος, εἴτε καὶ οὐκί·
ἀλλ' ἐλέαιρε τάχιστα καὶ ὠκυμόρων σθένος ἰῶν
ἐξάκασ', ὥς μοι ἔτ' ἀμφὶ μένος καὶ γυῖα τίθῃ, λε-
μῇ δέ τί με, ζήλοιο λυγροῦ μεμνημένη ἔμπης,
καλλείψῃς θανέεσθαι ἀμειλίχῳ ὑπὸ πόντῳ,
300 πᾶρ ποσὶ σοῖσι πεσόντα· Λιταῖς δ' ἀποθύμια ῥέξεις,
αἷ' ῥα καὶ αὐταὶ Ζηνὸς ἐριγδούποιο θυγατρὸς
εἰσὶ, καὶ ἀνθρώποισιν ὑπερφιάλοισι κοτέουσιν
ἐξόπιθε στονόεσσαν ἐπιθύνουσιν Ἑριννῶν
καὶ χολόν· Ἀλλὰ σὺ, πόντα, κακὰς ἀπὸ Κῆρας ἔρυκε
305 ἐσσυμένως, εἰ καὶ τι παρήλιτον ἀπραδίῃσιν.
Ὡς ἄρ' ἔφη, τῆς δ' οὔτι φρένας παρέπεισε κελαινὰς,
ἀλλὰ ἔκερτομέουσα μέγ' ἀγνύμενον προσέειπεν·
Τίπτε μοι εἰλήλουθας ἐναντίον, ἦν ῥα πάροιθεν
κάλλιπες ἐν μεγάροισι ἀάσπετα κωκύουσιν
310 εἵνεκα Τυνδαρίδος πολυχῆδος, ἥ παριαύων
τέρπεο καρχαλώων, ἐπειὴ πολὺ φερτέρη ἐστὶν
τῆς σέο κουριδῆς· τὴν γὰρ φάτις ἔμμεν ἀγέρω·
κείνην ἐσσυμένως γουνάζω, μὴδὲ νῦ μοι περ
δακρυόεις ἐλεινὰ καὶ ἀλγινόντα παραῦδα.
315 Αἶ γάρ μοι μέγα θηρὸς ὑπαὶ κραδίῃ μένος εἶη
δαρδάρηαι σέο σάρκας, ἔπειτα δέ θ' αἶμα λαφύξαι,
οἷά με πήματ' ἔοργας ἀτασθαλίῃσι πιθήσας.
Σχέτλιε, ποῦ νῦν τοι ἐστὶν εὐστέφανος Κυθήρεια;
πῇ δὲ πέλει γαμβροῖο λελασμένος ἀκάματος Ζεὺς;
320 τοὺς ἔχ' ἀοσσητῆρας· ἐμῶν δ' ἀπὸ τῆλε μελάρων
χάζω, καὶ μακάρεσσι καὶ ἀνδράσι πῆμ' ἀλεγεινόν.
Σεῖο γὰρ εἵνεκ', ἀλιτρὲ, καὶ ἀθανάτους εἰλε πένθος,
τοὺς μὲν ἐφ' υἱωνοῖς, τοὺς δ' υἰάσιν ὀλλυμένοισιν.
Ἀλλὰ μοι ἔρρε δόμοιο καὶ εἰς Ἑλένην ἀφίκανε,
325 ἥς σε χρεῶν νυκτὸς τε καὶ ἡμέρας ἀσχαλόντα
τρύζειν πᾶρ λεγέσσαι, πεπαρμένον ἄλγῃ λυγρῷ,
εἰσόκα σ' ἰήνειν ἀνιερῶν ὀδυνάων.
Ὡς φαιμένη γοῶντα φίλων ἀπέπειπε μελάρων·
νηπίη· οὐ δ' ἄρ' ἐφράσσαθ' ἐὼν μόρον· ἦ γὰρ ἔμελλον
330 κείνου ἀποφθιμένοιο καὶ αὐτῇ Κῆρας ἐπεσθαι
ἐσσυμένως· ὥς γὰρ οἱ ἐπέκλωσεν Διὸς αἴσα.
Τὸν δ' ἄρ' ἐπισσύμενον λασίης ὑπὲρ ἄκριας Ἴδης,
λυγρὸν ἐπισχάζοντα καὶ ἀγνύμενον μέγα θυμῷ,
Ἥρῃ τ' εἰσενόησε καὶ ἄμβροτον ἦτορ ἰάνθη,
335 ἐξομένη κατ' Ὀλύμπον, ὅπῃ Διὸς ἐπλετ' αἰωνή·
καὶ ῥα οἱ ἀμφίπολοι πίσυρες σχεδὸν ἐδριόωντο,
τάς ποτ' ἄρ' Ἥελίῳ χροπῇ δαηθεῖσα Σελήνῃ
γείνατ' ἀν' οὐρανὸν εὐρὺν ἀτειρέας, οὐδὲν ὁμοίως
ἀλλήλῃσι· μορῇ δὲ διέκριθεν ἄλλη ἀπ' ἄλλης·
340 [ἥ δ' ἐτέρῃ χειμῶνι καὶ αἰγοχερῇ μέμηλε·]

inevitabilia] ad Helenam. Utinam, hujus priusquam lecto me
-admiscerem] tuis in brachiis extinctus animam exhalassem!
Verum age, per Deos te *imploro*, qui caelum incolunt,
perque tuum thalamum et maritalem amorem,
mansuetum indue animum, doloremque tristem abige,
medicamina salutaria vulncri exitiali
imponens, quæ mihi satis-decretum est ut-depellant angores
animo, [si modo velis: tuo enim in arbitrio, sive servare
me constituas a morte lamentabili, sive non.

Quin miserere *mei* quamprimum, et mortiferam vim sagit-
tarum] medendo-expugna, dum mihi adhuc vires et membra
vigent,] neve me, zelotypie tristis minor pertinaciter,
sinas mori crudeli leto

ad pedes tuos prostratum; Litisque *ita* offensionem afferes,
quæ et ipsæ Jovis altitonantis filiæ
sunt, et hominibus superbis iratæ
in-posterum luctuosam immittunt Erinayn
et ultionem. Verum, o veneranda, malignas Parcas averte
repente, etiamsi quid deliquerim per-stultitiam;

Sic dixit: illius vero mentem non inflexit turbidam;
quin eum conviciis-incessens magno dolore-affectum *sic*
compellavit:] Quomodo mihi occurrere-audes? quam olim
deservisti in audibus gravissimo luctu-percitam
ob Tyndaridem tot-malorum-conciliatricem, cujus concu-
bitu] fruebare gaudens, quandoquidem longe præstantior est
tua legitima-uxore; cum enim fama *es* esse senectæ-haud-ob-
noxiam.] Huic illico ad-genua-accidas, neve mihi
lacrimis-oppletus miseraabilia et tristia oggannias.

Utinam enim magna beluæ meo cordi vis subesset
ut-dilaniarem tuas carnes et insuper sanguinem exorberem
ob-mala quibus me affecisti stultitiæ morem-gerens.

Perside, ubi nunc tibi est coronigera Venus?
ubi est generi oblitus immortalis Juppiter?

hos habe *tibi* opitulatores, ac meis procul ab ædibus
recede, et diis et hominibus noxa dolenda.

Nam tua causa, o scelus, etiam Deos apprehendit luctus,
alios propter nepotes, alios propter filios exitio-datos.
Quin apage meis e tectis et ad Helenam contende,
cujus te oportet diu noctuque summa-cum-indignatione
quiritari juxta lectum, confectum dolore acerbo,
donec te level molestis cruciatibus.

Ita fata plorantem a-caris dimisit ædibus;
stolida! non enim perpendebat suum fatum: namque erant
illo extincto ipsam quoque Parcae secuturæ
e-vestigio; ita enim ei telam-texebat Jovis sors.
Nlum igitur properantem hirsutæ super juga Idæ,
miserabiliter claudicantem ac valde perturbatum animo
Juno animadvertit, et immortalī in-pectore gaudibat,
sedens in Olympo, ubi Jovis existit campus,
et famule quatuor juxta eam sedebant,
quas quondam a Sole compressa venusta Luna
peperit in cælo amplo infatigabiles, nulla-in-re simili
sibi-mutuo: forma enim diversa-est alia ab alia;
[altera hienis et Capricorni curam-agit;]

τέτρασι γὰρ μοίρησι βροτῶν διαμείδεται αἰὼν,
 ἃς κεῖναι ἐρέπουσιν ἀμοιβαδόν· ἀλλὰ τὰ μὲν που
 αὐτῷ Ζηνὶ μέλοιτο κατ' οὐρανόν· αἱ δ' ὀάριζον,
 ὅπως λοίγιος Αἴσα περὶ φρεσὶν οὐλομένησι

243 μῆδετο Τυνδαρίδος στυγερὸν γάμον ἐντύνουσα
 Δηϊφώβῳ, καὶ μῆτιν ἀνιτρήν· Ἑλένοιο
 καὶ χόλον ἀμφὶ γυναικός· ὅπως τέ μιν υἱὲς Ἀχαιῶν
 ἤμελλον μάρψαντες ἐν ὑψηλοῖσιν ὄρεσσι,
 χοιόμενον Τρώεσσι, θεὰς ἐπὶ νῆας ἄγεσθαι·

250 ὥς τε οἱ ἐννεσίησι κραταιοῦ Τυδείος υἱὸς
 ἑσπομένου Ὀδυσῆος ὑπὲρ μέγα τεῖχος ὀρούσας
 Ἀλκαθῶν στονόεντα φέρειν ἤμελλεν ὀλεθρον,
 ἀρπάξας ἐθέλουσαν εὐφρονα Τριτογένειαν,
 ἣ τ' ἔρυμα πτολιός τε καὶ αὐτῶν ἔπλετο Τρώων·

255 οὐδὲ γὰρ οὐδὲ θεῶν τις ἀπειρέσιον χαλεπήνας
 ἔσθενεν Ὀδυσσεὺς ἀστυ διαπραθέειν Πριάμοιο,
 ἀθανάτης ἐντοσθεν ἀκηδέος ἐμβεβαυίης·
 οὐδέ οἱ ἀμβροτον εἶδος ἐτεκτύναντο σιδήρῳ
 ἄνθρωποι, ἀλλὰ μιν αὐτὸς ἀπ' Οὐλύμποιο Κρόνιων
 260 κάδβαλεν ἐς Πριάμοιο πολυχρύσοιο πόλιν.

Καὶ τὰ μὲν ὥς ὀάριζε Διὸς δῶμαρ ἀμφοτελοῖσιν,
 ὦλα δὲ πολλ' ἐπὶ τοῖσι. Πάριν δ' ἄρα θυμὸς ἐν Ἰδῇ
 κάλλιπεν, οὐδ' Ἑλένη μιν ἐσέδρακε νοστήσαντα.

Ἀμφὶ δέ μιν Νύμφαι μέγ' ἐκίχονον, οὐνεκ' ἄρ' αὐτοῦ
 265 εἰσέτι που μέμνηντο κατὰ φρένας, ὅσας πάροιθεν
 ἐξέτι νηπιάχοιο συναγρομένης ὀάριζε·
 σὺν δὲ σπὶ μύροντο βοῶν θοοὶ ἀγροῖῳται
 ἀχνύμενοι κατὰ θυμόν· ἐπεστενάχοντο δὲ βῆσαι.

Καὶ τότε δὴ Πριάμοιο πολυτλήτοιο γυναικὶ
 270 δεινὸν Ἀλεξάνδροιο μόρον φάτο βουκόλος ἀνὴρ·
 τῆς δ' ἄρα, ὥς ἐσάκουσε, τρόμῳ περιπάλλετο θυμὸς,
 γυῖα δ' ὑπεκλάσθησαν· ἔπος δ' ὀλοζύρατο τοῖον·

ὦλεό μοι, φίλε τέκνον· ἐμοὶ δ' ἐπὶ πένθει πένθος
 κάλλιπες αἰὲν ἄφυκτον, ἐπεὶ πολὺ φέρτατος ἄλλων
 275 παῖδων ἔσκες ἐμεῖο μὲν· Ἑκτορα· τῷ νῦν σε λυγρῇ
 κλαύσομαι, εἰσέκε μοι κραδίη ἐνὶ πάλλῃται ἦτορ·
 οὐ γὰρ ἄνευ μακάρων τάδε πάσχομεν, ἀλλὰ τις Αἴσα
 μῆδετο λοίγια ἔργα, τὰ μὴ ὀφείλον ἐνύστα,
 ἀλλ' ἔθανον τοπάρουθεν ἐν εἰρήνῃ τε καὶ ὀλέῳ,
 280 ἔλπομένη καὶ ἔτ' ἄλλα κακώτερα θηήσασθαι,
 παῖδας μὲν κταμένους, κεραῖζομένην δὲ πόλιν
 καὶ πυρὶ δαιομένην Δαναῶν ὑπο καρτεροθύμων·
 σὺν τε νουὸς θυγατρὰς τε μετὰ Τρωῆσι καὶ ἄλλαις
 ἔλκομένας ἅμα παισὶ δορυκτῆτι ὑπ' ἀνάγκῃ.

285 ὣς φάτο κωχούσα· πόσις δὲ οἱ οὐ τι πέπυστο·
 ἀλλ' ὁ γὰρ Ἑκτορὸς ἦστο τάρῳ ἐπὶ δάκρυα χεύων,
 οὐνεκ' ἄριστος ἦν καὶ ἐρύετο δούρατι πατρίην·
 τοῦ περὶ πευκαλίμας ἀχέων φρένας οὐ τι πέπυστο.

Ἀλλ' Ἑλένη μάλα πολλὰ διηνεκέως γοῶσα,
 290 ἄλλα μὲν ἐν Τρώεσσιν αὐτεῖν, ἄλλα δὲ οἱ κῆρ
 ἐν κραδίῃ μενέαινε· φίλον δ' ἀνὰ θυμόν ἔειπεν·

Ἄνερ, ἐμοὶ καὶ Τρωσὶ καὶ αὐτῷ τοι μέγα πῆμα,
 ὥς οὐ λευγαλέως· ἐμὲ δ' ἐν στυγερῇ κακότητι
 ἀλλίπες, ἔλπομένην ὀλοώτερα πῆματ' ἰδέσθαι·

quatuor enim partibus hominum permutatur vita,
 quas illae obeunt per-vices. Verum haec quidem
 ipsi Jovi curae-sint per coelum. Illae autem inter-se-conta-
 rebant,] ut funesta Sors consilio exitiali
 destinasset Helenae incestas nuptias conciliare
 Deiphobo, atque indignationem acerbam Heleni,
 et stomachum propter uxorem istam, utque illum filii
 Graecorum] essent abreptum in excelsis montibus,
 irascentem Trojanis, citas ad naves abducturi,
 ut denique ejus instinctu robusti Tydei filius
 comitante Ulysse super ardua moenia irrumpens
 Alcathoo flebilem allaturus esset interitum
 ubi-abstraxerit non-invitam sapientem Minervam (*Miner-
 va simulacrum,*)] quae monumentum urbis et ipsorum erat
 Trojanorum.] Neque enim Deorum ullus, licet maxima ira
 exardescens,] valebat opulentam urbem excindere Priami,
 Dea intus curarum-experte versante;
 neque ejus divinum simulacrum fabricati-fuerant ferro
 viri, sed illud ipse ex Olympo Saturnius
 demiserat in Priami auro-abundantis urbem.

De-his ergo ita confabulabatur Jovis uxor cura-ministria
 et de aliis pluribus insuper. Parin interim anima in Ida
 destituit, nec Helena illum vidit reducem.

Ac circa illum Nymphae valde plangebant; nam ejus
 etiamnum memores-erant apud animum, quae olim
 a puero cum congregatis ipsis confabulatus-fuisset.
 Et cum his lugebant bovm celeres pastores
 moerentes ex animo, lamentisque-respondebant valles.

Et tunc Priami ærumnosi uxori
 funestum Alexandri obitum nunciavit bubuleus vir:
 ejus statim, ubi audivit, animus tremore concutiebatur,
 membraque infracta-lababant, et in verba querula-erupit
 haec:] Occidisti mihi, care fili, mihiq[ue] cumulatam luctu
 luctum] reliquisti quaque-ratione inevitabilem, cum longe
 praestantissimus aliorum] liberorum fueris meorum post
 Hectorem. Ideo te miserrima] deplorabo, quousque mihi
 in corde movebitur animus.] Nec enim sine Deum-numine
 haec patimur, sed fatum alkquod] destinavit funestos hosce
 casus, quos utinam non cognovissem,] sed diem obiissem
 ante in pace et felicitate,] metuens ne-adhuc alia graviora
 spectem,] filios interfectos et devastatam urbem
 ignique succensam a Danais fortissimis,
 simul etiam nurus et filias inter Trojanas etiam alias
 in servitutem abstractas una cum-sobole bellica necessitu-
 dine.] Ita ait plorans. Maritus autem ejus nihil dum rescive-
 rat:] verum is ad Hectoris sedebat tumulum lacrimas fun-
 dens,] quod optimus fuisset et defendisset hasta patriam:
 de hoc igitur prudens morrore-affligens cor nihil dum au-
 dierat.] Sed Helena magnopere sine-intermissione lamentans
 alia quidem inter Trojanos exclamabat, alia vero ejus animus
 in cordeolvebat, dilectumque animum sic allocuta-est:

Mi-vir, mihi et Trojanis libique ipsi magna perniciēs,
 oppetisti-mortem acerbam meque in horrenda calamitate
 reliquisti, quae-praesagio graviora mala me-intuituram.

396 ὥς ὄφελόν μ' Ἄρπυιαι ἀνηρείψαντο πάροιθεν,
 ὅπποτε σοι ἐπόμεν ὅλῃ ὑπὸ δαίμονος αἴσῃ·
 νῦν δ' ἄρα καὶ σοι πῆμα θεοὶ δόσαν, τῷ δ' ἐμοὶ αὐτῇ
 αἰνομόρῳ· πάντες δέ μ' ἀάσπετον ἐρρίγασιν,
 πάντες δ' ἐχθαίρουσιν ἐμὸν κέαρ· οὐδέ πη οἶδ' αὖ
 400 ἐκφυγέειν· εἰ γάρ κε φύγω Δαναῶν ἐς δμῶν,
 αὐτίκ' ἀεικίσσουσιν ἐμὸν δέμας· εἰ δέ κε μένω,
 Τρῶα καὶ Ἴρῳές με περιστάδον ἄλλοθεν ἄλλαι
 αἶψα διαρρῑσούσι· νέκυν δ' οὐ γαῖα καλύψει,
 ἀλλὰ κύνας ἐκφύουσι καὶ οἰωνῶν θοὰ φύλα·
 406 ὥς ὄφελόν μ' ἔδωκεν αἶσα πάρος τάδε πῆματ' ἰδέσθαι.
 Ὡς ἔφατ', οὔτι γοῶσα πόσιν τόσον, ὅσσον ἄρ' αἰνῆς
 μύρετ' ἀλιτροσύνης μεμνημένη. Ἀμφὶ δὲ Ἴρῳαί
 ὥς κείνον στενάχοντο· μετὰ φρεσὶ δ' ἄλλα μενοίνων·
 αἱ μὲν ὑπὲρ τοκέων μεμνημέναι, αἱ δὲ καὶ ἀνδρῶν,
 410 αἱ δ' ἄρ' ὑπὲρ παίδων, αἱ δὲ γνωτῶν ἐριτίμων.
 Οἷη δ' ἐκ θυμοῖο δαίζετο κυδάλιμοιο
 Οἰνῶντι· ἀλλ' οὔτι μετὰ Τρωῆσιν ἐοῦσα
 κώκυς, ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐνὶ σφετέροισι μελάρθοις
 κείτο βαρυστενάχουσα παλαιοῦ λέκτρον ἀκοίτῃ.
 416 Οἷη δ' ἐν ξυλόχοισι περιτρέφεται κρύσταλλος
 αἰπυτῶν ὀρέων, ἥ τ' ἄγχεα πολλὰ παλύνει
 χευσμένη Ζεφύροιο καταιγίσιν· ἀμφὶ δὲ μακρὰ
 ἄκρως ὄρη λῆσι κατειδόμεναι λιθάδες σσι
 σιύονθ', ἥ δὲ νάπησιν, ἀπειρεσίη περ ἐοῦσα,
 420 πίδακος ἐσσυμένης κρυερὸν περιτῆκεται ὕδωρ·
 ὥς ἢ γ' ἀσχαλώσασα μέγα στυγερῇ ὑπ' ἀνίῃ
 τήκετ', ἀκηχεμένη πόσιος πέρι κυριδίοιο·
 αἰνὰ τ' ἀναστενάχουσα φίλον προσελίξατο θυμόν·
 Ὡ μοι ἀτασθαλίας, ὦ μοι στυγεροῦ βίότιο,
 426 ἢ πόσιν ἀμφαγάπησα δυσάμμορος· ἢ σὺν ἐώλπειν
 γῆραϊ τειρομένη βίотου κλυτὸν οὐδὸν ἰκίσθαι,
 αἰὲν ἡμοφρονέουσ'· θεοὶ δ' ἐτέρωσσε βάλλοντο·
 ὥς μ' ὄφελον τότε Κῆρες ἀνηρείψαντο μέλαινοι,
 ὑπὸτε νόσφιν ἐμελλον· Ἀλεξάνδροιο πέλεσθαι·
 430 ἀλλὰ καὶ εἰ ζωὸς μ' ἔλιπεν, μέγα τλήσομαι ἔργον,
 ἀμφ' αὐτῷ θανέειν, ἐπεὶ οὔτι μοι εὐαδὲν τῷος.
 Ὡς φραμένης ἔλειπεν ἀτὰ βλεφάρων ἐχέοντο
 δάκρυα, κυριδίοιο δ' ἀναπλήσαντος δλεθρον
 μνωομένη, ἅτε κηρὸς ὑπαὶ πυρὶ, τήκετο λάθρη·
 436 ἄζετο γὰρ πατέρα σφὸν ἰδ' ἀμφιπόλους εὐπίπλους,
 μέχρις ἐπὶ γθόνα διὰν ἀπ' εὐρέος ὠκεανοῖο
 νύξ ἐχύθη μερόπεσσι λύσιν καμάτοιο φέρουσα.
 Καὶ ἄρα τόθ', ὑπνύοντος ἐνὶ μεγάροισι τοκῆος
 καὶ δμῶν, πυλεῶνας ἀναρρήξασα μελάρθρον
 440 ἐκθορεν, τῷτ' ἄελλα· φέρον δέ μιν ὠκέα γυῖα. [ρου,
 Ὡς δ' ὅτ' ἀν' οὔρεα πόρτιν, ἐρασσάμενην μέγα ταύ-
 θυμὸς ἐποτρύνει ποτὶ καρπαλίμοισι φέρεσθαι
 ἐσσυμένως, ἥ δ' οὔτι, λιλαιουμένη φιλότῃτος,
 ταρβέει βουκόλον ἄνδρα, φέρει δέ μιν ἄτχετος ὄρμη,
 446 εἰ που ἐνὶ ξυλόχοισιν ἐμάρθεα ταῦρον ἴδοιτο·
 ὥς ἢ ῥίμῃα θέουσα διήνυε μακρὰ κέλευθα,
 διζομένη τάχα ποσσὶ πυρῆς ἐπιβήμεναι αἰνῆς·
 οὐδέ τί οἱ κάμε γούνατ'· ἐλαφρότεροι δ' ἐφέροντο

O utinam me Harpyiae abripuissent jam-pridem
 cum le sectarer, perniciali dei fato.

Nunc vero et tibi malum dii dederunt, et mihi ipsi
 infortunatae: omnes enim me magnopere detestantur
 omnes aversantur meum cor, nec habeo quo
 effugiam; nam si me-proripuerio in Danaum frequentiam,
 statim contumeliose-tractabunt corpus meum; sin man-
 sero,] Trojades et Trojani me circumstantes alibi alii
 subito discerpent, nec cadaver humus obteget,
 sed canes dilaniabunt et volucrum rapidae gentes.

Utinam vero me subegisset fatum, priusquam haec mala
 adspexissem.] Sic fata-est, non deplorans tam virum, quam
 gravis] lugebat memor delicti: et passim Trojanæ
 quasi ob-illum gemitus-ducebant, sed mente alia versabant,
 aliæ de parentibus memores, aliæ etiam de viris,
 aliæ de filiis, aliæ de fratribus honoratissimis.

Sola autem ex animo discruciabatur generoso
 (Enone, at minime inter Trojanas versans
 plangebat, verum separatim in suis aedibus
 jacebat, graviter-ingemiscens pristini thalamum mariti.

Quemadmodum vero in silvis obducit glacies
 præcelso montes, quæ valles copiose conspergit
 effusa Zephyri procellis, et circumquaque alta
 montium-juga aquosas distillantia guttas
 concutiuntur: illa autem in saltibus, quamvis spississi-
 ma existat,] fontis scaturientis gelida liquitur aqua:
 ita hæc perturbata magnopere tristi agritudine
 liquescebat, cum-se-affligeret ob virum, cui-virgo-nupse-
 rat,] graviterque suspirans carum alloquebatur animum:

Heu mihi ob-stultitiam! prohi mihi acerbam vitam!
 quæ maritum amore-complexa-sum misera, cum quo spe-
 raham] me senio confectam vitæ præclarum ad limen per-
 venturam,] perpetua concordia-fruentem: sed dii alio de-
 torserunt.] Utinam me tunc Parca abripuissent nigræ,
 quando futurum-erat, ab-Alexandro ut-divellerer.
 Verum etiamsi vivus me repudiavit, magnum audebe fa-
 cinus,] ut-propter ipsum moriar, quia non amplius mihi
 grata-est lux.] Ita loquentis miserabiles de palpebris effun-
 debantur] lacrimæ, ac mariti defuncti fato
 memoria-revocata, uti cera igni, liquescebat tacite,
 reverebatur enim patrem suum et ancillas decoro-vestitas
 donec super terram almam a lato Oceano
 nox diffusâ-esset, mortalibus relaxationem laboris æfferens.
 Tunc ergo, dormientibus in aula patre
 ac famulis, foribus perruptis domus
 exsiluit, procellæ instar, et abripuerunt eam cita membra.
 Ut cum in montibus juvencam correptam-amore tauri
 animus exstimulat, pedibus rapidis ut-feratur
 concitato, hæc nihil præ desiderio coitus
 metuit bubulcum virum, sed aufert eam non-restringendus
 impetus,] sicubi in saltu familiarem taurum conspiciat:
 sic illa raptim currens perfecit longum iter,
 cupiens confestim pedibus rogam conscendere funestum.
 Nec ei deficiebant genua, sed levitate-subinde-majori fere-

ἔσσυμένως πόδες αἰέν· ἔπειγε γὰρ οὐλομένη Κήρ
 450 καὶ Κύπρις· οὐδέ τι θῆρας ἐδείδμε λαχνηέντας
 ἀντομένη ὑπὸ νύκτα, πάρος μέγα πεφρυκταῖ·
 πᾶσα δὲ οἱ λασίων ὀρέων ἐστείδετο πέτρῃ,
 καὶ κρημνοὶ, πᾶσαι δὲ διεπρήσσοντο χαράδραι.
 Τὴν δὲ που εἰσορόωσα τόθ' ὑφ' ὅθι δία Σελήνη,
 455 μνησαμένη κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Ἐνδυμίωνος,
 πολλὰ μάλ' ἔσσυμένην ὀλοφύρατο· καὶ οἱ ὑπερθε
 λαμπρὸν παμφαίνουσα μακρὰς ἀνέβαινε κελεύθους.
 Ἰκετο δ' ἐμβαδυνῆα δὲ οὐρεος, ἦ, καὶ ἄλλαι
 νύμφαι Ἀλεξάνδροιο νεκρὸν περὶ κοινύεσκον.
 460 Τὸν δ' ἔτι που κρατερόν πυρ' ἀμφεχευ, οὐνακ' ἄρ' αὐτῷ
 μηλονόμοι ξυνιόντες ἀπ' οὐρεος ἄλλοθεν ἄλλοι
 ὕλην θεσπεσίην παρενήνεον, ἦρα φέροντες
 ὑστάτιον καὶ πένθος ὁμῶς ἐτάρω καὶ ἀνακτι,
 κλαίοντες μάλα πολλὰ περιστάδον· Ἥ δέ μιν οὔτι,
 465 ἀμφαδὸν ὥς ἄθρησε, γοήσατο τειρομένη περ,
 ἀλλὰ καλυψαμένη περὶ φάρεϊ καλὰ πρόσωπα,
 αἶψα πυρὴ ἐνέπαλτο· γόνυ δ' ἄρα πουλὺν ὄρινε·
 καίετο δ' ἀμφὶ πόσει· Νύμφαι δέ μιν ἄλλοθεν ἄλλαι
 θάμβεον, εὐτ' ἐσιδόντο μετ' ἀνέρι πεπτηυῖαν·
 470 καὶ τις ἔδν κατὰ θυμὸν ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπεν·
 Ἀτρεκίως Πάρις ἦεν ἀτάσθαλος, δὲ μάλα κεδνὴν
 κάλλιπε κουριδίην καὶ ἀνήγαγε μάργον ἄκοιτιν,
 οἱ αὐτῷ καὶ Τρωσὶ καὶ ἄσπεϊ λοίγιον ἄλγος·
 νήπιος· οὐδ' ἀλόχοιο περίφρονος ἄξετο θυμὸν
 475 τειρομένης, ἥπερ μιν ὑπὲρ φάος ἡλείοιο,
 καίπερ ἀπεχθάζοντα καὶ οὐ φιλέοντα, τίεσκειν.
 Ὡς ἄρ' ἔφη Νύμφη τις ἀνὰ φρένας· οἱ δ' ἐνὶ μέσση
 πυρκαϊῇ καίοντο λελασμένοι ἤριγενεῖς·
 ἀμφὶ δὲ βουκόλοι ἄνδρες ἐθάμβεον, εὐτε πάροιθεν
 480 Ἀργεῖοι θάμβησαν ἀολλέες, ἀθρήσαντες
 Εὐάδοντ' Ἀπαανῆος, ἐπεκχυμένην μελέεσσιν
 ἄμφι πόσιν ὁμηθέντα Διὸς στονόεντι κεραυνῷ.
 Ἀλλ' ὅτε δ' ἀμφοτέρους ὀλοή πυρὸς ἦνυσε ριπή,
 Οἰνῶντ' τε Πάριν τε, μετ' ὃν ὑποκάββαλε τέφρῃ,
 485 δὴ τότε πυρκαϊὴν οἶνω σβέσαν· ὅσπερ δ' αὐτῶν
 χρυσέῳ ἐν κρητῇρι θέσαν· περὶ δὲ σφισι σῆμα
 ἔσσυμένως τεύξαντο· θέσαν δ' ἄρα δαυὶ ὑπερθεν
 στηλας, αἶπερ ἔασι τετραμμέναι ἀλλυοῖς ἄλλῃ.

ΛΟΓΟΣ ΙΑ.

Τρῳαὶ δὲ στενάχοντο κατὰ πόλιν, οὐδ' ἐδύναντο
 ἐλθέμεναι ποτὶ τύμβον, ἐπεὶ μάλα τηλόθ' ἔκειτο
 ἄσπερος αἰπεινοῖο· νέοι δ' ἔκτοσθε πόλης
 νωλεμέως πονέοντο· μάχη δ' οὐ λῆγε πόνοιο.
 5 καίπερ Ἀλεξάνδροιο δεδουπότος, οὐνεκ' Ἀχαιοὶ
 Τρῳσὶν ἐπεσεύοντο ποτὶ πόλιν, οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
 τείχεος ἦσαν ἔκτος, ἐπεὶ σφας ἦγεν ἀνάγκη·
 ἐν γὰρ δὴ μέσσοισιν Ἑρὶς στονόεσσα τ' Ἐνυὼ
 στρωφῶντ', ἀργαλέσιν Ἐρινύσιν εἰκαλεῖ ἀντην,
 10 ἄμω ἀπὸ στομάτων ὀλοὸν πνέουσιν ὀλεθρον·

bantur] quam-ocyssime pedes. Urgebat enim exitialis
 Parca] et Venus. At nec feras timebat hirsutas
 obviam-facta illis sub noctem, antea multam eas exhorre-
 scens :] omnis vero ipsi densorum montium calcabatur sco-
 pulus] et fossas omnesque penetrabantur cavernae.
 Hanc ubi-intoita-est ex alto divina Luna,
 memor apud animum honesti Endymionis
 magna festinantem miseratione-prosecuta-est, eique de-
 super] splendide affulgens longas ostendit vias.
 Venit autem progressa per montem eo, ubi etiam aliae
 nymphe Alexandri circa cadaver plorabant.
 Hunc autem jam rapidus ignis cinxerat, quia ipsi
 opiliones congregati e monte aliunde alii
 lignorum-struem incredibilem aggresserant, officium exhibentes]
 postremum et luctum sodali simul et principi,
 ac-plorabant magnopere circumstantes. Illa vero eum mi-
 nime,] coram ubi vidit, deploravit quamlibet afflicta :
 sed involuta pallio decora facie
 subito in pyram se-conjecit, luctumque excitavit magnum,
 et conflagravit juxta maritum. Nymphae autem alibi aliae
 stupuerunt, quando illam viderunt cum viro mortem-op-
 petere,] nec deerat-quae suum animum verbis his compellaret.]
 Profecto Paris erat insanus, qui honestissimam
 repudiavit uxorem et duxit luxu-perditam pellicem,
 sibimet et Trojanis et urbi pestilentem cruciatum.
 Fatuus! nec conjugis cordatae respexit affectionem
 in-aerumnis : quae illum plus-quam lucem solis,
 quamvis odisset ipsam, non amaret, colebat.

Sic loquebatur Nympha aliqua intra animum. Illi inter-
 rim in medio] rogo cremabantur obliti aurorae.
 Et circumquaque armentarii viri mirabantur, ut olim
 Argivi demirati-sunt catervatim, ubi cernerent
 Euadnen Capanei uxorem prostratam membris
 juxta maritum ictum Jovis luctifico fulmine.
 Caeterum ubi utrumque rapidus ignis consumpsit aetna,
 Cnonen simul et Paris, et in unum redegit cinerem :
 tandem pyram vino restinxerunt, et ossa eorum
 aureo in cratere condiderunt, circumque illa monumentum
 continuo eduxerunt et superimposuerunt duas
 columnas, quae sunt conversae in-alteram-partem altera.

LIBER XI.

Τρῳαίη αὐτὴν suspiria-ducebant per urbem, nec pote-
 rant] venire ad tumulum, cum nimis procul situs-esset
 ab-urbe celsa ; juvenesque extra urbem
 continenter in-opero-erant. Pugna enim non finem-habebat
 laboris,] quamvis Alexandro extincto, cum Achivi
 Trojanos invaderent prope urbem, et hi etiam ipsi
 e moenibus erumperent, quoniam eos urgebat necessitas :
 in medio igitur-eorum Contentio et tristisonans Ballona
 versabantur, saevis Furiis plane assimiles,
 ambae e faucibus funestam spirantes necem,

- ἀμφ' αὐτῇσι δὲ Κῆρες ἀναιδέα θυμὸν ἔχουσαι
 ἀργαλέον μαίνοντο· φόβος δ' ἐτέρωθε καὶ Ἄρης
 λαοὺς ὀτρύνεσκον· ἐφάσπετο δὲ σφισι Δεῖμος
 φοινήμεντι λυθρῷ πεπαλαγμένος, ὅρρα ἔφωτες
 15 οἳ μὲν καρτύνωνται δρώμενοι, οἳ δὲ φέβονται.
 Πάντῃ δ' αἰγανέαι τε καὶ ἔγχεα καὶ βέλε' ἀνδρῶν
 ἀλλοδαῖς ἄλλα χέοντο, κακοῦ μεμαῶτα φόνου·
 ἀμφὶ δ' ἄρα σφισι δοῦπος ἐρειδομένοισιν ὀρώρει
 μαρνάμενων ἑκάτερθε κατὰ φθισήνορα χάρμην.
 20 Ἴνθ' ἄρα Λαοδάμαντα Νεοπτόλεμος κατέπερνε·
 ὃς τρίτῃ ἐν Λυκίῃ Ξάνθου παρὰ καλὰ ρεῖθρα,
 ὃν ποτ' ἐριγδούποιο Διὸς δάμαρ ἀνθρώποισι
 Λητώ δι' ἀνέρηνεν, ἀναβρέξασα χέρεσσι
 τρηγὴ πέδον Λυκίης ἐρικυδέος, ὀππὸθ' ἰοῖο
 25 δάμναθ' ὑπ' ὠδίνεσσι παλυτλήτησιν ἀνίης
 θεσπεσίῳ τοκατοῖο, ὅσῃν ὠδίνες ἔγειρον.
 Τῷ δ' ἐπὶ Νῆρον ὄλεσσε βαλὼν ἀνὰ θηϊότητα
 δουρὶ διὰ γναθμοῖο· πέρησε δ' ἀνὰ στόμα χαλκὸς
 γλῶσσαν ἔτ' αὐδῆσσαν· ὃ δ' ἔγχεο· ἄσχετον αἵματι
 30 ἄμπεχε βεβρυχώς· παρὶ δ' ἔρρειν αἷμα γένουσι
 φθειγγομένου· καὶ τὸν μὲν ὑπὸ κρατερῇ χειρὸς ἀλκῇ
 ἔγχεϊ στυνόμεσσα ποτὶ χθονὸς οὐδ' ἔρεισε
 δευόμενον θυμοῖο· βάλεν δ' Εὐήνορα διὸν
 τυτθὸν ὑπαὶ λαπάρην, διὰ δ' ἤλασεν ἐς μέσον ἥπαρ
 35 αἵματι· τῷ δ' ἀλεγεινὸς ἄραρ συνέκυρσεν ὀλεθρος.
 Εἴλε δ' ἄρ' Ἰφιτίωνα, καὶ Ἴππομέδοντα δάμασσε
 Μαίναλου ὄθριμον υἱά, τὸν Ὀχυρὸν τέκε Νύμφη
 Σαγγαρίου ποταμοῖο παρὰ ῥόον· οὐδέ νυ τὸν γε
 δέξατο νοστήσαντα· κακαὶ δὲ ἔ Κῆρες ἄμερσαν
 40 παιδὸς ἀνιηρῶς· μέγα δ' οἷός ἐλλαβε πένθος.
 Αἰνείας δὲ Βρέμοντα καὶ Ἀνδρόμαχον κατέπερνε,
 ὃς τρίτῃ ἐν Κνωσσῷ, ὃ δ' ἄρα Ζηθέη ἐνὶ Λύκτῳ·
 ἀμφὶ δ' εἰς ἓνα χώρον ἀπ' οἰκυπόδων πέσον ἵππων·
 καὶ ῥ' ὃ μὲν ἀσπαίρεσκε πεπαρμένος ἔγχεϊ μακρῷ
 45 λαυμόν· ὃ δ' ἀλγινόμεντος ἀνὰ κρατάροιο θέμεθλα
 χερμαδίῳ στυνόμεντι μάλα κρατερῆς ἀπὸ χειρὸς
 βλήμενος ἐκπνέεσκε, μέλας δὲ μιν ἄμπεχε πότμος·
 ἵπποι δ' ἐπτοίηντο, καὶ ἡνιόχων ἀπάνευθε
 φεύγοντες πολλοῖσιν ἐνεπλάζοντο νέκυσι·
 50 καὶ τοὺς μὲν θεράποντες ἀμύμονος Αἰνείας
 μάρναντες κεχάροντο φίλῃ περὶ ληϊδὶ θυμῷ.
 Ἴνθ' αὖ Φιλοκτήτης ὀλοῦ βάλε Πείρατον ἰὼ
 φεύγοντ' ἐκ πολέμοιο· διέθρισε δ' ἀγκύλα νεῦρα
 γούνατος ἐξόπιθεν· κατὰ δ' ἔκλπεσεν ἀνέρος ἑρμῆν.
 55 Καὶ τὸν μὲν Δαναῶν τις δὲ ἔδρακε γυιωθέντα,
 ἐσσυμένως ἀπάμερσε καρχήατος ἄορι τύφας
 ἀλγινόμεντα τένοντ'· ὀλοῦ δ' ὑπεδέξατο γαῖα
 σῶμα· κάρη δ' ἀπάτερθε κυλινδομένη πεφόρητο
 φονῆς ἱεμένοιο, τυχὺς δ' αἶμα' ἀπέπττατο θυμός.
 60 Πουλυδάμας δὲ Κλέωνα καὶ Εὐρύμαχον βάλε δουρὶ,
 οἳ Σύμηθεν ἴκοντο ὑπαὶ Νιρῷ ἀνακτι,
 ἄμφω ἐπιστάμενοι δόλον ἰχθύσι μητίσασθαι
 αἰνοῦ ὑπ' ἀγκίστροιο, θαλεῖν δὲ τε εἰς ἄλλα διαν
 ὄκτυα καὶ παλάμησι περιγραδέως ἀπὸ νηὸς

et juxta eas Deae-letales, impudentem animum præferentes
 atrociter bacchabantur. Terror vero aliunde et Mars
 cohortes exstimulabant, et comitabatur ipsos Timor
 cruento tabo pollutas, ut milites
 partim vires-colligant eum videntes, partim in-fugam
 agantur.] Tum quaquaversum jacula et hastæ telaque viro-
 rum] huc illuc spargebantur, diræ percupida stragis,
 et circum illos fragor connitentes oriebatur
 contententium utrinque in exitiali pugna.

Ibi Laodamantem Neoptolemus interfecit,
 qui educatus erat in Lycia Xanthi juxta amœna fluentia:
 quem olim grandisoni Jovis uxor hominibus,
 Lalona diva, produxit dirumpens manibus suis
 asperum solum Lyciæ celebris, cum sui
 premeretur doloribus laboriosis argritudinis
 divini partus, quantam partorientis-dolores excitabant.
 Post hunc Niram exitio-dedit sanciatum in conflictu
 hasta per mandibulam, adeo-ut penetraret in ore ferrum
 linguam adhuc loquentem. Tum ipse hastæ rapidam cu-
 spidem] impactam-gerebat frendens, et manabat sanguis
 circum genas] loquentis; et hunc quidem strenua manus vi
 hasta tristis ad terræ solum affixit,
 destitutum vita. Sed percussit Euenora generosum
 paulum infra ilia, et adegit in medium hepar
 hastam; cui dolendus mox contigit interitus.
 Stravit etiam Iphitionem, et Hippomedonta necavit,
 Mænali fortem filium, quem Ocyrhoe enixa-est nympha
 ad Sangarii amnis decursum, nec eum
 suscepit reducem, sed infestæ ipsam Parcæ orbarunt
 filio crudeliter, gravemque de nato concepit luctum.

Porro Aeneas Bremontem et Andromachum occidit;
 hic nutritus-erat in Gnoso, ille sacra in Lycto;
 amboque in unum locum ex velocibus deciderunt equis,
 atque unus palpitabat transfixus hasta longa
 iugulum, alter circa doloribus-obnoxiorum temporum iun-
 damenta] saxo tristi valde valida ex manu eliso
 ictus animam-exhalabat, nigraque eum ampiebatur
 mors:] equi autem consternati-erant, aurigisque excussis
 fugientes in multis errabant cadaveribus:
 quos famuli præstantis Aeneæ
 cum-arripissent, gaudebant dulcem ob prædam ex-animo.

Ibi Philoctetes exitiali percussit Pirasum jaculo
 fugientem ex acie, et disruptis curvates nervos,
 poplitis in-posteriori-parte, ac fregit hominis impetum.
 Atqui hunc Danaum quispiam ut vidit mutilatum,
 statim privavit capite ense seriens
 in tristes cervicis-nervos, funestaque suscepit tellus
 truncum, caput vero procul devolutum ferebatur
 loqui adhuc gestientis, et celer una avolabat animus.

Hinc Polydamas Cleonem et Eurymachum trajecit basta,
 qui ex-Syma venerant sub Nireo principe,
 ambo docti insidias piscibus struere
 exitiali hamo, et demittere in mare sacrum
 retia et manibus scitis de navi

65 ἰθὺ καὶ αἶψα τρίαιναν ἐπ' ἰχθύσι νομήσασθαι·
ἀλλ' οὐ σφιν τότε πῆμα θαλάσσια ἤρκεσεν ἔργα.

Εὐρύπυλος δὲ μινεπτόλεμος βάλε φαιδμόν' Ἑλλόν,
τόν βα παρὰ λίμνῃ Γυγαίῃ γείνατο μήτηρ
Κλειτὴ καλλιπάρης· ὃ δ' ἐν κονίῃσι τανύσθη
70 πρηνὴς τοῦ δ' ἀπάτερθεν ὁμῶς δορὶ κάππεσε μακρῷ
ὤμου ἀπὸ βριαροῖο κεκομμένη ἄορι λυγρῷ
χεῖρ, ἔτι μαιμώουσα ποτὶ κλόνον ἔγχος αἶραι
μαψιδίως· οὐ γάρ μιν ἀνὴρ εἰς ἔργον ἐνώμα,
ἀλλ' αὐτως ἤσπαιρεν, ἄτε βλοσυροῖο δράκοντος
75 οὐρὴ ἀποσμηθεῖς ἀναπάλλεται, οὐδέ οἱ ἀλκή
ἔσπεται ἐς πόνον αἰπὺν, ἵνα γραύσαντα δαΐξῃ·
ὥς ἄρα δεξιτερὴ κρπερόφρονος ἀνδρὸς ἐς αἰχμὴν
ὥρμαινεν πονέεσθαι· ἀτὰρ μένος οὐκίτ' ὀπείδει.

Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς Αἴνον ἐνὶ ἥρατο καὶ Πολύινδον,
80 ἄμφω Κητεῖους· τὸν δούρατι, τὸν δ' ἀλεγεινῷ
ἄορι δρύϊναις. Σθένελος δ' ἔλε δῖον Ἀδαντα
αἰγανέην προΐεις· ἥ δ' ἀσφράγχοιο διαπρὸ
ἔσσυμένη ἀλεγεινὸν ἐς ἱνίου ἦθε τένοντα·
λῦσε δ' ἄρ' ἀνέρος ἦτορ· ὑπέκλασε δ' ἄψα πάντα.

85 Τυδείδης δ' ἔλε Λαοδόκον, Μελιόντ' Ἀγαμέμνων·
Δηϊφόβος δὲ Δρύοντα καὶ Ἀλκιμον· αὐτὰρ Ἀγήμενιν
Ἴππασον ἐξενάρηεν, ἀγκλειτόν περ ἔόντα,
ὃς β' ἀπὸ Πηνειοῦ ποταμοῦ χίεν· οὐδ' ἔρατεινὰ
ὀρέπτα τοχεῦσιν ἔδωκεν, ἐπεὶ βάνιν ἔκλασε δαίμων.

90 Ἐνθαθόα· ἐδάμασσε Λάλον καὶ ἀγήμενον Λύκον,
Μηριόνην δὲ Λυκῶνα καὶ Ἀρχέλοχον Μενέλαος,
ὃς β' αὖτε Κωρυκίην ὑπὸ δειράδῃ ναιετάσκειν
πέτρην ὅ' Ἡρακλῆος περὶ φρονος, ἥ τε βροτοῖσι
θαῦμα πέλει· δὴ γάρ μιν ἐναίθετα ἀκάματον πῦρ,
95 ἄσβεστον νυκτός τε καὶ ἡμέρας· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
φόνιχες θαλέουσι, φέρουσι δ' ἀπείρονα καρπὸν,
ρίζης καιομένης ἅμα λάεσιν· ἀλλὰ τὸ μὲν που
ἀθάνατοι τεύχοντο καὶ ἔσσομένοισιν ἰδέσθαι.

Τεῦχος δ' Ἴππομέδοντος ἀμύμονος υἱὰ Μενoitην
100 ἔσσυμένως ὥρμαινε βάλεῖν ἐπιόντα βελέμνῃ·
καὶ βα νόον καὶ χερσὶ καὶ ὀμῶσιν ἰθύνεσκεν
ἰὼν ἀπὸ γυναιπτοῖο κεράτος· ὃς δ' ἀλεγεινὸς
ἄλτο θοῆς ἀπὸ χειρὸς ἐς ἀνέρα· τοῦ δ' ἀπὸ νευρῇ
εἰσέτι που κανάχιζεν· ὃ δ' ἀντίον ἀσπαίρεσκεν
105 βλήμενος, οὐνεκα Κῆρες ὁμῶς φορέοντο βελέμνῃ
καίριαν εἰς κραδίην, ὅτε περ νόος ἔζεται ἀνδρῶν
καὶ μένος, ἐτραλέαι δὲ ποτὶ μόρον εἰσὶ κέλευθοι·

Εὐρύπυλος δ' ἄρα πολλὸν ἀπὸ στιβαρῆς βάλε χειρὸς
λαῖα μέγαν, Τρώων δὲ θοῆς ἐβλήξε φάλαγγας·

110 Ὡς δ' ὅτε τις γεράνοισι τανυσθόγοισι χολωθείς
οὐρὸς ἀνὴρ πεδίοιο μέγ' ἀσχαλόνων ἐπορούσῃ,
δινήσας περὶ κρατὶ θοῶς μάλα νεῦρα βόεια,
λαῖα βάλῃ κατέναντα, διασχιδάσῃ δ' ὑπὸ βόϊκι
ἥρι πεπταμένας δολιχὰς στίχας, αἱ δὲ φέδονται,

115 ἄλλη δ' εἰς ἐτέρην εἰλεῦμεναι ἀίσσουσι
κλαγγηδὸν μάλα πάγχυ, πάρος κατὰ κόσμον ἰοῦσαι·
ὥς ἄρα δυσμενέες φοβερὸν βέλος ἀμφοτέρωθεν
ἰδόμενοι Εὐρύπυλοιο· τὸ δ' οὐχ ἄλιον φέρε δαίμων,

directe et expedito tridentem in pisces vibrare :

verum non eis tunc pernitiem maritimæ averterunt res.

Eurypylus autem bellax confecit insignem Hellum ,
quem prope paludem Gygaem peperit mater
Clito pulcris-genis : is igitur in pulverem extensus-fuit
prono-corpore, et ab eo procul cum hasta decidit longa
ex humero valido abscissa gladio tristi
manus, etiamnum cupiens ad confictum lanceam attollere,
sed frustra, non enim *amplius* illam vir ad opus dirigebat,
sed incassum palpitavit, cum sævi draconis
cauda resecta subsilit, neque eam vires
sequuntur ad certamen arduum, quo sauciatorem pungat :
sic etiam dextra fortis viri ad hastam
tendebat pugnatura, sed vis non amplius comitabatur.

Cæterum Ulysses Ænoum sustulit et Polyindum,
ambos Cetasos, illum hasta, hunc dolorifico
ense confodiens. Sthenelus autem necavit egregium Aban-
tem] pilum ejaculatus, quod penitus-per guttur
adactum letaliter in occipitis pervenit nervum,
et dissolvit viri cor infregitque membra omnia.

Tum Tydides prostravit Laodocum, Meliumque Aga-
menonem,] Deiphobusque Dryanem et Alcimum. Atque
Agenor] Hippaso spolia-detrahit, quamlibet uobili,
qui a Peneo fluvio advenerat, nec amabilem
nutritionis-mercedem parentibus rependit, quando eum
fregit sors.] Ibi Thoas superavit Lalum et fortem Lyncum,
Merionesque Lyconem et Archelochum Menelaus,
qui Corycio sub vertice habitabat
et rupe Vulcani solertis, quæ mortalibus
admirationi est : hanc enim inurit perennis flamma,
inextincta tam diu quam noctu, et circa ipsam
palmae florent feruntque uberem fructum,
radice licet ardente cum saxis : sed hoc ita
dii fecerunt etiam posteris spectandum.

Teucer porro Hippomedontis egregii filium Memeten
impetuosius invectum constituit ferire telo ;
mente igitur et manibus oculisque direxit
sagittam a flexibili cornu : quæ cruciatus-plena
exsultat e cita manu in virum ; ejusque chorda
adhuc stridebat, cum ille e-regione palpitaret
ictus ; nam Parca una ferebantur cum-jaculo
ad mortis-obnoxium cor, ubi mens sedet hominum
et vitale robur, maturaque ad mortem sunt viæ.

Adhæc Eurypylus ex prævalida emisit manu
saxum immane, et Troum celeres loco-dimovit phalanges.
Ut cum quispiam gruibus querubis iratus
vir custos arborum magna indignatione eas invadit,
rotansque circum caput rapidissime nervos bubulos (*fun-
dam*,)] lapidem mittit obviam, et dissipat cum-stridore
per-aera volitantes longos ordines ; hæc autem fugiunt,
atque aliae inter alias implicita seruntur
clangore maximo, cum-prius bono ordine incederent :
sic etiam hostes formidabile jaculum expaverunt
validi Eurypili, neque hoc incassum tulit Deus,

ἀλλ' ἄρα σὺν πῆλῃ καὶ κάρῃ κρατεροῖο Μέλῃτος
 120 θλάσσει περὶ πλῆγῃσι· μόρος δ' ἐκίχανεν ἀρητός.
 Ἄλλος δ' ἄλλον ἐπέφνε, περιστεναγίζετο δ' αἶα.
 Ὡς δ' ὅτ' ἐπιθρίσαντος ἀπειρεσίου ἀνέμοιο
 λάβρον, ὑπὸ ῥιπῆς βαρυγῆος ἄλλυδις ἄλλα
 δένδρεα μακρὰ πέσῃσιν ὑπὲρ ῥιζῶν ἐριπόντα
 125 ἄλσους· εὐπεδίοιο, βρέμει δέ τε πᾶσα περὶ γῆων·
 ὡς οἷ' ἐν κονίῃσι πέσον· κανάχῃσι δὲ τεύχῃ
 ἄσπετον, ἀμφὶ δὲ γαῖα μέγ' ἐβραχεν· οἱ δὲ κυδοιμού
 ἰργαλίου μνώνοντο, μετὰ σφισι πῆμα τιθέντες.
 Καὶ τότε ἄρ' Αἰνείας μῶλε σχεδὸν ἦδ' Ἀπόλλων
 130 ἦδ' Ἀντηγορίδῃα δαΐφρονος Εὐρύμαχοιο·
 οἱ γὰρ δὴ μάρναντο πολυσθενέεσσιν Ἀχαιοῖς,
 ἄγχι μάλ' ἐσταότες κατὰ φύλοπιν, εὖθ' ὑπ' ἀπῆνι
 δοιοὶ ὁμηλικίῃ κρατεροὶ βόες, οὐδ' ἀπέληγον
 ὑσμίνης· τοῖς δ' αἶψα θεὸς ποτὶ μῦθον εἶπεν,
 135 μάντεϊ εἰδόμενος Πολυμήστορι, τὸν ποτὲ μήτηρ
 γαῖνατ' ἐπὶ Ξάνθοιο ῥοῆς, θεράπονθ' Ἑκάτοιο·
 Εὐρύμαχ' Αἰνεία τε, θεῶν γένος, οὔτι ἔοικεν
 ὑμέας Ἀργείοισιν ὑπαιχόμεν· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς
 ὑμῖν ὑπαντιάσας κεχαρήσεται ὄβριμος Ἄρης,
 140 ἦν ἐθέλητε μάχεσθαι ἀνὰ κλόνον· οὐνεκα Μοῖραι
 μακρὸν ἐπ' ἀμφοτέροισι βίου τέλος ἐκλώσαντο.
 Ὡς εἰπὼν ἀνέμοισι μίγῃ καὶ αἴστος ἐτύχθη·
 οἱ δὲ νόμῳ φράσσαντο θεοῦ μένος· αἶψα δ' ἄρ' αὐτοῖς
 θάρσος ἀπειρέσιον κατεχέυετο· μαίνεται δὲ σφι
 145 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι, καὶ ἔνθορον Ἀργείοισιν,
 ἀργαλέοις σφῆχασσιν ἐοικότες, οἱ τ' ἄλεγεινὸν
 ἐκ θυμοῦ κοτέοντες ἐπιθρίσωσι μελίσσαις,
 εὔτε περὶ σταφυλῆς αὐανομένης ἐν ὀπώρῃ
 ἐρχομένης εἰσίδωσιν ἢ ἐκ σίμβλοιο θορούσας·
 150 ὡς ἄρα Τρώϊοι υἱὲς εὐπτολέμοισιν Ἀχαιοῖς
 ἐνθορον ἐσσυμένως· κεχάροντο δὲ Κῆρες ἐρεμναὶ
 μαρναμένων, ἐγέλασσε δ' Ἄρης, ἰάχῃσιν δ' Ἐνυὺς
 σμερδαλέον· μέγα δὲ σφιν ἐπέβραχεν αἰόλα τεύχη·
 οἱ δ' ἄρα δυσμενέων ἀπερείσια φῦλα δαΐζον
 155 χερσὶν ἀμαιμακῆτῃσι· καττρεῖποντο δὲ λαοὶ
 αὐτως, ἥντ' ἀμαλλα θέρευς δυσθαλέος ὦρῃ,
 ἦν ῥά τ' ἐπισπέρχῃσι υἱοὶ χέρας ἀμνητῆρες,
 δασσάμενοι κατ' ἄρουραν ἀπείρονα μακρὰ πέλεθρα·
 ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ χερσὶ καττρεῖποντο φάλαγγες
 160 μυρία· ἀμφὶ δὲ γαῖα νεκρῶν περιπεπληθυῖα
 αἵματι πλημυρέσκεν· Ἔρις δ' ἰαίνεται θυμῷ
 ὀλλυμένων. Οἱ δ' οὔτι κακοῦ παύοντο μόθοιο,
 ἀλλ' ἅτε μῆλα λέοντες ἐπήϊον· οἱ δ' ἄρα φύζης
 λευγαλέης μνώνοντο· καὶ ἐξ ὀλοοῦ πολέμοιο
 165 φεύγον, ὅσοις ἀδάϊκτον ἔτι σθένος ἐν ποσὶ κεῖτο.
 Ὦς δ' Ἀγχίσαιος δαΐφρονος αἰὲν ὀπήδῃ
 δυσμενέων μετόπισθεν ὑπ' ἔγχεϊ νῶτα δαΐζων,
 Εὐρύμαχος δ' ἐτέρωθεν· ἰαίνεται δ' ἀμβροταν ἦτορ
 ὑψόθεν εισορόωντος ἱγίου Ἀπόλλωνος.
 170 Ὡς δ' ὅτε τις σιζλοῖσιν ἀνὴρ ἐς λήϊον αὔον
 ἐμφομένους, πρὶν ἀμάλλαν ὑπ' ἀμνητῆρσι δαμῆναι,
 ἀντί' ἐπισσεύῃ κρατεροῦς κύνας, οἱ δ' ὀρώοντες

sed una cum casside caput fortis Meletis
 cominuit plaga; et fatum eam comprehendit detestabile.

Alius autem alium trucidavit, unde circum-ingemuit tel-
 lus.] Ut fit, quando ingravescente valido vento
 tempestuose, impetu horrissono alibi aliae
 arbores longae prosternuntur, radicitus erutae
 in luco fertili, unde fremit omnis circum regio :
 ita hi in pulvere sternebantur, et crepitabant arma
 immaniter, et undique terra magnum fragorem-reddebat:
 alii autem pugnae operosae intenti-erant, mutuas-sibi clades
 inferentes.] Et tunc ad Aeneam prope accessit mitis Apollo
 et ad Antenoris-natum bellicosum Eurymachum ;
 hi enim dimicabant praevaleidis cum-Achivis ,
 valde cominus stantes in acie, velut ante plaustrum
 duo ejusdem-aeatis robusti boves, nec remittebant-quic-
 quam] de-pugna. Quos statim deus hoc sermone compel-
 lavit,] auguris faciem-indutus Polymestoris, quem olim
 mater] edidit ad Xanthi undas, ministrum Phœbi :

Eurymache Aeneaque, Deum genus, nullo-modo par-est
 vos Argivis cedere. Nec enim ipse
 vobis occurrens gaudebit praepotens Mars,
 si vobis-libeat pugnare in acie, quia Parcae
 longum utrique vitae terminum agglomerarunt.

Hæc fatus ventis se-commiscuit nec amplius conspectus
 est:] at illi mente sua deprehenderunt Dei potentiam; nam
 derepente ipsis] fiducia immensa infundebatur, furorem-
 que-concepit eorum] animus in pectore, atque exiluerunt
 in Argivos,] acribus vespis non-absimiles, quæ tristifica
 ex animo ira-percitæ invadunt apes,
 quando circum uvæ sicciscentes autumnno
 volitare vident aut ex alveolis erumpere :
 non-secus Troum nati bello-spectatos in-Achivos
 invecti-sunt cum-impetu. Lætabantur autem Parcae nigræ
 pugnantibus iis, ridebatque Mars, et clamabat Bellona
 horrificum : magnum insuper illorum strepitum-excitabant
 varia arma:] ibi ergo hostium innumeras catervas perrupe-
 runt] manibus invictis, et profligati-suat milites
 non-aliter, quam segēs æstatis fervidæ tempore,
 quam gnaviter-obeunt impigris manibus messorēs
 partiti-inter-se per arvum late-patens longa jugera :
 sic illorum manibus fundebantur phalanges
 infinitæ, adeo-ut terra cadaveribus obsita-undique
 sanguine inundaret. Contentio igitur gaudium-concepit
 animo] ex-illorum-interitu. Hi tamen infestam non intermit-
 tebant pugnam,] sed, ut oves leones, Græcos invadebant,
 qui fugam] tristem circumspectabant, et ex funesto prælio
 se-tollebant, quibuscunque integra adhuc vis in pedibus
 residebat.] At filius Anchisæ bellicosi usque sectabatur
 hostium pone terga hasta cædens,
 Eurymachusque aliunde. Hinc lætitiā-hausit divinum cor
 ex-alto despicientis jaculatoris Apollinis.

Ac veluti vir quispiam in porcellos, in segetem aridam
 irruentes, antequam manipuli a messoribus fuerint-pro-
 strati,] obviam concitat robustos canes, illique intuiti

ἔσσυμένους τρομέουσι, καὶ οὐκ ἔτι μέμβλεται αὐτοῖς
 εἶδατος, ἀλλὰ τρέπονται ἀνιερὴν ἐπὶ φύζαν
 175 πανσυδὴ, τοὺς δ' αἶψα κύνες κατὰ ποσσὶ κιχόντες
 ἐξόπιθεν δάπτουσιν ἀμειλίγα, τοὶ δὲ φέδονται
 μακρὸν ἀνιύζοντες, ἀναξ δ' ἐπιτέρπετ' ἀρούρης·
 ὡς ἄρ' ἰαίνεται Φοῖβος, ὅτ' ἔδρακεν ἐκ πολέμοιο
 φεύγοντ' Ἀργείων πούλῳ στρατόν· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτοῖς
 180 ἔργα χερῶν μεμλιητο· πόδας δ' εὐχοντο θεοῖσιν
 ὅκα φέρειν· μούνοισι γὰρ ἔτ' ἐν ποσσὶ ἐπλετο νόστου
 ἐλπωρή· πάντας γὰρ ἐπήϊεν ἔργει θύων
 Ἰδρύμαχος τε καὶ Αἰνείας, σὺν δὲ σφιν ἑταῖροι.
 Ἐνθα τις Ἀργείων, ἣ κάρτεϊ πάγχυ πεποιθὼς,
 185 ἡ Μοίρης ἰότητι λιχαιομένης μιν δλέσσαι,
 φεύγοντ' ἐκ πολέμοιο δυσηγέος ἵππον ἔρυκε
 γνάμψαι ἐπειγόμενος ποτὶ φύλοπιν, ὅρρα μάχεται
 ἀντία δυσμενέων· τὸν δ' ὀβριμόθυμος Ἀγήνωρ
 παρρηθόμενος μυῶνα κατ' ἀλγινόνετα δαίξεν
 190 ἀμφοτόμῳ βουπλήγῃ, βίη δ' ὑπόειξε σιδήρου
 ὀστέον οὐταμένοιο βραχίονος· ἀμφὶ δὲ νεῦρα
 ῥήϊδιως ἤμησε· φλέβες δ' ὑπερέβλυσαν αἷμα·
 ἀμφοχύθῃ δ' ἵπποιο κατ' αὐχένος· αἶψα δ' ἄρ' αὐτὸς
 κάππεσεν ἀμφὶ νέκυς· λαίπερ δ' ἄρα χεῖρα κρεμαστήν
 195 στερόβῳ ἔτ' ἐκπεφυῖαν εὐγνάμπτῳ χαλινῷ,
 οἷά ποτε ζῶντος ἔην· μέγα δ' ἐπλετο θαῦμα,
 οὐνεκα δὴ ῥυτῆρος ἀπεκρέμαθ' αἰματόεσσα,
 Ἄρεος ἐννεσίησι, φόβον δῆϊοισι φέρουσα·
 φαίης κεν χυτεύουσιν ἐθ' ἵππασίη πονέεσθαι·
 200 σῆμα δὲ μιν φέρειν ἵππος ἀποκταμένοιο ἀνακτος.
 Αἰνείας δ' ἐδάμασσε βαλὼν ὑπὲρ ἱζύα δουρὶ
 Αἰθαλίδην· αἰγμὴ δὲ παρ' ὀμφαλὸν ἐξεπέρησεν
 ἔγκαστ' ἐφελκομένη· ὁ δ' ἄρ' ἐν κονίῃσι τανύσθη
 συμμάρψας χεῖρεςσιν ὁμῶς χολάδεσσιν ἀκωκῇν,
 205 δεινὰ μάλ' ἀστενάχων· γαίῃ δ' ἐνέριεσεν ὀδόντας
 βεβρυγώς· ψυχὴ δὲ καὶ ἄλγεα κάλλιπον ἄνδρα.
 Ἀργεῖοι δὲ βόεσσιν ἐοικότες ἐπτοίηντο,
 οὓς τ' ἄμωτον μεμαῶντας ὑπὸ ζεύγλῃ καὶ ἀρότρῳ
 τύψεν ὑπὸ λαπαρῇ ταναοῖς ὑπὸ χεῖλεσσιν οἰστρός
 210 αἵματος ἰέμενος, τοὶ δ' ἄσπετον ἀσχαλώουσιν
 ἔργου ἑκάς φεύγοντες, ἐπὶ σφισι δ' ἄχρυτα ἄνθρωποι
 ἀμφοτέρωθεν πονέων τε πόνον τρομέων τ' ἐπὶ βουσί,
 μὴ δῆπου κατόπισθεν ἐπαίσσοντος ἀρότρου
 κέρση νεῦρα σιδήρεος ἀμειλίχου ἐν ποσσὶ κύρσας·
 215 ὡς Δαναοὶ φοβέοντο· περὶ σφισι δ' ἄχρυτα θυμὸν
 υἱὸς Ἀχιλλεύου· μέγα δ' ἔαχε λαὸν ἔεργων·
 Ἄ δειλοὶ, τί φέβεσθε ἐοικότες οὐτιδανοῖσι;
 ψήρεσιν, οὓς τ' ἐφόβησεν ἰὼν κατεναντία κίρκος;
 ἀλλ' ἄζεσθ' ἀνὰ θυμὸν, ἐπεὶ πολὺ λῳτὸν ἔστι
 220 τεθνάμεν ἐν πολέμῳ, ἢ ἀνάγκη φύζαν ἐλέσθαι.
 ὦ φάτο· τοὶ δ' ἐπίθοντο, θρασὺν νόον ἐν φρεσὶ θέν-
 ἔσσυμένως· ὁ δὲ Τρωσὶ μέγα φρονέων ἐνόρουσε [τες
 πάλλων ἐν χεῖρεςσιν ὁδὸν ὀδῶ· τῷ δ' ἄρα λαοὶ
 Μυρμιδόνων ἐρέποντο βῆιν ἀτάλαντον ἀέλλῃ
 225 ἐν στέρνοισιν ἔχοντες· ἀνέπνευσαν δὲ κυδοιμῷ
 Ἀργεῖοι· ὁ δ' ἄρ' αἶψα φίλῳ πατρὶ θυμὸν ἐοικώς

irruentes expavescunt, nec amplius curae est ipsis
 pastus, sed vertuntur tristem in fugam
 gregatim, quos subito canes pedibus insecuti
 a-tergo lacerant crudeliter; illi autem fugiunt
 alto cum-grunnitu, unde dominus voluptatem-capit agri:
 sic et oblectabatur Phoebus, cum cerneret e proelio
 fugere Argivum numerosas copias; non enim ultra eis
 negotia manuum studio-erant, sed orabant Deos, ut pedes
 ocius sese auferrent; solis enim adhuc in pedibus erat re-
 ditus] spes, quandoquidem omnes invadebant hasta debac-
 chans] Eurymachus et Aeneas, unaque cum-illis belli-socii.

Ibi quidam Argivum, aut robore nimium fretus,
 aut Fati instinctu cupientis ipsum extinguere,
 fugientem ex pugna clamosa equum inhibebat
 reflectere properans in aciem, ut confliceret
 cum hostibus: hunc autem magnanimus Agenor
 praeventens in-musculo, non-sine-magno-cruciatus, vuloe-
 ravit] ancipiti securi, violentiaeque cessit ferri
 os sauciati brachii, et undique nervos
 facili-negotio praesequit, venaeque ebullierunt cruorem,
 qui circumfusus est equi collo; statim vero ille
 procubuit in cadavera destituitque manum suspensam,
 tenaciter adhuc adhaerentem flexibili freno,
 qualis vivente illo fuerat; et magnum erat miraculum,
 nam ex-habena dependebat sanguinolenta,
 Martis nutu, terrorem hostibus afferens:
 dixisses illi-opus-esse adhuc ut-equitacioni operam-na-
 vet; et indicium eam gestabat equus trucidati domini.

Ceterum Aeneas dejecit ictum supra lumbum hasta
 Aethaliden, et cuspis juxta umbilicum exiit,
 intestina secum-trahens: is igitur in pulvere stratus-est
 corripuens manibus una-cum intestinis cuspidem,
 immani cum-gemitu, inque terram impressit dentes
 rugiens; anima vero et cruciatus deseruerunt hominem.

Tum Argivi boum more attoniti-erant,
 quos graviter connitentes sub jugo ad aratrum
 pupugit subter ilia extento rostro oestrus
 sanguinem appetens; hi igitur supra-modum indignantur
 ab-opere procul fugientes, ac propter illos vir (rusticus)
 animi-discruciat,] tum aratri occupatus labore, tum me-
 tuens bobus,] ne forsitan pone assultantis aratri
 secet nervos ferrum rigidum pedibus illisum:
 ita Danaï consternati-erant; quorum causa discruciabatur
 animi] filius Achillis, ac valde clamavit exercitum a fuga
 cohibens:] Proh timidi! quid trepidatis non-aliter-quam
 imbelles] sturni, quos territat veniens ex-adverso falco?
 verum verecundia-vobis-sit in animo, nam multo praestabi-
 lius est] occumbere in bello, quam imbellem fugam capes-
 sere.] Sic ait: at illi morem-gerebant, cum-audacem ani-
 mum pectori indidissent] continuo. Ipse igitur in-Trojanos
 magno animi-spiritu irruit] quassans in manibus rapidum
 hostile, eumque cohortes] Myrmidonum sectabantur, vim
 parem turbini] in pectoribus gereptes, respirabantque a
 -conflictu] Argivi. Ille vero mox carum patrem animo re-

- ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ ἐπερνε κατὰ μόθον· οἱ δ' ἀπρόντες
 χαζόντ', ἥτε κύματ' ἄτ' ἐκ Βορέας θυελλης
 πολλ' ἐπιπαρλάζοντα κυλίνδεται αἰγιαλοῖσιν,
 230 ὀρύμεν' ἐκ πόντοιο, τὰ δ' ἐκποθεν ἄλλος ἀήτης
 ἀντίος αἶψας, μεγάλη περὶ λαίλαπι θύων
 ὥσθ' ἀπ' ἑϊόνων Βορέου ἔτι βαιὸν αἴεντος·
 ὥς Τρῶας Δαναοῖσιν ἐποικαμένους τοπάζοιθεν
 υἱὸς Ἀχιλλῆος θεοειδὲς ὥσεν ὀπίσσω
 235 τυτθὸν, ἐπεὶ μένος ἦν θρασύφρονος Αἰνείας
 φευγέμεν οὐκ εἶασε, μένειν δ' ἀνὰ φύλοπιν αἰνῆν
 υαρσαλέως· ἐκάτερθε δ' ἴσθιν ἐτάνυσσεν Ἐνὼ
 ὁσμίνην. Ἀλλ' οὔτι καταντίον Αἰνείας
 υἱὸς Ἀχιλλῆος πῆλιν δόρυ πατρὸς ἰοίω,
 240 ἀλλ' ἄλλη τρέπε θυμὸν, ἐπεὶ Θέτις ἀγλαόπεπλος
 ἄζομένη Κυθήρειαν ἀπέτραπεν υἱωνοῖο
 θυμὸν καὶ μέγα κάρτος· ἐπ' ἄλλων δ' ἔθνεσι λαῶν
 ἐάματα μυρία φύλα· δαίκταμένων δ' ἐνὶ χάριτι
 οἰωνοὶ κεχάροντο μεμαότες ἐγκυρὰ φωτῶν
 245 δαρδάρῃ καὶ σάρκα· ἐπεστενέχοντο δὲ Νύμφαι,
 καλλιρόου Σιμόεντος ἰδὲ Ξάνθοιο θυγάτρεις.
 Καὶ ῥ' οἱ μὲν πονέαντο· κόνιν δ' ἀκάμαντες αἴηται
 ὤρσαν ἀπειρεσίην· ἤχλυσε δὲ πᾶσαν ὑπερθεῖν
 ἡέρα θεσπεσίην, ὥς τ' ἀπροτίοπτος δαίχλη·
 250 οὐδ' ἄρα φαίνετο γαῖα· βροτῶν δ' ἀμαύθουν ὀπωπᾶς.
 Ἀλλὰ καὶ ὥς μάρναντο· καὶ ἐς χέρας ὄντιν' ἔλονται,
 κτεῖνον ἀνηλεέως, καὶ εἰ μάλα φιλάτο· ἦεν·
 οὐ γὰρ ἔην φράσασθαι ἀνὰ κλόνον οὔτ' ἐπρόντα
 δῆϊον, οὔτ' ἄρ' ἑταῖρον· ἀμυχανὴ δ' ἔχε λαούς.
 255 Καὶ νῦν κε μίγδ' ἐγένοντο καὶ ἀργαλέως ἀπολόντο
 πάντες ὁμῶς, ὁλοοῖσι περὶ ξιφῆεσσι πεσόντες
 ἀλλήλων, εἰ μὴ σφιν ἀπ' Οὐλύμποιο Κρονίων
 ἤρκεσε τειρομένοισι, κόνιν δ' ἀπάτερθεν ἔλασσε
 ὁσμίνης, ὁλοὰς δὲ κατεπρήυνεν ἀέλλας.
 260 Οἱ δὲ τε θηριόωντο· πόνος δ' ἄρα τοῖσιν ἐτύχθη
 πολλὸν ἐλαφρότερος, δέρκοντο γὰρ εἴτε δαΐξαι
 χρεῖω δῆϊον ἀνδρὰ κατὰ κλόνον, εἴτ' ἀλέασθαι.
 Καὶ ῥ' ὅτ' ἐνὶ μέν Δαναοὶ Τρώων ἀνέεργον ὁμίλον,
 ἄλλοτε δ' αὖ Τρῶες Δαναῶν στίχας· ἔπλετο δ' αἰνῆ,
 265 ὁσμίνη· νιράδεσσι δ' εἰοικότα πίπτε βέλεμνα
 ἀμφοτέρωθεν ἰόντα· δῖος δ' ἔχε μελοδοτῆρας
 ἐκποθεν Ἰδαίων ὄρεων ὀρώοντας αὐτήν.
 Καὶ τις ἐς αἰθέρα χεῖρας ἐπουρανίοισιν αἶρων
 εὐχετο δυσμενέας μὲν ὑπ' Ἀρεῖ πάντας ὀλέσθαι,
 270 Τρῶας δὲ στονόεντος ἀναπνεῦσαι πολέμοιο,
 ἡμᾶρ δ' εἰσιδέειν πότε ἑλεύθερον. Ἀλλὰ οἱ οὔτ'
 ἐκλυον· Αἴσα γὰρ ἄλλα πολυστονος ὠρμζίνεσκεν
 ἄζετο δ' οὔτε Ζῆνα πελώριον, οὔτε τιν' ἄλλων
 ἀθανάτων· οὐ γάρ τι μετατρέπεται νόος αἰνός
 275 κείνης, ὄντινα πρῶτον ἐπ' ἀνδράσι γεινομένοισιν,
 ἀνδράσιν ἢ πολίεσσιν, ἐπικλώσῃται ἀφύκτω
 νῆματι· τῇ δ' ὑπο πάντα τὰ μὲν θθινύθει, τὰ δ' ἀέξει.
 Ἰῆς δ' ἄρ' ὑπ' ἐννεσίῃσι πόνος καὶ δῆρις ὀρώρει
 ἵππομάχοις Τρῶεσσι καὶ ἀγχεμάχοισιν Ἀχαιοῖς,
 280 οἱ φέρον ἀλλήλοισι φόνον καὶ ἀνηλία πότμον

praesentans,] alium super alium neci-tradidit in conflictu.
 Pars obversis-tergis] retro-cesserunt, ut fluctus a Boreae
 procella] magno cum-aestu advolvuntur littoribus
 concitati e mari; hos autem alicunde alius ventus
 adversum ruens et magno turbine grassans
 depellit a littore Aquilone adhuc parum spirante:
 ita Trojanos in-Danaos invectos prius
 filius Achillis divina specie-præditi compulit retro
 paululum; nam constantia eximia fidentis Aeneae
 fugere non permisit, sed ut-persistere in pugna saeva
 fortiter auctor fuit, utrinque autem aequalem intendit
 Bellona] pugnam; verum neuliquam adversus Aeneam
 filius Achillis vibravit hastam patris sui
 sed alio convertit animum, quia Thetis peplo-insignis
 honorans Venerem avertit nepotis
 animum et ingens robur: inter aliorum vero greges homi-
 num] prosternebat innumerabilia agmina. Tum de-caesis in
 acie] alites gaudebant cupientes viscera hominum
 laniare et carnes, ingemiscebant vero Nymphae,
 pulcrifui Simoentis et Xanthii filiae.

Atque illi quidem contendebant: at pulverem indefessi
 venti] immensum excitabant, qui tenebris-prætexuit totum
 superne] aera divinum, tanquam visui-non-pervia nebula,
 nec apparuit tellus; nam mortalibus adem erat prospectum.
 Nihilominus tamen pugnabant, et quemcunque manibus
 suis obviam-habebant,] trucidabant sine-respectu, etiamsi
 amicissimus esset:] non enim licebat discernere in isto
 tumultu, nec occurrentem hostem] nec amicum: tanta per-
 plexitas præpediebat homines.] Et commixti-inter-se fuis-
 sent fordaque occidione-perilissent] omnes simul, mortife-
 ros in gladios illapsi] mutuo, nisi ipsis de Olympo Satur-
 nius] opem-tulisset afflictis, et pulverem longe dispulisset
 a-conflictu, utrasque sedasset procellas.

Illi igitur certamen-instaurarunt, et labor iis fuit erat
 multo facilius; cernebant enim utrum vulnerandus
 esset hostilis vir in acie, an cavendus.
 Nunc vero Danaï Troes reprimebant agmen,
 interdum rursus Troes Danaum series, eratque gravissimus
 conflictus, niviumque instar cadebant tela
 utrinque emissa, et melus corripiebat opillones,
 ex Idæis montibus videntes prælium.

Et quispiam ad aethera palmas caelitibus tendens
 precabatur ut-hostes Marte omnes interirent,
 Troesque a-lamentabili respirarent bello
 et lucem intuerentur tandem liberam. Sed illi nequaquam
 exaudiverunt, Fatum enim lacrimabile alia moliebatur,
 et curabat nec Jovem magnum, nec quemquam aliorum
 immortalium: nulla-enim in-re mutatur decretum rigidum
 ejus, quod primum hominibus io-lucem-natis,
 hominibus sive civitatibus, agglomeravit non-fugiendo
 filo; et per eam cuncta partim intereunt, partim crescunt.
 Hujus etiam nutu labor et contentio exorta-fuerat
 inter Trojanos ex-equis-pugnantes et cominus-congredien-
 tes Græcos,] qui afferrebant sibi-mutuo stragem et crudele

ναλεμείως οὐ γάρ τιν' ἔχεν δέος, ἀλλ' ἐμάχοντο
προφρονέως· θάρσος γὰρ ἐφέλκεται ἀνδράσις αἰχμῇν.

Ἄλλ' ὅτε δὴ πολλοὶ μὲν ἀπέθιθεν ἐν κονίῃσι,
δὴ τότε ἄρ' Ἀργείοισιν ὑπέρτερον ὤρνυτο θάρσος
283 Παλλάδος ἐννεσίῃσι δαίφρονος, ἥ ῥα μολοῦσα
ὑσμίνης ἀγχιστα, μεγ' Ἀργείοισιν ἄμυνεν,
ἐκπέρσαι μαμαῦα κλυτὴν Πριάμοιο πόλιν·
ἥ ῥα μέγα στενάχιζεν Ἀλεξάνδροιο δαμέντος.
Καὶ τότε ἄρ' Αἰνείαν ἐρικυδέα δι' Ἀφροδίτῃ
290 αὐτὴ ἀπὸ πτολέμοιο καὶ οὐλομένης ὑσμίνης
ῥηπασεν ἑσσυμένως· περὶ δ' ἔρα χεύατο πουλύν.
Οὐ γάρ ἔτ' αἰσιμον ἦεν ἀνὰ μόθον ἀνέρι κείνῳ
μάρνασθ' Ἀργείοισι πρὸ τείχεος αἰπεινοῦ·
τῷ καὶ ἄδην ἀλέεινε περίφρονα Τριτογένειαν,
295 ἐκ θυμοῦ Δαναοῖσιν ἀρηγέμεναι μαμαῦαν,
μὴ καὶ ὑπὲρ Κῆρας μιν ἔλῃ θεός· οὐδὲ γὰρ αὐτοῦ
φαίσατο πρόσθεν Ἄρης, ὅπερ πολὺ φέρτερος ἦεν.
Τρῶες δ' οὐκ ἔτ' ἐμυνον ἀνὰ στόμα δηϊότητος,
ἀλλ' ὀπίσω χάζοντο τεθηπότα θυμὸν ἔχοντες·
300 ἐν γὰρ σπιν, θήρεσσιν ἰοικότες ὠμεδόροισιν,
ἐνθορον Ἀργεῖοι, μέγα μακιδύοντες Ἄρηι.
Τῶν δ' ἄρα δαμναμένων ποταμοὶ πλήθοντο νέκυσι
καὶ πεδίον· πολλοὶ γὰρ ἄδην πέσον ἐν κονίῃσιν
ἄνδρες ἤδ' ἵπποι· μάλα δ' ἄρματα πολλὰ κέχυντο
305 βαλλομένων· πάντῃ δ' ἀπερείσιον ἔρρεεν αἷμα,
ὕετος ὥς· ὅλοθ' γὰρ ἐπήϊεν Αἴσα κυδοιμόν.
Καὶ ῥ' οἱ μὲν ξιφίεσσι πεπαρμένοι ἦ μελίῃσι
κείντο παρ' αἰγιαλοῖσιν, ἀλίγκιον ἐχχυμένοισι
δαύρασιν, εὖτ' ἐπὶ θινὶ βαρυγδούποιο θαλάσσης
310 ἄνδρες ἀσπετα δεσμὰ πολυχμήτων ἀπὸ γόμφων
λυσάνενοι, σκεδάσσωσι διὰ ξύλα μακρὰ καὶ ὕλην
ἡλιβάτου σχεδίου, πάντῃ δ' ἀναπλήθεται εὐρύς
αἰγιαλός, τοῖσιν δὲ μέλαν ποτικλύζεται οἶδμα·
ὥς οἷ' ἐν κονίῃσι καὶ αἵματι θηωθέντες
315 κείντο, πολυχλαύτοιο λελασμένοι ἰωγμοῖο.

Παῦροι δὲ προφυγόντες ἀνηλέα δηϊότητα
οὔσαν ἀνὰ πτολίεθρον, ἀλευάμενοι βαρὺ πῆμα·
τῶν δ' ἄλοχοι καὶ παῖδες ἀπὸ χροῶς αἱματόεντος
τεύχεα πάντα δέχοντο κακῶς πεφορυγμένα λυθρῶ·
320 πᾶσι δὲ θερμὰ λειτρά τετεύχαστο· πᾶν δ' ἀνὰ ἄστν
ἴσσουν· ἱητῆρες ἐς οὐταμένων αἰχλῶν
οἰκία ποιπνύοντες, ἐν' οὐταμένους ἀκέσωνται·
τοὺς δ' ἄλοχοι καὶ τέκνα περιστενάχοντο μολόντας
ἐκ πολέμου· πολλοὺς δὲ καὶ οὐ παρεόντας αὐτεν,
325 καὶ ῥ' οἱ μὲν, στυγερῇ βεβωλημένοι ἦτορ ἀνίη,
κείντο βαρυστενάχοντες ἐπ' ἀλγεσιν· οἱ δ' ἐπὶ δόρπον
ἐκ χαμάτοιο τρέποντο· θοοὶ δ' ἐπαύτεον ἵπποι
φορβῇ ἐπιγρεμέθοντες ἄδην. Ἐτέρωθε δ' Ἀχαιοὶ
πάρ κλισίης νήεσσι θ' ὁμοῖα Τρῶσι πένοντο.
330 Ἥμος δ' ὠκεανοῖο ῥοὰς ὑπερήλασεν Ἥως
ἵππους μαρμαίροντας, ἀνέγρετο δ' ἔθνεα φωτῶν·
δὴ τότε Ἀρηῖοι υἱας εὐσθενέων Ἀργείων,
οἱ μὲν ἔβαν Πριάμοιο ποτὶ πτόλιν αἰπήεσαν,
οἱ δ' ἄρ' ἐνὶ κλισίῃσιν ἄμ' ἀνδράσιν οὐταμένοισι

[*fatum*] absque remissione. Neminem enim corripiebat metus : sed pugnabant] promptissime, fiducia enim pertrahit viros ad hastam.] Cum itaque plurimi interiissent in pulvere,] tandem Aclivos major incessit fiducia, Minervae suggestione bellacis, quae cum se contulisset ad conflictum proximo, fortiter pro Argivis propugnavit, excindere cupiens celebrem Priami urbem, quae magno in luctu versabatur Alexandro sublato. Tunc vero Aeneam illustrem diva Venus ipsa e belli discrimine et pernicioso conflictu eripuit subito, nebulamque circumfudit densam. Non enim in-fatis erat, ut amplius in conflictu vir iste pugnaret cum Argivis pro moribus arduis ; idcirco etiam impense cavebat sapientem Minervam, ex animo Danais opitulari conantem, ne et praeter Fata ipsum tolleret e medio dea, cum nec ipsi pepercisset antea Marti, qui longe praestantior erat.

Troes ergo non amplius persistebant in prima acie conflictas,] sed retro se verterunt attonitis mentibus : in eos enim, beluis similes crudivoris, incursarunt Argivi, valde grassantes Marte. Occumbentium itaque omnes opplebantur cadaveribus per campum ; multi enim sternebantur in pulvere viri atque equi, ac plurimi currus passim fusi jacebant interientorum, et ubique magna vis dimanabat cruoris pluviae in morem. Exitiale enim oberrabat Fatum per-pugnam.] Illi ergo gladiis confixi aut hastis jacebant in littore, non aliter quam disjectae tabulae, cum in crepidine horroni maris homines, tenacibus vineulis firmorum clavorum resolutis, dispergunt ligna longa et materiam arduae ratis, et passim repletur vastum litus, illaque (*ligna*) nigra alluit unda : ita illi in pulvere et tabo trucidati jacebant, lacrimosae non amplius memores pugnae.

Pauci tandem elapsi ex infesto praelio subierunt urbem, cum devitassent grave exitium. Quorum uxores et liberi a corpore sanguinolento arma omnia recipiebant fædo polluta cruore, cunctisque tepida lavacra apparabantur, et totam per urbem] discurrebant medici sauciatorum juvenum aedes sedulo obeuntes, ut vulneratos curarent ; at uxores et nati cum gemitu circumstabant reversos a bello : multos etiam non praesentes in clamabant. Hi ergo acerbissimis sauciati cor curis jacebant, et graviter suspirantes ob cruciatus ; reliqui ad coenam] a labore se convertabant, celeresque acclamabant equi] pabulum poscentes hinnitu crebro. Alibi autem Achivi in tabernaculis et navibus eadem, quae Trojani, exsequantur.] Postquam vero Oceani gurgitem transmisit Aurora] equis rutilantibus, et surrexerunt gentes mortaliū : exin Mavortii nati fortium Argivorum partim contenderunt ad Priami urbem aliam, partim in tabernaculis apud milites saucios

335 μίμνον, μήποτε λαὸς ἐπιβρίσας ἀλεγεινὸς
νῆας ἔλῃ, Τρῳέεσσι φέρων χάριν· οἱ δ' ἀπὸ πύργων
μάρναντ' Ἀργείοισι· μόθος δ' ἀλεγεινὸς ὀρώρει.

Σκαίῃς μὲν προπάραιθε πύλῃς Καπανηῖος υἱὸς
μάρναθ' ἄμ' ἀντιθέῳ Διομήδεϊ· τοὺς δ' ἄρ' ὕπερθε
310 Δηϊφροδὸς τε μενεπτολεμὸς κρατερὸς τε Πολίτης
σύν τ' ἄλλοις ἐτάροισιν ἐρητύεσκον οἴστοις,
ἡδ' ἄρα χερμαδίοισι· περικτυπέοντο δὲ φωτῶν
βαλλόμεναι κόρυθες τε καὶ ἀσπίδες, αἱ τ' ἀλεγεινὸν
αἰζῆων ῥύοντο μόρον καὶ ἀμείλιχον αἶσαν.

345 Ἄμφι δ' ἄρ' Ἰδαίῃσιν ἐριζομίνεσθε πύλῃσιν
υἱὸς Ἀχιλλῆος· πονέοντο δὲ οἱ περὶ πάντες
Μυρμιδόνες, κρατεροῖο δαήμονες ἰωχμοῖο.
Τοὺς δ' ἀπὸ τείχεος εἶργον ἀπειρεσίους βελέεσσι
θαρσαλέως Ἑλενὸς τε καὶ ὀδριμόθυμος Ἀγένωρ,
350 Τρῳᾶς ἐποτρύνοντες ἀνὰ μόθον· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
προφρονέως μάρναντο φίλης περὶ τείχεσι πάτρης.

Ἐς πεδῖον δὲ πύλῃσι καὶ ὠκυπόρους ἐπὶ νῆας
νισσομένης Ὀδυσσεύς τε καὶ Εὐρύπυλος πονέοντο
νοηλεμέως· τοὺς δ' ἦϋς ἄρ' ἔρκεος ὕψηλοῖο
365 Αἰνείας λάεσσι μέγα φρονέων ἀπέρυκε.

Πρὸς δὲ ῥόον Σιμόεντος ἔχεν πόνον ἀλγινόνετα
Τεῦκρος εὐμελῆς· ἄλλη δ' ἔχεν ἄλλος οἰζύν.

Καὶ τότε ἄρ' ἄμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα κύδιμοι ἄνδρες
καίνου τεχνήντι νόῳ ποτὶ μῦθον Ἄρηος
300 ἀσπίδας ἐντύνοντο, βάλλον δ' ἐρύπερθε καρήνων
θίντες ἐπ' ἀλλήλησι· μίγ' δ' ἅπαν ἤρμωσεν ἄρμη.
Φαίης κεν μεγόροιο κατηρεφῆς ἐμμεναι ἔρκος
πυκνὸν, δ' οὐτ' ἀνέμοιο διέρχεται ὑγρὸν ἀέντος
ῥιπὴ ἀπειρεσίη, οὐτ' ἐκ Διὸς ἀσπετος θυμῶς·

365 τοῖαι ἄρ' Ἀργείων πεπυκασμέναι ἄμφι βοείαις
καρτύναντο φάλαγγες· ἔχον δ' ἓνα θυμὸν ἐς ἀλκὴν
εἰς ἐν ἀρηράμενοι. Καθ' ὑπερθε δὲ Τρῳάοι υἱεῖς
βάλλον χερμαδίοισι· τὰ δ' ὥς στρυγίλης ἀπὸ πέτρης
γαίαν ἐπὶ τραφερὴν ἐκυλίνδετο· πολλὰ δὲ δοῦρα

370 καὶ βέλεα στονόνετα καὶ ἀλγινόνετες ἄκοντες
πήγνυντ' ἐν σακίεσσι, τὰ δ' ἐν χθονὶ, πολλὰ δ' ἄπωθεν
μαψιδίως φορέοντο περιγναμφθέντα βοείαις,
πάντοτε βαλλομένων. Οἱ δὲ κτύπον οὔτε φέδοντο
ἀσπετον, οὐδ' ὑπόεικον, ἅτε ψυχάδων αἶοντες

375 δοῦπον· ἔσω δ' ὑπὸ τείχεος θυμῶς ἔσαν· οὐδέ τις αὐτῶν
νόσφιν ἀφειστήκει· συναρηράμενοι δ' ἐρέποντο,
ὥς νέφος ἡρόεν, τό β' ἅ που περὶ γείματι μέσσω
αἰθέρος ἐξ ὑπάτοιο μακρὸν διέτεινε Κρονίων.

Ποῦλὺς δ' ἄμφι φάλαγγι θρόος καναχὴ θ' ὑπὸ ποσσὶ
380 νισσομένων ἐτέτυκτο· κόνιν δ' ἀπάτερθεν αἴηται
ὀρνυμένην μάλα τυτθὸν ὑπὲρ δαπέδοιο φέρεσκον
αἰζῆων μετόπισθε· περίσχε δ' ἄκριτος αὐδῇ,
οἷον ὑπὸ σμήνεσσι περιβρομέουσι μέλισσαι·
ἄσθμα δ' ἀνήϊε ποῦλὺ χύδην, περίχευε δ' αὐτμῇν

385 λαοῦ ἀποπνεύοντος. Ἀπειρεσίον δ' ἄρα θυμῷ
Ἀτρεΐδαι κεχάροντο περὶ σφισι κυδίσοντες,
δερχόμενοι πολέμοιο δυστήνιος ἄτρομον ἔρκος·
ὠρμηγαν δὲ πύλῃσι θεηγενέος Πριάμοιο

remanserunt, ne-quando exercitus hostilis facta-impres-
sione]naves caperet, Trojanis navans operam. Qui de tur-
ribus]decernebant cum-Argivis: nam conflictus asperimus
excitatus-fuerat.] Scæam equidem ante portam Capanei
natus] pugnabat una-cum eximio Diomede: quos desuper
Deiphobus bellipotens fortisque Polites
una-cum aliis sociis validis arcebant telis
atque lapidibus. Hinc sonitum-reddebant virorum
percussæ galeæ et scuta, quæ dolorificam
a juvenibus propulsabant necem et immite satum.

Ad Idæam vero certamen-habebat portam
natus Achilles, et in-opere-erant juxta illum cuncti
Myrmidones, strenui laud-ignari conflictus.
Quos a muro repellebant infinitis jaculis
audacter Helenus et magnanimus Agenor,
Troas excitantes ad pugnam, qui tamen ipsi
promtissime propugnabant caræ pro muria patriæ.

In portis vero quæ-in campum et citas ad naves
tendant, Ulysses et Eurypylus occupati-erant
continenter; illos præstans ab propugnaculo excelso
Æneas saxis magnanimus abigebat.

Versus undam Simoentis habebat negotium molestum
Teucer hasta-præstans, alibique habebat alius ærumnam.

Tunc circa Ulyssem bellicosum illustres viri,
ejus solerti consilio, contra difficultates Martis
scuta instruxerunt et extulerunt supra capita,
conserta inter se, unaque totum cohæsit textura.
Dixeris sane id domus opacum esse tectum
densum, quod nec venti penetrat humidum flantis
vis ingens, nec e caelo cadens largus imber:
taliter itaque Argivum condensatis undique scutis
se-roborarunt phalanges, gerebant autem unum animum
ad-perrumpendum] in unum conserti. Desuper autem Tro-
janorum nati] impetebant illos saxis, quæ tanquam duris-
sima a petra]ad terram aliam devolvebantur: multa etiam
hastilia] et sagittæ tristificæ ac vulnifica pila
infigebantur clypeis, quædam etiam telluri, multaue pro-
cul] incassum ferebantur circumflecta scutis,
ex-omni-parte cum-jacerent. At illi fragorem nihil extime-
scebant] immensum, neque cedebant, tanquam stillarum
-pluvialium audientes] strepitum: subtus vero ad murum
uno-agmine grassabantur, nemoque illorum] sejunctus sta-
bat, sed conferti comitabantur:] ut nubes tenebricosa,
quam hieme media] ex caelo summo late distendit Jupiter.
Multus autem circum phalangem fragor strepitusque sub
pedibus] grassantium erat, pulveremque seorsum venti
obortum paululum supra terram attollebant
a-tergo juvenum, et circumsonabat confusa vox,
uti in alveario susurrant apes;
et anhelitus efferebatur magnus prolixæ, et circumfunde-
bat vaporem] agmine respirante: ac supra-modum animo
suo] Atridæ lactabantur apud se gloriantes,
cum-viderent pugnae tristisonæ securum munimentum.
Properarunt itaque, ut-in-portas Jove-sati Priami

390 θήροισι ἐγγριμφθέντες, ὑπ' ἀμφοτέρωσι πελέκεσσι
 βῆξαι τείχεα μακρὰ, πόλιν δ' εἰς οὐδας ἐρείσαι
 θειρῶν ἐξερύσαντες· ἔχεν δ' ἄρα μῆτις ἀγαυὴ
 ἑλπωρὴν. Ἄλλ' οὐ σπιν ἐπέρχουσαν οὔτε βόειαι
 οὔτε θοοὶ βουπλήγες, ἐπεὶ μένος Αἰνείας
 395 ὀδριμον ἀμφοτέρωσι ἐπαρηρότα χεῖρεσι λαῶν
 ἐμμεμαῶς ἐρέτκε· δάμασσε δὲ τλήμονι πότμῳ
 ἄνδρας, οὓς κατέμαρψεν ἐν ἀσπίσιν, εὖτ' ἐν ὄρεσσι
 φερδομένους ὑπὸ πρῶνα βίη κρημνοῖο βραγέως
 αἵτας· ὑποτρομέουσι δ' ὅσοι σχεδὸν ἀμφοιόμενται·
 400 ὥς Δαναοὶ θάμβησαν· ὁ δ' εἰσέτι λαῶς ὑπερθεῖν
 βαλλεν ἐπ' αὐτοῖς, κλονέοντο δὲ πάγχυ φάλαγγες.
 Ὡς δ' ὅτ' ἐν οὐρεσι πρῶνας Ὀλύμπιος οὐρανόθι Ζεὺς
 ἀμφὶ μίτῃ κορυφῇ συναρτρώτας ἄλλυδις ἄλλον
 βῆξεν ὑπὸ βροντῇσι καὶ αἰθαλόεντι κεραυνῷ,
 ἀμφὶ δὲ κλονόμοι τε καὶ ἄλλ' ὅσα πάντα φέβονται·
 405 ὥς ἄρ' Ἀχαιῶν υἱὲς ὑπέρσταν, οὐνεκ' ἄρ' αὐτῶν
 Αἰνείας συνέχευε θοῶς ἔρυμα πτολέμοιο
 ἀσπίσιν ἀκαμάτῃσι τετυγμένον, οὐνεκ' ἄρ' αὐτῷ
 θάρσος ἀπειρέσιον θεὸς ὤπαθεν· οὐδέ τις αὐτοῖν
 ἔσθινε· οἱ κατὰ δῆριν ἐναντίον ὅσσοι βιάσθαι,
 410 οὐνεκὰ οἱ μάρμαρ' ἐπεὶ θριαροῖς μελέεσσι
 τεύχεα θεσπεσίησιν ἐειδόμενα στεροπῇσιν.
 Εἰστίχκει δὲ οἱ ἄγχι, δέμας κεκαλυμμένος ὄρνυθι,
 ζεινὸς Ἄρης· καὶ πάντα κατιθύνεσκε βέλεμνα,
 ἢ μύρον ἢ δέος αἰνὸν ἐπ' Ἀργείοισι φέροντα·
 415 μάρνατο δ' ὥς ὅπ' αὐτὸς Ὀλύμπιος οὐρανόθι Ζεὺς
 ἀσχαλῶν ἐδάϊζεν ὑπέρβια φῦλα Γιγάντων
 σμερδαλέον, καὶ γαῖαν ἀπειρεσίην ἐτίναξε
 Τηθύν τ' Ὠκεανὸν τε καὶ οὐρανόν, ἀμφὶ δὲ πάντα
 γυῖ' ἐκλίχεν· Ἀτλαντος ὑπ' ἀκαμάτου Διὸς ὄρμητι·
 420 ὥς ἄρ' ὑπ' Αἰνείας κατηρείποντο φάλαγγες
 Ἀργείων ἀνὰ δῆριν· ὁ γὰρ περὶ τεῖχος ἀπάντη
 ἔστυτο δυσμενέεσσι χολούμενος, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 πᾶν δ, τί οἱ παρέκυσεν ἐπείγομένῳ ποτὶ μῶλον,
 βάλλεν, ἐπεὶ μάλα πολλὰ κακῆς ἀλκτῆρις χάρις,
 425 καί τοι μενεπτολέμων ἐπὶ τείχεσι Δαρδανίωνων·
 τοῖσιν περ Αἰνείας μέγαλ' ἐπὶ κάρτεϊ θυῶν
 δυσμενέων ἀπέρυκε πολὺν στρατὸν· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
 Τρῶες καρτύναντο. Κακὴ δ' ἔχε πάντας ὀϊζὺς
 ἀμφὶ πόλιν· πολλοὶ δὲ κατέκτανεν ἡμὲν Ἀχαιῶν
 430 ἡ δὲ τε καὶ Τρώων· μέγα δ' ἔχον ἀμφοτέρωθεν,
 Αἰνείας μὲν Τρῶσι φιλοπτολέμοισι καλέουσιν
 μάρνασθ' ἀμφὶ πόλιν· ἡ δὲ Τροίης τε καὶ αὐτῶν
 προφρονέως· υἱὸς δὲ μενεπτολέμου Ἀχιλλῆος
 Ἀργείους ἐκέλευε παρὰ κλυτὰ τεύχεα Τροίης
 435 μίμνειν, ἄχρι πόλιν πυρὶ πρήσαντες ἔλωσι.
 Τοὺς δ' ἀμφὶ στονόεσσα καὶ ἀπτετος ἀμπεγ' αὐτῇ
 μαρναμένους πρόπαν ἔμαρ ἀνὰ κλόνον· οὐδέ τις ἦεν
 ἀμπνευστὶς πολέμοιο, λιλαιομένων ἀνὰ θυμὸν
 τῶν μὲν ἔλιν πτολίεθρον ὑπ' Ἀρεῖ, τῶν δὲ σῶσθαι.
 440 Αἶας δ' αὐτ' ἀπάτερθε θρασυφρονος Αἰνείας
 μαρναμένους Τρῶεσσι κακῆς ἐπὶ κῆρας ἔβαλλεν
 σφῆσιν ἐκβολήσιν, ἐπεὶ ῥά οἱ ἄλλοτε μὲν που

denso-cum-agmine impressione-facta, vi ancipitum secu-
 rium] perfringerent murum longum, et portas solo affige-
 rent] cardinibus evulsas, nec-carebat commentum hoc spe-
 ciosum] spe. Sed ipsis nec suffecerunt scuta,
 nec rapidi bipennes, quoniam vis Aeneae
 grave utraque comprehensum manu saxum
 connixus dejecit, et oppressit miserabili morte
 viros, quos deprehendit sub scutis, sicut in montibus
 pascentes sub scopulo-exstanti moles rupis avulsae
 capellas; trepidantque caetera-quae prope gramina-carpunt:
 sic Danaï consternabantur. Ille vero adhuc lapides desuper
 jactabat frequentiores, et destruebantur prorsus ordines.
 Non-secus acsi in monte rupes Olympius in-caelo Juppi-
 ter] circa unum verticem cohaerentes diversis partibus
 abrumpit tonitribus et corusco fulmine
 passimque ovium-magistri et caetera cuncta fugitant:
 sic et Achivum nati trepidabant, quod ipsorum
 Aeneas confudisset subito praesidium bellicum
 scutis validis confectum. Nam huic
 fiduciam summam Deus suppeditarat, ita-ut nemo illorum
 auderet ipsi in certamine oculos obvertere,
 quandoquidem ipsi rutilabant in robustis membris
 arma divinis similia fulguribus.
 Stetitque juxta ipsum, corpus obtectus umbra,
 truculentus Mars, et omnia in-directum-egit jacula,
 aut mortem aut formidinem terram Argivis inferentia,
 pugnabitque, ut quando ipse Olympius in-caelo Jupiter
 iratus strage-dejecit violentas cohortes gigantum
 horrenda et terram ingentem concussit
 ac Tethym Oceanumque et caelum; circumquaque vero
 omnia] membra commovebantur Atlantis invicti Jovis im-
 petu:] non-aliter ab Aenea prosternebantur agmina
 Argivum in ista dimicatione. Nam per murum huc illuc
 ruebat hostibus succensens et e manibus,
 quicquid ipsi offerretur concitato ad pugnam,
 vibrabat, quia permulta in-hostilem praesidia (missilia)
 impressionem]reposita-erant bellipotentium in muris Dar-
 danidarum.] His tum Aeneas magno robore furens
 hostium inhibuit numerosum exercitum, et circa ipsum
 Troes confirmabantur. Hinc maligna vexabat omnes diffi-
 cultas] circa urbem; multique trucidabantur tum Achivo-
 rum.]tum etiam Troum, et magnum extollebant-clamorem
 utrobique,].Eneas quidem Trojanos bellaces hortans,
 ut-propugnarent pro urbe sua liberisque atque semelipsis
 alacriter; filius vero armipotentis Achillis
 Argivos jubebat ad clara moenia Trojae
 durare, donec urbem igni incensam expugnassent.
 Utrosque igitur lamentabile et atrox distinebat praelium.
 certantes totum diem in conflictu, nec ulla erat
 respiratio a-praelio, quod-cupiebant ex animo
 lu, ut-expugnarent urbem vi Martia, illi, ut-servarent.
 Caeterum Ajax sejunctim a-forti Aenea
 pugnans Trojanis funestum exitium afferebat
 sua jaculatione-a-longinquo: nam ei interdum

ἰθὺ βέλος πεπόνητο δι' ἡέρος, ἄλλοτε δ' αὖτε
 ἀλγινόντες ἄκοντες· ἐπ' ἄλλω δ' ἄλλον ἔπεφνεν.
 415 Οἱ δὲ περιπτώσσοντες ἀμύμονος ἀνέρος ἀλκὴν
 εἰς μόθον οὐκ ἔτ' ἔμμενον· ὤλειπε δὲ τείχεα λαός.
 Καὶ τότε οἱ θεράπων πολὺ φέρτατος ἐν δαί Λοκρῶν
 Ἀλκιμέδων ἐρίθυμος, ἐὼ πύσυνος βασιλῆϊ
 θάρσει τε σφετέρῳ καὶ θαρσαλέῃ νεότητι,
 420 ἔμμεμαῶς πολέμοιο θοοῖς ἐπιδήσατο ποσσὶ
 κλίμακος, ὅρρα κέλευθον ἐπὶ πτόλιν ἀνδράσι θείῃ
 λευγαλέην· σφετέρου δὲ καρτήατος ἔμμεναι ἄλκαρ
 ἀσπίδα θείῃ καθύπερθεν ἀνήϊε λυγρὰ κέλευθα,
 ἄτρουμον ἐνθέμενος κραδίη νόον· ἐν δ' ἄρα χειρὶ
 425 ἄλλοτε μὲν δόρυ πάλιν ἀμείλιχον, ἄλλοτε δ' αὖτε
 εἶρπεν ἄνω· τὸν δ' αἶψα διηερὴ φέρειν οἶμος.
 Καὶ νύ κε δὴ Γρώεσσι ἀχος γένετ', εἰ μὴ ἄρ' αὐτῶν
 ἤδη ὑπερχύπτοντι καὶ εἰσορόωντι πόλιν
 ὑστάτιον καὶ πρῶτον ἄρ' ἔρκεος ὑψηλοῖο
 430 Αἰνείας ἐπόρουσεν, ἐπεὶ ῥά νιν οὐ λάθε χάρμη,
 οὐδ' ἀπάτερθεν ἰόντα· βάλεν δέ μιν εὐρέϊ πέτρῳ
 καὶ κεφαλῆς· μεγάλη δὲ βίη κρατερόφρονος ἀνδρός
 κλίμακά οἱ συνέαξεν· ὁ δ' ὑψόθεν ἔνι δίστῳ
 ἔσσυτ' ἀπὸ νευρῆς· ὀλοός δέ οἱ ἔσπετο πότμος
 435 ἀμφελελιξαμένῳ· στονόεις δέ οἱ ἤερί θυμὸς
 αἶψα μίγη, πρὶν γαῖαν ἐπὶ στυγελὴν ἀφικέσθαι.
 Ἦριπε δ' ἐν θύρῃσι κατὰ γόνυ, οὐνεκ' ἄρ' αὐτοῦ
 νόστιν ἀπεπλάγχθη βριαρὸν δόρυ καὶ σάκος εὐρὺ
 καὶ κρατερὴ τρυφάλεια. Περιστονάχησε δὲ Λοκρῶν
 440 λαός, ὅτ' ἔδρακον ἄνδρα κακῇ δεδμημένον ἄτῃ·
 δὴ γὰρ οἱ λασίοιο καρτήατος ἄλλυδις ἄλλη
 ἐγκέφαλος κεκέδατο· συνηλοῖντο δὲ πάντα
 ὀστέα καὶ θοὰ γυῖα λυγρῶ πεπαλαγμένα λύθρῳ.
 Καὶ τότε δὴ Ποίαντος εὖς πάϊς ἀντιθέοιο,
 445 ὥς ἴδεν Αἰνείαν περὶ τείχεα μαιμῶντα
 θηρὶ βίην ἀτάλαντον, ἄφαρ προέτηκεν οἷστον
 ἰθύνων εἰς φῶτα περικλυτόν· οὐδ' ἀράμαρτεν
 ἀνέρος· ἀλλὰ οἱ οὔτι δι' ἀσπίδος ἀχαμάτοιο
 εἰς χροά καλὸν ἔκτανεν, ἀπέτραπε γὰρ Κυθέρεια
 450 καὶ σάκος, ἀλλ' ἄρα τυτθὸν ἐπέχραε δέρμα βοείης.
 Οὐδ' ἄρα μαψιδίως χαμάδις πέσεν, ἀλλὰ Μένοντα
 μεσσηγὺς σάκεός τε καὶ ἵπποκόμου τρυφαλείης
 τύψεν· ὁ δ' ἐκ πύργοιο κατήριπεν· εὐτ' ἀπὸ πέτρης
 ἄγριον αἶψα βάλῃσιν ἀνὴρ στονόεντι βελέμῳ,
 455 ὥς ὁ πεσὼν τετάνυστο· λίπεν δέ μιν ἱερὸς αἰὼν.
 Αἰνείας δ' ἐτάροιο χολωσάμενος βάλε πέτρην,
 καὶ ῥα Φιλοκτήτας κατέκτανεν ἐσθλὸν ἱταῖρον
 Τοξάχμην· θλάσσειν δὲ κάρη, συνέαξε δὲ πάντα
 ὀστέα σὺν πῆλκι· λύθη δὲ οἱ ἀγλαὴν ἦτορ.
 460 Τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσει πάϊς Ποίαντος ἀγχιού·
 Αἰνεία, νῦν ἑολπας ἐνὶ φρεσὶ σῆσιν ἄριστος
 ἔμμεναι, ἐκ πύργοιο πονεύμενος, ἐνθα γυναῖκας
 δυσμενέσιν μάρνανται ἀνάλκιδας· εἰ δέ τις ἔσσι,
 ἔρχεο τείχεος ἑκτὸς ἐν ἔντεσιν, ὅρρα θαλεῖς
 465 Ποίαντος θρασὺν νῖα καὶ ἔγχεσι καὶ βελέεσσιν.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· τὸν δ' οὔτι θρασὺς πάϊς Ἀγχίσας,

directa sagitta volabat per aerem, interdum rursus
 vulnifica pila, et post alium alium necabat.
 Idcirco illi (*Trojani*) extimescentes praestantis viri forti-
 tudinem] in conflictu non amplius persistebant, sed de-
 stituit muros populos.] Atque tunc ipsius minister longe
 optimus in conflictu Locrorum] Alcimedon animosus, suo
 fretus rege] et temeritate propria audacique juventute,
 cupiditate-estuens belli subitis conscendit pedibus
 scalas, ut viam in urbem viris sterneret
 exitialem, suique capitis ut-foret munimentum,
 scuto superinjecto, ascendit periculosas vias
 intrepida indita animo fiducia, inque manu
 nunc hastam vibravit saevam, nunc iterum
 reptavit sursum, cumque sine-mora aerium efferebat iter.
 Et sane Trojanis luctus extitisset, nisi ipsi
 jam super-eminentem intuentique urbem
 postremum ac primum de propugnaculo excelso
 Aeneas occurrisset: nam haec illum non latebat pugna-
 etiam! procul agentem: perculit ideo eum vasto saxo
 in caput, et ingens robur fortis viri
 scalas illius confregit. Is ex-sublimi ceu sagitta
 praecipitatus-est a nervo, et exitiale ei aderat solum
 circumagitato, et cum-gemitu aeri ejus anima
 statim permista-est, antequam tellurem rigidam attigisset.
 Delapsus-est ergo in solo thorace ad humum; nam ab eo
 procul aberraverat gravis hasta et immane scutum
 firmaque cassis. Gemitum-itaque edidit Locrorum
 manus, cum viderent virum tristi dejectum casu:
 nam ejus ex-hispido capite huc illuc
 cerebrum dispergebatur, et comminuta-erant omnia
 ossa agiliaque membra tristi fudata tabo.

Atqui tunc Perantis generosa soboles eximii,
 ut conspexit Aeneam circa muros ruentem,
 bestiae robore similem, subito intorsit sagittam
 directam in virum nobilem, nec aberravit
 ab-homine: verum nequaquam ejus per scutum insuperabile
 in corpus pulcrum penetravit, avertit enim Venus
 et clypeus, sed nonnihil strinxit corium scuti-bubuli.
 Nec tamen frustra humi-cecidi, sed Menontem
 inter clypeum et juba-equina-insignem galeam
 attigit. Qui de turri delapsus-est; veluti de rupe
 silvestrem capram dejecit vir stridula arundine,
 ita ille lapsus exporrectus-est, reliquitque ipsum sacra
 vita.] Quare Aeneas propter-socium indignatus ejaculatus
 -est saxum] ac Philoctetae peremit eximium amicum
 Toxarchmen: contuderat enim illi caput confregeratque
 omnia] ossa cum galea, unde resolutum ipsi nobile cor.
 Illum igitur magno clamore-incessit filius Perantis clari:
 Aenea, nunc persuades animo tuo strenuissimum
 te esse, dum-e turri rem-geris, unde etiam femine
 hostibus repugnant imbelles: si vero quid vales,
 procede extra moenia armatus, ut cognoscas
 Perantis audacem filium et hastis et sagittis.
 Sic ait: huic vero nihil intrepidus natus Anchisa-

καίπερ ἐελδόμενος, προσεφώνεεν, οὔνεκ' ὀρώρει
 ὄηρις διζυρὴ περὶ τείχεα μακρὰ καὶ ἄστυ
 νωλεμέως· οὐ γάρ τι κακοῦ παύοντο μόθοιο·
 800 οὐδὲ σφιν μάλα δὴρὸν ὑπ' Ἀρεΐ τειρομένοισιν
 ἔσκε λύσις καμάτοιο, πόνος δ' ἄπρηκτος ὀρώρει.

ΛΟΓΟΣ ΙΒ.

Ἄλλ' ὅτε δὴ μάλα πολλὰ κάμον περὶ τείχεα Τροίης
 αἰχμηταὶ Δαναοί, πολέμου δ' οὐ γίνετο τέκμωρ,
 δὴ τότε δριστῶν ἄγυριν ποιήσατο Κάλχας,
 εὖ εἰδὼς ἀνὰ θυμὸν ὑπ' ἐννεσίης Ἑκάτοιο
 1 πτήσιαις οἰωνῶν ἢ δ' ἀστέρας ἄλλα τε πάντα
 σήμαθ', ὅς' ἀνθρώποισι θεῶν ἰότητι πέλονται,
 καὶ σφιν ἀγειρομένοισιν ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπε·
 Μηκέτι παρ' τείχεσσιν ἐφεζόμενοι πονέεσθε,
 ἀλλ' ἄλλην τινὰ μῆτιν ἐνὶ φρεσὶ μητιάσθε
 10 ἢ δόλον, ὃς νήεσσι καὶ ἡμῖν ἔσσετ' ὄνειαρ.
 Ἦ γὰρ ἔγωγε χθιζὸν ἰσέδρακον ἐνθάδε σήμα·
 ἱρῆς σεῦε πέλειαν· ἐπαιγομένη δ' ἄρα κείνη
 χηραμὸν ἐς πέτρης κατεδύσατο· τῇ δ' ὁ χολωθείς
 ἀργαλέως, μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἀγχόθι μέμνε
 11 χηραμοῦ· ἡ δ' ἀλείπειν· ὃ δ' ἐνθέμενος χόλον αἰνὸν
 θάμνωι ὑπεκρύφθη· ἡ δ' ἐκθορεν ἀφραδίῃσιν
 ἔμμεναι ἰλπομένη μιν ἀπόπροθεν· ὃς δ' ἐπαερθεὶς
 δειλαίῃ τρήρωνι φόνον στονόεντ' ἐφέηκε.
 Τῷ νῦν μὴ τι βίη πειρώμεθα Τρώϊον ἄστυ
 20 παρσέμεν, ἄλλ' εἴ τίς γε δόλος καὶ μῆτις ἀνύσση.
 Ὡς ἄρ' ἔρη· τῶν δ' οὔτις ἔφη φρεσὶ τεκμήρασθαι
 ἄλκαρ διζυροῖο μόθου· δίζοντο δὲ μῆχος
 εὐρέμεναι· μῦθος δὲ σκορροσύνησι νόησεν
 υἱὸς Λαέρταο, καὶ ἀντίον ἔκφατο μῦθον·
 25 ὦ φίλ', ἐπουρανίοισι τετιμένε πάγχυ θεοῖσιν,
 εἰ ἐτέον πέπρωται εὐπτολέμοισιν Ἀχαιοῖς
 ἐκπέρσαι Πριάμοιο δολοφροσύνησι πόλην,
 ἵππον τεκτῆναντες ἀριστέες ἐς λόγον ἄνδρες
 βησόμεθ' ἀσπασίως· λαοὶ δ' ἀπὸ νόσφι νέεσθαι
 30 ἐς Τένεδον σὺν νηυσὶν, ἐνιπρῆσαι δ' ἄρα πάντες
 ἄς κλισίας, ἵνα Τρῶες ἀπ' ἄστεος ἀθρήσαντες
 ἐς πεδῖον προχέωνται ἀταρβέες· ἀλλὰ τις ἀνὴρ
 θαρσαλέος, τὸν γ' οὐ τις ἐπίσταται ἐν Τρώεσσι,
 μιμνέτω ἔκθοθεν ἵππου, ἀρήϊον ἐνθέμενος κῆρ,
 35 ὅστις ὑποκρίναιτο βίην ὑπέροπλον Ἀχαιῶν,
 ῥέξαι ὑπὲρ νόστοιο λιλαιομένων μιν, ἀλύξαι
 ἵππῳ ὑποπτήξας εὐεργεῖ· τὸν δ' ἐκάμοντο
 Παλλὰδι, χωρομένη Τρώων ὑπερ' αἰχμητῶν·
 καὶ τὰ μὲν ὥς ἐπὶ δὴρὸν ἀνειρομένοισι πιναύσκειν,
 40 εἰσάκε οἱ πεπύθωνται, ἀταρτηροὶ περ ἔόντες,
 ἐς δὲ πόλιν μιν ἄγωσι θεῶς ἔλαεινὸν ἔοντα,
 ὅφρ' ἡμῖν ἀλεγεινὸν ἐς Ἄρεα σῆμα πέλῃται,
 τοῖς μὲν ἄρ' αἰθαλόεντα θεῶς ἀνὰ πυρρὸν αἰείρας,
 τοὺς δ' ἄρ' ἐποτρύνας ἐκδήμεναι εὐρέος ἵππου,
 45 ὁππότε Τρώϊοι υἱὲς ἀκηδέες ὑπνύουσιν.

quamlibet cupiens, respondit, quia coortum fuerat
 certamen ærumnosum circum mœnia longa et urbem
 indesinenter. Nec enim infesta quicquam remittebant de
 pugna,] nec ipsis diutissime bello vexatis
 erat relaxatio ærumnarum : labor tamen inefficax erat.

LIBER XII.

SEN cum jam valde diu bellum-gessissent ad mœnia
 Trojæ] bellicosi Græci, nec dum belli esset finis,
 tandem optimatum concilium coegit Chalcas,
 probe sciens in animo impulsu Apollinis
 volatus avium et astra cæteraque cuncta
 signa, quæ hominibus deorum voluntate fiunt,
 atque ipsis congregatis orationem talem habuit :

Ne-amplius ad muros desidentes bellum-ducatis,
 sed aliud quoddam consilium in animo versate
 aut dolum, qui navibus ac nobis sit emolumento.
 Etenim ego heri oculis-notavi hic signum :
 accipiter fugabat columbam; agitata autem illa
 recessum antri subiit, cui ira-accensus
 vehementer, valde longum ad tempus prope manebat
 antrum, ipsa vero sibi-cavebat : at ille inflammatus sæva
 ira] sub dumeto latuit : tum ipsa prosiluit stulticia
 abesse existimans illum longe; is vero sublatus
 miseræ columbæ exitium luctuosum attulit.

Ideo nunc ne amplius vi tentemus Trojanam urbem
 vastare, verum si quis dolus et consilium conficiat.

Sic dixit : horum vero nemo dicebat animo se-invenire
 finem tristic belli, sed solliciti-erant de-remedio
 inveniando; solus autem prudentia sua reperit
 filius Laertæ, ac contra edidit hunc sermonem :

O dilecte, celestibus valde honorate diis,
 si vere fatale-est bellicosus Græcis,
 ut-excidant dolis Priami urbem,
 equo fabricato optimates in Insidias (atrum) viri
 conscendamus celeriter, exercitus autem seorsim secedat
 in Tenedum cum navibus, atque incendant omnes
 sua tentoria, ut Trojani ex urbe spectantes
 in campum effundantur intrepidi. Verum vir quispiam
 audax, quem nemo noverit inter Trojanos,
 maneat extra equum, Martium assumens animum,
 qui simulet vim crudelem Græcorum,
 immolare pro reditu ipsum volentium, se-effugisse,
 cum-sub equum se-timide-recepisset sabrefactum, quem
 ædificarint] Palladi offensæ propter Trojanos bellicosos.
 Et hæc quidem ita prolixè sciscitantibus commemoret,
 donec illi crediderint, difficiles quamvis sint,
 inque urbem ipsum ducant celeriter miserabilem existen-
 tem,] ut nobis tristem ad conflictum signum det,
 aliis quidem (in Tenedo) ardentem celeriter facem attol-
 lens,] alios vero excitans ut-exeant ex-ingenti equo,
 quando Trojani viri securi dormiunt.

Ὡς φάτο· τὸν δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον· ἔσχα δ' ἄλλων
Κάλχας μιν θαύμαζεν, ὅπως ὑπεθήκατ' Ἀχαιοῖς
μῆτιν καὶ δόλον ἐσθλὸν, ὃς Ἀργείοισιν ἐμελλεν
νίκης εἶμεναι ἄλκαρ, ἀτὰρ μέγα Τρώεσι πῆμα.

60 Τοῦνεκ' ἀριστήεσσιν εὐπτολέμοισι μεττύδα·

Μηκέτι νῦν δόλον ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μετιάσθαι,
ὦ φίλοι, ἀλλὰ πίθεσθαι εὐπτολέμῳ Ὀδυσῇ·
οὐχὶ οἱ ἔσσετ' ἀπρηκτον εὐφρονέοντι νόημα·
ἤδη γὰρ Δαναοῖσι θεοὶ τελέουσιν ἐέλδωρ,

65 σήματα δ' οὐκ ἀτέλεστ' ἀναφαίνεται ἀλλοθεν ἄλλα·
Ζηνὸς μὲν γὰρ ὑπερθε μέγα κτυπέουσι δι' αἴθρης·
βρονταὶ ὑμῶς στεροπῆσι· παραίσσουσι δὲ λαοὺς
δειοὶ ὄρνιθες ταναῇ ὑπὲρ κεκληγόντες.

Ἄλλ' ἄγε μηκέτι πολλὸν ἐπὶ γρόνον ἀμφὶ πόληα
60 μίμνωμεν· Τρωσὶν γὰρ ἐνέπνευσεν μέγ' ἀνάγκη,
θάρος, ὅπερ πρὸς Ἄρηα καὶ οὐτιδανὸν περ ἐγείρει·
κάρτιστοι δὲ τότε ἄνδρες ἐπὶ μῦθον, ἐπὶ οὔτε θυμὸν
παρθέμενοι στονόεντος ἀφειδέσσωσιν ὀλέθρου·
ὥς νῦν Τρώεσσι υἱὲς ἀτρεβέες ἀμφιμάχονται

65 ἄστυ πέρι σφέτερον· μέγα δέ σσισι μαίνεται ἦτορ.

Ὡς φάμενον προσέειπεν Ἀχιλλεύς ὄβριμος υἱός·

ὦ Κάλχαν, ὀηίοισι καταντίον ἀλκιμοὶ ἄνδρες
μάρνανται· τοὶ δ' ἐντὸς ἀλευάμενοι ἀπὸ πύργων
οὐτιδανοὶ πονέονται, ὅσων φρένα δαίμα χαλέπτει.

70 Τῷ νῦν μὴ τι δόλον φραζώμεθα, μήτε τι μῆχος
ἄλλο· πόνῳ γὰρ εἴκειν ἀριστεὰς εἶμεναι ἄνδρας
καὶ δορί· θαρσαλέοι δ' ἄρ' ἀμείνονες ἐν δαὶ φῶτες.

Ὡς φάμενον προσέειπε μένος Λαερτιάδης·

ὦ τέκος ὄβριμόθυμον ἀταρβέος Αἰακίδαο,
75 ταῦτα μὲν, ὥς ἐπέοικεν ἀμύμονι φῶτι καὶ ἐσθλῷ,
θαρσαλέως μάλα πάντα δίδωκε, χερσὶ πεποιθώς·
Ἄλλ' οὐτ' ἀκαμάτοιο τεοῦ πατρὸς ἀτρομος ἀλκή,
ἔσθηνεν ὀλβιον ἄστυ διαπραθέειν Πριάμοιο,
οὔθ' ἡμεῖς μάλα πολλὰ πονεύμενοι. Ἄλλ' ἄγε θᾶσσον

80 Κάλχαντος βουλῇσι θαρῆς ἐπὶ νῆας ἰόντες
ἵππον τεκταίνωμεν ὑπαὶ παλάμῃσιν Ἰππειοῦ,
ὃς βρά τε πολλὸν ἀριστος ἐν Ἀργείοισι τέτυκται
εἵνεκα τεκτοσύνης· δέδωκεν δέ μιν ἔργον Ἀθήνη.

Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα πάντες ἀριστῆες πεπύθοντο
85 νόστοι Νεοπτολέμοιο δαίφρονος· οὐδὲ μὲν ἐσθλὸν
πίθε Φιλοκτήταο νόον κρατερᾷ φρονέοντος.

Ἰσμήνης γὰρ ἔτ' ἔσχον ὀϊζυρῆς ἀκórητοι·
ῥωμαινον δὲ μάχεσθαι ἀνὰ κλόνον· ἀμφὶ δὲ λαοὺς
σφωϊτέρους ἐκέλευον ἀπειρέσιον περὶ τείχος·

90 πάντα φέρειν, ὅσα δῆριν ἐνὶ πτολέμοισιν ὀφέλλει,
ἐλπόμενοι πτολίεθρον ἐύκτιτον ἐξαλαπάξει·
ἀμφὶ γὰρ βουλῇσι θεῶν ἐς δῆριν ἴκοντο.

Καὶ νύ κεν αἶψα τέλεισσαν, ὅσα σφίσιν ἤθελε θυμὸς,
εἰ μὴ Ζεὺς νεμέσῃσεν ἀπ' αἰθέρος, ἀμφὶ δὲ γαῖαν

95 Ἀργείων ἐλέλιξεν ὑπαὶ ποσὶ, σὺν δ' ἐτίναξεν
ἡέρη πᾶσαν ὑπερθε, βάλεν δ' ἀκάμαντα κεραιὸν
ἡρώων προπάροιθεν· ὑπεσμαράγχεσι δὲ πᾶσα
Δαρδανίη. Τῶν δ' αἶψα μετεστράπτει τὸ νόημα
ἐς φόβον· ἐκ δ' ἐλάθοντο βίης καὶ θάρσεος ἐσθλοῦ·

Sic dixit, atque eum omnes laudabant, præ aliis vero
Calchas ipsum admirabatur, quod suggestisset Græcis
consilium ac dolum utilem, qui Græcis erat
victoriæ futurum auxilium, sed magnum Trojanis malum.
Ideoque principibus bellicosis verba fecit :

Ne-amplius nunc dolum alium in animis versate,
o dilecti, sed obtemperate bellicoso Ulyssi
Non ipsi erit irritum prudenti inventum;
jam enim Græcis dii perficient votum,
signa enim non vana conspiciuntur alibi alia :

Jovis enim desuper valde resonant per æthera
tonitrua cum fulguribus, prætervolantque populum
dextræ aves intensa voce clangentes.

Verum age ne-amplius longum ad tempus ad urbem
maneamus; Trojanis enim inspiravit magnum necessitas
robur, quod ad prælium quamvis imbellem excitat :
fortissimienim tunc viri sunt in pugna, quando animum
colligentes tristem non-metuum mortem ;
quemadmodum nunc Trojani intrepidi depugnant
pro urbe sua, ac valde ipsis furit animus.

Sic loquentem Interpellavit Achilles fortis filius :

O Calcha, cum-hostibus cominus strenui viri
pugnant, intus vero campum-declinantes de turribus
imbelles dimicant, quorum animum timor infringit.
Ideo nunc ne quem dolum excogitemus, neve machinam
quandam] aliam; labore enim decet excellere viros
ac hasta, fortes enim præstantiores sunt in prælio viri.

Sic loquentem compellavit constans Laertiades :

O fili magnanime imperterriti Aacida,
hæc quidem, ut convenit honesto viro ac bono,
audacter plane omnia exposuisti, manibus tuis fretus.
Sed neque invicti tui patris intrepida virtus
potuit fortunatam urbem expugnare Priami,
neque nos potuimus valde multa periclitati. Verum age
ocius] Calchantis monitis celeres ad naves profecti
equum fabricemus manibus Epel,
qui sane multo optimus inter Græcos est
causa architecturæ: docuit enim eum opus Minerva.

Sic dixit, ei vero omnes procures obtemperarunt
præter Neoptolemum bellicosum, neque fortem
movit Philoctetæ mentem excelsa spirantis.
Pugnæ enim adhuc erant tristis insatiabiles,
ac cupiebant certare in conflictu; milites itaque
suos jubebant immensum ad murum
cuncta ferre, quæ expugnationem in bellis adjuvant,
sperantes urbem munitam se-occupaturos;
ambo enim consiliis deorum ad bellum venerant.
Atque illico perfecissent, quæ ipsis cupiebat animus,
nisi Juppiter invidisset de cælo, nam ubique terram
Græcorum concussit sub pedibus, simul etiam commovit
aerem omnem desuper, ac dejecit indesinenter fulmen
ante heroas; resonuit autem universa
Dardania. Horum vero extemplo commutatum est audax
propositum] in metum; obliti autem sunt roboris et auda-

100 καὶ βα κλυτῷ Καλχαντι καὶ οὐκ ἐθέλοντε πίθοντο·
 ἐς δ' ἄρα νῆας ἵκοντο σὺν Ἀργείοισι καὶ ἄλλοις,
 μάντιν ἀγασσάμενοι, τὸν ἄρ' ἐκ Διὸς ἔμμεν' ἔρησαν,
 ἐκ Διὸς ἢ Φοῖβοιο· πίθοντο δέ οἱ μάλα πάντα.

Ἦμος δ' αἰγλήεντα περιστρέφει· οὐρανὸν ἀστέρα
 105 πάντοθε μαρμαίροντα, πόνου δ' ἐπιλήθεται ἀνὴρ,
 δὴ τότε Ἀθηναίῃ μακάρων ἔδος αἰπὺ λιποῦσα
 ἤλυθε παρθενικῇ ἀταλάφρονι πάντ' αἰκυία
 ἐς νῆας καὶ λαόν· ἀρηϊφίλου δ' ἄρ' Ἐπειοῦ
 ἔστη ὑπὲρ κεφαλῆς ἐν δνείραϊ καὶ μιν ἀνώγει
 110 τεύξαι δούριον ἵππον· ἔφη δέ οἱ ἐγκονέοντι
 αὐτῇ συγκαμέειν, αὐτῇ δ' ἄφαρ ἀγγόβι βῆναι,
 ἔργον ἐποτρύνουσα. Θεῆς δ' ὄγε μῦθον ἀκούσας,
 καγχαλῶν ἀνὰ θυμὸν ἀκηδέος ἔκθορεν ὕπνου·
 ἔγνω δ' ἀθάνατον θεὸν ἄμβροτον· οὐδέ οἱ ἦτορ
 115 ἄλλο παρὲς ὤρμαινε, νόον δ' ἔχεν αἰὲν ἐπ' ἔργῳ
 θεσπεσίῳ· πινυτὴ δὲ περὶ φρένας ἦε τέχνη.

Ἦώς δ' ὀππύθ' ἵκανε ἀπώσσειν κνέφας τῷ
 εἰς ἔρεβος, χαροπὴ δὲ δι' ἡέρος ἦεν αἴγλη,
 δὴ τότε θεῖον δνείρον ἐν Ἀργείοισιν Ἐπειός,
 120 ὥς ἴδεν, ὥς ἤκουσεν, ἐλδομένοισιν ἔειπεν·
 οἱ δέ οἱ εἰσαίοντες ἀπειρέσιον κεχάροντο.
 Καὶ τότε ἄρ' Ἀτρείος υἱὲς ἐς ἄγχεα τηλεθάοντα
 Ἴδης ὑψικόμοιο βοοῦς προέηκαν ἰκέσθαι
 ἀνέρας· οἱ δ' ἐλάττησιν ἐπιδρίσαντες ἀν' ὕλην
 125 τάμνον δένδρεα μακρά· περικτυπέοντο δὲ βῆσσαι
 θεινομένων· δολιχαὶ δὲ κατ' οὔρεα μακρὰ κολῶναι
 δεύοντ' ἐκ ξυλόχοιο· νάπη δ' ἀνεφαίνετο πᾶσα,
 θήρεσιν οὐκ ἔτι τόσσον ἐπήρατος, ὥς τοπάροισι·
 πρέμνα δ' ἀπαυκίνοντο βίην ποθέοντ' ἀνέμοιο.

130 Καὶ τὰ μὲν ἄρ' πελέκεσσι διατμήγοντες Ἀχαιοὶ
 ἱσσυμένως φορέεσκον ἐπ' ἡόνας Ἑλλησπόντου
 ἐξ ὄρεος λασίοιο· μόγησε δὲ θυμὸς ἐπ' ἔργῳ
 αἰζήων τε καὶ ἡμιόνων· πονέοντο δὲ λαοὶ
 μύριοι, ἄλλοθεν ἄλλος, ὑποδρήσσοντες Ἐπειῷ.

135 Οἱ μὲν γὰρ τέμνεσκον ὑπ' ὀκρίοντι σιδήρῳ
 δούρατα καὶ σανίδας διεμέτρον· οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ὄξους
 λείαινον πελέκεσιν ἐπ' ἀπρίστων ἀπὸ φιτρῶν·
 ἄλλος δ' ἄλλο τι ῥέζε πονεύμενος· αὐτὰρ Ἐπειός
 ἵππου δουρατίοιο πόδας χάμεν, αὐτὰρ ἔπειτα
 140 νηλύα, τῇ δ' ἐφύπερθε συνήρμοσε νῶτα καὶ ἰζὺν
 ἐξόπιθεν· δειρὴν δὲ πάρος, καθύπερθε δὲ χαίτην
 αὐχένος ὑψηλοῖο καθήρμοσεν, ὥς ἑτεὸν περ
 κινυμένην· λάσιον δὲ κάρη καὶ εὐτρεχὸν οὐρὴν,
 οὐατα δ' ὀφθαλμούς τε διειδέας ἄλλα τε πάντα,

145 οἷς ἐπικίνυται ἵππος. Ἀέξετο δ' ἱερὸν ἔργον
 ὥς ἑτεὸν ζῶντος, ἐπεὶ θεὸς ἀνέρι τέχνην
 δῶκ' ἐρατὴν· τετέλεστο δ' ἐπὶ τρισὶν ἡμασι πάντα
 Παλλάδος ἐννεσίησι. Πολὺς δ' ἐπεγέθεε λαὸς
 Ἀργείων· θαύμαζε δ' ὅπως ἐπὶ δούρατι θυμὸς
 150 καὶ τάχος ἐκπεπόνητο ποδῶν· χρεμέθοντι δ' ἐώκει.
 Καὶ τότε διὰς Ἐπειὸς ὑπὲρ μεγακῆτος ἵππου
 εὐχεθ' ἐπ' ἀκαμάτῳ Τριτωνίδι χεῖρας ὀρέξας·

Κλυθι, θεὴ μεγάθυμε· σάου δ' ἐμὲ καὶ τεὸν ἵππον.

ciae magnæ,] et inclyto Calchanti etiam nolentes obtemperarunt,] atque ad naves recesserunt cum Græcis una cæteris] valem suspicientes, eumque ex Jove esse dicebant, ex Jove aut Apolline, et obtemperabant ipsi in-omnibus

Cum vero fulgida volvuntur in cælo astra undique splendentia, ac laboris obliviscitur homo, tum Minerva Deorum sede alta relicta venit, puellæ teneræ omnino similis, ad naves et exercitum, bellicosique Epei stetit supra caput in somnio atque ipsum jussit fabricare ligneum equum, ac dixit ei opus-urgenti se ipsam opitulaturam ipsamque celeriter prope aggressuram,] ad opus incitans. Deæ vero sermone audito, lætatus in animo securo subsiliit e-somno, et agnovit immortalem deam ac cælestem, neque ipsi cor aliud præterea versabat, sed animum habebat semper in opere] divino, ac sapiens versabatur circa ejus mentem ars.

Aurora vero cum oriretur pulsas tenebris densis ad Erebum, et clarum spargeretur per acra jubar, tunc divinum somnium apud Græcos Epeus, quomodo vidiasset, quomodo audivisset, cupidus exposuit; hi vero ipsum audientes immensum gavisii sunt Et tunc Atrei filii ad valles nemorosas Idæ alticomantis celeres jusserunt abire viros, qui abietibus totis viribus incumbentes in silva cædebant arbores proceras, ac resonuerunt fragore valles cæsarum, longique in montibus magnis vertices nudabantur silva, saltusque patebat omnis, feris non amplius tam dilectus, quam antea, trunci vero exarescebant flatum desiderantes venti.

Atque eos quidem securibus dissectos Græci festinanter ferebant ad littora Hellesponti de monte frondoso; sudabat autem animus in opere juvenum ac mulorum, occupabanturque homines innumeri, aliunde alius, ministrantes Epeo.

Alii enim secabant acuto ferro ligna et asseres dimetiebantur, alii vero ramos poliebant securibus de nondum fissis stipitibus, alius vero aliud quid operabatur laborans; verum Epeus equi lignei pedes fabricavit, ac postea ventrem, cui desuper adaptavit tergum et lumbum posterius, cervicem anterior, ac jubam super cervicem arduam adaptavit, ac si vere moveretur, hirsutumque caput ac pilosam caudam auresque et oculos pellucidos cæteraque cuncta, quibus movetur equus. Crescebat autem sacrum opus ut vere viventis equi, quia dea viro artem dederat amabilem, ac perfecta sunt tribus diebus omnia Minervæ auxiliis. Ingens itaque gaudebat exercitus Græcorum, ac mirabatur, quomodo in ligno animum et celeritas fabricata-essent pedum, hinnientique similis-esset. Ac tunc divinus Epeus pro stupendæ magnitudinis equo supplicabat ad indefessam Minervam manibus sollicitis:] Audi, dea magnanima, serva me ac tuum equum

Ὡς φάτο· τοῦ δ' ἐτάκουσε θεὰ πολύμητις Ἀθήνη,
 155 καὶ ῥά οἱ ἔργον ἔτευξεν ἐπιχθονίοισιν ἀγῆτον
 πᾶσιν, ὅτοι μιν ἴδοντο καὶ οἱ μετόπισθε πύθοντο.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ Δαναοὶ μὲν ἐγῆθεον ἔργον Ἐπειοῦ
 δερκόμενοι, Τρῶες δὲ πεφυζότες ἐνδοθι πύργων
 μένον αἰετούμενοι θάνατον καὶ ἀνηλέα κῆρα·
 160 δὴ τότε' ἐπ' Ὀκεανοῖο ῥοᾶς καὶ Τηθύος ἀντρα
 Ζηνὸς ὑπερθύμοιο θεῶν ἀπάτερθε μολόντος,
 ἔμπεσεν ἀθανάτοισιν ἔρις· δῖχα δὲ σφισι θυμὸς
 ἔπλετ' ὀρινομένων· ἀνέμων δ' ἐπιβάντες ἀέλλαις
 οὐρανόνθεν φορέοντο ποτὶ γῆνα· τοῖσι δ' ὑπ' αἰθήρ
 165 ἔδραχεν. Οἱ δὲ μολόντες ἐπὶ Ξάνθοιο ῥέεθρα
 ἀλλήλων ἴσταντο καταντίον, οἱ μὲν Ἀχαιῶν,
 οἱ δ' ἄρ' ὑπὲρ Τρώων· πολέμου δ' ἔρος ἔμπεσε θυμῶ·
 τοῖσι δ' ὁμῶς ἀγέροντο καὶ οἱ λάχον αὐρέα πόντον.
 Καί ῥ' οἱ μὲν δολόεντα κοτεσσάμενοι μανίαῖνον
 170 ἵππον ἀμαλδύναι σὺν νήσιν, οἱ δ' ἐρατεινὴν
 Ἰλιον· Αἴσα δ' ἔρυκε πολύτροπος, ἐς δὲ κυδοιμὸν
 τρέψε νόον μακάρεσσιν. Ἄρης δ' ἐξῆρχε μόθοιο·
 ἄλτο δ' Ἀθηναίης κατεναντίον· ὧς δὲ καὶ ἄλλοι
 σύμπεσον ἀλλήλοισι· περὶ σφισι δ' ἄμβροτα τεύχη
 175 χρύσεα κινυμένοισι μέγ' ἔαχεν· ἀμφὶ δὲ πόντος
 εὐρύς ἐπεσμαράγησε, κελαινὴ δ' ἔτρεμε γαῖα
 ἀθανάτων ὑπὸ πρῶσι· μακρὸν δ' ἄμα πάντες αὔσαν·
 σμερδαλέη δ' ἐνοπὴ μέγχις οὐρανὸν εὐρὺν ἔκτανε,
 μέγχις ἐπ' Ἀἰδωνῆος ὑπερθύμοιο βερέθρων·
 180 Τυτῆνες δ' ὑπένερθε μέγ' ἔτρεσαν· ἀμφὶ δὲ μακρῇ
 Ἴδη ὑπέστανε πᾶσα καὶ ἡγήεντα ῥέεθρα
 ἀενάων ποταμῶν· δολιχαὶ δ' ἄμα τοῖσι χαράδραι
 νῆες τ' Ἀργείων Πριάμοιο τε κύδιμον ἄστυ.
 Ἄλλ' οὐκ ἀνθρώποισι πέλεν δέος· οὐδ' ἐνόησαν
 185 αὐτῶν ἐννεσίησι θεῶν ἔριν. Οἱ δὲ κολῶνας
 χερσὶν ἀπορρήξαντες ἀπ' οὐρεος Ἰδαίου
 βάλλον ἐπ' ἀλλήλους· αἱ δὲ ψαμάθοισιν ὁμοῖαι
 ῥεῖα διεσπιδόναντο θεῶν ἄμφ' ἄσπετα γυῖα
 ῥηγνύμεναι διὰ τυτθὰ. Διὸς δ' ἐπὶ πείρασι γαίης
 190 οὐ λάθον τὸ νόημα· λιπὼν δ' ἄραρ Ὀκεανοῖο
 γεύματ' ἐς οὐρανὸν εὐρὺν ἀνήϊε· τὸν δὲ φέρεσκον
 Εὐρὸς καὶ Βορέης, Ζέφυρος δ' ἐπὶ τοῖσι Νότος τε
 τοὺς δ' ὑπὸ θεσπέσιον ζυγὸν αἰόλος ἡγάγευ Ἴρις
 ἄρματος αἰὲν ἐόντος, ὃ οἱ κάμεν ἄμβροτος Αἰὼν
 195 χερσὶν ὑπ' ἀκαμάτῃσιν ἀτειρέος ἐξ ἀδάμαντος.
 Ἰκέτο δ' Οὐλύμπιο ῥέον μέγχα· σὺν δ' ἐτίναξεν
 αἰθέρα πᾶσαν ὑπερθε χολούμενος· ἄλλοθεν ἄλλαι
 βρονταὶ ὁμῶς στεροπῇσι μέγ' ἔκτυπον· ἐκ δὲ κεραυνοὶ
 ταρφέες ἐξεχέοντο ποτὶ γῆνα· καίετο δ' ἀήρ
 200 ἄσπετος· ἀθανάτοισι δ' ὑπὸ φρένας ἔμπεσε δαῖμα·
 πάντων δ' ἔτρεμε γυῖα, καὶ ἀθανάτων περ ἐόντων.
 Τῶν δὲ περιδδείσασα κλυτὴ Θέμις εὖτε νόημα
 ἄλτο διὰ νεφέων· τάχα δὲ σφίεας εἰσαφίκανεν·
 οἷη γὰρ στονόεντος ἀπόπροθι μέμνε μόθοιο·
 205 τοῖον δ' ἔκρατο μῦθον ἔρυκανόωσα μάχεσθαι·
 Ἴσχεσθ' ἰσχυμοῖο δυστήριος· οὐ γὰρ ἔοικεν,
 Ζηνὸς χολούμεοιο, μινυνθιδίῳ ἐνεκ' ἀνδρῶν

Sic oravit : ipsum vero exaudivit Dea ingeniosa Minerva,
 ejusque opus effecit terrigenis admirandum
 omnibus, qui id viderunt, ac qui postea audiverunt.

Verum cum Græci gauderent opus Epei
 videntes, Trojani vero trepidantes intra turres
 roanarent, fugientes mortem ac sævum fatum,
 tunc ad Oceani fluentia ac Tethyos antra
 Jove magnanimo a-diis procul profecto,
 incidit diis contentio, divisusque ipsis animus
 erat concitatis. Ventorum igitur ascendentes turbines
 cœlitus ferebantur in terram; sub ipsis autem æther
 sonuit. Qui cum-venissent ad Xanthi flumina,
 contra se-invicem stabant, alii quidem pro Græcis,
 alii vero pro Trojanis; bellicque desiderium incidit animo,
 hisque se-adiungebant etiam qui sortiti-fuerant vastum
 mare.] Et alii quidem dolosum ira-perciti cupiebant
 equum demoliri cum navibus, alii contra amabile
 Ilium. Sed Fatum obstabat varium et ad bellum
 convertit mentem cœlestibus. Mars itaque exorsus-est pro-
 elium] prosiliitque contra Minervam; ita etiam alii
 concurrerunt inter-se. Circum vero illos immortalia arma
 aurea commotos valde sonuerunt, circumque mare
 magnum resonuit, et obscura tremuit terra
 deorum sub pedibus, ac magnum simul omnes clamorem
 edebant,] horrendaque vox usque-ad cœlum amplum pene-
 trabat,] usque ad Plutonis violenti barathra;
 Titanes autem infra valde tremuerunt, circum etiam longa
 Ida ingemuit universa, ac sonora fluentia
 perennium fluviorum, ac longæ cum his voragines
 navesque Græcorum Priamique inclyta urbs.
 Verum hominibus non erat metus, neque senserunt
 deorum consiliis ipsorum pugnam, qui juga
 manibus abrupta de monte Idaeo
 jaculabantur in se-invicem; ea vero arenis similia
 facile dispergebantur, deorum circa immanesa membra
 comminuta in exiguas-partes. Jovis vero in sinibus terræ
 non fefellerunt præstantem mentem; relictis itaque celeri-
 ter Oceani undis in cœlum amplum rediit, cumque ferebant
 Eurus et Boreas, ac Zephyrus cum his Notusque,
 quos sub divinum jugum versicolor duxit Iris
 currus sempiterni, quem ipsi fabricarat immortalis Ætas
 manibus indefessis solido ex adamante.
 Rediit itaque ad Olympi verticem magnum ac concussit
 æthera universum desuper iratus, aliund; alia
 tonitrua cum fulguribus va-de tonabant, ac fulmina
 densa effundebantur in terram, ardebatque aer
 immensus; deorum vero mentes subiit metus,
 omniumque tremebant membra, quamvis immortales es-
 sent.] His itaque valde-metuens inclyta Themis, tanquam co-
 gitatio,] desiliit per nubes, celeriterque ad ipsos pervenit;
 sola enim a-ductuoso procul manserat proelio;
 hanc vero habuit orationem cohibens pugnare :
 Abstinete a-pugna tristi; non enim decet,
 Jove irato, caducorum causa hominum

μάρνασθ' αἰὲν ἰόντας, ἐπεὶ τάχα πάντες αἵστοι
 ἔσσεσθ'· ἢ γὰρ ὑπερθεὶν ἐπ' ὑμέας οὐρεα πάντα
 210 εἰς ἓν ἀναβήξας οὐθ' υἱῶν οὔτε θυγατρῶν
 φείσεται, ἀλλ' ἄρα πάντας ὁμῶς ἐρύπερθε καλύψει
 γαίῃ ἀπειρεσίῃ· οὐδ' ἔσsetαι ὑμῖν ἀλυσίς
 εἰς φάος· ἀργαλέος δὲ περὶ ζόφος αἰὲν ἐρύξει.

Ὡς φάτο· τοὶ δὲ πίθοντο Διὸς τρομέοντες ὁμοκλήν·
 215 ἑσμίνης δ' ἔσχοντο· χόλον δ' ἀπὸ νόσφι βάλλοντο
 ἀργαλέον· φιλότητα δ' ὁμηθέα ποιήσαντο·
 καὶ β' οἱ μὲν νίσσοντο πρὸς οὐρανόν, οἱ δ' ἄλλος εἰσω,
 οἱ δ' ἀνὰ γαίην ἐμμνον. Ἑὐπτολέμοισι δ' Ἀχαιοῖς
 υἱὸς Λαέρτιάς· πύχα φρονέων φάτο μῦθον·

ὦ κλυτοὶ Ἀργείων σημάντορες ὀβριμόθυμοι,
 νῦν μοι ἐλδομένῳ τεκμήρατε, οἵτινές ἐστε
 ἐκπάγλως κρατεροὶ καὶ ἀμύμονες· ἢ γὰρ ἱκάνει
 ἔργον ἀναγκάζης· ἀλλὰ μνησώμεθ' Ἀρης,

ἔς δ' ἵππον βαίνωμεν εὐξοόν, ὅφρα κε τέκμωρ
 225 εὐρωμεν πολέμοιο δυσχερός· ὥς γὰρ ἄμεινον
 ἔσsetαι, ἣν κε δόλῳ καὶ μήδεσιν ἀργαλείοισιν
 ἄστν μέγ' ἐκπέρωμεν, οὐ εἵνεκα δεῦρο μολόντες
 πάσχομεν ἀλγεα πολλὰ φίλης ἀπὸ τηλόθι γαίης.

Ἀλλ' ἄγε δὴ μένος ἦν καὶ ἀλκιμον ἐν φρεσὶ θέσθε·
 230 καὶ γὰρ τις κατὰ δῆριν ἀνιρῇ ὑπ' ἀνάγκῃ
 θαρσύνῃς ἀνὰ θυμὸν ἀμείνονα φῶτα κατέκτα,
 χειρότερος γεγαώς· μάλα γὰρ μέγα θυμὸν ἀέξει
 θάρσος, ὅπερ τ' ἀλκῆς πολὺ λῶϊον ἀνθρώποισιν.

Ἀλλ' ἄγ' ἀριστῆες μὲν εἶν λόχον ἐντύνεσθε·
 235 οἱ δ' ἄλλοι Τενέδοιο πρὸς ἱερὸν ἄστν μολόντες
 μιμνήμεν, εἰσέκεν ἄμμε ποτὶ πτόλιν εἰρύσσωσι
 δῆϊοι ἐλπόμενοι Τριτωνίδι δῶρον ἄγεσθαι.

Αἰζῆων δέ τις ἐσθλός, δν οὐ σάφα Τρῶες ἴσασι,
 μιμνέτω ἄγχ' ἵπποιο σιδήρεον ἐνθάδε κῆρ·
 240 καὶ οἱ πάντα μέλοιτο μάλ' ἔμπεδον, ὅππῃς ἔγωγε
 πρόσθ' ἐφάμην· καὶ μή τι περὶ φρεσὶν ἄλλο νοήσῃ,
 ὅφρα μὴ ἀμπαδὴ Τρῶσιν Ἀχαιῶν ἔργα πέληται.

Ὡς φάτο· τὸν δὲ Σίνων ἀπαμείβετο κύδιμος ἀνὴρ
 ἄλλον δειδιδότων· μάλα γὰρ μέγα ἔργον ἐμελλεν
 245 ἐκτελέειν· τῷ καὶ μιν εὐφρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν
 ἦδ' ἀγάσσατο λαός· ὁ δ' ἐν μέσσοισιν εἶπεν·

ὦ Ὀδυσσεῦ καὶ πάντες Ἀχαιῶν φέρτατοι υἱες,
 ἔργον μὲν τόδ' ἔγωγε λιλαιομένοισι τελέσω,
 εἴ κε μ' ἀεικίζωσι, καὶ εἰ πυρὶ μητιώωνται
 250 βάλλειν ζῶν ἰόντα· τὸ γὰρ νῦ μοι εὐχὰς θυμῷ,
 ἢ θανέειν δηλοῖσιν ὑπ' ἀνδράσιν ἢ ὑπαλύξαι
 Ἀργείοις μέγα κῆδος ἐλδομένοισι φέροντα.

Ὡς φάτο θαρσαλέως· μέγα δ' Ἀργεῖοι κεχάροντο·
 καὶ τις ἔφη· ὦς τῷδε θεὸς μέγα χάριτος ἔδωκε
 255 σήμερον· οὐ γὰρ πρόσθεν ἔην θρασύς· ἀλλὰ ἰδαίμων
 δτρύνει πάντεσσι κυχὸν Τρῶεσσι γενέσθαι
 ἢ νῶϊν· νῦν γὰρ που ὀλομαι ἔσσυμένως περ
 ἀργαλέου πολέμοιο τέκμωρ εὐδῆλον ἔσsetαι.

Ὡς ἄρ' ἔρη κατὰ λαὸν ἀρηϊφίλων τις Ἀχαιῶν·
 260 Νέστωρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐποτρύνων μετέειπεν·
 Νῦν χρειώ, φίλα τέχνα, βίης καὶ θάρσεος ἐσθλοῦ·

pugnare immortales. Alias mox omnes evanidi
 eritis, etenim desuper super vos montes omnes
 in unum confundens neque filiis neque filiabus
 parceret, sed cunctos simul desuper adoperiet
 tellure immensa; neque erit vobis effugium
 ad lucem, sed tristis firmiter caligo semper detinebit.

Sic dixit; hi vero morem gerebant Jovis formidantes
 minas, et a pugna desistebant iramque procul abiciebant
 gravem atque amicitiam concordem inierunt.
 Et alii quidem redibant ad cælum, alii vero intra mare,
 alii contra in terra manebant. Cæterum bellicosus Græcis
 filius Laertiæ prudens hæc habuit orationem:

O clari Græcorum duces et magnanimi,
 nunc mihi cupienti ostendite qui sitis
 valde fortes et strenui: etenim incumbit
 opus necessitatis. Itaque recordemur Martis
 et in equum conscendamus dedolatum, ut exitum
 inveniamus belli tristis. Sic enim satius
 erit, si etiam dolo atque artibus periculososis
 urbem magnam excindamus, cujus causa hoc profecti
 patimur mala multa a cara procul patria.

Sed age robur magnum ac validum animis indatis
 etenim aliquis in prælio tristi necessitate *adactus*
 sumpta audacia in animo præstantiorem virum interfecit,
 deterior existens; valde enim animum confirmat
 audacia, quæ robore longe potior est hominibus.

Verum agite principes callidas insidias adornate,
 alii vero ad Tenædi sacram urbem profecti
 manete, donec nos ad urbem trahant
 hostes putantes Minervæ donum adduci.

Juvenum vero quispiam præstans, quem non certo Troja-
 ni norunt,] maneat prope equum, ferreo assumpto animo,
 eique omnia curæ sint valde diligenter, quæcumque ego
 antea dixi, nec quid aliud in mente volatet,
 ne manifesta Trojanis Græcorum consilia fiant.

Sic locutus est; ipsi vero Sinon respondit, inclytus vir,
 aliis trepidantibus. Valde enim magnum opus erat
 perfecturus; ideo etiam ipsum ardua-spirantem in animo
 strenuus admirabatur populus. Is igitur inter medios dixit:

O Ulysses et omnes Græcorum præstantissimi viri,
 rem hanc ego cupientibus perficiam,
 etiamsi me ignominia-afficiant atque igni statuant
 injicere viventem. Id enim mihi placet in animo,
 ut aut moriar hostiles inter viros, aut effugiam
 Græcis magnam gloriam cupientibus acquirens.

Sic dixit audacter: valde vero Græci gavisii sunt,
 et aliquis dixit: Quam huic Deus magnum robur addidit
 hodie; non enim antea erat audax, sed ipsum Deus
 excitat omnibus exitum Trojanis ut-asserat
 aut nobis. Nunc enim spero celeriter
 longi belli exitum manifestum fore.

Sic dixit in populo bellicosorum aliquis Græcorum;
 Nestor vero ab alia parte extimulans verba-fecit:
 Nunc opus est, dilecti filii, viribus et audacia magna;

νῦν γὰρ τέρμα πόνου θεοὶ καὶ ἀμύμονα νίκην
 ἡμῖν ἐλδομένοισι φίλας ἐς χεῖρας ἄγουσιν.
 Ἄλλ' ἄγε θαρσαλίως πολυχανδέος ἐνδοθεν ἵππου
 265 φαίνεται, ἐπεὶ μερόπεσσι κλέος μέγα θάρσος ὀπάξει.
 Ὡς ὕρην μέγα κάρτος ἐμοῖς ἐπὶ γούνασι κείτο,
 οἷον δὲ Λίσονος υἱὸς ἔσω νεὸς ὠκυπόροιο
 Ἀργούης καλέεσκεν ἀριστεάς, ὅππότε' ἔγωγε
 πρῶτος ἀριστηῶν καταβήμεναι ὀρμαίνεσκον,
 270 εἰ μὴ ἄρ' ἀντίθεος Παλῆης δέχοντά μ' ἔρυκε·
 νῦν δέ με γῆρας ἐπείσι πολύστονον· ἄλλ' ἄρα καὶ ὧς,
 ὡς νέος ἦέω, καταβήμεναι ἐνδοθεν ἵππου
 θαρσαλίως· θάρσος δὲ θεὸς καὶ κῦδος ὀπάσσει.
 Ὡς φάμενον προσέειπε παῖς ἐκνυθῶ Ἀχιλλεύς·
 275 ὦ Νέστορ, σὺ μὲν ἔσσι νόω προφειρέστερος ἀνδρῶν
 πάντων· ἄλλὰ σε γῆρας ἀμείλιχον ἀμφιμέμαρπεν·
 οὐδέ τοι ἐμπεδός ἐστι βίη γατέοντι πόνου·
 τῷ σε γρὴ Τενέδοιο πρὸς ἥϊονας ἀπονέεσθαι·
 ἐς δὲ λόγον νέοι ἄνδρες εἴθ' ὑσμίνης ἀκόρητοι
 280 βητόμεθ', ὥς σὺ γεραιὴ λιλαιόμενοις ἐπιτέλλεις.
 Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄγχιστα κίων Νηλεΐδης υἱὸς
 ἀμφοτέρως οἱ ἔκυσε χεῖρας κεφαλὴν τ' ἐρύπερθεν,
 οὔνεχ' ὑπέσχετο πρῶτος ἐς εὐρέα δόμεναι ἵππον
 αὐτὸς, τὸν δὲ κάλεσε γεραίτερον ἔκτοθι μέμνην
 285 ἄλλοις σὺν Δαναοῖσιν· ἐέδοτο γὰρ πονέεσθαι·
 καὶ βῆ μιν ἰωχμοῖο λιλαιόμενον προσέειπεν·
 Ἔσσι πατὴρ κείνοισι βίη καὶ εὐρρῶνι μύθῳ,
 ἀντιθέου Ἀχιλλεύς· ἔολπα δὲ σῆσι χεῖρεσσιν
 Ἀργεῖους Πριάμοιο διαπραθέειν κλυτὸν ἄστυ.
 290 Ὅβρι δ' ἄρ' ἐκ χαμάτοιο μέγξ κλέος ἔσσεται ἡμῖν
 πολλὰ πονηταμένοισι κατὰ κλόνον ὀλγέα λυγρὰ.
 Ἄλγεα μὲν παρὰ ποσσὶ θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισιν,
 ἐσθλὰ δὲ πολλὸν ἀπώθε· πόνον δέ γε μίσσον ἔλασσαν·
 τοῦνεκα βῆιδίη μὲν ἐς ἀργαλήν κακότητα
 295 αἰζηοῖσι κέλευθος, ἀνιερὴ δ' ἐπὶ κῦδος,
 μέσφ' ὅτε τις στονόεντα πόνον διὰ ποσσὶ περήσῃ.
 Ὡς φάτο· τὸν δ' Ἀχιλλεύς ἀμείβετο κῦδιμος υἱός·
 ὦ γέρον, ὥς σὺ γ' ἔολπας ἐνὶ φρεσὶ, τοῦτο πέλοιτο
 ἡμῖν εὐχομένοισιν, ἐπεὶ πολὺ λῶϊον οὕτως.
 300 Εἰ δ' ἐτέρως ἐθέλουσι θεοὶ, καὶ τοῦτο τετύχθω·
 βουλοίμην κεν ὑπ' Ἄρει εὐκλειῶς ἀπολέσθαι,
 ἢ ἐφυγὼν Τροίην ἐνείδεα πολλὰ φέρεσθαι.
 Ὡς εἰπὼν ὥμοισι κατ' ἀμφοτα θήκατο τεύχη
 πατὴρ ἰοῦ· τοὶ δ' αἶψα καὶ αὐτοὶ θεωρήθησαν
 305 ἥρώων οἱ ἄριστοι, ὅσοις θρασὺς ἔπλετο θυμός·
 τοὺς μοι νῦν καθ' ἕκαστον ἀνειρομένῳ σάρα Μοῦσαι
 ἔσπεθ', ὅσοι κατέβησαν ἔσω πολυχανδέος ἵππου·
 ὑμεῖς γὰρ πᾶσάν μοι ἐνὶ φρεσὶ θήκατ' ἀνιδῆν,
 πρὶν μοι ἀμφὶ περήϊα κατακλίνεσθαι ἱούλον,
 310 Σμύρνης ἐν θαπέδοισι περικλυτὰ μῆλα νέμοντι,
 τρεῖς τόσον Ἑρμῶ ἀπώθεν, ὅσον βοῶντος ἀκοῦσαι.
 Ἀρτέμιδος περὶ νῆον, ἐλευθερίῳ τε χήποι
 οὔρει τ' οὔτε λίην γηχμαλῶ οὐδ' ἐφ' ὀπί πολλῶ.
 Πρῶτος μὲν κατέβαινεν ἐς ἵππον κητώεντα
 315 υἱὸς Ἀχιλλεύς, σὺν δὲ κρατερὸς Μενέλαος

nunc enim finem laboris dii et egregiam victoriam
 nobis cupientibus dilectas in manus adducunt.
 Agile itaque confidenter capacem intra equum
 conscendite. Nam hominibus gloriam magnam audacia
 prabet. [Utinam magnum robur meis in genibus positum es-
 set,] sicut quando Aesonis filius in navem celerem
 Argoam convocabat principes, quando ego
 primus principum conscendere contendebam,
 nisi divinus Pelias invitum me detinuisset.
 Nunc vero me senectus opprimit tristis, verum tamen etiam
 sic] ut juvenis aetate-florens conscendam intra equum
 intrepide: fiduciam enim Deus ac gloriam praebebit.

Sic loquentem affatus est filius flavi Achillis:

O Nestor, tu quidem es sapientia praestantior viris
 omnibus, verum te senectus immitis occupavit,
 neque tibi firmum inest robur cupido laboris:
 ideoque te oportet ad Tenedi littora discedere,
 in insidias vero viri juvenes adhuc pugna non-satiati
 conscendemus, ut tu senex cupientibus praecipis.

Sic dixit: ad eum vero proxime accedens Nelei filius
 ambas ipsi osculatus est manus ac caput desuper,
 quia suscepit primus in amplum intrare equum
 ipse, sed jubebat senem extra manere
 ceteris cum Graecis. Cupiebat enim laborem-subire:
 ideo ipsum prolii cupidum sic affatus est:

Es patris illius filius et fortitudine et prudenti oratione,
 divini Achillis. Speravi vero tuis manibus
 Graecos Priami vastaturos inclytam urbem.
 Sero autem ex labore magna gloria perveniet nobis,
 qui multas sustinimus in conflictu arumnas tristes.
 Mala enim ante pedes Dii posuerunt hominibus,
 bona vero valde procul, ac laborem in medio constitue-
 runt:] ideo facilis quidem ad triste malum
 juvenibus via est, difficilis vero ad gloriam,
 donec quis molestum laborem pedibus superarit.

Sic fatus est. Ipsi vero Achillis respondit inclytus filius:

O senex, ut tu spem-concepisti in animo, id eveniat
 nobis optantibus, quandoquidem multo melius est sic.
 Si vero aliter decreverint Dii, et id eveniat:
 malum in praelio gloriose occumbere,
 quam fugiens a-Troja probra multa reportare.

Sic fatus humeris splendida imposuit arma
 patris sui; mox vero etiam ipsi armati sunt
 heroum praestantissimi, quibus intrepidus erat animus.
 Eos vero nunc mihi singulatim quaerenti diserte, Musae,
 commemorate, qui conscenderint in capacem equum;
 vos enim omne mihi in corde posuistis carmen,
 antequam mihi circa genas spargeretur lanugo,
 Smyrnae in agris inclytas oves pascenti,
 ter tanto-spacio ab Hermo, quanto clamantem audias,
 Dianae prope templum, libero in horto
 monteque neque admodum humili neque perinde arduo.

Primus quidem ascendit in equum ingentem
 filius Achillis, simulque praestans Menelaus

ἰδ' Ὀδυσσεὺς Σθένελός τε καὶ ἀντίθεος Διομήδης·
 βῆ δὲ Φιλοκτήτης τε καὶ Ἀντίκλος ἤδ' Ἐμεσθεύς,
 εἷν δὲ Θόας ἐρίθυμος ἰδὲ ξανθὸς Πολυποίτης,
 Αἴας τ' Εὐρύπυλός τε καὶ ἰσόθεος Θρασυμήδης,
 320 Μηριόνης τε καὶ Ἰδομενεὺς, ἀριδείκετ' ἄμφω,
 σὺν δ' ἄρ' Εὐμελίδης Ποδालείριος Εὐρύμαχος τε
 Τεῦκρός τ' ἀντίθεος καὶ Ἰάλμενος ὀβριμόθυμος,
 Θαλπίος Ἀμφιλόχος τε μενεπτολεμὸς τε Λεοντεύς·
 σὺν δ' Εὐμήλος ἔβη θεοείκελος Εὐρύαλός τε [νῶρ,
 325 Δημοφῶν τε καὶ Ἀμφίμαχος κρατερός τ' Ἀγαπή-
 σὺν δ' Ἀκάμας τε Μέγης τε κραταιοῦ Φυλῆος υἱός.
 ἄλλοι δ' αὖ κατέβαινον, ὅσοι ἔσαν ἔσχα' ἀριστοί,
 ὅσους χάνθανεν ἵππος ἐύζους ἐντὸς εἴργειν·
 ἐν δὲ σφιν πύματος κατεβήσατο δῖος Ἐπειὸς,
 330 ὃς ῥα καὶ ἵππον ἔτευξεν· ἐπίστατο δ' ὃ ἐνὶ θυμῷ
 ἤμιν ἀνώγει καίνου πτόχας ἤδ' ἐπερείσαι·
 τοῦνεκα δὴ πάντων βῆ δεύτατος· εἴρυσε δ' εἴσω
 κλίμακας, ἧς ἀνέβησαν· ὁ δ' εὐμάλα πάντ' ἐπερείσας
 αὐτοῦ παρ' κληῖδι καθέζετο· τοὶ δὲ σιωπῇ
 335 πάντες ἔσαν μεσσηγὺς ὁμῶς νίκης καὶ ὀλέθρου.
 Οἱ δ' ἄλλοι νῆσσαι ἐπίπλεον εὐρέα πόντον,
 ἅς κλισίας πρήσαντες, ἔπη πάρος αὐτοὶ Ἰαυόν.
 Τοῖσι δὲ κοιρανέοντε δύο κρατερόφρονες φῶτε
 σήμαινον, Νίστωρ τε καὶ αἰχμητὴς Ἀγαμέμνων·
 340 τοὺς δὲ καὶ ἐλδομένους καταβήμεναι ἐνδοθεν ἵππου
 Ἀργεῖοι κατέρυξαν, ἔν' ἐν νῆεσσι μένοντες
 ἄλλοις σημαίνουσι, ἐπεὶ πολλὸν λῶϊον ἄνδρες
 ἔργον ἐποίχονταί, ὅπότε εἰσορόωσιν ἄνακτες·
 τοῦνεκ' ἄρ' ἔκτοθι μένον, ἀριστῆές περ ἰόντες.
 345 Οἱ δὲ θοῶς ἀρίκοντο πρὸς ἡϊόνας Τενέδοιο·
 εὐνὰς δ' ἐνθ' ἔβαλον κατὰ βένθεος· ἐκ δ' ἔβαν αὐτοὶ
 νηῶν ἰσχυμένως· ἀπὸ δ' ἔκτοθι πείσματ' ἔδωσαν
 ἡϊόνων· αὐτοὶ δὲ παρ' αὐτόθι μένον ἐκηλοί,
 δέγμενοι ὅπποτε πυρρὸς ἐλδομένοισι φανείη.
 350 Οἱ δ' ἄρ' ἐν ἵπποις ἔσαν ἐθίων σχεδὸν, ἄλλοτε μὲν που
 ρηῖσθαι οἰόμενοι, ὅτε δ' ἱερὸν ἄστυ δαΐξει·
 καὶ τὰ μὲν ἐλπομένοισιν ἐπὶ λυθὲν ἤριγένεια.
 Τρῶες δ' εἰσενόησαν ἐπ' ἡρώσιν Ἑλλησπόντου
 χαπνὸν ἔτ' αἴσσοντα δι' ἡέρος· οὐδ' ἄρα νῆας
 355 δέροντ', αἵ σφιν ἐνείκαν ἄρ' Ἑλλάδος αἰνὸν ὀλεθρον·
 γηθόσυνοι δ' ἄρα πάντες ἐπέδραμον αἰγιαλοῖσι
 τεύχε' ἔφρασσάμενοι· ἔτι γὰρ δέος ἄμφω θυμῶν.
 Ἴππον δ' εἰσενόησαν ἐύζον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
 θάμβειον ἑσταότες· μάλα γὰρ μέγα ἔργον ἐτύχθη·
 360 ἀγγόθι δ' αὖτε Σίνωνα δυσάμμορον εἰσενόησαν·
 καὶ μιν ἀναιρόμενοι Δαναῶν ὑπερ' ἄλλοθεν ἄλλος
 μέσσον ἐκυκλώσαντο περισταδόν· ἀμφὶ δὲ μύθοις
 μελιχίοις εἶροντο πάρος· μετέπειτα δ' ὁμοκλῇ
 σμερδαλέῃ· καὶ πολλὰ δολόφρονα φῶτα δαΐζον
 365 πολλὸν ἐπὶ χρόνον αἶεν· ὁ δ' ἐμπεδὸν ἤυτε πέτρῃ
 μέμνεν, ἀτειρέα γυῖ' ἐπιειμένος· ὅψ' δ' ἄρ' αὐτοῦ
 οὐαθ' ὁμῶς καὶ ῥίνας ἀπὸ μελέων ἐτάμοντο
 πάμπαν ἀεικίζοντες, ὅπως νημερτεῖα εἶπη,
 ὅππῃ ἔβαν Δαναοὶ σὺν νῆεσιν, ἥ τί καὶ ἵππος

et Ulysses Sthenelusque ac divinus Diomedes;
 ascendit etiam Philoctetes et Anticlus et Menestheus,
 simulque Thoas magnanimus ac flavus Polypoetes,
 Ajax et Eurypylus et deo-par Thrasymedes
 Merionesque et Idomeneus, illustres ambo,
 simul etiam bellicosus Podalirius, Eurymachusque
 Teucerque divinus et Ialmenus magnanimus,
 Thalius Amphiloclusque ac strenuus Leonteus;
 simul porro Eumelus intravit deo-similis Euryalusque
 et Demophoon et Amphimachus ac praestans Agapenor,
 simul etiam Acamas Megesque, fortis Philei filius.
 Aliique postea subierunt, quotquot erant longe optimi,
 quam-multis sufficiebat equus bene-politus intus capiendis;
 atque inter eos ultimus conscendit divus Epeus,
 qui quidem equum fabricaverat, noveratque suo in animo
 et aperire illius recessus et claudere:
 ideo omnium subit postremus; traxit autem intro
 scalas, quibus conscenderant, ipseque diligenter cunctis
 oclusis] ibi juxta seram considerabat. Illi vero taciti
 cuncti erant in-medio victoriae et mortis constituti.

Alii vero navibus innavigabant vastum mare,
 suis tentoriis incensis, ubi prius ipsi quiescebant.
 Istis vero imperantes duo praestantes viri
 praerant, Nestor et hastipotens Agamemnon.
 Eos enim tametsi cupientes conscendere in equum
 Graeci prohibuerant, ut in navibus manentes
 aliis praessent, quandoquidem multo melius viri
 opus obeunt, quando inspiciunt reges:
 ideo extra manebant, principes quamvis essent.
 Illi vero celeriter abibant ad littora Tenedi,
 ancoras ubi jecerunt in profundo, et exierunt ipsi
 ex-navibus festinanter, et extra funes alligarunt
 littori. Ipsi vero ibidem manebant taciti,
 expectantes quando sax cupientibus ostenderetur.

Illi vero in equo erant prope hostes, modo
 perituros ac putantes, modo sacram urbem vastaturos:
 et haec quidem sperantibus exorta est aurora.

Trojani vero cognoverunt in littoribus Hellesponti
 fumum adhuc subsilientem per aerem, neque tamen naves
 videbant, quae ipsis attulerant de Graecia triste exitium:
 laetabundi itaque omnes concurrerunt ad littora
 armis induti; adhuc enim metus occupabat animum.
 Equum vero viderunt bene-politum, ac circa ipsum
 obstupescabant stantes; valde enim ingens opus erat.
 Prope autem etiam Sinonem infelicem conspexerunt,
 et ipsum interrogantes de Graecis, aliunde alius,
 medium cingebant circumstando: hinc-inde autem sermo-
 nibus] blandis rogabant primo, postea etiam increpatione
 terribili, ac multum dolosum hominem caedebant,
 longum ad tempus continuo. Is vero firmiter veluti rupes
 manebat, indefessa membra gerens. Tandem autem ejus
 anres simul et nares a membris rescebant
 omnino indignis-modis tractantes, ut vera diceret,
 quo abiissent Graeci cum navibus ac quid etiam equus

370 ἔνδον ἐρητύεσκεν. Ὁ δ' ἐνθέμενος φρεσὶ κάρτος
 λώβης οὐκ ἀλέγιζεν ἀεικέος, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
 ἔτλη, καὶ πληγῇσι καὶ ἐν πυρὶ τειρόμενός περ
 ἀργαλέως. Ἦρῃ γὰρ ἐνέπνευσε μέγα κάρτος·
 τοῖα δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δολοφρονέων ἀγόρευεν·
 375 Ἀργεῖοι μὲν νηυσὶν ὑπὲρ πόντοιο φέβονται,
 μακρῷ ἀκηδέσαντες ἐπὶ πτολέμῳ καὶ ἀνίῃ·
 Κάλχαντος δ' ἰότητι δαΐφρονι Τριτογενεῖῃ
 ἵππον ἐτεκτάναντο, θεῆς χόλον ὅρρ' ἀλέωνται
 πάγῃ κοτεσσαμένης Τρώων ὑπερ' ἀμυρὶ δὲ νόστου
 380 ἐννεσίης Ὀδυσῆος ἐμοὶ μενέαινον δλεθρον,
 ὅρρα με ἐηύσωσι δυσηχέος ἄγχι θαλάσσης
 δαίμοσιν εἰναλίοις· ἐμὲ δ' οὐ λάθον, ἀλλ' ἀλεγεινῆς
 σπονδάς τ' οὐλοχύτας τε μάλ' ἐσσυμένως ὑπαλύξας
 ἀθανάτων βουλῇσι παρὰ ποσὶ κάππεσον ἵππου·
 385 οἱ δὲ, καὶ οὐκ ἐθέλοντες, ἀναγκαίῃ με λίποντο
 ἀζόμενοι μεγάλοιο Διὸς κρατερόφρονος κούρην.
 Ὡς φάτο κερδοσύνησι καὶ οὐκ ἄμεν ἄλγεσι θυμόν·
 ἀνδρὸς γὰρ κρατεροῖο κακὴν ὑποτλήναι ἀνάγκην.
 Τῶν οἱ μὲν πεπίθοντο κατὰ στρατόν· οἱ δ' ἄρ' ἔφραττε
 390 ἔμμεναι ὑπεροπῆα πολύτροπον, οἷς ἄρα βουλὴ
 ἦεν ἄνε Λαοκόωντος· ὃ γὰρ πεπνυμένα βάζων
 φῆ δόλον ἔμμεναι αἰνὸν ὑπ' ἐννεσίῃσιν Ἀχαιῶν·
 πάντας δ' ὀτρύνεσκε θεῶς ἐμπρηγμένον ἵππον,
 ἵππον δουράτειον, καὶ γινώμεναι εἴ τι κέκευθε.
 395 Καὶ νῦν καὶ οἱ πεπίθοντο καὶ ἐξηλύξαν δλεθρον,
 εἰ μὴ Τριτογένεια, κοτεσσαμένη περὶ θυμῷ
 αὐτῷ καὶ Τρώεσσι καὶ ἄστοι, γαῖαν ἐνερθεν
 θεσπεσίην ἐλελίζεν ὑπαὶ ποσὶ Λαοκόωντος.
 Τῷ δ' ἄφαρ ἔμπεσε δαίμα· τρόμος δ' ἀμφέκλασε γυῖα
 400 ἀνδρὸς ὑπερβύμοιο· μέλαινα δὲ οἱ περὶ κρατὶ
 νύξ ἐχύθη· στυγερὸν δὲ κατὰ βλεφάρων πέσεν ἄλγος,
 σὺν δ' ἔχρειν λασίῃσιν ὑπ' ὀφρύσιν ὀμματα φωτός·
 γλῆναι δ' ἀργαλέῃσι πεπαρμέναι ἀμυρ' ὀδύνῃσι
 βρίζον ἐκλονέοντο· περιστρωφῶντο δ' ὀπωπαὶ
 405 τειρόμεναι ὑπ' ἐνερθεν· ἄλγος δ' ἀλεγεινὸν ἔχανεν
 ἄχρι καὶ ἐς μῆνιγγας ἰδ' ἐγκεφάλῳο θεμέθλα·
 τοῦ δ' ὅτε μὲν φαίνοντο μεμιγμένοι αἵματι πολλῷ
 ὀφθαλμοί, ὅτε δ' αὖτε δυσάλθεα γλαυκιδώοντες·
 410 πολλὰ καὶ δ' ἔρρεον, οἷον ἀπὸ στυφελῆς ὅτε πέτρης
 εἴβεται ἐξ ὀρέων νιφετῷ πεπαλαγμένον ὕδωρ·
 μαινομένῳ δ' ἦϊκτο· καὶ ἔδρακε διπλῶς πάντα,
 αἰνὰ μάλα στενάχων· καὶ ἔτι Τρώεσσι κέλευεν,
 οὐδ' ἀλέγιζε μόγοιο· φάος δὲ οἱ ἐσθλὸν ἄμερσε
 415 διὰ θεῶν· γλαυκαὶ δ' ἄρ' ὑπὸ βλέφαρ' ἔσταν ὀπωπαὶ
 αἵματος ἐξ ὀλοοῖο· περιστενάρχιζε δὲ λαὸς
 οἰκτείρων φίλον ἄνδρα, καὶ ἀθανάτην Ἀγελείην
 ἐρβύγως, μὴ δὴ τι παρήλιτεν ἄρραδίσιν.
 καὶ σφιν ἐς αἰνὸν δλεθρον ἀνεγνάμψθη νόσος ἔνδον,
 οὐνεκα λωβήσαντο δέμας μογεροῖο Σίνωνος,
 420 ἐλπίσμενοι κατὰ θυμόν ἐτήτυμα πάντ' ἀγορεύειν·
 τοῦνεκα προφρονέως μιν ἄγον ποσὶ Τρώϊον ἄστυ,
 ὅφρ' οἰκτείραντες Ἀγειρόμενοι δ' ἄρα πάντες
 σείρην ἀμφεβάζοντο θεῶς περιμήχεσσι ἵππῳ

intus contineret. Ipse vero assumpta in corde fiducia
 injuriam nihili aestimabat indignam, sed in animo
 tolerabat, quamvis plagis atque igni contritus
 immaniter : Juno enim inspirabat magnam vim.
 Talia vero in medio dolos-neclens locutus est :

Græci quidem cum navibus trans mare fugiunt,
 diuturnum affecti-tædio ob bellum ac calamitatem ;
 Calebantis autem consilio bellicosæ Minervæ
 equum fabricarunt, deæ iram ut evitarent
 valde succensentis propter Trojanos. Pro reditu autem
 consilio Ulyssis mihi parabant exitium,
 ut me hostiliter-mactarent undisonum prope mare
 diis marinis. Me vero non latuerunt, sed tristibus
 litaminibus ac molis-salsis valde celeriter evitatis
 deorum consiliis ad pedes procubui equi.
 Illi igitur, etiamsi non volentes, necessitate *adacti* me re-
 liquerunt] reveriti magni Jovis potentem filiam.

Sic dixit dolose, nec succubuit doloribus animo :
 viri enim *est* fortis malum patienter-ferre inevitabile.
 Illorum in exercitu alii fidem-habuerunt *Sinoni*, alii vero
 dixerunt] eum-esse impostorem versutum, quibus scilicet
 consilium] placebat Laocoontis. Is enim sapienter locutus
 dixit dolum inesse exitiosum consiliis Græcorum :
 omnes itaque hortabatur ut-celeriter incenderent equum,
 equum ligneum, ac cognoscerent, si quid absconderet.

Atque ipsi obtemperassent et effugissent excidium,
 nisi Minerva, irata in animo
 ipsi et Trojanis et urbi, terram penitus
 divinam concussisset sub pedibus Laocoontis.
 Ipsi autem subito ingruit timor, ac tremor confregit mem-
 bra] viri temerarii, et atra ipsi circa caput
 nox fundebatur, ac tristis palpebris incubuit dolor
 et conturbavit hirsutis sub superciliis oculos viri,
 pupillæ etiam vehementibus compunctæ doloribus
 radicitus movebantur, circumagebantur etiam lumina
 confecta intrinsecus, dolorque sævus penetrabat
 usque adeo ad meninges ac cerebri bases ;
 ejus itaque nunc quidem videbantur suffusi sanguine co-
 pio] oculi, nunc vero incurabili glaucomate-laborare,
 crebroque fluxu destillabant, veluti de dura quando petra
 stillat ex montibus nivibus temperata aqua :
 furenti autem similis-erat, ac cernebat duplicia omnia,
 misere valde gemiscens; attamen adhuc Trojanos instigabat
 neque rationem-habebat doloris. Lumen vero ipsi earum eri-
 puit] curlestis dea, glaucique sub palpebris erant ipsius oculi
 de sanguine purulento. Circum-gemebat itaque populus
 miseratus earum virum, et immortalē Minervam
 formidans, ne quid peccarent imprudentia.
 Atque ipsis ad triste exitium cor declinabat intus,
 quod inhumaniter-tractassent corpus iniseri Sinonis,
 statuentes in animo vera cuncta eum-dixisse ;
 ideo libenter ipsum duxerunt ad Trojanam urbem,
 tandem miserati. Congregatique omnes
 catenam circumjecerunt celeriter immenso equo,

δεσάμενοι καθύπερθεν, ἐπεὶ ῥά οἱ ἐσθλὸς Ἑπειὸς
 435 ποσσὶν ὑπὸ βριαροῖσιν εὐτροχὰ δούρατα θῆκεν,
 ὅφρα κεν αἰζηοῖσιν ἐπὶ πτολίεθρον ἔπηται
 ἐλκόμενος Τρώων ὑπὸ χεῖρεσιν. Οἱ δ' ἅμα πάντες
 εἶλκον ἐπιβρίσκοντες ἀολλέες, ἥ τε νῆα
 ἔλκουσιν μογέοντες ἔσω ἀλὸς ἠχθέσσης
 440 αἰζηοὶ, στίβηται δὲ περιστενάζοντο φάλαγγες
 τριβόμεναι, δεινὸν δὲ τρόπῳ περιτετριγυῖα,
 ἀμφὶς ὀλισθαίνουσα κατέρχεται εἰς ἀλὸς οἶδμα.
 Ὡς οἷα σφίσι πῆμα ποτὶ πτόλιν, ἔργον Ἑπειῶν,
 πανσυδὴ μογέοντες ἀνείρουν· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
 445 πολλὸν ἄδην στερέων ἐριθιλέα κόσμον ἔθεντο·
 αὐτοὶ δ' ἐστίψαντο κάρη· μέγα δ' ἔπυε λαὸς
 ἀλλήλοισ ἐπικεκλομένων. Ἐγέλασσα δ' Ἐνυὼ
 δερκομένη πολέμοιο κακὸν τέλος· ὑψόθι δ' Ἥρη
 τέρπετ'· Ἀθηναίη δ' ἐπεγέθειεν. Οἱ δὲ μολόντες
 450 ἄστῃ ποτὶ σφέτερον, μεγάλης κρήδεμνα πόλης
 λυσάμενοι λυγρὸν ἵππον ἐσθήγαρον· αἱ δ' ὀλοῦζαν
 Τρωάδες· πᾶσαι δὲ περισταδὸν εἰσορόωσαι
 θάμβειον ὄριμον ἔργον· ὃ δὲ σφίσι ἐκρυψε πῆμα.
 Λαοκῶν δ' ἔτ' ἔμεινεν ἐποτρύνων ἑτάροισιν
 455 ἵππον ἀμαλῶται μαλερῷ πυρί· τοὶ δὲ οἱ οὔτι
 πείθοντ', ἀθανάτων γὰρ ὑποτρομέεσκον ὁμοκλήν.
 Τῷ δ' ἐπὶ κύντερον ἄλλο θεὸς μεγάλθυμος Ἀθήνη
 δυστήνοισ τεκέεσσιν ἐμήδετο Λαοκῶντος.
 Δὴ γὰρ που πέλεν ἄντρον ὑπὸ στυφελῶδεϊ πέτρῃ
 460 ἡρόεν, θνητοῖσιν ἀνέμδατον, ᾧ ἐνὶ ὕῃρες
 σμερδαλέοι ναίεσκον ἔτ' οὐλομένοιο γενέθλης
 Τυφῶνος, νήσοιο κατὰ πύχας, ἣν τε Καλύδνῃν
 λαοὶ ἐπικλείουσιν, ἔσω ἀλὸς ἀντία Τροίης.
 Ἐνθεν ἀναιτήτασα βίην καλέεσκε δρακόντων
 465 ἐς Τροίην· οἱ δ' αἶψα θεῆς ὑπο κινήντες
 νῆσον ἔην ἐτίναξαν· ἐπεσπαράγησε δὲ πόντος
 νισσομένων, καὶ κύμα οἰστάτο· τοὶ δ' ἐφύροντο
 αἰνὸν λιχυώντες· ἐφριξε δὲ κήτεα πόντου·
 ἀμφὶ δ' ἄρα στενάζοντο μέγα Ξάνθοιο θυγατρὸς,
 470 Νύμφαι, καὶ Σιμόεντος· ἀπ' Οὐλύμποιο δὲ Κύπρις
 ἄχυντο· τοὶ δ' ἄφαρ ἴξον θπὴ θεὸς ὀτρύνεσκε,
 θήγοντες βλοσυρῇσι γενειάσι λοιγὸν ὀδόντων
 δυστήνοισ ἐπὶ παισὶ· κακὴ δ' ἐπαινίσσατο φύξα
 Τρώας, ὅτ' εἰσενόησαν ἀνὰ πτόλιν αἰνὰ πλωπα·
 475 οὐδέ τις αἰζηῶν, οὐδ' εἰ μένος ἄτρομος ἦεν,
 μείναι ἔτλη· πάντας γὰρ ἀμειλιχὸν ἀμπεχε δεῖμα
 θῆρας ἀλευρομένους, ὀδύνη δ' ἔχεν· ἐν δὲ γυναιχεὶς
 οἰμῶζον· καὶ ποῦ τις ἔων ἐπελήσατο τέκνων,
 αὐτὴ ἀλευρομένη στυγερὸν μόρον· ἀμφὶ δὲ Τροίῃ
 480 ἔσταν' ἐπεσσυμένων· πολλοὶ δ' ἄφαρ εἰς ἐν ἰόντες
 γυῖα περιδύρθησαν· ἐνεστείνοντο δ' ἀγυιαῖς
 ἀμφιπεριπτύσσοντες. Ἐλείπτο δὲ μοῦνος ἄπωθεν
 Λαοκῶν ἅμα παισὶ· πέδησε γὰρ οὐλομένη Κῆρ
 καὶ θεός· οἱ δὲ οἱ υἱὰς ὑποτρομέοντες ὀλεθρον
 485 ἀμφοτέρους ὀλοῇσιν ἀντρεΐψαντο γένουσι,
 πατρὶ φίλῳ ὀρέγοντας ἑὰς χέρας· οὐδ' ἔγ' ἀμύνειν
 ἔσθενεν· ἀμφὶ δὲ Τρώες ἀπόπροθεν εἰσορόωντες

religantes desuper, quandoquidem ipsi præstans Epeus
 pedibus validis versatiles rotas subjecerat,
 ut juvenes ad urbem sequeretur
 tractus Trojanorum manibus, qui simul omnes
 traxerunt incumbentes frequentes, sicuti navem
 trahunt annitentes in mare sonorum
 juvenes, ac validi circumgeminiscunt cylindri
 pressi, graviterque carina circumstridens,
 utrinque labens, descendit in maris undam.
 Ita illi sibi-ipsis exitium ad urbem, opus Epei,
 catervatim laborantes attrahabant, ac circa ipsum
 valde copiosum coronarum floridum ornatum posuerunt,
 ipsique coronarunt capita: valde vero vociferabatur po-
 pulus,] se-invicem dum-adhortantur. Risit autem Belloua
 videns belli tristem finem, atque ex-alto Juno
 oblectabatur, Minerva etiam arridebat. Ipsi vero pergentes
 ad urbem suam, magnæ mornibus urbis
 divisus exitiosum equum introduxerunt. Ulularunt autem
 Trojanæ-feminae, omnesque circumstando intuentes
 stupebant ingentem machinam, quæ ipsis occultabat exit-
 tium.] Sed Laocoön adhuc perseverabat adhortando socios
 equum ut-perderent sævo igni. Qui tamen ipsi minime
 obtemperarunt, deorum enim metuebant indignationem.
 Insuper autem tristius aliud *cuius* dea magnanima Minerva
 miseris filiis meditabatur Laocoöntis.
 Alicubi enim erat antrum sub aspera petra
 obscurum, mortalibus inaccessum, in quo feræ
 horrendæ habitabant adhuc de-exitiosa sobole
 Typhonis, insulæ in recessibus, quam Calydnam
 homines cognominant, in mari e-regione Trojæ
 Unde excitatam vim evocabat draconum
 ad Trojam. Illi vero celeriter a Dea commoti
 insulam suam concusserunt, insonuitque mare
 festinantibus *ipsis*, et unda sulcabatur, ipsique ferebantur,
 horribiliter linguas-vibrantes; horruerunt etiam balenæ ma-
 ris,] circaque gemeabant valde Xanthi filia,
 Nymphæ, et Simoentis; at de Olympo *videns* Cypris
 indoluit. Illi vero celeriter venerunt, quo Dea juhebat,
 acuentes horribilibus genis exitium dentium
 miseris in filios: malus autem invasit metus
 Trojanos, cum conspexissent in urbe horrenda monstra,
 nec quisquam juvenum, licet animo intrepidus esset,
 manere sustinuit; cunctos enim horrendus occuparat me-
 tus,] (feras dum-fugiant, et dolor corripiebat; inter-quos mu-
 lieres] plorabant, atque nonnulla suorum oblita-est libero-
 rum] ipsa fugiens odiosam mortem. Ubique vero Troja
 gemebat irruentibus *draconibus*: multis ideo in unum
 coeuntibus] membra sauciabantur, premabantur enim in
 plateis] hinc-inde-trepidantes. At relictus-erat solus seorsim
 Laocoön cum filiis, impediverat enim exitiosum Fatum
 ac Dea; verum illi (*dracones*) ipsius filios metuentes mor-
 tem] ambos exitiosis corripuerunt genis,
 patri dilecto porrigentes suas manus, neque vero ille opitu-
 lari] valebat. Circum vero Trojani eminus videntes

κλαῖον ὑπὸ κραδίῃσι τεθηπότες· οἱ δ' ἄρ' Ἀθήνης
 προφρονέως τελέσαντες ἀπειθήα Τρωσὶν ἐφετμήν
 480 ἄμφω αἰστώθησαν ὑπὸ γθόνα· τῶν δ' ἔτι σῆμα
 φαίνεθ' ὅπου κατέδυσαν ἐς ἱερὸν Ἀπόλλωνος
 Περγάμῳ ἐν ζαθέῃ· προπάροιθε δὲ Τρώϊοι υἷες
 παίδων Λαοκόωντος ἀμείλιχα θηωθέντων
 τεύξαν ἄμ' ἀγρόμενοι κενεὸν τάφον· ὃ ἐπὶ δάκρυ
 485 γεῦε πατὴρ ἀλαοῖσιν ὑπ' ὀμμάσιν· ἄμφ' δὲ μήτηρ
 πολλὰ κινυρομένη κενεῷ ἐπαύτεε τύμβῳ,
 ἐλπομένη τι καὶ ἄλλο κακώτερον· ἔστανε δ' ἄτην
 ἀνέρος ἐν κραδίῃ, μακάρων δ' ὑποδείδιε μῆνιν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἐρημαίην περιμύρεται ἄμφ' καλὴν
 490 πολλὰ μάλ' ἀγρυμένη κατὰ δάσκιον ἄγκυρ ἀπιδῶν,
 ἥς ἔτι νήπια τέκνα, πάρος κελαδεῖνδον αἰδεῖν,
 δάμναθ' ὑπὸ γναθμοῖσι μένος βλοσυροῖο δράκοντος,
 μητέρι δ' ἄλγεα θῆκε, καὶ ἄσπετον ἀσχαλώσασα
 μύρεται ἄμφ' ὁμόν κενεὸν μάλα κεκληγυῖα·
 495 ὥς ἥγε στενάχιζε λυγρῷ τελέων ἐπ' ὀλέθρῳ,
 μυρομένη κενεῷ περὶ σήματι· σὺν δέ οἱ ἄλλοι
 πῆμα μάλ' ἀργαλέον πόσιος πέλεν ἄμφ' ἀλαοῖο.
 Καὶ ῥ' ἦ μὲν φίλα τέκνα καὶ ἀνέρα κωκυέσσαν,
 τοὺς μὲν ἀποφθιμένους, τὸν δ' ἄμμορον τέλειοι·
 500 Τρώες δ' ἀθανάτοισιν ἐπεντύνοντο θυηλάς
 λείποντες μίθῳ λαρὸν, ἐπεὶ σπρῖσιν ἦτορ ἐώλπει
 λευγαλέου πολέμοιο βαρὺ σθένος ἐξυπαλῦζειν.
 Ἱερὰ δ' οὐ καίοντο, πυρὸς δ' ἐσβέννυτ' αὐτμή,
 ζυδροῦ ὅπως καθύπερθε δυσηγέος ἐσσυμένοιο·
 505 καπνὸς δ' αἱματόεις ἀνεκῆκε· μηρὰ δὲ πάντα
 πίπτε γκαλὶ τρομέοντα· κατηρεῖποντο δὲ βωμοί·
 σπονδαὶ δ' αἶμα γένοντο· θεῶν δ' ἐξέρβρε δάκρυ,
 καὶ νηοὶ δέοντο λύθρῳ· στοναχαὶ δ' ἐφέροντο
 ἐκποθεν ἀπροφάτοις· περισσεῖοντο δὲ μακρὰ
 510 τείχεα, καὶ πύργοι μεγάλ' ἐκτυπον, ὥς ἔτεόν περ·
 αὐτόμαχοι δ' ἄρ' ὄχῃες ἀνώγνυντο πυλάων
 αἰνὸν κεκληγόντες· ἐπεστενάχοντο δὲ λυγρὸν
 ἐννύχιοι ὄρνιθες ἐρημαῖον βοόωντες·
 ἄστρα δὲ πάντ' ἐφύπερθε θεοκμήτοιο πόλης
 515 ἀγλὺς ἀμφοκαλύψε, καὶ ἀννεφέλου περ ἰόντος
 οὐρανοῦ αἰγλήεντος· ἀπαυαίνοντο δὲ δάφνηι
 πᾶρ νηὸν Φοῖβοιο, πάρος θαλεραί περ ἐοῦσαι·
 ἐν δὲ λύκοι καὶ ὄως ἀναιδέες ὠρύσαντο
 ἔντοςθεν πυλέων· μάλα μυρία δ' ἀμφοράκνη
 520 σήματα Δαρδανίδῃσι καὶ ἄττει πῆμα φέροντα.
 Ἀλλ' οὐ δαίμ' ἀλεγεινὸν ὑπὸ Τρώων φρένας ἔξε
 δερκομένων ἀλεγεινὰ τεράατα πάντα κατ' ἄστρ·
 Κῆρες γάρ πάντων νόον ἐχθάλον, ὅρρ' ἐπὶ θατὶ
 πότμον ἀναπλήσωσιν ὑπ' Ἀργείοισι δαμέντες·
 525 Οἷη δ' ἐμπεδὸν ἦτορ ἔχεν πινυτόν τε νόημα
 Κασσάνδρῃ, τῆς οὐ ποτ' ἔπος γίνετ' ἀκράαντον,
 ἀλλ' ἄρ' ἐτήτυμον ἔσσαν, ἀκούετο δ' ἐκ τινος αἴσῃς
 ὥς ἀνεμώλιον αἰέν, ἴν' ἄλγεα Τρωσὶ γένηται.
 Ἦ ῥ' ὅτε σήματα λυγρὰ κατὰ πτόλιν εἰσενόησεν
 530 εἰς ἐν ἄμ' αἰσσαντα, μέγ' ἔχεν, εὔτε λείαντα,
 ἥν ῥά τ' ἐνὶ ζυλόχοισιν ἀνὴρ λελιγμένος ἄγρη·

plorabant in cordibus stupore-percussi : illi autem Misertæ
 prompte persecuti invisum Trojanis iussum
 ambo evanuerunt sub terram. Horum vero adhuc vestigium
 apparebat, ubi subiissent in templum Apollinis
 in Pergamo sacra : ante id autem Trojani
 filiorum Laocoontis crudeliter necatorum
 excitarunt simul collecti cenotaphium, super quod lacrimas
 fudit pater carcis oculis, materque circum
 multum quæsta vacuum ejulabat-ad sepulcrum,
 expectans aliud etiam tristius. Lugebat autem calamitatem
 viri in pectore ac deorum formidabat indignationem.
 Ut cum vacuum queritur circa nidum
 valde multum dolens in umbrosa valle lusciniæ,
 cujus adhuc implumes pullos, priusquam suaviter canerent,
 peremit maxillis vis horrendi draconis,
 matrique dolorem peperit, eaque immensum dolens
 lugeat circa nidum vacuum magno clangore :
 sic illa lugebat miseram ob filiorum necem,
 lacrimans inane ad monumentum, et simul ipsi altera
 afflictio valde gravis propter maritum erat cæcum.

Et hæc quidem caros filios et maritum deplorabat,
 illos extinctos, hunc privatum sole (*lumine*) :
 Trojani contra diis adornabant sacra
 libantes vinum dulce, quandoquidem ipsis cor sperabat
 tristis belli grave onus se-effugituros.
 Verum victimæ non comburebantur, ignisque extinguebatur
 flamma] veluti imbre sonoro desuper effuso,
 ac fumus sanguinolentus sursum-ferrebat, femoraque
 cuncta] cadebant in-terram trementia, lababant etiam ara,
 ac libamina sanguis fiebant, et ex-diis (*deorum simulacris*)
 fluēbat lacrima] ac templa rigabantur sanie gemitusque
 edebantur]alicunde ex-improviso et concutiebantur alti
 muri, ac turres ingentem reddebant-fragorem, tanquam
 vere.] Ac sponte repagula se-aperiebant portarum
 horribiliter sonantia; ululabant etiam horrende
 nocturnæ aves in-solitudine vociferantes,
 astraque cuncta super ædificatam-a-diis urbem
 caligo obtexit, licet sine-nubibus esset
 cælum splendidum, atque exarescebant lauri
 ad templum Apollinis, quamvis antea floridæ fuissent.
 Ad-hæc etiam lupi et thoes efferi rugiebant
 intra portas, ac plane innumera apparuerunt
 prodigia Trojanis et urbi exitium denunciantia.
 Nec tamen metus tristis in Trojanorum corda pervenit,
 videntium tristitia signa cuncta per urbem.
 Paræ enim omnium mentem excusserant, ut in convivio
 fatum *suum* explerent a Græcis cæsi.

Sola vero immotum cor tenebat ac sapientem mentem
 Cassandra, cujus nunquam oraculum fuerat vanum,
 sed verum erat, audiebatur autem quodam fato
 ut vanum semper, ut dolores Trojanis evenirent.
 Illa igitur cum prodigia tristitia in urbe observasset
 in unum simul concurrentia, alte exclamavit veluti leæna,
 quam in saltibus vir cupidus prædæ

οὐτάσῃ ἢ βάλῃ, τῆς δ' ἐν φρεσὶ μαίνεται ἥτορ
 πάντῃ ἀν' οὖρεα μακρὰ, πέλει δέ οἱ ἀσχετος ἄλγῃ·
 ὥς ἄρα μαιμώωσα θεόπροπον ἐνδοθεν ἥτορ
 635 ἤλυθεν ἐκ μεγάρων· κόμαι δέ οἱ ἀμυρεχύντο
 ὤμοις ἀργυρέοισι, μετάφρενον ἄχρις ἰοῦσαι·
 ὅσσε δέ οἱ μάρμαρ' ἀναιδέα· τῆς δ' ὑπὸ δειρῇ,
 ἐξ ἀνέμων ἄτε πρέμνον, ἀδὴν ἐλελίζετο πάντῃ.
 Καὶ ῥα μέγα στενάχιζε καὶ ἰαχε παρθένος ἐσθλῇ·
 640 Ἄ δειλοί, νῦν ἐδοίμεν ὑπὸ ζῶφον· ἀμφὶ γὰρ ἡμῖν
 ἑμπλείον πυρὸς ἄστυ καὶ αἵματος ἡδὲ καὶ οἴτου
 λευγαλέου· πάντῃ δὲ τεράτα δακρυόεντα
 ἀθάντοι φαίνουσι, καὶ ἐν ποσὶ καίμεθ' ὀλέθρου.
 Σχέτλιοι, οὐδέ τι ἴσθε κακὸν μόρον, ἀλλ' ἄμα πάντες
 645 χαίρετ' ἄρ' ἀφραδέοντες· ὁ γὰρ μέγα πῆμα κέκευθεν.
 Ἀλλὰ μοι οὐ παῖθεσθ', οὐδ' εἰ μάλα πολλ' ἀγορεύσω,
 οὐνεκ' Ἑριννύες ἄκρα γάμου κεχολωμέναι αἰνοῦ
 ἀμφ' Ἑλένης καὶ Κῆρες ἀμειλίχοι αἰσσοῦσι
 πάντῃ ἀνὰ πτολίεθρον· ἐπ' εἰλαπίνῃ δ' ἀλεγεινῇ
 650 δαίνυσθ' ὕστατα δόρπα κακῶς πεφορυγμένα λύθρῳ
 ἤδη ἐπιφαύοντες ὁμῇν ὁδὸν εἰδούλοισιν.

Καὶ τις κερτομέων ὀλοφώϊον ἔκρατο μῦθον·

Ἦ κούρη Πριάμοιο, τίη νύ σε μάργος ἀνώγει
 γλῶσσα κακοφραδίῃ τ' ἀναιμώλια πάντ' ἀγορεύειν;
 655 οὐ δέ σε παρθενικὴ καὶ ἀκήρατος ἀμφέχει αἰδώς,
 ἀλλὰ σε λύσσει ὅλη περιδέδρομε· τῷ νύ σε πάντες
 αἰὲν ἀτιμάζουσι βροτοὶ πολύμυθον ἐοῦσαν·
 ἔρρε, καὶ Ἀργείοισι κακὴν προτίσσειο φήμην
 ἡδ' αὐτῇ· τάχα γὰρ σε καὶ ἀργαλεώτερον ἄλγος
 660 μέμνει Λαοκόωντος ἀναιδέος· οὐ γὰρ εἴποιεν
 ἀθανάτων φίλα ὦρα δαΐζεμεν ἀφραδέοντα.

Ἦς ἄρ' ἔφη Τρώωντις ἀνὰ πτόλιν· ὥς δὲ καὶ ἄλλοι
 κούρην μωμήσαντο καὶ οὐ φάσαν ἄρτια βάζειν,
 οὐνεκ' ἄρα σφισι πῆμα καὶ ἀργαλέον μένος Ἄϊτος
 665 ἄγχι παρειστήκει· τοὶ δ' οὐ νοέοντες ὄλεθρον,
 καίνην κερτομέοντες ἀπέτρεπον εὐρέος ἵππου.
 Ἦ γὰρ οἱ μενέαινε διὰ ξύλα πάντα κεδάσσαι
 ἢ καταπρῆσαι μαλερῷ πυρὶ· τοῦνεκα πύκτις
 αἰθομένης ἔτι δαλὸν ἀπ' ἐσχαρεῶνος ἐλοῦσα
 670 ἔσσυτο μαιμώωσα· ἐτέρῃ δ' ἐνὶ χερσὶ φέρεσκεν
 ἀμφίτυπον βουπλήγα· λυγρῷ δ' ἐπιμαίνετο ἵππῳ,
 ὅρρα λόχον στονέοντα καὶ ἀμυρὰν ἀθρήσωσι
 Τρῶες. Τοὶ δέ οἱ αἰψὰ χερῶν ἀπὸ νόσφι βαλόντες
 πῦρ ὀλοὸν τε σιδήρεον ἀκτῶδες ἐντύνοντο

675 δαῖτα λυγρῇ· μάλα γὰρ σφιν ἐπήϊεν ὕστατίη νύξ.

Ἀργεῖοι δ' ἐντοσθεν ἐγήθεον εἰσαίοντες
 δαινυμένων δμαδὸν κατὰ Ἴλιον οὐδ' ἀλεγόντων
 Κασσάνδρης, τήν ῥ' αὐτοὶ ἐθάμβεον, ὥς ἐτέτυκτο
 ἀτρεκέως εἰδυῖα νόον καὶ μῆτιν Ἀχαιῶν.

680 Ἦ δ' ἄτε πόρδαλις ἔσσυτ' ἐν οὖρεσιν ἀσχαλώωσα,
 ἦν τ' ἀπὸ μεσσαύλοιο κύνες μογεροὶ τε νομῆες
 σεύοντ' ἔσσυμένως, ἢ δ' ἄγριον ἥτορ ἔχουσα,
 ἐντροπαλιζομένη ἀναχάζεται ἐσσυμένη περ·
 ὥς ἦγ' εὐρέος ἵππου ἀπέσσυτο, τειρομένη κῆρ
 685 Τρώων ἀμφὶ φόνῳ· μάλα γὰρ μέγα δέχυντο πῆμα.

vulneravit aut jaculo-fixerit, ejus vero in pectore furit cor
 ubique per montes vastos, atque est ejus non-colibenda
 vis:] sic etiam furore-perculta fatidico in corde,
 proruit e domo, comæ vero ipsi diffusæ-fuerant
 per-humeros argenteos ad-dorsum usque protensæ,
 et oculi ipsi radiabant impudenter; ejus autem cervix
 quasi a ventis ramus, valde agitabatur huc-illuc.
 Et vehementer genuit ac clamavit virgo eximia:

Heu miseri, nunc subimus tenebras; undique enim nobis
 plena igne urbs et sanguine atque exitio
 tristi, et ubique prodigia luctuosa
 dii exhibent, atque inter pedes jacemus exitii.

O miseri, plane ignoratis triste fatum, sed simul omnes
 gaudetis insipientes: hic (equus) enim magnum malum
 occultat.] Verum mihi non obtemperabitis, neque si valde
 multa dixerò,] quia Furia graviter propter-nuptias iratae
 horrendas] Helenæ ac Parvæ immites ruunt
 ubique per urbem. In convivio autem tristi
 epulamini postremas epulas turpi inquinatas tabo,
 jam attingentes viam communem umbris-mortuorum.

At quispiam cavillans exitiosum protulit verbum:

O filia Priami, quare te effrenia jubet
 lingua ac stultiloquentia vana omnia dicere?
 neque te virgineus et intactus retinet pudor,
 sed te rabies pernitiosa circumcursitat: ideo te omnes
 nullo-umquam honore-dignantur homines, loquacem exi-
 stentem.] Abeas-in-malam-rem, ac Græcis funestum elia-
 oraculum] ac tibi-ipsi. Forte te etiam acerbior calamitas
 manet Laocoonte impudente: non enim decet
 deorum cara dona impetere dementem.

Sic dixit Trojanorum quispiam in urbe, sic etiam alii
 puellam objurgarunt ac negarunt sana eam loqui,
 quia ipsis malum et ineluctabilis vis Fati
 prope astabant. Ipsi vero non cogitantes de-interitu,
 illam conviciis-petentes depellebant ab-immenso equo.
 Etenim instituerat ejus ligna cuncta dissipare,
 aut comburere sævo igni, ideoque picæ
 ardentis adhuc titione de foco correpto.

Irruebat furore-perculta, altera vero manu ferebat
 ancipitem bipennem, funestumque rabide-impetebat equum
 ut insidias luctiferas etiam aperte contemplarentur
 Trojani. Sed hi ipsi celeriter e manibus excutientes
 ignem ac pernitiosum ferrum, hilares adornabant
 convivium triste. Valde enim ipsis ingruerat postrema nox.

Cæterum Græci intus gaudebant exaudientes
 convivantium strepitum per Ilium, neque curantium
 Cassandram, quam ipsi admirabantur, quod fuisset
 vere edocta mentem et consilium Græcorum.

Illa vero ruebat ut pardalis in montibus irritata,
 quam a stabulo canes sedulique pastores
 propulsarunt festinanter; ea vero sævum cor habens
 aversa retrocedit, quamvis incitata:
 sic illa ingenti ab-equo recedebat, cruciata cor [perniciem.
 Troium propter eandem; valde enim magnam expectabat.

ΛΟΓΟΣ II.

Οἱ δ' ἄρ' ἀνὰ πτολίεθρον ἐδόρπειον· ἐν δ' ἄρχτοῖσιν
 αὐλοὶ θυῶς σύριγξί μεγ' ἤπυνον· ὁμῶς δὲ πάντα
 μολπῇ ἐπ' ὀρχηθμοῖσι καὶ ἀκριτος ἔσκεν αὐτῇ
 δεινυμένων, οἷη τε πέλει παρὰ δαιτὶ καὶ οἴνῳ·
 5 ὧδε δὲ τις γείρεσσι λαβὼν ἐνὶ πλείον αἰεῖτον
 πίνειν ἀκηδέστω· βαρύνοντο δὲ οἱ φρένες ἐνδόν·
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὀφθαλμοὶ στρεφιδέον· ἄλλο δ' ἐπ' ἄλλῳ
 ἐκ στόματος προέειπεν ἔπος κεκολουμένα βάζων·
 καὶ βᾶ οἱ ἐν μεγάρῳ κειμήλια καὶ δόμος αὐτοῦ
 10 φαίνεται κινυμένοισιν ἰοικότα· πάντα δ' ἐώλπει
 ἀμφιπεριστρωφᾶσθαι ἀνὰ πτόλιν· ὅσσοι δ' ἄρ' ἀγλὺς
 ἄμφεγεν· ἀκρήτῳ γὰρ ἀμαλδύνονται ὀπωπαὶ
 καὶ νόος αἰζηῶν, ὅπότερ' ἐς φρένα χανδὼν ἵκηται·
 καὶ ῥα κερθαρέων τοῖον ποτὶ μῦθον εἶπεν·
 15 Ἥβ' ἄλιον Δαναοὶ πουλὺν στρατὸν ἐνθάδ' ἀγείραν,
 σφέτλιοι, οὐδ' ἐτέλεσαν ὅσα φρεσὶ μηχανῶντο,
 ἀλλ' αὐτῶς ἀπόρουσαν ἀπ' ἄστεος ἡμετέροιο,
 νηπιάρχῳ παίδεσσιν ἰοικότες ἡδὲ γυναιξίν.
 Ὡς ἄρ' ἔφη Τρώων τις ἐργόμενος φρένας οἴνῳ,
 20 νήπιος οὐδ' ἄρ' ἐγράσσατ' ἐπὶ προθύροισιν ὀλοθρον.
 Εὐτε γὰρ ὕπνος ἔρυκεν ἀνὰ πτόλιν ἄλλοθεν ἄλλον,
 οἴνῳ ἀναπλήθοντας ἀπειρεσίῳ καὶ ἐδυδῆ,
 δὴ τότε ἄρ' αἰθαλόεντα Σίνων ἀνὰ πυρσὸν αἶρεν
 δεικνὺς Ἀργείοισι πυρὸς σέλας· ἀμφὶ δὲ οἱ κῆρ
 25 ἄσπετα πορφύρεσκε κατὰ φρένα, μὴ μιν ἴδωνται
 Τρῶες εὐσθενέες, τάχα δ' ἀμφοδὰ πάντα γένηται.
 Ἀλλ' οἱ μὲν λεγέσσι πανύστατον ὕπνον ἴαον
 πολλῶν ὑπ' ἀκρήτῳ βεβαρηότες· οἱ δ' ἐσιδόντες
 ἐκ Τενέδου νήεσσιν ἐπὶ πλόον ἐντύνοντο.
 30 Αὐτὸς δ' ἄγχι ἵπποιο Σίνων κίεν· ἦκα δ' αὔσαν,
 ἦκα μάλ', ὥς μήπου τις ἐνὶ Τρώεσσι πύθεται,
 ἀλλ' οἷοι Δαναῶν ἡγήτορες, ὧν ἀπὸ νόσφιν
 ὕπνος ἄδην πεπότῃτο λιλαιομένους πονέεσθαι.
 Οἱ βᾶ οἱ ἐνδόν ἐόντες ἐπέκλυον· ἐς δ' Ὀδυσῆα
 35 πάντες ἐπ' οὐατ' ἐνευσαν· ὁ δὲ σφας ὀτρύνεσκεν
 ἦκα καὶ ἀτρεμῶς ἐκδήμεναι· οἱ δ' ἐπίθοντο
 ἐς μόθον ὀτρύνοντι καὶ ἐξ ἵπποιο χαμάζε
 ὄρμαινον πονέεσθαι· ὁ δ' ἰδρεῖσιν ἔρυκε
 πάντας ἐπεσσυμένους· αὐτὸς δ' ἄρα χερσὶ θοῇσιν
 40 ἵππου δουρατέοιο μάλ' ἀτρέμας ἐνθα καὶ ἐνθα
 πλευρὰ διεξώϊξεν εὐμμελίῃ ὑπ' Ἐπειῶ·
 βαῖον δ' ἐξανέδου σανίδων ὕπερ, ἀμφὶ δὲ πάντα
 Τρῶας παπταίνεσκεν, ἐγρηγορότ' εἴπου ἴδοιτο.
 Ὡς δ' ὅταν ἀργαλὴν λιμῶν βεβολημένος ἦτορ
 45 ἐξ ὀρέων ἔλθῃσι λύκος χαιτέων μάλ' ἐδυδῆς [τας
 ποιμνὴς πρὸς σταθμὸν εὐρὺν, ἀλευόμενος δ' ἄρα γῶ-
 καὶ κύνας, οἳ βᾶ τε μῆλα φυλασσέμεναι μεμάασι,
 βαίνει ποσσὶν ἐκτλὸς ὑπὲρ ποιμνήϊον ἔρκος·
 ὥς Ὀδυσσεὺς ἵπποιο κατήϊεν· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῇ
 50 ὄβριμοι ἄλλοι ἔποντο Πανελλήνων ἡσυχῆς

LIBER XIII.

ILLI igitur (*Trojani*) in urbe convivabantur, interque eos
 tibiae cum fistulis valde sonabant, et circumquaque
 cantus cum tripudiis et indiscretus erat sonitus
 conviviaeum, qui solet esse in convivio et comitione.
 Ibi vero quis in manibus accepto pleno poculo
 hibeat secure, gravabatur autem ipsi mens intus,
 atque oculi vertigine corripiebantur, aliudque super alio
 ex ore emittebat verbum impedito loquens,
 et ipsi in domo repositae res ipsaeque domus
 videbantur commotis similia, omniaque putabat
 circumferri in urbe, oculos enim caligo
 circumsepiebat; nam mero hebetantur oculi
 et mens juvenum, cum in praecordia copiose descenderit;
 ac caput-gravatus tale verbum protulit:

Certe frustra Graeci immensum exercitum hic contraxe-
 runt, miser, neque complerunt quae in animis machinaban-
 tur,] sed re-infecta refugerunt ab urbe nostra,
 parvis pueris similes ac mulieribus.

Sic dixit Trojanorum quispiam impeditus mentem vino,
 stolidus, neque advertit praeforis exitium.

Postquam enim somnus oppressit alibi alium,
 vino impletus nimis-multo et cibo,

tunc demum ardentem Sinon facem ausulit
 ostendens Graecis ignis flammam. Ipsius autem cor
 valde sollicitum erat in pectore, ne ipsum viderent
 Trojani strenui, ac celeriter palam cuncta fierent.

Verum illi in toris postremum somnum carpebant.
 multo mero gravi; hi (*Graeci*) autem conspicientes
 ex Tenodo, navibus navigationem adornarunt.

Ipsa vero prope ad equum Sinon accessit ac submisce cla-
 mavit,] submisce valde, ne forte quis Trojanorum audiret,
 sed soli Graecorum duces, a quibus procul
 valde somnus avolarat, cupientibus pugnam-inire.

Illi vero inclusi qui erant eum exaudierunt, et ad Ulyssem
 omnes aures inclinarunt. Is autem illos jussit
 tacite et sine strepitu exire, qui etiam obtemperabant
 ad bellum excitanti, et ex equo in terram

festinabant ad-pugnandum. Verum ipse prudenter cohibebat
 cunctos cum impetu-erupturos, et ipse manibus expeditis
 equi lignei perplacide hinc et illinc

latera aperuit bene-hastato cum Epeo,
 ac paulum emersit supra valvas et circumquaque
 Troas circumspexit, vigilantem num forte videret ali-
 quem.] Ut cum tristi fame stimulatus cor,

ex montibus proruit lupo valde expetens praedam
 ad gregis amplum stabulum, sed devitans viros
 et canes, qui oves custodire prompti sunt,
 incedit pedibus tacitus ad pastorale septum:

sic Ulysses ex equo descendit. Post ipsum autem
 fortes ceteri sequebantur Graecorum duces,

νισσόμενοι κλίμαξι κατὰ στίχας, ὥσπερ Ἐπειὸς
 τεύξεν ἀριστήεσσιν εὐσθενέεσσι κέλευθα
 ἵππον ἐσερχομένοισι καὶ ἐξ ἵπποιο κιοῦσιν·
 οἳ ῥα τότε ἄμφ' αὐτῇσι κατῆιον ἄλλοθεν ἄλλοι,
 65 θαρσαλέοι, σφῆκεσσιν εὐκίχοι, οὓς τε κλονήσῃ
 δρυτόμος, οἳ δ' ἄρα πάντες ὀρινόμενοι πέρι θυμῷ
 ὄζου ὑπεκπροχέονται, ὅτε κτύπον εἰσαΐουσιν·
 οἷς οἳ γ' ἐξ ἵπποιο μεμαότες ἐξεχέοντο
 ἐς Ἴλῶν πολίεθρον εὐχτιτον· ἐν δ' ἄρα τοῖσι
 70 πάλλῃ ἐνὶ στέρνοισι κέαρ· τάχα δ' οἳ μὲν ἔναιρον
 δυσμενέας· τοῖ δ' ἔσκον ἔσω ἄλως, αἳ δ' ἐφέροντο
 νῆες ὑπὲρ μέγα χεῦμα· Θέτις δ' ἴθυνε κέλευθα
 οὔρον ἐπιπροΐεῖσα· νόος δ' ἰαίνειτ' Ἀχαιῶν.
 Καρπαλίμως δ' ἐλθόντες ἐπ' ἡόνας Ἑλλησπόντου
 65 ἐνθ' αὖθις στήσαντο νέας, σὺν δ' ἄρμενα πάντα
 εἶλον ἐπισταμένως, ὅσα νήεσσιν αἶν ἐπονται·
 αὐτοὶ δ' αἰψ' ἐκβάντες ἐς Ἴλιον ἐσσεύοντο
 ἄβρομοι, ἥ τε μῆλα περὶ σταθμὸν αἴσσοντα
 ἐκ νομοῦ ὑλήεντος ὀπωρινὴν ὑπὸ νύκτα·
 70 ὥς οἳ γ' αὐτᾶχοι Ἰλῶν ποτὶ ἄστρ' ἔλθοντο
 πάντες ἀριστήεσσιν ἀρηγόμενοι μεμαῶτες.
 Οἳ δ' ὥς παρδάλιες λιμῷ περιπαιφάσσοντες
 σταθμῷ ἐπιβρίσωσι κατ' οὔρεα μακρὰ καὶ ὕλην
 εὐδοντος μογεροῦ σημάντορος, ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλοις
 75 δάμνανθ' ἔρκεος ἐντὸς ὑπὸ κνέφας· ἀμφὶ δὲ πάντα

αἵματι καὶ νεκύεσσιν, ὀρώρει δ' αἰνὸς ὀλεθρος,
 καί περ ἔτι πλεόνων Δαναῶν ἔκτοσθεν ἐόντων.

Ἄλλ' ὅτε δὴ μάλα πάντες ἔβαν ποτὶ τείχεα Ἰλίου,
 δὴ τότε μαιμώνωντες ἀνηλεέως ἐπέχυντο
 80 ἐς Πριάμοιο πόλιν μένος πνείοντες Ἀρης·
 πᾶν δ' εὗρον πολίεθρον ἐνὶ πλεον πολέμοιο
 καὶ νεκῶν, πάντη δὲ πέρι στονόεντα μέλαθρα
 καί οἱ μὲν ἀργαλέως· μέγα δὲ φρεσὶν ἰαίνοντο.
 Ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ Ἰλῶσι κακὰ φρονέοντες ὄρουσαν·
 85 μαίνεται δ' ἐν μέσσοισιν Ἀρης στονόεσσα τ' ἔνυν·
 πάντη δ' αἶμα κελαϊνὸν ὑπέρβρε, δεύετο δὲ χθὼν
 Ἰλῶν ὀλλυμένων ἢ δ' ἄλλοθ' ἀπὸν ἐκικούρων·
 τῶν οἳ μὲν θανάτῳ δεδμημένοι ὀκρυόεντι
 κείντο κατὰ πολίεθρον ἐν αἵματι· τοὶ δ' ἐφύπερθε
 90 πίπτον ἀποπνείοντες ἐὼν μένος· οἳ δ' ἄρα χειρὶ
 δράγδην ἔγκαν· ἔχοντες οἰζυρῶς ἀλάληντο
 ἀμφὶ δόμους· ἄλλοι δὲ ποδῶν ἐκάτερθε κοπέντων
 ἀμφὶ νεκρῶν εἴρπυζον ἀσπῆτα κοκχύνοντες·
 πολλῶν δ' ἐν κονίῃσι μυχῆσθαι μεμαῶτων
 95 χεῖρες ἀπηράχθησαν ὁμῶς κεφαλῇσι καὶ αὐτῇς·
 φευγόντων δ' ἐτέρων μελίσαι διὰ νῶτα πέρησαν
 ἀντιχρὺς ἐς μαζοὺς, τῶν δ' ἰζύας, ἄχρῃς ἰκέσθαι
 αἰδοίων ἐφύπερθε διαμπερὲς, ἥχι μάλιστα
 Ἄρεος ἀκαμάτοιο πέλει πολυώδυνος αἰχμῆ.
 100 Πάντη δ' ἀμφὶ πόλιν κυνῶν ἀλεγεινὸς ὀρώρει
 ὠρυθμός· στοναχὴ δὲ δαίχταμένων αἰζηῶν
 ἐπλετο λευγαλή· περὶ δ' ἔλχε πάντα μέλαθρα
 ἀτπετον· οἰμωγὴ δὲ πέλεν στονόεσσα γυναικῶν

descendentes scalis gradatim, quas Epeus
 fabricarat principibus strenuis vias,
 in equum conscendentibus et ex equo descenduntibus:
 hi igitur tunc per ipsas descendebant aliunde alii
 intrepidi, vespis similes, quas turbat
 lignator; ipsae vero cunctae percitae vehementer ira
 ex-ramo effunduntur, cum strepitum exaudiunt:
 sic etiam illi ex equo prompti effundebantur
 in Trojanorum urbem munitam; at ipsis
 palpitabat in pectoribus cor. Mox itaque hi trucidabant
 hostes, illi vero erant in mari, ac ferebantur
 naves super vastum aequor, Thetisque dirigebat cursum
 ventum-secundum immittens, unde mens oblectabatur
 Graecorum.] Celeriter autem profecti ad littora Hellesponti
 ibi iterum constituerunt naves, et armamenta cuncta
 contraxerunt scienter, quae naves semper sequuntur:
 ipsi vero celeriter egressi in Ilium impetuose ferebantur
 cum-fremitu, veluti oves ad stabulum properantes
 e pascuis nemorosis autumnalem sub noctem;
 sic etiam illi strepentes Troium ad urbem contendebant,
 omnes principibus auxilio-venire parati.

Illi vero, ut pardi fame in-rabiem-acti
 stabulo ingruunt per montes arduos et silvan
 dormiento defatigato pastore, aliasque post alias (oves)
 mactant intra septum per caliginem, circum autem ubique
 sanguine et cadaveribus, atque oriebatur saeva caedes.
 quamquam adhuc plures Graecorum extra urbem erant.

Verum cum jam cuncti accessissent ad muros Troiae,
 tunc magno-impetu temere infundebantur
 in Priami urbem robur spirantes Martis,
 totamque invenerunt urbem repletam bello
 et cadaveribus, ac circumquaque luctuosas domos
 ardentes terribiliter: valde autem in animis oblectabantur.
 Inde etiam ipsi in Troianos hostili animo irruerunt;
 furebat autem inter medios Mars ac luctifica Bellona,
 et ubique sanguis ater inundabat, ac rigabatur terra
 Trojanis pereuntibus et alienigenis auxiliariis,
 quorum alii quidem morte prostrati horrenda
 jacebant per urbem in sanguine, alii super
 cadebant efflantes suam animam, alii etiam manu
 collectim intestina tenentes misere errabant
 per domus, alii vero pedibus utrinque resectis
 inter mortuos serpebant horrendum ululantes,
 multorum etiam in pulvere pugnare cupientium
 manus amputatae sunt cum capitibus etiam ipsis,
 fugientibus contra aliis hastae per dorsa transierunt
 usque ad papillas, aliorumque ad lumbos, usque dum pe-
 netrarent supra pubem penitus, ubi maxime
 Martis indefessi hasta est dolorifica.

Ubique porro circa urbem canum tristis excitatus est
 latratus, ac gemitus caesorum juvenum
 erat miserabilis, circumque sonuerunt cunctae domus
 valde, ploratus etiam erat tristissimus mulierum

- εἰδομένων γεράνοισιν, ὅτ' αἰετὸν ἀθρήσωσιν
 103 ὑφ' ὅθεν αἴσσοντα δι' αἰθέρος, οὐδ' ἄρα τῇσι
 θαρσαλέον στέρνοισι πέλει μένος, ἀλλὰ ἔ μοῦνον
 μακρὸν ἀνατρίζουσι φοβεύμεναι ἱερὸν ὄρνιν.
 "Ὡς ἄρα Τρῳιάδες μέγα κόκκον ἄλλοθεν ἄλλαι,
 αἱ μὲν ἀνεγρόμεναι λεγέων ἄπο, ταὶ δ' ἐπὶ γαῖαν
 110 θρόσκουσαι τῇ δ' οὔτι μίτρης ἔτι μέμβλετο λυγρῆς,
 ἀλλ' αὐτῶς ἀλλήλωντο περὶ μελέεσσιν ἰχθυῶνας [πτερην,
 μοῦνον ἐρεσσάμεναι· ταὶ δ' οὐ φθάσαν οὔτε καλύ-
 οὔτε βαθὺν μελέεσσιν ἐλεῖν πέπλον, ἀλλ' ἐπιόντας
 δυσμενέας τρομέουσαι ἀμυχανίῃσι πεπύθοντο,
 115 παλλόμεναι κραδίην· μοῦνον δ' ἄρα χερσὶ θεῶσιν
 αἰδῶ ἀπεκρύβαντο δυσάμμοροι· αἱ δ' ἀλεγεινῶς
 ἐκ κεφαλῆς τίλλοντο κόμην καὶ στήθεα χερσὶ
 θεινόμεναι γοάσσκον ἄσθην· ἑτεραι δὲ κυδοιμὸν
 δυσμενέων ἐτλησαν ἐναντίον, ἐκ δ' ἐλάθοντο
 120 δείματος, ὀλλυμένοισιν ἀρηγέμεναι μεμυῖται
 ἀνδράσιν ἢ τεκέεσσιν, ἐπεὶ μέγα ὕψος ἀνάγκη
 ὤπασεν· οἰμωγὴ δ' ἀταλάφρονας ἐλθαλεν ὕπνου
 νηπιάρχους, τῶν οὐπω ἐπίστατο κήδεα θυμός.
 "Ἄλλοι δ' ἄμφ' ἄλλοισιν ἀπέπνεον· οἱ δ' ἐκέχυντο
 125 πότμον ὁμῶς ὁρώντες ὀνείρασιν· ἄμφι δὲ λυγραὶ
 Κῆρες διζυρῶς ἐπιγῆθρον ὀλλυμένοισιν·
 οἱ δ' ὥστ' ἀρνεοῖο σύες κατὰ δῶματ' ἀνακτος
 εἰλαπίνην λαοῖσιν ἀπείριτον ἐντύνοντος
 μυριοὶ ἐκτείνοντο· λυγρῶ δ' ἀνεμίσγετο λύθρῳ
 130 οἶνος ἔτ' ἐν κρητῆρσι λελειμμένος· οὐδέ τις ἦεν,
 ὅς κεν ἀνευθε φόνος φέρε στονόεντα σίδηρον,
 οὐδ' εἴ τις μάλ' ἀναλκίς ἦν· ὀλέκοντο δὲ Τρῶες·
 ὥς δ' ὑπὸ θῶεσι μῆλα δαίκεται ἤε λύκοισι,
 καύματος ἐσσυμένοις δυσάεος ἤματι μέσσω,
 135 ποιμένος οὐ παρεόντος, ὅτε σκιερῶ ἐνὶ χώρῳ
 ἱλαδὸν ἀλλήλοισιν ἐμῶς συναρηρότα πάντα
 μέμνωσιν, κείνοιο γλάγος ποτὶ δῶμα φέροντος,
 * * * * *
 νηδύα πλησάμενοι πολυχανόεα, πάντ' ἐπιόντας
 αἶμα μέλαν πίνουσιν, ἅπαν δ' ὀλέκουσι μένοντες
 140 πῶϋ, κακὴν δ' ἄρα θάιτε λυγρῶ τεύχουσι νομῆϊ·
 ὥς Δαναοὶ Πριάμοιο κατὰ πόλιν ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
 κτεῖνον ἐπεσσύμενοι πυμάτην ἀνὰ δῆϊσθῆτα·
 οὐδ' ἄρ' ἦν Τρώων τις ἀνούτατος, ἀλλ' ἄρα πάντων
 γναμπτὰ μέλη πεπάλακτο μελαινόμεν' αἶματι πολ-
 145 Οὐδὲ μὲν Ἀργείοισιν ἀνούτῃτος πέλα ὄηρις, [λῶϊ.
 ἀλλ' οἱ μὲν δεπείεσσι τετυμμένοι, οἱ δὲ τραπέζαις,
 οἱ δ' ἔτι καιομένοιισιν ἐπ' ἐσχαριῶσι τυπέντες
 θαλοῖς ἢ δ' ὀδελίοισι πεπαρμένοι ἐκπνείεσκον,
 οἷς ἔτι που καὶ σπλάγχνα συῶν περὶ θερμὰ λείλειπτο
 150 Ἰφαιστοῦ μαλεροῖο περιζέοντος αὐτομῆ·
 ἄλλοι δ' αὖ πελέκεσσι καὶ ἀζίνῃσι θεῶσιν
 ἥσπαιρον δμηθέντες ἐν αἶματι τῶν δ' ἀπὸ χειρῶν
 δάκτυλοι ἐμῆθησαν, ἐπὶ ξίφος εὔτε βάλλοντο
 χεῖρας ἐλδόμενοι στυγερὰς ἀπὸ Κῆρας ἀμύνειν·
 155 καὶ πού τις βρεγμόν τε καὶ ἐγκέφαλον συνέχευε
 λῆα βαλὼν ἐτάροιο κατὰ μόθον. Οἱ δ' ἄτε θῆρες

quas similes erant gruibus, quando aquilam conspexerint
 ex-alto irrudentem per æthera; neque enim ipsis
 intrepidum in-pectoribus est robur, sed in ipsam tantum
 multum strident metuentes sacram avem :
 sic etiam Troiades valde plorabant aliunde aliae ,
 aliae quidem excitatae de lectis, aliae vero in terram
 prosilientes, quibus non mitrae amplius cura erat tristibus,
 sed temere errabant , circa membra subuculas
 tantum indutae ; aliae vero non prius poterant , neque ca-
 lyptram] neque demissum membris circumdare peplos ,
 sed irruentes] hostes trementes perplexitate fuerant obvi-
 ctæ,] turbatae animo, solum itaque manibus celeribus
 pudenda tegebant infelices ; aliae misere
 e capite vellebant comam ac pectora manibus
 plangentes plorabant admodum ; aliae vero pugnam
 contra hostes sustinuerunt et obliviscebantur
 timoris, pereuntibus auxiliari paratae
 viris aut liberis, quia magnam fiduciam necessitas
 praeberat. Cæterum ploratus teneros excitabat e-somno
 infantes, quorum mens nondum norat curas :
 alii vero juxta alios expirabant, alii que sternebantur
 exitium una conspicientes cum-somniis. Undique autem
 tristes! Parcae terribiliter gaudebant ob-pereuntes.
 Illi vero (Trojani), ut porci opulenti in aedibus regis
 convivium populo splendidum apparantis,
 innumeri trucidabantur, ac fædo miscebatur cruore
 vinum adhuc in crateris reliquum ; neque quisquam erat
 qui absque corde gestaret luctilicium ferrum,
 neque si quis valde imbellis esset. Prosternebantur autem
 Troes.] Sicuti vero a thoibus oves laniantur aut lupis,
 æstu solis grassante molesto die medio,
 pastore non præsentē, quando umbroso in loco
 gregatim inter-se simul conjunctæ omnes
 manent, illo lac domum ferente,
 * * * * *
 ventrem implentes multivorum, cunctas adorti
 sanguinem atrum bibunt, totumque interimunt uorantes
 gregem, sed triste epulum misero parant pastori :
 sic Græci Priami in urbe alium post alium
 trucidabant irruentes in extremo prælio,
 nec erat Trojanorum quisquam sine-vulnere, sed omnium
 flexibilia membra sordata-erant, atrata sanguine multo.
 Neque tamen Græcis incruentum erat prælium ;
 verum alii quidem poculis icti, alii contra mensis,
 alii etiam adhuc ardentibus a focis percussi
 titionibus ac veribus transfixi animam-efflabant ,
 in quibus (rerubus) etiamnum viscera porcorum calida
 relictæ-fuerant] Vulcani calidi circumferentis vapore ,
 alii contra securibus ac ascis acutis
 caesi palpitabant in sanguine ; aliorum vero de manibus
 digiti resceti-fuerant, ad eusem cum admovent
 manus cupidi tristia Fata abigere ;
 et quispiam forte occiput ac cerebrum confregit
 alterius, saxum jaciens in prælio. Illi autem veluti feræ

οὐτάμενοι σταθμοῖς ἐνι ποιμένος ἀγραύλοιο
 ἀργαλέως μαίνοντο, διεγρομένοιο χόλοιο,
 νύχθ' ὑπο λευγαλέην· μέγα δ' ἰσχανόωντες Ἄρτος
 160 ἀμφὶ δόμους Πριάμοιο κυδοίμεον ἄλλοθεν ἄλλον
 σεύοντες· πολλοὶ δὲ καὶ ἐγχείησι δάμησαν
 Ἀργείων· Τρῶες γὰρ ὅσοι φθάσαν ἐκ μεγάρων
 ἢ ξίφος ἢ δόρυ μακρὸν ἔης ἀνὰ χερσὶν αἶραι,
 δυσμενέας δάμναντο καὶ ὥς, βεβαρηότες οἶνῳ.
 165 Ἀίγλη δ' ἀσπετος ὦρτο δι' ἄστεος, οὐνεχ' Ἀχαιῶν
 πολλοὶ ἔχον χεῖρεσσι πυρὸς σέλας, ὅρ' ἀνὰ δῆριν
 δυσμενέας τε φίλους τε μάλ' ἀτρεκέως δρώσιν.
 Καὶ τότε Τυδέος υἱὸς ἀνὰ μόθον ἀντιόωντα
 αἰχμητῆρα Κόροιβον, ἀγχοῦ Μύκδονος υἱά,
 170 ἐγχείῃ κοῖλοιο διὰ στομάχοιο πέρησεν,
 ἥχι θοαὶ πόσιός τε καὶ εἰδότης εἰς· κέλευθοι·
 καὶ τὸν μὲν περὶ δουρὶ μέλας ἐκίχυστο πότμος·
 κάππεσε δ' ἐς μέλαν αἶμα καὶ ἄλλων ἔθνεα νεκρῶν,
 νήπιος· οὐ δ' ἀπόνητο γάμων, ὦν οὐνεχ' ἔκτανεν
 175 χθιζὸς ὑπὸ Πριάμοιο πόλιν, καὶ ὑπέσχετ' Ἀχαιοὺς
 Ἰλίου ἀψ' ὤσαι· τῷ δ' οὐ θεὸς ἐξετέλεισεν
 ἔλπωρήν· Κῆρες γὰρ οἱ προέηχαν ὀλεθρον.
 Σὺν δέ οἱ Εὐρυδάμαντα κατέκτανεν ἀντιόωντα,
 γαμβρὸν εὐμμελίην Ἀντήνορος, ὃς ἦ μάλιστα
 180 θυμὸν ἐνὶ Τρώεσσι σαοφροσύνησ' ἐκέκαστο.
 Ἐνθα καὶ Ἰλιονῆϊ συνήντετο δημογέροντι,
 καὶ οἱ ἐπὶ ξίφος αἶνὸν ἐρύσσατο· τοῦ δ' ἄρα πᾶν
 γηραλέου κλάσθησαν ἄσθιν ἐπὶ σώματι γυῖα·
 καὶ ἦ περιτρομέων μάλα χεῖρεσιν ἀμφοτέρησι,
 185 τῇ μὲν ἄρ' συνέδραξε θοὸν, τῇ δ' ἤφατο γούνων
 ἀνδροφόνου ἥρωας· ὃ δ' ἐς μόθον ἐσσύμενός περ
 ἢ χόλου ἀμβολίῃ ἢ καὶ θεοῦ δτρύναντος
 βαιὸν ἀπέσχε γέροντος Ἴον ξίφος, ὅρ' αὖ τι εἶπε
 λισσόμενος θοὸν ἄνδρα καὶ ὄβριμον· ὃς δ' ἀλεγεινὸν
 190 ἔλαυν ἐσσυμένως· στυγερὸν δέ μιν ἀμφεχε δαίμα.
 Γουνοῦμαι σ', ὅτις ἐσσι πολυσθενέων Ἀργείων,
 αἰδεσθαι ἀμφὶ γέροντος ἑὸς χέρας, ἀργαλέου τε
 λῆγε χόλου· καὶ γὰρ ἦ πέλει μακρὸν ἀνέρι κῦδος
 ἄνδρα νέον κτείναντι καὶ ὄβριμον· ἦν δὲ γέροντα
 195 κτείνης, οὐ νύ τις αἶνος ἐρέσεται εἵνεκεν ἀλκῆς
 τοῦνεκ' ἐμεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐς αἰζητοὺς τρέπε χεῖρας
 ἐλπόμενός ποτε γῆρας ὁμοῖον εἰσαρκεῖσθαι.
 Ὡς φάμενον προσέειπε κραταιοῦ Τυδέος υἱός.
 Ὡ γέρον, ἔλπομαι ἐγὼ γ' ἐσθλὸν ποτὶ γῆρας ἰκέσθαι
 200 ἀλλὰ μοι ὥς ἐτι κάρτος ἀέξεται, οὐτὶν' ἐάσω
 ἐχθρὸν ἐμῆς κεφαλῆς, ἀλλ' Αἰδοὶ πάντας ἰάφωι,
 οὐνεχ' ἄρ' ἐσθλὸς ἀνὴρ καὶ δῆϊον ἄνδρ' ἐπαμύνει.
 Ὡς εἰπὼν λαιμοῖο διήλασε λοίγιον ἄσθρ
 δεινὸς ἀνὴρ· ἔθνεα δ' ὅπη θνητοῖς ἐπὶ πότμος
 205 ψυχῆς εἴσι τάχιστα καὶ αἵματος αἰνὰ κέλευθα.
 Καὶ τὸν μὲν μόρος αἰνὸς ὑπέκλασε δηθρόντα
 Τυδείδῃ χεῖρας· ὃ δ' εἰς ἥρωας ἐναίρων
 ἔσσυτ' ἀνὰ πτολίεθρον, ἐπὶ μέγα κάρτεϊ θύων·
 δάμνατο δ' ἦν Ἀβαντα· βάλεν δ' ὑπὸ δούρατι μακρῷ
 210 υἱά Περιμνήστοιο περικλυτὸν Εὐρυκώοντα.

sauciatæ in stabulis pastoris rustici
 immaniter grassabantur, commota bile
 per noctem funestam, valdeque cupidi Martis
 circa ædes Priami pugnam ciebant aliunde alium
 concitantes, ubi multi etiam hastis interfecti sunt
 Græcorum. Troum enim quicumque potuerunt ex ædibus
 aut ensen aut hastam longam suis manibus efferre,
 hostes occidebant etiam sic, gravati vino.

Splendor autem immensus excitatus fuerat per urbem,
 quia Græcorum] multi gestabant manibus ignis flammam,
 ut in prælio] hostes et amicos vere discernere.
 At tunc Tydel filius in pugna occurrentem
 bellicosum Coræbum, clari Mygdonia filium,
 hasta per cavum stomachum transfixit,
 ubi celeres potus ac cibi sunt viæ,
 et hunc quidem in hasta atra apprehendit mors;
 procidit autem in atrum sanguinem aliorumque acervos
 cadaverum,] stolidus, non enim fructum percepit ex-nu-
 ptis, quarum causa venerat] pridie in Priami urbem, et rece-
 perat Græcos] ab Illo depellere. Ei vero Deus non perfecit
 votum. Fata enim ipsi prius immiserunt mortem.
 Cum eo vero Eurydamanta interemit occurrentem,
 generum hastipotentem Antenoris, qui maxime
 animi inter Trojanos integritate excelluit.

Ibi etiam Ilioneo occurrit senatori,
 et in ipsum ensen sævum intrinxit: ejus autem omnino
 senis fracta erant prorsus in corpore membra
 ideoque contremiscens admodum manu utraque,
 altera ensen corripuit acutum, altera contigit genua
 sanguinaril herois: at ille ad cædem quamvis festinans,
 aut iræ remissione, aut etiam Deo monente,
 paulum cohibuit a senæ suæ ensen, ut aliquid diceret
 precans virum acrem ac fortem; ille igitur misere
 clamabat extemplo, nam tristis eum occuparat metus:

Supplex-te-rogo, quisquis es præpotentium Græcorum,
 parce contra senem manibus tuis, sævamque
 mitte iram, namque est ingens viro gloria
 virum juvenem interficienti ac fortem; si vero senem
 interimas, non ulla laus insequetur ob fortitudinem:
 ideo a me procul in juvenes converte manus,
 si speras olim ad senectutem similem te-perventurum.

Sic loquentem affatus est præstantis Tydel filius:
 O senex, spero ego quidem bonam ad senectam me-per-
 venturum:] verum dum mihi robur suppeditatur, nullum
 relinquam] hostem mei capitis, sed Plutoni omnes mittam,
 quia vir strenuus etiam hostilem virum ulciscitur.

Sic locutus per-guttur impulit letalem ensen
 sævus vir; direxit autem eo, ubi hominibus mors
 ad animam penetrat celerrime ac sanguinis funestæ viæ
 sunt.] Ac hunc quidem mors tristis prostravit hostiliter-cæ-
 sum] Tydidæ manibus. Porro is in heroas grassans
 cum-impetu-ferebatur per urbem, suo robore valde furens:
 interemit egregium Abantem, ac prostravit hasta longa
 filium Perimnesti, inclytum Eurycoontem.

- Αἴας δ' Ἀμφιμέδοντα, Δαμαστορίδην τ' Ἀγαμέμνων,
 Ἰδομενεὺς δὲ Μίμαντα, Μέγης δ' ἔλε Δηϊοπίτην.
 Υἱὸς δ' αὖτ' Ἀχιλλῆος ἀμαιμαχέτιω ὑπὸ δουρὶ
 Πάμμονα διὸν ὄλεσσε, βάλεν δ' ἐπιόντα Πολίτην,
 213 Ἰεσίφρονόν τ' ἐπὶ τοῖσι κατέκτανε, τοὺς ἅμα πάντας
 υἱῆας Πριάμοιο· καὶ ἀντιόωντ' ἀνὰ δῆριν
 δάμανατ' Ἀγήνορα διὸν· ἐπ' ἄλλω δ' ἄλλον ἐπεφνε
 ἑρόων· πάντη δὲ μέλας ἀνεφαίνετ' ὄλεθρος
 ἄλλυμένων· ὁ δὲ πατὴρ ἐοῦ καταειμένος ἀλκῆν,
 220 μακροῶν ἐδάϊζεν ὄσους χίχεν· ἐνθα καὶ αὐτῷ
 δυσμενέων βασιλῆϊ κακὰ φρονέων ἐνέκυρσεν,
 Ἐρκειοῦ ποτὶ βωμόν. Ὁ δ' ὥς ἶδεν υἱ' Ἀχιλλῆος,
 ἔγνω ἄφαρ τὸν ἐόντα, καὶ οὐ τρέσεν, οὐνεκ' ἄρ' αὐτὸς
 θυμὸν ἐέλδετο πασὶν ἐπὶ σφετέροισιν ὀλέσσει·
 τοῦνεκά μιν προσέειπε λιλαιόμενος θανέεσθαι·
 225 ὦ τέκος ὄβριμόθυμον εὐπτολέμου Ἀχιλλῆος,
 κτεῖνον, μὴ δ' ἐλάϊρε εὐσάμμορον· οὐ γὰρ ἔγωγε
 τοῖα παθὼν καὶ τόσσα λιλαιόμην εἰσοράσθαι
 ἡελίοιο φάος πανδερκέος, ἀλλὰ που ἤδη
 230 φθεῖσθαι ὁμῶς τεκέεσσι καὶ ἐκλαλαθέσθαι ἀνίης
 λευγαλέης ὁμάδου τε δυσηχέος. Ὡς ὀφελὸν με
 σεῖο πατὴρ κατέπεφνε, πρὶν αἰθομένην εἰσιδέσθαι
 Ἴλιον, ὁππότε' ἄποινα περὶ καταμένοιο φέρεσκον
 Ἑκτορος, ὃν μοι ἐπεφνε πατὴρ τεός· ἀλλὰ τὸ μὲν που
 235 Κῆρες ἐπεκλώσαντο· σὺ δ' ἡμετέροιο φόνοιο
 ἄσπον ὄβριμον ἦτορ, ὅπως λελάθωμ' ὀδυνάων.
 Ὡς φάμενον προσέειπεν Ἀχιλλέος ὄβριμος υἱός·
 ὦ γέρον, ἐμμεμαῶτα καὶ ἐσσύμενόν περ ἀνώγεις
 οὐ γὰρ σ' ἐχθρὸν ἐόντα μετὰ ζωοῖσιν ἔασω.
 240 Οὐ γὰρ τι ψυχῆς πέλει ἀνδράσι φιλοτερον ἄλλο.
 Ὡς εἰπὼν ἀπέκοψε κάρην πολιτοῖο γέροντος
 ῥηϊδίως, ὥς εἴ τις ἀπὸ στάχυν ἀμύσσηται
 λήϊου ἀζαλίοιο θέρεως εὐθαλπέος ὥρη·
 ἡ δὲ μέγα μύζουσα κυλίνδετο πουλὺν ἐπ' αἶαν
 245 νόσφ' ἄλλων μελέων, ἐπόσοις ἐγκίνυνται ἀνὴρ [ὄρων,
 κεῖτο δ' ἄρ' ἐς μέλαν αἶμα καὶ εἰς ἑτέρων φόνον ἀν-
 * * * * *
 ὀλῶ καὶ γενεῇ καὶ ἀπειρεσίοις τεκέεσσιν·
 οὐ γὰρ δὴν ἐπὶ κῆδος ἀέξεται ἀνθρώποισιν,
 ἀλλ' ἄρα που καὶ ὄνειδος ἐπέσσεται ἀπροτίοπτον.
 250 Καὶ τὸν μὲν πτόμοσε Ἴλε· κακῶν δ' ὄγε λήσατο πάντων.
 Οἱ δὲ καὶ Ἀστυάνακτα βάλον Δαναοὶ ταχύπυλοι
 πύργου ἀφ' ὤψηλοιο, φίλον δὲ οἱ ἦτορ ὄλεσαν,
 μητρὸς ἀφαρπάξαντες ἐν ἀγκοίνῃσιν ἐόντα,
 Ἑκτορι χωόμενοι, ἐπειτ' ἄρισσι πῆμα κύρυσε
 255 ζωὸς ἑὸν· τῷ καὶ οἱ ἀπειθῆραντο γενέθλην,
 καὶ οἱ παῖδ' ἐβάλλοντο καθ' ἕρκιος αἰπεινοῖο,
 νήπιον, οὐπὼ δῆριν ἐπιστάμενον πολέμοιο.
 Ἦνυτε πόρτιν ὄρεσφι λύκοι χατέοντες ἐδωδῆς
 κρημνὸν ἐς ἡχέεντα κακοφραδίῃσι βάλλονται
 260 μητρὸς ἀποτμήξαντες εὐγλαγέων ἀπὸ μαζῶν,
 ἡ δὲ θέη γούωσα φίλον τέκος ἐνθα καὶ ἐνθα,
 μακρὰ κινυρομένη, τῇ δ' ἐξόπιθεν κακὸν ἄλλο
 ἔλθῃ, ἐπεὶ ἐλέοντες ἀναρπάξωσι καὶ αὐτήν·

Ajax vero Amphimedontem, Damastoridem autem Agame-
 mnon] Idomeneusque Minantem, Meges porro sustulit
 Deiopiten.] Hinc filius Achillis indomita hasta
 Pammonem divinum interemit, ac percussit irruentem
 Politen,] Tesiphonumque post hos interfecit, hos simul o-
 mnes] filios Priami, atque occursantem in praelio
 interemit Agenorem nobilem, ac post alium alium leto-dedit
 heroum: ubique autem atra conspiciebatur mors
 perennium, ille enim patris sui instructus robore
 magno-impetu sternebat quoscumqueprehendit. Ibi etiam
 ipsi] hostium regi iufesto animo occurrit,
 Hercei Jovis ad aram. Is vero ut vidit filium Achillis
 cognovit celeriter ipsam esse, nec refugit, quia ipse
 vitam cupiebat post filios suos perdere:
 ideo illum compellavit, promptus ad moriendum:

O fili violente bellicosi Achillis,
 occide me, neve miserare infelicem, non enim ego
 talia passus ac tanta cupio intueri
 solis lumen cuncta-lustrantis, sed jam
 perire cum liberis atque oblivisci calamitatis
 tristis bellique luctuosi. O utinam me
 tuus pater interfecisset, priusquam accensum vidissem
 Ilium, cum redemptionis-pretium pro caeso ferrem
 Hectore, quem mihi interemit pater tuus: verum id ita
 Fata decreverant: tu vero nostra caede
 exsatis fortem animum, ut obliviscar dolorum.

Sic locutum interpellavit Achillis sortis filius:

O senex, cupidum ac properantem incitas,
 non enim te hostem existentem inter vivos relinquam.
 Non enim quicquam vita est hominibus carius aliud.

Sic fatus desecuit caput cani senis
 tam facile, quam si quis spicam demessuerit
 segetis aridae, aestatis calidissimae tempore.
 Illud vero magno cum-gemitu provolvebatur multam in ter-
 ram] procul a-caeteris membris, quibus commovetur homo,
 jacebatque in atro sanguine et in caeterorum strage virorum.

opulentia et genere et innumeris liberis:
 non enim diu gloria viget hominibus,
 sed forte etiam dehonestatio ingruit ex-improviso.
 Et hunc quidem satum sustulit, malorumque oblitus-est
 omnium.] At etiam Astyanactem praecipitarunt Graeci
 equis-clitis-clari] de turri edita, ac earam ipsi vitam extinxerunt]
 abstracto eo, matris in ulnis cum-esset,
 Hectori succensentes, quando quidem ipsis malum intulerat
 vivus existens. Ideo etiam ipsius odio-habuerunt sobolem,
 et ejus filium praecipitarunt de muro edito,
 infantem, nondum certaminum gnarum belli.

Veluti vitulum in-montibus lupi Indigi victus
 in rupem ventosam malo-consilio adigunt
 a matris avulsum secundis uberibus;
 ipsa vero currit lugens carum vitulum huc et illuc,
 valde quiritans, ei autem exinde malum aliud
 accedit, quando eam Icones abripuerint etiam ipsam:

ὡς τὴν ἀσχαλώσαν αἶδην περὶ παιδὸς εἰοῖο
 265 ἦγον δ' ἄνδρες ἅμ' ἄλλης ληϊάδεσσι
 κούρην Ἡετιώνος ἀμύμονος αἰνὰ βοῶσαν·
 ἥ δ' ἄρα παιδὸς εἰοῖο καὶ ἀνέρος ἡδὲ τοκῆος
 μνησμένη αἰνὸν φόνον εὐστυροῖς Ἡετιώνῃ
 ὥρμηγεν θανέεσθαι, ἐπεὶ βασιλεῦσιν ἄμεινον
 270 τεθνάμεν ἐν πολέμῳ ἢ χεῖροσιν ἀμφιπολεῦειν·
 καὶ ῥ' ὀλοφυδὸν αὔτε, μέγ' ἀχνυμένη κέαρ ἔνδον·
 Εἶδ' ἄγε νῦν καὶ ἐμείο δέμας κατὰ τεύχεος αἰνοῦ
 ἢ κατὰ πετράων ἢ καὶ πυρὸς αἴψα βάλεσθε,
 Ἀργεῖοι· μάλα γάρ μοι ἀάσπετα πῆματ' ἔασι·
 275 καὶ γάρ μευ πατέρ' ἐσθλὸν ἐνὶ ῥατοῖσι Πηλεΐος υἱὸς
 Θῆβη ἐνὶ ζυθέῃ, Τροίῃ δ' ἐνὶ φαιδίῳ ἀνδρᾷ,
 ὅς μοι ἔην μάλα πολλὰ, τὰ τ' ἔλδοτο θυμὸς ἐμείο·
 καὶ μοι κάλλιπε τυτθὸν ἐν ἡμετέροις ἔτι παιδα,
 ὃν ἔπι κυδιάσσκον ἀπείριτον, ὃν ἔπι πολλὰ
 280 ἐλπομένην ἀπάτησε κακῇ καὶ ἀτάσθαλος Αἴσα·
 τῷ νῦ μ' ἀκηχεμένην πολυτελείας ἐκ βίῳ τοιο
 νοστήσας ἐσσυμένως, μὴ δ' εἰς ἐλδὼματ' ἄγεσθε
 μίγδα δορυκτῆταισιν, ἐπεὶ νῦ μοι οὐκ ἔτι θυμῷ
 εὐαδὲν ἀνθρώποισι μετέμμεναι, οὐνεκα δαίμων
 285 κηδεμονῆας ὄλεσεν· ἄχος δέ με δέχνυται αἰνὸν
 ἐκ Τρώων στυγεροῖσιν ἐπ' ἁλυσιν οἰωθεῖσιν.
 Ἦ ῥα λιλαιμένη χθόνα δόμεναι· οὐ γὰρ εἴοικεν
 ζώεμεναι κείνοισιν, ὅσων μέγα κῦδος ὄνειδος
 ἀμφίχρη· δεινὸν γὰρ ὑπόψιον ἔμμεναι ἄλλων.
 290 Οἱ δὲ βίη ἀέκουσαν ἄγον ποτὶ δούλιον ἦμαρ.
 Ἄλλοι δ' αὖτ' ἄλλοις ἐν δώμασιν θυμὸν ἔλειπον
 ἄνδρες· ἐν δ' ἄρα τοῖσι βοῇ πολύδακρυς ὀρώρει·
 ὅλλ' οὐκ ἐν μεγάροις Ἀντήνορος, οὐνεκ' ἄρ' αὐτοῦ
 Ἀργεῖοι μνήσαντο φιλοξενίης ἐρατεινῆς,
 295 ὡς ξείνισσε πάροιθε κατὰ πτόλιν ἡδ' ἐσάωσεν
 ἰσόθεον Μενέλαον δμῶς Ὀδυσῆϊ μολόντα·
 τῷ δ' ἐπίπρη φέροντες Ἀχαιῶν φέρτατοι υἱες,
 αὐτὸν μὲν ζῶντα λίπον καὶ κτῆσιν ἅπασαν,
 καὶ Θέμιν ἀζόμενοι πανδερκέα καὶ φίλον ἀνδρᾶ.
 300 Καὶ τότε δὴ πᾶς ἐσθλὸς ἀμύμονος Ἀγχίσταο
 πολλὰ καμὼν περὶ ἄστῳ θεηγενέος Πριάμοιο
 δουρὶ καὶ ἡνιόχῃ, πολλῶν δ' ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσε,
 ὡς ἴδε δυσμενέων ὑπὸ χεῖρεσι λευγαλέτῃσιν
 αἰθόμενον πτολίεθρον ἀπολλυμένους θ' ἅμα λαοὺς
 305 πινυμένους καὶ κτῆσιν ἀπείριτον, ἐκ τε μελάρων
 ἐλκομένας ἀλόχους ἅμα παῖδεςιν, οὐκ ἔτ' ἄρ' αὐτοῦ
 ἐλπωρὴν ἔχε θυμὸς ἰδεῖν εὐτειχέα πάτρην,
 ἀλλὰ οἱ ὥρμαινεσκε νόος μέγα πῆμ' ὑπαλύξαι.
 Ὡς δ' εὖδ' ἄλως κατὰ βένθος ἀνὴρ οἴχῃα νωμῶν
 310 νηὸς ἐπισταμένως ἀνεμον καὶ κῦμ' ἀλεινῇ
 πάντοθεν ἐσσύμενον, στυγερῇ δ' ὑπὸ χεῖματος ὄρη
 χεῖρα κάμη καὶ θυμὸν, ὑποβρυχίης δ' ἄρα νηὸς
 ὀλλυμένης, ἀπάνευθε λιπὼν οἴχῃα μοῦνα
 τυτθὸν ἐπὶ σκάφος εἴσι, μέλει δέ οἱ οὐκ ἔτι νηὸς
 315 φορτίδος· ὡς πᾶς ἐσθλὸς ἀμύμονος Ἀγχίσταο
 ἄστῳ λιπὼν δῆϊοισι καταθόμενον πυρὶ πολλῷ
 υἷα καὶ πατέρα σπὸν ἀναρπάξας φορέεσκε,

sic hanc dolentem valde ob filium suum
 abduxerunt hostiles viri cum aliis captivis-mulieribus,
 filiam Eetionis inculpam misere clamantem;
 namque filii sui ac viri et patris
 recordata necem crudelem pulchra Eetionis-filia
 cupiebat mori, quia regibus satius est
 mori in bello, quam deterioribus servire.
 Ideoque lugubriter vociferata est, magno dolore-confecta
 cor intus:] Agitandum nunc etiam meum corpus de muro
 funesto,] aut de petris, aut etiam in ignem continuo præci-
 pitale,] Græci. Plane enim intolerabilia mihi mala præsto
 sunt:] etenim meum patrem probum interemit Pelei filius
 in Thebe sacra, in Troja vero illustrem maritum
 qui mihi erat valde multa, quæ desiderabat animus meus,
 ac mihi reliquit parvulum in aridibus nostris adhuc puerum,
 quo me extollebam magnifice, de quo multa
 sperantem me fecellit improbum et iniquum Fatum.
 Ideo nunc me dolentem afflictissima ex vita
 exterminate celeriter, neve in vestras domus abducite
 simul-cum aliis bello-captis, quia meo non amplius animo
 placet inter homines degere, quoniam malus-genius
 curatores sustulit, dolor autem me excipit gravis,
 e Trojanis summis cum crucialibus solam-relictam.

Sic dixit cupiens terram subire. Neque enim decorum
 est] vivere illis, quorum magnam gloriam opprobrium
 absorpsit. Grave enim est] despectui esse aliis.

Illi tamen recusantem vi abduxerunt ad servilem vitam.

Alii porro aliis in domibus vitam relinquebant
 viri, inter quos clamor flebilis excitabatur,
 sed non in aedibus Antenoris; nam ejus
 Græci recordati sunt hospitalitatis benignæ,
 quomodo hospitio-excepisset olim in urbe ac servasset
 eximium Menelaum cum Ulysse venientem:
 ei itaque gratiam referentes Græcorum præstantissimi filii
 ipsum vivum reliquerunt ipsique facultates omnes,
 et Themidem reveriti omnia-lustrantem et amicum virum.

Ac tunc sane filius præstans inculpam Anchisæ,
 multos labores-cum-sustinuisset pro urbe a-diis-oriundi
 Priami] hasta ac fortitudine, multisque vitam eripuisset,
 ut vidit hostium manibus crudelibus
 incensam urbem ac peremptos simul populos
 confecti et opes immensas, et ex aedibus
 raptatas uxores cum liberis, non amplius ipsi
 spem fovebat animus videndi munitam patriam,
 verum ipsi destinabat animus ingens malum subterfugere.
 Ut vero cum in mari alto vir gubernacula administrans
 navis perire, ventum ac fluctus devitat
 undique insurgentes, sed tristi biennis tempore
 manu defatigatur et animo, et undis-oppressa navi
 pereunte procul relinquens gubernacula sola
 pusillam in scapham descendit, nec cura est ipsi amplius
 navis] onerariæ: sic filius præclarus præstantis Anchisæ
 urbem relinquens hostibus conflagentem igne multo,
 filium ac patrem suum ereptos auferrebat,

τὸν μὲν ἐπὶ πλατὺν ὤμων ἐφεισάμενος κρατερῆσι
 χερσὶ πολυτλήτῃ ὑπὸ γηράϊ μοχλίζοντα,
 320 τὸν δ' ἀπαλῆς μάλα χεὶρὸς, ἐπιφάοντα πόδεσσι
 γαίης, οὐλομένου δὲ φοβούμενον ἔργα μύθοιο
 ἐξῆγεν πολέμοιο δυσηγέος· ὅς δ' ὑπ' ἀνάγκης
 ἐκρέματ' ἐμπεφυῶς ἀπαλὸς παῖς, ἀμφὶ δὲ δάκρυ
 χεύατό οἱ ἀπαλῆσι παρηΐσιν· αὐτὰρ ὁ νεκρῶν
 325 σώματ' ὑπὲρ θορὴ πολλὰ θοοῖς ποσὶ, πολλὰ δ' ἐν ὄρφνῃ
 οὐκ ἐθέλων, στείβεσκε· Κύπρις δ' ἐδὼν ἡγεμόνευεν,
 υἱὼν ὦν καὶ παῖδα καὶ ἀνέρα πῆματος αἰνοῦ
 πρόφρων ῥυομένη· τοῦ δ' ἐσσυμένου ὑπὸ ποσσὶ
 πάντῃ, πῦρ ὑπόεικε· περισχίζοντο δ' αὐτῇ καὶ
 330 Ἥραιστον μαλεροῖο· καὶ ἄγχεα καὶ βέλη ἀνδρῶν
 πίπτον ἐτώσια πάντα κατὰ χθονός, ὑπὸ πόντ' Ἀχαιοὶ
 κείνῳ ἐπὶ ῥέφρῳ πολέμῳ ἐνὶ δακρυόεντι.
 Καὶ τότε δὴ Κάλχας μεγάλ' ἔαχε λαὸν ἰέργων·
 Ἴσχεσθ' Αἰνείας κατ' ἰσθμίοιο καρήνου
 335 βάλλοντες στονόεντα βέλη καὶ λοίγια δοῦρα·
 τὸν γὰρ θέσφατόν ἐστι θεῶν ἱερὸν οὐδὲ βουλῇ
 Θύμβριν ἐπ' εὐρυρέθρον ἀπὸ Ξάνθοιο μολόντα
 τιυξέμεν ἱερὸν ἄστυ, καὶ ἐσσομένοισιν ἀγῆτον
 ἀνθρώποις, αὐτὸν δὲ πολυσπερέεσσι βροτοῖσι
 340 κοιρανέειν· ἐκ τοῦ δὲ γένος μετόπισθεν ἀνῆλθον,
 ἄχρις ἱπ' ἀντολίην τε καὶ ἀκάματον εὐσιν ἔλθῃ·
 καὶ γὰρ οἱ θέμις ἐστὶ μετέμμεναι ἀθανάτοισιν,
 οὐνεκα δὴ πᾶσις ἐστὶν εὐπλοκάμου Ἀφροδίτης.
 Καὶ δ' ἄλλως τοῦ δ' ἀνδρὸς ἔλε ἀπεχόμεθα χεῖρας,
 345 οὐνεκα καὶ χρυσοῖο καὶ ἄλλ' ὅσ' ἐνὶ κτεάτεσσιν
 ἄνδρα σάοι φεύγοντα καὶ ἄλλοδαπὴν ἐπὶ γαίαν,
 τῶν πάντων προθέβουλεν ἰδὼν πατέρ' ἧδ' καὶ υἱά·
 νῦν δὲ μὲν ἔφη καὶ υἱέα πατρὶ γέροντι
 ἥπιον ἐκπάγλως καὶ ἀμεμρῖα παῖδὶ τοκῆα.
 350 Ὡς φάτο· τοὶ δ' ἐπὶ ἦλθον καὶ ὡς θεὸν εἰσοράσσκον
 πάντες· ὁ δ' ἐσσυμένως ἐξ ἄστεος οἴο βεβήκει,
 ἦχι δ' ἐποιπνύοντα πόδες φέρον· οἱ δ' ἔτι Ἴφροῖς
 Ἀργεῖοι πτολίεθρον εὐκτίμενον διέπερθον.
 Καὶ τότε δὴ Μενέλαος ὑπὸ ξίρῃ στονόεντι
 355 Δηϊφῶδον κατέπερνε, καρτηβαρόντα κιχῆσας
 ἀμφ' Ἑλένης λεχέισσι, δυσάμμορον· ἧ δ' ὑπὸ φύξῃ
 κεύθετ' ἐνὶ μεγάρουσιν· ὁ δ' αἵματος ἐκχυμένοιο
 γήθειν ἀμφὶ φόνῳ· τοῖον δ' ἐπὶ μῦθον εἶπεν·
 ὦ κύων, ὅς ται ἔγωγε φόνον στονόεντ' ἐφύεκα
 360 σήμερον· οὐδέ σε διὰ κιχῆσεται Ἥριγένεια
 ζῶν ἔτι ἐν Τρώεσσι, καὶ εἰ Διὸς εὖχεαι εἴναι
 γαμβρὸς ἐρισμαράγοιο, μέλας δὲ σε δέξαι ὄλεθρος,
 ἡμετέρης ἀλόχοιο παρὰ λέκτροισι δαμέντα
 ἀργαλέως· ὡς εἶθε καὶ οὐλομένοιο πάροιθε
 365 θυμὸν Ἀλεξάνδροιο κατὰ μύθον ἀντιόωντος
 νοσφισάμην· καὶ κέν μοι ἐλαφρότερον πέλεν ἄλγος·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη ἔκτανεν ὑπὸ ζόφῳ δακρυόεντα
 τίσας αἰσιμα πάντα· σὲ δ' οὐκ ἄρα μέλλεν ὀνήσασθαι
 ἡμετέρῃ παράκοιτις, ἐπεὶ Θέμιν οὐ ποτ' ἀλγύροισι
 370 ἀνδρες ἐξαλείονται ἀκήρατον, οὐνικ' ἄρ' αὐτοὺς
 εἰσοράα νυκτός τε καὶ ἡμέρας· ἀμφὶ δὲ πάντῃ

alterum quidem lato humero impositum validis
 manibus misera senectute gravatum,
 alterum vero tenerrima manu *prehensum*, stringentem
 pedibus] terram dirique formidantem labores certaminis,
 eduxit e-bello tumultuoso; ipse vero necessitate *adductus*
 pendebat adhærens *patri* tenellus puer, et lacrima
 fundebatur ipsi per teneras genas. Interim ille (*Aeneas*)
 cæsurum] corpora transiliit multa celeribus pedibus, mul-
 taque in tenebris] invitus calcabat. Venus autem viæ dux
 -erat,] nepotem et filium et maritum e-tristi malo
 libenter eripiens. Properantis autem sub pedibus
 ubique ignis locum-dabat, ac disflidebantur flammæ
 Vulcani sævi, et hastæ telaque virorum
 cadebant irrita omnia in-terram, quæcunque Græci
 in ipsum coniecerunt in bello lamentabili.

Ac tunc Calchas valde clamabat populum cohibens :

Desinite in *Aeneæ* fortis caput
 mittere stridentia jacula et exitiosas hastas,
 eum enim in-satis-est deorum inclyto consilio
 ad Tibrim latissimum a Xantho profectum
 extructurum sacram urbem, etiam posteris stupendam
 mortalibus, ipsum vero diversis gentibus
 imperaturum, ejusque gentem postea regnaturam,
 donec ad orientem et indefessum occidentem fines-exten-
 dat:] etenim ipsi fas est interesse immortalibus,
 quia filius est pulchricomæ Veneris.
 Et alias etiam ab-hoc viro nostras abstineamus manus,
 quia et auro et quæcunque alia inter divitias
 virum servarint fugientem etiam longinquam in terram,
 his omnibus prætulit suum patrem atque filium,
 noxque una nobis ostendit et filium patri seni
 mirifice pium et inculpatum filio patrem.

Sic locutus-est: ipsi vero obtemperarunt et ut Deum
 suspiciebant] cuncti *Aeneam*; sed ille festinanter ex urbe
 sua abibat,] quo ipsum properantem pedes ferebant. Adhuc
 autem Trojæ] Græci urbem munitam vastabant.

Ac tunc Menelaus ense tristifido
 Deiphobum interemit, quem-capite-gravato deprehendit
 in Helenæ toro, miserum: ipsa vero fuga
 se-obdiderat in ardibus: at illo sanguine effuso
 gaudebat de-carde, ac tale verbum extulit:

O canis, sic ego tibi necem debilem attuli
 hodie, neque te diva deprehendet Aurora
 vivum adhuc inter Trojanos, etiamsi Jovis gloriaris te-eas-e
 generum tonantis. Nam atrum te excepit exitium
 nostræ conjugis in lecto cæsum
 misere. Utinam etiam pestilentis antea
 animam Alexandri in prælio occurrentis
 a corpore separassem, jam mihi levior esset dolor:
 verum is jam subiit tenebras horrendas,
 luens, quæ-fas-erat, cuncta; tibi autem non erat profutura
 nostra conjux, quia Themidem nunquam scelerati
 homines effugiunt incorruptam, quoniam ipsos
 observat per noctem ac diem, et circum ubique

ἀνθρώπων ἐπὶ φύλα διηρίη πεπότηται
τινυμένη σὺν Ζηνὶ κακῶν ἐπίστορας ἔργων.

Ὡς εἰπὼν ὁχίοισιν ἀνηλία τεύχεν ὀλεθρον·
375 μίνετο γάρ οἱ θυμὸς ὑπὸ κραδίῃ μίγ' ἀέξων
ζηλῆμων· καὶ πολλὰ περὶ φρεσὶ θαρσαλέησι
Ἰρῶσι κακὰ φρονέεισκε, τὰ δὲ θεὸς ἐξεθέλεισεν
πρέσθα Δίκη· κείνῳ γὰρ ἀτάσθαλα πρῶτοι ἔρεξαν
ἄμφ' Ἑλένης, πρῶτοι δὲ καὶ ὄρκια πημύναντο
380 σθένεσσι, ὁππότε κείνῳ διέκ' μάλαν αἵμα καὶ ἱρὰ
ἀθανάτων ἐλάβοντο παραιδασίησι νόοιο.

Τῷ καὶ σπιν μετόπισθεν Ἑρινύες ἄλγεα τεύχον·
τῶν τε καὶ ἄρ' οἱ μὲν ὄλοντο πρὸ τείχεος, οἱ δ' ἀνὰ ἄστῳ
τερπόμενοι παρὰ δαιτὶ καὶ ἡυκόμοις ἀλόχοισιν.

385 Ὅψι δὲ δὴ Μενέλαος ἐνὶ μυχάτοισι δόμοιο
εὗρεν ἔην παράκοιτιν ὑποτρομέουσιν ὁμοκλήν
ἀνδρὸς κουριδίῳ θρασύφρονος· ὅς μιν ἀθρήσας
ἔωρθε κτανέειν ζηλημοσύνησι νόοιο,
εἰ μὴ οἱ κατέρυξε βίην ἐροέσσ' Ἀφροδίτῃ,
390 ἥ ῥά οἱ ἐκ χειρῶν ἔβαλε ξίφος, ἔσχε δ' ἐρωήν·
τοῦ γὰρ ζῆλον ἐρεμνὸν ἀπώσατο καὶ οἱ ἐναρθεν
ἡδὺν ἐφ' ἱμερον ἔρσει κατὰ φρενὸς ἡδὲ καὶ ὄσπον·
τῷ δ' ἄρα θάμβος ἑλπτον ἐπὶ λυθὲν· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
καλλος ἰδὼν ἀρίδην ἐπὶ ξίφος αὐχένι κῦρσαι,

395 ἀλλ' ὥσπερ ξύλον αὖθις ἐν οὐρεὶ ὑλῆεντι
εἰστέκει, τὸ μὲν οὔτι θεοὶ Βορέας θύελλαι
ἐσσύμεναι κλονέουσι δι' ἥερος, οὔτε Νότοιο·
ὥς δ' ταρῶν μένε δηρόν· ὑπεκλάσθη δὲ οἱ ἀλκή
δερμομένου παράκοιτιν· ἄφαρ δ' ὄγε λήσατο πάντων,

400 ὅσση οἱ ἐν λεγέεσσι παρήλιντο κουριδίῳσι·
πάντα γὰρ ἡμάδυνε θεὰ Κύπρις, ἥ περ ἀπάντων
ἀθανάτων δάμνησι νόον θνητῶν τ' ἀνθρώπων·
ἀλλὰ καὶ ὥς θεὸν ἄορ ἀπὸ γρονθοῦ αὐθις αἶρας
κουριδίῃ ἐπόρουσε· νόος δὲ οἱ ἄλλ' ἐνὶ θυμῷ

405 ὠρμαῖτ' ἐσσυμένοιο· ὁδὸν δ' ἄρα βέλγιν Ἀχαιοῦς.
Καὶ τότε μιν κατέρυξεν ἀδελφεὸς ἱεμενόν περ
μειλιχίοις μάλα πολλὰ παραυδήσας ἐπέεσσι·
δίειδεν γὰρ μὴ δὴ σπιν ἐτώσια πάντα γίνεσθαι·

Ἰσχεο νῦν Μενέλαε χολούμενος· οὐ γὰρ ζοικε
410 κουριδίην παράκοιτιν ἐναιρέμεν, ἥς πέρι πολλὰ
ἄλγε' ἀνέτλημεν Πριάμοι κακὰ μητιώοντες·
οὐ γάρ τοι Ἑλένη πέλει αἰτίη, ὥς σύγ' ἔολπας,
ἀλλὰ Πάρις, ξενίοιο Διὸς καὶ στίο τραπέζης
λησάμενος· τῷ καὶ μιν ἐν ἄλγεσι τίσατο δαίμων.

415 Ὡς φάβ'· ὁ δ' αἰψ' ἐπίθησε· θεοὶ δ' ἐρικυδέα Ἰρῶν
κυανέοις νεφέεσσι καλυψάμενοι γοάσσκον,
νόσπιν εὐπλοκάμου Ἰριτωνίδος ἡδὲ καὶ Ἥρης,
αἱ μέγα κυδιάσσκον ἀνὰ φρένας, εὐτ' ἐσίδοντο
περθόμενον κλυτὸν ἄστῳ θεηγενέος Πριάμοιο·

420 ἀλλ' οὐ μὲν οὐδ' αὐτὴ εὐφρων Ἰριτογένεια
πάμπαν ἀδακρυς ἔην, ἐπειὴ ῥά οἱ ἐνδοθὶ νηοῦ
Κασσάνδρην ἥσυχονεν Ὀϊλέος ὄβριμος υἱός,
θυμοῦ τ' ἡδὲ νόοιο βεβλαμμένος· ἥ δὲ οἱ αἰνὸν
εἰσοπίσω βάλε πῆμα καὶ ἀνέρα τίσατο λώβης·

425 οὐδ' ἔγ' ἔργον ἀεικὲς ἐσέδρακεν, ἀλλὰ οἱ αἰδώς

hominum ad nationes per-aerem volitat
puniens cum Jove malorum conscios operum.

Sic locutus hostibus imminite parabat exitium.
furebat enim ipsius animus in pectore valde intumescens,
zelotypus, ac multa in mente intrepida

Trojanis mala meditabatur, quæ dea perfecit
veneranda Justitia. Illi enim iniqua primi patrarant
in Helenam, primique etiam fudera violarant
scelerati, quando illum atrum cruorem et sacra
deorum oblivioni-tradiderant transgressione mentis.
Ideo etiam ipsis postea Furie calamitates pararunt,
idcirco alii occubuerunt ante moenia, alii in urbe
oblectantes-se in convivio et cum pulcricomis uxoribus.

Tandem autem Menelaus in penetralibus domus
invenit suam conjugem pertimescentem increpationem
viri legitimi animosi: qui ipsam conspicatus
irruit ut-interficeret zelotypia mentis impulsus,
nisi ipsius cohibuisset violentiam blanda Venus,
quæ ipsi e manibus excussit ense, ac cohibuit impetum;
ejus enim zelotypiam tristem depulit et ipsi intus
dulcem amorem excitavit in corde et oculis:

eum igitur stupor insperatus invasit, neque amplius su-
stinuit,]formam videns eximiam, ense cervici admovere,
sed ut lignum aridum in monte silvoso

stabat immotus, quod neque rapidi Boreæ flatus
concitiant concitati per aerem, neque Noti:
sic ille attonitus manebat diu, ac fractum-est ipsi robur
aspicienti conjugem. Statim itaque oblitus-est omnium,
quæ ipsi in toro deliquerat conjugali;

omnia enim obliteraverat dea Venus, quæ cunctorum
deorum domat animum ac mortalium hominum.

Verum etiam sic acuto ense de terra iterum sublato
uxorem aggressus-est: mens vero ipsi alia in pectore
meditabatur festinanti: dolo enim imponebat Græcis.
Ac tunc ipsum cohibuit frater, cupientem quidem *per se*,
valde blandis multum Interpellans verbis,
metuebat enim ne ipsis irrita cuncta fierent:

Desine nunc, Menelae, irasci: non enim decet
legitimam uxorem interficere, cujus gratia multas
arumnas sustinuinus Priamo mala meditantem;
non enim Helena tibi est causa, ut tu censes,
sed Paris, hospitalis Jovis ac tuæ mensar
oblitos, ideoque ipsum inter dolores punit Deus.

Sic dixit: ille vero illico obtemperavit. Dii autem incl-
tam Trojam] atris nubibus oblecti dellebant
præter pulcricomam Minervam et Junonem,
quæ valde efferebantur animo, cum viderent
solo-æquatam inclutam urbem divini Priami:
veruntamen neque ipsa sapiens Minerva
omnino sine-lacrimis erat, nam ejus intra templum
Cassandram vitlavit Otlei fortis filius
animo ac mente captus. Illa vero ipsi grave
postea immisit malum, ac de viro pœnam-sumpsit stupri.
Neque ea facinus scelestum aspexit, sed ipsi pudor

- καὶ χόλος ἀμπεχύθη, βλοσυρὰς δὲ τρέψεν ὀπωπὰς
νηὸν ἐς ὑφόροτον· περὶ δ' ἔθραχε θεῖον ἀγάλμα,
καὶ δάπεδον νηοῖο μέγ' ἔτρεμεν· οὐδ' ὄγε λυγρῆς
λῆγεν ἀτασθαλίης, ὅτι οἱ φρένας ἄσπε Κύπρις.
- 430 Πάντῃ δ' ἄλλοθεν ἄλλα κατηρείποντο μέλαθρα
ὑφόθεν· ἀζαλέῃ δὲ κόνις συνεμίσγετο καπνῷ·
ῶρτο δ' ἄρα κτύπος αἰνός· ὁμοῦ καίοντο δὲ πάντα
Ἀντιμάχοιο μέλαθρα, καταίθετο δ' ἄσπετος ἄρη
Πέργαμον ἄμφ' ἐρατὴν περὶ θ' ἱερὸν Ἀπόλλωνος
- 433 νηὸν τε ζάθεον Τριτωνίδος ἄμφι τε βωμὸν
Ἑρκείου· θάλαμοι δὲ κατεπρήθοντ' ἐρατεινοὶ
υἱωνῶν Πριάμοιο· πόλις δ' ἀμαθύνετο πᾶσα.
Τρῶες δ' οἱ μὲν πασὶν ὑπ' Ἀργείων ὀλέκοντο,
οἱ δ' ὑπὸ λευγαλέου τε πυρὸς σφετέρων τε μελάνθρων,
- 440 ἐνθα σφιν καὶ μοῖρα κακὴ καὶ τύμβος ἐτύχθη·
ἄλλοι δὲ ξιφέσσιν ἐὼν διὰ λαιμὸν ἔλασσαν,
πῦρ ἄμα δυσμενέεσσιν ἐπὶ προθύροισι ἰδόντες·
οἱ δ' ἄρ' ὁμῶς τεκέεσσι κατακτείναντες ἄκοιτιν
κάππεσον, ἄσχετον ἔργον ἀναπλήσαντες ἀνάγκῃ.
- 443 Καὶ ῥά τις οἰόμενος δηῖων ἐκὰς ἔμμεναι αὐτὸς,
ἐκποθεν Ἥφαίστοιο θεῶς ἀνὰ κάλπιν αἰέρας
ῥορμηνεν πονέεσθαι ἐφ' ὕδατι· τὸν δὲ παραφύλας
Ἀργείων τις ἔτυψεν ὑπ' ἔγχρ'· καὶ οἱ ὄλεσσε
θυμὸν ὑπ' ἀκρήτῳ βεβαρημένον· ἤριπε δ' εἰσω
- 450 δώματος· ἄμφι δὲ οἱ κενὴ περικάππεσε κάλπις.
Ἄλλω δ' αὖ φεύγοντι διὰ μέγαροιο, μεσοδῶμη
ἔμπεσε καιομένη, ἐπὶ δ' ἔρριζεν αἰπὺν ὀλεθρον.
Πολλαὶ δ' αὖτε γυναικες ἀνιρτὴν ἐπὶ φύζαν
ἰσσύμεναι μνήσαντο φίλων ὑπὸ δώματι παίδων,
- 453 ὥς λίπον ἐν λεγέσσιν· ἄφαρ δ' ἀνὰ ποσσὶν ἰοῦσαι
πασὶν ὁμῶς ἀπόλοντο, δόμων ἐφύπερθε πεσόντων.
Ἴπποι δ' αὖτε κύνες τε δι' ἄστεος ἐπτοίηντο
φεύγοντες στυγεροῖο πυρὸς μένος· ἄμφι δὲ ποσσὶ
στεῖβον ἀποκταμένους, ζωῶσι δὲ πῆμα φέροντες
- 460 αἰὲν ἐπερβήγγυντο· βοὴ δ' ἀμείσχευ ἄστρ.
Καὶ τινος αἰζηοῖο διὰ φλογὸς ἰσχυμένοιο
· · · · ·
- φθεγγομένου· τοὺς δ' ἐνδὸν ἀμείλιχος Αἴσα δάμασεν·
ἄλλον δ' ἄλλα κέλευθα φέρεν στονόνετος ὀλεθρου.
Φλόξ δ' ἄρ' ἐς ἑρὰ διαν ἀνέγρετο· πέπτατο δ' αἰγλή
- 463 ἄσπετος· ἄμφι δὲ φύλα περικτιόνων ὀρόωντο
μέχρις ἐπ' Ἰδαίων ὀρέων ὑψηλὰ κάρηνα
Θρηάκις τε Σάμοιο καὶ ἀμυζάλου Τενέδοιο·
καὶ τις ἄλως κατὰ βένθος ἔσσι νιὸς ἐκφατο μῦθον·
Ἦνυσαν Ἀργεῖοι κρατερόφρονες ἄσπετον ἔργον,
- 470 πολλὰ μάλ' ἄμφ' Ἑλένης ἑλικοβλεφάροιο καμώντες,
πᾶσα δ' ἄρ' ἡ τοπάρουθε πανόλβιος ἐν πυρὶ Τροίῃ
καίεται· οὐδὲ θεῶν τις ἐλδομένοισιν ἄμυνεν·
πάντα γὰρ ἄσχετος Αἴσα βροτῶν ἐπιδέρχεται ἔργα·
καὶ τὰ μὲν ἀλγέα πάντα καὶ οὐκ ἀρίδῃλα γεγῶτα
- 473 κυδέντα τίθησι, τὰ δ' ὑφ' ὀβριμείονα θῆκε·
πολλάκι δ' ἐξ ἀγαθοῖο πῖλει κακόν, ἐκ δὲ κακοῖο
ἰσθλόν, ἀμειβομένοιο πολυτλήτου βιότοιο. [γλῆν
Ὡς ἄρ' ἐξημερόπων τις, ἀπόπροθεν ἄσπετον αἰ-

et ira offusa-erant, ac truculentos avertibat oculos
in templum sublime, circumstrepebat autem divinum simu-
lacrum,] ac solum templi valde contremuit; nec tamen ille a
tristi] destitit scelere, quia ejus mentem decepit Venus.

Ubique autem alibi alia convellebantur tecta
ex-alto, siccus vero pulvis commiscebatur fumo,
et exortus-est fragor vehemens, simulque conflagrant
totae] Antimachi aedes, ardebat etiam celsa arx
circa Pergamum amabilem ac circa delubrum Apollinis
templumque sacrum Minervae, circumque aram
Hercel Joris, thalami etiam comburebantur dulces
nepotum Priami, et urbs in-cinerem-redigebatur cuncta.
At Trojanorum alii a filiis Graecorum leto-dabantur,
alii vero saevo igne ac suis aedibus,
ubi ipsis et mors saeva et sepulchrum contigit:
alii vero gladiis suum guttur transfixerunt,
ignem cum hostibus in vestibulis videntes,
alii etiam cum liberis interfecta uxore
procubuerunt, immane facinus exequentes necessitate.
Ac quispiam existimans ab-hostibus procul esse se,
alicunde-ex igni celeriter urnam tollens
contendebat rem-gerere aqua; eum vero praevertens
Graecorum quispiam percussit hasta et ipsi eripuit
animam mero gravatam; collapsus-est igitur intra
domum, propeque ipsum Inanis decidit urna.
Alii porro fugienti per domum media-columna
incidit ardens, et iniecit saevum exitium.
Multas etiam mulieres tristem in fugam
concitatae recordatae-sunt carorum in domo liberorum,
quos reliquerant in lectis, celeriterque pedibus regressae
cum-liberis una perierunt, aedibus desuper collapsis.
Equi etiam canesque per urbem consternati-vagabantur
fugientes saevi ignis vim, pedibus autem
calcabant caesos, vivis etiam malum inferentes
semper perrumpebant. Clamor vero perstrepebat urbem
Ac quodam juvene, per flammam dum-ruit,

vociferante, alios vero intus saevum Fatum domuit,
aliumque aliae viae rapiebant luctuosi exitii.
Flamma interim in aerem sublimem surgebat volabatque
splendor] immensus, circum autem gentes finitimorum
videbant] usque ad Idaeorum montium altos vertices
Threiciamque Samum et mari-cinctam Tenedum;
et aliquis maris super aequore in navi hunc edidit sermo-
nem:] Perfecerunt Graeci magnanimi immensum opus,
valde multum propter Helenam formosam laborantes,
universa enim, antea opulentissima, igni Troja
conflagrat, neque decorum quisquam exoptantibus openi-
tulit.] Cuncta enim insuperabile Fatum hominum intuetur
facta,] atque ignobilia omnia et obscura quae-sunt
illustria reddit, sublimia autem humiliora facit:
saepae autem ex bono nascitur malum, contra ex malo
bonum, alternante-vices ærumnosa vita.

Sic dixit hominum quispiam, e-longinquo immensum

εἰσὶν ὁρῶν· σπονόμενα δ' εἴτ' ἀμφεργε Τρώας οἰζύς.
 180 Ἀργεῖοι δ' ἀνὰ ἄστρῳ κυδοόμενοι, ἧτ' ἀῖται
 λάβροι ἀπείρονα πόντον ὀρινόμενοι κλονέουσιν,
 ὁππότε' ἄρ' ἀντιπέρηθε δυσπαῖος Ἀρκτούροιο
 βῆλόν ἐς ἀστερόεντα θυτήριον ἀντέλλουσιν
 ἐς νότον ἡρόεντα τετραμμένον, ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
 185 πολλαὶ ὑπόβρυχα νῆες ἀμαλδύνοντ' ἐνὶ πόντῳ
 ὀρνυμένων ἀνέμων· τοῖς εἰκελοὶ υἷες Ἀχαιῶν
 πόρθεον Ἴλιον αἰπύ· τὸ δ' ἐν πυρὶ καίετο πολλῷ,
 ἧτ' ὕρος λασίχσιν ἄδην καταείμενον ὕλης
 ἐσσυμένως καίηται ὑπαὶ πυρὸς ἰνυμένοιο
 190 εἴς ἀνέμων, δολιχαὶ δὲ περιβόλῳσι κολῶναι,
 τῷ δ' ἄρα λευγαλέως ἐνὶ τείρεται ἄγρια πάντα
 Ἡραίοισι βίηφι περιστρεφθέντα καθ' ἑλκῆν·
 ὡς Τρῶες κτείνοντο κατὰ πτόλιν, οὐδέ τις αὐτοὺς
 βύειτ' ἐπουρανίων· περὶ γὰρ λίνυ πάντοθε Μοῖραι
 195 μακρὰ περιττήσαντο, τὰ περ βροτῶς οὐπὲρ ἄλυσε.

Καὶ τότε Δημόφρωντι μενεπολέμῳ Ἰφάμαντι
 Θησῆος μεγάλῳ οἱ ἄσπερος ἦν τετο μήτηρ,
 καί περ ἐλδομένη· μακάρων δέ τις ἡγεμόνευεν,
 ὃς μιν ἄγε κείνοισι καταντίον· ἦ δ' ἀλάλητο
 200 φεύγουσ' ἐκ πολέμοιο καὶ ἐκ πυρός· οἱ δ' ἐσιδόντες
 αἰγλή ἐν Ἡραίοισι δέμας μέγεθός τε γυναικὸς,
 αὐτὴν ἔμμεν' ἔφρατο θεγενέος Ἡριάμοιο
 ἀντιθέην παρὶχούτιν· ἄφαρ δὲ οἱ ἔμμεμαῶτες
 χεῖρας ἐπερρίψαντο λιλαιόμενοί μιν ἄγεσθαι

205 ἐς Δαναούς· ἦ δ' αἰνὸν ἀναστεινάρουσα μετηύδα·
 Μήνύ με, κύδιμα τέκνα φιλοπολέμων Ἀργείων,
 ὀξύν ὡς ἐρύοντες ἔλας ἐπὶ νῆας ἄγεσθε·
 οὐ γὰρ Τρωϊάδων γένος εὐχομαι, ἀλλὰ μοι ἐσθλὸν
 αἶμα πέλει Δαναῶν μάλ' ἐυκλείς, οὐνεκα Πιτθεὺς
 210 γείνατό μ' ἐν Τροιζῆνι· γάμῳ δ' ἐδῶσάτο διός·
 Αἰγέως ἐκ δ' ἄρ' ἐμείο κλυτὸς πάϊς ἔπλετο Θησεύς·
 ἀλλὰ με, πρὸς μεγαλοῖο Διὸς τερπνῶν τε τοκῶν,
 εἰ ἐτεὸν Θησῆος ἀμύμονος ἐνθάδ' ἔκοντο
 υἷες αἶ· Ἀτρεΐδῃσι, φίλοισί γε παῖδες κείνου
 215 δεῖξάτ' ἐλδομένοισι κατὰ σπρᾶτον, οὐσπερ οἶω
 ὑμῖν δαίλικας ἔμμεν· ἀνκπνεύσει δέ μευ ἦτορ,
 ἦν κείνους ζῶντας ἴδω καὶ ἀριστίας ἄμφω.

ὦς φάτο· τοὶ δ' αἰόντες ἐοῦ μνήσαντο τοκῆος,
 ἀμφ' Ἐλένης ὅσ' ἔρεξε, καὶ ὡς οἰέπεσαν Ἀφιδνας
 220 κοῦροι ἐριγδοῦποιο Διὸς πάρος, ὁππότε' ἄρ' αὐτοὺς
 ὑσμίνης ἀπάνευθεν ἀπεκρύβαντο τίθηται,
 νηπιάρχους εἴτ' ἐόντας· ἀνεμνήσαντο δ' ἄναυχας
 Αἰθρης, ὅσ' ἐμόγησε δορυκτῆτι ὑπ' ἀνάγκῃ,
 ἄμφω δμῶς ἐκυρὴ τε καὶ ἀμφίπολος γεγυῖα
 225 ἀντιθέης Ἐλένης· σὺν δ' ἀμρασίῃ κεχάροντο.
 Δημόφρων δέ μιν ἦς ἐλδομένην προσέειπεν·

Σοὶ μὲν δὴ τελέουσι θεοὶ θυμηδὲς ἐλδοῦρ
 αὐτίκ', ἐπεὶ ῥα δέδορκας ἀμύμονος υἱὸς υἷας
 ἡμέας, οἳ σε φίλης συναειράμενοι παλάμῃσιν
 230 οἴσομεν ἐς νῆας καὶ ἐς Ἑλλάδος ἱερὸν οὔδας
 ἔξομεν ἀσπασίως, ὅθι περ πάρος ἐμβασιλεύεις. [τῆρ
 ὦς φάμενον μεγάλῳ πατρὸς προσπτύξατο μή-

fulgorem] intuens. Interim flebilis adhuc tenebat Trojanæ
 calamitas.] Græci autem per urbem tumultuabantur, veluti
 venti] impetuoosi immensum mare concitati turbant,
 quando e-regione tempestuosi Arcturi
 in cælo astrifero thuribulum oritur
 ad austrum obscurum conversum, ac propter ipsum
 multæ submersæ naves absoruntur in mari
 concitalis ventis : his similes filii Græcorum
 vastabant Ilium sublime ; id vero in igni conflagrabat co-
 pioso,] velut-quando mons valde densis vestitus silvis
 celeriter comburitur igni excitato
 a ventis, ac longæ circumstrepunt rupes,
 in eo igitur misere conficiuntur feræ cunctæ
 Vulcani aestu hinc inde circumactæ per silvam :
 ita Trojani moriebantur in urbe, neque quis ipsos
 eripiebat Deorum, namque fila undique Parcæ
 longa circumduxerant, quæ homo nunquam effugit.

Ac tunc Demophoonti et bellicoso Acamanti
 Thesei magni in urbe obviam-veniebat mater,
 id quidem expelens. Deorum autem quispiam præibat,
 qui ipsam ducebat illis obviam, namque errabat
 fugiens e bello et ex incendio ; illi autem conspicientes
 in splendore Vulcani corpus ac magnitudinem mulieris,
 ipsam esse putabant Inclyti Priami
 eximiam uxorem : celeriter itaque in-ipsam impetu-facto
 manus injecerunt volentes eam abducere
 ad Græcos. Ipsa autem misere ingemiscens eos affata-est :

Ne me, præclari filii bellicosorum Græcorum,
 ut hostem abripientes vestras ad naves ducatis ;
 non enim Trojanarum genus jacto, sed mihi clarus
 sanguis est Græcorum, valde nobilis : nam Pittheus
 genuit me in Troæze, conjugio autem sibi-junxit divinus
 Ægeus, et ex me inclitus filius natus-est Theseus.
 Itaque me, per magnum Jovem ac dilectos parentes,
 si vere Thesei fortis huc venerunt
 filii cum Atridis, caris filiis illius
 ostendite desiderantibus id in exercitu, quos quidem puto
 vobis ætate-pares esse. Refocillabitur autem meum cor,
 si illos viventes videro ac virtute præstantes ambos.

Sic locuta-est. Illi vero audientes sui sunt-recordati pa-
 rentis,] propter Helenam quæ secisset, ac quomodo populati
 -essent Aphidnas] filii tonantis Jovis olim, quando ipsos
 a pugna procul abscondissent nutrices,
 parrulos adhuc existentes, meminere etiam Inclytæ
 Æthre, quot mala-sustinuisset captivitatis necessitate,
 utrumque simul, socrus et serva, facta
 formosæ Helenæ, et cum stupore gavisæ sunt.
 Demophoon vero ipsam præstans expectantem affatus-est :

Tibi quidem implent dii gratum votum
 nunc, quoniam vides præstantis filii tui filios
 nos, qui te amicis sublatam manibus
 feremus ad naves atque ad Græciæ sacrum solum
 ducemus libenter, ubi etiam prius regina-eras.

Sic loquentem magni patris amplexa-est mater

χειρῶσιν ἀμφιβαλοῦσα, κύσεν δέ οἱ εὐρέας ὤμους
καὶ κεφαλὴν καὶ στήρνα γένειά τε λαγνήεντα·
ὥς δ' αὐτοῖς Ἀκάμαντα κύσεν· περὶ δέ σφισι δάκρυ
ἦδ' ὑπὸ βλέφαροισιν ἐγέυατο μυρομένοισιν.
Ὡς δ' ὑπὸ αἰζηοῖο μετ' ἀλλοδαποῖσιν ἐόντος
λαοὶ φημίξωσι μόρον, τὸν δ' ἐκποθεν υἷες
ὑστερον ἀβρήσαντες ἐς οἰκίαν νοστήσαντα
κλαίουσιν μάλα τερπνόν· ὃ δ' ἔμπαι παισὶ καὶ αὐτὸς
μύρεται ἐν μαγάρουσιν ἐπωμαδὸν, ἀμφὶ δὲ δῶμα
ἦδ' οἰκιστῶν γοερῇ περιπέπτ' ἰωή·
ὥς τῶν μυρομένων λαρὸς γόος ἀμφιδεδέει.

Καὶ τότε που Πριάμοιο πολυκτῆτοιο θυγάτρα
Λαοδίκην ἐνέπουσιν ἐς αἰθέρα χεῖρας ὀρέξαι
εὐχομένην μακάρεσσιν ἀτειρέσιν, ὅρα ἔγαια
ἀμφιγάνη, πρὶν χεῖρα βαλεῖν ἐπὶ δούλια ἔργα·
τῆς δὲ θεῶν τις ἄκουσε καὶ αὐτίκα γαῖαν ἐνερθεν
ῥῆξεν ἀπειρεσίην· ἥ δ' ἐννεσέησι θεοῖο
κούρην δέξατο διὰν ἔσω κοῖλοιο βερέθρου
Ἰλίου ὀλλυμένης, ἧς εἵνεκά φασι καὶ αὐτὴν
Ἠλέκτρην βαθύπεπλον ἐὼν δέμας ἀμφικαλύψαι
ἀγλῆ καὶ νεφέεσσιν, ἀπειρομένην χορὸν ἄλλων
Πηλεΐδων, αἱ δὲ οἱ ἀδελφεαὶ γεγάσιν·
ἀλλ' αἱ μὲν μογεροῖσιν ἐπόψαι ἀνθρώποισιν
Ἰλαδὸν ἀντέλλουσιν ἐς οὐρανόν· ἥ δ' ἄρα μούνη
κευθεταὶ αἰὲν αἴστος, ἐπεὶ ῥά οἱ υἱὸς ἐσθλοῦ
Δαρδάνου ἱερὸν ἄστυ κατήριπεν· οὐδέ οἱ αὐτὸς
Ζεὺς ὕπατος χρεῖσιν ἔμελλεν ἀπ' αἰθέρος, οὐνεκα Μοῖραι
εἴκει καὶ μεγάλῳ Διὸς μένος· ἀλλὰ τὸ μὲν που
ἀθανάτων τάχ' ἔρεξεν εὖς νόος, ἧ καὶ οὐκί·
Ἀργεῖοι δ' ἔτι θυμὸν ἐπὶ Τρώεσσιν ὄρινον.

ΛΟΓΟΣ ΙΔ.

Καὶ τότε ἀπ' ὠκεανοῖο θεὰ χρυσόθρονος Ἥως
οὐρανὸν εἰσανόρουσε· Χάος δ' ὑπεδέξατο Νύκτα.
Οἱ δὲ βίη Τρώην εὐερκῆα δηώσαντο
Ἀργεῖοι καὶ κτῆσιν ἀπείρονα λήισσαντο,
5 χερμαῖοι ποταμοῖσιν εὐκότες, οἳ τε φέρονται
ἐξ ὀρέων καναχῆδ' ὀρινομένου ὑετοῖο,
πολλὰ δὲ δένδρεα μακρὰ καὶ ὀππόσα φύετ' ὄρεσιν,
αὐτοῖς σὺν πρῶνεσσιν ἔσω φορέουσιν θαλάττης·
ὥς Δαναοὶ πέρσαντες ὑπὸ πυρὶ Τροίῳ ἄστυ
10 κτήματα πάντα φέρεσκον εὐσκάρθμους ἐπὶ νῆας·
σὺν δ' ἄρα Τρωϊάδας καταγίνεον ἄλλοθεν ἄλλας,
τὰς μὲν ἔτ' ἀδμήτας καὶ νηϊδας ἀμφὶ γάμοιο,
τὰς δ' ἄρ' ὑπ' αἰζηοῖσι νέον φιλότῃ δαμείσας,
ἄλλας δ' αὖ πολιοπλοκάμους, ἑτέρας δ' ἄρ' ἐκείνων
15 ὀπλοτέρας, ὧν παῖδας ἀπειρύσαντ' ἀπὸ μαζῶν
ὑστάτιον χεῖλεσσι γλάγος περιμαϊώωντας.
Τοῖσιν δὲ Μενέλαος ἐνὶ μέσσοισι καὶ αὐτὸς
ἦγεν ἐλὼν παρὰ κοῖτιν ἀπ' ἄστρος αἰθομένοιο,
ἐξανύσας μέγα ἔργον· ἔγεν δὲ ἔγχαρμα καὶ αἰδώς·
20 Κατάνορην δ' ἄγε διὰν εὐμμελῆς Ἀγαμέμνων·

manibus circundans, et osculata est ei latos humeros
et caput et pectus et mentum hispidum;
eodem modo etiam Acamanta osculata est; at ipsis lacrima
suavis de palpebris fundebatur flentibus.
Ut cum juvenis apud peregrinos agentis
vulgus disseminavit obitum, cum autem alicunde filii
postea conspicati domum redeuntem
flent valde suaviter, isque vicissim cum liberis et ipse
flet in ædibus inter-complexus, ac per domum
suaviter lacrimantium flebilis circum-extenditur vox:
sic horum flentium dulcis ploratus circumsparsus est.

Ac tunc Priami opulenti filiam

Laodicen perhibent ad æthera manus sustulisse
vota-facientem diis immortalibus, ut ipsam terra
hiatu-absorberet, priusquam manum admoveret ad servilia
opera.] Eam vero Deorum quispiam exaudivit ac continuo
terram subitus rupit immensam, quæ voluntate Dei
puellam excepit formosam intra cavam voraginem
Illo pereunte: cujus causa ferunt etiam ipsam
Electram prolixo-peplo suum corpus obduxisse
caligine ac nubibus, perosam chororum reliquarum
Plejadum, quæ ipsius sorores sunt;
verum istæ quidem laboriosis conspicuæ hominibus
gregatim oriuntur in cælo, illa vero sola
occultatur semper inconspicua, quia ejus filii præstantis
Dardani sacra urbs corrui; neque illi ipse
Juppiter summus opem tulit de cælo, quoniam Parcibus
cedit etiam magni Jovis robur. Atqui hoc forte
deorum subito peregit sapiens mens aut etiam non.
Græci autem adhuc animum in Trojanos concitabant.

LIBER XIV.

Ac tunc ab Oceano dea aurithrona Aurora
in-cælum erecta est, Chaosque excepit Noctem.
Vi autem Trojam munitam hostiliter vastarunt
Græci et opes immensas exspoliarent,
torrentibus fluviiis similes, qui deferuntur
de montibus cum-sonitu ingruente pluvia,
multasque arbores proceras ac quæcunque nascuntur in
-montibus] ipsis cum verticibus deferunt in mare:
sic Græci vastata igni Trojana urbe
opes universas ferebant agiles ad naves;
una etiam Trojadas abducebant aliunde alias,
partim adhuc innuptas et expertes conjugii,
partim a juvenibus recens amore subjugatas,
alias etiam cano-capillo-obsitas, alias vero his
juniores, quarum liberos abstraxerant ab uberibus
ultimum labiis lac appetentes.

Horum vero Menelaus in medio etiam ipse
abduxit suam uxorem ab urbe ardente,
executus magnum opus, tenebatque ipsum gaudium et pu-
or.] Cassandram vero fatidicam abduxit fortis Agamemnon,

Ἀνδρομάχην δ' Ἀχιλλῆος εὖς πάϊς· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 εἶλε βίη· Ἐκάβην τῆς δ' ἀθρόα δάκρυ' ἀπ' ὄσσω,
 πίδακος ὣς, ἐχέοντο· περιτρομέεσκε δὲ γυῖα.
 καὶ κραδίη ἀλάλυκτο φόβῳ, δεδάϊκτο δὲ χεῖρες
 25 κράτος ἐκ πολιοῖο· τέφρῃ δ' ἐπιπέπτατο πολλή,
 τῇν που ἀπ' ἰσχυρεῖνος ἄδην κατεχεύατο χερσίν,
 ὀλλυμένου Πριάμοιο καὶ ἄστεος αἰβομένου·
 καὶ ῥα μέγα στονάχιζεν, ὅτ' ἀμρεχε δούλιον ἤμαρ
 μὲν ἀεκαζομένην· ἕτερος δ' ἑτέρην γοώσων
 30 ἦγεν Τρωϊάδων σφετέραις ἐπὶ νῆας ἀνάγκη·
 αἱ δ' αἰδὼν γοώσασαι ἀνίσχον ἄλλοθεν ἄλλαι,
 νηπιάχοις ἅμα πασι κινυρόμεναι μάλα λυγρῶς.
 Ὡς δ' ὅπότε ἀργιόδουσιν ἑμῶς συστὴ νήπια τέκνα
 σταθμοῦ ἀπὸ προτέρου ποτὶ σταθμὸν ἄλλον ἄγωσιν
 35 ἀνέρες ἐγρομένοι ὑπὸ χεῖματι, ταὶ δ' ἀλεγεινὸν
 μίγδα περιτρίζουσι διηνεχὲς ἀλλήλοισιν·
 ὥς Ἴφρωι Δαναοῖσιν ὑπ' ἐστενάχοντο δαμῆσαι·
 ἴσθη δ' αὖ καὶ ἀνασσα φέρεν καὶ ὁμῶς ἀνάγκην.

Ἄλλ' οὐ μὲν Ἑλένην γόος ἀμρεχεν, ἀλλὰ οἱ αἰδῶς
 40 ὁμῶσαι κυανέοισιν ἐρίζανε· καὶ οἱ ὑπερθεν
 καλὰς ἀμπερύθηνε παρῆδας· ἐν δὲ οἱ ἦτορ
 ἄσπετα πορφύρεσκε κατὰ φρένα, μὴ ἐκινῶσαν
 κυανέας ἐπὶ νῆας ἀεικίσσωνται Ἀχαιοί·
 τοῦνεχ' ὑποτρομέουσα φίλῳ περιπάλλετο θυμῷ·
 45 καὶ ῥα καλυψαμένη κεφαλὴν ἐρύπερθε καλύπτρη
 ἔσπετο νισσομένοι κατ' ἱχνίον ἀνδρὸς ἰοῖο,
 αἰδοῖ πορφύρουσα παρῆιον, ἥντε Κύπρις,
 εὐτεί μιν Οὐρανίῳ ἐν ἀγκοίνῃσιν Ἄρης
 ἀμπαδὸν εἰσενόησαν, ἐὼν λέχος αἰσχύνουσιν,
 50 δεσμοῖς ἐν θαμνοῖσι δαήμενος Ἡραίοιο,
 τοῖς ἐνὶ κείτ' ἀγέουσα περὶ φρεσίν, αἰδομένη τε
 Ἰλαδὸν ἀγρομένων μακάρων γένος ἠδὲ καὶ αὐτὸν
 Ἡραῖστον· δεινὸν γὰρ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἀκοίτῳ
 ἀμπαδὸν εἰσοράσθαι ἐπ' αἰσχρῇ θηλυτέρῃσι·
 55 τῇ Ἑλένῃ εἰκυῖα δέμας καὶ ἀκῆρατον αἰδῶ
 ἦε σὺν Τρωῇσι δορυκτῆτοισι καὶ αὐτῇ
 νῆας ἐπ' Ἀργείων εὐηρέας· ἀμρὶ δὲ λαοὶ
 θάμβεον ἀθρόοι ἀμωμήτοιο γυναικὸς
 ἀγλαίην καὶ κάλλος ἐπῆρατον· οὐδέ τις ἔτλη
 60 κείνην οὔτε κρυφθὸν ἐπεσβολίῃσι χαλῆσαι,
 οὔτε οὖν ἀμπαδίην, ἀλλ' ὥς θεὸν εἰσορώοντο
 ἀσπασίως· πᾶσιν γὰρ ἐλδομένοισι φάνθη.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀλωομένοισι δι' ἀκαμάτοιο θαλάσσης
 πατρὶς ἐλ μετὰ δῆρὸν ἐπευχομένοισι φανείη,
 65 οἱ δὲ καὶ ἐκ πόντοιο καὶ ἐκ θανάτοιο φυγόντες
 πάτρῃ χειρ' ὀρέγουσι γεγηθότες ἄσπετα θυμῷ·
 ὥς Δαναοὶ περὶ πάντες ἐγήθεον· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτοῖς
 μνηστὶς ἔην κακῆτοιο δυσχλγέος, οὐδέ κυδοιμοῦ·
 τοῖον γὰρ Κυθήρεια νόον ποίησατο πάντων,
 70 ἦρα φέρουσ' Ἑλένη ἑλικώπιδι καὶ Διὶ πατρί.

Καὶ τότε ἄρ', ὥς ἐνόησε φίλον δεδαῖγμένον ἄστν
 Ξάνθος ἔθ' αἵματόεντος ἀνκνείων ὀρυμνχοδοῦ,
 μύρετο σὺν Νύμφῃσιν, ἐπὶ κακὸν ἐμπεσε Τροίῃ,
 ἔκποθε καὶ Πριάμοιο κατημᾶλδον πόληα.

Andromachen autem Achillis præstans filius; verum Uly-
 ses]abstrahabat vi Hecubam, cujus largæ lacrimæ ab oculis
 fontis instar defluebant, ac tremore-concutiebantur mem-
 bra,] et cor trepidabat metu; dilaniaverat autem capillos
 a capite cano, ac cinis inspersus erat multus,
 quem alicubi de foco copiose affuderat manibus,
 intersecto Priamo atque urbe incensa;
 valde etiam ingemuit, quod cepisset se servilis dies
 frustra renitentem. Alius autem aliam plorantem
 abducebat Trojadum suas ad naves vi:
 quæ ubertim plorantes clamabant aliunde aliar,
 parvis cum liberis querulantes valde miserabiliter.
 Veluti quando cum albidentibus simul suis teneros fortus
 a stabulo priori ad stabulum aliud abducunt
 pastores advenientem propter liemem, ipsi vero misere
 mixtim grunniunt continue inter-se:
 sic Trojanæ a Græcis captæ ingemiscebant.

Æqualem vero et regina sustinebat et famula necessitatem.

Nec tamen Helenam luctus detinebat, sed pudor ipsius
 oculis nigris insidebat, et ipsi desuper
 pulchras rubore-suffudit genas, intus autem ejus cor
 multa volvebat in pectore, ne se pergentem
 nigras ad naves crudeliter-tractarent Græci;
 ideoque trepida caro concutiebatur pectore,
 et obvoluta caput superne velo
 sequebatur procedentis vestigia viri sui,
 pudore purpurata genam, veluti Venus,
 quando ipsam cœlites in brachiis Martis
 palam viderunt suum torum delonestantem
 in vinculis densis industrii Vulcani,
 in quibus jacebat dolens corde, reverita
 turmatim congregatorum deorum genus atque ipsum
 Vulcanum: grave enim est in oculis mariti
 manifeste deprehendi in adulterio mulieribus:
 ei Helena similis corpore et integro pudore
 ibat cum Trojadibus bello-captis etiam ipsa
 ad naves Græcorum bene-constructas; undique autem po-
 puli] stupebant spectantes inculpatae feminae
 splendorem ac formam amabilem, neque quisquam susti-
 nuit] illam, ne-occulto quidem, convicio lædere,
 nedum manifeste, sed ut deam intuebantur
 libenter; cunctis enim exoptantibus apparuit.
 Ut quando errantibus per indefessum mare
 patria sua tandem exoptantibus apparuerit,
 hi vero tum e mari, tum e morte elapsi
 patriæ manum porrigunt gavisí magnopere animo:
 sic Græci valde cuncti gaudebant. Non enim amplius ipsis
 memoria erat laboris molesti, neque belli:
 talem enim Venus mentem effecerat omnium,
 gratificans Helenæ formosæ ac Jovi patri.

Ac tunc, cum cognovisset caram vastatam-esse urbem
 Xanthus adhuc a-cruenta respirans pugna,
 lugebat cum Nymphis, quia calamitas incuboisset Trojæ
 alicunde ac Priami delevisset urbem.

75 Ὡς δ' ἔτε λήϊον αἶον ἐπιβρίσασα χάλιζα
 τυτθὰ διατμήξῃ, στάχυν δ' ἀπὸ πάντας ἀμείρσῃ
 ριπῇ ὑπ' ἀργαλέῃ, καλάμη δ' ἄρα χεύατ' ἔραζε
 μαφιδίῃ, καρποῖο κατ' εὐδεος ὀλλυμένοις
 λευγαλέως, ὅλοον δὲ πέλει μέγα πένθος ἀνὰ κτι·
 80 ὣς ἄρα καὶ Ξάνθοιο περὶ φρένας ἤλυθεν ἄλγος
 Ἰλίου οἰωθέντος· ἔχεν δὲ μιν αἰὲν οἰζὺς,
 ἀθάνατόν περ ἰόντα· μακρὴ δ' ἀμφρόστινεν Ἴδῃ,
 καὶ Σιμόει· μύροντο δ' ἀπόπροθι πάντες ἔναυλοι
 Ἰδαῖοι Πριάμοιο πόλιν περικυκλῶντες.
 85 Ἀργεῖοι δ' ἐπὶ νῆας ἔβαν μέγα καγχαλόωντες,
 μέλποντες νίκης ἐρικυδέος ὄβριμον ἀλκὴν,
 ἄλλοτε δὲ ζῆθεον μακάρων γένος ἦδ' αὐτῶν
 θυμὸν τολμήεντα καὶ ἀρθίτον ἔργον Ἰππειοῦ·
 μολπῇ δ' οὐρανὸν ἔκα δὲ αἰθέρος, εὖτε κολοῖω
 90 κλαγγὴ ἀπειρεσίῃ, ὅπότε εὐδίων ἤμαρ ἴκηται
 χεῖμας ἐξ ὀλοοῖο, πέλει δ' ἄρα νήνεμος αἰθήρ·
 ὣς, τῶν πᾶρ νῆαςσι μέγ' ἐνδοθι γηθομένων κῆρ,

ἀθάνατοι τέρποντο κατ' οὐρανόν, ὅσοι ἀρωγοὶ
 ἐκ θυμοῖο πέλοντο φιλοπτολέμων Ἀργείων·
 95 ἄλλοι δ' αὖ χολέπαινον, ὅσοι Ἰρῶεσσιν ἄμυνον,
 δερκόμενοι Πριάμοιο καταιθόμενον πτολίεθρον·
 ἀλλ' οὐ μὲν ὑπὲρ αἴσαν, ἐλδόμενοι περ, ἀμύνειν
 ἔσθονον· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς ὑπὲρ μόρον οὐδὲ Κρονίων
 βῆτιδ' ὅπως δύνατ' αἴσαν ἀκωσέμεν, ὅς περὶ πάντων
 100 ἀθανάτων γένος ἐστί, Διὸς δ' ἐκ πάντα πέλονται
 Ἀργεῖοι δ' ἄρα πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρία θέντες
 καίον ὁμῶς σχίζουσι, καὶ ἑσσύμενοι περὶ βωμοὺς
 λαίβεσκον μέθυ λαρόν ἐπ' αἰθομένησι θυγαῖς,
 ἦρα θεοῖσι φέροντες, ἐπεὶ μέγα ἦνυσαν ἔργον·
 105 πολλὰ δ' ἐν εἰλαπίνῃ θυμηδέϊ χυδαίνεσκον
 πάντας, ὅσους ὑπέδεκτο σὺν ἔντεσι δούριος ἵππο·
 θαύμαζον δὲ Σίνωνα περικλυτὸν, οὐνεχ' ὑπέστη
 λῶδην δυσμενέων πολυκηδέα· καὶ βᾶ ἑ πάντες
 μολπῇ καὶ γεραίεσσιν ἀπειρεσίοισι τίεσκον
 110 αἶεν· ὁ δ' ἐν φρεσὶν ἦσιν ἐγῆθεε τλήμονι θυμῷ
 νίκῃ ἐπ' Ἀργείων· σφετέρῃ δ' οὐκ ἄχυντο λῶδῃ·
 ἀνέρι γὰρ κινυτῷ καὶ ἐπέρρονι πολλὸν ἄμεινον
 κῦδος καὶ χρυσοῖο καὶ εἰδεος ἦδ' καὶ ἄλλων
 ἐσθλῶν, ὑπὸς ἄρ' ἐστί καὶ ἑσσεταὶ ἀνθρώποισιν.
 115 Οἱ δ' ἄρα πᾶρ νῆεσσιν ἀταρβέα θυμὸν ἔχοντες
 δόρυ περὶ ἀλλήλοισι διηνεκέως ἐνέποντες·
 ἠνύσαμεν πολέμοιο μακρὸν τέλος· ἤράμεθ' εὐρὺ
 κῦδος, διῶς ὀγίτοισι μέγα πτολίεθρον ἐλόντες·
 ἀλλὰ Ζεῦ, καὶ νόστον ἐλδομένοις κατάνευσον·
 120 Ὡς ἔφαν· ἀλλ' οὐ πᾶσι πατὴρ ἐπὶ νόστον ἐνευσεν·
 τοῖς δέ τίς ἐν μέσσοισιν ἐπιστάμενος· * * * * *
 * * * * * οὐ γάρ ἐτ' αὐτοῖς
 εἰμὰς πέλει πολέμοιο δυσχέος, ἀλλ' ἐπὶ ἔργῳ
 εὐνομίας ἐτρέποντο καὶ εὐφροσύνης ἐρατεινῆς.
 125 Ὡς δὴ τοι πρῶτον μὲν ἐλδομένοιςιν αἰεῖδαν·
 λαοὶ ὅπως συνάγεσθιν ἐς Αὐλίδος ἱερὸν οὖδας,
 ἦδ' ὣς Πηλεΐδαο μέγα σθένος ἀκαμάτοιο

U cum segetem maturam opprimens grando
 minutatim dissecat spicasque omnes decutit
 impetu violento, ac calamus sternitur humi
 inanis, grano in solo pereunte
 misere, tristis autem est ac magnus luctus domino :
 sic etiam Xanthi cor occupavit dolor
 Illo vastato, tenebat autem ipsum semper tristitia,
 immortalis quamvis esset. Longa etiam circumquaque ge-
 miscebat Ida] et Simois; lugebant etiam procul omnes
 speluncæ] Idææ Priami urbem desolantes.

Græci autem naves conscenderunt, valde gaudio-exul-
 tantes,] celebrantes victoriæ illustris validum robur,
 quandoque etiam divinum decorum genus ac suum-ipsorum
 animum intrepidum et æternum opus Epei;
 cantus autem cælum attingit per æthera, veluti graculorum
 clamor immensus, cum serenus dies venerit
 post hiemem sævam ac tranquillius est æther;
 sic his apud naves valde intimo gaudentibus corde,

dii lætabantur in cælo, quotquot adiutores
 ex animo fuerant bellicosorum Græcorum;
 alii contra indignabantur, qui Trojanis opitulati erant,
 videntes Priami conflagrare urbem,
 non tamen præter fatum, tametsi cuperent, opem ferre
 poterant. Neque enim ipse contra fatum Saturnius
 facile potest sortem abigere, qui omnes
 deos genere præstat, nam ex Jove omnia existunt.

Græci autem multa boum femora aris imposita
 cremabant una-cum fissis lignis, et circummeuntes altaria
 libabant merum dulce super accensas victimas,
 gratias diis agentes, quod magnum perfecissent opus.
 Multum etiam in convivio hilariter honorabant
 cunctos, quos susceperat cum armis ligneus equus,
 admirabantur etiam Sinonem inclytum, quod sustinuisset
 mutilationem hostium gravissimam, ideoque ipsum cuncti
 carmine ac muneribus innumeris honorabant
 semper; ipse vero in corde suo gaudebat tolerante animo
 de victoria Græcorum, nec sua tristabatur mutilatione.

Viro enim prudenti et cordato multo potior
 gloria est et auro et forma et aliis
 bonis, quæcunque sunt atque erunt hominibus.

Illi igitur apud naves intrepidum animum habentes
 convivabantur hæc inter-se continue memorantes :

Imposuimus bello serum finem, retulimus amplam
 gloriam, cum hostibus ingenti urbe expugnata :
 verum Jupiter, etiam reditum cupientibus concede.

Sic loquebantur; verum non omnibus pater reditum an-
 nuil.] Horum vero quispiam in medio peritus * * * * *
 * * * * * non enim amplius ipsis
 metus erat belli tumultuosi, verum ad opera
 concordiae convertebantur ac lætitiæ amabilis.
 Is igitur primum desiderantibus canebat,
 quomodo exercitus convenirent ad Aulidis sacrum solum,
 ac quomodo Pelidæ ingens robur invicti

δώδεκα μὲν κατὰ πόντον ἰὼν διέπερσε πόλιν,
 ἑνδεκά δ' αὖ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον· ὅσσα τ' ἔρξεν
 130 Τηλέφρον ἀμφὶς ἀνακτα καὶ ὄβριμον Ἡετίωνα·
 ὥς δὲ Κύκνον κατέπερνεν ὑτέρβιον, ἧδ' ὅς' Ἀχαιοὶ
 μαρνάμενοι κατὰ μῆνιν Ἀχιλλεύος ἔργα κάμοντο·
 Ἑκτορα δ' ὥς εἵρυσεν ἑξὶς περὶ τείχεα πάτρης·
 ὥς θ' ἔλε Πενθεσίλειαν ἀνὰ μόθον, ὥς τ' ἐδάμασσαν
 135 υἷα Τιθωνοῖο· καὶ ὥς κτάνε καρτερὸς Αἴας
 Γλαῦκον εὐμμελίην, ἧδ' ὥς ἐρικυδέα φῶτα
 Εὐρύπυλον κατέπερνε θοοῦ παῖς Αἰακίδαο·
 ὥς τε Πάριν δαμάσαντο Φιλοκτήτης βέλεμνα·
 ἧδ' ὅποσοι δολέοντες ἐσθήλυθον ἐνδοθὲν ἵππου
 140 ἄνδρες, ὥς τε πόλιν θεηγενέος Πριάμοιο
 πέρσαντες δαίνυντο κακῶν ἀπὸ νόστου κυδοιμῶν.
 [Ἄλλη δ' ἄλλος αἶδεν, ὃ τι φρεσὶν ἔσι μενοίνα.]
 Ἄλλ' ὅτε δαινυμένοισι μέσον περιτέλλετο νυκτὸς,
 δὴ τότε που δόρποιο καὶ ἀκρήτοιο πότοιο
 145 παύσάμενοι πάντες λαθικηδέα κοιτὸν ἔλυντο·
 χροῖον γὰρ καμάτοιο μένος κατεδάμνατο πάντας·
 τῷ καὶ παννύχιοι λελιτημένοι εἰλαπινάζειν,
 παύσανθ', οὐνεκεν ὕπνος ἄδην ἀέκοντας ἔρυκεν.
 Ἄλλη δ' ἄλλος ἱαυεν· ὃ δ' ἐν κλισίῃσιν ἔησιν
 150 Ἀτρεΐδης ὀάριζε μετ' ἠυκόμοιο γυναικός·
 οὐ γὰρ πῶ καίνοισιν ἐπ' ὀμχεσὶν ὕπνος ἐπιπτεν,
 ἀλλὰ Κύπρις παπότητο περὶ φρένας, ὅρρα παλαιοῦ
 λίκτρου ἐπιμνήσωνται, ἄχος δ' ἀπὸ νόστου βάλωνται.
 Πρώτη δ' αὖθ' Ἑλένη τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν·
 155 Μὴ νύ μοι, ὦ Μενέλαε, χόλον ποτιβάλλω θυμῷ·
 οὐ γὰρ ἐγὼν ἐθέλουσα λίπον σῆο δῶμα καὶ εὐνὴν,
 ἀλλὰ μ' Ἀλεξάνδροιο βίη καὶ Τρώϊοι υἷες
 σεῦ ἀπὸ νόσφιν ἔοντος ἀνηρέψαντο κιόντες·
 καὶ με μὲν ἐμμεμαυῖαν οἷζυρῶς ἀπολέσθαι
 160 ἢ βρόχῳ ἀργαλέῳ ἢ καὶ ξίφει στονόοντι
 εἶργον ἐνὶ μεγάροισι, παρηγορέοντες ἔπεσσι
 σεῦ ἐνεκ' ἀχθυμένην καὶ τηλυγέτοιο θυγατρὸς·
 τῆς νύ σε πρὸς τε γάμου πολυγηθέος ἡδέεσσι αὐτοῦ
 λίσσομαι ἀμρ' ἐμέθεν στυγερῆς λελαθέσθαι ἀνίης.
 165 Ὡς φαμέντην προσέειπε πύκν' ὀφρονέων Μενέλαος·
 Μηκέτι νῦν μέμνησ', ἀλλ' ἰσχύμεν ἄλγεα θυμῷ·
 ἀλλὰ τὰ μὲν που πάντα μέλας δόμος ἐντὸς ἔεργει
 λήθης· οὐ γὰρ εἴοικε κακῶν μεμνησθαι ἔτ' ἔργων.
 Ὡς φάτο· τὴν δ' ἔλε χάρμα, δῖος δ' ἐξέσσυτο θυμοῦ·
 170 ἔλπετο γὰρ παύσασθαι ἀνιηροῖο χόλοιο
 ὃν πόσιν ἀμρὶ δέμιν βάλε πήχεε· καί σφιν ἄμ' ἀμφοῖν
 ὄκρυ κατὰ βλεφάροισιν ἐλείβετο ἡδὺ γοῶντων·
 ἀσπασίως δ' ἄρα τῷγε παρ' ἀλλήλοισι κλιθέντες
 σπυῖτέρου κατὰ θυμὸν ἀνεμνήσαντο γάμοιο·
 175 ὥς δ' ὅτε που χισσός τε καὶ ἡμερὶς ἀμφιβάλονται
 ἀλλήλοισι περὶ πρέμνα, τὰ δ' οὐποτε ἱς ἀνέμοιο
 σφῶν ἀπὸ νόστου βαλέσθαι ἐπισθάνει· ὥς ἄρα τῷγε
 ἀλλήλοισι συνέχοντο λιλαιόμενοι φιλότῃτος.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ καὶ τοῖσιν ἐπλήθυεν ὕπνος ἀπήμων,
 180 δὴ τότε Ἀχιλλεύος κρατερὸν κῆρ ἰσοθέοιο
 ἔστη ὑπὲρ κεφαλῆς οὐ υἱός, οἷός ἐστιν περ

duodecim per mare grassans vastavit urbes,
 undecim præterea per terram immensam, ac quæ fecerit
 circa Telephum regem et fortem Eetiona,
 quomodo Cycnum prostraverit violentum, ac quæ Græci
 pugnautes, commota ira Achillis, facta ediderint,
 Hectoremque quomodo raplaverit ipsius circa murum pa-
 triæ,] ac quomodo interfecerit Penthesileam in prælio, et
 quemadmodum ceciderit] filium Tithoni, et quomodo occi-
 derit robustus Ajax] Glaucum bellicosum, et quomodo illus-
 trem virum] Eurypylum sustulerit velocis filius Eacidae,
 et quomodo Paridem domuerint Philoctetæ jacula,
 ac quot dolosum ingressi fuerint in equum
 viri, et quomodo urbe divini Priami
 excisa convivati fuerint malis procul a tumultibus.
 [Alibi autem alius canebat quod animo suo volebat.]
 Postquam vero convivantibus medium transactum est
 noctis,] tunc cæne et mæraci potus
 sine facto, omnes securum somnum capiebant;
 hesterni enim laboris vis oppressit cunctos.
 Ideoque, etiamsi per totam noctem cuperent convivari,
 desinebant, quia somnus *quamlibet* nolentes valde gra-
 vabat.] Alibi autem alius cubabat, at in tentoriis suis
 Atrides confabulabatur cum pulchricoma uxore;
 nondum enim horum oculis somnus inciderat,
 sed Venus observabatur animis, ut veteris
 tori recordarentur ac mœrorem procul abjicerent.
 Prior autem Helena tali oratione compellavit *maritum*:
 Ne mihi, o Menelae, iram servato in animo;
 non enim ego volens reliqui tuam domum et lectum,
 sed me Alexandri violentia et Trojani filii
 te procul absente abripuerunt *illuc* profecti,
 ac me valde cupientem misere perire
 aut laqueo tristi aut etiam ense mortifero.
 cohibebant in sedibus, demulcentes *me* verbis
 tui causa dolentem et unicæ filię.
 Per quam te conjugiumque *nostrum* dulce ac teipsum
 obsecro, tristis de me ut obliviscaris sollicitudinis.
 Sic loquentem compellavit prudens Menelaus:
 Ne amplius nunc *horum* memento, sed colube dolores
 in animo;] verum hæc omnia atra domus intus coerceat
 oblivionis. Non enim decet malorum recordari amplius ope-
 rum.] Sic dixit; illam autem corripuit gaudium, ac metus
 fugit ex animo,] sperabat enim finem facturum sævæ iræ
 suum maritum. Ideo ei circumdedit brachia, ac simul
 utriusque] lacrima e palpebris destillabat suaviter ploran-
 tium;] libenter autem ipsi in mutuis complexibus cubantes
 sui ex animo recordati sunt conjugii.
 Ut cum hedera et vitis amplexantur
 se mutuo circa ramusculos, quos nunquam vis venti
 a se divellere potest: sic etiam hi duo
 mutuo complexu hærebant appetentes concubitum.
 Verum cum et his subiisset somnus placidus,
 tunc Achillis præstans anima divini
 stetit supra caput sui filii, qualis quidem erat

ζῶς ἐὼν, ὅτε Τρωτὶν ἄχος πέλει, χάρμα δ' Ἀχαιοῖς
 κῦσε δὲ οἱ δειρὴν καὶ φάεα μαρμαίροντα
 ἀσπασίως, καὶ τοῖα παρηγορέων προσέειπεν·
 195 Χαῖρε, τέκος, καὶ μὴ τι δαίζω πίνθει θυμὸν
 εἶναι· ἐμεῖο θανόντος, ἐπεὶ μακάρεσσι θεοῖσιν
 ἤδη δμῶστίός εἰμι· σὺ δ' ἴσχεο τειρόμενος κῆρ
 ἄμψ' ἐμέθεν, καὶ κάρτος ἀρχίον ἔνθεο θυμῷ·
 αἰεὶ δ' Ἀργείων πρόμος ἴστασο μηδενὶ εἰκῶν
 199 ἡγορέῃ· ἀγορῇ δὲ παλαιοτέροισι βροτοῖσι
 πείθεο· καὶ νῦν σε πάντες ἐυφρονα μυθήσονται·
 τίς δ' ἀμύμονας ἀνδρας, ὅσοις νόος ἐμπεδός ἐστιν·
 ἐσθλῷ γὰρ φίλος ἐσθλὸς ἀνὴρ, χαλεπῷ δ' ἀλεγεινός·
 ἦν δ' ἀγαθὸν φρονέης, ἀγαθὸν καὶ τεύξεται ἔργων·
 203 κείνος δ' οὐ ποτ' ἀνὴρ ἀρετῆς ἐπὶ τέρμαθ' ἵκανεν,
 ὅτινι μὴ νόος ἐστὶν ἐναίτιμος· οὐνεκ' ἄρ' αὐτῆς
 πρέμνον δούδατόν ἐστι, μακροὶ δὲ οἱ ἄχρῃς ἐπ' αἴθρη
 ὄζροι ἐπηξέτην· ὑπόσοισι δὲ κάρτος ὀπηδεῖ
 καὶ πόνος, ἐκ καμάτου πολυγηθῆα καρπὸν ἀμύνεται,
 207 εἰς ἀρετῆς ἀναδάντες εὐστεράνου κλυτὸν ἔρνος.
 Ἀλλ' ἄγε κῦδιμος ἔσσο· καὶ ἐν φρεσὶ πευκαλίμῃσι
 μήτ' ἐπὶ πῆματι πάγῃσι δαίζω θυμὸν ἀνίη,
 μήτ' ἐσθλῷ μέγα χεῖρε· νόος δὲ τοι ἥπιος ἔστω
 ἐς τε φίλους ἐτάρους ἐς θ' υἱέας ἐς τε γυναῖκας,
 211 μνωμένῳ κατὰ θυμὸν, ὅτι σχεδὸν ἀνθρώποισιν
 οὐλομένοις μόροις πύλαι καὶ δώματα νεκρῶν·
 ἀνδρῶν γὰρ γένος ἐστὶν ὁμοῖον ἀνθεσι ποίης,
 ἀνθεσιν εἰρινοῖσι, τὰ μὲν φθινύθει, τὰ δ' ἀέξει·
 τοῦνεκα μέλιχος ἔσσο· καὶ Ἀργείοισιν ἐνίσπε,
 215 Ἀτρεΐδῃ δὲ μάλιστ' Ἀγαμέμνονι, εἰ γὰρ τι θυμῷ
 μέμνηνθ', ὅσσ' ἐμόγησα περὶ Πριάμοιο πόλιν,
 ἣ δ' ὅσα ληϊσάμην πρὶν Τρώϊον οὐδ' ἐκίεσθαι,
 τῷ μοι νῦν, κατὰ θυμὸν ἐλδομένῳ περὶ πάντων,
 ληϊδὸς ἐκ Πριάμοιο Πολυξείην εὐπεπλὸν
 219 ὄφρα θεῶς ῥέξωσιν, ἐπεὶ σφισι γῶρυαι ἐμπης
 μάλλον ἔτ' ἢ τοπάρους Βρισηίδας ἀμψὶ δ' ἄρ' οἶδμα
 κινήσω πόντοιο, βαλῶ δ' ἐπὶ χεῖματι χεῖμα,
 ὄφρα καταφθινύθοντες ἀτασθαλίῃσιν ἔῃσι
 μίμνωσ' ἐνθάδε πολλὸν ἐπὶ χρόνον, εἰσὸχ' ἐμοὶ γὰρ
 223 λοιθαὶ ἀμφιχέωνται ἐλδομένοι μέγα νόστου·
 αὐτὴν δ', εἰ καὶ θέλωσιν, ἐπὴν ἀπὸ θυμὸν ἔλονται,
 κούρην ταρχύσασθαι ἀπόπροθεν, οὔτι μεγαίρω.
 Ὡς εἰπὼν ἀπόρουσε θεῶν ἀναλίσκως αὐρῇ,
 αἴψα δ' ἐς Ἠλύσιον πεδίον κίεν, ἥχι τέτυκται
 227 οὐρανοῦ ἐξ ὑπάτοιο καταβασίῃ τ' ἀνοδὸς τε
 ἀθανάτοισι μακάρεσσιν· ὁ δ', ὁππότε μιν λῖπεν ὕπνος,
 μνήσατο πατὴρ ἐοῖο· νόος δὲ οἱ ἦδ' ἐκίετο.
 Ἀλλ' ὅτ' ἐς οὐρανὸν εὐρὺν ἀνέϊεν Ἡριγένεια
 νύκτα διασκεδάσας, ἐφάνη δ' ἄρα γαῖα καὶ αἰθήρ,
 231 δὴ τότε Ἀχαιῶν υἱὲς ἀπὲκ λεγέων ἀνόρουσαν
 ἱέμενοι νόστοιο· νέας δ' ἐς βένθεα πόντου
 εἴλχον καγγαλόωντες ἀνὰ φρένας, εἰ μὴ ἄρ' αὐτοῦς
 ἐσσυμένους κατέρυκεν Ἀχιλλεύς ὄφριμος υἱός,
 εἰς ἀγορὴν τε κάλεσσε καὶ ἔχρατο πατὴρ ἐφετμήν·
 235 Κέκλυτέ μεν, φίλα τέκνα μενεπολήμων Ἀργείων,

vivus com-esset, ubi Trojanis dolor erat ac gaudium Græcis;
 osculabatur autem ipsi cervicem et oculos coruscantes
 placide, ac talibus cum demulcens compellabat :

Salve, fili, ac nequaquam conficias luctu animum
 propter me defunctum, quia beatis diis
 jam familiaris sum, tu vero desine consumere cor
 propter me ac robur Martium injice *(in)* tuo animo;
 semper autem Græcorum primus stato nulli cedens
 fortitudine; in-concione autem senioribus viris
 obtempera, ac te omnes prudentem dicent;
 cole etiam præstantes viros, quibus mens firmata est :
 boni enim amicus est bonus vir, injusti vero improbus :
 si bono dederis operam, bonorum etiam compos-*(scilicet)* opes
 rum,] ille vero vir nunquam virtutis ad terminos pervenit,
 cui non mens est justa, quia ipsius *(virtutis)*
 arbor ascensu-difficilis est, longique ei usque ad cælum
 rami excreverunt; quos autem robur sequitur
 ac labor, ex labore dulcem fructum metunt
 ad virtutis conscendentes coronatæ inclytum germen.
 Verum age strenuus esto, atque in animo prudente
 neve in re-adversa prorsus confice animum merore,
 neve in secunda nimium latitare; mens etiam tibi benigna
 sit] erga raros amicos et erga filios et erga uxores,
 recordanti in animo quod prope *(sicut)* hominibus
 perniciosi salii portæ ac domus mortuorum :
 hominum enim genus est simile floribus prati,
 floribus vernis, alii intereunt, alii contra nascuntur :
 ideo comis esto; ac Græcis refer,
 Atridae vero maxime Agamemnoni, si quidem animo
 recordantur, quos subierim-labores circa Priami urbem,
 ac quantum prædæ-coegerim, priusquam ad Trojanum so-
 lum ventum-est,] ideo mihi nunc ex animo cupienti præ
 omnibus] de præda Priami Polyxenam pulcro-peplo
 quam celerrime mactent, nam ipsis succenseo nunc
 magis etiam quam antea Briseidis causa : namque undam
 turbabo maris et accumulabo tempestati tempestatem,
 ut contabescentes peccatis suis
 maneant hic longum ad tempus, donec mihi
 libamina diffundant desiderantes valde reditum ;
 ipsam vero, si voluerint, postquam animam eripuerint,
 puellam sepeliri procul non invidéo.

Sic com-dixisset, discessit veloci similis auræ,
 confestim autem in Elysium campum abiit, ubi sunt
 de cælo summo descensus et ascensus
 immortalibus diis. Ille autem, cum ipsum reliquisset so-
 mnus,] recordatus est patris sui, et animus ipsi generosus
 lætatus est.] At postquam in cælum amplum ascendit Au-
 rora] nocte dissipata, apparuitque terra atque æther,
 tunc Græcorum filii e lectis surrexerunt
 cupidi reditus, ac naves in altum maris
 traxissent gestientes animis, nisi ipsos
 festinantes cohibuisset Achillis fortis filius,
 et ad concionem vocasset et exposuisset patris mandatum :
 Audite ex-me, cari filii bellicosorum Græcorum,

πατρός ἐρημοσύνην ἐρικυδέος, ἣν μοι ἐνισπε
 χθιζός, ἐνὶ λεγέεσσι διὰ κνέφας ὑπνώνοντι·
 φῆ γὰρ αἰγιγενέεσσι μετέμμεναι ἀθανάτοισιν·
 ἠνώγει δ' ὑμέας τε καὶ Ἀτρεΐδην βασιλῆα,
 240 ὄφρα οἱ ἐκ πολέμοιο γέρας περιχαλῆς ἄροιτε,
 τύμβον ἐπ' εὐρώεντα, Πολυξείνην εὐπεπλον·
 καὶ μιν ἔφη βέζαντες ἀπόπροθι ταρχύσασθαι·
 εἰ δέ οἱ οὐκ ἀλέγοντες ἐπιπλώοιτε θάλασσαν,
 ἠπειλεῖ κατὰ πόντον ἐναντία κύματ' αἰέρας
 245 λαὸν ὁμῶς νήεσσι πολλὸν χρόνον ἐνθάδ' ἐρύξειν.

Ὡς φαιμένου πείθοντο καὶ ὡς θεῶν εὐχετόωντο·
 καὶ γὰρ δὴ κατὰ βένθος ἀέξετο κύμα θυέλλῃ
 εὐρύτερον καὶ μᾶλλον ἐπήτριμον, ἢ πάρος ἦεν,
 μαινομένου ἀνέμοιο· μέγας δ' ὀροθύνητο πόντος
 250 χερσὶ Ποσειδάωνος· ὁ γὰρ κρατερῶ Ἀχιλλῆϊ
 ἔρα φέρεν· πᾶσαι δὲ θοῶς ἐνόρουσαν τέλλαι
 ἐς πέλαιος. Δαναοὶ δὲ μέγ' εὐχόμενοι Ἀχιλλῆϊ
 πάντες ὁμῶς μάλα τοῖς πρὸς ἀλλήλους ὀάριζον·

Ἀτρεκέως γενεὴ μεγάλου Διὸς ἦεν Ἀχιλλεύς·
 255 τῷ καὶ νῦν θεὸς ἔστι, καὶ εἰ πάρος ἔσκε μὲν ἡμῖν·
 οὐ γὰρ ἀμαλδύνει μακάρων γένος ἀμβροτος αἰὼν.

Ὡς φάμενοι ποτὶ τύμβον Ἀχιλλέος ἀπονέοντο·
 τὴν δ' ἄγον, ἥτε πόρτιν ἐς ἀθανάτοιο θυηλᾶς
 μητρὸς ἀπειρύσαντες ἐνὶ ξυλόχοισι βοτῆρες,
 260 ἡ δ' ἄρα μακρὰ βοῶσα κινύρεται ἀχνυμένη κῆρ·
 ὡς τῆμος Πριάμοιο πᾶς περιχωύεσκε
 λυσμενέων ἐν χερσίν· ἄδην δὲ οἱ ἐχρυτο δάκρυ.

Ὡς δ' ὁπότε βριαρῶ ὑπὸ χέρματι κερπὸς ἐλαίης
 οὐπω χειμερίησι μελαινόμενος ψεκᾷεσσι
 265 χεύη πολλὸν αἰεῖρα, περιτρίζωσι δὲ μακρὰ
 ἄρμεν' ὑπὸ σπάρτοις βιαζομένων αἰζυῶν·
 ὡς ἄρα καὶ Πριάμοιο πολυτλήτοιο θυγατρός
 ἐλκομένης ποτὶ τύμβον ἀμειλίχτου Ἀχιλλῆος
 αἰνὸν ὁμῶς στοναχῇσι κατὰ βλεφάρων βέε δάκρυ,
 270 καὶ οἱ κόλπος ἐνερθεν ἐπλήθετο, δεύετο δὲ χρῶς
 ἀτρεκέως ἀτάλαντος εὐκτεάνῳ ἐλέφαντι.

Καὶ τότε λευγαλέοις ἐπὶ πένθεσι κύντερον ἄλγος
 τλήμωνος ἐς κραδίην Ἑκάβης πίσειν· ἐν δὲ οἱ ἦτορ
 μνήσας διζυροῖο καὶ ἀλγινόεντος ὀνείρου,

275 τὸν ῥ' ἶδεν ὑπνώουσα παροιχομένη ἐνὶ νυκτί·
 ἥ γὰρ ὄϊετο τύμβον ἐπ' ἀντιθέου Ἀχιλλῆος
 ἐστάμεναι γούωσα· κόμαι δὲ οἱ ἄχρις ἐπ' οὐδας
 ἐκ κερπλῆς ἐκέχυντο, καὶ ἀμφοτέρων ἀπὸ μαζῶν
 ἔρβρε φοίνιον αἶμα ποτὶ γούνα· δεῦε δὲ σῆμα·

280 τοῦ πέρι δειμαίνουσα καὶ ὀσσομένη μέγα πῆμα
 οἰκτρὸν ἀνωμώζεσκε· γούω δ' ἐπὶ μακρὸν αὐτεῖ.

Ἰῦτε κύων προπάρειθε κινυρομένη μεγάρῳ
 μακρὸν ὑλαγμὸν ἴησι, νέον σπαργῶσα γάλακτι,
 τῆς ἀπὸ νήπια τέκνα, πάρος φάος εἰσοράσθαι,
 285 νόστι βάλωσιν ἀνακτες, ἔλωρ ἔμην οἰωνοῖσιν,
 ἡ δ' ὅτε μὲν θ' ὑλακῆσι κινύρεται, ἄλλοτε δ' αὐτε
 ὠρυμῶ, στυγερῇ δὲ δι' ἡέρος ἔσσυτ' αὐτή·

ὡς Ἑκάβη γούωσα μέγ' ἔαχεν ἀμφὶ θυγατρί· [κῆρ

ὦ μοι ἔγων, τί νυ πρῶτον ἰδ' ὕστατον ἀχνυμένη

patris mandatum illustris, quod mihi indicavit
 heri, in lectis per noctem dormienti :
 dixit enim immortalibus interesse se diis,
 jussit vero vos et Atriden regem,
 ut ipsi de praeda honorarium perpulerum deligatis,
 in tumulo ingenti, Polyxenam pulcro-peplo,
 et eam jussit immolatam seorsum sepeliri :
 si vero ipsum non curantes innavigaveritis mare,
 minabatur in mari adversis fluctibus concitatis
 exercitum cum navibus longo tempore hic se-detenturum.

Sic loquenti obtemperabant atque ut Deo Achilli vota-fa-
 ciebant:] etenim jam in alto attollebatur fluctus procellis
 latior ac magis continuus, quam antea fuerat,
 furente vento, et ingens quassabatur pontus
 manibus Neptuni; is enim forti Achilli
 gratificabatur; cunctae autem repente irruerant procellae
 in mare. Graeci vero magnas preces-fundentes Achilli
 cuncti simul identidem talia inter sese loquebantur :

Vere de-genere magni Jovis erat Achilles ;
 ideoque nunc deus est, etiamsi prius erat nobiscum :
 non enim destruit superum progeniem infinitum aevum.

Sic locuti ad bustum Achillis redierunt ;
 illam vero adduxerunt, sicuti juveneam ad dei sacrificia
 a matre abstractam in silvis pastores,
 ea vero longo mugitu-reboans quiritat mureta corde :
 sic tunc Priami filia ululabat
 hostium in manibus, et ubertim ipsi fundebantur lacrimae.
 Veluti cum gravi sub lapide fructus olivæ
 nondum hibernis nigrescens pruinis
 fundit copiosam pinguedinem, circumque stridet magnam
 trapetum sub funibus-sparteis dum-torquent juvenes :
 ita etiam Priami multa-experti filiae
 raptæ ad sepulcrum duri Achillis
 tristis cum gemitibus de palpebris fluebat lacrima,
 et ipsi sinus intus replebatur, rigabaturque cutis
 vere similis precioso elori.

Tunc vero tristes post luctus furdior cruciatus
 miserie in cor Hecubæ irrui, namque ipsius cor
 recordabatur horribilis ac tristifici somnii,
 quod vidit dormiens præterita nocte :
 etenim putabat ad tumulum divini Achillis
 stare se loquentem, comæque ipsi usque ad solum
 e capite defluebant, ac de utroque ubere
 manabat croentus sanguis ad terram, rigabaturque monu-
 mentum.] Ob hoc valde metuens ac præsagiens magnum
 malum] miserabiliter ingemiscebat, et cum fletu multum
 vociferabatur.] Veluti canis quiritans ante domum
 longum latratum edit, recens distenta lacte,
 cujus parvos catulos, priusquam lucem intuerentur,
 procul abjecerint domini, praeda ut-sint alitibus,
 illa vero nunc latrando quiritat, nunc rursus
 ululando, et odiosus per aerem fertur clamor :
 sic Hecuba lugens valde vociferata-est propter filiam :

Heu mihi! quid primum aut postremum dolens corde.

- 200 κακῶσι, πολέεσσι περιπλήθουσα κακοῖσιν;
 υἷας ἢ πόσιν αἰνὰ καὶ οὐκ ἐπίλπτα παθόντας
 ἢ πόλιν ἢ θυγατρὰς ἀδευκέας ἢ ἐμὸν αὐτῆς
 ἥμαρ ἀναγκαῖον καὶ δούλιον; οὐνεκα Κῆρες
 σμερδαλέαι πολέεσσι μ' ἐνειλήσαντο κακοῖσι.
- 205 Ἴκνον ἐμὸν, σοὶ τ' αἰνὰ καὶ οὐκ ἐπίλπτα καὶ αὐτῇ
 ἄλγε' ἐπεκλώσυντο· γάμου δ' ἀπὸ νόσφι βάλλοντο
 ἐγγὺς ἐόνθ' Ἵμεναῖον, ἐπεκρήναντο δ' ὀλεθρον
 ἀσχετον ἀργαλέον τε καὶ οὐ φτόν· ἦ γὰρ Ἀχιλλεύς
 καὶ νέκυς ἡμετέρῳ ἔτ' λαίνεται αἵματι θυμόν.
- 210 Ὡς μ' ὄφελον μετὰ σείο, φίλον τέκος, ἥματι τῷδε
 γαῖα χανοῦσα κάλυψε, πάρος σέο πότμον ἰδέσθαι.
 Ὡς φαιμένης ἄλλαχτα κατὰ βλεφάροισιν ἔχυντο
 δάκρυα· λευγαλέον γὰρ ἔχεν μετὰ πένθει πένθος.
 Οἱ δ' ὅτ' ἔβαν ποτὶ τύμβον Ἀχιλλῆος ζαθέοιο,
 215 δὴ τότε οἱ φίλος υἱὸς ἐρυσσάμενος θεὸν ἄορ
 σκατῇ μὲν κούρην κατερήτυε, δεξιτερῇ δὲ
 τύμβου ἐπιψάων τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπε·
 Κλυθὶ πάτερ σέο παιδὸς ἐπευχομένοιο καὶ ἄλλων
 Ἀργείων, μήδ' ἔμιν ἔτ' ἀργαλέως χαλέπαινε·
 220 ἤδη γὰρ τοι πάντα τελέσσομεν, ὅσσα μενοινᾷς
 σῆσιν ἐπὶ πραπίδεσσι· σὺ δ' ἴλαος ἄμμι γένοιο
 τεύχεα εὐχομένοισι θεῶς θυμηδέα νόστον.
 Ὡς εἰπὼν κούρης διὰ λοίγιον ἤλασεν ἄορ
 λευκανίης· τὴν δ' αἶψα λίπεν πολυήρπτος αἰὼν
 225 οἰκτρὸν ἀνοιμύχσαν ἐρ' ὑστατὴ βίότοιο·
 καὶ β' ἡ μὲν κρηνὴς χαμάδις πίσει· τῆς δ' ὑπὸ δειρῇ
 φοινίχθῃ περὶ πάντα, γυνὴ ὥς, ἥ τ' ἐν ὄρεσιν
 ἢ σὺς ἢ ἄρκτοιο κατουταμένης ὑπ' ἄκοντι
 αἵματι πορφύροντι θεῶς ἐρυθρίνεθ' ὑπερθεῖν.
- 230 Ἀργεῖοι δὲ μιν αἶψα δόσαν ποτὶ ἄστν φέρεσθαι
 ἐς δόμον ἀντιθέου Ἀντήνορος, οὐνεχ' ἄρ' αὐτὴν
 κείνος ἐνὶ Τρώεσσιν ἐὼ πάρος υἱεὶ δῖῳ
 Εὐρυμάχῳ ἀτίταλλεν ἐνὶ μαγάραισιν ἄκοιτιν.
 Ὅς δ' ἐπεὶ οὖν ἀρχυσε κλυτὴν Ἡριάμοιο θυγατέρα
 235 ἐγγὺς τοῖο δόμοιο παρὰ Ἰανυμήδεος ἱρὰ
 δώματα καὶ νηῖο καταντίον Ἀτρυτώνης,
 δὴ τότε παύσατο κῦμα, κατευνήθη δὲ θύελλα
 σμερδαλέη, καὶ χεῦμα κατεπρήνυε γαλήνη.
 Οἱ δὲ θεῶς ἐπὶ νῆας ἔβαν μέγα καυχάλοωντες,
 240 μέλποντες μακάρων ἱερὸν γένος ἡδ' Ἀχιλλῆα·
 αἶψα δὲ δαῖτ' ἐπάσαντο, βοῶν ἀπὸ μηρὰ ταμώντες
 ἀθανάτοισι· ἐρατὴ δὲ θυηπολίη πέλα πάντη·
 οἱ δὲ που ἀργυρέοισι καὶ ἐν χρυσοῖσι κυπέλλοι;
 πίνον ἀρυσσάμενοι λαρὸν μέθυ· γῆθεε δὲ σφι
 245 θυμὸς ἐλδομένων σφετέρην ἐπὶ γαῖαν ἰδέσθαι.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ δόρποιο καὶ εἰλαπίνης κορέσαντο,
 δὴ τότε Νηλέος υἱὸς ἐλδομένοισιν ἔειπεν· [κλήν,
 Κλυτε, φίλοι πολέμοιο μακρὴν φεύγοντες ὁμο-
 ὄφρα λιλαιομένοισιν ἔπος θυμῆρες ἐνίσπει·
 250 ἤδη γὰρ νόστοιο πέλει θυμηδέος ὥρη·
 ἀλλ' ἴομεν· δὴ γὰρ που Ἀχιλλεύς ὄβριμον ἦτορ
 παύσατ' οἷζυροῖο χόλου, κατέρυξε δὲ κῦμα
 ὄβριμον Ἐννοσίγαιος· ἐπιπνεῖουσι δ' ἀῆται

querar, innumeris oppleta malis?

filiosne an maritum gravia et non sperata passos
 an urbem an filias miseras an meum ipsius
 diem violentum ac servilem? quia Parcae
 horrendae multis me involverunt calamitatibus.

Filia mea, tibi horrenda ac non expectata etiam ipsi
 mala agglomerarunt, et a-nuptiis procul repulerunt
 prope existentem Hymenaeum, ac concillarunt tibi exitium
 immutabile saevumque et infandum: etenim Achilles
 etiam mortuus in nostro adhuc sanguine oblectat animum.

Utinam me tecum, cara filia, die hoc
 terra deliscens occulnisset, priusquam tuam necem vide-
 rem.] Sic loquentis de palpebris indesinenter manabant
 lacrimae, tristem enim habebat super luctum luctum.
 Illi vero (Graeci) postquam venerunt ad tumulum Achillis
 divini,] tunc ipsius dilectus filius, stricto acuto ense,
 sinistra quidem virginem retinebat, dextera autem
 tumulum attingens tali oratione patrem allocutus est:

Audi, pater, tuum filium precantem ac caeteros
 Graecos, neque nobis adhuc graviter succense,
 jam enim tibi omnia praestabimus, quae desideras
 tuo in corde. Tu vero propitius nobis sis,
 sternens orantibus celeriter dulcem reditum.

Sic fatus exitialem egit ense puellae per
 guttur: eam vero mox reliquit amabilis vita,
 misere ingemiscentem in fine vitae,
 et ipsa quidem prona in-terram corruit, huius vero cervix
 rubuit circumquaque, ut nix, quae in montibus
 vel suis vel urvae sauciatae jaculo

cruore purpureo celeriter rubescit desuper.

Gravi autem ipsam mox dederunt ad urbem ferendam
 in domum illustris Antenoris, quia ipsam
 ille inter Trojanos suo antea filio generoso
 Eurymacho educaverat in adibus uxorem.
 Qui postquam sepelivit inclytam Priami filiam
 prope suam domum apud Ganymedis sacras
 aedes et e-regione templi Minervae,
 exin conquevit unda, et consopita-est tempestas
 horrenda, ac fluctum pacavit tranquillitas.

Illi ergo sine-mora naves conscenderunt valde lartantes,
 celebrantes Deorum sacrum genus et Achillem;
 mox etiam convivium pararunt, boum femora resecantes
 diis, laetumque sacrificii-epulum erat ubique:
 illi interim ex argenteis et aureis poculis
 bibebant haurientes dulce vinum, ac gaudebat ipsis
 animus cupientibus suam in terram redire.
 Verum cum cibi ac convivii saturi-essent,
 tunc Nelei filius desiderantibus locutus est:

Audite, amici longas belli qui-effugistis minas,
 ut cupientibus sermonem gratum proferam:
 nunc enim reditus grati est hora;
 itaque abeamus! namque Achillis praestans cor
 destitit a-saeva ira, et cohibuit undam
 violentam Neptunus, aspirant autem venti

μειλιχοι, οὐδέ τι κύμα κορύσσεται· ἀλλ' ἄγε νῆας
215 εἰς ἄλός οἶδμ' ἐρύσαντες ἀναμνησώμεθα νόστου.

Ὡς φάτ' ἐλδομένοις· οἱ δ' εἰς πλόνον ἐντύνοντο.
Ἐνθα τέρας θηητὸν ἐπιχθονίοισι φάνθη,
οὐνεκα δὴ Πριάμοιο δάμαρ πολυδακρύτοιο
ἐκ βροτοῦ ἀλγινόεσσα κύων γένετ'· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
350 θάμβεον ἀγρόμενοι· τῆς δ' ἄψα λάϊνα πάντα
θῆκε θεὸς, μέγα θαῦμα καὶ ἐσσομένοισι βροτοῖσι·
καὶ τὴν μὲν Κάλχαντος ὑπ' ἐννεσίησιν Ἀχαιοὶ
νῆος ἐπ' ὠκυπόροιο πέραν θέσαν Ἑλλησπόντου.
Καρπαλίμωκ δ' ἄρα νῆας ἔσω ἄλός εἰρύσαντες
355 κτήματα πάντ' ἐβάλλονθ', ὅπσοι Ἴλιον εἰσανιόντες
λήϊσαντο πάροιθε περικτίονας ὀχυράσαντες,
ἧδ' ὅπσοι ἐξ αὐτῆς ἄγον Ἰλίου, οἷσι μάλιστα
γῆθεον, οὐνεκ' ἔσαν μάλα μυρία· τοῖς δ' ἄμα πολλὰ
ληϊάδες συνέποντο μάλ' ἀγνύμεναι κατὰ θυμόν.

360 Αὐτοὶ δ' ἐντὸς ἵκοντο νεῶν· ἀλλ' οὐ σφίσι Κάλχας
ἔσπετ' ἐπειγομένοισιν ἔσω ἄλός, ἀλλὰ καὶ ἄλλους
Ἀργεῖους κατέρυκε· Καφηρίσι γάρ περὶ πέτραις
δεΐδειν αἰνὸν δλεθρον ἐπισσύμενον Δαναοῖσιν·
οἱ δὲ οἱ οὔτι πίθοντο· παρήπαρε γὰρ νόον ἀνδρῶν
365 Αἴσα κακὴ· μοῦνος δὲ θεοπροπίας εὖ εἰδὼς
Ἀμφιλοχος, θεὸς υἱὸς ἀμύμονος Ἀμφιαράου,
μῖμνεν ὁμῶς Κάλχαντι περίφρονι· τοῖσι γὰρ ἦεν
αἵσιμον ἀμφοτέροισιν, ἔης ἀπὸ τηλόθι γαίης
Παμφύλων Κιλικῶν τε ποτὶ πολίεθρα νέεσθαι.

370 Ἀλλὰ τὰ μὲν μετόπισθε θεοὶ θέσαν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
νῆων πείσματ' ἔλυσαν ἀπὸ χθονὸς ἧδὲ καὶ εὐνὰς
ἐττυμένως ἀνείειραν· ἐπεί γε δ' Ἑλλησπόντος
σπερχομένων· νῆες δὲ περικλύζοντο θαλάσῃ·
ἀμφὶ δ' ἄρα σφίσι πολλὰ περὶ πρόωρησιν ἔκειντο
375 ἔντε' ἀποκταμένων· καθύπερθε δὲ σήματα νίκης
μυρὶ' ἀπηώρηντο· κατεστέφαντο δὲ νῆας
καὶ κεφαλὰς καὶ δοῦρα καὶ ἀσπίδας, ἧσι μάχοντο
ἀντία δυσμενέων· ἀπὸ δὲ πρόωρηθεν ἀνακτες
εἰς ἄλλα κυανέην λείδον μέθυ, πολλὰ θεοῖσιν
380 εὐχόμενοι μακάρεσσιν ἀκηδέα νόστον ὀπάσσαι·
εὐχολαὶ δ' ἀνέμοισι μίγιν καὶ ἀπόπροθι νῆων
μαψιδίως νεφέεσσι καὶ ἡέρι συμφορέοντο.

Αἱ δ' ἄρα παπταίνεσκον ἐς Ἴλιον ἀγνυμέναι κῆρ
ληϊάδες· καὶ πολλὰ κινυρόμεναι γοάσασκον
385 κρύβοθιν Ἀργείων, μίγ' ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔχουσαι·
καί β' αἱ μὲν περὶ γούνατ' ἔχον χέρας· αἱ δ' ἐὰ τέχνα
ἀμπεχον ἀγχοίνῃσι· τὰ δ' οὐπω δούλιον ἦμαρ
ἔστανεν, οὔτε πατρὸς ἐπὶ πῆμασιν, ἀλλ' ἐπὶ μαζῶν
θυμὸν ἔχον· κηδεῶν γὰρ ἀπόπροθι νήπιον ἦτορ·
390 πάσῃσιν δ' ἐλέλυντο κόμαι, καὶ στήθεα λυγρὰ
ἀμφ' ὀνύχεσσι δέορυπτο· παρειῇσιν δ' ἐπὶ δάκρυ
αὐαλέον περίκειτο, κατεΐθετο δ' ἄλλ' ἐφύπερθε
πυκνὸν ἀπὸ βλεφάρων· δέρκοντο δὲ τλήμονα πατρὸν
αἰθομένην ἔτι πάγχυ, πολὺν δ' ἀνὰ καπνὸν ἰόντα·
395 ἀμφὶ δὲ Κασσάνδρην περικυδέα παπταίνουσαι
πᾶσαι μιν θηεῦντο, θεοπροπίης ἀλεγεινῆς
μνωόμεναι· ἥ δὲ σφιν ἐπαγγελίασθε γοῶσαις,

blandi, neque unda turbatur. Sed agite naves
in maris undam trahentes recordemur reditus.

Sic locutus est cupidis; ipsi vero ad navigationem sese
instruebant.] Ibi prodigium stupendum mortalibus appa-
ruit:] nam Priami uxor afflictissimi
ex homine canis misera facta est, circum vero populus
obstupescibat congregatus; ejus autem cuncta membra
saxea] fecit deus, magnum miraculum etiam futuris homi-
nibus.] Atque hanc quidem Calchantis de consiliis Græci
in navi veloci collocarunt trans Hellespontum.

Festinanter itaque navibus in mare tractis
opes omnes imposuerunt, quascunque Ilium proficiscentes
de-præda-ceperant prius vicinis subactis,
et quascunque ex ipso abduxerunt Ilio, quibus maxime
gaudebant, quod essent plane innumeræ: eos autem si-
mul multa] captivæ mulieres comitabantur valde dolentes
in animo.] Ipsi tandem ingressi sunt naves: sed non ipsos
Calchas] sequebatur properantes in mare, sed etiam cæteros
Græcos revocabat, Capharides enim circa petras
metorbat triste exitium imminens Græcis.

Ili vero non obtemperarunt, decepit enim mentem virorum
Fatum funestum. Solus autem vaticinii bene peritus
Amphilochus, acer filius inculpati Amphiarai,
manebat cum Calchante prudente: horum enim erat
fatale utrique, a sua procul patria
Pamphyliorum et Cilicum ad urbes proficisci.

Verum hæc quidem postea dii perfecerunt. Interim Græci
navium retinacula solverunt a terra atque ancoras
festinanter sustulerunt, et insonuit Hellespontus
properantibus ipsis, ac naves alluebantur mari.
Undique vero multa harum circa provas jacebant
arma cæsorū, desuper vero signa victoriæ
infinita suspensa erant, coronarunt etiam naves
et capita et hastas et scuta, quibus pugnaverant
contra hostes, de proris autem reges
in mare cæruleum libabant merum, sedulo diis
vota-facientes beatæ, securum reditum ut-præberent;
sed vota ventis miscebantur et longe a navibus
frustra cum nubibus et aere auferebantur.

Cæterum respiciebant ad Ilium mœstæ corde
captivæ, ac multum quiritantes plorabant
clam Græcis, magnum in corde luctum habentes,
et aliæ circa gēna habebant manus, aliæ suos liberos
amplexabantur ulnis, qui nondum servilem diem
gemebant, neque patriæ propter calamitates, sed in mamma
animum habebant: curarum enim expers est infantile cor:
cunctis autem solutæ comæ, et pectora afflicta
unguibus dilaniata fuerant, et in genis lacrimæ
squalidæ hærebant, stillabantque aliæ desuper
frequenter ex palpebris, ac respiciebant miseram patriam
ardentem adhuc undique, ac multum fumum surgentem.
Ad Cassandram autem inclytam oculos-vertentes
cunctæ ipsam admirabantur vaticinii tristis
recordatæ; verum illa eos deridebat plorantes,

καίπερ ἀκηχεμένη στυγερῆς ἐπὶ πῆμασι πάτρης.
 Τρώων δ' ὅσσοι ἀλύξαν ἀντλέας ἐκ πολέμοιο,
 401 ἀγρόμενοι κατὰ ἄστν περὶ νέκυας πονέοντο,
 θαπτίμεναι μεμαῶτες· ἄγαν δ' ἀλαγεινὸν ἐς ἔργον
 Ἀντήνωρ· παῦροι δὲ πυρὴν πολέεσσι τίεντο.

Ἀργεῖοι δ' ἀλλήκτον ἐνὶ φρεσὶ καγγαλόωντες
 ἄλλοτε μὲν κώπησι διέπρηττον μέλαν ὕδωρ,
 402 ἄλλοτε δ' ἐστία νηυσὶ μεμαῶτες ἐντύνοντο
 ἐσσυμένως· ὀπίσω δὲ θοῶς ἀπελείπετο πᾶσα
 Δαρδανίη καὶ τύμβος Ἀχιλλέος· οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν
 καίπερ ἰαινόμενοι, κταμένων μνησθέντες ἱταίρων
 ἀργαλέως ἀκάνοντο καὶ ἀλλοδαπῶν ἐπὶ γαῖαν
 410 ὅσσοι· βάλον· ἡ δὲ σφιν ἐραίνετο τηλόθι νηῶν
 χαζομένη· τοὶ δ' αἶψα παρ' ἀγγυάλιοι φέροντο
 βρυχίνας Τενέδοιο· παρημεῖναιτο δὲ Χρύσαν
 καὶ Φοῖβου Σμινθέος ἕδος ζαθέοιό τε Κόλλης·
 Λέσβος τ' ἠνεμόεσσ' ἀνεραίνετο· κάμπτετο δ' ἄκρη
 415 ἐσσυμένως Λεκτοῖο, τόθι βίον ὕστατον Ἴδης·
 λαίβεα δὲ πρησθέντα περίαχεν· ἀμφὶ δὲ πρῶραις
 ἔβραχεν οἶδμα καλαινόν· ἐπесκιδούντο δὲ μακρὰ
 κύματα· λευκίνοντο δ' ὑπὲρ πόντοιο κέλευθοι.

Καί νύ κεν Ἀργεῖοι κίον Ἑλλάδος ἱερὸν οὐδᾶς
 420 πάντες ἄλως κατὰ βένθος ἀκηδέες, εἰ μὴ ἄρα σφι
 κούρη ἐριγδούποιο Διὸς νεμέσῃσεν Ἀθήνη·
 καί β' ὅπῳτ' Εὐβοίης σχεδὸν ἤλυθον ἠνεμόεσσης,
 δὴ τότε μητιώσα βαρύν καὶ ἀντλέα πότμον
 ἀμφὶ Λοκρῶν βασιλῆϊ καὶ ἀσχετον ἀσχαλώσα,
 425 Ζηνὶ θεῶν μεδέοντι παρισταμένη φάτο μῦθον
 ἀθανάτων ἀπάνευθε· γόλον δὲ οἱ οὐ χάδε θυμός·

Ζεῦ πάτερ, οὐκ ἔτ' ἀνεκτὰ θεοῖς ἐπιμηχανόωνται
 ἄνθρωποι, οὐκ ἀλάγοντες ἀνὰ φρένας οὔτε σεῦ αὐτοῦ
 οὔτ' ἄλλων μακάρων, ἐπειὴ τίσις οὐκ ἔτ' ὀπηδεῖ
 430 ἀνδράσι λευγαλέοισι, κακοῦ δ' ἄρα πολλάκις ἐσθλὸς
 συμφέρετ' ἀλγεσι μᾶλλον, ἔχει δ' ἀλλήκτον οἰζύν·
 τούνεκ' ἄρ' οὔτε δίκην τις ἐθ' ἄζεται, οὐδέ τις αἰδῶς
 ἐστὶ παρ' ἀνθρώποισιν· ἐγὼ γὰρ μὲν οὔτ' ἐν Ὀλύμπῳ
 ἔσσομαι, οὔτ' ἐτι σεῖο κεκλήσομαι, εἰ μὴ Ἀχαιῶν
 435 τίσοιμ' ἀτασθαλίην, ἐπειὴ νύ μοι ἐνδοθὶ νηοῦ
 υἱὸς Ὀϊλῆος μέγ' ἐνῆλιτεν, οὐδ' ἐλέαιρεν
 Κασσάνδρην ὀρέγουσαν ἀκηδέας εἰς ἐμὰ χεῖρας
 πολλάκις, οὐδ' ἔδδειςεν ἐμὸν μένος, οὐδ' αἰ θυμῷ
 ἤρεσσετ' ἀθανάτην, ἀλλ' ἀσχετον ἔργον ἔραξεν·

440 τῷ νύ μοι ἀμβροσίησι περὶ φρεσὶ μὴ τι μεγάρης
 ῥέξαι, ὅπως μοι θυμὸς εἰλδέεται, ὅρρα καὶ ἄλλοι
 αἰζηοὶ τρομέωσι θεῶν ἀρίδηνλον ὕμοκλήν.

Ὡς φασμένην ἀγανοῖς προσέειπεν Ζεὺς ἐπέεσσιν·

ὦ τίχος, οὔτοι ἐγὼ γ' ἀνθίσταμαι εἰνέκ' Ἀχαιῶν,
 445 ἀλλὰ καὶ ἐντεα πάντα, τὰ μοι πάρος ἦρα φέροντες
 χερσὶν ὑπ' ἀκαμάτῃσιν ἐτεκτάναντο Κύκλωπες,
 οἷσιν εἰλδομένη· σὺ δὲ σῶι κρατερόφρονι θυμῷ
 αὐτὴ γαῖμ' ἀλαγεινὸν ἐπ' Ἀργείοισιν ὄρινον.

Ὡς εἰπὼν στεροπὴν τε θοὴν ὀλοὴν τε κεραυνὸν
 450 καὶ βροντὴν στονόεσσαν ἀταρβέος ἀγγεῖοι κούρης
 θήκατο· τῆς δ' ἄρα θυμὸς ὠτὸ κραδίη μέγ' ἰάνθη·

quamvis afflicta miseræ propter calamitates patriæ.

Trojani autem quotquot evaserant crudeli e bello, congregati in urbe circa mortuos occupabantur, sepelire conati; dux autem erat triste ad opus Antenor. Pauci vero rogam multis exstruxerunt.

Græci interea indesinenter in corde gestientes modo remis sulcabant nigram aquam, modo vela navibus connixi intendebant festinanter, a-tergo autem mox relinquebatur omnis Dardania ac tumulus Achillis. At in animo quamvis gaudentes, caesorum memores sociorum graviter dolebant ac peregrinorum in terram (*Trojam*) oculos conjiciebant, ea vero ipsis videbatur procul a navibus recedere. Ipsi vero celeriter maritimæ prætervehebantur oras Tenedi, præternavigabant etiam Chrysam et Apollinis Sminthei sedem sacraque Cillæ, Lesbosque ventosa apparebat ac deflectebatur promontorium] celeriter Lecti, ubi promontorium extremum Idæ est. Vela autem inflata stridebant ac circa proras infremebat unda nigra, obumbrabanturque vasti fluctus et albescabant in mari vix.

Ac saue Græci pervenissent Græciæ in-sacram terram: cuncti maris per profundum incolumes, nisi ipsis filia gravisoni Jovis infensa-fuisset, Minerva. Etenim cum prope Eubœam venissent ventosam, tunc meditata grave et sævum exitium propter Locrorum regem et vehementer indignata, Jovi deorum principi assistens prolocuta-est verbum seorsim a diis, iramque non capiebat animus:

Juppiter pater, non amplius toleranda in deos machinantur] homines, non curantes in corde neque te ipsum neque alios Deos, quia pœna non amplius comitatur viros scelestos, ac bonus sæpe quam improbus magis conflictatur rebus-adversis, et habet perpetuam miseriam.] Ideoque neque justitiam quispiam adhuc reveretur, neque ullus pudor] est apud homines. Ego quidem neque in Olympo] ero, neque amplius tua *filia* vocabor, nisi Græcorum] ulciscar iniquitatem, quoniam mihi in templo filius Oilei valde peccavit, neque miseratus-est Cassandrae porrigentis innocuas ad me manus sæpe, neque metuit meam potestatem, neque in animo reveritus-est *me* Deam, sed iusandum opus patravit. Ideo mihi divina tua mente ne inideas facere, sicut mihi animus desiderat, ut etiam alii juvenes tremant Deorum manifestas minas.

Sic locutam placidis affatus-est Juppiter verbis:

O filia, neutiquam ego repugno propter Græcos, sed etiam arma cuncta, quæ mihi olim gratificantes manibus indefessis fabricarunt Cyclopes, dabo expetenti. Tu vero tuo intrepido animo ipsa tempestatem horrendam in Græcos excita.

Sic fatus fulgur subitum et exitiosum fulmen et tonitru luctiferum prope intrepidam puellam posuit. Ejus itaque animus in pectore valde gavisus-est:

αὐτίκα δ' αἰγίδα θυῶν ἐδύσατο, πυρρὰν ὥσταν,
 ἄδρηκτον βριαρὴν τε καὶ ἀθανάτοισιν ἀγχιτὴν·
 ἐν γὰρ οἱ πιπνύοντο κάρη βλοσυροῖο Μεδούσης
 455 σμερδαλέον κρατεροὶ δὲ καὶ ἀκαμάτου πυρρὸς ὄρμη·
 λάβρον ἀποπνέοντες ἔσαν καθύπερθε δράκοντες·
 ἔδραχε δ' αἰγίς ἅπασα περὶ στήθεσιν ἀνάσσης,
 οἷον ὅτε στεροπῇσιν ἐπιβρέμει ἄσπετος αἰθήρ.
 Λάξετο δ' ἔντεα πατρὸς, ἅπερ θεὸς οὐτις αἶρει
 460 νοτρί Διὸς μεγάλοιο· τινάξε δὲ μακρὸν Ὀλυμπον·
 σὺν δ' ἔχεεν νεφέλας τε καὶ οὐρεα· πᾶσα δ' ὑπερθε
 νύξ ἐχύθη περὶ γαῖαν· ἐπὶ γλυσεν δὲ θάλασσα·
 Ζεὺς δὲ μέγ' εἰσορόων ἐπιτέρπειτο· κίνυτο δ' εὐρύς
 οὐρανὸς ἀμφὶ πόδεσσι θεῆς· περὶ δ' ἔδραχεν αἰθήρ,
 465 ὥς Διὸς ἀκαμάτοιο ποτὶ κλόνον ἐμμεμαῶτος·
 ἥ δ' ἄφαρ ἱερόεντος ὑπὲρ πόντοιο φέρεσθαι
 οὐρανόθεν προΐηκεν ἐς Αἰόλον ἄμβροτον Ἴριν,
 ὅρρ' ἀνέμους ἅμα πάντας ἐπιβρίσαντας ἀέλλη
 * * * * *
 ἐλθέμεναι κραναοῖο Καφηρέος, ἐνθεν Ἀχαιοῖς
 470 νολεμέως χριμθέντας ἀνοιδήνασθαι θάλασσαν,
 λευγαλέης βίπῃσι μεμνηνότες· Ἴδ' αὖτοισα,
 ἐσσυμένως οἴητε περιγναυθεῖσα νεφέσσι·
 φαίης κεν πῦρ ἔμμεν' ἅμ' ἱέρι καὶ μέλαν ὕδωρ·
 ἔκτετο δ' Αἰολίην, ἀνέμων ὅθι λάβρον ἀέντων
 475 ἄντρα πέλει στυγερῇσιν ἀρηράμεν' ἀμφὶ πέτρῃσι,
 κοῖλα καὶ τυχέεντα· δόμοι δ' ἀγχιεστα πέλονται
 Αἰόλου Ἴπποτάδαο· κίχεν δὲ μιν ἐνδον ἰόντα
 σὺν τ' ἀλόχῳ καὶ παισὶ δυώδεκα· καὶ οἱ εἶπεν,
 ὅππῃσ' Ἀθηναίῃ Δαναῶν ἐπεμύθετο νόστῳ·
 480 αὐτὰρ ὅγ' οὐκ ἀπίθησε, μολὼν δ' ἐκτοσθε μελᾶθρων
 χερσὶν ὑπ' ἀκαμάτησιν ὅρος μέγα τύψε τριαίνῃ,
 ἐνθ' ἀνεμοὶ κελαδεῖν ἄεσπ' ἔχουσιν ἡλίζοντο
 ἐν κεχεῶνι κευθμῶνι· περίεχε δ' αἰὲν ἰωὴ
 βρυγομένη ἀλεγείνᾳ· βίη δ' ἔρρηξε κολίωνην.
 485 Οἱ δ' ἄφαρ ἐξεχέοντο· κέλευσε δὲ πάντας ἐρεμνὴν
 λαοπαρὰ συμφορέοντας ἀήμειναι, ὅρρ' ἀλεγείνῳ
 ὀρνυμένῃς ἄλῃ οἶδμα Καφηρέος ἄκρα καλύψῃ·
 οἱ δὲ θυῶς ὤρνυντο πάρος βασιλῆος ἀκούσαι
 πᾶν ἔπος· ἐστυμένοισι δ' ἐπιστενάζει θάλασσα
 490 ἄσχετον· ἡλιβάτοισι δ' ἐοικότα κύματ' ὄρεσσιν
 ἄλλοθεν ἄλλα φέροντο· κατεκλάσθη δ' ἄρ' Ἀχαιῶν
 θυμὸς ἐνὶ στέρνοισιν, ἐπεὶ νέας ἄλλοτε μὲν πρὸς
 ὑψηλὸν φέρε κύμα δι' ἱέρος, ἄλλοτε δ' αὖτε
 οἷα κατὰ κρημνοῖο κυλινδομένης φορέεσκεν
 495 βυσσὸν ἐς ἱερόεντα· βίη δὲ οἱ ἄσχετος αἰὲν
 ψάμμον ἀναβλύσκει διοιγομένοις κλύδωνος.
 Οἱ δ' ἄρ' ἀμυχανίῃ βεβυλῆται, οὐτ' ἐπ' ἐρετμῷ
 χεῖρα βαλεῖν ἐδύναντο τετηπότες, οὐτ' ἄρα λαίρῃ
 ἔσθενον ἀμφὶ κέρα λελητημένοι εἰρύσσεσθαι
 500 ῥηγνύμεν' ἐξ ἀνέμων, οὐδ' ἐμπαλιν ἰθύνασθαι
 ἐς πλόον· ἀργαλέαι γὰρ ἐπεκλονέοντο θύελλαι·
 οὐδὲ κυβερνήτῃσι πέλεν μένος εἰσέτι νηῶν
 χερσὶν ἐπισταμένῃσι θυῶς οἴχεα νωμῶν·
 πάντα γὰρ ἄλλοδ' ἄλλα κακὰ δίδεχον σέλλαι·

extemplo vero ægidem impetuosam induit, undique-co-
 ruscantem,] firmam ac validam et diis stupendam;
 in ipsa enim effictum-fuerat caput noxiæ Medusæ
 horrendum, terribilesque et indomiti ignis vim
 abunde efflantes erant superne dracones,
 insonuit autem argis tota circa pectus reginæ,
 veluti quando a-fulguribus infremit immensus æther.
 Corripuit etiam arma patris, quæ deus nullus suscepit
 præter Jovem magnum, ac concussit magnum Olympum,
 et confudit nubes ac montes, omnisque desuper
 nox effusa est circa terram, ac tenebris involutum est mare:
 Juppiter vero intuitus valde delectabatur: et movebatur la-
 tum] celum circa pedes deæ, et circum-fremebat æther,
 sicut Jove invicto ad prælium festinante.

Ipsa autem subito obscurum supra mare ferendam
 de-cælo ablegavit ad Æolum immortalem Iridem,
 ut ventos simul cunctos incumbentes turbine [juderet]

* * * * *
 venire asperi Capharei, inde Græcis
 continuo imminentes tumefacere mare,
 horrendis flatibus furentes. Ipsa vero simulac audivit,
 celeriter iter-ferit inflexa-circa nubes:
 dixisses ignem esse cum æere et nigram aquam:
 venit autem in Æoliam, ventorum ubi impetuose flantium
 antra sunt rigidas constructa circa petras,
 cava et sonora, atque sedes proxime sunt
 Æoli Hippotadæ. Invenit autem ipsum intus versantem
 cum conjuge ac liberis duodecim, et ipsi dixit,
 quas Minerva Græcorum insidias-strueret reditui:
 verum ipse non repugnavit, sed egressus ex arduis
 manibus validis montem magnum percussit tridente,
 ubi ventū cum strepitu sonori habitabant
 in vacua spelunca: circumfremebat vero semper sonus
 stridens horrendum: et vi dirupit collem,
 at illi celeriter effundebantur, quos jussit cunctos atrani
 procellam cogentes flare, ut terribilis
 commoti maris fluctus Capharei promontorium tegeret.
 Illi igitur celeriter erumpebant, priusquam regis audiissent
 totum mandatum, et ad-impetum-illorum infremebat mare
 vehementer, arduisque similes fluctus montibus
 aliunde alii ferebantur, frangebaturque Græcorum
 animus in pectoribus, nam naves modo
 ardua ferebat unda per aerem, modo contra
 quasi per præcipitium devolutas ferebat
 in gurgitem obscurum, ac vis ejus immensa subindo
 arenam evomebat hiantē fluctu.
 Illi vero consilii-inopia percussi neque remo
 manum adjicere poterant præ-stupore, neque vela
 valebant circa antennas, ut-cupiebant, demittere
 dirupta a ventis, neque iterum dirigere
 ad cursum, graves enim adolvebantur procellæ,
 neque gubernatoribus aderat robur amplius ad-navium
 gubernacula manibus peritis celeriter flectenda:
 cuncta enim alio alia sævæ dissipaverant procellæ.

601 οὐδέ τις ἐλπὼρὴ βίῳ πελεν, οὔνεκ' ἐρεμνὴ
 νύξ ἄμα καὶ μέγα χεῖμα καὶ ἀθανάτων γόλος αἰνὸς
 ὦρτο· Προσειδάων γὰρ ἀντλία πόντον ὕρινεν
 ἦρα κασιγνήτοιο φέρων ἐρικυδέϊ κούρῃ·
 ἥ ῥα καὶ αὐτὴ ὑπερθεὶν ἀμειλίχα μαιμώωσα
 610 θύνε μετ' ἀστεροπῆσιν ἐπέκτυπε δ' οὐρανόθεν Ζεὺς
 κυδαίνων ἀνὰ θυμὸν ἔδν τέκος, ἀμφὶ δὲ πᾶσαι
 νῆσοί τ' ἠπειροὶ τε κατεκλύζοντο θαλάσσῃ.
 Εὐβοίῃς οὐ πολλὸν ἀπόπροθεν, ἥ γι' ἀλίστα
 τεύχεον ἀμειλίχοισιν ἐπ' ἀλγεσιν ἄλγεα δαίμων
 615 Ἀργείοις· στοναχὴ δὲ καὶ οἰμωγὴ κατὰ νῆας
 ἔπλετ' ἀπολλυμένων· κανάχιζε δὲ δούρατα νηῶν
 ἀγνυμένων· αἱ γὰρ ῥα συνωγαδὸν ἀλλήλοισιν
 αἰὲν ἐπερβήγνυντο· πόνος δ' ἀπρηκτος ὁρώρει·
 καὶ ῥ' οἱ μὲν, κώπητιν ἀπώσμεναι μεμαῶτες
 620 νῆας ἐπεσσυμένας, αὐτοῖς ἄμα δούρασι λυγροῖ
 κἀπιπεσον ἐς μέγα βένθος· ἀμειλίχῳ δ' ὑπὸ πότμῳ
 κἀθνον· οὔνεκ' ἄρα σφιν ἐπέχραον ἄλλοθεν ἄλλα
 νηῶν δούρατα μακρά· συνηλοῖντο δὲ πάντων
 σώματα λευγαλέως· οἱ δ' ἐν νῆεσσι πέσοντες
 625 κεῖντο καταφθιμένοισιν ἰοικότας· οἱ δ' ὑπ' ἀνάγκης
 νήγοντ' ἀμφιπέσοντες ἐϋξέστοισιν ἐρετμοῖς·
 ἄλλοι δ' αὖ σανίδεσσιν ἐπέπλεον· ἔβρασε δ' ἄλμη
 βυσσόθεν, ὥς τε θάλασσαν ἰδ' οὐρανὸν ἠδὲ καὶ αἶαν
 φαίνεσθ' ἀλλήλοισιν ὁμῶς συναρηρότα πάντα.
 630 Ἦ δ' ἄρ' ἀπ' Οὐλύμποιο βαρύκτυπος Ἄτρυτώνη
 οὔτε κατασχύνεσκε βίην πατρός· ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰθ' ἤρ
 ἱαγεν· ἡ δ' Ἀλάντι γόλον καὶ πῆμα φέρουσα
 ἔμβαλε νηὶ κεραυνόν· ἄραρ δὲ μιν ἀλλυδίς ἄλλη
 ἐσκέδασεν διὰ τυτθὰ· περίλαχε δ' αἶα καὶ αἰθ' ῥ·
 635 ἐκλύσθη δ' ἄρα πᾶσα περίδρομος Ἀμφιτρίτη.
 (οἱ δ' ἐκτοσθε νεὸς πέσον ἄθροοι· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτοῦς
 κύματα μακρὰ φέροντο· περὶ στεροπῆσι δ' ἀνάσσης
 αἰγλή μαρμαίρεσκε διὰ κνίφας ἀίσσουσα·
 οἱ δ' ἀποτον λάπτοντες ἄλως πολυτῆος ἄλμην,
 640 θυμὸν ἀποπνείοντες ὑπὲρ πόντοιο φέροντο·
 ληϊάσιν δ' ἄρα χάριμα καὶ ὀλλυμένῃσι τέτυκτο·
 καὶ ῥ' αἱ μὲν κατέδυσαν ἔσω ἄλως ἀμφιβαλοῦσαι
 χεῖρας ἰοῖς τεκίεσαι, δυσάμμοροι· αἱ δ' ἀλεγεινὰς
 δυσμενέων περὶ κράτα βάλλον χέρας, ὅς ἄμα λυγροῖ
 645 σπεῦδον ἀποφθίσασθαι ἑῷ· ἀντάξια λώβης
 τινύμεναι Δαναούς· ἡ δ' ὑφ' ὅθεν εἰσορόωσα
 τέρπεθ' ἔδν κατὰ θυμὸν ἀγαυὴ Τριτογένεια.
 Αἶας δ' ἄλλοτε μὲν περὶ νήχῃ δούρατι νηὸς,
 ἄλλοτε δ' αὖ χεῖρεσσι διήνυεν ἄλμυρὰ βένθη,
 650 ἀκαμάτῳ Τιτῇνι βίην ὑπέροπλον ἰοικώς·
 σγίζετο δ' ἄλμυρὸν οἶδμα περὶ κρατερῇσι χέρεσσιν
 ἀνδρὸς ὑπερβύμοιο· θεοὶ δὲ μιν εἰσορόωντες
 ἠνέρεην καὶ κάρτος ἐθάμβειον· ἀμφὶ δὲ κύμα
 ἄλλοτε μὲν φορέεσκε πελώριον, ἥν' ἐπ' ἄκρην
 655 οὔρεος ὑψηλοῖο δι' ἠέρος· ἄλλοτε δ' αὖτε
 ὑφ' ὅθεν ἀνδρὰ φάραγγιν ἐνέκρυπεν· αὐδ' ὅγε χεῖρας
 κᾶμνε πολυτλήτους· πολλοὶ δὲ μέγ' ἐνθα καὶ ἐνθα
 σθεννύμενοι σμαράγιζον ἔσω πόντοιο κεραυνοῖ·

neque aliqua spes vitae erat, quia atra
 nox simul et ingens tempestas ac deorum ira saeva
 commota-erant: Neptunus enim saevum mare excierat
 morem fratris gerens illustri filiae,
 quae et ipsa desuper immaniter saeviens
 furebat fulguribus; insonabatque coelitus Juppiter
 honorans in corde suam filiam: undique autem omnes
 insulae ac continentes inundabant mari
 ab-Euboea non admodum procul, ubi maxime
 parabat saevos super dolores dolores deus
 Graecis. Gemitus vero et ploratus per naves
 erat pereuntium, ac fragorem-edeabant ligna navium
 fractarum: illae enim concurrente inter-se
 continue frangebantur ac labor inutilis erat:
 alii remis abigere conantes
 naves imminentes sibi, ipsis cum contis miseri
 deciderunt in vastum gurgitem atrocique fato
 interierunt, quoniam illis irruebant aliunde alia
 navium ligna longa, et contusa-sunt omnium
 corpora misere; alii in navibus prolapsi
 jacebant, extinctis similes; alii prae necessitate
 natabant incumbentes politis remis;
 alii contra tabulis innatabant. Estuabat vero salum
 funditus, ut mare et coelum ac terra
 viderentur inter-se simul permixta cuncta.

Ceterum de Olympo gravisona Minerva
 non dehonestabat robur patris, circumque aether
 sonabat, ipsa vero Ajaci iram et cladem afferens
 injecit navi fulmen, ac celeriter ipsam huc et illuc
 dispersit in minutas-partes; circumfremebat autem terra et
 aether,] exundabat etiam tota circumflua Amphitrite.
 Homines igitur e navi cadebant densi, circa quos
 fluctus immensi ferebantur, a fulguribus autem Minervae
 splendor fulgebat per tenebras prorumpens,
 illi vero impotabili hausta maris multisoni salsugine
 animam exhalantes super mare ferebantur.
 Captivis autem-mulieribus gaudium tametsi pereuntibus
 erat;] et aliae quidem se-submerserunt in mare amplexae
 manibus suos liberos miseræ, aliae vero tristes
 hostium capitibus circumjecerunt manus, cum quibus mi-
 serabiles] festinabant perire, in-compensationem suae con-
 tumelie] ulciscentes Graecos. Desuper autem intuens
 oblectabatur suo in animo inclita Minerva.

Ceterum Ajax modo natabat-circa lignum navis,
 modo contra manibus sulcabat salsos fluctus,
 indefesso Titani vi immensa similis,
 ac secabatur salsa unda validis manibus
 viri magnanimi. Dei autem ipsum intuentes
 fortitudinem et robur stupebant; circum vero fluctus
 nunc ferebat ingentem virum, veluti ad verticem
 montis excelsi per aera, nunc vero
 ex-alto virum vorticibus involvit, neque is manibus
 defessus-est laboriosis; permulta autem hinc atque hinc
 extincta stridebant in mari fulmina;

οὐπω γάρ οἱ θυμὸν ἐμύδατο κηρὶ θαμάσσαι
 100 κούρη ἐριγδοῦποιο Διὸς μάλα περ κοτίουσα,
 πρὶν τλῆναι κακὰ πολλὰ καὶ ἀλγεσι πάγχυ μογῆσαι·
 τοῦνεκά μιν κατὰ βένθος ἰδάμενατο δῆρὸν διζὺς
 πάντοθι τειρόμενον· περὶ γὰρ κακὰ μυρία Κῆρες
 ἀνδρὶ περιστήσαντο· μένος δ' ἐνέπνευσεν ἀνάγκη·
 105 ἣ δὲ καὶ εἰ μάλα πάντες Ὀλύμπιοι εἰς ἐν ἕωνται
 χυόμενοι καὶ πᾶσαν ἀναστήσουσι θάλασσαν,
 ἐκφυγέειν· ἀλλ' οὔτι θεῶν ὑπάλυξεν δυσκλήν.
 Δὴ γὰρ τοι νεμέσῃσεν ὑπέρβιος Ἐννοσίγαιος,
 εὐτέ μιν εἰσενόησεν ἐραπτόμενον χερὶ πέτρης
 110 Ἰουραίης, καὶ οἱ μέγα χόωσάτο· σὺν δ' ἐτίναξε
 πόντον ὁμῶς καὶ γαῖαν ἀπείριτον· ἀμφὶ δὲ πάντη
 κρημενοὶ ὑπεκλονιόντο Καφῆριος· οἱ δ' ἀλγεῖνδον
 θεινόμενοι ῥηγμῖνες ἐπέβραχον οἴδατι λάβροι,
 χυόμενοι ἀνάκτος· ἀπέσχιε δ' εἰς ἄλλα πέτρων
 115 εὐρέα, τῇ περ ἐλείνος ἐκίς ἐπεμαίετο χερσὶ·
 καὶ βᾶ οἱ ἀμφὶ πάγοισιν ἐλισσομένῳ μάλα ὄτρυν
 χεῖρες ἀπεδρύφθησαν, ἐπέδραμε δ' αἶμα' ὀνύχῃσι·
 μορμύρον δὲ οἱ αἶν ὀρινομένῳ περὶ κῆμα
 ἀφρὸς ἄδην λεύκκινα κάρη λάσιόν τε γένειον.
 120 Καὶ νῦν κεν ἐξήλυξε κακὸν μόρον, εἰ μὴ ἄρ' αὐτῷ
 ῥήξας αἶαν ἐνερθεν ἐπιπροέηκε κολώνην·
 εὐτε πάρος μεγάλοιο κατ' Ἐγκελάδοιο δαίφρῳιν
 Παλλὰς ἀειραμένη Σικελίην ἐπικάββαλε νῆσον,
 ἣ β' ἐτι καίεται αἶν ὑπ' ἀκμαάτοιο Γίγαντος
 125 αἰθαλόεν πνείοντος ἔσω χθονός· ὥς ἄρα Λοκρῶν
 ἀμπεκάλυψεν ἀνακτα δυσάμμορον οὐρεὸς ἄκρη
 ὑφ' ὅθεν ἐξεριποῦσα· βάρυνε δὲ καρτερόν ἄνδρα·
 ἀμφὶ δὲ μιν θανάτοιο μέλας ἐκίχθησάτ' ὀλεθρὸς
 γαῖη ὁμῶς ἐμυθέντα καὶ ἀτρυγέτω ἐνὶ πόντῳ· [το,
 130 ὣς δὲ καὶ ἄλλοι Ἀχαιοὶ ὑπὲρ μέγα λαῖτμα φέρον·
 οἱ μὲν ἄρ' ἐν νῆσσι τιθηπότις, οἱ δὲ πεσόντες
 ἐκτοσθεν νηῶν· ὅλοη δ' ἔχε πάντας διζὺς·
 αἱ μὲν γὰρ φορέοντ' ἐπικάρσιαι εἰν ἄλλῃ νῆας,
 ἄλλαι δ' αὐστρέψασαι ἄνω τρόπιν· ὣν δὲ που ἱστοὶ
 135 ἐκ κεράτων ἐράγθησαν ἐπισπέρχοντος ἀήτεω·
 τῶν δὲ διὰ ξύλα πάντα θοαὶ σκιδάσαντο θύελλαι·
 αἱ δὲ καὶ εἰς μέγα βένθος ὑποδρύχαι κατέδυσαν,
 ὁμβροῦ ἐπιθρίσαντος ἀπείρονος· οὐδ' ὑπέμειναν
 λάβρον ὁμῶς ἀνέμοισι θαλάσσης καὶ Διὸς ὕδωρ
 140 μισγόμενον· ποταμῷ γὰρ ἀλγίχιος ἔβρεν αἰθὴρ
 συνεχές· ἣ δ' ὑπένερθεν ἐμαίνετο διὰ θάλασσαν.
 Καὶ τις ἔφη· Τάχα τοῖον ἐπέχραεν ἀνδράσι χεῖμα,
 ὁππότε Δευκαλίωνος ἀθέσφατος λετὸς ἦλθεν,
 ποντώθη δ' ἄρα γαῖα, βυθὸς δ' ἐπεχεύατο πάντη.
 145 ὣς ἄρ' ἔφη Δαναῶντις, ἐνὶ φρεσὶ χεῖμα τεθηπὺς
 λευγαλέον· πολλοὶ δὲ κατέρθηθεν· ἀμφὶ δὲ νεκρῶν
 πλήθει ἄλός μέγα χεῖμα· περιστείνοντο δὲ πᾶσαι
 ἡϊόνες· πολέας γὰρ ἀπέπτυσσε κῆμα' ἐπὶ χέρσον·
 ἀμφὶ δὲ νῆα δοῦρα βαρύδρομον Ἀμφιτρίτην
 150 πᾶσαν ἄδην ἐκάλυψε· μέσον δ' ἄρ' ἐφαίνετο κῆμα.
 Ἄλλοι δ' ἄλλην κῆρα κακὴν λάχον· οἱ μὲν ἄν' εὐρὺν
 πόντον, ὀρινομέντες ἄλός ἄσχετον, οἱ δ' ἐνὶ πέτραις

nondam enim ipsi vitam constituerat morte subigere
 filia horrissoni Jovis, valde quamvis irascens,
 priusquam tolerasset mala multa et doloribus prorsus con-
 sectus-esset:] ideo ipsum in mari subegit diu arumna,
 undique vexatum: namque mala innumera Fata
 viro circumposuerant, sed vires inspiravit necessitas:
 jactavit enim, si vel universi cœlites in unum coirent
 irati et totum commoverent mare,
 se-effugituum. Sed nequaquam deorum evitavit indigna-
 tionem.] Jam enim indigne tulit præpotens Neptunus,
 ubi eum animadvertit apprehendisse manu petram
 Gyræam, et ipsi valde succensuit ac concussit
 mare simul et terram ingentem, undique vero circum
 rupes succutiebantur Capharei, et horrendum
 pulsata littora reboabant fluctu impetuoso,
 irascente rege: avulsit autem in mare scopulum
 latum, cui ille suis incumbibat manibus,
 atque ipsi circa saxa se-volutanti valde diu
 manus lacerabantur, et intercurrebat sanguis ungues,
 murmurantem ipsi semper agitato circa fluctum
 spuma salis album-reddebat caput hirsutumque mentum;
 ac sane effugisset sævam mortem, nisi ipsi,
 dirupta terra subtus, immisisset montem *Neptunus*.
 Veluti olim vastum super Enceladum bellicosa
 Pallas sublatam dejecit Siculam insulam,
 quæ adhuc succenditur continue ab indomito Gigante
 flammæ expirante subter terram: sic etiam Locrorum
 cooperuit regem infelicem montis vertex
 ex-alto revulsus, et oppressit robustum virum,
 eumque mortis atra invasit perniciēs,
 a-terra simul edomitum et insuperabili in mari.

Sic etiam alii Græci super magno æquore jactabantur,
 pars in navibus stupore-icti, pars lapsi
 ex navibus, funestaque premebat omnes calamitas;
 aliæ enim ferebantur oblique in mari naves,
 aliæ inversa sursum carina, aliarum forte mali
 ex antennis fracti-erant incumbente flatu,
 aliarum ligna universa rapidi disperserant turbines,
 aliæ etiam in vastum gurgitem submersæ subierant,
 imbre ingravescente immenso, neque sustinuerunt
 tempestuosam cum ventis maris et Jovis undam
 commixtam, fluminis enim instar manabat æther
 continue, subtusque astuabat divinum mare.
 Ideo quispiam dixit: Forte talis ingruit hominibus tempe-
 stas.] quando Deucalionis immensa pluvia venit,
 atque in-pontum-conversa-est terra, altum-mare se-diffudit
 undique.] Sic dixit Græcorum aliquis in animo hiemem stu-
 pens] horrendam. Multi autem interierunt, et ubique cada-
 veribus] refertus-erat maris ingens fluxus, et arctabantur
 universa] littora; multos enim expuit fluctus ad terram;
 ubique etiam navalia ligna gravisonam Amphitriten
 totam prorsus operuerunt, nœdus tamen apparuit fluctus.
 Cæterum alii aliud satum malum sortiti-sunt, pars in lato
 mari, commoto salo vehementer, pars circa petras

ἄξαντες πέρι νῆας, διζυρῶς ἀπολόντο
 Ναυπλίου ἐννεσίησιν· ὁ γὰρ κοτέων μάλα παιδὸς,
 615 χεῖματος ὀρνυμένοι καὶ ὀλλυμένοι Ἀργείων,
 καίπερ ἀκηχέμενος μέγ' ἐγήθειν, οὐνεκ' ἄρ' αὐτῷ
 ὤκε τίσιν θεὸς αἶψα, καὶ ἴδρακεν ἐχθρὸν ὄμιλον
 τειρόμενον κατὰ βένθος· ἐὼ δ' ἄρα πολλὰ τοκῇ
 εὐχάτ', ὁμῶς νήεσσιν ὑπόβρυχα πάντας ὀλέσθαι.
 620 Τοῦ δὲ Ποσειδάων τὰ μὲν ἐκλυεν· ἄλλα δὲ πόντου
 ἀφ' μέλαν οἶδμα φέρεσκεν· ὁ δ' αὐαλέην χερὶ πευκὴν
 αἰθομένην ἀνείρε· δόλω δ' ἀπάτησεν Ἀχαιῶν
 ἐλπομένους εὖορμον ἑὸς λιμένων ἀφικέσθαι·
 αἰνῶς γὰρ πέτρῃσι περὶ στυφελῇσι δάμησαν
 625 αὐταῖς σὺν νήεσσι· κακῷ δ' ἐπὶ κύντερον ἄλγος
 τλήσαν ἀνιρῇσι προσαγνύμενοι περὶ πέτρῃς
 νυκτὶ θοῇ· παῦροι δὲ φύγον μόρον, οὓς τ' ἐσάωσε
 ἢ θεὸς ἢ δαίμων τις ἐπὶ βροτοῖς. Αὐτὰρ Ἀθήνη
 ἄλλοτε μὲν θυμῷ μέγ' ἐγήθειν, ἄλλοτε δ' αὖτε
 630 ἄγνυτ' Ὀδυσσεὺς πινυτόφρονος, οὐνεκ' ἐμελλεν
 πάσχειν ἄλγεα πολλὰ Ποσειδάωνος διουκλῆ,
 δεῖα τότε ἀκαμάτῃσι περὶ φρεσὶ πάγχυ μεγάρων
 τεύχεσι καὶ πύργοισιν εὐσθενέων Ἀργείων,
 οὓς ἕκαμον Τροίῃ, στυγερῆς ἔμεν ἀλκαρ αὐτῆς,
 635 ἐτρυμένως μάλα πᾶσαν ἀνεπλήμμυρε θάλασσαν,
 ὅσση ἀπ' Εὐξεινοῖο κατέρχεται Ἑλλάσποντον,
 καί μιν ἐπ' ἡϊόνας Τρώων βάλεν· ἔε δ' ὑπερθεῖν
 Ζεὺς, ἐπὶ ἥρα φέρων ἐρικυδέϊ Ἑννοσιγαιῷ·
 οὐ μὲν οὐδ' Ἑκάεργος ἄτερ καμάτοιο τέτυκτο,
 640 ἀλλ' ἄρ' ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων μάλα πάντα βέεθρα
 εἰς ἓνα χῶρον ἄγεσκε· κατέκλυσε δ' ἔργον Ἀχαιῶν
 καὶ τόσση δὲ θάλασσα, καὶ εἰσέτι οἱ καλὰ δόντες
 χεῖμαρροι ἀλεγαινὸν ἀεζόμενοι Διὸς θυμῳ,
 τοὺς μέλαν οἶδμα' ἀνέεργε πολυστόνου Ἀμφιτρίτης
 645 πόντον ἐπιθόμεναι, πρὶν τεύχεα πάντ' ἀμαθῦναι
 ἀργαλέως Δαναῶν· αὐτὸς δ' ἄρα γαῖαν ἐνερθε
 ῥῆξε Ποσειδάων, ἀνὰ δ' ἐβλυσεν ἀσπετον ὕδωρ
 ἰλὺν τε ψάμαθόν τε· βίη δ' ἐβλήξε κραταιῇ
 Σίγειον· ἡϊόνες δὲ μέγ' ἐβραχον ἐκ τε θεμέθλων
 650 Δαρδανίῃ· καὶ αἴσταν ὑπερβύχιόν τε καλύφθη
 ἔρκος ἀπειρέσιον· κατεδύσατο δ' ἐνδοθὶ γαίης
 μακρὰ διίσταμένης· ψάμαθος δ' ἐτι φαίνετο μούνη
 χασσαμένου πόντοιο καὶ ἐκ θινῶν ἐριδούπων
 νόσφιν ἀπ' αἰγιαλοῖο κατ' ἑκτοῦ. Ἀλλὰ τὰ μὲν που
 655 ἀθανάτων ἐτέλεσσε κακὸς νόος· οἱ δ' ἐνὶ νηυσὶν
 Ἀργεῖοι πλώεσκον, ὅσους διὰ χεῖμα κέεσσαν·
 ἄλλη δ' ἄλλος ἔκτανεν, ὅπῃ θεὸς ἔγεν ἕκαστον,
 ὅσσοι ὑπὲρ πόντοιο λυγρὰς ὑπάλυσαν ἀέλας.

fractis navibus, misere perierunt,
 Nauplii dolis. Is enim iratus admodum filii causa,
 tempestate exorta et pereuntibus Græcis,
 quamvis mæstus valde lartatus est, quoniam ipsi
 paraverat ultionem deus celeriter, ac vidit inimicam tur-
 bam] affligi in gurgite, suoque multas parenti
 preces misit, ut una cum navibus submersos cunctos per-
 deret.] Cujus preces Neptunus partim exaudiebat, partim
 maris] retro ater fluctus ferebat. Is igitur siccam manu fa-
 cem] ardentem sustulit, ac dolo decipit Græcos
 existimantes ad opportunam stationem portus se-pervenire;
 misere enim circa petras asperas sunt-atrili
 ipsis cum navibus, ac præter hoc malum tristiore cala-
 mitatem] sustinuerunt tristificis illis petris
 nocte veloci: pauci vero effugerunt mortem, quos servavit
 aut deus aut genius aliquis auxiliaris. Cæterum Minerva
 nunc quidem animo valde gaudebat, nunc contra
 dolebat Ulyssis causa prudentis, quia futurum erat
 ut pateretur ærumnas multas Neptuni indignatione,
 qui sane tunc invicto animo plane exosus
 muros et turres sortium Græcorum,
 quos ad-Trojam extruxerant, trislis ut-essent propugnacu-
 lum belli,] celeriter valde universum tumefecit mare,
 quantum ab Euxino descendit ad-Hellespontum,
 et ipsum littoribus Trojanorum induxit; pluebat autem de-
 super] Juppiter, gratificans illustri Neptuno;
 neque sane Apollo sine labore erat,
 sed ab Idæis montibus ad-unum omnes torrentes
 in unum locum cogebat, et undis-obruebant opus Græcorum
 tum tantum mare, tum insuper sonori
 torrentes horribiliter aucti Jovis pluvia,
 quos ater æstus prohibebat multisonæ Amphitritæ
 mare intrare, priusquam muros cunctos abolevissent
 violenter Græcorum. Ipse vero terram infra
 rupit Neptunus ac produxit immensam aquam
 limumque et arenam ac vi concussit valida
 Sigeum, littoraque valde sonuerunt atque e fundamentis
 Dardania, et e-conspectu-sublatus submersusque opertus
 -fuit] murus immensus ac subiit intra terram
 vake diductam; arena vero adhuc videbatur sola
 ex retrocedente mari atque e syrtibus gravisonis
 longe a littore extra. Atque hæc quidem
 deorum perfecit infensa mens. In navibus autem
 Græci navigabant, quos tempestas dissipaverat:
 alio vero alius veniebat, quo deus ducebat unumquemque,
 qui in mari funestas subterfugerant procellas.

INDEX

NOMINUM ET RERUM.

A.

- Ἀβας, αὐτός, 1) Trojanus, quem Sthenelus interfecit, XI, 81. 2) alter, a Diomede interfectus, XIII, 209.
- Ἀβυδός, ἡ, Asiae urbs ad Hellespontum, Mænali Arcii-que patria, III, 299.
- Ἀχιλλεύων, ὄνος, I, 828; Achillem mortuum desset, III, 491-504; 518; Achilles cadaver abluī jubet, 526 sqq.; IV, 127; cursus metam exstruit in certamine ludico, 194; sagittantibus item metam statuit galeam, 407 sqq.; in equorum cursu victor, 581, Polydori thoracem accipit præmium, 585; cum Nestore et Idomeneo arbiter factus in Ajacis et Ulixis certamine de armis Achillis, V, 135, Nestoris consilium probat, 163 sqq.; 427, 474; Tecmessam Ajacis mortem desentem consolatur, 559 sqq.; VI, 337; in Æthicum impetum facit, 510; Neoptolemum laudibus ornat inter convivia, VII, 687 sqq.; 701; Stratum occidit, VIII, 99. IX, 35, 203, 486; Philocteten in tentorio suo de injuriis, quas passus erat, consolatur muneribusque donat, 490-516; cum Nestore lis præest, qui in Tenedum insulam abeunt, XII, 339; Damastoris filium occidit, XIII, 211; Cassandram abducit captivam, XIV, 20; 210.
- Ἀχαιῶν πατήρ, ὄνος, pater Cliti ex nympha quadam, VI, 464.
- Ἀγάνιππος, Trojanus, quem Ajax Telamonius interfecit, III, 230.
- Ἀγαμέμνων, saltus victor in funebribus Achillis ludis, Cycni arma accipit præmium, IV, 485 sqq.; unus eorum, qui in equo ligneo erant, XII, 325.
- Ἀγλαός, 1) Hippasus f., Milesius, a Megete interfectus, I, 279. 2) Maonis f., quem Ajax Telamonius interfecit, III, 229. 3) Euenoris f., Acamantis socius, IV, 334.
- Ἀγλαῖα, ἡ, (prædatrix), Minervæ nomen, XII, 417.
- Ἀγέστρετος, Trojanus, quem Ajax Telamonius occidit, III, 230.
- Ἀγέτωρ, ὄνος, princeps Trojanus, circa Achillis cadaver pugnat, III, 214; Molom occidit, VI, 624; Hippomenem interfecit, VIII, 310; telo frustra petitus a Teuero, 315; Hippasum interfecit, XI, 86; Græco cuidam, qui equi fugientis frenum arripuit, manum securi amputat, 183 sqq.; cum Heleno a Neoptolemo ac Myrmidonibus portam Idæam defendit e muro pugnans, 349; cæsus a Neoptolemo, XIII, 217.
- Ἀγαῖος, quem in funebribus Amaryncei ludis a se olim victum Nestor gloriatur IV, 312 sqq.
- Ἀγλαῖη, ἡ, mater Nirei, VI, 492.
- Ἀγριος, Thersitæ pater, frater Cenei, I, 770, 771.
- Ἀγχίσης, αὐτός, Æneæ pater, qui Dardani habitabat, III, 282; VIII, 97; X, 26; XI, 166, 496; XIII, 700, 315.
- Ἀδρήστως, Adrastus, priscus rex Sicyonis, cui dii Arionem, celebrem illum equum, dono dederunt, IV, 570.
- Ἀθηνῆν, I, 365; VII, 556; XII, 106, 173; XIV, 479. Vid. Ἀθήνη.
- Ἀθηναῖοι, οἱ, Athenienses, VIII, 338.

Ἀθήνη et Ἀθηνῆν, ἡ, Minerva, Penthesileæ Somnium fraudulentum mittit, I, 125, 128; huic Melanippus, mons Lyciæ, sacer erat, III, 233; Martem saxo olim profligarat, 420; Achillis cadaveri ambrosiam instillat, 533 sqq.; de Olympo in Sigeum promontorium descendit contemplatura pugnam et gloriam Græcis allatura, VII, 556 sqq.; Martem Trojanis opitulantem aggreditur, sed Jovis fulmine terita a pugna recedit, VIII, 312 sqq.; iram cohibet Philoctetæ, qui in Ulixem Diomedemque arcum tenturus est, IX, 404; ventum secundum immittit navi, qua Philoctetes Trojam vehitur, 436; ejus simulacrum Troja ablatum a Diomede atque Ulixæ, X, 355; XII, 83; Epeo in somnio visa auxilium suum in fabricando equo ligneo promittit, 106 sqq.; 151; in pugna deorum Martem aggreditur, 173; oculorum lumine privat Laocoontem, 396-415; equo ligneo in urbem tracto gaudet, 439; filiis Laocoontis dracones immittit terribiles, 417 sqq., 478; de Trojæ interitu gaudet, XIII, 147; indignatur stuprum Cassandræ ab Ajace illatum in templo suo, 420 sqq.; irata propter Ajacem Jovem aggreditur, ut sibi liceat ultionem a Græcis petere, XIV, 421 sqq.; fulminibus a Jove sibi concessis Iradeque ad Æolum ablegata tempestatem vehementem Græcis domum redeuntibus immittit, 449 sqq.; Ajacisque navem fulminis ictu comminuit, 570 sqq.; de quo Græcorum naufragio quamvis laeta propter Ulixis casus futuros dolore afficitur, 628.

Αἰχιδῆς, αὐτός, a] Æaci f.: 1) Peleus, I, 766; II, 430; III, 418, 617; V, 75; 2) Telamon, IV, 450. b] Æaci nepos: 1) Ajax Telamonius, III, 244; 2) Achilles, I, 4, 331, 392, 496, 508, 548, 607, 875; II, 99, 388, 409; III, 16, 34, 66, 119, 212, 399, 461, 522, 602, 696, 701, 743; IV, 476, 595; V, 225; VII, 403, 471, 599, 689, 708, 727; VIII, 37; IX, 211, 236; XII, 74; XIV, 137. Ot Αἰχιδῆν, Æaci nepotes, Achilles et Ajax, I, 521; Æaci posteri, VII, 291.

Αἶας, αὐτός, 1) Ajax major, Telamonis f. (Telamonius), I, 377; audito pugnae strepitu Achillem hortatur, ut secum ad prælium abeat, 495 sqq.; quo pro-
fectus; 510 sqq., Deiochum, Hyllum, Eurynomum, Enyeum interfecit, 529 sqq.; 552, 564, 568; in defendendo Achillis cadavere, III, 217, 227, Agelaum, Thestorem, 229, Arcythoum, Agesratum, Aganippum, 230, Zorum, Nissum, Erymantem interfecit, 231; deinde Glaucum in se irrudentem, 239, 244, 246, cecidit, Æneam vulocral, 287, magnaue strage edita, 293-295, 330, Parideque sauciato, 330, 343, Trojanos tandem in urbem repellit, 356, 364 sqq.; Achillem deplorat, 427, 431-459; IV, 38; ludos in Achillis honorem a Thetide instaurandos indicit, 88 sqq.; cum Diomede luctatur aequo Marte, 215-265 (217, 224, 232, 250, 258, 264), ac hinc utrique mulieres constituuntur præmium, 283; discum immensum cum solus rotare valeat, Memuonis arma aufert præmium, 439, 455 sqq.; ad pancratium Græcis frustra provocatis duo talenta accipit a Thetide,

- 479-491-494-499; Achillis arma sibi vindicans, V, 130, 143, 158, vehementer rixatur de lis cum Ulixē, 180-236, 239, 291-305, 307; armis Ulixi adjudicatis summa ira incensus, 322 sqq., 352 sqq., in insaniam incidit, 360 sqq., 390 sqq.; inter oves magna strage facta, 405 sqq., 411, 416, 424, se Ulixem inter alios Græcos trucidasse opinatur, 439 sqq.; rabie discussa, 451 sqq., maxime indignatur ac mala multa imprecatus Ulixi Græcisque omnibus et Agamemnoni gladio semet transfodit, 456-486; deploratus a Græcis, 497, maxime a Teucro, 500-509-520, et a Tecmessa uxore, 522-568; 564, 576, 603; ejus cadavere ad naves portato ac cremato ossa conduntur in urna aurea, 612-633-639-651 ad fin.; VI, 21, 633; XIV, 135. 2) Ajax minor, Oilei f., Locrorum dux, Derionem Amazona interficit, I, 258; in funebribus Achillis ludis Teucro cursu victo decem vaccas accipit præmium, IV, 186, 187-206; in sagittandi certamine a Teucro vincitur, 405 sqq., 410; VI, 502; Polydamantem vulnerat, 505; vulneratus lapidis ictu ab Ænea, 521; 556; Scylaceum Lycium vulnerat, X, 148; sagittis ac pilis Trojanos muro depellit, XI, 440 sqq.; unus ex iis, qui in equum ligneum ascendunt, XII, 319; Amphimedontem interficit, XIII, 211; Cassandram in Minervæ templo stuprat, 422; ejus nave a Minerva fulminis ictu comminuta, XIV, 532 sqq., cum fluctibus maris diu luctatus tandem submergitur rupe a Neptuno superinjecta, 548-589.
- Αἰγαῖος, οἶο, ὁ, Ægeus, pro mari Ægeo, VII, 231; IX, 337.
- Αἰγύς, Æthrae maritus, pater Thesei, XIII, 511.
- Αἰδής, αἶς, et Αἰδωνεύς, Αἰδωνεύς, ἥος, et Αἶς, ἰδός, Pluto, II, 650; III, 774; VI, 263; VII, 52; IX, 12, 51.
- Αἰδωνεύς, ἥος, Pluto, VI, 490; vid. Αἰδής.
- Αἰδωνεύς, ἥος, Pluto, III, 15; XII, 179; vid. Αἰδής.
- Αἰθαλίδης, οὐ, Græcus, ab Ænea cæsus, XI, 202.
- Αἰθικός, princeps Paphlagonum, quem Eurypylus in prima acie collocat VI, 318 sqq.; Agamemnonis impetum evitans inter socios se recipit, 511.
- Αἰθιοπίαι, ἷ, Æthiopia, Libyæ regio, ubi Memnon regnabat, II, 32.
- Αἰθιοπίς et -πίς, οἶ, Memnone duce Trojam veniunt, II, 101, 108, 191, 216, 356, 468; per aerem ablatis post Memnonis mortem, 570 sqq.; Memnone sepulto in aves (Memnonides) conversi, 642 sqq.
- Αἰθιοπίης, οἶ, Æthiopum gens, II, 216, 570, 642; vid. Αἰθιοπίς.
- Αἰθόψ, οἶος, Pyrrhasi f., Æthiops, quem Antilochus interfecit, II, 247.
- Αἰθρη, Æthra, Pitthei filia, Thesei mater ex Ægeo, Helenæ ancilla olim facta, a Demophonte et Acamante nepotibus in Troja flagrante ipsi occurrentibus agnita ad Græcos reducit, XIII, 496-523-544.
- Αἰθων, unus ex equis Martis, VIII, 242.
- Αἰμονίδης, Græcus, a Penthesilea interfecit, I, 229.
- Αἰσάας, αἶς, Anchisis f., in prælio circum Achillis cadaver pugnans, III, 214; dum Glauci cadaver Græcis subtrahit, 282 sqq.; ab Ajace Telamonio vulneratus in urbem se recipit, 286 sqq.; in prima acie collocatus ab Eurypylo, VI, 316; lapidis ictu Ajacem Oilei vulnerat, 520; Teucro hasta ejus scuto infigitur, 545; Pheretem et Antimachum interficit, 622; Aristolochum interficit lapide percussus, VIII, 93; Damantem occidit, 303; contra Polydamantis consilium e muris eruptionem fieri jubet, X, 26 sqq.; Harpalionem interficit, 74, 78, et Hyllum, 81; 98; Deileontem et Amphionem occidit, 112 sqq.; Bremontem et Andromachum interficit, XI, 41; 50; ad fortitudinem stimulatur ab Apolline, 129, 137; ab Eurymachio adjutus Græcos fugat, 143-183; Æthaliden occidit, 201, Trojanos Neoptolemi ac Myrmidonum impetui resistere jubet, 235; 238; a Venere e prælio subreptus, 289; murum defendit contra Ulixem et Eurypylum, 355; ingenti lapide de mœnibus dejecto obruit Græcos, qui sub testudine urbem aggrediuntur, 393 sqq., 406 sqq., 420; aliosque repellit a muro fortiter pugnans ipse et exhortans suos, 426, 431; 440; lapidis ictu scalas frangit, quibus Alcimedon murum ascendit, 460 sqq.; contra Philoctetæ sagittam a Venere defensus, 475 sqq.; Toxarchmen lapide ictum interficit, 486; objurgatus a Philocteta, 491 sqq.; cum patre ac filio Troja fugit Venere itineris duce, Calchante Græcos cohibente ac vaticinante herois Romæque condendæ casus futuros, XIII, 330-334-352.
- Αἶνος, Celius, ab Ulixē interfecit, XI, 79.
- Αἰολίη, ἤς, Æoli insula, XIV, 474.
- Αἰόλος, οὐ, Hippotæ f., Jovis jussu ventos in Achillis rogi concitat, III, 699, 702 sqq.; Minervæ jussu ventos rapidos Græcorum classi domum redeunti immittit, XIV, 467-477 sqq.
- Αἶς, ἰδός, Pluto, III, 71, 137, 198; VI, 429; VIII, 139; XIII, 201; vid. Αἰδής.
- Αἶσα, ἤς, Dea fatalis, Fatum, I, 390; VII, 669; X, 314, 377; XI, 272 sqq., 306; XII, 171, 564; XIII, 280, 462, 473; XIV, 565.
- Αἰστρος, οἶο, Mysiæ fluvius, prope quem Memnon sepultus est, II, 587, 590, 606.
- Αἰσων, οἶος, pater Jasonis, XII, 267.
- Αἰών, ὤνος, ὁ, (Evum), currum Jovis fabricarat, quem Venti trahebant recti ab Iride, XII, 194.
- Ἀκάμας, αἶτος, 1) Thesei f., cujus pugilatus cum Epeo, IV, 332-363-380; victoria ancipite craterum a Thetide propositorum accipit alterum, 381 sqq.; ejus vulnera a Podalirio sanantur, 394 sqq.; inter eos est, qui equum ligneum intrant, XII, 326; Acamas et Demophion fratres, Thesei filii, Æthram aviam inter ruinas Trojæ flagrantis sibi occurrentem agnoscunt et ad naves abducunt, XIII, 496-535-544. 2) Antenoris f., vulneratus a Thrasymede VI, 574; a Philocteta cæsus, X, 168.
- Ἀκαστος, Nestoris frater patruelis, IV, 308.
- Ἀλέξανδρος, οἶο, alterum Paridis nomen, VI, 36, 160, 180, 184, 316; IX, 88; X, 51, 370, 429, 459; XI, 5, 288; XIII, 365; XIV, 157. Vid. Πάρις.
- Ἀλεξινομος, Melanei et Alcidas pater, qui Cauni habitabat, VIII, 78.
- Ἀλεξιππος, Æthiops, unus e sociis Memnonis, II, 365.
- Ἀλάθοος, quem a Diomede interfecit Iri Iuno narrat confabulans cum Horis, X, 352.
- Ἀλαῖος, Margasi ac Phyllidis f., quem Meges interfecit, X, 138 sqq.
- Ἀλκείδης, αἶς, Hercules, VI, 222, 292; vid. Ἡρακλῆς.
- Ἀλκιδίη, una Amazonum, quæ cum Penthesilea Trojam profectæ sunt, I, 45; a Diomede occisa, 260.
- Ἀλκιδάμας, αἶτος, Alexinomi f., frater Melanei, occisus a Neoptolemo, VIII, 77.
- Ἀλκίβοος, Trojanus, quem Achilles interfecit, III, 158.
- Ἀλκιμέδης, Ajacis socius, lapidis ictu Hippasiden interfecit, VI, 557 sqq.
- Ἀλκιμέδων, famulus Ajacis Oilei, murum Trojanum scalis ascendit, scalis lapidis ictu ab Ænea fractis delapsus animam exhalat, XI, 447-473.
- Ἀλκιμος, Græcus, a Deiphobo cæsus, XI, 86.
- Ἀλκιονεύς, Æthiops, Memnonis socius, II, 364.
- Ἀλκων, Megacis f., ab Ulixē, quem vulneravit, interficitur, III, 309 sqq.; IV, 594.
- Ἀλφειός, οἶο, Poloponnesi amnis, quem Thyron, urbs Messeniæ, adiacebat, II, 241; VI, 231.

Ἄλκιος, ἦος, cuius filii (Otus et Ephialtes) gigantes, I, 516 sqq.
 Ἀμαζόνες, αἱ, Amazones, I, 53, 178, 448, 456, 559, 729; interfectae in pugna prope Penthesileam reginam sepeliuntur, 804; in Eurypyli scuto representatae, VI, 245; ἡ Ἀμαζών, sing. num., de Penthesilea regina, I, 568.
 Ἀμαρυγκίδης, ἦος, rex Epeorum, cuius in ludis funebribus se victoriam reportasse Nestor gloriatur, II, 315.
 Ἀμίδης, οὐ, Trojanus, quem Neoptolemus interfecit, IX, 186.
 Ἀμφιάλη, ἡς, Cleodori mater e Lerno, X, 222.
 Ἀμφίλοχος, οὐ, Amphilocho pater, XIV, 366.
 Ἀμφιδόχος, Amphiarai f., vates, unus eorum, qui in equum ligneum inscendunt, XII, 322; cum Calchante Trojae remanet Graecis domum redeuntibus, habitaturus postea in Cilicia, XIV, 366.
 Ἀμφίμαχος, 1) Carum dux, I, 281. 2) unus heroum Graecorum, qui in equo ligneo erant, XII, 325.
 Ἀμφιμέδων, οὐτος, Trojanus, carsus ab Ajace Oilei, XIII, 211.
 Ἀμφινόμη, mater Harpalionis ex Arizelo, X, 75.
 Ἀμφινόμος, Trojanus, quem Neoptolemus interfecit, X, 83.
 Ἀμφίνοος, Trojanus, quem Diomedes occidit, X, 114.
 Ἀμφίριτη, conjux Neptuni, VII, 374; pro mari, VIII, 63; XIV, 535, 609, 644.
 Ἀμφίων, οὐος, Epei minister, ab Aenea occisus, X, 111 sqq.
 Ἀνδρομάχη, ἡς, Eetionis filia, Hectoris conjux, I, 99; a Neoptolemo captiva abducitur magnopere lamentans, XIV, 21, 264—290.
 Ἀνδρόμαχος, Cretensis, Gnoosi natus, quem Aeneas occidit, XI, 41.
 Ἄνεμοι, οἱ, Ventii, Glauci cadaver in Lyciam portant, IV, 6.
 Ἀνταῖος, οἷο, Antaeus gigas, quem Hercules occidit, IV, 445 sqq.; quorum lucta in Eurypyli scuto representata, VI, 286.
 Ἀντιάνδρη, una Amazonum, quae Penthesileam comitatur, I, 43; interfecta ab Achille, 531.
 Ἀντινορίδης, αὐ, Antenor's f., Eurymachus, XI, 130.
 Ἀντήνωρ, οὐος, ad Jovem preces mittit, ut aut salutem aut interitum promptum immittat, IX, 8 sqq.; pater Acamantis, X, 168; socer Eurymantis, XIII, 179; huic soli ejusque opibus Graeci pareunt memores hospitii Melaelo olim dati atque Ulixi, 293 sqq.; ejus in domum cadaver Polyxenae portatur et ab ipso sepelitur, XIV, 321 sqq.; sub ejus auspiciis Trojani patriae superstites mortuos sepeliunt, 402.
 Ἀντιβόρη, Amazonum una in comitatu Penthesileae, I, 45; occisa ab Achille, 532.
 Ἀντίθεος, Graecus, a Penthesilea interfectus, I, 228.
 Ἀντίλοχος, unus eorum, qui equum ligneum intrant, XII, 317.
 Ἀντιόχος, οἷο, Nestoris f., patrem defendens, II, 244, Aethopem interfecit, 247, a Memnone interficitur ipse, 256; 400, 447; a Graecis deploratus, 633; sepultus a Pyllis, III, 2 sqq.; 10; III, 517; V, 605.
 Ἀντίμαχος, οἷο, 1) Cretensis, carsus ab Aenea, VI, 622. 2) Trojanus, Hippodamiae pater, I, 405; cuius ardes consumuntur incendio Trojae, XIII, 433.
 Ἀντίπος, ὁ, 1) Lacedaemonius, carsus ab Eurypylo, VI, 616. 2) socius Ulixis (posthac a Cyclope devoratus), Eurypylium hasta petens Milanionem percutit, VIII, 116 sqq., Eurypyli impetum fuga evitat, 123 sqq.
 Ἀἰῖδός, οὐ, Praeniae (in Macedonia) Fluvius, avus Asteropei, III, 610; VI, 551.
 Ἀπόλλων, ὠνός, Apollo, caelo delapsus, III, 30 sqq., Achillem a Trojanorum strage desistere jubet, 40 sqq.,

eumque dicto non audientem sagitta percutit, 60 sqq., 79, 87; quare objurgatus a Junone, 96—128, tacitus de deorum certu secedit, 129 sqq.; Tityum sagitta olim percussit, 394; Glauci cadaver e rogo sublatum ventis dat in Lyciam portandum, II, 4, 40; Trojanos in urbem repulso ad defendenda moenia adjuvat, VIII, 399; Deiphobum nube oblectum Neoptolemi impetui subripit, IX, 256 sqq.; e caelo descendit Trojanis opem laturus, 293 sqq.; quominus Neoptolemum interficiat, a Neptuno impeditur, 304 sqq.; Polymestoris forma indutus Aeneam et Eurymachum stimulat, ut fortiter pugnent cum Graecis, XI, 129—142, ac magnopere gaudet de horum heroum virtute, 169 sqq.; ejus templum in Pergamo, arce Trojae, XII, 481, 517; XIII, 434; inundationem, qua Neptunus Graecorum muros Trojae aedificatos obruit, torrentibus auget ex Ida demissis, XIV, 639.

Ἀργεῖοι, οἱ, Argivi, pro Graecis, I, 95, 194, 205, 269, 313, 335, 359, 367, 500, 515, 648, 662, 713, 716, 750, 767, 780, 805, 811, 819; II, 17, 24, 52, 129, 202, 211, 236, 354, 378, 390, 397, 468, 630; III, 6, 19, 121, 188, 191, 247, 316, 435, 448, 518, 541, 597, 653, 673, 740, 747, 784; IV, 13, 31, 59, 65, 76, 112, 127, 144, 162, 171, 192, 194, 198, 219, 268, 293, 439, 459; V, 121, 168, 258, 260, 267, 294, 310, 334, 348, 352, 357, 364, 401, 477, 480, 512, 601, 632; VI, 32, 42, 59, 77, 85, 173, 336, 365, 367, 369, 442, 443, 500, 609, 643, 649; VII, 3, 107, 121, 143, 149, 191, 414, 422, 453, 481, 497, 552, 601, 627, 654, 674, 730, 733; VIII, 16, 22, 39, 233, 260, 267, 285, 328, 360, 428, 452, 485, 491; IX, 3, 19, 21, 32, 39, 52, 68, 248, 289, 305, 459, 485, 519, 531; X, 49, 77, 97, 480; XI, 138, 145, 179, 184, 207, 226, 284, 286, 293, 301, 332, 337, 365, 414, 421, 434; XII, 48, 82, 95, 101, 119, 149, 183, 220, 232, 253, 289, 341, 524, 558, 576; XIII, 24, 145, 162, 191, 274, 294, 353, 438, 448, 469, 480, 506, 562; XIV, 4, 57, 85, 94, 101, 111, 209, 235, 309, 320, 362, 385, 403, 419, 448, 515, 615, 633, 656.

Ἀργικέρανος, ὁ, Jovis nomen, II, 442; vid. Ζεύς.

Ἄργος, οὐ, Argus, quem Mercurius necat, in Philoctetae pharetra erat effictus, X, 190, 191.

Ἄργος, ἦος, τὸ, Argolis, III, 570; IV, 563; VI, 625; Argi urbs, ubi Deomedes regnavit, VII, 187.

Ἀργῶος, α, ον, adj.; ἡ Ἀργῶν νηὺς, Argoa navis, Argo, XII, 268.

Ἀρήβουρα, ἡ, Hylli mater e Thersandro, X, 80.

Ἀρετή, ἡς, ἡ, Virtus; qualis efficta fuerit in scuto Achilles, V, 50 sqq.

Ἀρηάς, ἄδός, ἡ, Martis filia, Penthesilea, I, 187, 318; cf. Ἀρηίς.

Ἀρηίος, 1) Mænali f., carsus ab Ulixe, III, 298. 2) adj., Martius, bellicosus, I, 403, 458, 529, 545, 560, 716; XI, 382.

Ἀρηίς, ἰδός, ἡ, Martis filia, Penthesilea, I, 206; cf. Ἀρηιάς.

Ἀρης, ἦος et ἦος, Mars, Penthesileam filiae arma dedit, I, 141; 189, 197, 343, 370, 461, 513, 561, 585, 641, 667; Penthesileam mortem ultum ire festinat, 675 sqq., sed Jovis fulminibus de conatu deterretur, 690 sqq., 702 sqq.; 739, 803; II, 213, 451, 484; a Minerva olim profligatus saxo, III, 420; IV, 328; VI, 55, 294; VII, 98, 196, 359, 669; de Olympo Trojam vectus curru Trojanis opitulatur eosque ad fortitudinem exhortatur, VIII, 239 sqq., 258, 263, 276, 281, 290; Trojanos stimulat, Graecos fugat, praeter unum Neoptolemum, 326, 336; quocum dum pugnare statuit, Minerva ipsi occurrit, 340, 340; Jove tonante a pugna recedit, 353; IX, 102, 218, 284; X, 10, 170; XI, 12, 139, 152, 198

- 297; umbra oblectus Æneæ opitulatur de muro pugnant, 413; pugnam deorum exorditur, XII, 172; XIII, 80, 85; in Veneris concubitu vinculis olim circumdatus diisque ostentus a Vulcano, XIV, 48. — Pro bello, prælio, II, 110; III, 20, 440; IV, 168; V, 567; VI, 35, 367, 453; VII, 17, 20, 192, 289, 367, 478, 536, 620; VIII, 46, 271, 485; IX, 110, 288; X, 48; XI, 269, 301, 359, 439, 500; XII, 42, 61, 223, 301; XIII, 99, 159.
- Ἀρίστωρ, οἶο, Harpalionis pater ex Amphinome, X, 75.
- Ἀριστολόχος, οὐ, Græcus, ab Ænea lapide percussus, VIII, 93.
- Ἀρίων, οὐός, 1) Trojanus, a Neoptolemo cæsus, X, 86. 2) celeber Adrastræ equus, ex Harpyia Zephyroque natus IV, 569.
- Ἀρκεσίδοξος, οὐ, Bæotorum dux, VIII, 304.
- Ἀρκτούρος, οἶο, ὁ, Arcturus stella, XIII, 482.
- Ἀρξύβουρος, Trojanus, ab Ajace Telamonio occisus, III, 230.
- Ἀρσινόη, ἡ, una Amazonum, quæ Penthesileam Trojam secutæ sunt, I, 44; occisa ab Achille, 533.
- Ἀρπαλίον, ὠός, Arizeli et Amphinome f., Bæotus, ab Ænea interfectus, X, 74 sqq.
- Ἀρπαξος, Ulixis socius, cæsus ab Eurypylo, VIII, 113.
- Ἀρπαςος, οὐ, ὁ, Asiae minoris fluvius, qui in Maendrum illabitur, X, 144.
- Ἀρπυιαι, αἱ, Harpyiæ, quas equus Penthesileæ velocitate superabat, I, 169; IV, 513; X, 395; quarum una mater Arionis equi e Zephyro, IV, 570, alia (Podarge) equorum Achillis ex eodem, VIII, 155 coll. III, 750.
- Ἀρτεμις, ἰδός, Diana, I, 664; ejus templum Smyrnæ erat, XII, 312.
- Ἀρχέλοχος, Trojanus, quem Menelaus interficit XI, 91.
- Ἀσιάνης, Æthiops, Memnonis socius, II, 364.
- Ἀσάνιος, Græcus, a Deiphobo occisus, IX, 192.
- Ἀσκληπιός, οὐ, Æsculapius, pater Podalirii, IX, 466.
- Ἀσπάρακος, οἶο, (Trois f., avus Anchisæ), ejus prope tumulum Paridis erant ædes, VI, 145.
- Ἀστεραπίος, οὐ, (Pelegoni f.), Axii nepos, princeps Lycius, quem Achilles interfecerat olim, III, 609; IV, 155, 587; VI, 552.
- Ἀστράτος, Trojanus, ab Euryalo cæsus, VIII, 307.
- Ἀστυάναξ, ἄκτος, Hectoris f., de turri dejectus a Græcis, XIII, 251.
- Ἀστυόχη, Priami soror, mater Eurypyli ex Telepho, VI, 136.
- Ἄττη, ἡ, dea quæ hominum imprudentiam punit immitendo calamitates, I, 753 sq.
- Ἄτλας, ἄντος, vehementer percussus certamine Jovis contra Gigantes, XI, 419.
- Ἀτρεΐδαι, οἱ, Atrei filii, Agamemnon ac Menelaus, I, 783, 807; III, 676; V, 257, 277; VI, 528, 543, 594, 599; VII, 381; IX, 334, 414, 480; XI, 386; XIII, 514. Ἀτρεΐδης, sing. num. 1) Agamemnon, III, 491, 515; IV, 99, 194, 580, 585; V, 474; XIV, 210, 239; 2) Menelaus, IV, 534, 541; XIV, 150. Vid. Ἀγαμέμνων et Μενέλαος.
- Ἀτρεΐς, ἑός, Agamemnonis ac Menelai pater, IV, 38; V, 139; VI, 41, 502, 516; XII, 122.
- Ἀρτυτώνη, ἡ, Minervæ nomen, I, 514; XIV, 326, 530; vid. Ἀθήνη.
- Ἀτύμνωτος, Pegasidis nymphæ et Emalionis f., quem Ulixes cædit, III, 300.
- Ἀυγαίης, ὠός, Augias, princeps Eleorum, ejus stabulum in Eurypyli scuto representatum, dum purgatur ab Hercule, VI, 232.
- Ἀύνη, ἡ, mater Telephi ex Hercule, VI, 138.
- Ἀύραι, αἱ, Auræ, Boreæ filæ, Marti mortem Penthesileæ nuntiant, I, 684.
- Ἀύλις, ἰδός, ἡ, urbs Bæotiæ maritima, Damantis patria, VIII, 304; ibi Græci convenerant Trojam profecturi, XIV, 127.
- Ἀυτομέδων, οὐτός, auriga olim Achillis, tunc Neoptolemi. VIII, 35; IX, 213, 225.
- Ἀγιδῶναι, αἱ, demus Atticus, quem Castor ac Pollux expugnaverunt repelentes a Thesæo Helenam, XIII, 519.
- Ἀγροδίτη, Venus, Anadyomene in Achillis scuto, V, 71; Æneam nebula oblectum e prælio subripit, XI, 289; Ænean a Philoctetæ telo defendit, 479; Æneæ Troja aufugienti itineris dux est, XIII, 226; iram Menelai Helenam interfectori mitigat, 389, 401; in Martis concubitu a Vulcano vincta olim et diis ostenta, XIV, 47 sqq.
- Ἀχαιῖκός, adj., Achaicus, i. e. Græcus; λαός, I, 186; στρατός, IX, 412.
- Ἀχαιός, ὁ, Achæus, Græcus, IX, 101; οἱ Ἀχαιοί, Græci, I, 401, 470, 477, 521, 747, 764, 776; II, 3, 48, 386; III, 94, 381, 389, 400, 417, 449, 494, 520, 569, 575, 587, 659, 722; IV, 28, 116, 123, 330, 490; V, 125, 149, 163, 192, 260, 564, 573, 652; VI, 5, 44, 63, 71, 114, 301, 526; VII, 96, 158, 193, 206, 220, 290, 375, 461, 475, 501, 563, 578, 661; VIII, 3, 132, 220, 374, 422, 476; IX, 17, 35, 99, 167, 209, 214, 299, 301, 325, 328, 414, 445, 465; X, 4, 29, 56, 153; XI, 5, 131, 150, 279, 328, 405; XII, 26, 35, 47, 130, 166, 218, 242, 247, 259, 392, 579; XIII, 53, 165, 175, 297, 331, 405, 486; XIV, 43, 131, 182, 230, 352, 370, 434, 444, 491, 590, 622, 641.
- Ἀχαις, ἰδός, ἡ, Græcia, V, 565.
- Ἀχιλλεύς, ἦος, I, 94, 96, 113, 130, 165, 497, 571, 602, 709, 722, 767, 825; II, 4, 25, 99, 390, 499, 511; III, 12, 37, 123, 174, 185, 204, 248, 265, 279, 286, 322, 347, 422, 435, 403, 552, 599, 616, 667, 671, 677, 759, 769; IV, 13, 22, 29, 70, 107, 146, 173, 268, 385, 393, 421, 544, 579; V, 113, 122, 183, 219, 222, 239, 236, 285, 289, 290, 305, 442, 603; VI, 21, 79; VII, 170, 177, 183, 325, 355, 365, 445, 538, 564, 576, 583, 633, 667, 674, 723; VIII, 21, 76, 172, 256, 285, 335, 491; IX, 26, 46, 65, 100, 247, 305, 313, 316; XI, 433; XII, 274, 287, 297; XIII, 213, 222, 225; XIV, 21, 250, 252, 263, 276, 330. Vid. Ἀχιλλεύς.
- Ἀχιλλεύς, ἦος et ἑός, Ἀχιλλεύς, ἦος, Achilles, Pelei ac Thetidis f., I, 377; cum Ajace ad pugnam profectus, 510 sqq., Antandren, Polemusam, Antibroten, Hippothoen, Harmothoen Amazonas occidit, 531 sqq.; Penthesileam vulneratam, 592 sqq., 692, interficit, 611 sqq.; extracta ex Penthesileæ cadavere hasta, 654, sublataque ejus galea, 657, mira mortuæ virginis vincta vehementer movetur, 671 sqq., 718 sqq.; Thersiten, qui sibi insultavit, 722-740, ictu pugni interficit, 742; II, 14; a Nestore appellatus contra Memnonem tendit, 390 sqq.; Memnonem increpat, 430 sqq.; cum Memnone contendit, 452-540, eumque occidit, 542 sqq.; 632; inter Trojanos magnam stragem facit, III, 10 sqq.; contemptis Apollinis minis, 46 sqq., dei sagitta ictus in terram procumbit, 62 sqq., immaniter vociferans, 68 sqq.; telo deinde e vulnere evulso, 83 sqq., 116, furens in Trojanos invectus Orythaonem, Hipponoum, Alcithoum alios interficit, 138-163; Trojanos minis insequens tandem animam expirat, 164 sqq.; 196; certamen circa ejus cadaver, 212-368, 275, 329; cadavere hostibus subtracto atque in tentorio deposito, 385 sqq., de mortuo planctus exortus est infinitus, cum Græcorum omnium, 388 sqq., 504 sqq., tum Myrmidonum, 422, Ajacis Telamonii, 427-459, Agamemnonis, 491-504, Phœnicis 460-490; cadaveri abluto a Græcis, 526 sqq., ambrosia superfunditur a Minerva, 534 sqq.; deploratur a captivis mulieribus, quas e Lemno ac Thebe, Cilicium

urbe, abduxerat, 544 sqq., a Briseide, 551-581, a Nereidibus ac Musis, 582-606, a Thetide matre, 606-630, a Nereo aliisque diis marinis, 669 sqq.; cadavere combusto ossibusque in urna collectis monumentum Græci exstruunt in litore Hellesponti, 672-742; 734, 739; ejus equi dominum mortuum desunt, 743 sqq.; IV, 85; ludi in ejus honorem a Thetide dati, 117 ad fin.; quorum in exordio res ab eo gestæ a Nestore celebrantur, 116-170; 276; Lycaonem in Lemno olim captum Euneo restituerat magno pretio, 385; Troilum interfecit adolescentulum, 421 sqq.; capta Lyrnesso Mynelem interfecerat, 476; 590; ejus arma a Vulcano fabricata describuntur V, 2-120; 294, 578, 658; VI, 66, 86; VII, 219, 351, 628, 642, 686, 700, 725; VIII, 5, 13, 33, 38, 135, 146, 150, 170, 195, 329, 366; IX, 12, 97, 181, 222, 306; XI, 216, 234, 239, 346; XII, 66, 315; XIII, 237; res ab eo gestæ inter convivia canuntur post Trojæ excidium, XIV, 127-131-135; Neoptolemo per somnium visus virtutis præcepta dat et Polyxenam sibi immolari jubet, 180-223; 233, 234; in ejus tumulo Polyxena mactatur, 237 sqq.; 298, 304, 341, 407.

Ἀχιλλεύς, adj.; υἱός, Achillis filius, Neoptolemus, VII, 377.

B.

Βελλεροφόντης, οὐ, Bellerophon, cujus monumentum in Lycia, X, 161.

Βεωτοί, οἱ, Beoli, X, 76.

Βορέας, αὐτός, Boreas ventus, Orithyæ maritus, I, 167; 625; pater Aurarum, 684; III, 703; IV, 552; V, 409; VI, 485; VIII, 50, 91, 205; pater equorum Martis Furiarum una, 243; XI, 228, 232; XII, 192 (conf. Ἴρις); XIII, 396.

Βουκολίων, ὄντος, Mycenensis, quem Eurypylus interfecit VI, 615.

Βράγχος, οὐ, locus Cariae, I, 283.

Βράμνυσα, ἡ, una ex Amazonibus, quæ cum Penthesilea Trojam profectæ sunt, I, 43; ab Idomeneo interfecta, 237.

Βρέμων, ὄντος, Cretensis, Lycti natus, quem Aeneas interfecit, XI, 41.

Βρισηίς, ἱδὺς, Brisei filia (Hippodamia), Achillem deplorat, III, 551-581, 687; IV, 276; Neoptolemum admiratur, VII, 723; XIV, 216.

Γ.

Γαλήνης, Trojanus, quem Neoptolemus interfecit, X, 89.

Γαυμήτης, εὐχόμενος, preces ad Jovem mittit de salute Trojæ, VIII, 429-443; XIV, 325.

Γάργας, ἡ, urbs Troadis in Ida monte, X, 90.

Γερουσίης, ἡ, Geryon rex, trucidatus ab Hercule cum Orthro cane et Eurytione pastore, in Eurypyliscuto effictus erat, VI, 249 sqq.

Γίγας, αὐτός, Gigas, Enceladus, XIV, 584. Οἱ Γίγαντες, Gigantes, I, 179; quomodo a Jove victi, XI, 416 sqq.

Γιλοχός, οὐ et αὐτός, Hippolochi f., dux Lyciorum, in prælio circum Achillis cadaver exorto fortiter pugnans, III, 214, 232, 243 sqq., ab Ajace Telamonio occiditur, 278 sqq.; ejus cadaver e rogo sublatum a ventis fertur in Lyciam et sepelitur Telandri, ubi amnis Glauci cognominis e terra elicitus a Nymphis, IV, 1-11; VIII, 102, 105; X, 147; XIV, 130.

Γοργόνες, αἱ, Gorgones, in Achillis scuto effictæ, V, 38.

Γρανικός, ὁ, Granicus, fluvijs Troadis, III, 302.

Γυγαίη λίμνη, ἡ, Gygaüs lacus Lydiæ, XI, 68.

Γυραινὴ πέτρα, ἡ, Capharidum petrarum una, XIV, 570; vid. Καρηρίδες.

Δ.

Δάρμας, αὐτός, Bæotus, Arcesilai comes, occisus ab Aenea, VIII, 303.

Δαμαστορίδης, Damastoris f., cæsus ab Agamemnone, XIII, 211.

Δαναοί, οἱ, Danaï, i. e. Græci, I, 280, 318, 324, 344, 455, 492, 556, 650, 749, 755, 772; II, 53, 114, 216, 260, 358, 360, 368, 583; III, 28, 78, 134, 189, 322, 328, 348, 418, 493, 512, 667; IV, 34, 44, 88, 91, 96, 167; V, 130, 147, 167, 412, 414, 432, 487, 586; VI, 93, [101,] 452, 494, 600, 605; VII, 12, 112, 140, 154, 168, 222; VIII, 211, 365, 392, 450, 498; IX, 59, 204, 211, 232; X, 12, 15, 74, 255, 382, 400; XI, 55, 215, 233, 263, 264, 295, 399; XII, 1, 54, 157, 285, 361, 369; XIII, 15, 32, 77, 141, 251, 505, 509; XIV, 9, 37, 67, 152, 363, 479, 546, 605, 646.

Δαρδανίδης, αὐτός, unus e posteris Dardani, Priamus, X, 93. Οἱ Δαρδανίδαι, Trojani, XII, 520.

Δαρδανίη, ἡ, Dardani regnum, pro Troade, XII, 98; XIV, 407, 650.

Δαρδάνιος, adj.; Δαρδανίη πύλη, una e portis Trojæ urbis, IV, 3; IX, 44.

Δαρδανίονες, οἱ, Dardani posterii, Trojani, XI, 425.

Δάρδανος, 1) ὁ, Jovis f., pater Erichthonii, I, 196; II, 141; III, 167; IX, 19; Dardaniæ conditor, XIII, 558. Hinc gentile: οἱ Δάρδανοι, III, 167. 2) ἡ, urbs, sub imperio Anchisæ, VIII, 97.

Δέρμης, Terror, in Achillis scuto effictus, V, 29; Eridis comes, X, 57; Martis comes in prælio, XI, 13.

Δευκαλίων, ὄντος, (priscus ille Thessaliæ rex), XIV, 603.

Δηιδάμειρα, ἡ, mater Neoptolemi ex Achille, summo metu ac dolore excruciat de filio Trojam profecturo, 228-242-249, 254, blandis sermonibus eum retinere frustra conata, 262-287, ipsi valedicit, 294-312; filio tandem profecto luctum renovat, 330-336-343, 385-393; 349.

Δηιδέων, ὄντος, Epei minister, interfectus ab Aenea, X, 111 sqq.

Δηιονεύς, ἡ, Trojanus, a Philocteta occisus, X, 167.

Δηιοπίτης, Trojanus, a Megele cæsus, XIII, 212.

Δηιοφόντης, Trojanus, quem Teucer occidit, VIII, 317.

Δηιοχός, Trojanus, interfectus ab Ajace Telamonio, I, 529.

Δηιοφός, Priami f., unus eorum, quos Eurypylus in prima acie collocat, VI, 313; vulneratus a Menelao, 508; Lyconem occidit, VIII, 300; magna fiducia plenus Trojanos exhortatur, ut ad internecionem cum Græcis pugnent, IX, 80-110; Hipposiden interfecit, 149, magnamque stragem inter Græcos facit, 167, 171; 223, 227; Neoptolemum sibi occurrentem timet, 231 sqq.; nube obiectus ab Apolline e prælio subripitur, 256 sqq.; Paride mortuo Helenam uxorem duxit, X, 344; Dryantem Alcimumque occidit, XI, 86; cum Polita Scæam portam defendit a Diomede ac Sthenelo, 340; a Menelao occisus in lecto Helenæ, XIII, 355.

Δημιόων, ὄντος, Hippasi f., Lacedæmonius, a Paride occisus, X, 119.

Δημοφών, ὄντος, Thesei f., unus heroum, qui in equo ligneo erant, XII, 325; cum Acamante fratre Æthram aviam forte occurrentem ad naves abducit, XIII, 496 sqq., 526; conf. Αἰθήρη et Ἀχάμης.

Δημιόχεια, ἡ, una Amazonum, quæ Penthesileam comitatur, I, 45; a Diomede occisa, 260.

Δηριόνη, ἡ, una ex Amazonibus, quæ cum Penthesilea Trojam profectæ sunt, I, 42; Laogonum interfecit, 230; ab Ajace minore interfecta, 258.

Δή, ἡ, Naxos insula, ubi Theseus Ariadnen dereliquit, IV, 589.

- Δίκη, ἡ, Justitia dea, in scuto Achillis efficta, V, 46; XIII, 378.
- Δωμήδης, τις, 1) Tydel f., Alcibiā ac Derimachiam Amazones occidit, I, 260; propter Thersitē, cognati sui (768-773), necem iratus, 767, 774, a Græcis impeditur, quominus cum Achille manum conserat, 773 sqq.; Achille mortuo Græcos eo fortius pugnare jubet, IV, 82 sqq.; cum Ajace Telamōnio æquo Marte luctatur in ludis funebribus, 215-265, quare utrique binæ mulieres Lesbīæ dantur præmium, 272 sqq.; objurgat in concione Menelaum suadentem Græcis, ut infecta re domum redeant, VI, 39-50; cum Ulixē in Scyrum insulam proficiscitur, 97 sqq.; VII, 244; cum Ulixē ac Neoptolemo Trojam appulsus stragem ab Eurypylo inter Græcos editam primus animadvertens comites ad arma properare jubet, 419-431; Soci arma ab Ulixē sibi data induit, 443; cum Ulixē, Neoptolemo, Leonteō Eurypylum de muro Græcorum repellit, 483; Eumæum interficit, VIII, 96; cum Ulixē in Lemnum proficiscitur, IX, 335 sqq., 423; cum eodem ac Philocteta Trojam revertitur, 426-459; Menontem et Amphinoum occidit, X, 118; Minervæ simulacrum Troja abstulit, 350; Laodocum interficit, XI, 85; una cum Sthenelo ad Scæam portam pugnat, 339; in equum ligneum ingreditur, XII, 316; Coræbum occidit, XIII, 158; Ilioneum senem interficit, nihil motus ipsius precibus, 181-207; Abantem et Eurycoontem occidit, 209, 210. 2) Thraciæ rex, quem Hercules trucidavit cum ejus equis, in Eurypyli clypeo representatus, VI, 246.
- Διώνυος et Διώνυσος, Bacchus, a Thetide hospitio exceptus, II, 438, urna argentea, Vulcani opere, eam donavit, III, 737; 772; Ariadnen duxit uxorem, IV, 386 sqq.; pater Thoantis, 390.
- Διώνυσος, III, 737; vid. Διώνυσος.
- Δόλοπες, οἱ, Thessaliæ gens, cujus rex Phœnix constitutus est a Peleo, III, 469.
- Δουλίχιον, οἶο, τὸ, Ionii maris insula, Evenoris patria, I, 275.
- Δρησταῖος, Næaræ ac Thiodamantis f., a Polyparte interfectus, I, 291.
- Δρύας, αὐτός, Græcus, quem Delphobus occidit, XI, 86.
- Δύμας, αὐτός, princeps Phrygiæ, Megetis pater, VII, 607.

E.

- Ἐγκέλαδος, οἶο, Encelados gigas, Jovis fulminibus sub Siciliam insulam detrusus, V, 642; Sicilia insula obrutus a Minerva, XIV, 582.
- Ἐλίσσος, Græcus, a Penthesilea interfectus, I, 228.
- Ἐκάβη, ἡ, Hecuba, Priami conjux, atque ex eo mater Troili IV, 420; Paridis mortem desiet, X, 369-385; captiva abducitur ab Ulixē, XIV, 22; de Polyxena filia immolanda immenso lamentatur, 273-288-303; in canem mutatur lapideam, quam Græci stupefacti navi imponunt in Græciam abductorī, 347-353.
- Ἐκέρως, Apollinis nomen, XIV, 639; vid. Ἀπόλλων.
- Ἐκατός, οἶο, Apollinis nomen, XI, 136; vid. Ἀπόλλων.
- Ἐκτόρεος, adj., Hectoreus; ἱπποὶ Ἐκτόρεω, Hectoris equi, III, 193, 339; αἷμα Ἐκτόρεον, Hectoris sanguis, V, 120; Ἐκτόρεον ἔλπος, Hectoris gladius, 483.
- Ἐκτωρ, ὄρος, Hector, I, 1, 12, 105, 212, 342, 579; II, 12, 62, 447; III, 50, 151, 198, 253; IV, 30, 160; V, 216, 282; VI, 133, 145; VII, 730; VIII, 401; X, 375, 386; XIII, 234, 254; XIV, 133.
- Ἐλένη, ἡ, Helena, quæ Græcis restituatur Polydamas suadet, II, 51 sqq., 66, 97; VI, 24; Eurypylum a Paride introductum in aribus suis excipit, 159-156, 157;

- IX, 89; reliquis mulieribus ex muro certamen contemplantibus domi retinetur pudore, 143; X, 287, 324; Paride mortuo nupsit Delphobo, 345, 363; Paridis mortem lamentatur, 389-400; XII, 548; XIII, 356, 379; in domus recessu abscondita a Menelao deprehenditur, qui ipsam interfecturus, mox amore renascente iram mittit, 385 sqq.; 412, 470; de ea Theseus Aphidnis pugnat cum Castore ac Polluce, 519; ejus ancilla Æthra facta est, 525; a Menelao ad naves abducta, XIV, 17; pudore perfusa maritum ad naves sequitur omniumque admirationem movet pulcritudine sua, 39-55-70; nocte insequente cum Menelao amorī indulget in ejus tentorio, 150-154-173.
- Ἐλενος, οἶο, Priami f., vates, Martem Trojanis opem ferre animadvertens fugientes revocat, VIII, 254-266; a Græcis raptus et ad naves ductus Minervæ simulacrum Troja auferri jubet, iratus Trojanis propter Delphobi Helenæque connubium, X, 346 sqq.; cum Aganore a Neoptolemo ac Myrmidonibus portam Idarā defendit, XI, 349.
- Ἐλεός, οὖντος, urbs Thraciæ ad Hellespontum, VII, 408.
- Ἐλεφάντωρ, ὄρος, (dux Abantum ex Eubœa), VIII, 112.
- Ἐλίχη, ἡ, Helice, septentrionum sidus, II, 105.
- Ἐλικίων, ὄρος, Helicon, mons Bœotiæ, Musarum sedes, III, 594, 785.
- Ἑλλάς, ὁδός, ἡ, Græcia, I, 371; III, 468, 785; IV, 55; VI, 88; VII, 214; XII, 355; XIII, 530; XIV, 419.
- Ἑλέσιππος, Græcus, a Penthesilea occisus, I, 229.
- Ἑλλήσποντος, οὖ, Hellespontus, II, 353, 489; III, 4, 373, 391, 585, 691, 741; IV, 81; V, 569; VI, 298; VIII, 488; IX, 31, 172, 444; XII, 131, 353; XIII, 64; XIV, 353, 372, 636.
- Ἑλλος, Clitus f., Lydus, quem Eurypylus interficit XI, 67 sqq.
- Ἑνδυμίον, ὄρος, ad quem Luna descendit in antrum Latmii montis, X, 128, 455.
- Ἑννοσίγαιος, οὖ, Neptuni nomen, III, 767; V, 89; VIII, 391; IX, 300; XIV, 343, 568; vid. Ποσειδάων.
- Ἑννοσίχθων, ὄρος, Neptuni nomen, IX, 300; vid. Ποσειδάων.
- Ἑνωλίη, ἡ, i. e. Mavortia, epitheton Penthesileæ, filię Martis, I, 402.
- Ἑνωός, ἴος, Trojanus, occisus ab Ajace Telamōnio, I, 530.
- Ἑνώ, οὗς, ἡ, Bellona, I, 365; II, 525; in Achillis scuto, V, 29; VIII, 186, 286; Polemi (Bellii) soror, 425; XI, 8, 152; equo ligneo a Trojanis in urbem tracto lactaridet, XII, 437; XIII, 85.
- Ἐπαιτοί, οἱ, Elidis antiqui incolæ, quorum rex Amarynceus quondam fuerat, IV, 314.
- Ἐπειός, οὖ, Panopel f., cestibus certat cum Acamante, IV, 329-380 (337, 356); victoria ancipite argentea cratera utrique datur præmium, 381 sqq.; vulnera sanata a Podalirio, 394 sqq.; X, 110; a quo equum ligneum fabricari Ulixes jubet, XII, 81; Minervam in somnio vidit auxilium sibi promittentem, 108 sqq., manequē somnium cum Græcis communicat, 119; multis Græcorum adjuvantibus tribus diebus equum perficit perfectumque Minervæ præsidio mandat, 131, 138-148, 151 sqq.; 157; postremus in equum ligneum ingressus scalas intro trahit, 329 sqq.; 433; cum Ulixē equi valvas aperit, XIII, 41, 51; XIV, 88.
- Ἐπειός, Messenius, quem Memnon interfecit, II, 239.
- Ἐπειός, ὄρος, ἡ, Furia, mater equorum Martis e Borea, VIII, 243; X, 303. At Ἐπειός, Furia, I, 29; III, 169; in Achillis scuto efficta, V, 31; in Orco versantes, 454; 471; XI, 9; XII, 547; XIII, 382.

Ἐρις, ἰδος, ♀, Discordia, bipennem Penthesileæ dedit, I, 159; 180, 366; II, 480, 540; in Achillis scuto, V, 31; VII, 165; VIII, 68, 191, 325; IX, 147, 324; qualis in Græcorum Troumque certamine incesserit, X, 53; XI, 8, 161.

Ἐριχθόνιος, Dardani f., Troi pater, II, 141, 142.

Ἐρκεῖος, οἶο, Herceus, Jovis nomen, VI, 147; XIII, 222, 436. Vid. Ζεύς.

Ἑρμῆας, αὐ, Mercurius, a Jove ad Æolum missus, qui ventos rogo Achillis immiti jubeat, III, 699; Argum interficiens in pharetra Philoctetæ effictus erat, X, 189.

Ἑρμιόνη, ἡς, Menelai filia, VI, 90.

Ἑρμῆς, οὐ, Hermus fluvius Lydiæ, I, 296; XII, 311.

Ἑρῖλος, pater Milanionis e Clita, VIII, 121.

Ἑρύμας, αὐτος, Lycius, Glauci socius, cæsus ab Ajace Telamonio, III, 231.

Ἑσπερίδες, αἱ, Hesperides, a quibus Memnon educatus est, II, 419; in Eurypyli clypeo effictæ, quæ fuga se abripiunt necato ab Hercule dracone malorum aureorum custode, VI, 257.

Ἑσπερος, Hesperus stella, V, 132.

Εὐάνθη, ἡς, uxor Capenei, X, 481.

Εὐάνδρη, ἡς, una Amazonum, quæ cum Penthesilea Trojam profectæ sunt, I, 43; a Merione interfecta, 254.

Εὐδῖος, Megetis f. e Peribœa, frater geminus Celti, cæsus a Neoptolemo, VII, 611.

Εὐβοία, ἡς, Eubœa insula, XIV, 422, 513.

Εὐηνόριδης, Euenoris f., Agelaus, IV, 334.

Εὐηνός, οἶο, Evenus, Ætolia fluvius, VI, 283.

Εὐήνωρ, ὄρος, 1) Dulichius, Paridis sagitta interfectus, I, 274. 2) Trojanus, quem Neoptolemus occidit, XI, 33 sqq.

Εὐμαιος, Dardanus, cæsus a Diomede, VIII, 96.

Εὐμπλος, οἶο, in ludis funebribus certamini curruum interest, IV, 503, 522; in equum ligneum inscendit, XII, 324.

Εὐνιος, f. Iasonis et Hypsipylæ, qui Lycaonem ab Achille captum in Lemno redemit pretio duorum craterum argenteorum, quos Vulcanus fecerat, IV, 383 sqq.

Εὐνομος, Trojanus, quem Neoptolemus interfecit, X, 88.

Εὐξεινος πόντος, ὁ, pontus Euxinus, III, 776; in quem Parthenius fluvius labitur, VI, 467; item ὁ Εὐξείνος, οἶο, subst., XIV, 636.

Εὐρος, ὁ, Eurus ventus, III, 581; XII, 192 (conf. Ἴρις).

Εὐρύαλος, οἶο, in certamine ludicro jaculationis victor, phialam argenteam aufert præmium, IV, 473 sqq.; pancratium cum Ajace inire recusat, 487 sqq.; Astræum interficit, VIII, 306; lapidis ictu Trojanorum ordines turbat Meletemque interficit, XI, 108, 118 sqq.; unus eorum, qui in equum ligneum se conferunt, XII, 324.

Εὐρυδάμης, αὐτος, Antenoris gener, interfectus a Diomede, XIII, 178.

Εὐρυκόων, ὤντος, Perimnesti f., quem Diomedes occidit, XIII, 210.

Εὐρύμαχος, οἶο, 1) Antenoris f., pugnans cum Græcis ad fortitudinem stimulator ab Apolline, XI, 130, 137; adjunctus ab Ænea Græcos in fugam vertit, 143-164-183; sponsus Polyxenæ, XIV, 323. 2) e Same insula oriundus, socius Nirei, a Polydamante cæsus, XI, 60 sqq.; inter eos, qui equum ligneum ingrediuntur, XII, 321.

Εὐρυμένης, ὄν, unus e sociis Æneæ, magna strage inter Græcos facta interficitur a Melete, X, 98 sqq.

Εὐρύνομος, Trojanus, interfectus ab Ajace Telamonio, I, 530.

Εὐρύπυλος, οἶο, 1) Græcus, in ludis funebribus curru excussus ac vulneratus a Podalirio sanatur, IV, 507, 538 sqq.; Hellum occidit, XI, 67; cum Ulixæ murum Trojanum aggreditur ab Ænea fortiter defensum, 353; n equum ligneum inscendit, XII, 319. 2) Herculis nepos, Teleplæ f. ex Astyoche, dux Celiorum, cum multis copiis Trojam profectus in Paridis ædibus hospitaliter excipitur, VI, 120, 129, 156, 161; ejus scutum describitur 196-293; præstantissimos Troum heroes sibi comites pugnae legit, 315 sqq.; Nireum cædit, cæso insultat, 372-384 sqq.; vulneratus a Machaone, hunc contra primum vulnerat, tum interficit et jactanter increpat moribundum, 393-407-412-425, qui, priusquam expirat, mortem imminentem ei prædicit, 426 sqq.; Græcos in fugam vertit, 501; Atridas ac Diomedem aggreditur comitantibus Paride et Ænea, 513 sqq.; 541; revertentes e fuga heroes eum aggrediuntur, 544; 579; Thoantis amicum occidit, 584 sqq.; hasta manu excussa ab Idomeneo alteraque sumpta Græcos denuo in fugam convertit adhortans Trojanos, 591, 602 sqq.; Rucolionem, Nesum, Chromium, Antiphum occidit, 615 sqq.; ingruente nocte tandem ad urbem recedit cum suis, 646; Peneleum occidit magnaque præterea strage edita Græcos ad naves repellit VII, 98 sqq., 122, 129; inducias per legationem petitas Græcis dat ad sepeliendos mortuos, 153 sqq.; mox denuo instaurat prælium, 166; 376; ad usque Græcorum murum pugna promota, 417, jam conscendens turrim cum amicis repellitur ab Ulixæ, Diomede, Neoptolemo, Leonteo, 479 sqq.; paululum recedens saxum in murum torquet, 495 sqq., Græcosque minis persequitur, 511 sqq.; 529, 541; Trojanos Neoptolemum metuentes incitat ad pugnandum, 552; 627, 630, 644; pugna sub noctem quiescente, magno honore afficitur a Trojanis, 729; Eurytum, Menetium, Harpalum alios occidit, VIII, 109, 117, 122, 128, 133; Neoptolemum sibi occurrentem de ejus genere interrogat minans ipsi mortem, 137-146; post acre certamen interfectus a Neoptolemo atque armis spoliatus, 162-171-196-200-207-211-220; sepultus, IX, 41 sqq.; XIV, 137.

Εὐρύπυλος, ὄρος, parvus Ajacis Telamonii f. e Tecmessa, V, 527.

Εὐρύπυλος, ὄρος, Eurystheus rex, cui Hercules labores illos duodecim perfecit, VI, 222.

Εὐρύπυλος, Geryonis pastor, ab Hercule occisus, VI, 253.

Εὐρύπυλος, Elaphenorius socius, cæsus ab Eurypylo, VIII, 111.

Εὐρύπυλος, αὐ, flumen Laconicæ, X, 121.

Ἐχέμνων, ὄρος, Græcus, Thoantis socius, ab Eurypyli ministro vulneratus interficitur ab Eurypylo, VI, 580 sqq.

Ἐχιδνα, ἡς, mater Cerberi ex Typhoeo, VI, 261.

Ἐωσφόρος, Lucifer stella, II, 184.

Z.

Ζεύς, Διός et Ζηνός, Juppiter, I, 66, 154, 185 (Ἰδαίος), 360, 502, 658, 664, 678; Martem fulminibus deterret, ne Penthesileæ mortem ulciscatur, 690 sqq.; 697, 702, 711; pater Dardani, II, 140; Deos in Græcorum Troumque contentione neutris opem ferre jubet, 164 sqq.; 223, 348, 380, 434, 458, 504, 508, 524, 597, 616, 618, 640, 659, 662; III, 89, 96, 126, 128, 446, 487, 499, 597, 612, 617, 627, 635; ambrosiam rogo Achillis infundit Mercuriumque mittit Æolo mandatum, ut ventos in rogi flammæ ingruere jubeat, 697 sqq., 709; 762; IV, 49, 56; ejus aliorumque deorum certamen cum Titaniibus in Achillis galea effictum, V, 103, 105, 108; 207, 290; Prometheus vaticiniis molus Thetidem Peleo in matrimonium dedit, 339, 402; Typhonem fulmine adussit, 485; Enceladum fulminibus obruit, 642; VI, 141, 201;

pater Herculis, 259; 265; Eurypylo magnam vim injicit, 371; VII, 206, 497, 531, 567; VIII, 72, 223, 225; Minervam Martemque certaturos a conatu deterret fulminibus, 351, 354; 431; exauditis Ganymedis de Trojæ salute precibus tonans ac fulgurans urbem a Græcis obsessam obtegit densis nubibus, 444-450; 453, 470, 479; IX, 9, 17, 23, 45, 107; X, 47, 189, 250; pater Litarum, 301; 319, 331, 335, 343; Minervæ simulacrum, Trojæ præsidium, ex Olympo dejecit, 359; 361; Capaneum fulmine percussit, 482; Latonæ conjux, XI, 22; 273, 364, 401; quomodo Gigantes superavit, 415 sqq., 419; XII, 56; fulminibus Neoptolemum ac Philocteten a proelio deterret, 94; 102, 103; ab Oceano reversus ad Olympum in curru, quem subjunctis Ventis Iris regit, deos fulminibus ac tonitribus deterret a pugna, quam pro Græcis ac Trojanis contra se invicem inierunt, 189 sqq.; 207, 214, 386; XIII, 361, 373, 413; Jovis Herceri ara in Pergamo, Trojæ arce, 436; 512, 520 (κοῦροι Διός, i. e. Castorei Pollux); 539, 560; XIV, 70, 100, 119, 234, 421; Minervæ, quæ propter ullaionem ab Ajace petendam eum aggressa est, fulmen tradit, 425, 427, 443, 451; 460, 463, 465, 510, 560, 529; imbre magno aquas auget, quibus Neptunus Apolloque muros a Græcis Trojæ extructos obrunt, 538, 673.

Ζέφυρος, οἶο, Zephyrus ventus, III, 703; pater equorum Achillis e Podarge Harpyia, 751 coll. VIII, 155; IV, 80, 520; item ex Harpyia pater Arionis equi, 570; XII, 192 (conf. Ἴρις).

Ζήρις, Medontis f., Phryx, quem Teucer occidit, X, 125.

Ζωῶδες, Trojanus, ab Ajace Telamonio interfectus, III, 231.

II.

Ἠέως, οἶο, Sol, I, 118; II, 502; filiarum Phaethontem de flentium lacrimas in electrum convertit, V, 626, 629; VIII, 29, 489; e Luna pater Horarum, X, 337.

Ἠερίων, ὠνός, 1) princeps Thebes, urbis Cilicium, pater Andromachæ, victus ab Achille, I, 98; III, 546; IV, 152, 543; XIII, 266; XIV, 130. 2) Græcus, quem Paris sagitta interficit VI, 639.

Ἠερίων, ἥς, Eetionis filia, Andromache, I, 115; XIII, 268. Vid. Ἀνδρoμάχη.

Ἠδέκτρα, ἥ, (Dardani mater) Plejadum una, post Trojæ excidium occulta, nec amplius visa est, XIII, 552 sqq.

Ἠλίας, ἰδός, ἥ, Peloponnesi regio, IV, 526.

Ἠλύσιον πεδόν et πεδίον, τό, Elysium, II, 651; III, 761; XIV, 224.

Ἠυαλίον, ὠνός, Atymnii pater e Pegaside nymphe, III, 301.

Ἠράκλεια, urbs Bithynia, VI, 474.

Ἠρακλῆς, ἥος, Hercules, Trojam olim devastarat, I, 505; II, 274; III, 772; discum Antai a se occisi Telamoni dono dedit, IV, 447, 448; Nessi veneno cruciatus in flammis se conjecit in Ceta monte, V, 645 sqq.; avus Eurypyli, pater Telephi ex Auge, VI, 120, 137, 142; ejus labores in Eurypyli scuto efficti, 199-209-215-230-235-275-292; 302, 371; in Pholoë monte Centauros interfecit, VII, 108; Eurypylum nepotem adjuvat ad fugandos Græcos, 131; arcum, quem Philoctetæ dedit, ipse fabricarat, IX, 397; X, 179, 204.

Ἥρα, ἥς, Juno, Apollinem objurgat de Achillis nece, III, 96-129; 137; post Achillis mortem Jovem vituperat, quod Trojanorum partibus faveat, IV, 48 sqq.; e mari in Olympum rediens, V, 397; de Paride moribundo

gaudens cum Horis confabulatur de imminente excidio Trojæ, X, 334-361; de Trojæ interitu latatur, XIII, 417; Sinoni a Trojanis crudelissime tractato vim inspirat, XII, 373; equo Trojano in urbem tracto valde gaudet, 438.

Ἥρις, ἥς, alterum Auroræ nomen, I, 138; II, 111, 186, 235, 290, 500, 592, 608, 627, 643, 656; III, 1, 608; IV, 27, 161; VI, 191; VIII, 2; XIII, 360; XIV, 228. Vid. Ἠώς.

Ἠρίδανος, οἶο, fluvius, in quem Phaethon decidit patris curru excussus, V, 628; X, 192.

Ἠρώς, ἥς, (Laomedontis filia), cujus vincula Hercules solvit interfecto ceto, in Eurypyli clypeo representata, VI, 291.

Ἡφαίστος, οἶο, Vulcanus, I, 550; Jovi poculum aureum dederat, quod Dardano olim donatum tunc in Priami possessione erat, II, 139; a Thetide hospitaliter exceptus, 440; Achillis ac Memnonis scuta fabricaverat, 455; urnam fecerat, in qua Achillis ossa condebantur, III, 738; IV, 138; crateras duos argenteos Baccho dedit Ariadnen ducenti, 386; Achillis arma fabricarat, quæ describuntur V, 4-98; 380; VII, 199, 447; ei Lemnos sacra erat, IX, 336; qualem fabricavit Herculis pharetram, quæ Philoctetæ deinde data est, X, 201; Venerem in Martis concubitu vinculis retentam diis ostendit, XIV, 50, 53. Ἡ πέτρα Ἡφαίστου, rupes quedam ignivoma Coryci montis, XI, 93.—Ἡφαίστος, pro igni, I, 793; III, 711, 729; VII, 570, 589; XIII, 150, 330, 446, 492, 501.

Ἠώς, α, ὠς, adj.; Ἠώς, ὠός, Auroræ filius, Memnon, II, 553.

Ἠώς, ὠός, Aurora, I, 49; Memnonis mater e Tithono, II, 115 coll. 494; 189; Memnonem filium ab hostium hastis defendit, 290; 418; immoderatus ejus de filio interfecto luctus, 549, 593 ad fin., 635, 641; Æthiopes in aves convertit, 643 sqq.; 652; ad cælum reducta ab Horis, præcedentibus Heliadibus, 657 sqq.; III, 665; IV, 62, 75; V, 395; VI, 1; XI, 330; XIV, 1.

Θ.

Θάϊος, Trojanus, ab Achille interfectus, II, 228.

Θάπριος, unus heroum, qui in equum ligneum se conferunt, XII, 322.

Θάνατος, ὁ, (Mors), Tumultus comes per pugnam grassatur, I, 310; in Achillis scuto effictus, V, 35.

Θαυώ, ὠός (uxor Antenoris), Troades reliquas, quæ Amazones in pugnam secuturæ sunt, retinet, I, 449 sqq.

Θερσάχης, ἄνθρωπος, pater Iresari ex Neira, I, 292.

Θέμις, ἰδός, Themis dea, I, 753; mensas posuit in Pelei nuptiis, IV, 136; VIII, 73; quæ sola abstinuit a pugna deorum, hos Jovis iram timere ac desistere a certamine jubet, XII, 202 sqq.; XIII, 299, 369.

Θερπώδεσσα, ἥ, una Amazonum, quæ cum Penthesilea Trojam venerunt, I, 46; interfecta a Merione, 254.

Θερπώδιον, ὄντος, ὁ, Ponti (Themiscyræ) fluvius, quem Amazones accolebant, I, 18.

Θέρωνος, οἶο, pater Hylli ex Arethusa, X, 80.

Θέρωνος, ὄντος, Agrii f., I, 770; Achilli insultat, 722 sqq.; ab eodem interficitur ictu pugni, 742 sqq.; cujus de morte Græcis gaudentibus solus Diomedes Achilli trahitur, 768, 774; seorsim a reliquis mortuis sepultus, 823 sqq.

Θέρωνος, ὄντος, 1) Trojanus, quem Ajax Telamonius interfecit, III, 229. 2) pater Calchantis, VI, 37, 68.

Θέτις, ἰδός, Nereis, Achillis mater, Bacchum hospitio excepit et Vulcanum, vinculis liberavit Jovem, II, 437-444; 498, 619; Pelei conjux, III, 101, 109; Achillem

mortuum desset, 606 sqq.; Calliope Musa eam consolatur, 631, 633, 661; item Neptunus, 769-782; IV, 93, 103; mari egressa Graecis pramia proponit ludorum in Achillis honorem instaurandorum, 110-116 sqq.; equos quos a Telepho Achilles olim accepit, Nestori tribuit, 172; decem vaccas cursus primum proponit, 180; binas mulieres Ajaci ac Diomedei dat luctae primum, 273, Idomeneo currum equosque, qui Sarpedoni olim erant, 288; pugilatus primum Epeo et Acamanti tribuit argenteos crateras, quos Vulcanus Baccho olim fabricavit, 381 sqq.; Troili arma Teucro, qui sagittando vicit, 418, Memnonis arma Ajaci Telamoni, disci victori, 457, Cyeni arma Agapenori, victori saltus, 469, phialam argenteam Euryalo, jaculationis victori, 476, duo talenta Ajaci Telamoni, qui pancratio proposito nullum adversarium invenit, 497, poculum aureum Menelao, qui in curruum certamine vicit, 512, Polydori thoracem Agamemnoni, Asteropaei galeam Stenelo, victoribus equitationis, alia munera alia dat, qui ludis interfuerunt, 585 sqq.; Achillis arma proponit primum ei, qui fortissime pugnarit circa cadaver Achillis, V, 3, 121 sqq., 221; ludis finitis in mare se recipit cum ceteris Nereidibus, 335; propter Promethei vaticinia Peleo in matrimonium data a Jove, 340; 419; ventum e mari mittit, qui sufflet flammam in rogo Ajacis Telamoni, 618; VII, 211, 354; VIII, 24, 290; infatigabilem reddidit Neoptoleum nepotem, 494; de Neoptolemi virtute latatur, XI, 182; Veneri gratificans Neoptoleum Aeneae obviam ire prohibet, XI, 240; Graecorum ex Tenedo Trojam redeuntium naves dirigit, XIII, 62.

Θήκη, ης, urbs Cilicum, ubi Eetion regnavit, expugnata ab Achille, III, 546; IV, 153, 544; inde comineatus Trojam importabatur (Θήκη), X, 31; XIII, 276.

Θρασυς, εὖς et ἥος, Acamantis pater, IV, 331, 358; Ariadnen dereliquit in Dia (Naxo) insula, 389; 394; Aethrae Aegaeique f., pater Demophontis et Acamantis, XIII, 497, 511, 513; propter Helenam certavit cum Castore ac Polluce, 519.

Θίας, αὐτός, 1) in certamine ludico, IV, 503, 523, curru excussus et vulneratus sanatur a Podalirio, 538 sqq.; e fuga, quam Eurypylus fecit, in pugnam revertitur, VI, 540; 580; Paridem vulnerat, 587; Lalum et Lyncum caedit, XI, 90; inter eos est, qui equum ligneum intrant, XII, 318. 2) Bacchi f., pater Hypsipylae, IV, 392.

Θρασυμήδης, εὖς, Nestoris f., patris jussu, II, 267, 268, Memnonem aggressus, ut Antilochi fratris cadaver subtraheret, 277 sqq., Laomedontem interficit, 293, 297, infecta tamen re e pugna recedit, 342; revertitur in pugnam e fuga ab Eurypylo facta, VI, 540; Acamantem vulnerat, 575; inter eos, qui equum ligneum intrant, XII, 319.

Θρηάκιος, adj., Thracius; Θρηάκιν γῆν, Thracia, VI, 216; γυναικας Θρηάκιν, IX, 342; Θρηάκιν Σάμος, XIII, 467, vid. Σάμος.

Θρηξ, ἱσος, ὁ, Thrax, IX, 343.

Θρήκη, ης, Thracia, I, 168 (Θρήκη); VIII, 99, 333.

Θρινάκιν, ης, Sicilia insula, V, 643.

Θρύον, τὸ, urbs Messeniae ad Alpheum, Pheronis et Ereuthi patria, II, 241.

Θύμβρις, ἱδός, ὁ, Tiberis amnis, XIII, 337.

Θυμοίτης, senex Trojanus, infecta Penthesilea Troibus fugam suadet, II, 9 sqq.

I.

Ἰάλπερος, unus heroum, qui in equum ligneum se conferunt, XII, 322.

Ἰαπετός, οἶος, pater Promethei, X, 199.

Ἰδαίος, adj., Idaeus; Ἰδαίον ὄρος, Idaeus mons, III, 674; XII, 186; et plur. num. Ἰδαία ὄρεα, I, 686, 799; V, 618; VII, 401; XI, 267; XIII, 466; XIV, 640; Ἰδαίος Σάμας, I, 10; Ἰδαίος Ἰδαίος, speluncae Idaei montis, XIV, 83-84; Ἰδαίος πύλαι, una e portis III, XI, 345.

Ἰδῆ, ης, Ida, Troadis mons, I, 688; II, 120, 489, 561; III, 304; IV, 184; V, 401, 497; VIII, 343; IX, 9; X, 332, 362; XII, 123, 181; Troiae excidio ingemit, XIV, 82; ejus extremum promontorium Lectum, 415.

Ἰδομενεύς, ἥος, Cretensium rex, Bremusam Amazonem interficit, I, 247; in certamine ludico frustra quarens, qui pugilatu secum certare audeat, primum caput curru equosque, quos Patroclus olim abstulit Sarpedone interfecto, IV, 284 sqq., 292; 294; cum Nestore et Agamemnone arbiter factus ab Ajace et Ulixee in certamine de armis Achillis, V, 134, 139; 350; e fuga ab Eurypylo facta in pugnam revertitur, VI, 529; lapidis ictu hastam ex Eurypyli manu excutit, 590; 624; X, 83; equum ligneum ingreditur, XII, 320; Mimantem interficit, XIII, 212.

Ἰήσων, οὐός, Jason, Eunei pater ex Hypsipyla, IV, 383.

Ἰθάκη, ex Ithaca, VII, 187, 442.

Ἰκαρίος πόντος, ὁ, mare Icarium, IV, 78.

Ἰλιονεύς, ἥος, senex Trojanus, a Diomede occiditur frustra conatus precibus movere heroem, XIII, 181 sqq.

Ἰλίων, οὐ, τὸ, ἰ. q. Ἰλίου; Ἰλίων αἶψα, VI, 61; X, 153; XIII, 487; Ἰλίου οἰκιστής, XIV, 81.

Ἰλιός, οὐ, ἡ, Troja urbs, I, 185; II, 242; III, 192, 216, 281; IV, 451; V, 191, 301; VI, 193, 446, 551; VII, 212, 411; IX, 4, 54, 319, 327; XII, 171, 577; XIII, 67, 176, 233, 551; XIV, 355, 357, 383.

Ἰλιός, οὐ, Troi f., pater Laomedontis, I, 784 (ἀστὴρ Ἰλίου, Ilium); II, 142.

Ἰμβράσιος, Trojanus, a Neoptolemo interfectus, X, 87.

Ἰμβρος, castellum prope Caunum urbem Cariae, VIII, 80.

Ἰμερος, Cupido, Venerem circumvolans in scuto Achillis, V, 71.

Ἰναχος, οὐ, Peloponnesi fluvius, X, 190.

Ἰδαίος, Herculem adjuvit ad interficiendam Hydram, VI, 216.

Ἰππαλίδης, Graecus, a Penthesilea interfectus, I, 229.

Ἰππασίδης, αὐ, Hippasi f.: 1) Agelaus, I, 279; vid. Ἀγέλαος. 2) Demoleon, X, 120; vid. Δημόλειος. 3) Pammonis auriga, interfectus lapidis ictu ab Alcimede, VI, 562. 4) auriga quidam Graecus, quem Deiphobus interfecit, IX, 150.

Ἰππασός, Thessalus, quem Agenor occidit, XI, 87.

Ἰπποδάμεια, ης, 1) Antimachi filia, uxor Tisiphoni, Troades aequales hortatur, ut Penthesileae exemplum imitantes ad pugnam se conferant, I, 404 sqq. 2) Cleomai filia, IV, 529.

Ἰπποδότη, ης, una Amazonum in comitatu Penthesileae, I, 44; occisa ab Achille, 532.

Ἰππολόχος, οἶος, Hippolochus, pater Glauci, III, 237, 278; IV, 1.

Ἰππολύτη, ης, 1) Amazon, a Penthesilea sorore interfecta in venatione, I, 24. 2) alia antiquior, quam cingulo spoliaturus Hercules ex equo detrahit, in Eurypyli scuto representata, VI, 242 sqq.

Ἰππομέδων, οὐός, 1) Trojanus, occisus a Neoptolemo, VIII, 86. 2) f. Marnali et Ocyrhoes nymphae, a Neoptolemo caesus, XI, 36. 3) Menetia pater, XI, 99.

Ἰππομένης, Trucis comes, ab Agnore caesus, VIII, 311.

Ἰππόνοος, Trojanus, ab Achille occisus, III, 152.

Ἰπποτάχης, αὐ, Hippotae f., Aeolus, XIV, 477.

Ἰρις, ἱδός, ἡ, Iris, I, 64; Eurum, Boream, Zephyrum, Notum ventos regit subiectos curru, quo Juppiter

vehitur, XII, 193; ad Aetolum missa a Minerva, XIV, 467 sqq.

Ἰτυμόνης, ἦρ, Milesius, a Megete occisus, I, 279.

Ἰριάνασσα, mater Menalcae e Medonte, VIII, 293.

Ἰριπληθέης, Iphicli f., Podarces, I, 234.

Ἰρτιών, ὦνος, Trojanus, a Neoptolemo caesus, XI, 36.

K.

Κάβιρος, Cabirus, Sestus, a Sthenelo occisus, I, 267.

Κάϊκος, οὐ, ὅ, flumen Mysiae, IV, 174; VI, 122; VIII, 120.

Καλλιόπη, Calliope Musa, Thetidem consolatur de Achille mortuo lugentem, III, 631-635; Orphei mater, 637.

Καλυδναῖαι νῆσοι, αἱ, Calydnæ, insulae in Hellesponto, non ita procul a Troade, VII, 407; quarum una,

Καλύδνη, ἡ, e regione Trojæ sita, unde dracones venerunt, qui Laocoontis filios devorabant, XII, 452.

Κάλχας, ἀντρός, Thestoris f., vates, in Græcorum concione Diomedem Ulixemque in Scyrum insulam mittendos dicit, qui Neoptolemum adducant, VI, 57 sqq., 70; Græcos decimo obsidionis anno Trojam excisuros prædixerat, VIII, 475; Græcos in naves se recipere jubet, IX, 325; concione facta dolum aliquem a Græcis excogitari jubet, quo Troja expugnetur, XII, 3 sqq.; Ulixis consilium probat aliudque inveniendum melius negat, 47 sqq.; 67, 80, 100, 377; Aeneæ Troja fugientis casus futuros Romanque condendæ gloriam vaticinator, XIII, 333 sqq.; canem lapideam, in quam Hecuba erat conversa, in Græciam auferri jubet, XIV, 352; naufragium, quod Græci facturi sint, prævidens redire in Græciam non vult, sed solus remanet cum Amphilocho habitaturus postea in Pamphylia, 362, 367.

Καπυεύς, ἦρ, Euadnæ maritus (pater Stheneli), quem Jupiter fulmine percussit, X, 481.

Καπυῖος υἱός, Capanei f., Sthenelus, IV, 566; XI, 338; vid. Σθένελος.

Κάρεις, ὧν, οἱ, Cares, quorum per fines Mæander fluxit, I, 285; VIII, 83.

Κασσάνδρη, ἡ, Priami filia fatidica, imminens Trojæ excidium vaticinata irridetur ac repellitur ab equo ligneo, quem demolitura est, XII, 526 ad fin., 578; stuprata ab Ajace in Minervæ templo, XIII, 422; captiva abducitur ab Agamemnone, XIV, 20; 395, 417.

Κάσσιπρος, οἶος, Menetis pater e Creusa, VIII, 81.

Καύκασος, οὐ, ὅ, Caucasus mons, ad quem Prometheus vinculis alligatus erat, VI, 269; X, 200.

Καύνος, ἡ, Cariae urbs, VIII, 79.

Καφηρεύς, ἦρ, Caphareus, promontorium Euboræ insulae, XIV, 487, 572.

Καφηρίδες πέτραι, αἱ, Capharides petrae (Capharei promontorii), apud quas Græci domum redeuntes naufragium fecerunt, VI, 524; XIV, 362; conf. Καφηρεύς.

Κέβρος, Trojanus, a Neoptolemo caesus, X, 86.

Κέλτος, Megetis f. e Perilæa, frater geminus Eubii, occisus a Neoptolemo, VII, 611.

Κένταυροι, οἱ, Centauri, quorum certamen cum Percule apud Pholam inter convivia ortum in clypeo Eurypyli representatum, VI, 273 sqq.; occisi ab Hercule in Pholoë monte, VII, 109.

Κέρβερος, Orcli canis, frater Orthri, VI, 254, ex Typhoeo et Echidna natus, quem plagis domitum Hercules ex Orco abduxit, id quod in Eurypyli clypeo representatum erat, 261 sqq.

Κέρτρος, Trojanus, quem Neoptolemus interfecit, VIII, 293.

Κεφαλλῆναι, οἱ, habitatores Cephalleniae insulae, sub Ulixis imperio, V, 429.

Κήρ, ῥός, ἡ, Dea fatalis, Fatum, Mors, I, 336; II, 266;

VI, 427; IX, 190; X, 251, 449; XII, 473. Αἱ Κῆραι, pl. num., I, 172, 193, 204, 273, 310, 591, 651; II, 13, 172, 483; quarum duæ, altera nigra, altera candida, Achillis Memnonisque certamen decernunt, 510, 515; III, 14, 44, 615; in Achillis scuto representatae, V, 34; 536, 601, 611; VI, 499; VII, 127, 289; VIII, 11, 109, 139, 152, 173, 324; IX, 145; X, 37, 286, 304, 330, 428; XI, 11, 39, 105, 151, 296; XII, 523, 548; XIII, 126, 154, 177, 235; XIV, 293.

Κήττιοι, οἱ, Cetii, Mysiae gens, duce Eurypylo Trojanorum socii, VI, 168; VII, 149, 533, 541; XI, 80.

Κόικες, οἱ, Mysiae populus, III, 545; XIV, 369; conf. Θέση et Ἡετιῶν.

Κόλλη, ἡ, Mysiae mons, VIII, 295, et urbs Apollini sacra, XIV, 413.

Κλάζων, Æthiops, unus e sociis Memnonis, II, 365.

Κλειτή, Clite, mater Milanionis ex Erylae, VIII, 121.

Κλειτός, Clitus, Agamestoris f. e nymphæ quadam, Paphlagon, casus a Podalirio, VI, 465.

Κλειτώ, οὐς, Clito, mater Helli, XI, 69.

Κλειώωρος, Lerni et Amphialæ f., Rhodius, scuto privatus per Polydamantem, a Paride interficitur, X, 213 sqq.

Κλειόλαος, Megetis famulus, occisus a Paride, VI, 634 sqq.

Κλειομήνη, mater Laophontis e Pasone, VI, 550.

Κλέων, ἰωνός, e Same insula oriundus, Nirei socius, quem Polydamas interficit XI, 60 sqq.

Κλονίη, ἡ, una Amazonum, quæ Penthesileam Trojam secutæ sunt, I, 42; Menippum interficit, 230; a Podarce interficitur, 235.

Κνωσσός, ἡ, Gnossus, urbs Cretæ, XI, 42.

Κόναλος, unus equorum Martis, VIII, 242.

Κόρυμβος, Coræbus, Mygdonis f., casus a Diomede, XIII, 169.

Κρίνοσσα, mater Menetis e Cassandro, VIII, 82.

Κρήτη, ἡ, Creta insula, X, 83; Κρήτης (e Creta) vinum Græcis advehebatur Trojam, V, 350; Κρήτηςθεν VI, 623.

Κρονίδης, αἰός, Saturni f., Jupiter, I, 707; II, 177, 615; III, 58. Vid. Ζεύς.

Κρονίων, ὦνος, Saturni f., Jupiter, I, 182, 578; II, 165, 194; IV, 48; V, 338, 400; IX, 264; X, 359; XI, 257, 378; XIV, 98. Vid. Ζεύς.

Κυανοχαίτης, Neptuni nomen, VII, 354 (fortasse Nereus); IX, 309. Vid. Ποσειδάων.

Κυδοιμός, ὁ, Tumultus, pugnantium ordines pervagatur, I, 308.

Κυθήρεια, ἡ, Veneris nomen, VIII, 98; X, 318; XI, 241, 479; XIV, 69. Vid. Ἀφροδίτη.

Κύκλωψ, ὦπος, Cyclops, de Polyphemo VIII, 126. Οἱ Κύκλωπες, Cyclopes, fulmen Jovi fabricarunt, XIV, 446.

Κύκνος, οἶος, Neptuni filius, interfectus ab Achille, IV, 153, 488; XIV, 134.

Κυμοθήη, ἡ, una Nereidum, quæ Thetidem comitantur, V, 341, 345.

Κύπρις, ἰδος, Veneris nomen, I, 667; V, 71; X, 450; XII, 460; XIII, 226, 401, 429; XIV, 47, 152. Vid. Ἀφροδίτη.

Κυπρογένεια, ἡ, Venus, II, 139. Vid. Ἀφροδίτη.

Κωρυκίη δεῖρας, ἡ, Corycus mons Asiae minoris, XI, 92.

Λ.

Λαίρτης, αἰός, pater Ulixis, III, 296; IV, 125, 592; V, 129, 238, 317, 420, 598; VI, 71; VII, 404; XII, 24, 219.

Λαερτιάδης, αἰός, Laertiae f., Ulixes, XII, 73; vid. Ὀδυσσεύς.

Λακεδαίμων, ὦνος, ἡ, urbs Laconicae, VI, 617.

Λακωνίς, ἰδος, adj. fem.; γαῖα, Laconica, X, 120.

Ἀδλᾶς, Trojanus, interfectus a Thoante, XI, 90.
 Ἀαργῖνος, Græcus, a Derione Amazone occisus, I, 230.
 Ἀαυδάμας, ἄνθρωπος, qui in Lycia natus est e solo disrupto a Latona parturiente, interficitur a Neoptolemo, XI, 20 sqq.
 Ἀαυδίκη, Priami filia, quam terræ hiatus absorpsit post Trojæ excidium, id quod expetierat a diis effugitura servitutem, XIII, 545 sqq.
 Ἀαυδόχορ, Trojanus, a Sthenelo occisus, XI, 85.
 Ἀαυκόων, ὄντος, qui equum ligneum comburi jubet, oculorum lumine privatur a Minerva, XII, 391 sqq., 398-415; repetito nihilominus eodem consilio, 444, ejus filii a draconibus, quos dea iunxit, devorantur in Apollinis templo, 448 sqq., 473 sqq., ubi illis cenotaphium a Trojanis exstructum est, 483; 560.
 Ἀαυμῶντις, Laomedontis f., Priamus, II, 107.
 Ἀαυμῶν, ὄντος, 1) III f., pater Priami, I, 83, 183; 505; cuius in nullo Penthesileæ ossa inferuntur, 788, 802; II, 28, 143, 144; III, 110. 2) Trojanus, a Thrasymede occisus, II, 293.
 Ἀαυρόων, ὄντος, Paronis f. e Cleomede, cæsus a Merione, VI, 549 sqq.
 Ἀάσος, Pronoes f., Papilagon, quem Podalirius occidit, VI, 469.
 Ἀάτρος, οἶος, mons Cariae, I, 282.
 Ἀαυτοῦ ἀκρη, Lectum promontorium extremum Idæ montis, præternavigatum a Græcis domum redeuntibus, XIV, 415.
 Ἀαυτῶν, dux Græcus, cum Neoptolemo, Ulixæ, Diomede Eurypylum de muro Græcorum repellit, VII, 484; unus heroum, qui in equum ligneum se conferunt, XII, 322.
 Ἀάρος, οἶος, 1) Græcus, a Penthesilea interfectus, I, 228. 2) pater Cleodori ex Amphiale, X, 221.
 Ἀάρος, οἶος, ἡ, Ἐγρεῖ maris insula, IV, 277; a Græcis domum redeuntibus præternavigata, XIV, 414.
 Ἀάρος, οἶος, Cretæ fluvius, X, 82.
 Ἀάρος, οἶος, ἡ, Lemnus insula, quam Achilles olim vastat, III, 545; IV, 385; V, 196; quo Ulixes et Diomedes profecti sunt Philocteten Trojam ducturi, quem Græci olim ibi reliquerant, IX, 334, 338, 353, 434, 492.
 Ἀάρος, οἶος, Latonæ f., Apollo, IX, 293; X, 165. Vid. Ἀάρος.
 Ἀάρος, οἶος, ἡ, Latona, cui Tityus vim intulit, III, 392, 398; parturiens in Lycia præ doloribus solum disruptit, unde Laodamas prodiit, XI, 23.
 Ἀάρος, οἶος, ἡ, Latonæ filia, Diana, I, 366.
 Ἀάρος, οἶος, fluvius Lyciæ, VIII, 103.
 Ἀάρος, οἶος, Cariae ac Lyciæ fluvius, VIII, 83.
 Ἀάρος, αἶος, (Preces) deæ, Jovis filia, X, 300.
 Ἀάρος, οἶος, Locri, quorum dux Ajax Oilei erat, IV, 187, 208; XI, 447, 469; XIV, 424, 585.
 Ἀάρος, Lynceus, Trojanus, occisus a Thoante, XI, 90.
 Ἀάρος, οἶος, (Priami f.) captivus ductus in Lemno ab Achille, redemptus ab Euneo, IV, 384, 393; occisus ab Achille, 158.
 Ἀάρος, οἶος, Lycia, III, 232 (Ἀάρος); IV, 6; VIII, 84; X, 154; ibi Laodamas e terra procreatus est juxta Xanthum fluvium, XI, 21, 24; conf. Ἀαυδάμας et Ἀάρος.
 Ἀάρος, οἶος, Lycii, Glaucæ duce Trojanorum socii, III, 270; IV, 12.
 Ἀάρος, οἶος, (Dryantis f., rex Thraciæ,) contra Bacchum furens, II, 439.
 Ἀάρος, οἶος, Cretæ oppidum, XI, 42.
 Ἀάρος, οἶος, 1) Græcus, quem Deiphobus occidit, VIII, 300. 2) Trojanus, a Merione cæsus, XI, 91.

Ἀάρος, οἶος, ἡ, urbs Mysiæ, ab Achille expugnata, IV, 478.

M.

Μαῖνδρος, οἶος, Cariae Phrygiæque fluvius, I, 284; X, 145.
 Μαῖνδρος, 1) Abydenus, pater Areii, III, 299. 2) Hippomedontis pater ex Ocyrhoe nympha, XI, 37.
 Μαῖνδρος, Maronis f., Agelaus, III, 229; vid. Ἀάρος.
 Μαῖνδρος, οἶος, Maonia (Lydia), unde vinum Trojam importabatur (Μαῖνδρον), X, 35.
 Μαῖνδρος, οἶος, Rabies, Ajace relicto in Orcum recedit, V, 452.
 Μαῖνδρος, Alcari pater ex Phyllide, X, 143.
 Μαῖνδρος, οἶος, Masicytus (Massycites) mons Lyciæ, III, 234; VIII, 107.
 Μαῖνδρος, οἶος, (Esculapii f.), frater Podalirii, Eurypylum vulnerat, ipse vulneratus lapide percutit, hasta ictus mortem imminentem illi prædicit moribundus, VI, 391-399-408-429; 436, 441, 445, 492; una cum Nireo sepelitur, VII, 6, 14 sqq.; 45.
 Μαῖνδρος, οἶος, Alconis pater, III, 309.
 Μαῖνδρος, οἶος, 1) Phylei f., Dulichius, Ithymoneum et Agelaum interficit, I, 276 sqq., 287; VI, 634; Eurymenem, X, 108, et Alcæum cædit, 138; inter eos est, qui equum ligneum intrant, XII, 326; Deipiten interficit, XIII, 212. 2) Dymantis f., pater Celti atque Eubii e Peribœa, VII, 606 sqq. 3) pater Polyinnii, II, 292.
 Μαῖνδρος, οἶος, a Perseo cæsa in Philoctetæ pharetra erat efficta a Vulcano, X, 195; ejus caput in ægide Minervæ, XIV, 454.
 Μαῖνδρος, οἶος, 1) pater Menalcae ex Iphianassa, Mysus; VIII, 296. 2) pater Zechidis, Phryx, X, 125.
 Μαῖνδρος, οἶος, Erylai f. e Clita, Mysus, cæsus ab Antipho Eurypylum hasta petente, VIII, 119.
 Μαῖνδρος, οἶος, Alexinomi f., Alcidas frater, Car, occisus a Neoptolemo, VIII, 77.
 Μαῖνδρος, Græcus, IX, 154.
 Μαῖνδρος, Lyciæ mons Minervæ sacer, III, 233.
 Μαῖνδρος, οἶος, Trojanus, quem Euryalus lapidis ictu interfecit XI, 119.
 Μαῖνδρος, quem Agamemno interfecit, XI, 85.
 Μαῖνδρος, οἶος, Auroræ f., Æthiopum rex, II, 31, 43; Trojanis auxilio veniens amicissime accipitur a Priamo valde gaudente ac sperante 100-101-127-137-146-212; Pheronem et Ereuthum interfecit, 238, 239, Antiochum aggreditur, 257 sqq., et occidit, 257, 281, 287, 295; cum Nestore bene pugnare recusat, 307 sqq., 320; Græcos ad Hellespontum repellit, 353, 357; magnam stragem facit, 370, 378, 387, 391, 396; Achillem increpat, 412 sqq., 431; ejus cum Achille certamen, 452-540; tandem occisus, 542 sqq.; 510; ejus cadaver venti de terra auferunt, 553 sqq., 563 (conf. Παυλαγόντος); sepultus prope Æsepum fluvium, 586 sqq. coll. 642 sqq.; 604, 628, 650; IV, 458. — Οἱ Μαῖνδρος, Memnonides aves, II, 647; vid. Αἰθιοπες.
 Μαῖνδρος, Medontis f. ex Iphianassa, a Neoptolemo interfectus, VIII, 294.
 Μαῖνδρος, Æthiops, Memnonis socius, II, 365, a Nestore occisus, 368.
 Μαῖνδρος, in curruum certamine victor poculum aureum a Thetide accipit præmium, IV, 502, 541 sqq.; cum Agamemnone fratre communicat, quæ de Ajacis furore timeat, V, 413, 428; concione convocata veram animi sententiam dissimulans suadet, ut infecta re redeant in Græciam, VI, 6-39, quare objurgatur a Diomede, 40

sq.; se post felicem belli exitum Hermionen filiam Neoptolemo in matrimonium daturum pollicetur, 84 sqq., VII, 213; Deiphobum vulnerat, 508; X, 122; Archelochum occidit, XI, 91; equum ligneum intrat, XII, 315; hospitio olim exceptus Trojæ ab Antenore, XIII, 296; Deiphobum interficit in Helenæ lecto, 354 sqq.; Helenam in domus recessu deprehensam interfectorum mox iram amore mutat, iramque adhuc simulans ab Agamemnone cohibetur, 385-415; Helenam ad naves abducit, XIV, 17; nocte insequente in tentorio suo amoris indulget cum Helena, 150-155-165-178.

Μενεσθεύς, unus heroum, qui equum ligneum intrant, XII, 317.

Μένης, ἥτος, Cassandri f. e Creusa, Car, cæsus a Neoptolemo, VIII, 81.

Μένπιος, Phylaceius, Protesilai comes, a Clonie Amazone interfectus, I, 230 sq.

Μενότιης, præco Trojanus, quem Priamus ad Græcos misit inducias impetraturus ad cremanda cadavera, IX, 34. Hippomedontis f., a Teucro interfectus, XI, 99 sqq.

Μενουτιάδης, αο, Menetii f., Patroclus, I, 378.

Μενολτίος, socius Elephenoris, interfectus ab Eurypylo, VIII, 111.

Μέντης, Trojanus, ab Achille occisus, II, 228.

Μένων, οντος, 1) Trojanus, a Diomede cæsus, X, 118. 2) Æneæ socius, a Philocteta interfectus, XI, 481.

Μηριόνης, Mali f., dux Cretensis, Evandram ac Thermo-dossam Amazonas interficit, I, 254; reversus e fuga ab Eurypylo facta Laophontem occidit, VI, 540, 549, 553; Chlemum interimit, VIII, 101; Phylodamantem de muro pugnans sagitta interficit, 402; Politen sagitta frustra petit, 409 sqq.; Lyconem cædit, XI, 91; unus heroum, qui equum ligneum intrant, XII, 320.

Μίλητος, ἥ, Cariæ urbs, Ithymonei et Agelai patria, I, 280.

Μίμας, αντος, Trojanus, occisus ab Idomeneo, XIII, 212.

Μίνως, ωος, Ariadnes pater, IV, 388.

Μήσατος, Trojanus, a Neoptolemo occisus, X, 88.

Μοῖρα, ης, Parca, Fatum, II, 361; IV, 433; V, 332; VI, 561; VII, 72, 75, 247; VIII, 127; X, 97, 109; XI, 185. Al Μοῖραι, Parcae, I, 493; Chaus filiae, III, 757; VII, 612; VIII, 319; IX, 416, 500; XI, 140; XIII, 494.

Μόλος, οιο, pater Merionæ, VIII, 409.

Μόλων, ωνος, Græcus, a Penthesilea interfectus, I, 227.

Μόρος, Fatum, Mors, VIII, 325.

Μόρυς, Phryx, a Neoptolemo occisus, VIII, 85.

Μόρυνος, Phoreynos frater, Salaminus, interfectus a Paride, VI, 631.

Μούσαι, αλ, Musæ, de Achille mortuo lugentes in Græcorum castra descendunt, III, 594; Thetidem consolantur, 662; ad Heliconem redeunt, 786; canentes in Pelei nuptiis, IV, 141; invocantur a poeta, ut recenseant heroas, qui equum ligneum intrarint, XII, 307.

Μύγδων, ονος, Coræbi pater, XIII, 169.

Μυκάλη, ης, mons atque oppidum Cariæ, I, 282.

Μυκήνη, ἥ, urbs Argolidis, VI, 616.

Μύνης, ἥτος, (Briseidis maritus), ab Achille occisus Lyrnessi, IV, 478.

Μυρμιδόνες, ολ, Phthiotidis populus, cui Achilles præerat, deinceps sub imperio Neoptolemi, I, 689; II, 547; Achillem deplorantes, III, 422, 686, 712; 719, 742; VII, 605, 661; VIII, 13; IX, 64; Neoptolemum regem in pugna stipantes, XI, 224, 346.

Μῶλος, Argivus, ab Agenore occisus, VI, 624.

N.

Νεπύλιος, ου, Neptuni f., Eubœæ rex, mortem filii (Pa-

lamedis) ulturus multas Græcorum naves dolo perdit, quæ ad facem ab illo accensam cursum dirigentes in rupes Caphareï promontorii incidunt, XIV, 614 sqq.

Νέστωρ, unus e principibus Carum, I, 281.

Νέστωρ, mater Dresæi ex Thiodamante, I, 292.

Νεμειάτος, λέων, ὁ, Nemeæus leo, quem Hercules interficit, in Eurypyliæscuto effictus, VI, 198 sqq.

Νεοπτόλεμος, οιο, Achilles f. e Deïdamia, quem divini Achilles equi in Elysium quondam deportaturi erant, III, 760; Ulixem ac Diomedem in Scyro insula excipit, VII, 179 sqq.; invitatus ab Ulixæ, ut Trojam veniat, facile consentit, 221-226; matrem sibi metuentem atque immodice lamentantem bono animo esse jubet, 287-292; eamque millies osculatus proficiscitur cum Ulixæ Diomedæque ac viginti ministris, 328, 343 sqq.; 405, 433; arma patris indutus, 445 sqq., Græcorum omnium spes, in pugnam ruit, et Eurypylium Troesque Græcorum murum jam ascendentes mox repellit, adjuvantibus Ulixæ, Diomede, Leonteo, 462-484; 524; magnam stragem inter Troes edit magnumque ipsis timorem injicit, 526-534 sqq.; summa cum virtute atque audacia pugnans de muro, 564-605, inter alios multos Celtum et Eubium fratres occidit, 606-615-619; certamine sub noctem finito salutatur a Phœnice, 630-640 sqq., multis muneribus honoratur a Græcis, 674-684, inter convivia ab Agamemnone collaudatur, 685-709, tandem in patris tentorium se recipit, ubi tristi memoriæ indulget, 707-727; proximo mane stimulis ad pugnam Græcis, oratione habita ad Myrmidones, curru patris consensu ad pugnam tendit, VIII, 5 sqq.; 40; interficit Melaneum, Alcïdamantem, Menetem, Moryn, Polynum, Hippomedontem, alios, 76 sqq.; interrogatus ab Eurypylo de genere suo suisque equis exponit, 146-161; post certamen acerrimum Eurypylium interficit, interfectum armis spoliat, magnam deinceps stragem inter Trojanos edit, 162-165-233-236; Perimedem, Cestrum, Phalerum, Perilaum, Menalcam occidit, 291 sqq.; summe honoratus inter cenam a Græcis in tentorium suum cubitum it, minime fatigatus labore prælii, 491-498; in patris tumultu lacrimis ac dolori indulget, IX, 46 sqq.; Amiden, Ascanium, Penopem multosque alios occidit, 184-197-202; contra Deiphobum tendit, 210 sqq., quem ad certamen provocatum, 248 sqq., sed ab Apolline e prælio ablatum frustra petit hasta, 253 sqq.; Trojanos ad usque urbem persequitur exhortans suos ad fortitudinem, 267-284; contra iram Apollinis, qui eum occidere statuit, a Neptuno defenditur, 305 sqq.; Cebrium, Arionem, Pasitheum, Hysminum, Imbrasium, Schedium, Phlegam, Mnesæum, Eunomum, Amphinomum, Phasim, Galeum Trojanos cædit, X, 84 sqq.; Laodamantem, Niram, Euenorem, Iphitionem, Hippomedontem occidit, XI, 20-40; Græcos ab Eurymacho Æneæque fugatos objurgat et cum Myrmidonibus impetu facto Trojanos rejicit, 216 sqq.; Æneam quominus aggrediatur, a Thetide impeditur, 239 sqq.; ad portam Idæam pugnatur, 345; ne a muro infecta re recedant, Græcos hortatur, 433 sqq.; Ulixis consilium de equo ligneo ædificando improbat, XII, 66 sqq., et cum Philocteta ad pugnam denuo tendens Jovis fulminibus deterretur, 85 sqq.; Nestorem in equum ligneum ingredi non permittit, 274 sqq.; ipse primus intrat, 315; Pammonem, Politen, Tisiphonum, Priami filios, occidit, XIII, 213 sqq.; item Agenorem, 217; ipsum Priamum interficit apud Jovis Hercei aram, 220-250; Andromachen abducit captivam, XIV, 21; somnium, quo Achilles Polyxenam sibi sacrificari jussit, 180-223, cum Græcis communicat, 233

- sq.; precibus ad manes patris missis ipse puellam tuactat, 305-314.
- Nέστωρ, οἶο**, Centaurus, cujus malo dolo Hercules diem obiit, V, 645; elapsus e strage Centaurorum apud Pholum edita, Herculis sagitta intericitur in fuga, id quod in Eurypyli scuto elictum erat, VI, 283 sqq.
- Nέστωρ, οἶο**, II, 242, 257, 262; Thrasymedem filium Antiochi cadaver Æthiopibus subtrahere jubet, 268 sqq.; 294; ipse cum Memnone pugnare vult, 300 sqq.; Menecum Æthiopem interficit, 368; Achillem aggreditur, ut filii cadaver hostibus eripiat, 389; III, 7; Græcorum de Achille mortuo plangit, cadaverique potius curam agendam monet, 516-525; in Thetidis et Achillis honorem nuptias illius ac res ab hoc gestas Græcis exponit, IV, 118-170; a Thetide equis donatur, quos Telephus Achilli olim dedit, 172, 178; Ajacis ac Diomedis luctam dirimit, 264; Græcos exhortatur, ut ad pugilatum se accingant, jactans gloriam suam ac victorias in ludis suorum cum Pelia, tum Amaryncei olim reportatas, 302 sqq.; cum Idomeneo et Agamemnone arbiter sumptus in Ajacis et Ulixis lite de armis Achillis, V, 134, altercationem a Trojanis captivis dirimendam suadet, 139-165; Græcos consolatur de Ajacis Telamonii morte, 600-612; VI, 575; Podalirium de fratris morte immodice lamentantem consolatur, VII, 30-93; Græcos Jovis voluntati cedentes a muris Trojanis recedere ad naves jubet, 451-478; heros ad intrandum equum ligneum exhortatur et ipse quamvis senex ingredi vult, XII, 260 sqq., sed relictus a Neoptolemo, 275 sqq., hujus juvenis et virtutem et prudentiam magnopere collaudat, 281 sqq.; cum Agamemnone lis præest, qui in Tenedum abeunt, 339; undis post Polyxenæ eadem sedatis naves conscendi jubet, XIV, 337 sqq.
- Νηλεΐδης**, Nelei f., Nestor, II, 369; vid. **Nέστωρ**.
- Νηλεὺς, εἶος**, Nestoris pater, II, 243; III, 515, 525; IV, 118, 144, 302; V, 134, 600; VII, 30; VIII, 451; XIV, 337.
- Νηλεΐδης, ἄδης**, **Nέστωρ**, Nestor, Nelei filius, IV, 178; **υἱός**, idem, XII, 281.
- Νηρεὺς, ἦος**, Thetidis aliarumque Nereidum pater, II, 435, 498; III, 583; Achillem luget, 669; 734; V, 73.
- Νηρηΐδα, ἡ**, Nerei filia, Thetis, III, 125, 596; IV, 124; IX, 29; al. **Νηρηΐδα**, Nereides, III, 768, 786; VII, 353; vid. **Νηρηΐς**.
- Νηρηΐς, ἡ**, una e Nerei filiis, Thetis, II, 416, 422, 616; III, 670, 698; IV, 457; al. **Νηρηΐδες**, Nereides, Nerei filiae, II, 446, ad castra Græcorum profectæ Achillem desunt, III, 583 sqq., 602; Achillis ossa ambrosia unguentoque irrigant, 734; in mare redeunt, 786; IV, 191; Thetidem sororem ad nuptias ducentes in scuto Achillis, V, 73, 337.
- Νήσος**, Mycenensis, cæsus ab Eurypylo, VI, 616.
- Νόβη**, in lapidem conversa in Siplylo monte, I, 294 sqq.
- Νίρως, ἦος**, (Charopis f.) Symæ insulæ princeps, pulcherrimus Græcorum, sed imbellis, cæsus ab Eurypylo, VI, 372-382; 392, 440, 445; sepultus cum Machaone, VII, 7, 11 sqq.; XI, 61.
- Νίρως**, Trojanus, interfectus a Neoptolemo, XI, 27 sqq.
- Νίσσος**, Trojanus, quem Ajax Telamonius occidit, III, 231.
- Νότος, οὐ et οἶο**, Notus ventus, IV, 520, 553; VI, 486; XII, 192 (conf. **ἦος**).
- Νυμφαῖος, οὐ**, amnis Bithyniæ, cujus in vicinia Acherusia specus erat, VI, 472.
- Νύμφη**, Nympha, III, 300 (vid. **Ἠγγασίς**); Nympha quædam mater Cliti ex Agamemnone, VI, 465; X, 477; Ory-

- rhoe, XI, 37. Al. **Νύμφη, ἡ**, Nymphæ, II, 588; Glaucum, Lyciæ amnem, e terra elicerunt, IV, 9; ambrosiam administrantes ad Pelia nuptias, 138; VI, 235; nymphis montanis Paphlagoniæ specus Acherusia sacra erat, 472, 480; VIII, 346; X, 127; Nymphæ Idæi montis Paridem moribundum deplorant, 364 sqq.; 459, 468; Nymphæ, Simoentis et Xanthi filiae, XI, 245; XII, 460; cum Xantho Trojæ excidium deplorant, XIV, 73.
- Νύξ, ἡ**, Nox, cum Aurora filia Memnonem mortuum deslet, II, 625; ad Chaos descendit oriente Aurora, XIV, 2.
- Νύχιος**, Æthiops, Memnonis socius, II, 364.

E.

- Ξάνθος, οὐ et οἶο**, fluvius Troadis, I, 589; II, 488; III, 24; cadaveribus olim oppletus ab Achille, IV, 157; V, 433; VIII, 143, 345; IX, 170, 178, 298; XI, 21, 136, 246; XII, 165, 459; XIII, 333; Trojæ excidium deplorat cum Nymphis, XIV, 72-80.

O.

- Ὀδυσσεύς, ἦος**, V, 137, 143, 158, 181, 292, 306, 320, 358, 361, 449; VI, 64, 85, 97; VII, 347, 435, 483; VIII, 113; IX, 335, 422; X, 351; XI, 353; XII, 52, 316, 380; XIII, 34, 49, 296. Vid. **Ὀδυσσεύς**.
- Ὀδυσσεύς, ἦος, εἶος et Ὀδυσσεύς, ἦος**, Ulixes, Laertiæ f., a Thersite probris olim vexatus, I, 759; in certamine circa Achillis cadaver pugnans, III, 296, Pisandro, Areio, 298, Atymnio, 300, Oresbio, 303-306, aliis cæsis, 307, ab Alcione vulneratur, 308 sqq.; nec tamen a pugna desistit, sed Alcione interempto inter ipsius socios stragem edit, 311-321; cum Ajace rixatur de armis Achillis, V, 137-317, quæ a Trojanis captivis ei adjudicantur, 320; Ajax ei maledicit, 468, 479; Ajacis tristi morte afflictus se in culpa non esse Græcis exponit, 570-598; Diomedis ope se Neoptolemo e Scyro Trojam adducturum pollicetur in Græcorum concione, VI, 71 sqq.; cum Diomede in Scyrum proficiscitur, 97 sqq.; in Scyro insula Neoptolemo invitatur, ut Trojam veniat, offerens ei Achillis arma ac Menelai promissa referens, VII, 182-189-218; in tentorio suo arma induit, Soci arma Diomedis, Achillis Neoptolemo dat, 435-438-442 sqq., cum Diomede, Neoptolemo, Leonteo Eurypylum de muro Græcorum repellit, 483; cum Diomede in Lemnum proficiscitur, IX, 335 sqq.; cum eodem Philocteten Trojam transmittit, 426-459; cum Diomede Minervæ simulacrum Troja abstulit, X, 351; Ænom ac Polyindum interficit, XI, 79; una cum Eurypylo aggreditur Trojani muri eam partem, quam Æneas defendit, 353; testudinem scutorum ope a suis construi jubet, 358 sqq.; equum ligneum edificari jubet et quomodo dolus totus struendus sit ac perficiendus, exponit, XII, 24 sqq.; Neoptolemo, qui dolum Trojanis struendum reprehendit, de hujus consilii necessitate persuadere conatur et equum ab Epeo fabricari vult, 73 sqq.; principes hortatur, ut equum intrent reliquis in Tenedum abeuntibus, unus tamen juvenis audacissimus extra equum maneat oportere monet, 219-242; 247; in equum ligneum inscendit, 316; equi valvis caule apertis primus descendit, sequentibus heroibus aliis, XIII, 34 sqq., 49 sqq.; hospitaliter olim exceptus ab Antenore, 296; Hecubam abducit captivam, XIV, 21; hunc multæ ærumnæ manebant propter iram Neptuni, 630.
- Ὀδυσσεύς, εἶος**, Ajacis minoris pater, I, 258; IV, 405; VI, 505, 517; X, 148; XIII, 422; XIV, 436.

- Ὀϊτιάδης, αο, Oilei f., Ajax minor, VI, 556.
 Οἰνεΐδης, αο, Cenei nepos, Diomedes, V, 253.
 Οἶνυξ, ζος, Tydei pater, frater Agrii, I, 771, 772.
 Οἰνόμενος, αο, rex Elidis, Hippodamiae pater, IV, 527.
 Οἰνάρη, ης, derelicta Paridis uxor, quam solam conjugii Philoctetæ sagitta venenata vulnerato mederi posse oraculum erat, 262; 270, 272; Paridem supplicem repellit, 306-327; deinde dolori acerbissimo indulgens in Idam montem noctu properat et in rogam se conjicit Paridi exstructum a pastoribus, 411-470; ejus ossa Paridisque in una urna conduntur a Trojanis, 484.
 Οἰνωψ, οπος, Græcus, a Deiphobo cæsus, IX, 192.
 Οἶτη, ης, ἡ, Oeta, Thessaliæ mons, in quo Hercules flammis consumptus est, V, 646.
 Ὀλῆρος, ὁ, Interitus, numen, II, 486.
 Ὀλύμπιος, ὁ, Olympius, nom. pr. Jovis, III, 623; IX, 314; epitheton Jovis, XI, 401, 415. Οἱ Ὀλύμπιοι, διί, I, 704; II, 492; XIV, 565.
 Ὀλυμπος, ου, et Ὀλύμπος, αο et ου, Thessaliæ mons, cui Aloidæ Pelion Ossamque imponere conabantur in cælum ascensuri, I, 517; sedes deorum, 680; II, 176, 424, 436, 444, 619, 636; III, 90, 134, 611; V, 397; VI, 422; VII, 75; VIII, 194; X, 335; XIV, 453, 460.
 Ὀνείριος, ὁ, Somnium fraudulentum Penthesileam decipit, I, 125, 129, 134.
 Ὀρέστιος, Trojanus, Protei ac Panacææ f., quem Ulixes interficit III, 303.
 Ὀρθρος, canis Geryonis, Cerberi frater, ab Hercule interfectus, VI, 253.
 Ὀρυθίων, ονος, Trojanus, quem Achilles occidit, III, 150.
 Ὀρφεύς, Calliopæ Musæ f., III, 638.
 Ὀσσα, Thessaliæ mons, quem cum Pelio Aloidæ Olympo superponere conati sunt, I, 518.
 Ὀλύμπος, αο et ου, I, 48, 153, 676, 690; II, 441; III, 32, 42, 696; IV, 20, 387; VII, 557; VIII, 240, 343; IX, 257, 292; X, 48, 359; XI, 257; XII, 460; XIV, 530; vid. Ὀλυμπος.
 Ὀρυνείωνες, οί, Cælites, Diί, II, 443; III, 137; V, 142; VII, 704; XIV, 48.

II.

- Παιονίδης, Pæonis f., Laoplon, VI, 550.
 Παλαμίδης, εος (Nauplii f.), quem Ulixes interfecit, injuriam in Eubœa sibi illatam ulciscens, V, 198. Conf. Ναύπλιος.
 Παλλάς, ἄλος, Minerva, I, 125; VIII, 357; XI, 285; XII, 38, 148; XIV, 583. Vid. Ἀθήνη.
 Πάμμων, ονος, Priami f., inter eos est, qui in prima acie ab Eurypylo collocantur, VI, 317; auriga suo amisso a Trojano aliquo servatur ab interitu, 562, 568; interfectus a Neoptolemo, XIII, 214.
 Πάμφυλοι, οί, Pamphyli, Asiæ minoris populus, XIV, 369.
 Πανάχεια, Oresbii mater e Proteo, III, 305.
 Πανέλληνες, οί, Græci universi, XIII, 50.
 Πάνες, οί, Panes, cum Nymphis in Acherusia specu versantes, VI, 480.
 Πανοπεύς, ζος, Epei pater, IV, 324.
 Πανοπητιάδης, αο, Panopei f., Epeus, IV, 337.
 Πάνορμος, ὁ, portus Cariae, I, 283.
 Παρθένιος, ου, Bithyniæ ac Paphlagoniæ fluvius, qui in Pontum labitur, VI, 466.
 Πάρης, εζος, sagitta in Sthenelum conjecta Etenorem interficit, I, 270 sqq.; Polydamanthem increpat, II, 67 sqq.; Trojanos de Achillis cadavere certamen fortiter

inire jubet, III, 186 sqq.; ab Ajace Telamonio vulneratus in urbem reducitur a sociis, III, 332 sqq.; Eurypylum comiter exceptum in ædes suas ducit, VI, 133-143-160; ad pugnam eum instigat, 297 sqq.; ut inter primores pugnaret, electus ab Eurypylo, 316; cum Eurypylo et Aenea Atridas ac Diomedem aggreditur, 520; vulneratus a Thoante, 587; Mosynum Phorcynque fratres, Cleolaum et Eetionem interficit, 631-641; Demoleontem occidit, X, 119-123; Philocteten sagitta petens Cleodorum interficit, 207-223; venenato telo percussus a Philocteta, 235 sqq., magnis doloribus cruciatus, 253, 259, CEnonæ, uxoris derelictæ, misericordiam atque auxilium implorat, 270-305, a qua repulsus (306-327) in Ida monte animam expirat, 362; ubi rogo extructo pastores ejus cadaver comburunt, 460; 471; ejus ossa CEnonæque in una conduntur urna, 484; XIII, 413; XIV, 158.

- Πασίθεη, ης (Gratiarum una), Junonis filia, Somni conjux, V, 403.
 Πασίθεος, Trojanus, a Neoptolemo occisus, X, 86.
 Πάτροκλος, αο, I, 721; II, 447; III, 538; Sarpedone interfecto currum ejus equosque cepit, IV, 289; V, 315; VII, 697.
 Παρλαγόνιος, ὁ, Troadis amnis, e cruentis ortus guttis, quæ de cadavere Memnonis ventis per acrem lato in terram demanabant, II, 560 sqq.
 Παρλαγόνες, οί, gens Asiæ minoris, Trojanorum socii, VI, 319, 473.
 Πείρασος, a Philocteta vulneratus a Græco aliquo alio interficitur, XI, 52 sqq.
 Πείσανδρος, Pisander, Trojanus, quem Ulixes interficit III, 298.
 Πεισῆωρ, οπος, pater Chleni, VIII, 101.
 Πελίης, αο, Pelias rex, IV, 307; XII, 270.
 Πανθησίλεια, ης, Martis filia, Amazonum regina, interfecta in venatu Hippolyta sorore Trojam venit cum duodecim aliis Amazonibus, Trojanis opem laturo contra Græcos, I, 19, 36, 47, 52, 71, 83; fraudulentum Somnio a Minerva misso ad certamen cum Achille incedendum incitatur, 122 sqq.; armis indutis equoque conscenso ad pugnam progreditur, 139-171-181; 202; Molonem, Persinonem, Ilissum, Antitheum, Lernum, Hippalmum, Amonidem, Elasippum occidit, 227 sqq.; Podarcem vulnerat, 238; 314, 354, 375, 382, 477, 493; Æacidis obviam factis, 535, 545, primum in Achillem, 548, tum in Ajacem hastam conjicit, 563; 570; vulnerata, 594, et interfecta ab Achille, 619, 628; ejus cadaver Trojanis redditum ab Atridis, 782, quo combusto, 789 sqq., reliquæ Laomedontis tomulo inferuntur, 801, 803; 818; II, 17; IV, 160; XIV, 135.
 Πέργης, ἡ, arx Ilii cum templo Apollinis, XII, 482; flammis consumpta cum Apollinis Minervæque templis ac Jovis ara, XIII, 434.
 Περσίδα, Celti et Eubii mater e Megete, VII, 610.
 Περικλύμενος, αο, Nestoris frater, qui cum Hercule olim contenderat, II, 273.
 Περδίας, Trojanus, cæsus a Neoptolemo, VIII, 294.
 Περιμήδης, εος, Trojanus, a Neoptolemo occisus, VIII, 291.
 Περικλῆστος, αο, pater Eurycantis, XIII, 210.
 Περσέης, Medusam cadens in pharetra Philoctetæ erat effictus a Vólcano, X, 195.
 Περσίνεος, Græcus, a Penthesilea interfectus, I, 227.
 Πηγασίς, ἰδος, ἡ, Pegasis (Pegaso nata) nymphe, Atymnii mater ex Emalion. III, 301.
 Πηλεΐδης, αο, Pelei f., Achilles, I, 531, 621, 742, 756, 761, 829; II, 201, 228, 343; III, 10, 21, 40, 139, 179,

- 189, 493, 542; IV, 183, 431; V, 133, 316; VII, 592, 721; IX, 260; X, 84; XIV, 127. Vid. Ἀχιλλεύς.
- Πηλείων, ωνος, Pelei f., Achilles, I, 1, 101, 569, 775; II, 234, 401, 493; III, 193, 281, 350, 410, 459, 505, 513, 532, 549, 574, 606; IV, 299; V, 111; VII, 631; IX, 83. Vid. Ἀχιλλεύς.
- Πηλεύς, εὖς et ἥος, Achilles pater ex Thetide, I, 574, 611, 643, 654, 668, 718; II, 211; III, 100, 102, 109, 450, 457; Phœnicem Dolopum regem olim constituerat, 468; 483; divinos Achilles equos prius habuerat, 759; IV, 51, 97, 110, 131, 190, 418, 470; V, 256, 340; VII, 249; XIII, 275.
- Πηλείδης, αὐ, i. q. Πηλεΐδης, Pelei f., Achilles, III, 432, 672; V, 159. Vid. Ἀχιλλεύς.
- Πηλῆιος, adj.; υἱός, Pelei f., Achilles, III, 383.
- Πηλῖας, ἥ, de Pelio monte Achilles hasta cognominator, V, 119; VIII, 200.
- Πήλιον, οὐ, τὸ, mons Thessaliæ, quem cum Ossa Olympo imponere conabantur Aloidæ, I, 518; in quo Pelei nuptiæ celebratæ sunt, IV, 52, 133; V, 76; VIII, 161.
- Πηνεΐδης, ὁ, Thessaliæ fluvius, XI, 87.
- Πηνελῶς, occisus ab Eurypylo, VII, 104; ejus cadaver ex hostibus eripitur a Græcis, 125; maxime deploratus a Græcis ac sepultus separatim ab aliis mortuis, 159.
- Πηριδῆς, ὠν, αἱ, Pierides, Musæ, III, 647, 786; VI, 76. Vid. Μοῦσαι.
- Πηρεΐδης, Æthræ pater, avus Thesei, rex Træzeniorum, XIII, 509.
- Πληιάς, ἄδης, ἥ, Plejas, X, 347; αἱ Πληιάδες, Plejades, cum Aurora Horisque Memnonem mortuum deplorant, II, 605; cum Aurora ad cælum redeunt, 665; VII, 308; XIII, 554 (conf. Ἠλέκτρα).
- Πολυδαΐριος (Æsculapii f.), medicus, Epei et Acamantis sanat vulnera, quæ in pugilatu sibi invicem inflixerunt, IV, 307, item Thoantis et Eurypylī, qui curribus excussi sunt, 539; Machaonis fratris morte cognita armis indutus ad pugnam properat Clitumque ac Lassum occidit, VI, 456 sqq.; fratrem immodice deslet consolante Nestore, VII, 22-95; Philoctetæ vulnus sanat, IX, 463 sqq.; unus ex iis, qui in equo ligneo erant, XII, 321.
- Πολύδωρος, ἥ, Harpyiarum una, mater equorum Achilles e Zephyro, III, 750, coll. VIII, 155.
- Πολύδωρος, εὖς, Iphicli f., Protesilai frater, Clonien Amazona interficit, I, 233 sqq.; a Penthesilea vulneratus, 238, animam expirat, 245 sq.; quem mortuum Græci præ cæteris deplorant, 815, 818, inque tumulo singulari sepeliunt, 820 sqq.
- Πολύπτομος, adj.; υἱός, Pœantis f., Philoctetes, V, 195; IX, 487.
- Πολύς et Πολύς, αὐτος, Pœas, pater Philoctetæ, IX, 354, 448, 517, 535; X, 167, 176, 205, 224, 241; XI, 474, 490, 495.
- Πολύς, IX, 354; vid. Πολύς.
- Πόλεμος, οἶο (Bellum), frater Bellonæ, VIII, 426.
- Πολυμῶσα, una Amazonum, quæ cum Penthesilea Trojam venerunt, I, 42; interfecta ab Achille, 531.
- Πολύτης, οὐ, Priami f., VIII, 403; telum a Merione in se conjectum evitat, 411 sqq.; cum Deiphobo Scæam portam e mœnibus defendit a Diomede ac Sthenelo, XI, 340; occisus a Neoptolemo, XIII, 214.
- Πολυεύχης, εὖς, Pollux, quocum se olim certasse pugilatu Nestor gloriatur, IV, 309.
- Πολύδωρος (Priami f. nothus), occisus ab Achille, IV, 154, 586.
- Πολύδωρος, Cefius, quem Ulixes interfecit, XI, 79.
- Πολυμήτωρ, οὐτος, vates Trojanus, cujus speciem Apoll. induit XI, 135.
- Πόλυμος, Megetis f., a Phereo interfectus, II, 293.
- Πόλυμος, Trojanus, interfectus a Neoptolemo, VIII, 86.
- Πολυξένη, Polyxena, Priami et Hecubæ filia, Eurymachi sponsa, jussu Achilles filio per somnium visi, 214, 241, ad tumulum ipsius abducta, 257 sqq., mactatur a Neoptolemo, 313 sqq.; ab Antenore socero sepelitur, 320 sqq.
- Πολυπότης, unus eorum, qui in ludis funebribus certamini curruum interfuerunt, IV, 503; inter eos, qui in equo ligneo erant, XII, 318.
- Ποσειδάων, ἄωνος, Neptuneus, primus domuit equos divinos Achilles, III, 758; mari egressus Thetidem consolator de Achilles morte, 766 sqq.; pater Cycni, IV, 154; in Achilles scuto effictus, V, 89; Græcis opitulatur, IX, 300 sqq.; Apollinem prohibet, quominus occidat Neoptolemum, 304 sqq.; XIV, 250; mare concutit, gratificans Minervæ Ajacem perdituræ naufragio, 507; Ajacem rupe obruit, 563 sqq.; pater Nauplii, cujus precibus motus navium Græcarum partem perdit, 620 sqq.; muros a Græcis Trojæ adificatos destruit inundatione, quam Juppiter imbre auget, Apollo torrentibus ex Ida demissis, 631-647 sqq.
- Πολυδάμας, αὐτος, Polydamas, dux Trojanus, restitit Græcis Helenam ac bello finem imponi jubet, II, 41-63, 68; Paridem increpat, 82 sqq., 95; unus eorum, quos Eurypylus elegit, ut inter primores dimicarent, VI, 317; vulneratur a Diomede, 505; Trojanis suadet, ut intra mœnia se continentes de turribus urbem defendant, X, 9-25; 27; Cleodoro scutum humeris avellit, 217; Cleonem atque Eurymachum occidit, XI, 60.
- Πριάμης, αὐ, Priami f., Paris, VI, 309, Deiphobus, IX, 218.
- Πρίαμος, οἶο et οὐ, Laomedontis f., rex Trojanorum, I, 3; Penthesileæ adventu gavisus lotis epulis eam excipit numeribusque donat, 74 sqq., 122; implorato Jove in auxilium Penthesileæ ac Trojanorum (184-198), infausto auspicio consternatur, 201, 326, 361, 647, 785; Troes de salute desperantes Memnonis adventum expectare jubet, II, 26 sqq.; Memnonem, salutis spem, splendidis convivis honorat, 107 sqq.; 120, 192, 552; III, 17, 29, 362, 500, 610, 652, 667; IV, 58, 325, 430; VI, 29; frater Astyoche, 135; 182; VII, 213, 381, 694; VIII, 346, 370, 392; pater Politæ, 411; 445, 477, 502; IX, 14; præconem ad Græcos mittit, qui inducias petat ad cremanda cadavera, 34; 40, 42; pater Deiphobi, 153, 157, 245; X, 1, 21, 93, 96, 356, 360; XI, 287, 333, 388; XII, 27, 78, 183, 289, 553; XIII, 80, 141, 160, 175; pater Pammonis, Politæ, Tisiphoni, 216; occisus a Neoptolemo apud Jovis aram, 222-250; 301, 411, 419, 437, 502; Laodices pater, 544; XIV, 27, 74, 84, 96, 140, 211, 214; pater Polyxenæ, 261, 267, 324; 348.
- Προβόη, οὐτος, Bætorum dux, X, 76.
- Προμηθεΐς, εὖς, cujus vaticiniis motus Juppiter Thetidem Peleo in matrimonium dedit, V, 338; qui ab Hercule liberatur vinculis, representatus in Eurypylī clypeo, VI, 269 sqq.; ad Caucasum alligatus in pharetra Philoctetæ effictus, X, 199 sqq.
- Προνή, mater Lassi, VI, 469.
- Προτιλάος, Iphicli f., princeps Phylaceus, I, 231; IV, 469; cujus monumentum Eleunte, VII, 408; Podarcis frater, ab Hercule olim occisus, 816, 818.
- Πρωτεύς, εὖς, pater Oresbii e Panacea, III, 303.
- Πυθώ, οὐς, ἥ, Phocidis regio circa Delphos; Πυθώδε, III, 393.
- Πύλοι, οἱ, Pylii, Antilochem sepeliunt, III, 3.
- Πυρρῆσις, Pyrrhasi f., Æthops, II, 247; vid. Αἰθῶψ.

P.

Ῥόδιοι, οἱ, Rhodii, X, 221.

Ῥοιτῆς ἀκτὴ, ἡ, Rharteum promontorium Troadis, cujus in vicinia Ajacis Telamonii tumulus exstructus est, V, 656.

Σ.

Σαγγάριος, οὐ, Phrygiæ ac Lydiæ amnis, VII, 611; XI, 38.

Σαλαμίς, ἴνος, ἡ, Salamis insula, sub Telamonis imperio, V, 519, 548; VI, 632.

Σάμος Ἠρηκίη, ἡ, Samothrace, insula maris Ægæi, Thraciæ vicina, XIII, 467.

Σαρπηδῶν, ὄνος, a Patroclo olim interfectus, IV, 290.

Σείριος, Sirius stella, VIII, 31.

Σελήνη, ἡ, Luna, in antro Latmii montis cum Endymione concubuit, X, 129 sqq.; mater Horarum ex Sole, 337; 454.

Σηστός, οἶο, ἡ, urbs Thraciæ, Cabiri patria, I, 268.

Σθένελος, οἶο, Capanei f., princeps Argivus, Cabirum Sestum interficit, I, 267, 271; in funebribus ludis secundus equitationis victor Asteropæi galea a Thetide donatur, IV, 566 sqq., 582, 587; VI, 625; Abantem occidit, XI, 81; ad Scæam portam pugnans una cum Diomede, 338; equum ligneum intrat, XII, 316.

Σίγρον, οὐ, τὸ, VII, 562; XIV, 649, et

Σιγῆς ἀκρὴ, ἡ, Sigeum Troadis promontorium, præternavigatum a Neoptolemo Trojam trajiciente, VII, 402.

Σικελός, adj., Siculus; Σικελὴ νῆσος, ἡ, Sicilia, XIV, 581.

Σιμόεις, ἑνός, ὁ, Simois fluvius Troadis, II, 488; III, 24; VI, 647; XI, 246, 356; XII, 460; Trojæ interitum deslet, XIV, 83.

Σίμων, ὄνος, extra equum ligneum se mansurum et, quidquid evenerit, sustenturum recipit, XII, 243 sqq.; interrogatus a Trojanis de Græcis equoque ligneo, crudelissimas injurias fortiter sustinet Junone vim inspirante, et naso adeo auribusque resectis historiam suam mendacem narrat, 360-387; in urbem ducitur a Trojanis tristi Laocoontis fato falsis, 419; sublata face Græcis, qui in Tenedum abierunt, signum dat redeundi, XIII, 23; eos, qui in equo inclusi sunt, descendere jubet, 30; post Trojæ excidium cantu celebratus ac munerebus donatus, XIV, 107.

Σίτυλος, οὐ, mons Lydiæ, in quo Niobe in lapidem conversa est, I, 293, 297, 304.

Σκαυὴ πύλη, ἡ, Trojæ porta ad occasum vergens, XI, 338; item num. pl. Σκαυαὶ πύλαι, III, 82; IX, 268.

Σκάμανδρος, οὐ, ὁ, fluvius Troadis (Xanthus), I, 10 (Ἰδάνος); IX, 210.

Σκαλκχεύς, ἄος, Glauco socius, ab Ajace Oileo vulneratus, postea in patriam reversus a mulieribus Lyciis lapidatus est, X, 147 sqq.

Σκύρος, οἶο, ἡ, Scyros insula maris Ægæi, ubi Neoptolemus, Achillis f., degebat, III, 120, 754; IV, 170; VI, 87; huc Ulixes ac Diomedes appellant, qui Neoptolemum Trojam abducant, VII, 169, 229; Σκύρονες, in Scyrum, VI, 65.

Σμινθίων ἔδος, τὸ, sedes Sminthei Apollinis (Sminthia, oppidum Troadis,) præternavigata a Neoptolemo a Scyro Trojam proficiscente, VII, 402.

Σμινθεύς, ἄος, Apollinis epitheton, XIV, 413.

Σμινθήϊος, adj.; τὸ Σμινθήϊον ἄλσος, Sminthium nemus prope Smintham Troadis oppidum, VIII, 292.

Σμύρνη, ἡ, Joniæ urbs maritima prope Hermum fluvium, patria Quinti, XII, 310.

Σόλυμοι, οἱ, (veleres Lyciæ incolæ), ab Æthiopibus Trojam proficiscentibus victi, II, 122.

Σπάρτη, ἡ, Sparta, urbs Laconicæ, II, 55 (Σπάρτηθεν); III, 570; X, 15.

Σπάρτης, Θυράς, Thrac, occisus ab Agamemnone, VIII, 99.

Στυμφαλίς, αἱ, aves, quas Hercules sagittis interficit, in Eurypyli clypeo efficitur, VI, 227.

Στυξ, ὕδωρ, ἡ, Orci flumen, V, 453; VI, 266.

Σύμη, ἡ, insula Rhodum inter ac Gnidum, ubi Nireus regnavit, XI, 61 (Σύμηθεν).

Σχέδιος, Trojanus, a Neoptolemo interfectus, X, 87.

Σώκος, οἶο, Trojanus, cujus a se olim interfecti arma Ulixes Diomedi dat, VII, 444.

T.

Τάρβηλος, οἶο, mons Cariæ prope Caunum urbem, VIII, 80.

Τέκυσσα, ἡ, Ajacis Telamonii conjux et ex eo mater Eurysacæ, mariti mortem deslet, V, 521-559; Agamemnon eam consolatur, 560 sqq.

Τελαμών, ὄνος, pater Ajacis majoris, IV, 100; V, 129, 482, 580.

Τελαμονιάδης, αὐ, Telamonis f., Ajax major, I, 534; III, 273; V, 363, 663; vid. Αἶας.

Τελαμώνιος, adj., Telamonius; Τεῦχος, Teucer, Telamonis f., IV, 186; Τελαμώνιος υἱός, Ajax, 227.

Τένεδος, οὐ et οἶο, ἡ, insula in Hellesponto, quam Neoptolemus præternavigat Trojam proficiscentem, VII, 407; quo Græci abeunt equo ligneo constructo, XII, 30, 235, 278, 345; XIII, 29, 467; præternavigata a Græcis domum redeuntibus, XIV, 412.

Τεῦχος, οἶο, Telamonis f., cursu certans cum Ajace prope metam labitur pedeque læso victoriam perdit, IV, 186, 200, 210; sagittando certat cum eodem ac victoria reportata armis, quæ Troilus olim portavit, a Thetide donatur, 405-412-418; Ajacem fratrem deplorat prostratus in ejus cadaver, V, 500-521; Græcos incitat, ut Machaonis ac Nirei cadavera a Trojanis defendant, VI, 435-452; reversus e fuga ab Eurypylo facta Æneam hasta petit, 539, 546; VIII, 311; Agenorem sagitta petens Deiphontem interficit, 315 sqq.; Zechim occidit, X, 125; Menortem sagitta interficit, XI, 99 sqq.; ad moenia Trojana pugnans, 357; inter eos est, qui equum ligneum intrant, XII, 322.

Τηθύς, ὄος, Oceani conjux, dea marina, III, 748; XII, 160. Pro mari, II, 117; V, 14, 396; XI, 418.

Τελαμώνιος, οἶο, ἡ, oppidum Lyciæ, IV, 7.

Τηλεπιδης, αὐ, Telepli f., Eurypylus, VI, 181, 404; VIII, 7, 125. Vid. Εὐρύπυλος.

Τηλεπρος, οὐ, (Mysiæ rex), vulneratus ab Achille, IV, 152; sanatus ab eodem, 174 sqq.; Herculis f. ex Auge, pater Eurypyli ex Astyoche, VI, 137; VII, 141, 380; XIV, 130.

Τιβωνός, οἶο, (Laomedontis f.), Memnonis pater ex Aurora, II, 494; VI, 2; XIV, 135.

Τισίφονος, οὐ, Priami f., Hippodamiae maritus, I, 406; occisus a Neoptolemo, XIII, 215.

Τιτῆν, ἄνος, Titan; de Prometheus, VI, 271; XIV, 550. Οἱ Τιτῆνες, Titanes, I, 714; II, 205, 519; quorum certamen cum diis in Achillis galea effictum erat, V, 105; a Jove victi, VIII, 461 sqq.; in tartaro tremunt pugnantibus diis, XII, 180.

Τιτηνίς πέτρη, ἡ, mons Lyciæ, X, 163.

Τίτυς, Tityus, Jovis Tellurisque f., qui quum Latonæ vim intentaret, ab Apolline occisus est, III, 392 sqq.

Τολαίφης, ου, socius Philoctetæ, quem Æneas lapidis ictu interficit, XI, 488.

Τριτογένεια, ης, Minervæ nomen, I, 128, 289; III, 533; VII, 143; IX, 484; X, 353; XI, 294; XII, 377, 396; XIII, 417; XIV, 547. Vid. Ἀθήνη.

Τριτωνίς, ἰδος, Minervæ nomen, I, 179; V, 451; VI, 146; XII, 152, 237; XIII, 417, 435. Vid. Ἀθήνη.

Τροιζήν, ἡνος, ἡ, Argolidis urbs, ubi Pittheus regnavit, XIII, 510.

Τροίη, ης, Troja, I, 17, 26, 369; II, 37; III, 436, 530, 704; IV, 22, 420, 453, 575; V, 536, 549 (Τροίηζε); VI, 45; VII, 192, 269 (Τροίηζε), 299 (Τροίηθεν), 412, 430, 561; VIII, 246, 305, 427; IX, 279, 539; X, 77, 92, 122; XI, 634; XII, 1, 302 (Τροίηθεν), 453, 455, 469; XIII, 78, 276, 352, 415; XIV, 3, 73, 634.

Τρωίαι, αἰ, ἡ. q. Τρωάδες, Trojanæ mulieres, III, 204; X, 383, 402, 407, 412; XI, 1; XIV, 37.

Τρῶες, ων, οἱ, Troes, Trojani, I, 3, 14, 53, 92, 106, 126, 162, 173, 178, 181, 206, 212, 219, 232, 266, 275, 313, 353, 373, 375, 382, 495, 499, 504, 557, 568, 630, 640, 650, 735, 781, 800, 807, 813; II, 5, 12, 27, 60, 63, 94, 102, 190, 212, 216, 360, 393, 414, 463, 547, 582; III, 11, 19, 39, 40, 47, 50, 53, 93, 113, 118, 123, 135, 141, 167, 173, 185, 199, 267, 270, 273, 284, 331, 381, 400, 403, 421, 448, 496, 653, 666, 680; IV, 2, 17, 23, 32, 47, 49, 77, 90, 97, 290, 455, 471; V, 157, 161, 174, 177, 184, 207, 270, 280, 291, 300, 311, 652, 662; VI, 23, 29, 34, 116, 162, 168, 178, 295, 301, 305, 341, 365, 373, 446, 552, 571, 603, 644; VII, 97, 149, 376, 380, 426, 472, 494, 527, 538, 551, 696, 713, 728; VIII, 3, 6, 21, 32, 89, 218, 227, 232, 240, 248, 253, 262, 283, 327, 337, 355, 357, 370, 395, 401, 421, 454, 471, 485, 500, 502; IX, 6, 21, 26, 32, 40, 81, 169, 180, 206, 259, 267, 273, 285, 288, 291, 299, 511; X, 1, 49, 56, 85, 91, 255, 349, 354, 390, 392, 402, 473; XI, 109, 222, 233, 263, 264, 270, 273, 298, 329, 336, 350, 428, 430, 431, 441, 457; XII, 31, 33, 38, 49, 61, 158, 167, 238, 242, 256, 353, 379, 397, 412, 427, 461, 477, 479, 500, 521, 528, 562, 573, 585; XIII, 19, 26, 31, 59, 70, 84, 87, 132, 143, 162, 180, 286, 361, 377, 438, 479, 493, 562; XIV, 95, 182, 322, 399, 637.

Τρωάδες, αἰ, Troades, Trojanæ mulieres, I, 403; III, 200; de moribus certamen contemplantes, IX, 138 sqq.; XII, 442; XIII, 108, 508; XIV, 11, 30.

Τρωίλος, οἰο, Priami et Hecubæ f., ab Achille interfectus adulescentulus, IV, 155, 419 sqq.

Τρώϊος, adj., Trojanus; Τρώϊον ἄστυ, ἡ. e. Troja, I, 32; III, 339; IV, 478; XII, 19, 421; XIV, 9; Τρώϊοι Ἴπποιοι, I, 351; Τρώϊον οὐδας, I, 226; II, 339; IV, 261; VII, 518; VIII, 207; XIV, 212; Τρώϊον πεδῖον, VI, 428; Τρώϊοι υἱες, ἡ. e. Trojani, I, 70; II, 97; V, 318, 511, 578; VI, 124, 182, 646; VII, 164, 533, 624, 733; VIII, 237, 271, 359; XI, 150, 367; XII, 45, 64, 482; XIV, 157.

Τυδείδης, οἰο, Tydei f., Diomedes, I, 260, 265, 331, 767; IV, 38, 89, 109, 225, 235, 251, 257, 262, 282; VI, 39, 56, 78; VII, 188, 443; VIII, 96; IX, 203; X, 118; XI, 85; XIII, 207. Vid. Διομήδης.

Τυδεΐς, ἰος, Cenei f., pater Diomedis, I, 770, 773; III, 260; IV, 82, 102, 217, 574; VI, 61, 97; VII, 347, 419; IX, 335; X, 350; XIII, 168, 198.

Τυνδαρίς, ἰδος, ἡ, Tyndari filia, Helena, X, 310, 345. Vid. Ἑλένη.

Τυφώϊς, ἰος, ex Echidna pater Cerberi, VI, 261.

Τυφών, ὄνος, gigas, quem Juppiter fulminibus adussit, V, 485; XII, 452.

Υ.

Υδρῶ, ης, Hydra, quam Hercules et Iolaus interficiunt, in

Eurypyli scuto representata, VI, 212 sqq.

Υλλος, 1) Thersandri et Arethusæ f., Cretensis, ab Æura occisus, X, 81. 2) Trojanus, interfectus ab Ajace Telamonio, I, 529.

Υμναῖος, Hymenæus, XIV, 297.

Υπερίων, ὄνος, ὁ, Solis nomen II, 596; vid. Ἥλιος.

Υπνος, Somnus, maritus Pasithea, gener Junonis, V, 396-403.

Υρμίναι, αἰ, Pugnae, in scuto Achillis effictæ, V, 36.

Υρμινός, Trojanus, a Neoptolemo interfectus, X, 87.

Ύψιπύλεια, ης, Hypsipyle, Thoantis filia, mater Euneï ex Jasone, IV, 391.

Φ.

Φαίδων, ὄνος, Solis f., cujus mortem sorores (Heliades) desolebant, V, 627 (conf. Ἥλιος); e patris curru delabens in pharetra Philoctetæ effictus erat, X, 192.

Φάιδρος, Trojanus, cæsus a Neoptolemo, VIII, 293.

Φάσις, ὁ, Trojanus, quem Neoptolemus occidit, X, 89.

Φέρης, ητος, Cretensis, cæsus ab Ænea, VI, 622.

Φέρων, ὄνος, Messenius, a Memnone interfectus, II, 238.

Φηρεΐς, ἰος, cum Thrasy Mede Memnone occurrens, II, 279, Polymnium occidit, 293, 298, mox ex pugna recedit, 343.

Φθίη, ης, ἡ, Phthia, Thessaliæ urbs ac regio, Achillis patria, I, 673; III, 436.

Φιλοκτήτης, αἰο, Pirantis f., IX, 328; qualem vitam in Lemno insula degerit, describitur 353-397; ira exardescens in Ulixem ac Diomedem mitigatur a Minerva, 398 sqq.; ab illis in navem deportatus, 426 sqq., tum Trojam transmissus, 445 sqq., in terram et ad exercitum deducitur, 447-459; ejus vulnus sanatur a Podalirio, 461-477; a Minerva pulcer redditus ac fortis, 484, in Agamemnonis tentorio summo honore afficitur muneribusque opulentis a rege donatur, 486-516; contentus in tentorium suum se recipit somnoque per noctem fruitur, 517-528; postero mane Græcos adhortatur, ut fortissime pugnent, 535 sqq.; X, 52; Deioneum et Acamantem inter alios multos interficit, 167 sqq.; Paridem venenata sagitta percutit, 224-241; Pirasum telo vulnerat, XI, 52; Æneam sagitta petens Menontem interficit, 474 sqq., 488; Æneam increpat et ad certamen provocat, 490 sqq.; Calchantis Ulixisque consilia de dolo Trojanis struendo improbens Neoptolemum in pugnam sequitur, sed fulminibus ac tonitru uterque deterretur a consilio suo, XII, 80 sqq.; equum ligneum intrat, 317; XIV, 138.

Φλέγης, Trojanus, a Neoptolemo cæsus, X, 87.

Φόβος, 1) Metus, in Achillis scuto effictus, V, 29; Eridem comitatur, X, 57; Martis comes in bello, XI, 12. 2) unus equorum Martis, VIII, 242.

Φοῖβος, ου et οἰο, Phoebus, Apollo, III, 30, 46, 56, 98; VIII, 399; XI, 178; XII, 103, 517; XIV, 413. Vid. Ἀπόλλων.

Φοῖνιξ, ἰος, 1) Amyntoris f., Achillis educator, Achillem mortuum desolebat, III, 460-490; a Peleo hospitio olim exceptus et Dolopum rex factus, 468 sqq.; in ludis funebribus Græcos exhortatur, ut ad pugilatum se accingant, IV, 293 sqq.; Neoptolemum salutatur, VII, 630-667; cum duodecim Myrmidonibus Neoptolemum comitatur ab Achillis tumulo ad naves redeuntem, IX, 64. 2) Phoenix s. Phœnicus, portus Lyciæ, VIII, 106.

Φολόη, ης, Thessaliæ mons, in quo Hercules Centauros vicit, VII, 108.

Φόλος, οἰο, Pholus Centaurus, apud quem convivantes

Centauri certamen cum Hercule inierunt, VI, 274 sqq.

Φόρπυς, Mosyni frater, Salaminius, cæsus a Paride, VI, 631.

Φρυγία, ἡ, Phrygia, I, 285; VIII, 85 (Φρυγίῃδε); X, 126.

Φυλάκας, οἱ, Phylacenses, I, 244.

Φυλάκη, ἡ, urbs Magnesiae, ubi Protesilaus regnabat, I, 231 (Φυλακῆθεν).

Φυλεὺς, ἦος et ἑός, Megetis pater, I, 276; XII, 326.

Φύλλις, ἑδος, mater Alcaei e Margaso, X, 143.

Φυλοδάμας, αὐτός, socius Politar, de muro pugnans a Merione interficitur, VIII, 403.

X.

Χάος, οὐς, τὸ, Chaos, e quo Parcae erant natae, III, 756; quo Nox descendit illucescente Aurora, XIV, 2.

Χάριτες, αἱ, Gratiae, saltantes in Pelei nuptiis, IV, 140; Veneris comites in scuto Achillis, V, 72; VI, 152.

Χείρων, ὦνος, Chiron Centaurus, Achillis hastam fabricaverat, I, 593; IV, 143.

Χελιδονίη ἀκρὴ, ἡ, Chelidonium promontorium Tauri montis in Pamphilia, III, 234.

Χιμαίρα, ἡ, mons ignivomus Lyciae, VIII, 107.

Χόμιος, Pisenoris f., Lycius, occisus a Merione, VIII, 101.

Χρόμιος, Lacedaemonius, cæsus ab Eurypylo, VI, 616.

Χρύσα, ἡ, Mysiae urbs, præternavigata a Neoptolemo e Scyro Trojam proficiscente, VII, 402; item a Græcis domum redeuntibus, XIV, 412.

Ω.

Ὠκεανὸς, οἶο, Oceanus, XI, 418; XII, 160.

Ὠκυρότη, ἡ, nymphe, Hippomedontis mater e Mænalo, XI, 37.

Ὠραι, αἱ, Horae, Auroram comitantes, I, 50; Auroram ad cælum reducunt, II, 658; cibos administrarunt ad nuptias Pelei, IV, 135.

Ὠρεΐθυια, Boreae conjux, Penthesileæ equum celerrimum dono dedit, I, 168.

Ὠρίων, ὦνος, Orion stella, V, 368, 404; VII, 304.

ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ

ΙΛΙΟΥ ΑΛΩΣΙΣ

TRYPHIODORI

ILII EXCIDIUM.

ΤΡΥΦΙΟΔΟΡΟΥ

ΑΛΩΣΙΣ ΙΛΙΟΥ.

Ἰέομα πολυχμήτοιο μεταχρόνιον πολέμοιο
καὶ λόγον, Ἀργείης ἱππῆλατον ἔργον Ἀθῆνης,
αὐτίκα μοι σπεύδοντι, πόλιν διὰ μῦθον ἀνείσα,
έννεπε Καλλιόπει· καὶ ἀρχαίην ἔριν ἀνδρῶν
6 κεκρυμένου πολέμοιο ταχείη λῦσον αἰοδῇ.
Ἦδη μὲν δεκάτοιο κυλινδομένου λυκάθαντος
γυραλή τετάνυστο φόνων ἀκόρητος Ἴνυο
Τρωσὶ τε καὶ Δαναοῖσιν· ἐναιρομένων δ' ἄρα φῶτων
δοῦρατα κεκρυμει· ξιφῶν δ' ἐθήσκον ἀπειλαί·
10 σθένυντο θωρήκων ἐνοπή· μινύθεσκον ἐλκτῇ
ἀρμονίῃ βρηθεῖσα φερεσσακίων τελαμώνων·
ἀσπίδες οὐκ ἀνέγοντο μένειν ἔτι δοῦπον ἀκόντων·
λύετο καμπύλα τόξα· κατέρρεον ὠκείες ἰοί.
Ἴπποι δ' οἱ μὲν ἀνευθεν ἀεργῆλῃς ἐπὶ φάτναις
15 οἰκτρὰ κάτω μύοντες θυμῶν γας ἔστενον ἵππους,
οἱ δ' αὐτοὺς ποθέοντες ὀλωλότας ἡνιοχῆας.
Κεῖτο δὲ Πηλεΐδης μὲν ἔχων ἅμα νεκρὸν ἑταῖρον·
Ἀντιλόχῳ δ' ἐπὶ παιδὶ γέρον ὠδύρετο Νέστωρ·
Αἴας δ' αὐτοφῶνι βριαρὸν δέμας ἔλκεϊ λύσας
20 φάσσανον ἐχθρὸν ἔλουσε μεμνηνὸς αἵματος θυμῶν.
Τρωσὶ δὲ λωετήτοισιν ἐφ' Ἐκτορος ἔλκυθμοῖσι
μυρομένοις οὐ μόνον ἦν ἐπιδήμιον ἄλγος·
ἀλλὰ καὶ ἄλλοθροῖς ἐπὶ πένθεσι κωκύοντες
δάκρυσιν ἡμείβοντο πολυγλώσσων ἐπικούρων·
25 κλαῖον μὲν Λύκιοι Σαρπηδόνα, τὸν ποτε μήτηρ
ἐς Τροίην μὲν ἐπεμψεν ἀγαλλομένη Διὸς εὐνῇ,
δοῦρι δὲ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο πεσόντα
αἵματι δακρύσας ἐγύθη πατρώϊος Αἰθῆρ·
καὶ δολίην ὑπὸ νύκτα κακῶ πεπεδημένον ὕπνῳ
30 Ῥῆσον μὲν Θρηίκας ἐκώκυον· ἡ δ' ἐπὶ πότμῳ
Μέμνονος οὐρανίην νεφέλην ἐνεδύσατο μήτηρ,
φάγος ὑποκλύψασα κατηρέος ἡματος Ἥώς·
αἱ δ' ἀπὸ Θερμῶδοντος ἀρηϊφίλοιο γυναῖκες,
κοπτόμεναι περικυκλον ἀθληῶς ὄμφρα κα μαζοῦ,
35 παρθένον ὠδύροντο δαίφρονα Πενθεσίλειαν,
ἥ τε πολυξείνοιο χορὸν πολέμοιο μολοῦσα
θηλείης ἀπὸ χειρὸς ἀπασκέδασεν νέφος ἀνδρῶν
νῆας ἐς ἀγχιάλους· μελήϊ δὲ ἐ μόνος ὑποστᾶς
καὶ κτάνε καὶ σύλησε καὶ ἐκτερεῖζεν Ἀχιλλεύς.
40 Εἰστέκει δ' ἔτι πᾶσα θεοκμήτων ἐπὶ πύργων
Ἰλιος, ἀκλινέσσιν ἐπεμβεβαυῖα θεμέλοις·
ἀμβολή δ' ἤσχαλλε δυσαχθεῖ λαὸς Ἀχαιῶν.
Καί νύ κεν ὑστατίοισιν ὑποκνήσασα πόνοισιν,
ἀκάματός περ ἐοῦσα, μάτην ἴδρωσεν Ἀθήνη,
45 εἰ μὴ Διηϊφόβοιο γαμοκλόπον ὕβριν ἑάσας
Ἰδιόθεν Δαναοῖσιν ἐπὶ ξένος ἔλλυθε μάντις.
Οἷα δὲ που μογέοντι χαριζόμενος Μενελάῳ

TRYPHIODORI

EXCIDIIUM ILLI.

FINEM laboriosi serum belli
et latibulum, Argivæ equestre opus Minervæ,
mox mihi festinanti, longo sermone misso,
expone Calliope, et priscum virorum certamen
discriminis belli properante expedi carmine.
Jam quidem decimo volvente anno
diuturna se-extendebat cædibus inextinguibilis Bellona
Trojanis et Græcis; interfectis autem viris
hastæ defessæ-erant, gladiatorumque moriebantur minæ.
extinguebatur thoracum strepitus, minuebatur texta
connexio rupta clypeos-tenentium lororum,
clypei non sustinebant expectare amplius strepitum jacen-
lorum.] solvebantur incurvi arcus, peribant veloces sa-
gittæ.] Equi autem partim seorsum otiosa ad præsepia
flebiliter humi conniventes conjuges gemebant equos,
partim ipsos desiderantes interemptos aurigas.
Jacebat vero Pelides habens secum mortuum socium,
ac de Antilocho filio senex lugebat Nestor,
Ajax autem proprio-mortali robustum corpus vulnere con-
ficiens] ensem inimicum lavit furiosi sanguinis imbre.
Trojanis contra ignominiosas propter Hectoris raptationes
lagentibus non solum aderat domesticus dolor,
sed etiam alienos propter luctus plorantes
lacrims respondabant varie-loquentium sociorum lacri-
mis:] flebant quidem Lycii Sarpedona, quem olim mater
Trojam misit superbiens Jovis lecto,
hasta Patrocli Menetiadae caesum
deplorans sanguine se-effudit paternus Æther;
et dolosa nocte pernicioso impeditum somno
Rhæsum, Thracæ lugebant; ac propter mortem
Memnonis cælestem nubem subiit mater,
lumen subtrahens tenebrosi diei, Aurora;
a Thermodonte vero bellicoso mulieres,
resectum-habentes rotundam immaturæ uvæ mammar,
virginem lugebant bellicosam Penthesileam,
quæ ad chorum belli multis-sociis-compositi profecta
femineæ manu dissipavit nubem virorum
ad naves littorales; hasta vero solus eam adortus
et interfecit et spoliavit et terræ-mandavit Achilles.
Stetit vero adhuc tota diis-aedificatas ad turres
Troja, immobilibus innixa fundamentis;
mora autem affligebatur molesta populus Græcorum.
Et ultimis contrita laboribus,
indefessa quamvis esset, frustra sudasset Minerva,
nisi Deiphobi adultero crimine relicto
Troja Græcis amicus advenisset vates.
Qui quasi gratificans laboranti Menelao

ὀφειλέστον ὄλεθρον ἐξ μαντεύσατο πάτερ.
 Οἱ δὲ βρυζήλοιο θεοπροπίης Ἑλένοιο
 αὐτίκα μηχανάνοιο μόθου τέλος ἤρτύναντο.
 Καὶ Σκύρον μὲν ἔβαινε λιπὼν εὐπάρθενον ἄστυ
 υἱὸς Ἀχιλλῆος καὶ ἐπαίνης Διὶ δαμνίης·
 μήπω δ' εὐρυέστην ἱουλίζων κροτάφοισιν,
 ἀλκὴν πατρὸς ἔβαινε, νέος περ ἔων πολεμιστής.
 85 Ἥλθε δὲ καὶ Δαναοῖσιν ἔδον βρέτας ἄγνων ἄγουσα,
 ληϊστὴ μὲν εἶσα, φίλοις δ' ἐπίκουρος Ἀθήνη.
 Ἦδη καὶ βουλῆσι θεῆς ὑποεργὸς Ἐπειὸς
 Τροίης ἐγθρόν ἄγαλμα πελώριον ἵππον ἐποίει·
 καὶ δὴ τέμνετο δοῦρα, καὶ ἐς πεδίον κατέβαινε
 90 Ἰδὲς ἐξ αὐτῆς, ὅπῃθεν καὶ πρόσθε Φέρεκλος
 νῆας Ἀλεξάνδρῳ τεκτίνετο, πῆματός ἀρχήν.
 Ποίει δ' εὐρυάταίς μὲν ἐπὶ πλευρῆς ἀραρυῖαν
 γαστέρα, κοιλῆνας ὅπσον νεὸς ἀμφιέλισσας
 ὀρθὸν ἐπὶ στάθμην μέγεθος τορνύσσατο τέκτων.
 95 Αὐχένα δὲ γλαφυροῖσιν ἐπὶ στήθεσιν ἔπηξε,
 ξανθοῖ πορφυρόπεζαν ἐπιβῆνας τρίχα χρυσοῖ·
 ἥ δ' ἐπικυμαίνουσα μετῆρος αὐχένι κυρτῷ,
 ἐκ κορυφῆς λοφόμενι κατεσφρηγίζετο δεσμῷ·
 ὀφθαλμοὺς δ' ἐνέθηκε λιθώπας ἐν δυσὶ κύκλοις
 100 γλαυκῆς βηρύλλοιο καὶ αἰμαλέης ἀμειψύσου·
 τῶν δ' ἐπιμιστρομένων διδύμης ἀμαρύγμασι χροῖης
 γλαυκῶν φοινίσσοντο λίθων ἐλίκεσσιν ὀπωπαί.
 Ἀργυρέους δ' ἐχάραξεν ἐπὶ γναθμοῖσιν ὀδόντας,
 ἄκρα δακεῖν σπυρόντας εὐστρέπτοιο χαλινῷ·
 105 καὶ στόματος μεγάλῳ λαθὼν ἀνέβη κελεύθους,
 ἀνδράσι κευθόμενοισι παλὶρρόον ἄσθμα φυλάσσων·
 καὶ διὰ μυχτῆρων φουίζους ἔρβεν ἀήρ.
 Οὐατα δ' ἀκροτάτοισιν ἐπὶ κροτάφοισιν ἄρηνεν
 ὀρθὰ μάλ', αἰὲν ἐτοῖμα μένειν σάλπιγγος ἀκουήν.
 110 Νῶτα δ' ὁμοῦ λαγόνεσσι συνήρμοσε καὶ βράχιν ὑγρῆν·
 ἰσχία τε γλουτοῖσιν ὀλισθηροῖσι συνῆψεν.
 Σύρετο δὲ πρυμνοῖσιν ἐπ' ἵχνεσιν ἐκλυτος οὐρή,
 ἀμπελος ὥς γναμπτοῖσι καθελκομένη θυσάνοισιν.
 Οἱ δὲ πόδες βαλίοισιν ἐπερχόμενοι γονάτεσσιν,
 115 ἄπτερον ὥς περ ἔμελλον ἐπὶ ὁρόμον ὑπλίζεσθαι,
 οὕτως ἠπείγοντο· μένειν δ' ἐκέλευσεν ἀνάγκη·
 οὐ μὲν ἐπὶ κνήμησιν ἀχαλκίαις ἔειχον ὀπλὰι,
 μαρμαρέης δ' ἐλίκεσσι κατεσφῆκωντο χειρώνης,
 ἀπτόμεναι πεδίοιο μόγις κρτερώνυχι χαλκῷ.
 120 Κληϊστὴν μὲν ἔθηκε οὐρην καὶ κλίμακα τυκτῆν,
 ἥ μὲν ὅπως αἰδῆλος ἐπὶ πλευρῆς ἀραρυῖα
 ἔνθα καὶ ἐνθα φέρησι λόγον κλυτόπωλον Ἀχαιῶν·
 ἥ δ' ἵνα λυομένη τε καὶ ἔμπεδον εἰς ἐν εἶσα
 εἴη σφιν καθύπερθεν ὁδὸς καὶ νέρθεν ὁροῦσαι.
 125 Ἀμφὶ δὲ μιν λευκοῖο κατ' αὐχένος ἡδὲ γενεῶν
 ἀνθεσι πορφυρέοισι πέριξ ἔζωσεν ἱμάντων,
 καὶ σχολῆς ἐλίκεσσιν ἀναγκαῖοιο χαλινῷ,
 κολλήσας ἐλέφαντι καὶ ἀργυροδίει χαλκῷ.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα χάμην μενεδήϊον ἵππον,
 130 κύκλον εὐκνήμιδα ποδῶν ὑπέθηκεν ἐκάστω,
 ἐλκόμενος πεδίοισιν ὅπως πειθήνιος εἴη,

seruum exitium suae vaticinatus est patriae.
 Illi igitur (*Græci*) zelotypi oraculis Heleni *moti*
 illico diuturni belli finem appararunt.
 Et Scyro advenit relictæ pulcris-puellis-clara urbe
 filius Aclullis et laudabilis Deidamizæ :
 nondum vero formosis pubescens genis ,
 robur patris ostendebat , juvenis quamvis esset bellator.
 Advenit etiam Græcis suum simulacrum sanctum appor-
 tans,]prædatrix quamvis sit, amicis tamen adjutrix Miner-
 va.] Jam etiam consiliis-deæ minister *ejus*, Epeus,
 Trojæ inimicum opus, immensum equum, fabricabat ;
 et cadebat ligna , et in campum deducebat
 ex Ida ipsa, unde etiam prius Phereclus
 naves Alexandro fabricaverat, mali principium.
 Faciebat autem amplissimis in lateribus aptatum
 ventrem, cavans quantam navis utrinque-remigatæ
 rectam magnitudinem ad normam torhat artifex.
 Cervicem vero cavis pectoribus infixit ,
 flavo purpuream aspergens jubam auro ,
 ipsa vero undans sublimis in cervice curva ,
 a vertice colligebatur cristæ-simili vinculo.
 Oculos etiam inposuit lapideos in duobus circulis
 carsii berylli et rubicundi amethysti :
 mixtorum autem geminæ splendoribus coloris
 carsiolorum lapidum implicationibus rubeabant oculi.
 Splendidos quoque impressit in genis dentes ,
 extremitates mandere conantes versatilis freni ;
 et oris magni clam aperuit vias ,
 viris occultatis retrofluum halitum servan- ;
 ac per nares vivificus fluebat aer.
 Aures etiam summis in temporibus adaptavit
 valde rectas, semper paratas ad-expectandum tubæ aug-
 tum.] Dorsumque simul lumbis coaptavit et spinam flexi-
 lem] coxasque clunibus mollibus copulavit.
 Trahebatur autem ultima ad vestigia sparsa cauda ,
 ut vitis tortuosis detracta fimbriis.
 Pedes vero velocibus innitentes genibus ,
 non-alatum ad cursum acsi erant se-accincturi,
 ita pergebant ; manere autem jussit necessitas :
 neque vero sub tibiis non-aneæ extabant ungulæ ,
 sed splendidæ involucriis cooperiebantur testudinis ,
 tangentes solum vix fortis-unguis ære.
 Clausam etiam apposuit januam et scalam fabrefactam,
 hæc quidem ut inconspicua in lateribus aptata
 hic et illic ferret insidias inclytas Græcorum ,
 illa vero ut reclusa et accurate in unum complicata
 esset ipsis sursum via et deorsum prorumpendi.
 Utrunque vero ipsum candida in cervice et genis
 floribus purpureis circum cinxit habenarum
 ac tortuosis gyris coercentis freni,
 glutinans ebore et argenteos-vortices-habente ære.
 At postquam omnino absolvit hostilem equum ,
 rotam bene-radiatam pedum supposuit unienique ,
 ut tractus in campis obediens esset ,

μηδὲ βιαζομένοισι δυσέμβατον οἶμον ὁδεύει.

- Ὡς δ' ὁ μὲν ἐξήστραπτε φόβῳ καὶ κάλλει πολλῷ,
εὐρύς θ' ὑψηλός τε· τὸν οὐδέ κεν ἀρνῆσαιτο,
105 εἴ μιν ζῶν ἐτετμεν, ἔλυνέμιν ἵππιος Ἄρης.
Ἀμφὶ δέ μιν μέγα τείχος ἐλήλατο, μή τις Ἀχαιῶν
πρίν μιν ἐσαθρήσειε, δόλον δ' ἀνάπυστον ἀνάψῃ.
Οἱ δὲ Μυκηναίης Ἀγαμέμνονος ἐγγύθι νηὸς,
λαῶν ὀρνυμένων δμαδὸν καὶ κῆμα φυγόντες,
110 ἐς βουλὴν βασιλῆες ἀολλίσθησαν Ἀχαιῶν.
Ἢ δὲ ταυφθόγγοιο δέμας κήρυκος ἐλοῦσα
συμφράδμων Ὀδυσῆϊ παράστατο θεοῦρις Ἀθήνῃ,
ἀνδρὸς ἐπιχρύουσα μελίχροϊ νέκταρι φωνήν.
Αὐτὰρ ὁ δαιμονίῃσι νόον βουλῆσιν ἐλίσσων
115 πρῶτα μὲν εἰστήκει κενοόφρονι φωτὶ ἰοικώς,
δμματος ἀστρίπτοιο βολὴν ἐπὶ γαῖαν ἱρείσας·
ἄφνω δ' ἀενάων ἐπέων ὠδίνας ἀνοίξας
δεινὸν ἀναβρόντησε καὶ χερίης ἄτε πηγῆς
ἐξέχευεν μέγα λαῖμα μελισσταγέος νιφατοῖο·
120 ὧ φίλοι, ἦδη μὲν κρύφιος λόχος ἐκτετίλεσται,
χερσὶ μὲν ἀνδρομέησιν, ἀτὰρ βουλῆσιν Ἀθήνης.
Ἵμεῖς δ', οἳ τε μάλιστα πεποιθότες κάρτεϊ χειρῶν,
πρόφρονες ἀλκῇεντι νόῳ καὶ τλήμονι θυμῷ
σπέσθε μοι· οὐ γὰρ ἴοικε πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἰόντας
125 μοχθίζειν ἀτέλεστα καὶ ἀχρεά γηράσκοντας,
ἀλλὰ χρὴ ζῶντας ἀοίδιμον ἔργον ἀνῶσαι,
ἢ θανάτῳ βροτόεντι κακοκλείς αἴτχος ἀλύξαι.
Ἵμῖν θαλπωρὰι προφερέστερα, ἢ περ ἐκείνοις,
εἰ μὴ που στρουθοῖο καὶ ἀρχαίου δράκοντος
130 καὶ καλῆς πλατάνοιο καὶ ὠκυμόροιο ἐπὶ τέχνους
μητέρος ἐλκομένης ἀπαλῶν τ' ἐλάβεσθε νεοσσῶν.
Εἰ δὲ θεοπροπίησι γέρων ἀνεβάλλετο Κάλχας,
ἀλλὰ καὶ ὡς Ἑλένοιο μετῆλυδος ὀμφητῆρος
μαντοσύνη καλέουσιν ἐτοιμοσάτην ἐπὶ νίκην.
135 Τοῦνεκά μοι πείθεσθε, καὶ ἱππεῖην ἐπὶ νηδὺν
θαρσαλέοι σπεύδωμεν, ὅπως αὐτάγρετον ἄλγος
Τρῶες ἀταρβήτοιο θεῆς ἀπατήνορα τέχνην
Ἴλιον εἰσανάγωσιν, ἔδν κακὸν ἀμραχαπῶντες.
Οἱ δ' ἄλλοι πρύμνια μεθέτε πεισμάτα νηῶν,
140 πῦρ ἴδιον πλεχτήσιν ἐνὶ κλισίῃσι βαλόντες·
Ἰλιάδος δὲ λιπόντες ἐρημαίην χθονὸς ἀκτὴν
πλώετε πανσυδίῃ ψευδώνυμον οἴκαδε νόστον,
εἰσόκεν εὐόρμου τετανυσμένον ἐκ περιωπῆς
ὑμῖν συναγρομένοις ἐπὶ γείτονος αἰγιαλοῖο
145 σημαίνει παλίνορσον ἐπὶ πλόον ἐσπέριον πῦρ.
Καὶ τότε μήτε τις ὄκνος ἐπειγομένων ἐρετῶν
γιγνέσθω, μήτ' ἄλλο φόβος νέφος, οἳά τε νύκτες
ἀνθρώποισι φέρουσιν ἐλαφροῦ δαίματ' αἰετοῦ.
Ἔστω δὲ προτέρης ἀρετῆς ἐμφύλιος αἰδώς·
150 μήτε τις αἰσχύνειεν ἔδν κλέος, ὥς κεν ἕκαστος
αἶψιον ὦν ἐμόγησε λάβῃ γέρας ἱπποσυνάων.
Ὡς φάμενος βουλῆς ἐξῴχετο· τοιοῦτο δὲ μῦθος
πρῶτος ἐρωμάρτησε Νεοπτόλεμος θεοειδής,
πῶλος ἄτε ὁροσάεντος ἐπειγόμενος πεδίοιο,
155 ὅς τε νεοζυγέσσιν ἀγαλλόμενος φαλάροισιν.

neque trahentibus difficilem viam ambularet.

Sic is quidem effulsit horrore et decore multo,
capaxque et excelsus; neque enim recusasset,
si eum vitum deprehendisset, agere equestris Mars.
Circa autem ipsum magnum murum duxerat *Epeus*, ne quis
Græcorum] prius ipsum aspiceret, et dolum manifestatum
vulgaret.] Interim Myceneam Agamemnonis ad navem,
populorum excitatorum tumultum ac fluctum elapsi,
ad consilium reges congregabantur Græcorum.
Canori autem corpore præconis assumpto
conciliatrix Ulyssi astabat strenua Minerva,
viri inungens mellito nectare vocem.
Verum ipse divinis mentem consiliis volvens
primum quidem stabat insipienti viro similis,
oculi immobilis radium ad terram figens;
subito vero perennium verborum partus aperiens
horribiliter fulminavit et veluti nigro ex-fonte
effudit magnum flumen mellilui nimbi.

O amici, jam quidem occultum latibulum absolutum est,
manibus quidem humanis, sed consiliis Minervæ.
Vos vero, qui maxime fiditis robori manuum,
promti intrepido pectore et audaci animo
sequimini me: non enim decet longum tempus luc veraxiles
nos-laborare sine fine et inutiliter senescentes,
sed opus est viventes-nos celebre opus perficere
aut morte cruenta turpe delectus evitare.
Nobis spes meliores quam illis,
nisi forte passeris et antiqui draconis
et pulcræ platani et cum miseris pullis
matris correptæ tenerorumque oblitus estis pullorum.
Si vero vaticiniis senex tempus-protraxit Calchas,
tamen etiam sic Heleni advenæ vatis
oracula vocant certissimam ad victoriam.
Propterea mihi obtemperate, et equinam in altum
audaces properemus, ut spontaneum dolorem
Trojani, intrepidæ deæ fallacem artem,
Ilium introducant, suum malum amplectantes.
Reliqui vero in-puppiibus laxate rudentes navium,
igne proprio in texla *timine* tentoria jacto:
Trojanæ autem linquentes desertum terræ littus
navigate uno-agmine ad-conflictum domum reditum,
donec portuensi protentus e specula
vobis congregatis in vicino littore
signum-det retrogradam ad navigationem nocturnus ignis
Et tunc neve aliqua cessatio urgentium remigum
sit, neve alia timoris nubes, sicuti noctes
hominibus ferunt trepidi horrores animi.
Sit vero vobis prioris virtutis ingenitus pudor:
ne quis dedecoret suam gloriam, ut unusquisque
dignum suis accipiat honorarium gestis-bellicis.

Sic locutus concilio exiit. Ejus vero verba
primus secutus est Neoptolemus divina-forma,
quemadmodum pullus per roscidum festinans campum,
qui recens-compositis superbiens phaleris

ἔρθεσε καὶ μάστιγα καὶ ἡνιοχῆος ἀπειλήν.
 Τυδείδης δ' ἐπόρουσε Νεοπτολέμῳ Διομήδης,
 θαυμάζων ὅτι τοῖος ἦεν καὶ πρόσθεν Ἀχιλλεύς.
 Ἔσπετο καὶ Κυάνιππος, ὃν εὐπατέρεια Κομαιῶν
 160 Τυδείης, θαλάμοιο μινυνθαδίοιο τυχοῦσα,
 ὠκυμόρῳ τέκε παῖδα σαρκεσπάλῳ Αἰγιαλῇ.
 Ἔστη καὶ Μενέλαος· ἄγεν δέ μιν ἄγριος ὄρμη
 Δειφροῦ ποτὶ δῆριν, ἀπηνεί δ' ἔζετο θυμῷ,
 δεῦτερον ἀρπακτῆρα γάμου λείψανός εἰρειν.
 165 Τῷ δ' ἐπὶ Λοκρὸς ὄρουσεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
 εἰσέτι θυμὸν ἔχων πεπνυμένον, οὐδ' ἐπὶ κούραις
 μαργαίνων ἀθέμιστον· ἀνέστησεν δὲ καὶ ἄλλον,
 Κρητῶν Ἰδομενῆα μεταιπόλιον βασιλῆα.
 Νεστορίδης δ' ἀματόισιν ἔδωκε κρατερὸς Θρασυμήδης,
 170 καὶ Τελαμώνιος υἱὸς ἐκηβόλος ἦε Τεῦκρος·
 τοῖσι δ' ἐπ' Ἀδμήτῳ πάϊς πολυῖππος ἀνέστη
 Εὐμήλος· μετὰ τὸν δὲ θεοπρόπος ἔσσυτο Κάλχας,
 εἰδὼς ὅτι μὲλ' ὄν' ὁμήχων ἐκτελέσαντες
 ἦδη Τροίην ἄστυ καθιππούουσιν Ἀχαιοί.
 175 Οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἐλειφθεν ἀποστρεφθέντες ἄρωγῆς
 Εὐρύπυλος τ' Εὐαιμονίδης ἀγαθὸς τε Λεοντεὺς,
 Δημοφῶν τ' Ἀκάμας τε, δύο Θησέϊα τέκνα,
 Ὀρτυγίδης δ' Ἀντικλος, ὃν αὐτόθι τεθνεῶτα
 ἵππῳ θαυρόσαντες ἐνεκτερέϊξαν Ἀχαιοί,
 180 Πηνελόεω τε Μίγης τε καὶ Ἀντιφάτης ἀγαπήνορ,
 Τριδάμας τε καὶ Εὐρυδάμας, Πηλεὸς γενέθλη,
 τοῖσι δ' Ἀμφιδάμας κοκορυμένος· ὕστατος αὖτε
 Τύχης ἀγλαόμητις ἔδωκε πέδιλιν ἐπ' ἑπαιός.
 Εὐδαίμονι δὲ ἔπειτα Διὸς γλαυκῶπιδι κούρῃ
 185 ἵππεύειν ἔσπευδον ἐς δὲ χάδα· τοῖσι δ' Ἀθήνη
 ἀνδροσίην κεράσασα θεῶν ἐκόμισσεν ἰδοῦσθαι
 δεῖπνον ἔχειν, ἵνα μὴ τι, πανημέριοι λογρόντες,
 τειρόμενοι βαρύνουσι ἀτερπὲ γούνατα λιμῷ.
 ὣς δ' ἐπὶ κρυμνοῖσιν ἀελλοπόδων νεφελῶν
 190 ἔρρα παχνόσασα χιὼν ἐπάκονεν ἀρούρας,
 τηχόμενη δ' ἀνέχεε πολλὸν βρόν· οἱ δ' ἀπὸ πέτρης
 οἷον καταθρόσκουσι κυδιστήτῃρι κυδοιμῷ,
 δοῦπον ὑποπτήξαντες ὄρει τρεφῆος ποταμοῖο,
 θῆρες, ἐρωήσαντες ὑπὸ πτύχα καλὰς εὐνῆς·
 195 σιγῇ φρικαλέῃσιν ἐπὶ πλεῖστοι μένουσι,
 πικρὰ δὲ πεινῶντες οἷζυρῆς ὑπ' ἀνάγκης
 τείμενοι ἐλδύχεται πότε πύσται ὕμνον ὕδα·
 ὥς οἱ γε γλαυροῖο διὰ βυλόχοιο θορόντες
 ἀτλάτους ἀνέχοντο πόνους ἀκαήτες Ἀχαιοί.
 200 Τοῖσι δ' ἐπεκλήρυσσε ὕμνον ἐγκύμονος ἵππου
 πιστὸς ἀτεκμήροισι δόλου πολυῖπρος Ὀδυσσεύς.
 Αὐτὸς δ' ἐν κεφαλῇ σκοπὸς ἔζετο· τῷ δὲ οἱ ἄμφο
 ὀφθαλμοὶ ποθέοντες ἐλάνθανον ἐκτός· οὐκ ἔστιν
 Ἀτρεΐδης δ' ἐκείλευσεν ὑποδραχτῆρα Ἀχαιοῦ·
 205 ὥς ται λάβρον ἔρκος ἐργάμενται μακρόχαις,
 ἵππους ὅπερ κακάλυπτο· θέλει δὲ ἐ γυμνὸν ἔσσει,
 τηλερπυλὴ ἵνα πᾶσιν ἦν χάριν ἀνδράσι πέμπει.
 Καὶ τὸ μὲν ἐξιλάχαινον ἐφημοσύνη βασιλῆος.
 Πηλεὶ δ' ὅτε νύκτα παλίνσχιον ἀνδράτιν ἔλκεν

prævenit et flagellum et equitis minas.

Tydidēs autem subsecutus est Neoptolemum Dionædes, admiratus, quia talis fuerat etiam prius Achilles.

Secutus est etiam Cyanippus, quem generosa Comata Tydei-filia, nuptias breves sortita,

præmature-mortuo peperit filium scutato Agialeo.

Surrexit etiam Menelaus; egit enim ipsum ferox impetus Deiphobi ad certamen, sævaque sedebat cum ira, alterum raptorem uxoris cupiens deprehendere.

Post hunc Locrensis properavit Oilei acer Ajax,

adhuc animum habens prudentem, neque in puellis insanians illicite. Suscitavit vero etiam alium,

Idomeneæ Cretensium semicanum regem.

Nestorides etiam cum his ibat fortis Thrasy medes,

et Telamonis filius jaculator Irit Teucer;

et cum his Admeti filius dives-equis surrexit

Eumelus. Post hunc vero vates properavit Calchas

bene intelligens, quod labore immenso absoluto

jam Trojanam urbem populaturi-essent Græci.

Nequaquam vero relictis sunt aversi ab-auxilio

Eurypylus Eumionides strenuusque Leonteus,

Demophoonque et Acamas, duo Thesei filii,

et Ortygides Anticlus, quem ibi mortuum

in-equo lacrimantes sepeliverunt Achivi,

Penelopeosque et Meges et Antiphates magnanimus,

Iphidamasque et Eurydamas, Pelie proles,

arcuque Amphidamas armatus. Ultimus tandem

opificium suum prudentissimus conscendit Epeus.

Vota-facientes deinceps Jovis casiae filiae

equinam festinabant ad navem. Ipsis autem Minerva

ambrosium temperatum deorum attulit cibum,

epulum ut-haberen, ne per-totum-diem insidiantes,

exhausti gravarent genua tristi fame.

Ut autem, quando frigoribus velocium nebularum

aerem condensans nix conspergit agros,

liquefacta autem demittit magnum flumen; at de petra

celeriter desilientes præcipiti cursu,

strepitum pertimescentes montani fluminis,

fera, diffugientes sub declive cavi latibuli,

tacite horrida juxta latera manent montis

acerbaque fame-laborantes miseram ob necessitatem

patientes expectant, quando desitura-sit vehemens aqua.

sic igitur concavum per latibulum ruentes

intolerabiles sustinebant labores indefessi Achivi.

Post hos vero clausit januam prægnantis equi

fidus occulti doli portitor Ulysses.

Ipsæ vero in capite speculator sedebat; at ejus ambo

oculi avidi latebant eos-qui-extra erant.

Atrides autem jussit ministros Achæos

erucere lapideam septum curvis ligonibus,

quod equus tectus-erat; volebat enim eum nudum relin-

quere, conspicuus ut omnibus suum decus viris exhiberet.

Et illud quidem effodiebant mandato regis

Sol vero cum noctem umbrosam hominibus afferebat

- 210 ἐς δὺσιν ἀχλύόπεζαν ἐκηβολὸν ἔτραπεν ἦν,
 δὴ τότε κηρύκων ἐπεκίδνυτο λαὸν αὐτῇ
 φεύγειν ἀγγελεύουσα καὶ ἐλκόμεν εἰς ἄλλα κοίτην
 νῆας εὐκράϊρους ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι·
 ἔνθα δὲ πευκέντος ἀνασχόμενοι πυρὸς ὁρμήν
 215 ἔρκεα τε πρήσαντες ἐϋσταθίων κλισιάων,
 νηυσὶν ἀναπλώεσκον ἀπὸ Ῥοιτειαῶος ἀκτῆς
 ὄρμον ἐς ἀντιπέριον ἐϋστεράνου Τανέδοιο,
 γλαυκὸν ἀναπτύσσοντες ὕδωρ Ἀθαμαντίδος Ἑλλης.
 Μοῦνος δὲ πληγῇσιν ἐκούσια γυῖα χαρχυθεῖς
 220 Αἰσιμίδης ἐλέλειπτο Σίνων, ἀπατήλιος ἦρως,
 κρυπτόν ἐπὶ Τρώεσσι δόλον καὶ πῆματ' ἀκύνων.
 Ὡς δ' ὅποτε σταλίσσεται λίνον περικυκλώσαντες
 θηρσὶν ὄρειπλανέεσσι λόχον πολυωπὸν ἐπηΐαν
 ἀνέρες ἀγρευτῆρες· ὁ δ' ἐκκριδὼν οἶος ἀπ' ἄλλων
 225 λαθριδίος, πυκινοῖσιν ὑπὸ πτόρθεσι δεδυκώς,
 δίκτυα παπταίνων ἐλαθεν θηροσκοπὸς ἀνὴρ·
 ὥς τότε, λωβητοῖσι περίστιχτος μελέεσσι,
 Τροίῃ λυγρὸν δλεθρὸν ἐμάχετο· καὶ δὲ οἱ ὦμους
 ἐλκεσι ποιητοῖσιν ἐπέρρει νύχυτον αἷμα.
 230 Ἢ δὲ περὶ κλισίῃσιν ἐμάνετο πινυυχίῃ φλόξ,
 καπνὸν ἐρευγομένη ἐριδινέα φοιτᾷ ῥιπῇ·
 Ἥφαιστος δ' ἐκέλευεν ἐρίβρομος· ἐκ δὲ θυέλλας
 παντοίας ἐτίνασσε ἐπιπνέουσα καὶ αὐτὴ
 μέγτηρ ἀθανάτοιο πυρὸς φρεσὶμβροτος Ἥρη.
 235 Ἢ δὲ Τρώεσσι καὶ Ἰλιάδεσσι γυναιξὶν
 ὄρθρον ὑπὸ σκιάεντα πολύθροος ἤλυθε φῆμη,
 δῆτ' ὅν ἀγγέλλουσα φόβον στιμάντορι καπνῷ.
 Αὐτίκα δ' ἐξέθορον πυλείων πετάσαντες ὄχῃας
 πεζοί θ' ἱππῆες τε καὶ ἐς πεδῖον προχέοντο,
 240 διζόμενοι μὴ ποῦ τις ἦν δόλος ἄλλος Ἀχαιῶν.
 Οἱ δὲ θοῆς οὐρῆας ὑποζεύξαντες ἀπήναις
 ἐκ πόλιος κατέβαινον ἅμα Πριάμῳ βασιλῇ
 ἄλλοι δηρογέροντες· ἐδ' ἀρότατοι δ' ἐγένοντο,
 θαλπόμενοι περὶ πιαστὶν ὄρους λίπε φοίνιος Ἄρης,
 245 ἐστόμενοι καὶ γῆρας ἱλευτέρων. Οὐ μὲν ἐμύλλον
 γηθήσειν ἐπὶ δρόν· ἐπεὶ Διὸς ἤθελε βουλή.
 Οἱ δ', ὅτε τεχνήεντος ἰδὼν δέμας αἰδολὸν ἵππου,
 θύμασαν ἀμρυχθέντες, ἀπ' ἐχέοντες ἰδόντες
 αἰετὸν ἀλκήμεντα περιχλάζουσι κολοιοί.
 250 Τοῖσιν δὲ τρηχεῖα καὶ ἀκριτος ἐμπυσε βουλή·
 οἱ μὲν γὰρ πολέμῳ βαρυπενθεῖ κεκαμῶτες,
 ἵππον ἀπεχθήσαντες, ἐπεὶ πέλεν ἔργον Ἀχαιῶν,
 ἤθελον ἢ δολιχοῖσιν ἐπὶ κρημνοῖσιν ἀράξει,
 ἢ καὶ ἀμριτόμοισι διαρρήξαι πελέκεσσιν·
 255 οἱ δὲ, νεοζέστοιο πεποιθότες ἔργμασι τέχνης,
 ἀθανάτοιο ἐκέλευον ἀρήϊον ἵππον ἀνάψαι,
 ὑπερὸν Ἀργείοιο μόθου σημῆϊον εἶναι.
 Φραζομένοις δ' ἐπὶ τοῖσι πανάλοα γυῖα κομῶων
 γυμνὸς ὑπὲρ πεδίοιο φάνη κεκακωμένος ἀνὴρ·
 260 αἵματι δὲ σμώδιγγες ἀεικέϊ βεβριθυῖσι,
 ἰχνη λωβήεντα θεῶν ἀνέρανων ἱμάντων.
 Αὐτίκα δὲ Πριάμοιο πόδῳ προπάροιθεν ἐλυθὲς
 ἱεσίοις παλάμῃσι παλαίων ἤψατο γούνων,

ad occasum tenebrosum procul-radiantem convertisset diem,] tum sane præconum per-populum dispersa-est vox ut-fugerent nuntians et traherent in mare profundum naves bene-cornutas et rudentes solverent : ibi vero picci sublato ignis impetu et propugnaculis incensis firmorum castrorum , navibus renavigabant de Rhæteo littore ad portum oppositum pulcre-coronatae Tenedi , cæruleam sulcantes aquam Athamantidis Helles. Solus vero plagis sponte membra sauciatus Æsimides relictus-est Sinon , fraudulentus heros , occultum contra Trojanos dolum et nocumenta abscondens.] Ut vero quando vallis rete circumdantes feris montanis insidias multiforas struunt viri venatores , seorsim vero solus ab aliis occultus, densos ramos qui-subiit , retia spectans latet serarum-insidiator vir : sic tunc fœdata stigmatis-notatus membra Trojæ triste exitium struebat Sinon; per humeros autem ipsi] de-vulneribus factitiis defluebat fluidus cruor. Cæterum circa tentoria forebat per-noctem-totam flamma, fumum eructans valde-vorticosum grassanti impetu. Vulcanus enim jubebat gravisonus , et procellas varias exercebat afflans etiam ipsa mater immortalis ignis, lucida Juno Jam vero Trojanis et Iliadibus mulieribus sub crepusculum umbrosum multisona venit fama hostilem denunciens fugam significatore fumo. Statim igitur exiiebant portarum pandentes seras et pedites et equites atque in campum effundebantur investigantes, ne forte quis esset dolus alius Achivorum. Ac velocibus mulos jungentes plaustreis ex urbe descendebant cum Priamo rege alii senatores : expeditissimi autem fuerunt spe-lactati propter filios, quos reliquerat cruentus Mars, videntes etiam senectatem suam liberam. Non utique debebant] gaudere ad longum tempus, quia Jovis sic voluit decretum.] At, ubi artificiosi viderunt corpus agile equi, admirati-sunt circumfusi , ut striduli videntes aquilam robustam circumstrepunt graculi. His autem asperum et dubium incidit consilium : alii enim bello luctuoso defatigati , equum exosi , cum esset opus Græcorum , volebant aut longis præcipitiis illidere , aut etiam acutis dirumpere securibus ; alii vero nuperfacti confisi artificii operis , diis jusserunt Martium equum consecrari , posterius Græci belli signum ut-esset. Deliberantibus vero de his, variata Iovis membra gerens nudus per campum apparuit misere-affectus vir ; sanguine enim vibices turpi refoctæ vestigia dira vehementium ostendebant flagellorum. Mox autem Priami ante pedes volutus supplicibus manibus senilia attigit genua ,

- λισσόμενος δὲ γέροντα δολοπλόκον Ἰαχε μῦθον·
 265 Ἄνδρα μὲν Ἀργείοισιν ὁμόπλοον εἴ μ' ἐλεαίρεις,
 Τρώων δὲ ῥυτῆρα καὶ ἄστυος εἴ με σώσεις,
 Δαρδανίδη σκηπτοῦγε, καὶ ὑστατον ἐχθρὸν Ἀχαιῶν,
 οἷά με λωδήσαντο θεῶν ὅπιν οὐκ ἀλέγοντες,
 οὐδὲν ἀλιτραίνοντα, κακοὶ καὶ ἀπηνέες αἰεὶ·
 270 ὥς μὲν Ἀχιλλῆος γέρας ἤρπασαν Αἰακίδαι,
 ὥς δὲ Φιλοκτήτην ἔλιπον πεπεδημένον ὕδρῳ,
 ἔκτειναν δὲ καὶ αὐτὸν ἀγασσάμενοι Παλαμήδην·
 καὶ νῦν οἷά μ' ἐρεξον ἀτάσθαλοι, οὐνεκα φεύγειν
 οὐκ ἔβαλον σὺν τοῖσι, μένειν δ' ἐκέλευον ἑταίρους·
 275 οἱ δὲ νοοπλήγεσιν ἀτασθαλίῃσι δαμέντες,
 εἵματα μὲν μ' ἀπέδυσαν, ἀεικέλῃσι δ' ἱμάσθλαις
 πᾶν δέμας οὐτήσαντες, ἐπὶ ξείνῃ λίπον ἀκτῇ·
 ἀλλὰ, μάκαρ, πεφύλαξο Διὸς σέβας ἱερόιο·
 χάρμα γὰρ Ἀργείοισι γενήσομαι, εἴ κεν ἑάσῃς
 280 χερσὶν ὑπο Τρώων ἱκέτην καὶ ξείνον ὀλέσθαι.
 Αὐτὰρ ἐγὼ πάντεσσιν ἐπάρχιος ἔσσομαι ὑμῖν,
 μηκέτι δειμαίνειν πολέμον παλίνορσον Ἀχαιῶν.
 Ὡς φάτο· τὸν δ' ὁ γέρον ἀγανῇ μελίσσας φωνῇ·
 Ζεῖνε, σὲ μὲν Τρώεσσι μεμιγμένον οὐκ ἔτ' εἰοικε
 285 τάρβος ἔχειν· ἐρυγες γὰρ ἀνάρσιον ὕβριν Ἀχαιῶν·
 αἰεὶ δ' ἡμέτερος φίλος ἔσσεαι· οὐδέ σε πάτρης,
 οὐδὲ πολυκτεάνων θαλάμων γλυκὺς ἡμερος αἰρεῖ.
 Ἄλλ' ἄγε, καὶ σύ μοι εἰπέ τί τοι τόδε θαῦμα τέτυκται,
 ἵππος, ἀμειλίχτοιο φόβου τέρας· εἰπέ δὲ σείο
 290 οὔνομα καὶ γενεήν, ὁπόθεν δὲ σε νῆες ἐνεικαν.
 Τὸν δ' ἐπιθαρσύνσας προσέφη πολυμήχανος ἦρως·
 Ἐξερέω καὶ ταῦτα· σὺ γάρ μ' ἐθιλοντα καλέυεις
 Ἄργος μοι πόλις ἐστὶ, Σίνων δέ μοι οὔνομα καί ται·
 Αἰσιμον αὖ καλέουσιν ἐμὸν πολὺν γενετῆρα.
 295 Ἴππον δ' Ἀργείοισι παλαίφρον εὔρεν Ἐπειός·
 εἰ μὲν γὰρ μιν ἔατε μένειν αὐτοῦ ἐνὶ χώρῃ,
 Τροίην θέσφατόν ἐστιν εἰλεῖν πόλιν ἐγγὺς Ἀχαιῶν·
 εἰ δέ μιν, ἀγνὸν ἄγαλμα, λάβῃ νηοῖσιν Ἀθήνῃ,
 φεύγονται προφυγόντες ἀννηύστοις ἐπ' ἀέθλοισι.
 300 Ἄλλ' ἄγε δὴ σειρήσι περίπλοκον ἀμφιβαλόντες
 ἔλκετ' ἐς ἀκρόπολιν μεγάλην χρυσήνιον Ἴππον·
 ἄμμι δ' Ἀθηναίῃ ἐρυσίπολις ἡγεμονεῦοι,
 δαιδάλεον σπεύδουσα λαβεῖν ἀνάθημα καὶ αὐτῇ.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· καὶ τὸν μὲν ἀναξ' ἐκέλευσε λαβόντα
 305 ἔσσεσθαι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε· τοὶ δὲ, βοῆλαις
 δεσάμενοι σειρήσιν εὐπλέκτοισι τε κάλοισιν,
 εἵλκον ὑπὲρ πεδίοιο θοῶν ἐπιθήτορα κύκλων
 Ἴππον, ἀριστήεσσι βεβυσμένον· οἱ δὲ πάροιθεν
 κύβοι καὶ φόρμιγγες ἐμὴν ἐλίγαινον ἀοιδῆν.
 310 Σχέτλιον ἀφραδέων μερόπων γένος, οἷσιν ὁμίλῃ
 ἄσκοπος ἔσσομένων· κενεῶν δ' ὑπὸ χάρματι πολλοὶ
 πολλάκις ἀγνώσσοισι περιπταῖοντες ὀλέθρῳ.
 Οἷη καὶ Τρώεσσι τότε φθισίμβροτος ἄτη
 ἐς πόλιν αὐτοκείμενος ἐκώμασεν· οὐδέ τις ἀνδρῶν
 315 ᾔδειεν, οὐνεκα λάβρον ἐφέλκετο πένθος ἄλαστον.
 Ἄνθεα δὲ δροσόεντος ἀμνησάμενοι ποταμοῖο
 Ἰστέρον αὐχενίους πλοκάμους σφετέρῳ φωνῆος.

imploransque senem dolosum exclamavit sermonem :

Virum Græcis socium-navigationis si me miseraris ,
 Trojanorum servatorem et urbis si me servaveris ,
 o Dardanide imperator, et summum inimicum Achæorum,
 sic me læserunt deorum ultionem non curantes ,
 nihil peccantem, improbi et immisericordes semper :
 sic etiam Achillis honorarium rapuerunt Æacidae ,
 sic Philoctetem reliquerunt impeditum colubro ,
 interfecerunt etiam ipsum invidi Palamedem :
 et sic nunc mihi fecerunt iniqui , quia fugere
 non volebam cum ipsis, sed manere jubebam socios.
 Qui mentem-perturbante improbitate subacti
 vestibus me exuerunt , diris vero flagris
 omni corpore caeso , in peregrino reliquerunt litore.
 Age, o beate, observa Jovis reverentiam supplicum-præ-
 sidis;] gaudium enim Græcis ero, si siveris
 sub manibus Trojanorum supplicem et hospitem me perire.
 Verum ego omnibus adjutor ero vobis ,
 ne-amplius metuatis bellum redintegratum Græcorum.

Sic dixit; eum vero senex blanda consolatus est voce :

Hospes, te quidem Trojanis mixtum non amplius con-
 venit]metum tenere; effugisti enim impiam injuriam Achæ-
 orum:] semper vero noster amicus eris, neque te patriæ,
 neque opulentarum ædium dulce desiderium capiet.
 Atqui age et tu mihi dic, quidnam hoc monstrum sit,
 equus, horrevi timoris portentum! dic etiam tuum
 nomen et genus, unde vero te naves tulerint.

Hunc vero confusus allocutus est valde versutus heros :

Eloquar etiam hæc; tu enim me volentem jubes.

Argos mihi patria est, Sinonque nihil nomen est ,
 Æsimum autem nominant meum senem patrem.
 Equum vero Græcis olim-prædictum excogitavit Epeus :
 siquidem enim eum siveritis manere hic in campo ,
 Trojanam fatatum est ut-capiat urbem hasta Græcorum :
 si vero eum, sacram statuam, acceperit templis suis Mi-
 nerva,]fugient Græci aufugientes infectis certaminibus.

Verum agite catenis undique circumdatum
 trahite in arcem magnam aureo-freno-conspicuum equum.
 Nobis autem Minerva urbis-custos dux-sit
 artificiosum festinans accipere donarium et ipsa.

Sic utique dixit, et hunc quidem rex jussit capere-et
 induere elidnam ac tunicam. Illi vero (Trojani) bubulis
 vinctum funibus ac bene-tortis rudentibus
 trahebant per campum velocium ascensorein rotarum
 equum, herolibus repletum; ante vero equum
 tibiar et citharæ consonum modulabantur carmen.
 Miserum stultorum hominum genus, quibus caligo
 inconspicua est futurorum, et vano præ gaudio multi
 sæpe ignorant se-incidere exitio.

Qualis etiam Trojanis tunc pernicioxa noxa
 in urbem sponte ingressa est, nec quisquam virorum
 nurat, quod rapide attrahebatur luctus infinitus.
 Flores autem aquosi metentes fluvii
 coronarunt collares capillos sui occisoris.

Γαῖα δὲ, χαλκείοισιν ἐρεικομένη περὶ κύκλοις,
 δεινὸν ὑπεδρυχᾷτο· σιδήρειοι δὲ καὶ αὐτῶν
 320 τριβόμενοι τρηχεῖαν ἀνέστηνον ἄζονες ἡχῆν·
 τετρίγει δὲ κάλων ξυνοχὴ, καὶ πᾶσα ταθεῖσα
 λιγνὺν αἰθαλόεσσαν ἔλιξ ἀνεκῆχιε σειρή.
 Πολλὴ δ' ἐλκόντων ἐνοπὴ καὶ κόμπος ὀρώρει·
 ἔδραμε νυμφαῖσιν ἅμα δρυσι δάσχιος Ἴδη,
 325 ἶαχε καὶ Ξάνθου ποταμοῦ κυκλούμενον ὕδωρ,
 καὶ στόμα κεκλήγει Σιμοείσιον· οὐρανὴ δὲ
 ἐκ Διὸς ἐλκόμενον πόλεμον μαντεύετο σάλπιγξ.
 Οἱ δ' ἦγον προπάροιθεν· ὁδὸς δ' ἐβαρύνετο μακρῇ,
 σχιζομένη ποταμοῖσι καὶ οὐ πεδίοισιν ὁμοίῃ.
 330 Ἐΐπετο δ' αἰόλος ἵππος ἀρηϊφίλους ἐπὶ βωμοῦς,
 κυδιόων ὑπέροπλα· βίη δ' ἐπέρεισεν Ἀθήνη
 χεῖρας ἐπιβρίσασα νεογλυφῶν ἐπὶ μηρῶν.
 Ὡς δὲ θέων ἀκίχητος ἐπιδράμε θᾶπτον δίστοῦ,
 Τρῶας εὐσκάρθμοισιν ὁδοιπορίῃσι διώκων,
 335 εἰσέκε δὴ πυλέων ἐπεβήσατο Δαρδανιάων.
 Αἱ δὲ οἱ ἐρχομένῳ θυρέων πτύγες ἐστείνοντο·
 ἀλλ' Ἥρη μὲν ἔλυσεν ἐπὶ δρόμον αὖτις ὁδοῖο
 πρόσθεν ἀναστέλλουσα· Ποσειδάων δ' ἀπὸ πύργων
 σταθμὸν ἀνοίγομένων πυλέων ἀνέκοπτε τριαίνῃ.
 340 Τρωιάδες δὲ γυναικες ἀνὰ πτόλιν ἄλλοθεν ἄλλαι,
 νύμφαι τε πρόγαμοί τε καὶ ἰδμονες Εὐλειθυῖης,
 μολπῇ τ' ὄρχηθμῶν τε περὶ βρέτας εἰλίσσοντο·
 ἄλλαι δὲ χυοόωσαν ἀμειγρόμεναι χάριν ὀμβροῦ
 ὀλκῶ δουρατέῳ ῥοδέουσιν στορέσαντο τάπητας·
 345 αἱ δὲ θαλασσαιῆς ἐπιμάζια νήματα μέτρης
 λυσάμεναι κλωστοῖσι κατέπλεκον ἀνθεσιν ἵππων·
 καὶ τις ἀπειρεσίῳ πίθου κρήδεμνον ἀνείσα,
 χρυσεῖῳ προχέουσα χρόῳ κακισσάμενον οἶνον,
 γαίαν ἀνεκνίσσῃσι χυτὴν εὐώδεϊ πηλῶ.
 350 Ἀνδρομέῃ δὲ βοῇ συνεβάλλετο ὕψους ἰωή,
 καὶ παίδων ἀλαλήτος ἐμίσγετο γήραος ἡχῇ.
 Οἷαι δ' ἀφνειοῖο μετῆλυδες ὠκεανοῖο
 χεῖματος ἀμφίπολοι, γεράνων στίχες ἡεροφώνων,
 κύκλον ἐποχμεύουσιν ἀλῆμονος ὄρχηθμοῖο
 355 γειοπόνους ἀρότῃσιν ἀπεχθέα κεκληγυῖαι·
 ὥς οἷγε κλαγγῇ τε δι' ἄστεος ἡδὲ κυδοιμῶ
 ἦγον ἐς ἀκρόπολιν βεβαρημένον ἐνδοθεν ἵππον.
 Κούρη δὲ Πριάμοιο θεῖλατος οὐκέτι μέμναιεν
 ἤθελεν ἐν θαλάμοισι· διαρρήξασα δ' ὄχτης
 360 ἔδραμιν ἥντε πόρτις ἀήσυρος, ἦν τε τυπείσαν
 κέντρον ἀνεπτοίγητε βοορῥαίσταο μύωπος·
 ἡ δ' οὔτ' εἰς ἀγέλην ποτιδέρχεται, οὔτε βοτῇρι
 πεσθεταί, οὐδὲ νομοῖο λιλαιέται, ἀλλὰ βελέμενοι
 ὀξείῃ ὑηγομένη, βοέων ἐξήλυθε δεσμῶν·
 365 τοίη μαντιπόλοιο βολῆς ὑπὸ νύγματι κούρη
 πλαζομένη κραδίην ἱερὴν ἀνσεσείετο δάρνην.
 Πάντη δὲ βρυγᾷτο κατὰ πτόλιν· οὐδὲ τοκήων,
 οὐδὲ φίλων ἀλέγιζε· λίπεν δὲ ἐκ παρθένος αἰδώς.
 Οὐχ οὕτω Θρηῖσσαν ἐνὶ δρυμοῖσι γυναῖκα
 370 νήδυμος αὐλὸς ἔτυφεν ὀρειμανέος Διονύσου,
 ἥ τε θεῶν πληγεῖσα παρήγορον ὄμμα τιτάνει,

Porro terra æneis fissa rotis
 graviter mugiebat, ferrei vero ipsarum
 attriti gravi suspirabant axes strepitu;
 stridebat etiam rudentum connexio, ac tota extensa
 pulverem torbidum voluta suscitabat catena.
 Magnus vero trahentium clamor et strepitus excitabatur;
 strepebatque nymphalibus cum quercubus umbrosa Ida,
 insonuit etiam Xanthi fluminis circumacta aqua,
 ostiumque clangebat Simoisium, ac cœlestis
 de Jove attractum bellum indicabat tuba.
 Illi vero ducebant porro; via autem aspera-est longa,
 dissecta fluviiis neque planitieî comparanda.
 Sequebatur vero celer equus Marti-amatas ad aras,
 superbiens excellenter; vi etiam impulit Minerva
 manus supponens recens-fabricatis costis.
 Quare currens velocissimus ruebat celerius jaculo,
 Trojanos expeditis gressibus subsequens,
 donec ad-portas accesserit Dardanias.
 At ipsi adveniendi portarum valvæ angustiores erant:
 sed Juno laxavit eas rursus ad cursum viæ
 ante attollens, Neptunus vero de torribus
 limen apertarum portarum dissecuit tridente.
 Trojanæ mulieres per urbem aliunde aliæ,
 puellæ desponsataque et expertæ Lucinam,
 carmine et saltatione circa effigiem voluebantur.
 aliæ vero teneram exsiccentes gratiam pluviae (rorem.)
 equo ligneo roseos superstraverunt tapetes;
 aliæ autem purpureæ pectorales texturas zonæ
 solventes textis his circumplicabant ornamentis equum;
 et alia immensi dolii operculo sublato,
 aureo diffundens croco temperatum vinum,
 terram suffliebat fusilem odorato vino.
 Porro virili voci commiscebatur muliebris clamor,
 et puerorum strepitus miscebatur senectutis sono.
 Quales vero divitis advenæ Oceani,
 hiemis ministri, gruum turmæ in-aere-gruentium,
 circulum ineunt erraticæ saltationis
 agricolis rusticis invisa clangentes:
 sic hi clangore per urbem et tumultu
 duxerunt in arcem gravidum intus equum.
 Filia vero Priami a-Deo-impulsa non amplius manere
 volebat intra thalamos; sed effractis repagulis
 ferebatur quasi juvenca expedita, quam ictam
 aculeus sauciavit boves-vexantis orstri;
 ipsa vero neque ad gregem respicit, neque pastori
 obtemperat, neque pabulum desiderat, sed telo
 acuto sauciata boum transit septa:
 talis vaticinici stimuli ictu virgo
 errans corde, sacram concutiebat laurum.
 Ubique vero mugiebat per urbem, neque parentes
 neque amicos curabat; reliquit enim ipsam virgineus pu-
 dor.] Non sic Thressam in saltibus mulierem
 dulcis tibia excitavit in-montibus-furentis Bacchi,
 quæ a-deo percussa vagum oculum intendit,

γυμνὸν ἐπισσεύουσιν κάρη κυανὰμπυκι χιτῶν·
 ὥς ἦγε πτερόεντος ἀναΐξασα νόοιο
 Κασσάνδρῃ θεόφοιτος ἐμαίνετο· πυκνὰ δὲ χαιτήν
 375 κομπομένη καὶ στέρνον ἀνίαχε μαινάδι φωνῇ·
 ὦ μέλεις, τίνα τοῦτον ἀνάρσιον ἵππον ἄγοντας
 δαιμόνιοι μαίνεσθε καὶ ὑπτατῆν ἐπὶ νύκτι
 σπεύδετε, καὶ πολέμοιο πέρας καὶ νήγρετον ὕπνον;
 δυσμενέων ὅδε κῶμος ἀρήϊος· αἱ δὲ που ἤδη
 380 τίχουσιν μογερῆς ἱκάνους ὠδίνες ὄνειρων·
 λήγαι δ' ἀμφοτέρων ἔτος, πολέμοιο λυθέντος.
 Τοῖος ἀριστῶν λόχος ἔρχεται, οὐς ἐπὶ χάριτι
 τεύχεσιν ἀτράπτοντας ἀκυροτάτην ὑπὸ νύκτι
 τίχεται ὄρυμος ἵππων· ἐπὶ γῆρας δ' ἄρτι θορόντες
 385 ἐς μῦθον ἐρμήσουσι τελειότατοι πολέμισται.
 Οὐ γὰρ ὑπ' ὠδίνεσσι μογοστόχον ἵππον ἀνείσαι,
 ἀνδράσι τιχτομένοισιν ἐπισχέουσι γυναῖκες·
 αὐτὴ δ' Εἰλείθυια γενήσεται ἥ μιν ἔτευξεν·
 γαστέρα δὲ πλήθουσιν ἀνακλίνασα βοήσας
 390 μαῖα πολυκλαύτοιο τόκου πολλήπορος Ἀθήνη.
 Καὶ δὴ πορφύρεον μὲν ἐλίσσεται ἐνδοῖα πύργων
 αἵματος ἐχυμένου πέλαγος καὶ κύμα φόνιο·
 δεσμά τε συμπαθέων πλέκεται περὶ χερσὶ γυναικῶν
 νυμφῆα· φωλεύει δ' ὑπὸ δούρασι κευθόμενον πῦρ.
 395 ὦ μοι ἑμῶν ἀχέων, ὦ μοι σέο, πάτριον ἄστρ·
 αὐτίκα μοι λεπτὴ κόνις ἔσσει· οἴχεται ἔργον
 ἀθηνάτων, προθυμνα θεμελίαι Λαομέδοντος·
 καὶ σὲ πάτερ καὶ μήτηρ δούρομαι, οἷά μοι ἤδη
 ἀμφοτέροι πείσεσθε· σὺ μὲν, πάτερ, οἰκτρὰ δεδουπῶς
 400 κείσσει Ἐρκεῖοιο Διὸς μεγάλου παρὰ βωμῶ·
 μήτηρ ἀριστοτόκεια, σὲ δὲ βροτέης ἀπὸ μορφῆς
 λυσσαλέην ἐπὶ πιασὶ θεοὶ κύνα ποιήσουσιν.
 Δία Πολυξείνη, σὲ δὲ πατρίδος ἐγγυθὶ γαίης
 κεκλιμένην ὀλίγον θαρύσομαι· ὥς ὄφελ' ἴς τις
 405 Ἀργείων ἐπὶ σοῖσι γόοις ὀλέσαι με καὶ αὐτήν.
 Τίς γάρ μοι χρεῖω βιότου πλέον, εἴ με φυλάσσει
 οἰκτροτέρῳ θανάτῳ, ξείνῃ δέ με γαῖα καλύψει;
 τοιὰ δ' ἔμοι δέσποινα καὶ αὐτῷ δῶρα ἀνακτι
 ἀντὶ τόπων καμάτων Ἀγαμέμνονι πότμον ὑφαίνει.
 410 Ἄλλ' ἤδη φράζεσθε, τὰ τε γινώσκετε παθόντες,
 καὶ νεφέλῃν ἀπόθεσθε, φίλοι, βλαψίφρονος ἄτης.
 ῥηγνύσθω πελίκασσι δάμας πολυχανδρὸς ἵππου,
 ἢ πυρὶ κατέσθω· δολόντα δὲ σώματα καύθωιν
 ὀλλύσθω, μεγάλη δὲ πόθῃ Δαναοῖσι γενέσθω.
 415 Καὶ τότε μοι δαίνυσθε καὶ ἐς χορὸν ὀτρύνεσθε,
 στήθεά μιν κρητῆρας ἐλευθερίας ἐρατεινῆς.
 Ἡ μὲν ἔφη· τῇ δ' οὐτις ἐπαίθετο· τὴν γὰρ Ἀπόλλων
 ἀμρότερον μάντιν τ' ἀγαθὴν καὶ ἀπιστον εἴηκεν.
 Τὴν δὲ πατὴρ ἐνένισπεν ἐμοκλήσας ἐπέεσσιν ἱερῶν,
 420 Τίς σε πάλιν, κακόμεντι, δυσώνυμος ἤγαγε δαί-
 θρησάλεη κυνόμυια; μάτην ὕλας τ' ἀπερύχεις.
 Οὐπω σοι κέκμηκε νόος λυσώδεϊ νόστῳ,
 οὐδὲ παλιμνήμων ἐκορέσατο λαβροσυνάων,
 ἀλλὰ καὶ ἡμετέρῃσιν ἐπ' ἡννυμένη θαλίῃσιν
 425 ἤλυθες, ἐπὶ ποτὶ πᾶσιν ἐλευθερον ἤμαρ ἀντήφην

nudum illudens caput nigrae hederæ,
 ut alata exiliens mente
 Cassandra a-deo-inspirata furebat; frequenter autem co-
 mam] labians et pectus exclamavit furiosa voce:
 O miseri, quare istum infensum equum ducentes
 infelices furitis et extremam ad noctem
 properatis et belli finem et inexcitabilem somnum?
 hostium hæc turma est Martia; ac jam fere
 parturiunt miseræ Hecubæ dolores somniorum,
 et desinit tardus annus bello soluto.
 Tale principum latibulum adest, quos ad bellum
 armis coruscantes obscurissimam sub noctem
 pariet fortis equus; in terram vero modo prosilientes
 ad prælium festinabunt consummatissimi bellatores.
 Non enim sub partus-doloribus laborantem equum rele-
 vantes] viris editis attendent mulieres:
 ipsa vero Lucina fiet, quæ illum fabricavit,
 ventremque pregnantem aperiens clamorem-tollet
 obstetrix luctuosi partus, urbiuni-vastatrix Minerva.
 Atqui purpureum volvitur intra tuites
 sanguinis effusi pelagus et fluctus cordis,
 vincula-que miserarum hæcuntur circa manus mulierum
 iugalia; latet enim sub lignis (in equo) occultatus ignis.
 Vae mihi propter-meos dolores, vae mihi propter-te, patria
 urbs!] Mox mihi exiguus cinis eris: perit opus
 Deorum, profunda fundamenta Laomedontis;
 etiam te, pater ac mater, lugeo, qualia mihi nunc
 ambo sustinebitis! tu quidem, pater, misere prostratus
 jacebis Heccei Jovis magni ad aram;
 mater liberis-præstans, te humana ex forma
 rabidam super liberis dii canem facient.
 Olvina Polyxena, te vero patriam prope urbem
 mortuam-jacentem non-diu lugebo. Utinam aliquis
 Græcorum inter tuos luctus occuleret me etiam ipsam:
 Quæ enim mihi utilitas vitæ amplius, si me reservat
 miseriori morti, peregrinaque terra me teget?
 Talia mihi domina et ipsi dona regi
 pro tot laboribus, Agamemnoni, letum texit.
 Sed jam considerate, hæcque noscite patientes,
 et nebulam abstergite, amici, insipientis noxæ.
 Rumpatur securibus corpus ampli equi,
 aut igni comburatur; hostilia vero corpora occultans
 pereat, magnumque desiderium Græcos subeat.
 Et tunc mihi convivamini et ad choream excitamini,
 statuentes crateras libertatis amabilis.
 Illa quidem sic locuta est; ei vero nemo obtemperabat:
 ipsam enim Apollo] utrumque, vatem et bonam et suspe-
 ctam, reddidit.] Eam pater increpuit minatus verbis:
 Quis te iterum, mala-vates, infaustus adduxit daemon,
 temeraria, impudentissima? frustra latrans nos delhortaris.
 Nondum tibi defatigatus est animus insano morbo,
 neque malesonis saturatus est furoribus,
 sed etiam nostris invidens convivis
 advenisti, quando omnibus liberum diem exhibuit

ἡμῖν Ζεὺς Κρονίδης, ἐκέδασσε δὲ νῆας Ἀχαιῶν;
οὐδ' ἐτι δούρατα μακρὰ τινάσσεται· οὐδ' ἐτι τόξα
ἐλκεται· οὐ ξιφῶν σαλή· σιγῶσι δ' οἶστοί.
Ἄλλὰ χοροὶ καὶ μοῦσα μελίπνοος· οὐδ' ἐπι νείκη.
450 Οὐ μήτηρ ἐπὶ παιδὶ κινύρεται, οὐδ' ἐπὶ δῆριν
ἄνδρα γυνὴ πέμψασα νέκυν δακρύσατο χήρη.
Ἴππον ἀνεγκόμενον δέγεται πολιοῦχος Ἀθήνη.
Παρθένε τολμήεσσα, σὺ δὲ πρὸ δόμοιο θοροῦσα,
ψεύδεα θεσπίζουσα καὶ ἄγρια μαργαίνουσα,
455 μογθίζεις ἀτέλεστα καὶ ἱερὸν ἄστρῳ μιαινείς.
Ἐρβ' οὕτως· ἡμῖν δὲ χοροὶ θαλία τε μέλονται·
οὐ γὰρ ἐτι Τροίης ὑπὸ τείχεσι δαίμα λείλειπται,
οὐδ' ἐτι μαντιπόλοιο τεῆς κεχρήμεθα φωνῆς.
Ὡς εἰπὼν ἐκέλευεν ἄγειν ἐτερόφρονα κούρην
460 κευθμὸν ἔσω θαλάμοιο· μόγις δ' ἀέκουσα τοκῇ
παίετο· παρθενίῳ δὲ περὶ κλιντῇρι πεσοῦσα
κλαίεν, ἐπισταμένη τὸν ἐὼν μόρον· ἔβλεπε δ' ἤδη
πατρίδος αἰδομένης ἐπὶ τείχεσι μαρναμένον πῦρ.
Οἱ δὲ, πολισσούχοιο θεῆς ὑπὸ νῆον Ἀθήνης
465 Ἴππον ἀναστήσαντες ἐϋξέστων ἐπὶ βάθρων,
ἔρλεγον ἱερὰ καλὰ πολυκνήστων ἐπὶ βιωμῶν·
ἀθάνατοι δ' ἀνένευον ἀντηνύστους ἑκατόμβας.
Εἰλαπίνῃ δ' ἐπίδημος ἦν καὶ ἀμήχανος ὕβρις,
ὕβρις ἐλαφρίζουσα μέθην λυσήνορος οἴνου·
470 ἀφραδίῃ τε βέβυστο μεθημοσύνη τε κεχῆναι
πᾶσα πόλις· πυλῶν δ' ὀλίγοις φυλάκεσσι μεμῆλει·
ἤδη γὰρ καὶ φέγγος ἐδύετο· δαιμονίῃ δὲ
Ἴλιον αἰπεινὴν ὀλεσίπολις ἀμφέβαλεν νύξ.
Ἀργεῖη δ' Ἑλένη, πολὺν δέμας ἀσκήσασα,
475 ἤλθε δολοφρονέουσα πολυφράδιμον Ἀφροδίτῃ,
ἐκ δὲ καλεσσαμένη προσέειπε πειθήμονι φωνῇ·
Νύμφα φίλη, καλέει σε πόσις Μενέλαος ἀγῆνωρ,
Ἴππῳ δούρατέω κεκαλυμμένος· ἀμφὶ δ' Ἀχαιῶν
ἡγεμόνες λογῶσι τῶν μνηστῆρες ἀέθλων.
480 Ἄλλ' ἴθι, μηδέ τί τοι μελέτω Πριάμοιο γέροντος,
μήτ' ἄλλων Τρώων, μήτ' αὐτοῦ Διήφοβοιο·
ἤδη γὰρ σε δίδωμι πολυτλήτῳ Μενελάῳ.
Ὡς φασμένη θεὸς αὔθις ἀνέδραμεν· ἡ δὲ δόλοισι
θελγομένη κραδίην θάλαμον λίπε κηώντα·
485 καὶ οἱ Διήφοβος πόσις εἶπετο· τὴν δὲ κιοῦσαν
Τρωάδες ἐλκεχίτωνες ἐθηήσαντο γυναῖκες.
Ἡ δ' ὀπὸ' ὕψι μελαθρον ἐς ἱερὸν ἤλθεν Ἀθήνης,
ἔστη παπταίνουσα φῶην εὐήνορος Ἴππου.
Τρίς δὲ περιστείρουσα καὶ Ἀργεῖους ἐρέθουσα
490 πᾶσας ἡυκόμους ἀλόγους οὐνόμαζεν Ἀχαιῶν
φωνῇ λεπταλέῃ· τοὶ δ' ἐνδοθὶ θυμὸν ἄμυσσον
ἀλγεινοὶ κατέγοντες ἐλεμένα δάκρυα σιγῇ.
Ἔστεινε μὲν Μενέλαος, ἐπεὶ κλύε Τυνδαρεώνης,
κλαῖε δὲ Τυδείδης μεμνημένος Αἰγιαλείης,
495 οὐνομα δ' ἐπτοίησεν Ὀδυσσεύς Πηνελόπεινης.
Ἀντικλός δ', ὅτε κέντρον ἐδίεχτο Λαοδαμείης,
μῶνος ἀμυθαίνην ἀνεβάλλετο γῆρυν ἀνοίξας·
ἀλλ' Ὀδυσσεὺς κατεπᾶλτο καὶ ἀμροτέραις παλάμῃσιν
ἀμριπεσὼν ἐπέειπεν ἐπειγόμενον στόμα λῦσαι·

nobis Juppiter Saturnides et dissipavit naves Græcorum;
neque amplius hastæ longæ vibrantur, neque amplius arcus
intenduntur, non gladiatorum strepitus est, silentque sagittæ.
Verum choreæ cantusque mellisonus sunt; neque adsunt
lites.] Non mater propter filium luget, neque ad pugnam
virum mulier missum mortuum plorat vidua.
Equum adductum suscipit tutelaris Minerva.
Virgo temeraria, tu autem ante ædes proruens,
mendacia vaticinans et immaniter furens,
laboras temere et sacram urbem sordas.
Male-pereas sic. Nobis vero choreæ conviviaque curæ sunt:
non enim amplius Trojæ sub mœnibus metus relictus est,
neque amplius fatidica tua indigemus voce.

Sic locutus jussit abduci desipientem virginem
intra penetralia thalami. Vix vero invita patri
obtemperabat; virgineum autem in lectum procidens
plorabat, cognoscens suum fatum: videbat enim jam
patriæ ardentis in mœnibus splendentem ignem.
Ipsi vero (Trojani), tutelaris deæ sub templum Minervæ
equo constituto bene-politis in fundamentis,
comburebant sacrificia pulcra odoratis in aris:
immortales vero respuebant inutiles hecatombas.
Porro convivium popolare erat et immensa petulantia,
petulantia elevans ebrietatem viros-debilitantis vini;
stultitia referta erat atque ebrietati vacabat
tota civitas, portarumque paucis custodibus cura erat:
jam enim lumen solis occidebat: divina vero
Ilium excelsum urbi-exitium-afferens circumdedit nox.
Argivæ autem Helenæ, candido corpore ornato,
apparuit dolosa et prudens Venus,
evocatamque compellavit persuadente voce:
Nympha dilecta, vocat te maritus Menelaus præstans,
in-equo ligneo absconditus, circaque eum Græcorum
duces latent, tuorum proci certaminum.
Agedum abi, neque aliqua tibi cura-sit Priami senis,
neque aliorum Trojanorum, neque ipsius Deiphobi;
jam enim te reddo laborioso Menelao.

Sic locuta Dea iterum recessit; illa autem dolis
decepta corde thalamum reliquit odoratum,
eamque Deiphobus sequebatur. Ipsam vero euntem
Trojanæ longis-vestibus-indutæ admiratæ sunt mulieres.
Ea igitur quando sublime ad templum venit Minervæ,
stetit contemplata formam præstantis equi
Ter vero circumiens et Græcos lacessens
omnes pulericoinas uxores nominabat Græcorum
voce submissa. Ipsi vero intus animum affligebant
mœsti continentes compressas lacrimas silentio.
Ingemuit quidem Menelaus, quando audivit Helenam,
flebat etiam Tydides recordatus Ægialeæ,
nomen vero afflictauit Ulyssem Penelopes.
Anticlus autem, quando stimulum accepit Laodamiæ,
solus responsoriam parabat-reddere vocem aperiens;
sed Ulysses desiluit et ambabus manibus
irruens pressit festinantem os solvere,

480 μάστακα δ' ἀρρήκτοισιν ἀλυκτοπέδῃσι μεμαρπῶς
 εἶχεν ἐπικρατέως· ὃ δ' ἐπάλλετο χερσὶ πιεσθεῖς,
 φεύγων ἀνδροφόνιοι πελώρια δεσμὰ σιωπῆς.
 Καὶ τὸν μὲν λίπεν ἄσθμα φερέσβιον· οἱ δέ μιν ἄλλοι
 δάκρυσι λαθριδίοισιν ἐπικλαύσαντες Ἀχαιοὶ,
 485 κοῖλον ὑποκρύψαντες ἐς ἰσχίον ἐνθεσαν ἵππου,
 καὶ χλαῖναν μελίεσσιν ἐπὶ ψυχροῖσι βαλόντες.
 Καὶ νύ κεν ἄλλον ἔθελγε γυνὴ δολόμητις Ἀχαιῶν,
 εἰ μὴ οἱ βλοσυρῶπις ἀπ' αἰθέρος ἀντίσασσα
 Παλλὰς ἐπηπειλήσει, φίλου δ' ἐξήγαγε ντοῦ,
 490 μούνη φαινομένη, στερεῇ δ' ἀπεπέμψατο φωνῇ·
 Δειλαΐη, τίς μέχρις ἀλιτροσύναι σε φέρουσι
 καὶ πόθος ἀλλοτρίων λεγέων καὶ Κύπριδος ἄτη;
 οὐπὼ δ' οἰκτεῖρεις πρότερον πόσιν, οὐδὲ θύγατρα
 Ἑρμιόνην ποθείεις; ἔτι δὲ Τρώεσσιν ἀρήγεις;
 495 χάζιο, καὶ θαλάμων ὑπερώϊον εἰσναβῶσα
 σὺν πυρὶ μελιχίῳ ποτιδέχνησο νῆας Ἀχαιῶν.
 Ὡς φαμίνη κενεὴν ἀπάτην ἐξέδασσε γυναικός.
 Καὶ τὴν μὲν θαλαμόνδε πόδες φέρον· οἱ δὲ χοροῖο
 πνυσάμενοι, καμάτῳ ἀδδῆχότες, ἤριπον ὕπνῳ.
 500 Καὶ δὴ που φόρμιγξ ἀνεπαύσατο, κεῖτο δὲ κάμνων
 αὐλὸς ἐπὶ κρητῆρι· κύπελλα δὲ πολλὰ χυθέντα
 αὐτομάτως βεῖεσκε καθελκομένων ἀπὸ χειρῶν.
 Ἦσυρή δὲ πόλιν κατεβόσκετο νυκτὸς ἑταίρῃ·
 οὐδ' ὕλακῃ σκυλάκων ἤκούετο· πᾶσα δὲ σιγῇ
 505 εἰστήκει καλίουσα φόνον πνείουσαν αὐτῇν.
 Ἦδῃ δὲ Τρώεσσιν ὀλέτριον εἶλε τάλαντον
 Ζεὺς ταμίης πολέμοιο, μόγις δ' ἐλείξετο Ἀχαιοὺς·
 χάζετο δ' Ἰλιόθεν Λυκίης ἐπὶ πύονα νηὶν
 ἀχνύμενος μεγάλοις ἐπὶ τείχεσι Φοῖβος Ἀπόλλων.
 510 Αὐτίκα δ' Ἀργείοισιν Ἀχιλλῆος παρὰ τύμβον
 ἀγγελίην ἀνέφαινε Σίνων εὐφραγγεὶ δαλῶ.
 Παννουχίη δ' ἐτάροισιν ὑπὲρ θαλάμοιο καὶ αὐτῇ
 εὐειδὲς Ἑλένη χρυσέην ἐπέδεικνυτο πύκην.
 Ὡς δ' ὁπότε πλῆθουσα πυρὸς γλαυκοῖο σελήνῃ
 515 οὐρανὸν αἰγλήεντα κατεγρύσωσε προσώπῳ·
 οὐχ ὅτε που γλωχίνας ἀποζύνουσα κεραίης
 πρωτοφαῆς ὑπὸ μηνὸς ἀνίσταται ἄσχιον ἀχλὺν,
 ἀλλ' ὅτε κυκλώσασα περίτροχον ὀμματος αὐγὴν
 ἀντιτύπους ἀκτῖνας ἐφέλαται ἡέλιος·
 520 τοίη μαρμαίρουσα Θεραπναίῃ τότε νύμφῃ
 οἶνοπα πῆχυν ἀνείλε φίλου πυρὸς ἡνιοχῆα.
 Οἱ δὲ σέλας πυρσοῖο μετῆρορον ἀθρήσαντες
 νῆας ἀνεκρούσαντο παλιγνάμπτοιτι καλεῦθοις
 Ἀργεῖοι σπεύδοντες· ἅπας δ' ἠπείγετο νύκτες,
 525 δηναίου πολέμοιο τέλος διζήμενος εὐρεῖν.
 Οἱ δ' αὐτοὶ πλωτῆρες ἔσαν κρατεροὶ τε μαχηταί,
 ἀλλήλοισι τ' ἐκέλευον ἐλαυνέμεν· αἱ δ' ἄρα νῆες,
 ὠκύτεραι κραιπνῶν ἀνέμων ταχυπειθεῖ ῥιπῇ,
 Ἴλιον εἰσανάγοντο Ποσειδάωνος ἀρωγῇ.
 530 Ἐνθάδε δὴ πεζοὶ πρότεροι κίον· οἱ δὲ τ' ἐλειφθεν
 ἱππῆες κατόπισθεν, ὅπως μὴ Τρώϊον ἵπποι
 λαὸν ἀναστήσωσιν ἀειρομένῳ χρεματισμῷ.
 Οἱ δ' ἑτεροὶ γλαφυρῆς ἀπὸ γαστέρος ἔρρεον ἵππου

labrumque firmissimis vinculis comprehensum
 tenebat fortiter; ille vero insurgebat manibus pressus,
 effugiturus letalis immania vincula silentii.
 Et ipsam quidem reliquit spiritus vitalis, eoque reliqui
 lacrimis tacitis flentes Græci,
 cavam abscondentes in coxendicem imposuerunt equi
 et vestem membris frigidis injicientes.
 Etiam alium movisset dolosa mulier (*Helena*) Græcorum,
 nisi ipsi horrendo-aspectu ex æthere occurrens
 Pallas comminata-fuisset, et dilecto eduxisset templo,
 soli huic apparens, duraque emisisset voce:
 Improba, huc usque scelera tua te agunt
 et desiderium alienorum lectorum et Veneris noxa?
 nondum vero misereris prioris mariti, neque filiam
 Hermionen desideras? adhucne Trojanis opitularis?
 abi, et thalamorum superius-tabulatum ingressa
 cum igne amico excipe naves Græcorum.
 Sic locuta vanam deceptionem removit mulieris.
 Et eam quidem ad-thalamum pedes ferebant. Ipsi autem
 (*Trojani*) a-chorra] desinentes, labore saliat, inciderunt
 in-somnum.] Cithara etiam requievit, jacebatque fensa
 tibia apud craterem, poculaque multa inuisa
 sponte effluebant dormientium e manibus.
 Quies vero urbem pervagabatur, noctis comes,
 neque latratus catulorum audiebatur; omnis vero urbs
 silentio] stetit advocans eadem spirantes clamores.
 Jam vero Trojanis exitialem sustinuit lancem
 Juppiter gubernator belli, vix autem concussit Græcos;
 discessitque Ilio Lyciæ ad opulentum templum
 tristatus ampla propter mœnia Phœbus Apollo.
 Mox vero Græcis Achillis apud tumultum
 signum ostendit Sinon lucente face.
 Ac per-totam-noctem sociis e thalamo etiam ipsa
 formosa Helena auream (*ardentem*) ostendebat facem
 Sicut autem quando plena igne lucido luna
 cælum splendidum inaurat facie sua,
 non, quando cuspides exacuens cornuum
 recens-orta sub mensis *initium* suscitatur umbrosam cali-
 ginem,] sed, quando circulo-complens orbicularem oculi
 splendorem] oppositos radios attrahit solis:
 talis radians Therapnæa tunc nymphea
 roseum cubitum sustulit amici ignis gubernatorem.
 Contra jubar lampadis sublime conspicientes
 naves detruserunt retro-flexis viis
 Græci properantes, omnisque urgebat nauta
 diuturni belli exitum cupiens reperire.
 Iidem vero et nautæ erant et fortes bellatores,
 seque-invicem hortabantur impellere remos; cæterum na-
 ves,] celeriores velocium ventorum cito-obedientem ob-im-
 petum,] Ilium pervenerunt Neptuni auxilio.
 Unde pedites priores profecti-sunt, at relictis sunt
 equites post-tergum, ne Trojanum equi
 populum suscitant sublatu liannitu.
 Alteri vero concavo e ventre se-proripiebant equi

τευχισταὶ βασιλῆες· ἀπὸ δρυὸς οἷα μέλισσαι
 635 αἵτ' ἐπεὶ οὖν ἔκχμον πολυχανδῆος ἐνδοθι σίμβλου,
 κηρὸν ὑφαίνουσai μελιτῆρ' αἰ ποικιλοτέχναι,
 εἰς νομὸν εὐγυάλιοι κατ' ἄγκυρος ἀμφιχυθεῖσαι
 νύμφῃσι πημαίνουσι παραστέλλοντες ὀδίτας·
 ὥς Δαναοὶ κρυφίοιο λόχου κληῖδας ἀνέντες
 640 θρῶσκον ἐπὶ Ἰρῶεσσι, καὶ εἰσέτι κοῖτον ἔχοντας
 χαλκείου θανάτοιο κακούς· ἐκάλυψαν ὀνείροις.
 Νήχεται δ' αἵματι γαῖα· βοή δ' ἄλληλκτος ὀρώρει
 Τρωῶν φευγόντων· ἐστέινετο δ' Ἰλῖος ἱρή
 πιπτόντων νακύνων· τοὶ δ' ἀνδροφόνῳ κολοσυστῶ
 645 ἐνθορον ἐνθα καὶ ἐνθα μεμνηότες οἷα λέοντες,
 σώμασιν ἀρτιφάτοις γεφυρώσαντες ἀγυῖας.
 Τρωϊάδες δὲ γυναῖκες ὑπὲρ τεγέων αἰοῦσαι,
 αἱ μὲν ἐλευθερίης ἐρατῆς ἐτι διψώουσαι
 αὐχένους εἰς θάνατον δειλοῖς ἐπέβαλλον ἀκοῖταις·
 650 αἱ δὲ φίλοις ἐπὶ παισὶ, γελιδόνες οἷά τε κοῦραι,
 μητέρες ὠδύροντο· νέη δὲ τις ἀνπαίροντα
 χίθον κλύσασα θανεῖν ἐσπευδε καὶ αὐτῇ·
 οὐδὲ δορυκτῆτοισιν ὁμοῦ δεσμοῖσιν ἐπεσθαι
 ἠθέλεν, ἀλλ' ἐχόλωσε καὶ οὐκ ἐθέλοντα φονῆα,
 655 καὶ ξυνὸν λῆχος ἐσχεν ὀρειλομένῳ παρακοίτῃ.
 Πολλὰ δ' ἡλιτόμηνα καὶ ἄπνοα τέχνα φοροῦσαι,
 γαστέρος ὠμοτοκοιο χυδὴν ὠδῖνα μεθεῖσαι,
 ῥιγεδανῶς σὺν παισὶν ἀπεψύχοντο καὶ αὐταί.
 Παννυχίη δ' ἐχόρευεν ἀνὰ πτόλιν, οἷα θύελλα
 660 κύμασι παρλάζουσα πολυρλοίσθου πολέμοιο,
 αἵματος ἀκρήτοιο μέθης ἐπὶ κωμος Ἐνυώ.
 Σὺν δ' Ἔρις οὐρανόμηχες ἀναστήσασα κάρηνον
 Ἀργείους ὀρόθυεν· ἐπεὶ καὶ φοῖνιος Ἄρης
 665 δψῆ μὲν, ἀλλὰ καὶ ὥς, πολέμων ἑτεράλκεια νίκην
 ἤλθε φέρων Δαναοῖσι καὶ ἄλλοπρόσῃλλον ἀρωγὴν.
 Ἰαχε δὲ γλαυκῶπις ἔπ' ἀκροπόλῃος Ἀθήνη
 αἰγίδα κινήσασα Διὸς σάκος· ἔτρεμε δ' αἰθῆρ,
 Ἥρης σπερχομένης· ἐπὶ δ' ἔδραχε γαῖα βαρεῖα,
 παλλομένη τριόδοντι Ποσειδάωνος ἀκωκῇ·
 670 ἐφριξεν δ' Αἰθῆρας, χθονίων δ' ἐξέδραμε θώκων,
 ταρβήσας μὴ πού τι, Διὸς μέγα χωταμένοιο,
 πᾶν γένος ἀνθρώπων κατὰ γῆ ψυχροστόλος Ἑρμῆς·
 Πάντα δ' ὁμοῦ κεχύκητο, φόνος δὲ τις ἀκρίτος ἦεν.
 Τοὺς μὲν γὰρ φεύγοντας ἐπὶ Σκαίῃσι πύλῃσι
 675 κτεῖνον ἐφροσσηῶτες· ὁ δ' ἐξ εὐνῆς ἀνορούσας,
 τεύχεα μαστεύων, ὀνοφερῇ περικάππεσεν αἰχμῇ.
 Καὶ τις ὑπὸ σκίοεντι δόμῳ κεκρυμμένος ἀνὴρ,
 ξείνος ἔων, ἐκάλισσεν διόμενος φίλον εἶναι·
 νήπιος, οὐ μὲν ἐμελλεν ἐνὶ αἵ φωτὶ μιγῆναι,
 680 ξείνῃα δ' ἐχθρὰ κόμισσεν· ὑπὲρ τέγους δὲ τις ἄλλος
 μήπω παπταίνων τι θεῶν διέπιπτεν δίστῳ.
 Καὶ τινες ἀλγείνῳ κραδίῳ βεδορηότες οἶνω,
 ἐκπλαγῆες ποτὶ δοῦπον, ἐπειγόμενοι καταβῆναι,
 κλίμακος ἐξελάθοντο, καθ' ὑψηλῶν τε μελαθρῶν
 685 ἐκπεσον ἀγνώσσοντες, ἐπαυχεσίους δὲ λυθέντες
 ἰστραγάλους ἐάγησαν· ὁμοῦ δ' ἐξήρυγον οἶνον.
 Πολλοὶ δ' εἰς ἓνα χῶρον ἀολλῆες ἐκτείνοντο

bellatores reges, quemadmodum e quercu apes,
 quæ postquam laborarunt capaci in alveari
 cecram contextentes dulcem artificiosissimæ,
 ad pabulum concavam per vallem circumfusæ
 aculeis lædunt prætereuntes viatores :
 sic Danaï, occulti latibuli repagulis remotis
 irruerunt in Trojanos, et adhuc lectum tenentes
 aeneæ mortis malis oppresserunt somniis.
 Natabat igitur sanguine terra, clamorque immensus excita-
 batur] Trojanorum fugientium, artabatur autem Ilium sa-
 crum] cadentibus cadaveribus. Ipsi vero cruento tumultu
 irruebant hinc et inde furentes, tanquam leones,
 corporibus recens-necatis quasi-ponte-sternentes vias.
 Trojanæ vero mulieres in conclavibus-supernis audientes
 (tumultum] aliæ quidem libertatem amabilem adhuc sitien-
 tes] colla ad necem timidis superjaciebant maritis ;
 at caris super liberis, veluti hirundines expeditæ,
 matres lugebant ; puella vero quæpiam palpitantem
 juvenem deplorans mori festinabat etiam ipsa,
 neque bello-captos vinctos una sequi
 volebat, verum irritavit contra se vel invitum interfecto-
 rem] et communem lectum sortita-est cum-designato ma-
 rito.] Multæ vero immaturos, necdum vitales fetus ge-
 stantes,] ventris abortantis temere partum emittentes,
 horribiliter cum liberis efflabant-animam et ipsæ.
 Per-noctem-totam tripudiabat per urbem, quasi turbo
 undis æstuans tumultuosi belli,
 sanguinis meri ebrietate exultans Bellona.
 Simul etiam Discordia celsissimo sublato capite
 Græcos concitabat ; postea etiam cruentus Mars,
 sero quamvis, veruntamen etiam sic, alternantem victoriam
 venit asserens Græcis et inconstans auxilium.
 Insonuit etiam cæsia in arce Minerva
 ægidem concutiens, Jovis clypeum ; tremuit vero æther
 Junone appropereante ; insonuitque terra ampla
 quassata tricipite Neptuni mucrone ;
 horruit etiam Pluto et Infernis cucurrit e-sedibus,
 metuens ne forte, Jove valde irascente,
 universum genus hominum deducat animarum-deductor
 Mercurius.] Omnia enim simul permixta-erant, cædæque
 confusa erat.] Hos enim fugientes ad Scæas portas
 interfecerunt astantes ; alius vero e lecto surgens
 armagæ quærens inexpectatæ incidit hastæ.
 Alius etiam in umbrosa domo absconditus vir
 hospes cum-esset, vocavit, putans amicum esse,
 infelix ! non enim erat cum-benevolo viro congressurus,
 ac xenia inimica abstulit. In tecto vero alius quis
 nondum conspiciens aliquid veloci concidit jaculo.
 Alii etiam tristi cor graviti vino,
 obstupesci ad tumultum, festinantes descendere,
 scalæ oblitæ sunt, de altis itaque tabulatis
 deciderunt inscii, collaribusque solutis
 vertebri fracti sunt, simulque erectabant vinum.
 Multi vero in uno loco frequentes interficiebantur

μαρνάμενοι· πολλοὶ δὲ διωκόμενοι κατὰ πύργων
 ἤριπον εἰς Ἰδῆα, πανύστατον ἄλμα θορόντες.
 600 Παῦροι δὲ στεινῆς διὰ κοιλάδος, οἳα τε φῶρες,
 πατρίδος ἄλλοιμένης ἔλαθον χειμῶνα φυγόντες.
 Οἱ δ' ἔνδον πολέμῳ τε καὶ ἀγλῷ κυμαίνοντες,
 ἀνδράσιν οἰχομένοισι καὶ οὐ φεύγουσιν ὅμοιοι,
 πίπτον ἐπ' ἀλλήλοισι· πόλις δ' οὐ γὰν ὄχνε λῦθρον,
 605 ἀνδρῶν γηρεύουσα περιπλήθουσά τε νεκρῶν.
 Οὐδὲ τι φειδωλή τις ἐγίγνετο· φοιταλὲς δὲ
 σπερχόμενοι μάστιγι φιλαγρύπνοιο κυδοιμού,
 οὐδὲ θεῶν ὅπιν εἶχον ἀθεσμοτάτης ὑπὸ βίπης,
 ἀθανάτων δ' ἔρριπον ἀπενθέας αἵματι βροχούς.
 610 Οἰκτρότατοι δὲ γέροντες ἀτιμοτάτοιςι φόνουσιν
 οὐδ' ὀρθοὶ κτείνοντο, γαυαὶ δ' ἰκετήσια γυῖα
 τεινάμενοι πολιοῖσι κατεκλίνοντο κάρησιν.
 Πολλὰ δὲ νήπια τέκνα μινυνθαδίων ἀπὸ μαζῶν
 μητέρως ἠρπάζοντο, καὶ οὐ νοέοντα τοκήων
 615 ἀμπλαχίης ἀπέτινον· ἀνημέλκτου δὲ γάλακτος
 παιδὶ μάτην ὀρέγουσα γοῆς ἐκόμισσε τιθήνη.
 Οἰωνοὶ τε κύνες τε κατὰ πόλιν ἄλλοθιν ἄλλοι
 ἄεριοι πεζοὶ τε συνέστιοι εἰλαπινυσταὶ,
 αἶμα μέλαν πίνοντες ἀμειλιχὸν εἶχον ἰδοῦσθην.
 620 Καὶ τῶν μὲν κλαγγὴ φόνον ἔπνεεν· οἱ δ' ὑλάοντες
 ἄγρια κοπτομένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν ὠρύοντο,
 νηλείς, οὐδ' ἀλείγιζον ἐοὺς ἐρύοντες ἀνακτας.
 Τῷ δὲ γυναιμανέος ποτὶ δώματα Διῖτρόβοιο
 στελλέεσθην Ὀδυσσεύς τε καὶ εὐχαίτης Μενέλαος,
 625 καρχαρέεσι λύκοισιν ἰοικότας, οἳ δ' ὑπὸ νύκτα
 χειμερίην φρονόωντες ἀστημάντοισι ἐπὶ μῆλοισι
 οἴχονται, κάματον δὲ κατατρύγουσι νομήων.
 Ἴνθα δύο περ ἑόντες ἀπειρεσίοισιν ἔμιγθεν
 ἀνδράσι δυσμενέεσσιν· νῆξ δ' ἠγεῖρετο γάρμη,
 630 τῶν μὲν ἐπορνωμένων, τῶν δ' ὑψόθεν ἐκ θαλάμοιο
 βαλλόντων λιθάεσσι καὶ ὠκυρόοισιν οἴστοις.
 Ἄλλὰ καὶ ὡς ὑπέροπλα καρήατα πυργώσαντες
 ἀόρηκτοισι κορύθεσσι, καὶ ἀσπίσι κυκλώσαντες,
 εἰσέθορον μέγα δῶμα· καὶ ἀντίβιον μὲν ὀμίλον,
 635 θῆρ ὡς δειμαλέας ἐλάρους, ἰδάξεν Ὀδυσσεύς.
 Ἀτρεΐδης δ' ἐτέρωθεν ὑποπτήξαντα δωῶας
 Διήφοβον κατέμαρψε, μέσσην κατὰ γαστέρα τύφας
 ἤπαρ ὀλισθηρήσι συνεξέριεν γολάδεσσιν.
 Ὡς δ' αὖ μὲν αὐτόθι καῖτο λαλασμένος ἱπποσυνάων.
 640 Τῷ δ' ἔπειτο τρομέουσα δορυκτῆτη παράκοιτις,
 ἄλλοτε μὲν χαίρουσα κακῶν ἐπὶ τέρμασι μόχθων,
 ἄλλοτε δ' αἰδομένη· τότε δ' ὀβέ περ ὡς ἐν ὀνείρῳ
 λαθρίδιον στενάχουσα φίλης μιμνήσκετο πάτρης.
 Αἰακίδης δὲ γέροντα Νεοπτόλεμος βασιλῆα
 645 πῆμασι κεκμηῶτα παρ' Ἑρκείῳ κτάνε βωμῷ,
 οἴκτον ἀπωσάμενος πατρώϊον· οὐδὲ λιτάων
 ἔκλυεν, οὐ Πηλῆος ὀρώμενος ἤλικα γαίτην
 αἰδέτο, τῆς ὑπο θυμὸν ἀπέκλασεν ἠδὲ γέροντος,
 καίπερ ἑὼν βαρύμηνις, ἐρείσατο τοπρὶν Ἀχιλλεύς.
 650 Στέλιος, ἧ μὲν ἱμελλε καὶ αὐτῷ πότμος ὁμοῖος
 ἴσσεισθαι παρὰ βωμὸν ἀλ' αἰθέρος Ἀπόλλωνος

pugnantes; multi etiam fugati de turribus
 deciderunt in Plutonis domum, postremum saltum saltan-
 tes.] Pauci autem angusto in latibulo, quemadmodum fu-
 res,] patria pereunte latuerunt tempestatem fugientes.
 Alii vero in bello et caligine fluctuantes,
 viris mortuis et non fugientibus similes,
 cadebant super se invicem. Urbs vero non capiebat cruorem,
 viris viduata repletaque cadaveribus.
 Neque clementia aliqua erat; furiente enim
 incitati flagello insomniae turbinis,
 neque deorum reverentiam habebant iniquissimo præ im-
 petu,] et immortalium maculabant letas sanguine aras.
 Miserrimi vero senes iniquissimis cordibus
 non stantes necabantur, sed humi supplicia in-genua
 prostrati canis cadebantur capitibus.
 Multi etiam infantes liberi paululum-gustatis de uberibus
 matris rapiebantur, et inscii parentum
 delicta luebant, ac nondum-exhausti lactis
 infanti frustra præbens fluctus emisit nutrix (*mater*).
 Aves canesque, per urbem aliunde alii,
 aeræ terrestresque, domestici comessatores,
 cruorem atrum bibentes horrendum habebant cibum.
 Atque alliarum clangor eadem spirabat; alii latrantes
 scrocity interemptos juxta viros rugiebant
 immiles, neque verebantur suos discernere dominos.
 Tum mulierum ad ædes Deiphobi
 se-conferebant Ulysses et beno-comatus Menelaus,
 freudentibus lapidis similes, qui sub noctem
 hibernam cordis-cupidi incustoditas in oves
 abeunt, ac laborem consumunt pastorum.
 Ibi duo quamvis existentes infinitis congressi sunt
 viris hostilibus: nova vero excitabatur pugna,
 alteris quidem irruentibus, alteris vero ex-alto e thalamo
 jacentibus lapidibus et funestis jaculis.
 Atqui etiam sic excelsa capita munientes
 robustis galeis, et clypeis circumdantes,
 irruerunt in-amplam domum, et obviam quidem turbam,
 ut fera timidas cervas, superavit Ulysses.
 Atrides vero aliunde trepidantem insecutus
 Deiphobum excepit, et medium per ventrem seriens
 epar lubricis effudit-cum intestinis.
 Sic ille quidem tibi jacebat oblitus fortitudinis.
 Hunc autem sequebatur tremens hasta-acquisita uxor,
 nunc gaudens malorum propter fines laborum,
 nunc pudore-perfusa; tuncque, scro quamvis, ut in somnio,
 clanculum gemens caræ recordabatur patriæ.
 Æacides porro senem Neoptolemus regem
 malis confectum apud Herceam interfecit aram,
 misericordiam repudians paternam: neque preces
 exaudivit, non Pelei videns æqualem caniciem
 reveritus-est, propter quam iram fregit ac seni,
 quamvis fuisset vehemens, pepercerat antea Achilles.
 Infelix! sane enim erat et ipsi fatum simile
 futurum apud aram veracis Apollinis

Ὑστερον, ἐπὶ τότε μιν, ζαθέου δηλήμονα νηῶ,
 Διλφὸς ἀνὴρ ἔλασσε ἱερῇ κατέπερνε μαχαίρῃ.
 Ἢ δὲ κυβιστήσαντα διπερίων ἀπὸ πύργων
 615 χειρὸς Ὀδυσσεΐης ὀλοὸν βέλος ἀθρήσασα
 Ἀνδρομάχῃ μινύωρον ἐκύχεν Ἀστυάνακτα.
 Κασσάνδρην δ' ἤστυεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
 Παλλάδος ἀγρᾶντοιο θεῆς ὑπὸ γούνα πεισοῦσαν.
 Ἢ δὲ βίην ἀνένευσε καὶ ἡ τοπρόσθεν ἀρηγὼν
 620 ἀνθ' ἑνὸς Ἀργείοισιν ἐχώσατο πᾶσιν Ἀθήνη.
 Αἰνεΐαν δ' ἔκλεψε καὶ Ἀγρίστην Ἀφροδίτῃ
 οἰκτείρουσα γέροντα καὶ υἱά, τῆλε δὲ πατρὸς
 Λυσονίην ἀπένασσε· θεῶν δ' ἐτελείετο βουλή,
 Ζηνὸς ἐπαινέσαντος, ἵνα κράτος ἀφθιτον εἴη
 625 παῖσι καὶ υἱωνοῖσιν ἀρηϊφίῃς Ἀφροδίτῃς.
 Τέκνα δὲ καὶ γενεὴν Ἀντήνορος ἀντιθέοιο
 Ἀτρεΐδης ἐφύλαξε, φιλοξείνοιο γέροντος
 μελιχρὴς προσέρχης τίνοιον χάριν ἤδὲ τραπέζης
 κείνης, ἥ μιν ἔδεκτο γυνὴ πρηνὴ Θεάνῳ.
 630 Διλή, Λαοδίκη, σὲ δὲ πατρίδος ἐγγυῖθι γαίης
 γαῖα περιπτύσσασα κεχρηότι δέξατο κόλπον·
 οὐδὲ σε Θεσείδης Ἀκάμας, οὐδ' ἄλλος Ἀχαιοῶν
 ἔγχετο ληϊδίην· ἔθνεος δ' ἅμα πατρίδι γαίῃ.
 Πᾶσαν δ' οὐκ ἂν ἐγώ γε μύθου γούσιν αἰίσταμαι
 635 κρινάμενος τὰ ἕκαστα καὶ ἄλγεα νικτὸς ἐκείνης·
 Ἰουσαίων οὐδὲ μύχθος· ἐγὼ δ' ἅπιρ ἵππων ἐλάσσω
 τέρματος ἀμριλίσσαν ἐπεφύουσιν ἀοιδῇν.
 Ἄρτι γὰρ ἀντολίτῃθεν ἀπόστυτος ὠκεανόθεν
 ἥρμα λευκαίνουσα κατέγχετο ἥρμα πολλήν,
 640 νύκτα διαρρήξασα μαιφρόνιν, ἵπποτις Ἥϊος·
 οἱ δ' ἐπαγαλλόμενοι πολέμου ὑπερυΐει νύκτι
 πάντοσε παπταίνεσκον ἀνὰ πτόλιν, εἴ τινες ἄλλοι
 κευθόμενοι φεύγουσι φόνου πανδῆμιον ἄτην.
 Ἀλλ' οἱ μὲν δέδμηκτο λίνω θανάτῳ πανάγρω,
 645 ἰχθύες ὡς ἀλίησιν ἐνὶ ψαμάθοισι χυθόντις.
 Ἀργεῖοι δ' ἀπὸ μὲν μαγάρων νεοσσὺν ἐκ κόσμων
 ἐξέφερον, νηῶν ἀναθήματα. πολλὰ δ' ἐρήμων
 ἥρπαζον θαλάμων κειμήλια· σὺν δὲ γυναῖκας
 ληϊδίαις σὺν παῖσιν ἄγον ποτὶ νῆας ἀνάγκῃ.
 650 Τείχεσι δὲ πτολίπορθον ἐπὶ φλόγῃ θωρήξαντες
 ἔργα Ποσειδάωνος ἱὴ συνέχουσιν αὐτμῇ.
 Αὐτοῦ καὶ μέγα σῆμα φίλοις ἀστοῖσιν ἐτύχθη
 Ἥλιος αἰθαλόεσσα· πυρὸς δ' ὀλεσίπτολιν ἄτην
 Ξάνθος ἰδὼν ἐκλυσε γούιν ἀλιμυρεῖ πηγῇ,
 655 Ἡραίστῳ δ' ὑπόεικεν ἀτρεΐδης γούιν Ἡρῆς.
 Οἱ δὲ Πολυξείνης ἐπιτύμβιον αἶμα χέαντες * * *
 μῆνιν ἱλασάμενοι τεθνεότος Αἰακίδαο.
 Τρωιάδας δὲ γυναῖκας ἐλάγχωνον, ἅλα τε πάντα
 χρυσὸν ἐμοιρήσαντο καὶ ἄργυρον· οἷσι βαθείας
 660 νῆας ἐπαρθέσαντες ἐριγδοῦπου διὰ πόντου
 ἐκ Τροίης ἀνάγοντο μύθον τελέσαντες Ἀχαιοί.

postea, quando ipsum, divini hostem templi,
 Delphicus vir percussum sacro interfecit cultro
 Praxipitatum vero altis de turribus,
 manus Ulyssis miserum missile, conspicata
 Andromache parvum plorabat Astyanacta.
 Cassandram vero stupravit Oilei velox Ajax,
 Palladis castæ deæ ad genua prostratam.
 Illa autem vim repudiavit et, quæ antea opitulata erat,
 propter unum Græcis succensuit omnibus Minerva.
 Cæterum Æneam clausustulit et Anchisen Venus
 miserata senem et filium, procul vero a patria
 Italiam habitare fecit ac deorum sic perficiebatur decretum,
 Jove approbante, ut imperium æternum esset
 filiis et nepotibus Martiæ Veneris.
 Liberos vero et familiam Antenoris divini
 Atrides servavit, hospitalis senis
 humanitatis prioris referens gratiam et mensar
 illius, qua ipsum excepit uxor blanda Theano.
 Misera Laodice, te vero patriam prope urbem
 terra complexata liante suscepit sinu;
 neque te Thesides Acamas, neque alius Græcorum
 abduxit captivam, sed mortua-es cum patria terra.

Omnem vero non ego belli torrentem cecinerim
 explicans singula et dolores noctis illius:
 Musarum is labor est: ego autem ut equum impellam
 metam contingentem volubilem cantum.
 Jam igitur ab-oriente prorueus ex-Oceano
 paulatim albescens descripsit aeris multum,
 nocte dissipata cruenta, equestris Aurora:
 illi (Græci) vero exultantes belli gloriosa victoria
 undique circumspiciebant per urbem, si qui alii
 latentes fugerent cordis popularem calamitatem.
 Sed illi quidem vincti-fuerant laqueo mortis universali,
 quemadmodum pisces marinis in littoribus fusi.
 Græci autem ex ædibus recentem ornatum
 efferebant, templorum donaria, multasque ex desertis
 rapiebant aribus res-pretiosas. Simul etiam mulieres
 captivas cum liberis ducebant ad naves violenter.
 Contra mænia vero vastatricem flammam armantes
 opera Neptuni una confuderunt flamina.
 Ibi etiam magnum sepulcrum dilectis civibus facta est
 Troja incensa. Ignis vero vastatricem noxam
 Xanthus intuitus flevit lacrimarum salso fonte,
 Vulcanoque cessit veritus iram Junonis.
 Ipsi vero (Græci) Polyxenes ad-sepulcrum (Achillis) san-
 guinem fundentes * * *] iram placantes mortui Æacidae.
 Trojanas porro mulieres sortiebantur, aliaque omnia,
 aurum diviserunt et argentum, quibus profundas
 naves cum-onerassent, gravisonum per mare
 e Troja solvebant bello finito Achivi.

INDEX

NOMINUM ET RERUM.

A.

Ἀγαμέμνων, οὐός, regum concilium apud ejus navem, 108; septum, quo Epeus equum Trojanum circumdedit, dirui jubet, 204; ejus fatum Cassandra vaticinatur, 409.
Ἀγχίσις, cum Aenea filio e clade Trojana subripitur a Venere, 651.
Ἀδμητος, οἶο, pater Eumeli, 171.
Ἀθαμαντις, ἰδο, ἡ, Athamantis filia, Helle, 218; vid. Ἑλλη.
Ἀθηναίη, 302; vid. Ἀθήνη.
Ἀθήνη et Ἀθηναίη, ἡ, Minerva, equi Trojani auctor, 2, 44, 121; simulacrum suum Græcis apportat, 56; præconis specie induta Ulixem concionantem inspirat, 112; heroibus equo ligneo inclusis cibum affert, 185; ejus in templo equum ligneum collocari Sinon suadet, 298; equum Trojanum, qui in urbem trahitur, manibus protrudit, 331; 390, 432; equus introductus in ejus templum, 444; ejus in templum Helena se confert, 467 (cf. Ἑλλάνη); Helenam, quæ heroas in equo Trojano inclusos tentat, domum redire jubet facemque potius tendere Græcis in Tenedo morantibus, 480-490; ægidem concutit per nocturnam Trojanorum eadem, 566.
Ἀλκιδης, αὐ, 1) Aeci nepos, Achilles, 270, 687; 2) Aeci pronepos, Achilles f., Neoptolemus, 634.
Ἀλας, αὐτός, 1) Ajax Telamonius, sibimet ipse mortem conscivit, 19. 2) Oilei f., Locrensis, equum ligneum intrat, 165; Cassandram stuprat in Minervæ templo, 647.
Ἀλκιάδα, ἡ, Egialea, Diomedis uxor, 474.
Ἀλκιάδης, ἦος, pater Cyanippi e Comæthone, 161.
Ἀἰδης, αὐ, Pluto, perterritus magno fragore nocturnæ pugnae, 570; 589.
Ἄϊός, Æther, pro Jove, 28; vid. Ζεύς.
Ἀΐσις, cum Anchise patre Troja clam subreptus in Italiam transvehitur a Venere matre, 651.
Ἀισμίδης, Aisimi f., Sinon, 220.
Ἀΐσιμος, pater Sinonis, 294.
Ἀκάμας, αὐτός, Thesei f., frater Demophontis, in equo ligneo erat, 177, 662.
Ἀλέξανδρος, alterum Paridis nomen, 61.
Ἀμφιδάμας, unus heroum, qui in equo ligneo erant, 182.
Ἀνδρομάχη, Astyanactem filium deplorat, 646.
Ἀντήνωρ, οὐός, cum Theano uxore liberisque ex universa clade serratura Menelao hospitalitatis pristinae memore, 656 sqq.
Ἀντίλοχος, Ortygis f., unus heroum in equo Trojano, 178; Laodamiæ uxoris nomine ab Helena pronunciato responsurus ab Ulixē suffocatur, 476 sqq.; ejus cadaver in equi coxa absconditur, 483 sqq.

Ἀντίλοχος, Nestoris f., deploratus a patre, 18.
Ἀντιγόης, unus heroum in equo ligneo, 180.
Ἀπόλλων, ὠνός, Cassandram vatem fecit veracem, cui tamen nemo fidem haberet, 417; de imminente Ilii interitu dolens in Lyciam proficiscitur relicta Troja, 509; ejus apud aram Delphis Neoptolemus occisus est, 641 sqq.
Ἀργεῖος, adj., Argivus; Ἀργεῖη Ἀθήνη, 2; Ἀργεῖη Ἑλένη, 456; l. q. Græcus, Ἀργεῖος μῦθος, 257; οἱ Ἀργεῖοι, subst., Argivi, pro Græcis, 265, 279, 295, 469, 510, 524, 563, 650, 676.
Ἀργος, τό, Argi, Sinonis patria, 293.
Ἄρης, Mars, 105, 244.
Ἀστυάναξ, αὐτός, parvus Hectoris Andromachæque f., de turri præcipitatur ab Ulixē, 646.
Ἀτρεΐδης, Atrei f., 1) Agamemnon, 204; 2) Menelaus, 626, 657.
Ἀυσονίη, Ausonia, Italia, ubi Venus Aenean collocavit, 653.
Ἀρροδίτη, Venus, Helenæ persuadet eam vocari a Menelao, qui in equo Trojano absconditus sit, ipsamque ad templum Minervæ abire jubet, 455 sqq.; Aeneam atque Anchisen clam sublato Troja in Italiam ducit, 650, 655.
Ἀχαιοί, ὧν, οἱ, Achæi, pro Græcis, 42, 106, 110, 179, 199, 204, 240, 267, 282, 285, 297, 426, 458, 470, 481, 487, 496, 507, 662, 691.
Ἀχιλλεύς, ἦος, Penthesileam interfecit, 39; pater Neoptolemi e Deidamia, 52; 158; præda sua (Briseide) olim privatus, 270; 510; Priami vitæ olim pepercit, 619.

Δ.

Δαναοί, ὧν, οἱ, Danaï, l. e. Græci, 8, 46, 55, 415, 539, 565.
Δαρδανίδης, unus e posteris Dardani, Priamus, 267.
Δαρδάνιος, adj., Dardanius; πύλαι Δαρδανίαι, αἱ, Trojæ urbis porta, per quam equus ligneus in urbem trahitur, 335.
Δελφός, adj., Delphicus; ἄνθρωπος, 643.
Δηϊδάμεια, ἡ, Neoptolemi mater ex Achille, 52.
Δηϊζόβος, οἶο et οὐ, adulterium commisit cum Helena, 45; 163; Helenam ad Minervæ templum se conferentem sequitur, 465; ejus in ades Menelaus et Ulixes irruunt, 613; trucidatur a Menelao, 627 sqq.
Δημοφών, Thesei f., frater Acamantis, equum Trojanum conscendit, 177.
Διομήδης, secundus in equum Trojanum ingreditur, 157; Egialeæ uxoris memoria per Helenam revocata lacrimat, 474.
Διόνυσος, οὐ, Bacchus, 371.

Ε.

Εὐανθυία, ἡ, Lucina, 341, 388.

Ἐκάβη, Hecuba, Priami uxor, Paride gravida funesta somnia vidit, 380; quam in canem conversum iri Cassandra vaticinatur, 401.
Ἐκτωρ, ὄρος, a Trojanis deploratus, 21.
Ἐλένη, Veneri obsequens ad Minervæ templum se confert, heroumque in equo insidiantium uxoribus nominatis magno dolore ipsos afficit, a Minerva irata domum remittitur, 454-496; in thalamum suum reversa, 498, Minervæ jussu (496) facem protendit signum redditus Græcis in Tenedum profectis, 512 sqq.; Menelaum sequitur post Deiphobi necem, 630 sqq.
Ἐλενος, οἶο, vates Trojanus, in Græcorum castra profectus imminens Trojæ excidium prædicit, 45, 49, 133.
Ἑλλη, ης, Helle, Athamantis filia; ὕδωρ Ἑλλης, i. e. Hellespontus, 218.
Ἑνώ, οὗς, ἡ, Bellona, 7; furibunda per Trojam urbem grassatur, 561.
Ἑπίδος, Minervæ jussu atque ope equum Trojanum fabricat, 57-107; ultimus equum intrat, 183; ab eo equum excogitatum Sinon dicit, 295.
Ἑρις, Discordia, Græcos per Trojam urbem furentes concitat, 562.
Ἑρκεῖος, οἶο, epitheton Jovis, 400; Ἑρκεῖος βωμός, Jovis Hercel ara, 635.
Ἑρμῆς, Mercurius, mortuorum deductor, 572.
Ἑρμιόνη, Helenæ filia ex Menelao, 494.
Εὐαιμονίδης, Euæmonis f., Eurypylus, 176.
Εὐμήλος, Admeti f., in equum ligneum ingreditur, 172.
Εὐρυδάμας, αὐτός, Peliae f., frater Iphidamantis, unus heroum in equo Trojano, 181.
Εὐρύπυλος, Euæmonis f., equum ligneum conscendit, 176.

Z.

Ζεὺς, Διὸς et Ζηνὸς, Juppiter, pater Sarpedonis, 26; sanguine pluit post Sarpedonis mortem, 28 (Αἰθῆρ); 184, 246; ἰκέσιος, 278; 327; Ἑρκεῖος, 400; 426; Trojanorum Græcorumque fata lancibus pensitat, 507; ægis, Jovis clypeus, 567; 571, 634.

H.

Ἥρη, Juno, ventis excitatis incendium auget, quo castra Græcorum cremantur, 234; portam Dardaniam laxat, ut equus Trojanus possit intrare, 337; 685.
Ἥραιστος, Vulcanus, flammam, qua Græcorum castra consumuntur, furere jubet, 232; 685.
Ἥως, Aurora, Memnonis filii mortem deflet, 32; 670.

Θ.

Θεανῶ, uxor Antenor, Menelaum hospitaliter olim excepit, 659.
Θεραπναῖος, adj., Therapnæus, Therapnis oriundus; Θεραπναίη νύμφη, i. e. Helena, 520.
Θερμῶδων, οὗτος, ὁ, Ponti fluvius, quem Amazones accolebant, 33.
Θησείδης, Thesei f., Acamas, 662.
Θησήιος, adj.; Θησήια τέκνα, Thesei filii, Demophon et Acamas, 177.
Θρασυμήδης, Nestoris f., equum Trojanum ingreditur, 169.
Θρήϊκες, οἱ, Thraces, mortem Rhesi regis lugent, 30.
Θρήϊσσα, adj. fem., Thressa, Thracia; Θρήϊσσα γυνή, 370.

I.

Ἰδη, ης, ἡ, Ida mons Troadis, 60, 324.

TRYPHIODORUS.

Ἰδομενεύς, ἦος, Cretensium rex, equum ligneum intrat, 168.
Ἰλιάς, ἄδος ἡ, adj. fem., Iliaca, Trojana; χθών, Troas, 141; Ἰλιάδες γυναῖκες, 235.
Ἰλιος, ἡ, Troja urbs, 41, 46 (Ἰλιόθεν), 138, 508 (Ἰλιόθεν), 529, 543, 683.
Ἰφιδάμας, αὐτός, Peliae f., frater Eurydamantis, unus heroum in equo ligneo, 181.

K.

Καλλιόπεια, Calliope musa, in exordio carminis a poeta invocatur, 4.
Κάλυξ, αὐτός, Græcorum vates, serum Trojæ excidium prædixit, 132; equum ligneum conscendit, 172.
Κασσάνδρη, Priami filia vates verax, sed omnibus suspecta (417 sq.), furibunda urbem pervagatur, 358-374, imminentem Trojæ interitum, fatum suum omniumque suorum vaticinans, 375-417; a patre objurgata, 419-433, et domum remissa, dolori acerbissimo indulget in thalamo suo, 439-443; in Minervæ templo stuprata ab Ajace Oilei, 647.
Κομειθῶ, οὗς, Tydei filia, mater Cyanippi ex Ægialeo, 159.
Κρήτες, ὧν, οἱ, Cretenses, quorum rex Idomeneus erat, 168.
Κρονίδης, Saturni f., Juppiter, 426.
Κυάνιππος, Ægialei et Comæthus f., unus heroum, qui in equo Trojano erant, 159.
Κύπρις, ἰδος, Veneris nomen, 492.

A.

Λαοδάμεια, ης, Laodamia, uxor Anticli, 476.
Λαοδίκη, (Priami filia), terræ hiatu absorbetur, 660 sqq.
Λαομέδων, οὗτος, Priami pater, 397.
Λεοντεύς, unus heroum, qui in equo Trojano erant, 176.
Λοκρὸς, Locrensis, Ajax Oilei, 165.
Λυκίη, ης, Lycia, ubi Apollinis templum, 508.
Λύκιοι, οἱ, Lycil, Sarpedonis regis mortem lugent, 25.

M.

Μέγης, ἦτος, in equum ligneum se confert, 180.
Μέμων, οὗτος, ab Aurora matre ploratus, 31.
Μενέλαος, 47; equum Trojanum conscendit, 162; cum in equo insidiari cum aliis heroibus Venus Helenæ dicit, 457, eamque illi se reddituram promittit, 462; Helenæ voco audita ingemiscit, 473; cum Ulixæ in Deiphobi ædes irrumpit, 614; Deiphobum trucidat, 626 sqq.; hospitii, quo Antenoripsumolim exceperit, memor hunc ejusque familiam ex clade universa servat, 656 sqq.
Μενoitιάδης, αὐτός, Menœti f., Patroclus, 27; vid. Πάτροκλος.
Μούσαι, ἁών, Musæ, 666.
Μυκηναῖος, adj., Mycenæus; Μυκηναίη ναῦς, 108.

N.

Νεοπτόλεμος, Achillis et Deidamiae f., e Scyro Trojam venit, 51 sqq.; primus equum Trojanum intrat, 153, 157; Priamum occidit apud Jovis Hercel aram, 634 sqq.; Delphis posthac interfectus prope Apollinis aram, 640 sqq.
Νεστορίδης, Nestoris f., Thrasymedes, 169.
Νέστωρ, Antilochi filii mortem deploravit, 18.

Ξ.

Ξάνθος, ου, ο, Troadis fluvius, 325; Trojæ interitum deflet, 684 sq.

Ο.

Ὀδυσσεύς, ηος, 112, 478, 614; vid. Ὀδυσσεύς.
Ὀδυσσεύς et Ὀδυσσεύς, ηος, a Minerva inspiratus in concione orationem habet, qua equum Trojanum sine mora conscendi a principibus, reliquos in Tenedum navigare jubet, 112-152; janua equi Trojani clausa in capite consedit, 201; de Penelope uxore monitus ab Helena luget, 475; Anticium suffocat, 478 sqq.; cum Menelao in Deiphobi aedes ingressus magnam stragem edit, 614-625; Astyanactem de muro præcipitem dat, 644 sqq.
Ὀδυσσεύς, adj.; χεὶρ Ὀδυσσεύς, manus Ulixis, 645.
Ὀϊλέης, ηος, pater Ajacis minoris, 165, 647.
Ὀρτυγίδης, Ortygis f., Antichus, 178.

Π.

Παλαμήδης, a Græcis invidis olim interfectus, 272.
Παλλάς, ἄδος, Pallas, Minerva, 489, 648; vid. Ἀθήνη.
Πάτροκλος, οιο, Menœti f., Sarpedonem interfecit, 27.
Πηλεΐς, αο, pater Iphidamantis et Eurydamantis, 181.
Πενθεσίλεια, Amazonum regina, ab Achille occisa, 35 sqq.
Πηλεΐδης, Pelei f., Achilles, 17; vid. Ἀχιλλεύς.
Πηλεΐς, ηος, Peleus, Achilles pater, 635.
Πηνελόεια, in equum ligneum se confert, 180.
Πηνελόπεια, ης, Penelope, Ulixis uxor, 475.
Πολυεΐνη, Priami filia, cujus triste solum Cassandra vaticinatur, 403; immolata ad Achilles tumulum, 686.
Ποσειδάων, ωνος, Neptuneus, portæ Dardaniæ limen tridente dissecat, ut via aperiatur equo Trojano, 338; cursum navium Græcarum Tenedo Ilium redeuntium accelerat, 529; tridente terram quatit in nocturna Trojanorum strage, 569; nauros Trojæ urbis fabricarat, 681.
Πρίαμος, οιο, cum senatoribus ex urbe in campum profectus equum ligneum visurus, 242 sqq., a Sinone supplice compellatur, 262; Sinonem bono animo esse jubet, de equo ligneo interrogat, 283 sqq.; Sinonem vestiri jubet, 304; pater Cassandræ, 358; quem apud aram Jovis Herci interfectum Iri Cassandra vaticinatur, 400; Cassandram, quæ mala imminetia vaticinatur, objurgat, 419-438, eamque domum reduci jubet, 439; 460.

Ρ.

Ρήσος, rex Thracius, cujus mors a suis deplorata, 30.
Ῥοιτιάς ἀκτὴ, ἡ, Rhæteum promontorium Troadis, unde Græci in Tenedum navigaturi solvunt, 216.

Σ.

Σαρπηδῶν, ὄνος, Jovis f., Lyciorum rex, a Patroclo occisus, ploratus a Lyciis, 25 sqq.
Σιμοείσιος, adj.; στόμα Σιμοείσιον, ostium Simœntis fluvii, 326.
Σίμων, ωνος, Esimi f., corpore loris lacerato ante urbem insidiatur, 220 sqq.; de Græcorum injuria conquestus Priami misericordiam supplex implorat, 258 sqq.; in interrogatus a rege (284-290), de genere suo ac nomine exponit, equum ligneum in urbem trahi atque in templo Minervæ collocari jubet, 291-293-303; vestes induit regis jussu, 304 sq.; faciem ex Achilles tumulo mortu protendit signum reditus classi Græcorum, 511.
Σχαιαὶ πόλαι, αἱ, Trojæ urbis porta, 574.
Σκύρος, ἡ, Egæi maris insula, unde Neoptolemus Trojam profectus est, 51.

Τ.

Τελαμώνιος, adj., Telamonius; υἱός, Telamonis f., Teucer, 170.
Τένεδος, οιο, ἡ, Hellesponti insula, quo classis Græca proficiscitur relictis in equo Trojano principibus incensisque castris, 217.
Τροίη, ης, Troja, 26, 58, 228, 297, 437, 691.
Τρωάς, 466; vid. Τρωάς.
Τρωάς et Τρωάς, ἄδος, adj. fem., Trojana; γυναῖκες, 340, 466, 547, 688.
Τρώες, ων, αἱ, Trojani, 8, 21, 137, 221, 235, 266, 280, 284, 313, 334, 461, 494, 506, 540, 543.
Τρώιος, adj., Trojanus; Τρώιον ἄστυ, Troja, 174; Τρώιος λαός, 531-532.
Τυδείδης, Tydei f., Diomedes, 157, 474; vid. Διομήδης.
Τυδήϊς, Tydei filia, Comætho, 160.
Τυνδαρώνη, ης, Tyndari filia, Helena, 473.

Φ.

Φέρεκλος, navem construxit, qua Paris in Græciam vectus est, 60.
Φιλοκτήτης, in Lemno relictus olim a Græcis, 271.
Φοῖβος, Phoebus, Apollinis epitheton, 509.

ΙΟΑΝΝΟΥ
ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ
ΤΑ ΠΡΟ ΟΜΗΡΟΥ
ΤΑ ΟΜΗΡΟΥ
ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΘ' ΟΜΗΡΟΝ.

JOANNIS TZETZÆ
ANTEHOMERICA, HOMERICA, POSTHOMERICA.

ΙΩΑΝΝΟΥ

ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ΤΑ ΠΡΟ ΟΜΗΡΟΥ
ΤΑ ΚΑΘ ΟΜΗΡΟΝ

ΚΑΙ

ΤΑ ΜΕΘ ΟΜΗΡΟΝ.

ΤΑ ΠΡΟ ΟΜΗΡΟΥ.

Ἀργαλείου πολέμοιο μέγαν κλόνον Ἰλίουχοιο
ἔννεπε, Καλλιόπεια, ὅφ' ἡμετέρῃσιν αἰοδαῖς,
ἀρχῆθε δ' ἐπάειδε καὶ ἐς τέλος ἐξερέεινε,
ἐξ ὅτεο Πρίαμος λοιγὸν Τρῳέσσι φυτεύει
6 Δύσπαριν οὐλόμενον, ἀρχὴν πολέμοιο κακοῖο,
τὸν νόος οὐκ ἐρέεινεν Ὀμήρου κυδαλίμοιο.
Ἔννεπε δ' Ἀργεΐης Ἑλένης ἐρόεσσαν ὀπωπὴν,
πῶς τέ μιν ἔγεν' Ἀλεξάνδρος Σπάρτηθεν Τροίην.
Ἔννεπε δὲ πλόον Ἑλλήνων καὶ νῆας ἀπάσας·
10 εἰπέ δὲ Πηλεΐδαο κότον καὶ ὄλεθρον Ἀχαιῶν,
Σαρπηδότος Πατρόκλου τε καὶ Ἑκτορος οἶτον·
εἰπέ δὲ Πενθεσίλειαν, κόρυν ἀντιάνειραν.
Ἔννεπε δ' Αἰθιοπῶν στρατὸν, υἱέα τ' Ἡριγενείης.
Φράζεο δ' Αἰακίδω πότμον δακρυόεντα·
15 Εὐρύπυλόν τε αἶδε καὶ υἱέα Αἰακίδαο·
μυκτείας θ' Ἑλένου, καὶ Ἀλεξάνδροιο φονῆα.
Εἰπέ δὲ καὶ πτολίπορθον Ἐπειοῦ δούριον ἵππον,
εἰσόκεν ἤϊστωσε πειλώρια τέχεα Τροίης.
Ταῦτά μοι εὐπυτέρεια, Διὸς τέκος, ἔννεπε Μοῦσα.
20 Ἦτοι μὲν Τροίῃ πολέμοις πρότερον μογέεσκε.
Πέρσε γάρ αὐτὴν Ἡρακλέος μένος ἀγριοθύμου·
δουρὶ δ' αὖ αἱ Σκυθόμητρες ἐπέδραμον εἴτα γυναῖκες,
θυγατέρες Ἄρτος, Ἀμαζόνες ἀγκυλότοξοι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο χειρῶν ἀγέρωχοι ἔρῳαί
25 ἄρεας αἱματόεντας ἐπ' ἀλλήλοισι προφέρουσαι,
Τρῶες ἀναπνεύσαντες ἀπὸ πτολέμου κρυεροῖο
γαίης ἔργα νέμαντο παρ' εἰρήνῃ κομόωντες.
Οὐδ' ἄρα μὲν τάδε Μοῖραις ἦνδανε χαλκιομίτοις·
ἀλλὰ γὰρ αὖτις μέριμνα Τρῳέσσι μητιόωντο.
30 Τόφρα γὰρ οὖν τέρποντο παρ' εἰρήνῃ κομόωντες,
εἰσόκεν οὐνομα λυγρὸν ἀπ' αἰτόφιν ἔπλετο Πάρις.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Μοῖραι στιβαροὺς κλώσαντα ἀτράκτους,
τοὶ γαῖαν κλονέουσι καὶ οὐρανὸν ἠδὲ θάλασσαν,
εἴξαν δ' ἀτράκτοις θεοὶ μεδέοντες Ὀλύμπου,
35 Φαίνοιν ἠδὲ Ζῆν καὶ Ἄρτος καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ἀφροδίτη Ἑρμῆς τε καὶ Ἄρτεμις ἀγλαόμορφος,
ἠδ' ἄλλοι δυοκαίδεκα, τρίς τε δέκα καὶ ὀκτώ,
καὶ τότε δὴ Τρῳέσσι λυγρὸν πῆματος ἀρχή·

IOANNIS

TZETZÆ

ANTEHOMERICA
HOMERICA

ET

POSTHOMERICA.

ANTEHOMERICA.

Gravis belli magnum tumultum Iliaci
dic, Calliope, nostris cantibus,
ab initio autem cane et usque-ad finem expono,
ex quo Priamus pestem Trojanis seminaverit
infelicem-Paridem exitiosum, auctorem belli mali,
quem sapientia non exposuit Homeri illustris.
Dic etiam Argivæ Helenæ amabilem vultum,
ac quomodo ipsam duxerit Alexander Sparta Trojam.
Dic porro navigationem Græcorum et naves omnes;
dic deinceps Pelidæ iram et stragem Achæum,
Sarpedonis Patroclique et Hectoris mortem;
dic etiam Penthesileam, virginem viro-similem.
Dic porro Æthiopum exercitum, filiumque Auroræ.
Memora dein Æacidæ satum lacrimosum;
Eurypylumque cane et filium Æacidæ,
vaticiniaque Heleni et Alexandri interfectorem.
Dic vero etiam urbis-vastatorem Epei ligneum equum,
donec extinxerit ingentia mœnia Trojæ.
Hæc mihi bono-patre-nata, Jovis filia, dic Musa.
Profecto quidem Troja bellis prius laborabat.
Expugnavit enim ipsam Herculis robur ferocis;
hasta vero etiam Scythiarum-matres incursarunt postea
mulieres,] filiam Martis, Amazonas curvis-arcubus.
At postquam desierunt manuum violenti impetus
bella cruenta sibi-invicem inferre,
Troes respirantes a bello horrido
terræ opera colebant in pace læti.
Neque tamen hæc Parcis placebant ære-cinctis;
alia enim denuo tristia Troibus meditabantur.
Usque igitur oblectabantur in pace læti,
donec nomen funestum inter ipsos existeret Paridis.
At cum Parcæ validos versarent fusos,
qui terram agitant et cælum ac mare,
cederentque fisis dii præsides Olympi,
Saturnus ac Juppiter et Mars et Phoebus Apollo,
Venus Mercuriusque et Diana splendida-forma,
atque alii duodecim, terque deni et octo,
tunc itaque Troibus fiebat calamitatis initium;

- αὐτίκα γὰρ Πριάμῳ βασιλῆϊ κύεσκειν Ἑκάβη.
 40 Πρῶτα δὲ τὴν στρόβιλον ὄνειροι ἡρόζοιτο·
 γυνὸν γὰρ πυρέντα τεκεῖν δοκίεσκειν ὄνειροις,
 δε πῆσαι Τροίην τε καὶ ἄσπεα Τρώεα πάντα.
 Μάντιες δ' αὖ τὸν ὄνειρον ὑπεκρίνοντο λέγοντες·
 Γαστέρι· παῖδα φέρεις, Ἑκάβη, Τρώεσσιν ὀλεθρον.
 45 Ὡς ἄρα μάντιες ἀτρεκέως τὸν ὑπεκρίνοντο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τέκε Τρωσὶν Ἑκάβη δύσγονον υἷα,
 οὖνομα τῷδε Πάριν θέτο, τὸν μὴ ὀφείλλε τεκέσθαι.
 Αὐτὰρ ἄρα Πριάμος παιδὸς γενέθλην ὑποτρύων,
 ἔλυθε χρητόμενος παρὰ βωμοῖς Ἥελίοιο·
 50 ἦν δὲ τις ἐν Τρώεσσιν Ἀπολλων, μάντις ἀμύμων,
 νηῶ ἐν ἱγασθῶ φαειμυθρότου Ἥελίοιο,
 δε χρησμοῖσι τάδε προέειπεν μαντοσύναις τε·
 Φράζεο, Τρώων ὄρχαμε, Φοῖβου μῦθον ἐμοῖο·
 ἄρτιτόκοιο λοχεύματος ἐκ Πάριδος, σέο παιδός,
 55 ἄστυ τόδε Τρώης πολύμοχθος Ἄρης ἐκπέρσει,
 εἰ κεν δὲ παῖς λυκάβαντας ὑπερβορέη τριάκοντα.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε βίη Πριάμοιο ἀνακτος,
 ἐκθετο μὲν τὴν παῖδα παρ' ἀγροῖς ὅσσι τρέφεσθαι,
 δείματό δ' αὖ Πάριον τιμῇ Πάριδος, ἔο παιδός.
 60 Κεῖσε δ' ὁ παῖς ἀτίταλλε, διδάσκόμενος περὶ πάντων,
 ὅσσα γόνος ἐπέοικεν εὐγενέων βασιλῆων.
 Ῥήτορ δ' αὖ γεγαῶς συγγράμματα γράφατο πολλὰ,
 εἰν ἐνὶ δ' αὖτε θεῶν ἐπιθυμίην, Ἀφροδίτην,
 κρίνων, Παλλάδος ἡδ' Ἥρης γε ὑπέρτερα δῶκεν.
 65 Αὐτὰρ ἐμοὶ δοκίει τόδε λῶιον ἐμμεναι ἄλλο,
 ὥς βα σπῶς τελέων περὶ κόσμου γράψῃ γενέλης,
 ἐκ Χάεος Ἑρέβους τε ὅπως πρῶτιστα φάνθεν
 Πηλεὺς, γαῖα φερέσβιος, ἡδὲ Θέτις γε, θάλασσα,
 ἐν δ' Ἥρη πυρόεσσα, καὶ ἥερος εὖρος, Ἀθήνη·
 70 σὺν δ' ἄρα τῆς ἐπέην φίλῃ, χρυσῇ Ἀφροδίτῃ.
 Νεῖκος δ' αὖτ', Ἔρις, ἐνθετο μῆλον, κόσμον, ἀέθλον.
 Τὰς δ' ἄρα μὲν νικήσασα φίλῃ, Ἀφροδίτῃ,
 εἶλετο κόσμον ἅπαντα καὶ ἔμπεδον εἰσέτι ἴσχει·
 τοῦνεκα μυθεύσαντο γάμους καὶ ἔριν δὲ θεῶν.
 75 Τοῖα μὲν υἱὸς ὅδε Πριάμου Παρίῳ βέβησκειν [τες,
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τριάκοντα παρέδραμόν οἱ λυκάβαν-
 αὐτίκ' ἄρα Πριάμος καὶ Τρώων ἄσπετα φύλα
 ἐκ Παρίου μολπῆσιν ἀνίγειν εἰς Τροίην Πάριν,
 ἄφρονες, οὐδ' ἐνόησαν ἔον φθόρον ἐγκονέοντες.
 80 Ξανθικός ἦεν μεις, ἐπ' ἀνίγειν αὐτὸν εἰς ἄστυ,
 Ξανθικός, ὃν Ἀπρίλιον Ἕλληνας καλέουσιν·
 εἰκοστῷ καὶ δευτέρῳ ἡματι τοῖο δὲ ἦλθε.
 Τέρπετο δ' αὖ τοκέεσσι κασιγνήτοισι τ' ἐνὶ Τροίῃ,
 βέζων πατρώοισι θεοῖς κλειτὰς ἐκατόμβας,
 85 ἐπτάσιν ὀκταπόροις καλλιχρόου Ἡριγενείας.
 Εὖτ' ἂν δ' ἑβδόμον ἡμαρ ἔην πεντήκυστόν τε,
 ὀγδοάτῃ δικάτῃ τε Δεσίου Ἰουνίου,
 καὶ τότε μιν προΐηκε πατὴρ ἐπὶ Ἀργεὺς ἄστυ,
 βέζαι νηῶ Ἀπόλλωνος λυγρῶν ἀπερωήν.
 90 Δῶκε δὲ οἱ ἀνέρας ἑκατὸν καὶ κάλλιμα δῶρα,
 δῶκε δὲ γράμματα ἄγειν Ἀργείων ἐν βασιλεύσιν,
 ὅφρα γένοιτο φίλος καὶ ἐκτελείτο ἐκατόμβας.

statim enim a Priamo rege gravidata facta est Hecuba.
 Priumum vero eam exagitarunt somnia in tenebris vagantia;
 titiorem enim ignem parere sibi visa est per somnia,
 qui combureret Trojam atque oppida Trojana omnia.
 Vates autem somnium interpretati sunt dicentes:
 In utero puerum fers, Hecuba, Trojanis pestem.
 Ita igitur vates vere tunc interpretati sunt.
 At postquam peperit Trojanis Hecuba funestum filium,
 nomen huic Paridis indidit, quem satius fuisset non nasci.
 Interim Priamus pueri natorum tremens
 abiit deliberatum ad aras Solis.
 Erat autem quidam inter Troes Apollo, vates egregius,
 templo in sacro homines illustrantis Solis,
 qui oraculis hæcce prolatus est vaticiniisque:
 Attende, Troum princeps, Phœbi orationem mei;
 recens-natum per partum, Paridem, tuum filium,
 urbem hanc Trojæ laboriosus Mars excidet,
 si quidem puer annos excesserit triginta.
 At postquam hoc audivit vis Priami regis,
 exposuit puerum in agris suis educandum,
 edificavitque Parium in honorem Paridis, sui filii.
 Ibi igitur puer adolevit, eruditus in omnibus,
 quæcunque liberos decent nobilium regum.
 Rhetor autem factus scripta literis mandavit multa,
 in uno vero etiam deam cupidinem esse, Venerem,
 judicans, de Pallade ac Junone palmam illi dedit.
 At mihi videtur hocce satius esse alterum,
 quod, philosophus cum esset, de mundi scripserit origine,
 o Chao Ereboque quomodo primum extiterint
 Peleus, terra vivifica, ac Thetis, mare,
 inibique Juno ignea, et aeris spatium, Minerva.
 Cumque his aderat amor, aurea Venus.
 Jorgioni autem, Eris, imposuit malum, mun' um, certamen.
 Illis tamen victis amor, Venus,
 occupavit mundum universum et firmiter adhuc tenet.
 Ideo sinxerunt nuptias et contentionem dearum.
 Talia igitur filius ille Priami Parii fecit.
 At postquam triginta prætercuerunt ipsi anni,
 statim Priamus et Troum innumerae gentes
 Pario cantibus duxerunt Trojam Paridem,
 insani, neque intelligebant suum exitium se adducere.
 Xanthicus erat iuvenis, quando ducebant eum in urbem,
 Xanthicus, quem Aprilem Græci vocant;
 vigesimo (ac) secundo die illius mensis adductus est.
 Oblatabatur autem parentibus ac fratribus Troja,
 immolans paternis diis inclytas hecatombas,
 hebdomadis octies-revertentibus formosæ Auroræ.
 Cum vero septimus dies esset et quinquagesimus,
 octavo et decimo die Desii Iunii,
 tunc ipsum misit pater ad Argorum urbem,
 ut sacris efficeret in templo Apollinis malorum remotionem.
 Dedit igitur ei viros centum et pulchra dona,
 deditque literas ferendas Argivorum ad reges,
 ut esset amicus et perficeret hecatombas.

Δείδεις γὰρ αἶων, Γανυμήδης οἷα πεπόνθει
 Ταντάλου ὑπο ἀνακτος, εὐγενέος βασιλῆος·
 95 τοῦνεκα τὸν προΐηκε σὺν ἀνδράσι, γράμματι, δῶροις.
 Αὐτὰρ δ' γ' ἄλμυρὸν ὕδωρ πλεύσας Ἴννοσιγαίου,
 ἐς Σπάρτην ἐπαγαλλόμενος Διὸς ἤλυθεν οὖροις,
 δέκτο δ' ἐπ' Ἀτρεΐδαο δόμοις ξανθοῦ Μενελάου.
 Ὃς Μενέλαος τοιοῦτο δεδεγμένος ἀγλαὰ δῶρα
 100 ἐπλεεν ἐς Κρήτην, Διὶ εἶο προπάτορι βέζων,
 Ἀστερίῳ, βασιλῆϊ Κρητῶν περ ἔοντι.
 Οἱ πρὶν γάρ τε Δίης πάντας κάλειον βασιλῆας,
 οὐνεκά μιν καλὸς Διὸς ἀστὴρ σκῆπτρον ὀπάζει,
 ἔξοχα δ' αὖ μοίρησι παρὰ Νημειοῖο λέοντος,
 105 ἐν πέμπτῃ δὲ μάλιστα· τὸ γὰρ βασιλεύτατον ἄλλων,
 Πηλεΐοιο Ζῆνα παρ' ἀκτίνεσσι φασίνειν.
 Ἦτοι δ' γ' ἐς Κρήτην πλέεν εἶο προπάτορι βέζων,
 δῶμασιν οἷσι δ' ἔλειπεν Ἀλέξανδρον σὺν ἑταίροις,
 δεσὴ τοι ἐπὶ δαίελα ἰδὼν τοιοῦτο δάμαρτα
 110 δουλίσιν ἀμφιπόλοισι κατερχομένην περὶ κῆπον,
 κάλλει ἱμερόεντι περιπρεπεί γανώωσαν,
 ἐρώτων βελέεσσι πυριφλεγέεσσιν ἐπλήγη.
 Οὐδὲ μὲν οὐκ ἀντέπληξε, πλῆξε δὲ καὶ αὐτὴν·
 ἀμφοτέραις ἐρατὸν γὰρ ἐπ' εἶδαι κάλλος ἔκειτο.
 115 Ἦ γὰρ ἦν λευκὴ, τερενόχροος, εὐφρως, εὐριν,
 λευκῶ δηριώσα καὶ ἀργεννῆς χιόνεσσιν,
 στήθεα δ' ἱμερόεντα καὶ ἀγλαὸν εἶδος ἔχουσα,
 ὑγρῶπις, μελίγερυς, εὐχαρις ἠδὲ βρωπις,
 θριξὶν ἐλισσομένησι χρυσοχρόοις κομόωσα,
 120 εὐστολος ἠδὲ τελείη, πάντα φέρουσα τέλεια.
 Τόσσον δ' αὖ προφέρεσκε γυναικῶν κάλλει πασῶν,
 ἀστράσιν ἐννουχίοισιν ὅσον προφέρησι σελήνῃ.
 Ἦδ' αὖ γὰρ χρόνον εἶχεν εἰκοστόν τε καὶ ἕκτον.
 Τοῖα μὲν ἦεν κάλλει κούρη Τυνδαρεώνη.
 125 Αὐτὸς δ' αὖτε Πάρις Χαρίτων ἄπο κάλλος ἔχεσκε·
 λευκὸς ἦν, εὐχλῆς, εὐχαρις, ἠϋγένειος,
 θριξὶν ἐλιγρύσοισι καρηχομάων περὶ πάντας.
 Τοῖος ἦν τοίης ἐράσατο, πόθει δὲ καὶ αὐτῇ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ σήμερον ἐπ' ἀλλήλοισιν ἔρωτα
 130 Αἰθρῆς ἐννεσίχσι καὶ ἄλλων θηλυτεράων,
 νηὶ ἐνιθέμενοι ὁμῶς κόσμον τ' ἐρατεινόν,
 ἠδ' αὐτὴν Αἰθρῇ δολάεσαν, πρὸς δὲ καὶ αὐτοὺς,
 φεύγον ἐπ' ἀτρυγέτοιο θαλάσσης Τύριον οἶδμα,
 δειδυότες περάαν πλόον, ἐν Τροίῃθεν ἐπέπλων.
 135 Αὐτίκα δ' ἐς Κρήτην Μενελάου οἰκίης ἤλθον,
 ἀγγελίην ἐρέοντες· ὃ δ' ἐπλεεν ὥκα μάλιστα
 εὐρυπόρου Σεισίχθονος οἶδματα πάντα ματεύων.
 Πολλὰ δ' ἀπρὴξ μογέεσκε, μάτην ἀκίχητα διώκων.
 Κεῖνοι γὰρ τε μέγα πέλαιος Τύριον περὶόντες
 140 ἄστῃ Τρώϊον εἶδον, ὅλον λυκάβαντα μογεῦντες.
 Τρωῖάδες δ' Ἑλένην ἰδὲ Τρῶες πάντες ἰδόντες
 θάμβεον, ὥς μάρμαρειν ἀριπρεπέεσσιν ὀπωπαῖς.
 Τὴν δ' Ἑκάθη φιλέεσκε καὶ ἐν μεγάροισιν ἐτίμα.
 Ὃς πολέες φάσκουσιν Ἀλέξανδρον βασιλῆα
 145 ἰλθέμεν ἐς Σπάρτην, ἀπό γε Τροίης χιόντα,
 ὥς δ' Ἑλένην ἐκ Σπάρτης ἐς Τροίηνδ' ἐκρίναι.

Timuit enim cognito, quæ Ganymedes passus-esset
 a Tantalo rege, generoso principe ;
 ideo illum misit cum viris, literis, donis.
 At is salsam aquam trajectus Neptuni,
 Spartam lætatus Jovis venit ventis-secundis,
 ac receptus-est in Atridae aribus flavi Menelai.
 Qui Menelaus, ejus acceptis splendidis donis,
 navigavit in Cretam, Jovi suo atavo sacra-facturus,
 Asterio, rex Cretæ qui-fuerat.
 Veteres enim Joves omnes vocabant reges,
 quia ipsis pulchra Jovis stella sceptrum præbet,
 imprimis vero in gradibus Nemeari leonis,
 in quinto autem maxime : id enim maxime-regium ante
 -omnia,] solis Jovem prope radios apparere.
 Itaque ille in Cretam navigavit, suo atavo sacra-facturus,
 in-aribus autem suis reliquit Alexandrum cum sociis,
 qui sub vesperam videns illius uxorem
 ad-servas ancillas descendente in hortum,
 pulcritudine amabili ac decora splendentem,
 amorum telis ardentibus percussus-est.
 Neque sane percussit, percussitque et ipsam ;
 utriusque enim amabilis in specie pulcritudo insidebat.
 Illa enim erat candida, tenera-cute, pulchris-superciliis, pul-
 cro-naso,] cum-albo-colore certans et candidis nivibus,
 pectoraque amabilia et splendidam speciem habens,
 oculis-ebriis, dulciloqua, gratiosissima atque oculis-magnis,
 capillis volutis auricoloribus comata,
 pulcre-ornata ac perfecta, omnia gestans perfecta.
 Tantum vero superabat mulieres pulcritudine omnes,
 stellas nocturnas quantum superat luna.
 Juventutis autem annum habuit vigesimum (et) sextum.
 Talis quidem erat pulcritudine puella Tyndaris.
 Ipse autem Paris a Gratiis pulcritudinem habebat :
 candidus erat, pulchra-statura, gratiosus, pulchra-barba,
 capillis volutis-auricoloribus comatus præ-omnibus.
 Talis quom-esset talem amabat, ardebatque et ipsa.
 At postquam indicarunt sibi-invicem amorem
 Æthre nuntiis atque aliarum feminarum,
 navi impositis ancillis ornamentoque grato,
 atque ipsa Æthra dolosa, et insuper se-ipsis,
 effugerunt per sterilis maris Tyriam undam,
 metuentes trajicere viam, qua Troja navigarant.
 Statim vero in Cretam Menelai domestici venerunt,
 nuntium communicantes ; is autem navigavit quam celer-
 rime] vasti Neptuni maria omnia investigans.
 Multaque infecta-re perpessus-est, frustra non-assequenda
 persequens.] Illi enim magno pelago Tyrio trajecto
 urbem Trojanam conspexerunt, toto anno laboribus-trans-
 acto.] Troades autem Helenam ac Troes cuncti videntes
 storgebant, quam splenderet decora facie.
 Eamque Hecuba amice-recepit et in aribus honorabat.
 Sic multi dicunt Alexandrum regem
 venisse Spartam, Troja quidem profectum,
 et sic Helenam Sparta Trojam duxisse.

Ἄλλοι δ' ἄλλ' ἐρέουσιν, ὅτι φίλον ἐπλετο θυμῷ,
 οὐδ' Ἑλένην φάσκουσι μετὰ Τρώεσσι παρῆναι,
 ἀλλ' ἄρα Πρωτῆος ποτὶ δῶμα στρωφάσθαι,
 150 αὐτῶς δὲ στρατὸν Ἀργείων Τρώεσσι μάχεσθαι.
 Ὡς ἄρα πολλοὶ πλάζονθ' ἱστορίην στροβέοντες·
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέεινα πανατρεκέως ἀγορεύων,
 ὥς κεν ἕκαστα γένοντο. Τὰ δ' ἄλλ' ἀνεμῶλια πάντα.
 Ἀργεῖοι δ' Ἑλένην παρέμειν Τρώεσσι μαθόντες
 165 Ἀτρεΐδην Μενέλαον, Ὀδυσσεύα καὶ Παλαμῆδην,
 Θησεΐδην τ' Ἀκάμαντα καὶ Διομήδεα διὸν
 πρέσβεις Τρωσὶν ἐπεμبون, ἀπήτεον ἄρ τε γυναῖκα.
 Καὶ νύ κεν Ἀντιμάχοιο κακὸς ἄρτος ἐκταθὲν ἔργοις
 Ἀργείων οἱ ἄριστοι πρεσβείης ἀλγεεινῆς,
 170 γρυσὸν Ἀλεξάνδροιο δεδιγμένου εἵνεκα τοῖο·
 ἀλλ' Ἀντήκωρ ξείνισεν ἐκ θανάτοιο σώσας.
 Ὡς ποτὲ περβομένης Τροίης ἀπέδωκαν ἀμοιβάς·
 πάντα γὰρ οἱ ἐσάωσαν, δῶκάν τ' ὀλβια δῶρα.
 Τῆμος δ' Ἀντιμάχοιο ἀτάσθαλα ἔργα φυγόντες
 185 Ἀργείοις ἐρέεινον, ὅσα πάθον ἀλγεα Τροίη.
 Καὶ τότε δὴ στρατὸς ἐξ ἡπείρων ἤδ' ἀπὸ νήσων
 εἰς ἐν ἀολλίζοντο κατὰ Τρώων ὀρέοντες.
 Οἷς δέκα δὴ λυκάβαντες ἀγειρομένοις παρέδραμον,
 ἐξ οὗ ἔβη ποτὶ Τροίην κούρη Τυνδαρεώνη.
 170 Καὶ τότε' ἐπισσυσμένως ἐς νῆας ἔβαινον Ἀχαιοί·
 δέδμητο γὰρ ἅπαντες Τυνδαρέοιο ἐν ὄρεσι.
 Αὐλίδᾳ δ' εἰς ἐπλεον, κακὰ Τρωσὶν μητιώντες.
 Οὐδὲ μὲν οὐδ' Ἀχιλλῆος κυδάλιμοιο λάθοντο,
 ἀρσιγάμου ἐτ' ἐόντος ἔης ἀλόχου μεγάρου·
 175 ἐς Σκύρον, Δολόπων νῆσον, Λυκομήδεος ἄστρ·
 τοῦνεκα μυθεύονταί πεπλους θελυτερῶν·
 ἀλλ' ἄρ' Ὀδυσσεύα, Νέστορα καὶ Παλαμῆδεα διὸν
 ἐς Πηλῆα θέτιν τε καὶ ἐς Χείρωνα ἐπεμبون,
 ὅς σοφίη ἐκέκαστο καὶ ἐν μερόπεσσι θεοῦτο,
 180 ὃς καὶ Ἀχιλλῆος μόρον ἦ ἐπέφραδε θυγατρί.
 Ὅν τότε λισσάμενοι οὗτοι, πρέσβητες ἄγαυοι,
 κῆρ Ἀχιλλῆος ἄγουσι παρ' Ἀτρεΐδαις καὶ Ἀχαιοῖς,
 πεντήκοντα νείας εὖν Μυρμιδόνεσσιν φορεῦντα·
 πεντήκοντα δ' ἔβαινον ἐπ' ἄνδρες νηὶ ἐκάστη.
 185 Πὰρ δέ γε Πάτροκλος ἦεν Ἀμυντορίδης τε δ' Φοῖνιξ,
 ἦτοι δ' Ἰφιδάμην, ὃ δ' αὖτ' Ἀχιλλῆος μύθῳ ἀνάσσειν.
 Τούς δ' ἐλδόντες γήθεον Ἀργεῖοι Παναχαιοί,
 τερπόμενοι λαοῖσι καὶ ἡγεμόσι πιτυτοῖσι,
 κάλλει καὶ ἔργοις τε ἀελλοδρόμου Ἀχιλλῆος·
 190 ἔργοις γὰρ καὶ κάλλει ποσσὶ θ' ὑπαίρειε πάντων·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ Παναχαιοὶ ἐς Αὐλίδᾳ ἡγερέθοντο,
 νηυσὶν ἐν ὀγδούκοντα καὶ ἐξ χιλιάς ἑκατόν τε,
 χειμερίοις ἀνέμοισι παραυτόθι εἰρύοντο. [στρας
 Καὶ τότε' ἐς Ἄργος Ὀδυσσεὺς δόμασι Κλυταιμνή-
 195 Ἰφιδάμην ἐξαπάτησε καὶ ἔγαγεν Ἰφιγένειαν,
 Ἀρτέμιδι θύσων μαντείαις Θεστορίδᾳ.
 Ὡς δέ μιν εἶδε πατὴρ Ἀγαμέμνων, δάκρυα χεῖρε.
 Καὶ τότε' ἀπ' ἐκσπεδίτοιο ἐρημίζοντο ἀνακτα,
 οὐνεκα ταύτην εἶο θυγάτρα ἔρζον Ἀχαιοί.
 200 Τὴν Ἰλαφος ῥύσασκεν, ἔθηκε τε γόρῃ ἐκαίνῃ

Alii vero alia narrant, quæcumque grata erant animo,
 neque Helenam dicunt inter Troes fuisse,
 sed Protei in domo versatam-esse,
 frustra-que exercitum Argivorum cum Troibus pugnas-
 se. Sic igitur multi fingunt, historiam convertentes;
 at ego exposui verissime narrans,
 quomodo singula fuerint. Reliqua vero vana sunt omnia.
 Argivi itaque Helenam interesse Trojanis certiores-facti
 Atriden Menelaum, Ulyssem et Palamedem,
 Thesidenque Acamantem et Diomedem divum
 legatos ad-Troes miserunt, ac reposcebant mulierem.
 Et tunc Antimachi improbi interfecti-fuissent facinoribus
 Argivorum principes legationis periculosæ,
 Antimachi, qui-aureum Alexandri acceperat ad id:
 sed Antenor eos hospitio-excepit e morte servatos.
 Cui deinde devastata Troja retulerunt accepta;
 omnibus enim ejus donis parebant, dabantque opulenta
 munera.] Tunc autem Antimachi scelestis facinoribus elapsi
 cum-Argivis communicaverunt, quas passi-esset injurias Trojæ.
 Et tunc jam exercitus e continentibus atque ex insulis
 in unum congregabatur, contra Troes tendens.
 Quibus decem jam anni se-congregantibus præterierant,
 ex quo abiit (ad) Trojam puella Tyndaris.
 Et tunc sine-mora naves conscenderunt Achæi;
 obstricti-enim erant omnes Tyndari juramentis.
 Aulidem vero navigabant, mala Trojanis meditantes.
 Neque sane Achillis inclyti obliti-sunt,
 recenti-matrimonio-juncti, adhuc versantis suæ uxoris in
 -ædibus,] in Scyro, Dolopum insula, Lycomedis civitate:
 (ideo fabulam-narrant-de peplis mulierum:)
 sed Ulyssem, Nestorem et Palamedem divum
 ad Peleum Thetidemque et ad Chironem miserunt,
 qui sapientia eminebat et inter mortales ut-deus-honoratus
 est,] qui etiam Achillis satum suæ significavit filie.
 Quo tunc precibus-molo illi, legati generosi,
 corlatum Achillem ducunt ad Atridas et Achæos,
 quinquaginta naves cum Myrmidonibus ducentem,
 quinquaginta autem conscenderunt viri navem unam-
 quamque.] Ac Patroclus intererat Amyntoridesque Phœnix,
 ille quidem populo, hic vero Achilli sermone dominans.
 Quos intuiti gaudebant Argivi e-tota-Græcia-conjuncti,
 oblectati militibus et ducibus prudentibus,
 pulcritudine etiam factisque velocissimi Achillis:
 factis enim et pulcritudine pedibusque superabat omnes.
 At postquam omnes-Argivi Aulide congregati-sunt,
 navibus in octoginta et sexies millenis centumque,
 hiemalibus ventis ibi detinebantur.
 Et tunc in Argos Ulysses ad-ardes Clytemnestræ
 profectus decepit atque adduxit Iphigeniam,
 Dianæ immolaturus secundum-vaticinia Thiestoridæ.
 Ut vero eam vidit pater Agamemnon, lacrimas sudit.
 Et tunc cum expeditionis renunciarunt ducem,
 quia hanc ejus filiam mactabant Achæi.
 Hanc cerva servavit, constituitque loco illo

Ἀρτίμιδος ἰέρειαν ταυροπόλοιο, σελήνης·
ταύροις γάρ τε βόεσσι πολεῦει γειαρότηρι,
τὸν σπόρον αὐξάνουσα σεληναίης ὑγρότησι,
οὐνεκα καὶ κερόεσσα πέλει καὶ ἄμαξαν ἰθύνει.

215 Τῆς ἰέρειαν ἔθεντο Πανέλληνες τὴν κούρην,
τὴν δ' ἑλαφον ῥέζουσι παρτίξασαν θυμῷ.
Καὶ τότε ἄρ' ὑγροπνόους ἀνέμους ἐρέθηκε Σελήνη
Ζηνὸς φραδομοσύνησιν ἐν, οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
οὐρίᾳ φυσίοντας, ἐπὶ Τροίην ἀνάγοντας.

210 Ἀργεῖοι δ' ἀνάγοντο καὶ ἐς Τροίην ἐπέπλων,
ἐκ πλατάνου μεμαθηκότες ἡδὲ δράκοντος ἅπαντα.
Τρωσὶ δ' ἄρ' Ἴρις ἔφαινε Ἀρης σῆμα κακοῖο,
οὐρανόθεν πυκινῶς ρεινομένη πολύχροιο·
σῆμα γὰρ ἥ γε τίτυκται χεῖματος ἢ ἄρης,
215 ἀστράσιν οὐρανίοις ἐριλαμπέσιν ἴσα, κομήταις.

Τρῶες δ' ὡς ἐνόησαν, φύλακας εἶσαν ἅπαντ'·
ἀλλ' ὅτε δὴ πέλας Ἀργείων νέες ἦσαν ἐκείνων,
κοσμηθέντες ἄρα Τρῶες περὶ σῆμα Μυρίνης,
τεύχεσι λαμπόμενοι, παρὰ ῥηγμῖνα κατέβαινον,
220 στησάμενοί τ' ἐμάχοντο, νέες δ' ἀπώεργον Ἀχαιῶν.

Δηρὸν δ' ὡς ἐμάχοντο ἐτώσια ἐν δέει ὄσσης,
πρῶτος Πρωτεσίλαος ἀρήϊος ἐκθόρε πλοίου.

Τοῦ δέ τοι εἶδος ἀγῆτον, ἐπ' εἶδαι κάρτος ἔκειτο·
ξανθοκόμης ἦν, μακρὸς, ἐλίθριξ ἡδὲ γλαγόχρους,

225 τολμήεις, εὐσχήμων, εὐθετος, ἀρτιγένειος·
αἰζηὸν τε νεώτατος ἦν ἄνευ Ἀντιλόχοιο.

Τοῦ δὲ γυνὴ θαλάμοισιν ἐλείπετο, Λαοδάμεια,
νυμφιδίοις κόσμοισιν ἀγαλλομένη ἐπὶ βαιόν·
οὐ γὰρ δηρὸν ἔχειρεν, ἐπ' ἀγλαίῃ κομώουσα.

230 Νυμφίον ὥς γὰρ ἄκουσε καλὸν πεισῖεν παρὰ νηυσὶν,
χείρεσιν ἀντιπάλοισιν ἐν ἄλματι τοῖο θανόντα
Εὐφόρβου, Ἀχάτου ἢ Ἑκτορος ἀνδροφόνοιο,
νυμφιδίοις κόσμοισι περιστέψασα ἑαυτήν,
φαιδροῖς ὀφθαλμοῖσιν ἄορ παρὰ ἤπαρ ἰῖσα

235 εἰς Αἰδὸν κατέβαινε, ἀτερπέα νυμφευτήρᾳ,
καλὴ καλῶ ζήσας ἡδὲ θανοῦσα ἀκοίτῃ.

Τὴν ἐγὼ αἰνέω ἡδ' αὖτ' ἔζοχον ἀμφραπαῖζω,
ὥς Εὐαδνὴν Ἀλκυστίην τε καὶ Ἀντιόπειαν,

τὴν Θεανώ τε καὶ Οἰνώνην καὶ Λουκρετίην τε,
240 ἡδὲ καὶ Ἀβραδάτου καλὴν ἄλοχον Πανθείην,

πρὸς δέ γε Πορκίην, ἐσθλὴν παράχοτιν Βρούτου,
αἱ πόσις τίμησαν καὶ ἑλαβον κλέος ἐσθλόν,
οὐδὲ λίσσῃ ἤσχυναν, ἀτάσθαλα ἔργα φιλοῦσαι,
οἵσι νῦν τελέθουσιν, ἀναιδέες, ἀγριόθυμοι,

245 φυλονόμοι, Φαιδραὶ Σθενέβοιαι τ' ἀλγεόδοροι.

Τῆς τοι Λαοδამείης ὥραιος παρακοίτης
πρῶτος, Πρωτεσίλαος ἀρήϊος, ἐκθόρε πλοίου,
πῆπτε δ' ἐπισσυσμένος καὶ ἔλυσε φόβον χρησμοῖο,
νίκην οἷς ἐτάροισιν ἐπὶ θανάτῳ περιτεύξας·

250 πάντες γὰρ τὸν ἀρίστον ἰδόντες τόνδε πεσόντα
νηῶν ἐξεχέοντο καὶ ἀλλήλους ἐνάρκον,
αὐτὰς δ' αὖ κατέδησαν πυρηνίοισι κάλυσιν.

Λύτᾳρ ἐπεὶ ἐρύθη πελώριον οἶδμα θαλάσσης
αἵματόεις χεῖμαρρος, ἀπ' ἀμφοτέρων κελαρύων,

Dianæ sacerdotem tauris-vectæ, lunæ;
tauris enim bobus velut agricolis,
segetem augens lunaribus humoribus,
quoniam et cornuta est et plaustrum regit.

Hujus sacerdotem constituerunt Græci puellam,
at cervam mactant insilientem in-cortum.

Et tunc humide-flantes ventos immisit Luna,
Jovis mandatis, creli stellati,
secundum spirantes, Trojam deducentes.

Argivi autem in-altum-feriebantur et Trojam navigabant,
a platano edocti ac dracone omnia.

Troibus contra Iris ostendebat Martis signum tristis,
de-cælo sæpe visa multicolor;

signum enim illa est tempestatis aut belli,
stellis cælestibus perlucidis similiter, cometis.

Troes igitur ubi cognoverunt, custodes collocarunt ubi-
que;] sed cum jam prope Argivorum naves essent illis,

acle-instructa Troes circa tamulum Myricæ,
armis splendentes, ad littus descendebant,

ac stantes pugnabant navesque reprimebant Achæum.
Diu vero cum pugnassent incassum præ metu oraculi,

primus Protesilaus martius prosiluit e-navi.

Hujus vero species admirabilis erat, in specie robor resi-
debat:] flavuserat, procerus, volutis-capillis et lacteo-colore,

temerarius, bono-habitu, decorus, pubescens;
juvenumque minimus-natu erat præter Antilochum.

Illius autem uxor domi relicta-erat, Laodamia,
novæ-nuptæ ornamentis superbiens ad breve tempus;

non enim diu gaudebat, splendore-vitæ exultans.

Maritum enim ubi audivit pulcrum cecidisse apud naves,
manibus in saltu interfectum contra-pugnantibus

Euphorbi, Achatii aut Hectoris homicidæ,

novæ-nuptæ ornamentis cum-coronasset se,

lucidis oculis gladio per jecur transmissio

ad Plutonem descendit, tristem paranymphum,

pulcra pulcro vivens ac moriens marito.

Hanc ego collando atque imprimis diligo,

ut Euadnen Alcestinque et Antiopeam,

Theanoque et Enonen et Lucretiam,

atque etiam Abradatæ pulcræ uxorem Pantheam,

præterea Porciam, egregiam conjugem Bruti,

quæ maritos honorabant et reportabant gloriam egregiam,

neque lectos dedecorabant, turpia facinora adamantes.

quales nunc sunt, impudicæ, furentes-libidine,

Phylonomæ, Phædræ ac Sthenebææ doloriferæ.

Itaque Laodamiæ juvenilis maritus

primus, Protesilaus martius, prosiluit e-navi,

ceciditque irrumpens et solvit metum oraculi,

victoriam suis sociis sua morte parans;

omnes enim, principem ubi-viderunt hunc cadentem,

e-navibus effundebantur et se-mutuo cædebant,

ipsas (naves) vero alligabant in-puppis rudentibus.

At postquam rubefecit ingens æquor maris

sanguinis torrens, ab utrisque manans,

255 νύκτα φυλαξάμενοι Τρώες περὶ ἄστῳ ἐχώρου,
ἀντιθίην τρείοντες ἐν Ἀργείοισι μάχεσθαι.
Κύκνος δ' ἐκ Τενέδοιο μέσῳ ἐνὶ νυκτὸς ἀμολγῶ,
Τρωσὶ χαρίζομενος, ἤγειρε μάχην ἐπ' Ἀχαιοῖς.
Τὸν δ' Ἀχιλεὺς κατέπεφνε καὶ ἀνέρας, οἳ οἱ ἔποντο.
260 Ἐκτοτε δ' Ἀργείοισιν εἰς αὐτὸ κέρδιον εἶναι
Τρώων κώμας περθέμεν ἡδὲ τε ἄσπεα πάντα.
Τεῦξαν δὲ κλισίας πλεκτάς, σταβάροις ἀραρυίας.
Καὶ β' οἳ μὲν κατέμινον, ἐνὶ κλισίῃσι μένοντες,
ἄλλοι δ' ἄστε' ἐπερθον, Ἀχιλλεὺς δ' αὐτὲ μάλιστα
265 οἶον σὺν Παλαμῇδεϊ, ἀνέρι πολλὸν ἀρίστῳ,
ὃς σοφίῃ ἐκέκαστο, γράμματα δ' εὖρε βροτοῖσιν,
πεσσὸν, ἀριθμούς τε, ζυγοστασίην τε καὶ ἄλλα.
Σὺν τῷ πρῶτον Ἀχιλλεὺς καὶ ἄλλοις Παναχαιῶν
ἐς Μύσους ἐνέβαλλεν, ἐπ' ἄσπεα Ἡρακλείδου
270 Τηλέφρου, εὐρυμέδοντος, εὐγενέος βασιλῆος.
Ἐνθα μάχῃ δριμύει, πολὺς τε φόνος Παναχαιῶν
αὐτῶν τε Μυσῶν, πολλοὶ δὲ τροπῶντο Ἀχαιοί.
Τηλέφρος αὐτὸς γὰρ καὶ Αἴμος, ἀναξ Ἀρείδης,
πρὸς δ' αὖ Ἑλωρύς τ' Ἀκταῖός τ', Ἰστριογενέθλη,
275 ἐν δὲ γυναῖκες Μυσῶν ἄρμασιν οἷσι μάχοντο.
Καὶ νῦ κεν ἐς κλισίας τε καὶ ἐς νέας ἦλθον Ἀχαιοί,
εἰ μὴ Τηλέφρον αὐτὸν μηρῷ πληῖξεν Ἀχιλλεὺς,
εἰ κε Νιρεὺς μὴ ἐπεφνεν ἀμυμιμάκετον βασιλειαν,
ἄρματι μαρναμένην, Ἰερὴν, δόρατι περονήσας.
280 ἡ γὰρ τε προθέεσκε καὶ Ἀργεῖους ἐνάριζε,
μαιομένη ἐπ' ἀκοίτῃ, τὸν περ ἔτρωσεν Ἀχιλλεὺς.
Τὴν Μυσοὶ τε καὶ Ἀργεῖοι στενάχοντο πεσοῦσαν,
τόσσοις δὲ θρήνος περὶ κάλλει ὤρετο ταύτης,
Τηλέφῳ ὡς σπείσασθαι Ἀχιλλῆα πολίπορθον.
285 ἡ γὰρ καὶ Ἑλένην ἐπεκαίνυτο κάλλει πολλόν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαντο καὶ ἐς κλισίας κατέβησαν,
πάντες ἄρ' Ἀργεῖοι φίλεον Παλαμῆδεα οἶον,
οὔνεκ' ἀνὴρ πολυτίδρις ἦν καὶ ἦπια ἤδει,
τοὺς δὲ τε ἀσχαλῶντας ἔρωτι πάτρης ἐρατεινῆς
290 εὐρὼν πεσσὸν ἔτερπε, καὶ ἐξελάσκειν ἀνίην,
ἡδὲ τε νοῦσους προὔλεγε καὶ νοῦσων ἀπερωγῇ,
ἀλθεσθήρια φάρμακα βρώσεις τ' ἐξερεσίων.
οὔνεκα σήματα ἡδὲ τεράατα προὔλεγε πάντα,
οὔνεκά τε ζῦμπασι φίλος μερόπεσσι τέτυκτο,
295 οὐδ' ἀγέρωχος ἦν ἢ ἀτάσθαλα ἔργα ἔρεζε.
Τοῦνεκα τὸν φιλέσκειν Ἀχαιῶν ἔθνεα πάντων.
Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς, ἡρώων φθόρος, ἔχθος ἀρίστων,
ὃς βᾶ Φιλοκτήτην Λήμνῳ λίπε, νῆας ἐλάσας,
ὃς τ' Αἴαντα πελώριον ὕστερον ἔκτα χολώσας,
300 Λοκρὸν ὃς ἔρσε θαλάσῃ — φεῦγε γὰρ εἵνεκα τοῖο
μοῦνος ἀπ' ἄλλων Ἀργείων, — στυγέσκετον ἄνδρα,
οὔνεκά οἱ ἀρετῇ ἐριδαίνων οὐδὲν ἴσοῦτο.
Τῷ καὶ ὕλεθρον ἔτευξε δολοφροσύνησι νόοιο,
Ἀργείοις δ' ἐχολώσεν Ἀχιλλῆα πολίπορθον,
305 λοιμὸν δὲ στονόεντα κατὰ στρατὸν ὥρσε φέρεσθαι.
Ἀρχὴν δ' αὐτῶν ἐχθεος εἶπω, τίς τοι ἐτύχθη.
Οὐ μὲν Ὀδυσσεὺς εἰκῇ μνήσσομαι αὐτὸς ἀρότρου,
οὐτ' ἄρα Τηλεμάχιοι. Ψεύδεα πάντα τέτυκται.

noctem excubantes Troes ad urbem recedebant,
pavent ex-adverso cum Argivis pugnare.

Cycnus autem ex Tenedo medio noctis conticinio,
Trojanis gratificans, excitavit pugnam contra Achæos.
Quem Achilles interfecit et viros, qui eum sequebantur.

Exinde Argivis videbatur melius esse
Troum vicos vastare atque oppida omnia.
Exstruxerunt igitur tentoria sirpata, palis conserta.
Et alii manebant, in tentoriis morantes,
alii oppida vastabant, Achilles vero maxime
divo cum Palamede, viro longe optimo,
qui sapientia excellebat, literasque invenit hominibus,
ludum-talorum numerosque libramque et alia.
Cum hoc primum Achilles et aliis Græcorum
in Mysos impetum-fecit, in urbes Heraclidæ
Telephi, late-regnantis, generosi regis.

Ibi pugna acris, multaque strages Græcorum erat
ipsorumque Mysorum, multique fugabantur Achæi;
Telephus ipse enim et Hæmus, rex Martis-filius,
insuper etiam Helorus Actæusque, Istri proles,
simulque mulieres Mysorum in curribus suis pugnant.
Et tum in castra et in naves venissent Achæi,
nisi Telephum ipsum in-femore vulnerasset Achilles,
ac nisi Nireus interfecisset indomitam reginam
in-curru pugnantem, Hieram, hasta transfixam;
ea enim procurrit et Argivos stravit,
furens propter maritum, quem sauciarat Achilles.
Hanc Mysi et Argivi delebant causam,
talisque luctus de pulcritudine ortus-est illius,
ut cum-Telapho sedus-iniret Achilles urbium-vastator.
Illa enim etiam Helenam superabat pulcritudine multum.

At postquam fœdus-inierunt et in castra reversi-sunt,
omnes Argivi amicitia-honorabant Palamedem divum,
quod vir peritissimus erat et bene cupiebat iis,
eosque afflictos desiderio patriæ amatæ
invento talorum-ludo oblectabat et dissipabat tristitiam,
atque morbos prædicebat et morborum remedium,
salutaria medicamina cibosque indicans;
quod signa ac portenta prædicebat omnia,
et quod universis amicus hominibus erat,
nec superbus erat aut improba facinora patrabat.
Ideo eum amabant Achæorum gentes omnium.

At Ulysses, heroum pestis, odium optimorum,
qui quidem Philocteten in Lemno reliquerat, navibus solutis,
qui etiam Ajacem magnum posthac interfecit ad-iram-ir-ritatum,] Locrum qui submersit mari (fugit enim propter
illum] solus ab aliis Argivis), oderat illum virum (Pala-
medem),] quod cum-ipso virtute certans minime æquabat
eum.] Huic etiam exitium struxit dolosis-artibus mentis,
Argivisque ad-iram-excitavit Achillem vastatorem-urbium,
ac pestilentiam tristificam in exercitum irrupisse in-causa
erat.] Originem autem odi illorum dico, quæ fuerit.
Non quidem Ulyssis temere mentionem-faciam ipse aratri.
neque Telemachi. Mendacia omnia sunt;

αὐτὸς γὰρ συνάγειρεν Ἀχαιῶν πάντας ἀρίστους.
 310 Ταῦτα δὲ τοι ἐρέω νημερτῆα, ὥς περ ἐτύχθη.
 Ἀργείοις περὶώσιν ἀπ' Ἀργεὸς οἶδμα θαλάσσης,
 ἐς Τροίην δ' ἐπλώων, φαίνεται σήματα πολλὰ,
 σκηπτοὶ ἐριφλεγέες μεγαλομήραγοι βρονταὶ τε,
 ἱριδες ἡδὲ κομήται λειψίς τ' ἡελίοιο.
 315 καὶ τὰ γε θυμῷ τρέισκεον πάντες Παναχαιοί.
 Αὐτὸς δ' αὖ Παλαμῆδης ἐκ δέος εἴλετο πάντων,
 φήσας οὐκ Ἀργείοις, Τρωσὶ δὲ σῆμα κακοῖο·
 πάντα γὰρ ἀντολίηθεν ἐφαίνετο σήματα ταῦτα.
 Πρὸς δέ τε μάντις εἰπεν ἀληθέα πάντα πιφασκων.
 320 Πισσὸν δ' αὖ καὶ γράμματα δεύτερον εὔρεν Ἀχαιοίς.
 Καὶ τότε τὸν κυδαίνεσκον οἱ Παναχαιοί.
 Καὶ τὰ γε θυμὸν ἔκναεν ἀριστοφόρου Ὀδυσῆος.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ἀπὸ Μυσῶν ἐς χλίσιας κατέβησαν,
 Τηλέφῳ ἡδὲ καὶ ἄλλοις σπεισάμενοι βασιλεῦσιν,
 325 ἐξ ὄρεων λύκοι ἐς χλίσιας κατέβαινον Ἀχαιῶν,
 δμῶας ἀναρπάζοντες ἰδ' οὐρέας· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς,
 ὃ θυμῷ πολέων Παλαμῆδῃ ἀντιπερίζειν,
 μακρὰ βοῶν ἀνέβαινε παρ' οὐρεα, θῆρας ἐρύζων,
 τοξοφόρους πολέας κούρους φορέων Παναχαιῶν,
 330 νῆπιος, οὐδ' ἐνόησε τὸ σῆμα πέλον λοιμοῖο.
 Τούς δὲ ἰδὼν Παλαμῆδης μειδιῶν προσέειπεν·
 ὦ Ὀδυσσεῦ πολύβουλε, σὺν ἀνδράσι τοξοφόροισι,
 τίπτε λύκοισι μάχην παναφραδέα τήνδε φορεῖτε;
 οὐ νυ λύκοι, σγέτλιοι, παρὰ οὐρεσι καὶ πάρος ἦσαν;
 335 ἀλλὰ τίς αὐτῶν Ἀργεῖους δηλήσατο πρόσθε;
 Λοιμοῦ σῆμα τόδ' ἐστίν· ἔατε δὲ τόξα καὶ ἰοὺς,
 ἐν λαχάνων βελέεσσι δ' ἐρύκετε λοιμοῦ ἐρωήν,
 μηδὲ κρεῶν γεύεσθε, καὶ εἰς ἅλα βαίνετε πάντες.
 ὦς ἔφαθ'· οἱ δέ τε πάντες ἐποίηον, ὡς ἐκέλευεν·
 340 μῦνος δ' αὖ Ὀδυσσεὺς ἐν ἐπεισβολήσιν ἄτιζεν.
 Λοιμοῦ δ' αὐτίκ' ἐπαισφρήσαντος ἐπ' ἄστεα Τρώων,
 αὐτοὶ ἀσινέες ἐκ κακοῦ ἔκφυγον οἳ ἀπ' ἄλλων.
 Καὶ τότε δὴ Παλαμῆδην ὡς θεὸν ᾔσαν ἄγοντες.
 Αὐτὰρ ὁ ἐγθρόος ἀνὴρ οἱ ἐμήδετο κῆρα μελαιναν,
 345 καὶ κτάνεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, δολοφροσύνησι νόοιο.
 ἦτοι γὰρ Παλαμῆδης πόρθεεν ἄστεα Τρώων
 σὺν γ' Ἀχιλλῇ, ἔλον δὲ εἰκόσι τρεῖς τε πόλεις,
 ἐκ τῶν κειμήλια πολλὰ φέρον Παναχαιοῖς
 ἡδὲ γυναῖκας πολλὰς Χρύσου τ' Ἀστυνόμειαν.
 350 Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς Ἴπποδάμειαν ἔλε Βρισηῖος
 οἷος ἀπ' ἄλλων Ἀργείων καὶ ἔχεσκε παρ' αὐτῷ.
 Ἀλλ' ἄρα τῶν αἰοῖτε κοράων εἶδος ἐρατόν·
 Χρυσῆς μὲν ἦν τυτθὴ, λεπτή, γλαγεόχρους,
 ξανθοκόμης, μικρόμαστος, ἐτῶν δέκα ἐννέαδός τε,
 355 παρθένος ὡραίη. Βρισηῖς δ' Ἴπποδάμεια
 μακρὰ ἦν, λευκὴ, μελανόθριξ, οὐλοέθειρος,
 καλλιμαστος ἰδ' εὐστολος, εὖρις, καλλιπάρης,
 παιδρὸν μειδιόωσα, σύνοφρος δ' εἶδετο ἔμπηξ.
 Ἐν δὲ Μύνητος ἦν γυνή, ὃς βασιλεὺς Λελέγγων.
 360 Εἰκοσάτου πρώτου δὲ χρόνου τότε τήνδε εἴουσιν
 Αἰακίδης ἀπάτερθεν Ἀχαιῶν κάσχεθεν οἶκοι·
 οἱ δὲ βαρυφρονέοντες Ἀχιλλεῖ ἀγριάσκον.

ipse enim congregavit Achæorum omnes præstantissimos.
 Hæc vero exponam vera, quomodo facta-sint.

Argivis trajicientibus ex Argis æquor maris,
 Trojam quando navigabant, visa-sunt signa multa,
 fulmina flagrantia et valde-strepentia tonitrua,
 irides ac cometa defectusque solis;
 atque ea animo timebant omnes Græci.

Ipsæ vero Palamedes metum ademit omnibus,
 dicens non Græcis, sed Trojanis signum *id* esse mali;
 omnia enim ab-oriente apparebant signa hæc.

Præterea vero etiam vates dixit vera omnia pronuntians.
 Talorum-lusum porro et literas secundum invenit Achæis.

Et tunc eum honorabat divi Græci-universi.
 Atque hæc animum rodebant fortissimi Ulyssis.

At ubi a Mysis in castra descendebant,
 cum-Telepho atque aliis pacti regibus,
 ex montibus lupi in castra descendebant Achæorum,
 calones rapientes et mulos; at Ulysses,
 suo in-animo cupiens cum-Palamede certare,
 valde vociferans ascendebat in montes, feras repulsurus,
 sagittiferos multos juvenes ducens Græcorum,
 stultus, non-enim intelligebat *id* signum esse pestilentiae.
 Hos igitur visos Palamedes subridens allocutus-est:

O Ulysses versute, cum viris sagittiferis,
 quare lupis pugnam plane-insanam hanc infertis?
 nonne lupi, o-stulti, in montibus etiam prius erant?
 sed quis eorum Argivos infestavit antea?
 Pestilentiae signum hoc est; mittite igitur arcus et sagittas,
 olerum telis depellite pestilentiae impetum,
 neve carnes gustate, et in mare descendite omnes.

Sic dixit; illi vero omnes fecerunt, uti jussit;
 solus tamen Ulysses conviciis despexit *eum*.

Pestilentia autem mox ingruente in oppida Trojanorum,
 ipsi incolumes e malo effugerunt soli ex reliquis.
 Et tunc quidem Palamedem ut Deum ducebant.

At inimicus vir ei meditabatur mortem atram,
 et *eum* interfecit, neque aberravit, astutiis mentis.
 Profecto enim Palamedes vastabat oppida Troium
 cum Achille, expugnabant enim viginti tres urbes,
 e quibus res-pretiosas multas ferebant Græcis
 ac mulieres multas Chrysi-que *filiam* Astynomen.

At Achilles Hippodamiam captivam-duxit Brisei *filiam*,
 solus e reliquis Argivis et *eam* retinebat apud se.
 Agite vero horum audiat puellarum formam venustam.

Chryseis quidem erat parva, gracilis, lacticolor,
 flavicoma, exiguis-mammis, annorum decem novemque,
 virgo matura. Briseis autem Hippodamia
 procera erat, candida, nigro-capillo, crispis-cincinnis,
 pulcris-mammis ac bene-ornata, pulcro-naso, pulcris-genis,
 hilariter subridens, junctis-superciliis autem videbatur ni-
 hilominus.] At Mynætis erat uxor, qui rex-erat Lelegum.

Vigesimum primum annum tunc habentem hanc
 Æacides seorsum ab-Achæis tenebat domi;
 illi autem asperati Achilli succensebant.

- Καὶ τότε Ὀδυσσεὺς Ἀτρεΐδην προσέειπεν ἄνακτα·
 Ἀγνώσσεις τάδε δὴ Παλαμῆδεος ἔμμεναι ἔργα,
 365 δὲ σὰ σκῆπτρα παρείρεται ἡδ' Ἀχιλλῆϊ διδίσκει;
 ἀλλ' ἄγε, σὺ βασιλευε, ἀτὰρ Παλαμῆδεα πέφνον.
 Ὡς φάτο οὐλῖος ἀνὴρ· τῷ δ' ἐξεγίνετο βουλή.
 Καὶ δὴ Τρῶα κατέσχεθον, ὧ περ ἔειπον γράψαι,
 ὅσσα κεν ἂν Πριάμος Παλαμῆδεϊ γράψῃ φιλοῦντι.
 370 Αὐτὰρ ἐπεὶ γράψαν, Παλαμῆδεος εὐνῇ ἔθεντο,
 δμῶα δολώσαντες δώροις Παλαμῆδεος ἐσθλοῦ.
 Καὶ τότε τόνδε ἄγουσι παρὰ κλισίας ἀπὸ Λέσβου,
 μῆχαρ ἐλέπτολιώς δῆθεν καλέοντες ῥέξαι,
 χωρίζουσι δὲ ὡς ἀπ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου.
 375 Οὗτος δ' αὖ προσέειπε παρ' Ἀτρεΐδῃσι μολήσας·
 Εἰ μὲν μῆχαρ ἐλέπτολι δίξῃσθ', Ἀτρεΐδωνε,
 εἰσὶ τρι Αἴαντες δοιοί, πολέων ὀλετῆρες·
 εἰ δ' ἀπ' ἐμῆιο χερῶν ἄλλο ποθείσκετε μῆχαρ,
 αἰτίκα Τροίῃ ἔτοιμος ἐμῷ ἐνὶ μῆχεϊ κείσθαι·
 380 Ὡς φάτο· οὐδ' ἐγίνωσκε, τὰ δὲ προέτευξαν ἐκείνοι.
 Αὐτίκα γὰρ δὴ ψευδέα γράμματα ἐξαγαγόντες
 Ἰλλάσιν αὐτὸν ἔδωκαν, Ἑλλάδος ὡς προδοτῆρα,
 καὶ δὲ Μυκηναῖοι κτείνουσι Κεφαλλήνης τε
 βᾶλλοντες λιθάδεσσιν· ὃ δ' ἔστενε ταῦτα πιρχύσκων·
 385 Χαῖρε, Ἀλήθεια κυδρὴ! πρόθανες γὰρ ἐμῆιο.
 Ὡς ὁ μὲν ἔθανεν, ἄλλοι δ' αὖ μύροντο Ἀχαιοὶ
 σιγῇ, πάντες δειδιότες χόλον Ἀτρεΐδαο·
 οὐ γὰρ θάπτειν εἶα ἔ, οὐτ' ἄρα δάκρυα λείβειν,
 φᾶς θανέειν τὸν θάψαντα καὶ ἀκλαυστον ἐσιῖσθαι.
 390 Αἴας δ' ὡς ἐνόησεν ἑταῖρον τόνδε πεσόντα—
 ἐγγύθι γὰρ Σαλαμίς τε καὶ Εὐβοία, τῶν πάτραι,—
 σιμῶξας μέγα καὶ ἄορ ἐλύσας παρὰ μηροῦ
 βαῖνε μέσον Παναχαιῶν, ἐν δὲ κείσασσι βολήτας,
 αὐτὸς δὲ κλαίεσκεν ἀδινά, πεσὼν περὶ νεκρῷ,
 395 ἐν δὲ κόμην προθέλυσμον τίλλαν, ἀπὸ κρατὸς ἐλκων,
 θάψε δὲ τὸν φίλων, κλαύσας, ἀέκητι ἀνάκτων.
 Ἀλλ' ἤτοι μορφὴν τοῦδ' ἀνέρος ἐξερεσίνω.
 Μακρὸς, λευκὸς ἦν, ξανθόθριξ, πινυροχαίτης,
 μάκροφς, ῥαδινὸς, Σοφίης ἰδ' Ἀρτος ὑποδμῶς.
 400 Ξανθοκόμης δ' ἄρ' ἐὼν κατακείδετο πινυροχαίτης,
 οὐνεκεν οὐκ ἀλέγιζε κομᾶν οὐδὲ βλακείης,
 ἀλλ' ἄρ' ἐνὶ κονίησιν ἀρχέϊον ὕπνον ἔαυεν,
 μελδόμενος κρατεροῦ πολέμοιο λόχων τε φάλαγγων
 λαῶν θ', οἳ οἱ ἔποντο, ὅπως σώοιτο ἕκαστος·
 405 ταῦτα γὰρ οἱ ψυχῆς δόκεε κρείσσω κομέων τε.
 Τόν δ' Ὀδυσσεὺς ἔκτεινε δόλοισι, κτερεῖζε δ' ἄρ' Αἴας.

ΤΑ ΚΑΘ ΟΜΗΡΟΝ.

- Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσεν Ἀχιλλεὺς ὀβριμόθυμος,
 ὡς Βρισηΐδος εἵνεκα τοιάδε ἔργα γέγοντο,
 δάκρυε μὲν Παλαμῆδεα, τὴν δ' ἐφέτηεν Ἀχαιοῖς,
 αὐτὸς δ' αὖτ' ἀπέπνευσε μάχης πολέμοιό τε πάμπαν.
 410 Πρὸς δὲ γε λοιμὸν Ἀπόλλων, ἡέλιος μίγας, ἦεν·
 ὀνῆσκον δ' Ἀργεῖοι, Παλαμῆδεος οὐκέτ' ἐόντος,

HOMERICA.

Et tunc Ulysses Atriden allocutus est regem :

Nonne-intelligis hæc Palamedis esse opera ,
 qui tua sceptrā tibi abjudicat et Achilli porrigit ?
 Agedum , tu regna , at Palamedem occide.

Sic dixit exitiosus vir ; illi autem placuit consilium.
 Itaque Trojanum ceperunt , cui jubeant scribere ,
 quæ Priamus Palamedi scripsisset amanti.
 At postquam scripserunt , Palamedis in tentorio colloca-
 runt *litteras*,] servo donis corrupto Palamedis egregii.
 Et tum hunc ducunt ad castra e Lesbo ,
 machinam ad-expugnandam-urbem scilicet jubentes eum
 -facere,] separant autem eum hoc-modo ab Achille magna-
 nimo.] Ille igitur dixit ad Atridas profectus :

Siquidem machinam expugnatoriam quaeritis, Atridae ,
 sunt Ajaces duo, urbium vastatores ;
 sin autem a meis manibus aliam desideratis machinam ,
 jam Troja in-eo est , mea machina ut-cadat.

Sic dixit, neque cognovit , quæ præparassent illi.
 Statim enim falsis literis allatis
 laqueis eum ligabant, ut Græciæ proditorem ,
 et Mycenæ eum interficiunt Cephallenesque
 obruentes lapidibus ; is vero ingemuit hæc pronuntians :
 Vale , Veritas reverenda, nam mortua-es-ante me.

Sic ille quidem mortuus-est, alii vero lugebant Achæi
 tacite, omnes metuentes iram Atridae ;
 non enim sepeliri passus-est eum, neque lacrimas fundi,
 dicens moriturum eum-qui sepeliverit et indefletum fore.

Ajax autem ut cognovit amicum hunc cæsum ,
 (vicinæ enim Salamis et Eubœa, horum patriæ),
 ingemiscens valde ac gladio stricto a femore
 prodiit in-medios Græcos ac dispersit jaculatores *lapidum*,
 ipse autem lacrimavit largiter, prostratus super mortuum,
 et comas radicitus evulsit, e capite extraxas,
 sepelivitque illum amans, plorans, invisit regibus.

Verum profecto speciem hujus viri enarrabo.
 Procerus, candidus erat, flavicomus, squalido-capillo ,
 longe-videns, gracilis, Sapientiæ ac Martis minister.
 Flavicomus autem quamquam-erat, videbatur squalido-ca-
 pillo esse,] quia non curam-agebat comarum nec ignaviæ,
 sed in pulvere martium somnum capiebat
 tabescens violento bello insidiisque, phalangibus
 populisque, qui ipsum sequebantur, ut salvus-esset quis-
 que;] hæc enim ei vita præstantiora videbantur comisque.
 Hunc igitur Ulysses interfecit dolis, sepelivit autem Ajax.

HOMERICA.

At postquam id audivit Achilles magnanimus ,
 quod Briseidis causa talia facinora fierent ,
 plorabat quidem Palamedem, illam vero misit Achæis ,
 ipse vero desivit pugnam bellumque omnino.
 Insuper autem pestilentiam Apollo, sol magnus, immisit ;
 moriebantur igitur Argivi, Palamede non-jam superstite,

ἐς λοιμούς τε πρόφασκε καὶ ἀλθεσθήρια τούτων.

- Τρῶες δ' ὡς ἐμαθον λοιμόν τε γόλον τ' Ἀχιλλῆος,
οὐκέτι πύργων ἐνδοθὶ οὐδὲ πόλιν ἔμεινον,
10 ἀλλ' ἄρα προφρονέως πυλέων πετάσαντες ὄχῃας
ἄχρι νεῶν κατέβαινον ἰδ' Ἀργείους ἐδάϊζον.
Οἱ δ' ἄρα δαμνάμενοι λοιμῷ καὶ χεῖρεσι Τρώων,
ἐξ ἀπάταισιν ὀνείρου πανσυδὴ ἐχίσοντο,
Τρῶσιν ἐναντίσιον πολεμίζειν ἱμείροντες. [των,
15 Σπείσαιμένοισι δ' ἔδοξε δύο προμάχεσθαι ἀπὸν-
δρ' ἂν νικήσῃ, Ἐλένην φορέειν σὺν ἱταίροις·
ἐκ δ' ἔθορε Τρώων Πάρις, Ἀργείων Μενέλαος.
Ὡς Πάρις ἠττήθη δέ, Τρῶες ὄρνια χεῖρον·
αὐτίκα γὰρ Μενέλαον Πάνδαρος ἐμβαλεν ἰῷ.
20 Οὐδ' ἔλαβεν κῦδος, δόξης δ' ἀπώρξεν ἑαυτόν·
τὸν μὲν γὰρ Μυχάων ἰήσασκε, φάρμακα πάσσων,
Τρῶσι δὲ καὶ Τροίῃ καὶ Πανδάρῳ ἐπλετο πῆμα.
Τόξα γὰρ οἱ ἐρύοντι κακὰ γαλός ἤλυθεν αἶσα,
ἄστὴρ παμφανόων, σῆμα πολέμοιο, κομήτης,
25 Ἀθηναίη Ὀμήρου, τὴν ῥα Ζεὺς προέβαλλεν.
Ἴν δὲ θεοὶ ἀλλήλους ὤρων ἤματι καίνῳ,
ὀχυροὺς Κρόνος ἠδὲ τε Ἄρης ὀδριμόθυμος,
οἱ ῥά τε δόξης αἰζηοὺς πολέμων ἀπώρξαν,
αὐτοὺς δ' αὖ κατέπερνον, σφῶν δὲ πόλιν πέρσαν.
30 εἰ καὶ ἐπ' ἤματι τοίῳ ἀριστεύειν ποθέωσιν,
ὅτε χρονοκράτορα θάτερος θάτερον ποιήσῃ,
ἦν ἀρχὴν ὀπάσας, ἦ οἴκοις ἀντιάσειεν
ἦ θάτερος θάτερου ἢ Κρόνος Ἡελίοιο·
Ὡς τότε εἰσπορεύοντες Τροίῃ κήδεα τεύχον.
35 Αὐτίκα γὰρ ὤρουσαν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε
ἀλλήλοισι μάχεσθαι, πυκνὰ δὲ πίπτει κάρηνα·
Ἀντίλοχος γὰρ ἔπερνε Θαλυσιάδην Ἐχέπωλον,
Ἀγήνωρ δ' Ἐλεφνόρα Τρώϊος ἔκτανεν ἀνὴρ,
Αἶας δ' αὖ Σιμοείσιον Ἀνθεμίδην ἐνάρηξε,
40 Λεύκον δὲ Πριάμοιο παῖς νόθος Ἀντίφος εἶλε,
Δημοκόωντα δ' ἐνέρατ' Ὀδυσσεὺς Δαρδανίωνα,
ἐκ δὲ βίου Δαναὸν ἀπόρριψε Διῶρις Πείρως,
τοῦ δὲ Θόας Αἰτωλὸς ἐν ἄορι θυμὸν ἀπύρρα.
Ὡς τῶν μαρναμένων Διομήδης ἐνθορε μέσσω,
45 τεύχεσι λαμπόμενος πυρὶ τεχνήεντι ἀφλέκτῳ,
οὐχ οἷον φλογέεσκε Συρηχοσίῳ κατόπτρου,
τῷ ῥ' Ἀρχιμήδης φλόγα εἴλαυσεν ἡλείοιο,
πῆρσε δὲ Μάρκου Μαρκελλοῦ νέας Αἰνείαδας·
οὐ τοῖον Διομήδεος ἐφλέγε πῦρ ἀπὸ ὀπλῶν,
50 ἀρλεγιῶς δ' ἀμάρυσσεν ἀπαστράπτων σελάεσσιν,
οἷά τε Σείριος ἀστὴρ σκύλακος Ὀαρίωνος.
Τοῖον τεύχεσι λαμπόμενος μέσσω ἐνθορε χάριμος.
Φηγέα δ' αὖτε πρῶτον ἐνέρατο, οἷα Δάρητος,
ὥς ῥα τέχνης πυριεργέος ἤδεις δαίδαλα ἔργα,
55 τοὺς ἱερῆας Ὀμήρος Ἡραίοισι κυχλήσκει.
Ὅςτος μὲν τὸν ἐνέρατο· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι Ἀχαιοί,
Ἀτρεΐδης Ὀδίων πέφνεν, Ἰδομενεὺς δ' ἄρα Φαῖστον,
πάρ δὲ Σκαμάνδριον εἶλεν ἀχειρεκόμης Μενέλαος,
Μηριόνης Φέρεκλον, Πηδᾶϊον δ' αὖτε Φυλείδης.
60 Εὐρύπυλος δ' Ὑψήνορα τὸν Δολοπίονος ἔκτα,

qui et pestilentias prædixit et remedia earum.

Trojani ubi cognoverunt et pestilentiam et iram Achillis,
non-amplius intra turrese et urbem se-continebant,
sed fidenter portarum reclusis repagulis
usque ad-naves descendebant atque Achaos caedebant.
Illi igitur donati pestilentia et manibus Trojanorum,
fraude somnii decepti toto-agmine se-effundebant,
adversus Trojanos bellare cupientes.

Paciscentibus vero visum est duos pugnare pro omni-
bus, ut, uter vinceret, eum Helenam ducere cum sociis;
prosiluit igitur e-Trojanis Paris, ex-Argivis Menelaus.
Ubi autem Paris superatus est, Trojani sœdera pertuba-
runt; statim enim Menelaum Pandarus percussit sagitta,
neque reportabat honorem gloriaque privabat seipsum;
illum enim Machaon sanavit, medicamina inspergens,
Trojanis contra ac Trojæ et Pandaro exstitit calamitas.
Arcum enim tendenti huic infelix-nuntius venit, triste
-augurium, stella splendida, signum belli, cometa,
Minerva Homeri, quam quidem Juppiter immisit.

Atqui dii se-invicem intuiti sunt die illo,
frigidus Saturnus et Mars violentus,
qui quidem gloria bellorum juvenes privant,
ipsos vero interficiunt, eorumque urbes excidunt,
siquidem die tali excellere cupierint,
quando temporis-rectorem alter alterum faciet,
suum imperium cedens, aut domibus incidet
sive alter alterius, sive Saturnus Solis.
Sic tunc se intuentes Trojæ dolores parabant.

Statim enim ruebant Achæi Trojanique
ad-pugnandum inter-se, densaque cadebant capita;
Antilochus enim interfecit Thalysiaden Echebolium,
Agenor Elephenorem Trojanus occidit vir,
Ajax vero Simoisium Anthemiden interemit,
Leucumque Priami filius nothus, Antiphus, interfecit,
Democoontem autem occidit Ulysses, Dardaniden,
atque e vita Danaum eripuit Diorem Piro,
ejus contra animam Thoas Ætolus ense abstulit.

Ita pugnantium in medium Diomedes ferebatur,
in-armis splendens igni artificioso, non-ardenti,
non qualis flammabat e Syracusio speculo,
quo Archimedes flammam traxit e-sole,
cremavitque Marci Marcelli naves Æneadæ;
non talis ardebat ignis Diomedis ex armis,
sine-ardore enim lucebat fulgens radiis,
sicut Sirius stella canis Orionis.

Taliter armis splendens in-medium ferebatur pugnae.

Phegeum autem primum interemit, filium Dareis,
qui artis fabrilis sciebat artificiosa opera,
quales sacerdotes Vulcani Homerus vocat.
Hic igitur eum interemit; alii Achæi,
Atrides Odium interfecit, Idomeneus vero Phaestum,
porro Scamandrium occidit intonsis-capillis Menelaus.
Meriones Phereclum, Pedæum autem Phylides.
Eurypylus Hypsenorem filium Dolopionis interfecit,

τὸν ἱερῆα Σκαμάνδρου κάλεον, ἰχθυοῦντα
ἀργυρέης δίνῃσιν ἐπ' εὐρείου ποταμοῖο.

Πάνδαρος αὖ Διομήδεος ὤμον χραῦσεν ἐν ἱῷ.

Καὶ τότε Τυδείδης Τρώεσσιν ὄλεθρον ἐτίει·
65 κτεῖνε γάρ Ἀσύνουον καὶ Ἵπηνόρα, ποιμένα λαῶν,
παῖδάς τ' Εὐρυδάμαντος, Ἀθανά τε καὶ Πολύιδον.
Ἐκτα δὲ Φαίνοπος υἱὸς, Ξάνθον τ' ἠδὲ Θόωνα·
παρ δ' ἄρ' Ἐχέμονα καὶ Χρόμιον Πριάμου πέφνεν
σὺν ἄρα Πάνδαρον ὀκροτάτῃν, ἡπεροπῆα. [υἱας,
70 Ἦρὸς δ' ἔτι κτεῖνον, τὸν τέκε βουκολέων Ἀγχίσης,
Αἰνείαν, ἀπάραξε βαλὼν λίθῳ ὀκρυόεντι.
Τὸν δὲ φυγῆς ἐπιθυμίῃ ἐξεσάωσε θυγόντα
νηῶ ἐν ἡγαθέῳ πανδερκέος ἡελίοιο,
ἐνθα ἔ Τυδείδης κατοπάζων ἐκβοάσκειν·

75 Ἔλκε, γυναιμανές! οὐκέτι ἀντιάσεις χάρις·
οὐτάσαι οὗ ἔνεκα φήμιξεν χεῖρ' Ἀφροδίτης,
ὅττι μιν ἐσσύμενον πολέμου ἀπέπαυσεν ἔρωϊς.

Καὶ τότε Σαρπηδὼν Τρώας μαχέσθαι ἔγειρεν.
Πρῶτος δ' αὖτ' Ἀγαμέμνων Δηϊκόωντα ἔπεφνεν,
80 Αἰνείας δὲ Κρήθων' Ὀρσίλοχόν τε κατέκτε,
τραύματ' ἀκισσάμενος, τά τε Τυδείδης προΐαφεν.
Καὶ νύ κε καὶ Μενέλαον ἀντιόωντα κατέκτε,
εἰ μὴ Νέστορος υἱὸς ὀρήϊος ὄϊα παρέστη·
Αἰνείας δ' ὑποέτρεψε, τοῖ δ' ἔλον ἄνδρας ἀρίστους.
85 Ἀτρεΐδης μὲν πρῶτα Πυλακίμενεα βασιλῆα,
Ἀντιλοχος δὲ Μύδωνα κατέκτανε, λαῖ τυχήσας.
Ἐκτωρ δ' αὖ σὺν Ἀρτῇ, ἐῷ πολεμήτορι θυμῷ,
πρῶτα Μενέσθην τε καὶ Ἀγχιάλον σφαράγισεν.
Αἴας δ' Ἀμριον υἱὸν ἐξενάρϊξε Σελάγου,
90 ἀντία μαρνάμενος Τρώων καὶ Ἑκτορος οἶος.
Σαρπηδὼν δὲ Τληπόλεμον κατενέρατ' Ἀχαιῶν,
ἡγορέη κομόωντα, φίλῳ γόνον Ἡρακλῆος.
Καὶ νύ κε δὴ σὺν τῷ ψυχῇ ἐκάπτυσεν αὐτὸς,
τοῖο ἀπὸ ζώντος βληθείς ἔγχρ' μακρῷ·
95 ἀλλ' οὐ μόρσιμος ἦν τῷ ὀλέθριον ἐκφυγεν ἤμαρ.

Ἐνθ' Ὀδυσσεὺς Λυκίοισι κακὰς ποτὶ κῆρας ἔαλλεν,
Κοῖραν, αὐτὰρ Ἀλάστορα καὶ Χρόμιον κατακέρνας,
Ἀλκανδρόν θ' Ἀλίων τε Νοήμονά τε Πρύτανίν τε.
Ἐκτωρ δὲ Τρῆχόν τε καὶ Οἰνόμαον καὶ Ὀρέστην,
100 Τεύθραντ' ἠδ' Ἐλενον καὶ Ὀρέσβιον ἐξενάρϊξεν.
Ἀλλ' ὅτε καὶ Περιφάντα ἐῷ θυμῷ, Ἀρεῖ, πέφνεν,
Τυδείδης ἵππους ἐλάσας πύλας ἤλυθε τοῖο,
τρώσε δ' ἄρ' ἐς κενεῶνα ἀρήϊα μαυμύωντα.
Τρώες δ' ὥς οὖν εἶδον πληγὴν καίριον οὖσαν,
105 σμερδαλέον σμαράγγησαν, ἐπέβραχε δ' οὖρεα Ἴδης·
τοῖος γάρ τε ἔμελλεν ἄνθρωπος θανέειν παρὰ μοῖραν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ Τυδείδου Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
Ἑκτορος Ἄρεα, θυμὸν, ἐπαυσαν ὀηϊότητος,
νόστῳ θεῶν Τρώες τε καὶ Ἀργεῖοι ἐμάχοντο·
110 οὐ γὰρ ἔχον μένος Ἑκτορος οὐδὲ δόλους Διομήδεος,
ἀλλ' ἀδόλως ἐμάχοντο. Πύρρον δὲ Τρώας Ἀχαιοί,
Αἴας μὲν Τελαμώνιος Εὐσώρου Ἀχάμαντα·
Ἄξυλον ἠδὲ Καλῆσιον εἶλε πάϊς Τυδείδης·
Ἀρήστον δ' Εὐρύαλος καὶ Ὀφελτίον ἐξενάρϊξεν,

quem sacerdotem Scamandri vocabant, piscantem
argenteis in-vorticibus pulcre-labentis fluvii.

Pandarus vero Diomedis humerum strinxit sagitta.

Et tum Tydides Trojanis exitium imunisit;
interfecit enim Astynoum et Hypenorem, pastorem popu-
lorum,] filiosque Eurydamantis, Abantem et Polyidum.
Interfecit etiam Phanopis filios, Xanthum ac Thoonem;
ad-hos Echemonem et Chromium Priami occidit filios,
simul vero Pandarum foederis-violatorem, fraudatorem.
Insuper etiam illum, quem genuit armentarius Anchisea,
Enean, prostravit ictum lapide horrendo.
Quem fugae cupiditas servavit fugientem
in templum sacrum omnia-lustrantis solis,
ubi Tydides eum persecutus exclamavit:
Cede, mulierose, ne-amplius te-conferas ad-pugnam.
Quapropter eum dicebant sauciasse manum Veneris,
quod eum irrudentem belli ab-impetu colubuisset.

Ac tunc Sarpedon Trojanos ad-pugnandum instigabat.
Primus tamen Agamemnon Idicoontem interfecit,
Ereos autem Crethonem Orsilochemque occidit,
vulneribus sanatis, quae Tydides indixerat,
atque etiam Menelaum occurrentem interfecisset,
nisi Nestoris filius Mavortius celeriter huic adfuisset.
Aeneas igitur tremuit, illi vero interemerunt viros fortissi-
mos.] Atrides quidem primum Pylamenem regem,
Antilochus autem Mydonem interfecit, lapide percusum.
Hector contra cum Marte, suo bellicoso animo,
primum Menesthen et Anchialum prosligavit.
Ajax vero Amphium filium interemit Selagi,
pugnans contra Trojanos et Hectorem solus.
Sarpedon porro Tlepolemum e-medio-sustulit Achaïs,
virtute superbientem, caram progeniem Herculis.
Ac sane jam cum eo animam expirasset et ipse,
ab illo vivente ictus hasta longa;
sed fato-obnoxius nondum erat, ideo exitialem effugit diem.

Ibi Ulysses Lyciis tristes clades intulit,
Ceranum quidem, Alastorem et Chromium interficiens,
Alcandrumque Haliumque Noemonemque Prytaninque.
Hector autem Trechum et Enomaum et Oresten,
Teuthrantem atque Helenum et Oresbium peremit.
Sed ubi etiam Periphantem suo animo, Marte, occidit,
Tydides equis impulsis prope accessit ad-eum,
sauciavitque in ventre Martia spirantem.
Troes igitur ubi viderunt plagam letalem esse,
horrendum clamabant, resonabantque montes Idæ;
talis enim vir erat moriturus fato.

At postquam Tydidæ Minerva ac Juno
Hectoris Martem, animum, colibuerunt a-pnelio,
sine diis Troes atque Argivi pugnabant;
non enim habebant vim Hectoris, neque dolos Diomedis,
sed sine-dolo pugnabant. Interfecerunt autem Troes Aclæi,
Ajax quidem Telamonios Eusori filium Acamantem;
Axylum et Calisium e-medio-sustolit filius Tydei;
Dresum vero Euryalus et Opheltium peremit,

115 Αἴσηπὸν τ' ἰδὲ Πηδασον, υἱέε Βουκολίωνος·
 Πιδύτην δ' Ὀδυσσεύς τε καὶ Ἀστυάλων Πολυποίτης,
 Ἀντίλοχος δ' Αὐληρον, Τεῦχος δ' αὖτ' Ἀρετάονα.
 Αἴητος αὖ Φύλακον Βοιωτίας ἔκτανεν ἥρωας, [φνε
 Εὐρύπυλος δὲ Μελάνθιον, Ἀτρεΐδης δ' Ἐλάτων πέ-
 120 ῖδ' ὃν περ Μενέλαος ἔλε ζώνοντα, Ἀδρήστον.
 Ἐκτωρ δ' αὖθ' Ἑλένοιο φραδαῖς ποτὶ Ἴλιον ἦλθε,
 πόρτιας ἐξερῶν δύο καὶ δέκα βέξαι Ἀθήνη.
 Τυδείδης δ' ἐσπέισατο Γλαύκῳ Ἱππολόχοιο,
 γάλκεια δ' ὕπλα ἀμειψε καὶ εἶλετο χρύσεα τοῖο·
 125 Ζεὺς γάρ τε φρένας ὀλβιοδώρου κύδανε Γλαύκου,
 ὥς κεν αἰὲ κλέος ἀφθιτον ἔσται ξαινοσυνάων.
 Ἐκτωρ δ' ὅς ἐπέταίλε Τρώας βέξαι Ἀθήνη,
 βῆ ῥ' ἵμεν ὀτρυνέων καὶ Ἀλέξανδρον πολεμίζειν.
 Αὐτὸς δ' Ἀνδρομάχην τε καὶ υἱέα Ἀστυάνακτα
 130 ἀντιφρόνων πρᾶπιδων ἀγανοῖς βουλευμασι θέλξας
 ῥύετ' ἀπὸ πτολίου σὺν Ἀλεξάνδρῳ ποτὶ χάρμην.
 Ἐνὶ ἄρ' Ἀλέξανδρος μὲν ἔπαρνε Μενέσθιον ἐγγει,
 Ἐκτωρ δ' Ἠϊόνηα, Ἰφινόον δὲ Γλαῦκος.
 Αἶας δ' ἐκ προκλήσεως Ἐκτορι δῆριν ὀρίνας,
 135 νικήσας νίκης ἐριγυθίας εἶλετο δῶρα
 νῶτα βοὸς μεγάλοιο, τὰ οἱ τότε δῶκεν Ἀτρεΐδης.
 Ὡς σθένισι μέροπες, κακοφραδέες, ἀγριόθυμοι,
 οἱ νείκους μὲν τίετε εἰδῶλ' Ἐμπεδοκλείου,
 χυλούς τε ῥυσσοὺς τε παραβλῶπας τ' ὀφθαλμῶν,
 140 ἀνέρας ἡμιθέους δὲ τοίοις τίετε δούροις,
 ἢ βοὸς ἢ οἶος ἢ ὄρνιθος μελέεσσιν.
 Οἷσι καμὲ καὶ ἄκων δειδίσκετο οὐλίοις ἀνὴρ,
 ὃ πρὶν ἐγὼ θήτευσσα, κατηγῶν Ἰσαάκιος,
 ἧδ' ἄλοχος καίνου περικερδῆς, ἀγκυλόδουλος,
 145 δειδιότις ἀμὴν ἀγέρωχον καλλιέπειαν.
 Τίμων δ' ἀφρονέοντες, ὅσοι τοῖς αἰσχεα ἦσαν,
 λεπροὶ, ψεδνοκάρηνοι, αἰδῶριες, ἄχθεα γαίης,
 οὐνεκα τῇ πείθοντο παρὰ κρυφίοις λεγέεσσιν,
 οὐδ' ὥς ἄλλοι ἀνῆνανθ', οἱ περιώσιον ἄσθεν,
 150 καὶ ἐσθλοὶ περ ἔοντες σωφροσύνη δ' οὐ χραίσμεν.
 Ἀλλὰ νῦ τοῖσι Δίκη καὶ ὑστάτιόν περ ἀρτίζει,
 αὐτὰς δ' αὖτ' ὀλέσει, πολυεύνοος, κλειψιγαμούσας,
 χρυσόχειρως τε πόσεις, οἱ λῶϊα οὐχ ὀρόωντες,
 πειθόμενοι δολίχσιν ἑαῖς ἐχιδναῖς ὁμολέκτροις,
 155 τούτων μὲν κυδαίνουσι κρυφίους δαριστάς,
 καὶ λεπρούς περ ἰόντας, αἰδῶριες, ἄχθεα γαίης,
 ἀνέρας ἡμιθέους δὲ, ἀριπρεπέας περὶ πάντας
 καὶ γενεῇ καὶ εἰδεὶ ἠδὲ λόγοισι καὶ ἔργοις,
 οὐνεκεν οὐ κακοὶ εἰσιν, ἀτίους ἀφρονέοντες,
 160 ὥς τότε Ἀτρεΐδης, οὐδανοσώρας τίων ἄλλους,
 Αἶαντα ταύροιο βοὸς νώτοισιν ἐτίμα,
 Ἐκτορα, μέρμερον ἐχθρὸν, νικήσαντ' ἐνὶ χάρμῃ.
 Ἀντήνωρ δ' Ἑλένην φάτο δοῦναι Τρώας Ἀχαιοῖς·
 μὴδ' εἰκαῖα μάχεσθαι, ὄρκια δηλήσαντας·
 165 δῶρα δ' Ἀλέξανδρος φάτο, οὐχ Ἑλένην ἀποδοῦναι.
 Ἰδαῖον δὲ Τρῶες ἐπ' Ἀργείους ἐρέησαν,
 εἰπέμεναι ταῦδε, ὥς τε νεκροὺς ἐάσειαν θάψαι.
 Οἱ δὲ τὰδ' οὐκ ἔβελον, ἄμφοι δὲ νεκροὺς κτερεῖζαν.

Aisepumque et Pedasum, filios Bucolionis;
 Pidytenque Ulysses atque Astyalum Polyportes,
 Antilochus autem Aulerum, Teucer porro Aretaonem.
 Leitus dein Phylacum Boeotius interfecit heros,
 Eurypylusque Melanthium, Atrides vero Elatum occidit
 et, quem Menelaus cepit vivum, Adrastum.
 Hector dein Heleni consilio (ad) Ilium rediit,
 vitulos edicturus duodecim sacrificandos Minervae.
 Tydides porro pactus est cum-Glaucō Hippolochi filio,
 aeneaque arma commutavit et accepit aurea illius;
 Juppiter enim mentem munifici honorabat Glauci,
 ut semper gloria aeterna esset hospitalitatis.
 Hector vero postquam jussit Troades sacrificare Minervae,
 profectus est ire excitaturus etiam Alexandrum ad-pugnan-
 dum.] Ipse autem Andromaque et filium Astyanactem
 sapientium cogitationum blandis consiliis exhortatus
 properavit ex urbe cum Alexandro ad praelium.
 Ibi igitur Alexander interfecit Menesthium hasta,
 Hector autem Eioneum, Iphinoum vero Glaucus.
 Ajax autem ex provocatione Hectori pugna excitata,
 cum-vicisset, victoriae laetissimae accepit munera
 terga bovis magni, quae ipsi tunc dedit Atrides.
 O stolidi homines, malevoli, feroces,
 qui jurgii honoratis spectra Enipedoclei,
 claudos ac rugosos limisque-spectantes oculis,
 viros autem semideos talibus honoratis donis,
 sive bovis, sive ovis, sive avis membris,
 quibus etiam-me, etiamsi invitus, excepit exitiosus vir,
 cui prius ego serviebam, probrosus Isaacus,
 atque uxor illius lucri-cupidissima, versuta
 metuentes meam gravem eloquentiam.
 Honorabant autem insanientes, quotquot ipsis dedecori-
 erant,] leprosi, calvi, idiotae, onera terrae,
 quia ab illa se-adduci-passi-sunt ad furtivos concubitus,
 neque ut alii recusarunt, qui maximis malis-affecti-sunt,
 quamvis honesti essent; temperantia autem nihil profuit.
 Sed his Justitia, etiamsi sero, opitulabitur,
 ipsas contra perdet, adulteras, clami-nuptas,
 aureis-cornibus vero mariti, qui meliora non videntes,
 obsequentes suis dolosis echidnis conjugibus,
 horum quidem honorant furtivos concubinos,
 etiamsi leprosi sint, idiotae, onera terrae,
 viros autem semideos, excellentes praeter omnibus
 et genere et forma et verbis et operibus,
 quia turpes non sunt, non-honorant insanientes,
 sicut tunc Atrides, nulla-cura-dignos colens alios,
 Ajacem tauri bovis tergo honoravit,
 qui-Hectorem, gravem hostem, vicerat in praelio.
 Antenor autem Helenam jussit reddere Troes Achaeis;
 neque temere pugnare, soderibus laxis;
 dona vero Alexander voluit, non Helenam reddere.
 Idaeum igitur Troes ad Argivos miserunt,
 qui-diceret haec, et ut mortuos sinerent sepelire.
 Illi tamen illud volebant, utrique vero mortuos humarunt.

Καὶ νηῶν ἔρυμα, πύργους, ποίησαν Ἀχαιοί,
 170 Νέστορος ἐν βουλαῖσιν· ὁ γὰρ περίοδὸς νοῆσαι.
 Ζεὺς δὲ τότε, οὐρανὸς, ἀργυρέας νεφέλας στρυφελίζων,
 βρόντα χυόμενος, κακὰ δ' Ἀργείοισιν ἐδείκνυ.
 Κυδιόων δ' ἀγόρευε θεοῖς κρατερώτατος εἶναι,
 οὔνεκεν οὐρανοῦ ἐν κινήσει πάντα φορεῖται.
 175 Ἀργεῖοι δὲ Τρῶσιν ὑπέστρεψαν ἡττηθέντες.
 Νέστορα δ' Ἑκτορος ἐξασάωσεν ἀναξ Διομήδης·
 κτεῖνε δ' ἄρ' Ἑκτορος ἡνίοχον, ταχύν Ἡνιοπῆα.
 Λῦθις δ' αὖτ' Ἀγέλαον ἔπερνε τάφροιο ὀρούσας,
 αἰετὸν ὡς ἐνόησε νεβρὸν ῥίψαντα ἔραζε.
 180 Πέφνον δ' ἄλλοι ἄλλους Ἀργείων βασιλῆες.
 Τεῦκρος δ' αὖτε δέκα κτείνας τόξοιο βολάων,
 ὑστάτιον βλήθη λίθω Ἑκτορος, ἤχθη δ' ἐς νέας.
 Τρῶες δ' Ἀργείους ἔλασαν παρὰ τάφρον Ἀχαιῶν.
 Ἄλλ' ὅτε τοὺς ἀπέπαυσε νύξ ἀνδροκτασιῶν,
 185 καίοντες πυρὰ φεύγειν ἐξαπόεργον Ἀχαιοὺς.
 Χίλια ἦν πυρὰ, πεντήκοντα δὲ ἄνδρες ἐκάστω.
 Ὡς ἐφύλασσαν Τρῶες. Ἀχαιοὶ δ' αὖτε θαμέντες
 πρέσβει Πηλεΐδην λιτάνευον· ὁ δ' αὖτ' ἀπέειπεν.
 Τυδείδης δ' Ὀδυσσεύς τε κατάσκοποι ἦχον Τρώων·
 190 κτείναντες δὲ Δόλωνα, δωδέκα Θρηῆκας, Ῥῆσον,
 αὖτις ὑπέστρεφον, ἵππους Ῥῆσου τοῖο λαβόντες.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ἄγνὸν ἔξεφάνη φῶς Ἠριγενείης,
 πολλοὺς κρείων Ἀτρεΐδης καταέκτανε Τρώων.
 Καὶ τότε τὸν ἀπέπαυσε Κόων, δορὶ χειρὰ τορήσας,
 195 Σῶκος δ' αὖτ' Ὀδυσῆα, τὸν Αἴας ἐξασάωσεν.
 Αὐτὰρ Ἀλέξανδρος· χειρὶ χεῖρα τοῖα ἐρύων
 Τυδείδην βάλεν ἡδὲ Μαχάονα Εὐρύπυλόν τε.
 Νέστωρ δ' ὡς φορέεσκε Μαχάονα ἱετῆρα,
 Πάτροκλον ἦκεν Ἀχιλλεὺς ἐξερέοντα, τίς εἴη;
 200 ὃς δὲ Νέστορος ἐκ κλισίης παλίνρσος ὀρούων
 Εὐρυπύλου βεβλημένου ἄγριον ἔλκος ἀκείτο.
 Τεῖχος δὲ Τρῶες Δαναῶν ἔλον, οἳ δὲ φέβοντο.
 Τοὺς δ' Ἐνοσίγῃων Ἀργείους ἐσάωσε Προσειδῶν,
 πολλὰ δ' ἀπ' ἀμφοτέρωθε καρήματα πίπτον ἔραζε.
 205 Καὶ τότε Ἀτρεΐδης καὶ Νέστωρ σὺν τραυματίαισιν
 ἐς πόλεμον κατέβαινον· ἐρίδρμος ἦν γὰρ ἰοή.
 Ἥρῃ λεπταλῆος δὲ ἄηρ πυρόεις, ἀνορούσας,
 κράσιος, Ἀφροδίτης, παντερπεία κεστὸν ἔλοῦσα,
 ὀμβροφόρων νεφέων ἀνεμώδεας ἔλασεν ὕμῃς,
 210 εἴαρ δ' ἀνθεμόεν ποιητρόφρον ἐξεφάνθη,
 πᾶμπαν δ' οὐ κατέσχε, μετάτροπος ἦθελε δ' εἶναι.
 Τοῦνεκα λάθριον Ἥρης κοίτην φημιζέοντο
 ὕπνον τε Ζηνός. Νίκων δὲ Τρῶας Ἀχαιοί,
 Αἴας δ' Ἑκτορα χάριτος παῦσε λίθου ὑπ' ἐρωῆς [χλόν.
 215 Κραιπνοσύνη δὲ ποδῶν Λοκρὸς ἔκτανε νήριθμον δ·
 Αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς ἐγρόμενος κακὰ τεύξεν Ἀχαιοῖς·
 Ἑκτορα γάρ τ' ἀνέγειρε βεβλημένον, αἶμα' ἐμέοντα,
 ἐς πολέας ὀλέσας νέα πρῆσε Ἡρωτεσιλάου. [οῖς,
 Καὶ τότε Ἀχιλλεὺς Πάτροκλον ἦκεν ἀμύνει Ἀχαι-
 220 ὃς πολέας ὀλέσας, Σαρπηδόνα τε Διὸς υἱόν,
 ἔστατον αὐτὸς ὑπ' Ἑκτορος ἐκθάνεν ἀνδροφόνοιο.
 Αὐτὰρ δὲ Μενέλαος χρυσοκόμην κατέπεφνεν

Et navium tutamen, turres, fecerunt Achæi,
 Nestoris consiliis; is enim bene-scivit consulere.
 Juppiter autem tum, cælum, argenteis nubibus percussis,
 tonuit iratus, nūaque Argivis præ sagivit.
 Jactans autem nunciavit diis se potentissimum esse,
 quoniam cæli in motu omnia feruntur.

Argivi autem Trojanos tremebant superati.
 Nestoremque ab Hectore servavit rex Diomedes;
 occidit vero Hectoris aurigam, velocem Eniopen.
 Porro etiam Agelaum interfecit e-fossa irruens,
 aquilam ubi vidit hinnulum abripiētem ad-terram.
 Interfecerunt autem alii alios Argivum reges.
 Teucer autem decem occisis sagittarum ictu,
 postremo percussus est lapide Hectoris et abductus est ad
 naves.] Troes autem Argivos propellebant ad fossam Achæo-
 rum.] At ubi eos cohibuit nox a-cardibus,
 accensis ignibus prohibuerunt Achæos.
 Mille erant ignes, quinquaginta autem viri apud-unum-
 quemque.] Ita vigiliis agebant Trojani; Achæi contra domiti
 per-legatos Peliden implorant; is tamen abnegavit.
 Tydides autem Ulyssesque exploratores venerunt Trojano-
 rum;] et intersectis Dolone, duodecim Thracibus, Rheso,
 rursus reversi sunt equis Rhesi captis.

At postquam sacra apparuit lux Auroræ,
 multos principum Atrides interfecit Trojanorum.
 Et tunc eum cohibuit Coon, hasta manu perforata,
 Socus item Ulyssem, quem Ajax servavit.
 At Alexander, corneo arcu intento,
 Tydiden percussit ac Machaonem Eurypylumque.
 Nestor autem ubi curru vexit Machaonem medicum,
 Patroclum misit Achilles interrogaturum, quis esset.
 Qui Nestoris e tentorio reversus festinanter
 Eurypyli sanciatum sævum vulnus sanavit.

Murum dein Danaum Trojani expugnarunt, hi vero fu-
 giebant.] At Concussor-terræ Argivos servavit Neptunus,
 multaque utrinque capita cadebant humi.
 Et tunc Atrides et Nestor cum vulneratis
 ad pugnam descendebant; namque graviter-fremens erat
 clamor.] Juno, rarus aer igneus, concitatus,
 temperaturæ, Veneris, ameno cesto sumpto,
 imbriferarum nubium ventosos propulit impetus,
 ver autem floridum herbiferum apparebat,
 at omnino non retinnit, mutabilis enim voluit esse.
 Ideo occultum Junonis concubitus narrabant
 somnumque Jovis. Vicerunt autem Trojanos Achæi,
 Ajaxque Hectorem a-pugna cohibuit lapidis impetu,
 celeritate vero pedum Locrus interfecit innumeram turbam.

Verum Juppiter expectatus mala paravit Achæis;
 Hectorem enim excitavit vulneratum, sanguinem vomē-
 tem,] qui multis interemtis navem incendit Protesilai.

Et tunc Achilles Patroclum misit, qui opem-ferret Achæis;
 qui multis interemtis Sarpedoneque Jovis filio,
 postremo ipse ab Hectore occisus est homicida.

At jam Menelaus aureis-capillis-comatum interfecit

- Βουκολίδην Εὐφορβον, Ἀθαρχαρέης φίλον υἱόν.
 Ἀργαλέου πολέμου γεγαῶτος δ' ἀμφὶ Πατρόκλῳ,
 213 Ἀντιλόχον πέμπουσιν Ἀχιλλεὺς ἐρέοντα.
 Ὃς δὲ γε λυγρὴν ἀγγελίην τοίῃν ἐπαχούσας
 ἦεν ἐς πόλεμον καὶ ἤγαγε νεκρὸν ἑταῖρον.
 Ταῦτ' ἄρα μῆνις ἔτευξε βαρύνφρονος Αἰχιδάο,
 ἣν Παλαμήδεος εἵνεκα μῆνιεν Ἀργείοισιν·
 220 τὴν περ Ὀμηρος ἐρῆσεν, οὗ εἵνεκα εἶπε, γενέσθαι,
 οὐκ ἐθέλων Δαναοῖς κακὸν αἶσχος τοῖον ἰάφαι,
 οὗ χάριν οὐδ' ἐπέεσσιν ἑοῖς ὕμνησε τὸν ἄνδρα.
 Ταῦτ' ἄρα μῆνις ἔτευξε, μέγρι καὶ Πατρόκλον εἶλεν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ βαρύνμηνιν ἐπύστε χολὸν Πηλεΐδης,
 230 Ἀτρεΐδαις ἐσπέισατο· σὺν δ' ὅπλα χρύσεια τεύχεα
 ἦεν ἐς πόλεμον, πολέας δὲ Τρώων πέφνεν,
 Αἰνεία δὲ καὶ Ἑκτορι φύζαν ἀνάλκιδά ῥηκε.
 Τοὺς δ' ἄλλους ἐδάϊξε παρὰ Ξάνθοιο βέεθρα.
 Ποινὴν δ' ἄρ' Πατρόκλου ζῶντας δυοκαίδεκα εἶλεν.
 240 Ὡς δ' ἔγε τοὺς ἐδάϊξε παρὰ Ξάνθοιο βέεθρα.
 Οἱ δ' ἄλλοι ἐδόοντο ποτὶ πόλιν ἐνδοθὶ τείχους,
 Ἑκτορα δ' ὅλον μοῖρα πυλάων ἐκτὸς ἔρυσεν·
 τὸν δ' Ἀχιλεὺς κατέπεφνε καὶ ἄρματι βλαστό δῆσας.
 Ἄνδιγα δ' ἐξερέουσιν, ὅπως θάνεν ἄρει Ἑκτωρ.
 245 Οἱ μὲν γὰρ προπάροιθε πυλάων φασὶν ὀλέσθαι,
 ἀντία Πηλεΐδαο θαῖφρονος ὀρμήσαντα,
 πληγὴν ὀβριμόεσσαν ἐπ' ἀσπαράγοιο λαβόντα.
 Τῶν δ' ἄρα θυμὸς ἀγῆνωρ οὐκ ἐπέεσσιν ὑπείκει,
 ὥς αὐτοσταδίῃ Πηλεΐδης Ἑκτορα πέφνεν,
 250 ἄλλ' ἄρα καρτερόθυμον Ἀμαζόνα Πεντησίλειαν
 ἐρχομένην φάσκουσιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι.
 Νυκτὸς ἀνὰ κνέφρες ἐξελευθὼν Ἑκτωρ [οἱ] ὑπῆντα·
 ἀνδράσι σὺν ὀλίγοις δὲ πόρον περὶόντα Σκαμάνδρου
 κάκτανε Πηλεΐδης, ὀπιπεύσας ἐν ξυλόχοισιν.
 255 Ἡὗς δ' αὖτε πρὸ ἄστειος ἐκ δῖφρου ἔλκε ποδοῖν
 πηῶν ἡδὲ φίλων προπάροιθε κενῶν τε τοκῶν,
 Τρώων Τρωϊάδων τε ἰδὲ κλειτῶν ἐπικούρων,
 οἱ μέγα δὴ γοάσσκον ἀπὸ πύργων ὀρόωντες.
 Τόσση δ' αὖτε πολύθροος ὤρετο τοῖσιν ἰωή,
 260 ὥς οἰωνοὺς ἑέρι ἐν ταναῇ δονέεσθαι,
 φρικαλέην δεισάντας ἐρίθρομον ἄγριον οἴμην·
 βίγαι δὲ κλάγγαζον ἐν ἡερίοις στομάτεσσιν,
 βίπῃ ἐνὶ πτερύγων φρικωδέα δοῦπον ἰέντες.
 Γηθόσσυνοι δ' ἐτέρωθεν Ἀχαιοὶ ἀντεπίηχον.
 265 Καὶ τότε Τρῶες κλήϊσαν Ἴλιον ἀγλαόπυργον.
 Ἄλλ' ἄρα καὶ μορρὴν κλυτοῦ Ἑκτορος ἐξερεῖνω·
 ψελλὸς ἦν ἡὺς τε, μέγας, μέλας, ὀβριμόφρωνος,
 εὖριν, ἡυγένειος, ἐλδορὶξ, κυανέθειρος.
 Τοῖος ἐὼν πέσεν, ἦκχε δ' αὖτε Τρῶας ἅπαντας.
 270 Πηλεΐδης δὲ Πατρόκλον ἔδν κτερεῖξεν ἑταῖρον·
 ἄθλους αὖτε ἔθηκεν, ἀεθλοῦσι καὶ ἀέθλα,
 ἔξοχα Πριαμίδαο κεχαρμένος Ἑκτορος οἴτῳ,
 ὃν ἔχε παρ' κλισίῃσι δυωδεκάτην ἐπὶ ἡῶι,
 νεκρὸν ἀεικίζων· ὥς γὰρ Διὸς ἤθελεν αἶσα.
 275 Ἄλλ' ἔτε δὴ τρισκαίδεκάτῃ θέλειν ἐλθέμεν ἡῶς,
 αὐτίκ' ἄρα μέγαν Οὐρανὸν ὤρσε φερέσβιος Ἥρη,

- Bucoliden Euphorbum, Aharbaree earum filium.
 Gravi autem pugna exorta circum Patroclum,
 Antiochum mittunt Achilli nuntiaturum.
 Qui tristi nuntio hoc audito
 rediit in bellum et abstulit mortuum amicum.
 Hæc igitur ira effecit animosi Eacida,
 qua Palamedis causa succensuit Argivis,
 quam quidem Homerus voluit, quapropter dixit, exortan-
 -esse,] nolens Danaïs malum probrum tale inferre,
 qua de-causa carminibus suis ne cecinit quidem illum vi-
 rum.] Hæc itaque ira effecit, donec etiam Patroclum peri-
 meret.] At postquam gravem remisit iram Pelides,
 cum-Atridis pactus-est; armisque aureis sibi-paratis
 abiit in bellum, multosque Trojanorum interfecit,
 Eneasque autem et Hectori fugam inbellem immisit.
 Reliquos vero prostravit ad Xanthi fluentia.
 Præmium tamen Patrocli vivos duodecim cepit.
 Ita is illos prostravit ad Xanthi fluentia.
 Alii contra se-receperunt in urbem intra murum.
 Hectoremque solum satum extra portas retinuit;
 hunc igitur Achilles occidit et curru alligatum raptavit.
 Duplici-antem modo referunt, quomodo mortuus-sit in-bel-
 lo Hector.] Alii enim ante portas dicunt eum interiisse,
 adversus Peliden bellicosum ruentem,
 plaga violenta in gutture accepta.
 Aliorum contra mens præstans carminibus (Homeri) non
 assentitur,] quod in-pugna-stataria Pelides Hectorem in-
 terfecerit,] sed magnanimam Amazona Penthesileam
 advenientem dicunt Trojanis opem tulisse.
 Noctis per tenebras egressus Hector [ipsi] obviam-factus
 -est;] cum viris autem paucis vadum transeuntem Scaman-
 dri] interfecit Pelides, insidiatus in silva.
 Mane autem ante urbem raptavit e curru pendentem pe-
 dibus] coram cognatis atque amicis venerandisque paren-
 tibus,] Trojanis Troadibusque atque inclytis sociis,
 qui valde lamentabantur de turribus spectantes.
 Talia autem multisonus ortus-est illis clamor,
 ut aves in aere extenso agitentur,
 terribilem metuentes valde-fremmentem sævam vocem;
 horrendum igitur clangebant acriis oribus,
 impetu alarum horribilem strepitum emittentes.
 Latati vero ex-altera-parte Achæi clamore-respondebant
 Et tum Trojani clausurunt Ilium egregie-turritum.
 Verum etiam formam inclyti Hectoris exponam:
 balbus erat pulcerque, magnus, niger, forti-voce,
 pulcro-naso, egregia-barba, totis-capillis, nigris-cinclinis.
 Talis qui-erat, cecidit, afflixitque Trojanos omnes.
 Pelides autem Patroclum suum sepelivit amicum;
 certamina vero instituit, certantibusque præmia,
 immense exultans de-Priamidae Hectoris morte,
 quem habebat in tentoriis duodecimum ad diem,
 cadaver fudans; sic enim Jovis voluit satum.
 Sed quando jam decima-tertia voluit venire aurota,
 statim magnum Uranum excitavit alma Juno (Tellus),

Ἀχιλλεύς ἀκχμάτοιο εὖν γόνον, ἐμπεδόμοχον,
 ὕψοῦ ὑπὲρ γαίης εἰς ὠκεανοῖο φορεῖσθαι.
 Νύξ δ' αἰέκουσα θεὰ Κρονίης ἐπέβαινε καλέουσα,
 280 ὀφιομένη Τιτῆνας ἀμειδέας, ἡερόντας.
 Ἦώς δ' αὖτ' ἀνέβαινε ἀπὸ Κρόνου εἰς Διὸς οὔδας.
 Ἐγθρα γὰρ ἀλλήλησιν ἀνέριος ἐπλετο τῆσιν·
 οὐδέ ποτ' εἰσορόωσιν, ἀποστροφέουσι δ' ὀπωπᾶς.
 Οὐδέ ποθ' ἐν μέγαρον κατέρουζεν εἰς ἐν ἰούσας,
 285 οὐνα κα Νύξ κροκόπεπλον ἐγείνατο Ἠριγένειαν,
 ἥ δὲ χαλκροπέπλου ἀείρεται εἰδὲ καλῶ,
 οὐδ' ἄρα θρέπτρα δίδωσιν ἀμειλίχως, ὥς περ ἐφίχει·
 ὀργὴ δ' ἀμφοτέρησι πανάγριος ἐμπεσε τοῖα.
 Τοῦνε κα Νύξ κατέβαινε ποτὶ Κρόνον ἡερόντα,
 290 κούρη δ' Ἠριγένεια Διὸς ἐπείβαινε μελάθρον.
 Σὺν δ' ἄρα Ἡελίοιο ἀλιτρερέος σθένος ἦν
 ἔλυθε κυδιόων, πᾶσι μακάρεσσι φασίνων·
 δαίνυτο γὰρ κατὰ δῶμα Ποσειδάωνος ἀνακτος.
 Γήθησαν δὲ θεοὶ καὶ ἱάνθην τόνδε ἰδόντες. [των,
 295 Καὶ τότε μὲν Πρίαμος, θνητῶν πανάποτος ἀπὸν-
 ἐκ κονίης ἀνεγείρεθ', ὅπῃ κατὰ ὕπνος ἐπερχεν
 Ἕκτορα μυρόμενον, ἦν γόνον, ἀστυάνακτα.
 Ἦτε δ' ἐλθέμεναι μετὰ υἱέος ἀνδροφονῆα·
 ὦδε γὰρ οἱ θυμὸς περὶ ὅς μελέεσσιν ἐτόλμα,
 300 ἥ ἐκάρη βύστασθαι Ἕκτορος ἀνδροφόνου,
 ἥ ἐκ αὐτὸν χερσὶν ὑπ' Αἰακίδαο δαμῆναι.
 Παῖδες δὲ καὶ Τρῶες ἐρήτυον ἐνδοθὶ πύργων·
 ὥς δ' εἶδον ὀρθαλμοῖς δεξιὸν αἰετὸν ὄρνιν,
 εἶσαν ἐλθέμεν, ἡμιόνους δὲ ζεύξαν ἀπῆν.
 305 Τῇ δ' ἐπὶ Ἕκτορέης κεφαλῆς λύτρα θῆκαν, ἐλόντες
 κόσμον ἀπειρέσιον δαίκα τε χρυσοῖο τάλαντα.
 Καὶ τότε Τρωϊάδων πυλίων πετάσαντες ὄχῃας,
 πανσυδίη γοῶντες πρὸ Πριάμοιο ἔβαινον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ γοῶντες ἔρχεα τάφρου ἔβησαν,
 310 λαοὺς μὲν ποτὶ πύργους τρέψε βίη Πριάμοιο,
 μοῦνον δ' Ἰδαιὸν λάβεν, ἡμιόνων ἐλατῆρα.
 Ὃς δὲ γυιοτρομέων τε καρτηρέων τε κάρηνον,
 ἐν κονίῃ κεφαλὴν μεμορυγμένος εἶνεκα πένθους,
 οἶκτρον ὀλοφυρόμενος πεζὴν κατὰ οἶμον ἔβαινε.
 315 Τοῦ δὲ Πολυξείνῃ παῖς, ἀγλαὸν εἶδος ἔχουσα,
 χεῖρ' ἔχε δεξιτερὴν καὶ ἐπωρθεύεσσε πορείην.
 Σὺν δὲ οἱ Ἀνδρομάχῃ ἐπιέσπετο δακρυχέουσα,
 νηπιάρχους ἐρύουσα γοῶντας Ἕκτορος υἱας,
 ὀϊοὶ ἀδελφεῶν, Ἀστυάνακτά τε Λαόδαμόν τε.
 320 Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν Ἀχαιῶν μέγθεν ἰόντες,
 Ἀργείους λιτάνευον, ἐν κονίῃσι πεσόντες,
 πεισέμεν Αἰακίδην, ὅτ' Ἕκτορα λύσει ἀποίνων.
 Καὶ τότε γηραλέοι βασιλῆες ἔρυσαν Ἀχαιῶν
 θυμῶν, πᾶρ Πηλεΐδου ἀολλέες εἰσαγαγόντες.
 325 Τοὺς οἴκτειρεν ἰδὼν, εἰ καὶ μάλα χαλκοθύμος,
 οἶκτρον κυλινδόμενος γε παρὰ ποσὶ μυρομένους τε.
 Πρῶτα γὰρ οἱ Πρίαμος κυλινδόμενος προσέειπε·
 Ὅθρμι Πηλεΐδη, μεγάλῃτορ θυμὸν ἐπίσχε,
 αἶδεο δ' Οὐρανίωνα, οἱ περὶ πάνθ' ὀρώσι·
 330 φείδεό μοι γέρωι, λευκόχροά τ' αἶδεο χαίτην.

Armonis indefessi egregium filium, laboriosum,
 alte super terram ex oceano ferendum;
 Nox autem invita dea Croniae ingressa est viam,
 visura Titanes tristes, caligine-tectos;
 Aurora contra conscendit a Saturni ad Jovis solum.
 Inimicitia enim implacabilis invicem est his;
 nunquam adspiciunt, sed avertunt oculos.
 Nunquam una domus eas retinuit in unum congressas,
 quia Nox peperit croceo-peplo Auroram,
 quae mentis-impotens effertur forma pulcra,
 neque educationis-præmium solvit immitis, uti docet;
 ira autem utrique æreissima incidit talis.
 Ideo Nox descendit ad Saturnum tenebrosam,
 filiaque, Aurora, Jovis ingressa est aedes.
 Simul vero Solis mari-nutriti robur egregium
 venit superbiens, omnibus immortalibus lucens;
 epulatus est enim in domo Neptuni regis.
 Gaudbant autem dii et oblectabantur illum videntes.
 Et tunc quidem Priamus, mortalium infelicissimus omnium,
 e pulvere exprorectus est, ubi somnus eum tenuit
 Hectorem plorantem, egregium filium, civitatis-principem.
 Postulavit autem, ut abiret ad filii occisorem;
 ita enim ipsi animus in ejus membris ausus est,
 ut aut caput eriperet Hectoris homicidæ,
 aut etiam ipse manibus Eacidae domaretur.
 Filii vero etiam Trojani retinebant eum intra turres;
 ubi autem viderunt oculis dextram aquilam avem,
 passi sunt eum ire, mulosque jungebant plaustro,
 in quo Hectorii capitis pretia collocabant, sumptus
 ornamento infinito decemque auri talentis.

Et tum Trojanarum portarum repagulis reclusis,
 toto agmine lacrimantes Priamum præcedebant.
 At postquam lacrimantes ad-septa fossæ pervenerunt,
 populum quidem ad turres remisit vis Priami,
 solum vero Idæum sumpsit, mulorum rectorem
 Qui membris-tremantibus gravatoque capite,
 pulvere caput sordatus propter miserrimum,
 misere lamentans pedibus per viam incedebat.
 Hujus filia Polyxena, splendidam speciem habens,
 manum tenebat dextram et direxit iter.
 Cum ea autem Andromache sequebatur lacrimans,
 infantes trahens plorantes Hectoris filios,
 duos fratres, Astyanactem Laodamumque.

Qui quum in-castra Acharum se-intulissent ingressi,
 Argivis supplicarunt, in pulverem prostrati,
 ut-persuaderent Eacidae, ut Hectorem solveret pretio.
 Et tunc senes reges colubuerunt Argivorum
 oculos, ad Peliden cuncti introducentes illos.
 Quibus visis misertus est, quamvis æreo-animo esset,
 misere provolutorum ad pedes suos ac plangentium.
 Primus enim Priamus provolutus cum allocutus est

Fortis Pelide, elatum animum cohibe,
 reverere Cærites, qui omnia circumspiciunt;
 parce meæ senectuti, albicoloremque reverere cæsarium.

Οἴκτειρόν με γέροντα βροτῶν βαρύποτον ἀπάντων.
 Πεντήκοντά μοι υἱέας εἶλες καρτεροθύμους,
 ἀλλ' οὐ τόσσον φίλεον οἶά περ Ἑκτορά διον.
 Γουνοῦμαι, νεκρὸν ὄντα τὸν Ἑκτορα λῦσον ἀποίνων,
 335 μηδὲ βέβηθ' ὀροσέοντα παρὰ κυτὴν ὦμά βάλῃσθαι,
 ὅς δέ, Τρῳάσι Τρῳαί τε ὄφρα ἰ πένθος ἐνεῖκω.
 Τεῖα μὲν οἱ Ἡρίαμος προσηρώνας Δαρδανιήδης.
 Αὐτὰρ ἔπειτα δάμαρ κλυτοῦ Ἑκτορος ἱπποδάμοιο,
 πυκνὰ μάλα στενάχουσα καὶ ἄσχετα μυρομένη γε,
 340 ἥχα παρακλίνασα κάρη χάριέν τε πρόσωπον,
 λεπταλέοις μύθοισιν ἐλίσσεται ἀνδροφονῆα,
 καὶ μιν λισσομένη προσηρώνας, ἄγριον ἄνδρα.
 Αἰακίδῃ μεγάθυμῃ, θεῶν ἐπιειμένη εἶδος,
 οἴκτειρόν με, ἀναΐ, καὶ ὄφρα νὰ τέκνα τοκῆος,
 345 δὲ κλέος ἦν Τρῳέσσι, τὸν ἔκτανες ἔγχεϊ θυῶν.
 Οἴκτειρόν πατρὸν βαρυδάμωνα θηλυτεράων,
 ἥ πόρην αἰ γὰρ λυγρὰ θεῶν νόος Οὐρανιαίωνων,
 λυγρὰ τε καὶ στονέοντα καὶ ἐσσομένοισιν ἀκοῦσαι.
 Ἀλλὰ τίη σοι ταῦτα ἀκηχεμένη ἐρεῖναι;
 350 Οἴκτειρόν με, ἀναΐ, καὶ ἀνάρσιος εἰ τέλει περ.
 Δὲ νέκυ' Ἑκτορα, δόξ μοι, ὅπως τάρου ἀντιβολήσῃ.
 Ἐπεὶ πρὶν μοι ἀδελφειοὺς ἐσθλὸν τε τοκῆα
 κτείνας οὐδ' ἐνάρξας, σὺν δ' ἄρα τεύχεσι θάψας,
 οὐ μὲν λύτρα λαβὼν, σὺν δ' αὖτ' ἀρετὴν ἀναφαίνων.
 355 Ἦν καὶ νῦν, ἥρωες, ἐπὶ Ἑκτορι δείκνυε ἅμμι,
 παισὶ δὲ τοῖο δέμας καὶ ἐπὶ δώροισι χαρίζεω,
 ὄφρα ἰ τυμβεύσωσι, μέγα περὶ σῆμα βαλόντες,
 σῆς ἀρετῆς τόδε τεύχοντες κλέος ὑστατίοισιν.
 Ὡς φάτο λισσομένη ἐσθλὴ πάϊς Ἥπείωνος.
 360 Ἑκτορίδαι δ' ἐτέρωθεν ἐδάκρυν ἀγλαόμορφοι,
 μητέρα δακρυόεσσαν λισσομένην ὀρώοντες,
 μνησάμενοί τε τοκῆος, ὅθ' Ἑκτορος οὐνοῦ ἀκούον.
 Νηπιάχων βλεφάρων δὲ περίφρονα δάκρυα γείτο,
 δάμνα δ' ἄρ' Αἰακίδῃ νόον καὶ ἀμειλίχον ἥτορ.
 365 Τοὺς γὰρ ὀρώων ἐλέειρε καὶ ἐνδοθὶ τείρετο θυμῷ·
 εὐγενέων γὰρ δάκρυον ἄγριον ἄνδρα δαμάζει.
 Χρωτὶ δ' ἐρευθίσκοντι καὶ ἄχρους ἐμπεσεν ὄχρος,
 δάκρυα δ' αὖ κατέκρυπτε καὶ ἐν βλεφάροισιν ἐδάμνα.
 Ὡς δ' ὅτε λαμπετόωντος ἐν αἰθέρι ἡελίοιο
 370 ἡέρι ἐμπελάσσει νεφῶν πυκνότης ἀπροόπτων,
 τὸνδε τε ἥκ' ἀπέκρυψε καὶ ἐσβεσεν εἶδος αὐγῇν,
 ὠχρίων δ' ὀράταί ὑπαὶ νεφῶν λειοδύπων,
 ὄμβρον ἄγων ἀλίσσων ἐπὶ γῆονα χαλκοθέμελλον·
 ἱς δ' ἀνέμου βρομέοντος ἀπῆλασεν ἄγριον ὄμβρον·
 375 ὥς τότε ὠχρίον κατεφαίνετο κῆρ Ἀχιλλῆος,
 στυγνὰ δὲ λειριόοντα εἶδετο ὄμματα τοῖο,
 πένθει τειρομένου περὶ πένθει Ἑκτοριδάων.
 Δάκρυα δ' αὖ βλεφάρων καὶ ἐπισσύμενα προχέεσθαι
 θυμὸς ἀπεσκεδάσκει καὶ αἰόλα μήδεα φωτός.
 380 Ὡς δ' μὲν ἐν βλεφάροισιν ἑοῖς ἐπὶ δάκρυα κεῖθε.
 Παρθένος ἀβροχίτων δὲ Πολυξένη ἐννεπε τῷδε,
 ποσσὶν ἐπ' εὐτραφέεσσιν ἐλισσομένη περιπλέγδην·
 Ὡ Ἀχιλεῦ, ἐλέειρε καὶ ἄγριον ἥτορ ἐπίσχε·
 Αἶδεο τόνδε γέροντα, ἐμὸν γένετ' ἄνδρα βαρυπενθέα·

Miserere mei, senis mortalium infelicissimi oranium
 Quinquaginta mihi filios interemisti magnanimos,
 sed non tantum eos amabam, quantum Hectorem divinum.
 Supplico, mortuus cum-sit, Hectorem solve pretio,
 neve membra roscida canibus cruda projicias,
 sed redde, ut Trondibus Trojanisque luctum eum (*Hecto-*
rem) portem.] Talia quidem ei (*Achilli*) Priamus dixit Dar-
 danides.] At deinceps uxor inclyti Hectoris equorum-domi-
 toris,] valde multum ingemiscens et immense lugens,
 leniter inclinans caput gratiosumque vultum,
 infirmis verbis precata est homicidam,
 et eum precans allocuta est, sævum virum :

Æacide magnanime, Deorum indute specie,
 miserere mei, rex, et liberorum orbatorum patre,
 qui gloria erat Trojanis, quem interfecisti hasta irruens.
 Miserere infelicissimæ omnium mulierum,
 cui obtulit dolores tristes deorum mens cælicolarum,
 tristes ac lamentabiles etiam posteris auditu.
 Sed quare tibi hæc afflicta exponam?
 Miserere mei, rex, etiamsi invisa tibi sim.
 Redde mortuum Hectorem, reddo mihi, ut sepulturæ par-
 ticeps fiat.] Septem prius mihi fratres nobilemque patrem
 interfecisti, at non spoliasti, sed cum armis homasti,
 non quidem redemptionis-prelium accipiens, tuam tamen
 virtutem demonstrans.] Quam etiam nunc, heros, in Hecto-
 re ostendas nobis,] filiisque ejus corpus pro donis redde,
 ut eum sepeliant, magnum monumentum circumjicientes,
 tuæ virtutis hanc struentes gloriam posteris.

Ita dixit precans egregia filia Eetionis.
 Hectoridæ autem ex altera parte lacrimarunt formosi,
 matrem lacrimantem precari videntes,
 recordantesque patris, ubi Hectoris nomen audierunt
 De infantium autem oculis largæ lacrimæ fluebant,
 vicerunt igitur Æacidæ mentem et immite cor.
 Has enim adspiciens misertus est et intus contritus est in
 animo;] nobilium enim lacrima sævum virum vincit.
 Cuti vero rubicundæ etiam pallidus incidit pallor,
 lacrimas tamen celavit et in oculis suppressit.
 Ut quando ad-splendentem in æthere solem
 per-aerem appropinquat nubium densitas improvisarum,
 et illum leniter celat et extinguit faciei jubar,
 pallidus itaque videtur sub nubibus tonantibus,
 imbrem adducens ingentem in terram æreis-fundamentis;
 vis autem ventis frementis depellit vehementem imbrem :
 sic tunc pallidum apparebat cor Achillis,
 tristes autem liliacei videbantur oculi ejus,
 luctu contriti propter luctum Hectoridarum
 Lacrimas tamen ex-oculis quamvis cupientes prorumpere
 animus disperserunt et agilia consilia viri.

Ita ille in oculis suis lacrimas celavit.
 Virgo autem molli-peplo Polyxena dixit ad-illum,
 pedibus bene-nutritis obvoluta tortionibus.

O Achilles, miserere et sævum cor cohibe.
 Reverere hunc senem, meum genitorem infelicissimum;

397 οἰκτρά παρὰ προπόδεσσι κυλίνδεται, ἔστι δὲ ἀναξ.
Γούνα δ' ὑποτρομέοντα παλαίχρονα τοῦδ' ἐλεείρων,
οὐδέ κ' καρτερόθυμον ἄρ' Ἑκτορα λῦσον ἀποίνων.
Λῦσον ἀποίνων Ἑκτορα, πρὸς δ' εὐαί λαμβάνε δούλην
σῆσιν ἐνὶ κλισίῃσι παρ' ἄλλαις δαμοῖάδεσσιν.

398 Ὡς φάτο μελιγλοῖσιν, ὀδυρομένη περὶ κῆρι.
Τοῦς δ' Ἀχιλλεύς ἐλέειρε, γέροντα δ' ἐλάετο χειρὸς,
καί μιν ἐρεδριάσκειν, ἐπ' ἡρέμα δάκρυον εἶδων.
Πολλὰ παρεγορεύον δὲ καὶ εἶδ' αὖτε πείτε πάσασθαι
ὅς δὲ ἐπείθετο. οὐκ ἔτι δ' ἐλάμβανε, εἴτε καὶ ἄκων.

399 Ἄλλ' ὅτε δὴ δαΐσαντο περὶ ξενίῃσι τραπέζαις,
εἰς ἱερὴ κλισίῃς Ἀχιλλεύς, Πριάμου δ' ἀπ' ἀπῆνης
χρυσὸν ἄρ' εἶλε καὶ ἄργυρον Ἑκτορέων ἀπὸ λύτρων.
Ἄλλα δὲ δῶρον ἔδωκε Πολυξένη οἶκαδ' ἄγεσθαι,
μνημα γάμοιο ἐοῦ καὶ Ἀχιλλῆος μεγαθύμου.

400 οὐ γάρ οἱ ἔλπετο θυμὸς ἀπὸ πρὸ γάμοιο δαμῆναι,
τήνδε τε σήματι τοῖο ὑπ' ἄορι θυμὸν ὀλέσσει.

Ἄλλ' ὅτε πάντα ἔρεξε καὶ Ἑκτορα ὄϊεν ἀπῆνι,
εἶρετο Δαρδανίωνα, προσήκ' οὐλοπιν ἴσχοι,
Ἑκτορ' ὅπως γοοῖεν ἀταρβέα δακρυχέοντες.

406 Αὐτὰρ ἐπεὶ ἐσάχουσεν καὶ οἱ ὑπῆσχετο πάντα,
αὐτὸς μὲν κλισίῃν εἰσένθορε δῖος Ἀχιλλεύς,
τοὶ δὲ ποτὶ Τροίην ἀδινὰ στενάχοντες ἔβαινον.

Ἄλλ' ὅτε δὴ Τροίην ἐβλάνετο κῆδος Ἑκτορ,
νεκρὸς ἐπ' ἀπῆνης περόων Ξάνθοιο βέεθρα,

410 πρώτη Τρωϊάδων Κασσάνδρη φοῖβός ἰδοῦσα
κόσμον ἅπαντ' ἀπὸ κρατὸς ἔχευεν, ἔλυσεν δὲ χαίτας.
Πάντ' ὅ' ἐνθα καὶ ἐνθα ἐλισσομένη περὶ πύργους,
πυλὰν κόμην τίλλουσα τοῖον ἐπίαχε μῦθον.

Τρωϊάδες βαθύκολποι, Τρώων τ' ἀσπετα φῦλα,
415 γλῶσσαι πολυσπερέων τε δορυκλυτῶν ἐπικούρων,
δεῦτέ μοι ἐκ πυλέων τε καὶ ἐκ πύργων ὀρώωντες,
πένθος ἄλαστον τοῖον ἐνὶ φρεσὶ θέσθε ἔχσιν.

Ἑκτορ, ὅς πρην ἔρρετο Ἴλιον ἀγλαόπυργον
ἢ δ' ἀλόχους Τρώων κεδνὰς καὶ νήπια τέκνα,

420 ὃς κῦδος Τρώεσσι ἐν κλειτοῖς τ' ἐπικούροις,
αἵματος ἐξ Ἀργεῖου Τρώων γαῖαν ἐρεύθων,
οὗ κλέος ἀνθρώποις οὐδ' ὑστατίοισιν ὀλεῖται,
νεκρὸς ἐπὶ Τροίην ἐπ' ἀπῆνης ἔρχεται, οἶμοι!

Ὡς ἡ μὲν στενάχισε θεοπρόπος ἐκβοόουσα.

425 Ἀπὸ δ' οἱ μὲν ἔβαινον ἐπ' ἀκροπόλει περὶ πύργους,
τλησέπονοι τε γέροντες, γράϊαι δ' αὖτ' ἐπὶ τοῖσι,
καὶ κοῦραι καὶ νύμφαι, παιδογόνοι τε γυναῖκες·
ἄλλο τε πλῆθος ἔβαινε, ἐπιστείνοντο δὲ πύργοι.

Μητράσι δ' αἶμα' ἀνέβαινε κατηφέα νήπια τέκνα,

430 ἀρτίποδος βῆσιος τρομερὸν γόνυ δινεύοντα,
ἄλλα δ' ὑπαὶ μαζοῖσιν ἐμύρετο δὲ καὶ ταῦτα.

Ὡς οἱ μὲν περὶ πύργους βῆινον δακρυχέοντες.
Οἱ δ' ἄλλοι ἐλέοντο πανιλαδὸν ἔξω τείχεα.

Καὶ τότε Τρωϊάδων βασιλῆϊα φῦλα γυναικῶν
435 αἶμα' Ἐκάβην ἀγέροντο καὶ ἔστενον, ἄλλοθεν ἄλλη,
Ἀγχίσου Ἀγαμέδνη, ἀδελφεὴ Αἰνεΐου,
Φρόντις, Ἀραρβαρέη, Θεανὸς, Κλυτίη δ' ἄκραις
Λαοθόη, Οἰνώνη, ἄλλαι Τρωϊάδες τε,

misere ad pedes provolvitur, est autem rex.

Membrorum igitur trementium senilium hujus misertus,
filium magnanimum Hectorem solve pretio.

Solve pretio Hectorem, et insuper me sume servam
tuis in tentoriis cum reliquis ancillis.

Sic dixit dulcibus verbis, morrens in corde.

Horum igitur Achilles misertus est, senisque prehendit
manum,] et cum considerare-jussit, leniter lacrimam stil-
lans.] Multa autem exhortans etiam, cibos ut-gustaret, ei
persuasit.] Qui obsecutus est dapisque cepit, etiamsi invi-
tus.] At quum epulati-essent circum hospitales mensas,

prosiit e-tentorio Achilles, Priamique a plaustro
aurum cepit et argentum ex Hectoreis pretiis-redemptionis.
Reliqua vero dono dedit Polyxenae domum ferenda,
monimentum nuptiarum ipsius atque Achillis magnanimi;
non enim expectabat ejus animus ante nuptias se-succubi-
turum,] illamque in-tumulo ipsius sub ense vitam perditu-
ram.] At postquam omnia perfecit et Hectorem imposuit
plaustro,] quesivit e-Dardanide, quot-dies pugna inlibenda-
-esset,] ut Hectorem deplorarent intrepide lacrimantes.

At postquam audivit et illi promisit omnia,
ipse quidem in-tentorium insiliit divus Achilles,
illi autem (ad) Trojam immense gementes redierunt.

At ubi jam Troja conspectus est inclytus Hector,
mortuus in-plaustro transiens Xanthi fluentia,
prima Troadum Cassandra vates intulit eum,
ornamentum cunctum de capite projecit, solvitque capillos.
Undique autem hic et illic provoluta per turres,
frequenter coma laniata, talia exclamavit verba:

Troades profundo-sinu, Troumque innumerae gentes,
lingua longe-sparsorum et hastapotentium sociorum,
huc-agite e portis atque e turribus videntes,
inclam infinitum talem mentibus injicite vestris.
Hector, qui prius defendit Ilium splendidis-turribus
atque uxores Trojanorum venerandas et infantes liberos,
qui decus Trojanis erat inclytisque sociis,
sanguine Argivo Trojanorum terram rubefaciens,
cujus gloria apud homines ne-remotissimos quidem inter-
ibit,] mortuus (ad) Trojam in plaustro advenit, heu-mihi!

Ita illa gemiscebat vates vociferans.

Populi vero alii conscenderunt arcem per turres,
acrumnosique senes, vetulaeque etiam cum ipsis,
ac puellae et recens-nuptae, liberorumque-parentes mulieres;
aliaque multitudo ascendit, arctabantur igitur turres.

At cum matribus conscenderunt vultu-demisso infantes li-
beri,] firmae plantae-pedis tremens genu torquentes,
alii vero ad mammas; quirabant autem etiam hi.

Sic illi per turres incedebant lacrimantes.

Ceteri effundebantur totis-agminibus extra murum.

Et tunc Trojanarum mulierum regiae gentes
circum Hecubam congregabantur ac gemebant, aliunde
alia,] Anchisae filia Agamede, soror Aeneae,
Phrontis, Aharbarea, Theano, Clytiique uxor
Laethoe, Enone, aliaeque Troades,

νύμφαι τε Πριάμοιο, εὐγενέες περὶ πάσας.
 440 Σὺν δ' Ἑλένη τινύπεπλος ἐξέσπετο δακρυχέουσα,
 τέτρασι σὺν τεκείσσι, Ἀλεξάνδροιο γινέθλη, —
 Βουνίῳ Κορύθῳ τε καὶ Ἀγάνῳ Ἰδαίῳ τε.
 Κασσάνδρῃ δ' ἐκάτιρ' Ἑκάτης καὶ Ἀνδοίχῃ,
 τήνδ' ἐποδοσφαλέουσιν αἰέρουσαι κατὰ κόσμον.
 445 Ἦδε μὲν οἷα νέκυς κάρη ἤμυνεν ἔνθα καὶ ἔνθα·
 τῆς δ' αὖτε προπάροιθεν υἱέες ἔνδεκα βαῖνον,
 Αἴσακος ἡδ' Ἑλένος, Πάμμων, Πάρις Ἀντίφρονός τε,
 Ἴππόθοος Ἀγάθων τε, Πολίτης Διήροβός τε·
 σὺν δ' ἄρ' ἀγαυὸς Τρώϊλος αὖτ' ἐπὶ τοῖσιν ἐπῆεν,
 450 οἳ φύγον Αἰακίδαο βίην, ζῶον δ' ἄχρι καὶ τότε.
 Οἷος ἀπῆν Πολύδωρος, νήπιος, ὦν ἐνὶ Θρήκῃ.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ πέλας ἦσαν ἀπῆνης Ἑκτορέοιο,
 πάντες ἐπ' ἀσχεπέες καὶ ἀκρήδεμνοι κατέπιπτον,
 μυρόμενοι, γοῶντες, ἄνδρες ἡδὲ γυναῖκες.
 455 Ὡς Τρώων βασιλῆες μυρόμενοι στοναχίζον
 ἐς πεδῖον καταβάντες, ὅθι νέκυς Ἑκτορὸς ἦεν.
 Ἄν δὲ μέγας ἀπὸ πύργων ὤρτο γέρον ἀλαλητός·
 νηπίχρος δ' ἐτέρωθεν ἐπέβρεμεν ἀπλετοῖς αὐδῇ·
 τοῖς δ' ἐπὶ θῆλυς ὁμαρτῇ ἄλλοθεν ἔρχε κρυγῇ.
 460 Στέναζον δὲ πολὺθροον ἔθνεα πάντ' ἐπικυύρων.
 Ἴπποι δὲ χρεμέθοντο παναίκελα δακρυχέουσι.
 Ἥμερα δ' αὖτε κτήνεα, ὅσα βροτῶν ὑποερῆα,
 πάντα ἐπιστρεβέοντο, ἀτυζόμενα γόῳ ἀνδρῶν·
 βόμβος δ' ἦν αὐτῶν ὡς μυρομένοισιν ἑμοίων.
 465 Ἰαχε καὶ Σκάμανδρος, Νύμφαι τ' ἔδραχον Ἰδῆς.
 Ἑλλῆ δ' αὖτ' ἐβόησεν· ἐπέγρετο βόμβος ἀπάντη.
 Πένθει δ' ἐν νεφέεσσιν ἐδύσατο Φοῖβος Ἀπολλών·
 ἡρέμα δάκρυσε καὶ Ζεὺς, μῦκε δὲ γαῖα πελώρη.
 Δεῖσαν δ' ὅσσοι ἔταν ἀπάτερθεν, ἀγάστονον ἤχῃν.
 470 Τόσσος δοῦπος ἦν, ὃ Μένων ὀπόσσην γε αἰεῖδει
 ὑστατίοις γεγάμεν ἐνὶ ἤμασι, τέρματι κόσμου,
 ἑπτὰ θεοὶ μεγάθυμοι ὅταν Κρόνου οἶκον ἴκωνται
 ὑδροχόον, σκοτάεντα, δονήσῃ δὲ Κρόνος αὐτοὺς,
 δινήσῃ δ' ἄρα πάντα, Διὸς βασιλείαν αἰείρων,
 475 πάντα κατακρύψῃ δ' ἐνὶ ἀχλύϊ εὐρυθερέθρῳ.
 Τόσσος μυρομένοισι Τρωσὶν δοῦπος ἐπῆεν,
 τόσση δ' αὖ μακάρων ἰαχὴ γένητ' ἤματι κείνῳ.
 Καὶ νύ κε νύξ κατέμαρψε Τρώας δακρυχέοντας,
 καὶ νύ κε δὴ πυλίων ἐκτὸς κατὰ ὕπνον ἔλοντο,
 480 τιλλόμενοι ἄμρ' Ἑκτορα· τοῖον γὰρ ποθέεσκον·
 ἀλλ' ἄρα μὲν Πρίαμος ποτὶ Τροίην ὤρσε νέεσθαι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ἐσέγυθεν ἐπὶ πτόλιν ἄμρ' ἑ τε πύργους,
 κοσμήσαντες εὖ Ἑκτορα, ἐν λεχέεσσι τε θάντες,
 ἐννῆμαρ γοάσσκον· τοὶ δ' ἄρ' ἀγίνεον ἔλπην.
 485 Ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτην ἐτέλεσσαν πάντα παρ' ἡῶι,
 πολλοῖς ἐν φυλάεσσιν ἀτειρέα χλαχὸν ἔχουσιν
 ἐκτὸς τείχους καὶ πτόλιος μέγα σῶμα κέαντες
 ἐς κάπετον κατέθεντο πελώριον Ἑκτορα δῖον.
 Γαῖαν δ' αὖτε χέαντες πολλὴν ὑψὸς ἄειραν,
 490 καλὰ δὲ λαίνεα ποτὶ τύμβον ἀγάλματ' αὖθιξ.

filiaeque Priami, nobiles prae omnibus.
 Una autem Helena promisso-peplo secuta est lacrimans,
 quatuor cum filiis, Alexandri progenie,
 Bunico Corythoque et Agano Idaeoque.
 Cassandra vero ex altera parte ac Laodice Hecubae filiae,
 hanc pedibus instabilem sustinentes, ut decet.
 Haec quidem ut mortua caput inclinabat huc et illuc;
 porro ante hanc filii undecim incedebant,
 Asacus atque Helenus, Panimon, Paris Antiphoniusque,
 Hippothous Agathonque, Polites Driphobusque;
 unaque egregius Troilus etiam cum his aderat,
 qui effugerant Aecidae vim, vixeruntque etiam eo usque.
 Solus aberat Polydorus, infans, versans in Thracia.
 Hi igitur ubi jam erant prope plastrum Hectorum,
 omnes intecti ac sine-vittis procubuerunt,
 lamentantes, plorantes, viri ac mulieres.
 Sic Troum reges moerentes gemiscebant
 in campum descendentes, ubi cadaver Hectoris erat.
 At magnus a turribus exortus est senilis ejulatus;
 juvenilis autem ex altera parte fremebat immensa vocife-
 ratio,] adhuc femininus simul aliunde insonuit clamor.
 Ingemiscebant autem flebiliter populi omnes sociorum.
 Equique hinniebant plane similiter lacrimantibus.
 Mansuetaque pecora, quaecunque mortalium adjutores sunt,
 ubique oberrabant, consternata luctu hominum;
 bombus autem erat eorum quasi quiritantibus similium.
 Insonuit etiam Scamander, Nymphaeque fremuerunt Ida.
 Helle porro boavit; exortus est bombus ubicunque.
 Prae dolore autem nubibus indutus est Phaebus Apollo;
 tacite lacrimavit etiam Jupiter, mugivitque terra ingens.
 Metuerunt autem, quicumque erant procul, lamentabilem
 sonum.] Tantis strepitus erat, quantum Meton canit
 postremis fore diebus, termino mundi,
 quando septem dii magnanimi Saturni in domum venerint,
 aquariam, tenebrosam, agita veritque Saturnus ipsos,
 ac circumegerit omnia, Jovis imperium auferens,
 omniaque obtexerit calligine profundissima.
 Tantis lamentantibus Trojanis strepitus erat,
 tantus vero etiam immortalium clamor erat die illo.
 Et nox deprehendisset Trojanos lacrimantes,
 et jam extra portas somnum cepissent,
 capillos vellentes circa Hectorum; tantum enim lugebant;
 verumtamen Priamus (ad) Trojam incitavit ut redirent.
 At postquam infusi sunt in urbem et circa turres
 ornato egregie Hectorum atque in toris collocato,
 per novem dies plorabant. Alii interim apportabant mate-
 riem.] At cum jam decimo perfecissent omnia die,
 multos inter custodes indomitum aes tenentes
 extra murum et urbem magno corpore combusto,
 in fossam imposuerunt ingentem Hectorum divum.
 Terram vero dein aggestam multam alte extruxerunt,
 pulcraque lapidea ornamenta in tumulo posuerunt.

ΤΑ ΜΕΘ ΟΜΗΡΟΝ.

- Αὐτὰρ ἐπεὶ ποίησαν ὑπ' Ἑκτορι ὕσσα ἐφίχει,
 αὐτίς ὑπὸ πτόλιν ἐσθάντες δαΐσαντο ἀνάγκη.
 Κλειθρα δ' ἐπὶ πυλέων βάλλον, εὖ δ' ἐπέθεντο δόχῃας,
 ἡρτύνοντο δὲ πύργους ἐν κρατερῇσιν ἀνάγκαις,
 5 ἐλπόμενοι χεῖρεσσιν ὑπ' Ἀργείων ὀλέσθαι.
 Τοῖσι δὲ μυρομένοισιν ἀγαστόνου εἵνεκα πάτρης
 ἦοι ἐνὶ τριτάτῃ ἀπὸ Θερμώδοντος ἰοῦσα
 ἦλυθε Πενθεσίλεια, κόρη μεγάρυμος Ὀτρήρης,
 ἡὔγενής τελέθουσα Ἀμαζονίδων βασιλεια.
 10 Ἦλυθε δ' ὥς δ' Κόϊντος ἑοῖς ἐπέεσσιν αἰεῖται,
 οὐνεκα ἦν χάσιν ἔκτανεν Ἴππολύτην ἐνὶ θήρῃ,
 μύσος ἀλευομένη, δυσχεῖδεν δ' ἄλλαι ἐποντο.
 Ταῦτα μὲν ὦδε Κόϊντος ἑοῖς ἐπέεσσιν αἰεῖται.
 Ἑλλάνικος, Λυσίας δὲ καὶ ἄλλοι ἄνδρες ἀγχοῖ
 15 φᾶν, ἕνεκα σφετέρης ἀρετῆς ἐπιήλυθε Τροίῃ,
 κῦδος ἀεζήσουσα, ὅπως κε γάμοισι μιγείη·
 ταῖς γὰρ ἀπαΐσιόν ἐστι παρ' ἀνδράσι βήμεναι εὐνῇ,
 εἰ μὴ μὲν πολέμοισιν ἀριστεύσωσιν ἐπ' ἀνδρας.
 Τοῖς μὲν Πενθεσίλειαν ἐπελθέμεν οἳ γ' ἐρέουσιν.
 20 Τοὶ δ' ὑπὸ δῶρων Ἑκτορίων ἐρέουσιν ἰοῦσαν
 πυθομένην μόρον Ἑκτορος αἴψ' ἐθέλειν ὑποεῖλαιν·
 τὴν δ' ὀγέρων Πρίαμος κατέρυζεν ἑῷς ἐνὶ δώροισι,
 πολλοὺς ἀνδρας ἔχουσιν ἀπὸ Σκυθίων κλυτοτόξων,
 πεζοὺς ἱππῆας τε ἀρηϊφίλους τε γυναῖκας.
 25 Ἦγαγεν δ' ὀτραλέως καὶ ἐνδουκίως φιλέσχευ.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ἐπέβαινε γυνὴ κατὰ Τρώϊον ἄστνυ,
 πάντες ὁμῶς ἐσέγυθεν, ἐσέδραμον, ὦλοθεν ἄλλος.
 Θαῦμα γὰρ εἶχεν ἅπαντας ἀρηϊφίλοιο γυναικός.
 Τὴν δ' ὀγέρων φιλέσχευ ἐνὶ μεγάροισιν ἑοῖσιν.
 30 Αὐτὰρ ἐπεὶ πολλοῖς ἐνὶ ἡμῶσι θυμὸν ἔταρψε
 βῶσέ τε ἱππῶν γούνατα καὶ μένος, οἳ οἳ ἐποντο,
 δὴ τότε ἐθώρηξε λαοὺς Τρώων τε καὶ αὐτῆς·
 ἴστατο δ' ἐν μέσσοισιν ἀλγίχιος ἄντα θεῆσι.
 Τρωῖάδες δ' ἄρα πᾶσαι εὐχετόωντο γυναῖκες
 35 Ἑκτορος ἐσθλοῦ ποινήτειραν τήνδε γενέσθαι,
 Ἀργείους ὀλέσασθαι ἐνὶ δίνῃσι θαλάσσης.
 Καὶ νῦν κεν ἐξαπέφηνε τελέσσορον εὐγυναιχῶν
 πολλάκι γὰρ παρέλκεν Ἀχαιοὺς κύμασι πόντου·
 ἀλλὰ Κρόνος χαλέπηνεν ἀσχετοῖς, ἀγκυλομήτης,
 40 ὃς ὑπ' Ἀχαιῶν Τροίῃ ἐμήδετο λυγρὸν ὀλεθρον,
 ὃς καὶ τὴν ἀπόρσειεν ἐν ἔγχρ' Αἰακίδαο,
 καὶ κρατερὴν περ ἰοῦσαν ἀμαιμαχέτην τε γυναῖκα.
 Ἦτοι γὰρ τότε θωρήξασα λιών τε καὶ αὐτὴν
 Τρωιάδων πυλέων ἐξέσσυτο· χαῖρε δὲ λαός,
 45 ὥς εἶδον κατὰ κόσμον ἐπὶ στίχας ὀπλίζουσιν.
 Καὶ γὰρ οἵστοφόρους παρὰ δεξιὸν ἔρκος ἔτχεν,
 ὀπλίτας δ' ἐκάτερθε, σιδήρεον ἔμμεναι ἔρκος.
 Ἦρχε δὲ τοξοφόρων ἀνδρῶν Πάρις ἡδὲ Λυκάων,
 πρὸς δ' Ἐλένορ καὶ Πάμμων Ἴπποπόδας τε ἀγχιώρ·
 50 Διήφοβος δ' ὀπλίτας ἄγε, Πουλύδαμας Ἀγάθων τε,
 Αἰσάκος, Ἀντίφονος, Πολιήτης· πρὸς δ' ἄρ' Ἀγαυὸς
 Τρώϊλος Αἰνείας θ' ἱππῆας τάγματα ἔχον.

POSTHOMERICA.

At postquam fecerunt pro Hectore, quæ decebant,
 rursus in urbem ingressi epulabantur necessitate *adducti*.
 Clausura vero portis injiciebant, beneque obdiderunt pes-
 sulos,] exstruebantque turres urgente necessitate,
 expectantes manibus Argivorum se-interituros.

His vero moerentibus flebilem propter patriam
 die tertio a Thermodonte profecta
 advenit Penthesilea, filia magnanima Otrerae,
 nobilis quæ erat Amazonum regina.
 Advenit autem, ut Quintus suis carminibus canit,
 quia suam sororem interfecerat Hippolytam in venatione,
 piaculum evitans, duodecim autem aliae secutæ sunt.
 Hæc quidem ita Quintus suis carminibus canit.
 Hellanicus autem, Lysias et alii viri excellentes
 dixerunt: propter suam virtutem venit Trojam,
 gloriam auctura, ut connubio jungeretur;
 illis enim infaustum est cum viris conscendere lectum,
 nisi in-bellis victoriam-reportarint de viris.
 Ita igitur Penthesileam advenisse illi narrant.
 Alii vero ob munera Hectorea narrant advenientem,
 cognita morte Hectoris statim eam voluisse recedere;
 eam vero senex Priamus retinuit suis moneribus,
 multos viros habentem e Scythiis arcu-claris,
 pedites equitesque bellicosasque mulieres.
 Eam igitur domum duxit celeriter et prompto animo co-
 miter-excepit.] Sed ubi jam advenit mulier ad-Trojanam ur-
 bem,] omnes simul infundebantur, incurrerunt, aliunde
 alius,] admiratio enim tenuit omnes bellicosi mulieris.
 Hanc autem senex hospitaliter-excepit in ædibus suis.
 At postquam multis diebus animum oblectavit
 corroboravitque equorum membra ac vires, qui eam secu-
 ti sunt,] jam tunc armavit copias Trojanorum et suas ip-
 sius,] stetit autem in medio similis coram deabus
 Troades igitur omnes vota-fecerunt mulieres,
 ut-Hectoris egregii ultrix hæc fieret,
 Argivos perdens in vorticibus maris.
 Et fere ostendisset impletum votum mulierum;
 sæpe enim conclusit Achæos fluctibus maris;
 sed Saturnus succensuit intolerabilis, versutus,
 qui ab Achæis *parandum* Trojæ meditabatur triste exi-
 tium,] qui etiam illam corripuit ense Aiacidæ,
 quamvis fortis esset indomitaque mulier.
 Profecto enim tunc armatis populo ac seipso
 Trojanis e portis erupit; gaudebatque populus,
 ubi vidit eam, ut decet, per ordines aciem-instruere.
 Namque sagittiferos ad dextrum murum misit,
 gravis-armatura-milites utrinque, ferreus ut-esset murus.
 At duces-erant arcitenentium virorum Paris ac Lycaon,
 præterea Helenus et Pammon Hippothousque strenuus;
 Deiphobus autem graviter-armatos ducebat, Polydamas
 Agathonque,] Esacus, Antiphonius, Polictes; præterea au-
 tem egregius] Troilus Aeneasque equestres ordines ducebant.

Ἀσπίδες αὐτ' ἄραρον καὶ ἔγχεα καὶ τρυφάλειαί,
αὐγὴ δὲ σιλόγιζε σιδήρεος, ἔστενε γαῖα
55 ὅπλων ὑπ' ἀράβοιο καὶ ἵππων καρτερογούνων.

Ἢ δ' ἄρ' ἐν ἱππείοισι μετέπρεπε τάγμασι μέτσον,
καλὴ Πενθεσίλεια, κόρη μεγάθυμος Ὀτρέρης,
ἀργύρεον θώρακα πανάστερον ἐνδεδυκυῖα·
κρατὶ δὲ τῆς ἐπέκειτο κόρυς λιθάδεσσι φαεινὴ,
60 μαρμαίρουσα λυχνῆσι καὶ ἀμεθύσοις ἐρατεινοῖς.
Λυτὰρ γωρυτὸς ὄσφύϊ καλὸς ἦν φαρέτρη τε,
χρῦσα, λαμπετόωντα, ἐπάρμινα τῆδε γυναικί.
Πρὸς δὲ σάκος βριαρὸν ἐπέην λατὴν κατὰ χεῖρα·
ἐν δ' ἄρ' ἦν Ἄρης καὶ Ἔρως καὶ Πενθεσίλεια. [κὸς,
65 Μάρνατο δ' αὐτὰς Ἔρως ἰδ' Ἄρης περὶ τῆςδε γυναι-
καὶ γραπτοὶ περ ἰόντες· ζωοῖς δ' αὐτὰς εἶκτην.
Ἦτοι γὰρ μὲν Ἔρως κούρην φάτο ἔμμεναι εἶο,
Ἄρης δ' αὖ ἐτέρωθε· μέσῃ δ' ἐπίστατο κούρῃ,
κάλλει καὶ ἔντεσσι διακριδὸν ἀστράπτουσα.

70 Τῆς δ' ἄρ' Ἔρως κόρυν ἀρπάζων φιλέεσκεν ὀπωπῆς,
Ἄρης δ' αὖ ἐτέρωθεν ἐκύνει κρᾶτα πυκάζων.
Τοῖσι οἱ ἐπέην ἀσπίς λατὴν κατὰ χεῖρα.
Δεξιτερῇ δ' ἔχε φάτγανον εἶκελον ἀστεροπῆσιν.
Ἔξετο δ' ἐν ἵππῳ κυανόχροϊ, ἀγκυλοδείρῳ·
75 τοῦ δ' ἀπὸ χαιτῶν κυανόχρους εἶδετο αἴγλη·
δὲ κούρην φορέων εὐειδέα, καρτερόθυμον,
κυδιόων ἀφρίασκεν, ἐπ' ὀμμάσι πῦρ ἀμάρυσσων,
οὐδὲ πατεῖν ἐθέλεσκεν ἐπὶ χθονίην ἀτραπητὸν,
ἀλλ' ἄρ' ἐπ' αἰθερίην ἐβιάζετο ὁῖμον ὀρούειν.

80 Χαῖρε δὲ Τρώϊος ἑσμός ταύτην εἰσπορόντες·
Ἀργεῖοι δὲ φίλον κῆρ παχύνθησαν ἰδόντες.
Τριχθαὶ δὲ κόσμηθεν, καὶ οὐκ ἐθέλοντες, ἀνάγκῃ.
Ἦτοι γὰρ Μενέλαος, Τεῦκρος Μηριόνης τε,
σὺν τοῖς καὶ Ἀρκεσιδέω πάϊς ἀγκυλοδόουλος,
85 ἔθνεα πάντα ἔχεσκον ὀιστοφόρων αἰζηῶν·
Αἴας δ' αὐτ' ἐκόρυσσε λαοὺς ἀσπιδιώτας·
Νέστωρ τ', Ἰδομενεὺς καὶ Ἰάλμενος τ' Ὀρχαμέμων·
ἱππῆας δὲ Μενεσθεὺς Αἰακίδαο βίη τε
Τυδείδης τε καὶ ἄλλοι ἐπιδόμονες ἱπποσυνάων.

90 Τῶς δ' ἄρα κοσμηθέντες ἐπυκνώσαντο θαλάσσης
εὖ ἐναρξηράμενοι· τὴν δ' οὐ κατέσχεθον ἑμπης.
Τοὶ μὲν γὰρ νεοτευχέες ἀδμητές τε ἰόντες,
ἱπποῖς καρτερογούνασιν ἐζόμενοι μεγάλοισιν,
πρὸς δέ γε Πενθεσίλειαν, ἦν βασιλειαν, ὀρώντες,
95 εὐσθενέως ἐλάουσιν ἐπὶ στόμα καὶ στίχας ἀνδρῶν,
Ἀργεῖους πολυτεϊρέας ἐν δεκάτῳ ἐνιαυτῷ
ἀργαλέῃ ἱαχῇ καὶ ἱππιῇ ἐν ἔρωϊ
δουρατὴν τε πυκνώσει καὶ βελέῃ γε χαλάσῃ
ῶσαν, ἀπὸ δὲ λόχους κέρσαν, ἀπὸ θ' ἱππεον Ὀθρῶν.

100 Καὶ τότε τοὺς ἐδάϊζεν ἀσχετὰ Πενθεσίλεια
τῇ δ' ὅσοι οἱ ἐφέποντο, γυναῖκές τ' ἡδὲ καὶ ἄνδρες.
Ἦν δ' ἄρα νεκρῶν ἐπληθε τότε Τρώϊον οὐδας.
Τίς δ' ἄρα γλῶσσαν ἐρέσιν, ὅσοι τότε πέσσαν Ἀχαιῶν;
Ὡς δ' ὁπότε ἴς ἀνέμοιο, ἐριδρεμετοῦ Βορέαο,
105 ἐμπνεύσας ἀδόκητα ἐρέσπερα, χεῖματος ὥρη,
πύγνυσιν ὕδατα λευκά καὶ εἰς χιόνα μεταβάλλει,

Scuta arcte-juncta-erant et hastæ et galeæ,
splendorque radiabat ferri, ingemebat terra
armorum strepitu et equorum robustis-genibus.

Illā vero in equestribus excellebat ordinibus metris,
pulchra Penthesilea, filia magnanima Otrææ,
argenteum thoracem stellatum induta;
capiti autem ejus imposita-erat galea lapidibus lucida,
splendens lychnidibus atque amethystis amabilibus.
At corytus in-coxa pulcer erat pharetraque,
aurea, splendentia, apta huic mulieri.
Præterea scutum grave aderat sinistra in manu;
inerant autem Mars et Amor et Penthesilea.
Certabant enim Amor et Mars de hac muliere,
quamquādam sculpti erant; vivis vero similes-erant.
Namque Amor eam filiam dicebat esse suam,
Mars item ex-altera-parte; media autem stabat puella,
pulcritudine et armis eximie fulgens.
Hujus igitur Amor galeam abripiens osculabatur oculis,
Mars autem ex-altera-parte osculabatur, caput tegens.
Talis illi aderat clypeus sinistra in manu.
Dextra autem tenebat gladium similem fulminibus.
Insidebatque equo nigrocolori, curva-cervice;
cujus a júbis nigricolor apparebat fulgor;
is puellam ferens formosam, magnanimam,
superbiens spumabat, ex oculis ignis fulgorem-edens,
neque calcare volebat terrestrem semitam,
sed omni-vi-nitebatur in ætheriam viam ferri.

Gaudebat igitur Trojanum agmen hanc intuens;
Argivi contra in-caro corde congelabantur videntes.
Tripliciter vero armabantur, etiam nolentes, ob-necessi-
tatem.] Profecto enim Menelaus, Teucer Merionesque,
cum his etiam Arcisidæ filius versutus,
gentes omnes habebant sagittiferorum juvenum;
Ajax autem armabat populos scutatos,
Nestorque, Idomeneus et Ialmenus atque Agamemnon;
equites vero Menestheus Aiacidaeque vis
et Tydides atque alii periti equitationis.

Sic igitur instructi densabant phalanges
bene stipati; illam tamen non sustinebant nihilominus.
Illi enim novi-milites indomitique cum-essent,
equis fortia-genua-habentibus insidentes magnis,
ad Penthesileam, suam reginam, oculos-vertentes
fortiter ruentem in primam-aciem et ordines virorum,
Argivos multum-fatigatos decimo anno
violento clamore atque equestri impetu
hastarumque frequentia ac sagittarum grandine
urgebant, cohortes vero cautebant, equestremque turmam.

Et tum hos occiderunt incontinenter Penthesilea
et, quotquot eam sequebantur, et mulieres et vii.
Omne igitur cadaveribus implebatur tum Trojanum solum.
Quæ itaque lingua enarrarit, quam-multi tunc ceciderint
Achæum?] Ut quando vis venti, valde-fremitus Boreæ,
flato-ingruens inopinato noctu, hiemis tempore
congelat aquas candidas et in nivem convertit,

πάντῃ δ' ἐνθα καὶ ἐνθ' ἐπύκασσεν γαῖαν ἅπασαν·
ὥς τότε Πενθεσίλεια γυνή, ἐπ' αἰλπτα φανεῖσα,
ὄρμην φύζεν Ἀχαιοῖν, ἐσθῆτε δ' ἐνδοθι θυμὸν, [πων.
110 στρώσει δὲ πᾶν πεδῖον νεκρῶν, μερόπων τε καὶ ἵπ-
Τοὺς δέ τε νύξ ἐσάωσε Ποσειδῶνός τ' ἐπαρωγή·
ἡ δέ τε πᾶρ Τρώεσσιν ἄφικετο, χάριμα κιούσα,
πολλοὺς Ἀργείων φορέουσα καὶ ἔντεα νεκρῶν.

Ὡς δ' ἄρα τοὺς ἐδάϊζεν ἐπὶ τρισὶν ἡμασι κούρη,
115 νυκτὶ σωζομένους ποτὶ ῥηγμένεσσι θαλάσσης.
Ἄλλ' ὅτε νύξ σκοτώεσσα τετάρτου ἡμέματος ἦεν,
εὖδ' δ' ἄρ' ἐν λεγέεσσιν ἀγαλλομένη ἐπὶ νίκῃ,
αὖριον οἰομένη Ἀργείους πᾶμπαν ὀλέσσει,
δὴ τότε ἄρα Πριάμῳ καὶ αὐτῇ Πενθεσιλείῃ
120 Ὅρη ὄνειρον ἔθηκεν ἀτερπέα, δακρυόεντα,
πότμον ἐποσσόμενον μεγάρου Πενθεσιλείης.

Ἦτοι γὰρ Πριάμῳ ζῶειν δοκέεσκεν ἐθ' Ὀϊκτωρ,
κούρης δ' εἶδος ἔχεν, καὶ ἀρχίος, ὥς πάρος, ἦεν·
χαίρει δὲ τῷ Πριάμῳ καὶ ἄλλων ἔθνεα Τρώων·
125 τὸν δ' ἄρα Πηλεΐδης καττέκτανεν ἥτε πρόσθεν.

Πενθεσιλείῃ δ' αὖτε εἰσάτο τοῖς ὄνειρος·
μητέρα τῆς δοκέεσκεν ὄρεν, μεγάρου Ὀτρερην,
αἰζῆν μάλ' ἀλλ' ἔνθε διδοῦσαν ἐπεσθαι,
νομφίῳ ἡρόκῳ, κάλλει Χαρίτεσσιν ὁμοίῳ·

130 ἡ δ' ἐθέλεσκεν ἐπεσθαι· ἀνὴρ δέ τις ἄγριος ἄλλος
πίσση εἰδόμενος χροῖν, δεινός τε μέγας τε,
κρᾶτα φέρον ἑκάτον, παγχάλαρον ἔγχος αἰέρον,
ἵππῳ ἐρεζόμενος παναμείλιχα φουδιόντι,
ἀρπάξας προδεδῆκε θερεθρίῳσι μελάρχοι.

135 Τοῖα τοῖσι φάνη ἐπινύκτερα φάσματ' ὄνειρων.

Εὖτ' ἄρ' δ' ὠκεανοῦ ἀπόεσσυτο Ἠριγένεια,
δίφρῳ ἐφεζομένη — τὴν δ' ὠχέες εἴρουν ἵπποι,
Λάμπρος καὶ Φαέθων, οἳ οἱ ζύγιοι τελέθουσιν·
Πήγασος αὖτε νεόκτετος παρήγορος ἦεν, —

140 καὶ τότε δὴ κούρη θωρήσσετο Πενθεσίλεια.
Τῆς δὲ κορυσσομένης ἀπὸ κρατὸς κάππεσε πῆληξ,
σὺν δ' ἵππος χρεμέτιζε πανεῖκελα μυρομένοισιν.
Ταῦτα κορυσσομένη οἱ ἐφαίνετο σήματα λυγρὰ·
εὔτε δ' ἄρ' Ἀργείοισιν εἰσάτο ἄντα μάχεσθαι,

145 αἰετὸς ἐν νεφέεσσι πέλειαν τίλλε μεμαρπώς,
ὥς Ἀχιλεὺς τὴν μέλλε θαιζέμεν ἔγχεϊ μακρῷ.
Ἦτοι γὰρ πολέμοιο συνεσπῶτος κρατεροῖο,
ἔμπεσεν Ἀργείοισι παρὰ Ξάνθῳ ῥέεθρα,
τῇ δὲ γυναῖκες ἔποντο ἀρχῆοι, ἀγκυλότοιοι,

150 βάλλουσai βελέεσσι· πολλὸς δ' ἐπέην ἀλαλητός.
Ἦ γὰρ ἐπ' ἀνδρας ἔλα τευχήτορας, ἀσπιδιώτας,
ἵππῃας δὲ παρέδραμεν ἔγχεσι κῦδος ἔχοντας.
Καὶ τοὶ μὲν μάρναντο σὺν ἡγεμόνεσσιν ἑοῖσιν·
ἡ δὲ γυναῖξὶ καθιπεῦσαι ἐθέλεσκεν Ἀχαιοῦς·

155 ὥς κεν ἀποκτείνειε μέσον περὶ πάντας ἐλοῦσα.
Καὶ νῦν κε πάντα τέλεσεν, ὅσα φρεσὶν ἔλπετο ἦσιν·
ἐνθεν γὰρ Αἰνείας εἶχεν ἵππεον Ὀλυν,
Δηϊφῶβος δ' ἐτέρουθεν λαὸν ἀσπιδιώτην·
σὺν δὲ Πάρις κλονέεσκεν οἰστοφόροις αἰζηοῖς.

160 Οἱ δὲ καὶ οὐκ ἐθέλοντες ὑπερθύμως ἐμάχοντο

ubique autem hic et illic condensat terram totam;
sic tunc Penthesilea mulier, praefer-opinionem visa,
fervorem refrigeravit Achaeorum, extinxitque intus animum
stravitque totum campum mortuis, et hominibus et equis.
Eos tamen nox servavit Neptunique praesidium;
illa vero ad Trojanos venit, gaudium revertens,
multos Argivorum ducens et ferens spolia mortuorum.

Sic igitur hos occidebat per tres dies puella,
noctu servatos ad littora maris.

Sed cum nox tenebrosa quarti diei esset,
dormiretque illa in lectis superbiens victoria,
crastino-die sperans se Argivos omnino perdituram,
tunc igitur Priamo et ipsi Penthesileæ
Juno somnium misit insuave, lacrimosum,
mortem praedicens magnanimæ Penthesileæ.
Profecto enim Priamo vivere adhuc visus-est Hector,
puellarque speciem habuit, et bellicosus, ut prius, fuit;
gaudebant autem eo Priamus et aliorum populi Troium;
cum vero Pelides interfecit sicut antea.

Penthesileæ contra visum-est tale somnium:
matrem suam opinata-est videre, magnanimam Otreren,
juveni formosissimo se dantem, quæ-sequeretur ipsam,
sponso pulcherrimo, pulchritudine Gratiis simili;
ea igitur voluit sequi; vir autem aliquis ævnis aliis
pici comparandus colore, horrendusque magnusque,
capita ferens centum, plane-æream hastam tollens,
equo insidens immaniter spiranti,
abrepta-ea processit ad-infernas aedes.

Talia illis visa-sunt nocturna spectra somniorum.

Ubi vero ex-oceano properavit Aurora,
curru insidens, (hanc autem veloces trahabant equi,
Lampus et Phaethon, qui ipsi jugales sunt;
Pegasus contra recens-comparatus funalis erat),
tunc jam puella armata-est Penthesilea.
Ejus autem armatae de capite decidit cassis,
simulque equus hinniebat instar muerentium.

Hæc illi se-armanti apparebant omina fatalia;
ubi vero in-medium-prodiit adversus Argivos pugnatura,
aquila in nubibus columbam laniavit arreptam,
ut Achilles eam erat interempturus hasta longa.

Profecto enim prælio conserto violento,
irrupit in-Argivos apud Xanthi fluentia,
eamque mulieres secutæ-sunt bellicosæ, curvis-arcubus,
jaculantes sagittas; multusque erat ejulatus.

Illæ enim in viros irruit armatas, scutatos,
equitesque prætercurrit hastis gloriam habentes.

Et li quidem pugnabant cum ducibus suis;
illa autem cum-mulieribus opprimere voluit Achaos,

ut interficeret in medio omnes circumclusos.
Et omnia perfecisset, quæ in-mente sperabat sua;
hinc enim Aeneas ducebat equestrem turmam,
Deiphobus autem illinc exercitum scutatum;
et Paris urgebat cum sagittiferis juvenibus.

Itaque etiam valentes animosissime pugnaban

Ἀργεῖοι Τρώεσσι· παλαμναίη γάρ ἀνάγκη.
 Ἀνδρῶν δ' ἰφθίμων κεφαλαὶ ποτίοντ' ἐπὶ γαίῃ,
 πολλὰ μὲν Δαναῶν ἤδ' Ἰφίων μεγαθύμων.
 Ἥ δὲ γυναῖκας ἔχουσα ἀρχιφίλους ἐλάσκειν,
 103 ὥς κεν ἐνυκλείσειε, μέσῳ δ' ἐνὶ πάντας θλέσσει.
 Ἄλλ' Ἀχιλεὺς ἐφράσσατο, κείνης δ' ἐσθυσεν ὀρμήν.
 Ὡς γάρ μιν Ἰλάουσαν ἐπιρχομένην τ' ἐνόησεν,
 ἔστη ἐλιγθεὶς ἐν πυμάτοισι λόγοις ἀπὸ πρώτων,
 βαιοῖς σὺν ἱππεῦσι δ' ἀρηρόσιν ἐν σακείεσσιν
 170 ἔλασεν ἀντιδίως κατεναντίον ἀπροόπτως,
 καὶ ῥα προειξάων τοξαζομένην βασίλειαν
 δεξιτερὴν κατὰ πλευρὴν ὀβελιον οὐτάει δουρί.
 Αἶψα δ' ἀρ' ἱππου κάππεσιν, εἰσέει δ' ἐμπνεύεσκειν.
 Καὶ τὴν μὲν λίπεν αὖθι, ἐπ' ἄλλας δ' ὄρετο κούρας,
 173 τῷ δ' ἄρα μὴν ἱππῆες ἔποντο καρτερόθυμοι.
 Ἐνθ' ἦτοι πέσεν Ἱπποθόη καὶ Ἀντιάειρα·
 Τοξοφόνη δ' ἐπὶ τῇσι θάνατον καὶ Τοξοάνασσα,
 καλὴ Γορυτοέσσα καὶ Ἰδοάκη Φαρέτρη τε,
 Ἀνδρῶ, Ἰόξαια, Βιοστροφὴ, Ἀνδροδαῖξα.
 180 Πρὸς τῆς Ἀσπιδοχάρμης πέσσε καὶ Ἐγχεσιμάρκος,
 Κνήμις καὶ Θωρήκη, Χαλκῶρ Εὐρυλόφη τε,
 Ἑκάτη Ἀγγιμάχη τε καὶ Ἀνδρομάχη βασίλεια.
 Τοὶ μὲν Ἀμαζονίδων κούραι πέσον ἔξοχοι ἄλλων,
 ἡγεμόνες, βασίλειαι· πληθὺς δ' ἀσπετος ἦεν.
 183 Τρῶες δ' ὡς οὖν εἶδον Ἀμαζονίδων βασίλειας
 χερσὶν ὑπ' Ἀργείων δαΐζομένους μεγαθύμων,
 οὐκέτι θυμὸν ἔρρεσκον ἐνὶ μελέεσσιν ἐοίσιν,
 ἀλλ' ἱππων ἐν γούνασι καρπαλίμοις τε πόδεςσι,
 φεύγον δ' ἄλλη ἄλλος. Τοὶ δὲ δίωκον ὀπίσθιν
 190 Ἀργεῖοι μεγάθυμοι, βαῖνον δ' ἐν νεκείεσσιν,
 εἰσέσκειν ἄλλους μὲν συνέλασεν ταίχῃ Τρώων,
 τοὺς δ' ἐτι ἔξω ταίχους εἶλον ζωγρεῖσθαι.
 Δάσσατο δ' αὖτε ἕκαστος Ἀμαζόνας ἡδὲ καὶ αὐτούς.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τετέλεστο μάχη πολέμοιο δαραινοῦ,
 193 αὖτις ὑποστρεφθέντες Πενθεσίλειαν ἐώρων.
 Ἥ δ' ἐτι ἀσπαίρεσκεν ἐνὶ θανάτοιο φρονήσιν,
 μαρμαίρισκε δὲ κάλλει ὕστατα φρεσίνωσα,
 οὐδὲ τι μαστὸν ἔρριψε· κόρη γὰρ ἦν ἐτι ἀδμή.
 Μύρετο δ' Αἰακίδης καὶ ἐλίσσετο πάντας ἑταίρους,
 200 τύμβον ὅπως τεύχοντες ἐπιχτεριοῦσι γυναῖκα·
 σῆμα δὲ πρῶτον Θερσίτου γίνετ' ἡεὶ περ αὐτῆς.
 Ἥτοι γὰρ Πηλεΐδης μύρετο, ὡς ἱππύχει,
 ἦσθην ἡγορέην τε καὶ ἔξοχα κάλλει κούρης·
 Θερσίτης δ' ἐτέρωθι λέγ' αἶσγχα εἶνεκα τῆσδε.
 203 Τὸν δ' Ἀχιλεὺς κροτάφοισι βάλων ἐξέλιετο θυμόν.
 Καὶ τότε δὴ Τυδείδης, Θερσίταο χολωθεὶς,
 ῥίψε ποτὶ Σκάμανδρον Ἀμαζόνα Πενθεσίλειαν·
 ἐνθα ἔ τὴν λίπε θυμὸς ἐνὶ βροχίοισι Σκαμάνδρου.
 Οὐδ' ἄρα Τρυφιοδώρῳ ἔρανθάνει, οἷα καὶ ἄλλοις,
 210 Ξάνθου ἐνὶ βρέθοις ῥιπῆναι Πενθεσίλειαν,
 Αἰακίδῃ δ' ἐρέει κτανεῖν ἄμα καὶ κτερεῖσθαι.
 Ὡς ἄρα πῆμα Τρῶσιν ἐπέλυσε δευτάτον ἄλλο·
 Ἀργεῖοι δ' ἀνέπνευσαν οἷζυρῆς ἀπὸ χάρμης.
 Ἄλλ' ἄρα βαιὸν ἐπὶ χρόνον ἐκτὸς ἀπέτταν ἰωκῆς·

Argivi cum Troibus; fatalis enim est necessitas.
 Virorum autem fortium capita volabant in terram,
 multa quidem Danaorum ac Trojanorum magnanimorum.
 Illa autem mulieres ducens bellicosas irruebat,
 ut includeret, et in medio omnes perderet.
 At Achilles animadvertit, illiusque extinxit furorem.
 Ut enim eam irrumpentem aggredientemque vidit,
 stetit subductus in postremas cohortes e primis,
 paucisque cum equitibus, stipatis clypeis,
 ferebatur obviam ex-adverso inopinato,
 et prorumpens sagittantem reginam
 dextro in latere ex-obliquo percussit hasta.
 Statim igitur ex equo decidit, adhuc vero respirabat.
 Et hanc quidem reliquit ibi, alias vero aggressus est puellas,
 eum autem profecto equites sequebantur magnanimi.
 Ibi igitur ceciderunt Hippothos et Antianira.
 Toxophone post has mortua est et Toxoanassa,
 pulcra Gorytoessa et Idoce Pharetraque,
 Andro, Iuxea, Biostrophe, Androdaixa.
 Ad has Aspidocharme cecidit et Enchesimargos,
 Cnemis et Thorece, Chaleor Eurylopieque,
 Hecate Anchimacheque et Andromache regina.
 Hæ quidem Amazonum filie ceciderunt eminentes inter
 alias,] ducos, reginæ; grex autem innumerus erat.
 Trojanæ autem ubi viderunt Amazonum reginas
 manibus Argivorum interimi magnanimorum,
 non-amplius animum habebant in membris suis,
 sed equorum genibus celeribusque pedibus
 fugiebant alibi alius. Illi autem perseguebantur a-tergo
 Argivi magnanimi, incedebant vero in cadaveribus,
 donec alios includerent muro Trojanorum,
 alios adhuc extra murum caperent vivos.
 At diviserunt inter-se singuli et Amazones et ipsos.
 At postquam finita est pugna belli letalis,
 rursus reversi Penthesileam contemplati sunt.
 Ea autem adhuc palpitabat mortis cæde,
 splendebat vero pulcritudine extremos halitus-efflans,
 neque uber ostendebat; virgo enim erat adhuc indomita.
 Mœrebat autem Eacides et precatus est omnes socios,
 ut tumulo extructo sepelirent mulierem;
 monumentum vero prius factum est Thersitæ quam ipsius.
 Profecto enim Pelides mœrebat, ut decebat,
 juventutem virtutemque et imprimis pulcritudinem puellæ;
 Thersites autem ex-altera-parte dixit probra de ea.
 Hunc igitur Achilles temporibus percussis privavit vita.
 Et tunc Tydides, ob-Thersiten iratus,
 raptabat ad Scamandrum Amazonem Penthesileam;
 ibi eam reliquit anima in unclis Scamandri.
 Neque tamen Tryphiodoro placet, sicut etiam aliis,
 Xanthi in fluentia raptatam-esse Penthesileam,
 Atriden enim dicit illam interfecisse simul et sepelisse.
 Ita igitur malum Trojanis incidit ultimum aliud;
 Argivi autem respirabant lamentabili a pugna.
 Attamen breve ad tempus erant sine persecutione

215 Μέμνων γὰρ πάλιν ἤλυθεν Αἰθιοπῶν ἀπὸ γαίης,
 Φοῖνιξ Πουλυδάμας τε, λεῶς δ' ἐπιέσπετ' ἀπείρων,
 πεζοὶ θ' ἵππῆές τε, ὅση ψάμαθός τε κόνις τε,
 ψιλοὶ, ὀπλίται, πελτοφόροι καὶ σφενδονέοντες,
 φρακτοὶ, ἄφρακτοι, ἤδ' Ἰταραντῖνοι μεγάθυμοι,
 220 δούρι τε μαρνάμενοι καὶ τοξοδάμαντες ἐπῆσαν.
 Τοὶ μὲν ἔσαν μάχιμοι, πολλοὶ δ' ἄρα χρεῖοδοτῆρες
 νυκτὶ ἐπὶ ἡλύθον Ἴνδοι, ἄλμυρόν οἶδμα πλέοντες,
 νηυσὶν ὁμοῦ χρυσόν τε καὶ ἄργυρον εἰσφορέοντες.
 Τοῖς δ' ἐπὶ νῆες ἔποντο ἀπείριτοι· αἱ δ' ἄρα ἦσαν
 225 μακραὶ, φορτίδες, ἵππηγοί, πρὸς δ' αὖτε πορεῖα
 ἄλλα τε εἶδεα ναῶν. Τοὶ δ' ἀπέβαινον ὄκα·
 τοὺς δ' οὐ Τροίη χάνδανεν οὐτ' ἄρα Τρώϊον οὐδας.
 Καὶ τότε μὲν φυλάκεσσιν ἐργαμένοι ἐνθα καὶ ἐνθα,
 δорπήσαντες ἱαυὸν πάννυχον νήδυμον ὕπνον.
 230 Ἄλλ' ὅτε δὴ λευκόχροος ἤρχετο Ἥριγένεια,
 ἀνστάντες φορέοντο, πολύθροος ἦρτο δ' ἰωή.
 Ἴπποι δ' αὖτ' Ἀράβων ἱριαύχενες ἀγριοθύμων
 ψηρόμενοι χρεμίσθοντο, πελώρια γαυριόωντες.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ Τροίηθεν ἀπὸ Πριάμοιο μελάθρων
 235 ἐκθορε Μέμνων, ὄβριμος υἱὸς Ἥριγενείης,
 Φοῖνιξ Πουλυδάμας τε καὶ ἄλλοι κοῖρανοι Ἰνδῶν,
 Δαρδανίωνες Ἰρῶές τ' ἠδ' ἔσα Τρώϊα φύλα,
 ἐς πεδίον κατέβαινον· στείνοτο δ' ἔθνεα λαῶν.
 Ἥρως δ' ὄβριμόθυμος ἐξ' ἄρματος ἵστατο Μέμνων,
 240 Πουλυδάμας δ' ἐκάτερθε καὶ ἄλλοι κοῖρανοι Ἰνδῶν.
 Καὶ τότε χειρὸς πτύγματι λαὸν ἐκέκλετο Μέμνων
 ἐς πόλεμον θωρήσσεσθαι, ἀράβιζε δὲ τεύχη
 Ἰνδῶν εἰλομένων θωρητσομένων τε τάχιστα
 ὅπλοις νηγατέοι καὶ ἀσπίσι τεσσαραπλεύροις.
 245 Ἄλλ' ὅτε δὴ θωρήχθησαν Τρῶές τε καὶ αὐτοὶ,
 ἕστασαν ἐν τελέεσσι παρ' ἡγεμόνεσσιν ἕκαστος.
 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐθωρήχθησαν ἀνάγκη.
 Εὖτ' ἄρα ἡελίοιο μένος σκιάσκειν ἀρούρας,
 σύμβαλον ἀλλήλοισι, πολλὸς δ' ἐπέην ὀρυγμαθὸς
 250 μαρναμένων ἀνέρων νέκυες δ' ἄρα πλῆθον ἀπάντη
 φύρδην ἀμφοτέρωθεν, ἀπ' Ἀργείων δὲ μάλιστα.
 ἔθνεα δ' ἐρρέον Ἰνδῶν καὶ Ἀράβων μεγαθύμων
 πάντοθεν ἐκχόμενα· τοὶ δ' ἐν μέσῳ ἄλγεια πάσχον
 Ἀργεῖοι, πολυτεῖρά δ' αὖτῶν λύετο γούνα.
 255 Ἑμπης δ', οὐκ ἐθέλοντες, ὑπὲρ ψυχῶν μαχέοντο,
 εἰσόκε γειαρότης μὲν ἀνὴρ ἀπειπαύσατο πόνων,
 ἐκ δὲ βόας ἀρότροιο εἰλύσατο πολλὰ καμόντας.
 Καὶ τότε Τρώϊας ἠδ' Ἀράβισσα χαίρειν ἔκνω·
 πᾶν γὰρ Τρώϊον οὐδας Ἀχαιῶν πλήθετο νεκρῶν.
 260 Κάππεσε γὰρ πρῶτιστος ἀπ' Ἀργείων βασιλῆων
 Μειμωνέης χεῖρεσσι, καταντίον οἷος ἐπελθὼν,
 Ἀντιλόχος μεγάθυμος, Νέστορος ὄβριμος υἱός,
 τὸν πάντες φιλέεσκον, Ἀχιλλεύς δ' ἐξοχὸν ἄλλων,
 οὐνεκα κραίπνός ἐην, νέος, ἄλκιμος, εἶδος ἀγχιτὸς,
 265 ἐν πινυτῇ δ' ἄρα καὶ μύθοις προζέρεσκε γερόντων.
 Τῷ δ' ἐπὶ ἄλλοι Ἀργείων πέσον ἡγεμονῆες.
 Καὶ τότε δὴ πάντες, νῶτα Τρώεσσι βαλόντες,
 φύρδην συγχλονέοντο καὶ αἵματι γαῖαν ἔδανον.

Memnon enim denuo venit Æthiopum e terra,
 Phoenix Polydamasque, populusque secutus est immensus,
 et pedites et equites, quantum arena pulvisque;
 leves, graves, peltati et funditores,
 loricati, non-loricati, ac Tarantini magnanimi,
 hastaque pugnantes et arcipotentes aderant.
 Illi quidem erant pugnatōres, multi autem lixæ
 noctu advenerunt Indi, salsa unda trajecta,
 navibus simul aurum atque argentum apportantes.
 Hos vero naves secutæ sunt innumerae; quæ quidem erant
 longæ, onerariæ, equos-portantes, præterea etiam corbitæ
 aliæque genera navium. Illi autem escenderunt celeriter.
 Eos vero Troja non cepit neque Trojanum solum.
 Et tunc quidem custodibus cincti hic et illic,
 crenati dormiebant per-totam-noctem dulcem somnum.

At cum jam albicolor adveniret Aurora,
 surgebant-ac ferebantur, multisonus autem ortus est cla-
 mor.] Equi vero elatis-cervicibus Arabum ferocium
 demulcti iuniebant, immense superbientes.
 At ubi Troja e Priami arlibus
 prorupit Memnon, fortis filius Auroræ,
 Phoenix Polydamasque et alii principes Indorum,
 Dardanidæ Troesque et quotquot Trojanæ gentes erant,
 in campum descenderunt; stipabantur autem greges po-
 pulorum.] Heros vero magnanimus in curru stetit Memnon,
 Polydamasque utrinque atque alii principes Indorum.
 Et tum manus plicatura populum jussit Memnon
 ad bellum armari, creverunt autem arma
 Indorum se-congregantium et armantium celerrime
 armis novis ac scutis quadruplicibus.
 At cum jam armati-essent et Trojani et ipsi,
 stabant in cohortibus apud ducibus singuli.
 Argivi autem ex-altera-parte armabantur necessitate ad-
 ducti.] Ubi igitur solis robur obscuravit arva,
 manus-conscerebant inter-se, multusque erat fragor
 pugnantium virorum; mortui vero abundabant ubique
 confuse utrinque, ex Argivis vero maxime.
 Populi autem proruebant Indorum et Arabum magnani-
 morum] undique effusi; at in medio dolores patiebantur
 Argivi, fatigataque eorum solvebantur membra.
 Nilominus, nolentes, de vita pugnabant,
 donec agricola vir desineret laboribus,
 bovesque ex aratro solveret multum fatigatos.
 Et tum Trojana et Arabica gaudebat Bellona;
 totum enim Trojanum solum Achæis impletum-erat ca-
 daveribus.] Cecidit enim primus ex Argivis regibus
 Memnonis manibus, obviam solus factus,
 Antilochus magnanimus, Nestoris fortis filius,
 quem omnes amabant, Achilles vero præ omnibus,
 quia celer erat, juvenis, fortis, forma admirabilis,
 sapientia vero etiam et eloquentia antecellens senibus.
 Post eum autem alii Argivorum ceciderunt duces
 Et tum jam omnes, terga Trojanis obvertentes,
 confuse turbabantur et sanguine terram rigabant.

Ὡς δ' ὅτε μίλτοχρόοιο ἀπ' οὐρέος ἠνεμέεντος
 270 ταυροθρόος χειμάρροος ἀσπέτω ἔρχεται ὄμβρῳ,
 ἐσφορέει δὲ πέτρους μεγάλους καὶ κήχανον ὕλην,
 βριθὺ δ' ἄρα κτυπέων λιθόχροος ἔμπεσεν ἀγροῖς,
 πάντα δ' ἀναρπάζων φύρδην φορέησι θαλάσῃ,
 275 ζεύγεα, βοῦς καὶ δώματα, πρὸς δ' ἄρα γειαρῳτῆρας,
 ἅλλα τε ὅσσα κίχτην· ἀμηχανίη δ' ἄρ' ἀγροίκων·
 ὡς τότε Ἀχαιοὶ φύρδην ὑπ' Ἀράδων κλονέοντο,
 κυανέη δ' ἄρ' ἐν αἵματι πάντα πόρφυρε γαῖα,
 οἱ δ' Ἀρᾶδες κατόπιν μεγάλῳ σείοντ' ἀλαλητῷ.
 Οὐδέ τι μῆχος ἔην· πάντες γὰρ φεύγον Ἀχαιοί.
 280 Μοῦνος ἀπ' ἄλλων Νέστωρ Μένμονος ἤλυθεν ἄντα,
 υἱέος ἀγνούμενος· μέγα δ' ἔστενεν ἐνδοθὶ ἤτορ.
 Σὺν δ' ἄρα οἱ ὁ Κόϊντος ἔην πέλας, ὅς ἐπάκουεν
 Μένμων ὅσσα εἶπε γέροντ' Ἀραβηϊδὶ φωνῇ.
 Πιερός ἐγὼ τελέθων δὲ, Ἰσακίῳ φραδῶϊσιν,
 285 ὅς μ' ἀπὸ Βεῤῥόλης ἐριβόλακος ἠδὲ Σελάων
 πεζὸν ἐπεμψε νείεσθαι, ἐμεῦ ἵπποιο ἀμέρσας,
 ἥς ἀλόχου βουλήσι σαόρρονος, ἥ οἱ ἅπαντας
 κύδηνε λεπρούς τε καὶ ὅσσοι νείκεος υἱες,
 οὐνεχὰ οἱ καλῶς καταθύμια πάντα ἔριζον,
 290 φεύγον οὐδ' ἐσάκουσα, τὰ Μένμων ἐξερέεινεν.
 Ἀλλ' ὅτε νύξ ὀνοφερὴ γαῖαν περιδεδόρουε πάντη,
 ἔηριν αἵματόεσσαν ἀμυμαχέτου πολέμοιο
 παῦσαν οὐκ ἐθέλοντες Ἀράδων ὄβριμοι υἱες,
 ὠκύαλοι δὲ νέες φύγον Ἡραίοιο δημοκλῆν,
 295 αὐτοῖ τ' Ἀργεῖοι δεινὰς ὑπὸ κῆρας ἄλυξαν.
 Νυκτὶ δ' ἀολλάες εἶατο τεύχεα πάντες ἔχοντες,
 εἶατο τεύχε' ἔχοντες· ὕπνος ἀπὸ τοῖσιν ὄλωλεν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ χρυσόθρονος ἤλυθεν Ἡριγένεια,
 ἀνστάντες ἀέκοντες ἔριν ῥήγνυντο βραχεῖαν·
 300 Μένμων γὰρ ἐπόρουσεν ἀλίγκιος υἱεὶ Γαίης,
 Τυφῶνι ὀλοόρρονι· εἶπατο δ' οἷα ἐώλπει,
 Ἀργεῖους ἀπὸ πάντας ὀλέσσαι ἤματι κεινῷ.
 Ὡς μὲν ἐρρόνεεν, ἐπὶ δ' ἄρματι ὀξεία κλάζων
 κυδίστων θύνεσκεν, ὀπίσθεν δ' ἔαχε λαός.
 305 Τὸν δ' ἄρα Πηλεΐδης καὶ ἀμυμαχέτον περ ἰόντα
 στέρνω ἐνὶ στήθεσσι κατεναντίον οὐτάσεν ἔγχει·
 ψυχὴ δ' ἐκ μελέων ἀποίσσεται ἤντε καπνός.
 Τοῖον Μειμονέης κεραλῆς μόρον ἐξερέουσιν.
 Οἱ δ' υἱὸν Τελαμῶνος αἰέδουσ' ὀδριμόγυιον,
 310 δῆριν ἀμυμαχέτον καὶ σχέτλια ἔργα ἰδόντα,
 εἰπέμεν Ἀτρεΐδῃ καὶ ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν·
 Ὑμεῖς μὲν πάντες μετὰ ἔθνεα βαίνετε Ἰνδοῶν,
 αὐτὰρ ἐγὼ κατεναντία Μένμονος οἶος ἐπέλθω.
 Ὡς εἰπὼν ἀνάειρε πελώριον ὑψόσε σάκος.
 315 Τοῖο δ' ἐν ὤμοις καλὸν φάσγανον ἠώρητο·
 δεξιτερῇ δὲ φέρων ὄρου Μένμονος ἤλυθεν ἄντα.
 Μένμων δ' ὡς ἐνόησεν, ἄρ' ἄρματος ἄλτο χαμᾶζε,
 συμπεσέτην δ' ἀλλήλοισι, μέγα δ' εἶδετο ἔργον
 οὐταζόντων ἀλλήλους, ἀράδιζε δὲ τεύχη.
 320 Ὡς δὲ δύο ταῦροι παρ' ὄρεσκόησι κολώναις,
 ἄγριοι, ἀμφ' ἀγέδαις ἐκάτερθεν ὀτρυνόντες,
 πρῶτα μὲν ἐκσταδὸν ἀμφοῖς ἐκαστος οἶος ὀρούων

Ut quando miniato ex monte ventoso
 mugiens torrens immenso fertur imbre,
 et secum-rapit rupes magnas aridamque silvam,
 graviter vero resonans, lapide-coloratus, incidit in-agros,
 omniaque abripiens mixtim aufert in-mare,
 juga, boves ac domicilia, atque insuper agricolas,
 aliaque quaecunque deprehendit; consternatio autem est
 rusticorum:] sic tunc Achæi confuse ab Arabibus torba-
 bantur,] nigra vero sanguine ubique rubebat terra,
 Arabes autem a-tergo cum-magno invecti-sunt ejulatu.
 Neque aliquod remedium erat; omnes enim fugiebant
 Achæi.] Solus e reliquis Nestor Memnoni ivit obviam,
 de-filio afflictus; ac valde ingemuit intus cor.
 At cum eo Quintus erat prope, qui audivit,
 quæ Memnon dixit seni Arabico sermone.
 Pedes vero ego cum-essem, Isaaci voluntate,
 qui me a Berriœa glebosa ac Selis
 peditem misit reversurum, meo equo privatum,
 suæ uxoris consilio prudentis, quæ ipsi omnes
 honorabat scabrosos et quicumque jurgii filii sunt,
 quia ipsi bene grata omnia faciebant,
 effugi neque audiri, quæ Memnon diceret.
 At ubi nox tenebrosa terram circumcursavit undique,
 prælium cruentum indomiti belli
 finierunt nolentes Arabum sortes filii,
 navesque celeriter-mare-secautes effugerunt Vulcani mi-
 nas,] ipsique Argivi sævas cædes evitarunt.
 Noctu vero congregati sedebant omnes arma habentes,
 sedebant arma habentes; somnus ipsis periit.
 Sed ubi jam aurithrona venit Aurora,
 surgentes inviti contentionem eruperunt gravem;
 Memnon enim irruiat similis filio Telluris,
 Typhoni exitioso; speravit autem ut speraverat,
 Argivos omnes se-perempturum die illo.
 Ita quidem cogitavit, in curru igitur acuto cum-clamore
 superbiens ferebatur, a-tergo autem vociferabatur populus.
 Hunc vero Pelides, quamvis indomitum existentem,
 in pectore valido ex-adverso percussit hasta;
 anima igitur e membris evolavit velut fumus.
 Tale Memnonei capitis fatum narrant.
 Alii autem filium Telamonis canunt fortibus-membris,
 pugnam immensam et tristia opera videntem,
 dixisse Atridæ ac principibus Achæorum:
 Vos quidem omnes gentes persequimini Indorum,
 at ego adversus Memnonem solus tendam.
 Sic dicens sustulit in-altum ingentem clypeum.
 Ejus vero ex humeris pulcer ensis pendeat;
 dextra autem portans hastam Memnoni venit obviam.
 Memnon igitur ut vidit, e curru prosiluit in-terram,
 concurrereque mutuo, magnumque visum-est opus
 se-vulnerantium invicem, crepuerunt autem arma.
 Ut vero duo tauri in silvestribus montibus,
 feri, de armentis utrinque certantes,
 primum quidem cedendo utrinque uterque solus irruens

ἐς στυφαλὰς πέτρας τε καὶ οὐρεὰ ὑψικάρην,
 ἀλλήλους ποτὶ ταύρειον μῦθον ἐκκαλέονται,
 326 μυχτῆρα πλατὺν οἷζαντες, βαρύδουπα βοῶντες,
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἀλλήλους βάλλουσιν κεράεσσιν,
 ἤχη δ' αὐτε πελώριος οὐρεὺς ἐρχεται ἄκρα·
 ὥς τῶν μαρναμένων σακείων ἀπο δοῦπος ὄρωρεν.
 Ὡς δὲ λέων Αἴας ἐπιάλμενος ἀσπίδα νύξεν, [γεν.
 330 οὐδ' ἔτορεν κρατερὸν σάκος, ἀλλ' ἄρα Μένονα κλι-
 Αὐτὰρ ἔπειτα ἐὼν σάκος Αἴας ὑψὸς' αἰείρας,
 πλῆξεν ἀνασχομένος, ἐπέβρισεν δ' ὄβριμον ἄνδρα.
 Τοῦ δὲ ποδῶν κατόπισθεν ἐρέσπετο δῖος Ἀχιλλεύς,
 κρύβδην δ' αὐχένι Μένονος ἔλατε χάλκιον ἔγχος·
 335 τὸν δὲ λίπεν ψυχῇ. Αἴας δ' εἶλε Πουλυδάμαντα,
 ἡγεμόνα Φοινίκων· τρέσσαν δ' ἔθνεα Ἴνδῶν,
 ὥς δοιοὺς βασιλῆας ἐοὺς νεκύεσσιν ἐσείδον.
 Πίπτον δ' αὖ πολέες σωρηδὸν ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ,
 αὐτοὶ θ' ὑπ' αὐτῶν καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 340 φύζα γὰρ εἶχεν ἅπαντας ἰωχμοῖο κρατεροῖο,
 ζῶντες δ' ἐν νεκύεσσιν ἐρητύοντο φέδεσθαι.
 Ἀργεῖοι δ' ἄρ' ὀπισθεν ἐπ' ἔντια πάντα λέγοντο,
 ἐμμενέως κτείνοντες, ἕως νύξ ἀμβροτος ἔλθοιεν.
 Ὀρρη δ' αὐτε ἐοὺς ἐκάτερθε κέαντο νεκρούς.
 345 Μένονα δὲ σμύρνη τε καὶ Ἀσσυρίη φρυγανίδι
 Αἰθίοπας ταρχεύσαντες ὕσαν ἀμφιφορῆ·
 ὥς δ' ἄρα Πουλυδάμαντα καὶ ὕστερον οἴκοι ἐνεικαν.
 Τροίη δὲ στοναγῇ τε καὶ οἰμωγῇ τελέεσκεν·
 Τρώες γὰρ μεγάλθυμοι, ἐλμένοι ἐνδοθὶ πύργων,
 350 δυσπονέως στενάχοντες ἐοὺς γοάσσκον ἑταίρους.
 Οὐπὼ δακρυχέουσιν ἐπ' ὄμμασι δάκρυα τέρσεν,
 ἐκ δ' ἔλθον αὖθις, πυλέων πετάσαντες ὄχλας,
 Δηϊφόβος, Πάρις ἡδὲ Τρώϊλος ἱππιούχρῃς
 ἔθνεσι σὺν πολέεσσιν, Ἀχαιῶν ἄντα μάχεσθαι.
 355 Τοὺς δ' Ἀχιλλεύς ἐνέτρεχε ποτὶ Ξάνθοιο ῥέεθρα,
 κτείνων ἐμμενέως· ὥς δ' αὐτοὺς ἄλλοι Ἀχαιοί.
 Καί ῥ' οἱ μὲν φύγον ὄβριμον ἔγχος Πηλεΐδαο,
 Δηϊφόβος καὶ Δύσπαρις· αἶσα δ' ἄρ' εἶλε Τρώϊλον,
 δὲ πένθος Τρώεσσιν ἐπ' Ἰσῆς ἔκτορι ὕψεν
 360 ἡγορέη καὶ κάλλιπ' ἡδὲ τε ἀνθεὶ ἥθεος.
 Ἀλλ' ἄρα καὶ Τρώων βασιλῆων φράζεο μορφήν,
 σὺν τοῖς καὶ τοῖο Τρώϊλου ἱπποδάμοιο. [ῥίς.
 Ἥτοι μὲν Πρίαμος σύννοφος, μέγας ἡδὲ μακρόρ-
 γλαυκῶων, πυρρόχρους, εἶδε δ' ἦεν ἀγῆτος,
 365 εὐστολος, εὐόφθαλμος, πυκνὰς δ' εἶχεν ἐθείρας.
 Ἥ δὲ Ἑκάβη μελίχροιος ἦεν, εὖριν, ὠραίη,
 ἡλικίῃ τελέῃ, φιλότιμος, ἥσυχος αὐτως.
 Ἀνδρομάχῃ δ' ὡπαύτως, γοργῇ δ' ἦν, μετοχλίξ,
 μακροψῆς, χαρίεσσα, παρήϊα δ' εἶχε γελῶντα.
 370 Κασσάνδρῃ δ' ἄρ' ἦν βαιὴ δέμας, ἀνδρόμοιός,
 λευκοτέρῃ γλῆγος· περιηγέας εἶχεν ὀπωπὰς,
 ὀγκώδεις δ' εἶχε μαστοὺς· μικρόπους, ἥσυχος ἦεν.
 Τῆς δ' Ἑλένης χάσι· εὐθετος ἦν, μακρὸς, ἀρχιγένειος,
 λευκός, ξανθοκόμης, μακρόρριν, εἶδε λεπτός·
 375 νῶτα δὲ τοῖο ἔαγεν ὑπέρημα, λῆθε δὲ πολλούς.
 Δηϊφόβος δ' ἄρ' ἦν ἥδη μέσος, εὐρυμέτωπος,

in asperas petras et montes altis-verticibus,
 se-invicem ad taurinum praelium provocant,
 nares amplas aperientes, gravi-strepitu mugientes;
 at dein se-invicem percutiunt cornibus,
 sonitus vero ingens ad-montis pervenit juga:
 sic illorum pugnantium e scutis strepitus exortus-est.
 At sicut leo Ajax insiliens clypeum pupugit,
 neque perforavit validum scutum, sed tamen Memnonem
 inclinavit.] At deinde suum scutum Ajax in-altum attol-
 lens] percussit manu sublata oppressitque fortem virum.
 Ejus vero post pedes secutus-est divus Achilles,
 clamque in-cervicem Memnonis impulit aereum enseni.
 Eum igitur reliquit anima; Ajax autem occidit Polyda-
 mantem,] ducem Phœnicum; tremebant vero gentes In-
 dorum,] ubi duos reges suos inter mortuos viderunt.
 Cœdebantur autem multi aceratim, alius apud alium,
 ipsi ab ipsis et ab Achæis ære-vestitis;
 fuga autem cepit omnes e-tumultu vehementi,
 viventes tamen mortuis prohibebantur fugere.
 Argivi igitur a-tergo arma omnia legebant,
 indesinenter occidentes, donec nox immortalis veniret.
 Obscuritate autem suos utrinque comburebant mortuos.
 Memnonem vero, et myrrha et Assyriis sarmentis
 exequiis-factis, Æthiopes condebant in-urnam.
 Sic autem Polydamantem etiam posthac domum portabant.
 Trojæ vero gemitus et ejulatus erant;
 Troes enim magnanimi, inclusi intra turres,
 misere gementes suos plorabant socios.
 Nondum lacrimantibus in oculis lacrimæ aruerant,
 eruperunt tamen rursus, portarum apertis repagulis,
 Deiphobus, Paris ac Troilus ex-curru-pugnax
 cum populo multo, contra Achæos pugnaturi.
 Hos vero Achilles propulit ad Xanthi fluentia,
 interficiens indesinenter; parique modo alii Achæi.
 Et illi quidem effugerunt fortem hastam Pelidæ,
 Deiphobus atque infelix-Paris; fatum autem deprehendit
 Troilum,] qui luctum Trojanis non-minorem quam-Hector
 injecit] ob virtutem et pulcritudinem ac florem juventutis.
 Agendum etiam Trojanorum regum cognoscas formam,
 cum his etiam Troili equorum-domitoris.
 Namque Priamus junctis-superciliis, magnos atque magno-
 naso,] glaucis-oculis, ruficolor, specieque erat admirabilis,
 bene-ornatus, pulcris-oculis, densasque habebat comas.
 Hecuba autem mellicolor erat, pulcro-naso, speciosa,
 ætate provecissima, ambitiosa, tranquilla tamen.
 Andromache autem eodem-modo, vivida tamen erat, me-
 dia-ætate,] magnis-oculis, gratiosa, genasque habebat ri-
 dentes.] Cassandra vero erat modica statura, viro-similis,
 candidior lacte; micantes habebat oculos,
 tumidasque habebat mammas; parvis-pedibus, tranquilla
 erat.] Ejus autem frater, Helenus, bona-structura erat, ma-
 gnus, valde-barbatus,] candidus, flavicomus, magno-naso,
 specie gracilis,] tergum vero ejus curvatum-erat leniter, fu-
 git tamen multos.] Deiphobus porro erat juventute media

σίμαλος ἦδὲ μελάγχρους, εὖνψ, ῥυγένειος.
 Αἰνείας δ' ἄρα βαιὸς, ἀτὰρ παχὺς, εὖστηθος πέλε,
 γλαυκός, λευκόχρους, ἀναρᾶλας, εὐρυμέτωπος.
 380 Ἀντήνωρ δὲ μακρὸς, ῥαδινὸς πέλεν ἠδὲ γλαγόχρους,
 γλαυκός, ῥίνα φέρων καμπύλην, ξανθοθήειρος.
 Ἰρῶϊλος αὖ μέγας, ὠκύς ῥ' ἦν, μελινόχρους, εὖριν,
 εἶδει δ' αὖ χαρίεις, δασυπύγων, ταναΐθειρος. [σιν.
 Τὸν δ' Ἀχιλλεύς κατέπερνε παρὰ Σκαμάνδροιο βοῇ-
 385 Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ ἀρήϊον εἶλεν μοῖρα Τρώϊον
 ἰγγὺς ἐν θανάτῳ Πηλεΐάδῃ Ἀχιλλεῖ,
 ὕστατα γαμβρεύοντι παραισίσσει Πριάμου.
 Ἦτοι γὰρ Πριάμου ποτὶ δώματα δῖος Ἀχιλλεύς
 ἤρχετο πολλάκι Πολυξένης εἵνεκα νόμφης,
 390 τὴν οἱ ὑπέσχετο δωσέμεν, ὅτ' ἄρα μῦθου ἀπολήξῃ·
 ἀλλ' ὅτε δὴ Τρῶες παρὰ Θύμβρῃ ὕον Ἀπόλλω,
 Ἰδαῖον προέηχον ἐπ' Αἰακίδῃν Ἀχιλλεῖα,
 εἰς νηὸν καλέοντα· ὃ δ' αἶψα μάλα πιθήσας,
 γυμνὸς ἐὼν καὶ ἀνυπλὸς ἐπήλυθεν ἐνδοθὶ νηοῦ.
 395 Διήφοβος δ' ἄρα χειρὶ περιέβαλε οἷά τε γαμβρόν,
 Δύσπαρις αὖτε μάχιστον ἐπὶ λασεν ἔγκασσι φωτός·
 αὐτὰρ ὁ τοῖος ἐὼν ἤρωος πέσεν ἀφραδίῃσιν.
 Ὅσπερ λέων πέσεν εἰς βόθρον ὑπ' αὐτῆς ἐρίφου,
 εὖτ' ἄρα μιν παραπλάγξουσιν θηρήτορες ἄνδρες,
 400 οἷς πέσιν ἀφραδίῃσι πελώριος ὄριμος ἤρωος.
 Αἶψα δ' ἄρ' εἰς πόλιν ἐκ νηοῦ φοβέοντο φρονῆες.
 Τοὺς δ' Ὀδυσσεὺς ἐνόησε ποτὶ πόλιν οἶψα θέντας,
 Τυδείδῃ δὲ καὶ Αἴαντι ποτὶ μῦθον εἶπεν·
 Ἡρώων ὅχ' ἀριστοὶ, τέκνα κλυτῶν γενετῆρων,
 405 δεῦτε ποτὶ Θύμβρην, καὶ σχέτλια ἔργα ἰδοῦμαι·
 οἶμαι, Πηλεΐδης παρὰ νηὸν κάθηται Φοῖβου.
 Πολλὸν ἀπεστιγρότον, φεύγουσι δὲ Τρῶες εἰς ἄστυ.
 Ὡς δὲ μὲν εἶπεν Ὀδυσσεὺς, τοὶ δὲ θέοντες ἔβαινον.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ κατὰ νηὸν Θυμβραῖοιο γέγοντο,
 410 εὖρον ἐπαῖτ' Ἀχιλλεῖα πελώριον ἐν κονίῃσι,
 λοίσθια φρεσίωντα παρὰ θανάτοιο πύλησι.
 Τοὺς δὲ ἰδὼν δάκρυσε καὶ ὕστατον ἐννεπε μῦθον·
 ὦ φίλοι, οὐ τι τόσον στενάχω θανάτοιο τελευτῇν
 ἥδην τ' ἀνθιμέεσσαν ἰδ' ἡγορέην ἐρατεινήν,
 415 οὐ τι τόσον ταῦτα στενάχω, φίλοι, οὐδ' ἀκάχημαι—
 κοιναὶ γὰρ μοῖραι πᾶσιν θανάτοιο τελευτῆς,
 πολλοὶ δ' αὖ θάνον, ἡμὲν τοῖσι, ἡδὲ τε τοῖσι—
 ἀλλὰ τό μοι ἄχος, ὅτε με τοῖος Δύσπαρις ἔκτα.
 Ἀλλ' ὑμεῖς Πατρόκλῳ με καὶ Ἀντιλόχῳ μεγαθύμῳ,
 420 εὖ μάλα κοσμήσαντες, ἐπὴν κατὰ μοῖρα λάβῃσι,
 χρύσειον εἰς μητροῖον ἐνθεσθ' ἀμφιπορῆα,
 ὡς ἂν μηδὲ θανόν γε φίλων ἀπάτερθεν ἐσοίμην.
 Ὡς εἰπὼν ἀπέπνευσε μέγα στέρνοιο φρεσίσας.
 Αἴας δακρυχέων δὲ νέκυν ὤμοις ἀναείρας
 425 ἔκφερεν εἰς κλισίαις, μετόπισθε δὲ Τρῶες ἔβαινον,
 τὸν νέκυν εἰς Αἴαντος ἀρραπάσαι ἐμμενόντες.
 Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν κλισίῃσι φέρον λεχέεσσιν ἔθηκε,
 κοσμήσας σὺν ἅπασιν Ἀχαιῶν ἡγεμόνεσσιν.
 Ἄλλοι δ' ὅδ' ἐρέουσι· θανόντα Τρῶες ἐπεσχον,
 430 Ἀργείοις δὲ δόσαν, λύτρα Ἑκτορος αὐθις ἐλόντες.

larga-fronte, pressis-naribus ac nigricolor, bono-visu, pulcra
 -barba.] Aeneas vero parvus, sed crassus, bono-pectore erat,
 glaucus, albicolor, calvus, larga-fronte.

Agenor autem magnus, gracilis erat ac lacticolor,
 glaucus, nasum habens curvum, flavicomus.

Troilus porro magnus, velox erat, nigricolor, pulcro-naso,
 specie vero graciosus, hirsuta-barba, longis-capillis.

Hunc igitur Achilles interfecit ad Scamandri fluentia.

At postquam etiam bellacem deprehendit fatum Troilum,
 prope erat mors Pelidae Achilli,

postremum se socianti invitationibus Priami.

Profecto enim Priami ad ardes divus Achilles

abijt saepe Polyxenae gratia sponsae,

quam ipsi pollicitus erat se-daturum, ut bello desineret;

at ubi Troiani ad Thymbream sacra-fecerunt Apollini,

Idaeum miserunt ad Aeciden Achillem,

in templum qui-eum-vocaret; is vero statim facile obse-
 quens,] nudus et sine-armis profectus-est in templum.

Deiphobus igitur manibus eum amplexus-est ut affinem,
 infelix-Paris autem cultrum infixit in-viscera viri;

at is, talis qui-erat heros, cecidit imprudentia.

Uti leo cecidit in foveam audito clamore luedi,

quando quidem cum seduxerunt venatores viri;

sic cecidit imprudentia ingens, fortis heros.

Statim vero in urbem ex templo aufugerunt occisores.

Quos Ulysses animadvertit ad urbem subito currere,

Tydidæ igitur atque Ajaci hæc verba dixit:

Heroum longe optimi, filii inclytorum parentum,

abeamus (ad) Thymbream, et infelicia opera videamus;

Pelides, credo, ad templum mortuus-est Apollinis.

Ex-longo abest tempore, fugiuntque Troiani ad urbem.

Sic quidem dixit Ulysses, illi autem currentes profecti
 -sunt.] Sed ubi jam ad templum Thymbraei Apollinis ve-
 nerunt,] repererunt ibi Achillem ingentem in pulvere,

postrema suspicia-ducentem ad mortis januas.

His autem visis lacrimavit et ultimum prolocutus-est ser-
 monem:] O amici, non tam ingemisco mortis termino

juventutisque floridæ et virtuti amabili,

non tam his ingemisco, amici, neque doleo his;

(communia enim fata omnibus termini mortis,

multique moriuntur, tum tales, tum tales,)

sed ille mihi dolor, quod me talis infelix-Paris interfecit.

Sed vos cum-Patroclo me et Antilocho magnanimo,

optime ornatum, quando fatum deprehenderit,

in aurea, materna collocate urna,

ne vel mortuus ab-amiciis procul sim.

Sic locutus expiravit magnum e-pectore flatum-edens.

Ajax autem lacrimans mortuum humeris sublatum

extulit in castra, a-tergo vero Troiani ibant,

cadaver Ajaci subripere cupientes.

Sed is in castra portatum lectis id imposuit,

ornans cum omnibus Achaeorum principibus.

Alii autem sic narrant: mortuum Troiani retinebant,

Argivis tamen reddiderunt, pretiis-redemptionis Hectoris.

Καὶ τότε τὸν κοσμήσαντες οἱ Παναχαιοὶ
 ἔκπερον ἐν λεγέεσσιν κεκασμένον εἰς κατὰ κόσμον,
 Ἀργεῖοι δ' ἐν ὅπλοισι κεκασμένοι ἐστιγρόωντο
 φάλαγγ' ὄν, πεζοὶ, πάντες δακρυρόντες.
 435 Μοῦσαι δὲ στονόεσαν ἐπέδρεμον ἄπλετον ἤχην,
 αὐλοῖς καὶ φόρμιγγιν. Ὁ δ' ἐν λεγέεσσιν ἔκειτο,
 ἀστράπτων ἐν ὅπλοισι· τὰ γὰρ περὶ φέρτρον ἔκειτο.
 Στρωμνῆς δ' αὖτε πέλας βασιλῆες ἴσαν Ἀχαιῶν.
 Ἴπποι δὲ προλέων προπάροιν ἐστιγρόωντο
 440 Ἀργείων βασιλῶν· αὐτοῦ δ' αὖτ' Ἀχιλλεύς,
 κόσμον ὑπαυχένιον τιτμημένοι, ἐγγὺς ἔποντο.
 Ἄρμα δὲ τοῖο φέρεσκε χρύσειον ἀμφιφορῆα,
 ὅσπερ Πατρόκληο καὶ Ἀντιλόχῳ φέροντα,
 τῷ ἐνὶ Πηλεΐδῃ θῆσιν ἐθέλεισκον Ἀχαιοί.
 445 Μυρμιδόνες δ' ἐκάτερθε μελάμπεπλοι ἐρέποντο,
 πάντες ἐπ' ἀσχεπείας, περὶ κόρσας τέρραν ἔχοντες.
 Ἀτρεΐδης δὲ γυναῖκες ὄσαι Τρώων παρ' Ἀχαιοῖς,
 φέρτρον ἴσαν μετόπισθε, Βρισηΐς θ' Ἴπποδάμεια
 κλαίονσα λιγέως δουρικτήτῃ περ ἰούσα.
 450 Ἄλλ' ὅτε νισσόμενοι ποτὶ πυρκαϊὴν ἀφίκοντο,
 ἐν δὲ μίσῃ νέκυν ἥρωες θέσιν εἰς ἐπείρου,
 αὐτίκα Νηρῆος κοῦραι, μέγα κῆμα θαλάσσης,
 ἐξ ἄλῃς ἤϊξαν, μόρμυρε δὲ πόντος ἀπείρων.
 Ἦρωες δὲ φόβηθεν Ἀχαιοὶ τάσδε ἰδόντες,
 455 τρέσσαν δ' ἄλλη ἄλλος, ἔπη νόος ὥρσεν ἕκαστον,
 ἐλπόμενοι κλόνιον Σεισίθονα, κυανοχαίτην,
 ἐς γαῖαν ἰλᾶν ἐρίδουπιν ἄρμα καὶ ἵππους·
 Νέστωρ δ' αὖ κατέρυξεν, ἐπέσχε τε φύζαν ἀπάντων.
 Ταῖ δ' ἄρα σὺν Θέτιδι παρὰ Σιγείῳ παριούσαι,
 460 κοφάμεναι μέγα τὸν νέκυν, ἐς βυθὸν αὖθις ἵκοντο.
 Τῶν δ' ἄρ' ἀναξυρίδες καὶ ἥρώων περ ἰόντων
 θεῖαν ἐκ θεῶν εὐώδεα πνεῦσαν αὐτῇ.
 Πηλεΐδῃ δ' ἐπεὶ ἄρ κατέδαψε σιδήρειον πῦρ,
 θῆκεν σὺν Πατρόκλῳ τε καὶ Ἀντιλόχῳ μεγαθύμῳ
 465 Ἀργείων οἱ ἄριστοι Σιγείῳ παρ' ἄκρας
 χρύσειον ἐς φιάλην, καθύπερθε δὲ τύμβον ἔτευξαν,
 ἐνθ' ἄρα Πατρόκλῳ τιτύγατο σῆμα πάροινεν.
 Ἄλλ' ἤτοι αἶων καὶ μορφήν φράζεο τῶνδε.
 Ἦτοι μὲν Πηλῆος ἀγαυοῦ παῖδιμος υἱός
 470 εὐμήκης, εὐστήθεος ἦν, χρίεις περὶ πάντας,
 λευκός, ξανθοκόμης, οὐλόθριξ, πυκνοθέριος,
 μακρόρρις, μελίτηρυς, κούρης δ' εἶχεν ὀπωπᾶς·
 γοργός ἦν ὀρθαλμοῖς, ἐν δὲ δρόμοισι ποδάρκης·
 μακρὰ δ' ἔχε σκέλη, ὑπὸ δ' ἐσπάνιστο ὑπὲρ ἦν.
 475 Πάτροκλος δὲ προγαστήρ, εὐπύγων, μεσοήλιξ,
 ξανθοκόμης, πυρόρρις, εἶδεν δ' ἦν ἀγχιτός.
 Ἀντιλόχος δὲ νεώτερος ἄλλων ἔπλεν Ἀχαιῶν·
 εὐήλιξ, εὐαχρῆς, λευκός ἦν, μακρόρρις,
 γοργός ἐν ὀρθαλμοῖσιν, ἀειλόπος, ἀρτιγένειος,
 480 ξανθοκόμης, εὐχαίτης· γλαυκαὶ δ' ἦσαν ὀφθαλμοί.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κτερέϊξαν τοὺς οἱ Παναχαιοί,
 δπλ' Ἀχιλλεύς ἔθεντο τὸν ὀρίστον λαβέσθαι.
 Ἀνστάντες δ' Ὀδυσσεύς τε καὶ Αἴας ἀγχιόωντο.
 Χρησμοὶ δ' ἐκτελείοντο, κακὸν δ' ἀμφαίνετο Τροίη.

receptis.] Et tunc illum ornatum divi Achæi
 extulerunt in lectis bene decoratum rito,
 Argivique (in) armis decorati ex-ordine-incedebant
 turmatim, pedites, omnes lacrimantes.
 Musæ vero lamentabilem ediderunt infinitum sonitum,
 tibis ac citharis. Ille autem in lectis jacebat,
 splendens in armis; ea enim in feretro jacebant.
 At prope stragulum reges ibant Achæorum.
 Equique militum incedebant ordine ante
 Argivorum reges; ibi vero etiam Achilles equi,
 ornatu collari resceto, prope sequebantur.
 Currus autem illius ferebat auream urnam,
 ossa Patrocli et Antilochi continentem,
 in qua Pelidem ponere volebant Achæi.
 Myrmidones vero utrinque iugis-vestibus-induti seque-
 bantur,] omnes inoperti, in capilibus cinerem habentes.
 Captivæ autem mulieres, quotquot Trojanorum apud Achæ-
 os erant,] post feretrum ibant, Briseisque Hippodamia
 plorans acule, captiva quamquam erat.

At ubi procedentes ad rogam pervenerunt,
 inque medio cadaver herōes collocarunt sui socii,
 statim Nirei filiz, magnus fluctus maris,
 ex mari prorumpabant, ac murmurabat pontus infinitus.
 Heroes autem Achæi metuerunt has intuiti,
 trepidabantque alio alius, quo mens impulit unumquemque,
 expectantes tumultuosum Neptunum, nigricomum,
 in terram incitatorum sonorum currum et equos;
 Nestor vero retinuit, inhibuitque fugam omnium.
 Illæ igitur cum Thetide ad Sigeum profectæ,
 plancto valde mortuo in profundum revertebantur.
 Illorum autem vestes, quamquam heroes erant,
 divinum a deabus fragrantem exhalabant vaporem.
 At Peliden postquam consumpsit ferreus ignis,
 posuerunt cum Patroclo et Antilochō magoanimo
 Argivorum principes apud Sigei promontoria
 aureo in vase, superque tumulum extruxerunt,
 ubi quidem Patrocli extractum erat monumentum antea.

Agedum vero audiens etiam formam cognoscito horum:
 Namque Pelei nobilis splendidus filius
 procerus, bono-pectore erat, graciosus præ omnibus,
 candidus, flavicomus, crispus, densis-capillis,
 magno-naso, mellita-lingua, virginis vero habebat oculos;
 vividus erat oculis, et in cursibus velox;
 longa vero habebat crura, raraque erat barba.
 Patroclus autem ventriosus, pulcra-barba, media-ætate,
 flavicomus, ruficolor, specieque erat admirabilis.
 Antilochus vero natu-minor aliis erat Achæis,
 pulcra-statura, pulcro-collo, candidus erat, magno-naso,
 vividus oculis, celeripes, pubescens,
 flavicomus, pulcra-caesarie; glauci autem erant oculi.

At postquam sepelierunt hos divi Achæi,
 arma Achilles proposuerunt, ut-optimus ea sumeret.
 Surgentes autem Ulysses et Ajax certabant.
 Oracula vero implebantur, malumque apparebat Trojæ.

185 Παῖδες δὲ Τρώων δορυθήρατοι ἦσαν Ἀχαιοῖς,
οἳ βουλῇ Δαναῶν τούτους κρίναντες ἅμ' ἅμα
υἱεὶ Λαέρταο ἐπύρατα ὤπασαν ἔπλα,
πάντες ὑπὲρ Αἴαντα λυγρὰ Τρώεσιν ἰάφαι.
Αἴας δ' αὖ λυπὴ βεβαρειῶς εἵνεκεν ὅπλων
190 ἦλθεν ἐπὶ κλισίας καὶ ἐκτανε χαλκιδόθυμος.
Ὡς θάνει τῷ δ' ἄρα Ροιτείῳ πάρα τύμβον ἔτευξαν.
Ἄλλ' ἦτοι καὶ τοῦδ' ἥρωος ἄκουε μορφήν.
Ἦος ἔην, μέγας, εὖρις, εὐθετος, οὐλοκάρηνος,
κυάνεος χροὶν, βλοσυρῶπις, ἡυγένειος.
195 κάλλει δὲ προφέρεσκεν ἀπάντων πλὴν Ἀχιλλῆος.
Τρίτον ἔην ἡμᾶρ ἀπὸ Πηλεΐδαο τελευτῆς,
Αἴαντ' ὀππότε τύμβευσεν μεγάλθυμοι Ἀχαιοί.
Καὶ τότε δὴ βᾶ Πολυξείνη, κόρη Πριάμοιο,
έννυχίη προμολοῦσα, φίλους προφυγούσα τοκῆας,
200 πολλὰ κλαυσαμένη περὶ τύμβου Πηλεΐδαο,
νομφίῳ εὐγενεὶ καλῇ παρακάππισε νύμφη,
εὐνῇ ἐν αὐτοκλήτῳ χάλκεον ὕπνον ἐλοῦσα,
φλόδιος ὡς ἔρει· τά δ' ἄρ' Εὐριπίδου ἀλλοῖα.
Ἄλλ' ἄρα καὶ τῆς μάνθανε μορφῆς εἶδος ἀγχιτόν.
205 Εὐωψ, μακρὰ ἔην, λευκὴ, πάνυ δουλιχόδειρος,
μικρόπους, ἀνθερόχειλος, καλλίμαστος, ἀρίστη·
ὀκτώ καὶ δέκα δ' ἦν ἐτέων, χρόνος ἥλικος ἦδης.
Κάθθανε δ' αὖτε κόρη ἢ οὕτως ἢ καὶ ἐκείνως.
Ἀργεῖοι δ' ἐπεὶ ἐκθانون Αἰακίδαοι μεγάλθυμοι,
210 οἳ μέγα ἔρκος ἔησαν Ἀχαιῶν ἐν πολέμοισι,
χρησμοῖς ὥτα πετάννου· ὅσσα δὲ τοῖσιν ἐπῆει,
Παλλάδος εἰ κεν ἄγοιεν ἀπὸ Τροίηςθεν ἄγαλμα,
Τροίην εὐρυάγχιαν ὑπ' ἔγχρ' ἑλθόντες γενέσθαι.
Καὶ τότε Ὀδυσσεὺς νύκτωρ ἦδὲ πᾶσι Τυδῆος
215 αὐτονοχί κόμισαν, Ἀντήνορος ὥκα λαβόντες·
τοῖς γὰρ ἔην φίλος, ἦδὲ δάμαρ ἱέρεια θεοῖο.
Ὡς οἳ μὲν Δαναοὶ Τροίην δοκέεσκον πέρσαι.
Εὐρύπυλος δ' ἐπὶ κούρῳ Τρωσὶν ἐπῆλυθεν αὖθις,
Τηλεφίδης μεγάλθυμος, Μυσοῦς, ἐπύρατος ἀναξ.
220 Κτείνει δὲ πολλοὺς Ἀργείων Ἀσκληπιόδη τε,
ἥρω ἱητῆρα, Μαχάονα, κάλλιμον ἄνδρα,
ὡς βᾶ Κοῖντος ἔφη· ὁ δ' ἄρ' Ὀρφεὺς ἀλλ' ἐπαιδεῖ.
Καὶ τότε ἀπὸ Σκύροιο Νεοπτόλεμος θεοειδὴς
ἦλθεν Ἀργείοισι, μέγα δ' ἐχάροντο ἰδόντες.
225 Ἄλλ' ἦτοι καὶ μορφήν μεύρακος αἶε τοῦδε.
Πυρρὸς ἔην πολὺ, τῷ καὶ ἐ Πυρρὸν μιν καλέεσκον·
εὐγλήξ, ἐπόγλαυκος, λεπτός, γλαυρόχροιος,
εὖριν, εὐθώραξ, τολμήεις, οὐλοκάρηνος,
εὐσχυλτος, πικρὸς, προπετής, μέγας, ἀγριόθυμος·
230 λάχνη δ' οἳ χαρίεσσα ἐζύετο ἀνδρεῖωνι.
Ἦος δ' ἐκ Θέτιδος πατρώϊον αἶμα διώκων.
Οἳ δ' Ὀδυσσῇ ἐρέουσιν ἀπὸ Σκύροιο κομίσσαι
χρησμοῖς, μαντοσύναισιν ἢ αὐτομολοῖσιν ἀνάγκαις·
τῷ δ' ἄρα καὶ πατρώϊα χρύσεια ὤπασεν ὅπλα.
235 Θῶς δ' ἄρα πρῶτα πατρώϊον ἐς τάφον ἐλθὼν,
χειράμενός τ' ἀνέθηκεν ἐν χρυσότρυχα χαίτην
ἦδ' οὖς ἐκ πάτρης ἔφερεν πλοκάμους γενετῆρων,
μητρὸς Διδάμειδος ἦδὲ τε πατροτοκῆων.

Filii autem Trojanorum bello-capti erant Achæis,
qui de-consilio Danaum his judicatis simul amobus
filio Laertiæ amabilia præbuerunt arma,
dicentes Ajacem calamitatem Trojanis immisisse.
Ajax vero tristitia oppressus propter arma,
abiit in castra et se interfecit æreo-animo.
Ita mortuus est; ei autem prope Rhoeteum promontorium
tumulum extruxerunt.] Age vero etiam hujus herois audito
formam.] Pulcer erat, magnus, pulcro-naso, pulcra-statura,
crispo-capite,] niger colore, trucibus-oculis, pulcra-barba;
pulcritudine autem excellebat inter-omnes præter Achillem
Tertius erat dies e Pelidæ morte,
quando Ajacem humabant magnanimi Achæi.
Et tum jam Polyxena, filia Priami,
noctu abiens, caros fugiens parentes,
multum plorans in tumulo Pelidæ,
[prope sponsum nobilem pulcra procubuit sponsa,
lecto in sponte-parato areum somnum capiens,
ut Flavius narrat; illa vero Euripidis diversa sunt.
Age igitur etiam hujus disce formæ speciem admirabi-
lem.] Pulcris-oculis, longa erat, candida, valde longo-collo,
parvis pedibus, floridis-labiis, pulcris-mammis, egregia;
octo et decem erat annorum, ætas maturæ juventutis.
Mortua est igitur puella sive hoc-modo sive illo.
Argivi autem, cum mortui-essent Aæcidæ magnanimi,
qui magnum præsidium fuerant in Achæorum bellis,
vaticiniis aures aperuerunt; oraculum enim iis advenerat,
si Palladis abstulissent (a) Troja simulacrum,
Trojam latis-vlis sub hasta eorum fore.
Et tum Ulysses noctu ac filius Tydei
eadem-nocte apportarunt illud ab-Antenore statim acce-
ptum;] his enim erat amicus, atque uxor ejus sacerdos
deæ.] Sic quidem Danaï Trojam sibi-visi-sunt expugnare.
Eurypylus autem socius Trojanis venit rursus,
Telephides magnanimus, Mysus, amabilis rex.
Interfecit autem multos Argivorum Aesculapiique-filium,
heroem medicum, Machaonem, pulcrum virum,
ut quidem Quintus dixit; contra Orpheus alia canit.
Et tum e Scyro Neoptolemus divina-specie
advenit Argivis, inaximeque gaudebant eum videntes.
Age igitur etiam formam adolescentis audito hujus.
Rufus erat valde, quare etiam Pyrrhum eum vocabant,
pulcra-statura, subglæucus, gracilis, lacticolor,
pulcro-naso, pulcro-pectore, audax, crispo-capite,
agilis, acer, impetuosus, magnus, feroci-animo;
lanugo autem ipsi graciosa provenit in-mento.
Venit autem a Thetide missus patris eadem ulturus.
Alii Ulyssem narrant a Scyro eum adduxisse
ex-oraculis, vaticiniis aut sponte-profectus ob-necessita-
tem;] illi igitur etiam paterna aurea præbuit arma.
At sacra-fecit primum ad paternum sepulcrum profectus,
tonsusque imposuit suam flavicomam cæsariem
et, quos e patria attulerat, cincinnos parentum,
matris Deidamiæ ac parentum-patris.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δάκρυεν ἔθυσεν τι τῷ ὄσση ἐΐκει,
 640 τὸν μὲν ἔπειτ' Ἀτρεΐδης ἐν κλισίῃσι κατέσχε,
 ὧρ' αὖ δὲ δοὺς ἀπέπειψε ποτὶ κλισίας Ἀχιλλῆος.
 Ἐν δὲ Βρισηΐς πάντα πατρώϊα χρήματα δεῖξε,
 γήρατο δ' ὥς ἐνόησε καὶ ἔδρακεν ὥς φίλον υἷα·
 δὲ δ' ὥς μητέρα τίεσκεν καὶ ἔχεσκε παρ' αὐτῷ.
 645 Αὐτὰρ ἐπεὶ καμάτου ἀνεπαύσατο αἰδῶλα γυῖα,
 ἐσσάμενος βεθέεσσι πατρώϊα χρύσεια τεύχεα,
 ἐς δίφρον τ' ἀναβὰς σὺν γ' Αὐτομίδοντι ἐταίρῳ,
 Ἄρει χαλκοχίτωνι ἀλγίχιος ἐς μέσον ἔστη·
 Μυρμιδόνες δ' ἐκάτερθε καὶ Ἀργεῖοι στιχόωντο.
 650 Τρῳαὶ δὲ πρῶτος ἔλασσε πατρώϊον ἄρμα καὶ ἵππους.
 Οἱ δ' ὥς εἶδον, ὑπέτρεσαν· ἀμφασίη γὰρ ἐπέσχευ
 οἰομένους Ἀχιλλῆα πελώριον αὐτῆς ὀρέαν.
 Μυρμιδόνες δὲ καὶ Ἀργεῖοι κεράϊζον ὀπίσθεν.
 Αὐτὸς δ' αὖ Μελάνιππον Μυσῶν ἡγεμονῆα
 655 ἦν περνε, φίλον γόνον Ἰστριάδαο Ἑλλόρου.
 Ἀλκιδάμαντα δ' ἔπειτα ἀνεψιὸν ἔκτανε τοῖο,
 υἷον ὑπερύμμοιο ποδῶκεος Ἀκταΐοιο.
 Κτεῖνε δὲ Τηλεφίδην, Ἰέρης γόνον ἐγγεσίμαργον,
 δὲ μέγα κυδιάσκειν, ἀναξ δ' ἄρα ἦεν ἐκείνων.
 660 Ὡς γὰρ μιν ὀλέκοντα ἐοὺς ἐνόησεν ἐταίρους
 Τηλεφίδης μεγαθύμος, ἀτάσθαλος, ὄβριμος ἦρως,
 ἦλθε Νεοπτολέμοιο καταντίον ἔγχρους αἰγλήης.
 Τοῦ δ' ἄρα παῖς Ἀχιλλῆος ἀτάσθαλον ἦτορ ἀπήύρα,
 στέρων ἐν ὄβριμόντι πελώριον ἔγχρος ἔλασσε.
 665 Ὡς πῆσεν· οἱ δὲ φέβοντο λεῶν κείνοιο πεσόντος.
 Οἶδε Νεοπτολέμου Μυσῶν πῆσον ἡγεμονῆα·
 αὐτὰρ οἱ ἄλλοι ὥστε χόνις ἀνέμοιο θυέλλῃ,
 ἦν τε Τυφῶς ἀνάειρε, κεῖανυντ' ἄλλοι ἄλλος.
 Τρῶες δ' ὥς ἐνόησαν ἀήσυλα μέμμερα ἔργα,
 670 κειάμενοι νέκυες, ποτὶ πύργους ἐνδὸν ἵκοντο.
 Καὶ τότε μὲν Ἑλένος, θεόροτος μάντις ἀμύμων,
 ἢ ῥ' Ὀδυσῆος ἐν ἔργμασιν Ἀργείοισιν ἐπελθὼν,
 ἢ μόνος αὐτομόλοισιν ἐπελυσίησι βαδίσσας,
 ἐκ σιδερίταο, κατ' Ὀρφέα, μαντιπολοῖο,
 675 λίθου ἀνδρολόγοιο, μαθὼν ὅτι τεύχετο Τροίῃ,
 εἶπε Φιλοκτήταο βίην κομίσαι ἀπὸ Λήμνου,
 ὅστις τε Πηλοπος ἐξ Ἠλίδος οἰσήμεν ὥκα·
 αἶσα γὰρ ὧδε πεσεῖν ὑπ' Ἀχαιῶν Τρώϊον ἄστυ.
 Ὡς Ἑλένος ἐρέεινε θεόπροπος· οἱ δ' ἐτέλειον.
 680 Αὐτίκα δ' ἐκ Λήμνου Παιάντιος ἤλυθεν ἦρως,
 εὐμήκης, μελανόχρους, εὐθετος ἦδ' ἐσόντορος,
 τόξ' αὖ φέρων στονόεντα· πόδας δ' αὖ οἱ ἔλκευ ἔπειρα.
 Πέτρῃ δ' ἀρτεμέα ἐχλήτιδι τεύξε Μαχάων.
 Τὸν δ' ὁ Κόιντος ἐπεφνευ ὑπ' Εὐρυπύλοιο βολῆσιν.
 685 Αὐτίκα δὲ Παιάντιος ὄβριμος υἷος ἐκείνος
 ἐς μόθον ἐκκαλέεσκε Τρώων δὲ κε θάλησιν
 ἀντία τοξάζεσθαι· μοῖρα δὲ Δύσπαριν ἦγεν,
 δὲ ῥά τε νηπιέησι καταντίον ἤλυθε τοῖο.
 Ἦτοι γὰρ βέλος ἦκε, Φιλοκτήταο δ' ἄμαρτεν.
 690 Αὐτὰρ ὁ δεύτατος ἐσσυμένως προέηκεν οἷστον,
 καὶ βάλε μιν πρῶτιστον ἰεὺς λαίην κατὰ χεῖρα·
 δεύτερον αὖτ' ἐρήχε καὶ ὀμματος ἐκβαλε γλήνην

At postquam lacrimavit ac justa-persolvit illi, quanta de-
 cebat,] hunc quidem deinceps Atrides in castris retinebat,
 muneribus autem datis misit ad tentoria Achillis.
 Ubi Briseis omnes paternas res ostendebat,
 gavisus est autem, ubi eam vidit, et suspexit tanquam ca-
 rum filium;] qui contra tanquam matrem honorabat eam
 et retinebat apud se.] At postquam fatigatione desolverunt
 agilia membra,] induto corpore paternis aureis armis,
 curruque conscenso cum Automedonte socio,
 Marti ave-vestito similis in medio stetit;
 Myrmidones autem utrinque et Argivi ordine-incedebant.
 In-Troes vero primus incitavit paternum currum atque
 equos.] Qui ubi viderunt, tremebant; consternatio enim
 tenebat eos] existimantes se Achillem ingentem rursus con-
 spicere.] Myrmidones autem et Argivi stragem-edebant a-
 -tergo.] Ipse vero Melanippom Mysorum ducem
 egregium interfecit, carum filium Istriadae Helori.
 Alcida mantem autem deinde, patruelem illius, occidit,
 filium temerarii celeripedis Actari.
 Occidit autem Telephiden, Hierae filium hasta-furentem,
 qui valde superbiebat, rex autem erat illorum.
 Ubi enim illum interimere suos vidit socios
 Telephides magnanimus, perniciosus, fortis heros,
 ivit obviam Neoptolemi haste mucroni.
 Hujus igitur perniciosum cor filius Achillis abstulit,
 in pectus forte ingenti hasta iuliva.
 Ille cecidit; et fugiebant populi illo cesso.
 Atque a-Neoptolemo Mysorum cedeabantur duces;
 verum reliqui tanquam pulvis venti turbine,
 quem Typhos tollit, dispergebantur, alibi alius.
 Troes vero ubi viderunt iniqua, gravia facinora,
 combustis cadaveribus intra turres se-receperunt.
 Et tum quidem Helenus, divinus vates excellens,
 sive Ulyssis in vinculis ad-Argivos venisset,
 sive solus spontaneo adventu accessisset,
 a siderite, secundum Orpheum, vaticino,
 lapide humana-voce-pradito, edoctus, quae parata-essent
 Trojae,] dixit Philoctetae vim adducendam e Lemno,
 ossaque Pelopis ex Elide afferenda celeriter;
 fatale enim esse excisum-iri ab Acharis Trojanam urbem.
 Sic Helenus pronunciavit vates; illi vero id-perfecerunt.
 Statim igitur e Lemno Porantius venit heros,
 procerus, nigricolor, bona-statura ac junctis-supercilliis,
 arcum ferens Iristificum; pedes vero ejus vulnus contri-
 verat.] Lapide vero echitide integrum restituit Machaon.
 Hunc autem Quintus interfici-fecit Eurypyli telis.
 Statim vero Porantis fortis filius ille
 ad certamen provocavit Trojanorum quicumque vellet
 contra sagittis-pugnare; fatum autem infelicem-Paridem
 impulit,] qui quidem stultitia adductus obviam ivit illi.
 Profecto enim telum misit, a-Philocteta autem aberravit.
 At is posterior velociter jaculatus-est sagittam,
 et percussit illum, primum mittens, sinistra in manu;
 secundam dein sagittam emisit, et oculi dejecit pupillam

δεξιτεροῦ, γούωντος· ὁ δὲ τρίτον ἤκειν δίστον,
καὶ βάλεν οὐδ' ἀφάμαρτεν ἐπὶ σφυρίοισι τιτήνας.
603 Τὸν δὲ τε Τρῶες αἶραν, νυκτὶ τε κάτθανε μέσση.
Σὺν δ' ἄρα τοῖο γυνὴ προτέρη θάνε φίλτρῳ ἐκείνου,
ἢ πυρὶ, ὡς ὁ Κόϊντος, ἢ, ὡς Λυκόφρων, ἀπὸ πύργου,
ἢ βρόχον ἀφαμένη, ὡς Δίκτυϊ εἶδετ' ἄριστον·
κάτθανε δ' οὖν αὐτῇ, εἴθ' οὕτως εἴτε ἐκείνως.

600 Δειφίφοβος δ' Ἑλένης πόσις ἐπλετο Τυνδαρεώνης,
ἢ β' ἀέκουσαν ἐλὼν, εἴτε Πριάμοιο φράδασιςιν.

Ἀργεῖοι δ' ὡς χάρμης οὐκέτι δέρκετο τέρμα,
αὖθις Ὀδυσσεά Τρῶσιν ἐπίσκοπον ἤσαν ἐν ὄρνῃ.
Ἔσπετο καὶ Τυδείδης· Τρῶσιν δὲ μίχθεν ἰόντες.

606 Οἱ δὲ θεοῖσιν ἔρεζον, πῦρ δ' οὐ καίετο ἱρῶν,
βωμῶν δ' αὖ κατέπιπτε βοῶν τε κρέα καὶ αἰγῶν.
Τρῶες δ' ὡς ἐνόησαν ἀπαίσια σήματα ἱρῶν,
Ἀργεῖοις Ἀντήνορα πρέσβεια δῖον ἔησαν,
εἰπέμεν Ἀτρεΐδαισι καὶ ἄλλοισιν Δαναοῖσιν,
610 Ἀργεῖν Ἑλένην καὶ χρήματα πολλὰ λαβόντας
παύσασθαι πολέμοιο· ἄλις τετίηται Τρῶες.

Ὡς ὁ μὲν εἶπεν ἐπελθὼν, οἱ δ' ἐθέλισχαν Ἀχαιοί.

Ἄλλ' Ὀδυσσεὺς Τυδείδης τ' αὖ κατέρυξαν ἰόντες,
φάντες ὅσα Τρῶεςσι μειγυμένα ἐννυχον εἶδον.

615 Τῷ πάντας κατέρυξαν, ἐτώσια πρέσβιν ἰόντες.
Αὐτοὶ δ' αὖθ' ἔλκειν φράζοντο Τρώϊον ἄστυ.
Οὗτοι Ὀδυσσεύα οἶδα σάφα, πότε Τρῶες ἐπέσχον,
ἢ ἐνὶ κείνῃ νυκτὶ ἐπίσκοπον εἴτε τοι ἄλλῃ.
Κεῖνον γὰρ Ἑκάβῃ καταέσχεθε, λῦσε δὲ ὦκα.

620 Αὐτὰρ ἐμὲ δολόεσσα γυνὴ Ἰσακίῳ
θλίψεν ἐπικρατέως, λεπροῖς δ' ἐχαρίζετο πολλὰ,
οὐνεκά οἱ καλῶς καταθύμια πάντα ἔρεζον,
ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην· ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν.
Τοῦνεκα ἦς ἀνίης μεμνημένος οὐκ ἀλέγισσα,
625 ὁππότε Τρῶες Ὀδυσσεά Τρώϊον εἶλον ἐς ἄστυ.

Ἐν τῷδ' ἐπισταμένως τε καὶ ἀτρεκέως καταλέξω,
ὡς ἄρ' ἦν ἀγνώμων ἡδὲ δόλων ὑποεργός,
ὅς καὶ δειλὸς ἐὼν ἀνὴρ πολέμοισι γεγῆθει.

Ὡς δ' ἄρα καὶ τότε κρεσβαίην Τρώων ἀποπέμψας,

630 μῆδετο ἀγκυλόβουλος Τρώϊον ἡμύσαι ἄστυ,
καὶ δὴ δουράτεον μέγαν ἵππον ἐκέλευτο τεύξαι.
Αὐτίκα δ' Αἰακίδης περιδέξιος εἶπεν Ἑπειός·

Οὗτος ἐμός γε ἀέθλος, ὑμεῖς δὲ μοι ἄξετε ὕλην.

Ὡς ἐρέεινεν ἀνὴρ· οἱ δὲ βῶοντο πρὸς ἔργον.

■ Ἄλλ' ὅτε δὴ πάντα χρεῖώδεα δοῦρα κόμισσαν,
δαιμονίῃσι χέρεσσι πελώριον ἤδρασεν ἵππον,
χρῶσα δ' ἐπὶ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ, εὖ κατὰ κόσμον,
μαρμαρυγὰς δὲ λίθων τοῖο περὶ δέργματι θῆκεν.
Γαστήρ δ' ἦν εὐρεῖα, χάνθανε δ' ἐνδοθι πολλούς.

■ Γαστέρι δὲ χρυφίῃ θύρῃ, ἐν δὲ πόδεσσι τροχίσκοι.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ποίησε πελώριον Ἄρεος ἔργον,
εἴκοσι τρεῖς τε ἔβαινον ἐπιδόμονες ἄνδρες ἄρτος·

Πρῶτα Νεοπτόλεμος, Διομήδης καὶ Κυάνιππος,
Ἰδομενεὺς, Μενέλαος ἰδ' Ἰλέος ἀλκιμος Αἴας

645 Κάλχας Τεῦκρός τε καὶ Νεστορίδης Θρασυμήδης,
Εὐμηλὸς τε, Λεοντεὺς, Εὐρυπύλοιο βίη τε,

dexteri, plorantis; Idem vero tertiam jecit sagittam,
ac percussit, neque aberravit, ad malleolos-pedis oculis-col-
lineatis.] Eum vero Troes sustulerunt, nocteque mortuus
-est media.] Simul autem ejus uxor prior mortua-est philtro
illius,] aut igni, ut Quintus, aut, ut Lycophron ait, de turri
precipitata,] aut laqueo suspensa, ut Dicyti videtur opti-
mum;] mortua-igitur est ipsa, sive hoc-modo, sive illo.

Deiphobus autem Helenae conjux factus-est Tyndaridis,
sive nolentem eam ducens, sive Priami voluntate.

Argivi autem, quia contentionis nondum visus-est termi-
nus,] statim Ulyssem Trojanis exploratorem miserunt per
tenebras.] Secutus-est etiam Tydides; Trojanis igitur misce-
bantur profecti.] Hi vero diis sacra-fecerunt, ignis autem sa-
crorum non ardebat,] atque ex-aris deciderunt boum car-
nes et caprarum.] Troes igitur ubi viderunt infausta omnia
sacrorum,] Argivis Antenorem legatum divum miserunt,
qui-diceret Atridis et aliis Danais,
ut Argiva Helena atque opibus multis acceptis
desinerent a-bello; satis cruciati-sunt Troes.

Sic ille quidem dixit aggressus, ac volebant Achaei.

Sed Ulysses Tydidesque eos prohibuerunt reversi,

narrantes, quae inter Troes mixti noctu vidissent.

Quare omnes prohibuerunt, infecta-relegationem remitten-
tes.] Ipsi igitur capiendam suadebant Trojanam urbem.

Non-sane Ulyssem scio bene, quando Trojani retinuerint,
utrum illa nocte exploratorem, an potius alia.

Illum enim Hecuba retinebat, solvit autem mox.

At me dolosa conjux Isaaci

afflixit vehementer, leprosis autem gratificata-est nullum,
quia ipsi bene grata omnia faciebant,

sed ego ei non obsecutus-sum; certe multo utilius-fuisset.

Ideo ejus injuria recordatus, non curavi cognoscere,

quando Troes Ulyssem Trojana includerent in urbe.

Unum hoc scienter ac vere referam,

quod fuerit injustus et dolis obnoxius,

qui quamvis ignavus esset vir, bellis gaudebat.

Sic igitur etiam tunc legatione Trojanorum remissa,

meditatus-est versutus Trojanam dejicere urbem,

et jam ligneum magnum equum jussit exstrui.

Statim igitur Aecides habilissimus dixit Epeus:

Hic meus quidem labor, vos autem mihi apportate mate-
riem.] Sic locutus-est vir; illi autem alacres-ruebant ad opus.

At cum jam omnia utilia ligna apportassent,

divinis manibus ingentem crexit equum,

colorabatque auro atque argento, bene uti convenit,

splendoremque lapidum ejus in oculis posuit.

Venter autem erat amplus, capiebatque intus multos.

In-ventre autem clandestina porta, inque pedibus rotulae
erant.] At postquam fecit ingens Martis opus,

viginti tres intrarunt viri periti Martis.

Primum Neoptolemus, Diomedes et Cyanippus,

Idomeneus, Menelaus atque Oilci filius fortis Aiax,

Calchas Teucerque et Nestorides Thrasymedes,

Ennelusque, Leonteus, Eurypylique vis,

Δημοφῶν Ἀκάμας τε καὶ Ἀντικλός, ὃς θάνεν ἵππῳ,
Πηνελόως τε Μέγης τε καὶ Ἀντιφάτης ἐπὶ τοῖσιν,
Ἴφιδάμας, πρὸς δ' Εὐρυδάμας καὶ Ἀμφιδάμας τις,
οὗ σὺν δ' ἄρα τοῖσιν Ἴπειός καὶ Ὀδυσσεὺς πολύβουλος.

Ἄλλ' ἄρ' Ἀτρεϊδῶν βαιῶντ' ἄλλων εἶδος ἐνίσπων
αὐτὰρ ἔπειτ' ἐρίω πάντα πάλιν, εὖ κατὰ κόσμον.
Ἦτοι μὲν κρατέων Ἀγαμέμνων, κοῖρανός ἀνδρῶν,
λευκὸς ἦν, μέγας, εὐρυπύγων, κυανοχίτης,
οὗ ἡγευγῆς, εὐπαίδευτος, μακάρεσσιν ὅμοιος.

Τοῖο δ' ἀδελφὸς βαιὸς ἦν δέμας, εἶχε δ' ἄρ' εὖρος
πυρρόχρους δ' ἄρ' ἦν, δαυπύγων, ξανθοέθαιρος.
Νέστορ δ' αὖ μέγας ἦδ' ἐκατέρβρις, γλαυκὸφθαλμος,
μάκροφς, ὑπόπυρρος, λευκοκόμης, πολυπράδμων.

Ἰδομενεὺς δ' ἄρα γοργός, κυανοχρῶς, μεσομήλις,
κονδόθρις, δαυπύγων, εὖριν, οὐλοκάρητος,
Μηριόνης βαιός, πλατὺς, εὐθρις, οὐλοέθαιρος,
λευκός, στρεβλόρριν, εὐπύγων, εὐρυμέτωπος.

Λοκρὸς δ' αὐτ' ἄρ' ἦν μακρὸς, ὅσσε δὲ τοῖο φαολὰ,
μάκροφς, μελίχρως, οὐλοθρις, κυανοχίτης.
Κάλχας μικρὸς ἦν, λεπτός, λευκός, δαυχαίτης,
κρᾶτα φέρων πολιὴν, ὀλόλευκον πρὸς δ' ἄρ' ὑπὲρ νην.
Τυδείδης δ' ἄρα σώματι ἦεν τισσαράχωνος,
εὐσχήμεν, σιμός, σιμαύχην, ξανθογένειος.

Δουρατέου δ' ἄρα ἵππου τέκτων ἦεν, Ἴπειός,
λευκός, ἐν ἡλικίῃ, μέγας, εὐχαρὶς, εἶδεῖ καλός.
Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἡλικίῃν μέσος ἦν ἰδὲ γάστρω,
λευκός, ἀπλούθρις, ἦδ' ἐκατέρβριν γλαυκίων τε·
ὑστάτος αὖτ' ἄλλων ἐπίσχε ποτὶ δούρειον ἵππον,
οὗ τοῦδε θύρην κλήϊσε· ῥίγια δ' εἶδετο ἔργα.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κεῖνοι ταλακάρῃοι ἐς λόχον ἦλθον,
ἥρώων ἄλλων ὅσοι ἦσαν ὄβριμοι υἱες
πῦρ ζαχολαγῆς προέησαν, ὅρρα κλισίας ἀμαθύνῃ.
Τοὶ δ' ἄρ' ἐν εἰρεσίῃ περὶ ὥντες φευδὲς νόστον

ἐς Τένεδον κατάρχοντο, Σίνωνα δὲ Τροίῃ ἔσαν
γυμνόν, ἐνὶ μελέεσσιν ἐκούσια τραύματ' ἔχοντα·
τῷ δ' ἄρα πᾶν ἐτίταλτο Ἀχαιῶν ἔργον ἀνύσαι.

Ὅρθρῳ μὲν τὰ τελέετο ἔργα δόλοιο Ἀχαιῶν·
αὐτὰρ ἐπεὶ καλὴ ἐφάνη φαισίμβροτος Ἥως,
οὗ Τρῶες ἀνεγρόμενοι μάλα μέμερα ἔργα θεῶντο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέβησαν ὅθι πάρος ἦσαν Ἀχαιοί,
εἰσπρόωντες θήκεον, οὐδὲ δύναντο νοῆσαι.

Τοῖς δὲ Σίνων δολόμητις ἐπέδραμε τραύμασι βρίθων.
Μειλιχίοις δ' ὁ γέρων ἀναιείρετο, τίς πόθεν εἴη.

Ὁ δὲ δολοπροσύνγησιν ἀμείβετο ἀγκύλα πάντα.

Εἰμὶ μὲν ἐκ Δαναῶν, Δαναοὶ δέ με ἰδὼρα τανούτως,
ὁμέτερον καλέοντες ἀρηγόνα, ὡς Παλαμήδης.

Τόνδ' ἄρα δούρειον ἵππον ἄγαλμα ἀνέθιντο Ἀθήνη,
φάντες ὅτι Τρῳέεσσιν ὀλέθριον ἦμαρ ἐστίται,

εἰ κεν ἑἴτ' ἐμιν οὐδὲ νεῶν ἀγάγητε Ἀθήνης.

Ὡς φάτο· τῷ δ' ὁ γέρων πόρην εἴματα σιγαλέοντα.
Τρῶες δ' αὖ πρὸς ἀστυ πελώριον εἴρουν ἵππον,
νήπιαι, οὐδ' ἐνόησαν ἐν φλόγον ἐγκουέοντας.

Αὐλοὶ δ' ἄρ' καὶ φόρμιγγες βρέμον ἀπλετον ἡχήν.

Τρυφιόδορος δ' οὐκ εἰδώς, ὅτε πέρθετο Τροίη,

Demophon Acamasque et Anticlus, qui mortuus est in
-equo,] Peneleusque Megesque et Antiphates ad illos,
Iphidamas, praetereaque Eurydamas et Amphidamas qui-
dam,] cum his autem Epeus et Ulysses versutus.

Sed Atridarum inferiorumque aliorum speciem expo-
nam;] at dein narrabo omnia rursus, bene ut convenit.
Profecto quidem imperator Agamemnon, dux virorum,
candidus erat, magnus, longa-barba, nigricomus,
nobilis, bene-educatus, diis similis.

Ejus frater autem parvus erat corpore, habebat vero lati-
tudinem,] ruficolor autem erat, densa-barba, flavicomus.

Nestor contra magnus ac naso-demisso, glaucis-oculis,
longe-videns, subrufus, albicomus, sapientissimus.

Idomeneus vero velox, nigricolor, media-statura,
brevi-coma, densa-barba, pulcro-naso, crispo-capite,

Meriones parvus, latus, pulericomus, crispis-capillis,
candidus, torto-naso, pulcra-barba, lata-fronte.

Locrus vero erat longus, oculique ejus strabi,
longe-videns, mellicolor, crispicomus, nigris-capillis.

Calchas parvus erat, gracilis, candidus, densis-capillis,
caput habens canum, plane-albam vero insuper barbam.

Tydidēs autem corpore erat quadratus,
bono-habitu, simus, acclivi-cervice, flava-barba.

Lignei vero equi faber, Epeus, erat
candidus, juventutis-aeate, magnus, graciosus, facie pul-
cer.] At Ulysses statura media erat atque ventriosus,

candidus, simplicibus-comis, ac naso-demisso glaucisque-
oculis.] Postremus vero aliorum ingressus in ligneum
equum,] hujus portam clausit; horrenda autem videbantur
opera.] At postquam illi aerumnosi in latibulum intrarunt,

heroum aliorum quotquot erant fortes filii
ignem ardentem injecerunt, qui castra in-pulverem-redige-
ret.] Hi vero remigatione transmissi fictum reditum

in Tenedum devecti sunt, Sinonem autem Trojae relique-
runt] nudum, in membris spontanea vulnera habentem;
huic autem totum commissum est Achaeorum opus perli-
ciendum.] Primo-mane quidem perfecta sunt opera doli
Achaeorum.] At quando pulcra apparebat lucifera Aurora,

Trojani exsperserfacti valde gravia opera videbant.

At postquam descenderunt, ubi prius fuerant Achaei,
intuitu stupebant, neque poterant intelligere.

His autem Sinon dolosus accurrit vulneribus oneratus.

At blandis-verbis senex (Priamus) interrogavit, quis et
unde esset.] Is igitur astutiis respondit versuta omnia.

Sum quidem e Danais, Danaei autem me affecerunt ita,
vestrum me vocantes adiutorem, ut Palamedem.

Hunc vero ligneum equum donarium obtulerunt Minerva,
dicentes Troibus exitiosum diem fore,

si siveritis eum hic neque in templum duxeritis Minervae.

Sic dixit; ei vero senex dedit vestes splendidas.

Troes vero ad urbem ingentem trahabant equum,
stulti, neque intelligebant suum exitium se-accelerare.

Tibiae autem ac citharae resonabant immenso sonitu.

Tryphiodorus vero haud sciens, quando expugnata-fuisset

πολλοῖς σὺν ἐτέροις λήμῃ δοκέων ἀπαφίσκειν,
οὐνεκά μ' Ἰσαάκιος ἀτίσαστο αἰσχεροτίμας,
ἀνθεσιν ἐστεφάνωσε τὸν ἵππον ἐκ ποταμοῖο,
χειμῶνος μεσάτοιο ἐόντος, ὥς ἐρεείνω·
705 Ὀρφεὺς γάρ μ' ἐδίδαξεν, ἀπ' ἀνέρος ἄλλου ἀκούσας,
ψευδέα μὴ ποτε μῦθον ἐνίσπειν ἀνθρώποισιν.
Ἀλλὰ τὰ μὲν ἐρίω καὶ οὐκ ἀτέλεστα ἔασω.

Ἴππον δ' ὡς ἐνόησε καθελκόμενον Κασσάνδρῃ,
Τρωσὶ τορὸν βοάσκει κατὰζαι ἢ καταπρῆσαι,
710 μὴδὲ πῶλει φερέμεν τυκτὸν κακὸν ὀβριμόεργον.
Ὡς ἡ μὲν βοάσκει, πατὴρ δ' ἐπὶ πύργον ἐνεῖρξεν
οἷά τε μαινομένην· ἡ δὲ γοάσκει πεσοῦσα.
Λαοκῶν δὲ μόνος δορὶ τόνδ' ἵππον οὐτήσας,
παῖδα ὀρακοντείουσιν ἀπώλεσεν ἐσθλὸν ὁδοῦσι.

715 Οἱ δ' ἐς Ἀθηναίης ποτὶ ἔσπερον ἤγαγον ἵππον.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ἐπέρεξαν ἐνὶ βωμοῖς ἑκατόμβας,
κρητῆρες θανάτοιο περὶ πόλιν ἦσαν ἀπάντη.
Γυιοβαρὴς Διόνυσος ἐπέθρεψε, χεῖρε δ' Ἐνυώ.[τας,

Ἀλλ' ὅτε δὴ κατέμαρψεν ἐπ' αὐθροτοῦ ὕπνος ἅπαν-
720 νύξ δ' ἄρ' ἔην μέσση, λαμπρὴ δ' ἐπέτελλε σελήνῃ,
καὶ τότε δὴ Δαναοῖσι Σίνων φλόγα δειξεν ἐταίροις.
Οἱ δὲ μάλ' εἰρεσίησιν ἐπασσυσμένως ἐλόωντες,
ὀτραλέως ἀφίκοντο καὶ ἐνδοθὶ πάντες ἔβησαν.

Καὶ τότε δὴ στοναγὴ τε καὶ οἰμωγὴ γένετ' ἀνδρῶν,
725 ἀνδρῶν ἠδὲ γυναικῶν, ὠκυμόρων βρεφῶν τε,
κτεινομένων κατὰ νύκτα παρὰ κρητῆρσι καὶ εὐναῖς.

Αἱματόεν δὲ πέλαγος ἐπώρνευε κύματα μακρὰ
χαλκείοις ἀνέμοισιν, Ἄρης δ' ἐπενήγχετο λυθρῷ.
Καὶ τότε δὴ Μενέλαος ἀριστῆσσι σὺν ἄλλοις
730 Διηφόβου μελάρθοισι πελάσας, κτεῖνε μὲν αὐτόν,
αὐτὸς δὲ στονόεσσαν ἀφείλετο Τυνδαρεώνην.
Αἰακίδης δὲ Νεοπτόλεμος Πριάμῳ κατέπερνε
ἐς Διὸς ἐρχείοιο μέγαν περικαλλέα βωμόν.

Ἐκτορίδης δ' ἀπὸ πύργων ἄγριος ὤσεν Ὀδυσσεύς.
735 Κασσάνδρῃ δ' ἐκ νηοῦ Λοκρὸς ἀφείλετο Αἴας.
Τὴν δ' ἄρα Λαοδίκην ἐνὶ γάσματι δέξατο γαῖα.
Αἰνείας δὲ καὶ Ἀγχίσης φύγον Αὐσονίηνδε,
ἐξ ὧν περ γενεὴ Λατίνων πέλεν ὀβριμόθυμος.

Παῦροι δ' αὖτε καὶ ἄλλοι ἔκφυγον ὕλας Ἀχαιῶν.
740 Οἱ δ' ἄλλοι κοινῷ θανάτῳ κατὰ μοῖραν ἐπέσπον.
Οἷον μὲν Ἀντήνορος εἰρύσαντο γενέθλην
Ἀργεῖοι, ξενίης μνήμην φορέοντες ἐκείνου,
παρδαλέην προθύροις ἀρίγνωτον σῆμα βαλόντες.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τετέλεστο μακρόχρονον ἔργον Ἄρης,
745 χρυσὸν ὁμοῦ καὶ ἄργυρον ἠδὲ τε Τρώϊον ὄλβον
Τρωϊάδας τε γυναῖκας μοιρήσαντες Ἀχαιοὶ,
θύσαντες νεχέουσιν ἑοῖς παρὰ θινὴ θαλάσσης,
ὠκυάλων ἐπείβαινον νηῶν κυανοπρώρων,
ἐς πάτραν δ' ἀνάγοντο, βαθυρῶρον οἶδμα περῶντες.

750 Στῆσιχορος δ' ἐρέησιν ἑοῖς ἐπέεσσιν νόστον,
ἡμὲν ὅσοι πελάγει φθάρεν ἠδ' ὅσοι ἤλυθον ἄλλῃ,
ἠδ' ὅσοι εἰσαφίκοντο φίλῃν πατρίδα γαίαν.
Κεῖνος ταῦτ' ἐρέησιν ἀνὴρ, γλώσσα δ' ἄρ' ἐμείο
βουλῇ Ἰσαακίῳ δολόφρονος οἷ τε δάμαρτος

Troja,] multis cum aliis etiam me putans se-falsurum ,
quia me Isaacus dehonestabat probrosus-honorator ,
floribus coronavit equum e fluvio ,
hiems media cum-esset , ut declaro ;
Orpheus enim me docuit, a viro alio qui-audierat,
ne unquam mendax verbum dicam hominibus.
Sed haec quidem exponam neque imperfecta relinquam.

Equum autem ubi vidit attrahi Cassandra ,
Trojanis accute acclamavit, ut-diffringerent eum aut com-
burerent] neque urbi ferrent fabricatam calamitatem imma-
nem.] Sic illa clamavit, pater autem in turrem inclusit eam
ut dementem; illa autem ingemuit prostrata .
Laocoon vero solus, hasta hoc equo percusso ,
filium serpentinis perdidit dentibus egregium.
Illi autem in Minervae templum sub vesperam ducebant
equum.] Sed cum jam sacrificassent in aris hecatombas .
pocula mortis per urbem erant ubique.

Membris-gravatis Bacchus fremebat, gaudebatque Beliona.

Sed cum jam deprehendisset divinus somnus omnes ,
nox autem esset media , lucidaque oriretur luna ,
tum jam Danaïs Sinon facem ostendit amicis.

Hi igitur remigatione velocissime vecti ,
mox advenerunt et intus omnes se-contulerunt.

Et tunc jam gemitus atque ejulatus erat virorum ,
virorum ac mulierum, infantiumque brevis-vitæ ,
intersectorum per noctem inter pocula et in lectis.
Sanguineum autem pelagus sustulit undas magnas
aeneis ventis, Mars vero nabat in-cruore.

Et tum Menelaus cum principibus aliis
Deiphobi aedibus aggressus, occidit quidem ipsum ,
ipse autem gemebundam abripuit Tyndaridem.

Æacides autem Neoptolemus Priamum interfecit
ad Jovis Hercei magnam perpulcrum aram.

Hectoris-filios vero de turribus ferox detrusit Ulysses.

Cassandramque e templo Locrus abripuit Ajax.

At Laodicen in hiatu accepit terra.

Æneas autem et Anchises fugerunt in-Ausoniam ,
e quibus genus Latinorum erat magnanimum.

Pauci vero etiam alii effugerunt filios Achæorum.

Reliqui autem communem mortem fato obibant.

Solam tamen Antenoris servabant familiam

Argivi , hospitalitis memoriam tenentes illius ,
pantherinam-pellem vestibulo clarissimum signum injicien-
tes.] At postquam perfectum-est diuturnum opus Martis,

aurum simul et argentum ac Trojanas opes

Troadesque mulieres partiti Achæi ,

justis-factis mortuis suis ad littus maris ,

veloces conscenderunt naves nigris-proris ,

inque-patriam revehebantur, altifluum æquor-secantes.

Stesichorus autem narrat suis carminibus reditum,

et qui in-mari interierint, et qui appulerint alio ,

et qui pervenerint caram ad patriam terram.

Ille hæc narrat vir , lingua vero mea
consilio Isaaci dolosi ejusque uxoris

755 ἄρτου δευομένη καταίσχεται, οὐδ' ἐπαίδει
 οὐδὲ θέλει πονέειν, περὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔχουσα.
 Καὶ τότε τίς που εἴσεται ἀνὴρ ὄρθια κρίνων,
 ὡς ἄρ' ἄτερ καμάτοιο ὑμῖν κατὰ πάντ' ἐρέεινα.
 Ἀλλ' ὑμεῖς, τέχνα μοιρηγενέων γενετήρων,
 760 ἄλλοθεν Ἀργείων νόστον δίζεσθ' ἐπαίδειν.
 Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, περὶ τέρματι Μοῦσαν ἐλίσσων,
 Τροίην ὅπποτε πέρσαν ἀρήϊοι υἱες Ἀχαιῶν.
 Πρωτίστης προπάρειθεν Ὀλυμπιάδος μεγακύκλου
 μέτρον ἀπειρίσιον τετρακοσίῳ λυκαβάντων
 65 ὀγδοάτῳ δεκάτῳ τε Τρώϊον ὦλετο ἄστῳ,
 ὡς Σικελὸς Διόδωρος ἐν Ἱστορίῃσιν ἐνείρει.
 Ἀλλὰ τὰ μὲν κατέλεξα κύκλα μεγάλων ἐνιαυτῶν.
 Μῆνα δὲ ἤδη ἐρέω ἡμάρ τ' ἡδέ τε ὥρην
 οἰκτροτάτου λυκαβάντος, ὃς ἄλγεα θήκατο Τροίῃ.
 770 Δωδεκάτῃ μὲν ἔην μηνὸς Θαργελιῶνος,
 τὸν ῥ' Αἰωνάριον κυκλήσκει μὲν Λογγίνος,
 Ἰανουάριον δ' ἀνέρες πάντες καλέουσι.
 Νύξ δ' ἄρ' ἔην μέσση, λαμπρὴ δ' ἐπέτελλε σελήνη,
 παρθένου εἰσελάουσα ὁρόμον μεγάλῳσιν ἐν ἄστροις,
 775 ἡελίου ἀμφ' Αἰγόκερον Κρόνου οἶκον ἐόντος.
 Καλλιστῷ δ' ἱέρεια κλειναῖς ἦν ἐν Ἀθήναις
 οἰκτροτάτου μεγάλου λυκαβάντος. Κεῖνῃ ἐν ὥρῃ,
 κείνῃ νυκτὶ ὁ Λέσβιος Ἑλλάνικος αἰεῖδει,
 σὺν τῷ καὶ Δοῦρις, Τροίην ἐλέειν Παναχαιοῦς,
 780 οἴκαδε δ' ἐλθέμεναι λυγρὸν τὸν νόστον ἰδόντας.

pane carens se-inhibet, neque amplius-canit
 neque vult laborare, in doloribus animo retento.
 Et hoc quicunque sciet vir recte judicans,
 quod sine difficultate vobis omnia enarraverim.
 Agite vos, liberi lato-fato-natorum parentum,
 aliunde Argivorum reditum petite canendum.
 At ego dicam, circa metam Musam flectens,
 Trojam quando expugnarint bellicosi filii Achæum.
 Primam ante olympiadem magni-circuli
 spatio immenso quadringentorum annorum
 et duodeviginti Trojana periit urbs,
 ut Siculus Diodorus in Historiis refert.
 Sed hos quidem recensui circulos magnorum annorum.
 Mensem vero jam indicabo diemque et horam
 tristissimi anni, qui dolores paravit Trojæ.
 Duodecimus quidem *dies* erat mensis Thargelionis,
 quem Æonarium quidem nominat Longinus,
 Januarium autem viri omnes vocant.
 Nox autem erat media, lucidaque orta-erat luna,
 incitans cursum virginis magnis in astris,
 sole in Capricorno, Saturni domo, versante
 Callisto autem sacerdos celebribus erat in Athenis
 tristissimi magni anni. Illa hora,
 illa nocte Lesbios Hellenicus canit,
 cum eo etiam Duris, Trojam cepisse Græcos,
 domum autem venisse iuctuosum reditum videntes.

INDEX NOMINUM.

A. ANTEHOMERICA; H. HOMERICA; P. POSTHOMERICA.

A.

Ἄβας, αντος, H. 66.
 Ἀβαρβαρή, ης, H. 223, 437.
 Ἀβραδάτης, ου, A. 240.
 Ἀγάθων, ωνος, H. 448; P. 50.
 Ἀγαμέμνων, ονος, A. 197; H. 79; P. 97, 653.
 Ἀγαμήδη, ης, H. 436.
 Ἀγανος, ου, H. 442.
 Ἀγέλαος, ου, H. 178.
 Ἀγήνωρ, ορος, H. 38.
 Ἀγχίαλος, ου, H. 88.
 Ἀρχιμάχη, ης, P. 182.
 Ἀγχίσης, ου, H. 70, 436; P. 737.
 Ἀδρηστος, ου, H. 120.
 Ἀθῆναι, ὤν; P. 776.
 Ἀθηναίη, ης, H. 25, 107; P. 715.
 Ἀθήνη, ης, A. 69; H. 121, 127; P. 693, 695.
 Αἰακίδης, αο, A. 14, 15, 361; H. 228, 301, 322, 343, 364, 450; P. 41, 88, 199, 211, 392, 509, 632, 732.
 Αἴας, αντος, A. 299, 377, 390, 406; H. 39, 89, 111, 134, 161; P. 86, 329, 331, 335, 403, 425, 426, 483, 488, 497, 644, 735.
 Αἰγόκερος, ου, P. 775.
 Αἶδης, ου, A. 235.
 Αἰθίοπες, ὡν, A. 13; P. 215, 346.
 Αἶθρη, ης, A. 130, 132.
 Αἶμος, ου, A. 273.
 Αἰνείδης, αο, H. 48.
 Αἰνείας, αο, H. 71, 80, 84, 237, 436; P. 51, 157, 378, 737.
 Αἰσακος, ου, H. 447; P. 51.
 Αἴσηπος, ου, H. 115.
 Αἰτωλός, οῦ, H. 43.
 Αἰωνάριος, ου, P. 771.
 Ἀκάμας, αντος, A. 156; H. 112; P. 647.
 Ἀκμων, ονος, H. 277.
 Ἀκταῖος, ου, A. 274; P. 557.
 Ἀλάστωρ, ορος, H. 97.
 Ἀλέξανδρος, ου, A. 8, 16, 108, 144, 160, 165, 196; H. 128, 131, 132, 441.
 Ἀλήθεια, ας, A. 385.
 Ἄλιος, ου, H. 98.
 Ἀλεανδρος, ου, H. 98.

Ἀληστis, ιδος, A. 238.
 Ἀλκιδάμας, αντος, P. 556.
 Ἀμάζων, ονος, A. 23; H. 250; P. 193.
 Αμαζονίδας, ὡν, P. 9, 183, 185.
 Ἀμυντορίδης, ου, A. 185.
 Ἄμπιος, ου, H. 89.
 Ἀνδροδάτεια, ης, P. 179.
 Ἀνδρομάχη, ης, H. 129, 317; P. 182, 368.
 Ἀνδρῶ, οῦς, P. 179.
 Ἀνθεμίδης, ου, H. 39.
 Ἀντήνωρ, ορος, A. 161; H. 163; P. 380, 515, 608, 741.
 Ἀντιάναρα, ας, P. 176.
 Ἀντικλος, ου, P. 647.
 Ἀντίλοχος, οιο, A. 226; H. 37, 86, 117, 225; P. 262, 419, 443, 464.
 Ἀντίμαχος, οιο, A. 158, 164.
 Ἀντιόπεια, ης, A. 238.
 Ἀντιφάτης, ου, P. 648.
 Ἀντίφονος, ου, H. 447; P. 51.
 Ἀντιφος, ου, H. 40.
 Ἀξύλος, ου, H. 113.
 Ἀπόλλων, ωνος, A. 35, 50, 89; H. 5, 467; P. 391.
 Ἀπρῶλλιος, ου, A. 81.
 Ἀραβας, ὡν, P. 252, 276, 278, 293.
 Ἀραβῆς, ιδος, P. 283.
 Ἀράβισσα, ης, P. 258.
 Ἀργεῖοι, ὡν, A. 91, 150, 154, 159, 165, 187, 210, 217, 256, 260, 280, 282, 287, 301, 304, 311, 317, 335, 351; H. 6, 11, 17, 109, 175, 180, 183, 203, 229, 321; P. 5, 36, 81, 96, 113, 118, 144, 148, 161, 186, 190, 213, 247, 251, 254, 260, 266, 295, 302, 430, 433, 440, 465, 509, 520, 524, 549, 553, 572, 602, 608, 742, 760.
 Ἀργεῖος, α, ὡν, A. 7; H. 421; P. 610.
 Ἀργος, εος, A. 88, 194, 311.
 Ἀρείδης, ου, A. 273.
 Ἀρετάων, ονος, H. 117.
 Ἄρης, ηος et εος, A. 23, 35, 212, 399; H. 27, 87, 101, 108; P. 64, 65, 68, 71, 548, 641, 728.
 Ἀρκεισίδης, εω, P. 84.
 Ἄρτεμις, ιδος, A. 36, 196, 201.
 Ἀρχιμήδης, εος, H. 47.
 Ἀσκληπιάδης, ου, P. 52C.

Ἀσπιδοχάρμη, ης, P. 180.
 Ἀσσύριος, α, ον, P. 345.
 Ἀστέριος, ου, A. 101.
 Ἀστυάναξ, ακτος, H. 129, 319.
 Ἀστυνόμεια, ης, A. 349.
 Ἀστυάλος, ου, H. 116.
 Ἀστύνοος, ου, H. 65.
 Ἀτρείδης, αο, A. 98, 155, 182, 363, 375, 387;
 H. 57, 85, 118, 136, 160, 193, 205, 235;
 P. 311, 540, 609, 651.
 Ἀτρείων, ωνος, A. 376.
 Αὐληρος, ου, H. 117.
 Αὐλῆς, ἴδος, A. 172, 191.
 Αὐσονίη, ης, P. 737.
 Αὐτομέδων, οντος, P. 547.
 Ἀφροδίτη, ης, A. 36, 63, 70, 72; H. 76, 208.
 Ἀχαιοί, ὦν, A. 10, 170, 182, 199, 220, 258, 272,
 296, 309, 320, 325, 361, 386; H. 3, 35, 56,
 91, 111, 163, 169, 185, 187, 213, 216, 219,
 264, 320; P. 38, 40, 103, 109, 154, 259, 276,
 279, 311, 339, 342, 354, 428, 438, 444, 454,
 477, 485, 497, 510, 578, 612, 682, 683, 686,
 739, 746, 762.
 Ἀχάτης, ου, A. 232.
 Ἀχιλλεύς, ῆος, A. 173, 182, 186, 189, 259, 317,
 365; H. 8, 243, 375, 381, 393, 396; P. 146,
 166, 205, 355, 384, 392, 410, 440, 482, 495,
 552, 563.
 Ἀχιλλεύς, ῆος, A. 180, 264, 268, 277, 281, 284,
 304, 362; H. 1, 199, 219, 225, 406; P. 263,
 333.

B.

Βάρβοις, ας, P. 285.
 Βιοστρέφη, ης, P. 179.
 Βοιώτιος, α, ον, H. 118.
 Βορέης, αο, P. 104.
 Βουκολίδης, ου, H. 223.
 Βουκολίων, ωνος, H. 115.
 Βούνικος, ου, H. 442.
 Βρισηΐς, ἴδος, A. 355; H. 2; P. 447, 542.
 Βρισεύς, ῆος, A. 350.
 Βροῦτος, ου, A. 241.

Γ.

Γαῖα, ης, P. 300.
 Γανυμήδης, εος, A. 93.
 Γλαῦκος, ου, H. 123, 125, 133.
 Γωρυτόισσα, ης, P. 178.

Δ.

Δαναός, ου, H. 42; Δαναοί, ὦν, H. 202, 231;
 P. 163, 486, 517, 609, 691, 721.
 Δαρδανίδης, ου, H. 337.

Δαρδανίων, ωνος, H. 403; P. 237.
 Δάρης, ητος, H. 53.
 Δέσιος, ου, A. 87.
 Δηϊδάμεια, ης, P. 538.
 Δηϊκόων, ωντος, H. 79.
 Δηϊφοβος, ου, H. 448; P. 50, 158, 353, 358,
 376, 393, 600, 730.
 Δημοκόων, ωντος, H. 41.
 Δημοφάων, ωντος, P. 647.
 Δίχη, ης, H. 151.
 Δίκτης, υος, P. 598.
 Διόδωρος, ου, Σικελός, P. 766.
 Διομήδης, εος, A. 156; H. 44, 49, 63, 110, 176;
 P. 643.
 Διόνυσος, ου, P. 718.
 Διῶρης, εος, H. 42.
 Δολοπίων, ονος, H. 60.
 Δόλοπες, ων, A. 175.
 Δόλων, ωνος, H. 190.
 Δοῦρις, ιος, P. 779.
 Δρῆσος, ου, H. 114.
 Δύσπαρις, ἴδος, A. 5; P. 358, 396, 418, 587.

E.

Ἐγγεσίμαργος, ου, P. 180.
 Ἐκάβη, ης, A. 39, 44, 46, 143; H. 435, 443;
 P. 366, 619.
 Ἐκάτη, ης, P. 182.
 Ἐκτορίδαι, ἄων, H. 300, 377; P. 743.
 Ἐκτωρ, ορος, A. 11, 232; H. 87, 90, 99, 108,
 110, 121, 127, 133, 134, 162, 214, 217, 221,
 244, 249, 266, 272, 300, 318, 322, 333, 334,
 338, 351, 355, 362, 387, 388, 402, 408, 418,
 456, 480, 483, 488; P. 21, 35, 122, 359,
 430.
 Ἐλατος, ου, H. 119.
 Ἐλένη, ης, A. 7, 141, 148, 154, 285; H. 16,
 163, 165, 439; P. 600, 610.
 Ἐλενος, ου et οιο, A. 16; H. 100, 121, 447; P.
 49, 373, 571, 579.
 Ἐλεφήνωρ, ορος, H. 38.
 Ἐλλὰς, ἄδος, A. 382.
 Ἐλλάνικος, ου, P. 14, 778.
 Ἐλλη, ης, H. 466.
 Ἐλληνες, ων, A. 9, 25, 81.
 Ἐλωρδς, οῦ, A. 274; P. 555.
 Ἐμπεδόκληιος, α, ον, H. 138.
 Ἐννοσίγαιος, ου, A. 96.
 Ἐννοσίχθων, ονος, H. 203.
 Ἐνωῖς, οῦς, P. 258, 718.
 Ἐπειός, οῦ, A. 17; P. 632, 650.
 Ἐρεβος, ους, A. 67.
 Ἐρις, ἴδος, A. 71.

Ἑρμῆς, οὔ, Α. 36.
 Ἑρως, ωτος, Ρ. 64, 65, 67, 70.
 Εὐάδνη, ης, Α. 238.
 Εὐβοία, ας, Α. 391.
 Εὐμηλος, ου, Ρ. 646.
 Εὐριπίδης, ου, Ρ. 503.
 Εὐρύαλος, ου, Η. 114.
 Εὐρυδάμας, αντος, Η. 66; Ρ. 649.
 Εὐρυλόχη, ης, Ρ. 181.
 Εὐρύπυλος, ου et οιο, Α. 15; Η. 60, 118, 197, 201; Ρ. 518, 584, 646.
 Εὐσωρος, ου, Η. 112.
 Εὐφορβος, ου, Α. 232; Η. 223.
 Ἐχέμων, ονος, Η. 68.
 Ἐχέπωλος, ου, Η. 37.

Z.

Ζεύς, Ζῆν (Α. 35), Ζηὺς et Διών, Α. 19, 97, 100, 102, 103, 106, 208; Η. 25, 125, 171, 213, 216, 274, 281, 290, 474, 468.

H.

Ἥλιος, οιο, Α. 49, 51; Η. 33.
 Ἡετίων, ωνος, Η. 359.
 Ἡιονεύς, ἥος, Η. 133.
 Ἡλις, ιδος, Ρ. 577.
 Ἡνιοπεύς, ἥος, Η. 177.
 Ἡρακλῆς, έος et ἥος, Α. 21; Η. 92.
 Ἡρακλείδης, ου, Α. 269.
 Ἡρη, ης, Α. 64; Η. 107, 202, 212, 276.
 Ἡριγένεια, ης, Η. 192, 285, 290; Ρ. 136.
 Ἡφαιστος, οιο, Η. 55; Ρ. 294.
 Ἡώς, οῦς, Η. 281; Ρ. 684.

Θ.

Θαλυσιάδης, ου, Η. 37.
 Θαργηλιών, ὠνος, Ρ. 770.
 Θεανώ, οῦς, Α. 239; Η. 436.
 Θερμύδων, οντος, Ρ. 7.
 Θερσίτης, ου, Ρ. 201, 204, 206.
 Θεστορίδης, αο, Α. 196.
 Θέτις, ιδος, Α. 68, 178; Ρ. 459, 531.
 Θησείδης, ου, Α. 156.
 Θόας, αντος, Η. 43.
 Θόων, ωνος, Η. 67.
 Θρασυμήδης, εος, Ρ. 645.
 Θρηῆες, ων, Η. 190.
 Θυμβραῖος, οιο, Ρ. 409.
 Θύμβρη, ης, Ρ. 391, 405.
 Θωρήκη, ης, Ρ. 181.

I.

Ἰάμενος, ου, Ρ. 87.

Ἰκνουάριος, ου, Ρ. 775.
 Ἰδαῖος, ου, Η. 166, 311, 442.
 Ἰδη, ης, Η. 105, 465.
 Ἰδομενεύς, ἥος, Η. 57; Ρ. 87, 611, 660.
 Ἰερή, ἥς, Α. 279; Ρ. 558.
 Ἰλεύς, έος, Ρ. 644.
 Ἰλιακός, ἡ, ὄν, Α. 1.
 Ἰλιος, ου, Η. 121, 265, 417.
 Ἰνδοί, ὦν, Ρ. 222, 243, 252, 312, 336.
 Ἰοδόκη, ης, Ρ. 187.
 Ἰόχεια, ης, Ρ. 179.
 Ἰούνιος, οιο, Α. 87.
 Ἰποδάμεια, ης, Α. 350, 355; Ρ. 447.
 Ἰποθόη, ης, Ρ. 176.
 Ἰππόθαος, ου, Η. 448; Ρ. 49.
 Ἰππόλοχος, οιο, Η. 123.
 Ἰππολύτη, ης, Ρ. 11.
 Ἴρις, ιδος, Α. 212.
 Ἰσαάκιος, οιο, Η. 143; Ρ. 281, 620, 702, 754.
 Ἰστριάδης, αο, Ρ. 555.
 Ἴστρος, οιο, Α. 274.
 Ἰριγένεια, ης, Α. 195.
 Ἰριδάμας, αντος, Ρ. 649.
 Ἰρίνοος, ου, Η. 133.

K.

Καλήσιος, ου, Η. 113.
 Καλλιόπεια, ης, Α. 2.
 Καλλιστώ, οῦς, Ρ. 776.
 Κάλχας, αντος, Ρ. 645, 666.
 Κασσάνδρη, ης, Η. 410, 443; Ρ. 370, 735.
 Κεφάληνες, ων, Α. 383.
 Κλυταίμνηστρα, ας, Α. 195.
 Κλύτιος, οιο, Η. 437.
 Κνῆμις, ιδος, Ρ. 181.
 Κόϊντος, ου, Ρ. 10, 13, 282, 522, 584, 597.
 Κοίρανος, ου, Η. 97.
 Κόρυθος, ου, Η. 442.
 Κόων, ωνος, Η. 194.
 Κρήθων, ωνος, Η. 80.
 Κρήτη, ης, Α. 100, 107, 135; Κρήτι, άων. Α. 101.
 Κρονίη, ης, Η. 279.
 Κρόνος, ου, Η. 27, 33, 281, 289, 472, 473; Ρ. 39, 775.
 Κυάνιππος, ου, Ρ. 643.
 Κύκνος, ου, Α. 257.

Λ.

Λαέρτης, αο, Ρ. 487.
 Λάμπρος, ου, Ρ. 138.
 Λαοδάμεια, ης, Α. 227, 246.
 Λαόδαμος, ου, Η. 319.

Λαοδίχεια, ης, Η. 443.
 Λαοδίαη, ης, Ρ. 736.
 Λαοθόη, ης, Η. 438.
 Λαοκόων, ωντος, Ρ. 713.
 Λάτινοι, ων, Ρ. 738.
 Λέλεγγε, ων, Α. 359.
 Λεοντεύς, έως, Ρ. 646.
 Λέσβιος, ου, Ρ. 778.
 Λέσβος, ου, Α. 372.
 Λήϊτος, ου, Η. 118.
 Λήμνος, ου et οιο, Α. 298; Ρ. 576, 580.
 Λογγίνος, ου, Ρ. 771.
 Λοκρός, οῦ, Α. 300; Η. 215; Ρ. 664, 735.
 Λουκρετία, ης, Α. 239.
 Λυκάων, ονος, Ρ. 48.
 Λύκιοι, ων, Η. 96.
 Λυκομήδης, εος, Α. 175.
 Λυκόφρων, ονος, Ρ. 597.
 Λυσίας, ου, Ρ. 14.

M.

Μάρκελλος, ου, Η. 48.
 Μάρκος, ου, (Μάρκελλος), Η. 48.
 Μαχάων, ονος, Η. 21, 197, 198; Ρ. 521, 583.
 Μέγης, ητος, Ρ. 648.
 Μελάνθιος, ου, Η. 118.
 Μελάνιππος, ου, Ρ. 554.
 Μεμνόνιος, η, ον, Ρ. 261, 308.
 Μέμκων, ονος, Ρ. 235, 239, 241, 280, 283, 290, 300, 313, 316, 317, 330, 334, 345.
 Μενέλαος, ου, Α. 98, 99, 135, 155; Η. 17, 19, 58, 82, 120, 222; Ρ. 83, 644, 729.
 Μινεσθεύς, έως, Ρ. 88.
 Μενέσθης, ου, Η. 88.
 Μενίσθιος, ου, Η. 132.
 Μέτων, ωνος, Η. 470.
 Μηριόνης, ου, Η. 59; Ρ. 83, 662.
 Μοίραι, ὦν, Α. 28, 32.
 Μοῦσα, ης, Α. 19; Ρ. 435, 761.
 Μύδων, ωνος, Η. 86.
 Μυκηναῖοι, ων, Α. 383.
 Μύνης, ητος, Α. 359.
 Μυρμιδόνες, ων, Α. 183; Ρ. 445, 549, 553.
 Μυρίνη, ης, Α. 218.
 Μυσός, οῦ, Ρ. 519; Μυσοί, ὦν, Α. 282, 323; Ρ. 269, 272, 275, 519, 554, 566.

N.

Νεμεός, οῖο, λίων, Α. 104.
 Νεοπτόλεμος, οιο, Ρ. 523, 562, 566, 643, 732.
 Νεστορίδης, ου, Ρ. 645.
 Νίστωρ, ορος, Α. 177; Η. 83, 170, 176, 198,

200, 205; Ρ. 87, 262, 280, 458.

Νηρεύς, ἥος, Ρ. 452.
 Νιρεύς, έως, Α. 278.
 Νοήμων, ονος, Η. 98.
 Νύξ, ητος; Η. 279, 285, 289.
 Νύμφαι, ὦν, Η. 465.

Ξ.

Ξανθικός, οῦ, Α. 80, 81.
 Ξάνθος, ου et οιο, Η. 67, 240, 409; Ρ. 148, 210, 355.

Ο.

Ὀδῖος, ου, Η. 57.
 Ὀδυσσεύς, ἥος, Α. 322, 332, 340, 406; Η. 96, 116, 189, 195; Ρ. 402, 483, 572, 613, 650.
 Ὀδυσσεύς, έως, Α. 155, 177, 194, 297, 307, 326, 363; Η. 41; Ρ. 408, 514, 603, 617, 625, 672, 734.
 Οινόμαος, ου, Η. 99.
 Οινώνη, ης, Α. 239; Η. 438.
 Ὀλυμπος, ου, Α. 34.
 Ὀμηρος, ου, Α. 6; Η. 25, 55, 230.
 Ὀρίσθιος, ου, Η. 100.
 Ὀρέστης, ου, Η. 99.
 Ὀρσίλοχος, ου, Η. 80.
 Ὀρφεύς, έως, Ρ. 522, 574, 705.
 Ὀτρήρη, ης, Ρ. 8, 57, 127.
 Οὐρανός, ου, Η. 276.
 Οὐρανῖωνες, ων, Η. 329, 347.
 Ὀφελτιος, ου, Η. 114.

Π.

Παλαμήδης, εος, Α. 155, 265, 287, 316, 327, 331, 364, 366, 369, 370, 371; Η. 3, 6, 229; Ρ. 692.
 Παλλὰς, άδος, Ρ. 512.
 Πάμμων, ονος, Η. 447; Ρ. 49.
 Παναχαιοί, ὦν, Α. 187, 191, 315, 321, 329, 348, 393.
 Πάνδαρος, ου, Η. 19, 22, 63, 69.
 Πανέλληνες, ων, Α. 205.
 Πανθείη, ης, Α. 240.
 Πάριος, ου, Α. 59, 75, 78.
 Πάρις, ιδος, Α. 31, 54, 59, 78, 125; Η. 17, 28, 447; Ρ. 48, 159, 353.
 Πάτροκλος, ου et οιο, Α. 11, 185; Η. 199, 224, 233, 239, 270; Ρ. 419, 443, 464, 466, 475.
 Πείρων, ω, Η. 42.
 Πέλοψ, οπος, Ρ. 577.
 Πανθεσθαια, ης, Α. 12; Η. 250; Ρ. 8, 19, 91, 100, 108, 119, 121, 126, 140, 157, 195, 207, 210.

Πήγασος, ου, P. 139.
 Πηδαῖος, ου, H. 59.
 Πήδασος, ου, H. 115.
 Πηλεΐδης, ου ει αο, A. 10; H. 188, 234, 246, 249, 254, 270, 324, 328; P. 125, 202, 305, 357, 406, 444, 463, 500.
 Πηλεὺς, ἦος, A. 68, 178; P. 469.
 Πηνέλεως, ω, P. 648.
 Πιδύτης, ου, H. 116.
 Ποιάντιος, α, ον, P. 580, 585.
 Πολιήτης, ου, P. 51.
 Πολίτης, ου, H. 448.
 Πολύδωρος, ου, H. 451.
 Πολύιδος, ου, H. 66.
 Πολυξείνη, ης, H. 315; P. 498.
 Πολυξένη, ης, H. 381, 398; P. 389.
 Πολυποίτης, ου, H. 116.
 Πορκίη, ης, A. 241.
 Ποσειδάων, ωνος, H. 293.
 Ποσειδῶν, ὠνος, H. 203; P. 111.
 Πουλυδάμας, αντος, P. 216, 236, 240, 335, 347.
 Πριαμίδης, αο, H. 272.
 Πρίαμος, ου ει οιο, A. 4, 39, 48, 57, 74, 75, 369; H. 40, 68, 295, 308, 310, 327, 337, 396, 439, 481; P. 22, 119, 122, 124, 234, 363, 387, 388, 498, 601.
 Πρύτανις, ιος, H. 98.
 Πρωτεσίλαος, ου, A. 222, 247; H. 218.
 Πρωτεύς, ἦος, A. 149.
 Πυλαιμένης, εος, H. 85.
 Πύβρος, ου, P. 526.

P.

Ῥῆσος, ου, H. 190, 191.
 Ῥοιτεῖον, ου, P. 491.

Σ.

Σαλαμίς, ἶνος, A. 391.
 Σαρπηδῶν, οντος ει ὄνος, A. 11; H. 78, 91, 220.
 Σεισίχθων, ονος, A. 137; P. 456.
 Σείριος, ου, H. 51.
 Σῆλαι, άων, P. 285.
 Σέλαγος, ου, H. 89.
 Σελήνη, ης, A. 207.
 Σθενόβοια, ας, A. 245.
 Σιγείον, οιο, P. 459, 465.
 Σικελός, οῦ, P. 766.
 Σιμοίσιος, ου, H. 39.
 Σίνων, ωνος, P. 688, 721.
 Σκαμάνδριος, ου, H. 58.
 Σκάμανδρος, ου, H. 61, 253, 463; P. 207, 208, 384.
 Σχύθπι, έων, P. 23.

Σκυθόμετρες, ων, A. 22.
 Σκῦρος, οιο, A. 175; P. 523, 532.
 Σπάρτη, ης, A. 97, 145, 146.
 Στρίχορος, ου, P. 750.
 Συρηκόσιος, α, ον, H. 46.
 Σῶκος, ου, H. 195.

T.

Τάνταλος, ου, A. 94.
 Ταραντίνοι, ων, P. 219.
 Τελαμών, ὠνος, P. 309.
 Τένειδος, οιο, A. 257; P. 680.
 Τεύθρας, αντος, H. 100.
 Τεῦκρος, ου, A. 117, 181; P. 83, 645.
 Τηλέμαχος, οιο, A. 308.
 Τηλεφίδης, ου, P. 519, 558, 561.
 Τήλεφος, ου, A. 269, 273, 284, 324.
 Τιτῆνες, ων, H. 280.
 Τληπόλεμος, ου, H. 91.
 Τροάνασσα, ης, P. 177.
 Τροάσση, ης, P. 177.
 Τρῆχος, ου, H. 99.
 Τροίη, ης, A. 8, 18, 20, 42, 55, 78, 83, 134, 145, 146, 162, 165, 169, 209, 210, 312, 379; H. 22, 34, 407, 408, 423, 481; P. 15, 40, 227, 234, 348, 484, 512, 513, 517, 575, 680, 700, 762, 769, 779.
 Τρυφίδορος, ου, P. 209, 700.
 Τρωάδες, ων, H. 127, 336.
 Τρωῆας, άδος, P. 258; Τρωιάδες, ων, A. 141, H. 307, 410, 414, 434, 438; P. 34, 44.
 Τρώϊλος, ου, H. 449; P. 52, 353, 358, 362, 382, 385.
 Τρώϊος, α, ον, A. 42, 140; H. 38; P. 26, 80, 102, 227, 237, 259, 345, 578, 616, 625, 630, 745, 765.
 Τρῶες, ωδες, A. 368; Τρῶες, ων, A. 4, 26, 29, 38, 44, 46, 50, 53, 77, 141, 148, 150, 154, 157, 167, 172, 212, 216, 218, 255, 258, 261, 317, 341, 34; H. 12, 14, 17, 18, 22, 35, 64, 78, 90, 10 109, 111, 163, 166, 175, 183, 185, 189, 193, 213, 236, 251, 257, 265, 269, 302, 336, 345, 414, 419, 420, 421, 455, 476, 478; P. 32, 112, 124, 161, 163, 185, 191, 212, 245, 267, 349, 359, 361, 407, 425, 429, 447, 484, 488, 518, 550, 569, 586, 595, 603, 604, 607, 611, 614, 617, 625, 629, 685, 694, 697, 709.
 Τυδείδης, ου, H. 64, 74, 81, 102, 107, 123, 189, 197; P. 89, 206, 604, 613, 668.
 Τυδεὺς, ἦος, H. 113; P. 514.
 Τυνδάρεος, οιο, A. 171.
 Τυνδαρεώνη, ης, A. 124, 169; P. 600, 731.
 Τύριος, α, ον, A. 133, 139.

Τυφῶν, ὦνος, P. 301.

Τυφῶς, ὦ, P. 568.

Υ.

Υπήνωρ, ορος, H. 65.

Υψήνωρ, ορος, H. 60.

Φ.

Φαίθων, οντος, P. 138.

Φαίδρη, ης, A. 245.

Φαῖνος, οπος, H. 67.

Φαίνων, οντος, A. 35.

Φαῖστος, ου, H. 57.

Φαρέτρη, ης, P. 178.

Φέρεκλος, ου, H. 59.

Φηγεὺς, έως, H. 53.

Φιλοκτήτης, αο, A. 298; P. 576, 589.

Φλάβιος, ου, P. 503.

Φάβος, ου, A. 53; H. 467; P. 406.

Φοῖνιξ, ικος, A. 185; P. 216, 236.

Φοίνικες, ων, P. 336.

Φρόντις, ιδος, H. 437.

Φύλακος, ου, H. 118.

Φυλειδης, ου, H. 59.

Φυλονόμη, ης, A. 275.

Χ.

Χάος, εος, A. 67.

Χαλκάορ, ορος, P. 181.

Χάριτες, ων, A. 125; P. 129.

Χείρων, ωνος, A. 178.

Χρόμιος, ου, H. 68, 97.

Χρυσήτης, ιδος, A. 353.

Χρύσης, ου, A. 349.

Ω.

ᾠαρίων, ωνος, H. 51.

**ASII, PISANDRI,
PANYASIDIS, CHÆRILI ET ANTIMACHI**

FRAGMENTA CUM ANNOTATIONE EDIDIT.

FRED. DÜBNER.

PRÆFATIO.

FINITO hoc volumine, quod epicorum poetarum septem completitur carmina et fragmenta, ægre tulit literatissimus auctor Collectionis, prorsus abesse nomina in illo genere poeseos olim celebratissima, *Pisandri, Panyasidis, Antimachi*. Quorum postremum, copia reliquiarum illos longe superantem, quum ante decennium fere accuratius tractasse mihi viderer, Viro egregio me in his fragmentis partim colligendis, partim augendis et retractandis operam positurum significavi. Quod præstiti, ut potui, otio usus vehementer circumscripto, non ita tamen angusto, ut hinc mihi possit omissorum admissorumve impunitas esse. Et eximie adjuvabar virorum aliquot præstantissimorum scriptis, in primis Welckeri et O. Mülleri, quæ suis quæque locis indicantur: nam ab aliis quæcumque sumpsi, ea leguntur cum nominibus ipsorum. *Chærii* quoque fragmenta, ob continuitatem, in illam seriem recipienda esse duxi, et *Asii* pauculas reliquias præmittendas.

Quum eam partem negotii, quæ molestissima erat, peregissem et Pisandri Panyasidisque fragmenta corrasissem undecumque, affertur mihi H. Düntzeri liber, *fragmenta epicæ poeseos Græcorum ad tempora usque Alexandri M.* complectens (Coloniæ, 1840). Ex quo didici de Panyasidis vita et poesi scripsisse duos viros juvenes, Tzschirnerum et Funckem, præterea Ecksteinium in Erschii et Gruberi Encyclopædia. Hac igitur statim inspecta, gavisus sum Ecksteinium jam in usum convertisse illa scripta (Tzschirneri *de Panyasidis Halicarnassei poetæ vita et carminibus*, Vratislav. 1836; Funckeii *de Pan. Halicarnassensis vita et poesi*, Bonnæ, 1837), quæ in his regionibus frustra quæsivissem; et vidi me in iis, quæ jam typis expressa tenebam, nihil scripsisse quod hoc loco retractandum esset; sed lectoribus commendamus accuratam dissertationem Ecksteinii, Encyclopædiæ voce *Panyasis*, p. 8—14; id solum annotantes, viro docto natum videri poetam circa

olympiadem 65, motum autem contra Lygdamidem tyrannum, in quo occubuit poeta, ponendum olympiadis 82 anno fere 3.

In fragmento 6 Panyasidis, versu 4, Düntzerus quoque scripsit ἐπιθῆσι, ex Funckeï conjectura, sed cetera hoc modo,

ἰσθλοῖς τε ξενίοισι κακὴν ἐπιθῆσι τελευτήν,

omisso δ'. Verum quantivis pretii est medicina ultimo versui ejusdem fragmenti allata ab Nækio, in Funckeï libello, uti suspicor, prodita

Καὶ γάρ οἱ Ἄτης τε καὶ Ἑρῖος αἴσ' ἄμ' ὀπηδεῖ.

Idem Düntzerus, cui hujus emendationis notitiam debeo, in fragmento 15, v. 4, ante me conjecerat ἀνάγκη. Ceterum ejus viri, in bonis literis demerendis impigerrimi, collectionem fragmentorum epicorum utilissimam magis etiam probaremus, si vetera editionum vitia paullo diligentius cavisset; nam vitiosa multa reliquit dudum vel ex codicibus correctata vel a felicibus ingeniis instaurata. In Germaniæ oppidis prompta cuivis et parata est criticorum librorum copia beatissima; in Urbe nostra hæ scilicet nugæ, nisi possideas ipse, cum summa difficultate et temporis dispendio immani colliguntur. Damnum aliquatenus resarcit manuscriptorum codicum thesaurus, et Conservatorum ejus ardor admirabilis ea studia gnaviter adjuvandi, quæ recto judicio institui cognoverunt. Vel harum plagularum tenuitas Illorum largam voluntatem testabitur.

FR. DÜBNER.

Parisiis, a. d. X kal. aprilis.

ASII SAMII

FRAGMENTA.

Asius Samius, Amphiptolemi filius, non traditur a scriptoribus quo tempore vixerit. Sed Pausanias (IV, 2, 1) et Apollodorus (Bibl. III, 8, 2) ex carminibus ejus testimonia petentes eadem memorant Hesiodi Eceas, Eumelum, Naupactia et Cinæthonem; Athenæus ipsius nomini verba addit τὸν παλαιὸν ἱκεῖον: quare dudum ab omnibus inter antiquos Epicos relatus est. Pausanias quo dixi loco se legisse testatur ὁπόσῃ Κιναιθῶν καὶ Ἄσιος ἔγενεα λόγησαν. Scripsit igitur (ut verbo jam indicavit G. J. Vossius De poetis Græcis p. 85) Asius γενεαλογίας, sive hunc sive alium scriptioni indicem dederit vel ipse vel grammatici. Ætatem ejus O. Müllerus (de Minerva Poliade p. 41) ad decimam fere olympiadem refert; qua olympiade non multo certe posteriore vixisse eum videri concedit Welckerus (de Cyclo epico p. 144). Opportune autem observavit Bodius (Hist. poeseos Græcæ vol. 1, p. 492), poetam jam elegiacis numeris usum ab nemine tamen inter auctores elegiæ memorari: non posse igitur illum ante Callinum poni et Archilochum; posse florem ejus referri ad *olympiadem vicesimam*, circa annum 700 a. Chr. n. Ceterum recte Nækius (de Chæriilo p. 64) Asium inter illos Epicos recensuisse videtur qui Homericum sermonem, simplicitatem Homerice quam proxime sint secuti.

Prima ponimus fragmenta genealogici argumenti.

1.

Pausanias II, 6, 2: Λαμίδων γὰρ ὁ Κορώνου βασιλεύσας μετὰ Ἐπειπείᾳ ἐξέδωκεν Ἀντιόπην· ἥ δὲ ὡς ἐς Θήβας ἤγετο τὴν ἐπὶ Ἐλευθερῶν, ἐνταῦθα κατὰ

δόδον τίχτει· καὶ ἐπὶ τούτῳ πεποίηκεν Ἄσιος, ὁ Ἀμφιπτολέμου·

Ἀντιόπη δ' ἔτεκε Ζῆθον καὶ Ἀμφίονα διόν
Ἄσωποῦ κόρη ποταμοῦ βαθυδινέαντος,
Ζηνί τε κυσαμένη καὶ Ἐπειπείῃ ποιμένι λαῶν.

Hoc loco duo tantum codices (inter quos optimus Parisinus) Ἀμφιπτολέμου, in quo consentiunt pæne cuncti VII, 4, 2. Ceteri Ἀμφιπολ. In omnibus autem Asii nomen sic corruptum, Ἄσις. V. 1 codd. α' ἀμφίονα. Nækius (de Chæriilo p. 76) ob crasin in epica poesi inauditam proposuit Ζῆθόν τ' Ἀμφιόνά θ' υἱόν. Sane non supersunt in versibus epicis ejusdem modi craseos exempla alia: sed quoniam antiquus poeta scolii celeberrimi ἐκθλεῖν multo etiam insolentiores admittere non dubitavit, ὅσπερ Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων, non est cur in eodem genere καμφίονα repudietur.

2.

Idem VIII, 1, 2: Πεποιήται δὲ Ἀσίῳ τοιάδε ἐς αὐτόν (Pelasgum)

Ἀντίθεον δὲ Πελασγὸν ἐν ὠφικόμοισιν ὄρεσσι
Γαῖα μέλαινα' ἀνέδωκεν, ἵνα θνητῶν γένος εἴη.

Pelasgus etiam Hesiodo erat αὐτόχθων.

3.

Strabo VI, p. 265 = 406, B: Δοκεῖ δ' Ἀντίοχος τὴν πόλιν Μεταπόντιον εἰρῆσθαι πρότερον Μέταβον, παρωνομάσθαι δ' ὕστερον τὴν τε Μελανίππην οὐ πρὸς τοῦτον, ἀλλὰ πρὸς Δίον κομισθῆναι, ἐλέγχειν ἡρώων

1.

Lamedon, Coroni filius, Epopei in regno successor, ultro Antiopen Lycodedit. Quæ quum Thebas reduceretur, in ipsa, quæ Eleutheræ ducit, via filios peperit. Ea de re versus hosce fecit Asius Amphiptolemi filius:

Antiope peperit Zethum atque Amphiona dium,
Asopo celeri currenti vortice nata:
Juppiter hos genuitque simul regnator Epopeus.

2.

Asius de Pelasgo hæc cecinit:

Montibus alticomis emisit nigra Pelasgum
Tellus dis similem, sæcli mortalis in ortum.

3.

Existimat Antiochus urbem olim Metabum dictam, postea Metapontium denominatam; Melanippamque non ad

τοῦ Μετάβου, καὶ Ἄσιον τὸν ποιητὴν, φήσαντα δι-
τὸν Βουωτὸν

Δίου ἐνὶ μεγάροις τέκεν εὐειδὴς Μελανίππη,
ὥς πρὸς ἰκεῖνον ἀχθεῖσαν τὴν Μελανίππην, οὐ πρὸς
τὸν Μέταβον.

4.

Schol. Ambros. Homeri Odys. Δ, 797, Ἰφθίμη
κούρη κτλ., de sorore Penelopes, ubi alii, Ἰφθίμη,
κούρη, de nomine proprio cogitantes: Οὕτως ἱκα-
λεῖτο κυρίως ἡ ἀδελφὴ τῆς Πηνελόπης· Ἄσιος δὲ
φησιν·

Κούραί τ' Ἰκαρίοι Μέδη καὶ Πηνελόπεια.

5.

Pausanias II, 29, 4: Φώκῳ δὲ Ἄσιος ὁ τὰ ἐπι-
ποιήσας γενέσθαι φησὶ Πανοπέα καὶ Κρίσον, καὶ Πανο-
πέως μὲν ἐγένετο Ἐπειὸς, ὁ τὸν ἵππον τὸν δού-
ρειον, ὡς Ὅμηρος ἐποίησεν, ἐργασάμενος· Κρίσου δὲ
τὴν ἀπόγονος τρίτος Πυλάδης, Στροφίου τε ἱὸν τοῦ
Κρίσου καὶ Ἀναξιβίας ἀδελφῆς Ἀγαμέμνονος.

6.

Idem VII, 4, 2: Ἄσιος δὲ ὁ Ἀμφιπτολέμου Σά-
μου ἐποίησεν ἐν τοῖς ἔπεσιν, ὡς Φοῖνικι ἐκ Περιμή-
δης τῆς Οἰνέως γένοιτο Ἀστυπάλαια καὶ Εὐρώπη,
Ποσειδῶνος δὲ καὶ Ἀστυπαλαίας εἶναι παῖδα Ἀγκαῖον,
βασιλεύειν δὲ αὐτὸν τῶν καλουμένων Αἰλίων. Ἀγ-
καίῳ δὲ τὴν θυγατέρα τοῦ ποταμοῦ λαβόντι τοῦ Μαιάν-
δρου Σαμίαν γενέσθαι Περιλαον καὶ Ἐνουδον, καὶ
Σάμον καὶ Ἀλιθέρτην καὶ θυγατέρα ἐπ' αὐτῷ Παρθε-
νόπην· Παρθενόπης δὲ τῆς Ἀγκαίου καὶ Ἀπόλλωνος
Λυκομήδην γενέσθαι. Ἄσιος μὲν ἐς τοσοῦτον ἐν τοῖς
ἔπεσιν ἐδήλωσεν.

7.

Idem IX, 23, 3: Προελθόντι δὲ ἀπὸ τῆς πόλεως
(Thebarum) ἐν δεξιᾷ πέντε πού καὶ δέκα σταδίου
τοῦ Ἀπόλλωνός ἐστι τοῦ Πτόου τὸ ἱερόν· εἶναι δὲ

Metabum, sed ad Dium pervenisse: idque sacello Metabi
argui, et Asii poetæ testimonio, qui ait: Barotum

in Dii formosa domo peperit Melanippe;

ad hunc nimirum adductam innuens Melanippam, non
ad Metabum.

4.

Secundum quosdam Penelopes soror vocabatur Iphthi-
me; sed Asius dicit:

Filiaeque Icarii Meda et Penelope.

5.

Phoco Asius poeta filios fuisse memoriae prodidit Pano-
peum et Crisum: quorum e Panopeo natus est Epeus,
qui Darateum equum fecit, uti Homerus memorat: Crisi
autem nepos fuit Pylades, Strophio, Crisi filio, et Anaxi-
bia Agamemnonis sorore genitus.

6.

Asius, filius Amphiptolemi, Samius, in carminibus epi-
cis scripsit, Phœnici ex Perimeda (Encei filia genitas esse
Astypalæam et Europen: Neptuni saty ex Astypalæa na-
tum filium Ancæum, qui Lelegibus dictis populis impera-

Ἀθάμαντος καὶ Θεμιστοῦς παῖδα τὸν Πτόον, ἀφ' οὗ
τῷ τε Ἀπόλλωνι (ἢ) ἐπὶ κλησὶς καὶ τῷ ὄρει τὸ ὄνομα
ἐγένετο, Ἄσιος ἐν τοῖς ἔπεσιν εἶρχεν. Vulgo ὡς Ἄσ.
Particulam meliores codd. omnes ignorant. De
re conf. O. Müller. Orchom. p. 170.

8.

Apollodorus Bibl. III, 8, 2: Εὐμηλος δὲ καὶ
τινες ἕτεροι λέγουσι Λυκάονι καὶ θυγατέρα Καλλιστῶ
γενέσθαι. Ἡσίοδος μὲν γὰρ αὐτὴν μίαν εἶναι τῶν νυμ-
φῶν λέγει, Ἄσιος δὲ Νυκτίως Φερεκύδης δὲ Κη-
τείως.

9.

Pausan. V, 17, 4: Ἄσιος δὲ ἐν τοῖς ἔπεσι καὶ
Ἀλκμήνην ἐποίησε θυγατέρα Ἀμφιαράου καὶ Ἐριφύ-
λης εἶναι.

Codd. Αἴσιος. Correxist Sylburgius.

10.

Idem III, 13, 5: Θεστίον γὰρ τὸν Λήδας πατέρα
Ἄσιος φησιν ἐν τοῖς ἔπεσιν Ἀγένορος παῖδα εἶναι τοῦ
Πλευρώνος.

Codd. omnes Ἄρειος. Sed adjecta verba, ἐν
τοῖς ἔπεσιν, quæ jam quater cum Asii nomine
conjungi a Pausania vidimus, dubitari non si-
nunt quin vere conjecerint Palmerius, Hemster-
husius, Valckenarius. Offensioni fuisse librariis
Pausaniæ nomen Asii ex illis locis abunde appa-
ret, in quibus substituerunt Ἄγης et Αἴσιος: in
nostro quum ACIOC lectum esset AEOC, exor-
tus est Ἄρειος. Siebelisius de Lacedæmonio
poeta, qui Antonino Ἄρεος ὁ Λάκων, ejusque
ἄσματος Κύνῳ cogitavit: sed viderit de addito ἐν
ἔπεσιν, quum Areus ille fuerit lyricus. Ejus sen-
tentiam probarunt vel alium nescio quem Ἄρειον
epicum noverunt recentissimi editores Pausaniæ,
qui Ἄγίδα et Αἴσιον expulerint, reliquerint
Ἄρειον.

rit. Hunc Mæandri fluvii filiam Samiam uxorem duxisse,
quæ ipsi Perilaum, Enudum, Samum, Alithersen, et insu-
per Parthenopen filiam pepererit. Porro ex Parthenope
Ancæi filia Apollini Lycomedem genitum. Hæc versibus
testatus est Asius.

7.

Progressus stadia ferme quindecim ab urbe Thebarum,
ad dexteram Apollinis Ptoi templum cernis: Ptoum au-
tem Athamantis et Themistis fuisse filium, abs quo
Apollini cognomen, et monti nomen datum, Asius in car-
minibus epicis prodidit.

8.

Eumelus et alii quidem Lycaoni etiam filiam fuisse
narrant Callisto: quam Hesiodus Nympham dicit, Asius
Nyctei, Pherecydes Celei filiam.

9.

Asius in carminibus epicis Alcmenam etiam ex Am-
phiarao et Eriphyle genitam tradit.

10.

Thestium enim Ledaæ patrem Asius in carminibus epi-
cis prodidit Agenore Pleuronis filio genitum.

11.

Athenæus XII, p. 525, E, F: Περὶ τῆς Σαμίων
τρυφῆς Δοῦρις ἱστορῶν παρατίθεται Ἀσίου ποιήματα,
ὅτι ἐφόρουν χλιδῶνας περὶ τοῖς βραχίοσι, καὶ τὴν ἐορ-
τὴν ἄγοντες τῶν Ἑραίων, ἐβάδιζον κατεκτενισμένοι
τὰς κόμας ἐπὶ τὸ μετάρρενον καὶ τοὺς ὤμους· τὸ δὲ
νόμιμον τοῦτο μαρτυρεῖσθαι καὶ ὑπὸ παροιμίας τῆσδε,
Βαδίζειν Ἑραίων ἐμπεπλεγμένον. Ἔστι δὲ τὰ τοῦ
Ἀσίου ἐπη οὕτως ἔχοντα·

Οἱ δ' αὐτως φοίτεσκον, ὅπως πλοκάμους κτενίσαιντο,
εἰς Ἥρης τέμενος, πεπυκασμένοι εἴμασι καλοῖς·
χιονίοισι χιτῶσι πέδον χθονὸς εὐρέος εἶχον·
χαῖται δ' ἤωρεῦντ' ἀνέμῳ χρυσίοις ἐνὶ δεσμοῖς·
χρύσεται δὲ κόρυμβαι ἐπ' αὐτῶν τέττιγες ὦ·
δαίδαλαιοι δὲ χλιδῶνες ἄρ' ἀμφὶ βραχίοσιν * *
* * * * * ἦσαντες ὑπασπίδιον πολεμιστῆν.

Versus corruptelis et lacunis laborantes corrigi
aliquatenus a criticis, sanari non potuerunt. V.
1 cod. Marcianus φοιτέσκον. «Ὅπως ... κτενίσαιν-
το, ut primum, simul ac, postquam capillos sibi
comperunt. Similiter ὅπως cum optativo signifi-
cationem habet temporalem apud Herodot. I,
17: «Ὅπως μὲν εἴη ἐν τῇ γῇ χαρπὸς ἄδρός, τηνικαῦ-
τα εἰσβάλλε τὴν στρατιήν· VII, 119: «Ὅπως δὲ
ἀπίκοιτο ἡ στρατιή, σκηνὴ μὲν ἔσκε πεπηγυῖα ἐτοί-
μη.» Bach. Nimirum in his locis omnibus repe-
titur factum, quoties eadem res incidant. —
V. 2 codd. Ἥρας. Post hunc versum excidisse
videri quædam recte observant Hermannus et
Dindorfius. Sequentia uti leguntur, συννοεῖται
adjici non poterant, ceterum nec ipsa, credo,
sana. Χιτῶσι πέδον ἔχουσιν ut intelligi posse confiteor
quid hoc loco sibi velit, ita dictum esse a poeta
non concedam. Non novit antiquum dicendi ge-
nus ejusmodi ambiguam laxitatem. Recte dicere-
tur quod Jacobsius proposuit, χιτῶσι πέδον χθονὸς
εὐρὺ ἔσχιρον. Nækius (de Chæriilo p. 74) conjecit,
χιτῶσι πέδου χθονὸς εὐρέος εἶχον, eo sensu, ni
fallor, *solum tangebant*; cujus constructionis,
inquit, «si quis alia exempla desideret, hoc inter
ea numerandum esse puto, quæ etiam sine exem-
plo ferri possint, præsertim in poeta tam anti-
quo.» At idem, quum de syntaxi χθονὸς εὐρέος
dubitasset, incidens in Homericum ἡδὺς αὐτμῆ,

jam minus liberalis hæc adjecit (p. 267): «Etsi
vel sic dubitatio restat an χθονὸς εὐρέος non di-
cturus fuisset Asius, quippe cui obversari debe-
bat ex Homero εὐρεῖα χθών.» Imo obversabatur
poetæ tam antiquo linguæ analogia quid fer-
ret, et addendum erat hoc exemplum paucis ali-
quatenus similibus, si cetera hujus versus sana
haberi potuissent. Aden studium abripit etiam
præstantissimos! Hermannus, nisi desit aliquid,
hanc emendationem proponit:

πεπυκασμένοι εἴμασι καλοῖς,

χιονίοισι χιτῶσι, πέδου χθονὸς εὐρέος ἄρ' εἶ,

quam recepit Bachius: sed in priore eximii viri
sententia acquiescendum erat. Versus 4 et 5 in-
verso ordine legebantur in codicibus Athenæi,
χρύσεται δὲ ... ὦ· χαῖται δ' ... δεσμοῖς. In quibus
ἐπ' αὐτῶν nihil habet quo referri possit apte.
Feliciter eos transposuit Nækius: qua transpo-
sitione, præter incommoda quibus medetur,
etiam elegantiae illud aperitur quod in hac re-
petitione inest: ... χρυσίοις ἐνὶ δεσμοῖς χρύσεται δὲ
κόρυμβαι κτλ. Tribus deinceps versibus ab eadem
litera incipientibus fieri poterat ut unum libra-
rius præteriret, errore animadverso subjiceret
alteri. Sed hoc ex antiquiorum codicum forma
pendet, de qua ignoro si quid hodie explora-
ri possit: istud vehementer miror, Dindor-
fium emendationis illius, quocumque te veritas
necessariæ, ne verbo quidem meminisse. Ca-
ταπιννο debentur hæc δ' ἤωρεῦντ' ἀνέμῳ. Cod.
Marc. δ' ὤρευντανίμῳ, reliqui ὠρευντανίμῳ. Conf.
HSteph. Thes. vol. 1, p. 1129 ed. Paris. V. 5
ad verbum sonat, *aurea etiam fastigia super ipsis*
(comis) *erant, cicadis similia*: i. e. etiam summæ
comæ in vertice constrictæ erant auro cicadas
insidentes referente. Quibus describitur celeberr-
ille Ionum κρόνυλος. Conf. HSteph. in v. Κό-
ρυμβος. — V. 6 codd. δαίδαλαιοι, quod correxit
Dindorfius. Lacunam ubi statuenda sit indicat
codicis Marciani scriptura ἀμφὶ βραχίοσιν ἦσαντες.
eo quod sine accentu cernuntur postrema. Nam
in ejusmodi locis vel leviora indicia non sunt
negligenda. Schweighæuserus scripsit: ἀμφὶ
βραχίοσιν ἦσαν *** ἦσαντες: et ob earundem litera-
rum repetitionem videri possint media intercidis-

11.

De Samiorum loto verba faciens Duris, apponit Asii
versus, ex quibus patet gestasse illos armillas circa bra-
chia, et festum Junonis agentes incedere solitos esse coma
depexa et in cervicem et humeros rejecta. Ejusdemque
moris documentum, ait Duris, esse etiam proverbium hoc,
incedere Junonum implexis capillis. Sunt autem Asii
versus huiusmodi:

FRAGMENTA EPICORUM.

Hi vero procedebant, quum primum cincinnos de-
pexerant,

in Junonis templum, induti amiculis pulchris:
niveis tunicis solam latæ terræ tenebant;
et capilli vento agitabantur sub aureis vinculis,
aureique corymbi superne erant cicadis similes,
et affabre factæ armillæ circa brachia ...
..... clypeo tectum bellatorem.

se, quod nimis sæpe factum. Dindorfius maluit : ... ἦσαν * * * τις, quanquam criticum egregium hoc concedere puto, ἦσαν, ut res nunc sunt, valde incertum esse, ante τις autem lacunam pro arbitrio potius quam ex indicio aliquo constitui. Ceteri codd. ἀμφιβραχίονι νήσαντες. « Hinc quod erui (inquit Nækius),

Δαίδαλοι δὲ χλιδῶνες.

ἀμφιβραχιονίσαντες ὑπασπίδιον πολεμιστήν, versum efficit rotundissimum, et jocosa [!] Asii magniloquentia dignissimum est. Cognata περιβραχιόνιον, βραχιονιστήρ suppeditat H Steph. in Thesaurο. Particula ἄρ' indicium fortasse habet vocis, quæ olim legebatur, ἀριπρεπές, aut ἀρηρότες. Nisi hoc merum librariorum additamentum est ad explendum versum. Nam verbum ἀμφιβραχιονίσαντες quum mature corruptum fuisset, jam olim exstitisse videntur qui inde exculperent hæc verba, ἀμφὶ βραχίονι ἦσαν. Poetæ, quod in ultimis verbis inest, acumen miror fugere potuisse viros eruditos. Quæ lucem capiant ex versu secundo. Ὑπασπίδιον πολεμιστήν euisa jocose appellat Asius, qui veste utitur longa, ad terram pertinente. Homerus, ὑπασπίδιον προβεβῶντος. « Fateor mihi, quum sæpius legissem Nækii egregium librum, numquam blanditos esse illos χλιδῶνας ἀμφιβραχιονίσαντας ὑπασπίδιον πολεμιστήν. Ἀμφιβραχιονίζειν non potest quin proprie significet, *brachiis suis cingere vel cingere tanquam brachiis*. Nam βραχιονιστήρ, *armilla*, alioqui Plutarcho antiquiorem testem non habens, minime probat verbum βραχιονίζω significasse, *brachium cingo*. Unum inveni quod cum specie aliqua comparari possit, apud Phrynichum Bekkeri p. 58, 3 : Περιπλευριεῖς στιβαίνει τὸ περιπλακῆναι καὶ συγκοιμηθῆναι. Sed finge περιβραχιονίζειν, περισκελίζειν, et diversa res est : nam amplectimur brachiis, quod menti prius se offert quam cinctus brachii. Illo autem confugere non licet, ἀμφιβραχιονίζειν esse ἀμφιβραχιονίῳ *instruere*, ut est περιπράνιον, περιτραχίλιον : usu enim confirmata et frequentata ejusmodi vocabula esse debent, antequam verba inde fingi possint, quorum sensus ex composito substantivo pendeat : at ἀμφιβραχιονίου nullum usquam vestigium. Quare secundum conjecturam illam ita jam necesse est loquatur Asius, « χλιδῶνες bellatorem *circumbrachiant*, » verbo non audacius nec nove magis ex Plinii *brachia-*

tis arboribus decerpto. In quo illud merito interrogamus viros doctos qui eam conjecturam probarunt et in ipsa verba poetæ admiserunt, quidnam judicaverint de Duride. Is enim παρτίθεται Ἀσίου ποιήματα, in quibus narretur δτι ἐφόρουν χλιδῶνας περὶ τοῖς βραχίονι : at hoc quis efficiat ex illis, χλιδῶνες ἀμφιβραχιονίσαντες πολεμιστήν ? Bellum sane historicum aut antiquarium ageret, metaphorica dicendi genera cui hoc modo placeret accipere. Faceta is deprehenderet in hoc Eunii,

[flavo.

Verrunt extemplo placidom mare marmore

Superest in versu 6 particula ἄρ', de qua Nækius, « inane versus fulcrum est, quale ab Asio profectum esse vix potuit. » Vere dictum videtur ; sed non ita habito in Epicis ut de hac re pronuntiem. « Indiciū fortasse habet vocis quæ olim legebatur, ἀριπρεπές aut ἀρηρότες. » Hermannus, ἀρηρότες ἀμφοτέρωθεν, Bachius ἀριπρεπείας ἐφάνησαν, probato Nækii ἀμφιβραχιονισμῷ. — Sine dubio cum ironia quadam pingit Asius illam pompam Junoniam, sed « jocus » hinc abest.

12.

ELEGIÆ.

Athenæus III, p. 125, B et D : Κνισολοῖγός τις εἶ καὶ κατὰ τὸν Σάμιον ποιητὴν Ἀσιον τὸν παλαιὸν ἐκεῖνον καὶ κνισοκόλαξ. . . . Ἐξήτει ὁ Οὐλπιανὸς . . . τίνα ἐστὶ τὰ τοῦ Ἀσίου ἐπη τὰ περὶ τοῦ κνισοκόλακος. Τὰ μὲν οὖν τοῦ Ἀσίου, ἐφη ὁ Μυρτίλος, ἐπη ταῦτ' ἐστὶ :

Χωλὸς, στιγματῆς, πολυγῆρας, ἴσος ἀλήτη,
ἦλθε κνισοκόλαξ, εὖτε Μέλης ἐγάμει,
ἀκλῆτος, ζωμοῦ κεχρημένος· ἐν δὲ μέσοισιν
ἦρως εἰστέχει βορβόρου ἐξαναδύς.

V. 2 articulum addidit Schweighæuserus ex Marciano, ut ait, codice et editis : sed recte Dindorfius codicis mentionem omisit. Laur. ἦλθεν xv., epitome ἦλθε xv. Etiam in minore codicum auctoritate scriptura sine articulo præferenda fuisse videtur : sed antecedentium interitus certum in hac re judicium non admittit. — Meles ille, in cujus nuptias ingruit κνισοκόλαξ, dubitari non potest quin sit fluvius ad Smyrnam ; idem salse dicitur heros et adesse cæno egressus. Hæc vere observasse Welckerus (de Cyclo epico p. 144 sq.) etiam illis omnibus videbitur, qui aliter statuent de ceteris ibidem explicatis.

12.

Samius poeta Asius, antiquus ille, dixit κνισοκόλαξ (utpote causa adulator), in his versibus :

Claudus, notis inustus, vetulus, mendico similis,
venit Cnissocolax, nuptias quum celebraret Meles,
invocatus, juseuli indigens : in mediis vero
constitit heros, e cæno quum emersisset.

PISANDRI

FRAGMENTA.

De Pisandro Suidas : Πείσανδρος, Πείρωνος καὶ Ἀρισταίγματος, Καμειραῖος, ἀπὸ Ρόδου· Κάμειρος γὰρ ἦν πόλις Ρόδου· καὶ τινες μὲν αὐτὸν Εὐμόλπου τοῦ ποιητοῦ σύγχρονον καὶ ἐρώμενον ἱστοροῦσι· τινὲς δὲ καὶ Ἡσιόδου πρεσβύτερον· οἱ δὲ κατὰ τὴν λγ' Ὀλυμπιάδα τάττουσιν. Ἔσχε δὲ καὶ ἀδελφὴν Διόκληιν. Ποιήματα δὲ αὐτοῦ Ἡράκλεια, ἐν βιβλίοις β'. Ἔστι δὲ τὰ Ἡρακλέους ἔργα· ἐνθα πρῶτος Ἡρακλεὶ βόπλον περιτέθεικε· τὰ δὲ ἄλλα τῶν ποιημάτων αὐτοῦ νόθα δοξάζεται, γενόμενα ὑπὸ τι ἄλλων καὶ Ἀριστέως τοῦ ποιητοῦ.

Prodigia illa, cum Eumolpo vixisse Pisandrum vel ante Hesiodum, de altero quodam Pisandro accipienda, ut infra apparebit.

De olympiade 33 vel anno 648 a. Chr. n. nihil est quod repugnet quin eo tempore Pisander vixisse dicatur. Carmen ipsum post olympiadem 37 compositum statuit O. Müllerus (Doriens. vol. II, p. 477), ob Antæi mythum ex Cyrenensium fabulis derivatum; de Antæo autem rem acu tetigisse videtur idem Müllerus (vol. I, p. 452): « Mihi dubitatio nulla est quin Herculis illa lucta cum Antæo Terræ filio, e matris tactu novas usque vires colligente, sit Græcorum colonorum pugna cum Libyumi catervis, sæpe victis, sed iterum iterumque ex deserto in victores erumpentibus.» Adde eundem Minyis p. 346.

In rerum tractatione primum illud nos advertere debet, universum gestorum Herculis ambitum duobus modo voluminibus fuisse comprehensum: unde apparet et episodiis, longioribus certe, prorsus abstinuisse Pisandrum, et concinnitati in ponendo toto valde studuisse.

Quare tractandarum fabularum egit delectum, Bæoticas et Doricas (observante Müllerō Dor. vol. II, p. 476 sq.) plane, ut videtur, omittens; reliquarum eas formas sive deligens sive adeo fugiens ipse, quæ Herculis quale informaverat ingenio essent accommodatissimæ. Hinc heroem θυμολέοντα non tulit habitu pugnatorum in campo Scamandrio peragrarē orbem cum hasta, scuto et lorica, vel uti sagittis, et quæ sunt alia infra in ipsis fragmentis commemoranda: ex iisdem intelligetur illum, quæ postea invaluerunt apud plurimos, suo tempore novasse, maximo, ut nobis persuasum est, carminis sui commodo. Ac dolendum est in poeta qui suo potius iudicio rem administravit quam mythorum suavitati se permitteret narratorem, ne talia quidem argumenta ad nos pervenisse qualia sunt Cycli. Pisinus Lindius, ex cuius carminibus Heracleam a Pisandro compilatam affirmat Clemens Alex. (Strom. VI, p. 751), quis homo fuerit hodie prorsus ignotum est, certum vero malam fidem aut errores illi samæ originem dedisse.

Omissis grammaticorum locis qui sunt de laude Pisandri ab Alexandrinis in Canonem recepti, ponimus Theocriti versus, Epigr. 20:

Εἰς ἀνδριάντα Πεισάνδρου τοῦ τὴν Ἡράκλειαν ποιήσαντος.

Τὸν τῷ Ζανὸς ὅδ' ὕμνουν υἱὸν ὠνήρ,
τὸν λειοντομάχαν, τὸν δ' ὤχειρα,
πρῶτος τῶν ἐπάνωθε μουσοποιῶν
Πείσανδρος συνέγραψεν ὡς Κάμειρον,
χόσσους ἐξεπόντισεν εἰπ' ἀέθλους.

Pisander, Pisonis et Aristæchmæ filius, Camiræus, ex Rhodo: Camirus enim erat urbs Rhodi. Hunc quidam Eumolpi poetæ æqualem et amasium fuisse scribunt: nonnulli Hesiodo antiquiorem. Alii vero eum ad olympiadem tertiam et tricesimam referunt. Habuit sororem Diocleam. Scripsit *Heracleam*, sive poema de rebus ab Hercule gestis, libris duobus: in quibus Herculem clava armat primus. Reliqua vero ejus poemata adulterina putantur, ul-
pote partim ab aliis, partim ab Aristeo poeta composita.

IN STATUAM PISANDRI QUI HERACLEAM SCRIPSIT.

Jovis hic vobis filium vir,
cum leone pugnātem, expeditum manu,
primus superiorum poetarum
Pisander conscripsit ex Camiro,
et omnes quas ille sustinuit ærumnas narravit.

Τούτον δ' αὐτὸν ὁ δᾶμος, ὡς σάφ' εἶδῃς,
ἔσται ἐνθάδε, γὰρ κερὸν πόδας
πολλοῖς μασὶν ὀπίσθι κήνιστοῖς.

Quod de ἄλλοις significavit Theocritus, præcipuam partem eos fuisse pœseos Pisandri, id fragmenta videntur confirmare. Conf. Müller. Dor. vol. I, p. 444. Plutarchus (Mor. p. 857, F), Pisandrum inter antiquos scriptores rerum Herculis memorat, quorum nullus noverit Herculem Ægyptium.

Quæ de carminibus falso ad Pisandrum relatis Suidas verba facit, ostendere videntur non fuisse pauca, primum τὰ δὲ ἄλλα τῶν ποιημάτων, non hoc vel illud; deinde, γινόμενα ὑπὸ τε ἄλλων καὶ Ἀριστέως, non unius, sed plurium. Et supersunt fragmenta quæ ad Heracleam referri nequeunt; superest memorabilis locus Macrobiani, multo etiam magis aliena ab illo poemate narrans (Saturn. V, 2, p. 62): « Dicturumne me putatis ea quæ vulgo nota sunt? quod Theocritum (Virgilius) sibi fecerit pastoralis operis auctorem? . . . vel quod eversionem Trojæ, cum Sinone suo et equo ligneo, ceterisque omnibus quæ librum secundum faciunt, a *Pisandro pæne ad verbum transcripserit?* qui (Pisander) inter Græcos poetas eminet opere quod a nuptiis Jovis et Junonis incipiens, universas historias, quæ mediis omnibus sæculis *usque ad ætatem ipsius Pisandri* contigerunt, in unam seriem coactas redegerit, et unum ex diversis hiatibus temporum corpus effecerit? in quo opere inter historias ceteras interitus quoque Trojæ in hunc modum relatus est. » Illa de carmine Pisandri « a Jovis et Junonis nuptiis incipiente » hæc Suidæ appellant de altero Pisandro dicta: Πείσανδρος, Νέστορος τοῦ ποιητοῦ υἱός, Λαρυνδεύς, ἢ Λυκάνιος (sic optimi codices: recte Gaisfordus Λυκαόνιος: nam ejus tractus erant Laranda), γεγονώς ἐπὶ Ἀλεξάνδρου βασιλείᾳ τοῦ Μαρμαίᾳ παιδός, ἱποποῖός καὶ αὐτός. Ἐγραψεν ἱστορίαν ποιητὴν δι' ἐπῶν, ἣν ἐπιγράφει Ἡρωϊκῶν (sic) θεογαμιῶν, ἐν βιβλίοις ἑξ· καὶ ἄλλα καταλογάδην. Sed poetam sub Alexandro Severo viventem Virgilius imitari non poterat: ab altera parte ἡρωϊκῶν θεογαμιῶν liber adeo aptus est descriptioni Macrobianæ, ut mirum maxime foret si intelligeretur alius. Vel codicum Suidæ omnium scriptura ἡρωϊκῶν profecta videri potest ab ipso

compilatore, qui apud Hesychium fortasse Milesium legeret ἡρωϊκῶν illorum θεογαμιῶν initium fuisse Ἥρας καὶ Διὸς γάμον: nam vocabulum ἡρωϊκός fortuito librariorum consensu abiisse in vocem inauditam quis credat? (Adde disputata ab Heynio, Excursu I in Virg. Æn. II, p. 316 sq. ed. Paris.) Macrobio accedit Zosimus testis, Histor. V, 29: . . . ὁ ποιητὴς Πείσανδρος ὁ τῇ τῶν Ἡρωϊκῶν Θεογαμιῶν ἐπιγραφῇ πᾶσαν ὡς εἰπεῖν ἱστορίαν παραλαμβάνων.

Verum non morabor lectorem enarrandis difficultatibus, vel Heynio inexplicabilibus, quibus illa de Pisandris quæstio premebatur, antequam Welckerus (de Cyclo epico p. 97 sqq.) exitum ex illis ambagibus monstraret: cui viro præstantissimo ut per omnia assentiamur, facit et rei natura, et testimoniorum vis recte æstimata, et alia in istis rivulis, unde multorum scriptorum cognitio nobis haurienda est, simili modo inversa, contaminata, confusa. Paucis quæ ille exposuit complectimur.

Veteres critici ex carminibus, quæ Pisandri nomine ferebantur, Heracleam solam Camirensi tribuebant; reliqua pro spuris habebant: sed non pauca inveniuntur apud grammaticos doctos et recentibus libris minime utentes commemorata ex Pisandro quibus locus esse non poterat in Heraclea; accedit opus ab Macrobio et Zosimo delineatum, ne ipsum quidem recens, utpote Virgilii exemplar. Hoc opus Ἡρωϊκῶν Θεογαμιῶν non poterat esse Larendensis istius Pisandri, Alexandro Severo æqualis: nam per scripta ibi erant « quæ *usque ad ætatem ipsius Pisandri* contigerunt; » hæc verba et erroris suspicionem omnem remonent a Macrobio, et explicationem porrigunt rei permiræ: qui factum sit ut Pisander, quem contentur omnes plurima in rebus Herculis innovasse et a priscis poetis discessisse, nihilominus a quibusdam haberetur Eumolpi æqualis et amasius, ab aliis Hesiodo antiquior. Nimirum Pseudopisander in fine *heroici* ævi sese constituerat. Quæ res vicissim confirmat et de Zosimi ἡρωϊκοῖς θεογαμίῳ loqui Macrobius, et suppositivum fuisse hoc opus. Jam non necesse est de eo Pisandro sollicite quærere, quocum θεογαμιῶν scriptorem Suidas confuderit. Codex Parisinus B apud Gaisfordum, duo Parisini apud Kusterum præbent ἐν βιβλίοις non ἑξ, sed ξ', 60,

Hunc vero ipsum populus, ut certo scias,
collocavit hic, æneum ponens,
multis mensibus post et annis.

Pisander, Nestoris portæ filius, Larandensis, aut Lycæonius, qui vixit temporibus Alexandri imperatoris,

Marmææ filii: poeta epicus et ipse. Scripsit historiam variam versibus, quam inscripsit *Heroica Theogamia* (i. e., ut videtur, res heroum inde a deorum nuptiis), libris sex (sive potius sexaginta) constantem. Item alia, oratione soluta.

quod recipi debebat: nam vicesimum sextum librum Pisandri commemorari videbis; et amplitudo argumenti satis testata excedit sex voluminum ambitum. Separanda sunt igitur Heracleæ fragmenta a ceteris, quæ vel omnia vel maximam partem petita sunt ex amplo hoc theogamiû opere, tam dextre ex optimis fontibus concinnato, ut plurimos grammaticos origo ejus fefellerit. Aristeum, quem Suidas Pisandrea scripsisse refert, prorsus ignoramus: Aristem tenuis memoria est inter criticos Homeri.

ΗΡΑΚΛΕΙΑ.

1.

Strabo XV, p. 688=1009, B, locutus de Bacchi et Herculis in Indian expeditionibus minime veri similibus: Καὶ ἡ τοῦ Ἡρακλέους δὲ στολή ἡ τοιαύτη πολὺ νεωτέρα τῆς Τρωϊκῆς μνήμης ἐστὶ, πλάσμα τῶν τὴν Ἡράκλειαν ποιησάντων, εἴτε Πείσανδρος ἦν εἴτ' ἄλλος τις· τὰ δ' ἀρχαία ξόανα οὐχ οὕτω διεσκευάζονται. Idem tamen XIV, p. 655=969, A: Καὶ Πείσανδρος δὲ τὴν Ἡράκλειαν γράφας, Ῥόδιος. Dubitationis autem illa significatio, εἴτε Πείσανδρος ἦν εἴτ' ἄλλος τις, duobus modis explicari potest: vel enim non curat illo loco Strabo, quisnam ex iis qui Heracleas scripserant primus induxerit novum illum habitum, hoc dixisse contentus, fictum esse ab Heracleæ poetis, sive Pisandro sive alio quodam. (Sic fere Heynius Excursu I ad Virg. Æn. II, p. 316 ed. Paris.) Vel inaudiverat de criticorum dissensu in scriptis quibusdam Pisandro vel tribuendis vel ab eo abjudicandis; et cautius Heracleam quoque memorare voluit, conscius sibi, certum esse quod de habitu Herculis observavit, quicquid statuatur de scriptore Heracleæ.

Pellem leonis gessit Hercules ex primo certamine cum leone Nemeæo. Eratosthenes Cataster. c. 12, Λέων: Τινὲς δὲ φασιν δὲ Ἡρακλέους πρῶτος ἄθλος ἦν εἰς τὸ μνημονευθῆναι· φιλοδοξῶν γὰρ μόνον τοῦτον οὐχ ὀπλοῖς ἀνείλεν, ἀλλὰ συμπλακείε

ἀπέπνιξε. Αἰεὶ δὲ περὶ αὐτοῦ Πείσανδρος δὲ Ῥόδιος, δὲ καὶ τὴν δούραν αὐτοῦ εἶχεν, ὡς ἐνδοξον (ἔργον) πεποιηκώς. Sic Fellus. Codex Πίνδαρος δὲ Ῥόδ. (Conf. fr. 7.) Voc. ἔργον Heynius recte inseruit ex Phavorino p. 10, 4, et Eudocia p. 276. — Quæ sequuntur apud Eratosthenem, ea quoque scholiastes Germanici Arateor. p. 52 ad Pisandrum refert: *Periandrus (sic) Rhodius refert eum (leonem) ob primos labores Herculis memorie causa astris illatum*. Verisimile est autem ex his et tanta celebritate novi habitus quem Herculis ex hoc certamine induit, primum ἄθλον hunc positum esse a Pisandro. Conf. Müller. Dor. vol. II, p. 475, qui observat, hinc verisimile esse Bæotica certamina (quorum nullum in fragmentis vestigium) vel omisisse Pisandrum, vel alibi inseruisse. Hyginus Poetic. Astrom. II, 24, p. 399 (475): *Nonnulli etiam hoc amplius dicunt, quod Herculis prima fuerit hæc certatio, et quod eum inermis interfecit. De eo Pisandrus et complures alii scripserunt*.

2.

Pausanias II, 37, 4: Κεφαλὴν δὲ εἶχεν (hydra Lernæa), ἐμοὶ δοκεῖν, μίαν, καὶ οὐ πλείονας. Πείσανδρος δὲ δὲ Καμειρεὺς, ἵνα τὸ θηρίον τε δοκοῖη φοβρώτερον καὶ αὐτῷ γίγνηται ἡ ποίησις ἀξιοχρεῖς μᾶλλον, ἀντὶ τούτων τὰς κεφαλὰς ἐποίησε τῇ ὕδρᾳ τὰς πολλὰς.

3.

Schol. Pindari Olymp. III, 52: Θύλειαν δὲ εἶπε (τὴν ἑλαφον) καὶ χρυσόκερυν ἀπὸ Ἰστρίας· δὲ γὰρ Θησιίδα γράφας τοιαύτην αὐτὴν λέγει καὶ Πείσανδρος δὲ Καμειρεὺς καὶ Φερεκύδης.

4.

Pausan. VIII, 22, 4: Ἐπὶ ἐκ τῷ ὕδατι τῷ ἐν Στυμφάλῳ κατέχει λόγος, ὁρνίθας ποτε ἀνδροφάγους ἐπ' αὐτῷ τραφῆναι· ταύτας κατατοξεῦσαι τὰς ὁρνίθας Ἡρακλῆς λέγεται. Πείσανδρος δὲ αὐτὸν δὲ Καμειρεὺς ἀποκτεῖναι τὰς ὁρνίθας οὐ φησιν, ἀλλὰ ὡς ψόφῳ κροτάλων ἐκδιώξειεν αὐτάς. Hanc quoque Pisandri narrationem secuti erant Pherecydes et Hellani-

HERACLEA.

1.

Hic Herculis habitus, *clava et pelle leonis instructi*, nullo posterior Trojanarum rerum memoria, commentum eorum esse videtur, qui Heracleam scripserunt, sive is Pisander fuit, sive alius: antiquæ certe statuae ligneæ Herculis hoc modo factæ non sunt.

Pisander quoque, Heracleæ carminis scriptor, Rhodius fuit.

Leonem dicunt primum fuisse certamen quo Hercules inclauverit: famam enim quærens hunc soluni non armis occidit, sed brachiis constrictum suffocavit. Narrat de eo Pisander Rhodius, exuvias eum leonis gestasse, ut ex glorioso facinore.

2.

Caput, ut ego opinor, unum habebat hydra Lernæa, non plura. Verum Pisander Camirensis, quo et fera terribilior esse videretur et carmina ipsius plus dignitatis haberent, ideo illi plura capita dedit.

3.

Pisander Camirensis, Theseidis scriptor, Pherecydes et Pindarus cervam fuisse narrant Istrianam, non cervum, et aurea cornua habuisse.

4.

Fabulis vulgatum est, in lacu Stympiali aliquando aves, quæ humana carne victitarent, degisse: has Hercules sagittis confecisse dicitur; at Pisander Camirensis

cus (scholl. Apoll. Rhod. II, 1054), ut ceteras. Boni aliquot codices præbent Στυμφήλω.

5.

Athen. XI, p. 469, C: Πείσανδρος ἐν δευτέρῳ Ἡρακλείας τὸ δέπας ἐν ᾧ διέπλευσεν ὁ Ἡρακλῆς τὸν Ὠκεανὸν εἶναι μὲν φησιν Ἡλίου, λαβεῖν δ' αὐτὸ παρ' Ὠκεανοῦ Ἡρακλεία.

6.

Schol. Pindari Pyth. IX, 183: Ἀλιξίδαμον ... γενέσθαι μνηστῆρα τῆς Ἀνταίου θυγατρὸς· ὄνομα δὲ αὐτῇ Ἀλκίης, ὡς φησι Πείσανδρος ὁ Καμειρεὺς· ἕτεροι δὲ Βάρκην. Hæc sine dubio ad locum de lucta cum Antæo pertinent. Conf. O. Müller. Minyis p. 346.

7.

Schol. Rav. Aristophanis Nub. 1047: Ἡρακλεῖ πολλὰ χαμόντι (vulgata μογήσαντι) περὶ Θερμοπύλας Ἀθηνᾶ θερμὰ λουτρὰ ἀναδεῖδωκεν. (Vulg. ἐπαρῆκεν, Ven. φασὶ τὴν Ἀθηνᾶν χάρισασθαι τῷ Ἡρ. θ. λ., ὡς) Πείσανδρος·

Τῷ δ' ἐν Θερμοπύλῃσι θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη ποιεῖ θερμὰ λουτρὰ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

Zenobius Prov. VI, 49: Ἡ Ἀθηνᾶ τῷ Ἡρακλεῖ ἀνῆκε πολλοῦ θερμὰ λουτρὰ πρὸς ἀνάπαυλιν πόνων, ὡς φησὶ καὶ Πίνδαρος (sic) ὁ ποιητὴς ἐν τοῖς περὶ Ἡρακλέους. Πολλοῦ dixit Zenobius quia narratio ad alias quoque thermas, Ἡρακλεῖ λουτρὰ, transferebatur.

Etiam sequentia fragmenta nihil est cur veteri Pisandro non possint tribui.

8.

Stobæus Floril. XII, 6: Πεισάνδρου·

Οὐ νέμεσις καὶ ψεῦδος ὑπὲρ ψυχῆς ἀγορεύειν.

• Poterant hæc, inquit Müllerus, in historia Cercopum dici. •

non peremptas eas ab Hercule aves, sed crepitaculorum sonitu e loco pulsas tradidit.

5.

Pisander libro secundo Heracleas poculum, in quo Oceanum transvectus est Hercules, Solis fuisse poculum ait, accepisseque illud ab Sole Herculem.

6.

Filiam Antæi, cujus proci erat Alexidamus, Pisander Camirensis appellavit Alceiden, alii Marcen.

7.

Herculi, qui multos labores sustinuerat, circa Thermopylas Minerva calida lavacra ex terra emisit. Pisander:

Huic in Thermopylis dea cæsia Minerva parabat calida lavacra in litore maris.

Zenob. : Minerva Herculi multis locis calida lavacra emisit, ut a laboribus requiesceret; narrat etiam Pisander in carminibus de Hercule.

8.

Non est grande nefas animam præponere vero. HGR.

9.

Hesychius: «Νοῦς οὐ παρὰ Κενταύροισι» παροιμιῶδες. Ἔστι δὲ Πεισάνδρου κομμάτιον, ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων ταττόμενον. Codex N. οὐ π Κεντ. Photius et Suidas: «Νοῦς οὐκ ἐν Κενταύροις» παροιμία ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων (καὶ ἀνοήτων addit Suid.) ταττομένη. Aliter Diogenianus VI, 84, et Vatic. Append. III, 10: «Νοῦς οὐ παρὰ Κενταύροις» ἐπὶ τῶν ἐπιλησιμῶνων καὶ πλεονεκτῶν παρόσον ὑπὸ πλεονεξίας ἀπώλοντο.

10.

Olympiodor. In Platonis Alcib. I, p. 157 ed. Creuzer.: Διὸ φησι περὶ αὐτοῦ (de Hercule) ὁ Πείσανδρος·

Δικαιοτάτου τε φονῆος·

ἐπὶ γὰρ καθαρότητι φόνους ἐποίει.

PSEUDOPISANDRI

ΗΡΩΙΚΩΝ ΘΕΟΓΑΜΙΩΝ

immensi operis paucas reliquias nihil attinet ad rerum vel temporis seriem quandam redigere: sed illud refert in opere cujus index semel memoratur, quinam scriptores eo sint usi.

1.

Zosimus V, 29: ...εἰς Ἡμωνα πόλιν, μεταξὺ Παιονίας τῆς ἀνωτάτω καὶ Νωρικοῦ κειμένην. Ἀξίον δὲ μὴ παραδραμεῖν ὅσα τῆς πόλεως ἐστὶ ταύτης, καὶ ὅπως τὴν ἀρχὴν ἔτυχεν οἰκισμοῦ. Τοὺς Ἀργοναύτας φασὶν ὑπὸ τοῦ Αἰήτου διωχομένους ταῖς εἰς τὸν Πόντον ἐκβολαῖς τοῦ Ἰστρου προσορμισθῆναι, κρίναί τε καλῶς ἔχειν διὰ τούτου πρὸς ἀντίον τὸν ῥοὴν ἀναβῆναι, καὶ μέχρι τοσούτου διαπλεῦσαι τὸν ποταμὸν εἰρεσίᾳ καὶ πνεύματος ἐπιτηδείῳ φορᾷ, μέχρις ἂν

9.

«Mens non est apud Centauros»: pars versus Pisandri, quæ in proverbium abiit de his quæ fieri non possunt (vel insana sunt). — «Mens non est apud Centauros»: in obliuiosos atque violentos: hi enim violentia sua perierunt.

10.

Pisander de Hercule dixit: «Et justissimi occisoris»: nam cardes faciebat ad purgandam terram.

PSEUDOPISANDRI

HEROICA THEOGAMIA.

1.

Venerunt Hemonem oppidum, inter Pannoniam supremam et Noricum situm. Atque hoc loco minime par est silentio præteriri quæ ad oppidum hoc pertinent, et quoniam modo conditum ab initio ceptum sit. Aiunt Argonautas, quum eos Æetes persequeretur, ad Istri appulisse ostia, quibus in Pontum ille se exonerat; recteque se facturos

τῇ θαλάσῃ πλησιαίτεροι γένοιτο. Πράξαντες δὲ ὅπερ ἔγνωσαν, ἐπειδὴ κατὰ τοῦτον ἐγένοντο τὸν τόπον, μνήμην καταλιπόντες τῆς σφετέρας ἀφίξεως τὸν τῆς πόλεως οἰκισμὸν, μηχαναῖς ἐπιθέντες τὴν Ἀργὸν καὶ τετρακοσίων σταδίων ὁδὸν ἄχρι θαλάσσης ἐλκύσαντες, οὕτω ταῖς Θεσσαλῶν ἀκταῖς προσωρμίσθησαν, ὡς δὲ ποιητὴς Πίσανδρος (sic) ὁ τῇ τῶν Ἡρωϊκῶν Θεογαμιῶν ἐπιγραφῇ πᾶσαν ὡς εἰπεῖν ἱστορίαν παραλαμβάνων. Recte Reitemeierus: «πᾶσαν ἱστορίαν» intelligo hic totam historiam temporis mythologici. » De re Heynius conferri jubet Cluverium Ital. ant. I, c. 21. Et in Excursu jam aliquoties memorato p. 319: «Repetit eadem [non nominato Pisandro] Sozomenus Hist. Eccl. I, 6, uterque, ut equidem suspicor, ex Olympiodoro, cui Zosimus multa debet.»

2.

Stephanus Byz. v. Ἀγαθύρσοι: Κέκληνται δὲ ἢ ἐπ' Ἀγαθύρσου τοῦ Ἡρακλείου, ἢ, ὡς Πίσανδρος, ἀπὸ τῶν θύρσων τοῦ Διονύσου.

3.

Idem: Νιφάτης, ὄρος Ἀρμενίας. . . . Ἔοικε παρὰ τοῦ νεῖφειν, ἀλλ' ὀνομαστικῶς διὰ τοῦ ἰ γράφεται. Καὶ Πίσανδρος ἐβδόμῳ·

Τάυρου πρυμνώρειν εὐσκόπιλόν τε Νιφάτην.

Editiones et codd. male πρυμνώρεια. Et accusativus est ap. Suidam v. Νιφάτης, hæc sine poetæ nomine ponentem.

4.

Idem: Ἀστακος, πόλις Βιθυνίας. . . . καὶ Ἀκαρνανίας. . . τὸ ἔθνικόν. . . Ἀστάκιος καὶ Ἀστακία· ἀρ'

οὗ Ἀστακιδεύς. . . καὶ Ἀστακίτης καὶ Ἀστακίδης πατρωνυμικόν. Πίσανδρος δεκάτῃ.

5.

Idem: Κυβέλεια, πόλις Ἰωνίας. . . Ἔστι καὶ Κύβελα Φρυγίας. Καὶ Κύβελον ὄρος, ἀφ' οὗ Κυβέλη ἢ Ῥία λέγεται, Κυβεληγενῆς καὶ Κυβελίς. Πίσανδρος δεκάτῳ.

6.

Idem: Ἀπέννιον, ὄρος. . . τὸ ἔθνικόν Ἀπεννίνος, ὡς Ῥηγίνος, δὲ παρὰ Πισάνδρῳ κεῖται ἰγ'.

7.

Idem: Οἰνωτρία, χώρα τῆς Ἰταλίας. . . Πίσανδρος τρισκαιδεκάτῳ ἀπὸ τῆς τοῦ οἴνου χρήσεως κεκλησθαι αὐτὴν φησι.

8.

Idem: Λυκόζεια, πόλις Θράκης· τὸ ἔθνικόν Λυκόζειοι, ὡς Πίσανδρος τεσσαρεσκαιδεκάτῃ.

9.

Idem: Βοαύλεια, πόλις Σχυθίας. Πίσανδρος εικοστῇ ἑκτῇ.

10.

Scholiasies Apollonii Rhod. I, 151: Φερεκύδης τὴν μητέρα τῶν περὶ Ἰδαν (vel, ut codex Paris., Λυγκίως καὶ Ἰδου) Ἀρήνην φησὶν, Πίσανδρος Πολυδώρῳ.

11.

Idem I, 471: Ἀρήνη, πόλις Πελοποννήσου· νῦν δὲ Ἰεράνα λέγεται, ὡς φησι Πίσανδρος. Heynius ad Hom. Iliad. B, 592: «Lege Ἐρανα. Perperam tamen hæc tradi docet Strabo VIII, p. 554, A. nam Erana alio loco sita erat inter Coryphasium et Pylum Messeniaceum,» etc. Adde Weichert. De vita et scriptis Apoll. Rh. p. 240 sq.

existimasse, si adverso flumine veherentur, ac tantisper in hoc amne remigiis et idonei venti adjumento navigarent, donec ad mare propius accessissent. Quum id consilium essent exsecuti, jamque ad locum hunc pervenisissent, ipsa structura oppidi hujus ad memoriam adventus in istam regionem sui relicta, et Argo machinis imposita, perque stadiorum quadringentorum spatium usque ad mare tracta, Thessalorum littoribus appulerunt; sicuti Pisander poeta memoriam prodidit, qui Heroicorum Theogoniorum titulo totam propemodum historiam complexus est.

2.

Agathyrsei, aut ab Agathyrso Herculis filio, aut, ut perhibet Pisander, a Bacchi thyrsis ita dicti.

3.

Niphates, mons Armenias..... Videtur a voce νεῖφειν, nīngere, derivari: sed substantivum nomen per iota scribitur. Et Pisander libro septimo:

Tauri extremam partem et scopulis insignem Niphaten.

4.

Astacus, urbs Bithyniæ.... et Acarnaniæ.... Gentile.... Astacius et Astacia, a quo Astaciensis.... et Astacieta, et Astacides patronymicum; Pisander libro decimo.

5.

Cybelea, urbs Ioniæ..... Est quoque Cybela Phrygiæ: et Cybelum mons, a quo Cybela Rhea dicitur, Cybelogenitus et Cybelis; Pisander libro decimo.

6.

Apennium, mons..... Gentile, Apenninus, quemadmodum Rheginus, quod apud Pisandrum libro tertio decimo legitur.

7.

Ænotria, regio Italiæ..... Pisander libro tertio decimo hanc sic nuncupatam tradit a vini (οἴνου) usu.

8.

Lycozea, urbs Thraciæ. Gentile, Lycozei, apud Pisandrum libro quarto decimo.

9.

Boaulia, urbs Scythiæ; Pisander libro vigesimo sexto.

10.

Pherecydes Lyncei et Idæ matrem Arenen dicit, Pisander Polydoram.

11.

Arene, urbs Peloponnesi; nunc Erana vocatur, teste Pisandro.

12.

Idem I, 1196, χαλκοβαρεῖ, de clava Herculis : Πείσανδρος δὲ φησιν ἐλόχαλον εἶναι τὸ βόπαλον Ἡρακλείους. Quum reliqua ab hoc schol. ex Pisandro memorata non sint antiqui Heracleæ scriptoris, Herculis mentio id efficere non potest ut de hoc solo contrarium in modum statuatur. Nam de Hercule in Θεογαμίῳς quoque scripta fuisse multa quis negaverit? Præterea clava ex solido ære in antiquo Pisandro nec per se est probabilis, nec ab iis memoratur, qui ipsa Heraclea usi sunt.

13.

Idem II, 98 : Ἀπολλώνιος μὲν ἐμπαίνει ὡς ἀντρυμνίον τὸν Ἄμυκον. Ἐπίχαρμος δὲ καὶ Πείσανδρος φασὶν ἔτι ἔδειξεν αὐτὸν ὁ Πολυδεύκης. Verisimile est et hoc ab Epicharmo sumpsisse Pseudopisandrum, et ab aliis poetis scenicis alia.

14.

Idem II, 1089, de Harpyiis : Πιθωνῶς δὲ ὁ Πείσανδρος τοὺς ὄρνιθας φησιν εἰς Σκυθίαν ἀποπτῆναι, ὅθεν καὶ ἐληλύθεισαν.

15.

Idem IV, 57 : Τὸν Ἐνδυμῖονα Ἡσιόδος μὲν Ἀεθλίου τοῦ Διὸς καὶ Καλίκης παῖδα λέγει, παρὰ Διὸς εἰληφότα δῶρον, αὐτὸν ταμίαν εἶναι θανάτου, ὅτι θεοὶ ὀλέσθαι καὶ Πείσανδρος δὲ τὰ αὐτὰ φησι, καὶ Ἀκουσίλαος, κτλ.

16.

Idem IV, 1396 : Τὸν δράκοντα Λάδωνα ἐκάλουν. Τοῦτον δὲ Πείσανδρος ὑπελήφεν ἀπὸ τῆς γῆς γεγενῆσθαι. Hoc non magis quam fr. 12 ad antiquum Pisandrum referri debet.

17.

Schol. Homeri in illa II. Δ, 147, Τοιοῖ τοι, Με-

νέλαε, μιάνην αἵματι μηροῖ εὐφύεις, κνημὶ τ' ἡδὲ σφυρὰ κάλ' ὑπένερθεν : Νικάνωρ τὸ εὐφύεις τῶ μηροῖ προσάπτει, οἱ δὲ ὑπομνηματισταὶ τῶ κνημῖ. Καὶ Πείσανδρος.

Ξανθοκόμης, μέγας ἦν, γλαυκόμματος, ἄρτι παρειῶ λογμάζων, εὐκνημος.

18.

Scholium Taurinense ad Eurip. Phœn. 834 : Πείσανδρος ἱστορεῖ ὅτι ζάνξη (vel ξάνξη) Τειρεσίας ἐποίησε παῖδας δ', Φαινένφερ σκεκρότην, Χλῶριν, Μαντώ. De quibus certi nihil habeo quod asseram.

19.

Schol. Euripidis Phœn. 1760 : ἱστορεῖ Πείσανδρος, ὅτι κατὰ γόλον τῆς Ἥρας ἐπέμψθη ἡ Σφιγξ τοῖς Θεβαίοις ἀπὸ τῶν ἐσχάτων μερῶν τῆς Αἰθιοπίας, ὅτι τὸν Λαῖον ἀσεβήσαντα εἰς τὸν παράνομον ἔρωτα τοῦ Χρυσίππου, ὃν ἤρπασεν ἀπὸ τῆς Πίσσης, οὐκ ἐτιμωρήσαντο. Ἦν δὲ ἡ Σφιγξ, ὥσπερ γράφεται, τὴν οὐρὰν ἔχουσα δράκοντος, ἀναρπάζουσα δὲ μικροὺς καὶ μεγάλους κατέσθιεν, ἐν οἷς καὶ Ἀἴμονα τὸν Κρέοντος παῖδα, καὶ Ἴππιον τοῦ Εὐρυνόμου, τοῦ τοῖς Κενταύροις μαχεσαμένου· ἦσαν δὲ Εὐρύνωμος καὶ Ἴσιονος υἱοὶ Μάγνητος τοῦ Αἰολίδου καὶ Φιλοδίκης. Ὁ μὲν οὖν Ἴππιος καὶ ξένος ὢν ὑπὸ τῆς Σφιγγὸς ἀνῆρέθη, ὁ δὲ Ἴσιονος ὑπὸ τοῦ Οἰνομάου, ὃν τρόπον καὶ οἱ ἄλλοι μνηστῆρες. Πρῶτος δὲ ὁ Λαῖος τὸν ἀθέμιστον ἔρωτα τοῦτον ἔσχευ. Ὁ δὲ Χρυσίππος ὑπὸ αἰσχύνῃς ἐκντὸν διεγρήσατο τῇ ξίφει. Τότε μὲν οὖν ὁ Τειρεσίας, ὡς μάντις, ἰδὼν ὅτι θεοστυγὴς ἦν ὁ Λαῖος, ἀπέτρεπεν αὐτὸν τῆς ἐπὶ τὸν Ἀπόλλωνα ὁδοῦ, τῇ δὲ Ἥρᾳ μᾶλλον τῇ γαμοστολῇ θεῶν θύειν ἱερά. Ὁ δὲ αὐτὸν ἐξεφαύλιζεν. Ἀπελθὼν τοίνυν ἐφρονεῦθη ἐν τῇ σχιστῇ ὁδῷ αὐτὸς καὶ ὁ ἡνίοχος αὐτοῦ, ἐπειδὴ ἔτυψε τῇ μάστιγι

12.

Pisander ex solido ære clavam Herculis fuisse dicit.

13.

Epicharmus et Pisander Amycum a Polluce non peremptum, sed vinctum modo dicunt.

14.

Harpyias Pisander probabiliter narrat in Scythiam avolasse, unde venerant.

15.

Hesiodus Endymionem dicit filium esse Calices et Aethlii Jovis filii; eidem Jovem hoc tribuisse, ut sum ipse mortis esset dispensator, et moreretur quando vellet. Eadem Pisander narrat, et Acusilaus.

16.

Draconem, qui Lado vocatur, e terra natum credidit Pisander.

17.

Pisander, de Menelao :

Flava coma, procerus erat, cæsiis oculis, cui modo obumbrari cœpit, pulchris cruribus. [gena

18.

Pisander narrat Tiresiam ex.... suscepisse liberos quatuor,.... Chlorin, Manto.

19.

Narrat Pisander, per Junonis iram Sphingem Thebanis ex ultimis oris Æthiopiæ immissam esse, quoniam illi Laium, qui nefando amore Chrysippum Pisa raptum violaverat, pœna nulla affecerint. Habebat autem Sphinx, ut scribitur, caudam draconis, et parvos magnosque correptos devorabat; in quibus Hæmonem Credentis filium, et Hippium Eurynomi illius qui cum Centauris pugnaverat; ex his Eurynomus cum Eioneo filius erat Magnetis, Æoli et Philodici filii; Hippus, licet peregrinus a Sphinge peremptus est, Eioneus autem ab CEnomao similiter ac ceteri proci Hippodamiæ. Laius auctor erat nefandi amoris illius; cujus pudore Chrysippus se ipse gladio confodit. Tunc igitur Tiresias vates Laium, quem videret diis exosum esse, dehortabatur ab itinere ad Apollinem ansciendo, et Junoni potius, nuptiarum præsidii dare, sacra facere jubebat. At ille vatem contempsit. Itaque profectus in via trifida Phocidis cum auriga suo obtruncatus est, quoniam flagello percusserat Edipodem. Qui occisos statim terra obruit cum vestimentis, Laii au-

τὸν Οἰδίποδα. Κτείνας δὲ αὐτοὺς ἔθαψε παραυτίκα σὺν τοῖς ἱματίοις, ἀποσπώντας τὸν ζωστήρα καὶ τὸ ξίφος τοῦ Λαίου καὶ φορῶν, τὸ δὲ ἄρμα ὑποστρέψας ἔδωκε τῷ Πολύδῳ. Εἶτα ἔγχευε τὴν μητέρα, λύσας τὸ αἶνιγμα. Μετὰ ταῦτα δὲ θυσίας τινὰς τελέσας ἐν τῷ Κεφαίρῳ, κατήρχετο ἔχων καὶ τὴν Ἰοκάστην σὺν τοῖς ὀγχήμασι. Καὶ γενομένων αὐτῶν περὶ τὸν τόπον ἐκείνον τῆς σχιστῆς ὁδοῦ, ὑπομνησθεὶς ἰδεῖν αὐτῇ τὴν Ἰοκάστην τὸν τόπον, καὶ τὸ πρᾶγμα διηγήσατο, καὶ τὸν ζωστήρα ἔδειξεν. Ἡ δὲ δεινῶς φέρουσα θυμῷ ἐσιώπα· ἡγνύει γὰρ υἱὸν ὄντα. Καὶ μετὰ ταῦτα ἦλθέ τις γέρον ἱπποδουκόλος ἀπὸ Σικυῶνος, ὃς εἶπεν αὐτῷ τὸ πᾶν, ὅπως τε αὐτὸν εὔρεα καὶ ἀνέλατο καὶ τῇ Μερόπῃ δέδωκε. Καὶ ἅμα τὰ σπάργανα αὐτῷ ἔδεικνυε καὶ τὰ κέντρα, ἀπῆτει τε αὐτὸν τὰ ζωάγρια. Καὶ οὕτως ἐγνώσθη τὸ ὄλον. Φασὶ δὲ, ὅτι μετὰ τὸν θάνατον τῆς Ἰοκάστης καὶ τὴν αὐτοῦ τύφλωσιν ἔγημεν Εὐρυγάνην παρθένον (« fort. Περύφαντος. » *Valck.*), ἐξ ἧς αὐτῷ γεγέννησι τέσσαρες παῖδες. Ταῦτα φησὶ Πείσανδρος.

20.

Apollodorus I, 8, 5, 2 : Ἐγενήθη δὲ ἐκ ταύτης (ex Periboea) Οἰνεί· Τυδεύς Πείσανδρος δὲ αὐτὸν ἐκ Ἰόργης γενέσθαι λέγει· τῆς γὰρ θυγατρὸς Οἰνεία κατὰ τὴν βούλησιν Διὸς ἐρασθῆναι. Assentimur enim Welckeri rationibus (de Cyclo ep. p. 101 sq.) hæc ex Heraclea non esse statuentis.

21.

Olympiodorus in Platonis Phædonem ap. Wyttenb. Phæd. p. 251 : Ἀγροῖ καὶ ὁ Πείσανδρος θεολογῶν τὰ κατὰ Κάδμον ἐν τῷ μύθῳ, ἐν ᾧ φησι τὸν Κάδμον ὑποτίθεσθαι τῷ Διὶ, πῶς ἂν καταγωνίσαιτο τὸν Τυφῶνα. V. Welckerum ibidem.

22.

Lydus De magistrat. III, 64, p. 258 : Σπουδὴ γίγνεται τοῖς πολυχρύσοις τὸ πάλαι Λυδοῖς... καὶ χρυ-

σοστήμονας διεργάζεσθαι χιτῶνας· καὶ μάρτυς ὁ Πείσανδρος, εἰπὼν

Λυδοὶ χρυσοχιτῶνες.

23.

Euagrius Hist. eccl. 1, 20, apud quem Eudocia Augusta orationem ad Antiochenses clausit versu Homérico :

Ὑμετέρης γενεῆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι, τὰς ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἐνταῦθα σταλαίνας ἀποικίας ἀνιττομένη. Εἰ δὲ τῷ περισπούδαστον ταύτας εἰδέναι, ἱστέρηται περιέρχων· Στράβωνι τῷ γεωγράφῳ, Φλίγοντί τε καὶ Διοδώρῳ τῷ ἐκ Σικελίας, Ἀβρίανῳ τε αὖ καὶ Πείσανδρῳ τῷ ποιητῇ. « Quæ narratio qualis fuerit, ex Joanne Malala disci potest Chronogr. p. 32 sq. (28-30 ed. Bonn.) et Cedreni Compend. Hist. p. 134 sq. » Heynius in Excursu cit. p. 319.

24.

Excerpta e cod. 1630 ap. Cramer. Anecd. Paris. vol. 2, p. 380, 7 : Τούτους (Gigantes) Πείσανδρος ποιητῆς Ἑλλήνων ὠνόμασε « δρακοντόποδες. » Nam sine dubio hoc solum a Pisandro est; cetera commenta aliunde petita.

25.

Servius Fuldensis ad Virg. Æneid. II, 211. *Filios Laocoontis Ethronem et Melanthum Thesandrus dicit.* Ubi Heynius emendat *Pisandrus*. Conf. locum Macrobiani p. 6. Incidunt hæc in lacunam codicis nunc Casellani, a v. 105 ad 243.

26.

Fulgentius Mythologicōn I, 14, eorum quæ de novem Musis allegorice exponit, inter alios testem advocat *Pisandrum physicum*: quo Pseudopisandrum significari nec negari potest nec affirmari.

tem zonam et gladium ablata subinde gestabat ipse; deinde, quum rediisset, currum dono dedit Polybo. Postea, ænigmate soluto, matrem duxit. Tempore interjecto, quum sacra quardam solemnia in Citharone perfecisset, rediit cum Iocasta et curru illo, quem olim Polybo dederat. Ut venere in locum istum trifidæ viæ, recordatus facinoris et locum monstrat Iocastæ et rem narrat, et ostendit zonam. Illa animo vehementer cruciata, nihilominus silere: nam filium esse suum ignorabat. Post ea senex equorum pastor a Sicyone ad Œdipum venit, omnia ipsi aperiens, ut et invenerit Œdipum et sustulerit et dederit Meropæ. Simul crepundia ei monstrabat, et stimulos, vitæ servatæ præmia postulans. Hoc modo detecta sunt omnia. Dicunt autem post Iocastæ mortem et suam excæcationem nuptias illum iniisse cum Eurygane virgine, ex qua suscepit liberos quattuor. Hæc Pisander.

20.

Œneo ex Periboea natus est Tydeus: verum Pisander

ex Gorge natum dicit; filias enim suæ amore correptum esse Œneum ex voluntate Jovis.

21.

Pisander de Cadmo hunc mythum refert: Jovi subjecisse Cadmum quibus modis ille Typhonem superare posset.

22.

Auro olim abundantes Lydi tunicas adeo aureis staminibus studiosè texebant: quod testatur Pisander, dicens:

Lydi aureas tunicas gerentes.

23.

Colonias olim ex Græcia in Syriam et agrum Antiochenum deductas si quis cognoscere cupit, copiose exponitur de iis a Strabone, Phlegonte, Diodoro Siculo, Arriano et Pisandro poeta.

24.

Pisander, poeta Græcus, Gigantas dixit « draconipedes. »

EPIGRAMMA.

(Anthol. Palat. VII, 304.)

Ἄνδρὶ μὲν Ἰππαίμων ὄνομ' ἦν ἵππῳ δὲ Πόδαργος
καὶ κυνὶ Θέραργος καὶ θεράποντι, Βάβης.
Θεσσαλὸς, ἐκ Κρήτης, Μάγνης γένος, Αἷμονος υἱός·
ᾧλετο δ' ἐν προμάχοις ὄξυν Ἄρη συνάγων.

Fabricius et Heynius ab juniore, quem statuunt, Pisandro profectum putant: nec sane probabili modo ad antiquum Heracleæ auctorem referas. Celebre fuisse epigramma ex Polluce et Dione Chrysostomo intelligitur, qui poetam non memorant. Vaticanus codex hoc lemma habet: Πισάνδρου Ποδίου. Τούτου τοῦ ἐπιγράμματος μέμνηται Νικόλαος ὁ Δαμασκηνὸς ὡς ἀρίστου. Pollux V, 46:

Οὐ μὲν οὐδὲ ὁ Μάγνης ὁ κύων, τὸ Ἰππαίμονος (sic enim codd.) κτῆμα, ᾧ Ἀθήαργος ἐπώνυμον, οὐκ ἀνώνυμος, ὃς τῷ δεσπότῃ συντέθαιπται, καθάπερ μὲν νύει τοῦ ἐπιγράμματος· deinde primum distichum ponit, Ἀθήαργος exhibens de cane, quod etiam in Vat. cod. est inter lineas cum γρ., et apud Dionem Chrys. Orat. 37, p. 121, 15 ed. Reisk., qui post primum distichum ita pergit: Τίς οὖν οἶδεν Ἑλλήνων, οὐχ ὅτι τὸν ἵππον, ἀλλ' αὐτὸν τὸν Ἰππαίμονα; δοκοῦμεν οὐδὲ Μαγνήτων, ὅθεν ἦν Ἰππαίμων. Οὗτος μὲν οὖν φροῦδος ἐξ ἀνθρώπων αὐτῷ Βάβητι καὶ Ποδάργῳ. «Secundum Pollucem igitur canis erat Magnesius, secundum Dionem Hippæmon ipse. Hoc verisimilius. Nobiles sunt equi Thessali, canes Cretenses: servi patriam Pisander præterit.» Jacobs.

EPIGRAMMA.

Hippæmon vir dictus erat, sonipesque Podargus,
Therargusque canis, mancipiumque Babes:

Thessalus, e Creta, Magnes genus, Hæmone natus,
occidit, in primo dum movet arina loco.

HGR.

PANYASIDIS

FRAGMENTA.

Post Pisandrum epica poesis jacuisse videtur apud Græcos, usquedum victoria de Persis, « fomes ille ingeniorum », hanc quoque suscitaret. Suidas : Πανύσις, Πολυάρχου, Ἀλικαρνασεύς, τερατοσκόπος, καὶ ποιητὴς ἐπῶν· ὃς σθεσθεῖσαν τὴν ποιητικὴν ἐπανήγαγε. Δοῦρις δὲ Διοκλέους τε παῖδα ἀνέγραψε, καὶ Σάμιον· ὁμοίως δὲ (om. codex Gronovii) καὶ Ἡρόδοτος Θούριον. Ἰστέρηται δὲ Πανύσις Ἡρόδοτου τοῦ ἱστορικοῦ ἐξ ἀδελφοῦ. Γέγονε γὰρ Πανύσις Πολυάρχου· ὁ δὲ Ἡρόδοτος Λύξου (Ξύλου cod. Gron.) τοῦ Πολυάρχου ἀδελφοῦ. Τινὲς δὲ οὐ Λύξην, ἀλλὰ Ροῶν (in voce Ἡρόδοτος vocatur Δρυῶν), τὴν μητέρα Ἡρόδοτου, Πανυσίδος ἀδελφὴν ἱστέρησαν. Ὁ δὲ Πανύσις γέγονε κατὰ τὴν σὴ' Ὀλυμπιάδα· κατὰ δὲ τινὰς, πολλῶν πρεσβύτερος· καὶ γὰρ ἦν (vulgo γέγονε γὰρ) ἐπὶ τῶν Περσικῶν. Ἀνηρίθη δὲ ὑπὸ Λυγδάμιδος τοῦ τρίτου τυραννήσαντος Ἀλικαρνασοῦ. Ἐν δὲ ποιηταῖς τάττεται μεθ' Ὀμηρον· κατὰ δὲ τινὰς καὶ μεθ' Ἡσίοδον καὶ Ἀντίμαχον. Ἐγραψε δὲ καὶ (om. cod. Gron.) Ἡρακλειᾶς ἐν βίβλοις ἰδ' (sic etiam Eudocia p. 357 : codd. duo δ') εἰς ἑπτὰ θ', [καὶ] Ἰωνικὰ ἐν πενταμέτρῳ (ἔστι δὲ τὰ περὶ Κόδρον καὶ Νηλέα καὶ τὰς Ἰωνικὰς ἀποικίας) εἰς ἑπτὰ ζ'.

Quæ de genere et ætate poetæ a Suida scribuntur, inter se valde discrepant. Polyarchum patrem agnoscit etiam Pausanias X, 8, 5. De Diocle nihil alibi traditur. Hoc, ni fallor, voluit grammaticus, a Duride Samium appellari Panyasin, eodem modo quo Herodotus a nonnullis, vel ab ipso Duride, vocetur Thurius; videlicet ibi satis diu commoratus. Nam Ἡρόδοτον legendum cum Wesselingio, cuius vocis mutatio apparet tali loco quantum fuerit in proclivi; et δὲ cum codice

expellendum. Mireris Bodium (Hist. poes. Gr. vol. 1, p. 504), qui, hujusmodi indicium secutus, Panyasin « Thurius recens conditam » miserit, deinde hominem, cujus ætatem ultra olympiadem 83 produxerit, occisum narret ab Lygdamide: quam cædem O. Müllerus (Dor. vol. II, p. 471) factam statuit olymp. 78 fere exeunte, Clintonus 80 exeunte, a. 457; et ante Thuriensem coloniam accidisse illos motus Halicarnassi, loquuntur omnia. Qualis vero fuerit Panyasidis cum Herodoto cognatio, difficile est quæsitum: tempora suadent, ut Panyasin avunculum potius quam patruelem Herodoti fuisse credamus: quod demonstrare conatus est Nækius de Chæriilo p. 14 sqq. Eusebius (ed. Ang. Mai p. 337) ad annum 4 olympiadis 72, 490, qui secutus est Marathonis pugnae annum, hæc ascripsit: *Panyasis poeta habetur illustris*, ut vertit Hieronymus. Conf. Clinton. Fast. Att. ad annum 489. Eusebius secutus est illos apud Suidam, qui Panyasin πολλῶν πρεσβυτέρων olympiade 78 ἐπὶ τῶν Περσικῶν vixisse statuerunt; quæ hic et in Chæriilo de Marathonis temporibus recte accepit Nækius. Olympiadem 78, fortasse de flore poetæ dictam, de adolescentia vel juventute cepisse videtur Suidas, qui subijciat πολλῶν πρεσβύτερος. Sed hoc prorsus diluitur narratione de mortis genere, quæ temere fingi non potuit. Ab eodem Suida τερατοσκόπον credibilis est vocatum esse poetam, quia confundebatur cum altero Panyaside Halicarnassensi, quam ob munus aliquod sacerdotale: nam celebrior erat horum compilatorum tempore interpretes somniorum. Hesychius: Τερατοσκόποι, ὀνειροκρίται.

Panyasis, Polyarchi filius, Halicarnassensis, prodigiorum interpretes, et poeta heroicus; qui poesin extinctam in vitam revocavit. Duris memoriam prodidit eum fuisse Dioclis filium, et Samium; similiter Herodotus [an, atque Herodotum?] Thurium. Traditur Panyasis Herodoti historici patruelis fuisse. Fuit enim Panyasis Polyarchi filius; Herodotus vero, Lyxi, Polyarchi fratris. Quidam vero non Lyxen, sed Rhæo, Herodoti matrem, Panyasidis sororem fuisse narrarunt. Vixit autem Panyasis Olym-

piade septuagesima octava: secundum alios multo antiquior fuit; vixisse enim tempore belli Persici. Occisus est autem a Lygdamide, tertio Halicarnassi tyranno. Inter poetas secundus ei post Homerum locus tribuitur: nonnulli post Hesiodum etiam et Antimachum ponunt. Scripsit et Heracliada, libris quattuordecim, versibus circiter novies mille; et Ionica carmine elegiaco (agitur autem in eo poemate de Codro et Neleo et coloniis Ionicis) versibus circiter septies mille.

Alexandrini Panyasin in canonem Epicorum receperunt. De ejus poeseos indole ita Dionysius Halic. qui fertur (Censura vett. scriptt. p. 419 Reisk.): Πανύσις δὲ τὰς τ' ἀμφοῖν (Hesiodi et Antimachi) ἀρετὰς ἠνέγκατο, καὶ αὐτῶν πραγματεῖα καὶ τῇ κατ' αὐτὸν οἰκονομίᾳ διήνεγκεν. Quae pleniora et distinctius relata legerat Quintilianus (X, 1, § 54), qui de Hesiodo et Antimachio locutus ita pergit: *Panyasin ex utroque mixtum putant in eloquendo, neutriusque æquare virtutes.* (Ex quorum judicio illa scripta sunt apud Suidam: κατὰ δὲ τινὰς [τάττεται] καὶ μὲθ' Ἡσίοδον καὶ Ἀντίμαχον.) *Alterum tamen ab eo materia, alterum disponendi ratione vinci.* Conf. Nækiū de Chæriilo p. 61 sq.

Heraclea Panyasidis non quattuor, sed quattuordecim librorum fuit: memoratur undecimus, et fragmenta quædam ostendunt non picturis modo eum, sed sermonibus etiam heroum res gestas animasse. Usus esse videtur illis fere omnibus, quæ ante eum Pisander, Stesichorus, fortasse alii quoque poetæ lyrici et scenici vel nova Herculi tribuerant, vel minus nota ex locorum mythis in lucem protulerant: nam de rebus nonnullis diserte illud testantur scriptores; ad antiquorum ἑπῶν fabulam reversum esse memorant nusquam. Illis enim apud Clementem Alex. Strom. VI, p. 751: Ἀυτοτελῶς τὰ ἑτέρων ὑφελόμενοι ὡς ἴδια ἐξήνεγκαν ... (quum alii tum) Πανύσις δ' Ἀλικαρνασεὺς παρὰ Κρεοφύλου τοῦ Σαμίου τὴν Οἰχαλίας ἄλωσιν, nemo qui istam de *plagiis* tragœdiam totam inspexerit, id sibi persuaderi patiatur ut Panyasin in eo loco per omnia Creophylum expressisse dicat. Ceterum nimis levi caussa permotus O. Müllerus de ratione qua poeta res Herculis tractaverit hoc judicium emisit (Dor. II, p. 472): « Panyasidis Heraclea si libris quattuordecim, versuum millibus novem comprehendebatur, gesta quædam, in medio præsertim carmine, maxima cum copia et satis prolixè narrata fuisse necesse est: nam ἄθλους omnes complectebatur liber primus. Quare Panyasin breviter retulisse puto quæ ab aliis jam tractata essent; at fabulas ante ipsum fere neglectas, ut Herculis

peregrinationem in Lydia, luxurianti ingenio copiose exornasse. » Nimirum Athenæus (fr. 8) navigationem in Erytheam ex *primo* libro commemorat: quæ res ἄθλους adeo in arctum cogit, ut poeta dissimillimus appareat ei quem ex tertii libri fragmentis cognoscimus, ut tractationis æquabilitas omnis operi ob « disponendi rationem » laudato eripiatur. Nec per se est credibile, illius ætatis poetam sui ingenii impetum, sui operis legem ex aliorum poesi quamvis felici suspendisse. Alia ne addam, videtur apud Athenæum Δ abiisse in Α: eam literam leniter vertere malim quam Heracleam torquere vehementer.

Non possum Aristotelis de hujusmodi argumento judicium præterire: quod verum esse et ex ipsa poeseos natura petito eventus hodieque probat. Nam per omne tempus scripta sunt et scribuntur ἑπη quæ biographica dixeris. Ea si inaximos plausus retulisse narrantur, hoc credas efficere, ut lectores cum admiratione frigeant. Sic igitur Aristoteles, Poetic. c. 8: Μῦθος ἐστὶν εἰς, οὐχ, ὥσπερ τινὲς οἰοῦνται, ἑνὲν περὶ ἑνὸς ἢ πολλῶν γὰρ καὶ ἀπειρα τῶ ἐνὶ συμβαίνει· ἐξ ὧν ἐνὶ ὧν οὐδὲν ἐστὶν ἑν. Οὕτω δὲ καὶ πράξεις ἐνὸς πολλὰ εἰσιν, ἐξ ὧν μία οὐδεμία γίγνεται πράξις. Δι' ὃ πάντες εἰσὶν ἀμαρτάνειν, ὅσοι τῶν ποιητῶν Ἡρακλεῖδα καὶ Θηστίδα καὶ τὰ τοιαῦτα ποιήματα πεποιήκασιν· οἰοῦνται γὰρ, ἐπεὶ εἰς ἦν ὁ Ἡρακλῆς, ἑνὸς καὶ τὸν μῦθον εἶναι προσήκειν. Ὁ δὲ Ὀμηρος, ὥσπερ καὶ τὰ ἄλλα διάφerei, καὶ τοῦτ' εἰσὶν καλῶς ἰδεῖν, ἥτοι εἰς τὴν τέχνην ἢ διὰ φύσιν. Ὀδυσσεῖαν γὰρ ποίων οὐκ ἐποίησεν ἅπαντα ὅσα αὐτῷ συνέβη, οἷον πληγῆναι μὲν ἐν τῷ Παρνασσῷ, μανῆναι δὲ προσποιήσασθαι ἐν τῷ ἀγερμῷ· ὧν οὐδὲν θατέρου γενομένου ἀναγκάσιον ἦν ἢ εἰκὸς θατέρου γενέσθαι· ἀλλὰ περὶ μίαν πράξιν, οἷαν λέγομεν, τὴν Ὀδυσσεῖαν συνέστησεν.

HERACLEA.

I.

Stephanus Byz.: Βεμβίνα, κώμη τῆς Νεμέας... Ὁ πολίτης Βεμβινίτης... παρὰ δὲ Πριανῷ Βεμβινάτης. Ἔοικεν οὖν (adde ὡς, sed in exemplis quoque

Fabula est in se una, non, ut quidam opinantur, si versatur circa hominem unum: multa enim et infinita uni accidunt; ex quorum quibusdam nihil sit unum. Sic etiam actiones unius multæ sunt, ex quibus una nulla sit actio. Quare omnes videntur errare, quicumque poetarum Heracleidem et Theseidem et similia poemata fecerunt. Putant enim, quoniam unus fuit Hercules, unam etiam esse fabulam debere. Homerus vero, sicuti ceteris in rebus eminet, ita hoc quoque videtur recte perspexisse, sive artis seu naturæ beneficio. Odysseam enim quum faceret, non enarravit omnia quæ illi acciderunt, ut in

Parnasso vulneratum esse, et insaniam simulasse in delectu; quorum neutrum, si alterum factum esset, fieri necessarium aut verisimile erat: sed de una, qualem diximus, actione Odysseam composuit.

HERACLEA.

1.

Bembina, vicus Nemere.... ejus oppidanus Bembinites.... Apud Rhianum vero Bembinales, ut Æginates et

erratum) Αἰγινάτης καὶ Αἰγινήτης κατὰ τροπὴν, ὡς Πανύσις ἐν Ἑρακλείᾳ πρώτη.

Δέρμα τε θήρειον Βεμβινήταο λέοντος· καὶ ἄλλως·

Καὶ Βεμβινήταο πελώρου δέρμα λέοντος.

In quibus mirum est illud καὶ ἄλλως (agnitum etiam codicibus Parisinis), quum alibi epitomator solito more dicat καὶ πάλιν, καὶ αὖθις, ὁ αὐτός. Voluit igitur, si vox integra, et aliter (eundem versum efferens); sive correxerit eundem versum Panyasis, sive ita innotatum repetierit alibi. Ceterum de gestamine Herculis dicti, non ex descriptione pugnae cum leone petiti videntur.

2.

Eratosthenes Cataster. c. 11, Καρκίνος: Οὗτος δοκεῖ ἐν τοῖς ἀστροῖς τεθῆναι δι' Ἑρην, ὅτι μόνος, Ἑρακλεῖ τῶν ἄλλων συμμαχούντων, ὅτε τὴν Ὑδρην ἀνῆρει, ἐκ τῆς λίμνης ἐκπηδήσας ἔδρακεν αὐτοῦ τὸν πόδα, καθάπερ φησὶ Πανύσις ἐν Ἑρακλείᾳ. Θυρωθεὶς δ' ὁ Ἑρακλῆς δοκεῖ τῷ ποδὶ συνθλάσαι αὐτόν. Ad illa, τῶν ἄλλων συμμαχούντων, Heynius: « Qui sunt autem illi? Ex fabula apud Apollodorum (II, 5, 2) et alios satis constat Iolaum fuisse. Quare Galeus, τοῦ Ἰολάου συμμαχοῦντος· Koppiersius, τῶν περὶ Ἰόλαον συμμαχούντων. Vitium tamen exstat etiam ap. Schol. Arati 147 et Phavorin. v. Καρκίνος. — Interpres Germanici Arateor. p. 51: *Cancer in astris positus esse dicitur, beneficio Junonis; quod quum Hercules cum Hydra ad fontem Lernæum depugnaret, hic cancer Herculis pedem morsu deprehendit, ut Panyasis auctor dicit. Quem iratus Hercules calcatum contrivit, beneficioque Junonis magnis honoribus decoratus est.*

3.

Athen. XI, p. 498, D: Πανύσις τρίτῳ Ἑρακλείᾳ φησί·

Aginetes dicitur; uti Panyasis libro primo Heracleæ: Pellisque belluina Bembinetæ leonis; et aliter:

Et Bembinatæ immanis leonis exuviae.

2.

Cancer inter sidera relatus esse videtur propter Junonem: solus enim, quum ceteri Herculem in perimenda Hydra adjuvarent, ex palude alacriter egressus illius pedem momordit, ut Panyasis narrat in Heraclea. Hinc ab Hercule irato fertur pede obtritum esse.

3.

Panyasis tertio libro Heracleæ ait:

Hoc (vino) quum ingentem miscuisset craterem auro splendentem, crebros scyphos capiens suavem potum hauriebat.

4.

Quin bibis, o hospes? non est hæc infima virtus apposis dapibus calices educere inultos

Τοῦ κεράσας χρητῆρα μέγαν χρυσὸν φεικνόν, σκύφους αἰνόμενος θαμέας ποτὸν ἡδὺν ἔπινε.

Probabiliter ex convivio apud Pholium centaurum. Quo sequentia etiam fragmenta referimus ex probabili conjectura O. Mülleri (Dor. II, p. 473).

4.

Stobæus Floril. XVIII, 22:

Ξεῖν' ἄγε δὴ καὶ πίν' ἀρετὴ νύ τις ἔστι καὶ αὕτη, δὲ κ' ἀνδρῶν πολλὸν πλείστον ἐν εἰλαπίνῃ μέθυ πίνη εὖ καὶ ἐπισταμένως, ἅμα τ' ἄλλον φῶτα κελεύει.

Ἰσὸν δ' ὅστ' ἐν δαιτὶ καὶ ἐν πολέμῳ θεὸς ἀνὴρ

ἡ ὑσμίνης διέπων ταλαπενθείας, ἐνθα τε παῦροι θαρσαλέοι τελέθουσι, μένουσί τε θοῦρον Ἄρτα· τοῦ μὲν ἐγὼ θέμην Ἰσὸν κλέος, ὅστ' ἐνὶ δαιτὶ τέρπηται παρεών, ἅμα τ' ἄλλον λαὸν ἀνώγει.

Οὐ γάρ μοι ζῶειν γε δοκεῖ βροτὸς, οὐδὲ βιώωναι

ἢ ἀνθρώποιον βίον ταλασίφρονος, ὅστις ἀπ' οἴνου θυμὸν ἐρητύσας πίνει ποτὸν ἄλλ' ἐνεόφρων.

Οἶνος γὰρ πυρὶ Ἰσὸν ἐπιχθονίοισιν ὄνειαρ,

ἰσθλὸν, ἀλεξίκακον, πάσης συνοπηδὸν ἀοιδῆς.

Ἐν μὲν γὰρ θαλῆς ἐρατὸν μέρος, ἀγλαίης τε,

ἐν δὲ χοροῖτυπῆς, ἐν δ' ἱμερτῆς φιλότῆτος.

Τῷ σε χρὴ παρὰ δαιτὶ δεδεγμένον εὐφρόνι θυμῷ

πίνειν, μηδὲ βορῆς κεκορημένον ἥδε γῦπα

ῥῆσθαι πλημύροντα, λελασμένον εὐφροσύνας.

Abest hic locus ab optimo codice Parisino. V. 5 vulgo male ἐνθα δὲ π. Correxerit Brunckius ex suo codice. V. 9 Brunckius tacite ἢ βιώωναι, fort. ex eod. V. 11 egregie restituit Valckenarius. Vulgo ἄλλο νεόφρων. Schæferus conjecerat κενοφρων. Versus 12 et 13 sunt apud Suidam v. Οἶνος, 12—18 apud Athenæum II, p. 37, A. V. 13 Athenæus πᾶσι σ. ἀνὴρ, unde Valckenarius πάσι σ. ἀοιδῆ. V.

artis ad ingenium, atque alios ad pocla vocare.

Et mensa pariter robur spectatur et armis;

namque ut confertos ductor ruit acer in hostes, quamvis late alii trepident et bella pavescant: talis et ille mihi (levior nec gloria) lætus qui conviva sedens alios ad gaudia cogit.

Ille mihi vita penitus caruisse videtur,

aut certe minime vitalem ducere vitam, qui vinum fugiens aliis se potibus implet stultus. Prima hominum generi bona, flamma

merumque:

pulsa mero longe cedunt mala; carmina vivunt.

Namque sui partem vino tribuere venustas,

et jocus et festivus amor, mollesque choreæ.

Mente igitur grata Bacchi complectere munus,

et bibe, ne ventrem stipans dape, vulturis instar,

assideas mensæ, lætæ dulcedinis experts. H. G. A.

14 ἐρατὸν Athen. Ap. Stob. ἱερὸν μ. Versum 15 sequitur apud Stobæum hic,

Ἐν δὲ τε μὲν θήρης καὶ δυσπρόσυντης ἀλεγεινῆς.
De quo recte Grotius : « Aut aliunde infartus est aut a sciolo ascriptus. Neque apud Athenæum quicquam ejus apparet. » V. 16 Athenæi edd. δευμίνον, quod Valckenarius prætulit; codd. δεδμίνον. V. 17 idem Athen. βορῆς κεκορημένον, optime. Stob. βορῆ κεκακωμένον, quod non aptum huic loco. Deinde Athen. ἤντι παιδα, et v. 18 λελησμένον.

5.

Athen. II, p. 37, A : Πανύσις δὲ λέγει (sequuntur versus septem modo positi) ... καὶ πάλιν·

Οἶνος δὲ θνητοῖσι θεῶν πάρα ὠϊρον ἀριστον,
ἀγλαός· ὃ πᾶσι μὲν ἐφαρμόζουσιν αἰοδαί,
πάντες δ' ὀρχηθμοί, πᾶσι δ' ἐραταὶ φιλότῃτες·
πάσας δ' ἐκ κραδίας ἀνίας ἀνδρῶν ἀλαπάζει.

6 πινόμενος κατὰ μέτρον· ὑπὲρ μέτρον δὲ χειρείων.
V. 1 δὲ omittunt codd. Clemens Alex., qui hunc et postremum versum affert Strom. VI, p. 742, ὡς οἶνος. V. 3 codd. ὀρχησμοί, forma non epica. V. 4 codd. κραδίης (κραδίας cod. Par.). Brunckius tacite ἐκ κραδίας ἀνδρῶν ἀλαπάζει ἀνίας. « Conf. Porson. ad Eurip. Phœn. 1334. » Gaisf. V. 5 cod. Paris. a me inspectus κατὰ μέτρα. Deinde Clemens ὑπέρμετρος.

6.

Athenæus II, p. 36, D : Πανύσις δ' ἐποποιὸς τὴν μὲν πρώτην πόσιν ἀπονέμει Χάρισιν, Ὀραι καὶ Διονύσω, τὴν δὲ δευτέραν Ἀφροδίτῃ καὶ πάλιν Διονύσω· Ὑβρι δὲ καὶ Ἄτῃ τὴν τρίτην. Πανύσις φησι·

Πρῶται μὲν Χάριτες τ' Ὀλαχον, καὶ εὐφρονες· Ὀραι μοῖραν, καὶ Διόνυσος ἐρίβρομος· οἵπερ ἔτευξαν τοῖς δ' ἐπὶ Κυπρογένεια θεὰ λάχε, καὶ Διόνυσος· ἐνθα τε κάλλιστος πότος ἀνδράσι γίνεται οἶνου, 6 εἴ τις μὲν πῖνοι, καὶ ἀπότροπος εἶχ' ἀπὲλθοι

5.

Rursusque idem :

Vinum optimum est munus a diis datum mortalibus, luculentum : vinum sequuntur omnes cantiones, saltationes omnes, omnes amabiles amplexus. Vinum omnes ex hominum corde molestias pellit, modice si bibitur; supra modum, noxium est.

■.

Panyasis, epicus poeta, primam potionem Gratiis ascribit, Horis et Baccho; secundam Veneri, ac denuo Baccho; Contumeliæ vero et Noxæ tertiam. Ejus hæc sunt verba :

Primæ Gratiæ sortitæ sunt et hilares Horæ partes, et Bacchus strepitum amans, qui (vinum) post hos Cypria dea sortita est et Bacchus. [rarunt : Et tum quidem optima est hominibus potio vini,

δαιτὸς ἀπὸ γλυκερῆς, οὐκ ἂν ποτε πῆματι κύρσαι Ἄλλ' ὅτε τις μοίρης τριτάτης πρὸς μέτρον ἐλαύνει, πίνων ἀδλεμέως, τότε δ' Ὑβριος αἶσα καὶ Ἄτῃς γίγνεται ἀργαλία, κακὰ δ' ἀνθρώποισιν ὀπάζει.

10 Ἀλλὰ, πέπον, μέτρον γὰρ ἔχεις γλυκεροῖο ποτοῖο, στείχε παρὰ μνηστῆν ἄλογον, κοίμιζε δ' ἐταίρους· δειδία γὰρ, τριτάτης μοίρης μελιήδεος οἶνου πινομένης, μή σ' ὕβρις ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν αἶρση, ἐσθλοῖσι ξενίοισι κακὴν δ' ἐπιθῇσι τελευτήν.

13 Ἀλλὰ πιθοῦ, καὶ παῦε πολὺν πότον.

Καὶ ἐξῆς, περὶ ἀμέτρου οἶνου·

Ἐκ γὰρ οἱ Ἄτῃς τε καὶ Ὑβριος αἶσα ὀπηδεῖ.

V. 1 et 2 Hæschelius Πρώτην et ἤνπερ, quibus non opus est. Vulgatum καὶ εὐφρονες correxit Dindorf. V. 4 cod. Par. ποτός. V. 9 Schweighæuserus κύρσας, rotundius; sed alterum non improbo. V. 7 Hæschelii codex ἐλαύνει, et v. 9 καλὰ δ'. Versum 14 hoc modo exhibent codices, ἐσθλοῖς ἐν ξενίοισι κακὴν δ' ἐπιθῇσι τελ. Quæ ita correxit Jacobsius, ἐσθλοῖσι ξενίοισι κακὴν ἐπιθεῖσα τελευτήν· additque Dindorfius : « Aliis fortasse placebit ἐσθλοῖσιν δὲ (s. τε) κακὴν ἐπιθῇ (s. ἐπιθῇς) ξενίοισι τελ. » Quod ipsum minima cum mutatione, transpositione nulla reposui. Iotacismi lapsus ἐπιθῇσι illud ἐπιθῇσι gignere potuit. V. 15 codd. ἀλλ' ἀπιθι. Meinekii correctionem probavit Dindorfius. Cod. Par. ποτόν. Postremo versu non exputo quid sibi velit præpos. ἐκ : nam Ἄτῃς καὶ Ὑβριος cum αἶσα jungenda sunt, ut v. 8, et ἐσθλοῖσιν vereor ut formari unquam potuerit. Etiam hiatus αἶσα ὀπηδεῖ valde displicet.

7.

Schol. Pindari Pyth. III, 177 : Ἐνιοὶ δὲ τὴν Θουόνην ἑτέραν τῆς Σεμέλης λέγουσιν εἶναι, τροφὸν τοῦ Διονύσου, ὥσπερ Πανύσις ἐν τρίτῳ Ἠρακλείδῃ,

quum quis, postquam bibit, domum versus abit dulcibus ab epulis : damnum non unquam acceperit. At si quis ad tertiæ portionis mensuram excurret, bibens impotenter; tum Contumeliæ sors et Noxæ incumbit gravis, et mala sequuntur homines. Tu igitur, o bone! sat enim habes dulcis liquoris, abi castam ad uxorem, et cubitum mitte sodales : vereor enim, tertiam si mellei vini portionem [excitet, bibere aggredieris, ne tibi Contumelia spiritus intus et honestis hospitalibusque epulis malam finem imponat. Audi me, inquam, et multo potui pone modum. {nat.

Rursusque, de immodico vini usu :

Nam sequitur eum Noxæ et Contumeliæ sors.

7.

Nonnulli Thyonen aliam esse dicunt ac Semelen : ni

Καί β' ὁ μὲν ἐκ κόλποιο τροφοῦ ὕβρι πρὸς Θέανη.

Quod Mercurium ex Hymno Homérico in mentem vocat. In iisdem de potu sermonibus hunc versum alicubi lectum fuisse admodum probabiliter statuit Müllerus.

8.

Athen. XI, p. 469, D: Πανύσις δ' ἐν πρώτῳ Ἡρακλείας πρὸς Νηρέως φησὶ τὴν τοῦ Ἡλίου φιάλην κομίσασθαι τὸν Ἡρακλῆα καὶ διαπλεῦσαι εἰς Ἐρύθειαν. Dubitationem de libri numero significavi supra. In epitome hæc prorsus ommissa sunt. De partibus Nerei in hac fabula conf. Heynium ad Apollodor. p. 170sq. Macrobius Saturn. V, 21, p. 147: *Pocula autem Herculem vectum ad Ἐρύθειαν, Hispaniæ insulam, navigasse et Panyasis, egregius scriptor Græcorum, dicit, et Pherecydes auctor est: quorum verba subdere supercedi, quia propiora sunt fabulæ quam historiæ.*

9.

Schol. Q Homeri Odys. M, 301: Πανύσις φύλακx τῶν Ἡλίου βοῶν Φυλάκιον (cod. Vindob. Φύλαιον) φησὶ γενέσθαι.

10.

Clemens Alex. Propt. c. 2, 36, p. 31: Καὶ μὲν καὶ τὸν Ἀιδωνέα ὑπὸ Ἡρακλείους τοξευθῆναι Ὀμηρος λέγει, καὶ τὸν Ἡλείον Αὐγέαν Πανύσις ἱστορεῖ. Ἡδὲ καὶ τὴν Ἡρην τὴν Ζυγίαν ἱστορεῖ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ἡρακλείους ὁ αὐτὸς οὗτος Πανύσις « ἐν Πύλῳ ἡμαθόντι. » Ubi Heynius ad Apollodor. p. 161, correxit τὸν Ἡλίον αὐτὸν Παν., a Müllerō quoque probatus. Codex Collegii novi, non Ἡλείον, sed καὶ τὸν Ἡλίου Αὐγέαν, unde Potterus τὰς Ἡλίου αὐγὰς II. De re Apollodorus Bibl. II, 5, 10, 5: *Θερμαινόμενος δὲ ὑπὸ Ἡλίου κατὰ τὴν πορείαν, τὸ τόξον ἐπὶ τὸν θεὸν ἐνέτεινον. Quod jam ad Panyasin auctorem referri licet.*

11.

Interpres Germanici Arategr. p. 42: *Dracōnem immensæ magnitudinis, hostorum custodem insomnem, dum a Junone ad custodienda aurea mala esset constitutus, Hercules, quum aut mala aurea profectus fuisset, ut refert Pa-*

mirum nutricem Bacchi, ut Panyasis in tertio libro Heracleæ:

Atque ille ex sinu nutricis Thyones pedibus exsiliit.

8.

Panyasis autem, primo (?) libro Heracleæ ait, a Nereo accepisse Herculem Solis phialam, eaque transnavigasse in Erytheam.

9.

Solis boum custodem Panyasis fuisse dicit Phylacium (al. Phylæum).

10.

Quin etiam Plutonem sagittis petiit esse ab Hercule refert Homerus, et Eleum Angeam [emenda, et ipsum Solem] refert Panyasis. Qui Junonem quoque conjugalem esse

nyasis in Heraclea, fertur peremisse. Hyginus Poetic. Astron. II, 6, p. 369 Munck.: *Engonasin. Hunc Eratosthenes Herculem dicit supra draconem collocatum, ...cumque paratum ut ad decertandum, sinistra manu pellem leonis, dextra clavum tenentem, conatum interficere draconem Hesperidum, qui nunquam oculos aperuisse somno coactus existimatur, quo magis custos appositus esse demonstratur. De hoc etiam Panyasis in Heraclea dicit. Eadem apud Eratosthenem nostrum cap. 4, sed sine poetæ nomine. V. Schaubach. p. 76 sq. Avienus multis narrat hæc de Dracone imagine,*

cojus latuit quoque causa laboris,

Panyasi sed nota tamen, cui longior ætas
eruit excussis arcana exordia rebus,

v. 169-193.

12.

Pausanias X, 29, 4: Πανύσις δὲ ἐποίησεν ὡς Θησεὺς καὶ Πειρίθους ἐπὶ τῶν θρόνων παράσχοιντο σχῆμα οὐ κατὰ δισμῶτες, προσφυῖς δὲ ἀπὸ τοῦ χρωτὸς ἀντὶ δισμῶν σφίσι ἐφη τὴν πέτραν. Ex eo loco petiit ubi Herculis descensum ad inferos descripsit: et intelligi videtur ex hac Thesei commemoratione copiose illum fuisse exornatum.

13.

Idem IX, 11, 1: Ἐπιδαυνοῦσι δὲ (Thebani) Ἡρακλείους τῶν παίδων τῶν ἐκ Μεγάρων μνῆμα, οὐδὲν τι ἄλλοίως τὰ ἐς τὸν θάνατον λέγοντες ἢ Στησίχορος ἢ Ἱμεραῖος καὶ Πανύσις ἐν τοῖς ἐπισιν ἐποίησαν. Θηβαῖοι δὲ καὶ τὰδε ἐπιλέγουσιν ὡς Ἡρακλῆς ὑπὸ τῆς μανίας καὶ Ἀμφιτρώωνx ἐμελλεν ἀποκτινύναι, et reliqua, quæ non narrabantur a Panyaside. Vulgo legebatur ὡδὲν τι ὁμοίως, pro quo Bekkerus ex optimo cod. Paris. aliorumque vestigiis posuit ἄλλοίως.

14.

Idem X, 8, 5: Πανύσις δὲ ὁ Πολυάρχου πεποιηκώς εἰς Ἡρακλῆα ἐπη, θυγατέρι Ἀχιλῆους τὴν Κασταλίαν φησὶν εἶναι. λέγει γὰρ δὴ περὶ τοῦ Ἡρακλείους,

vulneratam refert ab eodem Hercule « in Pylo arenosa. »

12.

Panyasis in carmine suo finxit Theseum et Pirithoum in sedibus non alligatorum speciem ostendisse, sed quasi agnatum corpori ipsorum adhæsisse saxum pro vinculis.

13.

Thebani ostendunt etiam Herculis ex Megara liberōni sepulcrum, non alio modo de eorum morte narrantes atque Himeræus Stesichorus et Panyasis in carminibus retulerunt.

14.

Panyasis autem, Polyarchi filius, in eo carmine, quod de Hercule fecit, Acheloi filiam fuisse Castaliam perhibet. Sic enim de Hercule loquens scripsit:

Παρνητὸν, νιφέντα θεοῖς διὰ ποσσὶ περήσας,
ἵκετο Κασταλῆς Ἀχελωΐδος ἄμβροτον ὕδωρ.

Hæc Müllerus (Dor. I, p. 436) ad illud iter refert, quod Hercules suscepit Delphos, ut expiaretur a deo.

15.

Clemens Alex. Protrept. c. 2, 36, p. 30: Πανύσας πρὸς τούτοις καὶ ἄλλους παμπολλοὺς ἀνθρώποις θεοὺς λατρεῦνται ἱστορεῖ, ὥδὲ πως γράφων·

Ἐλῆ μὲν Δημήτηρ, ἐλῆ δὲ κλυτὸς Ἀμφιγυήεις·

ἐλῆ δὲ Ποσειδάων, ἐλῆ δ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων

ἀνδρὶ παρὰ θνητῷ θητευμένῳ εἰς ἑνίαυτόν·

ἐλῆ δὲ καὶ ὀβριμόθυμος Ἄρης ὑπὸ πατρὸς ἀνάγκης,

καὶ τὰ ἐπὶ τούτοις. « Quibus solabatur aliquis servitutem Herculis. » Müller. l. c. V. 3 editiones θητεύσμεν. V. 4 mirum nī ἀνάγκη scripserit Panyasis.

16.

Schol. Apollonii Rh. IV, 1149: Πανύσας δὲ φησιν, ἐν Λυδίᾳ νοσήσαντα Ἡρακλέα τυχεῖν ἰάσεως ὑπὸ Ὑλλου τοῦ ποταμοῦ· ὃς ἐστὶ τῆς Λυδίας· διὸ καὶ τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ Ὑλλοὺς ὀνομασθῆναι. Sed schol. Homeri II. Ω, 616, de his, ἀμφ' Ἀχελῶϊν: Τινὲς « ἀμφ' Ἀχελήσιον » ποταμὸς δὲ Λυδίας, ἐξ οὗ πληροῦται Ὑλλος· καὶ Ἡρακλέος νοσήσαντος ἐπὶ τῶν τόπων, ἀναδόντων αὐτῷ θερμὰ λουτρά τῶν ποταμῶν, τοὺς παῖδας Ὑλλον ἐκάλεσε καὶ τὸν ἐξ Ὀμφάλης Ἀχελῆτα, ὃς Λυδῶν ἐβασίλευεν. Εἰσὶ δὲ καὶ νύμφαι Ἀχελήτιδες (sic), ὧς φησι Πανύσας. Qui non videtur de duobus Hyllis locutus esse, quos ad eum refert scholiastes Apollonii. In Homeric scholio scribe Ἀχελ—. Stephanus Byz.: Ἀχέλη, πόλις Λυκίας. Οἱ πολῖται Ἀχελῆτες, τὸ θηλυκὸν Ἀχελῆτις. Ἔοικε δὲ λέγεσθαι ἀπὸ Ἀχέλου τοῦ Ἡρακλέους καὶ Μαλίδος παιδὸς, δούλης τῆς Ὀμφαλίδος, et quæ sequuntur. De fluvio Ἀχέλης loci grammaticorum in HSt. Thes. Paris. p. 1181, A.

Parnassi ut celeri pede saxa nivalia liquit,
Castaliæ tetigit juges Acheloidos undas.

15.

Panyasis autem, præter hos, alios quoque plurimos deos refert servisse hominibus, sic scribens:

Passa Ceres; passusque insignis Mulciber, estque passus Neptunus, passusque est Phœbus Apollo mortali ipse suas operas mercede locare: passus Marsque ferox, irato a patre coactus.

16.

Panyasis narrat Herculem in Lydia sanatum esse ab Hyllō fluvio Lydiæ. Quare Hyllōs vocasse duos filios.

Acelas fluvius est Lydiæ, in Hyllum influens. In his regionibus quum Hercules morbo correptus esset, fluvii illi calida lavacra emiserunt. Quare filios suos, alterum Hyllum vocavit, alterum ex Omphale (alii, ex Malide, Omphalæ ancilla), Acelem, qui postea Lydis imperavit. Sunt

17.

Stephanus Byz.: Τρεμίλη· ἡ Λυκία ἐκαλεῖτο οὕτως· οἱ κατοικοῦντες, Τρεμιλεῖς, ἀπὸ Τρεμίλου, ὡς Πανύσας·

Ἐνθα δ' ἔναϊε μέγας Τρέμιλος, καὶ ἔγημε θύγατρα
νύμφην Ὠγυγίην, ἣν Πραξιδίκην καλεοῦσι,
Σίβρῳ ἐπ' ἀργυρέῳ, ποταμῷ παρὰ δινῆεντι·
τῆς δ' ὅλοισι παῖδες, Ἰλῶος, Ξάνθος, Πίναρός τε,
καὶ Κράγος, ὃς κρατέων πάσας λήϊζεν ἀρούρας.

V. 3 cod. Vratilav. σίβρῳ, v. 4 τιμῶος. Codd. Parisini duo τιμῶος ξανθός τε πίναρος. Sed v. Strabonem XIV, p. 665 980, B, C. « Quos Tremili filios sine dubio occidisse narrabatur Hercules in sequentibus. » Müller.

18.

Schol. Euripidis Alc. 1: Ἀπολλόδορος δὲ φησι κεραυνωθῆναι τὸν Ἀσκληπιδὸν ἐπὶ τῷ τὸν Ἱππολυτον ἀναστῆσαι, Ἀμελησαγόρας δὲ, ὅτι Ἰλαῦκον· Πανύσας, ὅτι Τυνδάρειον. Apollodorus Bibl. III, 10, 3: Εὐρὸν τινὰς λεγομένους ἀναστῆναι ὑπ' αὐτοῦ (Æsculapio) Καπανέα καὶ Λυκοῦργον· ὡς δὲ Στρώχορος φησιν, Ἐριζύλην· Ἱππολυτον, ὡς δὲ τὰ Ναυπακτικὰ συγγράμματα λέγει· Τυνδάρειον, ὡς φησι Πανύσας.

Hæc, Müllerō observante, ex eo loco desumpta esse videntur, ubi expeditio contra Hippocoontem narrabatur tyrannum Spartæ, quam illo expulso Tyndareo tradidit.

19.

Clemens loco supra fr. 10 citato: Καὶ τὴν Ἥραν τὴν ζυγίαν ἱστορεῖ (τοξευθῆναι) ὑπὸ Ἡρακλέους ὁ Πανύσας « ἐν Πύλῳ ἡμαθόεντι. » Ubi Aidoneum vulneratum ex Homero memoraverat. Sed Arnobius Adv. gentes IV, 25: Non ex vobis Panyasis unus est, qui ab Hercule Ditem patrem, et reginam memorat sauciata esse Junonem? V. dicta et citata a Müllerō Dor. I, p. 444 sq.

etiam « Nymphæ Aceletides, » quarum meminit Panyasis.

17.

Tremile, sic Lycia vocabatur. Incolæ, Tremilenses, a Tremilo, ut Panyasis:

Hic vero habitabat magnus Tremilus, uxoremque duxit filiam

nympham Ogygiam, quam Praxidicam vocant, ad Sibrum argenteum, juxta vorticolum fluvium, ex qua exitiales filii, Ilous, Xanthus et Pinarus, et Cragus, qui potens omnes prædabatur terras.

18.

Æsculapium fulmine percutsum esse, quia Tyndareum a mortuis excitaverit, narrat Panyasis; alii alios nominant, ut Capaneum, Eriphylen, Hippolytum.

19.

Panyasis Junonem quoque conjugalem sagittis petitam esse refert ab Hercule « in Pylo arenosa. »

20.

Stephanus Byz. v. Ἀσπίς, p. 60, 23: Ἔστι καὶ πέραν Πίσης, ὡς Πανύσις ἐν Ἡρακλείας ἐνδοκίᾳ. In undecimo igitur libro (inquit Müllerus Dor. II, p. 474) narratus fuisse videtur Hercules Olympios ludos instituere.

21.

Schol. Homeri II. A, 591, p. 45, 17: Βηλὸς . . . ἀπὸ τοῦ βεβηλῆναι . . . καὶ Πανύσις δὲ τὰ πέ-
δωλα «βηλὰ» λέγει. Quod corruptum apud alios grammaticos: v. Heyn. ad locum Homeri, G. Dindorf. ad HSt. Thes. vol. 2, p. 229, C.

22.

Apollodorus I, 5, 2: Πανύσις δὲ Τριπτόλεμον Ἐλευσίνος (παῖδα) λέγει· φησὶ γὰρ Δῆμητραν πρὸς αὐτὸν ἔλθειν. Ad Ἰωνικὰ referre malit Müllerus.

23.

Idem III, 14, 4: Πανύσις δὲ φησὶ (Adonidem filium esse) Θεϊάντος βασιλέως Ἀσσυρίων, ὃς ἔσχε θυγατέρα Σμύρναν. Αὕτη κατὰ μῆνιν Ἀφροδίτης (οὗ γὰρ αὐτὴν ἐτίμα) ἔσχε τοῦ πατρὸς ἔρωτα· καὶ συν-
εργὸν λαβοῦσα τὴν τροφὴν, ἀγνοοῦντι τῷ πατρὶ νύ-
κτας δώδεκα συνευνόησεν. Ὁ δὲ ὡς ἤσθετο, σπασάμε-
νος ξίφος, ἐδίωκεν αὐτὴν· ἥ δὲ, περικαταλαμβανομένη,
θεοῖς ἠῤῥατο ἀφανὴς γενέσθαι. Θεοὶ δὲ κατοικτεῖραν-
τες αὐτὴν εἰς δένδρον μετέλλαξαν, ὃ καλοῦσι σμύρναν.
Δεκαμηνιαίῳ δὲ ὕστερον χρόνῳ, τοῦ δένδρου βλαβέν-
τος, γεννηθῆναι τὸν λεγόμενον Ἀδωνιν· ὃν Ἀφροδίτη
διὰ κάλλος ἔτι νήπιον, κρύφα θεῶν, εἰς λάρνακα
κρύψασα, Περσεφόνῃ παρέτίτατο. Ἐκείνη δὲ, ὡς
ἔθεάσαστο, οὐκ ἀπεδίδου. Κρίσειος δὲ ἐπὶ Διὸς γενο-
μένης, εἰς μοῖρας διηρέθη ὁ ἐναικυτός· καὶ μίαν μὲν
παρ' αὐτῇ μένειν τὸν Ἀδωνιν, μίαν δὲ παρὰ Περσε-
φόνῃ προσέταξε, τὴν δὲ ἑτέραν παρὰ Ἀφροδίτῃ. Ὁ
δὲ Ἀδωνις ταύτῃ προσέειπε καὶ τὴν ἰδίαν μοῖραν.
Quæ Heynius ex Ἰωνικοῖς esse statuit p. 327,
«forte ubi de urbis Smyrnæ originibus egit. Ex
eodem poeta petita esse arbitror ea quæ scho-

liastes Lycophr. 829 memorat de Myrrha, eum-
que sequitur ipse Lycophron eo loco.» Præterea
Hesychius: Ἡσίην, τὸν Ἀδωνιν. Πανύσις. Mül-
lerus p. 474: «Quod si ex Heraclea petatum est,
a Panyaside derivari licebit quod narratur de
Hercule Adonidem contemnente, cujus signum
esse οὐδὲν ἱερὸν (in qua voce Hesych. et Suid.,
schol. Theocr. V, 21).»

24.

Athen. IV, p. 172, D: Περμμάτων δὲ πρῶτον
φησὶ μνημονεύσαι Πανύσιν Σέλευκος ἐν οἷς περὶ τῆς
παρ' Αἰγυπτίοις ἀνθρωποθυσίας διηγείται, «πολλὰ μὲν
ἐπιθεῖναι λέγων πέμματα, πολλὰς δὲ νοσοῦσας ὄρνις,
πρωτέρου Στησιχόρου . . . εἰρηκότος κτλ. In incertis
posui, licet mihi quoque vero non absimilia dis-
scriuisse videatur Müllerus (Dor. II, p. 472):
«Fieri potest ut cum expeditione in Hesperidas
Panyasis primus conjunxerit Ionum narratio-
nem, qualis est apud Herodotum II, 45, de
Hercule immolando. Busiriū an noverit, non
traditur: Pherecydes novit.» Quod ita dixit
Bodius (Hist. poes. Græcæ vol. I, p. 508): «*Pu-
gnam cum Ægyptio Busiride cecinit.*» Sed po-
terat in Ionicis quoque, carmine Odysseæ dimi-
diam partem æquante, oblata esse de Ægyptio-
rum ἀνθρωποθυσίᾳ dicendi occasio.

25.

Probus ad Virgilii Ecl. II, 24: *Pamnyasis*
(sic) *et Alexander tyram* (Amphioni) *a Mercurio*
muneri datam dicit, quod primus Cynaram libe-
raverit. Sic editiones, nisi quod ab Georgio Fabri-
cio excusum video *Panyasis*. Codex bibl. Regiæ,
recens tamen ille: *Panocus et Alex. tyram a*
M. m. d. d., quod primus cynanara liberavit. De
matre ab Lyci insidiis liberata non est cogitan-
dum, ob vocabulum *primus*. Mythographus Vatic.
alter, c. 74, p. 100, 6 ed. Bod.: «Quorum Zethus

20.

Exstat etiam locus ultra Pisam Aspis dictus, ejus
Panyasis libro undecimo Heracleæ meminit.

21.

Panyasis calceos βηλὰ dicit.

22.

Panyasis Triptoleum fuisse dicit Eleusinis filium; et
ad eum venisse Cererem.

23.

Panyasis Adonidem Thiantis esse filium dicit, Assyrio-
rum regis; qui filiam habebat Smyrnam. Hæc per iram
Veneris, quam nullis honoribus afflicibat, amore in pa-
trem correpta est; et nutricis opera adjuncta, cum patre
imprudens duodecim noctibus concubuit. Qui ut rem re-
scivit, evaginato gladio eam persecutus est. Filia, quum

in eo esset ut corriperetur, ab diis petiit ut e conspectu
evanesceret. Dii miseriti eam in arborem mutarunt, quam
smyrnam (myrrham) vocant. Post decem menses ar-
borem ferunt ruptam edidisse Adonidem qui dicitur. Eum
Venus, quia pulcherrimus erat, infantem clam diis in
arca absconditum Proserpinæ commendavit: quæ, ut
conspexerat, reddere noluit. Judicio igitur de hac re Jovi
mandato, in partes divisus est annus, quarum unam apud
se transigere Adonidem jussit, alteram apud Proserpinam,
tertiam apud Venerem. Verum Adonis suam quoque par-
tem Veneri addidit.

Eten, Adonidem.

24.

Bellaria Seleucus narrat primum memorasse Panyasin
in iis quæ de victimis humanis apud Ægyptios mactatis
refert; hos enim illis imposuisse bellaria multa, multas
ex nidis aves.

rusticus, Amphion vero, lyra a Mercurio *promerita*, musicæ exstitit peritus. Qui matris injurias vindicaturi, » etc. Meritum Amphionis apud Pausaniam invenio, IX, 5, § 4: Μυρὸν δὲ... Ἑρμῇ βομόν φησιν ἰδρύσασθαι πρῶτον Ἀμφίονα, καὶ ἐπὶ τούτῳ λύραν παρ' αὐτοῦ λαβεῖν. Hoc ipsum narraverant illi apud Probum, ut jam perspicue apparet; verba liquido restitui non possunt, quia paullo plura referri videntur quam ex Pausania scimus.

Barkerus inter Panyasidis fragmenta retulit versum ap. Etymologum M. p. 266, 15:

Δηρὸν βουλευεῖν, ἦν' ἔχη καὶ πολλὸν ἄμεινον,

suasu Gaisfordi ad Hesiodum p. 93 ed. Lips. Is igitur, quum præmitterentur versui illi hæc ver-

ba, ἐνθα καὶ πᾶσι, « codex Dorvillii, inquit, ἐν καὶ π; Præclare igitur Sylburgius: ἐνθεν καὶ Πανύσις. » Mihi et versus ipsius κόμια et codicis compen-

dium παροιμίαν monstrare videbantur, quum hoc ipsum, ἐνθεν καὶ παροιμία, ex Gudiano codice annotari deprehenderem.

Jam e manibus dimiseram quaternionem præcedentem, quum in Jacobsii conjecturam incidere, quæ præteriri non debebat in v. 13 fragmenti 4. « Utramque lectionem (inquit vir egregius ad Anthol. Palat. p. 670) conciliare licet scribendo, πάση συνοπηδὸν ἀδείη· quod vinum ærumnis et timore, quo animus cruciatur, exsolvit securitatemque tribuit. »

Ionica Panyasidis elegiaco metro scripta fuisse, nobis non magis credibile est quam Ulricio (Hist. poes. Gr. I, p. 505); sed ex codicis Gronoviani scriptura manci et turbati illo loco nihil efficitur, neque effecit Nækius quod temere illi tribuit Bodius I, p. 509, not. 5. Ulricii novam sententiam de *Pisandri* ætate non retulimus, quia et alia ei refragari videbantur, et hæc apertissime, Πανύσις σεσθεῖσαν τὴν ποιητικὴν ἐπανήγαγε.

CHOERILI SAMII

FRAGMENTS.

Etiam in hoc poeta fundamentum quæstionis sunt verba Suidæ: Χοῦριλος, Σάμιος, τινὲς δὲ Ἰασις, ἄλλοι δὲ Ἀλικαρνασεία ἱστοροῦσι. Γενέσθαι δὲ κατὰ Πανύασιν τοῖς χρόνοις· ἐπὶ δὲ τῶν Περσικῶν, Ὀλυμπιάδι οὐ, νεανίσκον ἤδη εἶναι. Δοῦλόν τε Σαμίου τινὸς αὐτὸν γενέσθαι, εὖειδῇ πάνυ τὴν ὥραν· φυγεῖν τε ἐκ Σάμου καὶ Ἡροδότῳ τῇ ἱστορικῇ παρεδρεύσαντα λόγων ἐρασθῆναι· οὗτινος αὐτὸν καὶ παιδικὰ γεγενῆσθαι φασίν. Ἐπιθέσθαι δὲ ποιητικῇ, καὶ τελευτῆσαι ἐν Μακεδονίᾳ παρὰ Ἀρχελάῳ τῷ τότε αὐτῆς βασιλεῖ. Ἐγραφε δὲ ταῦτα· τὴν Ἀθηναίων νίκην κατὰ Σέρξου ἐρ' οὐ ποιήματος κατὰ στίχον στατήρα χρυσοῦν ἔλαβε, καὶ σὺν τοῖς Ὀμήρου ἀναγινώσκουσιν ἐξηρίσθη. Λαμιακὰ, καὶ ἄλλα τινὰ ποιήματα αὐτοῦ φέρεται. Samium fuisse Chærilum extra dubitationem positum est. Alia quædam testimonia videbis infra. Halicarnassensis dici poterat ab iis, qui Herodoti auditorem et delicias perhiberent. Iasum in tempus mittamus. Quum per Panyasidem ejus ætas definiatur, quærendum quot fere annis illo junior fuisse existimandus sit: nam junior erat. Olympiade septuagesima quinta sive anno 479 si adolescens erat, primum Herodoti deliciæ non poterat esse anno 484 nati; deinde ad Archelaum non venire ante annum ætatis septuagesimum octavum; cum Lysandro autem debebat esse senex fere nonagenarius, idque κοσμήσων, ut sperabat Lysander, τὰς πράξεις αὐτοῦ διὰ ποιητικῆς. « Hinc sequitur (inquit Nækius p. 24) ut falsum sit quod dixit Suidas, Chærilum jam adolescentem fuisse Olympiade 75. Causas erroris primas nemo nunc dispiciet. Potest in carmine Chæрили fuisse unde colligeretur poetam tum, quum Græciam invaderet Xerxes, adolevisse. Quomodocumque de causis erroris statuamus, facilius accidere potuit ut annum adolescentiæ Chæрили aliquis falso po-

neret, quam ut longa de vita Chæрили fingeretur et continua narratio, temporum Chæрили calculis prorsus adversa. » Jam igitur, per tempus quidem, Chæрили cum Herodoto commercium admitti poterit; nisi (quod potius crediderim) fictum esse dicas ex utriusque viri studio simillimo Græcorum magna gesta celebrandi. Nækius, pensitatis omnibus, videtur Chærilus natus esse olympiade 77 fere ineunte, vel a. Chr. 472. Hoc si statueris, in reliquis nulla difficultas: sunt autem illa quæ de Lysandro et Archelao Chærilum secum esse volentibus narrantur. Plutarchus, Vita Lysandri c. 18: Σάμιοι δὲ τὰ παρ' αὐτοῖς Ἡραῖα Ἀυσάνδρια καλεῖν ἐξηρίσαντο· τῶν δὲ πολιτῶν Χοῦριλον μὲν αἰεὶ περὶ αὐτὸν εἶχεν, ὡς κοσμήσοντα τὰς πράξεις διὰ ποιητικῆς. Quem locum rectissime cepit Nækius p. 46—49. Lysander quum brevi post prælium ad Ægos flumen frustra oppugnavisset Samum (olym. 93, 4), postea capta Athenarum urbe et longis muris eversis, expugnavit, veteres cives constituit et administrationem rerum composuit (ol. 94, 1). Hinc magnum Samiorum studium in Lysandrum; qui civem ipsorum, poeseos fama maxima florentem, se comitari voluit, spe ductus fore ut ipsius quoque splendide facta carminibus celebraret. Verba τῶν δὲ πολιτῶν arcte cum superioribus jungenda; et omnia bene procedunt: τῶν δὲ ποιητῶν si præferas, male hæc juncta reperies. Ex Parisinis codicibus quattuor hoc exhibent, ab iis illatum qui *poetæ* quam *civis* nomen huic loco aptius esse crederent. Πολιτῶν servavit codex 1671 (Wytttenbachio A): quem alia quoque sincera offerre memini, in altero codice optimo 1672 (Wytt. E) eadem scripta Plutarchi complectente jam vitiata. Post Sami expugnationem illi, quos Plutarchus narrat, honores Lysan-

Chærilus, Samius: quem nonnulli Iasensem, alii vero Halicarnassensem fuisse tradunt; æqualem Panyasidis, et adolescentem jam belli Persici temporibus, olympiade septuagesima quinta. Idem servus fuisse traditur Samii cujusdam, forma pulcherrima præditus: et Samo profugus, quum Herodoto historico operam daret, literarum amore captus esse: Herodoti etiam amicum fuisse di-

cunt. Animum autem ad poeticam appulisse, et in Macedonia obisse apud Archelaum, tunc illius terræ regem. Scripsit vero hæc: Victoriam Atheniensium de Xerxe: pro ejus poematis singulis versibus aureum staterem accepit; et decretum fuit, ut poema illud cum Homeri carminibus recitaretur. Lamiaca, et alia quædam ejus poemata feruntur.

dro a Samiis habitum sunt. « Itaque circa hoc tempus (vol. 93, 4 et 94, 1) cum Lysandro versatus est Chœrilus. ... Jure vero dubites, an non ultra olympiadis 94 annum primum cum Lysandro fuerit Chœrilus. Non videtur cum illo Spartam abiisse, sed potius ex Samo in Macedoniam profectus esse, olymp. 94, 2 vel anno insequente (fere 402 a. Chr.); aliis de causis, an sola Archelai invitatione inductus, nescimus. » Apud Archelaum lautissime habebatur; narrat Ister apud Athen. VIII, p. 345, D: Ἰστρος δὲ φησι, Χοιρίλον τὸν ποιητὴν τέσσαρας μνᾶς ἐπ' ἡμέρᾳ λαμβάνοντα ταύτας καταναλίσκειν εἰς ὄψορτήϊν, γυνόμενον ὀψοράγον. « Chœrilum ab Archelao quotidie, in singulis dies, accepisse quattuor minas (quod græca verba sonant; alius credat, non ego. Semel tantam pecuniam, ab Archelao acceptam, diei spatio in obsonia expenderit. » Nækius p. 88. Mortuus est ante annum 399, quo obiit Archelaus. (Conf. Ritscheli Specimen de Agathone p. 4 sqq.) Denique inter Thucydidis æquales Chœrilum recenset Marcellinus in Vita Thuc.

Carmen ejus, *Athenensium victoria de Xerxe, Παρθίας*, decretum fuisse ut cum Homeri carminibus publice recitaretur (Panathenæis), minime est incredibile: sed accepisse poetam versuum singulorum præmium staterem aureum (18 fere libras monetæ Gallicæ), illud vero rerum publicarum florentium moribus prorsus est contrarium: quod de Alexandri M. comite Chœrilo narratur (Horat. Epist. II, 1, 233 et scholl.), istam fabellam peperit. Vide Nækius p. 82—86, 89—92.

Lamina dispici non potest quale argumentum habuerint nisi bellum Lamiacum: quod si ita est, fieri nequit ut ad Samium referantur. Nækius (p. 101) ad Alexandri M. comitem retulit. Idem Chœrilus Iasensis videtur fuisse, ut Fabricius statuit, consentiente Nækio (p. 40 sqq.): sed ex Stephani Byz. loco aperte corrupto nihil in hac re potest confici: Ἰασός. . . . Ὁ πολίτης Ἰασσιεύς, ἀπ' οὗ Χοιρίλλος ἔδωκε Ἰασσιεύς. Sic etiam codd. Parisini. Strabo XIV, p. 658, inter claros Iasenses non recenset Chœrilum. Cetera carmina, ab nonnullis abjudicata, ut videtur, Chœrilo (φέρειται), Suidas non nominat. Sine dubio erratum in his Eudociæ, Persica prætereuntis: Ἐγρᾶψε δὲ ἐπιστολὰς πολλὰς, καὶ ἐπιγράμματα, καὶ κωμωδίας. Conf. Næk. p. 101 sq.

1.

Judicialia prœmia, id est, ea forma, quæ ad auditorem refertur, si de re incredibili sermo est, aut de difficili, aut de re inter omnes per vagata, quo veniam dent auditores: quale hoc est Chœrili:

De Chœrili dictione, novo in epica poesi argumento, Perseidis ambitu Nækius ex tenuissimis quæ supersunt indiciis eleganter et probabiliter judicavit p. 59 sqq., 78 sqq., 92 sqq. Quorum summa huc redit. Chœrilum non longe abfuisse ab Homeri simplicitate, sed oratione usum magis figurata, adeo, ut ab reconditiore quoque rebus exempla peteret, vel talia poneret quæ non ab omni parte essent propria. Rerum descriptionem fuisse uberem et copiosam; dispositionem fere Homericam; summum momentum in pugna Salaminia.

Platonis tempore gloria maxime floruisse Chœrilum docet Procli locus in Antimachio ponendus. Deinde Aristoteles in poeseos præceptis tradendis ejus aliquoties meminit: v. frag. 1 et 2. De exemplis ejus, quod supra indicatum est, ita scribit, Top. VIII, 1, fin.: Εἰς δὲ σαφένειαν παραδείγματα καὶ παραβολὰς οἰστίον· παραδείγματα δὲ οἰκεία καὶ ἐξ ὧν ἴσμεν, ὅτι Ὁμηρος, μὴ ὅτι Χοιρίλος. Sed Alexandrinis temporibus aperte deprimebatur Chœrilus, efferebatur Antimachus; cuius rei causas et effectus optime explicuit Nækius p. 96 sqq. Quamquam non sine lite quadam et dissensione id factum apparere videtur ex Cratetis grammatici epigrammate, ambiguitatis malitiosissimæ pleno:

Χοιρίλος Ἀντιμάχου πολὺ λείπεται ἄλλ' ἐπὶ πᾶσι
χοιρίλον Εὐφορίων εἶχε διὰ στόματος, κτλ.

Octo quæ sequuntur fragmenta et duodecimum sine dubio ex Perseide sumpta: de reliquis certo statui non potest.

1.

Aristot. Rhetor. III, 14, 4: ἔτι δ' ἐκ τῶν διανοικῶν προσιμίων· τοῦτο δ' ἔστιν, ἐκ τῶν πρὸς τὸν ἀκροατὴν, εἰ περὶ παραδόξου λόγος, ἢ περὶ χαλεποῦ, ἢ περὶ τεθρυλημένου πολλοῖς, ὥστε συγγνώμην ἔχειν, ὅσον Χοιρίλος.

Νῦν δ' ὅτε πάντα οἶδα πᾶσι

Ipsos versus ex Græcis Commentariis eruit Victorius, nuper ex codice produxit Gaisfordius in edit. Rhetorices p. 448 sq. (quod ex Nækii libello in fr. 12 citato didici):

Ἄ μάχαρ, ὅστις ἔην κείνον χρόνον ἴδρις ἀοιδῆς,
Μουσάων θεράπων, ὅτ' ἀκήρατος ἦν ἐτι λαμῶν.

Ah felix, quicumque erat illo tempore peritus carminis,
Musarum famulus, quando illibat adhuc erat pratum:

νῦν δ' ὅτι πάντα δέδασται, ἔχουσι δὲ πείρατα τέχνηι,
ὑστατοι ὥστε δρόμου καταλείπομεθ'· οὐδέ πη ἔστι
πάντη παπταίνοντα νεοζυγὲς ἄρμα πηλάσσαι.

Hæc pro Perseidis initio haberi posse putat Nækius : neque abesse gratiam ab hac novandi audacia dixerim; sed recte iudicat Hermannus præcessisse quædam. Cum v. 1 Nækius comparat hoc Theognidis v. 1015 :

Ἄ μάχαρ εὐδαίμων τε καὶ δόλιος, ὅστις ἄπειρος κτλ.

Ap. Victor. ἀοιδῶν, quod ἀοιδῶν scribendum; sed cod. Gaisf. ἀοιδῆς, quod prætulit Nækius. V. 2 Victorius ediderat ἀκείρατος, tacite mutatum a Scaligero. De codice nihil annotat Nækius : nam Gaisfordi librum ad manus non habeo. Osannus (Auctar. Lex. p. 8) illud tueri conatur, argumentis non ex re petitis. Quod in HSt. Thesauro ex cod. Barocc. citatur, Ἀκείρατον, τὸ ἄκοπον, quid valeat nescio, quum ceteras glossas ejus codicis ignorem. V. 3, ἔχουσι δὲ πείρατα τέχνηι. « His verbis hic sensus inest, ut Chærilus non solum conqueratur de exhausta ab antiquioribus Epicis epici carminis materia, sed etiam de eo, quod poeseos genera, inter se separata et discreta, suos quodque sibi fines, suum dominium vindicaverint, quum antiquis poetis epicis quolibet evagari et nullam materiam non licuisset aggredi. Respexit autem Ch. etiam his verbis se suumque conamen. Phrynicho, Æschylo fas erat res Persicas, easque recentissimas, tractare. An idem poetæ liceret epico, ea vero erat quæstio. » Nækius. V. 4 Victor. οὐδέ τοι. Nækii conjecturam ab Hermanno commendatam, Gaisfordi codice firmatam recepimus. Idem codex ἔστι, « quod præstat atque accommodatius est » futuro ἔσται apud Victorium.

2.

Herodianus Περὶ μονήρ. λζ. p. 13, 4 : Ἀρέθουσα κρήνη κυρίως· ἀλλὰ καὶ πᾶσαι κρήναι κατ' ἐπιθετικὴν ἔννοιαν οὕτω καλοῦνται, ὑπὸ τοῦ ἄρδην ἴσως σχηματισθεῖσαι. Ὁ γοῦν Χοιρίλος ἐν α' Περσικῶν·

Παρά δὲ κρήνας ἀρεθούσας

μυρία φῦλ' ἔδονεῖτο, πολυσμήνοισι μελίσσαις
[εἰκελοι].

nunc vero, quum omnia distributa sunt, et fines suos
habet ars quæque,
tanquam ultimi in cursu, relinquimur : nequaquam
licet,
in omnes partes circumspicienti, novo more jun-
ctum currum adigere.

2.

Arethusa etiam de quovis fonte adjective dicitur, for-

Ita hæc scripsi, ut sine ambagibus patefaciam quomodo intellexerim. Ingentes copiae Xerxis circa fontes discurrabant, velut apum examina (circa flores). Ex descriptione itineris copiarum in Asia petium puto, ex loco de commoratione Celænis. Herodotus VII, 26, 27 : Οἱ δὲ, ἐπεὶ τὴν διαβάντες τὸν Ἄλυν ποταμὸν ὁμίλησαν τῇ Φρυγίᾳ, δι' αὐτῆς πορευόμενοι, παρεγίνοντο ἐς Κελαινας· ἵνα πηγαὶ ἀναδιδούσι Μαιάνδρου ποταμοῦ καὶ Ἰτέρου οὐκ ἐλάσσονος ἢ Μαιάνδρου. ... Ἐν ταύτῃ τῇ πόλει ὑποκατήμενος Πύθιος δ' Ἄττος, ἀνὴρ Λυδός, ἐξείνισε τὴν βασιλέος στρατιὴν πᾶσαν ξεινίοισι μεγίστοις, καὶ αὐτὸν Ξερξέα. Quæ siue dubio non neglexerat Chærilus : et in his illi versus locum habere poterant commodissime.

H. Düntzerus, cujus libellum (*Fragmenta poeseos epicæ Græcorum usque ad Alexandri M. tempora. Collegit H. D. Coloniae, 1840*), quum in his versarer, accepi, quomodo intellexerit verba μυρία φῦλ' ἔδονεῖτο πολυσμήνοισι μελίσσαις, exputare non possum : scripsit autem p. 97 : « Ad hæc refero quæ scholiastes Apollonii I, 212, memorat ... (de raptu Orithyæ flores legentis ad Cephissi fontes, fr. 5). » De apibus cepit μυρία φῦλα, sed constructionem lectori reliquit expediendam. Deinde mirum si Chærilus in primo libro de Orithyæ raptu narraverit. — His scriptis, in Nækii libello, quo ad fr. 12 utendum erat, p. 4, hæc dicta vidi : « Descriptio est regionis cujusdam Atticæ. » Nihil præterea addidit vir præstantissimus : quem quid in Atticam hoc loco deferre potuerit, non dispicio. De scriptura hoc monendum, παρὰ (quod sæpe accidit) ita pictum in codice ut nescias an non περὶ voluerit librarius. Idem φιλιδόνεῖτο.

Nækius secundum fragmentum duxerat ex Aristotelis loco in fr. 1 posito, Ἠγέομαι λόγον ἄλλον κτλ. (Cyclicorum fragmenta p. 586), quæ Chæрили esse non possunt : v. Welckerum de Cyclo epico p. 313 sq.

3.

Strabo VII, p. 303=464, A : Καὶ δὲ καὶ (Ἐφορος) Χοιρίλον εἰπόντα ἐν τῇ διαβάσει τῆς σχεδίας, ἣν ἔξευξε Δαρεῖος·

tasse ab ἄρδην formatum, quod est sursum. Chærilus in primo libro Persicorum :

Circa fontes Arethusas
infinitæ copiae agitabantur, magno examine volanti-
bus apibus (similes).

3.

Citat Ephorus Chærilum, qui in transitu ratis, qua Dærius mare junxit, hæc posuerit :

Μηλονόμοι δὲ Σάκαι, γενεῇ Σκύθαι, αὐτὰρ ἔναϊον
Ἀσίδα πυροφόρον· νομάδων γε μὴν ἦσαν ἄποικοι,
ἀνθρώπων νομίμων.

Sic correxit Causaubonus codicum scripturam ἦσαν ἄνθρωποι ἀποίκων νομίμων. «Distinxi post ἄποικοι. Sacæ ex mente Chærii fuerunt cognati et coloni Scytharum, quos quidem Scythas cum ceteris antiquissimis scriptoribus in Europa posuit et *nomades* appellat et ἀνθρώπους νομίμους, id est δικαιοτάτους ἀνθρώπων, ut Homerus nobili loco, *Iliad.* N. 6, quem manifesto innuit Chærilus.» *Nækius*, qui plura p. 121 sqq. Sacæ in exercitu Xerxis erant: v. *Herodot.* VII, 64, 96, 184 et alibi; apud Thermopylas memorantur *Diodoro* XI, 7. Darii ratem, qua Bosporum Thracium junxit, vel pontem Istricum si intelligas cum Strabone, maximæ difficultates oriuntur, expositæ a *Nækio* p. 127 sq., qui de his recte statuit hunc in modum: «Ephorus nihil scripserat nisi hæc: Χοιρίλος ἐν τῇ διαβάσει τῆς σχεδίας, vel similiter, non addito Xerxis nomine, quum Chærii carmen de Xerxe tum in manibus esset omnium, et proinde nemo de alia quam Xerxis rate cogitare posset. Strabo, qui Chærii carmine vel plane non utebatur, vel certe tum Ephori disputationem excerpere satis habebat, Chærii rerum immemor, dum Ephorum excerpebat, parum opportune Darii illam ratem recordatus, inseruit verba, ἣν ἔξυζε Δαρσεῖος. Potuit autem facile hoc accidere Straboni, ut animo Scythicis rebus repleto, in quibus totus Ephori locus versaretur, etiam Scythica Darii expeditio male occurreret. ... Præterea id quoque memoria dignum, quod sine hoc fragmento non satis constaret, recensitionem populorum Persicorum ibi insertam fuisse ab Chæriilo, ubi exercitus per Hellespontum transitum describeret. Qua in re discessit ab *Herodoto*. Ac bene discessit, ut poeta. Quippe nihil dabatur aptius et magis magnificum, quam Asiæ populos recensere eo temporis momento, quo per pontem, immensum et plus quam humanum opus, ex Asia in Europam transirent, spectante

e littoribus rege. Conf. *Herodot.* VII. 56.» Multo probabilius hæc disputata sunt quam quæ opposuit *H. Ulricius* (*Hist. poes. Gr.* vol. I, p. 508 sq.): Chærilum, Athenienses potissimum in carmine suo celebrantem, quum causas belli exponeret, etiam Marathoniam pugnam descripsisse videri et stragum secundum nonnullos a Dario pontem Hellesponti: quo eodem Xerxem quoque usum finxerit.

4.

Josephus Contra Apionem I, p. 454 *Haverc.*: Καὶ Χοιρίλος δὲ ἀρχαιότερος γενόμενος ποιητὴς μέμνηται τοῦ ἔθνους ἡμῶν, ὅτι συνεστράτευσται Ξέρξῃ τῷ Περσῶν βασιλεῖ ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. Καταριθμησάμενος γὰρ πάντα τὰ ἔθνη, τελευταῖον καὶ τὸ ἡμέτερον ἐνέταξε λέγων·

Τῶν δ' ὅπιθεν διέβαινε γένος θαυμαστὸν ἰδέσθαι,
γλῶσσαν μὲν Φοίνισσαν ἀπὸ στομάτων ἀριέντες,
ᾠκειον δ' ἐν Σολύμοις ὄρεσιν, πλατὴν ἐπὶ λίμνῃ·
αὐχμαλέοι κορυφᾶς, τροχοκουράδες· αὐτὰρ ὑπερθεὶν
ἵππων ὀαρτὰ πρόσωπ' ἐφόρειν ἐσκληχότα καπνῶι.

Ἀῆλον οὖν ἐστίν, ὡς οἶμαι, πᾶσιν ἡμῶν αὐτὸν μεμνησθαι, τῷ καὶ τὰ Σόλυμα ὄρη ἐν τῇ ἡμετέρᾳ εἶναι χώρα, ἣ κατοικοῦμεν, καὶ Ἀσφαλίτιν λεγομένην λίμνην· αὐτὴ γὰρ πασῶν τῶν ἐν Συρίᾳ λίμνῃ πλατυτέρα καὶ μεῖζον καθέστηκεν. Καὶ Χοιρίλος μὲν οὕτω μέμνηται ἡμῶν. Similiter *Eusebius* *Præpar. evang.* IX, 9, p. 241=412, ultima ita dicens: Ἀῆλον δ' ἐστίν ὅτι περὶ Ἰουδαίων αὐτῷ ταῦτ' εἴρηται, ἐκ τοῦ καὶ τὰ Ἱεροσόλυμα ἐν τοῖς παρ' Ἑλλήσι Σολύμοις ὀνομαζόμενοις ὄρεσι κεῖσθαι, πλησίον δὲ εἶναι τὴν Ἀσφ. λίμνην, πλατυτάτην οὖσαν κατὰ τὸν ποιητὴν καὶ μεῖζονα πασῶν τῶν ἐν Συρίᾳ λίμνῶν. V. 1 τῶν *Euseb.*; edd. *Josephi* τῷ δ'. V. 2 ᾠκειον δ' *Euseb.* editus; codices Parisini duo, quorum varietatem mecum benigne communicavit vir ill. *Maximilianus de Segnier*, ᾠκειον δ', quod posuit *Nækius*. Apud *Jos.* variatur, codd. *Hafn.* et *Big.* ᾠκεε δ', ed. pr. ᾠκεθ', al. ᾠκέετ', ᾠκεῖν τ', ᾠκουν τ'. V. 3 ἐπὶ λ. cod. *Hafn.* *Josephi*, ἀν quem ἐν λ. *Euseb.* παρὰ λ. V. 4 *Euseb.* κερὰ λ.

Pastores ovium, Scythica de gente creati,
Asida triticeam clarorum habitare coloni
integritate Sacæ Nomadum.

4.

Quin et Chærilus ex antiquioribus poetis de gente nostra meminit, quod cum Xerxe Persarum rege expeditionis in Græciam particeps fuerit. Quum enim gentes omnes enumerasset, novissimam nostram posuit, dicens,

Exin miranda specie gens castra secuta est,
Phœnicum ignoto quæ voces ederet ore. [tum,
Hæc Solymos habitans montes stagnum prope vas-

circumtonsa comis, squalenti vertice, equini
exuvias capitis duratas igne gerebat.

Palam ergo est, sicut arbitror, omnibus, nostri illum meminisse, quod et Solymi montes in nostra regione sint, in quibus habitamus, et palus quæ dicitur Asphaltitis: hæc enim omnium quæ in Syria sunt latissima et maxima. Et Chærilus quidem ita nostri meminit. *Vel ut Eusebius*: Ac Judæos quidem his ab eo verbis esse designatos inde constat, quod et Hierosolyma in montibus iis quos Solymos Græci vocant sita est, et prope abest ab Asphaltide palude, quæ, ut poeta loquitur, latissima est omniumque Syriæ paludum maxima.

Joseph. τροχοουρίδες. V. 5 uterque ἐφόρουν. Ἐφόρου, supra ὄψεον Nækius, quem v. p. 147 sqq.

De Judæis loqui poetam Nækius pervicit, sed ita ut videri debeat vel aliorum populorum propria quædam transtulisse in illos, vel horum in alium quendam: nam nomen populi non addit. Lingua Phœnicia et habitationis locus unâ memorata non intelligi de Judæis non possunt; in orbem tōsi erant Phœnices et Arabes, non Judæi; quod notare debuisse Josephum recte dixit Salmasius. Postremum de equorum capitibus fumo siccatis, quæ pro galeis sibi imponebant, Herodotus, et ipse in recensione copiarum (VII, 70), narrat de Æthiopibus Asiaticis. Cui Nonnum Dion. XXVI, 340 sqq. addit Nækius in libello fr. 12 memorato.

5.

Schol. Apollonii Rhod. I, 212, de Orithyiae raptu veterum narrationes recensens, memoratis Simonide, Stesichoro, Pherecyde: Χοιρίλος δὲ ἀρπασθῆναι αὐτὴν ἀνθὴ ἀμείλουσιν (vulgari verbo, ut sæpe, schol. Paris. ἐκλέγουσιν) ὑπὸ τὰς τοῦ Κηφισσοῦ πηγᾶς. Ex quibus Hermannus hunc versum effici posse animadvertit,

Ἄνθ' ἀμέλγουσιν πηγὰς ὑπὸ Κηφισσοῖο.

Nisi *Cephissum* pro *Ilisso* scripsit scholiastes, quæ Nækii (p. 153) valde probabilis sententia est. Idem: « Haud dubie eodem loco atque eadem occasione Boreæ et Orithyiae mentionem fecerat Chærilus, qua eam fabulam insertam legimus ab Herodoto (VII, 189). Boreæ operam, qua adjuvisset Athenienses, fortasse splendida narratione descripsit Chærilus, ceteroqui parcus, ut videtur, in adhibendis diis. »

6.

Hesychius: Σαμιακὸς τρόπος . . . Δίδυμος δὲ, τὰς σαμιακὰς ἰδιαιτέρας παρὰ τὰς ἄλλας ναῦς τὴν κατασκευὴν ἔχειν· εὐρύτεραι μὲν γὰρ εἰσι τὰς γαστέρας· τοὺς δὲ ἐμβόλους σεσήμενται (sic Schneiderus pro σεσήμενται: codex σεσήμενται), ὡς δοκεῖν βύγχεσιν

ὑδὴν ὁμοίως κατασκευάσθαι, ὅσον ἰχθυοπρόρους (supra Vales. et Salm.) εἶναι. Διὸ καὶ ἐπὶ ταύτης λέγεται.

Νηῦς δὲ τις ὠκύπορος Σαμίη, τοὺς εἶδος ἔχουσα.

Photius Lex.: Σαμιακὸν τρόπον . . . ὅτι γὰρ ἐμπερεῖς εἶχε τὰς πρώτας τὰ τῶν Σαμίων πλοῖα, ὡς Χοιρίλοχος (sic) ὁ Σάμιος. Obversabatur librario Κρατῖνος Ἀρχιλόγοις, quod modo exaraverat. In versu ap. Hesych. scribebatur ναῦς. . . Σαμίη, ὅς . . . « Nescio an aptior nostro fragmento sedes inveniri non possit quam in ea narratione quæ est apud Herodotum IX, 90, et apud Diodorum XI, 34; ubi Samiorum legatos in Delum insulam venisse narratur, Græcorum pro Ionia auxilium imploratorios. Hanc igitur fortasse narrationem et librum ultimum ita exorsus est Chærilus. » Nækius.

7.

Stobæus Floril. XXVII, 1: Χοιρίλου Περσίδος (sic etiam Arsenius Dresdensis Ms.)

« Ὅρκον δ' οὐτ' ἀδίκων χρεὼν ἔμμεναι οὔτε δίκαιον.

« Persam loquentem audire tibi videaris, vel poetam de Persis, quos veritatis fuisse studiosissimos testantur multi. » Nækius.

8.

Athenæus XI, p. 464, A: Παραιτητέον δ' ἡμῖν τὰ κεραμεῖα ποτήρια. Καὶ γὰρ Κτησίης, Παρὰ Πέρσις, φησὶν, ὃν ἂν βασιλεὺς ἀτιμάσῃ, κεραμεοὺς χρῆται. Χοιρίλος δ' ἐποποιός φησιν.

Χερσὶν [δ'] ὀλβον ἔχω, κύλικος τρύφος ἀμφοτέρων, ἀνδρῶν δαιτυμόνων ναυάγιον, οἷά τε πολλὰ πνεῦμα Διωνύσοιο πρὸς Ὑδριος ἔκβαλεν ἀκτάς.

Dubitabat Nækius an hæc non sint ex Perseide, « quia longe longeque excedant epicum modum. » Ab altera parte et Ctesiae mentio et additum ὁ ἐποποιός, non additum nomen carminis tanquam vel unici vel celeberrimi, monstrare videntur Perseidem. Et eximie, nobis iudiciis, conjecit Hermannus, potuisse hæc a Xerxe victo

5.

Chærilus Orithyiam raptam dicit flores legentem ad Cephissi [*Ilissi*?] fontes.

6.

Samiae naves peculiari et diversa ab aliis structura sunt: latiores habent ventres, et rostra sima vel recurva, ut cum suum rostris comparari possint, prora tanquam piscis caput referente. Quare de tali nave dicitur (a Chæriilo Samio):

Navis quædam celeriter vehens Samia, suis speciem habens.

7.

Injuste justave, nefas jurare putandum est.

8.

Repudianda autem sunt nobis pocula fictilia. Etenim Ctesias, Apud Persas, inquit, quemcumque rex ignominia affecit, is fictilibus utitur. Chærilus verò, poeta epicus, dicit:

Manibus opes (meas) teneo, calicis testam undique fractam, virorum epulantium naufragium; qualia multa ventus Bacchi in Petulantiae ejcit littora.

dici. Sed præcedentia quum perierint, de primis verbis non satis certo statui potest. *En manibus teneo opes meas*, quæ terras et maria brevi ante impleverant, *fracti populi frustum*, etc. Lucem hæc acciperent si sciremus quo habitu, quæ agentem in fuga pinxerit poeta Xerxem, si sunt Xerxis. Δ' addidit Hermannus ob versum. Toupius conjecit *χερσὶν ἀνολέον ἔχει κύλικος τρύφος*, receptum a Schweighæusero et Düntzero; quod hoc loco nescio quid elumbe sonat. Felicior erat Nækii conatus, *χερσὶν | ὄλεον ἀνολέον ἔχει*. V. 3 codices *ἐκβλ' ἀνπατος*, quod luculenter correxit Guil. Canterus. Conf. Panyasidis fr. 6. Metaphoras plures, quæ apud alios poetas vel scriptores poetici coloris amantes habentur singulæ, Chœrilus in unam imaginem eamque splendidissimam feliciter conjunxit. Paraphrasin infra posui.

9.

Simplicius In Aristotelis Phys. VIII, f. 276, b: . . ὁμοίον ἔστιν ἐκείνῳ τῷ λόγῳ τῷ περὶ τοῦ, τὸν συνεχῆ τοῦ ὕδατος σταλαγμὸν κοιλαίνειν τὴν πέτρην.

Πέτρην κοιλαίνει βροντὴς ὕδατος ἐνδελεχεῖν, φησὶν ὁ Χοιρίλος. Sine nomine poetæ atque ut proverbialem versum commemorat Galenus De temperam. III, 4, vol. 3, p. 84, C; De locis aff. I, 2, vol. VII, p. 387, A; alii scriptores multi ad eum respicere videntur.

10.

Diogenes Laert. I, 24, de Thalete: Ἐνιοὶ δὲ καὶ αὐτὸν πρῶτον εἰπεῖν φασὶν ἀθανάτους τὰς ψυχὰς ὧν ἔστι Χοιρίλος ὁ ποιητής.

11.

Tzetzes Commentario in Hermogenem ap. Ruhnken. ad Longin. p. 235 ed. Weisk. et Walzium Rhetorum vol. III, p. 651:

Καὶ πόρρω δὲ ληυθάνονται, ὥσπερ ποιεῖ Χοιρίλος, καλῶν τοὺς λίθους « γῆς ὅστ' αἰ », τοὺς ποταμοὺς « γῆς φλέβας ».

« Chœrilum Samium decent hæc metaphorica, quem figurato sermone delectatum fuisse constat . . . Ac quominus referantur ad Persica, nihil impedit; immo aliquid persuadet. Nam rem

tam levem nisi ex magno quodam et celebri carmine non enotaturi fuissent et propagaturi. Nec tamen Chœrilum credemus ὅστ' αἰ et φλέβας *terræ* simpliciter dixisse saxa et flumina, sed moderate ea metaphora usus est. » Nækius.

12.

Suidas: Μᾶσσον, μείζον, μακρότερον.

Ἐπὶ πρὸ δὲ μᾶσσον ἐπ' ἄκρου

Αἰγάλειο θυμόεντος, ἄγων μέγαν βετὸν, ἔστη.

Nækii de his dicta in Indice prælecti. hibernarum Bonnens. 1827, repeto integra, quia paucis versare eos libellos contingit. « Non scribam ἐπιπρὸ in hac sede versus. Addo eadem legi e Suida apud Favorinum, et partem loci, ἄγων . . . ἔστη, recurrere apud Suidam v. Ἰετός, ubi male vulgo ἄγων. De Xerxe poetam loqui, qui spectaturus erat pugnam Salaminiam (ex Ægaleo, Atticæ colle e regione Salaminis, Herodot. VIII, 90) Toupius Emeud. in Suid. part. II, vol. I, p. 398 sq. Ox. accurata explicatione docet: illud animadvertendum Buttmanno reliquit, Chœrilum esse hunc poetam. Θυμόεντος epitheton non erat solicitandum a viris doctis, θυόεντος conjicientibus: Μᾶσσον, ut solent hi poetæ frustra colligere de mensa Homérica, ex unico Homeri loco, Od. Θ, 203, desumpsit Chœrilus. Quamquam usos esse eo vocabulo etiam alios poetas epicos ante Chœrilum probabile est. Præterea quod olim monui, usum esse Chœrilum oratione figurata, hoc quoque loco comprobatur. Verum, ut dicam quod sentio, hoc loco tam vehementer figurata est, ut modum excesserit poeta. Nam de deo hoc dici, Jove, sive qui alii pluviam immittere solent, ἄγων μέγαν βετὸν, consentaneum est: at pugnam aut agmen βετὸν dici simpliciter, id paullo durius. Neque *pluvia* per se satis apta: præstaret νέφος aut χειμῶνα. Quare ego comparisonem Xerxis cum aliquo deo ex eorum numero, qui pluviam faciunt, præcessisse conjicio: unde lucem capiebat audax metaphora. Ceterum de variis, quæ tum circumferebantur in Græcia, narrationibus, de sella in qua ibi consedisset

(Quæ imagines hac paraphrasi explicari possunt: En opes meas, quasi fracti calicis testam, fragmentum ex naufragio (vasorum) ab epulatoribus excitato; ejusmodi multa vehemens ebrietas petulantiae scopulis allidit, i. e. ad petulantiam progressa frangit).

9.

Saxum cavat gutta cadentis aquæ assiduitate, ait Chœrilus.

10.

Sunt qui Thaletem primum animas immortales dixisse referant: ex quibus est Chœrilus poeta.

11.

Chœrilus lapides dixit « ossa terræ; » et fluvios, « terræ venas. »

12.

(Chœrilus, de Xerxe:)

Ulterius vero progressus, in summo vertice Ægalei thymo abundantis, adducens ingentem pluviam, stetit.

Xerxes; de platano aurea, sub qua consedis-
 cum Xerxe Draconem, acutissimo visu hominem,
 Ptolemaeus Hephæst. in Photii Bibl. p. 148, 5,
 auctor est: de his omnibus quantum in suam
 rem converterit Chærilus, incertum est. •

13.

Servius in Excerptis ex codice G apud Bur-
 mannum, ad Virg. Georg. I, 482: *Thesias*

(*Ctesias*) hunc (Eridanum fluvium) in *Medin*
esse, *Chærilus in Germania, in quo flumine*
Edion (Phaethon) exstinctus est. Esse poterant
 in mentione Eridani apud Chærilum, unde
 grammaticus efficeret in Germania positum esse
 a poeta. Nækii de hoc loco observationibus in
 Indice prælect. hibernarum Bonnens. 1838
 propositis frui non dabatur.

ANTIMACHI

FRAGMENTA.

Antimachus, Hyparchi filius (secundum Suidam), a plurimis Colophonius, sed a Cicerone (Bruto c. 51) et Ovidio (Trist. I, 6, 1) *Clarius poeta* appellatur. Hinc jure statuere videntur Clari natum, patriæ nomen duxisse a vicina urbe nobiliore, in qua habitasse eum et maximam ætatis partem degisse ex aliis testimoniis sit probabile. « Atque idem, inquit Schellenbergius, contigisse videtur Nicandro, quem plures Colophonium vocant, quamvis ipse in fine Theriacorum Κλάρων νιζόεσσαν πολίχνην patriam suam nuncupaverit. Quod quidem eo verisimilius est, quum Apollinis oppidum Colophoniorum ditioni subiectum fuerit, unde deus ipse nonnunquam Colophonius dicitur. V. Spanhem. ad Callimachi II. in Apoll. v. 70. »

Tempus quo vixit quum alii produnt, tum Apollodorus apud Diodorum XIII, 108, narrato fine belli Peloponnesiaci hoc modo pergentem: Μικρὸν δὲ τῆς εἰρήνης ὕστερον ἐτελεύτησε Δαρεῖος ὁ τῆς Ἀσίας βασιλεὺς ... τὴν δ' ἡγεμονίαν διεδέξατο τῶν υἱῶν ὁ πρεσβύτερος Ἀρταξέρξης (Mnemon) ... ὃν ἐπὶ χρόνον καὶ Ἀντίμαχον τὸν ποιητὴν Ἀπολλοδώρος ὁ Ἀθηναῖος (in Chronicis) φησὶν ἠνθηκέναι. Floruit igitur circa annum 405 a. Chr. Suidas nihil certi de Antimacho annotatum invenit, qui scripserit: Ἀντ. ..., γραμματικὸς καὶ ποιητής. Τινὲς δὲ καὶ οἰκέτην αὐτὸν ἀνέγραψαν Πανουάσιδος τοῦ ποιητοῦ, πάνυ ψευδόμενοι. Ἦν γὰρ αὐτοῦ ἀκουστής καὶ Στησιμβρότου. Γέγονε δὲ πρὸ Πλάτωνος. In quibus mirabile est Antimachum Panyasidis simul et Stesimbroti auditorem vocari: quorum alter, ut supra dictum, anno 457 extinctus esse videtur, alter Pericli superstes erat, si premere volumus verba Athenæi XIII, p. 589, E. Sed « grammatici (ut Nækii verbis utar de Chæcilo p. 21 sq.) ho-

minibus inelytis magistros quærunt inelytos, et sine magistro esse vix ullum patiuntur. Ita nonnunquam factum est, ut magistros et discipulos dixerint eos, inter quos illud doctrinæ commercium fuisse vel non probabile est, vel esse non potuisse demonstrari potest. » Panyasin in antiquæ poeseos epicæ imitatione excepit Antimachus: nam Chæcylum, ut vidimus, non agnoscebant grammatici. Stesimbroti studia Homerica (v. Wolf. Proleg. in Hom. p. clxii) in causa fuisse videntur, ut Antimacho darent magistrum.

De vita Antimachi ex teste certo, in *Lydes* fragmentis ponendo, hoc solum didicimus, poetam Lydes sive amicæ sive uxoris amore correptum, in Lydiam, Sardes ut videtur, se contulisse; qua mortua rediisse Colophonem et elegiacis carminibus scribendis dolorem fefellisse. Præterea Plutarchus in Vita Lysandri (c. 18) hæc narrat: Ἀντιμάχου τοῦ Κολοφωνίου καὶ Νικηράτου τινὸς Ἡρακλειώτου ποιήμασι Λυσάνδρια (in Samn) διζγωνισαμένων ἐπ' αὐτῷ (Lysandro iudice), τὸν Νικήρατον ἐστεφάνωσιν· ὁ δὲ Ἀντίμαχος ἀγροσθεὶς ἐφάνισεν τὸ ποίημα. Πλάτων δὲ νέος ὢν τότε καὶ θυμάζων τὸν Ἀντίμαχον ἐπὶ τῇ ποιητικῇ, βαρέως φέροντα τὴν ἔτταν ἀνελάμβανεν καὶ παρεμβάτο, τοῖς ἀγροῦσι κακὸν εἶναι τὴν ἀγνοίαν, ὡς τὴν τυφλότητα τοῖς μὴ βλέπουσιν. Et apud Ciceronem, Bruto c. 51, § 191: *Nec enim posset idem Demosthenes dicere, quod dixisse Antimachum, Clarium poetam, ferunt; qui quum, convocatis auditoribus, legeret eis magnum illud quod novistis volumen suum, et cum legentem omnes præter Platonem reliquissent, « Legam, inquit, nihilo minus: Plato enim mihi unus est omnium millium. »* Quibus statim subjiciamus de eodem Platone

Suidas: Antimachus, grammaticus et poeta. Sunt qui servum fuisse retulerint Panyasidis poetæ, sed prorsus fallunt. Erat enim auditor ejus, similiter ac Stesimbroti. Vixit ante Platonem.

Plutarch. Lys.: Quum Antimachus Colophonius et Niceratus quidam Heracleota in Lysandri festo carmini-

bus certarent, Lysander, iudex certaminis, Niceratum coronavit. Quod tam ægre tulit Antimachus, ut carmen suum aboleret. Plato autem, illo tempore juvenis, admirans Antimachi facultatem poeticam, solabatur poetam, qui se superatum dolebat, et hoc dicto erexit, incitis malum esse ipsam incitiam, ut cæcitatem iis qui non vident.

Antimachi studioso Heraclidæ Pontici testimonium gravissimum, servatum a Proclo, Comment. in Plat. Tim. I, p. 28 med. : Εἴπερ τις ἄλλος καὶ ποιητῶν ἄριστος κριτὴς ὁ Πλάτων. ... Ἡρακλείδης γοῦν ὁ Ποντικός φησιν ὅτι τῶν Χοιρίλου τότε εὐδοκιμούντων Πλάτων τὰ Ἀντιμάχου προὔτιμυξεν, καὶ αὐτὸν ἐπεισε τὸν Ἡρακλείδην εἰς Κολοφῶνα ἰλθόντα τὰ ποιήματα συλλέξει τοῦ ἀνδρός. Μάτην οὖν ἐληνξοῦσι Καλλίμαχος καὶ Δοῦρις, ὡς Πλάτωνος οὐκ ὄντος ἱκνοῦ κρίνειν ποιητὰς. Notum igitur et testatum erat Platonis de Antimacho iudicium; ac sine dubio cum aliis ejusdem viri in re poetica apud Alexandrinos multum jactabatur. Quæ res si ad narrationes illas Plutarchi et Ciceronis adhibetur, non potest quin suspicionem augeat ex illarum comparatione sponte oborientem. His enim si credimus, Plato bis auditor erat Antimachi, primum quum juvenis esset viginti quattuor annorum, deinde quum vir fama maxima florens; his solabatur Antimachum ipse solus. Sami autem adfuisse Platonem anno 404, Athenarum victorem sectatum, nihil in ceteris documentis loquitur; Lysandriis, Samiorum novo festo et quasi privato, certasse Antimachum ipso illo anno, quem tanquam floris ejus annotat Apollodorus, victum etiam ab Nicerato *quodam* (fortasse eodem, in quem ἡττημένον ὑπὸ Νικάτορος βραβεύοντα dictum Thrasy Machi memorat Aristoteles Rhetor. III, 11), sane non credibile est. Insunt autem alia quoque in his narrationibus, quæ fictas esse, fortasse non sine ironia, ex cognito illo Platonis iudicio et Antimacheæ poeseos doctæ nec popularis indole demonstrent. Luculenter de ea re exposuit Welckerus, de Cyclo epico p. 105 sqq., in quo capite seepsin agnosco sanissimam ex iudicio ex ipsa rei natura ductum, quamquam ne memoratum quidem a Bodio in Historia poeseos Græcæ (vol. I, p. 515).

Antimachus viam a Chæcilo monstratam non est persecutus, sed doctrinæ et ingenii vim omnem ad veteres mythos reflexit. Homeri, cujus carmina scriptis illustravit et emendavit, studio innutritus (v. Tatian. Adv. Græcos p. 269, A ed. Bened.; Wolf. Proleg. p. cxxxix sqq.), epos ingens, *Thebaidem*, composuit. De ejus ambitu hæc Porphyrius ad Horatii A. P. 136 : *Antimachus fuit Cyclicus poeta. Hic aggressus est materiam, quam sic extendit, ut XVIII volumina impleverit antequam septem duces usque ad Thebas*

produceret. Hoc per se videri potest incredibile: interim certo testimonio constat, narrationem de epulis quibus Adrastus domi suæ excepit duces collectos, exstitisse in libro quinto; deinde ex fragmentis hoc effici potest, poetam in itinere exercitus pingendo ad mythos locorum, quos ille transiit, esse digressum. Quare, etiamsi non tenemus numerum illum Porphyrius, latissime tractata fuisse omnia et quam possint plurima ex mythis congesta apparet. Horatii versum de Homero, qui

reditum Diomedis ab interitu Meleagri

non orditur, ad Thebaidem refert Acron (ad A. P. 136). Et hos ipsos fuisse terminos carminis (ut observat Welckerus de Cyclo ep. p. 103 sq.), pro certo haberi potest: nam Meleagri mors in causa erat, cur post Melanis filiorum Oeneo insidiatorum cædem Tydeus ex patria abigeretur; Diomedis reditu plane implentur promissa Adraستي de reducendis generis. Et Epigonorum res complexam esse Thebaidem, scholiastæ Aristophanis etiam error monstrare videtur, ad Pacis v. 1269, ἀρχὴ τῶν Ἐπιγόνων Ἀντιμάχου, quum sit Alcamæonidis initium. Fortasse illa pars Thebaidis immensæ separatim ferebatur nomine Ἐπιγόνων, et hac de causa prius periit. Nam paucissima ex ea servata sunt, iudicia tamen non ita tenuia, ut Epigonos cecinisse Antimachum sine temeritatis periculo neget. Adde quæ diximus ad fragm. 34.

Tractationem rerum mythographicam fuisse, ipsa fragmenta ostendunt: hinc cyclici poetæ ingenium veteres in eo agnovisse demonstravit Welckerus. Quintilianus Inst. X, 1, § 53 : *In Antimacho vis et gravitas et minime vulgare eloquendi genus habet laudem. Sed quoniam ei secundas fere (post Homerum) grammaticorum consensus deferat; et affectibus, et jucunditate, et dispositione, et omnino arte deficitur, ut plane manifesto apparent, quanto sit aliud proximum esse, aliud secundum*. Dispositionis Antimacheæ, quæ mythos ex mythis sereret, quasi speciem su peresse credo in garruli descriptione apud Plutarchum. Unus, inquit (p. 513, A, B), interrogatus, Intusne Socrates? respondet tanquam iuventus, Non est; alius paullo humanior, respondet, Non est intus, sed ad mensam: ὁ δὲ περικτὸς καὶ ἀδολέσχης, ἄν γε ὃν τύχῃ καὶ τὸν Κολοφώνιον ἀναγνώσκεις

Proclus : Poetarum quæque, si quis alius, optimus iudex erat Plato. Heraclides enim Ponticus eum narrat, quum illo tempore Chæcili carmina in summo honore haberentur, prætulisse scripta Antimachi: adeo ut ipsi

Heraclidæ suaderet, proficisceretur Colophonem et conquiret hujus viri poemata. Frustra blaterant ergo Callimachus et Duris, quasi Plato non esset idoneus iudicandis poetis.

Ἀντίμαχον (*praesertim si legit Antimachum*), Οὐκ ἔνδον, φησὶν, ἀλλ' ἐπὶ ταῖς τραπέζαις, ξένους ἀναμένων Ἴωνας, ὑπὲρ ὧν αὐτῷ γέγραπεν Ἀλκιβιάδης περὶ Μιλητον ὧν καὶ παρὰ Τισσαφέρνῃ διατρίβων, τῷ τοῦ μεγάλου σατράπῃ βασιλείῃς, ὃς παλαι μὲν ἐδοῖτο Λακεδαιμονίοις, νῦν δὲ προστίθεται δι' Ἀλκιβιάδην Ἀθηναίοις· ὃ γὰρ Ἀλκιβιάδης ἐπιθυμῶν κατελθεῖν εἰς τὴν πατρίδα, τὸν Τισσαφέρνῃν μετατίθῃσι, κτλ. Quid videtur? scio non dicturum fuisse Plutarchum, *Garrulus, praesertim si legit Antimachum, sic respondet*, nisi in tali responso mos Antimachi, quem probe cognitum habebat homo doctissimus, animo ipsius sese obtulisset.

Dicendi genus Antimachi et compositio ad vivum pingitur a Dionysio Halicarn. in Censura vett. scriptt. p. 419: Ἀντίμαχος δ' εὐτονίας καὶ ἀγωνιστικῆς τραχύτητος (ἐφρόντισεν) καὶ τοῦ συνήθους τῆς ἐξαλλαγῆς· in libro de Compos. verb. p. 300 ed. Schæf., dum una cum Pindaro et Aeschilo Antimachum refert inter exempla τῆς αὐστηρᾶς ἀρμονίας, et a Plutarcho Vita Timol. c. 36: Ἡ μὲν Ἀντιμάχου ποίησις καὶ τὰ Διονυσίου ζωγραφήματα, τῶν Κολοφωνίων, ἰσχυρὸν ἔχοντα καὶ τόνον, ἐκβεβιασμένοις καὶ καταπύνοις ἔοικε, ταῖς δὲ Νικομάχου γραφαῖς καὶ τοῖς Ὀμήρου στίχοις μετὰ τῆς ἄλλης δυνάμειος καὶ χάριτος πρόσεστι τὸ δοκεῖν εὐχερῶς καὶ ῥαδίως ἀπειργάσθαι. Et Proclus In Timæum Platonis I, p. 20 fin.: Καὶ γὰρ εἰ τι τεχνικὸν ἐστὶ παρὰ τινι τῶν ποιητῶν ἔπος, πολὺ τὸ μεμηχανημένον ἔχει καὶ στομφώδες, μεταφοραῖς χρώμενον ὥς τὰ πολλὰ, καθάπερ τὸ Ἀντιμάχειον. (Jacobsius, alicubi proferens hunc locum, scribit καὶ στομφώδες, *et spongiosum*, quod non credo voluisse Proclum.) Hinc multa ab reliquorum illa ætate omnium usu maxime recedentia ex ipso notabant grammatici, et Cicero, argumenti simul respectu, Thebaidem appellat (Brut. c. 51) *poema reconditum*; denique Spartianus, cap. 15 de Hadriano, Antimachi carmina fere oblivione sepulta eruente et Homericis præferente (Dio Cass. LXIX, 4), *libros obscurissimos, Antimachum imitando, scripsit*. Sed quod Catullo (cxv, 10) audit *tumidus*, id de

abundanti longitudine carminum ejus dictum est, Cinnæ *parvis monumentis* opposita. V. Weichertum Poetar. Lat. reliq. I, p. 182.

A criticis Alexandrinis in canone Epicorum positus est: quod non sine disceptatione et varietate studiorum et sententiarum factum esse supra in Chæriilo tetigimus. Chæriilo potius favebat Euphorio. Callimachi judicium in Lyde videbimus; quædam, quæ ad singula spectant, in fragmentis. Ab laudantium partibus stat Antipater Thessalonicensis (Anthol. Palat. VII, 409):

Ὅδριμον ἀκμάτου στίχον αἶνισον Ἀντιμάχοιο,
ἄξιον ἀρχαίων ὄφρ' ὅς τι μὲν,
Πιερίδων χαλκευτὸν ἐπ' ἄκμοσιν, εἰ τορὸν οὖτος
Ἰαλγες, εἰ ζαλοῖς τὴν ἀγέλαστον ὄπα,
εἰ τὴν ἀτριπτον καὶ ἀνέμωτον ἀτραπὸν ἄλλοις
μαίεαι. Εἰ δ' ὕμνων σκᾶπτρον Ὀμήρου ἔχει,
καὶ Ζεὺς τοι κρέσσων Ἑνὸσίχθονος· ἀλλ' Ἑνὸσίχθον
τοῦ μὲν ἔφυ μείων, ἀθανάτων δ' ὕπατος·
καὶ ναετὴρ Κολοφῶνος ὑπέζευκται μὲν Ὀμήρῳ,
ἀγείται δ' ἄλλων πλάθεος ὕμνοπόλων.

Ubi observa laudatoris verbis, εἰ ζαλοῖς τὴν ἀγέλαστον ὄπα, confirmari illa Quintiliani, *affectibus et jucunditate deficitur*. Ceterum Antimachi exemplum maximi momenti fuisse in eo poeseos genere conformando, quod ab Alexandria nomen ducit, pulchre demonstravit Nækius de Chæriilo cap. 9, p. 69 sq.: in quo capite de Antimachu et Alexandrinorum sermone multa perite disseruntur. De Nicandro Antimachi imitatore diserte tradidit scholiastes Theriac. c. 3: Ἔστιν ὁ Νίκανδρος ζηλωτὴς Ἀντιμάχου· διόπερ ἐν πολλοῖς ὁμοίει. V. ad fr. 5.

De ceteris carminibus Antimachi ad ipsa eorum fragmenta dicemus. Superest ut commemoremus eos qui olim in poesi ejus et sermone explicando posuerint operam. Servata est autem memoria, primum Dionysii Phaselitæ, cujus quædam ex τοῦ περὶ τῆς Ἀντιμάχου ποιήσεως citat vetus scri-

Dionysius: Antimachus nervosum dicendi genus et contentiosam asperitatem sectabatur, et perpetuam novitatem. — Exemplum est severæ et austerae compositionis.

Plutarchus Timol.: Colophoniorum Antimachi poesis et Dionysii pictura, vim habent et nervos, sed similes sunt rebus labore expressis et operosis, quum Nicomachi imagines et versus Homeri præter reliquam virtutem et gratiam hoc quoque habeant, ut facili manu condita esse videantur.

Proclus: Si artificiosa est in poetarum aliquo sublimitas, multa habet operose quæsitæ, multum verborum strepitum, metaphoris plerumque utens, ut est genus Antimacheum.

ANTIPATRI EPIGRAMMA.

Antimachi fortes numeros et carmina lauda,
heroum veterum digna supercilio;
formata Aoniis incudibus, auris acuta
si tibi, si tua mens ora severa probat,
nullius pede trita juvat si te via. Quodsi
Pieriae sceptrum laudis Homerus habet,
vincit Neptunum quoque Juppiter; attamen ille
tam dis est major, quam Jove rege minor.
Sic uni cedit civis Colophonis Homero,
sed colit hunc vatum cetera turba duces. Hæc.

ptor Vite Nicandri; deinde Philonis, cujus eis τὰ βηματικά Ἀντιμάχου observatio citatur ab Etymologo M. p. 4, 8 (Καταχίνης fr.); tum Longini, qui λέξεις Ἀντιμάχου scripsit secundum Suidam (conf. Ruhnken. de Longino p. xlv ed. Paris.), Platonis, ut videtur, de Antimacho iudicium probans (conf. Proclus In Pl. Tim. I, p. 28 med.). Silenum quoque in Glossis, quibus sæpe utitur Athenæus libro XI, Antimachea exposuisse dubium esse non potest. Deinde Porphyrius in Vita Plotini c. 7, p. 104 ed. Fabricii (B. Gr. vol. IV) narrat: Συνῆν δὲ (Πλωτίνῳ) καὶ Ζωτυδὸς, κριτικὸς τε καὶ ποιητικὸς, ὃς καὶ τὰ Ἀντιμάχου διορθωτικά παρτίηται καὶ τὸν Ἀτλαντικὸν (λόγον) εἰς ποίησιν μετέβαλε πᾶν ποιητικῶς. Sic Callistratus διορθωτικά scripserat in Homerum. Quo pertineat Lycophronis mentio apud Eusebium (in fragm. 34), definiri non potest. De Antimachi vita et poesi egerat etiam Rufus in Historiæ musicæ libro 6; cujus narrationem in Collectanea sua retulit Constantini M. ætate Sopater sophista, ut tradidit Photius Bibl. cod. 161, p. 103, 37. Idem Photius (cod. 167, p. 114, 29) Antimachum recenset inter eos poetas, quibus ad Florilegium condendum usus fuerit Joannes Stobæus; sed hodie in lemmatibus non amplius exstat hoc nomen. Etiam grammatici multa sine nomine poetæ proferunt, in quibus Antimacheus color agnoscitur: verum in tanta similis studii poetarum multitudine periculosum erat talia recipere.

ΘΗΒΑΪΣ.

1.

Eustath. in Hom. II. A, 1, p. 9, 44: Ἀεὶδε].... Τῷ δὲ Ὀμηρικῷ τούτῳ σήματι πολλοὶ καὶ ἄλλοι ἐνηγλαίσαντο· οὐ μόνον γὰρ Ἡσίοδος ἐκ τῆς τῶν Μουσῶν ἐπικλήσεως ἄρχεται, ἀλλὰ καὶ Ἀντίμαχος Ὀμηρικῶς ζήλω φησὶν·

Ἐννίπετε Κρονίδα Διὸς μεγάλοιο θυγάτρεις.

THEBAIS.

1.

Non solum Hesiodus a Musarum invocatione orditur, sed Antimachus quoque Homerum imitatus ita loquitur:

Dicite Saturnii Jovis magni filix.

2.

Etiam illa Antimachi poetæ ratio (ad amplificandum) utilia, ut quæ rei non insunt dicas; quod ille facit de Teumesso,

Est quidam vento expositus parvus collis: nam hoc modo augeri potest res quæ describitur in infinitum.

In Thebana regione sunt etiam Therapnæ et Teumessus,

Ap. scholiastam p. 1, 25, male Κρονίωνος. Dubium esse non potest quin hic versus exordium Thebaidis sit habendus; quod Lambinus observavit ad Horatii A. P. 146. Conf. Villoison. Prolegg. in Hom. p. 24.

II.

Aristot. Rhetor. III, 6: Καὶ τὸ Ἀντιμάχου γρησμον, ἐξ ὧν μὴ ἔχει λέγειν, ὃ ἐκείνος ποιεῖ ἐπὶ τοῦ Τευμησοῦ,

Ἔστι τις ἡναμέεις ὀλίγος λόφος·

αὐξέται γὰρ οὕτως εἰς ἄπειρον.

Strabo IX, p. 409 (627, B): Ἐν δὲ τῇ Θηβαίων εἰσὶ καὶ αἱ Θεράπναι καὶ ὁ Τευμησός, ὃν ἐκέσμησεν Ἀντίμαχος διὰ πολλῶν ἐπῶν, τὰς μὴ προσοῦσας ἀρετὰς διαριθμούμενος·

Ἔστι τις ἡνεμέεις ὀλίγος λόφος·

γνώριμα δὲ τὰ ἐπη. Sequebatur celeberrima, ut ex his apparet, olim descriptio Teumessi. Lepidus est error interpretis, *vanis laudibus celebrans*. « Sententia eorum versuum, inquit Schellenbergius, ejusdem fere tenoris debuit esse, ut in Homeri Od. Δ, 566 sq., ubi de Elysio loquens, *non nives ibi esse ait, non hiemem, neque imbrem*, etc. (coll. Od. Z, 431 sqq.). Sed noster in cumulandis negationibus, pro loquacitate sua, minus sibi videtur temperasse, ut ejus locus in arte exemplo magis idoneus existimari potuerit. » Præcessisse hæc fragmentum sequens, in ipso apparebit.

III.

Stephannus Byz.: Τευμησός, ὄρος Βοιωτίας... Ἐκλήθη δ' οὕτως, ὡς Ἀντίμαχος πρώτῳ Θηβαίῳ·

Οὐνεκά οἱ Κρονίδης, ὃς δὴ μέγα πᾶσιν ἀνάσσει,
ἀντρον ἐνὶ σκηνῇ τευμήσατο, τόφρα κεν εἴη
Φοίνικος κούρη κεκευθμένα, ὥς ῥα ἔ μή τις
μηδὲ θεῶν ἄλλος γε παρὶς φράσσαιτό κεν αὐτοῦ.

Ad hos versus spectans Etymol. M. p. 755, 50: Τευμήσατο· παρεσκευάσατο, ἐτεχνήσατο. Εἴρηται δὲ ὅτι τὸν Τευμησὸν τὸ ὄρος ὑπὸ τοῦ Διὸς κατασκευα-

quem Antimachus multis versibus exornavit, eas laudes recensendo quæ non insunt:

Est quidam vento expositus parvus collis.
Sed noti sunt illi versus.

3.

Teumessus, mons Boeotiae..... Sic autem vocalus fuit, ut Antimachus primo Thebaidis:

Quare Europæ filius Saturni, qui magnum in omnes imperium exercet,
antrum in tecto loco struxit, ut tum esset
Phœnicis filia abscondita, quo ne quis eam
vel deorum alius sciret (ubi esset) præter ipsum.

Etym. Teumessum montem ab Jove structum fuisse dicunt, ut Europam in eo occultaret; quare dictum Teumessum, ab τευμήσασθαι, *exstruere*.

σθέντα εἰς ἀπόκρυφον τῆς Εὐρώπης ἀπὸ τούτου κλη-
θῆναι Τευμησὸν, ἀπὸ τοῦ κατεσκευάσθαι. V. 1, οἱ,
Εὐροπᾶ. Codd. δὲ μέγα πάντων ἀνάσσει, quod ut
edidimus correxit Schellenbergius; melius, opi-
nor, quam Düntzerus, δὲ δὴ πάντων μέγ' ἀνάσσει.
Qui recte explodit Schneidewini commentum
(ad Ibycum p. 19), etiam versui male consulentis.
V. 2 vulgo σκηῇ, quod metro repugnat. Meine-
kiius ad Euphor. p. 129, correxit ἐν στή (He-
sychius: Στή, στενοχωρία ἢ λιθοκοπία), Schneide-
rus in Lexico citat ἐν σκαπῇ, ipsius emendatio-
nem an critici alius ignoro. Vratislaviensis co-
dicis scripturam σκηῇ, ut nunc res est, tenendam
esse puto. Collem quum per singula describeret
Antimachus, fieri potest ut locum quendam ibi
distinxerit obumbratum, in cuius recessu Jupiter
antrum struxerit. Eum autem σκηῇν poterat ap-
pellare, vel σκηῇς vocabulo in mentem revocare
lectoribus. V. 3 idem codex κούρη κεκυθμένα,
ceteri (etiam Parisini) κούρη κεκευθμένα. Meine-
kiius ibidem: «Fortasse dederat poeta: Φοίνικος
κούρη κεκυθμένη. Nec enim placet in quod quivis
incidit κεκυθμένη» (et multo etiam minus
Düntzeri κούρη γε κεκευθμένη). At præter Etymol-
ogum l. c. etiam Pausanias in eadem narratione
occultandi verbo utitur, IX, 19, 1: Ἐπὶ ταύτῃ τῇ
λεωφόρῳ χωρίῳ ἐστὶ Τευμησός. Εὐρώπην δὲ ὑπὸ
Διὸς κρυψθῆναι φασὶν ἐνταῦθα· ut illa notio nulla
cum probabilitate videatur ex his versibus ex-
pelli. Verbi κεῦθαι vestigia, ut res est, sine teme-
ritate non deserentur. Fortasse structura alia
erat: τόρρα κεν εἴη (nimirum τὸ ἄντρον) Φοίνικος
κούρη (velut κεῦθος, ut Æschylus Suppl.
777: Φύγοντες . . . κελαινὸν εἴ τι κεῦθος ἐστί· που).—
Deinde codices δὲ βὰ μή τις, præter Vratislavi-
ensem, qui ἔ fortuna optima servavit. Ως coniecit
Schellenbergius, et versum sequentem correxit,
in quo codd. πάριξ (Vrat. πάρος ἐξ) φράσαι τό κεν
αὐτοῦ. Jam præteriri potest Meinekii de his sen-
tentia. Addam Jacobsii tentamen ingeniosum (ad
Porsoni Advers. p. 320): τόρρα κεν εἴη (scil. αὐτός)
Φοίνικος κούρη τε κεκευθμένος ὥς ἄρ' ἄκοιτις μηδὲ θεῶν
ἄλλος γε . . . φράσσαιτο, μή ante ἄκοιτις omisso, ut in
talibus aliquoties factum; et mira hæc Parado-
xographi rerum Thebanarum (vol. I, p. 156):
«Istos versus mihi ego sic legere consuevi:

Οὐνεκ' ἐκεῖ Κρονίδης, ὅς καὶ μέγα πᾶσιν ἀνάσσει,
ἄντρον ἐν σκηῇν τευμήσατο· τόρρα κ' ἐνείη
Φοίνικος κούρη τε κεκευθμένη, ὥς β' ἔ μή τις

. μηδὲ θεῶν ἀλογόν τε παρὲς φράσσαιτό κεν αὐτοῦ.

Vel in v. 2 ἄντρον ἐν Ἰσμύνῃ, vel ἐπ' Ἰσμυνῶ. »
Non explicuit quid sibi velint versibus 3 et 4
particulæ τε, hoc observasse contentus: «αὐτοῦ
aptum esse ex παρὲς ostendit libri Vrat. scriptura
πάρος ἐξ, nimirum ab iis conflata, qui idem esse
cognoscent πάρος δωμάτων et παρὲς δωμάτων. »
Librarii esse credideram παρ' ἐξ ita legentis quasi
scriptum esset παρ' ἐξ.

Ex hoc fragmento apparet Antimachum res
Thebanas ab ovo incepisse, in iisque primordiis
minime breviter esse versatum. In fine Step ha-
nus: Καὶ τὸ ἐκ τόπου Τευμησθέν, καὶ τὸ εἰς τόπον
Τευμησόνδε. Ἀντίμαχος ἐν πρώτῃ Θεβαΐδος.

IV.

Etymol. M. p. 189, 6: Βασιλεύτωρ· παρὰ τὸ
βασιλεύω. Ἀντίμαχος ἐν πρώτῃ Θεβαΐδος.

Οἷοι ἔσαν βασιλεύτορες Αἰγιαλίων.

Edebatur οἷοι, sed cod. Bibl. Regiæ 346 οἷοι,
quomodo scribendum esse viderat Meinekiius ad
Euphor. p. 146. Αἰγιαλίων, i. e. Græcorum (v.
Meinek. l. c.), debetur Valckenario. Cod. αἰαλίων.

V. (5, 6 Schell.)

Priscianus VI, 18, p. 722=283: «Tydeus Ty-
dei. In huiusmodi tamen terminatione quædam
inveniuntur mutatione *eus* diphthongi in *es* lon-
gam prolata, ut Ἀχιλλεύς, Achilles, Περσεύς, Per-
ses, Οὐλιξεύς, Ulixes. In quo Doræ sequimur,
qui pro Φυλαεύς Φύλης, pro Ὀρφεύς Ὀρφέος et
Ὀρφεὺν dicunt, pro Τυδεύς Τύδης. Sic Antimachus
in I Thebaidos:

Τύδης τ' Οἰνείδης.

Et vocativum in *e* productam,

Τὸν καὶ φωνήσας προσέφη, Οἰνείη Τύδη,

teste Herodiano, qui hoc ponit in I Catholicorum.
Fortasse Herodianus eo in libro pluribus nota-
verat Dorismum Antimachi, de quo ut de re ex-
plorata loquitur scholiastes Nicandri ad Theriac.
3. In versu Antimachi (qui ex alio libro ac
primo esse potest) ζωγρήσας ap. Schellenb. est er-
ror veterum aliquot editionum Prisciani. Præ-
clare de toto hoc loco meritus est Schneidewi-
nus ad Ibycum p. 143, 161 et 231, cuius ratio-
nes indubiis codicum vestigiis comprobatas se-
quimur. Editum erat Ὀδυσσεύς, Ulixes . . . φίλις,

4.

Antimachus in primo libro Thebaidis:
Quales erant reges Ægialensium.

5.

«Tydes (Enides), » pro Tydeus.
Hunc inde verbis allocutus es, OËneie Tyde.

φῶς . . . προσέρχῃ, Οἰνείδῃ Τύδῃ, postremum recte, nisi Schneidewini codices alterum perspicue monstrarent.

VI (7).

Stephanus Byz.: Κύνθος· παρ' Ἀντιμάχῳ ἐν πρώτῃ Θηβαίδος. Recte statuere videtur Schellenbergius, non montem Deli insulae hoc loco dici, notum omnibus et Antimachi auctoritate minime indigentem; sed antiquum nomen ipsius insulae significari. Steph. v. Δῆλος: Ἐκκαλεῖτο δὲ Κύνθος ἀπὸ Κύνθου τοῦ Ὀκεανοῦ. Apud Plinium H. N. IV, 22, *Cynthia* (si vera est scriptura) inter antiquas appellationes Deli recensetur.

VII (8).

Apollon. Dysc. De pronom. p. 113, C: Τὸ πλῆ-
ρες σφῶς· παρὰ δὲ (sic Salmasius, locum e co-
dice proferens ad Solin. p. 598, B: editio γὰρ)
Ἀντιμάχῳ ἐν τρίτῃ Θηβαίδος·

Τῷ καὶ σφω γένετο μήτηρ·

καὶ ἐν πρώτῃ,

Ἀσπασίως δὲ σφω ἄγεν οἶκαδε,

quod σφῶς scribi poterat, nisi debebat. Ad Tydeum et Polynicem ab Adrasto exceptos referri posse observavit Schellenb., a quo nolim hoc addi pro argumento, « Succurrit sedes fragmenti in libro primo, et Statius eandem rem in principio exponens. » Imo si vera est libri notatio, non temere de illa conjectura dubitaveris, licet Tydeus in eodem jam sit memoratus (fr. 5). Multo etiam minus constitui potest quinam sint illi alteri σφῶ in tertio libro, cujus digressiones ex fr. 8 auguramur. In priore versu codex τὸ καὶ, quod correxit editor Apollonii. In altero Salmasii apographum secuti sumus: editio ἀσπασίως τέ σφω.

VIII.

Interpretes Virgilii ab Ang. Maio editi, ad *Aeneid.* X, 565: *Homerus* (Iliad. A, 402 sqq.) *amicum Aegæona dicit Jovis. Sed Antimachus in III. Thebaidos d. (dicit) adversum cum armacem* (cum lincola supra c. Maius armatum). Conf. Titanomachiae fr. 5.

Fragmenta sex quæ sequuntur petita sunt ex

descriptione epularum quibus Adrastus duces apud se collectos excepit. Athenæus libri XI initio: Παρὰ τῷ Ἀδράστῳ, ἄνδρες φίλοι, καθίσαντες οἱ ἀριστεῖς δειπνοῦσιν. Ea præpostero ordine legi apud Schellenbergium recte observavit Welckerus in *Diariis Zimmermanni* a. 1832, p. 118; sed idem si duo fragmenta (10 et 11) ex alius cenæ descriptione (*Epigonorum*, ut conjicit de *Cyclo* ep. p. 104) huc delata esse statuit, hoc prorsus in medio relinquendum esse puto. Sunt quidem repetita aliqua pæne ad verbum, et fragmento 11 iterum post quinti libri versus quosdam posito præmittuntur verba ἀλλαχοῦ δὲ φησι. Verum in tanta prolixitate Thebaidis nescimus an non interposita digressio aliqua fuerit; deinde hoc etiam prorsus ignoramus, quid Antimacho placuerit de Homericō more eadem repetendi verbis iisdem: qui licet adversari videatur poeseos ipsius ingenio, potest tamen nonnunquam simplicitatem præ se tulisse, vel variandi et lectorem recreandi gratia. Denique ἀλλαχοῦ δὲ dixit Athenæus postquam usus erat verbis καὶ πάλιν: ἐν πέμπτῃ Θηβαίδος . . . καὶ πάλιν . . . ἀλλαχοῦ δὲ [ταύτης τῆς βίβλου] . . . ut in hoc nihil sit alterius testimonii disertissimi vim infirmans. Sed hæc Welckeri observatio quantivis pretii est, ex antiqua Thebaide hujus descriptionis argumentum petiti videri, quoniam heroes non vinum, sed mel aqua dilutum bibunt, quod in usu sacrificiorum permansit. Plutarch. *Quæst. symp.* p. 672, B: Μῶν ἦν σπονδὴ καὶ μέθυ, πρὶν ἄμπελον φανῆναι.

IX (12).

Athenæus XI, p. 475, D: Νίκανδρος δὲ Κολοφώνιος ἐν ταῖς Γλώσσαις (φησὶ) ποιμενικὸν ἀγγεῖον μελιτηρὸν τὴν κελέβην εἶναι· καὶ γὰρ Ἀντιμάχος δὲ Κολοφώνιος ἐν πέμπτῃ Θηβαίδος φησὶ·

Κήρυκας ἀθανάτοισι φέρειν μέλανος οἴνοιο
ἀσχὸν ἐνίπλειον, κελέβειόν θ' ὅττι φέριστον
οἷσιν ἐνὶ μεγάροις καίται μέλιτος πιπληθός.

V. 1 ἀθανάτοι huc non pertinent, etiam si κήρυκας sine offensione esset. Schweighæuser., δ' αὐτοῖσι, Jacobsius ταγοῖσι (quos Homerus quidem corripit), Düntzerus κήρυκας ἀγοῖσι, Blomfieldus κηρύκας ἄλλοισι, quorum nihil probabilitatis exi-

6.

Cynthia [appellabatur *Delus insula*] apud Antimachum, libro primo Thebaidis.

7.

Antimachus in primo libro Thebaidis:
Comiter ambos duxit domum,
et in tertio:
Cui ambos peperit mater.

9.

Nicander Colophonius, in *Glossis*, pastoritium vas esse dicit *celebam*, in quo servetur mel. Nam Antimachus Colophonius quinto libro Thebaidis ait:

Præcones (jussit) ducibus (?) asferre nigræ vini plenum utrem, et celebeum, quodcumque optimum in ædibus suis repositum esset, melle repletum.

miæ. Si jussa Adrasti his verbis continentur (Ἄδραστος ἐκέλευσε φέρειν), videri potest paullo post secutum esse fr. 10, quo suam orationem in ipsa verba Adrasti flexerit poeta. V. 2 vulgo κελέθειον ἔττι φ. Cod. Marc. κελέθειον, cui θ' subjunxit Schweighæuserus, cogente re ipsa. Ἐνίπλειον Casaub. Marc. ἐνίπλειον. Blomf. ἀσκήθες ἐοί πλειον.

X (10).

Athenæus post verba in fr. 13 posita, G: Καὶ πάλιν·

Ἄλλοι δὲ χρητῆρα πινάργυρον ἤδὲ δέπαstra οἰζόντων χρύσεια, τὰ τ' ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι κεῖται.

V. 1 ἄλλοι cod. Marc., quod jam conjecerat Schellenb.; ceteri ἄλλοις et ἄλλος. Deinde ἤδὲ Dindorfius ex codice Laurent. Reliqui ἤδ. Verba Adrasti.

XI (11).

Idem ibid.: Καὶ τοῖς ἐξῆς δέ φησι·

Καὶ χρύσεια δέπαstra καὶ ἀσκήθες κελέθειον ἐμπλειον μέλιτος, τό β' αἱ προφερέστερον εἶη.

Inferius, p. 475, F, repetitis versibus iisdem subiecit: Σαφῶς γὰρ νῦν κελέθειον ἀντὶ ἀγγείου τινὸς τέθεικε προειπὼν ποτήρια δέπαstra. Verba Adrasti ab alio relata.

XII (13).

Idem post versus in fragm. 9 positos: Καὶ πάλιν·

Ἀτὰρ ἀμφίθετον κελέθειον ἐλόντες

ἐμπλειον μέλιτος, τό β' αἱ προφερέστερον ἔην.

Schellenb. προφ. εἶη, calami lapsu. Præcones exsequuntur jussa Adrasti. De ἀμφίθετος v. Athenæum p. 501.

XIII (9).

Idem XI, p. 468, A: Σειληνὸς καὶ Κλειτάρχος ἐν Γλώσσαις, παρὰ Κλειτορίοις τὰ ποτήρια δέπαstra

καλεῖσθαι. Ἀντίμαχος δὲ Κολοφώνιος ἐν πέμπτῳ Θηβαίδος φησὶν·

Πάντα μάλ', ὅσα' Ἀδρηστος ἐποιχομένους ἐκέλευσε
βεβέμεν· ἐν μὲν ὕδωρ, ἐν δ' ἀσκήθες μέλι χεῦαν
ἀργυρέῳ χρητῆρι, περιφραδέως κεράωντες·
νώμησαν δὲ δέπαstra θοῶς βασιλεύσιν Ἀχαιοῶν
ἐνσχερῶ ἐστιῶσι, καὶ ἐς λοιθὴν χεῖον εἴθαρ
χρύσει' προχόω.

Initium pendet a verbo quodam præcedente. V. 2. codd. χεῦε, Laur. χεῦεν, Schellenb. χεῦαν. V. 5 ἐνσχερῶ debetur Jacobsii ingenio. Apollonius Rh. I, 912, de remigibus: Ἐνσχερῶ ἐζόμενοι. Alibi ἐπισχερῶ. Cod. Marcian. ἐκχέρως; ceteri ἐκ χειρός. Deinde codd. ἐστιῶσι, unus ἐστιῶσι, quod correxerunt Schweighæuserus et Porsonus (Advers. p. 108 ed. Lips.).

XIV (14).

Idem XI, p. 482, F, de κύπελλῳ disputans: Ἀντίμαχος ἐν πέμπτῳ Θηβαίδος·

Πᾶσιν δ' ἡγεμόνεσσιν ἐποιχομένοι κέρυες
χρύσεια καλὰ κύπελλα τετυγμένα νόμησαντο.

XV (63).

Etymol. M. p. 443, 55, v. Θαύμακτρον: Τὸ ζύγαστρον παρὰ τὸ ζυγάσαι ἐνένηκται παρὰ τῷ ποιητῇ, ὡς καὶ παρὰ Ἀντιμάχῳ τὸ δεπάζω δέπαstron, ὅσον « πλῆσεν δ' ἄρ' ἐπιστράφας δέπαstron. » Οὐχ ὕγιως ἐγρήσατο τῷ σημαζομένῳ· ἐθήκαμεν γὰρ ἐπὶ τοῦ ποτηρίου τὴν λέξιν, τὸ δεπαζόμενον· αὐτὸς δὲ ἀντὶ τοῦ δεπαζόντος, ὡς εἰ πινόμενον εἰρήκει ἀντὶ τοῦ πίνοντος. Ex ipsis verbis poetæ, quæ recte emendari videntur ab Jacobsio (Animadv. in Athen. p. 252),

Πλῆσεν δ' ἄρ' ἐπιστράφας (τὸ) δέπαstron,

non apparet quid insolentius commiserit Antimachus. Nec satis perspicua est grammatici veteris

10.

Alii vero craterem solido ex argento, aut depastra (i. e. pocula) afferant aurea, quæ in ædibus meis reposita sunt.

11.

Et in sequentibus:

Et aurea depastra, et illibatum celebeum melle repletum, quod ei præstantissimum esset.

12.

Ceterum utrimque-stabile celebeum sumentes melle repletum, quod ei præstantissimum erat.

13.

Silenus et Clitarchus in Glossis tradunt, apud Clitorios pocula vocari depastra. Antimachus Colophonius quinto libro Thebaidos ait: (Fecerunt præcones)

Omnia quæcumque obeuntes Adrastus jusserat facere: et aquam et illibatum mel infuderunt argenteum in craterem, scite miscentes: [rum, distribueruntque propere depastra regibus Achivo-ex ordine epulum celebrantibus, et ad libationem sta-aureo gutturnio] [tim infundebant

14.

Antimachus quinto libro Thebaidos:

Ducibus cunctis obeuntes præcones [runt. aurea cypella (pocula) pulcra fabrefacta distribue-

15.

Implevit inde admoventes [coronans?] depastrum, quod ab Antimacho non recte alia ac poculi significatione dictum.

observatio, cui vix dubito quin ab recentiore Circulo assuta fuerint hæc, ὡς εἰ πινόμενον εἰρή-
λει ἀντὶ τοῦ πίνοντος. Jacobsianæ emendationis
ignari Spohnius (De extrema parte Odys. p.
208) et Blomfieldus ἐπιστέφασα δ. Sylburgius con-
jecerat ἐπιστρέφας, quæ est scriptura codicis Reg.
2654.

XVI (15).

Strabo VIII, p. 387=594: Τοῦ δ' Ἀντιμάχου
Καυκωνίδα τὴν Δύμην εἰπόντος, οἱ μὲν ἰδέξαντο ἀπὸ
τῶν Καυκίωνων ἐπιθέτως εἰρησθαι αὐτὸ μέχρι δεῦρο
καθηκόντων, καθάπερ ἐπάνω προείπομεν· οἱ δ' ἀπὸ
Καύκωνος ποταμοῦ τινος, ὡς αἱ Θῆβαι Διρχαῖαι καὶ
Ἀσωπίδες, Ἄργος δ' Ἰνάχειον, κτλ. Remittit ad hunc
locum ejusdem libri, p. 345: Οἱ μὲν γὰρ καὶ ὅλην
τὴν νῦν Ἠλείαν, ἀπὸ τῆς Μεσσηνίας μέχρι Δύμης,
Καυκωνίαν λεγομένην φασιν· Ἀντίμαχος οὖν Ἐπειοῦς
καὶ Καύκωνας ἅπαντας προσαγορεύει. Ibidem p.
342, Δύμης ὑπὸ τινων Καυκωνίδος λεγομένης, ad
Antimachum quoque respicit. Ex primo loco fa-
cile corrigitur error apud Stephanum voce Δύμη,
p. 108, 17: Ἀντίμαχος δὲ Καυκωνίδα φασιν αὐτὴν
ἀπὸ Καύκωνος ποταμοῦ, ὡς Διρχαίας· ἔνιοι δὲ καὶ
Ἀσωπίδα. Versus ipsos servavit Tzetzes ad Ly-
cophr. 591:

Ὡς ἐπαπειλήτην, ὥσπερ Καυκωνίδα Δύμην
ἐπραθέτην παῖδεςσιν Ἐπειῶν ἀρχεύοντες.

Principes illos Epeorum duos sine dubio esse Mo-
lionas, observat Welckerns Diariis Zimm. 1832,
p. 121. Idem heroes geminos alios quærit alteri
verbo ἐπαπειλήτην, nescio an sollicite nimis. Hæc
sententia esse videtur: *Minitabantur se, ut*
Dymen cepissent, (ita etiam cum alia urbe actur-
os). Grammaticus de Dyme loquens sequenti-
bus opus non habebat. Ὡς igitur vocabulum,
quod etiam ob proximum ὥσπερ offendit, mu-
tandum videtur in Ὡδ', vel Ὡ δ' ἐπαπειλήτην κτλ.
Omittit codex Reg. 2724. Idem cum duobus aliis
quos inspexi, ἀρχεύοντες, non, ut Viteb. alter,
ἀρχεύοντε.

16.

Quum Dymen Antimachus dixerit Cauconidem, qui-
dam cognomen hoc ei impositum censuerunt propter
Caucones, qui, uti supra ostendimus, eo usque pertinue-
runt. Alii a Buvio quodam Caucone tractum nomen pu-
tant; quomodo Thebæ appellantur Dircaæ et Asopides,
Argos Inachium, etc.—*Supra*: Quidam totam illam, quæ
nunc Elea dicitur, regionem a Messenia Dymam usque,
Cauconiam appellatam fuisse affirmant; itaque Antima-
chus incolas universos Epeos et Cauconas nominat.

Dymen nonnulli Cauconida appellant.

Ambo minitabantur, se, ut Cauconidem Dymen
destruxissent filiis Epeorum imperantes,....

XVII (16).

Stephan. Byz. v. Δύμη: Λέγεται καὶ Δύμιος.
... Ἀντίμαχος ἐν πέμπτῳ Θηβαίδος·

Ἐν δὲ σὺ τοῖσι μαλα πρόφρων ἐπίουρος ἀμορβῶν
ὠμύλῃσας, ἔως διεπέρσατε Δύμιον ἄστν.

Ita hos versus integritati restituit Jacobsius Anim.
ad Athen. p. 258. Codex ἐπίουρος et ὠμύλῃσας
ὡς. Düntzerus, quem hæc fugerant, ὠμύλῃσας,
ὡς. Etym. M.: Ἀμορβός· σημαίνει καὶ τὸν ἀκόλου-
θον, ὃ ἄμν τινὶ ὁρμῶν. Welckerus: «Ita Adrastus
vel Tydeus alloquitur eorum bellatorum unum,
qui Oleni occupationi adsuerat: nam Δύμιον
ἄστν Olenus est, quia Achivi Dymen traduxe-
rant Olenios. Strabo VIII, p. 386. Et p. 388:
Ἐχουσι δὲ Δυμαῖοι τὴν χώραν.» Hæc ex sermoni-
bus petita videntur inter epulas habitis.

XVIII (93).

Scholiastes Homeri Il. Δ, 400. de Tydeo: Ἀν-
τίμαχος δὲ φησιν, ὅτι παρὰ συφορβοῖς ἐτράφη·

XIX (29).

Scholiastes Æschyli Septem 553 Stanl.: Παρ-
θινοπαῖος Ἀρχάς·] Ἀντίμαχος φησιν Ἀργεῖον αὐτὸν,
οὐκ Ἀρχάδα. Omnium fere consensu Arcas, sed
quomodo Argos ipsi velut altera patria facta,
plenius aliis narrat Euripides Suppl. 888-898.
Hinc Ἀργεῖος epitheto non negari Arcadem natu
fuisse dicerem, nisi Euripides alio loco (Phæn.
1153) ita loqueretur:

Ὁ δ' Ἀρχάς, οὐκ Ἀργεῖος, Ἀταλάντης γόνος,

qui versus ostendit ab aliquibus eum simpliciter
Argivum olim esse habitum.

XX (18).

Pausanias VIII, 25: Ἀντίμαχος δὲ (Arionem
equum) παῖδα εἶναι Ἰῆς φησι·

Ἀδρηστος Ταλαῖ' υἱὸς Κρηθητιάδαο,
πρότιστος Δαναῶν, εἰς αἰνετὴν ἤλασεν ἵππῳ,

17.

A Dyme est adjectivum Dymius. Antimachus libro
quinto Thebaidos:

Inter hos vero tu prudentissimus militum dux
versatus es, usque dum destruxistis Dymiam urbem.

18.

Antimachus dicit apud subulcos enutritum esse Tydeum.

19.

Antimachus Parthenopæum Argivum dicit, non Arcadem.

20.

Antimachus e Terra genitum Arionem his versibus pro-
didit:

Adrastus Talao Cretheide natus, Achivum
primus duxit equos insigni laude superbos,

Καιρόν τε κρηπνόν καὶ Ἀρείονα Θελπουσαῖον,
τὸν ῥά τ' Ἀπολλωνος σχεδὸν ἄλσος Ὀρχαίοιο
αὐτὴ γαί' ἀνέδωκε, σέβας θνητοῖσιν ἰδέσθαι.

V. 1 vulgo Ταλαῶ. Grammaticus Bekkeri Anecd. p. 1223: Ταλαῶ Ταλαῶς ὡς παρ' Ἀντιμάχῳ. Hinc Ταλαῶ Siebelis. et Th. Bergk. Ceterum Cretheus Talai non pater erat, sed proavus. Vide paullo post. V. 2 vulgo Δαναῶν περ ἐπαινετὸν ἤλ. Codd. meliores δαναῶ νεωκινέτω, unde quam edidimus scripturam verissimam effecit Buttmannus, postea inventam in Lugdunensibus excerptis. Male Blomfieldus παρ' ἐπαινετὸν ἤλ. V. 3 Valckenarius malebat Κρηπνόν τε, Jacobsius (ad Anthol. Palat. p. 455), Κίρκον τε (coll. Iliad. X, 139), quia Cærus equus alibi non memoratur. Verum alia multa nomina equorum semel modo in veterum monumentis inveniuntur. Satis erat aptum equo esse nomen Cæri. Thelpusius dicitur Arion ut in Thelpusia regione natus (ibi enim situm Onceum Arcadicum), nisi poeta simul ad alteram narrationem Thelpusiorum respexit, de qua Pausanias eod. cap., ubi etiam de Apolline Oncæo.

Addimus hoc loco generis Adrasti notationem ex Antimacho petitam a scholiasta Euripidis Phæniss. 150, quem indicavit Düntzerus: Παρθενοπαῖος] ὡς μὲν Ἀντίμαχος Ἰάσονος (sic) φησὶ Ταλαῶ τοῦ Βλάντος τοῦ Ἀμυθάνου τοῦ Κρηθείου τοῦ Αἰθίου τοῦ Ἑλλήνου τοῦ Διός, μητρὸς δὲ Λυσιμάχης τῆς Κερκυόνης τοῦ Ἡσσειδῶνος. Turbatum aliquid in initio scholii, et erratum a grammatico Adrasti genus ex Antimacho cum Parthenopæi genere apud Hellenicum comparante, ac si de eodem uterque heroe loqueretur.

XXI (19).

Idem ibid.: Λέγεται καὶ τοιάδε· Ἡρακλῆα πολυμῶντα Ἠλίοις αἰτῆσαι παρ' Ὀρχου τὸν ἵππον (Arionem), καὶ λαῖν τὴν Ἥλιν ἐπὶ τῷ Ἀρίονι ὀχούμενον ἐς τὰς μάχας· δοθῆναι δὲ ὑπὸ Ἡρακλείδους ὕστερον Ἀδράστῳ τὸν ἵππον. Ἐπὶ τούτῳ δὲ ἐς τὸν Ἀρίονα ἐποίησεν Ἀντίμαχος.

et Cærum pernicem, et Ariona Thelpusæum, quem juxta Oncæi Phœbi nemus edidit ipsa Terra parens, cunctorum oculis mirabile monstrum.

Genus Adrasti hoc est apud Antimachum: Adrastus, Talæus, Bias, Amythaon, Cretheus, Æolus, Hellen, Jupiter: Adrasti mater erat Lysimache, Cercyonis Neptuni filii filia.

21.

Narrantur hæc quoque: Herculem cum Eleis bellantem ab Onco poposcisse Arionem; eoque in vectum Elidem expugnasse, ab Hercule deinde Adrasto concessum esse eum equum. Hanc in rem de Arione scripsit Antimachus:

Ὅς ῥά ποτ' Ἀδράστῳ τριτάτῳ δέδμηθ' ὑπ' ἀνακτι.
Schellenb. et Siebelis. ῥα τότε. Deinde τριτάτῳ δέδμη. codices Parisini teste Clavierio (unus δ' ἐδμηθ'), quo alludunt alii. Vulgo τριτάτῳ γ' ἐδμη. Conf. fr. 6 Thebaidis Cyclicæ.

XXII (17).

Idem ibid. §. 3: Καλοῦσι δὲ Ἐρινὺν οἱ Θελπούσιοι τὴν θεὸν (Cererem)· ὁμολογεῖ δὲ σφισι καὶ Ἀντίμαχος, ἐπιστρατεῖαν Ἀργείων ποιήσας ἐς Θήβας· καὶ οἱ τὸ ἔπος ἔχει·

Δήμητρος τόθι φασὶν Ἐρινύος εἶναι ἔδεθλον.

Qui versus fortasse in eadem expositione de Arionis origine locum habebat, ut Thelpusiorum quoque narratio (v. Pausan.) a poeta memorata fuerit. Quo spectare possit vocabulum φασίν.

XXIII.

Schol. Pindari Ol. VI, 21: Τοὺς δὲ ἵππους αὐτοῦ (Amphiarai) φησὶν Ἀντίμαχος ἀσυστάτους· οἱ δὲ Θεσσαλοὺς· ὀνόματα δὲ αὐτῶν Θόας καὶ Δίας· ὁ δὲ ἡνίοχος αὐτοῦ Βάτων ἐκαλεῖτο ἢ Σχοίνικος, συγκαταποθεὶς αὐτῷ. Nomina equorum et ipsa ex Antimacho memorari videntur, et alteruter aurigarum. Sed recte Meinekius ad Euphorion. p. 72 voc. ἀσυστάτους corruptum esse judicat. Illud nemo largietur Ungero (Paradox. Theban. I, p. 475), Antimachum scripsisse scholiastam, quum vellet Euphorionem, et Ἀσσωτίους· nisi lacunam statuas, φησὶν Ἀντίμαχος ** (ὁ δὲ Εὐφορίων) Ἀσσωτίους.

XXIV (31).

Vetus scholiastes Statii Theb. III, 466, ad verba *Gemini vates*, Melampus et Amphiaræus: *Dicunt poetam ista omnia ex Græco poeta Antimacho deduxisse, qui et ipse (Ion)gam Thebaidem scripsit et veteribus in magnæ prælii habitam.* Quæ per se vage dicta sunt: sed quia huic loco, non primis versibus Statii adjecta leguntur, ex antiquiore et accuratiore notatione fluxisse statuo.

Tertio ab Adrasto est domitus ductore Pelasgum.

22.

Thelpusii Cererem vocant Erinnyn: quod ipsum nomen cum iis agnoscit Antimachus, usurpans eo carmine, quo Argivorum in Thebanos expeditionem scripsit. Versus ejus sic habet:

Delubrum Cereris fama est ibi Erinnydos esse.

23.

Amphiarai equos Antimachus narravit fuisse insociabiles (?); alii, fuisse Thessalos: nomina vero eorum sunt Thoas et Dias. Auriga eorum vocabatur Bato, aut Schœnicus, una cum Amphiarao terra absorptus.

XXV (27).

Eustath. ad II. B, 212, p. 205, 10: Σημείωσαι δὲ ὅτι, Ὁμήρου δευτέρα: συζυγίας εἰδότες τὸ κολῶνι, καθὰ δηλοῖ τὸ ἐκολῶα, ὁμοιον δὲ τῷ ἐβόα, φατὶν οἱ παλαιοὶ καὶ πρώτης αὐτὸ εἶναι παρ' Ἀντιμάχῳ, εἰπόντι,

Ὡς ῥα τότε Ἀργείων ἐκολῶει | στρατός.

Buttmannus Lexil. I, p. 160, corrigit κολῶει, correpto ω ante vocalem. Sed recte animadvertit G. Dindorfius, deesse quædam ante στρατός, fortasse epitheton. Blomfieldus στρατός ponit ante Ἀργείων cum lacunæ signo. Aliter verba transposuerat Spohnius de extrema parte Odys. p. 209.

XXVI (21).

Athen. VII, p. 304, F, de hippo pisce: Μνημονεύει δ' αὐτοῦ Ἀντιφάνης ὁ Κολοφώνιος ἐν τῇ Θεβαΐδι λέγων οὕτως·

Ἡ ἔκην, ἡ ἵππον, ἡ δὲν κίχλην καλεοῦσιν.

Recte Jonsius et alii Ἀντίμαχος ὁ Κ. Antiphani hic non est locus. In versu vulgo ἔκην. Hesychius: Ἴππος, ὁ μέγας θαλάσσιος ἰχθύς.

XXVIII (30).

Scholiastes Æschyli Septem v. 169 ed. Stanl.: Ὀγκαία τοίνυν ἡ Ἀθηνᾶ τιμᾶται παρὰ Θεβαίους. Ὀγκα δὲ παρὰ Φοίνεϊν ἡ Ἀθηνᾶ, καὶ Ὀγκαία πύλαι. Μέννηται τούτου (τούτων?) καὶ Ἀντίμαχος καὶ Ῥιανός. V. Ungerum Paradox. Theban. I, p. 267 sqq.

XXIX.

Apollon. Dysc. De pronom. p. 113, B: Διὰ τοῦ ε ἡ νῶς παρὰ Ἀντιμάχῳ ἐνθηδισιν (sic).

Ἐδραχε νῶς μολοῦσα.

XXX.

Idem ibid. p. 141, B, C: Καὶ ἀπ' αὐτῆς (pronome σφῶν) κτητικὴν παρ' Ἀντιμάχῳ εἰρησθαι ἐπὶ Τυδείῳ καὶ Πολυνείκους τὸ « σφωϊτέρην διζύν » καὶ διὰ τῆς δευτέρας Ἐτεοκλέους καὶ Πολυνείκους τὸ « σφωϊτερον μῦθον », ταυτοῖς ἐναντιοῦνται. Prius

dictum videtur de Adrasto illos lieros apud se recipiente, σφωϊτέρην (δι') διζύν.

XXXI (28).

Stephanus Byz. v. Αἶα: Ἔστιν Αἶα καὶ Μακεδονίας πηγὴ, ὡς Ἀντίμαχος ἐν Θεβαΐδι. Vel ex Antimacho, ut alia passim, vel ex antiquis criticis ad Iliadis B, 850, Etymologus M. p. 27, 25: Αἶα καλεῖται καὶ κρήνη ἐν Παιονίᾳ. Ἄα in Axium decurrit.

XXXII (59).

Plutarch. Quæst. Symp. V, 8, 3, p. 683, F: Γραμματικοὶ τινες ἔφασαν ὑπέρφλοια (ab Empedocle) λαλέχθαι τὰ μῆλα διὰ τὴν ἀκμήν· τὸ γὰρ ἄγαν ἀκμάζειν καὶ τεθελέναι φλοίειν (φλούειν) ὑπὸ τῶν ποιητῶν λέγεσθαι καὶ τὸν Ἀντίμαχον οὕτω πως « φλοίουσαν (φλού—) ὀπώρας » εἰρηκέναι τὴν τῶν Καδμείων πόλιν. Ad quæ respicit IX, 9, p. 735, D: Τὸ μετόπωρον, ὅτε μάλιστα γλωρὰν καὶ « φλοιοῦσαν », ὡς Ἀντίμαχος ἔφη, τὴν ὀπώραν γενομένην κτλ. Ubi recte Valckenar. (ad Eur. Phœn. p. 312) et Salmasius scripserunt φλούσαν, quod in altero quoque loco voluit Plutarchus (conf. Ælian. V. H. III, 41, schol. Apollon. Rh. I, 115): sed in ejusmodi lusus perpetuum est incommodum, quod oculis scribi debent, auribus non possunt.

XXXIII (20).

Apollodorus III, 6, 8: Ἀδραστον δὲ μόνον ἵππος διέσωσεν Ἀρίων. Barthius ad Statii Theb. 11, 197, appositis his verbis: « In cujus auctoris, inquit, manuscripto exemplari Palatino in margine scriptum offendimus: Ἀντιμάχου. Ut versus ille fuerit Antimachi. » Quem Barthio melius sic scripsit Mitscherlichius:

Ἀδραστον δὲ μόνον διὸς διέσωσεν Ἀρίων.

Sed versum ita similiterve conceptum existisse in Thebaide non admodum verisimile est. Aliorum narrationes contulit Welckerus in Diariis Zimm. l. c. p. 153.

25.

Ita tunc Argivorum exercitus tumultuabatur.

26.

Meminit hippî piscis Antimachus Colophonius, in Thebaide, his verbis:

Authyccam, aut equum, aut quem turdum appellant.

28.

Minerva Oncaea colitur a Thebanis. Apud Phœnices Onca est Minerva. Hinc Oncaea porta (Thebarum). Meminerunt Antimachus et Rhianus.

29.

Antimachus in Thebaide:

Conspexit mulier nos ambos accedens.

30.

Antimachus diverso modo de Tydeo et Polynice dicit « ipsorum miserationem », quæ de his concipitur; et « ipsorum sermonem », quem Eteocles et Polynices faciunt.

31.

Est etiam Æa fons Macedoniæ, uti Antimachus in Thebaide refert.

32.

Grammatici quidam dixerunt, mala ab Empedocle dicti hyperphlœa ab vigorem. Nam apud poetas verbo φλοίειν significari quod est majorem in modum vigere et germinare. Ita fere Antimachum Cadmeorum urbem dixisse « florentem (s. vegetam, φλοίουσαν) frugibus. »

33.

Servavit solum Adrastum divinus Arion.

XXXIV (51-53).

Porphyrus apud Eusebium Præpar. evang. X, c. 3, p. 467: 'Ο Ἀντίμαχος τὰ Ὀμήρου κλέπτων παραδiorθοί· Ὀμήρου γὰρ εἰπόντος (Iliad. I, 558),

Ἴδεώ θ', δε χάρτιστος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν,
Ἀντίμαχος λέγει·

Ἴδεώ θ', δε χάρτιστος ἐπιχθονίων ἦν ἀνδρῶν.

Καὶ Λυκόφρων ἐπαινεί τὴν μετάθεσιν, ὡς εἰ' αὐτῆς ἐστηριγμένου τοῦ στίχου. Τὸ γὰρ,

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Διομήδης,
σιγῶ, Ὀμήρου κομωδηθέντος ὑπὸ Κρατίνου διὰ τὸ
πλεονάσαι ἐν τῷ Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος ὅπερ οὕτω πε-
πατημένον οὐκ ὥκνησεν Ἀντίμαχος μεταθεῖναι. Τοῦ
δὲ (Odys. B, 234),

Λαῶν, οἷσιν ἀνασσε, πατὴρ δ' ὡς ἤπιος ἦεν,
Ὀμηρικῷ ὄντος, καὶ πάλιν ἀλλαχοῦ που λεγομένου
(li. II, 563),

Οἱ δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας,
δ' Ἀντίμαχος μεταθεῖς ἡμίστιχα, πεποίηκε·

Λαῶν, οἷσιν ἀνασσον, ἐκαρτύναντο φάλαγγας.

Absurditatem obtreccationis non opus est notari. Idas iterum memoratur fr. 105. Versum de Diomede per se momentum non facere in quæstione de Epigoni tanquam parte Thebaidis, recte dixit Schellenbergius p. 19 et 93: sed mirum ni ex Thebaide petiti sint hi tres versus, imo pro certo id haberi posse arbitror: tum vero hæc mentio Diomedis in illa quæstione non est nihili judicanda. Homericus Iliad. A, 316, similis est.

XXXV.

Schol. Homeri II. Δ, 439: Δεῖμος καὶ Φόβος Ἄρειος υἱοί· πλανηθεῖς δ' Ἀντίμαχος ἱππῶν Ἄρειος ὀνόματα ἀποδεδώκεν·

Δεῖμός τ' ἡδὲ Φόβος πόδας αἰνετὼ, ὡς Θουάλλης.

De Φόβῳ idem testatur schol. ad N, 299. Quæ præterea Düntzerus addit tanquam Antimachi fragmentum (καὶ ῥ' ἱπποὺς καλετο Δεῖμόν τε Φόβον τε ζευγνύμεν), ea Homeri sunt II. O, 119.

His fragmentis, quæ sine dubio ad Thebaidem referri poterant, addimus alia quæ in eadem olim lecta fuisse valde probabile est.

XXXVI (23).

Strabo XIII, p. 588=680, A: Ἐνταῦθα μὲν οὖν (ἐν Ἀδραστείας πεδίῳ) οὐδὲν ἱερὸν Ἀδραστείας δείκνυται, οὐδὲ Νεμέσεως· περὶ δὲ Κύζικόν ἐστιν Ἀδραστείας ἱερὸν. Ἀντίμαχος δ' οὕτω φησιν·

Ἔστι δέ τις Νέμεσις, μεγάλη θεὸς, ἥ τάδε πάντα
πρὸς μακάρων ἔλαχεν· βωμὸν δὲ οἱ εἴσατο πρῶτος
Ἀδρηστος ποταμοῖο παρὰ ῥόον Αἰσῆποιο,
ἐνθα τετίμηται τε καὶ Ἀδρήστεια καλεῖται.

Versus olim celeberrimi, citati etiam ab Harpocrate v. Ἀδραστείαν, p. 6, Suida in ead. v., Eustathio II. p. 355, 25, Apostolio Prov. I, 40. V. 2 Eust.: εἴσατο, ἤγουν ἱδρυσε. V. 3 Eust. περὶ ῥόον, duo codd. Harpocr. et gramm. Bekkeri Anecd. p. 342, 16, παρὰ ῥόω. « In versu 1 τάδε πάντα ad ea refer, de quibus ante in carmine dictum erat, sorte, impiorum facinorum ultionem, justorumque remunerationem. » Schellenb. Æsepus fluvius Lyciæ Trojanæ, Hom. II. B, 825.

34.

Antimachus quæ ab Homero furatus est, ea paululum immutat; velut quum Homeros dixerit,

Idæ, mortales cunctos qui robore vicit,

Antimachus ita:

Idæ, mortales qui robore cunctos vicit:

quam ejus emendationem Lycophron probat, quod ea versum firmitorem reddere videatur. Nam alterum quidem illum,

His contra princeps Diomedes vocibus infit,
laceo, quum hoc nomine Homerus a Cratino in comædia traducatur, quod suum illud, τὸν δ' ἀπαμειβόμενος, ad satietatem inculcet. Quod usque deo tritum licet, suis tamen inserere non dubitavit Antimachus. Præterea Homericum illud est,

Eque suis populis, patrio quos more regebat,
et alterum hoc,

At postquam hinc atque hinc densam instruxere
phalangem,

quo ex utroque sumptis hemistichiis Antimachus versum hunc conflavit,

Eque suis populis densam instruxere phalangem.

35.

Terror (Dimus) et Metus (Phobus) filii sunt Martis. Per errorem factum est ut Antimachus tanquam equorum Martis nomina ederet:

Terror et Metus, pedibus præstantes, Procellæ
filii.

36.

In Adrasteæ campo nullum hodie Adrasteæ, nullum Nemeseos visitur templum; sed prope Cyzicum est Adrasteæ sanum. Antimachi vero sunt hæc:

Est quædam Nemesis, numen grave: cuncta dedere
sorte illi superi: cui primus condidit aram (hæc
Æsepi tumidum prudens Adrastus ad amnem):
hic sacris colitur dea, et Adrastea vocatur.

XXXVII (26).

Schol. Nicandri Ther. 472, p. 83: 'Ο Σάος καὶ δ Μόσυλος ὄρη εἰσὶ τῆς Σάμου. Μένεται δὲ τούτων τῶν τόπων ἐν Ἀθήνῃ τε καὶ Σαμοθράκῃ, τὰς νήσους ἑκατέρων ἀπὸ τούτων σημαίνων. Ἐκαλεῖτο δὲ Σάος καὶ (omittit codex Reg. 2403) ἡ δὲ ὅλη Θρακικὴ Σάμος· Μόσυλος δὲ, τὰ ὄρη τῆς Ἀθήνου, ὡς Ἀντίμαχος·

Ἡφαίστου πυρὶ εἴκελον, ἣν ῥα τιτύσκει

δαίμων ἀκροτάτης ὄρεος κορυφῇσι Μοσύχλου.

Cod. Reg. Ἡφαίστοιο. Schellenbergius observat, ἣν referendum videri ad φλόγα vel ejusmodi vocabulum, quod olim præcesserit: quamquam in verbis per se spectatis multo probabilius est ὁ ῥα. Librarius non satis attentus scripsisse videtur Ἡφαίστου πυρὶ, quum deberet φλογί. Heroem quendam cum igne comparari, probabiliter conjecit Düntzerus. De grammatici verbis prioribus dicere omittimus nihil ad Antimachum pertinentia: sed Eratosthenis versum, qui apud scholiastam fragmentum nostrum excipit, ex codice Regio emendabo. Olim legebatur, καὶ Ἐρατοσθένης, Εἴ τοι ὅσοις φαίνεσκε ... Schneiderus ex codice, ut ait, Gottingensi scripsit, Καὶ Ἐρ. φησί· « Παμφαίνεσκε Μοσυλ. . . », vereor ne humani quid passus. Nam Regius cum Gottingensi in iis locis quos contuli prorsus consentiens, hæc ita ponit, Ἐρ. φ. εὔτοι ὅσσε κάνθων (nimirum κάν, superpositis θ et sigla ων) φαίν. etc., id est,

Εὔτέ (?) οἱ ὅσσε

ἐκ κανθῶν φαίνεσκε Μοσυλάτῃ φλογί ἴσον.

Alexandrini ὅσσε cum singulari struebant.

XXXVIII (75).

Herodianus Περὶ μονήρ. λέξ. p. 4, 10, postquam de accentu adjectivorum νηραλέος, δειμαλέος, etc., egit: Τὸ μέντοι θαυδάλεος τρίτην ἀπὸ τέλους ἔχει τὴν ὀξεῖαν . . . καὶ παρὰ Ἀντιμάχῳ κονισάλεος·

Τὸ δ' αὖτ' ἀμφὶ κονισάλεον πεπονήατο δῖφρον.

Καὶ ὁῦλον ὅτι ἡ ἀναλογία ἰωμένη τῷ τοιούτῳ διαφόρου κινήσεως παρίσταισι τὰς λέξεις· ὡς ὅτι τοῦ δαι-

δάλεος καὶ κονισάλεος, κτητικὴ ἰωνικὴ εἰσὶν ἐνδεία τοῦ ι, ὁμοίως καὶ Ἐκτόρεος καὶ Νεστόρεος. Excerptis hæc Etymologus M. p. 261, 48 sqq., unde partem fragmenti sumpserat Schellenbergius. Tò scripsi ex Welckeri conjectura (de Cyclo. ep. p. 104), ad Molionas (conf. ad fr. 16) hæc referentis. Editio τῷ. Cod. Taurin. omittit αὖτ'.

XXXIX.

Herodianus Περὶ διγρόνων in Crameri Anecd. vol. III, p. 296, 10, de correptione tertiæ personæ pluralis perfectorum loquens: 'Ὡς παρ' Ἀντιμάχῳ·

Οἱ δὲ πάροιθε πόνοιο νενεύκασιν ἄλλοι ἐπ' ἄλλῳ.

Ex eodem codice versum jam protulerat Bekkerus Anecd. p. 1436. Est etiam ap. Draconem Straton. p. 33, 10, et in excerptis Crameri An. vol. IV, p. 415, 23. Conf. ad Gregor. Cor. p. 166.

XI. (64).

Etymol. M. p. 558, 25: Λαχμῶν, τῷ δασεῖ τῶν ἐρίων. Σέλευκος δὲ (in Homeri Odys. I, 445) ἀξιοὶ διὰ τοῦ ν γράφεσθαι λάχων, ὁ σημαίνει λάχνην. Ἀντίμαχος δὲ τῶν ἵππων τὸν λακτισμὸν· οἶον,

Λαχμὸν δ' οὐ δεῖδιεν ἵππων.

Hesychius: Λαχμῶν, ἵππειων λακτισμῶν.

XLI (62).

Idem p. 371, 21, v. Ἐρεχμῶς: Διωχμὸν λέγουσιν οἱ Αἰολεῖς διὰ τοῦ χ καὶ ληχμὸν, ὡς Ἀντίμαχος·

Ληχμὸν δ' ἐμπάζεσθαι ἀλεείνων.

Spohnius De extr. parte Od. p. 208, ληχμῶν, quò minime opus est. Hesychius: Ληχμὸν, λῆξιν.

XLII (24).

Plutarch. Quæst. Rom. p. 275, A: Διὰ τί τῷ τοῦ Κρόνου ναὶ χρῶνται (Romani) ταμείῳ τῶν δημοσίων χρημάτων, ἅμα δὲ καὶ φυλακτηρίῳ τῶν συμβολαίων; . . . ἢ-ὅτι καρπῶν ἀρετῆς ἢ γεωργίας ἡγεμὸν ὁ θεός; ἢ γὰρ ἀρπη τοῦτο σημαίνει, καὶ οὐχ, ὡς γέγραπεν Ἀντίμαχος Ἡσιόδῳ πειθόμενος·

Λέχρις δὲ δρεπάνῳ τέμνων· ἀπο μῆδεα πατρός

Οὐρανοῦ Ἀχμονίδειο λάσιος Κρόνος ἀντιτίτευκτο.

Locus Hesiodi est Theog. 160 sqq., ubi fabula

37.

Mosychilus, mons ignivomus Lemni, ut apud Antimachum:

Vulcani flammæ similem, quam excitat deus summis in cacuminibus montis Mosychli.

38.

Ambo rursus circa pulverulentum currum operati erant.

39.

Hi vero ante laborem (pugnam?) innuerunt alius alii.

40.

Calcitratum non timuit equorum.

41.

Sortitionem curare evitans.

42.

Cur Saturni templo utuntur Romani loco ærarii, ibidemque contractuum monimenta asservant?.... an quia deus ille fructuum virtuti atque agriculturæ præesse creditur? hoc enim falx designat; non id quod Hesiodum secutus dixit Antimachus:

Hunc contra situs est hirtus, genitalia patris Acmonidæ Cæli Saturnus falce revellens.

de Cæli genitalibus a Crono filio exsectis. V. 1 recte Schellenbergius λέγρις (quod melius hoc loco quam λέγρια), i.e. *oblique*, ex πλαγίου, ut exponit schol. Apoll. Rh. III, 228. Codd. λέγρις. De Urano Acmonis filio conf. Eustath. p. 1154, 23, Alcmanis auctoritate utentem. Verbum ἀντιτέτυκτο si proprie accipiendum est, *Contra vel ex adverso structus fuit*, ostendere videtur describi ab Antimacho locum status ornatum.

XLIII.

Scriptor Vitæ Arati, in ἐξηγήσει ad v. 15 sq., Χαῖρε, πάτερ, ... αὐτὸς καὶ προτέρη γενεή, p. 441 Buhl. : Ἦτοι οἱ Τιτῆνες. Ἰσως καὶ παρὰ Ἀντιμάχου. Γηγενέας τε θεοὺς προτερηγενέας Τιτῆνας.

Correxist Schneidewinus. Vulgo προτ. τι Τιτῆνας.

XLIV.

Chærobosc. in Bekkeri Anecd. p. 1393 : Τὸ Λάδων (ἴσθι δὲ ὄνομα ποταμοῦ) ὑπὸ Ἀντιμάχου διὰ τοῦ ω κέλится ἀναλόγως, ὡς «Λάδωνος.» Conf. Pausan. VIII, 25, 4.

Præter hæc in Thebaide locum habere poterant fragmenta incerta 66, 69, 71, 73, 80, 84, 90, 111, quod in ipsis ostendi.

ΛΥΔΗ.

Antimachus Lydes amore correptus Colophone relictæ in Lydiam, fortasse Sardibus ipsis habitatum abiit. Inde post mortem illius in patriam rediit et dolorem elegiarum libris scribendis solabatur. Narrat hoc Hermesianax in celeberrima Elegia, v. 41 sqq. :

Λύδης δ' Ἀντίμαχος Λυσγίδος ἐκ μὲν ἔρωτος
πληγῆς Πικτυλοῦ βεῦμα' ἐπέβη ποταμοῦ.
Σαρδιανὴν δὲ θανοῦσαν ὑπὸ ξυρὴν θέτο γαῖαν,
Τμώλιον αἶζαν δ' ἔλθεν ἀποπραλιπῶν
ἔκρη ἐς Κολοφῶνα, γόων δ' ἐνεπλήσατο βίβλους
ἱρὰς, ἐκ παντὸς παυσάμενος καμάτου.

Et Plutarchus Consolatione ad Apollonium p. 106, B : Ἀντίμαχος ὁ ποιητής, ἀποθανούσης τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Λύδης, πρὸς τὴν φιλοστόργως εἶχε,

παραμύθιον τῆς λύπης αὐτῷ ἐποίησε τὴν Λέγειν τὴν καλουμένην Λυανη, ἐξαριθμησάμενος τὰς ἡρωϊκῆς συμφορῆς, τοῖς ἀλλοτρίοις κακοῖς ἐλάττω τὴν ἑαυτοῦ ποιῶν λύπην. (Conf. etiam Athen. XIII, p. 597, A). Hoc carmen amorem Antimachi et Lydes sæculorum memoriæ commendavit : v. Ovid. Trist. I, 6, 1; Posidippum in Anthol. Pal. XII, 168, Asclepiaden ibid. IX, 63; sed hujus ipsa verba referenda sunt :

Λύδη καὶ γένος εἰμὶ καὶ οὖνομα, τῶν δ' ἀπὸ Κόδρου
σεμνοτέρη πασῶν εἰμὶ δι' Ἀντίμαχον.

Τίς γὰρ ἐμ' οὐκ ἤσεις; τίς οὐκ ἀνελέξτο Λύδην
τὸ ξυρὸν Μουσῶν γράμμα καὶ Ἀντιμάχου;

Non effugit tamen hoc carmen quantumlibet celebratum notam acrimoniam Callimachi, *crassum et minime acutum vel elegans* dicentis. Schol. Dionysii Perieg. init. p. 317; 21 Bernh. : Ὅτι δὲ διεβέβηται τὸ παχὺ, σαφῶς δὲ Καλλίμαχος ἐν τῇς Ἐπιγράμμασι δηλοῖ· διασύρων γὰρ Ἀντιμάχου τὸ ποίημα τὴν Λύδην, εἴρη (fr. 441).

Λύδη καὶ παχὺ γράμμα καὶ οὐ τορόν.

Desunt reliqua epigrammatis, in quibus Platonis de Antimacho iudicium Callimachus perstrinxisse videtur; probabiliter hoc colligas ex Procli verbis supra p. 29 init. appositis.

Nækius de Chæriilo p. 73 : «Quod ad elegiam attinet, non dubito quin, quam vim Thebais Antimachi in epicam poesin, eandem fere Lyde in elegiam exseruerit. Ille primus antiquam elegiæ simplicitatem, a Callino, Mimnermo, Tyrtaeo præscriptam, temerasse, præclaro exemplo, dispositionem artificiosiore, sed eandem molestiorem, doctrinæ quum in rebus, tum in dictione ostentationem intulisse in hoc poeseos genus videtur. Quod quidem cum Lyda omnibus conditionibus comparari posset, elegiacum carmen fortasse nullum usquam exstitit, si forte Hermesianactis Leontium exceperis : ac non maximo in honore fuisse apud Alexandrinos mirum illud Antimachi carmen, certe apud Callimachum non fuisse, ostendit illius fr. 441. Nihilominus cer-

43.

Deos ex terra uatos, prius genitos Titanas.

44.

Ladonis (Arcadiæ fluvii).

LYDE.

Lydes, Lyse filia, amore percussus Antimachus ad Pictoli fluentia tendit. Ubi quum defunctam sub Sardiana arida terra composuisset, Tmoli arce relicta, profectus est in altam Colophonem; et libros sacros querelis implevit, sic ab omni dolore sanatus.

Hoc genere animum demulcendi usus est etiam Antimachus poeta : quum enim morte amisisset Lyden uxorem, quam admodum caram habuerat, leniendi doloris causa elegiam scripsit LYDEN dictam, in qua enumeratis heroum et heroinarum calamitatibus, alienorum malorum commemoratione suum morrorem deterebat.

Asclepiadæ epigramma.

Sum Lyde genus et nomen, magis inclyta Codri
progenie cuncta facta per Antimachum.
Quis non me cecinit? quis non Lyden recitavit.
communem Musarum Antimachique librum?

tum est illas, quas Antimachi Lydæ ascripsi, virtutes, sive malis, vitia, in Callimachi et Philætæ elegia passim, ne dicam perpetuo, occurrisset. Et profecto, præ aliis poeseos generibus, elegia hoc habet ut variis formis, hoc ævo docta, illo simplex, vel eodem ævo, apud hunc poetam docta, apud illum simplex placeat. Quæ postrema scribenti Næcio popularium poetarum admirabilia exempla sine dubio obversabantur. Ceterum in illis ἡρωϊκαῖς συμφοραῖς enarrandis Antimachum non brevius quam in Thebaide versatum, sed otiose per singula mythorum deambulasse, nec amores modo infelices heroum pinxisse, fragmenta demonstrant. Quare Agatharchides Cnidius, sæculo fere ante res Christianas, tam dives mythicæ doctrinæ opus in compendium pedestri oratione scriptum redegit, teste Photio Bibl. cod. 213, p. 171. Ceterum commendamus quæ de hoc carmine scite disseruit Welckerus de Cyclo ep. p. 108.

Antimachi Lyden inter Romanos imitatus est C. Proculus, quod didicimus ex Appuleii qui fertur libro de Orthographia, § 43: *Battus fuit ... Polymnesti filius, qui Cyrenen condidit; unde Cyrenenses poetæ dicuntur Battiadæ Herodio et Proculo et Proclo Pindari* (Pythic. V, 36) *enarratoribus* * * *Callimachus* * * *Strabo item; sed et C. Proculus Antimachum secutus in opere quod de Lyde et ipse habet centum et quadraginta elegorum libris; unde «latus Antimachus» C. Melisso in libris Jocorum dicitur sic* * * Rectissime Osannus *Antimachum* bis substituit *Callimacho*, qui legitur in codice. Idem egregie observavit, Catulli *tumidum Antimachum*, de quo supra mentionem fecimus, non de ipso Antimacho intelligi debere, sed de imitatore ejus Proculo. Minime obstat Osanno Ovidianum illud (Ep. ex Ponto IV, 16, 32),

Callimachi Proculus molle teneret iter.

De numero librorum Lydes latinæ incerta res est: non desunt in codice illius opusculi manifesta glossarum et transpositionum exempla; quare ne *centum et quadraginta* libri Ineptiarum vel Jocorum Melissi fraudem huic loco intulerint verendum est. Totum segmentum posui, quod doceret poetam Græcum Battii quoque res in Lyde tetigisse, nisi verba *Antimachum secutus* ad ipsam scriptionem probabilius referrentur:

sed poterat etiam ab exemplari suo hæc sumpsisse. Certior res est in altero loco, § 4, qui pro fragmento Antimachi haberi debet: *Rhiaco, filia Staphyli et Chryscidis* (leg. videtur *Chrysothemidis*), *sororibus Molpadia major, Parthenia minor; quæ ab Apolline compressa gravidaque facta, a patre in arca inclusa est, et in mare dejecta, in Delum appulit, filiumque genuit nomine Anium, qui clam ab Apolline alitus et divinitate donatus est. ... C. Proculus in sua Lyde, et Sextus Gracchus in libris Amorum historiam elegantissime exornarunt.*

XLV (34).

Stephanus Byz. v. Δώτιον, p. 114, 27: ... καὶ Δωτιάς, ὡς Ἰλιάς τοῦ Ἰλίου. ... Καὶ Ἀντίμαχος ἐν β' Λύδης.

Φεύγοντας γαίης ἔκτοθι Δωτιάδος.

Δωτιάς γαίη, ab aliis fere Διώτιον πεδίον dictum, in media prope Thessalia situm erat, Perrhæbia, Ossa et Bæbeitide palude propinquis, teste Strabone IX, p. 442 (674). Verba ipsa ad Thessalos cum Triopa, Helii filia, in Cnidum emigrantes (Diodor. V, 61, Bæckh. ad Pindari schol. p. 314 sq.) retulerunt Schellenb., Webers (Eleg. Græc. p. 653 sq.) et alii.

XLVI (36).

Photius Lex. p. 344, v. Ὀργεῶνες: Σάλευκος δὲ ἐν τῷ ὑπομνήματι τῶν Σόλωνος ἀξόνων ὀργεῶνάς φησι καλεῖσθαι τοὺς συνόδους ἔχοντας περὶ τινὰς ἥρωας ἢ θεοὺς· ἥδη δὲ μεταφέροντες καὶ τοὺς ἱερεῖς οὕτω καλοῦσιν· ὁ γοῦν Ἀντίμαχος ἐν τῇ Λύδῃ γ'.

Ἐνθα Καβάρους θῆκεν ἀγακλέας ὀργεῶνας.

Codex Λυδῆι· Γενεαὶ καβάρους θ. ἀγακλέας ὀργεῶνας. In verbis ita ut scripsimus ponendis consentiunt Friedemannus De media syll. pent. p. 344, Bæckhius in Corp. inserr. vol. 2, p. 347, J. H. Vossius ad Hymn. in Cer. p. 150. Similiter corruptus locus est ap. Suidam v. Ὀργεῶνες. Eum respicit Harpoer. in Ὀργεῶνας. Hesychius: Κάβαροι, οἱ τῆς Δήμητρος ἱερεῖς, ὡς Πάριοι. Parios insula ipsa olim Κάβαρος dicta, teste Stephano p. 225, 38, ἀπὸ Καβάρου τοῦ μηνύσαντος τὴν ἀρπαγὴν τῇ Δήμητρι τῆς θυγατρὸς. Conf. Welcker. Trilog. Æsch. p. 221. Apparet igitur ex hoc versu, raptum Proserpinæ narratum fuisse in Lyde.

45.

Dotias.... Et Antimachus libro secundo Lydes:
Fugientes ex terra Dotiade.

46.

Orgæones Seleucus in commentariis de legibus Solonis

vocari dicit eos qui conventus habent ad heroes quosdam vel deos: nunc autem translate sacerdotes ita vocant. Antimachus in tertio libro Lydes:

Ibi (Ceres) Cabarnos posuit (sibi) claros sacerdotes.
Cabarni apud Parios vocantur sacerdotes Cereris.

XLVII (34).

Schol. Euripidis Phœn. 44 : "Οτι δὲ Πολύβοι (OEdipus) ἔδωκε τοὺς ἵππους καὶ Ἀντίμαχος φησιν ἐν Λύδῃ·

Ἦϊπε δὲ φωνήσαι· Πολυβε, θρεπτήρια τούσδε
ἵππους τοι δώσω δυσμενέων ἑλάσας.

Sunt equi Laii. Euripides :

Παῖς πατέρα καίνει, καὶ λαδὼν ὀρχήματα
Πολύβω τρυφεῖ δίδωσιν.

Ubi v. notam Valckenarii. Codices (etiam Parisinus antiquus) θρεπτήρια τάδε, quod in ταῦτα mutarunt Barnesius et Valck., amplexitur et tenet crisis Bachiana. Malui τούσδε, quod et per se melius est et commendatur frequenti permutatione siglarum ου et ους cum α apud librarios. Ceterum apparet ex hoc disticho res OEdipi vel partem rerum ejus per singula tractatas fuisse in elegis Antimachi.

XLVIII (25).

Athen. XI, p. 469, F : "Οτι καὶ ὁ Ἥλιος ἐπὶ ποτηρίου διακομίζετο ἐπὶ τὴν δύσιν, Στησίχορος μὲν οὕτω φησὶν ... καὶ Ἀντίμαχος οὕτως λέγει· "Τότε δὴ εὐχρέω ἐν δέπαϊ Ἥλιον πομπῇ ἀγαλλομένη Ἐρύθεια." Sic cod. Marcianus, πομπῇ. Quod quum facile oriri posset ex πόμπει cum affixa sigla εν et maxima cum probabilitate restituerint πόμπειν Jacobsius et Schweighæuserus, deinde quoniam verba ἐν δέπαϊ, finis pentametri, vitii suspicione nulla premuntur, ego quoque ad Lyden hoc fragmentum retuli, cum Jacobsio Animadv. ad Athen. p. 252 ita scribens,

Τότε δὴ "εὐχρέω" ἐν δέπαϊ

Ἥλιον πόμπειν ἀγαλλομένη Ἐρύθεια·

licet idem in alia abierit posterius, in Append. Advers. Porsoni p. 320, ad Anthol. III, 3, p. 845. Sed vocabulum εὐχρέω sanum esse, ut Schweighæuserus vult, mihi non persuadeo : etiam Jacobsius, qui olim probaverat ad Athen., deinde εὐχρύσω δέπαϊ ᾧ scripsit. Aureum illud poculum est

etiam apud Mimnermum et Pherecydem (schol. Apollon. IV, 1396). Ansana exempli hiatus in media sede pentametri Friedemannio possunt opponi, ignoro. Probabiliter Casaubonus γρυσέω.

XLIX (37).

Etymol. M. p. 375, 40 : "Ερκτωρ, ὁ πρακτικός. Ἀντίμαχος·

"Οσσοι σὼν μεγάλων ἑρκτορες εἰσὶ κακῶν.

Sic Valckenarius ad Eur. Phœn. p. 607, indicio codicis Leidensis, qui οἱ τῶν μ. Editiones nihil nisi τῶν μαγ. ... præbent.

L (57).

Schol. Apollonii Rhod. I, 1008 : Δύπτειν δὲ ἐστὶ τὸ δύναιν, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ ... Ἠρότερος δὲ Ἀντίμαχος·

Ἦῶτε τις καύχῃ δύπτειν ἐς ἀλμυρὸν ὕδωρ.

Sic egregia conjectura restituit Janus Rutgersius, qui hoc legerat in antiquo scholiasta, ἦῶτε καύχῃ δύνῃ ἐς ἀλμ. πέλαγος. Parisinus, ἦῶτε κ. δύπτει ἐς ἀλμ. ὕδωρ, pro quo ὀδμα posuerat Rutgersius. Emendationem probarunt et contra minus felices tuiti sunt Wolfius Epist. ad Schellenh. p. 125 sq. et Schneidewinus ad Ibycum p. 69. Ceterum ad Lyden Schellenbergius retulit hoc fragm. eo argumento, quod alibi scholiasta Apollonii unum hoc carmen ad partes vocet. Cujusmodi argumentum ut in ceteris valet quæ ad res Argonautarum spectant, ita non valet in notatione grammatica. Reliquimus tamen fragmentum.

LI (38).

Idem ad I, 211 : Ζήτης αὖ Κάλαις τε]... Καταλέγει δὲ τούτους καὶ Ἀντίμαχος, inter Argonautas, quorum expeditionem in Lyde relatam fuisse sequentia fragmenta ostendunt.

LII (39).

Idem ad I, 1290 : Ἀντίμαχος εἰ ἐν τῇ Λύδῃ φησὶν ἐκδιβασθέντα τὸν Ἡρακλέα (ex Argo navi), διὰ τὸ καταβαρεῖσθαι τὴν Ἀργὴν ὑπὸ τοῦ ἥρωος. Conf. schol. Pindari Pyth. IV, 303.

47.

Laii occisi equos ab OEdipo datos esse Polybo, narrat Antimachus in Lyde :

Allocutus est eum his verbis : Polybe, nutritionis
mercedem hos
tibi dabo equos, quos ab hostibus abegi.

48.

Solem etiam ab ortu ad occasum veli in poculo, Stesichorus ait..... Et Antimachus ita scribit :

Tunc vero commodo (?) in poculo
Solem magnifice arcessivit illustris Erythea.

49.

Quotquot tuorum malorum magnorum sunt auctores.
[res.

50.

Velut quando mergus aliquis se immergit in salsam
aquam (maris).

51.

Etiam Zeten et Calain inter Argonautas refert Antimachus.

52.

Antimachus in Lyde narrat, Herculem ex Argo nave exire jussam, quia pondere suo heros eam gravabat.

LIII (43).

Idem ad III, 409 : Καὶ Ἀντίμαχος ἐν τῇ Λύδῃ Ἡφαιστοτεύκτους τοὺς ταύρους ἀπεφάνετο. Parisinus schol. χαλκόποδας, calami lapsu : nam χαλκόποδες sunt apud Apollonium. Schol. Pindari Pyth. IV, 398 : Τοὺς πυρίπνους ταύρους Ἀντίμαχος ἐν Λύδῃ Ἡφαιστοτεύκτους λέγει. De tauris quos Æetes Iasonem sub jugum mittere jussit. Mirum neque Schellenbergium neque Bachium in hoc vocabulo, quod consensu præbent testes duo, cogitasse de metro elegiaco talem mensuram repudiante. An poeta Æschylea voce usus fuerit Ἡφαιστοτεύκεις ?

LIV (44).

Idem ad IV, 156 : Ἐν τούτοις δὲ καὶ τοῖς ἐξεῖς φησὶ τὴν Μήδειαν ἐπιβρίνουσαν ἀρκιύθω τὸ φάρμακον κοιμίσαι τὸν δράκοντα, ἐπάδουσαν, καὶ οὕτω τὸ κῶας ἀνελεῖσθαι· καὶ χωρῆσαι ἀμφοτέρους ἐπὶ τὴν ναῦν, κοιμωμένου τοῦ θηρίου· συμφώνως Ἀντιμάχῳ.

LV (46).

Idem ad IV, 1153 : Ἰστέον δτι Τιμαίου λέγοντος ἐν Κερκύρᾳ τοὺς γάμους (Iasonis et Medæ) ἀχθῆναι... Ἀντίμαχος ἐν Λύδῃ ἐν Κόλχοις πλησίον τοῦ ποταμοῦ μιγῆναι αὐτῇ φησὶ τὸν Ἰάσονα. Verba ἐν Κόλχοις ex Parisino scholiasta accesserunt : unde solvit Schellenbergii dubitatio de flumine. Est Phasis.

LVI (45).

Idem ad IV, 259 : Ἡσίοδος δὲ καὶ Πίνδαρος ἐν Πυθιονίχαις, καὶ Ἀντίμαχος ἐν Λύδῃ διὰ τοῦ Ωκεανοῦ φησὶν ἔλθειν αὐτοὺς (Argonautas) εἰς Λιθύην, καὶ βασιλεύσαντας τὴν Ἀργὴν εἰς τὸ ἡμέτερον πῖλαγος γενέσθαι.

LVII (41, 42).

Idem ad II, 296 : Στροφάδες (insulas) φησὶ κεκληῖσθαι διὰ τὸ τοὺς Βορεάδας (Zeten et Calain)

αὐτόθεν ὑποστρέφαι, στραφέντας εἰς τοῦπίσω· λαβὼν παρὰ Ἀντιμάχου (οὕτω γὰρ ἐκείνος ἐν τῇ Λύδῃ περὶ αὐτῶν μέμνηται). Οἱ δὲ Στροφάδες φασὶν αὐτὰς κεκληῖσθαι, καθὼς ἐπιστραφέντες ᾗξαντο τῷ Διὶ καταλαβεῖν τὰς Ἀρπυίας· κατὰ δὲ Ἡσίοδον καὶ Ἀντίμαχον καὶ Ἀπολλώνιον οὐ κτείνονται. Quæ parentheses signis cinguntur, ex Parisino schol. accessere.

Idem ad seq. v. : Αἱ πλωταὶ νῆσαι μετωνομάσθησαν Στροφάδες. Μέμνηται αὐτῶν καὶ Ἀντίμαχος ἐν τῇ Λύδῃ.

LVIII (40).

Idem ad II, 178 : Ἀγήνορος παῖς ἐστὶν (Phineus), ὡς Ἑλλάνικος· ὡς δὲ Ἡσίοδος φησὶ, Φοίνικας τοῦ Ἀγήνορος καὶ Κασσιοπίας. Ὁμοίως δὲ καὶ Ἀσκληπιάδης καὶ Ἀντίμαχος καὶ Φερεκύδης φησὶν. Ἐκ γὰρ Κασσιοπίας τῇ Ἀράβῳ Φοίνικι γίνεται Κίλιξ καὶ Φινεύς καὶ Δόρικλος. Eadem valde depravata ap. Eudociam p. 414.

LIX.

Schol. Venetus Hom. Iliad. Z, 200 : Ἐπειδὴ τὰς μὲν εὐτυχίας εἰώθασιν ἀναφέρειν εἰς τὴν θεοφιλίαν, τὰς δὲ δυστυχίας εἰς ἀπείχθειαν θεῶν, τὴν μεταβολὴν ἐπὶ τὸ χεῖρον τοῦ Βελλεροφόντου εἰκότως εἰς ἀπείχθειαν θεῶν ἀνατίθεισιν (Homerus). Ὅτι δὲ πολλή τις ἢ κατ' αὐτὸν μεταβολὴ γέγονε, δηλοῖ ἃ καταλέγει δυστυχήματα αὐτοῦ. ... Ἀντίμαχος δὲ ἐν τῇ Λύδῃ, δτι τοὺς Σόλυμους ἀνείλε θεοὺς ὄντας προσφίλεις, διὰ τοῦτο μισηθῆναι αὐτὸν φησὶν ὑπὸ τῶν θεῶν.

LX.

Schol. Palat. Hom. Odys. E, 283 : Οἱ Σόλυμοι ὠνομάσθησαν ἀπὸ Σολύμου τοῦ Διὸς καὶ Καλχηδονίας, ὡς Ἀντίμαχος λέγει.

53.

Taurus Ætæ Antimachus in Lyde « ab Vulcano factos » scripsit.

54.

Apollonius in eo consentit cum Antimacho, ut narret Medeam junipero aspersisse medicamentum, atque ita cum incantamentis sopisse draconem, et abstulisse vellus; tum, dormiente bellua, ambos in navem concessisse.

55.

Timæus in Corcyra insula factas esse nuptias Jasonis et Medæ narrat; in Colchis illos prope fluvium (Phasidem) coisse, Antimachus in Lyde.

56.

Præter Hesiodum et Pindarum Antimachus quoque in Lyde narrat Argonautas per Oceanum descendisse in Libyam, deinde humeris vecta Argo in nostrum mare venisse.

57.

Strophades insulas, quum Plotæ viri dicerentur ita

vocatas ob Boreæ filios, Zeten et Calain, qui ab ea regione retro vertissent (quod græce est στραφῆναι, unde στροφή, Στροφάδες), narrat Apollonius, ab Antimacho acceptum, qui in Lyde illarum meminit. Alii hanc rationem attulerunt, quod ad Jovem conversi petissent ut Harpyias perdere ipsis contingeret. Ceterum apud Hesiodum, Antimachum et Apollonium Harpyiæ non occiduntur.

58.

Phineus Hesiodo est filius Phœniciæ, Agenoris et Cassiopeæ filii. Similiter Asclepiades, Antimachus, Pherecydes referunt. Nam ex Cassiopea, Arabi filia, nascuntur Phœnici Cilix, Phineus et Doriclus.

59.

Bellerophontis infortunia Antimachus in Lyde inde accidisse dicit, quod Solymos exciderit, (Lyciæ) gentem diis amicam : hinc ipsum odio fuisse diis.

60.

Solymos vocatos esse a Solymo, Jovis et Calchedoniæ filio, Antimachus dicit.

LXI.

Schol. Homeri Il. I', 144, Κλυμένη δὲ βρωπία, Helenæ ἀμφίπολος : Ἀντίμαχος δὲ τὴν Κλυμένην Ἰππάλκου θυγατέρα εἶναί φησιν. Quod in Lyde factum esse puto, in qua Antimachum res Helenæ siluisse non est probabile.

Ex incertis fragmentis ad Lydam pertinere possunt 75, 79, 86, 105 et 109, ubi vide annotata.

ΔΕΑΤΟΙ.

LXII (49).

Athenæus VII, p. 300, D : Καὶ περὶ τὸν Εὐλαῖα ποταμὸν (esse anguillas), οὗ μνημονεύει Ἀντίμαχος ἐν ταῖς ἐπιγραφομέναις Δελτοῖς οὕτως :

Ἐλθὼν Εὐλαίας πηγὰς ἐπὶ δινθέντος.

In verbis Athenæi codd. εὐκλαῖα, quod correxit Schweighæserus; in fragm. Marcianus et Laur. recte, vulgo εὐκλαίας. Fluvius ignotus. Schweighæserus cogitavit de Eulæo (Εὐλαῖω), Mediæ Persiæque fluvio.

Dubitari potest ab Antimachone ipso inscriptum illi libro fuerit Δελτοί, *Pugillares*, an ab eo qui scripta poetæ collegit (συνέλιξε : v. supra p. 29), congestis ibi quæ non edita in pugillaribus ejus invenisset. Neque argumenta superesse videntur quibus permotus in alteram utram partem magis inclines. Conferri poterit scriptum Callimachi Γραφεῖον dictum, cujus notitiam cum fragmento aliquot versuum nuper ex codice eruere mihi contigit, Καλλίμαχος ἐν τῷ καλουμένῳ γραφίῳ (sic).

ΚΑΤΑΧΗΝΗ.

De hoc scripto Theodori Bergkii est dissertatio, in Zimmermanni *Zeitschrift f. d. Alterthumsw.* 1835, n. 37, p. 300 sq., quam apponimus compendifactam.

« Spartianus in Vita Hadriani cap. 15 : *Famæ celebris tam cupidus fuit, ut libros vitæ suæ scriptos a se libertis suis literatis dederit, jubens ut eos suis nominibus publicarent : nam Phlegontis libri Hadriani esse dicuntur. Catacrianos*

libros obscurissimos, Antimachum imitando, scripsit. Quam imitationem in uno dicendi genere constituisse non est credibile : imo prorsus non dubito quin imperator etiam in argumento et inscriptione operis Colophonium poetam sit secutus. Jam vero facile quilibet intelligit, neque de Thebaide neque de Lyde cogitari posse. Ipsa autem literarum vestigia *catacucmus, catacanas*, etc., aperte produnt Spartianum scripsisse : « *Catachenas*, libros obscurissimos, Antimachum imitando scripsit. » Institutum igitur horum librorum fuit irrisioni atque objurgationi aptatum : id enim significat *καταχίνη*. ... [V. Thesaur. HSteph. s. ea v.] Superest illud, ut demonstrare coner etiam Antimachum libros et argumento et titulo similes edidisse. Ac videor mihi reperisse hujus rei non obscura vestigia.

LXIII (50).

In Etymol. enim M. p. 4, 7, hæc leguntur : Ἀβολήτωρ ... Ἀντίμαχος Ἰαχίνη. « Τοὶ δ' ἄρ' οἱ ἀβολήτορες ἄνδρες ἔασιν » ἀντὶ τοῦ μάρτυρος, συντηγχοῦτες καὶ συντηγόντες. Οὕτω Φίλων εἰς τὰ ῥηματικὰ αὐτοῦ. Quæ hoc modo corrigere tentavit Blomfeldus : Ἀντίμαχος Ἰάχοντι δ' ἄρ' οἱ ἀβολήτορες ἄνδρες ἔασιν. quæ conjectura non unam ob causam improbanda est *. Credo me non aberrare a vero, si ita potius corrigam : Ἀντίμαχος Καταχίνη.

Τοὶ δ' ἄρα οἱ ἀβολήτορες ἄνδρες ἔασιν.

Antimachus utrum unum an plures libros sic inscripserit, non audeam decernere : potuit enim hac in re Hadrianus a Colophonio poeta recedere. Hanc meam conjecturam alia quoque confirmare videntur : sunt enim quædam inter reliquias Antimachi, quæ neque in Thebaide, neque in Lyde locum commodum tenere videantur. Vide enim illud quod Herodianus Phillet. p. 439 (398 Lips.) Mæridis Piers. ex Antimacho profert :

* Mihi quoque improbabatur illa conjectura in præfat. ad Statium Collectionis Panckouckianæ, p. VI, ubi melius, opinor, tentabam : Ἀντίμαχος.

Ἰναχίδα δ' ἄρα οἱ ἀβολήτορες ἄνδρες ἔασιν.

61.

Clymenen (Helenæ famulam) Hippalci filiam esse dicit Antimachus.

PUGILLARES.

62.

* Eulem fluvii meminit Antimachus in libro qui inscribitur *Pugillares* :

Quum venisset ad Euleæ fontes vorticosi.

CATACHENE.

63.

Hi autem sunt illi testes (s. conciliatores) viri.

LXIV (77).

Ἐννεάμυκλος ὄνος· παρὰ Ἀντιμάχῳ. Ὄνου μύκλαι δὲ λέγονται αἱ ἐν τοῖς σκέλεσιν τῶν ὄνων περιγραφαί. Hæc ruini a dignitate epici pariter atque elegiaci carminis abhorrent. Tzetzes quidem ad Lycophr. v. 771 et Etymologus M. p. 594, 20, hæc, sed auctiora, tribuunt Callimacho :

Ἔστιν μοι Μάγνης ἔννεάμυκλος ὄνος.

Ego vero censeo illos grammaticos sive potius librarios Callimachi nomen notissimum substituisse Antimacho, cujus memoria multo fuit obscurior, quod vel Xiphilinus LXIX, 4, satis superque indicat : Τὸν γοῦν Ὀμηρον καταλὼν Ἀντίμαχον ἀντ' αὐτοῦ εἰσῆγεν, οὗ μὴδὲ τὸ ὄνομα πολλοὶ πρόταρον ἠπίσταντο. Credo autem illum ipsum versiculum ex Catachene petatum esse : ut enim Callimachi illud carmen, quod inscribitur *Ibis*, fuit elegiacum, sic hoc quoque ex distichis constituisse non abhorret a probabilitatis specie : nisi forte quis malit hunc pentametrum ad Δάλτους referre. »

Hesych. : Μύκλαι, αἱ περὶ τὰ σκέλη καὶ ἐν τοῖς ποσὶ καὶ ἐπὶ νώτου τῶν ὄνων μέλαινοι γραμμαί. HSteph. Thes. : « Ἐννεάμυκλος Hesychio ἔνναετις, ἰσχυρὸς, Novem annorum, Robustus et validus. Forsitan autem exponitur ἔνναετις, quoniam ex μυκλῶν numero cognoscebatur annus; et ἰσχυρὸς, quia talis habebatur qui multas haberet μύκλας. »

FRAGMENTA INCERTA.

LXV (22).

Tzetzes ad Lycophr. 245 : Χρησμός ἦν δοθεὶς τοῖς Ἑλλήσι, τὸν προπηδήσαντα τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῶν Τρώων ἐκ τῶν ὑλκιάδων πρῶτον τῶν ἄλλων ἀποθανεῖν. Προπηδήσαντος δὲ τοῦ Πρωτεσίλαου καὶ ἀναίρεθέντος ὑφ' Ἑκτορος ἡ ἑτέρου τινός, ὁ Ἀχιλλεὺς τοῦ τούτου παθήματι παιδευθεὶς, ὕστερον ἀπάντων τῆς ἰδίας νεώς πηδήσας πλήττει τὴν γῆν, καὶ ὕδωρ ἐξ αὐτῆς, ὡς φασιν, ἀνεδόθη. Μαρτυρεῖ δὲ καὶ Ἀντίμα-

χος λέγων οὕτως (alii codd. ἐξ αὐτῆς ἀνεδ., ὡς φησὶ καὶ ὁ Ἀ.)·

Ῥίμπα δ' ἐπ' ἐπαίροιο μελαίνης ὑφός' αἰρθεὶς
Πηλείδης ἀπόρουσεν ἑλαφρότερ' ἤντε χίρκος·
τοῦ δ' ἔμπροσθε ποδῶν κρήνη γένετ' ἀνάουσα.

V. 1 Schellenb. ἐπ'. Codd. (etiam 3 Parisini) ἀπ'. V. 2 Vit. 2 ἀπόρουσεν. Deinde edebatur ἑλαφρὸς ἤντε κ., quod emendavit Hermannus ad Eurip. *Androm.* 1108; cujus loci notitiam Fixii benevolentiae debeo. De ἤντε pro ἡ posito v. Buttmann. *Lexil.* vol. II, p. 229 sq. Circus, ex accipitrum genere, Homero est ἑλαφρότατος πετεινῶν, II. X, 139. — Nec Lydes esse nec Thebaidis hoc fragmentum apparet. De re Schellenbergius confert Eustathium ad II. B, 698, Ὑπέρτασιν (Achilles) κατὰ τινας, καὶ τελευταῖος εἰς γῆν κατεπήδησεν.

LXVI (57).

Scholiasies Nicandri *Theriac.* 295 : Πλόον, νῦν τὴν ὁδὸν τὴν πεζὴν, τὴν πορείαν. Καὶ Ἀντίμαχος εἶπε·

Τοῖσιν δ' ὑλκέντα διὰ πλόον ἐρχομένοισι.

Editur τοῖσι δ' ἂν ὑλ. Lucian. *Ver. hist.* II, 42, de ficta navigatione per cacumina silvæ in medio mari inventæ : Θέντες (navem) ἐπὶ τῶν κλάδων, πετάσαντες τὰ ἱστία καθάπερ ἐν θαλάττῃ, ἐπλέομεν τοῦ ἁνέμου προωθουῖντος ἐπισυρόμενοι. Ἐνθα δὲ καὶ τὸ Ἀντιμάχου τοῦ ποιητοῦ ἔπος ἐπιστῆλθε· φησὶ γάρ πον κἀκείνος·

Τοῖσιν δ' ὑλκέντα διὰ πλόον ἐρχομένοισι.

Id est διερχομένοισι, « fortasse per Cithæronem. » Schellenb.

LXVII (60).

Epimerismi Hom. ap. Cramer. *Anecd.* vol. 1, p. 401, excerpta ib. vol. II, p. 329, 10, et *Etym.* M. p. 770, 10 : Κοῖα σημαίνει τὴν σφαίραν· ἡ χρῆσις παρὰ Ἀντιμάχῳ·

Κοῖας ἐκ χειρῶν σκόπελον μέγα ῥιπτάουσιν.

64.

Apud Antimachum, « Asinus cum novem myclis » (litt. nigris).

Est mihi Magnes asinus novem myclorum.

FRAGMENTA INCERTA.

65.

Oraculum datum fuerat Græcis, fore ut qui primus Græcorum ex navibus in terram Trojānam prosiliisset, is ante omnes occumberet. Quam igitur Protesilaus, hoc tacere ausus, ab Hectore aut alic quodam obtruncatus esset, Achilles, hujus calamitate edoctus, ex sua nave

prostratus omnium desiliit, et saltu suo terram ita percussit, ut fontem emississe feratur. Testatur Antimachus his verbis :

Alacriter in nigram terram, sursum elatus,
Pelides παρὶ desiliit perniciosius quam circus;
cujus ante pedes fons ortus est jugis.

66.

Πλοῦς (navigatio) de terrestri itinere dixit Antimachus :
His silvestrem navigationem peragentibus,
id est, « iter per silvas. »

67.

Pilas ex manibus in scopulum conjiciunt.

Sic hæc scripsit Spohnius De extrema parte Odys. p. 208, recte. Omnes μεταριπτάζουσιν, et mirabili consensu ἐκ χειρῶν εἰς σκόπ., excerpta εἰς κόπελον. Elc removerat jam Schellenberg. Hesychius, ex hoc versu, ut videtur: Κόας, σφαίρας, ἢ λίθους.

LXVIII.

Schol. Homeri II. Ψ, 845: . . . καλαῦρος. Καὶ Ἀντίμαχος.

Πάντες δ' ἐν χεῖρεσσι καλαῦροπας οὐατοέσσας εἶλον.

Editur Eion.

LXIX (58).

Scholiastes Sophoclis OEdip. Col. 14: Πωρεῖν οἱ Ἥλαιοι τὸ πένθειν φασί. Καὶ Ἀντίμαχος, «Πωρήτοι ἀλόχοισι (sic codex) καὶ οἷς τεκέσσιν ἕκαστος.» Παρὰ τοῦτο οὖν ταλαίπωρος ἐτυμολογεῖται. Schol. Eurip. Orest. 382: Ταλαίπωρος παρὰ τὴν πώρην, δὲ δηλοῖ τὸ πένθος. Ἀντίμαχος, «Πώρη τοι ἄλ. . . ἕκ.» Apud Suidam (v. Πῶρος et Ταλαίπωρος) duo versus habentur, alter πῶρον τίν' ἄλ. x. οἷς τεκέσσιν ἐθέντο, alter πωρητὸν ἄλ. x. οἷς τεκ. ἕκαστος. In scholin ad Aristophanis Plutum 33, quod antiqui codd. ignorant, Πῶρος πένθος ἐστὶ, καὶ Ἀντ. φησι, «πῶρός τοι ἄλ. . . ἕκ. Antimacho substantivum πωρητὺς restituendum esse viderunt Soringius ad Hesychii glossam, Πωρητὺς, ταλαιπωρία, πένθος, et Kusterus. Emendationem perfecit G. Dindorfius ad scholium cit. Aristoph.:

Πωρητὸν ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέσσιν ἕκαστος ἐθέντο.

Male Hemsterhusius et alii duo fragmenta esse crediderunt.

LXX (59).

Pollux II, 178: Τὴν βράχιν ἔνιοι τῶν ποιητῶν ὠνόμασαν κλόνιν, ὥσπερ Ἀντίμαχος.

Ὡς εἴτε κλόνιος τεθορύλης σφονδουλίων ἐξ.

Sic Canterus correxit quod in editionibus legitur κλόνιός τε θουρύλης σφ. ἐξ. Abest locus ab melioribus codicibus.

LXXI (73).

Scholiastes Ambros. Homeri Od. A, 579: Τὸ

δέρτρον Ἀντίμαχος μὲν δὲ Κολοφώνιος τὸν ἐπίπλουν ἀκούει τὸν ἐν τοῖς καλουμένοις ἐγκάτοις· λέγει γὰρ «Οὐδέ τι θερμὸν ἀναπνεῖν χολάδας δέρτροισι καλύψας» (aut καλύψας, quod codex ostendere videbatur Maio). Postrema habet etiam Eustathius, γ. δ. καλύψας. Buttmanus emendat ἀναπνεύων, verum multo gravius hæc corrupta sunt, οὐδέ τι θ. ἀν. Hariolabar,

πρὸν' ἀν' αἰκρινῶ, χολάδας δέρτροισι καλύψας, quod a codicis ductibus proxime abest. Jupiter Homericus sedet ἀνὰ Γαργάρω ἄκρῳ. Ut de sacrificio in Cadmea agatur. Ex οὐδέ τι θ. nihil extrico; Oἰδιπόδῃ hic non est locus.

LXXII (61).

Etymol. M. p. 178, 10: Παρὰ τοῦ ἀφρονος γίνεται ἄφρος, κατὰ συγκοπὴν . . . ἐκ τούτου γίνεται ῥῆμα ἀφνῶ, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀφνήμων. Ἀντίμαχος.

Πολλὰ δὲ μῆλα, τάπειρ ἀφνήμονας ἀνδρας.

«Excidit verbum ποιῆ aut simile aliquod.» Schellenb.

LXXIII.

Theodosius gramm. ap. Bekker. Anecd. p. 1187: Ἔστι γὰρ τῷ κυανοχαίτου (sic) καὶ γίνεται κατὰ μεταπλασμὸν τῷ κυανοχαίτα καὶ οὐκ ἔχει προσγεγραμμένον τὸ ι, οἷον ὡς παρὰ Ἀντιμάχῳ,

Πατρί τι κυανοχαίτα Ποσειδάωνι πεποιθώς.

De quo loco Lobeckius a Bekkero memoratus, in Parerg. ad Phrynich. p. 658: «Metaplasmi licentia efficta sunt πρωτόθρονες ἔδραι, πολυπάταχ θυμέλην et, puto, illud Antimachi κυανοχαίτι (prius quo in Tryphonis Exce. apud Constant. Iascar. Gramm. n. 11 κυανοχαίτα scribitur), et quæ sunt his similia, in quibus patet terminationem licentiose ad tertiæ declinationis similitudinem vel euphoniæ vel metri causa tractatam esse.» Ceterum de Ida dictum videtur, et ad Thebaidem pertinere: v. ad fr. 105.

LXXIV.

Epimerismi Hom. Crameri Anecd. vol. I, p. 158, 24: Βάθος ἀγγιζοῦς· λέχος ἀγγιλεχός. Ἀντίμαχος.

68.

Omnes peda ansis instructa in manus ceperunt.

69.

Luctum uxoribus et liberis suis omnes pararunt.

70.

Spina labat ceu vertebris quum concita motis. CANT.

71.

Minime calidum

respirans (?) intestina omentis quum texisset....

72.

Et multæ oves, quæ viros divites (reddunt).

73.

Et patre cæruleis-comis Neptuno fretus.

74.

Qui (gladius) ipsi prope lectum de clavo suspensus erat semper.

Τό βρά οἱ ἀγχιλεχῆς κρίματο περὶ πάσσαλον αἰεῖ.

* Quocum componas Theocritum XXIV, 42:

Δαυδάλεον δ' ὥρμησε μετὰ ζῆφος, δ' ῥ' οἱ ὑπερθε
κλιντῆρος κεδρίνω περὶ πασσάλω αἰέν' ἄωρτο.»

Th. Bergkiius. Hæc ita comparata sunt ut non temere suspiceris Antimachum quoque illa de Amphitryone dixisse et Theocritum idem argumentum æmulo studio tractasse.

LXXV.

Idem ibid. in Θοῇ, p. 201, 11: Καὶ παρὰ τῷ
Ἀντιμάχῳ,

Ἀΐδος ἐκπρολιπούσα Θοὸν δόμον,
οὐ τὸν μέλιναν, ἀλλὰ τὸν ἀκίνητον. Codex Θοὸν δο".
De Eurydice dictum videtur et ex Lyde petittum.
«Θοὸν est Celerem, In quem celeriter pervenitur.» G. Dind. Thes.

LXXVI (65).

Hesychius v. Κλύμενος: Λέγεται δὲ καὶ κισσός,
ὡς Ἀντίμαχος.

Κισσοῦ τε, κλυμένοιο καὶ ἀμπελίνης...

Ubi inepte Blomfieldus, Περικλυμένοιο καὶ ἀμπ.
Videtur is a quo glossam petiit Hesychius, κλύ-
μενον habuisse pro specie hederæ. Plinius H.
Nat. XXV, 7, § 33: *Clymenus a rege* (Arcadiæ
Clymeno) *herba appellata, hederæ foliis, ramo-
sa*, etc. Post ἀμπελίνης deest substantivum, velut
φυλλάδος.

LXXVII (55).

Strabo VIII, p. 364=560: Παρ' Ἐμπεδοκλεῖ
δὲ «Μία γίνεται ἀμφοτέρων ὄψ», ἡ ὄψις· καὶ παρ'
Ἀντιμάχῳ.

Δήμητρος τοι Ἐλευσίνης ἱερὴ ὄψ,
καὶ τὸ ἄλφειον, ἄλφι. Codd. Ἐλευσινίνης, quod
correxuit Blomfield. Vide L. Dind. ad HSteph.
Thes. s. v., p. 727.

LXXVIII (56).

Etymol. M. p. 18, 40: Ἀδόροις, Ἀντίμαχος.

Ἐν δ' ἀδόροισι χέειν εὐήλατον ἄλφι.

Δόρυ γὰρ λέγεται παρὰ τὸ ἐκδεῖσθαι δόρος· καὶ δόροι,
κατὰ πλεονασμὸν ἀδόροι, ἢ ἀντὶ τοῦ κακὸς δόροι. Οὕ-
τως Ἡρωδιανός. Λέγονται δὲ καὶ κώρυκοι, θύλακοι,

ἀσχοί· οἷον οὐ δεδαρμένοι. Hesych.: Ἀδόροι, ἀσχοί,
κώρυκοι, θύλακοι. Apud Homerum Odys. B, 354:

Ἐν δέ μοι ἄλφειτα χέειν εὐρὺ φέεισι δοροῖσιν.

Εὐήλατον tacite correxit Ruhnken. ad Hymn. in
Cer. 208, post eum Blomf. Edebatur εὐήλατον,
quod Schellenh. explicabat, *saventes et propitios
reddens deos*, et comparabat Horatii *fur pium*,
Od. III, 23, 20.

LXXIX.

Charoboscus in Bekkeri Anecd. p. 1416:
Πύδης Πύδου ὄνομα ποταμοῦ (Pisidiæ), ὡς παρὰ
Ἀντιμάχῳ· «Καδὸ' ἐναπύδηρέοντα.» Τούτο δὲ ἐναν-
τίως ἐκλινειν δ' Ἀντίμαχος. Ὅτε μὲν γὰρ ἱαμβικόν
ἐστιν, ἰσοσυλλάβως αὐτὸ κλίνει, ὡς ἐπὶ τῆς λυγυείσης
χρήσεως· ὅτε δὲ σπονδειακόν ἐστιν, περιτοσυλλάβως
αὐτὸ κλίνει, οἷον «Πύδης καὶ τηλεκλήτου ποταμοῖο.»
Düntzerus proposuit, Καδὸ' αἰνὰ Πύδην ἐρέοντα,
non satis apparet quo sensu. Cogitavi, Καδὸ' ἦα
Πύδην ἐρέοντα, vel alio epitheto, *descendi ad Py-
den*: sed lacunam inter δη et ερ oblitteravit li-
brarius, ut jam incerta sint omnia. In codice,
quem inspexi, dubium est utrum ille voluerit,
ἐρέοντα an ἐρέωντα. In altero versu καὶ aperte
vitiosum est; fortasse χρῆναι. In Pisidia sunt
Solymi, quos a Bellerophonte excisos Antima-
chus memoraverat in Lyde: ex illo loco si hæc
petita sunt, videri debet satis late tractasse res
herois.

LXXX.

Idem ibid. p. 1422: Καὶ ὁ Ἀντίμαχος δὲ γι-
νώσκει τὴν διὰ τοῦ ντ κλίσιν (adjectivi τάλας), ἐν
οἷς φησιν.

Οἱ δὲ τὸν αἰνοτάλαντα κατέστυγον.

Sic Bekkerus. Codex λινοτάλ. Fortasse de OEdipo
dictum, qui

sceleris comperto fine, profundis
erepsit tenebris, sævoque e limine profert
mortem imperfectam,

apud Statium XI, 580.

LXXXI (72).

Eustathius ad Odys. B, 190, de comparativis
in ἑστέρος et ἑστατος agens, p. 1441, 18: Ἀντί-
μαχος δὲ,

Ὅτι ἀφνειέστατος ἔσκεν.

75.

Plutonis quum reliquisset domum celerem.

76.

Hederæque, clymeni et vitiginæ....

77.

Cereri Eleusiniæ sacra facies.

78.

Utribus infundere bene molitum far.

79.

Fluvii (Pisidiæ) nomen Pydes diverso modo flectit An-
timachus, *Pyde* correpta, *Pydetis* producta syllaba
prima.

Pydetis (fontes) late-celebrati fluvii.

80.

Illi autem vehementer-miserum abominabantur.

81.

Quia locupletissimus erat.

LXXXII (74).

Schol. Homeri Iliad. A, 753 (et Etym. M. p. 271, 19) : Καὶ γὰρ Ἀλσχύλος πολλάκις (Παλαμήδης?) τὴν λέξιν οὕτως ἔχουσιν τίθησι, ὅταν λέγῃ « Σπίδιον μῆκος ὁδοῦ », καὶ ὁ Ἀντίμαχος,

Οὐδὲ σπιδόθεν προνοῆσαι,
τουτίστι μακρόθεν. Καὶ ταῦτα μὲν Ἀρίσταρχος.

LXXXIII (81).

Idem ad Il. B, 2 : Οἱ δὲ μὲν Ὀμηρον (τὸ νῆ-
δυμος) καὶ χωρὶς τοῦ ν λέγουσιν· καὶ Ἀντίμαχος·

Ἐπεὶ βὰ οἱ ἥδυμος ἰδοῦν. —

Tetigerat Eustathius.

LXXXIV.

Herodianus Περὶ μονήρ. λέξ. p. 36 extr. : Καὶ οὐδέτερον (ἔστι τὸ φάρος), ὅποτε σημαντικὸν τοῦ ἱματίου, ἢ καὶ τὸ (l. τοῦ) ἀρότρου, ὡς καὶ παρ' Ἀλκμαῖν· ἀλλὰ καὶ παρ' Ἀντιμάχῳ, « αἰεὶ φάρεος χατεύουσιν ἔχων »· οὕτως ἐν τοῖς ἀντιγράφοις εἴρηται (καίται?). Hesych. in Βούραρος : Φάρος γὰρ ἡ ἀροσίς. Suspiceris, (χωροῖς) αἰεὶ φάρεος χατεύουσιν, vel, Ἀγροῖσι φάρεος χατεύουσιν· nam, quantum ex Herodiano intelligi potest, de aratro vel aratione dixerat Antimachus. In ἔχων latere potest Echion, Κάββαλεν δ' πλ' ἐπ' ἀγροῖσι φάρεος χατεύουσιν Ἐχίων. Nam conculcato per pugnam Spartorum agro, quem araverat Cadmus, Echion

sua jecit humi monitu Tritonidis arma,
apud Ovidium Metam. III, 127.

LXXXV.

Codex Paris. 2638 v. Καρήτας, ap. Bekker. Anecd. p. 1386 : Κάρηας μὲν γὰρ οὐχ οἷόν τέ ἐστι παραλαμβάνειν τὴν εὐθείαν· ἐχρῆν δὲ παραλαμβάνειν παρὰ Ἀντιμάχου εὐθείαν, οἷον « οἰκίτην θέσκε κάρηαρ », ἀλλ' οὐχὶ κάρηας. Düntzerus, Οἰκτιστον θέσκε κάρηαρ. Inter οἱ et κίτην potest aliquid deesse in codice, quem inspexi, splendide, sed non satis fida manu scriptum.

LXXXVI (70).

Scholiasta Venet. Aristophanis Plut. 718 : Ὅτι ἡ Τήνος, νῆσος μὲν τῶν Κυκλάδων, θηριώδης δοκεῖ εἶναι. Καὶ Ἀντίμαχος,

Τήνου τ' ὀριόσσης.

Καλλίστρατος δὲ ἐπὶ τὸ σαρὶς κατηνέχθη, ὡς σκοροδοφόρου τῆς γῆς οὐσης. Vulgata scholia his, Καλλ. ... οὐσης, ante fragmentum Antimachi positum pergunt : Διὸ καὶ τὸ παρ' Ἀντιμάχῳ Τ. τ' ὄφ. οὐ καλῶς ἔχειν δοκεῖ. Nimirum « serpentes abigit allium et scorpiones odore, » Plin. Hist. nat. XX, 6, § 23. Olim Tenuis Ὀρίουσσα dicta. Productionem primæ syllabæ adjuvit αἰόλος ὄφις Homeri. Ad Lyden referunt hoc fragmentum, quod Zetes et Calais in insula Teno ab Hercule occisi traduntur.

LXXXVII (76).

Schol. Platonis in Phædrum p. 60 Ruhnk. = 315, 2 Bekk. : Σταθερόν τὸ σφόδρα θερμόν, ἀπὸ τῆς ἐν τῷ θέρει μεσημβρίας. Καὶ Ἀντίμαχος·

Θέρεις σταθεροῖο.

Καὶ τὸ ἐστὶς δὲ καὶ ἡρεμῶν σταθερὸν λέγουσιν. Vide Ruhnk. ad Timæum p. 235 sqq. Fragmentum citatur etiam a Suida v. Σταθερόν, quo vocabulo significantur quæ ἐν ἀκμῇ constituta sunt, quasi in summo efficacitatis suæ, ut nec augeantur amplius necdum cadant.

LXXXVIII.

Porphyrus ad Hom. Il. Ω, 23 : Τὸ « νείκεσιν » ἀκυρον ἐπὶ δικαστοῦ· ἐπὶ γὰρ τῶν δικαζομένων αὐτὸ τίθησιν (Homerus) ... Οἱ δὲ νεώτεροι ἐπὶ τοῦ τὸ νείκος διαλύειν, ὡς Ἀντίμαχος, « Εὐνείκεια δ' ἔσαν λόγια », ἀντὶ τοῦ εὐδιάκριτα. Sic Venetus alter, et Parisinus, nisi quod hic εὐνείκεστα. Codex Victorii, « μετὰ δὲ εὐνείκες κρίνον », Mosquensis, « εὐνείκεστα δ' ἦσαν τὰ λόγια », quæ sunt ex interpolatione. Schneiderus in Lex., εὐνείκεστα δ' ἔσαν λ.

LXXXIX.

Scholiastes Homeri Il. Ξ, 499 : Ὁ ποιητὴς οὐδέποτε οἶδε τὸ φῆ ἀντὶ τοῦ ὡς, οἱ δὲ μετ' αὐτὸν, ὥσπερ Ἀντίμαχος καὶ οἱ περὶ Καλλίμαχον. Et Venetus ad 500 : Οὐδέποτε δὲ Ὀμηρος τὸ φῆ ἀντὶ τοῦ ὡς τίταχεν. Ἰσως δὲ καὶ Ἀντίμαχος ἐνταῦθεν ἐπλάνηθη « φῆ γέριον οἷσιν » εἰπὼν. V. Buttman. Lexilogo vol. I, p. 237 sqq., qui Φῆ βὰ γέριον οἷσιν restituit. Bekkerus veri simillime Φῆ γιράνοισιν. Grammaticis notissimus erat versus, cujus prima vocabula indicasse sufficeret.

82

Neque e longinquo prævidere.

83.

Quoniam ei suavis accedens. ...

84.

Semper aratro indigentibus habens(?).

85.

.... reddebat caput.

86.

Et Teni serpentibus abundantis.

87.

Ætatis summo.

88.

Facilia dijudicatu erant oracula

89.

Sicut gruibus.

XC (91).

Eustath. ad Odys. p. 1746, 19: Μύζω· ἔξ οὗ τὸ,

Μεμυζότε μυδαλέω τε,

παρὰ Ἀντιμάχῳ. De Polynice et Tydeo dictum arbitror ad Adrastum venientibus. Vide modo Statii narrationem, I, 387 sqq.

XCI.

Herodian. Περὶ μνηρ. λξ. p. 32, 33: Φόλυς·
φολυσ,

Φόλυες χύνες,

παρὰ τῷ Ἀντιμάχῳ. Ex Antimacho igitur Hesychius: Φόλυες χύνες (sic distingue), οἱ πυρροὶ ὄντες μέλανα στόματα εἶχον. Οἱ δὲ, φύλακας.

XCII.

Epimerismi Hom. Cramerī Anecd. vol. I, p. 55, 29:

Ἀμορφύνειν θόλωσιν

δ' Ἀντίμαχος, ἀντὶ τοῦ ἀμορφοποιεῖν. Ἀκαχύνω δ' αὐτός· ἐνθεν ἀπαρέμφατον «ἀκαχυνέμεν.»

XCIII.

Idem ib. p. 71, 30, citato loco Homeri Od. Y, 149, Ἀγρεῖθ' αἱ μὲν δῶμα κορήσσετε: Ὁ δὲ γὰρ Ἀντίμαχος «ἀργεῖτε» ἔφη ὑπερβιάσας τὸ ρ. De quo dubitare licet. Fortasse verbum ἀργεῖτε, *Desides estis, moramini*, apud Antimachum sequebatur imperativus: quod grammatico in mentem revocaverit Homericum ἀγρεῖτε et idem esse persuaserit.

XCIV.

Idem ib. p. 413, 16: Ὁ δ' Ἀντίμαχος ἀπὸ τοῦ δ' τέρενος εἶπε κατὰ συγκοπὴν «Τερνέτρον», ἀπὸ τούτου (τοῦ?) τερνιώτερος. Recte Bergkii (loco in Καταχρήνη citato) τερνέτρον scripsisse Antimachum statuit.

XCV (82).

Etymol. M. p. 710, 28, v. Σειραίνω: Ἐνιοὶ δὲ πάντα τὰ ἀστρα σείρινα καλοῦσι... Ὁ δὲ Ἀντίμαχος «Σείρινα» τὸν Δία ἔφη, διὰ τὸ ἀστρον. Schellenbergius Σείριον corrigit, Blomfieldus Σειρήνα,

ob Eustathii glossam ex Lexico rhetorico petitam (p. 1709, 54): Σειρήνες, τὰ ἀστρα· σείρινα γὰρ καλοῦνται διὰ τὸ σειρίζειν, ὃ ἐστὶν ἀστράπτειν.

XCVI (83).

Suidas: Ἀνατυπῶσαι, ἀντὶ τοῦ ἀνατρέψαι. Ἀντίμαχος. Ubi multa movent interpretes (p. 324 ed. Gaisf.) frustra.

XCVII.

Schol. Homeri Il. T, 233: Ἔστι δὲ ἡ λέξις (ὀτρυντός vocabulum) Ἀντιμάχειος (sic Victorianus codex: Venetus alter Ἀττική). χαίρει δὲ καὶ Ἐρατοσθένης ταῖς τοιαύταις ἐκφοραῖς, ὡς τὸ «Πολλὴ ἀντιμαχητός (v. Schæfer. ap. Jacobs, ad Anth. Pal. p. 525.)»

XCVIII (84).

Hesychius: Γαιήϊδα (codex Γαιήϊδα), τὴν Φοίβην. Ἀντίμαχος. Ubi Hemsterhusius: «Per Φοίβην intelligenda est Phæbe, Cæli qui Latonam genuit soror, Cæli Terræque filia; ideoque Γαιήϊδα dixit Ant., quemadmodum Homero Γαίϊος υἱὸς est Tityus.»

XCIX (85).

Idem: Ἐνηφόρος, ἡ Ἥως, παρὰ Ἀντιμάχῳ.

C (86).

Idem: Εἰσχοιναῖοι, οἱ Ἐφέσιοι, ὡς Ἀντίμαχος. Is. Vossius Εἰσχον Ἰωνοί, probante Hemsterhusio, «ob simplicitatem.» Quidni, Εἰσχον Ἰαδῶνιοι, Ἐφέσιοι, ut substantivum sit secutum. Ionici (viri), inquit lexicographus, sunt Ephesii apud Antimachum.

CI (87).

Idem: Ἐπίηρα, τὴν μετ' ἐπικουρίας χάριν μεγάλην, ἢ ἐκ τῆς περιουσίας, ὡς Ἀντίμαχος. Codex Ἐπίηρος. Buttmann. Lexil. I, p. 156 recte vidit ad postrema modo, ἐκ τῆς περιουσίας, referri auctoritatem Antimachi, et scripsit ἐπὶ ἤρα.

CII (88).

Idem et Lexic. rhet. Bekkeri Anecd. p. 261, 19: Ζειροφόρος, ὁ Ἄδης, παρὰ Ἀντιμάχῳ.

90.

Ambo conquerentes et (imbre) madidi.

91.

«Pholyes canes» apud Antimachum, i. e. corpore fulvo, oribus nigris. Alii explicant, custodes.

92.

Formam deturpare velint.
Dolore afficere.

93.

Agite.

94.

Tenerius.

95.

Antimachus Jovem dicit «Sirium (Sirenem?)», ob Sirii stilus.

96.

Diffingere.

97.

Ὀτρυντός (excitatio) Antimacheum vocabulum est.

98.

«Terræ filia», Antimacho est Phæbe.

99.

Idem Auroram dicit «deam pellucida veste.»

100.

«Assimollabant» vel «opinabantur Ionici», id est Ephesii.

101.

Animi causa.

102.

Apud Antimachum Pluto dicitur «Ziram terens», i. e. tunicam in sinum replicatam.

CIII (89).

Idem : Σύστινον, στενοχωρημένον· τρίχινος χιτὼν, ἢ ρυπαρὸς. Ἀντίμαχος. Codex Σύστινον, Salmasius τρύχινος χ. In prioribus quoque vitia latent. Rìdìcula est διόρθωσις Blomfieldi.

CIV (90).

Idem : Χρησίον οἶκον· παρὰ Ἀντιμάχῳ, τὸν ἄτακτον.

CV (71).

Etymol. M. p. 465, 10, v. Ἰδᾶς : Τὰ εἰς δας διασύλλαβα, εἰ μὲν περιττοσυλλάβως κλίνονται, δι-εθόγγῳ παραλήγεται, οἷον Φεῖδᾶς Φεῖδαντος ... εἰ δὲ ἰσοσυλλάβως, ἐνὶ φωνήεντι, οἷον Λήδᾶς Λήδου, Μίδᾶς Μίδου· τὸ γὰρ διὰ τοῦ ντ κλινόμενον, Μεῖδᾶς Μεῖδαντος, διὰ διεθόγγου. Οὕτως οὖν καὶ Ἰδᾶς Ἰδου· ὅθεν καὶ Ἀντίμαχος ἤμαρτεν εἰπὼν διὰ τοῦ ι·

Ἰδαντος κούρη.

Cleopatram sive Alcyonen, Meleagri matrem, ab Ida, Lyncei fratre, ex Marpessa rapta genitam intelligit Schellenbergius. Idem meminit Idæ ab Statio in Thebaide inter heroes adversus Thebas ducentes sæpe memorati, *Tienarii* dicti VII, 588, quod explicat « Neptuni filii, » secundum Apollodorum III, 10, 3 : Κατὰ πολλοὺς δὲ Ἰδᾶς ἐκ Ποσειδῶνος λέγεται. Conf. ad fr. 73. Ac probabile est ex Antimachi Thebaide Idam suum sumpsisse poetam Latinum. Nostrum tamen fragmentum fortasse ad Lyden referendum.

CVI.

Apollonius Dyscolus De pronomine p. 106, B : Ἔστι καὶ ἡ εἰς ἃν ἀπὸ τῆς τεῖν παρὰ Ἀντιμάχῳ καὶ Κορίνῃ, ἐπὶ δοτικῆς ἴσθ' ὅτε παραλαβανομένη.

CVII (66).

Diodorus III, 65 : Τῶν δὲ ποιητῶν τινες, ὧν ἔστι καὶ Ἀντίμαχος, ἀποφαίνονται τὸν Λυκούργον ὡς Θράκης, ἀλλὰ τῆς Ἀραβίας γεγονέναι βασιλέα, καὶ τῷ τε Διονύσῳ καὶ ταῖς βάχχαις τὴν ἐπίθεσιν ἐν τῇ κατὰ τὴν Ἀραβίαν Νύσῃ πεποιῆσθαι. Τὸν δ' οὖν

Διονύσον φασὶ κολάσαντα μὲν τοὺς ἀσεβεῖς, ἐπιεικῶς δὲ προσενεχθέντα τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις, ἐκ τῆς Ἰνδικῆς ἐπ' ἐλέφαντος τὴν εἰς Θήβας ἐπάνοδον ποιήσασθαι. Postrema fortasse non tribuenda Antimacho.

CVIII (67).

Pausanias IX, 35, 1 : Ἀντίμαχος δὲ οὔτε ἀριθμὸν Χαρίτων οὔτε ὄνομα (Sylburg. ὀνόματ) εἰπὼν, Αἰγλῆς εἶναι θυγατέρας καὶ Ἥλιου φησὶν αὐτάς.

CIX (68).

Schol. Homeri Iliad. E, 389 : Ἀντίμαχος δὲ Κολοφώνιος τὴν Ἑριβοίαν μητρὶν ὤτου καὶ Ἐφιάλτου παραδίδωσιν. Ex Lyde petitum putat Schellenbergius.

CX.

Idem ad II. P, 134 : Ὁ δὲ Ἀντίμαχος ἐκ τούτου (ex illo loco Homeri de Leone, Ὡς ῥά τε νῆπι' ἄγοντι συναντήσονται ἐν ὕλῃ ἄνδρες) πλῆνθις οἷον καὶ τὸν ἄρσεν (λέοντα) σκυμναγωγεῖν. Hoc ex carminibus Antimachi petitum videtur : sed quod idem scholiastes annotat in II. Γ, 197 : Ἀντίμαχος τὸ λευκὸν ὡς ἀντικείμενον τῷ πηγῷ λαμβάνει, pro verbi Homericæ explicatione Antimachea, ni fallor, haberi debet.

CXI (78).

Stephanus Byz. : Ἀμφιγένην, πόλιν Μεσσηνιακήν. ... Ἔστι δὲ κατὰ μὲν Ἀπολλοδώρον τῆς Μαχιστίας, κατὰ δὲ τὸν Ἀντίμαχον τῆς Μεσσηνίας. Ex Thebaide. « Apud Statium in catalogo copiarum IV, 178, *Huic* (Capaneo) *parere dati, quos fertilis Amphigenia ... nutrit*, ubi v. Barthium. » Schellenb.

CXII (79).

Idem in v. Ἄργος, p. 51, 32 : Καὶ Ἀργεῖωνες λέγονται, ὡς Καδμείωνες, καὶ Ἀργεῖωνη, ὡς Ἀντίμαχος. Hesychius : Ἀργεῖωνες, τοὺς Ἀργεῖους.

CXIII (80).

Idem : Ὑπερβόρειοι, ἔθνος ... Ἀντίμαχος τοὺς αὐτοὺς φησὶν εἶναι τοῖς Ἀριμασποῖς.

103.

Systemum (?) apud Antimachum lacera vel sordida tunica.

104.

« Viduam domum », Antimachus dixit pro inordinata.

105.

Vitiose dixit Antimachus, Idantis filia, pro eo quod est Idæ.

107.

Poetarum quidam, in quibus Antimachus quoque, Lycurgum non Thraciæ, sed Arabiæ regem fuisse tradunt, et Baccho Bacchabusque Nysæ, quæ in Arabia est, insidias struxisse. (Bacchum igitur dicunt, quum Impios punivisset, ceteris interim hominibus humaniter usus, ex India elephanto vectum Thebas rediisse.)

108.

Antimachus Gratiarum neque numerum neque nomina

prodidit : hoc solum dixit, *Ægles et Solis filias esse*.

109.

Antimachus Eeribæam tradit Oti et Ephialtæ novercam fuisse.

110.

Antimachus versu Homeri qui est in Iliade P, 134, in errorem actus, leonem marem catulos ducere opinatus est.

111.

Amphigeniam urbem Messeniæ, non Macistiæ, esse dicit Antimachus.

112.

Argiones, ut Cadmiones, et « Argione », pro Argivi, Argiva. Utilitur Antimachus.

113.

Hyperboreos eosdem esse dicit Antimachus atque Arimaspos.

CXIV.

Probus ad Virgil. Ecl. X, 18 : *Adonis, ut Hesiodus ait, Phœnicis et Alpheisibææ; Agenoris Choantis, qui Syriam Arabiamque tenuit imperio, ut Antimachus ait : regnavit in Cypro.* Initio scribendum videtur, ... *Alpheisibææ Agenoris; Thiantis, qui, etc.* V. supra fr. Panyasidis 23, in quo loco Apollodori similiter olim Θόαντος legebatur pro Θείαντος. Sed scholium in ceteris quoque turbatum est.

EPIGRAMMA.

(Anthol. Pal. IX, 321.)

ANTIMACHΟΥ. ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ ΟΠΛΟΦΟΡΟΥΣΑΝ.

Τίπτε μόθων ἄτλητος, Ἐνυαλίῳ λογιγῆας,
Κύπρι; τίς δ' ψεύστας στυγνὰ καθάρει μάτην
ἔντα; σοὶ γὰρ Ἑρωτες ἐφίμεροι, ἃ τε κατ' εὐνὴν
τέρψεις καὶ προτάλων θηλυμανεῖς ὄτοβοι.
Δούρατα δ' αἱματόεντα μέθεις Τριτωνίδι δία
ταῦτα· σὺ δ' εὐχαίταν εἰς ὑμέναιον ἔθι.

Callimachi epigramma esse credidit Rubnkenius, cuius plurima sunt in Anthologia Græca, Antimachi hoc unum : lapsum enim videri librarium. Sed nescio an diverso modo rationeris probabilius. V. 2 Planud. μάταν. Ὁ ψεύστης de artifice qui Veneri tribuerit quæ ab natura ejus videbantur alienissima. Obversabantur, inquit Jacobsius, Antimacho Homericæ (Iliad. E, 428 sq.) :

Οὐ τοι, τέκνον ἐμὸν, δέδοται πολεμήϊα ἔργα·
ἀλλὰ σὺ γ' ἱμερόεντα μετέρχαιο ἔργα γάμοιο,
ταῦτα δ' Ἀρτὴ θεῶν καὶ Ἀθήνη πάντα μελήσει.

Deinde mutavi distinctionem, ejusdem viri suasu. Vulgo, ... καθάρει μάτην; Ἐντα σοὶ γὰρ ... Nam quod alibi recte diceretur de Venere, *Tua arma sunt Amores, torus*, id huic epigrammati non est aptum; poeta hoc vult, nihil prorsus esse Veneri cum armis; non armorum genus aliud ipsi negat, aliud concedit. V. 3 sq. Plan. αἶ τι ...

τέρψεις, v. 5 Vat. καθίσ (sic), et v. 6 εὐ-
χεται ἀν εἰς, vitiose. Edit. Florent. εὐχαίταν. Recte
Planudea.

Ejicienda erant ex Antimachi fragmentis primum quæ Schellenbergio sunt 32 et 33, ad cyclicam Thebaidem pertinentia; deinde ejusdem 48 vel Düntzeri 6, ex Stephano Byzantino peti-
tium : Κοτύλαιον, ὅρος Εὐβοίας ἀνακείμενον Ἀρτέ-
μιδι, ὡς φησιν Ἀντίμαχος ἐν Ἀρτέμιδος (sic) β'.
Librarium vel epitomatores voluisse Ἀρχέμαχος
ἐν Εὐβοικῶν β' s. γ', apparet ex Harpocrate in
eadem v., p. 115, 4. Idem Düntzerus ut fra-
gmentum 53 posuit ex Herodiano Crameri Anecd.
vol. III, p. 231, 2 : Μύκης... (significat) καὶ τοὺς
ἀμυνίτας τοὺς περὶ τὰ δένδρα γινομένους, ὡς παρὰ
Ἀντιμάχου.

Φάγε δ' ὀπτὰ μύκητας πρηνίνοισι.
Sunt verba *Antiphanis* apud Athenæum II, p.
60, D : Ὀπτα μύκητας πρηνίνοισι et E : Εἰ ... φά-
γομαι τι, μύκητας ὡμοὺς ἀν φαγεῖν θοκῶ. Nec *Teius*
Antimachus Colophonii reliquiis immisceri debe-
bat (Collect. Düntz. p. 107) post monita Schel-
lenbergii p. 16-18. Versus aliquot *Andromachi*
Wesselingii ad Diodorum vol. 2, p. 299, 55,
profert tanquam Antimacheos, calami lapsu in
editione Dindorfiana repetito.

Natalis Comes Mythol. VII, 4, p. 722 : *Antimachus in Centauromachia illos (Centavros) ab Hercule pulsos e Thessalia in insulas Sirenum confugisse scripsit, ubi cantibus illarum delectati omnes in apertam perniciem fuerunt attracti : deinde ubi Nessus et alii Centauri sepulti fuissent, ex iis vulneribus non procul a Calydone, in colle qui Taphossus fuit nuncupatus, gravissimus odor ad montis radicem suffundebatur, ac tabo simile quiddam manabat, ut ait Strabo IX [p. 427]. Res petita ex Tzetze scholiis in Lycophron. 670, ubi Antimachi vestigium nullum. Neque operæ pretium existimavi studiose investigare alterum locum, in quo Antimachi mentio fit, secundum hæc Catalogi *Antimachus Argittus* (sic) in *Argonauticis*.*

EPIGRAMMA.

IN VENEREM ARMIFERAM.

Cur insueta capis Martis Cytherea laboras?
quis teneræ mendax tam dat acerba deæ

arma? tibi strepitus crotalorum mollis, amorque
pervigil, et placidi gaudia multa tori.
Sanguine manantes hastas transcribe Minervæ :
i tu, quo carmen conjugiale vocat. HOB.

NOMINUM ET RERUM

IN FRAGMENTIS

ASII, PISANDRI, PANYASIDIS, CHOERILI, ANTIMACHI MEMORATARUM INDEX.

A.

Aceletides nymphæ (fluvii Aceletis in Lycia), *Pan.* 16.
Achelous, fluvius, pater Castallar, *Pan.* 14.
Achilles, Ἀχιλλεύς, e nave in terram Trojanam desiliens, saltu fontem e terra excitavit, *Ant.* 65.
Achivi, *Ant.* 13.
Armonis filius, Ἀρμονίδης, Cælus, *Ant.* 42.
Adonis : ejus origo et amor Veneris, *Pan.* 23. Filius Thiantis, regnavit in Cypro (?), *Ant.* 114.
Adrastea. *Vide* Nemesis.
Adrastus : cæna qua duces collectos domi suæ excipit, *Ant.* 9-14. Est Talai filius, 20, ubi totum genus ejus usque ad Jovem. Ejus equi Arion et Cærus, *ibid.* et 21. Docum solus servatus per Aricnem, 33. Primus struxit aram Nemesei, ad Æsepum flumen, 36.
Æa, fons in Macedonia, *Ant.* 31.
Æetes, persequens Argonautas, *FPis.* 1.
Ægeon, adversus Jovem armatus, *Ant.* 8.
Ægialenses, *Id est* Græci, *Ant.* 4.
Ægileos (collis Atticæ), Ἐγίλειος, *Ch.* 12.
Ægle, mater Gratiarum ex Sole, *Ant.* 108.
Ægyptii homines immolant, quo apparatu, *Pan.* 24.
Æolides Magnes, *FPis.* 19.
Æolus, Hellenis filius, Crethei pater, *Ant.* 20.
Æsculapius Tyndareum a mortuis suscitavit, *Pan.* 18.
Æsepus fluvius (Lyciæ Trojanæ), *Ant.* 36.
Æthiopia, *FPis.* 19.
Æthron, Laocoontis filius, *FPis.* 25.
Agathyrsi, populus a thyrsis Bacchi dictus, *FPis.* 2.
Agenor, Pleuronis filius, pater Thestii, *As.* 10. Pater Phœnicis, *Ant.* 58.
Alceis, filia Antæi, *Pis.* 6.
Alcmene, filia Amphiarai et Eriphylea, *As.* 9.
Alitherses, filius Ancæi ex Samia, *As.* 6.

Amores, ἐπίμοροι, *Ant. epigr.* p. 51.
Amphiaraus, pater Alcmenes, *As.* 9.
Ejus equi, et auriga in expeditione Thebana, cum ipso terra absorptus, *Ant.* 23. *Adde* 24.
Amphigenia, urbs Messeniæ, *Ant.* 111.
Ἀμφιγυγίης. *Vide* Vulcanus.
Amphion; ejus genus, *As.* 1. Lyrani accipit a Mercurio, *Pan.* 25.
Amycus a Polluce vincitus, non occisus, *FPis.* 13.
Amythaon, Adrasti proavus, *Ant.* 20.
Ancæus, filius Neptuni et Astypalææ, rex Lelegum : ejus progenies, *As.* 6.
Anius, Apollinis ex Rhæo filius, divinitate donatus, *Ant.* p. 41 b.
Antæus, *Pis.* 6.
Antiope, Asopi filia, mater Zellæ et Amphionis ex Jove et Epopeo, *As.* 1.
Antimachi fragmenta, p. 28-51.
Apenninus, *FPis.* 6.
Apollo, pater Lycomedæ ex Parthenope, *As.* 6. Homini servit, ἀργυρότοξος, *Pan.* 15. Ex Rhæo genuit Aniom, clam aluit et divinitate donavit, *Ant.* p. 41, b. Apollinis lucus Onceus, *Ant.* 20. Apollo (Delphicus), *FPis.* 19.
Arabia : in ea urbs Nysa, *Ant.* 107. *Idem* 114.
Arabus, pater Cassiopear, *Ant.* 58.
Arene, « nunc Erana », *FPis.* 11.
Arethusæ fontes, *Ch.* 2.
Argione, *Argira*, *Ant.* 112.
Argivi, *Ant.* 25. Argirus, 19.
Argo navis, per 400 stadia machinis tracta, *FPis.* 1. Gravata ab Hercule, *Ant.* 52. Ex Oceano per Libyam in mare nostrum ab Argonautis portata, 56.
Argonautæ in Istrum inveci adverso fluctu ascendunt usque ad eum locum ubi Hemonem oppidum condiderunt : inde navem suam machinis impositam usque ad mare trahunt; tandem ad Thessalica littora appellant, *FPis.* 1. Eorum reditus per Oceanum et Libyam, *Ant.* 56.
Arimaspi. *Vide* Hyperborei.
Arion, equus Adrasti : ejus origo et do-

mini, *Ant.* 20, 21. Servat Adrastum, 33.

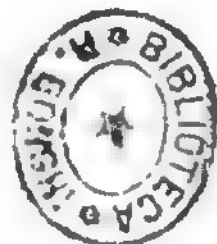
Asia, Ἀσιος, *Ch.* 3.
Asii Samii fragmenta, p. 1-4.
Asopus, fluvius, pater Antiopæ, *As.* 1.
Aspis, locus ultra Pisam, *Pan.* 20.
Assyrii; eorum rex Thias, *Pan.* 23. *Conf.* *Ant.* 114.
Astacus, urbs : inde Astacicles, Astacides, *FPis.* 4.
Astypalæa, filia Phœnicis, mater Ancæi ex Neptuno, *As.* 6.
Athamas, pater Ptoi, *As.* 7.
Ἄρην. *Vide* Noxa.
Augeas Eleus falso legi videtur *Pan.* 10.
Aurora Ἑωσφόρος, *Ant.* 99.

B.

Babes, famulus Hippæmonis, *Pis.* *epigr.* p. 12.
Bacchus, ἐπίβορος : ejus est primus et secundus potus in convivio, *Pan.* 6. Ejus nutrix Thyone, 7. Et et Bacchabus insidias struxit Lycurgus Nysæ in Arabia, *Ant.* 107. Πνεύμα διωνυσίου, *Ch.* 8.
Bæotus, Melanippes filius, *As.* 3.
Baton vel Schœnicus (nam alterutrum modo nominavit Antimachus), auriga Amphiarai, cum ipso terra absorptus, *Ant.* 23.
Battus : ejus res fortasse in Lyde narrata, *Ant.* p. 41, a.
Bellerophon : diis exosus, quia Soly-mos ab iisdem amatos exciderat, *Ant.* 59.
Bembinetes leo, *Pan.* 1.
Bias, Adrasti avus, *Ant.* 20.
Boaulia, urbs Scythiæ, *FPis.* 9.
Boreadæ, Zeles et Calais, in expeditione Argonautarum quum ad Strophadas insulas pervenissent, reversi sunt, *Ant.* 57.

C.

Cabarni (sacerdotes Cereris), *Ant.* 46.
Cadmei. *Vide* Thebæ.
Cærus, χαρμνός, equus Adrasti, *Ant.* 20.
Cadmus Jovi indicavit quibus modis

- superare posset Typhonem, *FPis.* 21.
Calais. *Vide* Boreadæ et Zetes.
Calchedonia, mater Solymi ex Jove, *Ant.* 60.
Calice, mater Endymionis, *FPis.* 15.
Callimachi liber erat Γρατειόν, p. 44, a.
Callisto, Nyctei filia, *As.* 8.
Cancer, in pugna Herculis cum Hydra, *Pan.* 2.
Cassiopea, Arabi filia, mater Cilicis, Phineiet Doriell ex Phœnice, *Ant.* 58.
Castalia, fons, Acheloi filia, *Pan.* 14.
Caucones appellantur Epei, *Ant.* 16.
Cauconis Dyme, *ibid.*
Centauri : cum iis pugnavit Eurynomus, *FPis.* 19. Νούς οὐ παρὰ Κενταύροις, proverb., *Pis.* 9.
Cephisus, nisi Iliissus substituendus, *Ch.* 5.
Cercyon, Neptuni filius, pater Lysimachæ, *Ant.* 20.
Ceres dea homini serviit, *Pan.* 15.
Ceres Eleusinia, *Ant.* 77. Ad Triptoleum venit, *Pan.* 22. Sacerdotes sibi ponit, *Ant.* 46.
Ceres Erinnyes, *Ant.* 22.
Chloris, filia Tiresiæ, *FPis.* 18.
Chæriti Samii fragmenta, p. 21-27.
Chryseis (nisi potius Chrysothemis), mater Rhœus, *Ant.* p. 41, b.
Chrysippus, Pisa raptus, ab Laio violatus, gladio mortem sibi conscivit, *FPis.* 19.
Cilix. *Vide* Phœnix.
Cithæron, *FPis.* 19.
Clymene, Hippalci filia (Helenæ famula), *Ant.* 61.
Cnisocolax, *As.* 12.
Cœlus, Οὐρανός, Acmonides, cui filius Saturnus genitalia excidit, *Ant.* 42.
Colchi, *Ant.* 55.
Contumelia. *Vide* Noxa.
Cragus, filius Tremili, prædator (Lyceæ), *Pan.* 17.
Creon, *FPis.* 19.
Cretensis (canis), *Pis. epigr.* p. 12.
Cretheus, atavus Adrasti, *Ant.* 20.
Crisus, filius Phoci, pater Strophili, *As.* 5.
Cybela (Phrygiæ) : inde Cybelegenes, Cybelis, *FPis.* 5.
Cynthus, antiquum nomen Deli insulæ, *Ant.* 6.
Cypris (Venus), *Ant. epigr.* p. 51. Κυπρίων. *Vide* Venus.
Cyprus, *Ant.* 114.
- D.**
- Danai, *Ant.* 20.
Δαίμων. *Vide* Terror.
Delus, *Ant.* p. 41, b.
Dias, equus Amphiarai, *Ant.* 23.
Dii γηγενεῖς, Titanes, *Ant.* 43.
Diomedes, χερσίων, *Ant.* 34.
Dius recepit Melanippen, *As.* 3.
Doriclus. *Vide* Phœnix.
Dotlas terra, i. e. Δωτίον πεδίων in Thessalia, *Ant.* 45.
- Draco, aurea mala custodiens, ab Hercule obtruncatur, *Pan.* 11.
Dyme Cauconis, *Ant.* 16. Δύμιον ἄστν (Olenus) destructum, *Ant.* 17.
- E.**
- Echion (?), *Ant.* 84.
Eeribœa, noverca Oti et Ephialtæ, *Ant.* 109.
Eioneus, Magnetis filius, inter procos Hippodamiæ ab Cœnomao occisus, *FPis.* 19.
Εἰσχυριστοί (?), Ephesii, *Ant.* 100.
Eleusin, pater Triptolemi, *Pan.* 22.
Eleusinia Ceres, *Ant.* 77.
Endymioni, Jovis et Calices filio, id a patre concessum, ut moreretur quando vellet, *FPis.* 15.
Enodus, filius Ancæi ex Samia, *As.* 6. Ἐνὸς. *Vide* Mars.
Ecœs, i. e. Adonis, *Pan.* 23.
Epei, et eorum duces duo (Moliones), *Ant.* 16.
Epeus, filius Panopei, *As.* 5.
Ephialtes. *Vide* Otus.
Epopeus (rex Coroni), maritus Antiope, *As.* 1.
Erana. *Vide* Arene.
Eratosthenis versus emendatus, p. 39, a.
Eridanus, fluvius in Germania, *Ch.* 13.
Erinnyes, cognomen Cereris, *Ant.* 22.
Eriphyle, Amphiarai uxor, *As.* 9.
Erythea, ἑρυθρὰ μέση, quo devehitur Sol in (aureo) poculo, *Ant.* 48. Eo navigat Hercules in Solis poculo, *Pan.* 8.
Eteocles, *Ant.* 30.
Euleas, fluvius (Mediæ?), *Ant.* 62.
Europa, filia Phœnicis, *As.* 6.
Eurygane, Cœdipo nupta, quattuor liberos ex eo peperit, *FPis.* 19.
Eurynomus, Magnetis filius, cum Centauris pugnaverat, *FPis.* 9.
- G.**
- Γαῖα, Γῆ. *Vide* Tellus.
Γαυρίς, Phœbe (Cœi filia), *Ant.* 98.
Gigantes, δακρυόποδες, *FPis.* 24. *Vide* Dii.
Gorge, Cœci filia, quacum ex Jovis voluntate concumbit pater et gignit Tydeum, *FPis.* 20.
Gratiæ, Solis et Ægles filia, *Ant.* 108.
Earum est primus potus in convivio, *Pan.* 6.
Græcorum colonie in Syriam deductæ, prope Antiochiam, *FPis.* 23.
- H.**
- Hæmon, pater Hippæmonis, *Pis. epigr.* p. 12.
Hæmon, Creontis filius, a Sphingo devoratus, *FPis.* 19.
Harpyiæ in Scythiam avolant, unde venerant, *FPis.* 14. — Non occisæ (a Boreadis), *Ant.* 57.
Hellen, Jovis filius, *Ant.* 20.
Hemon urbs, ubi et quando ab Argonautis condita, *FPis.* 1.
- Hercules; eum Pisander pelle leonis induit ex primo certamine, *Pis.* 1. Ejus ἄθλοι, 1—4. Poculo Solis Oceanum transvehitur, 5. Thermopyliæ calida lavacra ei parat Minerva 7. Justissimus occisor, 10. — Ejus clava ex solide ære, *FPis.* 12. — Ejus pugna cum Hydra, *Pan.* 2. Erytheam vehitur in Solis poculo ab Nereo accepto, 8. Solem sagittis petit, 10. Draconem aurea mala custodientem obtruncat, 11. Liberos suos ex Megara occidit, 13. Parnasum transit, 14. In Lydia calidis lavaeris Hylli fluvii sanatus, filium vocavit Hyllum, 16. Junonem conjugalem arcu petit in Pylo, 19. — Coactus est excedere Argo nave, quam nimis onerabat, *Ant.* 52.
Hippæmon, Magnesius, Hæmonis filius, *Pis. epigr.* p. 12.
Hippalceus, Clymenes pater, *Ant.* 61.
Hippius, Eurynomi filius, a Sphingo devoratus, *FPis.* 19.
Horæ, ἑσπέραι; earum est primus potus in convivio, *Pan.* 6.
Hydra, ab Hercule occisa, *Pan.* 2.
Hydra Lernæa : ejus capita multa finxit Pisander, *Pis.* 2.
Hyllus, fluvius Lydiæ, qui calida lavacra emisit, quibus sanatus Hercules filium vocavit Hyllum, *Pan.* 15. Duo Hylli, *ibid.*
Hyperborei, iidem qui Arimaspi, *Ant.* 13.
- I.**
- Iason in Colchis, prope Phasidem, cum Medea concumbit, *Ant.* 55.
Icarius, pater Medes et Penelopæ, *As.* 4.
Idas, filius Polydoræ, *FPis.* 10. Κάπριος ἐπιχθονίων ἀνδρῶν, *Ant.* 34.
Idantis (hoc gentivo) filia, 105.
Iliissus. *Vide* Cephisus.
Iocasta filium duxit, qui ignarus ipsi aperit occisionem Laii; filio se nupsisse ut rescivit, moritur, *FPis.* 19.
Iones (?), de Ephesiis, *Ant.* 100.
Ister : ad ejus ostia appellantur Argonautæ, et invehuntur adverso fluctu, *FPis.* 1.
Istriana cerva, aureis cornibus, *Pis.* 3.
- J.**
- Judæi in exercitu Xerxis describuntur, *Ch.* 4.
Juno; ejus templum Sami, et pompa eo ducta, *As.* 11, ubi describitur habitus eam pompam Heræis agentium. Ejus irâ Sphinx inmissa Thebanis, *FPis.* 19.
Juno conjugalis, ζῶνις, ab Hercule sagittis impetita, *Pan.* 19.
Jupiter, ex Antiope genuit Zethum et Amphionem, *As.* 1. A Cadmo doctur quomodo superandus Typhon, *FPis.* 21. — Pater Endymionis, et

quid ei tribuerit, 15. De Adonide judicat, *Pan.* 23.—*Κρονίδης, μέγας*, ejus filiae Musae, *Ant.* 1. Europam raptam occultat in antro, quod struxerat (*τεμπήστρο*) in colle, hinc Teumesso appellato, 3. Adversus eum armatus Aegeon, 8. Genuit Hellenem, 20. Ejus filius Solymus ex Calchedonia, 60. Jupiter Sirius vel Siren (?), 95. *Addo Gorge.*

L.

Laius, nefandi amoris auctor, Chrysippum Pisa raptum violaverat; hinc diis exosus et Tiresiae monita contemnens a filio occiditur, qui currum ejus dat Polybo, zonam et gladium ipse gestat, *FPis.* 19.
Ladon, draco, Telluris filius, *FPis.* 16.
Ladon (Arcadiae fluvius), *Ant.* 44.
Laocoontis filii, *FPis.* 25.
Leda, Theslei filia, *As.* 10.
Leleges; eorum rex Ancæus, *As.* 6.
Libya, *Ant.* 56.
Lycomedes, filius Apollinis et Parthenopes, *As.* 6.
Lycosæi (Thraciae), *FPis.* 8.
Lycurgus, Arabiae rex, non Thraciae, *Ant.* 107.
Lydi, aureas tunicas gerentes, *FPis.* 22.
Lydia, *Pan.* 16.
Lysimache, filia Cercyonis, mater Adrastii, *Ant.* 20.

M.

Mæander fluvius; ejus filia Samia, *As.* 6.
Magnes, s. Magnesius, *Pis. epigr.* p. 12.
Magnes, Æoli et Philodices filius, *FPis.* 19.
Magnes asinus, *Ant.* 64.
Manto, filia Tiresiae, *FPis.* 18.
Mars, ὀδριπόθυμος, homini servit a patre coactus, *Pan.* 15. Ejus equi Δείρας et Φόβος, *Ant.* 35. *Ἐννάλιος*, *Ant. epigr.* p. 51.
Mede, Icarii filia, *As.* 4.
Medea draconem, aurei velleris custodem, medicamentis sopit, *Ant.* 54; cum Iasone in Colchis, prope Phasidem, concumbit, 55.
Megara, uxor Herculis, *Pan.* 13.
Melampus, vates, *Ant.* 24.
Melanippe, mater Beroi, *As.* 3.
Melanthus, Laocoontis filius, *FPis.* 25.
Meles, fluvius (pater Homeri); ejus nuptiae, *As.* 12.
Menelaus; ejus forma, *FPis.* 17.
Mercurius cur lyram dederit Amphioni, *Pan.* 25.
Merope; ei pastor equorum tradit Œdipum inventum, *FPis.* 19.
Messenia, *Ant.* 111.
Metus. *Vide Terror.*

Minerva calida lavacra Herculi emisit Thermopylis, *Pis.* 7. *Addo Tritonis.*

Molpadia, soror Rhœus, *Ant.* p. 41, b.
Mosychius, Lemni mons ignivomus, *Ant.* 37.

Musæ, *FPis.* 26, *Ch.* 1. Jovis filiae, *Ant.* 1.

N.

Nemesis, magna dea, cui aram primus condidit Adrastus ad Æsepum flumen; unde Adrastea dicta, *Ant.* 36.
Neptunus, *κρονόχαίτης*, *Ant.* 73. Pater Ancari ex Astypalæa, *As.* 6. Deus homini servit, *Pan.* 15. Pater Cercyonis, *Ant.* 20.
Nereus: ab eo Hercules accepit Solis poculum, *Pan.* 8.
Niphates, mons Armeniae, *εὐσκόπελος*, *FPis.* 3.
Nomades. *Vide Scythæ.*
Noxa, Ἄνη; Contumelia, Ὑβρις: eorum est tertius potus in convivio, *Pan.* 6, v. 8 et 16.
Nycteus, pater Callistus, *As.* 8.
Nysa Arabica, *Ant.* 107.

O.

Oceanus: ab eo accepit Hercules poculum Solis, *Pis.* 5. Per eum redeunt Argonautæ, *Ant.* 56.
Œdipus: ejus res narrantur *FPis.* 19: qui auctor est Œdipum cæcum post mortem Iocastæ duxisse Euryganen virginem, ex qua quattuor liberos susceperit. Polybo nutritionis mercedem dat equos patri, quem ignarus occiderat, *Ant.* 47.
Œneus, pater Perimedes, *As.* 6. Et Tydel, *Ant.* 5. Quem genuit ex filia sua Gorge, *FPis.* 20.
Œnomaus procos filiae occidit, in lûs Etoneum, *FPis.* 19.
Œnotria Italiae, a vino (ὀίνῳ) dicta, *FPis.* 7.
Ogygia nymphea, (Ogygis filia), Praxidica, *Pan.* 17.
Olenus. *Vide Dyme.*
Oncara, porta Thebarum, *Ant.* 28.
Oncarus lucus (prope Thelpusam in Arcadia) Apollinis, *Ant.* 20.
Orithyia rapta ad fontes Cephissi (Ilissi?), *Ch.* 5.
Otus et Ephialtes, *Ant.* 109.

P.

Panopeus, filius Phoci, pater Epei, *As.* 5.
Pangasidis fragmenta, p. 13—20.
Parnassus, νηῶς: eum transit Hercules, *Pan.* 14.
Parthenia, soror Rhœus, *Ant.* p. 41, b.
Parthenopæus Argivus, *Ant.* 19.
Parthenope, filia Ancari, mater Lycomedæ ex Apolline, *As.* 6.
Pelagus, Telluris filius, *As.* 2.
Pelides. *Vide Achilles.*

Penelope, Icarii filia, *As.* 4.

Perilaus, filius Ancari ex Samia, *As.* 6.

Perimede, Œnei filia, Phœnici nupta, *As.* 6.

Petulantia, Ὑβρις, in convivio, *Ch.* 8.

Philodice, mater Magnetis ex Æolo, *FPis.* 19.

Phineus, Phœnicis filius ex Cassiopea, *Ant.* 58.

Φόβος. *Vide Terror.*

Phocus; ejus filii, *As.* 5.

Phœbe. *Vide Γαῖη.*

Phœnissa lingua, *Ch.* 4.

Phœnix; ejus progenies ex Perimede, *As.* 6. Agenoris filius, Cilicia, Phœnei et Doricii pater ex Cassiopea, *Ant.* 58. Ejus filia (Europa), 3.

Phylacius, alii Phylæus, Solis boum custos, *Pan.* 9.

Pinarus, filius Tremili, *Pan.* 17.

Pirithœus. *Vide Theseus.*

Pisa, *FPis.* 19.

Pisandri et falsi Pisandri fragmenta, p. 5—12.

Pleuron, pater Agenoris, *As.* 10.

Pluto *Ζευροτόρος*, *Ant.* 102. Plutonis τοὺς δόμος, 75.

Podargus, equus Thessalus Hippæmonis, *Pis. epigr.* p. 12.

Pollux vinxit Anyeum, *FPis.* 13.

Polybus, educaverat Œdipum, qui tanquam θραπτήρ ei dat Laii occisi equos, *Ant.* 46, et currum, *FPis.* 19.

Polydora, mater Idæ, *FPis.* 10.

Polynices, *Ant.* 30.

Praxidica, Oxygis filia, uxor Tremili, *Pan.* 17.

Procella, Θέλλα, mater equorum Martis, *Ant.* 35.

Proserpinæ Venus tradit Adonidem; quem quum illa sibi habere vellet, Jupiter decernit ut tertiam anni partem cum ea Adonis maneat, *Pan.* 23.

Ptoles, Athamantis et Themistus filius, *As.* 7.

Pydes, fluvius (Pisidiæ), *τρεχλαίτης*, *Ant.* 79.

Pylus, ἡμαθῶς, *Pan.* 19.

R.

Rhœo, Staphyli filia, ex Apolline genuit Anium, *Ant.* p. 41, b.

S.

Sacæ, genere Scythæ, *μυλονόμοι*, in Asia habitant, *Ch.* 3.

Samia, filia Mæandri, uxor Ancari, *As.* 6.

Samia navis, suiformis, celeris, *Ch.* 6.

Samus, filius Ancari ex Samia, *As.* 6.

Saturnus, λάσιος, Cæli patris genitalia falce excidens, *Ant.* 42.

Schœnicus. *Vide Baton.*

Scythæ Nomades, justissimi, quorum coloni Sacæ, *Ch.* 3.

Scythia : inde venerant Harpyiae, *FPis.* 14.

Sibrus, fluvius Lyciae, *Pan.* 17.

Sicyon, urbs, *FPis.* 19.

Sirius vel Siren (?) Jupiter, *Ant.* 95.

Smyrna, Thiantis regis filia, ex ipso mater Adonidis, in myrrham mutata, *Pan.* 23.

Sol in poculo κύπελλον (?) devehitur in Erytheam (Occidentem), *Ant.* 48.

Eo utitur Hercules, *Pis.* 5, *Pan.* 8.

Qui sagittis petit Solem, *Pan.* 19.

Solis boves, 9. Pater Gratiarum ex Egle, *Ant.* 108.

Solyimi montes, *Ch.* 4.

Solyimi, populus, a Solyimo, Jovis et Calchedoniae filio, dicti, *Ant.* 60; a Bellerophonte excisi, 59.

Solymus. *Vide* Solyimi.

Sphinx ex ultimis Aethiopiae partibus immissa Thebanis ab Junone, *FPis.* 19. Ejus forma, et quos devoraverit; *ibid.*

Staphylus, Rhœus pater, *Ant.* p. 41, b. Strophades insulae, unde dictae, *Ant.* 57.

Stymphalides aves; eas crepitaculis dispulit Hercules, *Pis.* 4.

Syria, *Ant.* 114. *Vide* Graeci.

T.

Talaus, pater Adrastru; ejus genus, *Ant.* 20.

Taurus mons, *FPis.* 3.

Tellus, Γαῖα, parit Pelasgum, *As.* 2. Ejus filius Ladon draco, *FPis.* 16.

Et Arion equus, *Ant.* 20. *Adde* Γαῖης.

Tenos insula, Ὀπίασσα, *Ant.* 86.

Terror, Ἀσμος, et Metus, Φόβος, Procellae filii, equi Martis, *Ant.* 35.

Teumessus, collis parvus in regione Thebana, describitur negative ut loquuntur, *Ant.* 2; ita appellatus quia Jupiter antrum ibi exstruxit (τενέμαστο) Europae occultandae, 3.

Thales philosophus primus docuit animas esse immortales, *Ch.* 10.

Thebae. Cadmeorum urbs, φλόνοσα δαίμωνας, *Ant.* 32.

Thebani : iis per iram Junonis Sphinx immissa, Laii nefastam libidinem non punientibus, *FPis.* 19.

Thelpusaeus Arion, *Ant.* 20.

Themisto, mater Ptoi ex Athamante, *As.* 7.

Therargus (al. Lethargus), canis Crentensis Hippaemonis, *Pis. eplgr.* p. 12.

Thermopylae : ibi calida lavacra Herculi emisit Minerva, *Pis.* 7.

Thesens et Pirithous apud inferos in sellis sedent, scopulo adherentes, *Pan.* 12.

Thessalus (equus), *Pis. eplgr.* p. 12.

Thessalorum littora, *FPis.* 1.

Thestius, Agenoris filius, mater Leda, *As.* 10.

Thias, rex Assyriorum, ignarus ex filia Smyrna gignit Adonidem, *Pan.* 23. Rex Syriae et Arabiae, pater Adonidis, *Ant.* 114.

Thoas, equus Amphiarai, *Ant.* 23.

Θείδα. *Vide* Procella.

Thyone, nutrix Bacchi, *Pan.* 7.

Tiresias : quattuor liberos habuit ex . . . , *FPis.* 18. Frustra consulit Laio, 19.

Titaneae, προτεργαίαι, γηγενεῖς, *Ant.* 43.

Tlous, filius Tremili, *Pan.* 17.

Tremilus, μέγας, Lyciae beros; ejus filii ex Ogygis filia Praxidica, *Pan.* 17.

Triptolemus, Eleusinis filius; ad eum venit Ceres, *Pan.* 22.

Tritonis, δία, Minerva, cui arma sunt curae, *Ant. eplgr.* p. 51.

Tydeus, Ceneo ex Gorge filia susceptus, *FPis.* 20. Apud subulcos educatus, *Ant.* 18. Τύδης, Οἰνεΐδης, Οἰνῆος, 5. *Idem* 30.

Tyndareus mortuus ab Aesculapio suscitatus, *Pan.* 18.

Typhon, Jovem aggressus, *FPis.* 21.

V.

Venus irata Smyrnae, sed amans filium ejus Adonidis, *Pan.* 23. Ejus est secundus potus in convivio, *Pan.* 6. Venus armifera : in eam epligrama Antimachi, p. 51.

Vulcanus, Ἀμφιγνῆας, homini servit, *Pan.* 15. Ἡφαίστος τauri Aetiae, *Ant.* 53. Ignis, quem Vulcanus in cacuminibus Mosychli montis emittit, 37.

X.

Xanthus, filius Tremili, *Pan.* 17.

Υἱός. *Vide* Noxa et Petulantia.

Z.

Zetes et Calais, inter Argonautas, *Ant.* 51. *Adde* Boreadae.

Zethus; ejus genus, *As.* 1.

